

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

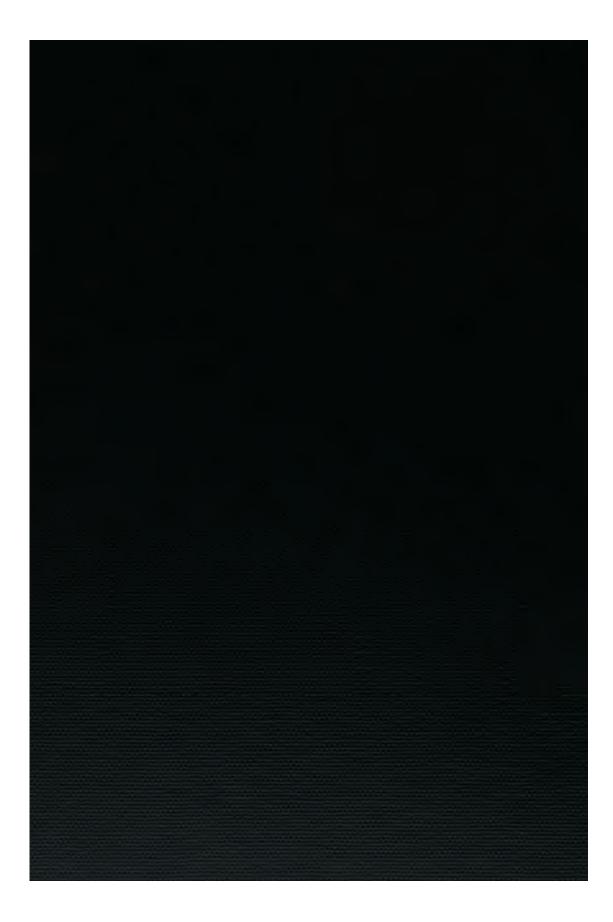
Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + Ne pas procéder à des requêtes automatisées N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + Rester dans la légalité Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse http://books.google.com

HARVARD COLLEGE LIBRARY

		·		
•				
			·	

	·	

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

PARIS, IMPRIMERIE DE CHARLES JOUAUST,

338, RUE SAINT-HONORÉ.

别是其他的事情。 第1章 中国的特殊

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

CONTENANT

1° La Nomenclature et la Traduction de tous les Mots hébreux et chaldéens contenus dans la Bible et dans le Rituel des Prières journalières;
 2° L'Explication, suivant les Commentaires les plus accrédités, des Passages bibliques présentant quelque difficulté;

3º L'Indication des Racines des Substantifs et les Inflexions des Noms au pluriel ou accompagnée de suffixes;

4º Toutes les Voix usitées des Verbes et l'indication sommaire des Temps et des Modes des Verbes irréguliers;

5º Un Supplément donnant, avec de courtes Notices, tous les Noms propres mentionnés dans le Traité d'Aboth.

PAR

M. N. PH. SANDER, PROFESSEUR

e

M. I. TRENEL, DIRECTEUR DE L'ÉCOLE CENTRALE RABBINIQUE

Publié par les soins de la Société Establito des Livres Religieux et Moraux

PARIS

AU BUREAU DES ARCHIVES ISRAÉLITES
RUE DES QUATRE-FILS, 16.

2275.14.10

2175.14.10

HARVARD UNIVERSITY LIBRARY MAR 5 1641

A Special Spec

AVANT-PROPOS

Chargés par la Société des livres moraux et religieux de la rédaction d'un dictionnaire hébreu-français à l'usage des écoles israélites, nous nous sommes efforcés, dans la composition de ce travail, de ne point sortir des limites qui nous ont été tracées. D'après le plan et le programme arrêtés d'avance, nous n'avions pas à faire une œuvre savante et originale; les vues ambitieuses et séduisantes d'invention et de découverte nous étaient complétement interdites. La nouveauté en matière de lexicographie, et surtout de lexicographie hébraīque, si elle est parsois vérité, souvent n'est que paradoxe ou pure hypothèse. Plus d'une fois aussi ce qui a été donné comme nouveauté s'est trouvé n'être en définitive que la rencontre plus ou moins fortuite d'explications anciennes peu connues ou entierement inédites. Nous avions, quant à nous, nos auteurs à reproduire et nos guides à suivre. Ces guides, ce sont nos exégètes et nos grammairiens les plus autorisés: R. Jona (Ibn-Ganach), R. Salomon ben-Isaac (Yarchi), Ibn-Ezra, R. Salomon Parchon, R. David Kimchi, R. Levi ben-Gerson; les versions les plus accréditées, Onkelos, Jonathan ben-Ouziel, les Septante, quelquesois aussi la Vulgate et Luther, et, parmi les auteurs et traducteurs modernes, Mendelsohn, Wessely, Ben-Zoew, et surtout Gesenius.

Le système de l'ordre alphabétique des mots et non des racines est celui que nous avons dû adopter. Pour cette partie de notre travail nous n'avions qu'à imiter et à reproduire Gesenius, qui a vulgarisé ce mode de vocabulaire le plus commode et le plus conforme à nos habitudes scolaires, mais non pas le plus rationnel ni le mieux approprié au génie des langues orientales.

Aux mots hébreux et chaldéens composant le lexique des saintes Écritures nous avons joint les mots hébreux et chaldéens de nos Rituels et du Traité Aboth. Ce nouveau travail a été jugé nécessaire dans un dictionnaire principalement destiné à la jeunesse israélite. La langue des docteurs de la grande Synagogue, ainsi que celle de nos plus anciens rabbins, dans leur enseigne-

ment moral, ne s'éloigne pas essentiellement de celle de la Bible. Tous ces mots sont marqués d'un astérisque qui les précède.

D'après ce qui a été dit plus haut, on comprend que, si nous n'avons usé qu'avec réserve des travaux des exégètes les plus récents, c'est que nous avions une tradition à respecter, une autorité à faire prévaloir, celle des célèbres commentateurs que la Synagogue est accoutumée à vénérer. Non pas qu'il y ait pour l'israélite des commentateurs qui s'imposent, une traduction dont il ne lui soit pas permis de s'écarter. En dehors des mots et des versets dont l'explication importe au point de vue doctrinal et dont le sens est fixé par le Talmud (mots et passages qui se trouvent presque en totalité dans le Pentateuque), la piété la plus timorée conserve à l'égard de l'interprétation des saintes Écritures la plus entière indépendance. Elle met sa joie et sa gloire à chercher dans les textes sacrés et à y trouver l'expression d'idées et de sentiments que l'on n'y avait pas encore découverts, à creuser à son tour ce sol fécond et qui ne saurait être épuisé, pour en tirer des trésors cachés à tous les regards. Mais, dans un travail comme le nôtre, toute interprétation douteuse, toute conjecture paradoxale, toute explication trop aventurée, devait être soigneusement écartée. Notre tâche, nous le répétons, consistait à reproduire les opinions des écrivains autorisés dont les recherches et les découvertes sont devenues le patrimoine du judaisme.

Il n'y a donc pas, dans ce dictionnaire, une seule explication, soit de mot, soit de verset, qui n'ait pour elle l'autorité de l'un des noms précités. Entre les diverses interprétations qui nous étaient proposées, nous avons choisi celle qui nous paraissait la plus plausible, et, quand plusieurs interprétations semblaient avoir le même caractère de vraisemblance, nous avons cru devoir les reproduire les unes et les autres malgré ou plutôt à cause de leur divergence.

Un dictionnaire complet doit donner les diverses acceptions des mots, les significations les plus tranchées comme celles qui ne se distinguent que par les plus délicates nuances, le sens ordinaire et fréquent comme l'emploi le plus éloigné et le plus rare. Sans craindre de tomber dans la prolixité et la redondance, nous avons laissé à cette partie essentielle de notre travail l'étendue qui lui appartient. — Pour justifier nos définitions, nous ne nous sommes pas bornés à la simple indication des textes. Les sens et les significations attribués aux mots ont tous à leur appui un ou plusieurs versets traduits. — Ce travail de traduction et de commentaire ne sera pas sans utilité, surtout aux jeunes étudiants. On nous rendra la justice de reconnaître que nous n'avons ni évité ni tourné les difficultés.

Certes, nous ne prétendons pas avoir pu dissiper tous les doutes, éclaircir

toutes les obscurités, et indiquer une solution satisfaisante aux problèmes qu'offre souvent le texte de la Bible. Nous ne nions pas l'avoir tenté jusqu'à un certain point, en nous appliquant à citer les passages les plus difficiles, et sur lesquels s'est particulièrement exercée la sagacité des commentateurs.

Nous avons été sobres d'explications grammaticales. Un lexique doit être l'auxiliaire de la grammaire; il ne saurait la remplacer ni en rendre l'étude inutile.

Les soins les plus minutieux ont été apportés à l'exécution typographique de ce volume. La Société des livres moraux et religieux n'a rien voulu épargner pour rendre cet ouvrage digne d'elle-même et de l'élite des israélites français qu'elle représente. Le vénérable président de la Société, M. le grand rabbin Ulmann, après avoir pris connaissance du manuscrit et avoir exercé sur le travail des auteurs l'influence de ses conseils et de ses savantes observations, s'est imposé encore la pénible tâche de lire et de réviser toutes les feuilles imprimées. Cet ouvrage a ainsi obtenu le concours le plus efficace ainsi que la plus haute sanction qui pouvait lui être donnée.— En outre, M. le grand rabbin du Consistoire central a joint à ce dictionnaire un appendice consacré à des notices biographiques sur les docteurs cités dans le Traité Aboth.

Ce dictionnaire, le premier en son genre qui ait paru en France (1), sera accueilli, nous l'espérons, avec bienveillance par tous les amis de la littérature sacrée. Une œuvre consciencieuse est rarement une œuvre inutile. Notre vœu le plus cher serait accompli si cet ouvrage pouvait contribuer à réveiller en France, et surtout parmi nos coreligionnaires, l'étude des saintes Écritures. La vie dans le judaïsme, c'est la science de la parole divine, le goût des choses saintes, l'inspiration religieuse puisée à sa seule et vraie source. Là est notre gloire dans le passé, là aussi sera pour nous l'honneur de l'avenir.

⁽¹⁾ Le Vocabulaire de seu M. Marchand Ennery, œuvre de la jouncese du digne et vénéré grand rabbin du Consisteire central, a reudu dans son temps les meilleurs services dans nos écoles; mais c'était un ouvrage purement élémentaire. Il n'existe plus en librairie.

TABLE DES PRINCIPALES ABRÉVIATIONS

accusat.	accusatif
adj.	adjectif
ady.	adverbe
adverbial.	adverbialement
Agg.	Aggée
aph.	aphal
apoc.	apocope
art.	article
cà-d.	c'est-à-dire
Cant.	Cantique des Cantiques
chald.	chaldeen
cheth.	chethib
Chr.	Chronique
collect.	collectif, collectivement
compar.	comparatif
conj.	conjonction
const.	état construit
corresp.	correspondant
Dan.	Daniel
dat.	datif
Deut.	Deutéronome
dir.	direct
Eccl.	Ecclésiaste
emphat.	<u>e</u> mphatique
Esdr.	Esdras
Esth.	Esther
etc.	et cetera
ex.	exemple
exact.	exactement.
Exod.	Exode
Éz.	Ézéchiel
f. fém.	féminin
fig.	figuré, figurément
fut.	futur
Gen.	Genèse
gén.	génitif
Hab.	Habacuc
hébr.	hébreu
hiph.	hiphil
hithp.	hithpael
hoph.	hophal
impér.	impératif
indir.	indirect
inf.	infinitif
intrans.	intransitif
interj.	interjection
Is.	Isate
Jér.	Jérémie

Jon. Jonas Josué Jos. Jug. Juges Lamentations Lament. Lév. Lévit. Lévitique litt. littéralement m. masculin Malachie Mal. métaphore métaph. Mich. Michée n. pr. nom propre Nah. Nahum Néh. Néhémie niph. niphal Nombres Nomb. **Obadia** Obad. ordinal ord. pour paragogique parag. participe part. passif pass. patronymique patron. personne, personnel pers. piel рi. pilel pil. pilpel pilp. pluriel pl. plur. poétiquement poét. poal poa. poual pou. prép. préposition pron. pronom Prov. Proverbes quelqu'un qu. quelque chose q. ch. racine rac. régime rég. relatif relat. Rit. Rituel Samuel Sam. signification signif. singulier sing. Sophonie Soph. substantif subst. suffixe suff. transitif trans. unique un. voyez Y.

DICTIONNAIRE

HÉBREU-FRANÇAIS

X

R Aleph. Le nom Aleph vient soit de six taureau, cette lettre représentant dans l'alphabet phénicien une grossière tête de taureau; soit de six chef, maître, lettre principale, première lettre. Comme chiffre n marque l'unité, n vaut mille.

א au commencement des mots est quelquesois ajouté à la racine pour adoucir la prononciation. Ex.: אַרִּישׁ p. שִּיִּדְישׁ battre du blé; ou pour former le substantif, comme אַבְּשִּיִּדִים des melons; שִּיִּדְישׁ trompeur; אַבְּיִדְישׁ poing. Quelquesois א est retranché au commencement des mots. Ex.: אַבִּיִדְ p. אַבְּיִדְישׁ nous; בּיִדִישׁ Eccl. 4. 14, p. אַבּיִדִים les prisonniers.

א prosthétique. Ex.: אָןרֹפִי Job 31. 22, p. יְרוֹפִי mon bras.

Nom du cinquième mois de l'année lunaire (corresp. à juillet-août).

אַר, quelquefois אָבר מּיר. (const. אָבריק: plur. אָבריק: plur. אָבריק: אָבריק: plur. אָבריק: אַבריק: plur. אָבריק: בּבּריק: בּבריק: בּבּריק: בּבּריק: בּבריק: בּבריקי: בּבריק: בּבריקיי: בּבריקי: בּבריקי: בּבריקיי: בּבריקיי: בּבריקיי: בּברי

d'hommes ayant le même genre de vie, la même profession : אַבִּר־מּוּאָב Gen. 19.37, le père de Moab; אָבֶר ישֶׁב אֹחֶל Gen. 4. 20, le pere, le premier, de ceux qui demeurent sous des tentes; אַבִּר כַּל־הּוֹמֵשׁ כְּנוֹר Gen. 4. 21, le père de tous ceux qui jouent de la harpe, c.-à-d. l'inventeur de la musique. -Protecteur : אַבִּרער Is. 9. 5, protecteur durable, éternel; אַבִּר וְבָּחֵן אִיּוֹב Job 34. 36, mon père, puisse Job être éprouvé! Selon d'autres, de mis je veux, je désire, que Job soit éprouvé. — 3° Mattre, chef, titre d'honneur donné à un pontife, à un prophète, à un grand personnage : וְמַר אֲבְרַדָּוֹם I Sam. 10. 12, qui est leur père? c.-à-d. qui est le maître de ces prophètes? נְחָרֶח־לָּר לָאֵב וּלְכֹחֵן Jug. 17. 10, sers-moi de père (de ministre) et de pontise; אַבִּר רָכָב יִשְׂרָאֵל II Rois 2. 12, mon père, char d'Israel. — 4° Conseiller, ministre, prince, grand : וַרַשִּׁרבֵיר לָאָב לְמַרְעֹת Gen. 45.8, il m'a établi le père de Pharaon, son ministre; אָבִי קרָיַת יְעַרִים I Chr. 2. 50, prince de Kiriath Jearim; וְדָיְתָּח יַד־יֵר בָּכֵם וּכַאֲבֹחֵיכֵם I Sam. 12.15, la main de Dicu sera sur vous et sur vos grands; בֵּרֹח אָב famille, dernière subdivision de la tribu après celle de רָאשִׁי מֵית אֲבֹרָם: Nomb. 7. 2, les chefs de leurs familles; de même באשר אבות: Exod. 6. 25, les chefs de famille; "מבות les patriarches Abraham, Isaac et Jacob; הוֹכֵר חַסְרֵי אָבוֹת Rituel, se souvenant de la piété des patriarches; פּרָקֵר אָבוֹת traité d'Aboth, traité des pères, c.-à-d. des anciens docteurs; titre d'un traité de la Mischna, inséré aussi dans le Rituel.

אָב chald. m. (avec suff. אָברּוּך , אֲברּוּך , אַבּרּוּר ; pl. אַבּרָוּר . Meme signification : אַבּרָוּר Dan. 2.23, Dieu de mes peres.

לְדָנּ רְאָבּוֹ לֹא יִקְּטֵּף : M. Verdure לְדָנּ רְאָבּוֹ לֹא יִקְּטֵּף לֹא no squ'il est encore vert et qu'il n'est point cueilli; לְרָאוֹת בָּאַבֵּי תְּפָּחַל לֹּאָרַת בַּאַבִּי תְּפָּחַל (Cant. 6. 11, pour voir l'herbe tendre de la plaine (rac. אָבַר).

אַכ chald. f. (avec suff. אַנְאַ, avec ז intercalé). Fruit: אָנְהַא מָּנִיא Dan. 4.9, et les fruits en étaient gros.

자기가의 n. pr. m. Eunuque du roi Assuérus, Esth. 1.10.

ראַבֶּר et יאֹבֵר) 1° Se perdre, être perdu, s'égarer, errer, avec יָמן, לְּ, et sans régime: וָאָבַד הָעלֶשׁר הַוֹדוּא Eccl. 5. 13, cette richesse se perd; וַלַאַלנֹת הָאֹבְרוֹת לָּךְ I Sam. 9. 20, quant aux anesses perdues pour toi, que tu מָבֶלר אָבַרַת אָתִרך אֲשֶׁער־תּוֹאבֶר מְשֵׁנוּ ; as perdues Deut. 22. 3, pour tout objet que ton frère aura perdu; יאבֶר לַב־חַבֵּלָהְ Jér.4.9, le cœur du roi sera perdu, c.-à-d. il aura perdu tout courage; גור אֹבֶר עֵצוֹת חַשֵּרו Deut. 32. 28, ils sont un peuple perdu quant aux conseils, pour qui tout conseil est inutile; בְּטֵּוֹת אֹבֶר Ps. 119. 176, comme une brebis égarée ; יָתאֹבְדוּ דֶבֶךְ Ps. 2. 12, vous vous égareriez dans יַנֶרָהְ רְשָׁפִים תּאֹבֵר ; Ps.1.6 la voie des méchants se perd ou mène à la perte; אַבִּר אֹבֵר Deut. 26. 5, mon père était un Araméen errant, nomade. — 2º Cesser d'être, disparaftre, mourir, périr; וָאָבַד כַּל-דַװוֹן Ez. 12. 22, et toute prophétie cessera; לא־תאבר חורה מבהן Jer. 18. 18, la loi ne cessera pas d'être enseignée par le pontife; קאַבִּר Is. 57. 1, le juste meurt; וְכַאֵשֶׁר אָבַדְתִּי Esth. 4. 16, et si je dois périr que je périsse. -Part. אובר malheureux : הְנוּדשׁיבָר לְאוֹבֵר Prov. 31. 6, offrez de la liqueur forte au malheureux.

Pi. Perdre, faire perdre, dissiper, faire cesser, détruire: נְצֵּח לְאַבָּר Eccl.

Hiph. Meme signif. que Piel: יְתַאֲבֶּדְתִּהִי Jér. 25. 10, je ferai cesser au milieu d'eux tout cri de joie; אֹבִידָּח עִידּר Jér. 46. 8, je détruirai la ville (p. יְתָאֲבִיד מָעִיר ; (אַאַבִּידָּח Nomb. 24. 19, il fera mourir tout ce qui reste de la ville.

לבאברי באברי באבר

קב" adj. employé substantivement. Destruction, malheur: וְאַבְירִיתוֹ צֵירֵי אֹבֵר Nomb. 24. 20, et sa fin vers la destruction

אַבּרָה f. Perte, objet perdu : אִבּרָה Lév. 5. 22, ou s'il a trouvé un objet perdu.

הדקא Prov. 27. 20, chethib, pour אַבהוֹן.

אַבּוּדוֹן 1° Destruction, anéantissement: אַבּדּוֹן וְמֶּנֶת Job 28. 22, la destruction et la mort. — 2° Enfer, synonyme de אַבּדּוֹן בְּאַבְדּוֹן Ps. 88. 12, ta fidélité (est-elle célébrée) dans les enfers? וְאֵרַן קְסִאּח לָאָבַדּוֹן Job 26. 6, et l'enfer n'a pas de voile.

וְדָרֶג וְאֵבְּרָן . Destruction : וְדָּרָג וְאֵבְּרָן Esth. 9. 5, carnage et destruction.

אָרְדָן m. (const. אָרְדַן). Même signif.: בְּאָרְדַן מּיּלַרְתִּי Esth. 8. 6, la destruction de ma race.

יַאָב, (v. אַיַת, בּוּב et אַרָה) Vouloir, consentir, acquiescer, avec le rég. dir.: יתוֹבְתְּהֵי לֹא אָבִיתָם Prov. 1. 25, vous n'avez point voulu de ma morale. Suivi de l'infinitif avec ou sans >: לא אַבַח רַבּיִיר Deut. 25. 7, il ne veut pas m'épouser; ולא אַבִּרתַם לַעַלת Deut. 1. 26, vous n'avez pas voulu monter; לאראבו לַנְבַּנְחִיר Prov. 1. 30, ils n'ont point acquiescé à mon conseil. Sans rėgime: אַל־הֹבָא Prov.1.10, tu ne seras pas consentant; יָלאריאבֶרו פִּר רַוּרְבֶּרו־שׁוֹחַר Prov. 6. 35, il ne consentira pas (à s'apaiser), même si tu lui offres beaucoup de présents ; אַב־תאבוּ וּשִׁמֶעָתָם Is. 1. 19, si vous êtes consentants et si vous obéissez. Avec le rég. indirect de la personne, être d'accord avec quelqu'un, lui témoigner de la bonne volonté, de la soumission, synonyme de לארתאברו לוי: שַּׁמַע לְ Deut. 13. 9, tu ne seras pas d'accord avec lui; יָרָטִוּרָאֵל לא־אַבַּח לִי Ps. 81. 12, Israel n'a plus consenti à m'obéir.

אָבָה m. Ex. unique: אָרָה אַרָּה Job 9. 26, barques légères de roseaux, de papyrus (v. אָבָה).

ברו Exclamation. Exemple unique: לבר אור לבר אור לבר אור לבר אור Prov. 23. 29, qui dit ah! qui dit hélas! Selon d'autres, synonyme de אָבְרוֹן: pour qui les soupirs? pour qui la pauvreté?

אבוּסִים m. (plur. אַבוּסִים, avec suff. אַבוּסָיה Is. 1. 3, la crèche de ses maîtres; קאָלִים אַבוּס בָּר Prov. 14. 4, faute de bestiaux la crèche est nette, c.-à-d. vide.

אַכְּחָה f. Ex. unique : אַכְּחָה f. Ex. 21. 20, la menace du glaive, le glaive menaçant; selon d'autres : le carnage du glaive, comme בְּבָּחָה

קנְּפְיּחִים m. plur. Melons. Ex. unique, Nomb. 11. 5.

אָבְיָת mère du roi אָבְיָה mère du roi Hiskia, II Rois 18. 2.

אָרִיאֵל (dont Dieu est le père). n. pr. Abiel, grand-père de Saul, I Sam. 9. 1. 기우 기우 (chef de la réunion), fils de Korah, Exod. 6. 24.

בְּשְלֹּכִית אָבִיב : m. Epi mūr : בְּשְׁלֹכִית אָבִיב בּע Exod. 9. 31, l'orge avait ses épis mūrs; בינה בְּלִנִי נָאָנִי Lév. 2. 14, du blé rôti au feu; בְּיִבְּי הָאָנִי Exod. 13. 4, au mois de la maturité des épis. Ce mois, appelé plus tard יִיִּסְר, correspond à mars-avril.

אַרִיגֵל et אָרִיגֵל (dont le père est joyeux) 1° Femme de Nabal et ensuite de David, I Sam. 25. 3. — 2° Sœur de David, I Chr. 2. 16.

וְלִינְדְעָ n. pr. m. Nomb. 1. 11. אַרִידָע ע. pr. m. Gen. 25. 4.

לְּבְּיִהְ (dont le père est Dieu) n. pr. 1° de plusieurs hommes, I Sam. 8. 2, I Rois 14. 1, Néh. 10. 8; — 2° d'une femme, I Chr. 2. 24.

אַרְיְהוּ n. pr. m. Roi de Juda, fils et successeur de Roboam, II Chr. 14. 21. ll est appelé aussi אַבָּיָם I Rois 14. 31.

אָבְידוּאָ (lui, c-à-d. Dieu, est son père) n. pr. m. Un des fils d'Aaron, Lév. 10. 1.

אָבְיהוּה (père de la majesté) n. pr. m. Petit-fils de Benjamin, I Chr. 8.3.

אַרְיהֵיל n. pr. f. 1º Abihayil, femme de Roboam, II Chr. 11. 18. — 2º Abihayil, femme d'Abisur, I Chr. 2. 29 (d'autres lisent אַרְיתִיל).

אָרְיוֹן (de אָבָּהוּ) adj. 1° Pauvre, nécessiteux, plus fort que קיר Deut. 15. 7. — 2° Malheureux, affligé: יְאָרָיוֹן Ps. 40. 18, et moi je suis malheureux et affligé.

באביונה (de אָבְרּיוֹנְה Ex. unique. Nom d'un fruit, capres : וְתְּשֵׁר תָּאֲבִיוֹנְה Eccl. 12. 5, le fruit qui excite l'appétit est sans effet; selon d'autres : la concupiscence s'en va.

לְרְיוֹיִל (pere de la force) n. pr. m. 1° Nomb. 3. 35. — 2° Pere d'Esther, Esth. 2. 15.

אַבְיטוּב (père de la bonté) n. pr. m. l Chr. 8. 11.

אָבִישַל (dont la rosée est le père)

n. pr. Femme de David, II Sam. 3. 4.

אַכנּיָם). אַכּיָּים).

אַריְטָאֵל (père de Mael) *n. pr. m.* Gen. 10. 28.

בּרִיטֶּלְרְ (pere du roi, ou roi père, bienfaiteur) n. pr. m. 1° de plusieurs rois philistins, Gen. 20. 2. — 2° Fils de Gédéon, Jug. 9. 1.

אָרְיָנְיָר (père du généreux) n. pr. 1° Abinadab, frère de David, I Sam. 16.8.— 2° Fils de Saul, I Sam. 31.2.

אַבְינעַם (père de l'agrément) n. pr. m. Jug. 4. 6.

אַרְיגֵר (pere de la lumière) I Sam. 14. 50 (v. אַבְנֵיר).

אָבִיסָף et אָבִיאָסָף n. pr. I Chr. 6. 8.

אָבִיעֶזְר (père du secours) n. pr. m. Jos. 17. 2: אֲבִי דְשֶׁוְרִי Jug. 6. 11, de la famille d'Abièzer. Par abréviation אִיבָוִר (Nomb. 26. 30.

אַבִּיעֵלְבוֹן *n. pr. m.* II Sam. 23. 31. Il est appelé aussi אָבִיאֵל I Chr. 11. 32.

מְבְּיִר constr. seul usité, m. Le fort, le protecteur, le héros : אֲבִיר רַבֶּלִם Gen. 49. 24, le fort de Jacob, c.-à-d. Dieu.

adj. employé subst. 1° Fort; se dit des hommes et des animaux: vaillant soldat, taureau gras, cheval fougueux : סַלָּה כָּל־אָבֶּררֵי Lament. 1.15, il a abattu tous mes vaillants hommes; וּפַרִים עם־אַבּירִים Is. 34. 7, des taureaux jeunes avec des taureaux gras et forts; ייבר אברירו Jér. 8. 16, le hennissement de ses chevaux fougueux. -2º Puissant, grand, chef, tyran: יבָשָׁךְ אֵבִּירִים בְּכֹחוֹ Job 24. 22, il entraine les puissants par sa force; לַחֵם אֲבִּירָים אבל איש Ps. 78. 25, chacun mangea de la nourriture des grands, c.-à-d. la manne; אַבִּיר דָורֹיָנִים I Sam. 21.8, le chef de bergers; וַנָסִירוּ אַבִּיר לֹא בְיָד Job 34. 20, ils renversent le tyran sans effort; יאוריד כאביר יושבים Is. 10. 13, comme un tyran j'ai abattu ceux qui étaient assis (sur le trône), p. פָאַבִּיר (ע. בַּבּרר). Avec לֵב homme au cœur

vaillant, endurci : אָשְּׁהוּלְלֹּה אָבִּירֵי לֵב Ps. 76.6, les hommes vaillants sont dépouillés; שִׁמְעּי אֵלֵּי אָבְּירֵי לַב Is. 46. 12, écoutez-moi, vous dont le cœur est endurci.

לְבְיָרֶם (père de l'élévation) n. pr. m. 1° Abiram, fils d'Eliah, Nomb. 16. 1.—2° Abiram, fils de Hiel, I Rois 16. 34.

אָרִישֵּג (père de l'erreur) n. pr. f. Abisag de Sunam, concubine de David, I Rois 1.3.

אָרִישׁוּע (père du salut) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 4. — 2° Esdr. 7. 5.

אַבִּישׁוּר (pere du chant) *n. pr. m.* I Chr. 2. 28.

רְשְׁרִישֵׁי (père du présent) n. pr. m. Fils de la sœur de David, un de ses généraux, frère de Joab, I Sam. 26.6. Il est aussi appelé אַבְּיָשִׁי II Sam. 10.10.

אַבְישָׁלוֹם (pere de la paix) n. pr. m. Beau-père de Roboam, I Rois 15. 2.

רְּבְּיְרֶרְ (père de l'abondance) *n. pr.m.* Grand pontife sous David, ISam. 22.20.

קבין (עּבָּר, מַּבְּר, מַּרָּך.) Kal inusité. Hithp. Se gonfler. Ex. unique: בּיְהַשְּׁבְּרֵי נַּאָבּר יָטָר: Is. 9. 17, et ils (les buissons) laissent échapper des colonnes de fumée; littér. ils s'élèvent en fumée, ou des tourbillons de fumée s'élèveront.

לְבֵּל (fut. בְּאֵבֶל (fut. בְּאֵבֶל) Étre en deuil, être désolé, avoir péri : אָבֵל עָלָּדִי עַמָּדּוֹ Osée 10. 5, son peuple est en deuil d'elle (de l'idole); בְּאַבֶּל דְּלָּדִי נְאָבֶּל Job 14. 22, son âme en lui se désole. — Des choses inanimées: אָבֵל תִּדְרוֹשׁ Is. 24.7, le vin est perdu; בְאַבֶּל תָאָבֶץ Osée 4. 3, c'est pourquoi la terre est en deuil.

Hiph. Causer un deuil, en ordonner un: ביום ויד Ez. 31.15, le jour où il est descendu dans le scheol j'ai ordonne un deuil. — Dévaster, désoler: ניַאָּבֶל־תַּל וְרוֹנְּיִתְּי Lament. 2. 8, il a dévasté remparts et murailles.

Hithp. Etre en deuil, être désolé, avec מַר בְּנֵים בְּנִים בִּנְים בְּנִים בַּנְים בָּנִים בַּנִים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּנִים בַּנִים בַּנִים בַּנִים בַּנִים בַּנִים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבּים בַּיבִּים בַּיבָּים בַּיבּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבַּים בַּיבּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבָּים בַּיבּים בַּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּבְּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִ

tu Saul? דְּרְשֵׁתְּלֵּכְים II Sam. 14. 2, feins d'être en deuil.

ואָבל adj. (de אָבל, const. אָבל; plur. const. אָבל Désolé, dévasté: אָבל Esth. 6. 12, désolé et ayant la tête voilée; אַבליון אָבליון Lament. 1. 4, les chemins de Sion sont désolés; פּאָבֶל־אַב Ps. 35. 14, comme en deuil d'une mère; בּאַרֹלְי צִּיוֹן בָּאַבלִּר צִיּיוֹן בַּאַבליוּ Is. 61. 3, à ceux qui portent le deuil de Sion.

II אָבֶל m. 1° Plaine, lieu couvert de gazon: וְצֵּה אָבֵל תַּמְּדִלָּה I Sam. 6. 18, jusqu'à la grande plaine. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, II Sam. 20. 18. Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes. Il reste à l'état absolu.

אָבֵל בֵּית מַעֵּכָה cha) n. pr. Ville du nord de la Palestine, II Sam. 20. 15. Appelée aussi אָבַל (v. II אָבַל).

אָבֵל ווּשְּׁפִּים (plaine des acacias) Ville dans la vallée de Moab, Nomb. 33. 49. Appelée aussi simplement שַּׁשִּׁים Nomb. 25. 1.

אָבֵל כְּרָטִים (plaine des vignes) Village appartenant aux Ammonites, Jug. 11. 33.

אָבֵל מְחוֹלָהְ (plaine de la danse) Ville de la tribu d'Issachar, lieu de naissance du prophète Élisée, I Rois 19. 16.

קבל פֵיִם (plaine au bord de la rivière) Ville au pied du Liban, II Chr. 16. 4.

[p. אֶבֵל מִינְרֵיִם (deuil des Egyptiens) [prit ce nom des funérailles de Jacob, Gen. 50, 11.

אַבל m. (de אָבלּר, avec suff. אָבְלּר.)

Deuil; affliction, gemissement: יְקִירְבּר יִקְירְבּר יִקְירְבּר יִקּר אַבּר יִקְירִבּר יִקּר אַבּר יִקּר יִקּבּר יִקּר אַבּר אַבּר venus; יְקַבּיִּבְי יְקְבּיִר יְקַבּיר אַבּר אַבּר nos 8.10, je la rendrai (la terre) semblable à une mère en deuil pour un fils unique, c.-à-d. elle sera désolée comme une mère qui pleure son fils unique; יְקָבּר מְבְּרָח יַקָּבָּר מְבָּרָח יַקָּבָּר מִבְּרָח יַקָּבּר יִּתְרָח יַקָבּר יִּבָּר יִבָּר יִבְּר יִבְּרָח יַקָּבּר יִּבָּר יִבָּר יִבָּר יִבָּר יִבָּר יִבָּר יִבָּר יִבְּר יִבְּי יִבְּר יִבְי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְי יִבְיי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְיי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְי יִבְיי יִבְּי יִבְּי יִבְיי יִבְיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְּי יִבְיי יִבְּי יִבְיי יִּבְיי יִּבְיי יִבְי יִּבְּי יִבְיי יִּבְּי יִבְיי יִּבְּי יִּבְּי יִּבְיי יִבְּי יִּבְיי יִבְיי יִבְיי יִּבְיי יִּבְיי יִּבְיי יִּבְיי יִּבְּיי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְיי יִבְּיי יִבְיי יִבְיי יִבְּי יִבְיי יִּבְיי יִּבְיי יִבְּי יִבְּי יִבְיי יִּבְיי יִּבְיי יִבְיי

sement comme celui des autruches; ל לי אָבְר אַבֶּל faire deuil (avec לי en l'honneur de quelqu'un; רַיַבְּשׁׁ לְאָבִר אַבְּל Gen. המו לי לְאָבִר אַבְל faire l'honneur de son père un deuil (de sept jours).

אָבָל (v. אָנְבַל).

אַכְל 1º udv. Oui, certainement: אַכְל Gen. 42. 21, surement nous sommes punis. — 2º conj. Mais, cependant: אַכָל חֵרָיָה נְילָה Dan. 10. 7, mais une grande terreur (les assaillit).

וואָלָּה f. (derpa, avec suff. אָבָה; plur. אֶבָנִים, const. אֶבְנִים). 1° Pierre, objet de pierre : רָדַאָבֶן דַוּאָרן Gen. 28. 22, et cette pierre (dont j'ai fait un monument); וּבְעֵצִים וּבָאַבֶּיִים Exod. 7. 19, dans des vases de bois et dans des vases de pierre; mėtaph.: לֵב הַאָבֶן Ez. 11. 19, un cœur de pierre ; וְרוּיא חָרָה לָאָבֶן I Sam. 25. 37, il devint semblable a une pierre. — 2º Pierre précieuse, corps solide : אַבְנֵי־שׁחַם וְאַבְנֵי מִלֹּאִים Exod. 25. 7, des pierres d'onyx et des pierres précieuses pour être enchâssées ; יַאָבֶר אַרַד Is. 30. 30, et la grêle ; אַרָבי אַלְגַּבִישׁ Ez. 13. 11, grelons ; בָּאַבְנֵי־נָר Is. 27. 9, pierre calcaire; אַבֶּן מַעֶּמֶסָה Zach. 12. 3, pierre lourde; וָאַכֶּן רָצוּסְ מְחוּשָׁתוּ Job 28. 2, et la pierre (le minerai) se fond en cuivre. — 3° Poids (primitivement on ne pesait qu'avec des pierres) : אבן נאבן Deut. 25. 13, deux sortes de poids; בָּאֶבֶן הַשָּּלֶן II Sanı. 14. 26, au poids royal; אַבֶּן חָעוֹמֶרָה Zach. 5. 8, poids de plomb, plomb, ,niveau ; וָרָאוּ אֶת־דָעֶבֶּבן תַוְבְּרִיל בְּרֵד וְרָבָּבֶל Zach. 4. 10, ils virent le plomb dans la main de Zerubabel ; יַאַבְנֵי־בֹרוּג Is. 34. 11, le niveau du chaos. — 4º Rocher, protecteur: רֹצֵה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל Gen. 49.24, ס pasteur, rocher d'Israel! הָשָׁמַבְּנָה אבני־כְדֵשׁ Lament. 4. 1, elles sont renversees, les pierres saintes, c.-à-d. les pontifes et les grands ; בְּילֵי אֵלי הַחַחַלְּכָת Ez. 28. 14, tu as marché au milieu des pierres de feu, c.-à-d. des anges ; אַבָּן מֹחַן (v. מַחַן).

י אָבֶן הָאָּזֶל (pierre du départ) Endroit où eut lieu l'entrevue entre Jonathan

et David, lorsque celui-ci s'ensuit devant Saul, I Sam. 20. 19.

אָנֶתְ וֹבְאָנֶ (pierre de secours) Nom du monument élevé par Samuel près de Mizpa, I Sam. 7. 12.

אָבָן: (אַבְנָא chald. (p. הָּבְנָא: בּרָן: Dan. 2. 34, une pierre s'est détachée.

ጾጋጋጀ (p. κορκ) II Rois 5. 12.

אָבְרָאָ chald. f. Même signif. que אָבְרָּאָ hébr., Dan. 2. 35, la pierre.

אַרְנֵט m. Ceinture, principal. celle des pontifes: הְּאָרְנֵט מֵּד רַיְחִוֹּר Lévit. 16. 4, il sera ceint d'une ceinture de lin (en chald. בָּמִּיּרָרָא, מָּנֶר.).

אַרְנֵר et אַרְנֵר (père de la lumière) n. pr. Abner, général de l'armée de Saul, I Sam. 14. 51.

אברס אברס Nourrir, engraisser; part. passif אָבּרס אָבּרט usité: אָבּרט Prov. 15. 17, qu'un bœuf engraissé; אַבּרָבָּרִים I Rois 5. 3, et des oies engraissées.

אַבְעָבְעֹדׁ pl. f. Fistules, ulcères: אֲבְעְבְּעֹדִּי Exod. 9. 10, des fistules, des ulcères enflammées.

የጋኝ n. pr. Ebez, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

『갖구착 (éclatant) n. pr. Ibzan, juge qui succéda à Jephté, Jug. 12. 8.

PPR Kal inusité. Soulever de la poussière en luttant, lutter.

Niph. Lutter: יַבּאָבַק אִישׁ עָמוּ Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui; בְּדַאָּבְקוֹי יְיִשְׁ même verset, en luttant avec lui.

'Hithp. Se rouler dans la poussière : תָּיֵנִי מִרְאַבֵּק בְּצַּקַר רְנְלֵיחָם Aboth 1. 3,

roule-toi dans la poussière de leurs pieds, c.-à-d. vénère-les (v. par).

רְבָּלְי m. (const. אָבָרְ Poussière très fine: אָבְרְ רַבְּלְיד Is. 5. 24, et leur fleur se dissipera comme la poussière; וְּעָּלְיִ אַבְרַ רַנְלָיִר Nah. 1. 3, et les nuages sont la poussière de ses pieds.

אַרְקּתְּה (const. רְצַּבְבֶּק.). Poudre aromatique: אָרְקָת רוֹכֵל Cant. 3. 6, poudre du marchand de parfums.

קבר Kal inusité. Hiph. S'élever dans les airs, étendre les pennes: Job 39. 26, est-ce par un effet de ta sagesse que l'épervier s'élève dans les airs? (V. קביר Hiph.)

אָבֶר מּינְתּי. 1° Penne, aile: אָבֶר מַינְתּי. 1° Penne, aile: אָבָר מַינְתּי. 1° Bs. 7, des ailes comme à la colombe; אָבָרִים אָבָּר מַוּשְׁרִים Is. 40. 31, ils pousseront des ailes (voleront) comme les aigles.— "2° Membre: אַבָּר מַוּשְׁרִים Rituel, les membres que tu as disposés en nous

אָבְרָה Penne, aile: יְאָבְרוֹתָיתָ בְּירַקּרַק Ps. 68. 14, et ses ailes ont l'éclat de l'or; בְּאָבְרְתוֹ יָסֶהְ לָּךְ: Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile.

מְרֶרָהָם m. Abraham, primitivement appelé אַרָהָ (père élevé), nom que Dieu changea en celui d'Abraham, en lui disant: אַבּדְמוֹן מּיִם מְיִם Gen. 17. 5, je ferai de toi le chef d'une multitude de nations.

בּיִקרָאיּ לְפָנֶיו אַבְרֵהְ: Ex. unique : בַּיִּקרָאיּ לְפָנֶיו אַבְרֵהְ: Gen. 41. 43, on cria devant lui : Qu'on s'agenouille! Hiph., de בְּרָהְ (p. בְּרָהַ). Selon d'autres, de בַּהְ père, conseiller, et de בְּרָ en chald. roi, conseiller du roi. Il est à présumer que le mot est égyptien.

אַלְשַׁיּ (ע. אָבִישַׁר).

אַרְשָׁלוֹם (v. אַרִישָּלוֹם). Absalon, fils de David, II Sam. 13. 1.

raux de David, II Sam. 23. 11.

אַבּר אַלָּךְ, הַּיְלָּהְ, הַּיְלַּבְּּר, אַרְיּבִילָּה, הַּיִבְּלָּה, הָשָּׁרְלִיה Yom de plusieurs rois des Amalécites; peut-être est-ce un titre commun à tous leurs rois, comme

אָנְיִי adj. De la race d'Agag, Esth. 3. 1.

אָבָה f. 1° Lien, bandelette: מְּשָׁהְיּה ls. 58. 6, les liens du joug. — 2° Objet lié, paquet, faisceau: אַבְּה אַוֹרָה בּאַבָּר הַ אַבְּה בְּאַבְּר אַבּר בּאַבּר בּאַב בּאַב בּאַב בּאַב על li Sam. 2. 25, ils formerent une troupe. — 4° Union, ordre, harmonie: בּלְּבָּר עְיָבְי בְּעָר בְּאַב בּאַב וּאַב בּאַב בּאַב

אָנְיז אָנוֹי m. Noix. Ex. unique : אָנַיז אָנוֹי Cant. 6. 11, le jardin de noyers.

אולא (celui qui est réuni aux sages) n. pr. Agour, fils de Yaké, sage auquel le 30° chapitre des Proverbes est attribué. C'est peut-être un nom symbolique, comme הלָּהָה (ע. הַבְּיִ).

אָגוֹרָה f. Petite monnaie (de אָגוֹרְה),
peut-être comme אָגוֹר נְיָם la vingtième partie du sicle : לַאֲגוֹרַת נָּסָף I Sam. 2. 36,
pour une agora d'argent.

אָלֶל m. Goutte (d'eau). Ex. unique: אֵנֶלְ־פָּל Job. 38.28, les gouttes de rosée.

D:אַנְּלֵי: (gouttes, ou les deux réscrvoirs) Nom d'un endroit dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

בּיִבְּי (pl. אַנְבִּי , const. irrégulièrement formé אַנְבִי 1º Marais, étang : יְשֵׁׁם מִדְנָּר לַאֲנִם־כִּיִם Ps. 107. 35, il fait du désert un étang ; יְשֵׁם מִדְנָּר לַאֲנִם־כִּים Is. 14. 23, et les marais. — 2º Jonc, roseau, hautes herbes qui poussent dans les marais : אַנְאָיִם מִּיְנְשִׁי בְּיִלְשׁ בָּאַשׁ Jér. 51. 32, ils mirent le feu aux roseaux ; selon d'autres : aux forteresses, c.-à-d. aux roseaux qui poussent dans les fossés des villes fortes et en défendent l'entrée (v. מַנָּיִאָּיִם).

אָנֶם adj. Attristé. Ex. unique: אָנֶם Is. 19. 10, ayant l'âme attristée (pour קנמי).

זְילֶכְּלְםְ מְאַגְטָרְ : 1º Roseau, jonc : זְילֶכְּלְםְ מְאַגְטָרְ Is. 58. 5, est-ce de courber sa tête comme un roseau? אַנְלֵּרְ בְּאָפּוֹ Job 40. 26, passeras-tu un roseau

dans ses narines? מְשֵּׁה וְצְּבְּמִין Is. 9. 13, le palmier et le jonc, le fort et le faible.

— 2° Cuve ardente: בְּרִשׁיִ וְצִּבְּמִין
Job 41. 12, comme une chaudiere houillante et une cuve ardente. Selon d'autres: marais d'où s'exhale de la

vapeur.

אַנּיְת (pl. אַנְּיהי). Bassin, coupe : אַנְּיִת תַּפְּתַר אַנֵּר תַּפְּתַר Cant. 7.3, coupe de la rondeur (pour coupe ronde); רַיָּשָׁים עָּאָנָי Exod. 24. 6, il le mit dans des bassins.

רבין (ער. ביון אבין (des fruits, du blé): יְרַיִּן לֹאָר רבייון לֹאָר (des fruits, du blé): יְרַיִּן לֹאָר רביין לֹאַר (לאַר ביּאַבְּלּא Deut. 28. 39, tu ne boiras pas du vin et tu n'en recueilleras point; אָנְרָח בַּקּצִיר מַאַבְלָּא Prov. 6. 8, elle amasse en été sa nourriture.

אָבְּרָא et אַרְּרָא chald. Lettre, hébr. אָנָרָה בּי אָנָרָא Esdr. 4. 8, ils écrivirent une lettre.

לְּמִּים צַּעֵרָא אַנְרָא f. Récompense : לְּמִּים צַּעֵרָא Aboth 5. 23, la récompense sera selon la peine.

קּאָרְוֹף m. (rac. נְּרַבוֹּף. Poing : דְּאָרָוֹף ז'. Is. 58. 4, avec un poing criminel.

אַנְרְטְלֵּי m. Bassin. Ex. unique : אַנֵּרְטְלֵּי m. Bassin. Ex. unique : אַנַרְטְלֵּי m. Esdr. 1. 9, (trente) bassins d'or. D'après le Talmud, ce mot est composé de אָנַר recueillir, et de אָנָר agneau, vase dans lequel on recueille le sang de l'agneau.

תְּאָנִר f. (plur. אָגִּר de יְאָנָר Objet roulé, lettre, édit : יְאָנָר מְּחנּיְתוּ בְּיָדוֹ Néh. 6. 5, il avait à la main une lettre ouverte; בּאָנָר בּאָנָר בּאָנָר Esth. 9. 26, à cause de la teneur de cet édit.

יוֹאַר יַעַלָּח מָך: Wapeur, nuage אַר m. Vapeur, nuage

Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre; יְשָׁרֵץ לָאֵרוֹ Job 36. 27, la pluie coule de son nuage.

אדות (v. אדות).

אָרַג (עָרָאַב. אין). Hiph. Attrister, faire languir: וְלַאַרִיב אָּר־נַפְּשָׁף I Sam. 2. 33, et pour attrister ton ame (pour בּוֹרָתַאַרִיב

אַרְבְּאֵל n. pr. Adbeël, fils d'Ismael, Gen. 25. 13.

ח. pr. Adad, Iduméen, I Rois 11. 17, appelé aussi חֲבֵד (vers. 14).

178 n. pr. m. Esdr. 8. 17.

לְבְּיֹרֵיִם (double demeure) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 11. 9.

אַרוֹרָם (ע. אַרוֹרָם).

רות chald. adv. Alors, ensuite; en hebr. אַ: אַבּירָן: אַם aussitot, Dan. 2. 14; בּקָרָאָדִין Esdr. 5. 16, et depuis lors.

אַרִיר subst. et adj. (de אַרַר). 1° Puissant, formidable, majestueux : מֶלְכִים Ps. 136. 18, des rois puissants; Ps. 136. 18, des rois puissants; Ps. 136. 15. 10, dans les eaux impétueuses; אַרִיר בָּיך לַּיִם אַרִּיר בַּיר בַּילְּבָּין Is. 33. 21, la Dieu se montrera formidable pour nous; אָרִיר יְשִּיל Ps. 8. 2, que ton nom est majestueux; יְדִּלְּבָיר יְשִּיל Is. 10. 34, le Liban tombera sous la main d'un roi puissant ou sous les coups d'une puissante cognée. — 2° Grand personnage, homme considéré, chef, dominateur: יְאֵרִירְמִּיִּרִים IChr. 23. 20, et les grands officiers;

יה אַרלי, n. pr. Adaliah, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אָרְמוּ נְצָבֶם מְּפְּוֹרָנִים : Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que les perles.

Pou. (usité seulement au part.). Etre teint en rouge: יְעִרֹת אֵילָם מְאָדָמִים Exod. 25. 5, et des peaux de béliers teintes en rouge; אַבְּיָרָם נְעִירָידִי בְּאָדָם Nah. 2. 4, le bouclier de ses héros est teint en rouge.

Hiph. Devenir rouge: אָם־רַאָּהִימוּ כַּתּוֹלֶע Is. 1. 18, fussent-ils devenus rouges comme écarlate.

Hithp. Parattre rouge: אַל־מָרָא יַיִּרְן Prov. 23. 31, ne regarde pas comme le vin brille d'un éclat rouge.

ח אָרֶם m. (de אֵרֶשָּה). 1° Homme, un homme : אָכּהַוּת אַת־תָּאָרָם Gen. 6. 7, je veux détruire l'homme, le genre humain; אָדֶם בִּי־רַקְרִיב מָפֶם קַרְבָּן Lév. 1. 2, un homme d'entre vous (quiconque d'entre vous) qui offrira un sacrifice.— 2º Adam, nom du premier homme, aussi avec l'art. נאַכָם l'homme, le seul homme existant alors (de même de mun Eve, בֶּרְדָאָרָם la femme), בַּרְדָאָרָם et poét. לא אִישׁ אֵל : fils de l'homme, mortel בּן־אָרָם ויבוב ובוראָים ויחנהם Nomb. 23. 19, Dieu n'est point un homme pour qu'il mente, ni un mortel pour qu'il se repente; Ez. 2. 1, fils de l'homme, noni que Dieu donne souvent au prophète Ezéchiel ; וּבִיִּשְׁרֵאֵל וּבַאַרַם Jer. 32. 20, aux yeux d'Israel et aux autres hommes. Opposé à אַישׁ il signifie une classe inferieure, un homme vil : גַּם־בָּנֵי אָרָם גַּם־

Ps. 49. 3, les petits et les grands. אַרָש seul a quelquefois le même sens, un homme ordinaire, le vulgaire, le méchant : וְדַעִּירִתִּר בְּאָדֵור דָאַדֶם Jug. 16. 7, je deviendrais un homme ordinaire; לַנָּבֶר חָשָׁמַע אַר־דִּבְרַי אָרָם I Sam. 24. 10, pourquoi écoutes-tu les paroles des méchants? וְדֵעָּמָת מָאָרָם עַבְרוּ בְרִית Osée 6. 7, et eux (les prophètes), comme le vulgaire, ils transgressent ma loi. On emploie d'ordinaire איל pour désigner le sexe masculin; אָדָם n'est opposé qu'une seule fois à mgn Eccl. 7. 28; וֹאָבִיוֹכֵי אָּדָם Is. 29. 19, et les pauvres parmi les hommes (pour les pauvres); יֹבְתֵּי אָרָם Osée 13. 2, les offrants parmi les hommes, les hommes qui offrent des sacrifices.

ת. pr. d'une ville, Jos. 3. 16. בולי מלן. (f. הַאָּרְאָּר, יִי פּיַרוּ אָּרְאָּר adj. (f. הַאָּרְאָר ; v. בּיַב). Rouge: הַיְּרָי אָר Nomb. 19. 2, vache rousse; בּיְר אַר אָרְאָר בּיִר בַּיְר וּצְר בּיִר בַּיְר וּצְר בּיִר בַּיְר בַיְר בַּיְר בַּיְר בַּיְר בַּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיוּבְיי בְּיוּ בְּיוּבְיי בְּיוּר בְּיוּבְיי בְּיוּר בְּיוּי בְּיוּר בְּיוּבְיי בְּיוּר בְּיוּבְיי בְּיוּר בְּיוּבְיי בְּיוּר בְּיוּבְיי בְּיוּר בְּיוּבְיי בְּיוּר בְּיוּבְיי בְּיוּר בְּיי בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּי בּיי בְּיוּי בְּיי בְּיוּי בְּיי בְּיוּי בְּיי בְּיוּי בְּיוּי בְּיי בְּיוּי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי

blanc et rose. Subst.: פַּהּיּצַ אָרֹם לְּלְבוּשָּׁם Is. 63. 2, pourquoi ce rouge à ton vétement? v. à לְ, p. 311; פִּרְדָּאָרֹם דָאָרֹם הָאָרִם הָאָרִם הָאָרִם הַ Gen. 25. 30, de ce mets rouge.

ח. pr. m. (de אַבּים). 1° Edom, nom donné à Esaü, Gen. 36. 1. — 2° Nom des descendants d'Esaü, les Idoméens ou Edomites, Nomb. 20. 21, souvent אָבָי בּיִבּים. — 3° Edom, l'Idumée; dans ce cas, il est féminin: אַבָּים לָּצִים לָנִים עַרִּים לַנִּים לַנִים עַרִּים לַנִּים לִנִים עַרִּים לַנִּים עַרִּים לַנִּים עַרִּים לַנִּים עַרִּים עַרִּים לַנִּים עַרִּים עַּים עַרִּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַרִּים עַרִּים עַּים עַּים עַּים עַּים עַרְיבִּים עַּים עַרִּים עַרְיבִּים עַּיבּים עַּיבּים עַרִּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַרִּים עַּיבּים עַּיבּים עַרִּים עַּים עַּיַּים עַּיַּים עַּיבּים עַרִים עַרִּים עַרִּים עַּיבּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַּים עַּיִּים עַּיבּים עַּיבּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַּים עַּיַּים עַרִּים עַּיבּים עַרִּים עַרִּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּים עַּיבּים עּיבּים עּ

Pierre précieuse d'un rouge éclatant, une des douze pierres qui ornaient le pectoral du grand prétre, Exod. 28. 17.

רְּעָרְעָה adj. (f. אַנְסְּהָשׁ, pl. אַנְסְהַעָּה.). Rouge, rougeatre: בַּעָר לְבָּטָה אַרְטְּהָעָּ Lévit. 13. 19, une pustule blanche tournant au rouge.

קרָּקָה, (const. אָרָטָה, plur. מְּיָבֶּיה, fen. מִיְבָּיה אַרָּכָּה, למֵשׁ עַּל־רָוּאָרָטָה. Gen. 7. 8, rampant sur la terre; באַרָּבָּיה Exod. 20. 24, (tu me feras) un autel

אָרֶטְהְ (terre) n. pr. Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 36.

ארְּטָה (la rougeur) n. pr. Ville dans le voisinage de Sodome, Gen. 10. 19.

לְּרְטוֹנְי et אַרְטוֹנְי adj. Roux, rose, teint frais: ניַצא דָּרָאשׁוֹן אַרְמוֹנִי קּמוֹ Gen. 25. 25, le premier sortit entièrement roux; יְרוּא אַרְמוֹנִי I Sam. 16. 12, il était rose.

אַרְּעִי adj. (f. אֵלֹיִבּים). Edomite, Iduméen : לאַרְתַחַעֵב אֲלֹבִי Deut. 23. 8, tu ne mépriseras pas l'Iduméen.

אָרָטִי n. pr. d'une ville de Nephthali, Jos. 19. 33.

וְדָּאַ et וְזֹיִאַ n. pr. m. Esd. 2. 59, Néh. 7. 61.

אָרָנִים (plur. אָרָנִים, const. אָרָנִים 1° Piédestal, base, socle : שְׁנֵי צִּרָנִים בּאַר ב

אָרני (v. אָרוּן).

אָרְיִי Mon seigneur; entre dans la composition d'un grand nombre de noms propres.

Pṭᄀ다. (seigneur de Bozek) Nom ou titre d'un roi chananéen, Jug. 1. 5.

אַרְּיָּהְהָּ (dont Dieu est le maître) n. pr. 1º Fils de David, I Rois 1. 8. (תְּבִּיבִּי, vers. 5). — 2º Divers personnages, II Chr. 17. 8; Néh. 10. 17.

אַרנִיעָּרָק (prince de l'équité) n. pr. d'un roi chananéen, Jos. 10. 1.

אַרְנְיָקְם (le seigneur assiste) n. pr. m. Esdr. 2. 13.

אַרנִירָם (le mattre élevé) n. pr. m., préposé des impôts depuis David jusqu'à Roboam, I Rois 4. 6. Par contraction il est appelé אַרוֹיָם II Sam. 20. 24, et תַּוֹיִם II Chr. 10. 18.

אָרֵּר Kal inusité. Niph. Se signaler, se montrer magnifique: יְבִיקְהְ דֵי נָאְדָּרִי Exod. 15. 6, ta droite, ô Seigneur! se signale par la force; נְאָדָר בַּמִּרָנִשׁ Exod. 15. 11, magnifique de sainteté.

Hiph. Glorifier, rendre magnifique: יְנְאָדִּיר Is. 42. 21, il a rendu la loi grande, il l'a rendue glorieuse.

Nom du douzième mois de l'année, correspondant à février-mars, Esth. 3. 7.

אָרָ chald. Même signif. Esdr. 6. 15. אָרָ (v. אָדָר אָדָר).

תמדל: m. Magnificence, éclat : מַּמִּדֹלְ Mich. 2. 8, du vêtement vous dépouillez la magnificence (v. אֶדֶר חַיְּקֶר (מִדֹּל Zach. 11. 13, (la magnificence de la valeur) le prix magnifique (dont j'ai été estimé par eux) (v. רָקֶר). Selon d'autres, manteau, comme האָדֶרָה.

אור chald. Aire : פּן־אָדְרֵי־קֵּדִט Dan. 2. 35, (ce qui sort) des aires pendant l'été.

אַרֵּנְּוְרָיָּא chald. pl. Grands juges (de אֲרֵנְנְּוֹרָיִא, magnifique, grand, et נָיֵר décider), Dan. 3. 2.

אַרְרֵוּדָא chald. adv. Exactement: יְּחְשָבֵּר צִּרְרִוּדָא Esdr. 7. 23, (qu'il) sera fait exactement.

דְרְכְּמוֹן et רְרְכְּמוֹן (dans le Talmud רְרְכּמוֹן) Darique, ancienne monnaie persane, Esdr. 8. 27.

אַרְנַּמֶּלֶהְ (roi majestueux) n. pr. 1° Divinité des Separvimes à laquelle

ils offraient des sacrifices humains, II Rois 17. 31. — 2° Fils et meurtrier du roi assyrien Sancherib, Is. 37. 38.

אָרְרָע chald (pour דְּרָע). Bras, puissance : בְּאֶרָנְע וְּדָוִיל Esdr. 4. 23, avec violence et par force.

ענית (puissant) n. pr. 1° Capitale du pays de Bason, donnée par Moïse à la tribu de Menassé, Nomb. 21.33. — 2° Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

אָדָריה לְּנֶּמֶּרְ אַדֶּרֶת. (de אַדִּירה לְנָמֶּרְ אַדֶּרֶת.). Majestueuse, magnifique: לְּדְיּהֹר לְנָמֶרְ אַדֶּרֶת. 17.8, pour devenir une vigne magnifique. — 2° Subst. Magnificence, grandeur: אַדְּרָת אַדְּרָת אַבְּרְתָּם בּע Zach. 11.3, car leur magnificence a été détruite. — 3° Vêtement vaste, ample; manteau: אַדְּרָת מֵּעֶרְ אַדְּרָת מֵעֶרָ Jos. 7. 21, un manteau de Schinear; אָדֶרָת מֵעֶר Gen. 25. 25, comme un manteau de poils ou chargé de poils.

אָרֵשׁ (v. הוש Battre le blé. Ex. unique: אָרוֹשׁ דְרּוּשָׁנוּ Is. 28. 28, il battra, brisera (le blé).

באָרָע et בּאָרָע, (fut. באַדָּע et באָרָאָדָ, 1™ pers. אַתַב ct אַתַב, inf. אַרב, plus freq אָרָבָר : 1° Desirer (מָאַב ,אָיָח , אַדְבָּח אלייניקד Ps. 40. 17, qui mettent leur attente en ton secours. — 2º Aimer, chérir : אֱתַבּוּ צֵּח־דֵי Ps. 31. 24, aimez l'Eternel ; אָני אֹחֶבֵּר אָתַב Prov. 8. 17, je cheris ceux qui m'aiment. Quelquefois avec לְ, une fois avec וְאָתַדְבָּתָּ : בָּ לַרַעַה פְּמוֹהְ Lévit. 19. 18, tu aimeras ton prochain comme toi-même; וּמִּר־אֹחֵב בּרַבוּץ לא חַבוּצָת Eccl. 5. 9, celui qui aime les richesses (ne se rassasie pas) de revenus. Part. Ami, plus intime que יָרָשׁ אֹחָב דָּבֶּק מֵאָח Prov. 18. 24, il est des amis plus intimes que des frères. Inf. לְצֵּחֲבֶה Deut. 19. 9, d'aimer : בְּאַתְבָחוֹ אֹחוֹ כְּנָפְוֹשׁוֹ I Sam. 18. 3, en l'aimant autant que lui-même; שַאַתְבָּת רֵי אַתְּבֶם Deut. 7. 8, parce que l'Eternel vous aime.

Niph. Etre aimé, être digne d'être aimé: תְּאֵיִרְכִים וְדִּוּנְעִיכִם II Sam. 1.23, si aimables et si gracieux.

Pi. Aimer fortement : מְּאַרְבּרּ מְּנִידִּ אַנְבְּרּ מְּנִידִּ Prov. 1. 22, jusqu'à quand o insensés! aimerez-vous la sottise? Part. מְאַרֵבּ Amant: סְאַרֵבּ Osée 2. 9, elle poursuivra ses amants.

אַרַבּר m. (usité seulement au plur. אַרָבּרם). Amours: אָיָבִרם Prov.5.19, biche d'amours; אָיָבִרם הַוֹּחִם אַרְבִים Osée 8. 9, Ephraim paye d'infames amours, c.-à-d. des alliances étrangères.

אָהָבים אוֹהָב ou אוֹהָב ol. אָחָבִים 1° Amour, volupté: נְּתְכַּלְּסָה בָאָהָבִים Prov. 7. 18, délectons-nous de voluptés. — פּיִרִידי פּאָהָבִּם נַאָּהָבָּם Osée 9. 10, ils sont devenus abominables comme l'objet de leur amour (les idoles).

לאָרְבָּרְהְּ בְּשֶּׁיְרֵתְ אַרְבְּרִהְ בְּשִּׁיְרֵתְ אַרְבְּרִהְ בִּשְּׁיִרְתְ אַרְבְּרִהְ בִּיּרְבְּרִהְ בִּי בְּאַרְבְרִהְ בִּי בְּאַרְבְרִהְ בִּי בְּאַרְבְרִהְ בְּי בְּאַרְבְרִהְ בְּי בַּאַרְבְרִהְ נְשִׁירִם : II Sam. 1. 26, ton amitié m'était plus précieuse que l'amour des femmes. Comme infinitif (v. dans בַּאַרָב.).

기가 n. pr. Ohad, fils de Siméon, Gen. 46. 10.

אָרָהְ (v. אַרָּהְ) Ah! hélas! malheur! אָרָהָ בְּוֹנֶי בְּיִהְיּ Jug. 6. 22, ah! Éternel mon Dieu! אַרָּיִם Joel 1. 15, malheur pour le jour!

יות n. pr. 1° Ehud, fils de Gera, juge, Jug. 3. 45. — 2° Ehud, fils de Bilhan, I Chr. 7. 10.

אָרְיָה Un des noms de Dieu : אָרְיָה

לְּיֵלְיִנְי אֲלֵיכְּם Exod. 3. 14, Ehyó (l'Étre éternel) m'a envoyé auprès de vous (1²⁰ pers. du fut. de תְּיָח.

יביל (fut. יביל Dresser des tentes, voyager en demeurant sous des tentes: נְאֵבִוּל עֵּדִיכְּוֹם Gen. 13. 12, il dressa des tentes jusqu'à Sodome.

Pi.: ילא־יַחַל שָׁם עַּרְבִּי Is. 13. 20, l'Arabo ne dressera plus sa tente (לאַחַל pour יַחַל).

Hiph. Répandre de la lumière, briller : בון בלא באַרול Job 25. 5, voici la lune même, elle ne brille pas avec éclat, ou elle ne restera pas sous sa tente (v. בון הלל).

אֹהָל m. (avec suff. אִרָּלָּך, אָדָרָלָּך, avec ה parag.; plur. אַהַלִּים, et אַהַלִּים, const. אַדְוּלֵּר, avec suff. אֹנְדִוּלֵּרי). 1° Tente: ריטב אוול ויכוקי Gen. 4. 20, demeurant sous des tentes et ayant des troupeaux; אֹדֶל הָעַרוּת; tente d'assignation אֹדֶל מּוֹעַר tente de témoignage, le tabernacle (v. מועד); une fois אַהָאָרָן I Rois 1. 39. 2° Demeure, maison : נַיַּלְכוּ לָאַחַלֶּיחַם I Rois 8. 66, ils retournèrent à leurs demeures ; לְאֹחֶלֵיךְ יִשְׂרָאֵל I Rois 12. 16, à tes tentes, ô Israel! בַּאָרֵל דַּוָר Is. 16. 5, dans la maison de David; באֹדֶל בֵּרְתָּר Ps. אַרָל מְשַׁכְּנוֹה ; dans ma maison אַרָל מְשַׁכְּנוֹה אַיִר בּי Job 21. 28, demeure. — 3° Temple de Jérusalem : לְחֵב הַאָּהָ Ez. 41. 1, la largeur du temple.

リスティア・Ohel, fils de Zorobabel, I Chr. 3. 20.

אָהֶלָהְיּ (elle a sa tente ou son temple) Nom symbolique donné a Samarie représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֶלִיאָב (tente du père) n. pr. Ohaliab, fils d'Ahisamach, Exod. 31. 6.

אָהֵלְיכְה (ma tente est en elle). Nom symbolique donné à Jérusalem représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֶלִיכְמָה (ma tente de la hauteur) n. pr. Ohalibama, femme d'Esaü, Gen. 36. 2.

פָּלִים et אַּהָלוֹת pl. Aloes, arbre et

bois de ce nom : מַאַקילים נְטֵל הַי Nomb. 24. 6, comme des aloès que Dieu a plantés; מר־וַאַקילויז Ps. 45. 9, myrrhe et aloès.

אַבְּרוֹךְ: Aaron, frère de Moise, premier grand pontife: קָבֵי אַבְּרוֹן Jos. 21. 4, les fils d'Aaron; בֵּיר אַבְּרוֹן Ps. 115. 10, la maison d'Aaron, les pontifes.

לאר conj. 1° Ou: ראָדָּא אוֹ עַּאָרַן Lévit. 13. 29, un homme ou une femme; אוֹ רַבְּּא אוֹ רָבְּא אוֹ רַבְּא אוֹ רַבְּא אוֹ יִדְעָע אוֹ רַבְּא אוֹ יִדְעָע אוֹ רַבְּא אוֹ יִדְעָע אוֹ רַבְּא אוֹ יִדְע אוֹ בּא נְשִׁר בְּבָּע לְבְּבָּע בּיבּע לְבְּבָּע בּיבּע בּיבּע בּיבְע לְבְּבָּע בּיבע בּיבע בּיבע בּיבע בּיבע אוֹ בּיבע אוֹ בְּיבע בּיבע אוֹ בַּיבע בּיבע אוֹ בַּיבע בּיבע אוֹ בַּיבע בּיבע אוֹ בּיבע בּיבע אוֹ בּיבע בּיבע אוֹ בּיבע בּיבע

אַר Prov. 31. 4, cheth. p. keri אַר (עַיִּיגע). אואַל n. pr. m. Esdr. 10. 34.

בוֹא m. (pl. אוֹבוֹת). 1° Nécromancien, devin, python, nécromancie: אָבֶּין קוֹלָן Is. 29. 4, ta voix sortira de la terre comme celle d'un devin; בַּצְלֵּח־אוֹב ISam. 28.7, une pythonisse. — 2° Outre. Ex. unique: קאַבֹּיִר Job 32. 19, comme des outres neuves ou contenant du vin nouveau.

רובות (outre) n. pr. Endroit où les Israélites ont campé dans le désert, Nomb. 21. 10.

אוֹבִיל n. pr. Aubil, gardien des chameaux de David, I Chr. 27. 30.

אובַל m. (v. רוּבֵל). Fleuve, torrent : היבל אוּלָר fleuve Aulaï, Dan. 8. 2; 3. 6.

קארד בְּשָּל: Tison (אַרִּים Amos 4. 11, comme un tison sauvé d'un embrasement.

וֹהְיָּהְ (Kal inusité, v. אָבָה Vouloir, désirer.

Niph. Étre desirable, agréable; être beau, convenir: בַּמְּרָיְהָיִים Is. 52. 7, qu'ils sont beaux sur la montagne (les pieds de celui qui annonce le salut); אָבִירְוּךְ נַאַנְיִן רְּחָלָיִן Cant. 1. 5, je suis noire et belle; שְׁבִּירִים נָאַנְיִן רְחָלָּיִן Ps. 33. 1, la louange (de Dieu) sied aux hommes de bien; Ps. 93. 5, la sainteté convient à ta demeure, ou : ta sainte maison doit être désirée, aimée (v. רְאֵבִין).

Pi. Désirer fortement: מֵּרִירְאָבֶּּרְ נַמְּשְׁרָּ Deut. 12. 20, car ton âme désirera; אָרָרְּהְּ בְּּלֵירָת Is. 26. 9, je t'ai désiré en mon âme pendant la nuit, mon âme t'a désiré. Il se construit toujours avec שִׁבָּי excepté, Ps. 132. 13, 14.

Hithp. רְאָאָר, fut. apoc. יְרְאָאָר בְּיֶּרְ נְּלָּה: יִרְאָּר Deut. 5. 21, tu ne désireras pas la maison de ton prochain; רְאָאָר מַאַר Nomb. 11. 4, ils conçurent des désirs, désiraient avec ardeur. Avec יְּ בִּיִּרְאָרְיִר יִבְּיִּרְעָּרִיר יִ לְּ Prov. 23. 3, ne désire pas ses mets exquis; sans régime: יַרְיִאָּר נְּיִרְיִר I Chr. 11. 17, David éprouva un désir, un besoin.

וו אָנָה (Kal inusité, v. אָנָה) Marquer.

Hithp.: אורף אָנְבוּל פָּלָבָם לָּבֶבּם לָבְבּל פַרְבּאָר אַרָּאָא 34. 10, vous vous tracerez comme limites d'Orient; אָרָאָא לָבֶם 34. 7, vous tracerez, les limites [pour הְּתַאָּר (v. הַאַרָּאָר II).

קבל־אַרְח נִשְּׁשִׁי לַ. Désir, fougue: מְבֶל־אָרָח בְּיִלְּאָרָח נִמְּשִׁי לַ. Deut. 18. 6, dans tout le désir de son ame; הְּשָּׁיִח נִמְּיִבְּח נַבְּּאָרָח נַמְּיִם לַּעָּרְח נַבְּּאָרָח נַבְּּאָרָח נַבְּּאָרָח נַבְּּאָרָח נַבְּּאָרָח נַבְּּאָרָח נַבְּיִר Jér. 2. 24, dans sa fougue; sans בּיֹבְים Osée 10.10 (v. I בּּיִבָּא).

YN n. pr. m. Néh. 3. 25.

ንኮል n. pr. Ouzal, fils de Joktan, Gen. 10. 27.

'! (desir) n. pr. Evi, roi madianite, Nomb. 31. 8.

אור interj. (ע. רודי). Hélas! ah! malheur! אור־לך מואב Nomb. 21. 29, malheur à toi, Moab! cri de douleur et de menace.

אוֹיְהָה Même signif.: אוֹיְהָה Ps. 120. 5, malheur à moi.

אַוּילִי Meme signif. (יְבְּרִי paragog, ou comme מָלִּר רֹעֶּרוּ Ex. unique: מְלֵּר רֹעֶרוּ אַוֹלָר Zach. 11. 15, la houlette d'un pasteur insensé.

אָיֵיל מְרוֹךְ (sot Merodach) n. pr. Evil Merodach, roi de Babylone, II Rois 25. 27.

אול m. Douteux. 1° בְּרֵדְא אַבְּלָם Ps. 73. 4, leur force est saine, ou leur corps est gras, fort; selon d'autres: il est robuste comme un portique (v. אַבָּלָה).—
2° בַּרָבָּי cheth. p. אַבְילַר הָאָרָץ (li Rois 24. 15, les grands du pays (v. בַּרַבָּר).

אללי n. pr. Fleuve qui se jette dans l'Euphrate, Dan. 8. 2.

אַלְשׁרִים אוֹלְעָּהְי (plur. אַלַּמִּים) Voûte, galerie, vestibule, portique: אילָם ווּשְׁבָּעִים I Rois 7. 6, la galerie aux colonnes; אָלָם וַוְּעָּמָּיִם 7. 7, le portique du trône; אַלָּם וַוְּעָּמָּיִם 7. 7, le portique de la justice, du tribunal. Il désigne particulièrement le vestibule du temple de Jérusalem.

אוֹלְם adv. d'opposition. Mais, au contraire: אוּלְם לְּשׁלֵּח־כָּא יָרָדְּ Job 2.5, mais étends ta main. Plus souvent אַיִּלְּם.

אולם n. pr. m. 1° I Chr. 7. 16. — 2° 8. 39.

אָלָלֶת (de אַיִּבֶּלָת). Folie, légèreté: אָנָלָת מְסִילִּים אָנָלָת Prov. 14. 24, la folie des insensés (reste toujours) folie; אֵלְהִים אַהָּה יִדְעָהָ לְאַנּלְהִי Ps. 69. 6, mon Dieu, tu connais ma légèreté.

אוֹטֶר (qui parle) n. pr. Aumar, fils d'Oliphaz, Gen. 36. 11.

און (ou און) Kal inusité.

Hithpa. Se plaindre, murmurer: מַח־יַּרָאוֹקַי אַרָם חַיד Lam. 3. 39, de quoi l'homme se plaint-il pendant sa vie? וַיַרִדִי חַעַם כְּמָּחָאֹנְנִים Nomb. 11.1, le peuple était comme murmurant, ou comme cherchant des prétextes (v. אָדֶן, האַצָּה, האַצָר, הוֹאַנָה). ו אוֹנָי (avec suff. אוֹנָי , אוֹנָי , אוֹנָי , אוֹנָי , plur. אונים) 1° Vanité, fausseté, mensonge, iniquité, idolátrie : תַּן כַּלַם אַרָן Is. 41. 29, tous ils ne sont que vanité; וּבְרֵי־פִּיוֹ אָוּן וּמְרְמָּח Ps. 36. 4, les paroles de sa bouche ne sont que fausseté et tromperie; שַּמִּר-אַנן Prov. 17. 4, lėvres mensongėres ; לא־אוּכַל אַון וַעַּצָּרָח Is. 1. 13, je ne puis supporter (ensemble) iniquité et solennité ; אַנָשֶׁר, בְּתַדּי מוֹעַלֵּר אַין hommes, artisans d'iniquité: אונים Prov. 11. 7, méchants, hommes iniques; יָאָין וּרְרָפִּים הַפְּצֵר I Sam. 15. 23, l'opiniatreté, c'est idolatrie et culte des Théraphim; בירו אַנן Osée 10. 5, maison de l'idolâtrie, nom donné à מָבָּקעַת־אָוַן ; 10.8 אָוַן appelé aussi בָּרח אֵל Amos 1. 5, de la plaine de l'idolatrie, nom donné à Damas.

2º Peine, douleur, affliction, deuil, synonyme de בוראונר : עַמַל Gen. 35.18, fils de ma douleur; מַלְחֵם אוֹנִים Osée 9. 4, comme le pain des affligés, le festin de deuil ; לא־אַכַלְּחִי בָאֹנִי מְנֵּנוּ Deut. 26.14, je n'en ai point mangé dans mon deuil; וּבֵיה אֵל יִהְרֶה לְאָנֶן Amos 5. 5, et Beth-El sera reduit a l'affliction ou au néant; הַתָּרָרִי אֲחֲלֵי כוּשָׁוֹן Hab. 3. 7, au-dessous de la misère, du néant, j'ai vu les tentes des Ethiopiens, c.-à-d. dans la plus profonde misère; selon d'autres : à cause des péchés (commis par Israel), j'ai vu (dans la Terre-Sainte) les tentes des Ethiopiens. II !!! ou jik m. Force, vigueur, richesse, fortune : אָרָה אָר־אָלִדִים Osée 12.4, dans sa force (dans la force de l'age), il lutta avec un être divin; וּלָאֵין אוֹנִים עַצְמַח יַרְבָּח Is. 40. 29, il augmente la force de ceux qui sont

sans vigueur; יְרֵאשׁרת אוֹנִי Gen. 49. 3, prémices de ma force, mon premier-né; (de même) אַרָּי אָנָר אָנָר אַנָּר אַנּר Job 18.12, son fils sera affamé; פּנָאִתִר אוֹן לִי Osée 12. 9, je me suis amassé de la fortune (v. הוֹרְ).

אוֹן n. pr. m. Aun, fils de Peles, Nomb. 16. 1.

إنها وا إنه n. pr. Ville d'Égypte, Héliopolis, Gen. 41. 50, appelé بين Ez. 30. 17.

וְאָנָן (v. אָנָן).

ווא (fort) n. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Esdr. 2. 33.

אוֹנְיוֹת f. plur. Vaisseaux, II Chr. 8. 18, cheth. keri אָנִיוֹת.

תְּבֶּט n. pr. 1° Onam, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Onam, fils de Jérahmiël, I Chr. 2. 26.

אָנְן n. pr. Onan, fils de Juda, Gen. 38.9.

াট্যাপ (v. ছে) n. pr. d'un pays inconnu d'où les Israélites tiraient l'or, Jér. 10.9.

אוֹפִיר Ophir, contrée où Salomon envoya des vaisseaux pour y prendre une grande quantité d'or, de pierres précieuses, et du bois rare, I Rois 9. 28.

אָפֿן א. (const. אִפֿרָ, plur. אּמֹפָר (אַנּפּר אָפֿרָ, prov. 20. 26, il fait passer la roue sur eux. — 2° Le nom d'une catégorie d'anges: רְרָאוֹפָוֹיִם kituel, les Ophanims; אִפֹּן signifie aussi: genre, manière.

אין Se hater, presser, être êtroit: רְלֹא־אָץ לֶבּוֹא Jos. 10. 13, il ne se hata pas de se coucher; רְאֹבִים Exod. 5. 13, les intendants les pressèrent, devinrent pressants; פּריאָל לְדָּ דַּיִר אָּמְרָיִם Jos. 17. 15, la montagne d'Ephraïm est trop étroite pour toi; אַרְבִיר מֵרֹיָם Jer. 17. 16, je n'ai point insisté pour être tou pasteur; selon d'autres: je n'ai point refuse d'être pasteur à ta suite (v. לְבִוץ, לְבִוץ, v. le même exemple à 12).

Hiph. Presser, insister, s'efforcer: אַל־הָאִצּנּרְ לְּתַּדְנֵּרְי Is. 22. 4, ne vous efforcez pas de me consoler; פָיָאִיבִּי רַשַּלְאָכִים Gen. 19. 15, les anges insistèrent auprès de Lot, le pressèrent.

אוֹר trans. et intrans. Devenir clair, s'éclaircir, briller, éclairer: קלְילָה אוֹר Ps. 139. 11, la nuit devient lumineuse autour de moi; אוֹר בּעַיבִי Gen. 44. 3, le jour paraît, devient clair; בּעֹיבִי I Sam. 14. 29, car mes yeux se sont éclaircis; אוֹר צִייבי Is. 60. 1, lève-toi, brille; האוֹר הַעַּבְּי Prov. 4. 18, allant, éclairant.

Niph. (קאיר, לְתֹּבּיר (מְצִּבּיר). Être éclairé, faire jour, être brillant: בֵּאוֹר בְּאוֹר par la Job 33. 30, pour être éclairé par la lumière des vivants; יַנְאַר לָּחֶם מְּחֶבְרוֹן יִנּאַר לָּחֶם מְּחֶבְרוֹן II Sam. 2. 32, le jour leur parut à Hébron; אָהוֹר אַהָּח Ps.76.5, tu es éclatant, majestueux; suivant d'autres: tu détruis (v. יָּצָאַר).

2º Allumer, brûler: יְלְאִרָּיִרּיּ מִּזְבְּיִרּי מִּזְבְּיִרּי מִּזְבְּיִרִּי Mal. 1. 10, pour que vous n'allumiez pas vainement (le feu de) mon autel; בְּיִבְּיִר בְּאִרוֹת אִיְרְוֹת אַנְיִרוֹת אַנְיִיר בָּאִר מְאִרוֹת אַנְיִר בָּאַר בָּאַר מָאַרוֹת אַנְיִר בָּאַר מָאַר וֹת מַאַר וֹת בּאַר וֹם נִיִּיר בּאַר וֹנִייר בּאַר וֹבְּאַר פּאַר וֹבְּאַר פּאַר וֹבְּאַר מִיִּיר מִיִּבְּאַר בּאַר וֹבְּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָב בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַב בּאָב בּאַר בּאָב בּאַב בּאַב

אור m. (fém., Job 36. 32). 1° Lumière, soleil, matin, éclat: יָרָוּר אוֹר וַיָרָוּר Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut; métaph.: וּנְחַמִּיךָה לָאוֹר גּוֹיִם Is. 49. 6, je ferai de toi la lumière des nations; נאור חשה בעריפית Is. 5. 30, le soleil est obscurci par les nuages; פוריושור ערימווצית וויום Neh. 8. 3, depuis le matin jusqu'au milieu du jour; לאור חשיף Hab. 3. 11, (ils marcheront) à l'éclat de tes flèches. — 2º Métaph. Sérénité, bonheur : יאור פֵנֵר לא רַפִּרלוּן Job 29. 24, ils ne troublèrent pas la sérénité de mon visage; אור פַּנִים signifie aussi faveur, bienveillance : אוֹר פְּטֶּדָהְ הֵי Ps. 4.7, la lumière de ta sace, ô Eter-,Prov. 16. 15 בָּאוֹר־פְּנֵי־מֶלֶךְ דַוּיִּים !nel dans l'éclat du visage du roi il y a vie. c.-à-d. un regard favorable du roi donne la vie; אור זָרָעַ לַאַוִּים Ps. 97.11, le bonheur est ensemencé pour le juste. — 3° Herbe, pluie (ce dernier sens douteux): פַרוֹם צָּרוֹ עַלֵּר־אוֹר Is. 18. 4, comme une chaleur pure sur l'herbe; יָמִרץ צָּנֵן אוֹרוֹ, Job 37. 11, il fait fondre, ou il répand, le nuage qu'il a chargé de sa pluie (v. אוֹרָה). Plur. luminaires. Exemple פאורות, pour אוֹרִים unique : לִּשְׁח אוֹרָים וְּדֹלְים Ps. 136. 7,

à celui qui a fait les grands luminaires.

אור n. pr. I Chr. 11. 33.

אוֹרָה f. 1° Lumière, bonheur: אַרְהָּתְּ פָּאוֹרָה Ps. 139. 12, l'obscurité est comme la lumière; בַּיְרְהָּיִם תְּיִנְהָ אוֹרָה Esth. 8. 16, il y eut fête pour les Juifs.—2° Plur. Herbes: מַלּ אִרֹה Is. 26. 19, la rosée qui tombe sur l'herbe, et הַיֹּה IR Rois 4. 39.

ביים וְאָדִים וְאָדִים בּאַדִּים בְּאַדִּים בְּאַדִּים בְּאַדִּים בּאַדִּים בּאַדִּים בּאַדִּים בּאַד. 8. 8, les Ourim et Thoumim, révélation et vérité, ou lumière et droit, nom d'un objet que portait le grand-prêtre dans le pectoral, et qu'il consultait comme oracle; en quoi cet objet consistait est inconnu. ביאַבִּים seul, Nomb. 27. 24.

קַּוֹרְוֹח f. plur. Crèches ou étables : אַנֵּרִים לַאֲנֵרוֹת וַנְבְּרָרִים לַאֲנֵרוֹת II Chr.32.28,et des étables pour les troupeaux (v. אָרָיָה hébr.).

'''!'N n. pr. 1° Uri, fils de Hur, Exod. 31. 2. — 2° Esdr. 10. 24. — 3° I Rois 4. 19.

אוּרִיאֵל (flamme de Dieu) *n. pr. m.* 1° I Chr. 6. 9. — 2° II Chr. 13. 2.

לְּרָיָהְ (flamme de Dieu) n.pr. 1°Uriah, époux de Bathseba, II Sam. 11.3.—. 2° Pontife sous Achas, Is. 8.2.

אוֹרְיָהוּ (flamme de Dieu) n. pr. Prophète tué par l'ordre de Joakim, Jér. 26. 20.

י אוֹרַיְתָא Loi : בּל־בֵּן דְצָּסְקִרן הָאוֹרַיְרָא Rituel, tous ceux qui s'occupent de la loi, qui l'étudient.

אות et f. (plur. רוויה). 1° Signe, symbole, souvenir, enseigne, preuve, miracle: יְדָיָר לְּמִיֹמִים Gen. 1.14, ils serviront de signes et d'époques, de signes pour les époques;

Gen. 17.11, ce sera le signe de l'alliance; לְּאוֹת עֹלְטְּ וֹבְּיִת אֲבֹרָת Is. 55. 13, un souvenir éternel; אָבֹרָת אָבֹרָת Nomb. 2. 2, sous les enseignes de leur tribus, différent de בְּשִׁר לְבָּיִת אֲבֹרָת Exod. 3. 12, ceci te servira de signe, de preuve; בּיִמְיִּתְר הַאָּבִית Deut. 4. 34, par des miracles et des prodiges (v. בּיִמִּים). *— 2° Lettre de l'alphabet: אַבּיָר אַבָּיר. Aboth, une lettre.

אוֹת (fut. היאיד, האוֹם) Convenir, être d'accord avec quelqu'un (v. רַאָּד).

חוֹא et הא seulementavec suff. comme אוֹתָם אֹתָי pron. (v. אַתְּא).

🙀 adv. Alors. Souvent le futur qui suit cet adverbe est mis pour le passé :. אַז רַשִּׁיר־מּשָׁהו Exod. 15. 1, alors Moïse chanta; plus rarement le passé pour le futur : אַז נִבְחַלוּ אַלּוּמֵר אַרוֹם Exod. 15. 15, alors les princes d'Edom seront épouvantés. ga Depuis, depuis longtemps, de tout temps : וּמֵאַז בַּאחָר אל-פַרְעֹה Exod. 5. 23, depuis que je suis venu chez Pharaon; מַאַז וַעַתַּוּה II Sam. 15. 34, depuis longtemps et maintenant; נכון כּסְאַך מֵאַז Ps. 93. 2, ton trône est établi de toute éternité. מור מערם שנים משפוס י avec י parag.: אור תערם שנים Ps. 124. 4, alors les eaux nous auraient submergées; יָדַעְהָ פִּר־אָז הִּנָּלֵר Job 38. 21, savais-tu alors que tu devais naître? transposition pour פָּן־אָז .אָז כִּי Ex. unique : אָכּן־אַז חַדֵּלָנּי Jér. 44.18, depuis que nous avons cessé.

אָנָא, chald. (part. pass. אַאַ, inf. אַזַב, avec suff. רַיְבָּבָּר לְּמֵיִא לְּאַחּרָא Dan. 3. 19, 22, il ordonna de chauffer la fournaise.

ነጋነኞ n. pr. m. I Chr. 11. 37.

אַזוֹב m. Hysope : מְּחַשְּאֵנִי בְאַזוֹב Ps. 51. 9, purifie-moi avec de l'hysope. Il servait à asperger.

וַנְּאָמֹר אֵוֹוֹר מְּמַרְתֵּיהֶם , Ceinture, corde אוֹוֹר m. Ceinture, corde בּיְאָמֹר אֵוֹוֹר נַבְּאָמֹר אֵוֹוֹר נַבְּיִחְנַיהָם , Is. 11.5, la justice sera la ceinture de ses reins

Job 12.18, il attache une corde autour de leurs reins (עְּצִירַ.).

<u>"[½</u> (v. 1½).

Pou. part.: בְּיָדְן מְאַרּיָל Ez. 27.19, Dan et Javan voyageant, allant d'un endroit à l'autre; selon d'autres: Dan et Javan (fournissent ton marché) de tissus. Peut-être אַיָּאָר est-il le nom d'une ville ou d'une province.

chald. Aller, s'en aller: אַולי בְּבְּרִילוּ לִּירוּשְׁלֵם Esdr. 4. 23, ils allerent en grande hâte à Jérusalem.

אָלָל (depart) v. אָבֶּן n. pr.

MN Kal inusité.

Pi. אָק Peser, examiner : וְאָשְ וְתֹּקֵר Eccl. 12. 9, il examina et il rechercha.

Hiph. Prèter l'oreille, être attentif, entendre, écouter, exaucer, obéir; avec le régime direct, avec אָ , אָבּ, אָבּר אַבָּיבּי, אַבּר אַבּיבְּיבּי, פּר sans régime: אַבְּיבְּיבִּי אַבְּיבְּיבִּי אַבְּיבְיּ אַבְּיבְיּ אַבְּיבְיּ אַבְּיבְיּ אַבְּיבְיּ אַבְּיבְיּ אַבְּיבְיּ אַבְּיבְיּ אַבְּיבְיּ אַבְּיבְי אַבְּיבְּ אַבְּיבְּ אַבְּיבְ עַבְּיבְּ אַבְּיבְ בַּיִבְּי אַבְּיבְ עַבְּיבְּ אַבְּיבְ בַּיִבְּי אַבְּיבְ בַּיִבְּי אַבְּיבָ אַבְּיבָ בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּיִבְּי בַּיִבְּיִבְּי בַּיִבְּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְיי בַּיִבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּיבְ בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְיי בַּיבָּי בַּיבְי בַּיבְּיב בַּיבָּי בַּיבְיי בַּיבְּיב בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּבְּיבּי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבְי בַּיבְּיבּי בַּבְּיבְי בַּבְּי בַּבְיבָּי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבּי בַּבְיבָּי בַּיבְיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבְי בַּבְּיבְּיבְי בַּבְּיבָּי בַּבְּיבְי בַּבְּיבּי בַּבְּיבְיי בַּבְּיבְיבָּי בַּבְּיבְיי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּיי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּבְּיבּי בַּיבּי בַּי בַּבְּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּי בַּבְּי בַּיבְּי בַּיבּי בְּבַּי בְּבִי בְּבָּי בְּבּי בַי בְּבַּי בְּיבּי בְּבַּי בְּבַּי בְּבַי בְּבּי בְּבִי בְּבִיי בְּבְּי בְּבִי בְּבִּי בְּבְיבּי בְּבְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי

תיים לה צל איז. Instrument ou arme. Ex. unique: קרים לה צל איז Deut. 23. 14, tu auras une bêche parmi tes instruments, ou armes.

תְּיִי יְיְאָרָה n. pr. d'un village, I Chr. 7. 24, Uzzen, bâti par Seëra, fille d'Ephraim.

קבור קבור (oreilles ou pointes de Tabor) Ville de Nephthali, Jos. 19.34.

** (oreille du Seigneur) n. pr. Fils de Gad, Nomb. 26. 16.

ግንነዚ n. pr. m. Néh. 10. 10.

יקים m. pl. (pour אַיִּקִים). Chaines: וְיִקִים). Ghaines: Jer. 40. 1, il était lié avec des chaînes.

לְּצָׁתִי, עי. אָיָהְי, לְּנָתְּי, לְּנָתְּי, לְּנָתְּי, לְּנָתְּי, וְאָבְּיוֹ לְּנָתְיּ, Jér. 1. 17, et toi, ceins tes reins, c.-a-d. arme-toi; אַיְרִי יְדִילְּנִ וֹ Sam. 2. 4, ils se ceignent de force; מְּנִתְּיִר יַצְּוֹרְיִי / Job 30. 18, il me serre comme le bord de ma tunique (me serre le cou).

Niph. Etre ceint : נְאִיֶּר תָּנְבוּרָה Ps. 65. 7, il est ceint de force.

Hithp. Se ceindre, s'armer: עו הַיְהְשָּנֶּר Ps. 93. 1, il s'est ceint de force; הְתַּשְּׁרְּד נְהִוֹּהִיּ Is. 8. 9, armez-vous et tremblez.

אַיְרוֹעְ f. (de אָרוֹים avec א prosthét.). Bras: וּבְאָוְרוֹעַ נְסִינְיה Jér. 32. 21, et par le bras étendu.

יניאָיְרָח הְתַּבֶּר : ייניבר m. 4° Indigène אָלְרָח הַעָּבר בּייניבר בייניבר בּייניבר בייניבר בייניבר בייניבר בייניבר

2º Arbre qui n'a pas été transplanté: אָנְיִרח רַצָּבָּן Ps. 37. 35, comme un arbre verdoyant.

ייי חווא n. patron. De la famille de אונדי I Rois 5. 11.

I אַ חוּ. (const. אַדא, avec suff. אָדיק, אָרִיכֶם, pl. אַדִיים, const. אָדִיים, avec suff. אַניר, אָניר, אָניר, אָניר, אָניר, אָניר, אָניר, אַניר, אַניר, אַניר, אַניר, concitoyen, allie, ami, prochain: אר Gen. 24. 29, Rébecca avait un frère; אָדָר אָקר Gen. 29. 15; est-ce parce que tu es mon parent? וּמְרַבְּנִי בִנְיָמָן אֲדֵיר Dbr. 12. 29, et des Benjamites, frères de Saul, c.-à-d. de la même tribu que lui ; רְעַלָּהוֹת אַרוֹ ראָש Ez. 18. 10, qui commet contre son frère une de ces choses (v. II דאָץ); אַרַיי מַגְריף Job 6. 15, mes amis sont devenus perfides.Précédé de 📆 l'un l'autre : וַיּאֹמָרוּ אָרשׁ אַל־אַחִיד II Rois 7. 6, ils se dirent l'un à l'autre. Aussi des choses inanimées : אַמְנֵיחָם אָישׁ אָל־אָחִיר Ex. 25. 20, leur face (celle des chérubins) sera l'une vis-à-vis de l'autre. Metaph.: אַח רוּא לְבַעל מְשְׁחָרה Prov. 18. 9, il est un frère du destructeur, c.-à-d. une cause de ruine.

II אָרָ (fém. אָדָה) Un. Ex. unique : אָדָה Ez. 18. 10, il commet une de ces choses. Selon d'autres, v. I אָדָּה.

III אָר יוּמרין. Hélas! malheur! רָאָרָיר אָר אָל בְּל־מּוּצְבּוֹת רְעּוֹת Ez. 6. 11, et dis: Malheur! a cause de toutes ces criminelles abominations.

IV אָר לְּמָנִיר (Atre, foyer: יְצֶּת־תָּאָּח לְּמָנִיר קבֹנְרָת Jer. 36. 22, et l'atre devant lui était allumé.

תְּאֵלְאוּ בְּמִיקה (avec suff. אָרָה). Frère. אַר (plur. אַרָּדּא seul usité) Hiboux : אַרָּדְא בְּמַיקָם אִרִּים וּאַרִּם וּאַרִּם אַרִּם אַרָּם אַרָּם וּאַרַם אַרָּם וּאַרַם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אָרָם אָרָם אַרְּבּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אַרָּם אָרָם אָּבּים אָרָם אָּבּים אָרָם אָּבּים אָרָם אָרָם אַרְּים אָּבּים אָרָם אָּבּים אָרָם אַרָּם אָּבּים אָבּים אָרָם אָּבּים אָבּים אַרָּים אָבּים אָרָּים אָּבּים אָּבּים אָרָם אָבּים אָבּים אָבּים אָּבּים אָבּים אַרָּים אָבּים אָבּים אַרָּים אָבּים אָבּים אַבּים אַבּים אַבּים אַבּים אַבּים אָבּים אָבּים אָבּים אַבּים אַבּים אָבּים אַבּים אַבּים אַבּים אָבּים אָבּים אַבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אַבּים אָבּים אָבּים

그렇다함 (frère du père) n. pr. Achab, roi d'Israel, I Rois 16. 28.

ን⊋ቦል n. pr. m. I Chr. 2. 29.

עביר Unir, s'associer: תְּבְּיִלֶם אַּלֹים Gen. 49. 6, que mon honneur ne s'associe pas à leur conciliabule; selon d'autres, de la racine בָּבִי.

Hithp. Ex. unique: דּיִזְאַרָּיִר Ez. 21. 21, tourne-toi vers un côté, ou : assemble tes forces.

אָרוד, f. אָרוד pour אָדֶיה, selon d'autres, de II ma). 1º Un, premier, quelque: יום אַקור Gen. 1. 5, un jour; בָּאָנָור לֵּהוֹנָשׁ Gen. 8. 5, le premier du mois ; קצויַדור בְּוּנָתוּוּ Gen. 3. 22, comme quelqu'un d'entre nous. — 2º Seul, unique, unanime, immuable : אָרָר דָירָה אַבְרָדָשׁם Ez. 33, 24, Abraham était seul (de sa race); ייַ צָּיַוּד Deut. 6.4, l'Eternel est unique; קול אַקור Exod. 24. 3, d'une voix unanime; יראא באַרַוּד Job 23. 13, il est immuable. אַרַור répété, l'un l'autre : בְּדַרוֹ אָרַור וּפָיַנָּה אָרַור Exod. 17. 12, l'un d'un côté, l'autre de l'autre côté; יָשֶׁם רַשָּׁלֶּה — יְשָׁם רַשָּׁלָה יִשְׁיַם בַּשָּׁלָה יִשְׁיַם בַּשָּׁלָה יִשְׁיַם בַּשָּׁלָה Exod. 18. 3, 4, le nom de l'un, le nom de l'autre.

Avec les prépositions. רייבין Une fois, tout à coup: יבייל מְבְּינִי Prov. 28. 18, il tombera soudainement; יבייל בְּבְּינִי בְּינִי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּינִי בְּיִנִי בַּיִּנִי בְּיִנִי בַּיִּנִי בַּיִנִי בַּיִּנִי בַּיִּיִי בַּיִּנִי בַּבְּיִנִי בַּיִּנִי בַּיִּנִי בַּיִּנִי בַּיִּנִי בַּיִּנִי בַּיִּיִ בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בּיִי בַּיִּי בּיִּי בּיִי בּיִי בּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בְּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּבְיי בַּיִּי בַּיִּי בַּיי בּייִי בּייִי בּיי בּייִּי בַּיי בּייִּי בּייִי בּייִי בּייִּי בּייִי בּייִי בּייִּי בּייִי בּייִי בּייִּי בּייִּי בּייִּי בּייִּי בּיי בַּיּיי בּייִּי בּייִי בַּיי בַּיי בַּיּי בַּייִי בַּיי בַּיי בַּיּי בַּיי בַּיי בַּיּי בַּיי בַּיּי בַּיי בּייִי בּייִּי בּיּיי בַּיּי בַּיי בּייִי בַּיּי בַּיּי בַּייִי בַּיּי בַּיּי בּייִי בּייִיי בּייִי בּייִי בַּיּי בַּיּי בַּיי בּייִּיי בּייִי בְּיי בַּיּי בַּיּי בַּיּי בַּיי בּייִיי בּייִי בַּיּיי בַּיּיי בַּיי בַּיּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בּיּיי בּייּי בּייִי בּייִי בּייִי בּייּי בּייי בּייּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיבּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּ

Plur. Plur: Les mêmes, quelques: פֿרָבָּרִים צְּיָהִים Gen. 11. 1, et les mêmes paroles; בְּיבִּים בְּיִהָם Gen. 29. 20, comme quelques jours, un petit nombre de jours; בּיבִים בְּיִרָה Ez. 37. 17, ils seront unis en ta main.

יְנָם אֵדן סוֹת לְאַרְדּוּח: Unité : יְנָם אֵדן סוֹת לְאַרְדּוּח: Rit., il n'y a point de limite à son unité.

חור n. pr. I Chr. 8. 6.

אַרְיָּה f. Demonstration , argument. Ex. unique : אַרְיָה Job 13.17, et que ma démonstration (pénètre) dans vos oreilles (v. नगुः).

לְּיִמֶּי f. Fraternité, amitié: לְּיִמֵּי הְיִבְּאַרְיִהְ Zach. 11. 14, pour détruire l'amitié.

ባበል n. pr. m. I Chr. 8. 4.

באְתְיָהָ chald. f. Explication : אֲתְיָהָן Dan. 5. 12, et l'explication d'énigmes (v. חַקָּה).

י אַרוּמִי n. pr. m. I Chr. 4, 2.

לְּתֵּלוֹי (fut. יוֹאָרֹי, rarement יוֹיאַרֵי) Se construit avec le rég. direct et avec בְּ. 1° Saisir, tenir, se tenir, soutenir, prendre: יוֹיאָרִי יִיִּבְּר שְּׁבָּי וּעָלָּבָּי Exod. 15. 14, la terreur saisit les habitants de la Palestine; בַּיִּבְי יִיִּיבְּר עָרָבִּי בַּיִּר Job 17. 9, le juste se tient dans sa voie, il y reste ferme; בַּיִּבְּרַיבִּיךְ בַּיִּרְ Esth. 1. 6, soutenus par des cordes de byssus;

nous des renards; אָתְוּדּ-לָּמּ שְׁצָּלִּים אָתְוּ אָתְוּ בְּרָתְּוָתְשִּׁים אָעָרָת אָתוּ בְּעָרָת Nomb. 31. 30, un désigné (pris par le

sort) entre cinquante.

Niph. 1º Étre pris : קבְשְּבְעָּהְ הַשָּׁבְּעָ 22. 13, il était pris dans un buisson.— 2º Prendre possession, s'établir : אייבָבּע אייבָר Nomb. 32. 30, qu'ils s'établissent au milieu de yous.

Pi. Fermer, couvrir: אַפָּרִי אָפָּרָי Job 26. 9, il ferme, il couvre, la surface du trône.

Hoph. Etre enchassé: מַּמְּתִּיִּדִּם II Chr. 9. 18, (six degrés et un marche-pied d'or) étaient enchassés dans le trône.

७३ (possesseur) n. pr. 1° Achas, roi de Juda, II Rois 16. 1. — 2° I Chr. 8. 35.

רְּיִהְיִּלְּיִבְּ לַּבְּר f. 1° Propriété, possession: בְּיִבְּיהִי Gen. 23. 4, une propriété de sépulture; יְּיִהְיִלְ בַּיָבְ בְּיִבְיוֹ Lév. 25. 45, ils (les esclaves) seront votre possession. — 2° Une bande, une troupe : בְּיִבְיִהַ בְּיִבְיהַ Gen. 26. 26, et une troupe de ses amis. Selon d'autres, n. pr., Achusath, l'un de ses amis, de ses compagnons.

17 n. pr. m. Néh. 11. 13.

1° Ahasia, fils d'Ahab, roi d'Israel, I Rois 22. 40. — 2° Ahasia, fils de Joram, roi de Juda, II Rois 8. 24.

다 이 (leur bien) n. pr. m. I Ch. 4.6. 다 다 (possession) n. pr. Gen. 26. 26 (v. 대편 2°).

ጥጽ n. pr. Ehi, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

יְלְחְתְּיִ patron. de יְיִחְתְּיִ II Sam. 23. 9, 28.

ጥደ n. pr. m. 1°I Chr. 5.15; 2° 7.34.

אַרִיאָם n. pr. m. II Sam. 23. 33.

אַתִידָה chald. Enigme (הַיְּתָה hébr.): בּאַתְידָה Dan. 5. 12, et l'explication des énigmes.

Tṛṇṇ (ami de Dieu) n. pr. 1° Ahiyah, fils d'Ahitub, pontife, I Sam. 14.3.—
2° Ahiyah, Silonite, prophète sous Jarobeam, I Rois 11.29.— 3° Plusieurs autres, Rois et Néh.

חַרְּהוֹר n. pr. m. Nomb. 34. 27.

ንቦኒያ n. pr. m. 1° II Sam. 6. 3. — 2° I Chr. 8. 14. — 3° 8. 31.

בּיִטוּל (bon frère) n. pr. m. 1° I Sam. 14. 3. — 2° II Sam. 8. 17.

חללה (frère de celui qui est ne)
n. pr. m. II Sam. 8. 16.

אַקים (ע. קאָים).

אַתִּימוֹת (frère de la mort) n. pr. m. I Chr. 6. 10.

ግንሮን (frère du roi) n. pr. 1° Ahimélech, fils d'Ahitub, prètre, I Sam. 22.9.—2° Ahimélech, fils d'Ebyathar, pontife, II Sam. 8. 17.

ነው ነው በ. pr. m. 1° Nomb. 13. 22, Ahiman, un des fils d'Enak. — 2° I Chr. 9. 17.

בווית (frère généreux) n. pr. m. I Rois 4. 14.

בּעִלְעָ (alliée à la grace) n. pr. 1° Ahinoam, femme de Saul, I Sam. 14. 50. — 2° Ahinoham, femme de David, I Sam. 27. 3.

קְּרִיטְכְיּגְ (frère de l'appui) n. pr. m. Exod. 31. 6.

ገደግኙ (frère du secours) n. pr. 1° Ahiéser, fils d'Amisadai, chef de la tribu de Dan, Nomb. 1.12.—2° I Chr. 12. 3.

마기기의 (frère élevé) n. pr. m. II Rois 25. 22.

הַרְּכָּם (frère élevé) n. pr. Ahiram, fils de Benjamin, Nomb. 26. 38.

עריבע n. pr. Ahira, fils d'Enan,

chef de la tribu de Nephthali, Nomb. 1. 15.

יְאַתִּילְשַׁחַרְ (frère du matin) n. pr. I Chr. 7. 10.

אָרִישְׁר (frère du chant) n. pr. I Rois

לְיִירוּלְּלְּ (frère de la sottise) Ministre de David, complice d'Absalon, II Sam. 15. 12.

בּחְלֵב n. pr. d'une ville. Jug. 1. 31.

אַרְלֵי (nterj. Plût au Ciel : אָּרְלֵי Ps. 119. 5, plût au Ciel que mes voies fussent réglées; אַרָלָי II Rois 5. 3.

חַלי n. pr. m. I Chr. 2. 31.

קלְמָה f. Nom d'une pierre précieuse, l'améthyste, Exod. 28. 19.

እርርባ chald. n. pr. Ahmetha, capitale de la Médie, Esdr. 6. 2.

ንቅቦርኛ n. pr. m. II Sam. 23. 34.

אָתַר Kal. Tarder. Ex. unique : יְאָתֵר הָהָּ Gen. 32. 5, j'y ai séjourné jusqu'à maintenant.

Hiph.: ניוֹדֶר מְרְדַנּבּוֹצֵר (keri) II Sam, 20. 5, il tarda au dela du temps (qu'il lui avait fixé). V. יְדֵיר.

אַחַר adj. (f. בְּחָרָת , pl. בְּחַרָת אַחַר (f. בְּחַרָת , pl. בַּחַרָת אַחַר (f. בַּחַרָת , suivant : דְלוֹם צָּחַר (Gen. 37.9, un autre songe; בְּשָׁבָּח דָּעָבְּיָרָת). The suivante is a peut. 11. 16, des dieux etrangers. Et seul : אַרִרים צְּחַרָר Ps. 16.4, ils s'empressent auprès des idoles, ou : ils leur offrent des présents (v. בַּחַרָּי).

אַחַר אַחַר prép. et adv. 1° Après : אַחַר Gen. 9. 28, après le déluge; פַּיַלַּהְ יוֹפֶהְ אַרֵור אָרֵור Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères. — 2º Derrière, ensuite: צייר ניבויים Exod. 11. 5, derrière le moulin ; יִדְּעָרוּ־אָרָל אָקור Gen. 22. 13, et voici un bélier derrière (lui) ; נאַחַר יַבּא אל־מַשְּרֵינָת Nomb. 19.7, et ensuite il entrera dans le camp ; אָדֶוּר פָּדְ, plus souvent אַדורֵי מַן, après cela, ensuite.—3° Conj. Après que:אַדור דָּבֶר דֵי Job 42. 7, après que Dieu eut dit ces paroles. Souvent מעפר אַשָּׁר הִפָּרָה הַוּצִיר : אַשָּׁר הַשָּׁב די פוּציר בּאַ Ez. 40. 1, après que la ville avait été frappée. י אַחַבי , אַחַבי . avec suff. אַחַבי ...אַחַבי ... לי בור אבנר באבורי: 4°Subst. (a Le derrière) אייייין II Sam. 2. 23, Abner le frappa avec le derrière de la lance, c.-à-d. avec le bois. (b Les descendants: בארייהם Ps. 49.14, et leurs descendants. - 2º Prép., adv., conj. Après, ensuite, après que, puisque : אַרַיִר אַלְחִים אוֹרְדָּי Gen. 41.39, puisque Dieu t'a fait connaître (tout cela) ; מוֹכִיתוּ אֵדָם אַחַרֵי תַון יִמְצַא Prov. 28. 23, celui qui fait de la morale aux hommes trouvera grace ensuite auprès d'eux; selon d'autres, צַּתַּרָר : celui qui fait de la morale aux hommes après moi, à mon exemple. מֱאַדֵורֶד De derrière, d'auprès, derrière : פַּאַתַרֶּר דָּוָד II Sam. 20. 2, (tous les Israélites se retirèrent) d'auprès de David, l'abandonnèrent; וּבְעַמִיר מַאַחַרֵי חַקּוֹצֵר Jér. 9. 21, et comme une gerbe derrière le moissonneur; בל אַחָרֵי, אֵל אַחָרַי derrière.

אַרִרוֹן מּחַרוֹן. (הַרִּיבְירִים Adj. (הַרִּיבְירִים). Dernier : אָרְירֹוּן מִאָּרְי אַרִּרוֹן וֹאַרִי אַרִּרוֹן בּאַרִי אַרִּרוֹן בּאַרִי אַרִּרוֹן בּאַרִי אַרִּרוֹן בּאַרִי אַרִּרוֹן בּאַרִי בּאַרוֹן בּאַרִי אַרִּרוֹן בּאַרִי אַרִּרוֹן בּאַר אַרוּרוֹן בּאַר אַרוּרוֹיִן בּאַר אַרוּרוֹיִם בּאַר אַרוֹרִים בּאַר אַרוֹן בּאַר אַרוֹן בּאַר אַרוֹן בּאַר אַרוֹן בּאַרוֹיִים בּאַר בּאַרוֹיִים בּאַר בּיר בּאַרוֹיִים בּאַרוֹיִים בּאַר בּאַרוֹיִים בּאַר בּאַרוֹיִים בּאַרוֹיִים בּאַר בּאַר בּאַרוּיִים בּאַרוּיִרים בּאַרוּיִרים בּאַרוּיִים בּאַרוּיִים בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַרוּיִים בּאַרוּיִים בּאַרוּיִים בּאַר בּא

חַרְתָּא n. pr. m. I Chr. 8. 1.

חלְחֵל n. pr. m. I Chr. 4. 8.

אָחָרִי chald. adj. (p. אְחָרִית). Autre : מְּקְרִית Dan. 2.39, un autre royaume. בּתְרֵיך chald. prep. Après : מְתֵרֵי Chald. prep. Après ce temps. אָחָרֵין chald. adv. Avec ביר Dan. 4. 5.

jusqu'à la fin, en dernier lieu.

chald. Même signif.

לְאִ צְּיִדְיּלְ chald. adj. Un autre : נְאָתֵילָן Dan. 2. 11, et il n'en existe pas d'autre.

בַּלְכֵּם אֲחֹרַדְּתוּ adv. En arrière: בַּלְכֵּם אֲחֹרַדְּתוּ Gen. 9. 23, ils marchèrent en arrière, à reculons; רְאַהָּח בְּּתְּהִילְנָּהְם אֲחֹרַיְנִיתּוּ I Rois 18. 37, tu as tourné leur cœur en arrière, tu as changé leurs sentiments.

אַרִיּקרְרְפַּנִיס persan m. Les satrapes, Esth. 3. 12.

אָחַשְׁרְרְפְּנִין chald. Les satrapes : אַחַשְׁרַרְפְנִיא Dan. 3. 2.

ינרוש n. pr. Ahasvéros, Assuérus, roi de Perse, Esth. 1. 1; שַׁחֲשְׁנֵרּוֹשׁ (cheth.) Esth. 10. 1.

יִיִּישְׁחָצִי n. pr. m. I Chr. 4. 6.

persan m. pl. Dromadaires, Esth. 8. 10.

עֿ<u>וור</u> (אַ יַּעַר).

לְאַט־לִּי לַּוְעֵר II Sam. 18. 5, (agis) doucement à l'égard du jeune homme. Adj.: יְרָבֶר לָאֵט צִּפְּךְ Job 15. 11, et la parole était douce à ton égard. Selon d'autres, de בַּלָּיִל

אָטָר m. Épines, buisson d'épines : ניאֹמָרי כָל־חָצִּדִּם אָל־חָאָטָד Jug. 9. 14, tous les arbres dirent au buisson.

אָטָר (הי, אָעָד ה. pr. m.: קּגֹרֶן דָעָבֶּד Gen. 50. 11, dans la grange d'Atad.

אַטּוּן מְּבְּרָיִם : Prov. אַטּוּן מְבְּרָיִם Prov. 7. 16, tissu d'Egypte.

Prov. 17. 28, tel qui ferme ses levres parattintelligent; אָם שְּׁמָיִד נָבּוֹלָ Is. 33.15, celui qui se bouche l'oreille; יְשִׁיבְּיב אֲשָׁיִם בְּיִשְׁיִב בְּיִבְּעָּיִם I Rois 6. 4, Ez. 41. 16, des croisées yoûtées et bouchées, c.-à-d. grillées.

Hiph.: אַנֶּם אָיָני ראָבֶם אָיני Ps. 58. 5, comme la sourde vipère qui se bouche l'oreille.

אָלּ Fermer. Ex. unique: אָלִי תָּאִיבֶּר Ps. 69. 16, et que le puits ne ferme pas son ouverture sur moi (עַבֶּר, אָבָר).

기가 (lié ou muet) n. pr. m. 1° Esdr. 2. 16. — 2° 2. 42.

אַמֵּר adj. Lié, serré: אַמֶּר Jug. 3. 15, un homme lié, empêché, de sa main droite, c.-à-d. un gaucher.

אַי הָבֶל אָחָה: Adv. Où יַּיְהָל אָחָה: פּר. 4. 9, où est Abel ton frère? יִּיְאַנְיִּרְּקּ Gen. 4. 9, où est Abel ton frère? יִּיִּאַיִּרְּקּ Gen. 4. 9, où sont les hommes? Avec suff.: יִּיְאַיִּ Gen. 3. 9, où es-tu? יִּיִּאַיִּ Exod. 2. 20, où est-il? יִּיְאַיִּ Is. 19. 12, où sont-ils? יִּיִיִּ Lequel, quel: יִיְיִּיִי יִּאַיִּ Eccl. 11.6, lequel réussira, poussera? יִּיִיִי D'où, de quel: יִיִּיִי יִּאַיִּ וּ IS Sam. 1. 3, d'où viens-tu? יִּיִּיִי יִּאַיִּ יִּיִּי וְיִיִּיִי וְשִׁי Jon. 1. 8, et de quel peuple? יִּיִּיִי יְּאַיִּי יְאַיִּי יִּאַיִּ Jon. 1. 8, et de quel peuple? יִּאַיִּיִי יְּאַנִיּיִיְּיִי ifer. 5. 7, comment, ou par quelle raison, puis-je te pardonner cela?

אר (keri, comme אַר (אַדְּרְ Prov. 31. 4, et pour les princes point de liqueur forte; selon d'autres: aux princes (il ne sied pas de demander) en est la liqueur forte (v. IV אַר.).

ואין אין Ez. אין אין איים אין איים אין אין בע. 26. 18). Terre bordée par la mer, côte, tle: אין באין Is. 23. 6, habitants de la côte, des rivages; אין איים אַליי. 47. 4, tle de Caphtor; איי באָרוּרי וּיִאָרָי וּאָרָי וּאָרָי וּאָרָי וּאָרָי וּאָרָי וּאַרָי וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאַר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר

אין (pl, איים אַרּלְּעָּוֹרָיִרּי seul usité) Des animaux hurleurs : וְצָנֶה אִיּים הָאַלְּעְּנֹיְרִיר Is. 13. 22, les hiboux (ou les chacals) mugiront dans ses palais (v. אַיִּר.).

III אייקה אווי. (pour אייקה אַרָּרָ Eccl. 10. 16, malheur à toi, pays! אִייקה Eccl. 4. 10, malheur à lui! Autre version יְאִילה.

IV "א adv. Point: יְמַלֵּם אִדּינָקּד Job 22. 30, il sauve (mėmė) celui qui n'est point innocent; selon d'autres: l'innocent sauve (toute) une contrée (v. יאר אָרָהָיִן I Sam. 4. 21, elle appela l'enfant: point de gloire, la gloire n'est plus; selon d'autres: où est la gloire?

אַרְכָּנוֹר n. pr. ISam. 4.21 (v. IV אָר.). בּוֹר אָר. Hair: אָרָבּוֹר Exod. 23. 22, je hairai ceux qui te haissent. Part. אַרָבּר, אַרִּבּרָר haissant; subst. adversaire, ennemi: רְיִדְיִי שָׁאַאּל אַרֵב אָר־בָּיִר Haissant; subst. adversaire, ennemi: אַל־בְּתִּי לִּי אַר אַרַבּרָר וּבּיִר אַרַבְּרָר בּיִר וּבּרָר וּבּיר בּיִר בּיִר בּיִר בּיר אַרַבְּרָר לִי אַרַבְּרָר לִי בּיר אַרַבְרָר לִי בּיר פֿוּתר אַרַבְרָר לִי בּיר פֿוּתר. אַרַבְרָר לִי אַרַבְרָר לִי בּיר פֿוּתר. ז. 8, ne te réjouis pas, toi, mon encemie

וְאֵיכָּה (Haine : יְאֵיכָּה אָשִׁיה Gen. 3. 45, j'établirai une haine (rac. אָרַב.).

איד m. Malheur, misère, ruine: יבור אווי Ps. 18. 19, ils m'obsedent au jour de mon malheur; יְאֵיד יְאַרְיּן Job 18. 12, et la misère sera prète à son côté (ע. עָבֶלָע); יְלַצְלְעוֹ Job 31. 3, la ruine n'est-elle pas pour l'homme inique? אַרווּרוּ אֵירָם Job 30. 12, les voies, de leur malheur (pour voies funestes).

אָיָה f. Autour, oiseau de proie : אָיָה Job 28. 7, l'œil de l'autour ne l'a jamais aperçu.

ም n. pr. m. 1º Gen. 36. 24. — 2º II Sam. 21. 8.

איה adv. Ou (v. איה).

אַיּוֹל (hai) n. pr. m. Job; en dehors du livre de Job, il n'est fait mention de Job que dans Ez. 14. 14, 20.

אִיבֶּל n. pr. Izebel, femme d'Achab, fille d'un roi sidonien, I Rois 16. 31.

ייָה ou אֵייָה adv. Où! (de אֵינָה): Job 38. 49, où est la voie! (V. vers. 24.)

מליכה adv., plus freq. interj. Comment? ah! comme! אֵיבֶּה אָבֶּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְּיה בַיבְּיה בַּיבְיה בַּיִבְיה בַּיִבְיה בַּיִבְיה בַּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה ב

אֵיכְּכָה (forme redoublée de אֵיכָה ou comp. de אֵי et אָיבָּט Comment : אֵיכָּכָּה אַיַּכְל וְרָאִיחִי Esth. 8. 6, comment pourrai-je voir?

קצְּיֶל מְעֵרֹג: Cerf (צְיִלְים (חוֹף Ps. 42. 2, comme le cerf soupire après les sources d'eau. Le verbe au fém. par except. (ע. אַיָּלָים).

אָיֶל m. Force. Ex. unique: פְּנֶבֶּר אֵיךְ Ps. 88. 5, comme un homme sans force (v. אַאַל).

איל m. pl. אילים 1º Hommes puissants, grands: אילר מואב Exod. 15.15, les puissants de Meab. — 2º Arbres

puissants, chênes ou térébinthes: מֵּי יִבְשׁי בּי בְּשׁיִרִים Is. 1. 29, car ils seront houteux. Le cause des chênes (que vous aimiez). Le sing. n'existe que dans le n. pr. אֵיל מָּאִרָן Gen. 14. 6, plaine ou chêne de Paran.

אַרָּלִית (de אָשֶּרְ, plur. אַיְלִּית const. אַיְלִּית רָּבֶּיר נְשִּילִית. Biche: רְּבָּלִיד נְשִּילִית. II Sam. 22. 34, il rend mes pieds semblables à ceux des biches; אַיְלְיִין שְּלְיָה Gen. 49. 21, Nephthali est une biche lancée, ou un chêne élancé.

לְלֵּוֹת n. pr. 1° Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42. — 2° Ville de la tribu de Zabulon, Jug. 12. 12.

לילוי n. pr. 1° D'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43. — 2° Elon Hétéen, Gen. 26. 34. — 3° Fils de Zabulon, Gen. 46. 14. — 4° Elon, juge, Jug. 12. 12.

אילות n. pr. (v. אילות).

אָלְלְאוֹ f. (de אָיֶבֶּ). Force: אֶיְלְאוֹדְי Ps. 22. 20, ma force (Dieu), viens avec hate a mon secours.

לילְם terme d'archit. (pl. אֵילְם et אַילְם. La corniche, le fronton, Ez. 40. 16, 22, 26.

Perent les Israélites en sortant de l'E-gypte, Exod. 15.27 (où il y avait 12 fontaines et 70 palmiers, v. אֵלֶם, 16. 1.

אָלָן chald. m. Arbre: אַילָּן מְּנֵא אַילָּן pan. 4. 7, un arbre au milieu de la terre (v. אָלֹבָּוֹ).

ville des Iduméens conquise par David, Deut. 2. 8, I Rois 9. 26.

אַיֶּלֶת (v. אַיָּלָת). Biche: אַיָּלָת Prov. 5. 19, biche d'amour; אַיָּלָת וַשְׁצָּתִי Ps. 22. 1, biche de l'aurore. Nom d'un instrument ou d'un chant.

קייניה f. Terreur, épouvante, frayeur: הַּיָּשְׁהַ תְּיַשְׁהַ מְיִשְׁהַ נְיִלָּה Gen. 15. 12, et voici une terreur et une profonde ob-

scuritö; אָרָיָה אַרָּיָּהְ Prov. 20. 2, la terreur du roi, c.-a-d. la terreur que le roi inspire; אַרְיָהְיִי Job 33. 7, ma terreur, la terreur que j'inspire. Avec n parag. אַרְיָהָיִי Exod. 18. 16. — Plur. אַרְיִהְיִי Exod. 18. 16. — Plur. אַרְיִהְיִ בּיִּהְ בַּיִּהְיִי Exod. 18. 16. — Plur. אַרְיִהְיִּהְ Exod. 18. 16. — Plur. אַרְיִהְיִּהְ Exod. 18. 16. — Plur. אַרְיִהְיִּהְ Exod. 18. 16. הַיִּבְיּהְיִי אַרָּיִי אַרָּיי אַרָּיִי אַרָּיִי אַרָּיי אָרָיי אַרָּיי אַרָּי אַרָּיי אַרָּי אַרָּי אַרָּיי אַרָּיי אַרָּיי אַרָּי אַרָּי אַרָּיי אַרָּיי אַרָּיי אַרָיי אַרָּיי אַרָּי אָרָי אַרָּי אַרָּיי אָרָי אַרָּי אָרָי אָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָר אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָר אָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי א

י אֵימְתַי י Quand, Aboth.

ואָל (const. אָרָיָן) 1° Subst. Un rien, lo neant : יְתוּלְבִּר כְאַיִן נֶנְבָּף Ps. 39. 6, mon existence est comme un rien devant נסו (אַיִר foi , דווֹרָים לאַיִן Is. 40. 23, qui change les princes en néant. — 2º Adv. avec suff. אֵרְנָיִר, Point, ne pas, non (comme &, avec cette différence que R's se met devant le passé et le fut., et re presque toujours devant le part. et les subst.); avec אַרן on sous-entend un temps du verbe être : קיילר אַרעט Gen, 37. 30, l'enfant n'y est plus; בַּאַרעָם Lament. אַר־יוֹסָת בְּבוֹר ; 5. 7, et ils ne sont plus Gen. 37. 29, Joseph n'était plus dans la citerne; וְאִם־אַין מֶתַח אַלֹּבִי Gen. 30. 1, sinon que je meure. יין ליי il n'est pas à moi, pour : je n'ai pas; suivi de l'inf. avec ביו il n'est pas permis de : בַּיבוֹא Esth. 4. 2, il n'est pas permis de venir; מֵרן אִישׁ Gen. 31. 50, personne ; אַרן אִישׁ Exod. 5. 11; many 74 I Rois 18. 43, rien. — 3° Sans : אֵרן מְסָפֶר Gen. 41. 49, sans nombre, innombrable. באַרך Lorsqu'il n'y avait point, sans : בַּאַר־רָּקַרוֹמִית Prov. 8. 24, lorsqu'il n'y avait point d'abimes; מַצֵּין הוֹפָחי Ez. 38. 11, sans muraille. קאַרן Comme rien, pour rien, il s'en fallait de peu : קאַיָּך שָׁפָּבִיו Ps. 73. 2, encore un peu, et mes pas eussent. eté renverses. זְיֵאֵיך A celui qui n'a pas : נאין כתו II Chr. 44.10, à celui qui est sans. force. מַאַרן מַיָם: li n'y a pas : מַאַרן ls. 50.2, faute d'eau; קימון קימון Jér, 10, 6, il n'y en a pas comme toi ; פַאַרן יוֹשֶׁב Is. 5. 9, sans habitant; מַצֵּין מַשׁרנּי Jér. 30. 7, il

n'y en aura pas eu de semblable. — 4º Adv. Où, מַאֵּין יָבוֹא כָּוִרִי : d'où מַאַּין יָבוֹא פָּוֹרִי : Ps. 121. 1, d'où me viendra le secours?

וְאִין רָשׁי (pour יְאֵין Ex. unique: אָין (pour יְאֵין I Sam. 21. 9, n'y a-t-il pas la sous ta main?

איעור (ע. אַבּרעָוֶר).

ריי Defense, chose defendue: אַיֹּסוּר Rituel, et non avec des choses defendues (v. אַסָר).

אָרְיּהָ f. (rarement אָבָּהָ Mesure de capacité: אַיְּמָהוּ וְאֵיקָהוּ Prov. 20. 10, deux sortes de mesures; אָבָהוּ וְאָבָּלְהוּ Deut. 25. 15, une mesure parfaite et juste.

סט פֿאלי. Où : אַיליה קייה Job 38. 4, où étais-tu (lorsque j'ai jeté les fondements de la terre)? Par except., comment : אַיליה קיאַנְיִביה Jug. 8. 18, comment, ou ; qui étaient les hommes (que vous avez tués)?

Prov. 6. 3, fais donc ceci, mon fils.

(v. মাচমু).

ייי Nom du 2º mois de l'année lunaire, correspondant à avril-mai.

אישרם .plus génér. אַישׁרם, plus génér. אַנְשִׁים const. בָּיֵר אִרשׁ et בָּיַר אָרשׁ). Homme, un homme, époux, male: אָשֶׁרֶי־אָרשׁ יֵרֶא ארבי Ps. 112. 1, heureux l'homme qui craint Dieu; הַמָּבֶּר נָמַב־לָּאִרטָה Gen. 3. 6, elle en donna aussi à son époux ; שֹּישׁ יְאִשְׁתְּיִ, Gen. 7. 2, male et femelle. Quelquefois (principal. au plur.) homme distingué, courageux : חלוא־אַישׁ אַהַּח I Sam. 26. 45, n'es-tu pas un vaillant homme? הַיִּתְדַיָּקוּ וְדִוּרוּ לַאֲנְשִׁים I Sam. 4. 9, prenez courage et soyez des hommes. אַרָם opposé a אַרָם, grand; opposé à la Divinité, faible mortel : אֵלַרכָם אָרֹשׁרם: אָקרָא וְקוֹלִר אָל־בְּנֵר אָרָם Prov. 8. 4, je vous appelle, vous grands, et ma voix (s'adresse aussi) aux fils de l'homme, aux petits; יָנַפֶּל אָשׁשר מְּחֶרֶב לֹאִ־אִישׁ Is. 31. 8, Aschur tombera par le glaive de celui qui n'est pas un faible mortel ; אַנְשֵׁי דָוָד I Sam. 23. 3, les gens de David, ses compagnons; איש חַאֵּלְדִים Deut. 33. 1, serviteur de Dieu; ילַחָם אֵנְשָׁים לֹא תֹאכֵל

Ez. 24. 17, tu ne mangeras pas le pain des parents, le repas envoyé par les parents à celui qui pleurait un mort; איש ישראל Jug. 7. 14, un Israelite; plus fréq. collectif, les Israélites, Jos. 9. 7. Joint à un autre subst., celui-ci lui sert de *qualificatif* : אַילָּהַעָּיה guerrier ; איש אַרן un homme inique; איש אָרן אַר שׁ חַשָּׁרו ; un homme sanguinaire קּבְּים un homme colère. Avec אים et בין l'un, l'autre (v. איש באידש : ביב Is. 3. 5, l'un contre l'autre. win Chacun, quelque: איש חלמו Gen. 40. 5, chacun son songe; איש ברוי Gen. 15. 10, chaque morceau; de même שַּל־אָדשׁ , כַּל־אָדשׁ , ರ್ಇ; ರಸ (v. ಗತ್ಯ, ಅಲ್ಲೇ et ಅಗ್ಲು).

איש בשֶׁת n. pr. Fils de Saul, II Sam.

הור איש הור n. pr. m. I Chr. 7. 18.

יש" n. pr. m. I Chr. 2. 13.

אירוון m. Entrée. Ex. unique : יְנִישֵּיֵר קיאִירוּן (keri) Ez. 40. 15, la porte de l'entrée (v. אָרָה).

איתי chald. (de איתי, hébr. אַרָּט.). Il est, il y a : אַרָה מְמַלְכּיּרָקְּהְ Dan. 5. 12, il y a un homme dans ton royaume; y a un homme dans ton royaume; il est à moi, j'ai, je possède (v. Esdr. 4, 16). Si le sujet est un pron., il s'ajoute a אַרְיָרָה comme suffixe : אִירָיִה tu es, אִירָיִה il est, אִירָיִה nous sommes, vous êtes.

אִיחִיאֵל (Dieu est avec moi) n. pr. Prov. 30. 1.

איִרְּקְרְּ (contrée de palmiers) n. pr. Ithamar, fils d'Aaron, Exod. 6. 23.

וְאָיָת adj. et subst. (rarement אָיִת). Fort, solide, dur; force, impétuosité: האָיָן הַשְּיָהוּ מַשְׁהָ Gen. 49. 24, son arc

reste fort, littér. est assis dans la force; אַרַתון מּוֹלָבוּ Nomb. 24. 21, ta demeure est solide; de même נְרָה אֶירָת Jér. 49. 19, demeure solide; אית אַרָּקוּ Jér. 5. 15, peuple fort, puissant; נַחַל אַרָתָן Deut. 21. 4, un champ dur, aride; יָרֶבָהָ Prov. 13. 15, le chemin des perfides est dur, difficile; בַּתַרוֹת אַרָהָן Ps. 74. 15, des fleuves impétueux ; selon d'autres : des fleuves qui coulent toujours; לַאֵירָתֹּנ Exod. 14. 27, la mer reprit son impétuosité. Plur. Les puissants, les grands: מַצְיחַנְיִם Job 12. 19, il renverse les puissants ; בירה האחוים I Rois 8. 2, du mois d'Ethanim, le septième mois de l'année, correspondant à septembre-octobre; "וַיוָלָּד בְּרַיוֹת אַרְוַנָּים Rit., il se souviendra de son alliance avec les patriarches.

ነርነኛ n. pr. m. I Rois 5.11, Ps. 89.1.

לאָרָי בּיִרְי לַאָּרִי Ps. 58. 12, certes il est une récompense pour le juste; אָרָי בְּיִרְי לַאָּרִי Ps. 58. 12, certes il est une récompense pour le juste; אָרָ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּאַרָ בְּיִר בְּאַרָ בְּיִר בְּאַרָ בְּאַרְ בַּאַרָ בּאַר בּאַר הַ בּאַר בּאַר הַ בּאַר בּאַר הַ Gen. 44. 28, oui, sans doute, il a été déchiré; יְשָּבֶּי Gen. 20. 12, (elle était ma sœur, fille de mon père) mais pas fille de ma mère. — 2° Seulement, rien que, à peine: בַּיִר בְּאַרָ בַּאַר בּאַר בּאַר בָּאַר בָּאַר בְּאַר בָּאַר בּאַר בּאַר

TPN n. pr. Ville batie par Nemrod, Gen. 10. 10.

קרוב מלן. (דמר בעבית). Trompeur, perfide: אָבְיָר בְּשׁהְ אַבְּיָר בְּשׁרָּוּג לֵּיך בְּשׁרָּוּג לָין לְּיִר בְּשׁרָּוּג לָין לְיִר בְּשׁרָּוּג לְיִר בְּשׁרָּוּג לְיִר בְּשׁרָּוּג לְיִר בְּשַׁרְּבָּר לְשָׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַּרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשַׁרְבֵּר לְשִׁרְבֵּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבֵּר לְשִׁרְבֵּר לְשִׁרְבֵּר לְשִׁרְבֵּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבֵּר לְשִׁרְבֵּר לְשִׁרְבֵּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבָּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּי לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּי לְשִׁרְבִּר לְשִׁרְבִּי לְשִׁרְבֵּר רְשִּרְבָּע לְבִּיבְּי רְשִׁרְבָּי בְּשִׁרְבִּי לְשִׁרְבִּי לְשִׁרְבָּר בְּשִׁרְבָּי לְשִׁרְבּי לְשִׁרְבּי בְּשִׁרְבִּי לְשִׁרְבּי בְּעוֹבְי בּיוּב עוּבּיים עוּבּיים עוּבּיים בּיוּבּיים בּייִבּיים בּיוּבּים בּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבְּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייִבּים בּייִבּים בּייִבּים בּייִבּים בּייִבּיים בּייִבּי בְּיבּיבְּים בּייִבְּיים בּייִבְּיים בּייִבְּיבְּיבְּיים בּייִבּיים בּייִבּיים בּייבְּיבּיים בּייבּיים בּייבְּיבּיים בּייבּיים בּייבְּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּייבּיבּיים בּייבּיים בּייבּיבּיים בּייבּיבּיים בּייבּיבּיים בּיבּיים בּייבּיבּיים בּייבּים בּייבּיבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּיים בּייבּיבּיים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייביים בּייבּיים בּיבּיים בּ

Juda, Jos. 15. 44. — 2° Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 44. — 2° Ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 29.

אָלְוָרֵי et אַלְוָרִי adj. Hardi, cruel, barbare, violent : לאראַכְּוֶר מִי רְשׁבְּיָט Job 41 נּ 2, il n'est pas si intrépide qu'il le réveille; אַכְּוֶדִי נַשְּּמִי Jér. 50. 42; ils sont cruels; מַרִּבְעָּר לְאֵכְוֶד Lam. 4. 3, la fille de mon peuple est devenue barbare; וראש מְּרְנִים אַכְּוֶר Deut. 32. 33, et le poison violent, mortel, des basilics.

אַכְוְרִיּוּת f. Gruauté, violence : אַכְּוְרִיּוּת הְיָחַ Prov. 27. 4, la violence de la colère.

אָבִילֶה f. Nourriture: נַיַבֶּהְ בְּבֹתַ תָאָבִילָה וֹ Rois 19. 8, il marcha fortifié par cette nourriture (v. אָבֶל).

אָּכִישׁ *n. pr*. Roi philistin, 1 Sam. 21. 11.

אַבַּל Manger, goûter, jouir, dévorer, consumer, détruire; avec l'acc., avec 4, avec מָּן, rarem. avec וָאַבָּלָתַ. וָשָבַדָּתָ : לָ Deut. 11. 16, tu mangeras et tu seras rassasie; ולא אַכַל מַנדיבַרו Job 21 25, il n'a goûté aucun bien ; ניאֹכְלֹּוּ מִשְּׁרִר דַרְכָּם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie; אַכל חַרֶב II Sam. 2. 26, le glaive devorera-t-il toujours? וַאֲשֹׁי אֲכָלַה אַחַלֶּר־שׁחַד Job 15.34, le feu consumera les tentes de celui qui reçoit des dons corrupteurs ; וַאָּכֵלָתָּ אַז־כֵּל־הַוְצַוּנִים Deut. 7. 16, tu détruiras tous les peuples; manger du pain, pour goûter אַכַּל לַחֲם de la nourriture, faire un repas, et Amos 7. 12, vivre; אַר־שׁוּמַבְיתַם Osée 7. 7, ils tuent leurs juges; וְאֹכַל אַת־בְּעָרוֹ Eccl. 4. 5, il dévore sa chair, c.-à-d. se consume, se ronge; metaph.: פִּי־־יוֹכְלֹנּי בתיקים מחשים Ez. 42.5, car les colonnes en mangèrent une partie, c.-à-d. prirent de leur place (יוֹכְלוּי pour יוֹכְלוּי).

Niph. Etre mangé, pouvoir être mangé, être consumé : אָשֶׁר לֹצִירְתַּאַבֶּלְתָּר לִצִּירְ בַּעָּבְּרָ לִצְּירִ בַּעָּבְּלְתָּר בַּעָּבְּרָ לִצְיר בַּעָּבְּלָת הַעָּבְּלָת הַעָּבְּלָת בַּעָבְּלָת הַעַבְּבָּלְת בַּעִּבְּלָת בַּעָבְּלָת בַּעָבְּלָת בַּעָבְּלָת בַּעָבְּלָת בַּעָבְּלָת בַּעָבְּלָת בַּעָבְּלָת בַּעַבְּלָת בַּעַבְּלָת בַּעַבְּלָת בַּעַבְּלָת בַּעָבְּלָת בַּעִּבְּלָת un animal qui peut être mangé, c.-à-d. dont il est permis de se nourrir (v. Zach. 9. 4).

' Pi. Dévorer, consumer: אָבְּלֶרְעּ אֲלֹּהְ Job 20. 26, le feu le dévorera (p. מְאַכְּלֶרִעּ).

Pou. Étre consumé, être dévoré : בְּלָּבְּעָּרְ אֵרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָּרְ אַרְנָעָרְ אַרְנָעָרְ אַרְנָעָרְ וּאַבְּלִּרְ Is. 1. 20. vous serez dévorés par le glaive.

Hiph. יָאָכִיל, (fut. יָאָכִיל, inf. תַּאָבִיל).

Faire manger, donner a manger, nourrir, faire jouir, dévorer : אָרְיָם אַנָּים אָרִיָּרָם אַרִּיִּרָּים אַנִּיִּרְּיָּרָ אַרְיָּבָם בַּאַרְיָּרָּיִּ אַרְיָּבָם בַּאַרְיָּבָּרְ בַּיּרְבָּיִבְּרִ אַרִינְבָּי בַּאַרְיָבָּי בַּאַרְיָבָּי בַּאַרְיָבָּי בַּאַרְיָבְּי בַּיִּרְבָּי בַּיִּרְבִּי בָּיִבְּי בַּיִּרְבִּי בָּיִבְירָ בַּיִּבְּי בְּיִבְירָ בַּיִּבְּי בְּיִבְירָ בַּיִּבְי בַבְּירָ בַּיִּבְי בַּיִּבְירָ בַּיִּבְי בַּיִּבְירָ בַּיִּבְי בַּיִבְירָ בַּיִּבְי בַּיִּבְירָ בַּיִּבְירָ בַּיִבְּירָ בַּיִּבְירִ בַּיִּבְירָ בַּיִבְּירָ בַּיִבְּירָ בְּיִבְירָ בְּיִבְירָ בְּיִבְירָ בְּיִבְּירָ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירָ בַּיִבְּירָ בְּיִבְירָ בְּיִבְירָ בְּיִבְירִ בְּיִבְּירָ בְּיִבְּירָ בְּיִבְירִ בְּיִבְּירָ בְּיִבְּירָ בְּיִבְּירָ בְּיִבְּירָ בַּיְבְּיבְ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירָ בְּיִבְּירָ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיבְּירִ בְּיבְרִיל בְּיבְּירָ בְּיבְרִיל בְּיבְירָ בְּיבְרִיל בְּיבְירִיל בּיִבְּירָ בְּיבְרָיל בְּיבְיר בְּיבְירָ בְּיבְּירָ בְּיבְירָ בְּיבְּירָ בְּיבְרָיל בְּיבְירָ בְּיבְירָ בְּיבְירִיל בּיבְירָ בְּיבְּירָ בְּיבְרָיל בְּיבְּירָ בְּיבְירָ בְּיבְרִיל בְּיבְירִיל בְּיבְירִיל בְּיבְירָ בְּיבְרִיל בְּיבְירִיל בְּיבְירִיל בְּיבְירִיל בְּיבְירִיל בְּיבְירִיל בְיבְּיבְיל בּיבְיל בּיבְיבְיל בּיבּיל בּיבּיבְיל בּיבְּיבְיל בּיבְּיבְיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבְיבּיל בּיבְיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיביל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיבְיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבְיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיבּיל בּיבּיבּיל בּיבּיבּיים בּיבּייביי בּיבּיי בּיי בּיבּיי בּייי בּיבּייי בְּיבּי

אבלי chald. (מַצְּבֶּל.). Même signif.

Métaph.: מַצְּבֵלוּ פַרְצֵּדוּוֹן דִּי יְדְשִּדְיֵא Dan.

3. 8, ils mangèrent les morceaux de la chair des Juifs, c.-à-d. ils les ca-

lomnièrent (v. קרץ).

אָרָּר m. Nourriture, manger, provision, proie: נְצָּר עָּל־צָּרְלָם Gen. 14. 11, et toute leur nourriture; לְצֵּר דָאָבֶל Ruth 2. 14, au temps du manger; רִיְלְבְּצִּי אָר הַיִּבּי אָר בְּיִל Gen. 41. 35, ils assembleront toutes les provisions; עְנָיֶשׁר יִיבּישׁ עַלַר־אַבֶּל Job 9. 26, comme un aigle qui fond sur sa proie.

ንቅኛ n. pr. m. Prov. 30. 1.

לָכֶם יְתְיָת לְּצִּכְלָּת : Nourriture אָכְלָּת Gen. 1. 29, (cela) sera votre nourriture.

אָבֶן ישׁ יֵי בּּשְּׁמִים Vraiment, certes, mais, cependant: אָבֶן ישׁ יֵי בַּשְּׁמִים בּּשְׁרָם בּשְׁרָם בּשְׁרְיִים בּשְׁרְיִים בּשְׁרְיִים בּשְׁרָם בּשְׁרָם בּשְׁרָם בּשְׁרְיִים בּשְׁרָם בּשְׁרָם בּשְׁרָם בּשְׁרְּבְּשְׁרְיִים בּשְׁרְיִים בּשְׁרָם בּשְׁרְים בּשְׁרְים בּשְׁרְיבְּים בּשְׁרְים בּישְׁרְים בּיִים בּישְׁרְים בּשְׁרְים בּשְׁרְים בּשְׁרְים בּשְׁרְים בּשְׁרְים בּשְׁרְים בּשְׁרְים בּישְׁרְים בּשְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְישְׁבְּישׁים בּישְׁרְישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּים בּישְׁבּים בּישְׁבְּישׁבּים בּישְׁבּים בּישְׁבְּישׁבּים בּישְּישְׁבְּישׁבּים בּישְּיִים בּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּיבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁב

קבים עליד: Forcer. Ex. unique : פּריאָבַם עלידי Prov. 16. 26, car sa bouche le force (au travail).

קאַרְפֶּר עָלָרְךְ: m. Poids. Ex. unique לְּאַרְרְּבְּּ לְאַרִּרְבְּּבְּר Job 33. 7, mon poids ne pesera pas trop sur toi; selon d'autres: ma main, comme מַּבְּיר

אָכֶּר m. Cultivateur, laboureur : אָבֶּר Jér. 51. 23, le laboureur et sa paire de bœufs; pl. (v. יבָּרָה (v. יבַּרָ).

기반기와 n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

אַל particule négat. (לא. אי). Ne point, ne pas : אַל־מִּירָא אַבְּרָם Gen. 15. 1. Abram, ne crains point; אַל־נָא רְהָרִי בְּרִיבָּח

Gen. 13. 8, qu'il n'y ait point de querelle. Le verbe qui suit est presque toujours au futur; quelquesois le verbe faire, agir, est sous-entendu: אָבָּי אָשָׁ אַ אַּ I Sam. 2. 24, (n'agissez) point ainsi, mes fils; אָבָי אַבָּי אַבָּי Gen. 19. 18, non, mon Seigneur, je te supplie (n'agis point ainsi). Subst.: אַבָּי אַל בְּעָּרִי אַל בְּעָרָי 10b 24. 25, et qui réduira ma parole à rien, à néant? תְּבָרָהְ מְּרַבְּיִר אַל־בְּיִר, 28, et (dans) le chemin frayé (n'est) point la mort, ou : est l'immortalité.

항 chald. Même signif.

אל (pl. אַלִּים) Force, pouvoir, héros, Dieu. Cette dernière acception est la plus generale : יַשׁ־לָצֵל יֵדָד Gen. 31. 29, ma main a le pouvoir (de vous faire du mal); אַל גְּמוֹר Is. 9. 5, heros puissant; יאַתְּנֵדוּ בְּרֵד אַל גוּיִם Ez. 31. 11, je les livrerai dans la main du puissant, du héros des nations, c.-a-d. de Nebuchadonozor; לאַל עַלְיוֹן Gen. 14. 18, au Dieu suprėme ; יין אַלִּי Exod. 15, 2, il est mon Dieu; אַרְיָרַ־אֵל Ps. 80. 11, des cèdres de Dieu, c.-à-d. les plus hauts ; קַּוַרְרֵיך אל Ps. 36.7, comme les montagnes de Dieu, très élevées ; אַלָּרִש Ps. 29. 1, fils des dieux, grands, princes; לְמֵל צָּתֵה Exod. 34. 14, et אַל זֵר Ps. 81. 10, un dieu étranger, une idole.

, אָל pron. Ceux-ci : אַל מּלְדוּה לְּדְעְרָשָׁא Gen. 19. 8, a ces hommes; אֵל כּלְדוּה לְדְעָרָשָׁא I Chr. 20. 8, ceux-ci naquirent a Rapha (v. אָלָה).

אַלִיתָם, אַלִּיתָם אָלִיתָם, אַלִּיתָם, אַלִּיתָם, אַלִּיתָם, אַלִּיתָם, אַלִּיתָם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִּיתַם, אַלִיתָם, בּבֹּבּים, אַלִּיתַם, Ps. 2. 5). A Près les verbes qui indiquent le mouvement, la direction, soit du corps, soit de l'esprit: à, vers, dans, en, sur, contre: מַּבְּיִתְּ אֶּלִיתְּעָבְּי אָלִיתְּעַלֵּל אָלִיתְּ עַּרְּי וּעָבְּי וּעָּבְּי וּעָּבְּי וּעָּלָם, וּצֹּים, וּצִּים, בּבּי וּעַבְּי וּעָבְּי וּעָבְּי וּעָבְּי וּעָבְי וּעַבְּי וּעַבְי וּעַבְּי וּעַבְּי וּעַבְּי וּעַבְי וּעַבְי וּעַבְּי וּעַבְּי וּעַבְּי וּעַבְּי וּעַבְי וּעַבְּי וּעָבְי וּעַבְּי וּעַבְּי וּעָבְי וּעָבְי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעָבְי וּעָבְי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבּי וּעָבְי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבּי וּעִבְּי וּעִבְי וּעִבְי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִּי וּעִבְּי וּעִי וּער וּעִי וּער וּיּער וּעִי וּער וּיִי וּעִיי וּער וּער וּער וּיִי וּעִיי וּע וּי וּיי וּער וּיִי וּיִי וּעִיי וּער וּיִי וּער וּיִי וּיִי עִיי וּער וּיי וּער וּיִי וּיי וּיִי עְייִי וּיּי וּער וּיִי וּיי וּיִי עִייי וּעְיי וּיִי וּיִי וּער וּיִי וּיי וּער וּיי וּער וּיִי וּער וּיִי וּיִי וּער וּיִי וּיי

17. 49, il frappa le Philistin au front; ניָקם קַרָן אָל־רָעָבֶל אָיִוּיוּ Gen. 4. 8, Cain se leva contre son frère Abel; דונָני אֵלַיך היון Jer. 50. 31, me voici contre toi criminel. — 2º Après les verbes qui n'indiquent pas le mouvement: à, sur, en, dans, parmi, avec, jusqu'à, près de, de, au sujet de, d'après : הַם רְשָׁבָרם אַל־חַי¢ָּקָרָן I Rois 13. 20, ils étaient assis a la table ; אַל־חַאָּאָ האָפָּין Exod. 26. 28, d'une extrémité à l'autre; piro אַל־יוֹם Nomb. 30. 15, d'un jour à l'au-ות לשתים לפורם אל יוניר I Sam. 17.3, les Philistins étaient placés sur la montagne; נַיִּהְעַמֵּב אָל־לִבוֹ Gen. 6. 6, il fut attristé en son cœur ; וָאֶל־כֶּלְרָךְה לֹאַ־רִוּמֵן Deut. 23. 25, tu n'en mettras pas dans ton sac; נַרוּבָא אָל־רַוּכַּלִים I Sam. 10. 22, il était caché près des bagages; אינייא לַבְבַּטִי אֶל־כַּשָּׂיִם Lam. 3. 41, élevons notre cœur avec nos mains; נַגַע אַל־דָוֹשָׁבֶיִם ਸਹੁਬ੍ਰਾਹ Jér. 51. 9, sa condamnation a touché jusqu'aux cieux, c.-à-d. a été grande ; אַל־תִּשְׁכָּח יִשְׂרַאָּל אַל־וִיל Osée 9. 1, ne te réjouis pas, Israel, jusqu'à l'allégresse ; קברו אֹחָר אָל־אַבֹרָיר Gen. 49. 29, enterrez-moi près de mes pères; ויאפר אַבְרָחָם אָל־שָׂרָח Gen. 20. 2, Abraham dit de Sara (elle est ma sœur); אַל־פְּר יֵי Jos. 15. 13, d'après l'ordre de Dieu. אָל précède quelquefois d'autres prépositions sans rien ajouter au sens: אל אַדֶּעִיר derrière moi ; אַל אָדָעִיר sous ; יאַל לֹבַח en face; אַל מָּמָיה à l'intérieur; אל בדוך ; au dehors אַל בדורץ entre.

₩7₩ n. pr. m. I Rois 4. 18.

ጉንኝ Seulement : ኮርጂ አንጂ Rituel , que toi seulement.

אָלְנְּבִישׁ m. Grêle; toujours précédé de אָבָן Ez. 13. 11, 13.

אָלְרְעָה n. pr. m. Gen. 25. 4, Eldaah, fils de Midian.

יל הווים יות intrans. (de אָלָה). 1° Jurer, maudire: אָלָהוּ Osée 4. 2, jurer (faussement) et mentir; אַלָּהוּ אָלָהוּ Jug. 47. 2,

tu as maudit, tu as fait des imprécations.—2° Gémir : אֵלָר מִּבְרִזּלָּת Joel 1.8, gémis comme une vierge.

Hiph. Faire preter un serment, adjurer: לְּחָאֵלוּהוּ I Rois 8. 31, pour le faire jurer; בְּיָאָל שָׁאִרּל אָרִי I Sam. 14. 24, Saul adjura le peuple. נַיּאָל fut.

apoc. יאלח (pour יַאַלָּח).

אָלָרָ f. (pl. אַלָּאָ). 1° Serment, imprécation, malediction : פַּרָר נָא אָלָרו מָרַטְרֵיני Gen. 26. 28, qu'il y ait un serment entre nous; אַלָּח שִּידע מָלֵא Ps. 10. 7, sa bouche est pleine de malédictions; יַּמְשׁאֹל בְּאַלֶּח נְמְשׁׁי Job 31.30, pour demander sa mort par des imprécations. — 2º Synonyme de תְּרָיהוּ Alliance, chose jurée, promise : לָנֶבְוָדֶה בַּבְּרִיזה בַּיָּ וּבְאַלְהוֹ Deut. 29. 11, pour te faire entrer dans l'alliance de l'Eternel ton Dieu et dans son pacte. אַלָּחָד Mon serment, serment qui m'a été prêté : הקום קאַלְחִי Gen. 24. 41, tu serais dégagé de la promesse que tu m'as faite; בַּאָרִים אלים Néh. 10. 30, ils prétèrent serment; וַיַבָּא אֹחוֹ בּאַלָּח Ez. 17. 13, il lui fit preter serment.

אָלְהוֹ f. (v. אַלּהוֹ). Chène. Ex. unique: רְאָלהוֹן Jos. 24. 26, sous le chène.

קרת השלה f.Térébinthe ou chêne: אָלֶה Gen. 35. 4, sous le térébinthe (v. אִילִּא).

Dieu, Divinité : אָלָתָה, héb. הַּוֹשָׁ, héb. הַשְּׁלָתָּא, Dan. 3. 29, il n'y a point d'autre Dieu; בָּאַלְתָּא וְבַלְשָּׁא וְבַלְשָּׁא וְבַלְשָּׁא וְבַלְשָּׁא וְבַלְשָּׁא וְבַלְשָּׁא וְבַלְשָּׁא בָּאַלָּתִי הַּדְבָא וְבַלְשָּׁא Dan. 5. 4, ils glorifiaient des dieux d'or et d'argent; Dan. 3. 25, à un fils de Dieu, à un ange.

אָלָה pron. démonst: pl. (de ייָן, v. אָאָ). Ceux-ci, celles-ci; ceux-là, celles-là. באַלהִים (v. אַלֹּהִים).

לאלי chald. Voici : אַלי בְּלֵם תַוּד שָּוּרָא Dan. 2. 31, et voici une grande statue.

איי לַעְבָּיִים וְלִּשְׁשְׁחִיה נְמְעֵרֶני: Sith. 7. 4, et si nous avions été vendus comme esclaves et comme servantes.

אַלוֹתְּ m. Dieu, Divinité : אַלוֹתְּ שִּקְּינִים Deut. 32. 15, il abandonne le Dieu qui l'a créé ; בָּיִם הַבְּלֹתַ Dan. 11. 39. un dieu étranger. Usité principalement en poésie, pour désigner le vrai Dieu, avec suff.: אלהים לאלהים Hab. 1. 11, sa force, il l'attribue à son Dieu (v. אַל.).

Pl. אַלְדִים, const. אַלדִים, avec suff. אַלדָירו אלקיקי. 1° Dieu (renfermant toutes les forces, tous les attributs), dieux, juges, anges : אַל רָוּים קרטִים רוּאא Jos. 24. 19, il est un Dieu saint ; צלהר מְצְרָיִם Exod. 12. 12, les divinités de l'Egypte; אַטָּר ברשרען אַלּדִירם Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront; אַני אַפַירָתּוּ אַלֹּדְוּים אַם Ps. 82. 6, j'avais dit : Vous êtes des anges. Avec l'art.: דאַל ווי le Dieu, le vrai Dieu ; פר בי הוא הַאֵלְהִים Deut. 4. 35, car l'Eternel est le (vrai) Dieu ; בן אַלרִים (pl. בְּנֵי אֵלִים comme בְּנֵי דָאָאלֹדִוּים Gen. 6. 2, Job 1. 6, fils de Dieu, les anges; איש קאַלּוִים Deut. 33. 1, l'homme divin, titre donné à Moise; Neh. 12. 24, à David; I Sam. 2. 27, il désigne prophète en général; Jug. 13.6, ange.— 2º adj. Divin, grand, excellent : נְשֵׂרא שלקדש Gen. 23. 6, un grand prince; montagne de Dieu, c.-a-d. très fertile ou très élevée; מַלָּג אֵלְוִים Ps. 65. 10, ruisseau bienfaisant.

ללל m. Le sixième mois de l'année, corresp. à août-septembre, Néh. 6. 15. אַליל cheth., Jér. 14. 14 (keri אַלילל). Vanité, sottise.

אלון Plaine: מְאַלנֵי מְמְרֵא Gen. 13. 18, dans les plaines de Mamré; אַלון כְּעוֹנְיִנִים אַלון בְעוֹנְיִנִים 9. 37, la plaine des magiciens. Suivant d'autres : chênes (v. אַלוֹן).

אַלון בְּכִיּח: Gen. 35. 8, chêne des pleurs.

ח אלון n. pr. m. I Chr. 4. 37.

d'autres : comme un agneau apprivoisé, rendu docile (v. ክኒኳ et ክኒኳ).

אָלוּשׁ n. pr. Station dans le désert, Nomb. 33. 13.

קְּיִנְיָּנְיּ (présent de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

ייני אמן Kal inusité. Corrompre, pervertir. Niph. Etre corrompu, être perverti : ייני מיליוג Ps. 14.3, ensemble ils sont pervertis.

ነባን። (grace de Dieu) n. pr. m. II Sam. 23. 24.

m. 1° Eliab, fils de Helon, chef de la tribu de Zabulon, Nomb. 1. 9. — 2° Frère de David, I Sam. 16. 6. — 3° I Chr. 16. 5.

אַליאֵל (Dieu est ma force) n. pr. m. 1° I Chr. 11. 46. — 2° 5. 24. — 3° 8. 20.

אַליאָּחָה (Dieu lui est venu) n. pr. m. 1 Chr. 25, 4.

ליִדְרְ (Dieu l'aime) n. pr. Elidad, fils de Chislon, chef de Benjamin, Nomb. 34. 21.

기가 (Dieu le connaît) n. pr. m. 1° Fils de David, II Sam. 5. 15. — 2° I Rois 11. 23.

Lév. 3. 9, sa graisse (savoir) la queue entière, ou : la graisse de la brebis et la queue entière.

מלְיָהוֹ et אֵלְיָהוֹ (dont l'Éternel est le Dieu) n. pr. 1° Élie le prophète, I Rois 17. 1. — 2° I Chr. 8. 27. — 3° Esdr. 10. 21.

אליהן (dont il est le Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

אליהוא n. pr. 1° Elihou, fils de Barachel, ami de Job, Job 32. 2. — 2° I Sam. 1. 1.

אָלְיְהוֹעִינֵי (mes yeux sont dirigés vers Dieu) n. pr. m. Esdr. 8. 4.

אָליוֹעִיני n. pr. m. Même signif. I Chr. 3. 23, et plusieurs autres.

자기가 (Dieu le cache) n. pr. m. II Sam. 23. 32. קליחוֹף, n. pr. m. I Rois 4. 3.

אליל m. Vanite, neant, idolatrie, idole: ילפאר Ps. 96. 5, tous les dieux des nations sont des vanités, des idoles; אַלְילָב אָלְילָב Job 13. 4, vous êtes tous des médecins de néant, inutiles; וְקַפָּם וְאֵלִיל Jér. 14. 14, et divination et idolatrie.

אָליפֶלֶהְ (Dieu est son roi) n. pr. m. beau-père de Ruth, Ruth 1. 2.

12% et 12% chald. pron. pl. Geux-ci, Dan. 2. 44, 6. 7.

기가가 (Dieu l'augmente) n. pr. m. 4° Eliasaph, fils de Deouel, chef de Gad, Nomb. 1. 14. — 2° Fils de Lael, 3. 24.

ריצוי (Dieu est son secours) n. pr. 1° Eliézer, serviteur d'Abraham, Gen. 15. 2.—2° Fils de Moise, Exod. 18. 4. Et plusieurs autres.

אַליעָס n. pr. m. 1º Eliam, père de Bathseba, Il Sam. 11. 3. — 2º 23. 34.

לְילֵי n. pr. 1° Eliphaz, fils d'Esaū, Gen. 36. 4. — 2° Eliphaz, ami de Job, Job 2. 11.

לְּיְפֶּלְ (que Dieu juge) n. pr. m. I Chr. 11. 35.

אליפלה (que Dieu distingue) n. pr. m. I Chr. 15. 18.

אַליפָלָט (Dieu est son refuge) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 6 — 2° II Sam. 23. 34.

אַליצוּל (Dieu est son rocher) n. pr. m. Elizur, fils de Sedeur, chef de la tribu de Ruben, Nomb. 1. 5.

[환부가정 (Dieu le protége) n. pr. m. 4° Nomb. 3. 30. — 2° 34. 25.

אָלִיקְא (que Dieu relève) ח. pr. m. II Sam. 23. 25. -

1° II Rois 18. 48. — 2° Eliakim, fils du roi Josias (v. ידעיקים). — 3° Eliakim, prêtre, Néh. 12. 41.

עלישָׁלְעָ (dont le serment est Dieu) n. pr. Elisaba, fille d'Aminadab, femme d'Aaron, Exod. 6. 23.

אַלישָׁה n. pr. 1° Elisa, fils de Javan,

Gen. 10.4. — 2º D'une province près de la mer, Ez. 27.7.

אַלִּישׁוּע (Dieu est son secours) n. pr. Fils de David, II Sam. 5. 15.

בּלְיָשִׁיב (Dieu le récompensera) n. pr. m. I Chr. 3. 24, et plusieurs autres.

אַלִישְּׁטְעְ (Dieu l'exauce) n. pr. m. 1° Elisama, fils d'Amihud, chef d'Ephraim, Nomb. 1. 10. — 2° Plusieurs autres.

עליליאָ (Dieu est son salut) n. pr. Le prophète Elisée, II Rois 2. 1.

טְאַלִישְׁבְּט (Dieu le juge) n. pr. m.: II Chr. 23: 1.

אָלְיָחָה n. pr. Le même que אָלְיָחָה chald. pron. Ceux-ci, Dan. 3. 12.

יייי interj. Malheur! toujours avec ייי Job 10. 15, malheur a moi!

אָלְכוֹ Kal inusité. Niph. Étre ou devenir muet, se taire : אַטָּאָטָ Is. 53. 7, elle se tait; שָּלֶיכִי בְּשָׁרְיִים שְׁהַיִּרִים אַבְּיַרָים אַבְּיַרָּים אַבְּיַרָים אַבְּיַרָּים אַבְּיַרִים אַבְּיַרָּים אַבְּיַרָּים אַבּיַרָּים אַבּיִּרְים אַבּיִּרְים אַבּיִּרְים אַבּיִּרְים אַבּיִּרְים אַבּיִרְים אַבּיִּרְים אַבּיִּרְים אַבּיִרְים אַבּיִּרְים אַבְּיִרְים אַבְּיִבְּיִּרְם אָבְיִּרְים אַבְּיִרְים אָבְּיִרְים אַבְּיִרְים אָבְיִרְים אַבְּיִרְים אָבְיִים אַבְּיִרְים אַבּיִרְים אַבּיִרְים אַבּירָים אַבּיים אָבּיים אָבּיים אַבּיים אַבּייים אַבּיים אָבּיים אַבּיים אָבּיים אַבּיים אַבּיים אָבּיים אַבּיים אַבּיים אָבּיים אַבּיים אַבּיים אַבּיים אַבּיים אַבּייים אָבּיים אַבּיים אַבּיים אָבּיי

Pi. Lier : בְּיִדְים כְאֵלְכִים אֲלְאָדִים Gen. 37. 7, nous étions à lier des gerbes.

ביק adj. Muet : בּיִרְשָּׁהּם בְּּצִּים Exod. 4. 11, qui rend muet; בְּלָבְים אָלְבִים Is. 56. 10, chiens muets.

סְאָלָם (pour אַלָּם) Mais, Job 17. 10.

אַלְטְבִּים m. pl. Bois rare, I Rois 10, 11; par transpos., אַלְנִימִים II Chr. 2. 7, bois de corail.

אַלְמוֹנְדָּר n. pr. m. Almodad, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

ָאַלמּה, Gerbe: אַלּמִים Gen.37.7, des

gerbes; לְמֵיא אֲלְּמֹּרֶת Ps. 126. 6, celui qui porte ses gerbes.

יאַלְטְלֵאי (pour אָשׁ Aboth , s'il n'y avait point.

기계가 n. pr. Ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

לֹאִ־אַלְטָּן וִשְׁרָאֵל — מַאֲלֹדָירוּ . Veuf : לֹא־אַלְטָן וִשְׁרָאֵל Jér. 51. 5, Israel n'est point veuf de son Dieu (Dieu ne l'a point abandonné).

לְמוֹל m. Veuvage: אָלְמוֹן Is. 47. קאַלְמוֹן Is. 47. 9, privation d'enfants et veuvage.

וְתְּיִדְּי לְשִׁיבֶּם אֵלְּטָנְהוֹ f. Veuve: הְיִדְי לְשְׁיבֶּם אֵלְטָנְהוֹ f. Veuve: מוֹנְיבָּם אַלְטָנְהוֹ Exod. 22. 23, et vos femmes deviendront veuves; הייהו II Sam. 20. 3, veuves du vivant de leurs maris; métaph., d'un état sans gouvernement: הַיְּבָּיִבְּי בַּיִּבְּי אַלְטָנְהוֹ Is. 47. 8, je ne serai point veuve, c.-à-d. sans roi.

II אַלְּמְנוֹת Is. 13. 22, dans ses palais; בּאַלְּמְנוֹת Ez. 19. 7, il connut ses palais, ou: ses veuves (ע. דָיָדָי.).

קנְרֵי אַלְּכְּנוּתוּ f.Veuvage: אַלְּכְנוּתוּ Gen. 38. 14, les vétements de son veuvage; métaph.: קיָרְפָּח אַלְכְּטִיִּדְהְ Is. 54. 4, la honte de ton veuvage, c.-à-d. de ton exil.

וְאַלֵּוֹ (v. אָלֵוֹן) Ceux-ci.

בווי (Dieu sa grace) n. pr. m. I Chr. 11. 46.

' אָלְנְחָן (que Dieu a donné) n. pr. m. II Rois 24. 8.

אָלֶּטְר n. pr. d'une province, Gen.

ער אר אר הי. m. I Chr. 7. 21.

אָלְעָרָה (que Dieu revet) n. pr. m. l Chr. 7. 20.

アップス (Dieu est l'objet de ma louange) n. pr. m. I Chr. 12. 5.

לְנְעִילְיִּגְיּ (que Dieu protége) n. pr. m. 1° Elazar, grand pontife, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2° Plusieurs autres.

אָלְעֵלֵה et אָלְעֵלָה n. pr. Ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 3.

ገታሂንኝ (que Dieu a créé) n. pr. m. 1°1 Chr. 2. 39. — 2° Jér. 29. 3.

אָלף Apprendre, s'accoutumer: אָלף אִרוּיָה אַרְיּהָה Prov. 22. 25, pour que tu ne t'habitues pas à ses voies.

Hiph., Produire des milliers: ਆਖ਼ਤ ਸਾਜਾਮੁਤ Ps. 144. 13, nos brebis en produisent des milliers (v. ਸ੍ਰਮੁਝ).

ባንኞ m. 1° Gros bétail (plur. scul usité) : יְשׁנֵר אֵלָּמֶרף Deut. 28. 5. la portée de ton bétail; אַכָּח רַאַלָּמִים כִּלָם Ps. 8. 8, tout le menu et le gros bétail (v. 576%). — 2° Nom de nomb. Mille: בַּאַלָּמֶר אָרלִים Mich. 6. 7, à des miliers de béliers; אַלְפַּיִם deux mille ; שַּׁלָפִים six mille ; קאָת אָשֶׁם cent mille. — 3° M. Groupe d'hommes, famille: רַאשָׁר אַלְמַר רָשֹׁרָאֵל הַם Nomb. 1. 16, ce sont les chefs des familles d'Israel; אַלְפִּר רָתַּל בְּמְנַצֵּח Jug. 6. 15, ma famille est la plus pauvre de celles de Manassé; צָּיִרר לָּוְזִיהוֹת בָּאַלְפֵּר mich. 5. 1, trop faible pour être (compté) parmi les familles de Juda.— **4°** *N. pr*. Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28.

קאָל ct אָל chald. Mille, Dan. 5. 1. בּילְלְשָׁל n. pr. m. I Chr. 14. 5.

אָלְפַּצִל (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 11.

אָלאָ Kal inusité. Pi. Ex. unique: אַנְאַאָדְעַ Jug. 16. 16, elle le tourmentait, l'importunait (v. אָרָאַ).

ነቶች ስ. pr. Exod. 6. 22, le même que ከኢተንዚ 1°.

Prov. 30. 31, et un roi auquel rien ou personne ne résiste; comp. de אַפּלְהָ אֵלְקוֹם selon d'autres: et un roi entouré de son peuple (v. בּקרים).

1977 (que Dieu a créé) n. pr. m. 1°Exod. 6, 24. — 2° Père de Samuel, I Sam. 1. 1. — 3° Plusieurs autres.

マアトペ nom patron. Le prophète Nahum d'Elkosch, Elcès, ou l'Elkosite, Nah. 1. 1.

עלהוֹלָד (ע. אַלהוֹלָד).

אָלְחְקָה et אָלְחְקָה אָל n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43, 21. 23.

기우구 차 n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 59.

DŅ conj. ct adv 1°Si, quand mėme, quoique, ou : תַּבְּיבִי בַּיבְּיבִי Lėv. 26. 8, si vous suivez mes commandements; אָבּיבְיבִי בָּיָבָ Nomb. 22. 18, quand mėme Balak me donnerait; בְּיבִיבִּיב Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants et nombreux.

אמר אַריבְּיבְיל : Ou, ou; soit, ou: המר אַריבּיבְיל Exod. 19. 13, que ce soit un animal ou un homme; אַמר בְּטָרֶר וְאָבר בְּעָרֶר אָנְיבְיל אָמר בְּטָרֶר אָנְר בְּעָרֶר אָנְר בְּעָרָר אָן זְיבָרְ אָנְר בְּעָרָר אָן. So. 22. 22, si c'est par rébellion ou par désobéissance; יְשְׁרָאֵל אָמר הַלְּשָׁמַבּילִי Ps. 81. 9, Israel, ah! si tu voulais m'écouter!

2º Quand, lorsque, certes, mais: 24. 13, comme des grappes quand la vendange est terminée; אַמּיבְיָּהו זַיִּיבְר Nomb. 36. 4, et lorsque viendra le jubilé; בָּי אָם בְּיִבְּיִה וְיִאָּה אָמִי יְנִייִה וְיִּאָב וְיִאָּה אָמָר אָמִּר יִאָּה אָמָר אָמָר אָמָר אָמָר אָמָר אָמָר אָמָר אָמָר Prov. 3. 34, certes, il se raille des railleurs.

3° Nėgat. Non, ne pas (formule de serment): אָבוֹרָ אָבָוֹר Ps. 89. 86, je ne manquerai point de fidélité à David; אָבּריָאָיָרְעָּ Nomb. 11. 23, ils ne

verront pas le pays, sous-entendu je jure. Simple negat.: פַּבֶּן אָתַּדִּירָבָּאָר Jug. 5. 8, on ne voyait ni bouclier ni lance; וְאַמִדְּינָיִר לְּדִוֹר וְדִיר Prov. 27. 24, et la couronne n'est pas pour toutes les générations.

אם בון אוריים. Si, est-ce que? היים בא II Rois 1. 2, (allez demander) si je relèverai de cette maladie; אַבְּיָּיִם כּוֹיִי בְּיִּי בְּיִּי בַּיִּי בַּיִּר בּיִּי בַּיִּרְ בַּיִּר בִּיִּר בַּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִר בּיִר בּיִר בַּיִר בַּיִּר בְּיִר בִּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִּר בְּיִי בְּיִיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי

ראל הַרְבֶּח לְצַמֵּיֹר אָבָּדוֹת : Estimer : רָאֵל הַרְבָּח לְצַמֵּיֹר Aboth, ne donne pas souvent la dime par estimation.

תְּיִה n. pr. d'une colline sur le chemin de Guébon, II Sam. 2. 24.

אְמָה chald (pl. צִּיִּדְיק). Coudée, Dan. 3. 1.

지맛없 f. Terreur (v. ng). 지맛없 f (pl. seul usité). Peuple, tribu (v. לְאָשׁר): ראָשׁ אָמּוֹח Nomb. 25. 15, chef des tribus; שַּׁמְּחָרוּה מָל־דָאָמָּרם Ps. 117. 1, peuples, louez–le tous.

רְּאָתֵי, chald. (pl. אָתֵי, et אָתָה). Même signif., Dan. 3. 4, 7, Esdr. 4. 10.

I אָמָלוּ אָ m. Pupille : יְמָּדְרָּאָ אָבְּלּוּ Prov. 8. 30, j'étais auprès de lui sa pupille, j'étais élevée auprès de lui. Selon d'autres : j'étais artisan, architecte, auprès de lui (v. אַבָּר, אָבָּה).

II TON (pour 1007) Foule, multitude, Jér. 52. 15; peut-être aussi 46. 25:

אַמינִים (אָר אָר פּרָת פּרָת: בּרָא אַרְ פָּרָם בּרָּה אַרָּק בָּרָם.). Fidelité, foi : בְּרָים בֹּאִ־אַכְּן בָּרָם Deut 32. 20, des enfants en qui il n'y a point de fidélité; פּר בִּירִי אַרִינִים Prov. 20. 6, 13. 17, 74. 5, un homme, un messager, un témoin de fidélité, sur qui on peut compter (v. אָבִין.).

Pink (fort, vaillant), n. pr. Amos, père du prophète Isaïe, Is. 1. 1.

יְּאָלִי n. pr. m. Esdr. 2. 57. אָמִים (v. אָמִים).

אַכִּינוֹן (pour אַכּינוֹן) n. pr. Fils de David, II Sam. 13. 20.

אָכִייץ adj. Fort, puissant: אָם־לְכֹּחַ אַנְּייץ חַחַ Job 9. 19, s'il s'agit de force, voici, il est tout puissant. Le plus souvent suivi de בי Is. 40, 26 (ע. אָפַאָ).

אָכִיי m. Sommet: אָכִיי Is. 17, 6, a la pointe du sommet (de l'arbre); Is. 17. 9, comme l'abandon de la foret et du sommet (de la colline). Selon d'autres: branche, arbre.

אָפֵל Etre abattu, languir; Kal seulement au part.: לְּבֵיקה Ez. 16. 30, comme ton cœur est languissant.

אַמְלֶלִים Adj. Faible, impuissant: דְּיִּחִיּם Néh. 3. 34, ces Juifs affaiblis. בְּיִּנְם n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 25.

Niph. Etre porté, élevé; être solide, ferme; être stable, être durable: אָבְּיִבְּיִבְּיִ עַלִּבְיִר מְעָבְּיִר אַנְיִבְּיִר בְּעַרְבִּיר אָבְּיִר אַנְיִבְּיִר עַלִּבְּיר וְנִאָּמְרִי וְצִּבְּיִר בְּעַרִים וְצִּבְּיִר בַּעִּבְיִר וְצִּבְּיִר בַּעִּבְיִר וְצִּבְּיִר בַּעִּבְיִר וְצִּבְיִר בַּעִּבְיִר וְצִּבְיִר בַּעִר בַּער בַּעִר בַּער בַער בַּער בּער בַּער בּער בַּער בַּער בּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בּער בַּער בַּ

II אָרָ Hiph. Aller a droite. Ex. unique: מָּרְ תַאֲבִּיני Is 30. 21, lorsque vous voudrez aller a droite. בְּיֵן, p. יָבֵין.

אלים באיסן באלים avec אורסים Avoir confiance: די באיסן מאלים Dan. 6. 24, parce qu'il avait mis sa confiance en Dieu. Part. pass. Ce qui est certain, vrai: אַסְבְיּטָן שְּׁבְיִשׁ Dan. 2. 46, et son interprétation est vraie.

אָּטָן m. Artisan : מַצַמַּח יְדֵי אָפָן Cant. 7. 2, œuvre des mains de l'artisan.

אָלְאָ m. Fidélité, vérité. Ex unique: אָבָּירָ אַנְּרָּן Is. 25. 1, (tes desseins s'accomplissent) avec fidélité, avec vérité.

אַנְיִטְ פֿרְרָים אַסְנָּיִר לּרִים אַנְיִטְּיִרְים אַנְיִטְּיִרְים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים בּל־תַּעְּטִּיִּרְיִם Salaire: יַאַבְּטִּיִּרְיִם צַל־תַּעְּטִּיִּרְיִם Salaire: יַאַבְּטִּיִּרְיִם צַל־תַּעְּטִּיִּרְיִם Salaire: אַנְיִיִּיְרָיִם אַנְיִּיְרְיִים Néh. 11. 23, et un salaire fixe pour les chantres, ou: une surveillance devait être exercée sur les chantres. — 3° n. pr. d'un fleuve, II Rois 5. 12. — 4° n. pr. d'une montagne, Cant. 4. 8.

אַלְנָה f. Linteau. Ex. unique: דְּאָדָר II Rois 18. 16, et ler linteaux qu'Ezéchias avait couverts (d'or).

קּאָטֶר 1° f. Education, tutelle: מַאֲטֶר 1° f. Esth. 2. 20, comme lorsqu'elle était sous sa tutelle. — 2° adv. En vérité: אַרְנָה אָרוֹרָר Gen. 20. 12, aussi en vérité (elle est) ma sœur.

וֹאָמְנוֹן (fidèle) n. pr., fils ainé de David, II Sam. 3. 2.

une interrogat.: ייאָפּינָם Gen. 18. 13, est-ce qu'en vérité? יַאָבְל מַבְּנַךְ אַבְל לֵא אַבֶל מַבְּנַךְ Nomb. 22. 37, est-ce qu'en vérité je ne puis pas t'honorer?

רְאָכֵע (fut. רְאַכֵּע) Être fort, être courageux, vaincre : קּר אָכְע Ps. 142. 7, car ils sont plus forts que moi; פְּחַי Jos. 1.7, sois ferme et courageux; וְנָאָפָע בְּנֵי יִדְעּקִין II Chr. 13. 18, les enfants de Juda vainquirent.

Pi. Affermir, fortifier, inspirer du courage, soutenir, consolider, avec בּבְּיבָּיבִי Job 4. 4, tu as affermi les genoux chancelants; בְּבְיבָיבִי אַבְּיבִי אַבְיבִי אַבְּיבִי בְּיבִי אַבְּיבִי בְּיבִי אַבְּיבִי בְּיבִי אַבְּיבִי בְּיבִי אַבִּיבִי בְּיבִי אַבִּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בַּיבִי אַבּיבִי בְּיבִי בַּיבִי אַבְיבִי בְּיבִי בַּיבִי בַּיבְיבִי וּבְיבִי בַּיבִי אַבְיבִי בְּיבִי בַּיבִי אַבְיבִי בְּיבִי וּבְיבִי בַּיבִי אַבְיבִי בְּיבִי בַּיבִי וּבְיבִי בַּיבִי וּבְיבִי בַּיבִי וּבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבִּי וּבְּיי וּבִּי וּבִּי וּבִּי וּבִּי וּבְּיי וּבִּי וּבִּי וּבְּיי וּבִּי וּבְּיי וּבִּי וּבְּיי וּבִּי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבִּי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּ וּבְּיי וּבְּיי בְּיי וּבְּיי בְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְּיי בְּיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּ וּבּיי בִּיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי בּיי וּבְייי בְּייי וּבְייי בְּיי בְּייִי בּיי בְייי בְּייִי וּבְייי בּייי וּבְייי בְּייי בְייי בְּייי בִּייי וּבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי בּיי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּייי בּיי

cœur; ميجب ط يوب بن Is. 44. 14, il s'est choisi un bois fort parmi les arbres de la forêt, ou: il affermit, élève, etc.

Hiph. S'affermir: יְאַפֶּץ לָּאָדְ Ps.27. 14, et que ton cœur s'affermisse.

Hithp. 1° S'empresser vivement, être fermement résolu: רְּשָׁבְּיִחְ הַלְּכְּלְּחֹת בְּּבְּלְּחֹת מִי בְּיִבְּיִחְ וּ אַנְי בְּיִבְּיִחְ וּ Rois 12. 18, il s'empressa de monter dans son char; אין רְּשָּׁבְּיִחְ Ruth 1. 18, qu'elle était fermement résolue.—
2° Vaincre: בַּבְּיִרְיִהַיִּמַ II Chr. 13. 7, ils vainquirent Roboam (v. דְּשָׁבְּיִם).

אָרָאָ adj. Brun. Ex. unique: בּיבָּים בּיבָּים Zach. 6. 3, 7, des chevaux tachetés et bruns (v. בְּיבָּין). Selon d'autres: vigoureux, de בְּיבָּיּן.

Job 17. 9, et celui dont les mains sont pures augmentera de force.

קּמְשְּׁלֵּה f. Force, soutien: יְּשְׁבֵּי ְרִשְּׁלֵּה Zach. 12. 5, les habitants de Jérusalem seront pour moi un soutien.

(mon fort) n. pr. m. I Chr. 6. 31.

1º Amasia fils de Joas, roi de Juda, II Rois 12. 22; **** 14. 1. — 2º Amasia prêtre, Amos 7. 10. — 3º Plusieurs autres.

עָּעֵר (fut. יאַמַר, האָמָר et אָנָיר, אָרָ, inf. Dire, parler, (לַאַמֹּד , מָאַמֹד , אַמוֹד Dire, parler, ordonner ; quelquefois penser. La personne à laquelle ou dont on parle prend אָ et ל. Part. אַמיי qui est dit, qui est appelé, Mich. 2. 7 : ביאמר קדן אל דובל Gen. 4. 8, Cain dit à Abel; מה אָפַר הַי ainsi a parlé l'Eternel ; דַּלְּרָיְרְנֵלָר אֲבָּוּת אֹמָר Exod. 2. 14, penses-tu me tuer? Ps. 4. 5, pensez en votre cœur; באבר לְּהַבְּראנ Esth. 1. 17, il ordonna d'amener; ניאמר דַשָּלַה ניַנְשׁוּ II Chr. 24. 8, le roi ordonna et ils firent (ou que l'on fit). Avec le rég. dir. : וְלַתֵּוֹם אָמַר לוּ I Rois 11. 18, il ordonna de la nourriture pour lui, il lui fournit la nourriture.

Hiph. Faire qu'un autre dise: प्राप्त tu as fait dire (promettre) à Dieu; The propertre de l'Éternel t'a fait promettre. Suivant d'autres: glorifier ou choisir (v. Hithp.).

Hithp. S'enorgueillir. Ex. unique: אָרָן Ps. 94. 4, tous les artisans d'iniquités s'enorgueillissent.

תְּטִידִים. Parole, ordre: אָסְיִדִּים, plur. אַסְיִּדְּים.). Parole, ordre: אַסְיִּדְים, Prov. 22. 21, les paroles de vérité; אַסְיִדִּים אַסְיּנִים אַסְיּבּים וּאַרְם אַכְּיִם בַּאַרָּ Job 20. 29, et l'héritage que lui aura été ordonné, assigné par Dieu, ou: אָסִיִּדְים pour les paroles, discours de lui (l'impie).

chald. m. (pl. אַבְּיבּע מְאָבוּר אָבּוּר בְּילְבּע מְאָבוּר אַבּיבּע מְאָבוּר Esdr. 6. 17, quatre cents agneaux.

חַבְּא n. pr. m. Jer. 20. 1.

אַמְרָהי (pl. אַמְרָהי). Parole: אַמְרָהי Ps. 17.6, écoute ma parole; אַמְרָהי Ps. 12.7, les paroles de Dieu sont des paroles pures.

אָמְרָהָ f. Parole : אַמְרָה Lament. 2. 17, il a accompli sa parole.

plade de Chanaan, Gen. 14. 13.

אָמְרָי, (éloquent) n. pr. m. I Ch. 9. 4. קיבור et אַמְרָיהוֹ (promis de Dieu) n. pr. de plusieurs, Chr., Esdr., Neh., Soph

ንቃንኮች n. pr. Amraphel, roi de Senear, Gen. 14. 1.

אָרֶשׁ adv. et sub. Hier, la nuit passée, nuit: דָּאָרָדי אָבֶיּדי II Rois 9. 26, j'ai vu hier; אָבָידי אָבִידי Gen. 31. 29, la nuit passée il m'a dit; אָבָיִדי וּבְּעִדִּין Job 30. 3, nuit de la destruction et de la désolation.

אַמְתַּחָחָאַ f. (pl. const. הּוֹדְּהְאַיִּ). Sac: בְּאַכְּהְרָּהִי Gen. 42. 28, le voici dans mon sac.

'PPR' (sincère) n. pr., père du prophète Jonas, Jon. 1. 1.

יְּלְתְּלִי chald. fém.: אָמְהָנִי Dan. 7. 7, (une bête) forte, ou épouvantable.

אָרָ פּר אָרָא (de אַרְאַ)adv. Où זְּ מָאָ plus fréq. רְאָבָּה d'où : אָרָ אָרָ אָרָ זְשָׁ jusqu'â quand? אָרְ יִבְּרָא I Sam. 10. 14, où allez-vous? אָרָ יִבְּרָ אָרָר יִאָּרָ יִבָּי וֹנִי וֹנִי פֿר וֹמּ זִי ici et là; et moi où irai-je? רְאָרָ יִאָרָן יִבְּיָּר יָאָרָן יִאָרָן וֹנִי נִינִי וְאָרָן יִאָרָן I Rois 2.36, tu ne sortiras pas de là (pour aller) ni d'un côté ni de l'autre.

18 (y. 718) n. pr.

אָלָא chald. pl. fréq. רְיָה pron. Moi : Dan. 2:8, je sais.

אָאְא interj. Ah! je te supplie, de grace: אָאָן בְּאָטְן הַאָּיִן אָאָגְי Exod. 32. 31, ah! ce peuple a commis un grand crime. Plus général. suivi de l'impér.

ou du fut. : אָגָא שָא Gen. 50. 17; de grâce, pardonne (le crime de tes frères). Quelquefois רְּשָׁאָרָ,

י בוא chald. Fruit (v. באַ).

I אָנָל Gémir : אַרְלּה מְּתְּדֶּלה קּיִבְּלּה Is. 3. 26, ses portes gémiront et seront en deuil (v. און).

II אָנָה Kal inusité. Pi. רְאָבּ Faire arriver, amener: רְאָבּלְהְיִם אָנָה לִידִּוּ Exod. 21. 13, entre la main duquel Dieu l'a amené, l'a fait tomber. Pou. Etre amené, survenir, arriver: אַנְהְיִרְ רָבָּה בְּיִבְּי רָבָּה Ps. 91. 10, aucun malheur ne t'arrivera; אַנְר בְּבָּר לְבָּרִיםְ בָּלִרּאָנִן Prov. 12. 21, aucun malheur ne survient au juste.

Hithp. Chercher une occasion לְּחְשֵּׁאֵלְ II Rois 5. 7, il cherche un prétexte, une occasion contre moi pour me nuire.

ሽቅች adv. Où? (v. ኤ).....

אָנָיּ chald. Moi (v. אָנָא).

ווא interj. De grace (עָ, אָנָאָ).

אנין Nous, Jér. 42. 6 (Keri אַנִּרְנּי). זיי, m., אַנִּרְנּי f., chald. Eux, ces: דּרּ

מַלְבֵיָא אִשֹּין Dan. 2. 44, de ces rois. 🖖 אנוש m. L'homme (rarement un homme), le vulgaire, le mortel, le méchant; plus poét. que מַרו-אַנוֹשׁ־כָּר : אָרָם מוְכְּרָשׁ Ps. 8. 5, qu'est-ce que l'homme pour mériter que tu te souviennes de lui ? וְאֵהָדו אֵנוֹשׁ כְּעַרְכִּי Ps. 55. 14, mais toi un homme dont j'avais fait mon égal; גרורט אַניש Is. 8. 1, avec un burin du vulgaire, avec un burin ordinaire, c.-à-d. (écris) en caractères connus; יַרְעוּ גוֹיִם אֵנוֹשׁ הַעָּרו Ps.9.21, que les peuples sachent qu'ils ne sont que des mortels; בּר שָׁאַמֵּנִי אֵנישׁ Ps. 56. 2, l'homme, le méchant, veut me dévorer. Plur. אַנְשִׁים const. אָנִשִׁים (ע. שֹׁיאָ).

fils d'Adam, Gen. 4. 26.

רוֹאָלָ Kal inusité (v. אָנַק). Nipli. Gémir, soupirer, avec יְם טַ טַּיַ פּיָר בְּנִי בָּעָל בִּוּך Exod. 2. 23, les enfants d'Israel gémirent à cause du travail;

שֶׁמְעֵּר מִי נֵאַנְדָּהוּ אָנִי Lament. 1. 21, ils ont entendu que je soupire.

אַנְחָה f. (pl. הייהיים). Gémissement, soupir: בְּתַּה אַרְהַרָּה Lament. 1. 22, nombreux sont mes soupirs.

אַנְקְעוֹ pron. pers. pl. 1 pers. Nous. Quelquefois יַרָּיני .

אַנְחְנָה et אַנְחְנָה chald. Nous.

אָלִי et avec pause אָלְי pron. pers. Je, moi, comme אָנִי . Quelquefois, je suis : אֵנִי je suis l'Éternel.

אָלְי m. et f. Des vaisseaux, une flotte: אֶּרְ חִידֶם אַרְ חִידֶם I Rois 10. 11, la flotte de Hiram; אָרִישִׁים Is. 33. 21, vaisseaux à rames (v. אַנָּהָד.).

רְאָנְיֶת וֹאָנְיָת Is. 29. 2, il y aura soupir et gémissement (v. אָנָית).

אָנְיָּה (. Vaisseau ; plur. אָנִיּה בִּיְשָׁישׁ Jon. 1. 3, un vaisseau qui allait à Tarsis.

סְּנְיְעֶכּ (gémissement du peuple) n. pr. m., I Chr. 7. 19.

אַר m. Plomb, sonde: בְּלְרוֹיִם אָקָה Amos 7. 7, (le Seigneur était debout) sur un mur tiré au cordeau, et dans sa main (il tenait) une sonde; יחני שָּׁה אָקָר vers. 8, voici je mets la sonde (dans mon peuple), c.-à-d. je le jugerai avec sévérité.

אָנְבִי pron. pers. Je, moi.

אנן (v. און). ·

אָנ Forcer, contraindre : אַר אֹנֵט Esth. 1. 8, nul ne forçait (a boire).

• Din Rituel, m.: אָנֶס וּבְּרָצוֹן par contrainte ou de plein gré.

Dan. 4. וְכָל רָז לֹאִ־אָנַס לָּןְּדְ Dan. 4. 6, qu'aucun secret ne te fait violence, ne te coûte de peines pour le pénétrer.

קוב (souffler, aspirer, v. אָב (fut. אָבְּילָי (souffler, aspirer, v. אַבְּילָּי de là) S'irriter, se facher; avec אָנְמָילָי מינוים quelqu'un: אָנַמְילָי Is. 12. 1, tu as été irrité contre moi.

Hithp. Même sens. בריבי היואור ביי Deut. 1.37, aussi contre moi l'Éternel s'irrita. אוני ביי chald. (pl. seul usité אַנָרְיּיִם). Vi-

sage, face; יְמֵל עֵל אַנְמּוֹרָשׁ Dan. 2. 46, il se jeta sur sa face (v. יְמָל אַ héb.).

קּבְּהָ f., nom d'un oiseau impur, le héron ou le perroquet, Lévit. 11.19.

רְאַכֵּי (ע. אָבֵּיר (v. אָבָּיה, אָבָיה, אָבָי et אָבָי Gémir, pousser des plaintes, soupirer: בְּבֶּל אַרְצָהּ Jér. 51. 52, et dans tout le pays les blessés gémiront.

Niph. Même sens : בּיָאָנֵק דּם Ez. 24. 17, gémis en silence.

תְּכִי וֹאָנְקָה f. const. רְצָּיִקְה . 1° Gémissement, soupir: תְּכִי וַאַנְקָה Mal. 2. 13, pleurs et gémissements.—2° Nom d'un animal impur: תְּאָנְקָה Lévit. 11. 30, le hérisson ou une espèce de lézard.

למטונים ביינים ביינים

Niph. with II Sam. 12. 15, et il tomba malade.

קבר אָנְשׁ chald. Homme: קבר אָנָשׁ Dan. 7. 13, comme un fils de l'homme, un mortel; pl. אַנְשׁרם 4. 14.

אָנְחְּה et רְּאָבּ chald., pron. pers. Tu,

차면차 n. pr. Asa, fils d'Abiam, roi de Juda, I Rois 15. 8.

אָסוּך אָסָן m. Vase, pot: אָסהְ II Rois 4. 2, un pot d'huile.

וְלֹא יִדְנָה . Accident, malheur: וְלֹא יִדְנָה אָסוֹן Exod. 21. 22, sans qu'il y ait eu d'accident, c.-à-d. de mort; יְּקְנָאָדִי צָּטוּן Gen. 48. 38, si un malheur lui arrivait.

אַסוּרִים אָטוּר. ביריק Liens, chaines: אָסוּרִים יְדָיקּוּ Eccl. 7. 26, ses mains sont des chaines; בַּיה הָאָסוּר Jér. 37. 15, prison (rac. אָסָר).

ארי די פרול chald. Chaine : ירָאָלי Dan. 4. 12, et avec une chaine de fer. ארץ m. Récolte, temps de la récolte : יוג הַאָּסִיק Exod. 34. 22, fête de la récolte (rac. אָאָסַ).

אָפִיר m. Prisonnier: יַחַד אָסִירִים שַּׁאָנָנּ Job 3. 18, ceux qui étaient enchaînés jouissent ensemble du repos; אַסִירִים Ps. 68. 7, il délivre les prisonniers (rac: אָפָר).

אַפִּיר Même signif. בּתַרז אַפִּיר Is.10.4, sous le prisonnier.

קּפִיר n. pr., fils de Koreh, Exod. 6. 24.

אַסְמִים m. pl. Greniers, celliers: יוּפְלְאוּ אַסְבֶּיךְ מְּבְּכּ Prov. 3. 10, tes greniers regorgeront d'abondance.

እንቦች n. pr. m., Esdr. 2. 50.

ጉድጋር n. pr. d'un roi ou satrape assyrien, Esdr. 4. 10.

phera prêtre d'Héliopolis, femme de Joseph, Gen. 41. 45.

אָרָל (fut. קֹטאָיַד, pl יוַאָּסְמוּ 1° Amasser, assembler, rassembler, accueillir: ינאסשי אַז־דַקשּוֹלָר Nomb. 11. 32, ils amassèrent les cailles ; הַּנְשָׁלָתָּ אֵּד־תְּבוּאָרָה Exod. 23. 10, tu recueilleras les fruits; יָאָסַמְּהָ אָּז־יִקְנֵר יִשְׂרָאֵל Exod. 3. 16, tu assembleras les anciens d'Israel ; דרַאַּסֹקָּק אַרַם אַל־דַשְּּעִיר Gen. 42. 17, il les mit ensemble en prison ; וַאַסְתָּחוֹ אַל־חוֹדָ בָּרחַדָּ Deut. 22. 2, tu l'accueilleras dans ta maison ; יָאַסֹף אוֹחוֹ מְשַּׁרֶעִחוֹ II Rois 5. 3, il l'accueillera de sa lèpre, c.-à-d. le fera rentrer dans la société des hommes en le guérissant. — 2º Retirer, ôter, faire disparattre, tuer: רַיַּצְּכֹיר צֵּלִר tuer: רַיַּצָּכֹיף rapp Gen. 49. 33, il retira ses pieds dans le lit; אָדָ אוֹסְאַ I Sam. 14. 19, retire ta main ; אַכַף אַלּדִים אָת־דַוּרָפָּרִים Gen. 30. 23, Dieu a ôlé ma honte; אַכְּפַּר בְּאֶרֶץ מִנְעָהַה Jér. 10. 17, ôte de la terre ta marchandisse; אַסָּה אָסָה Soph. 1. 2, je ferai tout disparaître (de la terre), le fut. אָפַה Hiph. de אָפוּד רָעָב; אַפוּת Ez. 34. 29, des hommes morts de faim; ן נאַסְקּהַ נְקּשְׁהָ Jug. 18. 25, tu causeras ta mort, tu t'ôteras la vie. — 3° מבוד מי স্কৃত্যু Is. 58. 8, la gloire de Dieu marchera derrière toi, fermera ta marche (v. Pi. 2°), ou : t'accueillera.

Niph. 1º S'assembler, être accueilli: ער אַשָּׁר רַאָסְסוּ כָּל־דָּוְעֵדָרִים Gen. 29.8, jusqu'à ce que tous les troupeaux soient assemblés; ער־רַאַסָּף סָרָרֶם Nomb.12.15, jusqu'à ce que Miriam fût accueillie (reçue dans le camp, après la guérison de sa lèpre); יַאַכּוּרַדי ; Gen. 49. 29 נַאַכּוּן אַל־עַמּוֹ Jug. 2. 10, être réuni à son peuple, auprès de ses pères, c.-à-d. mourir. Et seul: ואַבירן ראַסָם Nomb. 20. 26, et Aaron sera réuni (a ses pères). — 2º Se retirer, disparattre, cesser, périr : תַּיָּה יוֹשָׁמָשׁי רַאַסְמּוּדְ Ps. 104. 22, le soleil luit, ils se retirent; תַאָּסְמָּר אַל־תַּעְרַהָּ Jér. 47.6, (glaive,) retire-toi dans ton fourreau ; וירַדַוּה לא רַאַסַף Is. 60. 20, ta lune ne cessera pas d'éclairer ; וְנָאַסְמַּח שָׂכְּחַח וַנְּיל Jér. 48.33, la joie et l'allégresse cessent; ינם־דְּגַר חַיַם רַאַסְפוּ Osée 4. 3, et les poissons de la mer périront aussi. — 3° Etre enseveli : אָלָאָ רָאָסָעוּ Jér. 8.2, ils ne seront point ensevelis; בַּשִּׁיד וַשְׁנַב אַכָּאָ יַאָסָף Job 27. 19, riche il se couche (devient malade) et n'est point enseveli, ou: il ne meurt pas (riche).

Pi. 1° Amasser, accueillir: אַרְאָבָּיִא Is. 62. 9, ceux qui l'amassent le mangeront; אַרְאָרָא וּיִבְּטּ וְעָבְּיִא וּיִבְּטּ וְעַבְּיִא וּיִבְּטּ וּעַבְּיִא וּיִבְּטּ וּעַבְּיִא וּיִבְּטּ וּעַבְּיִא וּיִבְּטּ וּעַבְּיִא וּיִבְּטּ וּעַבְּיִא וּעַבְּיִא וּעַבְּיִא וּעַבְּיִא וּעַבְּיִּא וּעִבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעִבּיִּא וּעַבְּיִּא וּעִבְּיִּא וּעִבּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּיִּיִי וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִיִּיִי וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִיִּיִּי וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִיִּיִּיִי וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִיִּיִּי וּעִבְּיִּיִּי וּעַבְּיִּיִּי וּעַבְּיִּא וּעַבְּיִּיִּיִי וּעַבְּיִּיִּי וּעַבְּיִּיִּי וּעִבְּיִּיִּי וּעִבְּיִּיִּי וּעִבְּיִּיִּי וּעִבְּיִּיִּי וּעִבְּיִּיִּיִּיִּי וּעִבְּיִּיִּי וּעִבְּיִי וּעִבְּיִי וּעִבְּיִי וּעִבְיִייִּי וּעִבְּיִי וּעִבְּייִי וּעִבְּיִי וּעִבְּיִּי עִּיִּייִי וּעִבְייִי עִּבְּייִי עִּיִּייִי עִּיִּיי וּעִבְּיי עִבְּיִייִי עִּיִּייִי עִּיִּייִי עִּיִיי עִּיִּייִי עִּיִּיי עִבּייִיי עִּיִּיי עִּייִי עִּיִּיי עִבּייי עִּיִּיי עִּייִי עִּיִּיי עִּיִיי עִּייִיי עִּייִי עִבּיי עִּיִּיי עִּיִיי עִּיִיי עִּייִי עִּיִּייִי עִּייִי עִּיּייִי עִּיִיי עִּייִי עִיּייִי עִּייִיי עִּייִּיי עִּייי עִייִּייִי עִּייִיי עִּייִיי עִּייִי עִּייִיי עִּייִיי עִּייִייי עִּייִיי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִייי עִּייי עִייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִייי עִּבּייי עִיייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּיייי עִּייי עִיייי עִּיייי עִּייי עִיייי עִּייי עִיייי עִייייי עִּיייי עִיייייי עִּיייי עּיייי עִיייייי עִייייי עִּייי עּייייי עִיייייי עִי

Pou. Étre amassé, être assemblé: চুচুধু মৃচ্ধু Is. 33. 4, votre butin sera amassé.

Hiph. Détruire, anéantir: קראֹסִימְהְּ זעני I Sam. 15. 6, pour que je ne te détruise pas avec lui (p. קאָאַסְיּתָה).

Hithp. S'assembler: בי השני השניים Deut. 33. 5, les chefs du peuple s'étant assemblés.

기구봇 (celui qui assemble) n. pr. 4° Lévite du temps de David, auteur de plusieurs psaumes. Ses descendants

קבי אָסְלּ existaient encore au temps a Ledra et de Néhémie. — 2º Is. 36. 3. — 3º Néh. 2. 8.

וואס (pl. seul usité בייה (pl. seul usité du temple où l'on la partie extérieure du temple où l'on mettait les provisions; בייה (pl. אַסְפֵּר רַיִּפְּעָרִים Néh. 12. 25, les magasins des portes. Selon d'autres: seuils des portes (p. יְּמָבֶּר רַּבָּיִר בּיִּיִּים).

אָסָף הַלּי יָבֹא Is. 32. 10, la récolte ne vient point; אֹסֶף הָּלִי נְּלֵּה Is. 33. 4, comme on amasse les sauterelles. Plur. מַּאָפָב בַּרִיץ Mich. 7. 1, comme les récoltes de l'été.

הַּבְּּבֵּא f. Assemblée, réunion. Ex. unique: הַּבְּּבְּא מְּבְּיִי Is. 24. 22, ils sont assemblés en une seule réunion, c.-à-d. tous ensemble.

בּיבֶּי אֲּסְפּוֹית f. pl. Ex. unique: תַּיבֶּי אֲסְפּּיר Eccl. 12. 11, hommes (membres) des assemblées (de sages).

אַסְפִּים (ע. אָשׁלָּבִים).

קרְשְּׁרֵשְׁ m. Ramassis de gens, populace. Ex. unique: אָטֶר הַשְּׁרֵשְׁ הְסְּשְּׁהְ Nomb. 11. 4, la plèbe qui était dans son sein.

אָלְרְפָּרְנָא chald., adv. Avec zèle, soigneusement: אָלְפַּרְנָא מִּרְעָבְּרָא Esdr. 5. 8, (et ce travail) est fait avec soin.

እርም ስ. pr. persan, fils de Haman, Esth. 9. 7.

ገርኝ 1° Lier, attacher, mettre des chaines, emprisonner, enfermer, atteler, seller (v. אֹסָרִיר לַנְּמָּדְ עִירוֹח: Gen. 49. 10, il attachera son ane à la vigne; אם־אַסור רָאָסְרוּנִי בַּעַבֹּחִים דְוְדָשִׁים Jug. 16. 11, si on me lie avec des cordes neuves; ויאַסור אוחו Gen. 42. 24, on lui mit des chaines; ייַאַסְרָדוּ מֵיח כָּלָא II Rois 17.4, on l'enferma dans la prison ; אַסאָּר Gen. עַרה הַסוּרָרים ; 40. 3, emprisonné, enfermé Eccl. 4. 14, la prison (p. דאַסארָים); ו נאַסְרָמָם אַת־תַּקְּרוֹת נָּצְנָנֶהָ I Sam. 6. 7. attelez les vaches à la voiture ; אָסָרוּ ל חסוקים Jer. 46. 4, attelez les chevaux ; אַסֹר I Rois 18. 44, attelle, sans régime. ייי 1 Rois 20. 14, en- אַסֶר הַוּנְּלְהַמָּח י gager le combat. Avec אָל נְמָשׁ s'engager,

se lier, s'interdire quelque chose : בל אָפֶרָת עַל נַמְּשָׁה Nomb. 30. 10, toute chose qu'elle s'est interdite, qu'elle s'est engagée à ne point faire.

Niph. Etre lie, être enchaîne: רְּשָׁבְּי Jug. 16. 10, par quoi peux-tu être lie? יְשְׁבָּי Gen. 42. 16, et vous, vous serez enchaînes, emprisonnes.

Pou. Être fait prisonnier: אָּמָּריּ Is. 22. 3, ils ont été faits prisonniers ensemble.

אָסָר et אָסָל Vœu d'abstinence, opposé à ינירָה ישָּטְר אַל מְמֹנוֹסוּ: אַּיָרָה יַאָּטְר אַמָּר אַמָּר אַל נְמָּשׁוּ אַטָּר אַמָּר אַמָּר אַנְיּאָל אַסָר אַמָּר אַמָּר אַנְיּשׁוּ 30. 3, pour se lier par un engagement (s'interdire une jouissance).

קלאָ m. chald. Défense, prohibition: אָנְהָשָּׁהְאָ Dan. 6. 8, et de faire une défense sévère.

אַפְרחַרוּן n pr., roi des Assyriens, fils et successeur de Sanchérib, Is. 37. 38.

אַרְהַרְיּה n. pr. Esther (mot persan, signifie: étoile; son nom hébreu est הַּיִּדְיּה myrthe), épouse d'Ahaswéros roi de Perse, Esth. 2. 7.

אָל פּנ אָאָאָ chald. Bois : אֶבְּהִבְּשָׁא בּהְהַלְּאָ Esdr. 5. 8, la charpente se pose dans la muraille.

I 78 conj. Aussi, même, et aussi, et pourtant : אַר־אַלִּי אָלַטָּוּד־וּאֹז לַכָּם Lévit. 26. 16, moi aussi j'agirai ainsi avec vous; אַכּוּ לֹא חַבְּראֹרָענוּ Nomb. 16. 14, tu ne nous a même pas conduits; כַּשְׁמִּיל אַק־כִּירֹכָּם I Sam. 2. 7, il abaisse et aussi il élève ; mm pa Ps. 44. 10, et pourtant tu (nous) as repoussés. Avec n interrogatif: דאָס בְּאָדָ Gen. 18. 23, voudrais-tu même détruire? אַקר־נָם־יאֹז Lév. 26. 44, et même alors, néanmoins. אַק בַּל נִטָּער אַק : répété, et, et même אַק גל־וֹרָעוּ אָאָרֶץ גּוֹנְים Is. 40. 23, ils n'ont été ni plantés, ni semés, et leur tronc n'a même point jeté de racines dans la terre. אַרָּך לָּי 4° A plus forte raison : אָלָשִׁים רָשָׁנְשִׁים אָן Il Sam.

4. 11, combien plus ces hommes mechants; אָר בּירִיבֶּב וְעֵאַלָּה Job 15. 16, combien plus cet être corrompu et perverti. De même אָר בּירִיב וּעָאַלָּה בּירִיב בְּעֵאַלָּה Job 4. 19, combien plus ces habitants de maisons de limon. — 2° Bien que, quoique: אָר בִּירִיאַבֶּר אַלְּדִיב Job 35. 14, quoique tu dises; אַרְדִּיב בּירִאָּבֶר Gen. 3. 1, quoique Dieu ait dit, ou bien: est-ce que Dieu a dit?

י פֿר על־פּי Quoique, Aboth.

78 chald. Même, aussi, Dan. 6. 23.

Duel אַפַּרם Ao Narines : נַיַּפַּרוּ בַּאַפָּרוּ קיים היים Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie. — 2º Colère: ולא בְאַפַּיִם וְלֹא בְמָלְחָסָה Dan. 11. 20, ni par la colère, ni par la guerre. De la : אָרֶהְ אַפֵּרִם Prov. 14. 29, lent a s'irriter, patient; קצר־אַפָּרם Prov. 14. 17, irascible. — 3° Visage : קומר אַפֶּיך Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage; אַרְיַּשְׁתַּוֹיוּ אַפּרִם אַרְצָּרוֹ Gen. 19. 1, il se prosterna la face contre terre ; לָאַפֶּר דַוָד I Sam. 25, 23, devant David, comme מַנַה אַהַרה:; לִּמְנֵי אַפּיִם I Sam. 1. 5, (a Hanna il donna) une part (comme) pour deux personnes; selon d'autres: un beau morceau à cause du chagrin (de Hanna); ou: avec chagrin, tristesse, de ce qu'elle était sterile.

. 「DN n. pr. m. Nomb. 34. 23.

אַפְּרָה f. Ephod, vêtement du pontife; vêtement, ornement: יוישָבּע בשָּׁהַיוּ Exod. 28. 8, la ceinture de son éphod; בְּשָבִית וּיִבָּהְיּ וּיִבָּהְיִבָּי Is. 30. 22, les ornements de

vos idoles d'or. Selon d'autres: lame d'or qui recouvre les statues.

רָפֶּרָ Palais: אָרֶלֵי אַפְּרָט Dan. 11. 45, les tentes de son palais.

אָבּא (fut. יאָמּאָה) Cuire (au four): אַבּא אָבּאוֹאָה בּאַכּא Exod. 15. 23, vous cuirez ce que vous voudrez faire cuire; אַבָּאָה I Sam. 28. 24, p. אַרָּאָבּאָה part. אָבָּא boulanger; אַבּאָה ישָׁ Gen. 40. 1, le chef des panetiers.

Niph. Etre cuit: পুদ্রা নাম্বার ১৯ Lév. 6. 10, (l'oblation) ne sera pas cuite avec du levain.

קיפור מי Ephod, vêtement des pontifes: אַן דּאָטִין Exod. 28. 4, 5, ils feront l'éphod d'or, (d'hyacinthe, de pourpre, etc.) David porta un éphod de lin dans une solennité religieuse, II Sam. 16. 14. — 2° Idole: אַר יַּיִּשְּׁיִין שְׁשִּׁיִּין Jug.18.18, ils prirent l'image sculptée de l'éphod.

אַפֿוֹד n. pr. m. Nomb. 34. 23.

ַתְּאָלְיתָ n. pr. m. I Sam. 9. 1.

אַפֿילוּ Meme, quand meme, Aboth. אָפִּילוּ אַפְּיל adj. Tardif, ce qui tarde à mūrir: מֵי אָמִילוּה בַּאָנָה Exod. 9. 32, parce qu'ils étaient tardifs.

סַיַּפַ n. pr. m. I Chr. 2. 30.

 4° Barre, tuyau: אָפֿיקר אָפֿיקר אָפֿיקר pob. 40. 18, ses os sont des tuyaux d'airain.

רַשִּׁמִי ח. pr. (v. מְשַׁמִּ).

י אַפִּיקוֹרוֹם m. Epicurien, athée, Aboth.

אָפֵל adj.Sombre: אָפֵל וְלֹא־נֹנְתּ Amos יָאָפֵל וְלֹא־נֹנְתּוּ Amos בּבָּת נוֹ est sombre et sans clarté.

אָלֶּל m. Obscurité: אָלָּל Job 30. 26, et l'obscurité est survenue; לִּירוֹח Ps. 41. 2, pour tirer dans l'obscurité, c.-à-d. en embuscade.

הַאַפְלָה Cobscurité, épaisses ténèbres: הְּשָׁהְּ בְּאַלָּה Exod. 10. 22, obscurité profonde; בַּאַפַלהו מְיַבּלָה בַּאַפַלוח בַּאַפַלוח בַּאַפַלוח בּאַפַלוח מוּבּאַב Is. 59. 9, nous marchons dans d'épaisses ténèbres.

אַפְּלֵל (juge) n. pr. m. I Chr. 2. 37.

וְבֶּר דְּבֵר בְּלְ-אָפְנִין m. Ex. unique: דְּבֶר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּלִיאָפְנִין Prov. 25. 11, une parole dite en son temps, bien a propos. Selon d'autres : roues (v. אַוֹּפָּוֹא), parole dite sur ses roues, c.-à-d. dans l'ornière, à sa place, convenablement.

רַנְאָמֵס intr. Cesser, être épuisé: נְיָאָמַס רְיָבָּיִת בְּיִסְרִּי Ps. 77. 9, sa grace a-t-elle cessé pour toujours? בְּיַבָּית בָּיִסְרִּ Gen. 47. 45, car l'argent est épuisé (v. סְּכָּים).

- DDN 1° subst. Fin, terme, extrémité: אַמְסֵר אַרֵץ Ps. 2. 8, les extrémités de la terre, les pays les plus éloignés. Duel בי אַפַּכִּים Ez. 47. 3, eau des extrémités qui couvre seulement les chevilles des pieds. - 2º adv. de négat. Point, rien, sans: צֵר אָמֶם מַקוֹם Is. 5. 8, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de place; ואָפֵס עצור וְעַווּב Deut. 32. 36, il n'y a plus de retraite ni de forteresse. עוד ou אַמְסָר עוד, comme אַרן עוד point d'autre : דאָפָס עוד איש לברה שאול Il Sam. 9. 3, n'y a-t-il plus personne de la maison de Saul? אֵנִי וַאֲמְסִי עֹדי Is. 47. 8, moi, et point d'autre; וּכְאָפָּס אֵנְשֵׁיר מָלְחַמְהָן Is. 41. 12, tes hommes de guerre seront comme rien; אָהָמָט נַהוֹדע Is. 40. 17, comme (ou moins que) le néant et le vide; באַמָּכ Is. 52. 4, pour rien, sans motif; באָמַט פָצִים Prov. 26. 20, sans hois; אָמָס חַקּאָם Job 7. 6, sans espoir.

רְמִים רַמִּים n. pr., endroit de la tribu de Juda, I Sam. 17. 1; קּמָם בַּמָּים I Chr. 11. 13.

שַּלְּכֶּים Rien, néant. Ex. unique: מַאָּמַי בּאָפַי Is. 41. 24, et votre œuvre n'est que néant (p. סְּאָפֵי). Selon d'autres : votre œuvre est comme celle de la vipère (v. בְּאָפָה).

אָפְגָּעה et f. Vipère, aspic : אָמְנֶאָן Is. 30. 6, la vipère et le serpent volant (rac. מַנֵּים).

אָפָּרְי Environner: אָפָלִי־בְּיִרְי חָבְלֵּי־בְּיִרְי Ps. 18. 5, les liens de la mort m'envi-ronnent; avec בָּי רְעוֹח : עַל Ps. 40. 13, car des maux m'environnent.

PPM (forteresse) n. pr. de différentes villes. 1° Jos. 13. 4. — 2° I Rois 20. 26. — 3° I Sam. 4. 1. La première est aussi appelée prod Jug. 1. 31.

אַפַּקְה (forteresse) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

I Rois 20. 38, il se déguisa par un voile (qu'il mit) sur les yeux (v. בֵּיוְדִים (קַּאַבָּי נִילָּיבָינָי D'autres traduisent: cendre, comme יַּאָבָּי

וְהָשֵּׁם m. Le petit d'un oiseau : וְּהָשֵּׁם Deut. 22. 6, et la mère est assise sur ses petits (rac. בָּבָּה עַלּ הָשָּׁחְרִיהם).

בּקרְיוֹן Litière, sopha. Ex. unique : Cant. 3. 9.

אַפְרֵים n. pr. Ephraim, fils de Joseph, souche de la tribu de ce nom, Gen. 46. 20 (ע. אַרָּיבּי).

אַפַרְטָיֵא chald., n. pr. d'un peuple, les Apharséens, Esdr. 4. 9.

אַפַרְסְבָּיֵא et אַבּרְסְהָנֵא chald., n. pr. de deux peuplades, Esdr. 5. 6, 4. 9.

pelée aussi Beth-lehem, Gen. 48. 7, et Beth-lehem-ephratha, Mich. 5. 1. — 2° Pour Ephraim, Ps. 132. 6. — 3° Ephrath, femme de Chaleb, I Chr. 2. 19. אַרְרָהָּדְ 1° Habitant de la ville d'Ephrath, Ephratéen, Ruth 1. 2. — 2° De la tribu d'Ephraim, Ephraimite, I Sam. 1. 1.

" শুদ্ধ Possible: শুচ্চ্ শ্ল Rituel, il serait impossible.

בּתְּלְתְּים מֵלְכִים Esdr. 4. 13, adv. enfin cela portera préjudice aux rois. Selon d'autres: subst. le trésor des rois en souffrira.

ሽጋሂች n. pr. m. 1° Gen. 46. 16. — 2° I Chr. 7. 7.

ሃቅ¥ኞ chald. Même signif.

אַצִּיל adj. Homme distingué, noble: אַבְּירָשָׁל Exod. 24.11, et aux Israélites nobles, distingués; אָבְיבְּיךְּעָּרְיִדְּךְּ Is. 41.9, et je t'ai choisi parmi les nobles (de la terre). Selon d'autres: je t'ai appelé de tous les côtés, des extrémités de la terre, comme אָצָאַ côté.

ים פולה אילה (plur. ביד et הזר) Aisselle: אַצִּילָה אָדָּילָה Jér. 38. 12, sous

les aisselles de tes bras; צֵל כָּל אִשִּרלֵי יְדֵיי Ez. 13. 18, sur toutes les aisselles de mes bras (p. épaules); אַבּילָּה Ez. 41. 8, six coudées jusque sous l'aisselle, c.-à-d. longues comme le bras. Selon d'autres: six grandes coudées (v. אָבִיל.)

Niph. צַל־מֵן מַאַצּל Ez. 42. 6, c'est pourquoi on ota de la largeur, on rétrécit (les chambres supérieures).

Hiph. ייָאבֶל מִרְ־יָרִיתַן אֲטֵׁר עָלָיי Nomb. 11. 25, il prit de l'esprit qui était en lui (Moīse).

ንሂች (noble) n. pr. m. 1° Fils de Simri, 1 Chr. 8. 37. 2° Un endroit près de Jérusalem, Zuch. 14. 15.

לְּצְלֵּר (avec suff. אָבְלִּר) 1° m. Côté: בּצְלָּר (avec suff. בּצְלָר) 1° m. Côté: בּצָבְלּב Ez. 40.7, du côté du vestibule; בְּעָבָר בַּעָּבְר וּעָבָר I Sam. 20. 41, il se leva du côté du midi. — 2° מָרַרּיָּף. A côté, près de : בַּצָבְר בִּעָּבְר Lév. 1. 16, près de l'autel.

אַלְיָחָה n. pr. m. II Chr. 34. 8.

D¥N n. pr. m. I Chr. 2. 45.

קאָעָרָה אָשֶׁר פַלר: אַ Bracelet: רְאַבְּיָה אָשֶׁר אַן II Sam. 1. 10, et les bracelets de son bras.

אָנֶיר (עצָד אַ Amasser, accumuler (ע. קשָר): II Rois 20. 17, et ce que tes pères ont amassé; קאוֹבְּרִים הָטָט Amos 3. 10, ceux qui accumulent des tresors de violence et de rapine dans leurs palais.

Niph. Etre amasse: לא יַאָבֵר וְלֹא יַחְסֵן Is. 23. 18, il ne sera point amasse ni mis en réserve.

Hiph. Confier le soin du trésor: אוֹבְּרָהׁת עֵּל אוֹבְּרָהׁת עֵּל אוֹבְּרָהׁת עֵל אוֹבְּרָהׁת עֵל אוֹבְרָהׁת pour avoir soin des greniers (v. אוֹצָר).

רְצְּלְנְי (trésor) n. pr. m. Gen. 36. 21. אַקר אָקרָה m. Ex. unique: אַקרָה Is. 54. 12, des pierres précieuses, qui

jettent un vif éclat; des escarboucles (v. 172).

PN m. Nom d'un animal, chevrecerf ou bouc sauvage, Deut. 14. 5.

אר (v. אור et ארי.).

እንጂ n. pr. m. I Chr. 17. 38.

אָרְאָלֶם צָּעֶקוּ ווּעָּדוּת: Ex. unique: אֶרְאָלֶם צָּעֶקוּ Is. 33. 7, leurs héros gémissent dans les rues. D'après le Talmud: catégorie d'anges. Selon d'autres: ils gémissent aur leur autel (ou sur Jérusalem, v. אַראָר לָּוָבּי אַר לָּוָבּי, je leur ferai voir (des malheurs) qui les feront gémir.

'?! '?! 'n. pr. m., Gen. 46. 16; n. patro., Nomb. 26. 17.

אָרַב (fut. בַאַרֹב) Dresser un piège, guetter, épier, se mettre en embuscade. Avec אָ, בָּל, בְּ, le régime direct et sans rég.: יָאֵרֶב לּוּ Deut. 19. 11, il le guettait; הְּבְרֵי רְשָׁמִים אֱרָב־הָם Prov. 12. 6, les paroles des méchants sont: Epie le sang, c.-à-d. elles tendent à verser le sang; ניי על־שְׁבַם Jug. 9. 34, (quatre bandes) se mirent en embuscade contre Sichem. Part. אוֹרֶב celui qui guette; collect. armée placée en embuscade : יָהָאוֹרֵב קָם מְחַרָּח מִּנְּקוֹטוֹ Jos. 8. 14, la troupe placée en embuscade quitta promptement le lieu où elle était; דאוֹרֶב הַוּוִישׁוּ Jug. 20. 37, l'embuscade arriva promptement. Pi, part. פארב , pl. מָאֵרְבִּים Jug. 9. 25, des gens qui sont en embuscade. Avec 37 II Chr. 20. 22.

Hiph. יַּרְכ מְּתֵּדל I Sam. 15. 5, il se mit en embuscade dans la plaine, p. מוֹאַלָּב ou de רוב il combattit.

אָרֶב (embuscade) n. pr., ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15. 52; patron. אַרָבּי II Sam. 23. 35.

בְּיֶב m. Embuscade, tannière, endroit où les animaux se mettent en embuscade: בְּיִבוּ בְּיִבְּיבוּ בְּיִבְּיבוּ בְּיִבְּיבוּ בְּיִבוּ בְּיִבוּ בְּיִבוּ בְּיִבוּ בְּיִבוּ בְּיִבוּ בַּיְבָּיבוּ בְּיִבוּ בַּיִבּי Job 38. 40, ils se tiennent dans le buisson en embuscade; בּיִבוּ בִּיבוּ בִּיבוּ Job 37. 8, la bête rentre dans la tannière.

בקרבו ישים אָרָבו Jér. וּבְקרבו יִשִּׁים אָרָבוּ

9. 17, dans son intérieur il lui dresse un piège.

עַרְבְּאֵל (ע. אַרְבְּאֵל). אַרְבְּאֵל.

אָרְבֶּה m. Sauterelle : לֹא נְשְׁאֵר אַרְבָּה Exod. 10. 19, il ne resta pas une seule sauterelle.

אָרְבָּה Piège. Ex. unique: אָרְבָּה זְיָדְיּ Is. 25. 11, il abaissera son orgueil en même temps que les pièges de ses mains. Selon d'autres: les aisselles de ses bras, c.-à-d. sa force; ou: Dieu humiliera par la force de ses bras l'orgueil (de Moab).

לביונים אָל בּיונים אָל בּיונים אַלָּבּינים אָלָבּינים מּאַרְבּינים אָלָבּינים אַלָּבּינים אַלָּבּינים אַלָּבּינים אָלַבּינים מּאַרְבּינים אָלַבּינים אַלַּבּינים אַלַּבּינים אַלַּבּינים אַלִּבּינים אַלַּבּינים אַלַבּינים אַלַּבּינים אַלַּבּינים אַלַּבּינים אַלַּבּינים אַלַּבּינים אַלָּבּינים אַלְבּינים אַלָּבינים אַלָּבּינים אַלָּבינים אַלָּבינים אַלָּבינים אַלָּבינים אַלָּבינים אַלָּבינים אַלָּבינים אַלָּבינים אַלָּבינים אַלּבינים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַנּיים אַניים אַניים אַנּבּינים אַלּבינים אַנּים אַנּיים אַניים אַניים אַנּים אַניים אַני

תוביל ח. pr. d'une ville, I Rois 4.10. אַרְבּוֹת ח. pr. d'une ville, I Rois 4.10. עבר ח. pr. d'une ville, I Rois 4.10. עבר ח. pr. מַבְּיבְּית ה.) ח. de nomb. Quatre, quelquefois quatrième, p. ביביר ביביר

기호 n. pr. m. Arba, un géant, Jos. 14. 15.

עְרָבֶּע et אַרְבָּעה chald. Quatre, Dan. 3. 5.

אָרַגּי Tresser, tisser. Part. אָרַגּי אָרָה tisserand (ע. ישָרָג ישָר נּיִבְּינּ אָרָר אָשִר נִּיבְּעִר אָרָר אָשִר נּיבְּעִר רִאִּשִּי Jug. 16. 13, si tu tresses les sept boucles de mes cheveux; רְּעָשִׁיר אַר בּיִּבְּעִי בְּיִבְּינִי אַר בּיִּבְּיִר שִׁים בָּיִבּיים ווווי II Rois 23. 7, les femmes avaient tressé en ce lieu des tentes; נְיבִּרנּים יַבְּיבִים יַבְּיִרנּם יַבְּיִרנּם יַבְּיבִים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבִים יַבְּיבָּים יַבְּיבִים יַבְּיבָּים יַבְבִּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבִּים יַבְּיבִּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּיבָּים יַבְּבָּים יַבְּיבְּים יַבְּיִבּים יַבְיבָּים יבְּיבּים יבְּיבָּים יַבְּיבְּים יַבְּיבְּים יַבְּיבָּים יַבְּים יַּבְּים יַבְּיבְּים יַבְּיבְּים יַבְּיִּבְּים יַבְּיבְּים יַבְּיבְּים יַבְּיבְּים יִבְּיבְּים יִבְּיִּבְּים יִבְּיִבְּים יִ

des toiles d'araignée; בַּעֲשֵׁח אֹרֵג Exod. 28. 32, ouvrage du tisserand.

אָרָג Tissu, navette: יַשָּׁרָג Jug. 16.14, il arracha le pieu du tissu ou du tisserand; יָמֵי מָלֵּי מִיִּדְּיִגְי, Job 7. 6, mes jours passent plus vite que la navette des tisserands.

אַרְגוֹב n. pr. d'une province en Basan, au dela du Jourdain, Deut. 3. 4.

ין אַרְגָּלָן m. (v. אָרְגָּלָן: בַּאַרְגָּלָן II Chr. 2. 6, en pourpre.

אַרְנְּוָנָא chald. Même signif. : אַרְנְּוָנָא Dan. 5.7, il se vêtira de pourpre.

וּשְׁרְיּמִי בָּאֶרָי m. Coffre, boite: אָרְיּמִי בְּאֵרְיּי I Sam. 6. 8, vous (le) mettrez dans le coffre.

אָרָנְבֶּן m. Pourpre: בְּגָר אַרְנָּבֶן Nomb. 4. 13, un drap de pourpre; וְאַרְנָבֶן Exod. 25. 4, et de la pourpre.

רְרָּ et אַרְרָ n. pr. m. Ard, fils de Benjamin, Gen. 46. 21, Nomb. 26. 40. אַרְדּיוּן n. pr. m. I Chr. 2. 18.

אָרִיתִּי מּיִרִי מִיּרִי מִּירִי מִּירִי מִּירִי מִּירִי מִּרִי מִּרִי כִּבּרְבְּטָּיִי Cant. 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe avec mes aromates; יְאָרִייְ כָּלָּרְ עַּבְרֵי יָרָךְּ Ps. 80. 13, tous les passants en arrachent (des fruits de la vigne).

ראי chald. Voici (comme אָלּהְ , héb. רְאַיִּה ou: voyez! אַרְיּה transposé): רַאַירי בייה בייה Dan. 7 15, et voici un autre animal.

קרוד *n. pr. m.* Nomb. 26. 27. קרוד Gen. 46. 16.

ת. pr. Aradus, ville phénicienne, Ez. 27. 8. אַרְיָהְי Gen. 10. 18, n. patro. אַרְיָהְי f. (pl. אַרְיָה const. אַרְיָה et אַרְיָה). Crèche, et probablement attelage: רְאָרָי אַרְי II Chr. 32. 29, des crèches pour le bétail; אַרְיִה סוֹסִים II Rois B. 6; אַרְיִה טוֹסִים II Chr. 9. 25, attelages de chevaux.

אָרָיִים בּאַרָיִים בּאַרָבּאָ Ez. 27. 24, et des bois de cèdre, ou : des meubles de cèdre étaient ton commerce (v. בּאַרָבָּאַ).

אַרְכָּה et אַרְכָּה f. Bandage, guérison, salut: אַיְבָּה אַיבָּה עַּרָּה Jér. 30. 17, je t'appliquerai un bandage, je te gué-

rirai; אָרָיכָּהְהָּ מְּנִירָּה וּ Is. 58. 8, ta guérison, ton salut, arrivera vite; guérison, ton salut, arrivera vite; אַרּוּבְּיִם אַרּוּבְיּבְּיִם אַרְּבָּיִם אַרְּבָּיִם אַרְּבָּיִם אַרְבָּים אַרְבִּים אַרְבָּים אַרְבִּים אַרְבּים אַרְבִּים אַרְבּים אַרְבִּים אַרְבּים אַרְבִּים אַרְבִּים אַרְבִּים אַרְבִּים אַרְבּים אַרְבִּים אַרְבּים אַרְבִּים אַרְבִּים אַרְבּיבּים אַרְבּיבּים אַרְבּים אַרְבּים אָבּים אַרְבּים אָּבּים אַרְבּים אָרְבִּים אָּבְּים אַרְבּים אַרְבּים אָבְיבּים אַרְבּים אָּבְּים אָּבְּיבְּים אַרְבִּים אָבּיבּים אַרְבּיבְּים אָבּיבּים אַבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אַרְבּים אָּבְּיבּים אַבּיבּים אָּבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּים אַבּיבּיים אַבּיבּים אַבּיבּ

חַרְּטְה n. pr. d'une ville près de Sichem, II Rois 23. 26.

אַרוֹמִים II Rois 16. 6. Cheth. אַרוֹמִים Keri, des Iduméens.

ת ארון אין אין אין ארון m. et f. Botte, coffre, arche, cercueil: אֵרוֹן אֵרוֹן IRois 12.10, (Jeho-jada, le pontife, prit,) une botte; אַרוֹן אָרוֹן I Sam 3.8, l'arche de Dieu; אַרוֹן דְּעָרִיזין Jos. 3.6, arche d'alliance; אַרוֹן דְעָרִיזין Exod. 25.22, arche de témoignage: différents noms donnés à l'arche sainte dans laquelle les tables de la loi étaient renfermées. רַיִּטְיּם בָּאָרוֹן Gen. 50. 26, on mit Joseph dans un cercueil.

אַרַוֹנָה n. pr. (v. אָרָנָן :

י אָרְטְּדְּהְ f. Fiancee, Rituel (v. אָרָשָׁ). רְּאָרָשׁ m. (plur. אַרָּיִדּשׁ). Cedre, bois de

רְאָרֶים m. (plur. אָרָים Cedre, bois de cèdre : קאָרָיז בַּלְבָּטֹן Ps. 92. 13, comme le cèdre sur le Liban ; דַּמַלּ אָרָי I Rois 6. 18, tout était de bois de cèdre.

לבין f. de אָרָי (comme אָרָי de עַלָּי De cèdre, lambris, parquet de cèdre: קר Soph. 2. 14, car la boiserie de cèdre est mise à nue, est arrachée.

אמרcher, cheminer, voyager: הְּיִרְהִי לְּיִרְהִי לְּיִרְהִי וֹשְׁרֵא לַיִּרְהִי וֹשְׁרֵא לַיִּרְהִי עִּיְהִי לְּיִרְהִי Voyageur, passager, étranger: בְּאֹבֶת נָיָהוּ לָלִּין Jér. 14. 8, comme un voyageur qui entre pour passer la nuit; בְּיֹרִן מִיִּרֹן מִיִּרוֹן מִיִּרוֹן מִיִּרוֹן מִיִּרוֹן מִיִּרוֹן מִיִּרוֹן מִיִּרוֹן מִיִּרִין וֹיִרִים Jér. 9. 1, gite des passagers.

רות (passager) n. pr. m. Eadr. 2.5.

מער m. et f. (pl. היהיא const. מידיא avec suff. בקידיא et ביקידיא א. 1° Chemin, voie, conduite, destinée: אַיִּדְיּה יַיָּדִיא אַרַיּה Ps. 8. 9, les sentiers de la mer; אַרָּה Ps. 16. 11, le chemin de la vie; באַרְהוּיִרִי Is. 2. 3, marohons dans ses voies; בּיִּבְּיה מִיִּדְיִּה Prov. 2. 8, les voies de la justice; אָרָה מִּיִּבְיה אִינִים בּיִּבְּיִבְּיִר מִיִּבְּיִבְּיִר מִיִּבְיִר מִיִּבְּיִר מִיִּבְיִר מִיבְּיִר מִיבְּיר מִיבְּיִר מִיבְּיִר מִיבְּיר מִיבּיר מִיבּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבּיר מִיבְּיר מִיבְּייר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִייר מִיבְּיר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְייר מִיבְּיר מִיבְּייר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְייר מִיבְּיר מִיבְּייר מִייר מִיבְּייר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְייר מִייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִיבְּייר מִייר מִיבְּייר מִּייר מִיבְּייר מִייר מִיבְּיר מִיבְּייר מִייר מִיבְּייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מְ

אַרְתָּת f. Caravane : אַרְתָּת קּבְנִים Gen. 37. 25, une caravane d'Ismaélites; Is. 21. 13, les caravanes de Dedanims.

אָרְחָהּ chald.: אַרְחָהּ Dan. 4. 34, ses voies; אָרְחָהָּדְּ, 5. 23, tes voies.

אַרְחָה /. Portion de nourriture, entretien: אַרְחַת יָּרֶם Prov. 15. 17, une portion de légume; ואַרְחָהוֹ אַרְחָהוֹ אַרְחָהוֹ אַרְחָהוֹ אַרְחָהוֹ אַרְחָהוֹ אַרְחָהוֹ אַרְחָהוֹ אַרְחָהוֹ לַבְּיִלְּהוֹ לַבְּיִלְּהוֹ לַבְּיִלְּהוֹ לַבְּיִלְּהוֹ לַבְּיִלְּהוֹ לַבְּילִי Prov. 15. 17, une portion de nourriture, entretien tegume; le prov. 15. 17, une portion de nourriture, entretien tegume; le prov. 15. 17, une portion de nourriture, entretien tegume; le prov. 15. 17, une portion de nourriture, entretien tegume; le prov. 15. 17, une portion de nourriture, entretien tegume; le prov. 15. 17, une portion de légume; le prov. 15. 17, une portion de le prov. 15. 17, une p

אַרָים m. (plur. אָרָיוֹם אַ אַרָיִם Lion: אָרָיוֹם Nomb. 23. 24, il s'élèvera comme le lion; אָרָיוֹת I Rois 10. 19, deux lions; אַרִיוֹת עָשֶׂר אָרִיִם I Rois 10. 20, douze lions.

היאל n. pr. m. Esdr. 8. 16.

יביי n. pr. m. Aridai, fils de Haman, Esth. 9. 9.

אַרִידָתְאַ n. pr. m. Aridatha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אניים מיפר אבליקוני m. (אַבְיה avec ה parag.). Lion: נאַרָה אַרָּה Is. 41. 8, le lion comme le bœuf mangera de la paille; זיִקרָא אַרְיהו Is. 21. 8, il cria comme un lion.

לְנֹב chald. Lion, plur. לְנֹב et אַרְיָּוָרָא Dan. 6.8, dans la fosse aux lions. אַרְיָּה plur. אַרְיּוֹת (ע. אִרְיָּה).

אַרְיוֹךְ n. pr. m. 1° Arioch, roi d'Ellasar, Gen. 14. 1. — 2° Arioch, chef des gardes du roi Nabuchodonozor, Dan. 2. 14.

אָרִיםְי n. pr. m. Arissai, fils de Haman, Esth. 9. 9.

יוֹרָה intrans. Etre, devenir long, se prolonger, s'étendre: בְּיִדָּי בְּי אַרְכוּ לִי מָּים Gen. 26. 8, lorsque les jours se prolongeaient pour lui en cet endroit, c.-à-d. après y avoir séjourné longtemps; בּיִבְיבּי בּיִבְּיבִי Ez. 12. 22, le temps se prolonge (il se passe de longs jours); בּיִבְּאַרֵבְיִוּ מֹאַרֹיָר בּאַרֹיִר בּאַרֹיִר בּאַרֹיִר בּאַרֹיִר בּאַרִי בּאַר בּאַרִי בּאַרִי בּאַרִי בּאַרִי בּאַרִי בּאַר בּאַרִי בּאַרִי בּאַרִי בּאַרִי בּאַרִי בּאַריי בּאַרי בּאַריי בּאָריי בּאַריי בּאַר בּאַר בּאַר בּאַריי בּאַר בּאַריי בּאַריי בּאַריי בּאַריי בּאַריי בּאָּיי בּאָּיי בּאַר בּאַר בּאַריי בּאַרייי בּאַריי בּאַריי בּאַריי בּאַרייי בּאַרייי בּאַרייי בּאַרייי בּאַריי בּאַריי בּאַרייי בּאַרייי בּאַרייי בּאַרייי בּאַרייי בּאַרייי בּאַריייייי בּאַרייי בּאַרייי בּאַרייייייי בּאַריייייי בּאַרייייי

Hiph. 4° trans. Rendre long, prolonger, allonger, persister, retarder: ון מַאַרִיכִּי מֵיתַרַיִּדְ ls. 54. 2, allonge tes cordages ; דאָרִיכוּ לִפַצַנִירָוּם Ps. 129. 3, ils ont creusé de longs sillons ; מַאַרָיכוּ לַשׁוֹך Is. 57. 4, (contre qui) allongez-vous la langue, parlez-vous avec orgueil? יַתַאַרַכְּתִּי אָת יַפֵּיךּ I Rois 3. 14, je prolongerai tes jours. Frequem. avec ימים vivre longtemps : לא־תַאֲרִיכָן יָמִים נֶּלֶיתָו Deut. 4. 26, vous n'y vivrez pas longtemps; רְשָׁע מַאֵּרִיהְ בְּרָעָהוֹ Eccl. 7. 15, le méchant persiste dans, ou : vit longtemps par sa méchanceté ; אַאַריך אַפּי Is. 48. 9, je retarderai ma colère, j'agirai avec longanimitė. Sans וּמַאַרִיךָּ לוֹ : אַל Eccl. 8. 12, et qu'il retarde pour lui (sa colère), qu'il est indulgent pour lui. Avec we etre patient : קריה נַפְּלָשִר Job 6. 11, pour que je sois patient. — 2º intrans. Etre long, se prolonger (du temps), rester longtemps: ויארכוי העהים I Rois 8. 8, les bâtons étaient longs; לָפֶעָן יאַרִיכוּן יְמֵיךְה Deut. 5. 16, afin que tes jours se prolongent(que tu vives longtemps); מְדַיאַיִיךְ װָפֶגָן פַל-דַוּמָּלְשֶׁכֶן Nomb. 9, 22, quand la nuée restait longtemps sur le tabernacle.

רְידְהָ chald. (part. אֵרִיךְ.). Convenir : בּאָרְהְּ לָנָא לְּטָּחֲוַא Esdr. 4. 14, et il ne nous convient pas de voir.

קרָאָ adj. Long: אָרָהְ דָאִבֶּר Ez. 17. 3,

(un aigle qui a) de longues pennes; אֶרָהְ רִּתְּיִ אֶּרָהְ Eccl. 7.8; et plus fréquemment אֶרָהְ אַבְּּהְ בּּבְּּתְּי אָרָהְ אַבְּּהְ אַבְּּהְ אַבְּּהְ בּּבְּּתְּי (ayant) de la longanimité.

n. pr. d'une ville en Babylonie, Gen. 10. 10; selon les Targ., Edesse.

אָרְהָה וּלְּרָתָה Tongueur: אָרְהָה וּלְּרָתָה Gen. 13. 17, dans sa longeur et sa largeur; לְאִרְהָ יָטִים Ps. 21. 5, longue vie; לְאִרְה יָטִים Ps. 23. 6, pour de longues années, ma vie durant; אַרָּה אַפֿוּט Prov. 25, 15, patience, longanimité.

לְּכְּהָ chald., f. Longueur, durée: תֵּלְ הָּחֲנֵת אֵרְטָּח לְּשְׁלֵּוְתְּהְ Etre la durée sera-t-elle accordée à ton bonheur.

אָרָכָּה (v. אַרּיכָּח).

לְכּוּכְּהְ chald.; f. (א prosth., רְכּוּבְּה transp. de בְּיִבְּה transp. de בְּיִבְּה Dan. 8. 6, et ses genoux s'entrechoquèrent.

אַרְקְּיֵאָ plur, nom patron. de la ville de אָאָר, Esdr. 4. 9.

אָרָבּי nom patron. de אָרָה, II Sam. 15. 32.

לאָר const. אַרָם n. pr. 1° Aram, fils de Sem, Gen. 10. 22. — 2° La Syrie, un Syrien; quelquefois la Mésopotamie, Nomb. 23. 7. Plus généralement appelée אַרְם מַרְרָיִם Gen. 24. 10, la Syrie entre les deux fleuves, le Tigre et l'Euphrate; et אַרָּם Gen. 25. 20, la plaine de la Syrie. — 3° Aram, fils de Kemuel, Gen. 22. 21.

אַרְמוֹן m. (plur. const. רְּבְּיִבְּיִהְשׁ, Palais (rac. בְּיִבְּיִבְּיִּהְיָ Is. 32. 14, car le palais est abandonné; וְאָבְּיִבְּיִּהְ Amos 1. 7, il en dévorera les palais; מֵּרְבִּיִּרְ חַשְּּבְּיִּרְ וֹ Rois 16. 18, forteresse, citadelle du palais royal.

מְּנְמִיה (f. אֶּרָמִיה) adj. adverbial. En araméen, en langue araméenne: דָּמֶר־נָאַ

Is. 36. 11, parle donc à tes serviteurs en araméen (chaldéen ou syrien).

אַרַמִּי m. (f. אֲרַמָּי, plur. אֲרַמָּי, méen, Syrien, Mésopotamien: יָּנָאָרַמִּי קראַנִיגּי: II Rois 5. 20, ce Syrien; קראַרַמָּי דָּאָרַמָּי Gen. 25. 20, Betuel de Mésopotamie.

ילְנְינִי n. pr., fils de Saul, II Sam. 21.8.

74 n. pr. m. Gen. 36. 28.

אין m., nom d'une espèce d'arbre: יָטֵע אֹרָן Is. 44. 14, il planta un pin ou un frêne (?).

7 n. pr. m. I Chr. 2. 25.

በርጋንጅ f. Lièvre, Lév. 11. 6, Deut. 14. 7.

אָרְנוֹן n. pr. d'une rivière et d'une vallée formant la frontière entre Moab et le pays des Amorrhéens, Nomb. 21, 13.

1718 n. pr. m. I Chr. 3. 21.

מְרָנְלָּה ou אַרְנָּה n. pr. d'un Jébuséen de qui David acheta l'aire pour y dresser un autel et où Salomon fit bâtir le temple, I Chr. 21. 15, II Sam. 24. 16.

אַרְנְיִה II Sam. 24.18 (cheth. p. אַרַנְאָר et emph. אַרְאָל chald. 1° m. Terre (hébr. אָרָאָר): אַרָאָר בָּלּאַר בָּלֹיאָר בָּלִיאָר בָּלִיאָר בָּלִיאָר בָּלִיאָר בָּלִיאָר בָּלִיאָר בָּלִיאָר בָּלִיאָר בּלִיאָר בּליאַר בּליאָר בּיייי בּליאָר בּליאָר בּליאָר בּליאָר בּיייי בּליאָר בּיייי בּליאָר בּיייי בּלאָר בּיייי בּליאָר בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּייייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּייייי בּיייי בּייייי בּייייי בּייייי בּיייי בּייייי בּיייי בּייייי בּיייייי בּייייי ב

לְּלֵעִית f. chald., Partie inférieure, le fond: לָּאָרְעִית וְּלָּא מְטוֹ לְאַרְעִית וְּלָּא Dan. 6. 25, ils n'étaient pas encore arrivés au fond de la fosse.

קרָם, n. pr., ville et contrée dans la Syrie, II Rois 18. 34.

אַרְפַּרְשֵׁר n. pr. Arpachsad, fils de Sem, Gen. 10, 22.

ורְאָּרֶץ f., quelquefois m. Terre, continent, pays, champ: יַבְּילָם Gen. 1.
1, et la terre; fig. p. les habitants de la terre; קּיבָרָן פֶּלִידְנָאָרָן Gen. 11.1, selon l'usage de toute la terre; לְּאָרָן לַאָּרָן Job 12.8, parle a la terre, c.-a-d. a ce qui rampe sur la terre;

Gen. 1. 10, Dieu appela ce qui était sec, aride, terre; غيرًا فيور غيرة المجانب المجاربة المجاربة المجاربة المجاربة المجاربة المجاربة المجاربة الم Gen. 47. 13, le pays d'Egypte et le pays de Canaan ; בְּמֵיעֵב הָשָּׁבֶץ Gen. 47. 6, dans la meilleure partie du pays; אַיבּר, אַיבּר, mon, ton pays; ma, ta patrie; يخير بنيور Joel 1. 2, tous les habitants du pays, de la Terre-Sainte; אַרֶץ אַיְבַע מַאיִיז טָּאָלָר בָּטָן Gen. 23. 15, un champ, une terre de quatre cents sicles d'argent. Fig. pour lieu caché: ישַטִּיִּר מְּיַמְיִּיִּר Ps. 139. 15, j'ai été formé dans les profondeurs de la terre, c.-a-d. dans le sein maternel. Plur. raise Pays, souvent pays étrangers (opposés à la Palestine) : בַּאָבָה הַעָּבָּה הַ (opposés à la Palestine Ps. 107. 2, il les a réunis (en les délivrant) des pays étrangers; אַלֹדִי נָשָּׁרָבוֹה II Rois 18. 35, les dieux des pays étrangers.

NY n. pr. m. I Rois 16. 9.

אָרָקא chald., p. אַיבָא Terre: אָלָהאָ לָא עָבָדא Jér. 10. 11, des dieux qui n'ont point créé les cieux et la terre.

אָרָת, maudire (fut. הֹרָה, imper. הְיִּבּא, plur. הְיִנּא): אַרְיּהָה Gen. 27. 29, que chacun de ceux qui te maudissent soit maudit; בּיִרי בּיִּגּא Job 3. 8, qui maudissent le jour, leur sort, c.-à-d. les malheureux.

Niph. passif. Etre maudit. Part.:

may the Mal. 3. 9, vous êtes
maudits par une malédiction; selon
d'autres, vous êtes détruits (de m).

Pi. אַבּי part, אָבְי Maudire, apporter la malédiction: אָטֶּר אַדְר Gen. 5. 29, (la terre) que Dien a maudite; יְבָּיִים Nomb. 5. 22, les eaux qui amènent la malédiction.

Hoph. passif Etre maudit: אָיָר אָליין Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras sera maudit.

ménie, Jér. 81. 27; la montagne Ararat dans cette province où s'est reposée l'arche de Noé, Gen. 8. 4.

nom patron., II Sam. 33. 23;

رَيْسُتِت d'Arar ou le montagnard (pour

fiancer: प्रमुख्) Kal inusité. Pi. जाल fiancer: प्रमुख् अनुद्ध Deut. 20. 7, (quelqu'un) qui ait fiancé une femme; प्रमुख्य Osée 2. 21, 22, je te fiance à moi.

21. 3, et la parole; selon d'autres: le désir, la demande de ses lèvres.

n. pr. de plusieurs rois des Perses.

1. Artaxerxès, probablement le faux Smerdis, ou Cambyse, Esdr. 4. 7.—

2. Artaxerxès Longue-Main. Sous son règne, Esdras ramène une colonie juive à Jérusalem, Esdr. 7. 1.

אַשְׂרָאֵל n. pr. m. (que Dieu a lié par un serment). I Chr. 4. 16.

אַלְּיִיאֵל n. pr. m., Nomb. 26. 31; nom patron. יְּאָרִיאָלּיִי

שׁרֵה (avec suff. בּיִּהְיִּ, בְּיִבְּיִּהְ, f., quelquefois m. Fen, éclat: בְּיִבְּיִּהְ בְּיִבְּיִּ בְּיִבְּיִּ בְּיִבְּיִּ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בַּיִבְי בְּיבִי בַּיבְי בַיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בְּיבְי בַּיבְּי בְּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בּיבְי בַיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְיי בְיבּיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בּיבְיי בּיבְייבּיי בּיבְיי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְיביי בּיבְייבּיי בּיבְייביי בּיבְייבּיי בּיבְי

אַשְּא chald. Même signif.: אַשָּׁא chald. Même signif.: אַיְּרְקְיִה Dan. 7. 41, au brûlement du feu, au feu pour être brûlé (ע. אַדָּף).

 אַשְׁבֵּל n. pr. m. Asbel, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. אַשְבֵּלי Nomb. 26. 28.

ገቅሮች n. pr. m. Gen. 36. 26.

보고 n. pr. m. (je jure). I Chr. 4. 21.

לאָבּעל n. pr. Esbaal, fils de Saul, I Chr. 8. 33.

אַשֶּׁר m. Ex. unique: אָשֶׁר תַּשְּׁרָלֵּה Nomb. 21. 15, le cours des torrents. Selon d'autres: les plaines dans lesquelles débordent les torrents.

קּמְשֵׁרָה f.Revers, bas d'une montagne, plaine dans laquelle se précipitent les eaux des montagnes : תְּשָׁשִׁר חִישְׁאַ Deut.
3. 17, le bas, le pied du Pisga; תְּשָׁמִין Jos. 10.40, la plaine et les revers des montagnes.

אַשְׁרּוֹד n. pr. Asdod, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 11. 22; אַשְׁהּוֹדִית fém. אַשְׁהּוֹדִית d'Asdod, Néh. 13. 23.

אַשָּׁה f.(de שׁאָסu pour אָנָשָׁה f.de אָנוֹשׁ אַ f.(de אָנוֹשׁ const.new, quelquef. absolu; avec suff. भ्राम्पंस, नाम्पंस; except. नाम्पंस Ps. 128. 3; plur. נְשִׁים const. יָשֵׁי (בַער Ez. 23. 44). ליארור אַניר אינירו ייין אינירו ייין אינירו ייין אינירו אינירו ייין אינירו אינירון אינירו אי Gen. 2. 23, celle-ci sera appelée femme; מַשל אַשָּׁרוּ Ps. 58. 9, (comme) l'avorton d'une femme; selon d'autres : (comme) un avorton (et comme) une taupe ; שִׁישׁי ingia: Gen. 7. 28, le male et sa femelle ; ראא ואטרט Gen. 13. 1, lui (Abram) et sa femme, son épouse; fig. pour homme lache, mou ; בשה נשים Nah. 3. 13, ton peuple, tes citoyens, sont devenus (comme) des: femmes ; אָאָנָה לא Eccl. 7. 28, de toutes les femmes je n'en ai point trouvé une parfaite; ביי השיא Lév. 20. 10, femme mariée; קייה דַעָּי Prov. 11. 16, femme gracieuse ; אַיַּטְרוּדְוּיַל Prov. 31. 10, femme forte, pieuse ; אַטָּרו מְדִינִים Prov. 27. 15, femme querelleuse; אַלְמָיָה I Rois 7. 14, veuve; אַשַּׁח נְבֵּראַח Jug. 4. 4, prophétesse. — 2º Chacune, avec רְעוּת ou רְעוּת l'une, l'autre: אַשָּׁבֶּת אָשָׁה װשָׁאָלָת Exod. 3. 22, chacune emprunta à sa voisine;

הקיותאָ אָד הְשָׁתְבּוֹת אָשָׁת בְּצֹים, Exod. 26. 17, attachées l'une à l'autre; וְאִשֶּׁת רְענּיָת, פּוֹנֶת; 9. 19, (enscignez-vous) les unes aux autres des complaintes.

לְּשִׁה (const. רְשֵּׁהְ, plur. const. רְשֵּׁהְ, de שֹׁהֵ feu) m. Offrande, sacrifice consumé par le feu: רְיִהְיִי רְיִהְיִי רְשָׁהְּ Lév. 1, 9, offrande d'une agréable odeur; בְּיִהְיִּהְ Exod. 29. 41, offrande à l'Eternel; בְיִי בְּיִהְּ Lév. 2. 3, sacrifices consumés par le feu en l'honneur de Dieu (d'une offrande non brûlée, seulement Lév. 24. 9).

אַשׁרְּה (ץ. אָשׁרְּה). אַשׁרְּה (ץ. אָשְׁרָּה). אַשׁרְּה

אַשׁוּרִים (pl. אָשׁוּרִים f.1º Pas, démarche (rac. אָשַׁרִי) אַשׁרִר Ps. 17. 8, tu soutiens mes pas; יְשִׁשְּׁרְ Prov. 15. 14, son pas.— 2º Espèce de cèdre: מַר אָשׁרִים Ez. 27. 6, ils ont fait tes ais (ou ton gouvernail) d'ivoire enchassé dans du bois de cèdre; ou, un seul mot, שַּׁרִיבּשׁוּרִים (v. יִשְּׁשִׁרִים).

אלורִם n. pr., fils de Dedan. Gen. 25. 3.

אַקיחויר (noir) n. pr. m. I Chr. 2. 24.

אָלְשְׂאָ Ex. unique : קֿמָלוּ אָשְׁרֹּיְתִיּהָ Jér. 50. 15, ses fondements, ses piliers, sont renversés ; cheth. אָשׁרֹּיְתִיּה (v. שִּׁשִּׁאַ).

ment, base: אָשָׁאָ Esdr. 5. 16, il posa les fondements.

אָשְׁיְטָא *n. pr.* Asima, une idole des habitants de Hamath, II Rois 17. 30. אָשֵׁירָה (v. אַשִּׁירָה).

אָשִׁישׁי m. pl. Ex. unique: אָשִׁישׁי אַ אַשִּישׁ אַ חַרְשָׁר Is. 16. 7, les fondements, ou : les forts, les braves de Kir-Hareseth (v. אַשַׁשׁ).

קּשִּׁישָׂה f. Gâteau. Selon d'autres: cruche, bouteille: אָשִׁישָׁה II Sam. 6. 19. Plur. אָשִׁישׁה Cant. 2. 5, et אָשִׁישׁה Osée 3. 1, les gâteaux de raisin ou les bouteilles de vin.

קיים אָשֶׁרְ m. Testicule: מְּרוֹתַ אָשֶׁרְ Lév. 21. 20, qui a les testicules écrasés (v. קירות).

קשְׁלְּלֵהְ m. (plur. רְּחַשְׁלֵּלְ et יְחִילְּעָרְ (אַשְׁרְלּהִי הַ בְּשִׁרְלּהְ בְּשִׁרְלִּהְ בְּעִבְּרִם Gen. 40, 10, ses grappes avaient des raisins mûrs; בְּשָׁלֵּלְ הַיִּלְּהָּ Cant. 1. 14, une grappe de raisin de Cypre; אַשְׁלֵל Mich. 7. 1, il n'y a point une seule grappe (a manger).

לשלישל n. pr. 1° Eschol, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° La vallée d'Eschol, Nomb. 13. 23.

a n.pr. Aschenaz, fils de Gomer, souche d'un peuple de l'Asie, Gen. 10.3. (Les Juis modernes désignent par ce nom l'Allemagne.)

אָשְׁכֶּר מִקריבוּ : אָשְׁכֶּר מַקריבוּ Ps. 72. 40, ils offriront des présents.

לישל m. Espèce d'arbre, tamaris: בישים איל Gen. 21. 33, il planta un tamaris; selon d'autres, collectif: des arbres, un bois, I Sam. 22. 6.

5. 44, jusqu'a ce qu'ils se soient reconnus coupables. 2° Étre puni: ישְׂמָאַר Ps. 34. 22, les ennemis du juste seront punis; אַלְלָּרְי רָאָשָׁרָא Jér.
2. 3, tous ceux qui l'ont dévoré seront punis. — 3° Étre dévasté (v. שַׁשֶּׁל, בַּעָּלָּרָי : רַשַׁשָּׁל, Ez. 6. 6, et vos autels seront dévastés, abandonnés.

Niph. נְמִיבֶּי נַאָּשָׁמָי Joel 1. 18, les troupeaux de brebis seront aussi détruits.

Hiph. מָאָשִׁיכֵּם אֱלֹדִים Ps. 5. 11, Dieu, punis-les, frappe-les.

בּי צַּיְבֶּי m. 1° Faute, péché: בְּיבֶּי שְׁלְּהָי Jér. 51. 5, quoique leur pays soit rempli de péché. — 2° Ce qui est acquis par un délit, mal acquis: בְּישִׁים בְּיבְּישׁים אַרְיבִּישׁ אַרְיבִּישׁים בְּיבּישׁים בְּיבּשׁים בְּיבּשׁים בְּיבּשׁים בְּיבּשׁים בְּיבּשׁים בּיבּי Nomb. 5. 7, il rendra le montant du délit, le prix entier de l'objet mal acquis. — 3° Sacrifice de péché: בְיבִיא בְּיבִיא בְּיבִיא בַּיבִי בִּיבְישׁים Lév. 5. 6, il offrira à l'Eternel un sacrifice de péché, (différent de בּיבִישִים sacrifice d'expiation; les péchés pour lesquels on offre un בַּיבָּי, v. Lév. chap. 5. 14-19; Nomb. 6.)

Dur adj. Coupable, celui qui doit offrir un sacrifice de péché: אַבֶּל אֲשָׁרָּים Gen. 42. 21, mais nous sommes coupables; שְּשָׁרָים אֵיל־בּאֹץ Il Sam. 14. 13, comme un coupable; בְּאַלֵּים אֵיל־בּאֹץ Esdr. 10, 19, ceux qui avaient à offrir un sacrifice de péché (promirent) un bélier.

בּיִבְּיבִּים Is. 59.10, (nous errons) dans les ténèbres comme des morts, ou (de בְּיבָּין dans les lieux désolés; selon d'autres: (de מָּבֶּין) dans de grasses campagnes, ou: parmi les gras, les vivants.

אַשְׁמוּרָה , אַשְׁטְרָה (const. אַשְׁטְרָה, pl.

בייים, de יייטיט. Veille; la nuit était divisée en trois veilles: יוֹים אָשְׁיִים אַלְּיבּׁים בּיוֹים אַבּיים בּיוֹים בּיוֹים בּייִם בּיים בּייִם בּיים בּייִם בּייִם בּייִם בּייִם בּייִם בּיים בּיי

אָשְׁנָב m. Barreaux d'une fenêtre, treillis: בְּבֵר אָשְׁנָבּר וְשְׁכְּבְּר זְשְׁכָבְר Prov. 7.6, je regardais à travers mon treillis.

기계환 n. pr. de deux villes de la tribu de Juda, Jos. 15. 33, 43.

기가 n pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 52.

ባኞች m. hebr. et chald. Mage, magicien ou astrologue; plur. hebr. ኮኮኞች Dan. 1, 20; plur. chald. ጉኮኞች 2. 27; እንደሚሉ Dan 4. 4.

עֶּלֶרוֹ הִּרְנָת אֲשְׁשָּׁה : Carquois אַשְׁפָּרָּה Job 39. 23, près de lui retentit le carquois (ע. רְיָהָי, בְּיַבְּי אֲשְׁשָּׁה Lament. 3. 13, fils du carquois, flèches.

지하다 chald., n. pr. du chef des eunuques de Nabuchodonozor, Dan. 1. 3.

יְאָלְיּהָ אָּרָה אָרָה אָרָה אָרָה (19; une mesure, ou un morceau, une portion; I Chr. 16. 3 (de אַבָּי compter, mesurer, ou de יְבֶי briser) Selon d'autres: un morceau de viande rôtie (de צֹיִצְ feu, et אַ taureau).

רְּשִׁלְּאֵל m. (plur. הַהְּשְּׁמָּה). Fumier (rac. הְשְּׁלֶּה): דְיִרם אָרָדוֹן Ps. 113.7, du fumier il relève le malheureux; הְשִׁלֶּיה הַאָּשִׁ Néh. 2.13, porte du fumier, et הַשְּׁלֶּיה 3. 18, une des portes de Jérusalem.

ליף איף n. pr. Ascalon, ville des Philistins, Jug. 1. 18. איף אין Jos. 13. 3. Ascalonite.

אָשׁר הְּדֶרָהְ Marcher, se guider: וְאִשְׁרּ Prov. 9. 6, marchez dans le chemin de l'intelligence.

Pi. trans. et intrans. 1° Guider (dans le droit chemin) (ע. מְּבֶּיר, diriger, conduire, marcher: אינין און אינין ווארן ווארן

dirige (bien) ton cœur dans ce chemin; מְצְּלְּיֵרִי תְּעֶם־תִּוּדְּוּ Is. 9.45, ceux qui conduisent ce peuple. — 2º Estimer heureux: בְּיִלְיִהְיִּ בְּעָרוּה Gen. 30.43, lcs femmes m'estimeront heureuse; תְּיִשְׁיִרִּים Mal. 3.45, (nous) estimons heureux les superbes.

Pou. אַשֵּׁר pass. du Pi. פּאָרָיף Is. 9. 15, et ceux (d'entre le peuple) qui sont conduits.—2° רְאָשֵׁר Ps. 41. 3, il sera estimé ou rendu heureux sur la terre.

לשל (heureux) n. pr. 1° Aser, fils de Jacob et de Zilpa, Gen. 30. 13. La tribu de ce nom habitait le nord de la Palestine. אַטָּרִי nom patr., Jug. 1.32.—2° Ville près de Sichem, Jos. 17. 7.

기병점 1º Pronom rel. sing. et plur. Qui, que; lesquels, lesquelles; celui qui : דעבירה אַשֶּׁר־בַּנִיניר Lev. 25. 30, la maison qui est dans la ville; דאַנְשִׁרם אַשֶּׁר־שָׁלָּח מּשְׁתּ Nomb.13.15, les hommes que Moise avait envoyés; אַשָּׁר מָאוֹר Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras. בְּאַשֶּׁר a celui qui; בָּאַשֶּׁר de celui qui; אָל אַשֶׁר a l'endroit que, où ; שַּׁמַר אָשָׁר où ; אַשֶּׁר כִּישָׁם d'où; אַשֶּׁר שָׁמָּח la où: אַשֶּׁר כִּשָּׁם mbras bu Gen. 13.3, a l'endroit où était sa tente. לי auquel; שׁהָיה אוֹרָם lesquels; שַּׁשֶּׁר מְשָּׁשׁר מָשָׁר מוֹ dans lequel; duquel, dont; > ។ដូច qui est à ; se met souvent à la place du génitif pour éviter un double état construit : שַּׁרַבָּא אֲשֶׁר אַשאַיל II Sam. 2. 8, chef de l'armée de Saul; שיר הַשִּׁרִרִים אֲשֵׁר לְשׁלֹמֹח (Cant. 1.1, Cantique des Cantiques de Salomon.

2° Conj. et adv. Que, afin que, parce que, si, et, où, lorsque, oui, certes: בי שידיי שלא רא שאַיטּי Jos. 2. 10, nous avons appris que Dieu sécha (les eaux); אין שׁבָּי שִׁבְּי שִׁבְּ לַּוּ Deut. 4. 40, afin que tu sois heureux; ראָלָּיִם װְּשִׁאָּ דִּיִישָׁאַ I Rois 15. 13, parce qu'elle fit une idole; איָרָי שְּׁאַ שִׁי שְׁיִּ שִׁי שִׁי עַבּי עַרָּי וּ ווֹיִ וּעַבּ לַּוּצָּי בַּי שִׁי וּשִׁי שׁבְּי שִׁי וּשִׁי וּשִׁי פּרָי עַבּ בַּי וּ Uev. 4. 22, si un prince pèche; איַרִי־שָּׁאָ שִׁי Osée 12.9, iniquité et crime; בּיִּבְי שִׁי בִּישׁ בַּיבֹר. בּרַנוֹ. בּרַנוֹ. בּרַנוֹי עַבּי וּ עַבְּי עַבּי וּ אַיִּי שְׁבִּי שִׁי בְּיַבּי עַבּי בּרַנוֹי עַבּי עַבּ

20, certes j'ai obéi a la voix du Seigneur; אָשָר פּאָבין אָבּרץ Deut. 11. 6, lorsque la terre s'entr'ouvrit.

בַּאֲשֶׁר תָּשִּרָתִר: Où, là où, parce que בַּאֲשֶׁר תַּשִּרָתִר Ruth 1.17, où tu mourras; בַּאַשֶׁר פָּרַע Jug. 5. 27, là où il s'est agenouillé; אַמוֹי ייַ אַמּוֹ Gen. 39.23, parce que Dieu était avec lui; בַּאַשֵׁר לְמָר Jonas 1. 8, à cause de qui? — າໝູ່ຊຸວ Comme celui qui, comme, parce que, lorsque, si: יבוחם Job 29.25, comme celui qui console les affligés; מָאַטֶּר תֹאִמָרוּ אֵלֵי Gen. 34. 12, comme vous me le direz; יבאַשר מְרַירַוִם פָּר Nomb. 27.14, parce que vous avez été rebelles à mes ordres; באשר קרב Exod. 32. 19, lorsqu'il s'approcha; באַשׁר שׁכֹּלְהִי Gen. 43. 14, si je dois être privé d'enfants.—לַאַשֶּׁר A celui qui, à ce qui : לַאַשָּׁר עֵּל-בָּירוּוּ Gen. 43. 16, à celui qui était à la tête de sa maison ; לַאֲשָׁר אֲיִר מְצַנְּח אֹרָוך Gen. 27. 8, en ce que je t'ordonne.—מַצָּישֵׁר De celui qui, d'où, parce que, que comparatif: לבר מאשר Esth. 4. 11, à l'exception de celui (auquel le roi tend le sceptre); אַבְּעָהָר חְשָׂאָדֶ Exod: 5. 11, d'où vous en trouverez ; מַאַשֶׁר יָקַרָהָ בְעֵּרנַי Is. 43. 4, parce que tu es cher à mes yeux; אַרן טוב מַאַשֶּׁר רָשְׁמָח דַאַרָם בּמַצַשִּׁיד Eccl. 3. 22, rien n'est meilleur pour l'homme que de se réjouir de son travail.

אַשָּׁר. Bonheur; plur. seul usité, const. אַשָּׁרַ (les félicités de); inlerj., heureux celui qui! אַשְּׁרַ בּּבָּוּ בַּּבָּין בַּּבְּּין בַּּבְּּין בַּּבְּּין בּּּבִּין בַּּבְּּין אַשְּׁרַ Ps. 84, 13, heureux l'homme qui met sa confiance en toi! אַשְּרַיךְ יִשְּׂרָאַל Deut. 33. 29, que tu es heureux, ò Israel! אַשְּׂרִיר Prov. 14. 21, il est heureux (v. אַשָּׁרִי).

קאָשְרֵי: תּאָשֶׁרְה Gen.30.13, (Léa dit:) pour mon bonheur (v. אָשֵׁר. עַּבְּילְּה, pr. m. I Chr. 25. 2. Le même, vers. 14, בְּשַׁרָאֵלָה.

פּנ אַשֶּׁרִים, rarement אֲשֵׁרָם (plur. אֲשֵׁרָה) Divinité syrienne, appelée aussi אַשְׁהַבְּיל; bois ou arbre consacré: אַשְּׁהַרָּה II Rois 23. 4, à Baal et à Aschera, ou: au bois consacré; תְּהַבְּילוּן Deut. 7. 5, abattez leurs bois;

אים אים II Chr. 33. 3, il fit des Ascheroth, ou: il planta des bocages.

לְשֵׁכְלָלֵּתְי chald.m. Muraille: יְאֶבֶּרְנָּאָן בּאַבְּרָנָאִי Esdr. 5. 3, et d'achever ce mur.

ਸਿਲ੍ਹੇ Femme; selon quelques-uns (une fois), taupe: Ps. 58.9 (v. ਸਬੁੰਸ਼).

אַשְׁרָאוֹל n. pr., ville dans la tribu do Juda, Jos. 15. 33.

יְּאֶשְׁתַּדּוּר : chald. Rébellion בְּבְּדִּיר ְּבְנֵּהְּ בְּבְּדִיר ְּבְנֵהָּ Esdr. 4. 15, et on y excitait des rébellions.

קייי ח. pr. m. I Chr. 4. 11. ~

DMWN Jer. 6. 29, אינה שהיים cheth. בא שאים keri en deux mots, le plomb est consumé par le feu.

המְתְּשְׁלְּ et צְשְׁתְשׁלְּאָ Ville lévitique dans la tribu de Juda, Jos. 15. 50, 21. 14.

ראָ chald., le même que ריא hébr.: אַיְיאָ Dan. 3. 32, les signes, prodiges; אָיִראָ 3. 33, ses signes; אָיִרּץ 6. 28, les prodiges.

PR cheth. Tu, toi (v. max).

PR et PR pr. pers., 2º pers. sing. fém. Tu, toi (v. אָבָּי m.); rarem. masc. I The avec makkeph rus (avec suff. ,אָרִבֶּם ,אַרָנג ,אֹרָה, אֹרָה ,אֹרָך ,אֹרָה, rarement אָרֶב, אֹרָב, rarement ou מְתְּדֶם ou בּתְדָּא). — 1° Pron. pers. et demonst. Le, lui, lui-même; moi, moimėme; celui mėme : תַּר יַיָּר אָת אֲשָׁר עָשָּׁרו־לָנוּ אר־תַּנְמָשׁ תַּוּאֹת Jér. 38. 16, par la vie de l'Eternel, celui-là même qui nous a créé cette ame; יאַיר־צַּחְכַם צֵּלֵי Agg. 2. 17, et vous-même vous ne vous tournez pas vers moi ; אַטָּר דָיי רוֹנִים אֹרָם Ez.34.2, qui se gardent eux-mêmes. — 2º Particule qui précède le régime direct. Il marque ·l'accusatif, se place devant les subst. avec l'article, ou sans article à l'état construit, ou s'ils ont un suffixe; aussi devant les noms propres : אַר הַיַּשְׁמָיִם

II The avec makkeph my (avec suff. יאָקּד, אָרָד, וּאָדָּק, Prép. Auprès, près, sur, outre, dans, avec : ווַשָּׁבוּ אָשׁר Job 2. 13, ils étaient assis auprès de lui ; אַטַר אָת־אַרלוּת I Rois 9. 26, qui est près d'Eloth ; אַשָּׁר־דָּירָת מִּקְנָךְ אָתִּי Gen. 30. 29, (tu sais) ce que tes troupeaux sont devenus près de moi, c.-à-d. entre mes mains; יָאֵר פָּנֶיר אָמָט Ps.67.2, qu'il éclaire sa face sur nous; יָרוַקְטֵיר אָמוֹי I Rois 9. 25, il brûle de l'encens sur lui (l'autel) ; אַרו כָּל־עָבוֹדְרָם Exod. 1.14, outre tous leurs travaux; אָת מַל-דַוּמָּקוֹמוֹת דאָאָד I Sam. 7. 16, (il jugea Israel) dans tous ses endroits; মুস্টুলু মুলুজু Gen. 34. 10, vous demeurerez avec nous; ויירו לעח את-אַוייו Gen. 37. 2, il gardait les troupeaux avec ses frères; אַר־דָאֶלִיִרִים Gen. 5. 24, (Henoch marchait) avec Dieu, selon Dieu. — קאָת De, de chez, de la part de : מַצְּיִי עָ Jos. 11. 20, de Dieu; iman Gen. 8. 8, d'auprès de lui; בארו בני ישראל Exod. 29. 28, de la part des Israelites; קצאחי אַרדיחַעָיר Exod. 9. 29, quand je serai sorti de la ville.

III האיים (avec suff. irw; plur. פנים איים m. Pioche, faux ou hoyau, soc: יוֹרְיִיבְיּיִים לְאִרִים לְאִרִים לְאָרִים לְאָרִים לְאָרִים וֹרְיבוֹיְרָם לְאָרִים וֹרְיבוֹיִרָם לְאָרִים faux ou des socs.

기계 (avec Baal) n. pr. Ethbaal, roi de Sidon, I Rois 16. 81.

passe. Part. אוֹרְיּוֹיה les choses qui arrivent, l'avenir : יְאַאָלּהִיּה נָאַ גָּוֹי זְּאַלְּהִיּה נָאַ גָּוֹי זְּאַלְּהִיּה נָאַ גָּוֹי זְּאַלְּהִיּה נָאַ זְּאַרָּה נָאַ זָּאַרְיּה נְאַבְּיה נְאַבְיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְיה נְאַבְיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְיה נְאַבְּיה נְאַבְיה נְאַבְּיה נְאָבְיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאָבְיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְאַבְּיה נְיּיה נְאָבְיה נְיּבְּיה נְעִיבְיה נְאַבְּיה נְיִים נְאַבְּיה נְיִים נְאַבְּיה נְבִּיה נְיִים נְיּבְּיה נְיּבְיה נְיִים נְעִיבְּיה נְיִים נְיִבְּיה נְיִים נְיּבְּיה נְיִים נְיִבְּיה נְיבִּיה נְיִים נְּבְּיה נְיבִּיה נְיבִּיה נְיבִים נְיבִּיה נְיבִּים נְיבִים נְיבִּים נְיבִים נְיבִים נְיבּים נְיבִים נְיבִּים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִּים נְיבּים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבְיבְים נְיבִים נְיבִים נְיבִים נְיבְיבְים נְיבְיבְים נְיבְיבְים נְיבִים נְיבְים נְבִים נְיבְיבְים נְיבְים נְיבְיבְים נְיבְיבְים בּיִים נְיבְיבְיבְים נְיבּים בּיבְים נְיבִים נְיבִים בּיבְיּים נְיבִים נְיבְיבְים בּיּים בּיבּים נְיבְיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים

Hiph. תֶּרֶה p. תְּאֶרֶה Apporter : תֵּרָה פֵּיָם Is. 21.14, apportez de l'eau.

קאָר pron. pers. m. Toi, fém. הְאַלָּ quelquefois de toi, à toi (quelquefois הָשׁ cheth.): הְשָׁרָבִים הְּסִיּדְהָ הְיִלְבִים I Rois 21.19, les chiens lécheront aussi ton sang; הַיִּים אַמִּרְאָנָהְ Prov. 22.19, je te le ferai savoir à toi aussi.

אָרוֹן f. Anesse: אָרוֹן Gen. 49.11, le fils, le petit de son anesse; pl. אַרוֹני Gen. 12.16.

לאחון chald. m. et f. Fournaise: בהריבא לנוא־אַחוּן Dan. 3. 6, il sera jeté dans une fournaise.

אָרוּל Ez. 41. 15, cheth. p. אַרּוּל Colonne.

ጥቅ p. ps Toi, fem. sept fois cheth.
ንጉዶ n. pr. m. 1° II Sam. 15. 19.—
2° II Sam. 23. 29.

אַרִּיכְּי m. Colonne, portique: הָיָשָּׁמִּיכְיּם Ez. 41.16, et les colonnes autour. סְבִּיב pron. pers. 2° pers. plur. masc. Vous.

DDN n. pr. d'une ville à la frontière de l'Egypte, Nomb. 33. 6; de la le désert d'Etham, 83. 8.

ערומול et אַרְמוֹל, une fois אַרְמוֹל (v. אַרְמוֹל adv. Hier, temps passé: מְּיִמִּל Ps. 90. 4, comme la journée d'hier; הַּמְּהָל Is. 30.33, car Tophté est préparé depuis longtemps (v. יְמָּיִמָּה הַיִּבְּיִרְ לְמִיבָּר לְמִיבָּר הַלְּמִיבָּר הַלְמִיב יְרִינְיִם וֹנְמִים (מִּיִּמְה Nich. 2. 8, depuis longtemps mon peuple se lève, se révolte, comme un ennemi; selon d'autres, composé de

contre mon peuple il se lève, etc. (v. יְּאָדְיּמוּל Pi.).

אַרָּגן p. אַרָּגן.

וְהָאָלְ pron. pers. 2° pers. pl. f. Vous, בְּיִהְנָה Vous, p. אֲהָנָה Gen. 31. 6, Ez. 13. 20.

אָּתְנָּה f. Don, prix impur : אָתְנָה Osée 2.14, ils m'appartiennent comme un don (v. אֶרְעָּר).

ንቦች (mon présent) n. pr. m. I Chr. 6. 26.

פּנְתְּנֵיִר (avec suff. אֶּרְנַנִּיּר) Don , prix de prostitution (de אֶרְנַנִּיר, rac. אָרְנַנִּיר, א prosth.): אָרְעָן Ez. 16.31, pour estimer le salaire (v. בְּלֵּט); אָרְעָן אָּרְעָן אָרְעָן אַ הַעָּרָן אָרְעָן אַ הַעָּרָן אָרְעָן הַעָּרָן אָרְעָן הַעָּרָן אָרְעָן הַעָּרָן אָרְעָנְיִר בָּאַרְעָּרָיִן אַרְעָּרָן אַרְעָּרָן אַרְעָּרָן הַעָּרָן אַרְעָרָן אַרְעָּרָן אַרְעָּרָן וּשִּבָּח לְאָרְעַנַיִּר אָרְעָנִין וּאַרָן אַרְעַנִין וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרְעָנִין וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרְיִינְיִין וּאַרְיִינְיִין וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרָן וּאַרְיִינְיִין וּאָרָן וּאַרְיִינְיִין וּאַרְיִינְיין וּאַרְייִין וּאַרן וּאַר וּאַרְייִין וּאַרן וּאָרָן וּאַרן וּאַר וּאַרְייִין וּאָרָן וּאַרְייִין וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאַרְייִין וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרְן וּאָרְייִין וּאָרְייִין וּאָרְייִין וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרְייִין וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרְייִין וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרָן וּאָרְייִין וּאָרְייִיין וּאָרְייִין וּאָרְייין וּאָרְייין וּאָרָן וּאָרָן וּאָרְייִין וּאָרְייין וּאָרְייין וּאָרְייין וּאָרְייִיין וּאָרְיייִין וּאָרְייִין וּאָרְיייִין וּאָרְיייִין וּאָרְיייִין וּאָרְיייִין וּאָרְיייִין וּאָרְיייִין וּאָרְיייִין וּאָרְיייִין וּאָרְיייִין וּאַיייין וּאָייין וּאָייין וּאַיייין וּאָיייין וּאַיייין וּאָייייִין וּאירִין וּאָייין וּאָיייין וּאָרָן וּאָיייין וּאָיייין וּאָיייין וּאָייייף וּאָיייין וּאָיייין וּאָייין וּאָייייף וּאָיייין וּאָייייף וּאָייייין וּאָייייף וּאָייייף וּאָייייף וּאָיייייף וּאייייף וּאָיייייף וּאָייייף וּאָייייף וּאָיייף וּאָיייף וּאָיייף וּאָייייף וּאָיייף וּאָייייף וּאָייייף וּאָייייף וּאָלייייף וּאָיייף וּאָייייף וּאָיייף וּאָיייף וּאָיייף וּאָיייף וּאָייייף וּאָיייף וּאָיייף וּאָיייף וּאָייייף וּאָייייף וּאָיייף וּאָיייף וּא

וֹבְּיִלְ n. pr. m. I Chr. 4. 7.

אַתר היר: m. chald. Lieu, endroit אַתר היר: אַתר היר: בּאַתר הַאַנוּר הַיר. Esdr. 6. 3, lieu ou (ע. מָאַתר).

לְּחָרִים (lieux) n. pr. m. d'une ville dans la Palestine: בֶּרָהְ הָאָבֶּרִים Nomb. 21. 1, chemin vers Atharim, ou le chemin des explorateurs, p. הַתַּרָים.

Beth בידים, de בידים maison. Deuxième lettre de l'alphabet; son nom dérive de sa forme. Comme chiffre a signifie 2; 2,000. Cette lettre se permutte avec les lettres a, a. Exemple: קוֹני, p. קוֹני, p. ביריא, gras (v. a et a).

, בְּכָּה rarement בִּךְּ ; בִּר avec suff. בְּּרָ לַבָּחַן, בָּם, בָּחֶם, בָּכֶן, בָּכֶם, בָּנֶיּ, בָּהָ, בָּהָ, בַּהָ, בָּהָ, בָּהָ prepos. 1º Dans : בְּבֵיתִר וְבְחוֹמֹתֵר Is. 56. 5, dans ma maison et dans (l'enceinte de) mes murailles; אַפָּרַח הַקּרָא Jug. 10. 8, dans cette année; בּרֵאשִׁיה Gen. 1. 1, (dans le) au commencement. Entre, parmi: באורם Lament. 1. 3, entre les nations ; בַּקשִׁרִים II Sam. 15. 31, parmi les conjurés. En : בַּשַׁלוֹם en paix. Sur : Is. 66. 20, sur des chevaux. Par, d'après, selon, à la manière de : מרצחק Gen. 21. 12, par Isaac; בַּצַר רְשַׁעִים Ps. 1. 1, dans, ou d'après le conseil des méchants; בָאַנְשֵׁי־אָרָן Job 34. 36, à la manières des hommes iniques.

2º Près, auprès, à : בְּצִירָ I Sam. 29, 1, près de la source; בְּצִירָ Prov. 30. 19, au ciel; אַרָּשׁ בְּרֹי I Chr. 27. 1, רְּיָשׁ בְּיִלְ Lév. 25. 53, chaque mois, chaque année, littér. l'année près de l'année. Avec: בְּיִבֶּעֹתְ Ps. 29. 4, avec force; בְּיִבְּעֹתְ Exod. 12. 11, avec hate; רְאִירֹ בָּיֹרָ Is. 9. 11, avec, malgré tout cela. Par,

p ajouté à l'infinitif se traduit par : en, lorsque, après que, bien que, parce que, à cause de.

nald., commen hébreu.

קּאָה f. Entrée: פָּטֶל חַקּנְאָח חַנֶּח בַּבְּאָח Ez. 8. 5, cette idole de la jalousie était à l'entrée (rac. אוֹם).

קבר , באר (ע. באר באר). Pi. באר Graver distinctement, expliquer: הְבָאר צַל־רַוּלְחוֹת (le) distinctement sur les tablettes;

53

באר אָת־תַּמּרָת תַּוֹּאָם Deut. 1. 5, il expliqua cette loi.

קארות, constr. בְּאֵרוֹת, לְּאֵר f. (plur. בְּאֵרוֹת, constr. בְּאֵרוֹת, fosse: תְּאֵר הַיִּאָר, קּמָר הָיִּאָר קָמָר קָּמָר קָּמָר. 30, j'ai creusé ce puits; בְּאַר שַּׁרֵת, Ps. 55. 24, fosse de destruction.

רְאֵר (puits) n. pr. 1° d'une station dans le désert, Nomb. 21. 16. — 2° D'une ville en Palestine, Jug. 9. 21.

קאר אלים (puits des puissants) n. pr. d'une ville dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

vu [Dieu]) Nom donné au puits près duquel un ange est apparu à Agar, Gen. 16. 13, 14.

ville de la tribu de Siméon, à l'extrémité méridionale de la Palestine, Gen. 21. 31, Jos. 19. 2.

(puits) n. pr. m. I Chr. 7. 37. קאָרָא (puits) n. pr. m. I Chr. 8. 6.

רְאֵרוֹת (puits) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּאֵרֹתִי II Sam. 4. 2, et בַּרֹתִי I Chr. 11. 39, de Beeroth.

קארות קניינעקן (puits des fils de Jaakan) n. pr. d'une station dans le désert, Deut. 10. 6, et קבי יבַּקּקן Nomb.

באר בּלְתְּעֵב לְתָּעֹב לְתָּעֹם מֹארוֹת: Jér. 2. 13, pour se creuser des citernes; et plusieurs fois chethib, pour מוֹר.

יה אר. n. pr. m. 1° Gen. 26. 34. — 2° Père du prophète Hoséa, Osée 1. 1.

Sentir mauvais, so corrompre: יְבָאֵשׁי Exod. 7. 18, et le fleuve répandra une mauvaise odeur; בַּיבָשׁי Exod. 16. 20, (et la manne) se corrompit.

Niph., metaph. Se mettre en mauvaise odeur, se faire haïr, se rendre odieux: נְבָאֵשׁ יִשְׂרָאֵל הַפְּלְשְׁחִים I Sam. 13. 4, Israel s'etait fait haïr par les Philistins; בְּאַשֶּׁהְ אֶּדְאָבִיךְ II Sam. 16. 21, tu t'es rendu odieux a ton père (ou: tu as deshonoré ton père).

Hithp. Se rendre odieux : אַרָּיִדְּאָשׁוּ I Chr. 19. 6, ils s'étaient rendus odieux à David.

בְּאֵשׁ chald. Étre mauvais, affliger, chagriner: שָּׂנִידִי Dan. 6. 15, cela le chagrina vivement.

שלא m. Mauvaise odeur, infection, Amos 4. 10; avec suff.: יְּפָּלָּח בָּאָשׁה Joel 2. 20, sa mauvaise odeur se répandra.

קאָשָׁה f. La mauvaise herbe, l'ivraie, Job 31. 40.

קאָשִׁים plur. Mauvais raisins, lambruches: רַיַּצִשׁ בְּאָשִׁים Is. 5. 2, il a produit des lambruches.

plus généralement אָתֶר chald., prép. Après : בָּאתֵר הְנָיוּ Dan. 7. 6, après cela.

י emph. בְּבָא chald. Porte, puis בְּבַיּא emph. בְּבָא chald. Porte, puis וּלְבַיָּנֵי וְּי בָבָא נַשַּׁעֵר Rituel, et aux juges du tribunal.

קּבָּה f. Prunelle: קּבָּה Zach. 2. 12, a la prunelle de son œil (comme בָּרָב עִיד עַרָּב).

'구글 n. pr. m. Esdr. 2. 11.

n. pr. Babel, Babylone, la capitale de la Babylonie, Gen. 10. 10; la Babylonie, Ps. 137. 1. Sous l'empire des Perses, le titre de roi de Babylone est souvent donné aux rois des Perses, Esdr. 5. 13, Néh. 13. 6.

לְלְלֵי chald. Babylonien; plur. מַּבְלָּיֵא Esdr. 4. 9. בּלְתַתְּקְדְּ לְבֵג לַגוֹיִם: Mourriture: פְּתְתִּקּדְ לְבֵג לַצוֹיִם Ez. 25. 7, chethib, je te donnerai en pature aux nations. (Keri בְּיִי en pillage, v. מְרְתָּב.)

רַבְּלֵר (fut. יִבְּגֹר, une fois רָבָּגַר) Tromper, trahir; être infidèle, perfide. Se construit avec p, quelquefois sans régime, rarement avec le régime direct et avec מָבְנְרוֹ־בֶּה Exod. 21.8, l'ayant trahie, abandonnée; בַּל רַצֵּיתַ בָּגִרוּ בָה Lament. 1. 2, tous ceux qui l'aimaient lui sont devenus infidèles; בַּגְרָה אָשָׁה קרַקה Jér. 3, 20, (comme) une femme qui trahit son amant; אַרַר כְּבּוֹר כְבּוֹר כְבּוֹר בְּנַוֹל Job 6. 15, mes frères sont devenus traîtres, se sont éloignés de moi comme un torrent; אַנְיָת יְדוּיְרָת אֲדוֹיִת Jér. 3. 8, Juda, sa sœur perfide; קומונר מונר Is. 21. 2, le perfide trahit, ou : l'oppresseur exerce sa violence; דויירן מוגד Hab. 2. 5, le vin, l'homme pris de vin et perfide, ou : qui agit avec violence.

תְבֶּרִית (une fois fem.; plur. תְּבֶּרִית une fois רְּחָבָּי, const. בְּבָרִית בּ. 1° Vétement, couverture: בּּבְרֵית בֹּנִינ בּבֹּרָ Exod. 28. 2, des vétements saints (pontificaux); בּבָּרְ Nomb. 4. 6, ils étendront une couverture; בְּבֹּרְ Ps. 45. 9, tous tes vétements.

2º Perfidie, infidélité, trahison: לְשֵׁלֵּהְ בְּנֶרְ Jér. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons vivent-ils en paix? דְּבֶּרְ מֹּנְרָים בְּנָרִים Is. 24.16, et les perfides font la trahison, mettent le comble à la trahison, à la perfidie.

אַנְשֵׁר מֹנְרוֹת בּוֹרְוֹת בּוֹרְוֹת בּוֹרְוֹת בּוֹרְוֹת בּוֹת pl. f. Ex. unique: אַנְשֵׁר מֹנְרוֹת Soph. 3. 4, des hommes de trahison, des hommes perfides.

בּגוֹרָת adj. f. : בְּגוֹרָת אֲחוֹהָת הָתוֹרָת Jér. 3. 7, 10, Juda, sa sœur perfide.

יוֹיִי ח. pr. m. Esdr, 2. 2. קּוֹלְלֹּלְ prép. A cause de (v. בְּלָלֵלְ n. pr. m. Esth. 1. 10.

הַלְּהָשָׁא n. pr. Esth. 2. 21: 6. 2. I בּר הְבָּר יִדְיָה Exod. 30. 34, il sera d'une partie comme de l'autre, tout sera de même poids, en

portions égales (rac. בָּדֶי). Avec לָּ, בְּבֶּר adv. A part, seulement; בְּבָּר לבר Zach. 12. 12, chaque famille à part; לְבַר־בָּהְ נַוְכִיר שְׁפֶּךְ Is. 26. 13, nous nous souvenons seulement de toi, de ton nom. Avec suff. : לְבַוּדּר moi, toi, seul : אֶלֹכִי לְבַהִי Nomb. 11. 14, moi seul ; אָהָה — לְבַּדֶּף Exod. 18, 14, toi seul; יַבֶּקֹב לְבָדּוֹ Gen. 32. 25, Jacob seul. Suivi de פָּר מְשָׁף. Sans, outre : לְבַר מְשָׁף Exod. 12. 37, sans les enfants; לְבֵּר פוררכם Nomb. 29. 39, outre les offrandes de vos vœux ; une fois avec בַל: בבר על-על-דוחונהב Esdr. 1. 6, outre tout ce qu'ils offrirent volontairement. מלבד שלבר ושר בני־יַצַלְב Gen. 46. 26, sans les femmes des fils de Jacob. וו □ m. Lin blanc : מְכִּוְמֶר-בֶּר Exod. 28. 42, des calecons de lin blanc: לַבוּשׁ בַּדִּים : vêtement de lin בַּדִּים Dan. 10. 5, vêtu de lin.

IV אבר (plur, בְּרָשׁ seul usité) Mensonges, vanteries, devins, de בְּרָשׁ Is. 16. 6, ses mensonges sont vains, insensés; selon d'autres: l'injustice de ses princes, de ses héros; אבריש בְּרָיר שׁ בַּרִיר שִׁ שִּׁר שִׁ בִּרִיר בַּרִיר שִׁ שִּׁר שִׁ בִּרִיר בַּרִיר בַּרְיר שִׁבְּרִיר בַּרְיר שִׁבְּרִיר בַּרְיר שִׁבְּרִיר בַּרְיר בַּרְיר בִּרְיר בַּרְיר בִּרְיר בַּרְיר בִּיר בִּיִר בִּיר בִּיר בַּרְיר בַּרְיר בַּיִר שִּׁיר בִּיבְּר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בַּיִּר בִּיר בַּיִּר בִּיר בִּיר בִּיר בּיִר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִיר בּיִיר בַּיִּיר בַּיְר בִּיבְּיר בִּיי בּיר בִּיבְּיר בִּיי בּיר בּיִי בּיר בִּיבְּיי בַּיְי בִּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִיי בְּי

אָלָם אָמָה בּוֹרָאם : Néh.

6.8, tu les inventes de ton cœur; אָרָאָה I Rois 12, 33, (le mois) qu'il avait inventé, choisi à sa fantaisie.

(usité seulement au part. תַּמַדַּר (usité seulement au part. מַנַדָּר בּינַדָּר (וּמַדַּר פּעּל-נָּג Ps. 102. 8, comme un oiseau qui est seul sur un toit; וְאֵדְן מִּינַדְ נְּמִילְּיָר, Is. 14. 31, nul ne restera à l'écart au temps désigné, ou : entre ses troupes (v. מִינֵיר, סִינֵיר, יִנִינִיר, בּינִיר בּינִדְיּר בּינִיר.).

לְּדָי adj. Seul, isolé, solitaire, désert: Deut. 32. 12, l'Eternel seul le conduira; בְּיָב בָּיַב Lév. 13. 46, il demeurera seul, à l'écart; פִיר בְּצִירָ בָּיַב Mich. 7. 14, demeurant isolé, seul.

תר ה. pr. m. Gen. 36. 35.

(ניי a) לְּנַיָּי).

תְּרָיִה n. pr. m. Esdr. 10. 35.

קריל m. Étain, Nomb. 31. 22; plur. וְאָסִירָה מָלּ־בְּּוִילָּיִן. Is. 1. 25, j'ôterai tout ton étain (mélé aux métaux précieux); Zach. 4. 10, pierre d'étain, le niveau (v. אָבֵן.).

・ プラ Kal inusité. Niph. 1°Se séparer, s'éloigner; avec וְּחַבָּרֶלוּ מַעֲבַּי תַאָרֵץ: מָן Esdr. 10. 11, séparez-vous des peuples du pays; הַנְּדֵלוּ מְשִׂרָה הַעָּרֵה Nomb. 16. 21, éloignez-vous de cette assemblee. Avec by, s'éloigner pour aller vers : נְבְּוְּלוּ אֱל־דָּוְיִד I Chr. 12. 8, ils se retirerent pour se rendre auprès de David. - 2º Étre séparé, distingué, choisi, sans régime et avec וַיַּבַּדְלוּ צֵיִרָא : לְ בּישׁבַוּל Esdr. 10. 16, le pontife Esra (et des chefs de famille) furent choisis; ייברל אַנילן I Chr. 23. 13, Aaron fut choisi. Avec en mauvaise part, être exclu : יְתַּבֶל מָקְּדָל רָשׁוֹלָח Esdr. 10. 8, il sera exclu, chassé de l'assemblée de ceux qui revenaient de la captivité.

Hiph. 1° Séparer, faire une séparation, arracher; בָּכָּח לָבָּח הַבְּּרִילָּח וַמְּרֹבָּח לָבָּח Exod. 26. 33, le voile vous séparera (le saint du saint des saints); רְיִדִּי מַבְּוִיל מֵּדִין מֵדִים Gen. 1. 6, qu'il serve de séparation entre les eaux et les eaux; לא יַבְּוִיל Lév. 1. 17, il ne l'arrachera pas (l'aile).

קָּדֶל-אֹקָ: m. Morceau, bout: בְּדֵל-אֹקָ: Amos 3. 12, le bout de l'oreille.

m. Selon les uns, nom d'une perle ou d'une pierre précieuse (v. Gen. 2. 12, où il est mentionné entre l'or et l'onyx); selon les autres, bdellium (v. Nomb. 11. 7, où la manne lui est comparée pour la couleur).

n. pr. 1° Bedan, un des juges, nommé seulement 1 Sam. 12. 11; on l'explique comme par descendant de Dan, le juge Samson (v. Jug. 13). — 2° I Chr. 7. 17.

PTP Réparer un édifice : לְבְּרֹּםְ לְּבָּרֹםְ לְּבָּרֹם וּלְחֵצֵּם II Chr. 34. 10, pour réparer et consolider le temple. (Dans la Mischna, examiner, inspecter.)

P ת. Ce qui a besoin de réparation, fissure, crevasse: יְתַּם יְתַּיְלָּשְׁ אַרְבֶּיָלָּ II Rois 12. 6, et ils répareront les ruines de la maison; d'un vaisseau, Ez. 27. 9, 27.

קרַקר (l'homme qui perce) n. pr.. Bedkar, capitaine des gardes du roi Jehu, II Rois 9. 25.

קרר בּיֵרה chald. (hébr. בְּיֵר, בָּיֵב, Pa. : אָבָהָרא Dan.4.11, etrépandez-en les fruits.

הוה ביה ביה הוא ביה ביה הוא Gen. 1. 2, la terre était informe et vide, nue; אַבְנֵיבִּיבֹּי Is. 34. 11, le niveau du vide (pour la rendre vide, la détruire).

Do m. Porphyre ou marbre rouge. Esth. 1. 6.

קרילו בי chald. Promptitude, hate: בְּרִילוּ לִירוּשְׁלֵם Esdr. 4. 23, ils allerent a la hate a Jérusalem.

בְּחִיר תוּא : adj. Clair, brillant בְּחִיר תוּא בּיִשְּקִיקים Job 37. 21, il brille derrière les nuages (v. בַּיִבּים).

אַרַל Kal inusité. Niph. 1º Etre effrayé, épouvanté, troublé; trembler: וַהֵּרָא נְּר־וָבְחַל מָאֹר I Sam. 28. 21, elle vit qu'il était extremement effrayé; וְמִנֵּע בֶּרֶיהְ וַחְבָּבֵול Job 4. 5, le malheur t'a touché et tu es dans le trouble; ירבר עם־דָּאָרֶץ הִּנְּחַלְנָה Ez. 7. 27, et les mains du peuple trembleront. - 2° Se hater, être prompt, arriver soudainement: לָבְחָל לַחוֹן אִישׁ רֵע עַיִן Prov. 28. 22, l'homme envieux a hâte d'acquérir de la fortune; אַל־הִּשָּׁדֵל מְפָּנֶיו חֵלֵה Eccl. 8. 3, ne sois pas prompt à te retirer devant lui, ne le quitte pas avec précipitation ; בָּר בָלָח אַן־ינִבְחַלָּח יַעַּשֵׁח Soph. 1. 18, car il fera une extermination soudaine.

Pi. 1° Effrayer, troubler: רַבְּדֶּלְהְּ שַּתֵּדּ Job 22. 10, et une frayeur soudaine te troublera; חַבְּיִלִּם Ps. 83. 16, tu les effrayes par ta tempête.

— 2° Se hâter, agir avec précipitation, avec לְּבֵּר בִּילֵי Esth. 2. 9, il se hâta de lui donner; אַל־תְּבַוֹּל עֵל־פִּיךְ Eccl. 5. 1, ne laisse pas ta bouche être prompte (à parler).

Pou. pass. Etre prompt, être pressé.
Part.: בְּיִבְּיִם Esth. 8. 14, ils sortirent pressés, avec précipitation; מְיִבָּיִם Prov. 20. 21, un bien acquis promptement, trop précipitamment.

Hiph. 1º יְשֵׁדֵי דְּבְּדִּילְנִי Job 23. 16, le Tout-Puissant m'épouvante. — 2° Se hâter: רַבְּרָלוּ לְּתָבִיא אֶת־דְיָבֶּן Esth. 6. 14, ils se hâterent d'amener Haman. — 3° Chasser promptement: רַבְּבִּרִלּה מָשֶׁר II Chr. 26. 20, ils le chasserent promptement de cet endroit.

קְּדֵילָ chald. Pa. Effrayer: יְדָיוְנֵי רֵאשִׁיי Dan.4.2, et les fantômes, visions de ma tête, m'épouvantèrent. Ithpa. passif. Etre effrayé: מַּנְיִּא מִרְנָּבָיל 5. 9, il fut extrêmement effrayé. Ithpe. inf. יְהִבְּּבָילַה, employé comme substantif, précipitation : בְּּיִנְיֶּלֶּה תַּנְצֵלֵּ Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel מְּרָיְנֵאֵל avec précipitation (v. בְּּיִרִילִּה).

הַתְּפְרָהִי f. Terreur, destruction: הְתִּפְרַהִּי אַרָּיבָּט בְּיִבְּט בּרָּעָרָ בּרָיבָּעָרָ Is. 65. 23, ils n'engendreront point pour la destruction; בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִירְ Ps. 78.33, (il fit passer) leurs années dans les terreurs, ou: avec rapidité; plur. חלות Jér. 15. 8.

לְּהַהְּקְהְּ). Bete, nom gener. de tous les quadrupèdes; principalement gros bétail, animal domestique: מְּהָיִהְיִּהְ Gen. 1. 24, les animaux domestiques, les reptiles et les bêtes sauvages; מְּקְיִהְיִּהְיִּהְ Nomb. 32. 26, nos troupeaux (de menu bétail) et tout notre gros bétail. Dans la poésie, bête sauvage: מְּבֶּיְהְיִבְּיִהְיִּהְיִּהְ Deut. 32. 24, j'exciterai contre eux la dent des animaux sauvages; et plus généralement dans ce sens avec מְבִּיבְּיִרְ, יְבֶּיִרְ, des champs, de la forêt.

Job 40. 15, voici le Behemoth que j'ai créé, un grand animal (éléphant ou rhinocéros).

וֹלֶם m., avec בי pouce, avec קנל orteil, Exod. 29. 20; plur. איניין Jug. 1. 6, 7.

קבו (pouce) n. pr. Bohan, fils de Ruben; d'après lui, אָבֶן מֹיַן Jos. 15. 6, nom d'un endroit.

Pi m. Ex. unique: win prà Lév. 13. 39, c'est une éruption de taches blanches sur la peau (mais qui n'est pas la lèpre).

תְּחָרָת (plur: בְּחָרָת). Tache sur la peau: בְּקָרֹת לְבָּלָית Lév. 13.38, des taches blanches.

אנו (prét. אַבְּ, הַאָּדְ f. ראבָן et רְאָבּוּ tu es venue; בּיִבּי I Sam. 25. 8; inf. אֹב, אוֹם avec suff. רְּבָּהׁ et הְאָבָּה fut. הַבְּיֹא בָּיבְי Deut. 33. 16; הַבְּיא elle viendra). — 1° Entrer, opposé à אַבָּי; se construit avec בְּ, אֶבּ, לְ, הוֹ local: ובאר אל דוקבים Gen. 6. 18, tu entreras dans l'arche; אָרֶיץ בָּאָרֶץ יָבאוּ בּיָאָיָר פֿואָב יָבאוּ וֹשָׁכִי II Rois 13. 20, des bandes de Moabites entrèrent dans le pays à l'entrée de l'année; selon d'autres, pour m en cette année; avec l'acc.: מֹאָדּ מְשֶׁבֶרִיד Ps.-מַכֹל מָאַר ; מָבל מָאַר 100. 4, entrez dans ses portes שֶׁעֶר־עָירוֹ Gen. 23. 18, en présence de tous ceux qui étaient entrés dans les portes de sa ville ; בָּאֵר תַשָּׁבָּת II Rois 11.9,ceux qui entrent en semaine (en fonction pendant une semaine); היא אַל אַשַּׁרוּ cohabiter, epouser: מוא אַלַידו Gen. 30. 3, cohabite avec elle; quelquefois avec צֵל: יבַּכֶּח יָבֹא עַלֵּידָן Deut. 25. 5, son beaufrère l'épousera; du soleil, se concher: בידי השבש באָדו Gen. 15. 17, le soleil se couchait; avec אַבוֹרָזיי entrer auprès de ses pères, mourir : וַאַבוֹיתָן מבוֹא אַל־אַבוֹיתָן Gen. 15. 15, toi, tu mourras (en paix); סְשָׁמֵל חַנָּחַב אֲשֵׁר־בָּא לְשְׁלֹמֹח l Rois 10. 14, le poids de l'or qui arriva, rentra a Salomon; avec z pénétrer, se mêler, être admis: וַחַבוֹא בִר רוּחַן Ez. 2. 2, l'esprit pénétra en moi; לְבַלְּחִי־בוֹא מָגוֹיִם דָאָלֶּח Jos. 23. 7, pour ne point te meler parmi ces nations; לאריבא לו בְּקְתֵאל חַי Deut. 23. 3, il ne sera point admis dans l'assemblée de Dieu ; בא ובא sortir et entrer; manière d'agir, de se conduire : וְטוֹב בְּעֵינִי צֵארְןהּ וּבֹאָך אָתִי בַּבּּרְוֹנָה I Sam. 29. 6, ta conduite dans le camp me -sortir et entrer de לְמָנֵר חֲעֵבו sortir et entrer de vant le peuple, être à sa tête, le diriger, le gouverner : פִּי־דוּגא וֹבַא וָבָא לְמַנִידֵום I Sam. 18. 16, car il marchait à leur tête; sans prép.: לא־אוּכֵל עוֹד לַצָּאַרו וְלַבּא Deut. 31. 2, je ne puis plus (vous) diriger; מא ביסים Gen. 24. 1, (Abraham) était avancé en jours ; אַנְישָׁפָּט ariz entrer en jugement.

2º Venir, arriver (oppose a קַּבְּיָהְ s'en aller), survenir, surprendre, assaillir, s'accomplir, absol. et avec אָל, לָּבָל, אָל בְּיַלְ, פַּרִּלְ, בְּיַלְ, בַּרְ לַבְּיַלְ, פַּרְ לִבְּיִלְ, פַרְ בִּילְ, בַּרְ לַבְּיַלְ, פַרְ בִּילְ, בַּרְ לַבְּיִלְ, cela est venu (au travail) pour son prix, c.-a-d. (on n'en est pas responsable) parce qu'on en a payé le prix, la location; עַלְּיִלִים בְּיִבְיַ בְּיַלָּי (p. בַּאָבָי) I Sam. 25. 8, nous sommes venus en un jour

de joie ; אל-חבואני רגל אַאַרַזו Ps. 36. 12. que le pied de l'homme orgueilleux ne vienne pas jusqu'à moi; רָאֵבֹכִר מַצַשֵּׂירָזם וּמֵרוֹשֶׁבֹקּרְיָוֹם בַּאַרוּ Is. 66. 18, quant à moi, leurs œuvres et leurs pensées sont venues (jusqu'à moi); selon d'autres: מַּצָּה est séparé, je (connais) leurs œuvres et leurs pensées; il est venu (le temps), etc.: יבארובי בארובי Ps. 44. 18, tout cela nous est survenu; שַּשְׁלוֹם שׁוֹרֶד יִבוֹאָש Job 15. 21, au sein de la paix (il craint que) le dévastateur ne l'assaillisse : ma יוברה טובה Job 22. 21, par eux le bonheur te visitera; ונא האות וחומים Deut. 13. 2, lors même que le signe et le prodige s'accompliraient; ועץ חיים קאָנה בָאָת Prov. 13. 12, un désir qui s'accomplit est un arbre de vie; אַנבא וֹסְנָיִרם Is. 41. 25, il marchera sur, il foulera aux pieds les princes; מוא תשם א venir avec son nom, c.-a-d. être mentionné ou inscrit nominativement: ו הַבָּאִים בְּשֵׁמוֹת I Chr. 4. 38, ceux dont les noms sont rapportés, mentionnés; אבוא בגברות אַדנר Ps. 71. 16, je vais pénétrer dans, je vais raconter les merveilles de mon Dieu; avec אַל et אַל et אַל atteindre, égaler : יצר-הימלשה לא־בא II Sam. 23. 19, il n'égala pas les trois (vers. 23 : וַאֵּל). Inf. פר לבא , לבא pour venir à; termes de géographie, jusque, vers : לְבוֹא חֲמֵח Nomb. 13. 21, jusqu'à Hamath ; מְלְבוֹא חֲמֶה I Rois 8. 65, depuis Hamath; de même ערימואה ענד Jug. 6. 4, (jusqu'à ton arrivée à) jusqu'à Azah ; באַכַרו צער Gen. 13. 10, jusqu'a Zoar; יִרְצָּחֶק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר Gen. 24. 62, Isaac vint du puits, exact. revint d'une course au puits.

3° Aller: אָכִי אָכִי בְּאָ Gen. 37. 30, où vais-je aller? (que vais-je devenir?); יְיָטָּוּ לַּמְּלְּיָהָטְּי Nomb. 32. 6, vos frères iront-ils à la guerre? יְנָשׁ לַבְּלְּטִים Ps. 26. 4, je ne vais pas avec les hommes dissimulés, c.-à-d. je fuis leur société.

Hiph. (תַּבְאַהְ, תַּבְאַהְ, חַבְּאַהְ et תְּבִיא, אָתָביא, יַתְבָּא, יְבָבָא, יִבְבָּא, יְבָביא, תָבִיא, תָביא, תָביא, יָבָביא, יִבָּר, יוֹן, יוֹן, יוֹן פֿרָביא, פֿרָביא, אַר־: Taire entrer, amener, mettre, faire penetrer dans: מְּבִּרא צָּלַרְ

mann Gen. 6. 19, tu feras entrer dans l'arche : וַיַּבִראוּ אַיז־לויט אַלַידַוּם Gen. 19, 10, ils firent rentrer Loth auprès d'eux; ייבא ידו בייקו Exod. 4, 6, il mit sa main. dans son sein; קביא בָּכְלִיוֹתֵי Lament. 3. 13, il a fait pénétrer (ses flèches) dans mes reins; וַתְּבָאֵת II Sam. 9. 10, tu feras rentrer (les blés); וּשָׁלשָׁים בָּנוֹת יבְרָא לְבָנְיִד Jug. 12. 9, il amena, c.-à-d. fit épouser à ses (trente) fils trente filles (étrangères); וְתַבַאִּתִי תַשֶּׁפֶשׁ בַּשָּׁתֲלָיִם Amos 8. 9, je ferai que le soleil se couchera en plein midi ; אַשֶּׁר יִבְראַם וַאַשָּׁר יִבְראַם Nomb. 27. 17, qui les conduira et les dirigera,

2º Faire venir, faire arriver, laisser s'accomplir, apporter, offrir (un sacrifice) : לא־חַבִּראַה אָסְהַּר Esth. 5. 12, Esther n'a fait venir (n'a invité); אַן־אַבראָזָה Is. 46. 11, et je l'accomplirai ; יַדַּוּבָראַנּ אַרד אַדר כָם דַּשְּטוֹן אֵלֵי Gen. 42. 34, amenezmoi votre. plus jeune frère ; וַהַבֶּל הַבָּרא בם־ראא Gen. 4. 4, Abel offrit lui aussi ; פעל ביב הרב בליבם ביב Lév. 26. 25, וחבאחי צליבם הרב : על je ferai venir sur vous le glaive (vengeur); וְנַבִּרא לְבֶב חֲכְבֶּח Ps.90.12, et nous acquerrons un cœur sage, ou: nous appliquerons notre cœur à la sagesse.

פֿלַאַטֶּר תַבָּרא : So Faire aller, conduire אַלוּחַ מְּיָדוֹ Job 12. 6, à celui qui conduit son dieu par la main (l'idolatre), ou: à qui Dieu a mis dans la main (la richesse); פַּמַבִּרא לְמַיְלַהן Ps. 74. 5, comme

celui qui lève (une hache).

Hoph. passif du Hiph.: דוּבָאוּ בֶּית יוֹפֶת Gen. 43. 18, ils furent amenés dans la maison de Joseph ; אָרָה הַעָּר Ez. 40. 4, tu as été amené ici ; אַטֶּר הָבָארו לָהְ Gen. 33. 11, (accepte le présent) qui t'est offert; ירוּבָא אַררעַהַיר עַטְבַּלּח Exod. 27.7, les bâtons scront mis dans les anneaux. : אם (v. אַבַּא, fut. בּבוּץ) Mépriser, dédaigner; avec >, rarement avec le rég... direct : בו לרשו Prov. 11. 12, qui mé-מָר בַו לָרוֹם קַטַּזוֹת ; prise son prochain Zach. 4. 10, qui méprise le jour de petites choses (des événements peu importants), p. לא יַבוּזוּ לַזַּזַב ; בַּזּ Prov. 6. 30, on ne méprise pas le voleur (lorsque, etc.).

רף . Mépris : אַב מַשְבַעָם Ps. 123.3, nous sommes rassasiés de mépris.

n. pr. 1° Buz, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2º Nom d'une peuplade et d'une province de l'Arabie, Jér. 25. 23. — 3° D'un homme, I Chr. 5. 14.

ּרַחָּדוּ f.: אַרָּעוּת בוּוָחַ Néh. 3. 36, nous sommes devenus un objet de mépris.

MI 1º n. pr. Buzi, père d'Ezéchiel, Ez. 1. 3. — 2º De Buz, Job 32. 2.

₹⊋ *n. pr. m*. Néh. 3. 48.

בוה Kal inusité. Niph. Etre embarrassé, égaré; être dans la consternation : נְבְכִּים חֲם בַּאַרֵץ Exod. 14.3, ils sont égarés dans le pays; וָדוֹצִיר שׁוּשַׁן נָבוֹכָח Esth. 3. 15, la ville de Suse était dans la consternation ; נבכו פַרָרַד בַּקַר Joel 1. 18, les troupeaux sont dans la consternation

פר בול : m. 1º Fruit, production בול יורים ישאר-לו Job 40. 20, les montagnes lui fournissent la nourriture; לְבוּל צֵץ Is. 44. 19, à un morceau de bois, ou à une branche d'arbre. — פירו בול 2º I Rois 6.38, mois de boul, nom du huitième mois de l'année, correspondant à octobre-novembre, des pluies qui tombent alors (v. מָבוּל , יַבֶל, appelé aussi אַרְחָשׁוֹן.

ערן v. בון (dans plusieurs dérivés). ווֹחָם (sagesse) n. pr. m. I Chr. 2.25.

73 n. pr. m. Néh. 11. 15.

בוֹם (fut. בוֹם et בוֹם, part. בוֹם) Fouler aux pieds, écraser (les ennemis), mépriser: מוֹסִים בְּטִים תוֹצוֹת Zach.10.5, foulant aux pieds la boue des rues; יבוס צרינו Ps. 60. 14, il foulera aux pieds nos ennemis; רַמָּשׁ שְּׁבֶּעָה תָבוּס לְמָה ; Prov. 27.7, une ame rassasiée meprise le miel, comme man ou foule aux pieds.

Pil. opin Fouler aux pieds: 100in ਗਰੂਜ਼ੂਜ਼ Is. 63. 18, ils foulent aux pieds ton sanctuaire, le souillent, le profanent.

Hoph. passif בְּמֶנֶר מוּבָט Is. 14. 19, comme un cadavre foule aux pieds. Hithp. מְתְבּוֹסֶכְת בְּרֶבֶיהָ Ez. 16. 6, étant foulé aux pieds, ou te roulant dans ton sang.

בוץ m. Byssus, lin blanc et fin:

הקליביץ Esth. 1. 6, des cordons de lin fin.

רְעֵיֹם n. pr. d'un rocher près de Gabaa, I Sam. 14. 4.

עוֹלְבּק Vider, dépeupler (v. בַּקַק).

תוקח וייבות אות אות 2. 11, (Ninive est) un endroit vide, une solitude.

בוקר אני. בוקר אני Amos 7. 14. je ne suis qu'un berger, propr. bouvier, de מבר.

בור Ex. unique: וְלֶבוּר אָת־כָּל-וָח Eccl. 9. 1, et d'examiner tout cela, ou pour

בר inf., de בר

בור (plur. מליח, ע. מליח: Fosse, citerne, prison, tombe: רְּיִשָּׁהְיּי אָרִייְאָרִי I Chr. 11. 22, il frappa le lion dans une fosse; מְּבִּיבִים Deut. 6. 11, et des citernes creusées (construites); Gen. 41. 14, on se hâta de le sortir de la prison; בְּבִיר יַבְּיִר בַּיִר Ps. 28. 1, ceux qui descendent dans la tombe; ואַרְבֵיר בּיִר Is. 14. 19, les pierres de la tombe, c.-à-d. la tombe de pierres, ou : le fond de la tombe

בור יבא מים m. Ignorant : נאַרובור יבא מים Aboth, l'ignorant ne craint pas le péché. שלים (prét. בְּשִׁתֵּר, fut. בּיבוֹשׁ 1º Avoir honte, être honteux, être confondu, deçu : ער בשְׁתִּי לִשָּׁאוֹל Esdr. 8. 22, car j'avais honte de demander (au roi); לכיוביה בשוי Jer. 17.13, tous ceux qui t'ont abandonné seront confondus; אָם כִּעִּצְרַיִם הַבְּשִׁי נַאֲשָׁר בּשְׁהָ וַבְּאַשׁר. 2. 36, tu seras confondue, décue du côté de l'Egypte, comme tu l'as été du côté de l'Assyrie (être honteux pour avoir vainement espéré); win y Jug. 3. 25, II Rois 2.17, (faire une chose) jusqu'à en être honteux, impatient, c.-à-d. longtemps (v. Pi.). — 2° De la nature inanimée. Dessécher: ניבוש מקורו Osée 13. 15, sa source desséchera, tarira, ou plutôt de יָּבֶשׁ.

Hiph. causat. du Kal. Rendre hon-

teux, couvrir de confusion, faire honte: הְישִׁים Ps. 44. 8, tu couvres de honte nos ennemis; ינֵיבי Prov. 29. 15, un enfant abandonné à lui-même fait honte à sa mère. Part. בְּיבִישׁ, בְּישׁׁים Prov. 10. 5 (v. II בַּיבִי).

Hithp. רְלֹא רְתְבּשְׁשׁוּ: רְתְבּשְׁשׁוּ Gen.2.25, et ils n'etaient point honteux.

בּישְׁה f. Honte, confusion, mépris: מְּבְּטְּהְ בּישָׁה Obad. 10, la honte te couvrira; תְּבַיּהְ עָלָיוֹ בּישָׁה Ps. 89. 46, tu l'as enveloppe de mépris.

רום chald. יבָר פְּיָה Dan. 6. 19, il passa la nuit à jeun.

ול m. (rac. יותה). Butin, proie, pillage: m. (rac. יותה). Butin, proie, pillage: איר יותה Nomb. 31.32, le reste du butin; יותר לביו אינה אול Lomb. 14.3, ils deviendront un butin, une proie: לבו Jér. 15.13, j'abandonnerai au pillage.

אל תודי בו לכל אָדָם : Dédaigneux בּוֹ מְלֵבֶל Aboth 4. 3, ne méprise personne.

אָנְאָ Ex. unique: בֿוָאָא נְיְנִידִים אַרְצּוֹ Is. 18. 2, 7, des fleuves ont dévasté, ravagé son pays (pour קֿוָה), ou: des fleuves traversent son pays.

Niph. Etre méprisé : נְבְּנֶת וְתַרֵל אֵי Is. 83. 3, méprisé et abandonné des hommes.

Hiph. Avilir : לְרַבְּיִתוּן בְּצֵינֵיתָן Esth. 1. 17, pour avilir leurs maris à leurs yeux.

הוֹק adj. verb. לְבְּוֹה נְמָנִי Is. 49.7, a celui qui est méprisé des hommes.

קּוְהָּ f. (rac. יְבָּהָ). Butin, dépouille : בְּבָּהָי לֹא שֶׁלְּחוּ אָדְיִרָם Esth. 9. 10, ils ne mirent pas la main au butin.

* भारे m. Mépris, Rituel.

ווְםְ (plur. אוְם, שׁוְוַם et שׁוֹּהַ, fut. זֹבְי, inf. יבֹר Piller, sans rég. et avec l'acc.:

קייש לו Nomb. 31. 53, (les soldats) pillerent chacun pour son compte; יַיָּבִיּא קיירי Gen. 34. 27, ils pillerent la ville.

Niph. (inf. זיבוי, fut. זיבוי). Etre pillé: יְבָּנִינְינִינְינִי Amos 3. 11, tes palais seront pillés.

Pou. אַזְבָּי Jér. 50. 37, ils seront pillés.

וְלְיִיוֹ m. (rac. יְבָּיָה). Mépris : יְכְּבֶּיּה יִכְּבֶּיּה Esth. 1.18, et assez de mépris et de chagrin.

הַיִּיְרָהָ n. pr. d'une ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 28.

Pip m. Ex. unique : אָנָק m. Ex. unique בּקרָאֵח תַּבְּיָם Ez. 1. 14, comme l'éclat de la foudre (v. אָרָם).

Plan. pr. d'une ville chananéenne, Jug. 1. 4, I Sam. 11. 8.

(עְּתֵיר (עְיֵר (עִר (עִיר (עִר (עִר (עָר בְּוֹר (עָר (עָר רְבְּוֹר) Dan. 11. 24, il leur distribuera.

Pi. בְּיֵר עַבְּרם Ps. 68. 31, il disperse des nations.

N마크 n. pr. m. Esth. 1. 10.

י מְדוֹרְ נְחִתּיךְ בְּעַתִּי מִבְּצֶי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בַּעָבִי בְּעָבִי Jer. 6. 27, je t'ai place dans mon peuple comme une solide forteresse, ou comme explorateur (v. בְּעָבִי et le même exemple à בַּבָּיִבָּ).

תקימו בחוניו: m. Ex. unique בחוני Is. 23.43, on y avait élevé des tours, des donjons (pour observer, v. בָּבִין.).

תַּבּחוּרֵד , בַּחוּרִד , בַּחוּרִד). Jeune homme: שְׁמֵּח בָּחוּר בְּרִלְּדְּהְּחָץ Eccl.11.9, jeune homme, réjouis-toi dans ta jeunesse; homme non marié, célibataire, Ruth. 3.10, Deut. 32.25.

ביבי בְּחוּרוֹתְיךְ f. pl. Jeunesse: בִּיבֵי בְּחוּרוֹתְיךְ Eccl. 11. 9, aux jours de ta jeunesse. וְבְּחִין Is. 23. 13. בַּחִינְיר בּוֹתְירָיִי (keri).

בְּחִיר adj. (rac. בְּחִיר בָּוֹיר adj. (rac. בָּחִיר בָּוֹיר בָּוֹיר בַּוֹיר וֹיִי II Sam. 21.6, Saul, l'élu de l'Éternel; יִשְׂרָאֵל בְּחִירִי Is. 45.4, Israel mon élu; des hommes pieux, des prophètes, du Messie, Ps. 105.43, Is. 42.1.

יַנְם־נַמְּשֶׁם מָּחָלָּח בִּי Ex. unique : יְנֵם־נַמְשֶׁם מָּחָלָּח בּר Zach. 11. 8, et leur âme aussi est dégoûtée de moi (de mon culte). Pou. בְּהָיָלָח cheth. p. keri, בְּהַלָּח Prov. 20. 21 (ע. בְּחָלָח Pou.).

לְּבְרֵתְּים (שְׁנוּלְ (יְבְיֵתְ (בְּרֵתְ (בְּרֵתְ (בְּרֵתְ (בְּרֵתְ (בְּרֵתְ (בְּרֵתְ (בְּרַתְּ (בְּרַתְּ בְּרָתְ (בְּרַתְּ (בְּרַתְּ (בְּרַתְּ (בְּרַתְּ (בְּרַתְּ (בְּרָתְ (בְּרַתְּ (בְּרָתְ (בְּרָת (בּרְת (בְּרָת בְּרָת (בְּרָת (בְּרָת בְּרְת בְּרָת (בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּרְת בְּרָת בְּרֵת בְּרָת בְּרֵת בְּרֵת בְּרֵת בְּרְת בְּרֵת בְּרֵת בְּרֵת בְּרֵת בְּרֵת בְּרְת בְּרֵת בְּרְת בְּרֵת בְּרֵת בְּרְת בְּרֵת בְּרֵב בְּרְת בְּרְת בְּרְת בְּרְת בְּרֵב בְּרְת בְּרְת בְּרְת בְּרְת בְּרֵב בְּרְת בְּרְת בְּרֵת בְּרֵב בְּרְת בְּרְת בְּרֵב בְּרְת בְּרְת בְּרְת בְּרְת בְּרֵב בְּרְת בְּרְת בְּרֵב בְּרְת בְּרֵב בְּרְת בְּבְתְּבְּבְתְּבְּבְּבְּבְּבְת בְּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְת בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְתְיוּבְיוּבְ

Niph. passif : מָּאַת הְּשָּׁתֵים Gen. 42.15, par cela vous serez éprouvés.

*Hiph. לְחַבְּחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לֶּיְלָּח Rituel, pour distinguer entre le jour et la nuit.
מְּשֵל וְבַחֵן m. Ex. unique: עֹבָּל וְבַחַן Is. 32.
14, tour et forteresse, ou donjon (v. בַּחַוּן).

קלי בּוֹרָן m. Épreuve: בָּי בֹּוָלָן Ez. 21.18, car ce sera une épreuve; אָבֶן בֹּוַלָן Is. 28. 16, une pierre d'épreuve (éprouvée).

רָבְתַּוֹר (fut. יִבְתַּוֹר) Choisir, élire, aimer, désirer; se construit avec l'acc., avec 4, מיר־בַעַּקב בָּדֵור : עַל rarement avec לָּ n ib Ps. 135. 4, l'Eternel s'est choisi בַּחַרָתִּי הַשְּׁחוֹמֵּה : Jacob; avec בְּדַרָתִּי הַשְׁחוֹמֵּה יברות אַלדַע פִהוּר Ps. 84. 11, je prefere être sur le seuil de la maison de mon Dieu que d'habiter (les tentes des méchants); בּרבּיתַר אַתָּח לְבָּרְיִשָּׁי I Sam. 20. 30, car tu aimes le fils d'Isaï; ובַחַר עוד בירוּשָלִם Zach. 1. 17, il aimera de nouveau Jérusalem ; קַּכֹל אֲשֶׁר־יִּרְבַתַּר אֲדֹנִי תַשָּבֶּלֶּה. II Sam. 15. 15, tout ce que mon seigneur le roi désirera ; יַכל אַשֶּר-חִבְחַר עָלֵי II Sam. 19.39, et tout ce que tu désireras sera à ma charge ; בְּחַרְתִּיךְה בְּכוּר עֹנְי Is. 48. 10, je t'ai choisi, ou : je t'ai éprouvé (comme (בְּדֵינִתִּיקָה dans la fournaise, ou : dans le creuset de la misère.

Niph. passif. ינְרְתָּר מָנָת מַנְיִת מַנְיִת מַנְיִת Jér. 8. 3, la mort sera préférable à la vie ; part. יבְיּר נְיִנְיר נְיִנִיר מָנָת מַנְיִר מָנִיר מָנִיר מָנִיר מָנִיר מָנִיר מָנִיר מַנְיר מָנִיר מָנִיר מָנִיר מַנְיר מַנִיר מַנְיר מַנִיר מַנְיר מַנְיר מַנְיר מַנִיר מַנְיר מַנְיר מַנִיר מַנְיר מְיר מַנְיר מַנְיר מְיר מַנְיר מַנְיר מַנְיר מַנְיר מַנְיר מְיר מִיר מִינְיר מַנְיר מְיר מִינְיר מִינְיר מְיר מִינְיר מִינְיר מְיר מִינְיר מִינִייר מִינְיר מִינִייר מִינִיר מִינְיר מִינִייר מִינְיר מִינִייר מִיינִייר מִינִייר מִייר מִינִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִינְייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִינְייר מִייר מְיִיר מְיִייר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִירְייר מִייר מְיִיר מְיִירְייר מְיִייר מְיִירְייר מִייר מִייר מִייר מִייר מְיִירְייר מְיִירְייִירְייר מִייר מְייר מִייר מְיִיר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מ

(pratiquer la justice) est plus agréable à Dieu que les sacrifices.

Pou. cheth. מָר אָלְשֶׁר יְבְּדֵּוּר Eccl. 9. 4, celui qui est choisi (d'entre les vivants); keri יְחָבֶּר qui est associé (aux vivants).

m. pl. מְבְּרָיִת Nomb. 11. 28, entre les jeunes hommes qui servaient Moise, comme מְבְּרִיִּדְ, ou : depuis sa jeunesse (v. בְּרִירִיּוֹת).

חַרִים n. pr., village dans la tribu de Benjamin, II Sam. 3. 16.

יה בְּחַרוּכְי n. pairon. I Chr. 11. 33. Par transp. בַּרְחָכִי II Sam. 23. 31.

י אָטָרָים Rituel, la parole téméraire des levres.

지부구 1° Avoir confiance, mettre sa confiance en quelqu'un, avec צָל, צָּל et ביי ביי Is. 26. 4, ayez confiance en Dieu; le datif ajouté: אַל־תִּבְקְחוּי לָכָם אל־דִּבְרֵי חַשָּׁמֵן Jer. 7. 4, ne mettez pas votre confiance en des paroles mensongeres. קיבה part. pass. ou adj., ayant confiance, Is. 26. 3, Ps. 112. 7. — 2º Etre rassuré, tranquille, sans crainte, מאַפּמָדר : אַבְּטָדו וָלֹא אָפְּחַדר Is. 12. 2, je suis rassuré et je ne crains point; שַׁכֵּשׁ וּבֹשָׁתוֹ Jug. 18. 7, paisible et tranquille; יבְשָׁר מִי־יָנִיתַ יַרְהַן אֶל־פְּרוּש Job 40. 23, il est inébranlable, le Jourdain sortiraitil, déborderait-il jusqu'à sa gueule; quelquefois aussi, être léger, imprudent: תָּסִיל מִּחְצַבֵּר וּבּוֹיָםָיף Prov. 14. 16, le sot s'irrite, ou : est arrogant, et plein d'une confiance téméraire.

tu as eu soin de ma nourriture en me mettant sur les mamelles de ma mère, ou : tu m'as fait espérer dès le temps que je suçais, etc.

תְּשְׁם n. pr. d'une ville, II Sam. 3. 8, appelée aussi תְּבֶּים I Chr. 18. 8.

לְּלְחָה Is. 30. 45, dans la tranquillité et la confiance, l'espérance.

קְּמְחוֹן חַשְּׁ m. Sécurité, espérance: הַּשְּׁ הַּיּוֹן חַיּנְיִי Is. 36. 4, quelle est cette confiance? ישׁ בְּשִׁרוֹן Eccl. 9. 4, il y a de l'espérance.

אורף plur. f. Même signif. אַבְּקְּינְינֵי אֵל Job 12. 6, et la sécurité pour ceux qui irritent Dieu.

רפּגור cesser de travailler, chômer, rester oisif: אַבְּילִי וּשִׁיבְילִי Eccl. 12. 3, celles (les dents) qui broient chôment (v. יְבָילִי בְּילִי בְּיל בְּילִי בְּילִיי בְּילִי בְּילִי בְילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִיי בְּילִי בְּילִיי בְייִיי בְּילִייי בְיייי בְּייִייי בְּיייי בְּיייי בְּיִּייִייי בְּייִייִייי בְּיייייי בְּיבּיייי בְּייייייי בְּייייי בְּייייי בּייייי בְּייייייי בְי

בְּטֵלְת chald. Étre interrompu. בְּטֵלְת בֵּרוּת בֵּרוּת בָּרוּת בַּרוּת בַּרוּת בַּרוּת בַּרוּת בַּרוּת בַּרוּת בַּרוּת בַרוּת בַּרוּת בּרוּת בּרות בּרוּת בּרות בּרוּת בּרות בּרוּת בּרות בּרוּת בּרות בּרוּת בּרוּת בּרוּת בּרוּת בּרוּת בּרוּת בּרות בּרות בּרות בּרות בּרות בוּת בּרות בּרות בוּת בּרות בוּת בּרות בּרות בוּת בּרות בוּת בּרות בוּת בּרות בּרות בוּת בּרות בּרות בּרות בּרות בּרות בוּת בּרות בוּת בּרות בוּת בּרות בוּת בּרות בוּת

י בְּשֶּלְה Chose vaine, inutile: לְבַשֶּלָה pour rien, inutilement, 한 마양 m. plur. Des obstacles, des empêchements, Aboth.

197 n. pr. d'une ville dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

בְּטְנִים m. pl. Pistaches: בְּטְנִים m. pl. Pistaches et des Gen. 43. 11, des pistaches et des amandes.

. 마찬가 n. pr., village dans la tribu de Gad, Jos. 13. 26.

קי interj. De grace! pardon! je supplie, ou plur. nous supplions: בֵּי אֲשִׁיִּי Gen. 43.20, de grace, ou: je vous supplie, mon Seigneur!

וֹיִבְיר, inf. בְּרלי, prel. בְּנָת et בְּרלי, ful. יְבְרן, inf. מדן) se constr. avec l'accusat. avec אָ, אָל, אָל, et sans reg.— 1° Apercevoir, voir, regarder, distinguer, remarquer, considérer, prendre garde, faire attention a : נאָבינָה בָּרָפָּה Néh. 13. 7, j'apercus le mal (qu'il avait fait); ירולף ולא־אַברן לו Job 9. 11, il passe et je ne le vois plus; וַאַבִּינָת בַּצָם וּבַּכֹּחַוּנִים Esdr. 8. 15, et je regardais (de tous les côtés), je cherchais parmi le peuple et les prêtres; אָבִינָה בַּנָנִים Prov. 7. 7, je remarquai parmi les fils; בדן תַּבִּין יאָישֶׁר לְּמְנֵיךְה Prov. 28. 2, considere 'bien ce qui est devant toi; ילא יבין אלדוי בעקב Ps. 94. 7, le Dieu de Jacob n'y prend pas garde, ne le voit pas; לא בַבְינוּ אַל־פְּעַלַח בַי Ps. 28.5, ils ne font pas attention aux œuvres de Dieu; ובין בְּיַבֶר Dan. 9. 23, prête attention à

cette chose. Des choses inanimées: מְטֵרֶם רָבִינּט סִירֹחֵיבֶם אָטָד Ps. 58.10, avant que vos pots aient remarqué, senti (la chaleur) des épines; selon d'autres: avant que vos épines soient devenues un buisson.

2º Comprendre, savoir, connaître, avoir l'intelligence, être intelligent: ואַנִי שַּׁמְּבְּחִי וְלֹא אָבִין Dan. 12. 8, j'entendais, mais je ne comprenais pas; מיניזי בסקרים Dan. 9. 2, je savais, ou: j'eus l'intelligence par la lecture des livres ; מַנְתַּה לְרֵיצָר Ps. 139. 2, tu as compris, découvert ma pensée; אַרָם בָּרַקָר ולא יבין Ps. 49, 21, l'homme qui est en honneur et qui n'a pas d'intelligence. Part. plur. אַבְּרָה נֶצָה מְּנָנִים : בָּנִים Jér. 49.7, le conseil a disparu des hommes intelligents, ou: pl. de pa de leurs enfants. D'autres ne rangent sous Kal que ce part. בַּיִּרִם et בְּיָהַת Ps. 139, 2; toutes les autres formes sous Hiph. (v. pl. b. Hiph.).

Niph. Etre intelligent, sage: אוף Is. 10.13, car je suis intelligent. Part. ובון אוף hommes intelligents, sages, habiles: קבון הְבוּן I Sam. 16.18, habile à parler, éloquent; בון לָחַשׁ Is. 3.3, habile, initié à la science mystique (v. לַחַיּצֹי).

Pil. יסבְבָּנְתְּדּ יְבּוֹנְנֵתְּדּ Deut. 32. 10, il l'entoura, il veilla sur lui (selon d'autres, il l'instruisit).

Hiph. מְבִין (fut. יְבִין) Faire comprendre, expliquer, instruire, enseigner, rendre sage, distinguer, apprendre: יובר לְחַלָּז אָר־תַּעַרְאָת Dan. 8. 16, explique à celui-ci la vision; דַּבְּרָיִם nagy reg Neh. 8. 9, qui instruisirent le 'peuple; דֶּרֶהְ־פִּמְּהַיִּהְ תַּבְּינֵנִי Ps. 119, 27, enseigne-moi la voie de tes commandements; קישית שַּיִּר מְבִּרנֵם Job 32. 8, c'est le souffle du Tout-Puissant qui les rend intelligents ; לְּדֶבִּין בָּיִרְ־טוֹב לְרֵע I Rois 3. 9, pour distinguer entre le bien et le mal; תבין שמינה Is. 28. 19, apprendre la nouvelle. Part: מָבִיך Intelligent, instruit; verse dans les saintes Ecritures : איש פּבְּרן I Chr. 27. 32. un homme instruit:

Hithp. Les mêmes significations que Kal: אַלִּין אַלִּין Ps. 119. I Rois 3. 21, je le considérai le matin; אָבּוּיִם Ps. 119. 100, je deviens intelligent, je m'instruis. Se construit comme le Kal et quelquesois avec אַ

De là 2º préposition.

1º Entre: מֵין אַחָים Prov. 6.19, entre des frères. Répété : בֵּרנִר וּבֵרנֵיה Gen. 16. 5, (Dieu jugera) entre moi et toi. וויבָם לְבֵין אַלְדֵיבַם: בַּיך־לְבֵין Is. 59. 2, entre vous et votre Dieu; בֵּין בִּיִם לָבָיִם Gen 1.6, entre les eaux et les eaux. Joel 2.17, entre בֵּין דַאוּלָם וְלַנְּנִוּבְדֵי : בֵּין־וּלְ le vestibule et l'autel. On sous-entend souvent le mot la différence : דַאָרַע בָּרך שוב לרַע II Sam. 19. 36, est-ce que je sais (la différence) entre le bien et le mal ? וּרְאָריָנום בֵּרן צָהִיים לָרָשַׁע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence) entre le juste et le méchant. בּרן־לָּ ou בָּרן וּבֵּרן signifie quelquefois l'un ou l'autre : ברן כב לצרן כת II Chr. 14.10, (de secourir) le fort ou le faible; בין כוב ובין רע Lév. 27. 12, qu'il soit bon ou mauvais.

רֹץ chald. Même signif. que אַ hébr.

קינְה (const. קבינית, plur. בינְת (בְּינִית, plur. בִּינְתְּי, plur. בּינְתּי, plur. בּינְתּי, plur. בּינְתּי, plur. בּינְתּי, plur. בּינְתִי, לוּ בְּּמַרְאָּת Dan. 10.1, il eut l'intelligence de cette vision; לָצֵי Jan. 10.1, langue inintelligible (v. לָצֵי אַרָּי, plur. בּינְתָּי, plur. בּינְתְיּי, plur. בּינְתָּי, plur. בּינְתָי, plur. בּינְתְיּי, בּינְתְיּי, plur. בּינְתְיּי, plur. בּינְתְיּי, plur. בּינְתְיּי, בּינְתְיּי, plur. בּינְתְיּי, plur. בּינְתְיּי, בּינְתְיּי, plur. בּינְתְיּי, בּינְתְיּי, plur. בּינְתְיּי, plur. בּינְתָי, plur. בּינְתְיּי, בּינְיי, בּינְיי, בּינְיי, בּינְיי, בּינְתְיּי, בּינְיי, בּינְיי, בּינְיי, בּינְיי, בּינְיי, בּינְיי, בּינְיי, בּיִי,

Niph.); אור מור אינור אינור ווא Is. 27.11, c'est un peuple sans jugement; יוי אינור אינור ווא Prov. 3. 5, ne t'appuie pas sur ton propre esprit; רְאָל־מִּרְעָּהְ בִּינְהוּ Job 38.4, dis-le, situ as cette connaissance; וואַר בִּינָהוּ לַנְיִמִים I Chr. 12. 32, qui sont instruits des événements du temps (de radiatinguer, reconnaître).

chald. Même signif.

י בְּינוֹנְי adj. fém. בְּינוֹנְי entre les deux, moyen, médiocre.

קּיְּצָּה (plur. בֵּיבָּים seul usité). Œuf: בּיבִּים בַּיבִיה Is. 10. 14, des œufs abandonnés (const. בַּיבָּים).

אביר keri. Citerne, Jér. 6.7, pour מור cheth.

קרָרָה f. Château-fort, citadelle, palais, capitale: אַרָּה תַּבְּירָה Néh.7.2, chef de la citadelle; מֵר תַבְּירָה בּלְּאָרָם תַבְּירָה Lohr. 29. 1, ce palais, ce temple, n'est pas pour un homme; שּוּשֵׁן תַבְּירָה Esth. 1.5, Suse, la capitale.

קיְרָה chald. Même signif. בְּיְרָה Esdr, 6. 2, dans la capitale.

קירנית f. (pl. seul usité). Citadelle: בירניה ביריה ב

י רְשִׁין chald. adj.pl. Mauvais: בָּלְמֵּרְעִּין Rituel, toutes les mauvaises maladies (v. בְּצִשׁיִם).

י אַנְשָׁן m. Homme timide, Aboth.

תַּנֵית de בַּחִים, plur. בַּחִים, de בַּחִים, de batir). 1º Maison, demeure (des hommes et des animaux): קר תבנת בית הדלש Deut. 22. 8, lorsque tu bătiras une maison nouvelle; מַרְצָּמִר מָנְצָּת בָּרָת Ps. 84. 4. l'oiseau aussi trouve une demeure, un nid; בְּנֶהוֹ בְּנֶלוֹ Tob 27. 18, il bâtit sa demeure comme le ver; בַּרֶּבָּיִת Gen. 15. 3, יליד בייז Gen. 17. 27, esclave né dans la maison de son maître: metaph. מיה עלמו Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, sa tombe; איש תברהו Is. 14. 18, (tous reposent) chacun dans sa demeure, dans sa tombe; בַּקִּיר־הֹפֶר Job 4. 19, maisons de limon, c.-à-d. les corps humains ; אַטָּר צַל־דַעָּרָה Is. 22. 15, chef.de la maison, intendant; na fréq.

p. הַיִּשׁ מְּרֵה אָבְּהְ. Gen. 24. 23, y a-t-il dans la maison de ton père? Avec le הַ local : מְיָה הִיּהָם Gen. 43.17, dans la maison de Joseph; de là הַּיְהָם Exod. 28. 26, à l'intérieur; בּיִה Gen. 6.14, à l'intérieur, dedans

(opposé à מחוץ).

2º Tente, palais, temple, partie d'une maison, salle, chambre: מְּיִים אִרִים אִרִים אַרִּים בּיִּים בּיִּישׁים בּיִּים בּיִּישְׁיִישׁים בּּים בּיִּים בּיִּישְׁיִישׁים בּּיִּם בּיִּישְׁישׁים בּיּים בּיִּים בּיִּישְׁישׁים בּיּים בּיִּים בּיִּישׁים בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים בּיים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיייי

4º Famille, postérité, gens d'une maison, serviteurs; אַמָּה וָכֶל־תַּרִחָה Gen. 7.1, toi et toute ta famille; איש וברחו באו Exod.1.1, ils y arrivèrent chacun avec sa famille ; ביה לֵוֶי Exod. 2. 1, maison de Lévi, postérité de Lévi; בַּית פַּרָעֹת Gen. 50. 4, (Joseph dit aux) serviteurs de Pharaon. בַּירוֹ צָּב Maison du père, famille, la plus petite subdivision de la tribu (moins que הָמָשְׁשָּׁהָה): לָמִשְׁפְּחוֹרָם לבית אַבֹּחָם. Nomb. 1. 2, d'après leurs familles et leurs maisons; de même עבות seul (v. אַב). בוח בוח הבות אבות אבות אבות אבות ביות ביות ביות ביות ביות ביות ביות אבות אבות אבות אבות ביות Batir, fonder une maison, c.-à-d. former une famille, avoir de la postérité. Avec > Donner de la postérité à quel-ַqu'un : אַשר בָּנוּ שְׁהַרּחָם אָת־בָּרִת יְשִׂרָאֵל Ruth 4.11, qui fonderent elles deux (Léa et Rachel) la maison d'Israel; אַבְּיָהִי אָּרְ II Sam. 7.27, je te donnerai de la postérité; para בַּיִּשׁ בַּׁרָים Exod. 1.21, il leur donna de la postérité; selon d'autres: il leur donna de grands biens. La maison et ce qu'elle contient, la fortune, les biens: בַּיִּשִׁי בְּיִירָּיִי בַּיִּשׁ כַּרָּיִר. 15.2, l'intendant de ma maison, de mes biens.

תְּלֵית (maison d'idolatrie) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, à l'Orient de Bethel, Jos. 7. 2, 18, 12.

בית אלב (maison de Dieu) n. pr. Bethel, appelé aussi אין Jos. 18. 13, ville située sur une montagne, où se trouvait le tabernacle, Jug. 20. 25, (אָרָן lorsque cette ville était devenue le siège du culte idolâtre, v. אָרָן אַרָּן וּאַלִּין I Rois 16. 34, de Bethel.

קאָצְל *n. pr.*, ville dans la Judéc ou la Samarie, Mich. 1. 11.

הית אַרְבָּאל n. pr. d'une ville, Osée 10. 14.

קיח בעל קעון n. pr., ville dans la tribu de Ruben, Jos. 13. 17; aussi ביה בעון Nomb. 32. 38, et ביה בעל בעון Jer. 48. 23.

לְרָאִי n. pr., ville dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 31 (la maison de ma création).

בְּיֵח בְּרָה Ville pres du Jourdain, Jug. 7. 24.

קרדיבור (maison de la haie) n. pr. d'une ville, I Chr. 2. 51.

קיח הַּלְּבָּל n. pr., ville entre Jéricho et le Jourdain (v. נְּלָבָּל), Néh. 12. 29.

קיח נְמוּל (maison de l'adulte) n. pr., ville de Moab, Jer. 48. 23,

עיִר דְּלְחַיִם n. pr., ville de Moab, Jér. 48. 22 (v. דְּלְחַיִּם).

קיון דְּגוֹן n. pr. 1° Ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 41.—2° Dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

בית הָרָן et בְּית הָרָם (maison de la montagne) n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36, Jos. 13. 27.

קלה חְגְלָה *n. pr.*., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 15. 6.

בירדיים (maison de la grace) n. pr. d'une ville, I Rois 4. 9.

קית חדון a.pr., deux villes de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 5, I Rois 9.17; l'une au nord: Beth-Horan בֶּלִייִן Jos. 16.5, la haute; l'autre מַּחְמוֹן Jos. 16.3, la basse.

ריש מילים (maison du désert) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 33. 49.

קרת כָּר (maison de l'agneau) n. pr., ville aux limites de Juda servant de citadelle aux Philistins, I Sam.7.44.

בית הקרם (maison de la vigne) n.pr., ville de la tribu de Juda, Jér. 6. 1.

קית לְבָאוֹת (maison des lions) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

בית לְחָר (maison du pain) n. pr. Bethlehem. 1° Ville de la tribu de Juda; aussi אַפְּרָהָה Gen. 35. 19; Bethlehem Jehuda, Ruth 1.1; Bethlehem Ephratha, Miché 5. 1. — 2° Ville de la tribu de Zaboulon, Jos. 19. 15; בֵּיר תַּלַּרְהָר ISam. 16. 18, de Bethlehem.

בית לעפרה *n. pr.*, ville de la tribu de Benjamin, Mich. 1.10 (v. מַפָּרָה).

י (מפנא יא) בית מלא.

(ביח בַּעַל מְעוֹן (ע.) בַּיח מְעוֹן.

קבר מְעֵכְה n. pr., ville au bas du Hermon, II Sam. 20. 14 (v. מָצָבָה).

maison des chars) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 5, I Chr. 4. 31.

קרָה נְמְרָה n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36; aussi יְמָרָה Is. 15. 6, les eaux de Nimrim.

ענד (maison de délices) n. pr., ville syrienne sur le Liban, Amos 1.5.

אַנְטְנָת et אַנְטְנָת n. pr., ville de la tribu de Juda ou Benjamin, Néh. 7. 28, 12. 29.

קית האקף (maison de la plaine)
n. pr., ville de la tribu d'Aser, Jos.
19. 27.

ענות (maison de l'écho) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

תַּעְנָת n. pr., ville de la tribu de Nephthali, Jug. 1. 33.

בית קר הראים (lieu de réunion des pasteurs) n. pr., endroit près de Samarie, II Rois 10. 12; et בית עקר verset 14.

קית הְעָרָכְה (maison du désert) n. pr., ville aux limites de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 6, et sans קים 18. 18.

קלט (maison de refuge) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 27.

קעור הית פעור n. p., ville de Moab, donnée à Ruben, Deut. 3. 29, Jos. 13. 20.

アピラ いこ (maison de la dispersion) n. pr., ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

ק'ת־צור (maison du rocher) n. pr., ville forte de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

בית־רְחוֹב (maison de la rue) n. pr, ville de la tribu d'Aser, Jug. 18. 28; aussi אוי Jos. 19. 28.

ת שְׁאָלְן et שְׁיִבּוֹ (maison du repos) n. pr., ville de la tribu de Manassé, I Sam. 31. 10, Jos. 17. 11.

ילת הּשְׁמָּה (maison d'acacias) *n. pr.*, ville près du Jourdain, Jug. 7. **22**.

לים (maison du soleil) n. pr. 1° Ville appartenant aux Lévites, Jos 21. 16, pour : les habitants de Beth Semes, I Sam. 6. 13, אַרְשָּׁהְּיִהְיִם de Beth Semes, 6. 14, 18. — 2° Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38. — 3° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22. — 4° Héliopolis en Egypte. Jér. 43. 13.

מות (maison du pommier) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 53.

היי, בייתא, Maison: בייתא בייתא בייתא Maison: בייתא Esdr. 5. 17, maison du trésor; בייתא Esdr. 6. 1, archives; plur. בייתא.

אַרָּקוּ m. Palais, const.: אָיַרָּן הַשָּּלֶּךְּ Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi. אָבָּיִם חַנְּבָיא Ps. 84. 7, n. pr., dans la vallée des larmes, probablement une vallée triste et stérile, ou : vallée des muriers, comme 2° plur. אָרָאשִׁר nom d'un arbre, muriers : אַרָאשִׁר II Sam. 8. 24, au sommet des muriers; selon d'autres : poiriers, ou un arbre résineux (v. רַבָּאַ).

רִבְּהָ (fut. יִבְּהָה , יְבְּהָּה Repandre des larmes, pleurer : יִבְּהָה מֵּלֵילָה Lam. 1. 2, elle pleure pendant la nuit; avec אָל, אָל et אָ actif, pleurer quelqu'un, le plaindre; avec אַב, quelquefois pleurer sur quelqu'un, entre ses bras, à son cou: יִבְּהָּ צָלָיִד Gen. 50. 1, il pleura sur lui, c.-à-d. à son cou; pleurer contre ou auprès de quelqu'un: יִבְּכָּי צַלַּי Nomb. 11. 13, ils pleurent (crient) contre moi (v. Jug. 14. 16).

Pi. Pleurer quelqu'un, avec l'acc.: Ez. 8. 14; avec בָּי בָּיל בְּבֶּטָּח בַּל־בְּנֶיתָה לַבָּי Jér. 31. 15, Rachel qui pleure ses enfants.

קּבֶּה m. Des pleurs: בָּריבְּנִי הַיְּבֶּם הַיְרְבֵּרוּ Esdr. 10. 1, car le peuple versa beaucoup de larmes.

הבלְרָה t בְּבֹוְרָה f. Primogéniture, atnesse: מְשְׁמֵּט חַבְּבֹרָה Deut. 21. 17, et seul בְּבֹרָה Gen. 25. 31-34, droit d'atnesse; חַבְּבֹר בִּבְּבֹרָה Gen. 43. 33, l'alné, selon le rang que lui donne son age.

Is. 28. 4) f. Fruit mur avant les autres, fruit précoce : מָבְּנִירָה

רְאָבֶּיה Osée 9. 10, comme les premiers fruits d'un figuier.

לכוֹרָה f. Précoce: מְתְאֵנֶר תַּבְּמָרוֹת Jér. 24. 2, comme les figues précoces.

פרוכים et פרוכים plur. m. Prémices, les premiers fruits des arbres et des champs, fruits précoces; בְּבְּיִים בְּבְּיִים אָבְּיִים אַבְּיִים אַבְּיִים אַבְּיִים בְּבְּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבִּיִים בְּבְּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִּים בְּבִּבִּיים בְּבִּיִּים בְּבִּבִּיים בְּבִּבִּיים בְּבִּבִּים בְּבִּבִּים בְּבִּבִּים בְּבִּבִּים בְּבִּבִּים בְּבִּבּיים בְּבִּבּיים בּבִּבּיים בּבִּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּי

קבורת (ainesse) n. pr. m. I Sam.

לְבְּלֵּחְ f. Pleurs: אַלון מָכּוּח Gen. 35. 8, le chêne des pleurs (rac. בַּבָּה).

בּכִּים (les pleureurs) n. pr. d'un endroit, Jug. 2. 1.

קְּבִירָה adj. f. (m. בְּבִירָה). L'ainée: מֵּם תַּבְּרִירָה יַם תַּבְּרִירָה I Sam. 14, 49, le nom de l'ainée.

קְּבְּיֹח f. Pleurs, deuil (rac. קבָּיה): קבר קברחוי Gen. 50. 4, les jours, le temps de son deuil.

 celle qu'il aime, c.-à-d. lui donner les droits du premier-né.

Pou. אָהְ־בְּכוֹר צָּלָטְר רְבְעָר לֵיִי Lév. 27. 26, mais le premier-né qui, en sa qualité de premier-né, appartient à l'Eternel.

Hiph. צָרֶה מְבֵּבְּבְּירָה Jer. 4. 31, des douleurs comme celles d'une femme qui enfante pour la première fois.

קּכֶּר m, Ex. unique : בְּרָרֵי מִדְיָן Is. 60. 6, des dromadaires, ou : jeunes chameaux de Midian.

ת. pr. m. 1° Becher, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° Becher, fils d'Ephraim, Nomb. 26. 35; n. patr.

קְבְרָה f.: קּבְרָה Jér. 2. 23, un jcune chameau femelle et agile (v. m. בב.).

יה בּלְרוֹי n. pr. m. I Chr. 8. 38.

ית בְּלְרֵי n. pr. m. II Sam. 20. 1.

קל chald., m.: בְּל לְשֵׁי וְבוּחַה Dan. 6. 15, il prit a cœur, il dirigen son esprit, il résolut de délivrer (Daniel)

(v. בֻּלֵב .v).`

הַלֵּל (contracté de בַּעֵל , בְּעֵל le puissant)

n. pr. d'une des principales divinités
des Babyloniens, Bel, Jér. 50. 2, Is.
46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres babyloniens.

לְלְלֵּא chald. Pa. יִּלְמִדִּישֵׁי עֶּלְיוֹנִין יְבַלֵּא Dan.7. 25, il opprimera, tourmentera, les saints du Très-Haut (v. קּבָּר, Pi.).

בּלְאָרֶן (Bel est son mattre) n. pr. du

père de Berodach-Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12.

אלְבְּלֵּגְי inusité. Hiph. 1° intrans. Reprendre des forces, se remettre, s'épanouir: אַבְּלִּינָה מְיָנֵט Job. 10. 20, pour que je reprenne mes esprits, que je respire un peu (Ps. 39. 14). — 2° trans. Fortifier, consoler: מַבְּלִינְי Amos 5. 9, il fortifie la dévastation ou le dévastateur contre le puissant (part. v. מַבְלִּינִיה).

תְּלְנָּה n. pr. m., Néh. 12. 3; בְּלָנָה Néh. 10. 9.

חלקד? n. pr. m., un des amis de Job, Bildad de Suah, Job 2. 11.

77⊋ S'user par le temps, par l'âge; vieillir, dépérir, tomber en décomposition, en pourriture. Des vêtements: ינבלינו בלף .Jos. 9. 13, nos vetements et nos chaussures se sont usés; שְּׁבֶּלֶיהָה בַּלָּתָה לֹא בָלְתָה מַעְלֵיהָ Deut. 8. 4, tes vêtements ne sont point tombés de toi. ne se sont point déchirés sur toi. De l'homme : אַחַרֵי בְּלֹחָד Gen. 18. 12, après que je suis devenue vieille; בָּלוּ צַצָּמַר Ps. 32. 3, mes os ont vieilli, dépéri; יבְּבֶּלָת Job 13. 28, et lui (l'homme) tombe en décomposition, est consumé vite comme une chose pourrie. Métaph. וְהָאֶרֶץ מַבֶּגָר תִּבְלֶּח Is. 51.6, la terre s'en ira comme un vêtement usé.

Pi. trans. Faire vieillir, faire dépérir, user, consumer: אָלָהְ בְּשָׁרִי בְּשִׁרְּבְּיִ בְּשִׁרְּבִּי בַּשְּׁרִי בְּשִׁרְּבִי בַּשְּׁרִי Idéchire ma chair; רְּבַּיבִּי Ps. 49. 15, leur face, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer); בְּשִׁרְּבִי Job 21. 13, ils usent, c.-à-d. ils passent, leurs jours dans les plaisirs; בְּשִּׁרְּבְּיִ בְּשִׂרְּבִי בְּשִׁרְּבִי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בַּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בַּשְׁרְבִּי בְּשִׁרְבִי בַּשְׁרְבִּי בְּשִׁרְבִי בַּשְׁרְבִּי בְּשִׁרְבִי בַּשְׁרְבִּי בְּשִׁרְבִי בַּשְׁרָבְי בַּשְׁרִבְּי בְּשִׁרְבִי בַּשְׁרְבִּי בְּשִׁרְבִי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְּעָּבְי בְּשִׁרְבִי בְּעָבְּי בְּשִׁרְבִי בְּעָבְּי בְּשִׁרְבִי בְּעָבְי בְּבִּיבְיבְי בְּעִבְיי בְּעִבְּים בּעִּבְיבְי בְּעַרִּבְי בְּעָבְּים בְּעַבְּים בּעִּבְים בּעִּבְיבְים בּעִּבְּים בּעִּבְיִבְים בּעִּבְּים בּעִּבְיִבְייִ בְּעָבְים בּעִּבְּיִם בּעִּבְּים בּעַבְּיבְּיִבְּים בּעְבָּים בּעְבָּים בְּעַבְּיבְים בּעִּבְּים בּעִבְּיבְים בּעִּבְים בּעִבְּים בּעִּבְּים בּעִּבְּים בּעִּבְּים בּעִּבְּים בּעוּבְּים בּעִּבְּים בּעִּבְּים בּעִּבְּים בּעִבְּיבְּים בּעִּבְּים בּעִבְּים בּעִבְּיבְיבְּים בּעִּבְּים בּעִבִּיבְּים בּעִּבְּים בּעִבְּים בּעְבָּים בּעִּבְּים בּעִבְּיבְיבְיבְּים בּעוּבְּים בּעִּבְּיבְּים בּעִּבְּים בּעוּבְּים בּעִּבְּים בּעוּבְּים בּעִּבְּים בּעוּבְּים בּעוּבְּיבִי בְּעָבְּים בּעִּבְּים בּעוּבְּים בּעִּיבְּים בּעִּיבּים בּעִּיבְּים בּעוּבּים בּעִּבּי בְּעִבּי בְּעָבְּי בְּבְּבִּיבּים בְּעִבּי בְּעבִּיבְּים בּי בּעוּבְּיבּי בְּעַבְּי בְּיבִי בְּעָבְי בְּיבִּיבְיבְיבְּיבּי בְּיבִּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבִּיבְיבְי בְּיבִּי בְּעוּבְי בּיבִי בְּעְבִּי בְּיבִּי בְּעִבּי בְּיבִי בְּעָבִי בְּיבִּיבְי בְּעִבּי בְּיבִּי בְּעָבּי בְּיבִי בְּיבִּיבְּיבְּי בְּיבִּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְי בְּיבִּיבְיבְיבְּיבְּיבְּיבּי בְּיבִּיבְיבְּיבּי בְּיבְּיבְּים בּיבִּיבְיבְיבּי בְּיבְּיבְיבִּיבְּיבְיבִי בְּיבּיבּי בְּעבִּיב

בְּלָה adj. (f. הָבָּלִים, plur. בָּלָה ,f. תְּבָּלִים)... Usė, vieux: טַפִּים בָּלִים Jos. 9. 4, des sacs usės; נְאַמֵּר לַבָּלָּח נִאָּמִר Ez. 23. 43, je dis (alors) de cette femme qui a vieilli dans la débauche.

קלה n. pr. d'une ville dans la tribu de Siméon, Jos. 19. 3 (ע. הַּלָּהָדָּק).

בְּלֵחְים Pi., chethib בְּהָב בּיִהְבָּים Esdr. 4. 4, et les effrayaient, les troublaient dans leur travail (p. בְּהָלִים keri); de la הַלְּהָים

לְכֵּלְהָה (plur. הוֹחנָים, const. לְכֵּלְהָה (plur. הוֹחנָים, const. לְכֵּלְהָה (בְּלְהִרוּת, épouvante: בְּלָהָה בַּלְּהָה Is. 17 14, au soir et voici, il y aura terreur; הְיִבְיה בַּלְּהְיה בַּלְּהָה Job 24. 17, les frayeurs des ténèbres de la mort; הַאַיקה וְאֵיקה בַּבְּלְהוֹית אֲּהְקה וְאֵיקה נְאֵיקה toi un objet d'épouvante, et tu ne seras plus; selon d'autres: je te réduirai au néant (de הַיָּה, הַיִּה et גֹם).

תְּלְהָה pr. 4° Balhah, servante de Rachel, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Dan et de Nephthali, Gen. 30. 3. — 2° Nom d'un endroit dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29, appelé aussi בילוים Jos. 19. 3.

קלהן ה. pr. m. 1° Gen. 36. 27. — 2° I Chr. 7. 10.

ללו chald., m. Un genre d'impôt, la taille: מְנָהָיוֹ בְּלוֹ תִילָהְ Esdr. 4. 13, (ils ne payeront plus) ni tributs, ni impôts, taille, ni dons, ou : péage.

קלוֹאִים m. pl. (rac. רְבָּלוֹאִים). Ce qui est vieux, usé: מְּלוֹאֵי חַפְּרָנוֹאַ Jér. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés, verset 11 בְּלוֹיֵי pour בְּלוֹיֵי.

רַלְטְשֵׁאצֵי Nom chaldéen de Daniel, Dan. 1. 7.

לְלִי (de בְּּבִי , avec י paragog.) 1° m. Destruction, corruption: יְּשַׂשְׁמֶּ נַּפְּשִׁי וּ Is. 38. 17, tu as tire avec amour mon âme de la fosse de la corruption. — 2° adv. Point, ne pas; מְבִּיבִּ וּ II Sam. 1. 21, (comme s) il n'eat point été sacré de l'huile sainte; בְּיבִי בְּיבִי וּ וְבִּיבִּ Is. 32. 10, la moisson ne reviendra plus; 10, la moisson ne reviendra plus; 30. 8, des hommes sans nom, sans considération.

Avec des prépositions : תַּבְלִּי־דַעָּח Deut. 4. 42, sans le savoir, par imprudence; קבלר ז Is. b. 14, sans mesure; פְבֶּלֶר חֹק point, parce qu'il n'y a plus, faute de, sans que : מְּבֶלִּי־לֹז Job 18. 15, qui n'est point à lui, qu'il a quittée; בִּבָּלִי־דַעַת Is. 5. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; הַיִּמְבָּלִּר אֵין־קַבָּרִים בְּנְצְבַיִּים Exod. 14. 11, est-ce parce qu'il n'y a plus de tombes en Egypte ? מְבָּלֶּר יְשֶׁב Jér. 2. 15, de sorte qu'il n'y a plus d'habitants; בּתְלָר אַשָּׁר לֹא־יִנְיָצָא וְאָרֶם Eccl. 3. 11, sans que l'homme puisse trouver (double négation); פַר־בְּלִר יָדֵהַ Ps. 72. 7, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de lune; לי הַעִּיד לו Gen. 31. 20, parce qu'il ne lui avait pas dit.

קל'ל m. Fourrage (mélange d'orge et d'avoine, v. אָם רְגָשָׁר שׁר בְּלִּרְלוֹי : אַם רְגָשָׁר שׁר בַּלִּרְלָּוֹי : Job 6. 5, le bœuf mugit-il lorsqu'il est près de son fourrage?

קלימָה f. Néant : קּלִימָה Job 26. 7, il suspend la terre sur le néant (de בְּלִּיבֶּת sans rien).

קלישל (de בֵּלָּר sans, בַּלָּר profit, utilité, v. בעל, ou de sans joug) Méchanceté, perversité; aussi destruction, dévastation: איש הבליצל הווי I Sam. 25. 25, cet homme méchant; אַנִּשִּׁר בְּנַיִּדְבָּלִינֻיַּל Jug. 19. 22, des hommes pervers; ברדבליעל I Sam. 1. 16, une femme pervertie; פר הַלְיַכֵּל Prov. 19. 28, un temoin injuste, faux; יבר־בּליצֵל Ps. 101. 3, une chose injuste, iniquité; בַּוּלֵר בְּלְיַעֵּל Ps. 18. 5, torrents dévastateurs; יבר־תּלְיַעֵל יַצוּים ap. 41. 9, une chose (maladie) dangereuse, ou le malheur s'est répandu sur lui (v. le mėme exemple à יָבֶלֶהָ דְּלִיָּעֵל; בְּאַלֶהָ בְּלֶּיָעֵל; יְבָּעָם Job 34. 18, dit-on à un roi: Tu es un méchant, un destructeur? לא יוֹסְיה עוֹד לַשְבֵּור־מַךְ תָּלְיַעֵל Nah. 2. 1, le destructeur ne passera plus au milieu de toi.

לְילֵיל (fut. לְיבֵל (בְּלֹי Méler, confondre, mélanger, arroser: בְּשָׁמְי בְּלֵי בְּי שָּׁמְי בְּלֵי בְּי שָׁמִי בְּלִי בְי שָּׁמְי Gen. 11. 9, car là l'Éternel confondit le langage de toute la terre; בְּלִינָ Gen. 11. 7, p. הֹיָבִי confondons; part. pass.: בְשָׁלִי בַּשְׁלֵי בַּלָּי בַּעָרָ Lév. 2. 5,

de la fleur de farine mélangée (pétrie) avec de l'huile; מְלֵּהִי בְּשָׁקֵּו רָצָעָן Ps. 92.11, j'ai été arrosé (oint) avec de l'huile fraiche. — 2° Ex. unique: יַבְּלַ לַּחֲטִרִים Jug. 19. 21, il donne du fourrage aux anes (de לֵּילִב fourrage).

Hithp. Se mêler: אָמְרֵים בָּעַבִּים רוּא יְתְּמֵינָם Osée 7. 8, Ephraïm se mêle aux

peuples.

קלם Serrer, brider. Ex. unique: בְּלֵּכוֹם Ps. 32. 9, il faut serrer la bouche (du cheval) avec le mors et le frein.

בולס שׁמְשִים Amos בולס שׁמְשִים Amos 7. 14, et cueillant des figues, ou des fruits des sycomores; selon d'autres: comme בָּלַל, les mélant avec d'autres choses (pour en nourrir mes troupeaux).

Niph. נְבְלֵע יְשְׁרָאֵל Osée 8. 8, Israel a été dévoré, détruit ; נְבְלָע בְּרְבַּיִע Is. 28. 7, ils sont abattus, absorbés par le vin.

Pi. 1° Engloutir, dévorer; plus généralement détruire, anéantir: יְבְּיִלְּיִי רְּשִׁי רְשִׁי רְשִׁי Prov. 19. 28, la bouche des méchants dévore l'iniquité; אַבְּילִי רְשָׁי רְשָׁי Hab. 1. 13, lorsque le méchant dévore celui qui est plus juste que lui; בְּילֵי רְשָׁי Lam. 2. 2, l'Eternel a détruit (sans pitié); רְשָׁי רְשָׁי בְּּיִר רְשָׁי בִּילִי בְּיִר רָשִׁי בַּּיִר בְּעִי בְּיִי בַּיִּר בְּעִי בְּעָי בְּעִי בְּער בְּעִי בְּער בְּעִי בְּער בְּער בְּער בְּער בְּעִי בְּער בְּער

Pou., passif de Piel. Étre détruit, anéanti; périr : ετράστι Is. 9.

15, et ceux qui se laissent diriger par lui seront détruits; avec אַרְרָבְּלַעְּ לַעְּבֶּוֹךְ : II Sam. 17. 16, pour que la ruine ne soit préparée au roi, pour qu'il ne périsse; אַרַבְּעָר צִּרְעַׁ בְּר רָבְעָע עוֹוֹ אַר אַרָע בּר רָבְעָע Job 37. 20, si quelqu'un pensait une chose pareille, il périrait; selon d'autres: quelqu'un dirait-il cela, comme si c'était une chose cachée, un secret pour lui?

Hithp. יבְל־חָרְמָּחָם הַּחְתַּלֶּע Ps. 107. 27, et toute leur sagesse s'est évanouie, est anéantie.

עפרי Jér. 51. 44, je ferai sortir de sa bouche ce qu'il a absorbe. — 2° אָּדְרָּיִר בָּלֵע Ps. 52. 6, tu aimes toutes les paroles de destruction, qui tendent à la ruine, ou: les paroles de ruse (de בַּלַירַר, envelopper, cacher).

אָלָע n. pr. 1° Ville près de Sodome, appelée plus tard אָד Gen. 14. 2. — 2° Bela, fils de Beor, roi d'Edom, Gen. 36. 32. — 3° Bela, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. בְּלָּעִי Nomb. 26. 38. — 4° I Chr. 5. 8.

למבי (comp. de אַ non, יבּילְעֵבי vers), toujours avec מְּלְעַבִי מִּילְיִם מִילְיִם מִּילְיִם נִילְּעַבי וּבּילְיִם Is. 36. outre, hormis: יבְּילְיִבִי בְּילְיִם Is. 36. 10, est-ce sans (l'ordre de) Dieu que je suis entré (dans ce pays)? מְּלְלְבֵּי מִילְיִם מְּבֶּלְעַבִי מִי Is. 22. 19, outre l'autel de l'Éternel; propose suis entré (de l'Eternel; propose suis entré de l'Éternel; propose suis entré de l'Éternel et l'éternel

ONTO (sans peuple, étranger) n. pr. 1° Balaam, fils de Beor de Pethor; ses prophéties, Nomb. 22-24. — 2° Nom d'un endroit dans la tribu de Manassé, au dela du Jourdain, I Chr. 6. 55.

Pip Dévaster, ravager: בַּלַק ppia

sert et le dévaste, dépouille.

Pou., passif: הַבְּלֶּבְתְּי הְּכְּבּיּקְת הְּכְבּיּקְת הְּכְּבּיּקְת וּמְבּלְּבָת Nah. 2. 11, elle (Ninive) est pillée, dévastée, ravagée.

P?7 (devastateur), n. pr. Balak, roi des Moabites, Nomb. 22. 2.

בּלְשַאצֵר n. pr. Baltassar, dernier roi des Chaldeens, Dan. 8. 1, 7. 1.

기발 구 (orateur) n. pr. m. Esdr. 2. 2. בְּלְתִּי (avec suff. בְּלְתִּד, בְּלְתִּד,) adv. et prép. Point, sans, sans que, hors: וֹבְלְחִר טָחוֹר הוּא I Sam. 20. 26, il n'est point pur ; מַמַּח בָּלְתִּר סָרָח Is. 14. 6, des coups sans répit; בַּלְתִּר אֲדִרכֵם הַּתְּכֵם Gen. 43. 3, sans que votre frère soit avec vous; ומוֹלְשִׁרעַ אַרָן תַּלְתִּר Osée 13. 4, de sauveur, il n'y en a point hors moi; בַּלְּחֵּר אָם Gen. 47. 18, si ce n'est. Avec les prépósitions : לְבַלְתֵּר רוּם־לְבַבוֹי Deut. 17. 20, de ne point élever son cœur; לְבַלְּחִי לְחֲצֵבִייר II Rois 23. 10, de ne point faire passer (sacrifier a Molech); לבלמר שבו איש Jér. 23. 14, afin que personne ne se convertisse (de ses crimes); ולבלחי כאוי Ez. 13. 3, et sans qu'ils aient des visions; פִּגַלְהִי שָּׁבְעַיַןּהָ Ez. 16. 28, קלְמִּר שַׁבַּיִם Job 14. 12, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de ciel, c.-à-d. jamais.

פּרִיתְים, אַרְיִתְים, לַּרָּמִית, מְשׁמִית, מְשׁמִית, מְשֹמִית, מְשֹמִית, 1° Hauteur, colline, montagne: צְּלִיתְים, וּמִלְים, וּמֹיתָים, וּמִיתִים, וּמֹיתִים, וּמֹיתִים, וּמֹיתִים, וּמֹיתִים, וּמֹיתִים, בּצִיתְים, בּציתְים, בּצִיתְים, בּצִיתְים, בּצִיתְים, בּצִיתְים, בּצִיתְים, בּציתְים, בּציתְים, בּצִיתְים, בּצִיתְים, בּצִיתְים, בּצִיתְים, בּציתְים, בּ

2º Hauts lieux où des sacrifices étaient offerts à Dieu, avant, et contrairement à la loi, même après la construction du temple; plus général., lieu consacré au culte impie des idoles : וֹבֵח דַשׁוֹם לָעָם תַּתָּטָח I Sam. 9. 12, le peuple offre aujourd'hui des sacrifices sur le haut lieu; רַק חַמֵּמוֹת לֹא־סֵרוּ II Rois 12.4, seulement ils n'avaient pas ôté les hauts lieux; מַמֵּי מְבָּית Rois 13. 32, les temples des hauts lieux; ron est mis אַז יָבֶנָה : temple ou autel בֵּיה הַבְּנַה ו שלמח משה I Rois 11. 7, alors Salomon construisit un temple de haut lieu; במות מלאות Ez. 16. 16, des hauteurs ou des autels couverts d'étoffes variées, bariolées (ces temples n'étaient souvent que des tentes). — 3° Sépulcre : יבמנרי בּירָם בְּמוֹרָם Ez. 43. 7, et par les cadavres de leurs rois (dans) leurs sépulcres.

ח. pr. m. I Chr. 7. 33. בְּּמְהַל

(v. io). בְּמוֹי

רוֹם (hauteur) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 19; appelée aussi אַנָּה וֹיִבּיה Nomb. 22. 41.

ן בָּלָ (rac. בָּנָה, const. בָּן, quelquefois, une fois מָרָי Gen. 49. 11, et מָרָי Nomb. 24. 3, avec suff. בָּיָה ; plur. בָּיָה , בָּיָה ; plur. בָּיָה , const. מַבַּר) 1° Fils, quelquefois petit-fils; jeune homme , garçon : יַּצְחַק מַּךְאַבְּרָחָם Gen. 25. 19, Isaac, fils d'Abraham; ארבו יוח אורבת יוח Exod. 21. 31, s'il frappe un garçon ou une fille; לַבַּן בַּן־נַידוּרַ Gen. 29. 5, Laban, fils (petit-fils) de Nahor; אָבִינַה בַּבְּנִים Prov. 7. 7, j'ai remarqué parmi les jeunes gens; de même des animaux: בּן־יּוֹמָה Lév. 12, 6, le petit d'une colombe; לְבְנֵי לּרֶב Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux; בַּרַבֶּקר jeune taureau ; des plantes : בַּן פֹרַח Gen. 49. 22, branche d'un arbre fécond; וַעַל־בַּן אָנַיִּאָרַוּח לַּןּדְ Ps. 80. ·16, et sur la branche que tu as consolidée pour toi: קני אָבִיק Gen. 49. 8, les fils de ton père, tes frères.

Plur. Enfants, descendants; avec le nom d'un patriarche, peuple, nation: חברה לי בָנִים Gen. 30. 1, donne-moi des enfants; בְּנֵי בְשְׁרָבָאַל les Israelites; בְּנֵי בִייְרְנָיִים les Ammonites; de même לִבְנֵי בַיִּרְנָיִם Joel 4. 6, aux Grecs. — 2° Soumis,

obeissant comme un fils; serviteur, disciple; ou aimé comme un fils, le bien-aimé, l'élu; אָבָּיךְהְּ וּבְּרָהְ אָבָיְ אָנָ וּ I Rois 16.7, je suis ton serviteur et ton fils, je te suis dévoué comme à un père; je te suis dévoué comme à un père; בְּיִבְיִיבְּיִ וְעְרָיִאִים I Rois 20. 35, (un) des disciples des prophètes; יִבְיִבְּיִבְ מְבְיִרִים מְרָבִייִ מְבְיִרִים מְרַבְּיִרִי מְרַבְּיִרִ מְבִּירִם מְרַבְּיִרְ מִּבְּיִרִם מְרַבְּיִר מְבִּיִר מְבִּירִם מְרַבְּיִר מְבִּיר מְבִּירִם מְרַבְּיִר מְבִּיר מְרַבְּיִר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבְּי מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבְּי מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִיר מְבִּיר מְבִּיר מְבִיר מְבִיר מְבִּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבִיר מְבְּיר מְבְיּים מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּים מְבְּיים מְבְּיּים מְבְיּים מְבְיּים מְבְיּים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיבְּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְבְּיִים מְּבְיּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיב מְיבְּים מְבְּים מְבְּיִים מְבְייִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיבְּיִי

בן בירו Fils de la maison, esclave né dans la maison du maître : וַאַרלִים בָּנַי־בָלָשׁן Deut. 32. 14, et des béliers de Basan; בּרְיַמָּנָת ISam. 20. 31, בּרְיַמָּנָת Deut. 25. 2, le fils de la mort, qui a mérité la mort, qui a mérité d'être frappé; suivi d'un mot qui désigne le temps, agé de : בָּן שָׁנָה agé d'un an ; בָּן־לַיִּלָּח Jon. 4. 10, agé d'une nuit; suivi d'un qualificatif, un בַּן בְּלִּיכֵל : אִישׁ est synonyme de בַּן un méchant, מו בֵּן חֵיכִל un sage, יחָכָם un vail-ומר אברון, Prov. 31. 5, בני בני אברון Ps. 72. 4, les pauvres; הַּלְּכָּוֹיִם Job 41. 20, fils de l'arc, flèche; אַן שַׁרָּשׁ Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin; בְּיֵי רָשָׁף Job 5. 7, les oiseaux, ou : וּבֶּרְינֵר ; (רַשֵּׁתְ Is. 21. 10, et le fils de mon aire, la paille; לְנֵי תַּאֵלִיִישׁ Job 1 . 6, les enfants de Dieu, les anges.

וּב chald. Même sign., employé seulement au pluriel: קניך, קניך (v. sing., fils).

12 n. pr. m. I Chr. 15.18. Les autres noms propres composés avec p sont:

יאוני (enfant de ma douleur) Nom de Benjamin, que lui donna Rachel en mourant des douleurs de l'enfantement, Gen. 35. 18.

rois de Damas et de Syrie. 1° I Rois 15. 18. — 2° I Rois 20. 1. — 3° II Rois 13. 3.

לְחַיֵּל (vaillant guerrier) n. pr. m., II Chr. 47. 7.

가구구 (fils du gracieux) n. pr. m., I.Chr. 4. 20.

איש מְבְּרְיָמִין n. pr. m.: אָרְמָין pour אָרָשִׁין un homme de la tribu de Benjamin, I Sam. 9. 1.

לְנָא chald. (ע. קּנָיה).

(fut. יִבְּנַח , fut. apoc. נַיַּבֶּן) Batir, construire, fonder, former, reconstruire : בַּנִיתִר בַּית וְבָל לָהְ I Rois 8. 13, je t'ai bati cette maison qui te servira de demeure ; בְּבִּנֹתַיִּהְ נַבָּהְ Ez. 16. 31, en construisant tes hauts lieux; ויבן אַז־נינְדו Gen. 10. 11, il fonda עניבו די אניגם אורעוולג — לאשׁר אניגם אוניבו ביבו אוניבם אוניבם אוניבו Gen. 2. 22, l'Eternel Dieu forma de la côte (qu'il avait prise d'Adam) une ובט ערים ושומות Amos 9. 14, ils reconstruiront des villes désertes. Avec a travailler a, aider a construire: ובְּכֵּי בְּדֵיכַל Zach. 6. 15, ils travailleront à la construction du temple; quelquefois recouvrir : ניבן אַת־קירות חַבּיִת I Rois 6. 15, il recouvrit les murs du temple, (à l'intérieur, d'ais de cèdre). Avec צַל batir autour, enfermer: בַּכַּר צָלַר Lam. 3. 5, il a bâti autour de moi (me tient enfermé) ; וּבְנֵח עַלֵּיחַ Eccl. 9. 14, il bâtit (des citadelles) autour de la ville; mėtaph. וּבָנִירִד אֶרְכָם וְלֹא אֲחֵרֹם Jér. 42. 10, je vous édifierai et je ne vous renverserai pas (je vous donnerai un bonheur durable); בְּנֵיו בָּיִה donner de la postérité ; אַטָּר לֹאַ־יִכְנָח אָת־מֵּרת אָחִרין Deut. 25. 9, qui ne relève pas la maison de. son frère, ne lui donne pas de postérité (v. בַּיָת).

Niph., passif du Kal. Etre rebâti; mėtaph. (des hommes), être rétabli, redevenir heureux: רְנְבָּטְּ בְּיִוּדְ עַבְּיִּדְ וְלַבְּטִּ בְּיִרְּ עַבְּיִּרְ וְלַבְּטִּ בְּיִרְ עַבְּיִרְ וְלַבְּיִּרְ וְלַבְּטִּי בְּעָרִין בְּעָבִי וְלַבְּיִר וְלַבְּטִּי בַּעַרִים בְּעָבִין בְּעָבִי וְלַבְּיִר וְלַבְּיִר וְלַבְּיִר עַבְּיִר וְלָבְיִי בְּעָרִים בְּעָבִין בַּעָבִי בַּעְרָים בַּעָרִים בַּעָרִים בַּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרִים בּעָרָים בּעַרָּים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרָים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִּים בּעַרִים בּעַבְּים בּעַרִים בּעַרָּים בּעַרִים בּעַבְּים בּעַרִים בּעַבְּים בּעבּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעבּים בּעבּי

קנָא , פּנָה chald. Batir, part. passė בּוְרָא וֹנָא נְפִּרְנָה : בִּיִּרְאָ וְנָא נְנָא בְּנָא Esdr. 5. 9, de construire ce temple.

Hithp., pass. : יְרְשָּׁא אָבֶן אָבֶּל Esdr. 5. 8, qu'elle soit construite avec de grosses pierres. n. pr. m. Néh. 7. 18, et plusieurs autres.

אַ plur. de מַנוֹת plur. de pa.

건 (bati) n. pr. m. II Sam. 23.36, et plusieurs autres.

ንች n. pr. m. Néh. 9. 4.

הַבְּרַקְּרַקְ n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 45.

קבי יִנְעָקוֹ (v. הְאֵרוּת n. pr., station dans le désert, Nomb. 33. 31.

לְּנֵיה (bati par Dieu) n. pr. m. I Chr. 4. 36, et plusieurs autres.

קְּנְיֶּה / fém. Édifice, batiment קּנְיֶּה Ez. 41. 13, l'édifice et ses murs.

חַבְּיָהוּ n. pr. m. II Sam. 8. 18, et plusieurs autres.

ענים (v. בּנים).

קּלְיָבִין (fils de ma droite, c.-à-d. mon fils bien-aimé (v. יְבִּדּיִ,), mon bonheur) n. pr. Benjamin, dernier fils de Jacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 35. 48. La tribu de Benjamin forma, avec celle de Juda, le royaume de Juda; n. patr. patr.

ח בּניִמָּן n. pr. m. Esdr. 10. 32.

וְקִיד חַבְּיִרְ חַבְּיִרְ הַבְּיִרְ חַבְּיִרְ חַבְּיִרְ חַבְּיִרְ בַּוֹבְיִרְ בַּיִבְּיִרְ Ez. 41. 12, et le mur de cet édifice. — 2º Muraille: רַבֵּב תַבְּיִבְ בַּבְּיִרְ Ez. 40. 5, la largeur de la muraille.

בּוֹיְנְאָ chald. Batiment, Esdr. 5. 4. קְּיְנָנְּאַ (notrefils) n. pr. m. Néh. 10.14.

Dlp chald. S'irriter: מַלְמָא דְנַס Dan. 2. 12, le roi s'irrita; selon d'autres, a prép. et ou subst., le roi était en colère, fureur.

እሂነን et ቫሂነን n. pr. m. I Chr. 8. 37, 9. 43.

קריה (dans le secret de Dieu) n. pr. m. Neh. 3. 6.

📭 n. pr. m. Esdr. 2. 49.

DD\$ (v. 042).

פָּקר et קוֹם collect. Fruits non műrs, aigres; raisins verts: ובֹּקָר וֹמֵל Is. 18. 5, et le fruit vert qui commence à műrir;

ירים קובר בירים Job 15. 33, il rejettera, comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

לְצָא chald. (v. בְּעָה).

פּגַירָני et בּצַירָני (avec suff. בַּצַרָני et בַּצַרָני, (בַּצֶרָם ,בַּצַרָכָם ,בַּצַרֵיט et בַּצַרָט, בַּצַרָּכָם, בַּצַרָּה וַרֵר בַּצַּרִי : Lam. 3.,7, il a fait une haie autour de moi ; וַלַּרְלָּח אור בַּצַרַנָּר Ps. 139. 11, et la nuit est lumineuse autonr de moi; יַגַן יַד בָּעַר יוֹשֶׁב יָרוּשָׁלֵם Zach. 12.8, l'Éternel protégera les habitants de Jérusalem ; בְּעֵר חֲלַנְתַב Jug. 3. 22, autour de la lame. — 2º Pour, à cause de, en faveur de : עור מַצַר־עור Job 2. 4, peau pour peau; הַבֶּר־אָשָׁה זוֹנָה Prov. 6. 26, à cause d'une femme prostituée; יוּעִּמְירוּ בַּעַּוִי Exod. 8. 24, priez pour moi ; יִנְמַר בַּנְעִר Ps. 138. 8, Dieu l'achèvera en ma faveur; רַכַּמַר נְּצַעַר II Chr. 30. 18, (Dieu) leur pardonnera (p. בַּצָרָם, v. קבשר). — 3° Au travers, au milieu, parmi, par, derrière: וּבְעֵר חַשֵּׁלֵח יִשֹלה Joel 2. 8, et ils tomberont au travers des épées ; לא־הַגוּישׁ וָהַקּהִים גַּעַבִינוּ הַוּרַעַה Amos 9. 10, le malheur ne s'approchera pas et ne viendra pas au milieu de nous, ou: ne nous surprendra pas; לֹפֵל וַבְדֵוּן וּהָרוֹ מְעֵר מְעָרוֹת Is. 32. 14, les tours et forteresses seront parmi les, du nombre des cavernes, c.-à-d. changées en cavernes; בְּצֵר חֲדַוּלוֹן Gen. 26. 8, par la fenêtre; בְּיֵבר הַוּשְּׂבְּכָּה II Rois 1. 2, par la grille, la fenêtre; דַּיְלְחוֹת חָצֵלְיָה בַּעֵּדוֹ Jug. 3. 24 (Ehud) ferma les portes de la chambre derrière lui, ou sur (Eglou); מַרַפֶּר שַׁרַפָּל יִשְׁפּוֹם Job 22. 13,. jugerait-il derrière, ou : à travers l'obscurité? בְּצֵר רֶר חֲשֵׁעֵר Sam. 4. 18, près (du côté) de la porte; fig. סַנֶּר — יָבָבָר בְּעֵר רָחֲם fermer le sein, rendre stérile; בְּבַּעַר לְצַשְּׁרֵקְהַ Cant. 4. 1, derrière ton voile (v. معربة).

ובים תְבְעָה־אָשׁ 1° בּיִם תְבְעָה־אָשׁ Is.64.1,(comme) le feu fait bouillonner l'eau. — 2° (comme le chald. בְּעָה תְבְּעָיוּן תְּעָיוּ (בְּעָה Is. 21. 12, si vous voulez prier (ou: chercher), priez (cherchez).

Niph. 1° נְבְּטָה מְּחִימָה וְשְּׂנְבָּה Is. 30. 13, (une partie qui menace ruine) et qui

forme une saillie dans une haute muraille, ou: brèche ouverte dans une, etc. — פין מאַפְיָר Obad 1.6, ses tresors sont recherchés, ou découverts.

דעף et אַעף chald. 1° Chercher: Dan. 2. 13, on chercha Daniel. — 2° Prier, avec פּרָם, בְּיָרָם, בִּיךְ Dan. 2. 16, il pria le roi; Dan. 2. 16, il fait sa prière.

לְּעָל f. chald. Demande, prière: דִּי Dan. 6. 8, quiconque dressera une demande; בּעֹיהַי בְּצֵא בְּעִי Dan. 6. 14, sa prière.

Nomb. 22.5. — 2° Beor, père de Bela, roi iduméen, Gen. 36. 32.

קעוּתִים m. pl. Terreurs: מְצוּתִים Job 6. 4, les terreurs divines, qui viennent de Dieu (rac. מָצֵים).

Nuth, Ruth 2.1. — 2° Nom d'une colonne placée devant le temple, à gauche, I Rois 7.21.

בּעָים Fouler aux pieds, regimber: בּיְשָׁמֵן רְשָׁרֹּאן וַיִּבְּעָם Deut. 32. 15, Ieschouroun est devenu gras et il regimba, c.-à-d. se révolta; לְּמָּר תְּבְעֵם תְּוֹבְרִי Sam. 2. 29, pourquoi foulez-vous aux pieds, pourquoi méprisez-vous, mes sacrifices?

קְעֵיר m., collect. Bétail, aussi bête de somme : בַּעִּרְבָּע אָר־בְּעִירְכָּם Gen. 45. 17, chargez vos bêtes (rac. בָּעָר.).

ליבי אלים אלים וולקקה Dominer, posseder, épouser, cohabiter: בְּעֵלִּים אַרֹיִם ווּלְּתָּהְ Is. 26. 13, d'autres mattres que toi ont dominé sur nous; avec לְּמִיבָּלוּ זִי בְּעַלִּיּוֹ וְ I Chr. 4. 22, qui avaient pris possession de, ou qui dominaient dans Moab; בְּיִיבְיִּבְּלוּהְ בְּעַלִּיהְ בְּעַלִּיהְ בַּעָלַיּהְ בַּעָלַיּהְ בַּעָלַיּהְ בַּעָלַיּהְ בָּעָלַיּהְ בַּעָלַיּהְ בַּרְיִבְּלַ בָּחַיִּרְ בַּעַלִּיהְ בַּעְלַיִּהְ בַּעָלַיִּהְ בַּעָלַיִּהְ בַּעָרָיִּהְ בַּנְיִהְ בַּעַלַּיּהְ בַּעַלָּיהְ בַּעָרָיִּהְ בַּעַלִּיהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעַלִּיהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעַלִיהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעַלִּיהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעַלִּיהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעְרַיִּיהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעְרַיִּיהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעְרַיִּהְ בַּעְרָּיִּהְ בַּעְרָיִיִּהְ בַּעְרָיִיהְ בַּעְרָיִיהְ בַּעְרַיִּיהְ בַּעְרַיִּהְ בַּיִּבְילִיהְ בַּעְרָּיִהְ בַּעְרָּיִבְּיִּבְּיִבְּיִבְיּ בְּעִרְיִבְּיִבְּעִרְיִּהְ בַּעְרָיִיהְ בַּעְרַיּ בְּעִירִיהְ בַּעְרָי בְּבְּיִבְילִי בְּעִיבְילִיהְ בַּעְרָי בְּבְּערִי בְּעָרָיהְ בַּבְּילִיהְ בַּבְּילִיהְ בְּיִבְילִיהְ בִּיְבְילִיהְ בִּיבְילִיהְ בִּיבְילִיהְ בִּיבְילִיהְ בִּיבְילִיהְ בִּיבְילִיהְ בִּיבְילִיהְ בִּיוּבְייִיבְּילִּיי בְּיִבְילִיהְ בִּיוּבְיי בְּיבְילִּיהְ בִּיוּבְייִייִייִּיל בּיִיבְילִיהְ בִּיוּבְיּיִים בּיִייִיל בְּיִיבְילִיים בּיוּבּיל בְּיוּבִּיל בְּיוֹים בּיוֹיים בּיּילִיים בּיּיבְּייִיל בּיּיִיל בּייִיל בּיִיבְילִּיל בְּיִיל בְּיִיבְּיל בְּיִיבְילִים בּיּיִיל בְּיוּבְייבְיל בְּיבִייּיל בְּיִיבּיל בְּיבִייבּיל בְּיוּבִייל בְּיבְּיבְילִיהְ בְּיבְירְיבּיל בִּייוּים בּיּבְיל בְּיבִּיל בְּיבְיל בְּיבִּיל בְּיבּיל בְּיבְיּבְיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּילִּים בְּילִּים בְּיבְּיל בְּיבְילִּיל בְּיבְּילִּים בְּיבְּילִיים בְּיבּיל בְּיבְיליים בְּיבּיל בְּיבְּיבְייבְייים בְּיבְילִיים בְּילִיים בְּיבְיליים בְּיבְילִים בְּיבְילִּים בְּיבְילִיים בְּיבְילִיים בְּיבְילִיה

meureront avec, en toi); אַרְיּבְּיּה שִּרְיּצִּי אַרְיּצִּי אַרְיּצִּי אַרְיּצִּי אַרְיּצִּי בּרָּצִּי בְּרָּבְּרִ אַרְיִּצְי בּרָבְּיִר בְּרַבְּרִי בַּרְיִבְּי בּרָבְיִר בַּרַבְּיִר בַּרַבְּי בּרַבְּיִר בַּרַבְּי בּרַבְּיִר בַּרַבְּי בּרַבְּיִר בַּרַבְּי בּרַבְּיִר בַּרַבְּי בּרַבְּיִר בְּרַבְּי בְּרַבְּיִר בְּרַבְּי בְּרַבְּי בְּרַבְּי בְּרַבְּי בְּרַבְיי בְּרַבְּי בְּרַבְּי בְּרַבְיי בְּרַבְּי בְּרַבְיי בְּרַבְיי בְּרַבְיי בְּרַבְיי בְּרַבְיי בְּרַבְיי בְּרַבְיי בְּרַבּיי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבִּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבִּי בְּרַבִּי בְּרַבִּי בְּרַבִּי בְּרַבִּי בְּרַבִיי בְּרַבּיי בְּרַבּיי בְּרַבּיי בְּרַבּי בְּרַבִּי בְּרַבִּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבִּי בְּרַבִּי בְּרַבְי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּרַבִּי בְּרַבְי בְּרַבּי בְּרַבְי בְּרַבּי בְּרַבְי בְּרַבּי בְּרַבּי בְּרַבְי בְּרַבְי בְּרַבִּי בְּרַבּי בְּרַבְיבְּיבְי בְּרַבּי בְּרַבְיבּי בְּרַבְי בְּרַבְי בְּרַבִּי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרַבְיי בְּרַבּי בְּבָּבְיי בְּבִי בְּרַבּי בְּבַּיבְיי בְּבִי בּרָבּי בְּבַּבְיי בְּבַּי בְּבַּי בְּבַּבְיי בְּבַּיבְיבּי בְּבַי בּרָבּי בְּבַּבְיי בְּבַּיבְיי בְּבַי בּבְּיבּי בְּבַיבּי בְּבַיבּיי בּבּיבּיי בּיבּיבּי בּיבּי בּבּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּיייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּייייי בּ

Niph. Étre épousé, être pris pour femme: métaph. יַאָרְבֶּן תִּבְּנֵל Is. 62.4, ton pays sera épousé, rempli d'habitants.

I בְּעָלָה, הַעֲלָר, avec suff. בְּעָלָה, הְנַעָלָה, plur. בּעַלִּים, const. בְּעַלִּיד et בְּעַלִּים ses maitres, etsing. son maitre). Maitre, possesseur, époux: מַעַלֵּר גוֹרָם Is. 16.8, les mattres des nations; בַּבֶּל הַבָּיָת Jug. 19. 23, chef de la maison; דעל משל Exod. 21. 28, le propriétaire du bœuf; בְּיֶלֵית Exod. 22. 14, son maitre ; לא רַשַּבָּא בָּעַל בְּעֲבְּיִד Lev. 21. 4, maitre, chef de la nation, il ne se rendra pas impur; selon d'autres : pour בְּבֶעֵל même pour un chef, un grand; בְּמִשָּׁד עַל־בָּעָלַה II Sam. 11. 26, elle pleura son époux ; אַנַל אַשַּר Exod. 21. 3, un homme marié; בַּעל ו אובידי Joel 1. 8, l'époux de sa jeunesse. Suivi d'un nom de ville, habitant de, נבי ביירוו : אַנְשֵׁר , בְּנֵר Jos. 24.11, les habitants de Jéricho; תַּבֶּלֵר חַיִּבִיר Jug. 9. 51, les habitants de la ville. Suivi d'un qualificatif (subst. ou adj.), il est employé dans diverses acceptions, comme בַּעַל חֲחַלוֹמוֹת: אִישׁ Gen. 37. 19, l'homme aux réves, réveur ; בַּלַבּ בַּעַלֵּר ; II Sam. 1. 6, cavaliers דַּעָּלֵרים קאַים Gen. 49. 23, archers; בַעל הַבְּרִים Exod. 24. 14, celui qui a une affaire, un procès; בַּעַל מָנַה Prov. 1. 17, oiseau; מַכֵּל מִּימְיוֹת: Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer; בַּצָלֵי בָרָיהו Gen. 14. 13, les alliés; בְעַל אַק Prov. 22. 24, homme violent; בַּעַל נָבָּשׁ Prov.: 23. 2, qui est maître de son âme, de ses passions ; אַל־חִּמְנַע־טוֹב מְתְּעַלֵּיו Prov.: 3. 27, ne refuse pas le bienfait à ceux a qui il appartient, aux pauvres, ou: n'empêche pas le bien du bienfaiteur; מָנֵי אָנָי Aboth 1. 7, plaideur.

II אַבּלְים (mattre) Baal, divinité phénicienne; avecl'art.: אַבְּקַבּעָלַ Jug. 6.25. Plur. אַבְּלָבִים Jug. 2.11, statues de Baal. Les peuples qui l'adoraient ont ajouté au nom principal divers qualificatifs: בַּעַל בַּיִּבִי Jug. 8.33, Baal de l'alliance (v. בָּיִבִּי et יִיבִּיבְּי.). Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes.

לאל n. pr. 1° D'une ville, I Chr. 4. 33.— 2° D'un homme, I Chr. 5. 5. בעל בָּר n. pr., ville au pied du mont Hermon, Jos. 11. 47.

קמון המון n. pr., ville, Cant. 8. 11. אָבְעל הְמוּן (mattre de la grâce) n. pr. 1° D'un roi d'Édom, Gen. 36. 38. — 2° I Chr. 27. 28.

קצור העל קעור n. pr., ville a la limite d'Ephraim, II Sam. 13. 23.

קימון ח. pr., ville près du Hermon, Jug. 3. 3.

בּצל קעון (lieu d'habitation) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 38.

(ville des brèches, de l'éruption) n. pr., lieu où David remporta une grande victoire sur les Philistins, II Sam. 5, 20.

וֹפַעל אָפֿוֹן n. pr. d'une ville égyptienne près de la mer Rouge, Exod. 14. 2.

בעל שָׁלשָׁה n. pr. d'une ville, II Rois 4. 42.

בעל הְּכֶּר (lieu des dattes) n. pr. d'une ville, Jug. 20. 33.

ה בְּעלי יְהוּדָה n. pr. d'une ville, II Sam. 6. 2; aussi בְּעָלִה וְיִבְּיִה יְבְּיִה יְבְּיִה וְבָּעָלִה Jos. 15.9.

אָל chald. m. Homme (v. I בַּעֵל), Esdr. 4. 8 (v. בַּעָם).

קצל ה. (de בַּצְלֵּח. Mattresse : תַּצְלָּח I Rois 17. 17, la mattresse de la maison; בְצְלַח־אוֹב I Sam. 28.7, pythonisse; בַּצְלַח מְשָׁמִים Nah. 3. 4, une magicienne. קּצְלָה n. pr. d'une ville. 1° Jos. 15. 9 (v. מְּצֵלֵי יְתִּיְהָוּ). – 2° Jos. 15. 29, dans Juda.

עלוֹח n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

קּעְלְיְרָע n. pr., fils de David, I Chr. 14. 7, appelé aussi אָלְיָדָע II Sam. 5. 16. הַעַלְיָדָע n. pr. m. 1 Chr. 12. 5.

בּעלִים n. pr.d'un roi des Ammonites, Jér. 40. 14.

ת בעלח. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 44.

לית־בְּאֵר (lieu du puits) n. pr. d'une ville aux limites de Siméon, Jos. 19. 8.

リンラ n. pr. d'une ville, Nomb. 32.3. * シンラ n. pr. m. 1° I Rois 4.12. — 2° 4.16. — 3° Néh. 3.4.

7以是 n. pr. m. 1° II Sam, 4. 2. — 2° 23. 29. — 3° Esdr. 2. 2.

קצר (fut. יבשר) 1° trans. et intrans. Brûler, consumer, dévorer; être embrasé, se consumer, être allumé, s'allumer; se construit avec le rég. dir., et plus génér. avec בְּנַחֵל נָּמְרִית מֹעֵרָת בָּה : בְּ Is. 30. 33, comme un torrent de soufre qui l'embrase; פָאַשׁ מְבְעֵר־יַעֵר Ps. 83. 15, ַ comme le feu consume la forêt; בַּמְבְּעֵר בי אַשׁ יַיַר Nomb. 11. 1, le feu de l'Eternel les dévora; מַּמָרַת בַּעָר בָאַשׁ Exod. 3. 2, le buisson était embrasé par le feu; מַהוּע לֹא־יִבְעַר חַסְּנַח Exod. 3. 3. pourquoi le buisson ne se consume point; מָמוֹ חַצּרָה מַשְׁרָה Osée 7. 4, comme un four qui a été allumé par le boulanger; אַ הַולִּים בַּעַרוּ מְעֵּנוּ Ps. 18. 9, des charbons en ont été allumés. Métaph. s'enflammer (de colère), briller : פרייבער פּנְעַט אַפּוּ Ps. 2. 12, car sa colere s'enflammera bientôt; הישוערווי וֹבְּלֵּשִּרד יִבְעֵּר Is. 62. 1, et (jusqu'à ce que) son salut brille comme une torche.

2º Étre stupide, insense (ע. בְּעֵּיִד (בְּעָּיִד וְיִבְּטָלוּ Jér. 10. 8, et soudainement: (ou tous ensemble) ils deviennent stupides et insensés; selon' d'autres: avec le même (bois) ils font du

feu et ils font leurs sottises (idoles). Part. מערים בעם Ps. 94. 8, vous les plus stupides parmi la multitude.

Niph. Etre, devenir stupide: נָבְעַר לביארם מדעה Jer. 10.14, tous ces hommes sont stupides, malgré leur science, ou: par leur art; צָּבֶּח נְבֶעֵרָת Is. 19.11, (leur) conseil est (ou est devenu) stupide, fou.

Pi. בַּעֵר et יְבַעַר, inf. בָּעַר et בַּעַר, לַבַעָּר עַל־מִוּבֶּח הַי : 1º Brûler, allumer Neh. 10. 35, pour brûler sur l'autel de Dieu; וְדָּיָרוּ לְאָרָם לְבַעֵּר Is. 44. 15, il sert à l'homme pour brûler; לא־תַּבֶערוּ אֲשׁ Exod. 35. 3, vous n'allumerez point

2º Oter, mettre de côté, faire disparaltre, exterminer : בַּצַרָהִי מִשְׂרָשׁ בְּן־תַבָּיָה Deut. 26. 13, j'ai ôté de la maison ce qui est consacré; לְאִרַבְּעַרְהִר יִינְעָּנִיּ הְנָטְבָא Deut. 26. 14, je n'en ai point mis à part étant impur ; וּנְבַעַרָּח רָעָח מִיְשִׂרָאֵל Jug. 20. 13, nous ferons disparaître le mal du milieu d'Israel; souvent וּבְצֵרָתִּ tu ôteras le mal du milieu הַרָּע מִּמְרְבָּדְּ de toi (lorsqu'un supplice est ordonné); וּבַעַרְתִּר אַחֵרֵי בַיתּדּיַרָבְעַם עַאַשָׁר יִבַעַר חַעַּלֵל I Rois 14. 10, et je nettoierai la maison de Jéroboam comme on ôte l'immondice, c.-a-d. je l'exterminerai; פֵּר־אָשׁ יִדְיָה לְבָּצֶר קֵיִן Nomb. 24. 22, si Kayin est pourchassé, banni ; יָשֶׁבָח וְחֶיְתָּח לָבָעֵר Is. 6. 43, il sera de nouveau détruit; רויון בער Is. 4. 4, un esprit qui extermine ou qui embrase.

3° Paitre, ravager, avec וּבַעֵר בִּשְׂנֵח אחר Exod. 22. 4, et il patt dans le champ d'un autre, avec le rég. dir.; ובערקם המרכם Is. 3. 14, vous avez ravagė la vigne; וְחָרָח לְבָעֵר Is. 5. 5, elle sera ravagée.

Pou. Etre allumé : יָאֶת־דָאָת לִּפְנֵיו מִבֹעַרָת Jér. 36. 22, et l'atre devant lui était.

allume.

Hiph. 1º Allumer, brûler, faire consumer : הַּמַבְיִר אַח־הַבְּעֵרָה Exod. 22. 5, celui qui allume l'incendie; ןְּתְבְעֵרְהִי הבשון רכבה Nah. 2. 14, je ferai consumer son char par la fumée. — 2º Faire disparaître, exterminer, avec אַדֵּרֶבּי : וונני פּבְעִיר אַחֵירַי בְּעְשָׁא וְאַחֵרַי בַיחּנּ I Rois

16. 3, j'exterminerai ce qui reste de Baasa et de sa famille. — 3º Faire paitre, ravager: פָר יַבְעַר־אִישׁ שָּׁוֹרָת אוֹ־בֶּרֶם Exod. 22. 4, lorsque quelqu'un ravage un champ ou une vigue.

ארש-בער : Ps. 92. 7, Ps. 92. 7, l'homme stupide ; קָּסִיל וַבַעֵּר Ps. 49. 11, le sot et l'homme stupide (v. בַּעַר 2°).

אָנְאָא n. pr. Baara, femme de Saharayim, I Chr. 8. 8.

קעָרָה f. Incendie, Exod. 22. 5 (v. בַּעַר *Hiph*. 1°). ַ

העשה ה. n. pr. m. I.Chr. 6. 25.

ת בעשה n. pr. Baasa, roi d'Israel, successeur de Nadab; il détruisit la maison de Jéroboam, I Rois 15.27-29.

יבית בְּשִׁתְּרָה (p. בַּית בְשִׁתְּרָה) n. pr. d'une ville de la tribu de Manassé, Jos. 21. 27; appelée צַּשְׁמָרוֹת I Chr. 6. 56...

בעח Kal inusité. Niph. בְּעָתוֹ Etre effrayé, s'épouvanter: וּבְבֹאוֹ נִבְצָתִּר Dan. 8. 17, à son arrivée je fus épouvanté; וָתָפֶּן וְבְצֵּח פִּלְּפְנֵי חַעְּּבֶּן Esth. 7. 6, Haman fut terrisié devant le roi.

Pi. רְבַעֵּת (fut. רְבַעֵּת) Effrayer, épouvanter, inquieter, agiter : פַּלָּצוּה בַּעַחָהִנִּי Is. 21. 4, un frémissement m'épou. vante, je suis saisi de terreur; וּבְעַיִתּוּ ו רוּחַ־רֵעָה I Sam. 16. 14, un mauvais esprit l'agita, ou l'assaillit.

לַעְתַה f. Terreur: הָעָה בְּעָתָה Jér. 8. 15, et il n'y a que terreur (rac. בַּעַרוֹ).

בְּלֵּף ... מַלְאָ בָּבֹץ בַנְלָּף .lér. 38. 22, lorsque tes pieds ont été enfoncés dans un bourbier, engagés dans la boue.

רַנְאַר־וֹפָא בָּלֹא בָאַר : אַ בּוֹאַ הַ בַּוֹר בּיַר וּ Job 8. 11, le jonc pousserait-il sans marais ? Plur. באיתיה Ez. 47. 11, pour ses marais.

¥⊉ n. pr. m. Esdr. 2. 17. ; ייי

יר בְּצִיר יָשִּיֹג : m. 1º Vendange בַּצִיר יַשִּׂיג י ארד-זרַע Lév. 26. 5, la vendange durera jusqu'à l'époque des semailles. — 2º adj. ירל יצר דובארר Zach. 11. 2, la forêt qui était forte, haute, inaccessible, a été coupée, comme num cheth. (v. נצר (v.)

יְבְצֵע (fut. יִבְצֵע 1º trans. Couper, briser : וּבְצַעַם מָראשׁ מָּלָם Amos 9. 1, briseles (les chapiteaux des colonnes pour qu'ils tombent) sur la tête de tous. יתַּצְעַם imper., pour בַּצָּעָם. intrans. Etre blesse (v. לא יְבְצָעוּ Joel 2. 8, ils ne sont point blessés. — 2º Ravir, dérober; plus génér., rechercher des gains illicites, amasser avec avidité, être cupide : וּבֹצֵעַ מַרֵךְ נָאֵץ תַי Ps. 10. 3, le ravisseur, l'avare, qui s'enrichit, s'estime heureux et irrite l'Eternel, ou : blasphème et irrite, etc. (ע. בַּבַרָּ; בַּצַע בָּצַע (בָּבַרָּ Prov. 1. 19, et fréq. celui qui recherche un gain illicite, qui est cupide, avare; יר הקקות הונת כי ירבע Job 27. 8, quel est l'espoir de l'hypocrite, quoiqu'il amasse du bien avec avidité?

שָּבֶּק m. (avec suff. בְּצִּבְּק). Proie, butin, gain illicite, profit, intérêt: בְּצִּבְּק מִי מִּבְּי מִי מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעָ מִּרְ מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעְ מִּרְ מִּבְּעִ מִּרְ מִּבְּעִ זְּבְּעִ זְּבְעִ זְּבָעְ זְּבָּעְ זְּבְעִ זְּבָעְ זְבָּעִ זְּבָעְ זְבָּעִ זְבָּעִ זְבָּעִ זְבָעִ מִּרְ מִּבְּעִ מִּרְ מִּבְּעִ מִּרְ מִּבְּעִ מִּרְ מִבְּעִ מִּרְ מִבְּעִ מִּרְ מִבְּעִ מְּבִּעְ מִבְּעִ מְבִּעִ מְבִּעְ מִבְּעִ מְבִּעְ מִבְּעִ מְבִּעְ מִבְּעִ מְבִּעְ מִבְּעִ מְבָּעִ מְבָּעִ מְבָּעִ מְבָּעִ מְבָּעִ מְבָּעִ מְבָּעִ מְבָּעִ מְבְּעִ מְבְּעִי בְּבָע מִּבְּעִ מְבְּעִ מְּבְּעִ מְּבְּעִ מְבִּעְ מְבְעִי מְבָעִם מִּבְּעִ מְּבְעִי מְבָּעִ מְבִּעְ מִבְּעִם מִּבְּעִ מְבְּעִי מְבְּעִבְּעִ מְבִּעְ מִבְּעִי מְבְּעִבְּעִ מְבְּעִי מְבְייִי מְבְּעִי מְבְּעִי מְבְּעִי מְבְּעִי מְבְּעִי מְבְּעִי מְבְּבְּעְי מְבְּעְבְּי מְבְּעִי מְבְּעְבְּעְי מְבְּעְיבְּי מְבְּעְי מְבְּעְי מְבְּעְי מְבְּעְי מְבְּעְי מְבְּעְּבְּעְי מְיּבְּעְי מְי מְבְּעְיי מְּבְּעְי מְּבְּעְי מְעִי מְּבְּעְי מְיּבְּעְי מְי מְבְּעְּבְּיי מְיי מְעְּבְּיבְּיי מְיי מְעִים מְּעִים מְּעִים מְיי מְבְּעְיי מְיי מְעּבְּעְיי מְעִיי מְעִּבְּעְיי מְיּעִים מְּעִים מְיּעִים מְּעִים מְיּעִים מְיי מְבְּעְיי מְבְּעְיי מְיי מְבְּעְיי מְייים מְיּעים מְּיים מְייים מְּיים מְייים מְייִים מְייים מְי

Pkp S'enfler, se gonfler: אַלָּהְיּלְּהְּ הַבְּּמְשְׁ Deut. 8.4, ton pied n'a point été enflé (Néh. 9.21). De la

Prom. Pate: ipra Exod. 12. 34, sa pate.

ኮድሂች n. pr., ville dans Juda, Jos. 15. 39.

기보쿠 1° Couper (principal. des raisins), vendanger: וַאֵר־כָּגַר לָא תְבָצר Lév. 25.5, tu ne couperas, recueilleras pas les raisins de tes vignes non taillées; קי הָבְצֹר פַרְפָּך Deut. 24. 21, lorsque tu vendangeras ta vigne; métaph. יָבְצֹר רוּחַ נְנָידִים Ps. 76. 13, il abat l'esprit (orgueilleux), ou: il retranche la vie des princes. Part. מיצר vendangeur. - 2º Fortifier, rendre inaccessible. Part. seul usité, fortifié, fort: ערים גולה וכצורת Deut. 1. 28, des villes grandes et fortes; הימה בצורה Is. 2. 15, forte muraille; metaph. ngung. לה ורלות וכצרות Jér. 33. 3, je te dirai des choses grandes et inaccessibles (à l'esprit), c.-à-d. cachées, ou prodigieuses.

Niph. Etre inaccessible, être impossible: לֹאִ־נְּבֶּעֵי מֵנְעָּטְּ Gen. 11.6, (rien de ce qu'ils ont médité de faire) ne leur sera impossible, ou : ne sera négligé par eux; מְּנְיִּנְיִ מְּנִי מְנְּעָּ בְּיִנְּעָּי Job 42. 2, aucun projet n'est trop difficile pour toi, ou : aucune pensée ne te manque.

Pi. Fortifier: בְּבֶּיֵר נְיִנְיִינְיִי Is. 22. 10, pour fortifier la muraille; בְּיִר תְבָּיֵר מִינִי Jér. 51. 53, dut-elle (Babylone) fortifier encore sa formidable hauteur.

אָלָּ et אַלְ (plur. מְצִּיִדם) m. Matière précieuse, or ou argent: יְשִׁיה־עַּלִּיעָּפָּר בָּצִּיר בְּצִיר בְּצִיר בְּצִיר סְצַר 1 yob 22. 24, il répand de l'or sur la terre, ou : jette l'or sur la poussière; סטור זיין אַנִין שַׁיִּר מְצַר Job 36. 49, non point l'or; אַבְּר Job 22. 25, que le Tout-Puissant soit ton or.

ገሄን n. pr. 4° D'une ville lévitique dans la tribu de Ruben, Deut. 4. 43.

— 2° D'un homme, I Chr. 7. 37.

קּאָרָה f. Bergerie : בְּאָרָה Mich. 2. 12, comme un troupeau dans une bergerie; selon d'autres, n pr. d'uné ville, riche en troupeaux.

קַּצְּהָה (forteresse) n. pr. d'une grande ville iduméenne, ls. 34. 6, 63. 1; une fois comme ville de Moab, Jér. 48. 24.

ערון: m.: שובר לְבְעָּרוֹן Zach. 9. 12, retournez à la place forte (v. בַּבָּר 2°).

וֹנְשְׁיֵח הַשִּׁרָת Jér. Sécheresse: אַלְּעָת בַּשְּׁרָת Jér. 17. 8, dans une année de sécheresse.

לייבְרֵי חַמַּשְּרוֹח. Jér. 14. 1, à cause de (touchant) la sécheresse (mais אָדָי Ps. 9. 10, 10. 1, est composé de יוֹדְי et a prép.).

P13P3 n. pr. m. Esdr. 2. 51.

רְּבְּשׁ m.: מַּמְבָּק דְּבָשׁ I Rois 14.3, (un vase) une cruche de miel.

파우구구 (dévastation de Dieu) n. pr. m. Néh. 11. 17.

기원국 n. pr. m. I Chr. 9. 15.

'문국 n. pr. m. 1° Nomb. 34. 22. — 2° I Chr. 5. 31.

יַרְּיָּרְ n. pr. m. I Chr. 25. 4.

אָרָת m. (plur. seul usité). Crevasse, brèche: הְּמָבִים Amos 6.11, (il ruinera) la petite maison par des crevasses, des brèches; יְמֵי מִיר ls. 22. 9, les brèches de la ville de David (rac. בַּמָּיב).

ערַפָּע (fut. יְבָּפֵע 1° Fendre, percer, faire jaillir, déchirer : מֹפַעַ עַבָּים Eccl. עקע כם ; Ps. 78. Ps. 78. Ps. 78. על־בִּקעם חַרוֹת חַנּלְעֵר ; על־בִּקעם חַרוֹת הַנָּלְעַר Amos 1. 13, parce qu'ils ont fendu le ventre des femmes enceintes de Galaad (ou: percé les montagnes); וּבַקַּעָהַ לָּחָם בל-פרות Ez. 29. 7, tu leur as fendu, déchire, toute l'épaule ; אַתָּה בָּקַנָהַ בָּקנָה בָּקנָה בָּקנָה בָּקנָה בָּקנָה בָּקנָה בָּקנָה בָּקנָה בָּקנָה בַּקנָה בַּינָה ל Ps. 74. 15, tu as fait jaillir des sources et des torrents. - Fendre des œuss, éclore; וּבָקעָה וְדָגְרָה בְצִּלָּה Is. 34. 15, elle les fera éclore, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes). Avec p percer dans, pénétrer : נַיּבָקעוּ שָׁלֹשֶׁת ון בוברים במחמה פלשמים II Sam. 23. 16, les trois héros pénétrèrent dans le camp des Philistins.

2º Battre en brèche, conquérir: ייאמר

לְבְּקְעָם אַלָּיר II Chr. 32. 1, il résolut de les conquérir.

Niph. 1° Se fendre, s'entr'ouvrir; être rompu, brisé, ébranlé; percer, jaillir: נְתְּבֶּקֵע הָאֵרָכָּת Nomb. 16. 31, la terre s'entr'ouvrit; נְתִּבָּקַע הָאָרֶץ בְּקוּלָם I Rois 1. 40, et la terre s'ébranla par leurs cris; יָלָם נְבְקָשׁ II Chr. 25. 12, et ils furent tous écrasés, brisés; ne יָבֶּקַע בַּשַּׁחַר אוֹרֶךְ Is. 58. 8, alors ta lumière percera comme l'aurore; כַּר־נָבַקענ Is. 35. 6, car des sources בְּנְּדְבֶּר מַיִם perceront, jailliront, dans le désert; וַ הַאַרָר הְעָבֶּקע אָסְעָרו Is. 59. 5, si on l'écrase, il en sort un aspic. — 2º Etre conquis, פניא הְּחְרָת לְּתִבָּקֵעַ Ez. 30. 16, No sera conquis ; נַתְּבָּקַע חַצִּיד Jér. 52. 7, la ville fut battue en brèche, conquise.

Pi. 1° comme Kal.: רְבַּשֵּׁל עֲצֵּד עָּלָּח Gen. 22. 3, il fendit le bois pour l'holocauste; אָבָשְׁל מְּבְשֵׁלְ וּצְּלְּחְיִלְּחֹ מְּבְשֵׁלְ וּצְּלְּחָ וּצְלְּתְּלְ וּצְלְּתְּלְ וּצְלְּתְּלְ וְצְלְּתְּלְ וְצְלְּתְּלְ וּצְלְּתְּלְ וּצְלְּתְּלְ וְצְלְּתְּלְ וְצְלְּתְּלְ וְצְלְּתְּלְ וְצְלְּתְּלְ וְצְלְּתְלְ וְצְלְתְּלְ וְצְלְתְלְ וְצְלְתְלְ וְצִּלְיִי בְּעָתְלְ וְצִּלְיִי בְּעָתְלְיִי בְּעָתְלְ וְצִייִי בְּעָתְלְ בְּעִרִּי בְּעָתְלְ בְּעִרִּי בְּעָתְלְ בְּעִרְ בְּעָתְּעִם בּעְנִים בּעִיבְיי בְּעָרִים בְּעָבְיִים בְּעָבְיִים בְּעָבְיִים בְּעָבִים בּעִרִּים בְּעָבִים בּעִיבְים בּעִבְים בּעִבְיבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְּיִם בְּעָבִים בּעִבְּים בְּעָבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְיבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְיבִים בּעִבְּיבִים בּעִבְּיבִים בְּעִבְּיִם בְּעִבְיבִים בְּעִבְיבִים בְּעִבְּיבִים בְּעִבְיבִים בְּעִבְּיבִים בְּעִבְיבִים בְּעבִיבְים בּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעבּיבוּ בּעבוּיב בּעבִּיבְיב בּעבוּבְיבְיב בּעבוּיב בּעבוּיב בּעבוּב בּעבוּים בּעבּים בּעבוּים בּעבּים בּעבוּים בּעבוּים בְּיבְיבְיים בּעבוּים בּעבוּים בּעבוּים בּעבוּים בּעבּים בּעבוּים

Pou. 1° Étre fendu, être rompu: יְבְּקְעִי יְבְקְעִי Osée 14. 1. et ses femmes enceintes auront le ventre fendu; בְּלִים Jos. 9. 4, (des outres) usées et rompues, ou fendues. — 2° Étre battu en brèche, être conquis: יְבִיקְּעִים Ez. 26. 10, une ville prise, conquise.

Hiph. 1° Conquerir un pays: אַלִּיםּ Is. 7. 6, et conquerons-nous-la אַלִּים אָל : אָל Is. 7. 6, et conquerons-nous-la לְחַבְּקִידַ אֶּל : אָל Il Rois 3. 26, pour percer, se faire passage jusqu'au roi d'Edom.

Hoph. יְבְקְנֶה הָנִיר Jér. 39. 2, la brèche de la ville fut faite.

Hithp. יְהְשָׁמָלִים יִּהְבַּשְּׁענּ Mich. 1. 4, les vallées s'entr'ouvriront;

Jos. 9. 13, et voici elles (les outres) sont fendues.

맛구구 m, (de স্ফুর্ fendre, une moitié). Beka, la moitié d'un sicle, Esdr. 38. 26 (v. 날았다).

לְּקְעָה f.:(plur. בְּקְעָה). Plaine, vallée: בְּקְעָה Gen. 11. 2, ils trouvèrent une plaine ou vallée.

בּקער chald. f. Vallée, const., Dan.

PP- Vider, faire le vide, dépeupler, dépouiller, piller: מְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי וּצִּיִי בְּיִבְּיִי וּצִּיִי בְּיִבְּיִי וּצִּיִי בְּיִבְּיִי וּצִּיִי בְּיִבְּיִי וּצִּיִי בְּיִבְּיִי וּצִּיִי בְּיִבְיִי וּצִּיִי בְּיִבְיִי וּצִּיִי בְּיִבְיִי וּצִּיִי בְּיִבְיִי וּצִּיִי בְּיִבְיִי וּצִיי וּצִיי בְּיִבְיִי וּצִיי בְּיִבְיִי וּצִיי בְּיִבְי וּצִיי בְּיִבְי וּצִיי וּצִיי בְּיִבְי וּצִיי וּצִיי בְּיִבְי וּצִיי בְּיִבְי וּצִיי וּצִיי בְּיִבְי וּצִיי בְּיִבְי וּצִיי בְּיִבְי וּצִּיי וְצִיי בְּיִבְי וּצִּי בְּיִבְי וּבְּיבְי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיִבְּי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיִבְי וְצִיי בְּיבִי בְּיִּבְי וּבְּיבְיבְי וּבְּיבְי בְּיִּבְי בְּיבִּי בְּיִבְי וּבְּיבְיבְי וּבְּיבְי בְּיבִּי בְּיבְי בְּיבִּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבּי בְיבִּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְיבִּיי בְּיבּי בְּיבּי בְיבִיי בְּיבּי בְּיבּי בְיבּיי בְיבִיי בְּיבּי בְיבִיי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְ

Niph. (de אָבֶּק ou de מָּבֶּר, pass. du Kal: אָבֶּירְ מִינְּרָאָר וּוֹת מִבְּירִם Is. 24. 3, le pays sera dépeuplé; métaph. יבּירִים Is. 19. 3, l'esprit de l'Egypte sera renversé dans son sein (l'Egypte n'aura plus d'intelligence); חָבָּיִר p.

Pi. אַרַאָרָאָ זְּיִלְּקְיּ Jér. 51. 2, ils ravageront, videront, son pays.

723 Garder des troupeaux; de la berger. Pi. Rechercher soigneusement, examiner, inspecter, passer en revue, avoir soin, avec לא־רַבַּקַר : לא ביים לְשֵּׁיֵבר תְאָרוֹב Lév. 13. 36, le prêtre n'aura point à examiner si le poil est devenu jaune. — Avec לא רָבַּקַר בֵּין־טוֹב :בֵּין לרֵע Lev. 27. 33, il ne recherchera pas s'il est bon ou mauvais (il ne distinguera pas entre le bon et le mauvais); ילבקר תדי בלי Ps. 27, 4, et de contempler son temple, ou d'y étudier; selon d'autres: de pà d'y aller tous les matins; ובקרתים Ez.34.11, et אַבקר אָר־צאֹנִי vers. 12, je visiterai, je passerai en revue, mon troupeau; וּמִיוֹבֶּח דַּוּנְחלֹשֶׁת יִרְוֹרֶת־לִּי לבקה II Rois 16. 15, quant a l'autel d'airain, c'est à moi à en avoir soin, à m'en occuper, ou: je le visiterai, j'y sacrifierai de temps en temps; וַאַדֶר

קיים לְבַקּר Prov. 20. 25, et après avoir fait des vœux de s'en occuper (de réfléchir après coup sur l'engagement qu'on a pris).

קקרים אינים אינים

m. (pl. בְּקַרִים). $1^{
m o}$ Matin (de מוֹכבֵר בֹקַר :distinguer, v. aussi בַּקַר Job 38. 7, les étoiles du matin, du jour; בַּבֹּקֵר Gen. 19. 27, le matin, de בקר : bonne heure. De même בקר seul קיביע קולי Ps. 5. 4, des le matin tu entends ma voix ; לבקר Deut. 16. 4, jusqu'au matin ; בַּבֹקר בָבֹקר Exod. 30. 7. ולפקר לבקר לבקר I Chr. 9. 27, בַּקרה לבקר לַבֹּקר לַבֹּקר לַבַּקר רובה ; Job 7. 18, chaque matin לבקרים ער־רַעבֹקר Jug. 6. 31, qu'il meure jusqu'au matin, c.-à-d. avant le lendemain matin. — 2º adv. (synon. de מַוַר). Demain, bientot: וכקר וראיתם Exod. 16. 7, demain vous verrez; מֹקר וְיֹדֵע הַי Nomb. 16. 5, demain Dieu fera connaître: קינף בַּלְּקֶר הַסְּיָף Ps. 90. 14, rassasienous de ta miséricorde dès le matin; bientôt, ou : dans ce matin de salut : Ps. 49. 15, les שׁבַרהוּ בַּם וִשַּׁרִים לַבֹּקֵר Ps. 49. 15, les justes les domineront bientôt.

בְּקְרָה . לְבָּקְרָת רֹשֶׁת מְיִרוּ . בְּקּרָה Ez. 34. 12, comme le soin, la sollicitude, du berger pour son troupeau (v. קבָר Pi.).

בּקנֶת הְּוְנֶת f. בּקנֶת הְּוְנֶת Lév. 19. 20, le supplice du fouet aura lieu (de בָּקָר une lanière de peau de bœuf servant

de fouet); selon d'autres: une instruction, enquête, aura lieu.

까지 Kal inusité. Pi. 방향과 1° Chercher, rechercher, désirer, vouloir; se construit avec l'acc. avec > et sans rég.: ריכיה Prov. 14. 6, le moqueur cherche la sagesse (et il ne la trouve point); פִי־רִבְּקֵשׁ לַעֵּיֹנְי Job 10. 6, si tu recherches mes péchés ; וּבְקַשְׁתֵּם נַּם־תָּדִית Nomb. 16. 10, vous désirez même le pontificat; יַרְבָּקֵשׁ הַפְּירוּז Exod. 4. 24, il voulut le tuer; avec בַּקַשׁׁ רֵי לוּ אִרשׁ : לּוֹ בלבבו I'Sam. 13. 14, l'Eternel s'est choisi un homme selon son cœur. ברש שנים Rechercher la face d'un homme, vouloir le voir, s'attirer sa faveur: וְכַל־תַאָּרֶץ מִבְּקִשִׁים אָּח־פְּנֵי שְׁלֹטֹח I Rois 10. 24, toute la terre voulut voir Salomon; לבים פבקשים פני־מושל Prov. 29. 26, plusieurs recherchent le regard, la faveur, du dominateur. — De Dieu: בַּקְשׁׁהּ מָנֵיד Trop Ps. 105. 4, cherchez sa face, invoquez-le sans cesse ; אָמֵר לִבָּר בָּקִשׁיּ פני אַר-פַניף די אַבַקּשׁ Ps. 27. 8, mon cœur dit au sujet de toi (ou de ta part): Invoquez-moi; Seigneur, je cherche ta face; ויבקש הוד אַרד פור II Sam. 21. 4, David interrogea l'Eternel, ou: pria Dieu. Sans מְבָקשֵׁר רֵי : פֵּיִרם Ps. 105. 3, ceux qui recherchent l'Eternel, qui l'invoquent. Avec רָּצָּרו vouloir le malheur, le préjudice de quelqu'un : לא רביזי Nomb. 35. 23, et il ne cherchart pas a lui faire du mal; דְּכְּכָּקְשִׁים אר נפוטן: Exod. 4. 19, ceux qui voulaient t'ôter la vie. Sens opposé : וִישֶׁרִים יָבֶקשׁוּ Prov. 29.10, et les justes cherchent à lui conserver la vie (ou ils attentent à la vie de l'ennemi de l'homme simple). – 2º Demander, exiger: וַזַרַעוֹ מָבַמָּשׁׁ־לַּרָום Ps. 37. 25, et ses enfants demander (mendier) du pain. Plus fréq. avec 79 et רָּלְבָקֵשׁ מָאֵל אָכְלָם : מְיַד Ps. 104. 21, pour demander à Dieu leur nourriture; וארו פיויכם Is. 1. 12, qui exige cela de vous; אַבַקשׁ Ez. 3. 18, je te redemanderai son sang, je vengerai sa mort sur toi ; בי רוא יבקש Jos. 22. 23, l'Eternel s'en vengera, en demandera compte. — Avec מְלְמָנֶיד , מְן prier,

Pou. pass. Étre cherché, être recherché, examiné: רְבְשֵׁשׁ מְּדִּיבֶּוֹן יִשְׁרָאֵל Jér. 50. 20, les péchés d'Israel seront recherchés; יִדְבְשִׁשׁׁ יַדְּבָּעָשׁׁ Ez. 26. 21, tu seras cherché; יִרְבָשׁׁ יַדְּבָּעָדׁ Esth. 2. 23, la chose fut examinée.

בּקְשָׁה f. Prière, demande: בַּקְשָׁה Esth. 5. 7, ma prière.

I תור מין מין אין, poet. Fils, comme en chald.: מַּרְיבְּרִי וּמַּוֹר מַרִּר וּמָרי מַרְיבּרְי וּמַוּר מַרִּר וּמָרי מִּרְי וּמַוּר מַרִּר וּמִינִי וּמַוּר מַרִּי פּרִי וּמִיר מַנִּי וּמָר מַר מַנִּי וּמָר מַנִּי וּמָר מַנִּי וּמָר מַנִּי וּמִי מִּנִי מִי מִּנִי וּמְר מַנִּי וּמִי מִי מִּי מִי מִּי מִי מִּי מִי מִּבְּר בַּר וּ Ps. 2. 12, embrassez le fils, c.-a-d. le roi; selon d'autres: la pureté (v. II מָּרָי מִי מָּרָי.).

72 chald. m. Fils: = Dan. 5. 22,

80

son fils; מֵר אַלָּדִיק Pan. 3. 25, un fils de Dieu, un ange.

בּר יביי. (רְבּר בְּינֶיךְ בֵּירָיִר (רְבָּרֶר בַּינְיִר בַּירָר (בְּבֶּר בַּינִיר בַּירָר (בְּבֶּר בַּינִיר בַּירָר (בְּבָּר בַּינִיר בַּירָר (בְּבָּר בַּינִיר בַּירַר בַּבּר בַּיבִיר בּבּבּר בַּבְּר בַּירַר בַּבּר בַּבְּר בַּירַר בַּבּר בַּבְּר בַּבּיר בַּבְּר בַּבּר בַּבְּר בַבְּר בַבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַבְּר בַּבְּר בַבְּר בַבְּר בַבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַּבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְיר בּבּיר בַבְּיר בַבְּיר בּבּיר בַבְּיר בּבּיר בַבְּיר בּיבּיר בּבְּיר בּבּיר בַבְּיר בּיבּיר בּבְיר בּבּיר בַבְּיר בּבּיר בַבְיר בּיבּיר בּבְיר בּבּיר בּבָּיר בּבּיר בּבְּיר בּיבּיר בּבְּיר בּבְּיר בּיבּיר בּבְּיר בּיבּיר בּבּיר בבּיר בּבּיר בבּיר בּבּיר בבּיר בּבּיר בבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בבּיר בּבּיר בּבּיר בּ

אלִדִים Gréer (tirer du néant), faire naître, produire: בָּרָא אָלִדִים אַר חַפּבּרָא בָּרָא בַּרְאַר אַר בּרַא פּבָּרָא פּבָּר מַרָּא בּרַיר אַר פּבּר (au commencement) Dieu créa le ciel et la terre; אַרְיִם אָרָם בְּרָים אָרָם Gen. 5.1, le jour où Dieu créa l'homme; אַלִּדִים אָלִדִים אַלִּדִים אָלִדִים אָלִדִים אַרָּם Ps. 51. 12, ô Dieu, crée, fais naître en moi un cœur pur; דְּלָּבְּלִּ גִּילָר אַלִּרִים וּרָבּ בּרַבִּא אָרִיריִנְּשָׁלַם גִּילָה וּלָּה Is. 65. 18, voici, je fais naître en Jérusalem l'allégresse; exact.: je crée Jérusalem (j'en fais) une ville d'allégresse.

Niph. Etre créé, être né: מְּיוֹם הְבֶּרְאָת Gen. 5. 2, le jour où ils furent créés ; בְּבֵרְאֵדְ Ez. 21. 35, dans l'endroit où tu es née.

Pi. בּרֵא 1° Couper, abattre, défricher: בּרֵאן לְּךְּ עֲׁתֵּב Jos. 17. 18, tu couperas la (le bois, pour y demeurer); ייר פּרֵאן עפרי אוֹירְעָן בְּרַוּרְבוֹיְם Yers. 18, tu l'abattras (la forêt); פּרֵא אוֹיְתְוּן בְּרַוְרַבוֹיְם Ez. 23. 47, qu'ils les abattent, percent de leurs glaives.

— 2° (v. בְּרָהְ שִּרֹא בָּרֵא בְּרֵא בְּרֵא בַּרֵא בַּרֵא בָּרֵא בָּרֵא בַּרֵא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בָּרָא בַּרָא בַרָּא בַּרָא בַרָּא בַּרָא בַּרָּא בַּרָא בַּרָא בַּרְא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָא בַּרָא בַּרָּא בַּרָּיִי בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּיִי בָּרָא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בּרָּיא בּרָא בּרָא בּרָיא בּרָּיא בּרָּבּיי בַּרָּא בִּרָּבְיּיִי בְּיִי בְיִיי בְּיִי ב

Hiph. Engraisser: לְתַבְרִיאֲבֶם מַבְאִיִּדּה I Sam. 2. 29, pour vous engraisser des prémices (des offrandes de mon peuple d'Israel).

קרָא chald. m. Campagne : מֵינֵת בָּרָא Dan. 2. 38, les animaux des champs. ת בוד בלאָרָן n. pr. Berodach Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12, appelé aussi בּלִאָּדָן Is. 39. 1.

קראיה (que Dieu a créé) n. pr. m. I Chr. 8. 21.

ובְרַבְּרִים m. pl. Ex. unique: אַבְרָבְּרִים I Rois 5. 3, et de la volaille engraissée; des oies, selon quelques commentateurs.

קבר Gréler: קבר forêt tombera, il grélera quand la forêt tombera, c.-à-d. la forêt tombera sous la grêle (יְבָר jinf. de קבר); selon d'autres: la grêle tombera dans la forêt (מָבָר subst., la grêle, comme, grêler).

קָּרֶּד m. Grêle: בָּיֶד מָאוֹד Exod. 9, נבֶּד מָבֶּד מָאוֹד Exod. 9, 48, une très forte grêle.

לְרָדִים (plur: בְּרָדִים adj.: בְּרָדִים Gen. 31. 10, (des brebis) qui avaient des taches blanches comme de la grêle; סיִּסִים בְּרָדִים Zach. 6. 3, des chevaux avec des taches blanches; selon d'autres, simplement: tachetés.

קרָדְ n. pr. d'une ville, Gen. 16. 14. רָדָּ n. pr. m. I Chr. 7. 20.

קּרָרָת Grêle (douteux), Is. 32. 19. (Selon d'autres, inf. de בְּרָרָת, v. בָּבָּר.)

לְּרָהְ מִּתְּא מִּרָא וּ Manger (v. בְּרָה אָתָם לּוְחָה): בּיְהָי אָתָם לָּתְם II Sam. 12. 17, il ne mangea point avec eux; וְאָבְרָה מִיּדָה וֹ אַבְּרָה מִיּדָה וֹ ISam. 13. 6, pour que je mange ce que sa main m'offrira. 2º Choisir (v. מָרַר אַרֹשׁ: I Sam. 17. 8, choisissez-vous un homme.

Pi. יָדִי לְבְרוֹח לָבְיוֹת Lam. 4. 10, ils (leurs enfants) leur servent de nourriture (inf. ou subst.).

Hiph. לְתַבְּרוֹת צָּאִדְבְּוֹר לֶּחְם II Sam. 3. 35, pour faire prendre à David de la nourriture; וְתְבְרֵנִי לֶּחָם II Sam. 43. 5, qu'elle me donne à manger.

לְרוֹלְהְ (béni) n. pr. m. 1° Baruch, ami de Jérémie, Jér. 32.16.—2° Néh.3.20. — 3° Néh. 11. 5.

הְבְנְיֵדֵ m. pl. Ex. unique : הְבְנְיֵדֵ Ez. 27. 24, et avec des caisses pleines d'étoffes riches, précieuses.

ברוֹת Ex. unique : ברוֹת Cant. 1. 17, (nos lambris sont) de cyprès.

יימט בְבְרוּתר ראש: Nourriture: נימט בְבְרוּתר Ps. 69. 22, pour nourriture ils m'ont donné du fiel (v. ביים 1°).

ברוֹחָה Ez. 47. 16, et ברוֹחָה II Sam. 8. 8, n. pr. d'une ville.

ንጀርንት (de fer) n. pr. m. 1° II Sam. 17. 27. — 2° Esdr. 2. 61.

Hiph. 1° Faire fuir, chasser: יַיַּבְרִידּהּ I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallées; Job 41. 20, la flèche ר (פֿנית מי) בָּנתַ.

קרי היי Job. 37. 11, même (dans) la pureté de l'air (v. le même exemple à יבית ct à ירי).

ንጋ n. pr. m. I Chr. 7. 36.

רְאָכּדְבְּרִיאָּה (נְּבֶּרְאָרִי (בֶּרָא בְּיִ בְּרִיאָּה (נְבֶּרְאָרִי בְּרָא בְּרִיאָרוּ (מָרָא 16.30, si Dieu crée une (nouvelle) création, c.-à-d. s'il fait une chose nouvelle, inoule; selon d'autres, de בָּרֵא Pi., s'il fait une destruction, une catastrophe terrible.

קְּלֶּהְהָ f. 1° Nourriture, mets: רְּלֶּהְהָּ וו Sam. 13. 5, qu'elle prépare devant moi ce mets (v. בְּרָה 1°).

— 2° adj. בְּרָהְה Ez. 34. 20, une brebis grasse (v. קַרָּיא).

י לְּרִיה pl. הְרִיהות. Créature, homme: אֵלוּהְ כָּל-הְרִיהות Rituel, Dieu de tous les êtres.

ווניבְיהִי בְּרִיהִים כְּלָם: m.: קּנְהַ פּגְּים Is. 43.14, j'ai abattu tous les fuyards, ou: ces verroux, comme בְּיִהָן (selon d'autres, je les ai conduits tous dans des vaisseaux poussés par le vent, de יְהָין (דּיִה Is. 27.1, Leviathan, serpent qui fuit, alerte, ou serpent immense.

תַּרִים n. pr. m. I Chr. 3. 22.

קריקם: m. 1º Barre, verrou : בְּרִיקום Exod. 26. 26, des barres de bois d'acacias; דָּלָחִים וּבְּרִיקוּ הָאָרֶץ מְּרָהָיהָ Deut. 3. 5, (ayant) portes et verroux; בְּתִּי מְּנִילְם Jon. 2. 7, la terre (a fermé) ses barrières sur moi à jamais. — 2º Métaph. (v. III ב). Protecteur, soutien: בְּיבָּינָהְ עַּ בּצַיב Is. 15. 5, ses chefs (fuient); selon d'autres: ses fuyards (vont) jusqu'à Zoar (v. בְּיִבָּינָה).

תריטה (malheur, v. I Chr. 7. 23) n. pr. m. 1° Gen. 46. 47; nom patron., Nomb. 26. 44. — 2° I Chr. 7. 23. — 3° Plusieurs autres.

לְּנִייֹת f. (de הַיָּים ou אַיָּשָ couper). Alliance, pacte, accord, contrat. Entre des nations: וְצַהַּח מָּרָתוּ לֵמי בִרִיה Jos. 9. 6, maintenant contractez avec nous une alliance; entre amis : וַיִּכְּרֹת יְדוֹנְעַן וְדָוָד בייה I Sam. 18. 3, Jonathan et David firent un pacte; entre l'homme et la femme: أربه ترجرنه إياضه فربرته Mal. 2. 14, elle est ta compagne et l'épouse liée à toi par un contrat; princip. de l'alliance de Dieu avec les patriarches et le peuple d'Israel: וַלֹא יַשָׁתַה אַת־תַּרָית אַבֹּיַדְיּק Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance contractée avec tes ancêtres (de même בְּרִיהוֹ רָאַטֹּנְים Lév. 26. 45). Les alliés, מֵּנְלֵּר , תַּנְלֵּר יִנְרִידוּז ; contracter une alliance: שוּם, פָּבַת, הַלִּקרם, יָבַער הָבָית, י בוא , עבר בּבְרִית; rompre une alliance : אֶרֶץ חַבְּרִית --. חַפַּר, שִׁקַר בְּ ,בֶּוַב , חַלֵּל-בְּרִית Ez. 30. 5, la Palestine ; מַלְצָקה תַוּפָרָירת Mal. 3. 1, messager de l'alliance, Messie; livre, arche, tables פַּמָּר ,אַרוֹן ,לּוּחוֹת דַוּבְּרַית de l'alliance, contenant la loi divine; quelquefois concr. pour signe de l'alliance, circoncision : וְדָיִינָה בְּרִינִה בְּרָשׁרְכָם Gen. 17. 13, mon alliance sera (marquée) dans votre chair; plus complet, vers. 2: איה בְּרִיהו signe de l'alliance; וֹאָהֶקְהָ לִבְיִיהו עָם Is. 42.6, je ferai de toi le représentant de mon alliance avec le peuple; בְּרִית כֹּוְלֵשׁ Dan. 11. 28, sainte alliance, p. peuple de la sainte alliance.

לבּוֹיוֹת f. (rac. בּבּיִיה f. (rac. בּבִּיה). Lessive, soude, potasse, alcali (végétal): יְחַרְגִּי־לָּדְּ מִּרִיה לַבְּנִיִּה מְבַּנְּיִה מִבְּנִיה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְיִה מְבַנְּיִה מְבַנְּיִה מְבַנְיִה מְבַנְיִה מִבְּנִיה מְבַנְיִה מְבַנְיִה מִבְּנִיה מְבְּנִיה מִבְּנִיה מִבְּנִיה מִבְּנִיה מִבְּנִיה מִבְּנִיה מִּבְּנִיה מִּנְנְיה מִּנְּיִיה מִּנְּיִיה מִּבְּנִיה מִּנְּיִיה מִּנְיה מִּנְּיִיה מִּנְּיִּיה מִּנְיִּיה מִּנְּנִיה מִּנְּיִּיה מִּנְייִּיה מְנִּבְּיִּיה מְּנִים מִּים מּבְּנִיה מִּנְּיה מִּנְּיִיה מְּנִּיה מִּנְּיִיה מְּנִּבְּייה מִּנְיה מִּנְּיה מִּנְּיה מִּנְּיִיה מְּיִּיה מִּיּים מִּים מִּים מּים מּים מִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיים מִּיּי מִּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיּים מִּים מִּים מִּיּים מִּיּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּים מִּים מִּים מִּים מְּיים מִּים מְּיִּים מְּיּים מְּיִּים מְּים מְּיּים מִּים מְּיִּים מְּיים מְּיּים מִּיּים מְּיים מְּיים מְּיבְּיים מְּיִּים מְּיִּים מְּיּים מְּים מְּים מִּים מְּים מְּבְּיים מְּים מִּים מְּיים מְּיּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּים מְּיבְּיים מְּים מְיּים מְּים מְּים מְיּים מְּיִים מְּים מְיִּי

לַרַךְּ (fut. יְרְרֵךְ) 1° S'agenouiller : מָרְרָרָ על־בְּרְעָרִי II Chr. 6. 13, il se mit

a genoux ; נְבִּרְבָּח לִמְנֵי־יֵר Ps. 95. 6, agenouillons-nous devant l'Eternel. 2º Louer, bénir, employé seulement au part. pass. (peut-être aussi l'inf. קרוֹה Jos. 24. 10, et לבַרָבו plusieurs fois, mais plus probablement du Pi.): ברוה יַר אַלְדָר אַליִר אַבְרָדָוּם Gen. 24. 27, loué soit l'Eternel, le Dieu d'Abraham mon maitre; מָרוּךְ מְנִי לַנֵיי Jug. 17. 2, que mon fils soit beni de l'Éternel; fem. בריכה אַתּק לַתַּי Ruth 3. 10, puisse le Seigneur te combler de ses bénédictions; formule de congratulation et de bénédiction; וברוה מינפה וברובת את I Sam. 25. 33, béni soit ton bon jugement et sois bénie toi-même ; plur. מָרוּכִים אֲחָפ לַיַר Ps. 115.15, soyez bénis devant l'Eternel.

Niph. Etre béni, se bénir: יְנְבֶּרֶם בָּךְ Gen. 12. 3, par ou en toi seront bénies (toutes les familles de la terre).

Pi. בְּרָהְ 1° Louer, exalter, invoquer (Dieu), bénir: אַרָּבְּרָה Ps. 103. 20, vous, ses messagers, louez l'Éternel; אָרָבְּרָה Ps. 103. 1, mon âme, exalte le Seigneur; אַרָּבְּרָה אָנָרְ Is. 66. 3, il invoque des idoles; אַלְבָרָה Deut. 21. 5, pour invoquer Dieu ou pour bénir en son nom; (des hommes) louer, saluer, adresser des félicitations, des souhaits: מְּרַרְהַנְּהְ בְּרֵיִּה בְּּרֵיִּה בְּרִיִּרָּה Prov. 27. 14, celui qui loue son ami à haute voix; בְּרֵיִּה בְּרִיְּבָּיִה עַּרְיִּבְּיִּה בּּיִרְיִּבְּיִּר בּיִּרְיִּבְּיִּר בּיִּרְיִּבְּיִּר בּיִּרְיִּבְּיִר בַּיִּרְיִּבְּיִר בּיִרְיִּר בְּיִרְיִּבְּיִר בְּיִרְיִּבְּיִר בְּרִיִּבְּיִר בּיִר בְּרִיִּבְּיִר בְּיִרְיִבְּיִר בְּיִרְיִבְּיִּר בַּיִּרְיִבְּיִר בְּיִרְיִבְּיִר בְּיִרְבִּיִּר בְּיִרְבִּי בְּרִירְבִּיּר בְּיִרְבִּי בְּרִיִיִּר בְּיִרְבִּי בְּרִיִּרְבִי בּיִרְבִּיִּר בּיִרְבִּיִּר בּיִרְבִּי בְּיִרְבִּי בְּיִרְבִּי בְּרִיבְּיִר בְּיִרְבִּי בְּיִרְבִּי בְּיִרְבִּי בּיִרְבִּיי בּיִבְּיִבְּיִי וּיִי בּיִּבְּיִבְּיִבְּיִי בּיִּבְּיִבְּיִי בּיִּרְבָּיִבְּיִי בּיִּרְבִּייִ בּיִּרְבִּייִ בּיִּבְיבָּי בּיִּרְבִיי בּיִּרְבִּייִי בּיִּרְבִּיי בּיִּרְבִּיי בּיִּבְיבָּי בּיִּרְבָּי בִּיִּי בְּיִרְבִּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִּבְייִּי בְּיִייִי בְּיִּרְבִּי בְּיִיי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִרְבִּי בְּיִרְבִּי בְּיִרְבִּי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִרְבִּיי בְּיִי בְּיִרְבִּי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי

2º Bénir, donner sa bénédiction, combler de bénédictions, de bienfaits; prononcer des formules de bénédiction... Se dit des bénédictions de Dieu. d'un père, des pontises, d'un prophète: יַנְבֶּרֶהְ אֹיָם אֵלִיִּדם Gen. 1. 22, Dieu les bénit; מַבּיר הְבָּרֶכְה נַפְּיִשׁר Gen. 27. 5, afin que mon ame te bénisse ; יואר תַּבֶּרֶבֶת אֲשֶׁר ברה משח Deut. 33. 1, voici la bénédiction que Moise donna (au peuple); וְבֶּרֵךְ תַּאָבַת I Sam. 9. 13, c'est lui qui bénit le sacrifice. Avec וַיְבֶרְכוּ הָשָׁם: לְ לכל האנשים Neh. 11. 2, le peuple benit tous les hommes (qui s'offrirent volontairement à aller demeurer à Jérusalem). Avec deux rég. dir.: יַ אָשָׁר מֵּרַכְּאָ

3° (sens opposé) Maudire, offenser, blasphémer: בְּרַכְּהְ אֲלִדִּים נָפֶלָּהְ I Rois 21. 10, tu as blasphémé contre Dieu et le roi; בּרַכְּה אֲלִדִּים נָפֶלָּה Job 1. 5, peut-être mes fils ont-ils péché et ont-ils offensé Dieu; בְּרָהְ אֲלִדִּים נְּכָּרְ וּבְּרָכוּ אֲלִדִּים וְסָרְ. Job 2. 9, blasphème contre Dieu (selon d'autres, loue Dieu) et meurs; בְּרַבְּ בַּרַבְּ Ps. 10. 3, celui qui poursuit des gains illicites blasphème, ou s'en félicite (v. בַּיָבָי בַּרַבְּרָ

Pou. קבֹרֶכָּד: Etre loué, être béni: קבֹרֶכָּד Ps.37.22, ceux qui sont bénis (de Dieu); Prov. 22.9, l'homme généreux est loué, ou sera béni.

Hiph. (v. Kal 1°). Faire ployer les genoux : מַבְרָהְ תַּשְׁמַלִּים Gen. 24. 11, il fit ployer les genoux aux chameaux (les fit reposer).

לה בוך chald. 4° S'agenouiller: דאא בְּרָךְ Dan. 6. 11, (trois fois par jour) il se mit à genoux. — 2° Bénir: בירון בּלְנְעוּעון Dan. 3. 28, béni soit leur Dieu. Pa. בְּרָבָּן לְשֵּלָה שְׁבָּלָן Dan. 2. 19, il adressa des louanges au Dieu du ciel.

קרָבְּי מְכְרֵע בְּל־מֶּרֶךְ Is. 45. 23, tout genou fléchira devant moi. Duel et plur. רָבָל־מָּרָבָה מָים: בְּרָבָּים

Ez. 7. 47, et tous les genoux se fondront en eau (seront sans force); יְחַלֵּר Gen. 30. 3, pour qu'elle enfante sur mes genoux (pour que je reçoive son enfant sur mon sein).

קר chald. Genou: בְּרָכּוֹרָה Dan. 6.11, ses genoux.

לְבְרָאֵל (béni de Dieu) n. pr. m. Job 32. 2.

לָרֶכָּה, pl. שְּרֶכּוֹת, const. בְּרָכָּה, f. (const. בְּרָכָּה, בְּרְכּהֹה). 1° Bénédiction, paroles de bénédiction, bienfaits, faveurs (du ciel), objet de bénédiction : וְחַבָּאוִד עָלֵי קּלָלָח וְלֹא בְרַכָּח Gen. 27. 12, je m'attirerais une malédiction, et non pas une bénédiction; עלי חבא Job 29. 13, le malheureux me comblait de bénédictions; בּרְבָּח יֵי דִרא חֲעַלְּשִׁיר Prov. 10. 22, la bénediction de Dieu enrichit; מרכה שַׁפָּרָם Gen. 49. 25, les bénédictions, les bienfaits du ciel ; אַרַרָעָה אָבְרָעָם Gen. 28. 4, la bénédiction, c.-à-d. les faveurs promises à Abraham ; נַּהַנָּה בְּרָבָּה Gen. 12. 2, sois un objet de bénédiction; אָפֶר בְּרֵכוֹת לַצֶּר Ps. 21.7, tu fais de lui un objet de bénédictions à jamais. - 2º Présent, don: קַּה־נָּא אַת־בָּרָכָיִדּ Gen 33. 11, accepte mon présent; וֹנֵים לֶּכֶם בְּרֶבֶּח מִישְׁלֵל אֹיְבֵר יֵי ISam.30.26. voici un présent, pour vous, du butin des ennemis de Dieu ; נַמַּשׁׁבּ בְּרָכָּת וְדִישָּׁוּן Prov. 11. 25, qui a l'ame généreuse sera engraissé, prospérera. — 3º Paix: עשוי אָחָר בְּרַבָּת II Rois 18. 31, faites la paix avec moi.

לְרֶבְיֶהְ (que Dieu bénit) n. pr. m. 1° Néh. 3. 4. — 2° I Chr. 3. 20. — 3° Plusieurs autres.

תְרֶכְיְתְה n. pr. m. 1° Berechyahu, père du prophète Zacharie, Zach. 1. 7 (תְּבָיִם vers. 1). — 2° Plusieurs autres. בוב chald. adv. Mais, cependant, Dan. 2. 28, 4. 12; Esdr. 5. 13.

ערב n. pr. m. Béra, roi de Sodome, Gen. 14. 2.

עַנָע (v. קוַשׁ n. pr.).

PIP Faire briller des éclairs : ping Pz. Ps. 144. 6, fais briller les éclairs.

P? n. pr. Barak, fils d'Abinoam, chef de l'armée, Jug. 4. 6.

ח. pr. m. Esdr. 2. 53.

שרקנים m. pl. Espèce d'épines ou de ronces, Jug. 8. 7, 16.

Ez. 28. 13, une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand-prêtre (émeraude?).

12 1º Séparer, trier, choisir: ברוחר מכם Ez. 20. 38, je séparerai de vous (les rebelles); צאר שָשׁ־בָּרָרוֹת Neh. 5. 18, six brebis choisies; וּשָׁאַר חַבְּרוּרִים I Chr. 16. 41, les autres hommes choisis (pour cela). — 2º Purisier, épurer, sens physique et sens moral. וַרְשִׂיםֵנִי לְחֵץ בָּרוּר : בָּרוּר Part. pass. וַיְשִׂיםֵנִי לְחֵץ Is. 49. 2, il fait de moi une slèche brillante, c.-à-d. aiguisée, dont la rouille est enlevée; מַּמָּח בְרוּרָה Soph. 3. 9, une lèvre pure; adv. וְדַשֵּׁת מְשָּהֵי ערור מַלַלוּ Job 33. 3, mes lèvres expriment une science pure, littér, la science de mes levres est de parler purement - 3° Eprouver, examiner: לברם האלחים Eccl. 3. 18, que Dieu

les éprouve, ou les choisit (v. rin et

Niph. Se purifier: יְנְרֵיגִּ נְשְׁאֵרְ כְּלֵבְי תְּי Is. 52. 41, purifiez-vous, vous qui portez les vases de l'Éternel. Part. יָבֶר celui qui est pur: אַבּרנָבָר Ps. 18. 27, avec celui qui est pur tu te montres pur (bon).

Pi. ילְבֶרֵת Dan.11.35, et pour purifier. Hiph. comme Pi. Du blé: אלוא לְּוֹרָת Hiph. comme Pi. Du blé: יוֹבָר לוֹא לְּוֹרָת עִּר Jér. 4. 11, ni pour vanner ni pour purger; d'une flèche: יְּבָר Jér. 51.41, ôtez la rouille des flèches, c.-à-d. aiguisez-les (selon d'autres, de אָבָר donnez des ailes aux flèches).

Hithp. Se purifier, se montrer pur, bon: יְחְבֶּרְרוּ וְיִחְלַבְּנֵי Dan. 12. 10, ils se purifieront et ils se rendront blancs; הִּתְּבֶר Ps. 18. 27 (v. Niph.); הְתְּבֶר II Sam. 22. 27, p. הַתְּבָר.

קרשע (fils de la méchanceté) n. pr. Birsa, roi de Gomorrhe, Gen. 14. 2.

קשור n. pr. d'une rivière, I Sam. 30. 9.

(למלים ٥٠) לַּמּוֹרָה

ou בְּשֶׁׁם ou בְּשֶׁׁם m. Baume, aromate: גֵּרִיהִי מוֹרִי נִעם־בְּשָׁנִי ma myrrhe et mes aromates, ou mes baumes.

בּשְׁלֵים et בּשְׁלֵים m. (plur. בּשְׁשָׁהַים). 1° Baume, herbe odoriferante, aromate, épice: בּשְׁלֵים וְיִבְּים בַּמְרָבּים בַּעְבָּים בַּעְבָּים וַעְבָּים בַּעְבָּים בַּעָבָים בַּעָבָים בַּעָבַים בַּעָבָים בַּעָבָים בַּעָבָים בַּעָבָים בַּעְבָּים בַּעָבָים בַּעְבַים בַּעְבַים בַּעָבָים בַּעָבָים בּעָבַים בּעָבַים בּעָבַים בּעָבַים בּעָבַים בּעָבַים בּעָבַים בּעָבַים בּעַבַים בּעַבַּעבים בּעַבַים בּעַבַּעבים בּעַבַים בּעַבַים בּעַבַים בּעַבַים בּעַבַים בּעַבַים בּעַבַים בּעַבַּים בּעַבַים בּעַבַּים בּעַבַים בּעַבַּעבים בּעַבַּעבים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבַּים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבּיבים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבּיבים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבַּיבים בּעַבּיבים בּעַבּיבים בּעַבַּיבים בּעבַיבים בּעַבּיבים בּעַבּיבים בּעַבּיבים בּעַבּיבים בּעַבּיבים בּעבּיבים בּעבּעבים בּעבּעבים בּעבּעבים בּעבּעבים בּעבּעבים בּעבּעבים בּעבּעבים בּעבּעבים בּעבּבים בּעבּבים בּעבּעבים בעבּעבים בעבּעביב בעבּעבים בעבּעביב בעבּעביבים בעבּעביבים בעבּעביב בעבּעביב בעבּעביבים בעבּעביב בעבּעביב בעבּעביב בעבּעבים בעבּעבים בעבּעבים בעבּעבים

1º Basemath, femme d'Esau, Gen. 26. 34. — 2º Fille de Salomon, I Rois 4. 15.

부 Kal inusité. Pi. 현과 Annoncer, publier, porter un message; plus gé-

néralement apporter un bon message, une bonne nouvelle: בַּשַּׂרָהִי צֶּרֶק נְּקַרָוּל רָב Ps. 40. 10, j'ai annoncé la justice dans une grande assemblée; וּתְּוְשׁוֹת תֵי יְבַשָּׁוֹת יִי Is. 60. 6, ils publieront les louanges de Dieu; יְרַשִּיוֹם הַאָּה לֹא הְבַשָּׁר II Sam. 18. 20, aujourd'hui tu n'iras point porter le message; ימוֹב מְבַשֵּׁר I Rois 1. 42, tu apportes un heureux message ; אַטֶּר בָּשָּׂר ; אָר־אָבִי Jér. 20. 15, qui a apporté à mon père l'heureuse nouvelle; part. messager, celui qui annonce une bonne nouvelle: דַּיִּכְבָּשֵּׂר I Sam. 4. 17, le messager (ici, porteur d'une mauvaise nouvelle); יְחוּא־חָיָת כְּמְבַשֵּׂר בְּצֵרנָיז II Sam. 4. 10, à ses propres yeux il était, il croyait être, le messager d'une bonne nouvelle; בָא רָב Ps. 68. 12, (des paroles) qui annoncent la victoire à la grande armée, ou : le nombre de celles qui apportent de bonnes nouvelles est grand ; מָבַשָּׁרַת צָּיוֹן Is. 40. 9, celle qui annonce la bonne nouvelle à Sion, ou: Sion qui est l'heureuse messagère.

Hithp. יְחְנֵשֵׂר אֲדֹנִי דַשְּׁלֶךְ II Sam. 18. 31, que mon seigneur et roi se fasse annoncer, qu'il écoute, une heureuse nouvelle.

וּבַשָּׁר מָבְשָׂרִי: m. 1° Chair, viande הַשָּׁר מַבְּשָׂרִי Gen. 2. 23, et la chair de ma chair; אַכל בַּשַׂר וְשַׁחוֹת יַדְן Is. 22. 13, manger de la chair et boire du vin; מַרַיַבְּקַן מָבְּטָּוֹרוֹ Job 31. 31, qui (nous) donnera de sa chair; יָּרְמָח צַּצְמִר לִבְּטָוֹרִי Ps. 102. 6, mes os sont attachés à ma chair (c.-à-d. ils collent à ma peau). — 2º Corps: אַם־תְּשֶׂרִי יִשְׁמֹן לָבֶטַח Ps. 16.9, mon corps aussi reposera en paix ; רָנְעֵּח בָּמֵשׁר Eccl. לַם שוֹך בַּיַין אָת־ ; 12. 12, fatigue du corps בשרי Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin. — 3° collec. בֵל-בְּטָר Toute chair, toutes les créatures, tous les hommes : קרן בָּל־בָּטֶּוֹר בָּא לְמָנֵי Gen. 6, 13, la destruction de toute chair a été résolue par moi ; נֹתֵן לֶּחֶם לְכָל־בָּמָשׁר Ps. 136. 23, il donne la nourriture à toutes les creatures; בי־חִשְׁיִדִיה כַּל־בַּשֵּׁר אַח־הַרְכֹּנ Gen. 6. 12, car tous les hommes avaient cor-

rompu leurs voies, leur conduite; souvent בְּטֶר signific mortel, homme faible, impuissant: בַּרוֹדיַבַּטֵּוֹח בַּטָּוֹר לִי Ps. 56. 5, (je ne crains rien) que peut me faire la chair, l'homme? הַשֶּׁרנֵי בַטָּר לַהְ Job 10. 4, as-tu les yeux de la chair (de l'hommé)? וסוּסַיתַם בַּשֵּׂר וְלֹאַ־רוּתַ Is. 31. 3, leurs chevaux ne sont que chair, et non pas esprit. — 4° Parent, proche: עַצְמָר וּבְטֵירִי אווא Gen. 29. 14, tu es mon os et ma chair (mon parent); אַדִּיט בְּעָלֵכָט רוּאא Gen. 37. 27, il est notre frère, notre chair; sens plus général: prochain; פְּבָּעֶירָה לא החדעלם Is. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère, ne néglige pas ton prochain (pauvre, malheureux, v. שַׁאַר). — 5° Les parties sexuelles, de l'homme: בשרה Lév. 15. 2, בשרם Ez. 23. 20; de la femme : ਸਹੁੰਦਰ Lév. 15. 9.

לְשֵׁר chald. (v. בְּשֶׁר מְשִׁר מִשְּׁר מִשְּׁר מִשְּר מִשְּׁר מִשְּׁר מִשְּׁר מִשְּׁר מְשִׁר מִשְּׁר מְשִׁר מִשְּׁר מִשְּׁר מְשִׁר מִשְׁר מִשְׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִּר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִּׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשְׁר מְשְׁר מְשִׁר מְשְׁר מְשִׁר מְשְׁר מְשִׁר מְשִׁר מְשְׁר מְשְׁר מְשְׁר מְשְׁר מְשְׁר מְשְׁר מְּיִּי מְשְׁר מְשְׁר מְּעִּים מְשְׁר מְּעִּים מְשְׁים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְּיִּים מְיִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיּים מְיּים מְיִּים מְיּים מְיִּים מְיּים מְּיִּים מְיִּים מְיּים מְיּים מְּיִּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְּיים מְיּים מְיּים מְייִּים מְּיים מְייִּים מְיּים מְייִּים מְּיים מְייִּים מְייִּים מְּיים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְּיים מְייִּים מְייִּים מְייים מְּיים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְיּים מְייִּים מְּיים מְיּים מְּיים מְּיים מְּיים מְּיִּים מְיּים מְּיים מְּיים מְּיים מְּיים מְּייִּים מְּייִּים מְּיים מְּיִּים מְּיים מְייִּיּים מְּייִּים מְּיים מְּיים מְּיים מְּיים מְּייִּים מְּייִּים מְּיים מְּיים

עליה איש בשליה אַה הַרּיֹם f. (rac. בְּשִּׁרָה). 1º Nouvelle, message: אָבְּיִּהְים אַבְּיִּהְם II Sam. 18. 20, aujourd'hui ce ne sera pas toi qui apporteras le message; אָבָּר מִיבָּה מִיְבָּה אַרְבְּשִׁירָה מִיבָּה נְבָּא 18. 27, il vient annoncer une bonne nouvelle. — 2º Prix du message: אַבְּר אַדְרְבְּשִׁרְה מֹצֵאר II Sam. 18. 22, il n'y aura pas pour toi de récompense pour le message (v. בְּשָּׁר לְּהִתִּר כֹּנְ בְּשִׁרְּה אַרְרַבְּשֹּרְה וּצִּים אַרְר בְּשֹׁרְה וּעַבְּאַר וּיִבְּאֹ וּיִבְּשֹׁרְה וּעַבְּאַר בְּשִׁרְּה וּעַבְּאַר בְּשִׁרְה בּשִׁר וְמִיִּח בּלוּ בְּשִׁר לְּהִתְּר כֹּנִ בְּשָׁר וְמִיִּח בֹּנִי בְּשִּׁר וְמִיִּח בֹּנִי בְּשִּׁר וְמִיִּח בֹּנִי בְּשִּׁר וְמִיִּח בֹּנִי בְּשִׁר וְמִיִּח בֹּנִי בְּשִׁר וְמִיִּח בֹּנִי בְּשִׁר וְמִיִּח בֹּנִי בְּשִׁר וְמִיִּח בּנִי וּ מִשְׁר וְמִיִּח בּנִי וְשִׁר בְּשִׁר מִיִּח בּנִי וְעִּיִּי בְּשִּׁר בְּשִׁר וְמִיִּח בּנִי וְעִיִּים בּנִי וְעִּיִּים בּנִי וְעִּיִּים וּעִּים וּ וּצִּיבְּים וּעִּים וּעִיי וּיִּים וּעִּים וּעִייִים וּעִּים וּעִּים וּעִייִים וּעִּיִּים וּעִייִים וּעִּים וּעִייִּים בּנִיים וּעִייִים וּעִּיִים בּעִּים וּעִייִּים בּעִּים וּעִּים וּעִייִים בּעִּים וּעִּים בּעִּים בּעִייִּים וּעִייִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִייִים בּעִּים בּעִים בּעִייִים בּעִייִים בּעִּים בּעִייִּים בּעִייִים בּעִייִים בּעִּים בּעִּים בּעִייִּים בּעִּים בּעִייִים בּעִּים בּעִייִים בּעִייִים בּעִּייִים בּעִּייִים בּעִּייִים בּעִּים בּעִייִים בּעִּיִים בּעִּייִים בּעִּייִים בּיּיִים בּעִייִּים בּעִייִים בּעִייִים בּעִּייִים בּיּיִים בּעּיִּים בּיּיִים בּעּייִים בּעִּיים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּעְייִים בּייִים בּייִיבְּיים בּייִים בּייִים בּעְייִים בּייִּים בְּעִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִּים בְּיִים בְּייִים בּייִּים בְּיִייִים בְּעִייִּים בְּיִייִים בְּייִים בְּעִּייִים בְּיִייִים בְּיִּייִים בְּיִּייִים בְּעִייִים בְּיִייִים בְּיִייִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּייִים בְּעִייִּים בְּעִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִּים בְּעִייִּיִים בְ

בּישְׁלֵּהְ עֲצָּטְּיָהְ מְּדִּיבְּה 1° Cuire: בְּישְׁלָּה צָּצָּטְיָהְ בְּישְׁלּה Ez. 24. 5, et que ses os cuisent dans elle. — 2° Murir: עָבָיל קְצָּיך Joel 4. 13, car la moisson est mure.

Pi. לאַרְּחְבַשֵּׁל וְּדִי בַּּחְלֵב אָמוּ Ex. 23. 19, tu ne feras pas cuire le chevreau dans le lait de sa mère; בְּשָׁלֶם I Rois 19. 21, il fit cuire pour eux.

Pou. pass. מְבְשֵׁל בַּנְּיִם Exod. 12. 9, cuit dans l'eau.

Hiph. Murir: יִּוְבְשֵׁילוּ צִּיִּשְׁמְלֹחֶיתְ עַנְבִים Gen. 40. 10, ses grappes murissaient des raisins (avaient des raisins murs). cuit: אַלְישׁר Nomb. 6. 19, l'épaule euite; אַלְישָׁר Exod. 12. 9, ce qui est cuit. בּשִּׁרְ (p. בּשִׁרְשָּׁר pr. m. Esdr. 4. 7.

지수 n. pr. Basan, province au dela du Jourdain, célèbre par ses forêts et ses gras paturages (v. Nomb., chap. 21 et 32).

קְּשְׁנָה אָּמְרֵים: f. Honte: בְּשְׁנָה הְיָה Osée 10. 6, Ephraim sera couvert de honte.

בַּעָן תּוֹשֵּׁסְכֵּם עַלּ־דֶּל Ex. unique: בַּעָן תּוֹשֵּׁסְכֵם עַלּ־דֶּל Amos 5. 11, puisque vous foulez à vos pieds le pauvre (v. ישם).

רַשָּׁח f. (rac. שׁיֹם, avec suff. בְּשָׁתֹּן). 1° Honte, confusion: שוּאָרך וַלְבְּשׁוּ־בשָׁת Job 8. 22, tes ennemis seront revêtus (couverts) de honte ; לַּשְׁבָבָה בְבָשְׁמַנּי Jér. 3. 25, nous sommes couchés (nous demeurons) dans notre honte; freq, avec ובימת פוני פּפַּחִני : פונים Ps. 44. 16, la confusion de mon visage me couvre, p. la confusion me couvre le visage; אַריבּה־בּשָׁה Mich. 1. 11, dans la nudité et la honte; selon d'autres: les parties honteuses découvertes. — 2º Honte, idole, culte honteux: רַיַּנוּיַרוּ לַבּשָׁת Osée 9. 10, ils se consacrent aux idoles; וַחַבּשָׁת אַכְלָּה אַת־יִנִיעָ אַבוֹחֵיט Jér. 3. 24, le culte honteux des idoles a dévoré les biens de nos pères.

ז בַּרָּח, fém. de בָּרָה, rac. בָּיִם; avec suff. בְּחִי, plur. בְּטֵרה). 1° Fille, jeune fille, petite fille, postérité (féminine), femme: בהדימיי אות Gen. 24. 23, de qui es-tu la fille? לָקָהָה מֶּרְהְּכֵּר לוֹ לְבַת Esth. 2. 7, Mardochée l'adopta pour fille ; בַּן רַעָּיַרָהי בין הבנית Cant. 2. 2, telle est ma bienaimée entre les jeunes filles. Métaph. jeune branche d'un arbre : בַּנוֹרו צֵעַרָה בלרשור Gen. 49.22, ses branches s'étendront au delà du mur; אַשַּׁרוּנִר בַּנוֹרוּת Gen. 30. 13, les femmes m'estiment heureuse; בְּנֹית תַאַרָם Gen. 6. 2, les filles del'homme, les femmes ; פִבְּנוּח בְּנַצָּן Gen. 36. 2, d'entre les filles de Canaan, Canaanites ; בְּטֹר יִשְׂרָאֵל II Sam. 1. 24, filles

d'Israel, femmes israelites. — Adepte, adoratrice d'une idole: יּבְעֵל מַּרִיאֵל נַבֶּר Mal. 2. 11, il épouse celle qui adore un dieu étranger. Suivi d'un nom de ville ou de pays, habitante de : מַנְיּה צִּיֹּוֹן Is. 3. 16, les femmes de Sion; בְּעַה מִרְּה בָּעָּל בַּרָּת מַרָּת. 1. 5, ô filles de Jérusalem.

2º En poésie, ra collec., les habitants d'une ville, d'un pays ; fréq. la personnification d'une ville, d'une contrée, d'une nation; quelquesois avec le mot לַבּנות לָךָ בּתוּלָת בּת-ציון אַחֵביך ראָשׁ : בּתוּלָת וויעה בה ירושלם Is. 37. 22, la vierge, fille de Sion, t'a raillé, la fille de Jérusalem a secoué la tête derrière toi, c.-à-d. les habitants de Sion, de Jérusalem ; על־יַשְׁבֶר מָח־עַּוּמִי Lament. 2. 11, à cause de la ruine de mon peuple; בָּר־בָּבַל Ps. 137. 8, Babylone ; בָּרּדּבַבל סְבְּרָיִם Jér. 46. 11, vierge fille d'Egypte, p. l'Egypte. — 3° Village, dépendance d'une ville : בְּהָשְׁמוֹן וּבְכַל־בְּנֹחֵיתו Nomb. 21. 25, dans Hesbon et les villages qui en dépendent ; צֶּקְרוֹן וּבְנֹתֵיתָ Jos. 15. 45, Ekron et ses villages — 4º Suivi d'un nom de nombre, âgée de : בַּרוּ-הִשְׁעִים קיים Gen. 17. 17, agée de quatre-vingt dix ans. Svivi d'un qualificatif, il a diverses acceptions : בנות חשרה Eccl. 12. 4, filles du chant, chanteuses (ou oiseaux qui chantent); מֵר־עֵינַה Lament: 2. 18, la fille de ton œil, ta prunelle (v. בַּרָ). II בְּחִים m. et f. (plur. בַּחִים). Mesure de capacité, contenant autant que l'épha: הַאֶּיפָת וְּחַבַּת מְּבֶּן אֶתָּר יִרְוֹיֶת Ez. 45. 11, que l'épha et le bath soient d'une égale mesure. Mais le bath est pour les liquides, tandis que l'épha est la mesure des matières solides; un bath contient dix למֵר, et dix bath font un למֵר.

בּתִּרן מְאָת : chald. Bath, mesure בּתִּרן מְאָת Esdr. 7 22, cent bath.

fille de la multitude)n. pr. d'une porte de yille, Cant. 7. 5.

אַכְעְּיֶּבְעָ (fille du serment) n. pr. Bathseba, femme d'Uria et plus tard de David, mère de Salomon, II Sam. 11.3.

וויים ליים אויים איים Is. 5. 6, j'en ferai un lieu désert, inculte.

רְּהָרוּ כְּלֶּם f. Dévastation, ruine: יְהָדוּ בְּלֶם המושלי תעחשר Is. 7. 19, ils se reposeront tous dans des plaines dévastées.

ה קרואל n. pr. 1° Bethuel, père de Laban et de Rébecca, Gen. 22. 22. — 2° Bethuel, une ville, I Chr. 4. 30; applée aussi איי Jos. 19. 4.

קיים לא לא היים לפור (Gen. 24. 16, une vierge, aucun homme ne l'ayant touchée; muyin faran Amos 8. 13, les belles jeunes filles; rarement jeune femme: אָלִי מְבָּרְיִלְיִ מְּבְּרִילְ נְעִירְיִי Joel 1. 8, gémis comme une jeune femme qui se revêt d'un sac pour (pleurer) l'époux de sa jeunesse, peut-être son jeune fiancé; fréq. avant des noms de ville et de pays comme personnification d'une ville ou d'une nation (v רַבַּיַ בַּעְּלִי לִּאִרִי בַּעְּלִי לַּאַרְ בַּעָּרְ בַּעָּרָ בְּעָרָיִ בַּעָּרָ בַּעָרָ בַּעָּרָ בַּעָּרָ בַּעָרָ בַּעָּרָ בַּעָרָ בַּעָרָ בַּעָּרָ בַּעָרָ בַּעָּרָ בַּעָרָ בַּעָרָ בַּעָרָ בַּעְרָ בַּעָּרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעָּרָ בַּעְבָּי בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעָּרָ בַּעְרָ בַּעְרָבְּיבָּי בַּעְיבָּי בַּייִי בַּיּי בַּעְיבָּי בַּיּיבָּי בַּיבְיבָּי בַּעְיבָּי בַּיבְייִי בַּעְיבָּי בַּעְיבָּי בַּעְיבָּיבָ בַּעְיבָּי בַּעְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּעְיבָּי בַּעְיבָּי בַּעְיבָּי בְּעָבְיבְיבְיבָּיוּ בַ

יחולים m. pl. 1° Virginitė: רויא אָשָׁח בּרוּלִים Lév. 21. 13, il épousera une femme vierge; אַרְּמָּילִים Jug.

11.37, afin que je pleure ma virginité.

— 2º Marque de virginité: בְּשִּילֵי put. 22. 17, et voici les preuves de la virginité de ma fille.

חיה n. pr. f. I Chr. 4. 18.

Des maisons (עַרָּיִים).

רְבְּקְרְהְ בְּחַרְבּיִתְם Kal inusité. Pi.: בְּחָרְבּיְתְם בְּבְּרְבּיִתְם Ez. 16. 40, ils te perceront, ou ils t'abattront, avec leurs glaives.

קָּתֶר Gouper, diviser: גְּאָר־תְּאָשׁר לֹא: Gen. 15. 10, il ne découpa pas l'oiseau. Pi.: קּתָר אַרָם בַּתְּר אָרָם Gen. 15. 10, il les découpa, divisa par le milieu.

קתרי (avec suff. מְרִבְּירוֹ). Morceau, partie: אָרְשִׁי בְּרְרוֹ Gen. 15. 10, chaque morceau, chaque partie, des animaux coupés; בְּרָרִי Jér. 34. 18. ses morceaux ou parties. — 2º n. pr.: קַרָרַי בְּרָרָר Cant. 2. 17, les montagnes de Bether.

בְּוֹרָהְ chald., prépos. Derrière: יְבַּוְלָהְ Dan. 2. 39, et après toi (s'élèvera).

בְּקְרוֹן n. pr. Betheron, défilé près du Jourdain, II Sam. 2. 29.

גרשל, Troisième lettre de l'alphabet. Le nom vient de la forme, qui représentait le long cou du chameau (אָמָל). געמון אַ אָמָר 3,000. Cette lettre se permute avec ב et p. Exemples: בְּכֵל et בְּטָּ fermer, boucher; אָנָי et בְּיָב trape coupe.

אא (rac. יאָא) adj. Fier, orgueilleux: אָמָאָר Is. 46.6, il est extrêmement orgueilleux.

לְּאָדוֹ (fut. רְּנְאָדוֹ בַּיֹי) 1° S'élever, monter, croître: רְנְאָדוֹ בַּיִּדְיִלְי Job 10. 16, si elle (ma tête) s'élevait, tu me poursuivrais comme un lion (sa proie), ou: (ma misère) augmente et tu me poursuis, etc.; בְּיִאַ רַבְּיִר Ez. 47. 5, car

les eaux avaient monté, s'étaient enflées; אָבָּיִ בְּיָּהְי בְּיָּהְ Job 8. 11, le jonc crottrait-il sans marais?— 2° poét. Étre élevé, majestueux: אַבְּיִּהְ Exod. 15. 1, car il s'est élevé hautement, avec majesté.

* Hithph. הַּמְרְינָאָה Rituel, il s'élève majestueusement.

בּאָה f. Orgueil: נְאָמוּן Prov. 8. 13, orgueil et fierté.

אַלאַל (grandeur de Dieu) n. pr. m. Nomb. 13. 15.

לְּאָלָה f. 16 Gloire, majesté, magnificence; לְאַלָה Deut. 33. 29, et qui est le glaive de ta gloire; יבְנְאֵנְהוּ Deut. 33. 26, et dans sa majesté (il est au-dessus) des nuées; יבְיאָה אָהָיִם Job 41. 7, sa majesté (se montre dans) ses puissants boucliers, ou pour ייִם son corps est couvert de, etc.; Ps. 68. 35, sa magnificence éclate dans Israel. — 2º Fréq. fierté, orgueil, emportement: אַבְּיִּהְיִרִים מְּנַאֵיְהוֹ Is. 25. 11, il abaissera son orgueil; יוֹרְשִׁלְּהֹיִרִּים מְנַאֵיְהוֹ Ps. 46. 4, les montagnes tremblent par son emportement (de la mer).

הְשְׁנֵין אָאִילִי : m. pl. Délivrance בּיְאוּלְים Is. 63. 4, l'année de ma délivrance (que j'opérerai) est venue, ou part. pass. de בַּיְאָי : de ceux qui seront délivrés par moi.

רוא) (rac. אַנָּאַר) 4° Gloire, majesté, grandeur, magnificence, ornement: אברב אוקק Exod. 15. 7, par la grandeur de ta gloire; ימַחַרֶר וּאֹני Is. 2. 10, devant l'éclat de sa majesté; בַּקוֹל גָּאוֹנוֹ Job 37. 4, avec sa voix majestueuse (celle du tonnerre); לְנָאוֹן וּלְחָמָאֵרֵת Is. 4. 2, un objet de grandeur, de gloire et de beauté; שֵרֵח־נָא נָאוֹן וַלְבָּח Job 40. 10, revêts-toi de magnificence et de grandeur ; וּאָבִר פֶּרְיוֹ לְנָאוֹן טִּטְּרוּוּ Ez. 7. 20, et sa parure délicieuse, dont il avait fait un ornement, une gloire; אַאון רַפַּלָב Ps. 47. 5, l'orgueil, la gloire de Jacob (la Palestine); נְשָׁבַּע רַי בָּנָאוֹן רַעַכִּב Amos 8. 7, l'Eternel a juré par la gloire de Jacob, c.-à-d. par lui-même ou par le temple. — 2º Orgueil, fierte: לְמָנֶר־ שֵׁבֶּר גַאוֹן Prov. 16. '17, avant la ruine, l'orgueil; בְּרוֹם וְאוֹנְרְהָ Ez. 16. 56, au temps de ta fierté ; בָּגְאוֹן גַּלֶּיךָ, Job 38.11, avec l'orgueil de tes flots; ביואון הַיַּרָהַן Jer. 49. 19, de l'orgueil du Jourdain, son impétuosité; selon d'autres : de ses rives superbes.

נאור באר f. 1º Ce qui s'élève, ce qui monte. Ex. unique: אַרּר בָּשָׁר Is. 9. 17,

des tourbillons, des colonnes de fumée (v. אָבְּרָ). — 2º Grandeur, majesté, magnificence: שֹבְּיְ הַאָּגְּי Ps. 93, 1, il se revêt de majesté; הַאָּגִי הַ Is. 28. 1, la couronne de magnificence, p. couronne magnifique; הַשָּׁיִ בְּאַבְּי בְּאַבְּי Is. 12. 5, car il fait des choses magnifiques. — 3º Orgueil, fierté: רַאָּבָי בְּיַבָּי וּיִבָּי בְּאַבִּי 17. 10, leur bouche parla avec orgueil; בְּאַבְּר תַּיִבְּי בְּאַבְּר תַּיָבְּ בְּאַבְּר תַּיִבְּי בְּאַבְּר תַּיִבְּ

קאֵליִנְים m. pl. (rac. אָזְי adj. Orgueilleux: חַמּה לְּגְאֵיונִים Ps. 123. 4, le mépris des orgueilleux; keri, deux mots: לְּגָאֵי יוֹנְים des orgueilleux oppresseurs (v. יְנָיִם).

וֹנְאָיוֹת f. pl. Les vallées (v. אָּדָּוּ).

I 기계 1º Racheter (un bien de famille, un objet consacré, un esclave); fréq. délivrer, affranchir : וְנָאֵל אֵד מִּטְעַר אָּוִדיר Léy. 25, 25, il rachètera le bien que son frère a vendu ; אָמר־לָּךְ צַּיִּתָּהו אָר־לְּבָּ Ruth 4. 6, rachète, toi, ce que j'ai le droit de racheter; jouis, toi, de mon droit de rachat; יאם־דַים יָנָאֵל אַח־בַּיחוֹ Lev. 27. 15, si celui qui a consacré sa maison veut la racheter ; אָדִוּר כַּאָדִירוֹ רָגָאֵלָנוּי Lév. 25. 48, un de ses frères le rachètera (celui qui s'est vendu comme esclave); אָאַל דֵי עַבְהוּ רַעַכְב Is. 48. 20, l'Eternel a délivré son serviteur Jacob. Avec אַל אֹרָד פִּנְּל־רֶע: מְיַד et תַּעָּל אַרָד פָנָל־רֶע Gen.. 48. 16, qui m'a délivré de tout mal; וויגאלם מיד אורב Ps. 106. 10, il les a dé∙. livrés de la main de l'ennemi.

 אם־יִנְאַלֵּהְ פוֹב יְנְאֵל Ruth 3. 13, s'il veut t'épouser, c'est bien, qu'il t'épouse.

Niph. Etre racheté, se racheter: רְּאָבֶּי לְאֵי יְנְאָלְ בְּאָבְילְאִ רְנָאָלְ Lév. 25. 54, s'il n'est point racheté de cette manière; אַר יְבָּאָלְי בּיִר וְנְנְאָל Lév. 25. 49, ou, s'il en a les moyens, il se rachètera lui-même.

II לְּאָלִה הְשָׁהְ הַצְּלְהַיּה הְשָׁהְ הְצֵּלְכְּיִת Job 3. 5, que l'obscurité et l'ombre de la mort le souillent (ce jour); selon d'autres, de 'I בְּאַל qu'elles le réclament, redemandent.

Niph. לְאֵלֹּנְי Etre souillé: לְאֵלֹנִי Lament. 4. 14, ils sont souillés de sang; מֹרְאָּדִי וְנְנְאָלָין Soph. 3. 1, ville rebelle et souillée (de péchés).

Pi. Souiller, profaner: אָבֶּיר נַשָּלְטָּהְ Mal. 1.7, par quoi t'avons-nous souillé,

profané?

Pou. 1° לְּיָם מְּנִאֵּל Mal. 1.7, un pain impur. — 2° Etre déclaré impur, être rejeté: יְיִנְאָלוּ מְרַ־רַיְּמְיִאָרוּ Esdr. 2. 62, ils furent rejetés du sacerdoce.

Hiph. Souiller: יְבֶלְתַּיֶּשִׁי אָנְאָלְתִּי Is. 63. 3, j'ai souillé tous mes vétements,

p. דונאלודי.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: אָטָר לֹאֹרְיִחְאָאֵל הְשָּׁר בַּג רִשְּׁגִּל Dan. 1. 8, qu'il ne se souillerait pas en mangeant les mets du roi.

יְּאָלֵי m. Avilissement, souillure: אָיָבְיּה אָרָה Néh. 13. 29, les souillures, l'avilissement du sacerdoce.

קליבות ליינים ליינים בארים ביינים בארים בארים ביינים בארים בארים

בּתְּים . (avec suff. קְּנְהִי, plur. פַּנִים et יוֹבָּהָ, 1° Dos: בְּנְבָּהָם Ez. 10: 12, et leur dos; וְיָבְּהָם בַּרְיִבְּהַת Ez. 43. 13, ceci

était le dos de l'autel, c.-à-d. la superficie ; בַּצְבֶּר וְבֵּר סָּנְנִיד Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers. — 2º Hauteur, haut lieu, monument : מַתְּבָּנִי־לַהְ עָב Ez. 16. 24, tu te construis un haut lieu (parall. בְּבְּנוֹתֵיהָ נַבָּהְ vers. 31, en construisant tes hauts lieux, tes autels, ou: tes maisons de fornication, tes maisons infames; לְגַבֶּר־חֹמֵר נְבֶּרַכָּם Job 13. 12, vos monuments sont des monuments de limon, ou: vos pensées profondes, sublimes, ne sont que des arguments vains, frivoles; d'autres traduisent: vos corps. — 3º Jante (d'une roue) : וְנַבֵּידֶון וְגֹבַה לֶּדֶון Ez. 1. 18, leurs jantes étaient d'une hauteur (effrayante); וְגַבּׂרָם מָלֵאֹר עַינֵים même vers., leurs jantes étaient remplies d'yeux, ou leurs corps. — 4° Avec בין sourcil: ואח בנות ערניו Lev. 14.9, et ses sourcils.

בּב chald. Dos; de là בַּב sur, dessus: בּבְיבְּים Dan. 7. 6, (elle avait) sur son dos, ou au-dessus de soi; בּבְּיִם Aboth, monte au-dessus d'eux, c.-à-d. les surpasse.

קל m. pl. ברים ou בירו II Rois 25. 12, cheth. des laboureurs.

וֹיִלְפּוֹ נְאָדּ תְּבֶּרֶת גַּבְּרֶם Planche: יֵילְפּוֹ נָאָד תְּבֶּרֶת גַּבְרָם Rois 6. 9, il recouvrit le temple de planches; selon d'autres: le plafond de dessous, inférieur.

II בְּאַ מֵּל-גַּבִּרם m. Citerne, puits: בָּאַר עֵּל-גַבִּרם Jér. 14. 3, ils viennent près des citernes, des puits; אַבִּים II Rois 3. 16, des fosses.

III בְּיבִים (ע. ביה). Sauterelle: מְּיבִּים מְּיבִים בְּיבִים Is. 33. 4, on se jettera dessus comme se précipitent des sauterelles (ע. בְּיבִים).

בו et אבן chald. Fosse: לְּנֹב אַרְיָנְתָא Dan. 6. 8, dans la fosse aux lions, plus souvent אבַא.

אָבָּא m. Puits, fosse: וְלַהְשׁוֹף מִים מְּנֶבְא Is. 30. 14, et pour puiser de l'eau dans une fosse, un puits; בּאָרִי Ez. 47. 14, ses marais et ses fosses.

* בּלָּאִים Les collecteurs, les receveurs :

הואים ביווירין הוייר Aboth, les receveurs reviennent constamment.

ּרָבְבָּרוּ et מָבְרָּח, inf. מָבְרָּח et מָבְרָּח, 1° Etre haut, élevé, grand : יוָבְתָא לְבֶּרוֹא Ez. 31. 5 (p. חַבְּאַ), sa hauteur était (plus) élevée que, dépassait (celle des autres arbres); ישור שׁדַוּקרם עָבָרוּר מִעֵּרָ Job 35. 5, considère les nuées qui sont élevées au-dessus de toi ; בַּיִּנְבָּח מְכָּל־-וָוֹעָם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (de toute la tête). Sens moral: ויִּנְבָּה דֵי צְּבָאוֹת בַּנִּיִשְׁפָּט Is. 5. 16, l'Eternel Zebaoth sera grand par la justice. — של־תִּנְבֶּרוּי : Ltre fier, s'enorgueillir : שַּל־תְּנְבָּרוּי Jér. 13. 15, (écoutez, prêtez l'oreille) ne soyez point orgueilleux; וַהַּנְבָּהַרְינָה Ez. 16. 50, elles s'enorgueillirent (p. לארגבה לפר : לב Freq. avec לארגבה לפר : Ps. 131. 1, mon cœur ne s'est point enorgueilli, enflé d'orgueil; לְּפְנֵי־יַשֶּׁבֶר רַנְבַּה לַב־אִישׁ Prov. 18. 12, avant la ca-יַ tastrophe le cœur de l'homme s'enorgueillit. En bonne part : נַיּנְבַּה לָבּוּ בּרַכֵּר בֵי II Chr. 17.6, son cœur s'éleva dans la voie de Dieu, c.-à-d. fut plein de zele pour le service de Dieu.

Hiph. trans. Elever, rendre haut: יוגברותר ביץ שׁמַל Ez. 17. 24, j'ai élevé l'arbre qui était petit, bas; פָּר־תַּנְבָּרַהַ שליים Jer. 49. 16, quoique tu élèves ton nid comme l'aigle ; מַּנְבִּיהַ מִּיְהוֹי Prov. 17. 19, celui qui eleve, rend haute, l'entrée de sa maison; אָם־עֵל־פִּיך רָגָבִּיתָ ישׁר Job 39. 27; est-ce par ton ordre que l'aigle s'élève (dans les airs)? אוֹ הַגְבֶּהַ לְּמָעְלָתׁ Is. 7. '11, ou élève ta de-' mande jusqu'en haut, c.-à-d. demande qu'un signo paraisse au ciel; דַוּבֶּגְתַּדְיָר אביק Ps. 113. 5, qui demeure si haut, dont la demeure est si élevée ; רַגָּבָּרווּר פוּך Job 5. 7, ils élèvent leur vol, ils volent haut. ---- : ----- : -----

toujours const. adj. Elevé, orgueilleux: אָבַחּ־פִּינֵים Ps. 101. 5, אַבַחּרַפּּר Eccl. 7. 8, אַבַחּ־כֵּלַב Prov. 16. 5, dont le regard, l'esprit, le cœur, est élevé, orgueilleux.

תַּבֹים · adj. (const. הַבֹּא, fém. הַּבְּאוֹ). 1° Haut, élevé: בַּיִּהְים מָבֹּל ISam. 9. 2,

תובות אין היים אורים או

יל בְּרְהְּוֹח מַבְּרְהִיּת הָאָדֶם: Is. 2. וְשֵׁח גַּבְרְהִוּת הָאָדֶם: Is. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaissé.

רוֹם et בוֹם adj. et subst. 1° Fort, puissant, vaillant; héros, guerrier:

אור ביד Gen. 10. 9, un fort chasseur : ראא דעדל לְדְייוֹת אָבֹר בָּאָרֶץ Gen. 10. 8, il commença à être puissant sur la terre, il fut le premier héros; אַלַרִים לְּשָׁחוֹית יַיִּדְ Is. 5. 22, vaillants à boire du vin; וְהָאִישׁ הָיָה וּבּמֹיר הַיּל II Rois 5. 1, il était un vaillant guerrier ; כל אַבּוֹרֵר תַּעַוּרָל Jos. 1. 14, tous les guerriers. Quelquefois puissant par la fortune, riche: כֵּל־וִמּוֹרֵד ון דעניל II Rois 15. 20, (Manahem leva l'argent sur) tous les hommes puissants et riches; ואַקירָןם וְמֹרֵי חַיְל Néh. 11. 14, leurs frères, tous hommes puissants, ou zeles. — 2º Chef d'armée, chef: אַפּיג יניר לְדָיִר אָשָׁר לְדָיִר II Sam. 23. 8, voici les noms des chefs des armées de David ; אַלֹרֵי דֵוֹשׁוֹשֵרִים I Chr. 9. 26, les chess de ceux qui gardent les portes. - 3° En mauvaise part, homme violent: יין דּוּגוֹר פּרְיָרוּ הַלָּל בְּרַיָּרוּ דְּוּגְבּוֹר Ps. 52. 3, que te glorifies-tu de ta méchanceté, homme violent? אַמּוֹר הַמָּדם II Sam. 22. 26, l'homme pur, parfait, comme אָבֶר, ٦ţţ.

f. 1° Force (corporelle), pouvoir, puissance, courage, valeur: יאם בּנְבוּרֹח שְׁמוֹנִים שָׁנָח Ps. 90. 10,:les ans (de notre vie sont) pour les plus robustes, ou : si le nombre en est fort, de quatre-vingts; בּגְּבוּרָה וָלֹא בַשְׁיִר Eccl. 10. 17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour (le plaisir) de boire; משל בּנְבוּרָחוֹ עוֹלָם Ps. 66. 7, par sa puissance il domine l'univers; מִי יָפֶלֵל Ps. 106. 2, qui peut raconter בבורות בי les œuvres puissantes de Dieu? אָבוּרָהוּ אַטָּר עָקוֹת I Rois 16. 27, les actes de valeur qu'il accomplit (les combats qu'il livra); אָבױרָתַהְ בָּמִלְּחָמָה Is. 3. 25, ta force, p. tes hommes forts, tes guerriers, (périront) dans la guerre. -2º Victoire: אַרן קול שֵנוֹח וְבוּרָה Exod. 32. 18, ce n'est point le bruit des cris de la victoire.

בּרֹרְתָּא : chald. f. Puissance בּבֹּרְתָּא וּגְכוּרְהַא הָי־לֵּח היא Dan. 2. 20, a qui appartiennent la sagesse et la puissance.

. ፲፬୬ adj.: አካካ ነጋኒ Lev. 13.41, il a le

devant de la tête chauve, il est chauve par-devant; opposé à ng chauve par derrière.

גבל

በባንያ f. Endroit chauve, le devant de la tête sans cheveux, front dégarni: בפרחת או בגבחת Lév. 13. 42, sur le haut ou sur le devant de la tête sans cheveux. De même d'une étoffe qui a perdu son poil: בְּבַבְּחָחוֹ אוֹ בְבַבַּחָחוֹ vers. 55, à l'envers ou à l'endroit; selon d'autres, à la corde ou au poil.

'길 n. pr. m. Néh. 11. 8.

בְּיִם n. pr. d'une petite ville dans le voisinage de Jérusalem, Is. 10. 31.

לְבִינָה f. Lait caille, fromage : וְבַּוּבִרמָה קפראַני Job 10. 10, tu m'as fait épaissir, coaguler, comme le lait caillé, comme le fromage.

וֹאָת־וּנְרִינִי וּבִּינַ הַנָּכֶּסְתּ: m.1°Coupe בָּבִיעׁ Gen. 44. 2, et ma coupe, ma coupe d'argent ; אָבִים מְלֵאִים יַיִן Jér. 35. 5, des coupes pleines de vin. — 2º Ornement en forme de coupe: אָביעֵיהָ Exod. 25: 31, ses coupes (du chandelier dans le tabernacle).

תְּבִיר : m. Maitre, dominateur بَرِّר. קביר לאַנִייך Gen. 27. 29, sois le dominateur de tes frères.

וְּכִירָה f. Maitresse, reine; se dit aussi de la mère d'un roi : אַחוֹת הַּחָפְנֵיָס תַּוְבִירָח I Rois 11. 19, la sœur de la reine Thachpenes; נֵיִּסְרָהָ מִּוְבִּירָה I Rois 15.13, il lui enleva l'autorité de reine (à Maacha, sa mère) (ע. וּבֶּרֶת).

עביש. Une pierre précieuse, ou : cristal: רָאמות וְנְבִישׁ לֹא יִיָּבֵר Job 28. 18, (auprès d'elle) on ne songe plus au corail et au cristal (v. רָאמוֹת et מּלְנַבְּרשׁ).

774 Limiter, former une frontière, fixer une limite: וְדַיַּרֶדֶן יִנְבּוֹל־אֹתוֹ Jos. 18. 20, le Jourdain forme sa frontière (du côté de l'Orient); אַשָּׁר נַּבְלוּ רָאשׁוֹנִים Deut. 19. 14, (tu ne reculeras pas la borne de ton prochain) que tes ancêtres ont sixée, placée; avec p consiner: הַבְּל־בָּח הְיָתַר הָנִם Zach. 9. 2, Hamath aussi touchera ses frontières, ou : aussi (sur) Hamath, qui confine avec elle.

Hiph. בְּבֶּבֶל אָת־רָיָּדֶע Exod. 19. 23, mets des limites autour de la montagne.

הַבְּלֹים n. pr.' d'une ville phénicienne, Ez. 27. 9; תַּוְבְלִּים I Rois 5. 32, des hommes de Gabal; selon d'autres : des tailleurs de pierre, de לְּנָאָלָיְ תַוֹּבְלִים Jos. 13, b, et le pays des Gablites.

ּבְּבֶּל n. pr. Province au sud de la mer Morte, Ps. 83. 8.

נְבַרּל v. בְּבְּל).

(וּבֵּל v. בְּלְים, (וּבָּלים,

לְבְלְח f.: בְּלְח Exod. 28. 22, des chaines tressées, enlacées comme des cordes, ou des chaines terminant le pectoral, c.-à-d. attachées au bout.

אָרָתָ m. Bossu : אריגבן Lév. 21.20, ou s'il est bossu.

קרים בְּרָנָיִם m. pl.: דֵּרִים בְּרָנָיִם montagnes... montagnes formées de beaucoup de collines; selon d'autres, de montagne élevée.

לְבֶע n. pr. d'une ville lévitique dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24, appelée aussi נָבֶע מִנְיָבָן Jug. 20. 10.

אָנְאָא n. pr. m. I Chr. 2. 49.

אַרְעוֹן n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּלִנִים II Sam. 21. 1, les habitants de Guibéon.

לְּכְעל m. Tige. Ex. unique: הְּבְעל Exod. 9. 31, le lin avait des tiges, s'élevait en tiges.

קעח *n. pr.* d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28.

קבְּבְּ (fut. רְגְתֵּר) 1° Etre fort, puissant; vaincre: אָבר חַסְהוֹ עֵל־יְרֵאָרוּ Ps. 103. 11, sa grace est puissante en faveur de ceux qui le craignent; יְרוּשְּׁיָרוֹ נְבַר בְּצָּיָרוֹי I Chr. 5. 4, Juda a été puissant parmi ses frères; מר נָבַר אוֹיֵב Lament. 1. 16, car l'ennemi est devenu puissant, ou a vaincu; מאַריות עברו II Sam. 1. 23, ils étaient plus forts que des lions; ני־נְבְרוּ עֶבֵינוּ הָאֵנְשִׁים II Sam. 11. 23, parce que ces hommes ont eu le dessus, quelques avantages sur nous; בָּרַכֹּח אָבִיף עָבְרוּ עַל־נְּנְרָכֹח חוֹרֵי Gen. 49. 26, les bénédictions de ton père (de moi) surpassent celles de mes ancêtres; לא בִכֹתַ יְנְבַּר־אָילש I Sam. 2.9, ce n'est pas par la force que l'homme est vainqueur.— 2º Augmenter de force, croître : וַיִּנְבָּרוּ השרם Gen. 7. 18, les eaux crurent; Job 21.7, et ils augmentent נַם־עַבְרוּ חַיְל de force, ou de richesses.

Pi. Rendre fort: יְנַמֵּרְתִּים מֵיֵי Zach. 10.12, je les rendrai forts dans l'Éternel; יְנַמֵּר יִנְמֵּר Eccl. 10. 10, il faut qu'il augmente les forces, qu'il emploie toutes ses forces.

Hiph. Rendre fort, confirmer, triompher: אָרְבִּים Dan. 9. 27, il confirmera l'alliance, ou: il contracte une solide alliance avec un grand nombre; לְלְשׁנֵכּ נַנְבִּיר Ps.12.5, nous triompherons par notre langue.

Hithp. 1° Se montrer fort, braver, s'enorgueillir, grossir: עַל־אִרְבֶּדִי רְתְּשָּׁבִי רִּתְּשָּׁבִי וּתְשָּׁבָּי Is. 42. 13, il se montre fort contre ses ennemis; אָל־שַּׁבִי רְתְשָּׁבִי Job 13. 25, et il brave le Tout-Puissant; סָּבּי בְּתְשָּׁבִי Job 36. 9, parce qu'ils sont violents, ou : enflés d'orgueil; מַבְּיִן תִּשְּׁבָּיִבְּ Aboth, une source qui grossit.

אַבָּר m. (pl. אָרָשׁ, v. אָרָשׁ, 1ºHomme, male, mari: אָבֶר מְּרָשׁ, Jér. 22. 30, un homme a qui rien ne réussira tant qu'il vivra; אָבֶר Job 3. 3, un homme a été conçu (un enfant mâle); Prov. 6.34, la fureur du mari. Guerrier: אַבֶּר קַבֶּר תַּלְצֵּרָה Job 38.3,

ceins tes reins comme un homme ferme, ou comme un guerrier. Plur. בַּלְבְּרֵד Jos. 7. 14, homme par homme. — 2° Chacun: בַּבֶר בָּלְסִיּן Joel 2. 8, chacun (chaque sauterelle) suit sa voie.

קּבְּי n. pr. m. I Rois 4. 19.

אַבֶּר מְּמִים: Ps.18.26, homme pur (forme chald.).

קבר מְרְבְנֵי נְלִּיְתָא m. chald. Homme: קְּבָר מְרְבְנֵי נְלִּיְתָא Dan. 2. 25, un homme d'entre les captis; plur. קברִיָּא 3. 8; אָבְרִינָי, 6. 6.

기구의 n. pr. d'une ville, Esdr. 2. 20.

קבר : m. chald. Héros, guerrier : תָּבְּלָּ Dan. 3. 2, les vaillants guerriers (c. יְּבֹּא hébr.).

בְּרֵיאֵל (homme de Dieu) n. pr. L'ange Gabriel, Dan. 8. 16.

לְּבֶּרָת (avec suff. בְּבְרָתוּ). Mattresse: Gen. 16. 8, Sarai ma mattresse; אַבְּרָתוּ Prov. 30. 23, sa mattresse; אַבְרָתוּ בְּבָרָתוּ Is. 47. 7, je serai toujours la mattresse (dominatrice); אַבָּרָתוּ מַבְּלָבִיתוּ 47. 5, la mattresse des royaumes.

기다구의 n. pr., ville de la tribu de Dan. Jos. 19. 44.

אָן m. (const. אָן, avec suff. אַן; plur. rial). Toit: אַן דְּיִרי אַרָּבְּיר Ps. 129. 6, comme l'herbe qui croft sur les toits; אַרִּיר בָּאַנּיר Exod. 30. 3, son toit (le dessus de l'autel).

וְדַשֶּׁלְ מִוְרֵע־בֶּר רְנִא . Coriandre: יְדַשָּׁלְ מִוְרֵע־בָּר רְנִאּא Nomb. 11.7, la manne était comme la graine de coriandre.

II 12 (c. n. bonheur) n. pr. Gad, une idole; la fortune, comme n., ou la même que da.

קַּנָר : Bonheur. Ex. unique בָּגָר : Gen. 30.11, avec bonheur. *Keri* בָּא נָר le bonheur est venu.

קּר, pr. 1° Gad, fils de Jacob, Gen. 30. 11; בְּיִיר Deut. 3. 12, à la tribu de Gad.— 2° Gad, prophète du temps de David, I Sam. 22. 5.

אָרָרָיָא m. pl. chald. Les trésoriers, intendants, Dan. 3. 2, 3 (v. נְּוָשָר).

חלְלְה, pr. d'une station dans le

désert, Deut. 10. 7, appelée aussi יוֹר תַּבְּרַנְּר Nomb. 33. 32.

(ע. ארד.) S'associer, se réunir en bandes: רְגוֹדה עַל־נְמָשׁ צַּדִּדִּיק Ps. 94. 21, ils se réunissent en bandes (ils conspirent) contre la vie du juste.

Hithp. 1° Comme Kal. עַּמְּרִיִּרִי Mich. 4. 14, maintenant tu te réunis par bandes; יְּתְּאַרְדִּר Jér. 5. 7, ils se réunissent. — 2° Se faire des incisions (en signe de deuil, ou comme pratique idolatre): נַיְּתְאַרְדִר עְבִּשְׁשֵּׁבֶּם I Rois 18. 28, ils se firent des incisions suivant leur usage.

קרף chald. Couper : הדר אַדְּלָנָא Dan. 4. 11, coupez, abattez l'arbre.

(גיהו אי) בּוֹבְּעוֹי (איי

לְרָה ou לְּרָה (plur. const. seul usité מירים) Rives, bords d'un fleuve : צַלּבְּבֶּל-עַלִּבְּבָּל- Jos. 3. 15, (le Jourdain regorgeait) par-dessus touss es bords; בְּיֹרְהָיוּ I Chr. 12. 15, cheth. p.

m. (plur. יִם et הוֹד). 1° Incision (sur la peau), sillon: צַל בָּל-יָדַיִם אָדָרֹח Jér. 48. 37, des incisions sur toutes les mains ; נַחַר וְּדּרַדָּת Ps. 65.11, égalisesen les sillons. - 2º Bande armee. troupe légère, se livrant au pillage et faisant des invasions dans les pays voisins : אַר אָראר יגוּדְעוּ Gen. 49. 19, Gad, des bandes armées s'uniront contre lui, feront une invasion dans son pays, ou: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre) (עוד. יונית (עוד.); אַרָהָר אֲחַרֵי תַעָּרוּד־חַוּבַּח (עוד. I Sam. 30.8, poursuivrai-je cette troupe? אַרָּם יָצָאַאּ גרודים II Rois 5. 2, les Syriens sortirent en maraudeurs; וּכְדַוֹּבֶר אִישׁ בְּרוּדִים Osée 6. 9, comme l'attente des bandits (qui épient) un homme ; בְּיַרַ תַּוָּרִאִּר II Chr. 25. 13, les bandes, troupes. Poét. -ng אָרהר Mich. 4. 14, fille de la bande, p. bande de pillards. Métaph. יַדָּוּר יַבֹאוּ Job 19. 12, ses troupes viennent גרוביד ensemble (les maux que Dieu envoie).

et בְּרוֹל (const. הְּדֹל , הְּדֹל , quel-quefois (בְּרֵל adj. 1° Grand, considérable, considéré, nombreux, important:

איים דערול Nomb. 34. 6, la grande mer ; בְּיִּסְמֵּר גַּרוֹל Gen. 50. 10, un grand deuil ; נולה ברלה Gen. 15. 12, une grande (profonde) obscurité ; עוד קרום גַרוֹל Gen. 29. 7, le jour est encore grand (long), ou: il fait encore grand jour; וָבָתִּים גרוֹלִים Néh. 12. 43, de nombreux sacrifices; קטיה או גרולה Nomb. 22. 18, une chose petite ou grande, importante; וּבְרֵוּל־כֹּוֶז Nah. 1. 3, grand par la force; אַל מַעַצָּה Jer. 32. 19, grand par le conseil. Subst. בְּרָל וָרוֹצֵקה Exod. 15. 16, par la grandeur, puissance, de ton bras. *Plur*. לשח גרלות Ps. 106. 21, qui a fait de grandes choses, des merveilles; לא־רוּלַכְּתִּי בְּגִּרֹלוּהז Ps. 131. 1, je n'ai point cherché à pénétrer des choses grandes (et au-dessus de moi). — Grand (par l'age), aine : אַרוּר רָמֶּת דַעָּרוֹל Gen. 10. 21, (Sem) frère de Japheth, l'ainé (douteux si Sem était l'ainé ou Japheth?). Grand, בינור ברול בבית חוות פונור : considere 39. 9, nul n'est plus considéré que moi dans cette maison; אַפַּיה גָרוּלָה II Rois 4. 8, une femme considérée ; אָרשׁ עַרוֹל לְּמְנֵי אֲדֹנְידוֹ II Rois 5. 1, un homme puissant auprès de son maître ; בולבון הַאַרוֹל Zach. 3. 1, le grand pontife; דַּשָּלַהְ תַאַרוֹל II Rois 18. 19, le grand roi, titre des rois d'Assyrie; plur. מְּלֹלָים les grands: ימשַלַה וּגְרֹלָיר Jon. 3. 7, par l'ordre du roi et de ses grands, ou princes. -לַשוֹן מִדַתָּרָת גִּלֹוֹת : Orgueilleux, impie Ps. 12. 4, une langue proférant des paroles orgueilleuses, impies.

בּרֵלְה וּבְרֹלְה וּבְרֹלְה וּבְרֹלְה וּבְרֹלְה וּבְרֹלְה וּבְרֹלְה וּבְרֹלְה וּבְרֹלְה וּבְרֹלְה וּבְּרֹלְה וּבְּרֹלְה וּבְּרִלְה וּבְּרִלְה וּבְּלְה בּיבְּלְה וּבְּלְה בְּיבְרִיךְהְּ אֲסַרְּבָנְה בְּיבְרְה בְּיבְלְה בְיבְלְה בְיבְלְה בְיבְלְה בְּיבְלְה בְּיבְלְה בְיבְלְה בּיבְלְה בּיבְל בּיבְּל בּיבְל בּיבְל בּיבְל בּיבְל בּיבְל בּיבְל בּיבְל בּיבְל בּיבְּל בּיבְּל בּיבְּב בּיבְל בּיבְּב בּיבְב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְב בּיבְב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּבְּיב בּיבְּב בּיבְּב בּיבְּיבְיב בּיבְּבְיב בּיבְּיבְיב בּיבְּבְיב בּיבְּבְיב בּיבְּבְיב בּיבְיב בּיבְיב בּיבְּבְיב בּיבְּבְיב בּיבְּיבְיב בּיבְּיבְיב בּיבְיב בּיבְּיבְיב בּיבְיב בּיבּיב בּיבְיב בּיבְיב בּיבְיב בּיבְיב בּיבְיב בּיבְיב בּיבּיב בּיבְיב בּיבּיב בּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב ב

לְּדְּוֹףְ (plur. seul usité). Moquerie, insulte (rac. דְיִשְׁרָאֵל לְנְדִּוֹפְים: Is. 43.

28, (j'ai livré) Israel aux insultes; ארקקום אַל־קַקוּמוּ Is. 51.7, ne vous laissez point épouvanter par leurs insultes.

וְתְירְתָּח תֶּרְמָּח וּנְרִוּמָּח: f. Opprobre: יְתְירְתָּח תִּרְמָּח וּנְרוּמָּח Ez. 5. 15, elle sera un sujet de honte et d'opprobre.

לְרוֹיף (haie, mur) n. pr. 1° D'une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15.58.— 2° D'un homme, I Chr.8.31.

וּרוֹת plur. (ע. וּיָדָה). .

ንት n. pr. m. II Rois 15. 14 (v. ነ። n. pr.).

n. pr. m. Nomb. 13.11.

קרי הואים האיני אינים ווא בינים בינים ווא בינים בינים בינים בינים ווא בינים בינים

מַרִיאֵל n. pr. m. Nomb. 13. 10.

וְרְיָּהְ f. (v. יְּרָבְּי אָז־גְּרִיּחָהְ: Cant. 1. 8, et mène pattre tes chevreaux, ou : tes jeunes chevres.

בְּרֵשׁבֵל m. 1° Gerbes entassées: נְצָאַבֵּל Exod. 22.5, et si un tas de gerbes est consumé. — 2° Monument de sépulture (fait en forme de monceaux de gerbes): וְבֵּלְ-נָדְישׁ יִשְׁשִׁרִי Job 21. 32, il court vers sa tombe, ou il y repose; selon d'autres: il repose près des gerbes.

(זָּבׁיִנֹתִי) נְּבִּינְתִין).

לְרֵל (fut. יִנְדֵּל) 1° Etre grand, grandir, être élevé : פִּר־גָרֵל שֵׁלָח Gen. 38.14, que Selah était devenu grand; ייַינְדֶּלֹני הונטרים Gen. 25. 28, les jeunes gens grandirent ; דַּיְלַנְדִים אֲשֶׁרֹ עָּרָלוּי אָתוֹ I Rois 12. 8, les jeunes gens qui avaient grandi avec lui , c'est-à-dire qui avaient été élevés avec lui ; פַּד מָנְעוּרֶר גְּרֶלַנְי כָאָב Job 31.18, car depuis ma jeunesse il a grandi à mes côtés comme près d'un père (יָבּי, comme יָבּי), je l'ai eleve. -2° Etre, devenir grand, puissant, considere, riche : יַר אַלחַר וּדֵלָתָ מָאֹר Ps. 104. 1, Eternel, mon Dieu, combien tu es grand! מַרד־נָּרְלוּ מַצַשָּׁרך Ps. 92. 6, que tes œuvres sont grandes; בַּק תַּנְּפָא אָנְדֵּל מָשֶּרָ Gen. 41. 40, je no serai plus grand

que toi que par le trône (je n'aurai de plus que toi que le trône); בֵּיבְּיֵל רָשִּישׁ (Gen. 26. 13, cet homme devint grand (riche).— 3° Etre exalté, glorifié: יְיִבְיֵל רְיִּ II Sam. 7. 26, ton nom sera exalté; בְּיַל רְיִ Ps. 35. 27, que l'Eternel soit glorifié; וְּבָּל רְיִ I Sam. 26. 24, (comme) ton âme a été aujourd'hui chère, précieuse à mes yeux.

Pi. אַדָּא (Is. 49. 21, אָדֶל) 1° Faire grandir, faire pousser, faire croftre, élever (des enfants) : אַהַל מַּרֶע שִׁעָר ראָשׁוֹ Nomb. 6. 5, (il doit) laisser crottre les cheveux de sa tête; רְנְטֵּם רְנְכֵּל Is.44.14, la pluie le fait croître (l'arbre); בַּיִּרם מְבֶּלִּחָד Is.1.2, j ai éleve des fils; מְבֶּלָחָד והַלָּח Is. 51. 18, de tous les enfants qu'elle a élevés. — 2º Rendre grand, puissant, considéré : יָאֵר מֶל־אֲטָר וָדָלוּ השבלה Esth. 5. 11, et combien le roi l'avait rendu grand ; תַּיִּלָם מַנֶּלָה צָּחֵל גַּוֶּלָה Jos. 3.7, aujourd'hui je commencerai a te relever (aux yeux de tout Israel). — 3° Exalter, louer, glorifier : רַאָּגַוְּלָנוּ בְתוֹדָת Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces ; אַהָּלוּ לַרֵיר אָהָוּ Ps. 34. 4, exaltez avec moi l'Eternel.

Pou. מְנְרֶלִים Ps. 144. 12, (nos fils) qui poussent, croissent.

Hiph. 1º Agrandir, rendre grand, faire, quelque, chose de grand : דַּנְהַלָּתִי שַּׁטָשִי Eccl. 2. 4., j'ai fait de grands travaux; קַּהְרֶּל הַסְּדָּף Gen. 19. 19, tu as rendu grande la grace (que tu m'as accordée), (tu m'as accordé cette grâce signalée); מַגְדָל יִשׁוּעוֹח מַלְּמוֹ Ps. 18. 51, il accorde un grand secours à son roi; ראון אַר־רִּוּנְהַל עִשְּׁכֵם I Sam. 12. 24, voyez les grandes choses qu'il fit pour vous. Avec un infinitif: פַּר־רָלְבֶי לַבָּטוֹת Joel 2. 21, car Dieu a fait de grandes choses; ער־הַוֹר דְנְהַדּל I Sam. 20. 41, sous-entendu לְבְּמֵיה, (ils pleurèrent tous deux) jusqu'à ce que David pleura plus fort. — 2º Devenir grand, puissant: רצפרר הענים הגהיל עריסאר Dan. 8: 8, le bouc devint extremement grand; וַנְּטָּה בְרַצֹּכוֹ וְדְנְהַיל Dan. 8. 4, il fit selon sa volonté et il devint puissant. --- Avec na parler avec orgueil, agir avec orgueil;

avec אַ s'élever contre quelqu'un !

אַל־תַּבְּלֵּה שְׁרָהְ בְּּרִים אָרָה Obad. 12, tu ne parleras point avec orgueil au jour du malheur; בַּיְבָּלְּהְּ עַל־כַּיָב Soph. 2.10, ils se sont élevés avec insolence sur le peuple (de l'Éternel); בַּלְּהְיִלְּיִם עָּלָּהְי Ps. 35.26. ceux qui me traitent avec hauteur; עבֹּיַר דְּבְּהָרֹלְּהַ עַּבְּי דִּבְּהְרֹלִּה moi; עַלִּר דִּבְּהָרֹל Ps. 38.17, ils s'élèvent contre moi; עַלְּר דִּבְּהָרֹל Ps. 48.26, il s'est élevé contre Dieu. Transit. Lever; בַּבָּי בָּבָר דִבְּהַרֹל Ps. 41.10, il lève le talon contre moi.

קרל part. ou adj. verbal (de בְּרֵל m. Ce qui est, devient grand: יְתְיַצֵּר יְמִינְאָר וְלְּרָל I Sam. 2. 26, le jeune Samuel allait grandissant; רַיַלְּהְ רָלִיהְ וְלָרֵל בָּיל Gen. 26. 13, il allait s'enrichissant; אָרְלֵי בָּיֶלָר בָּילָר בָּילָר בָּיל בַּילָר בַּילִר בַּילְר בַּילִר בַּילָר בַּילִר בְּילִר בִּילִר בַּילִר בַּילִר בַּילִר בַּילִר בַּילִר בַּילִר בַּילִר בְּילִר בַּילִר בַּילִר בַּילִר בַּילִר בְּילִר בִילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בִּילִר בְּילִר בִּילִר בְּילִר בִּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בִּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִר בְּילִית בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְּיל בּיבְּיל בּיבְיל בְּיל בִּיל בְּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּייב בְּיבּיל בּיבּיל בּיבְיל בְּיבּיל בְּיבּיל בְּיבּיל בּיבְיל בּיבּיל בּייב בְּיבְייב בְּיבְיבְיבְייי בְּיבּיל בְּיבּיל בְּיבּיל בּייב בְּיבּיל בִּייב בְּיבּיל בְּייב בְּיבּיל בִּייב בְּיבּיל בִּייב בְּיבּיל בִּייב בְּיבּיב בְּיבּיב בְּיבּיב בְּיבּייב בְּיבּיב בְּיבּיב בְּיבּיב בְּיבּיב בְּיבִייב בְּיבּיבְיבּיב בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבִייב בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבִייב בְּיבְיבְי

ח. pr. m. Esdr. 2. 47.

אַרָּלוֹי, une fois לְּדָלוֹי, to Grandeur, magnificence, gloire, honneur: בְּלֵילִי וְדִּילְיִי Ps. 79. 11, selon la grandeur (puissance) de ton bras; בְּלֵילָלְי וְדִילְיִי בְּיִבְיתְּ בְּרֵלֶלְי בְּלֵילְי בְּלֵילְי בְּלֵילְי בְּלֵילְי בְּלֵילְי בְּלֵילִי בְּלֵילְי בְּלֵילְי בְּלֵילְי בְּלֵילְי בַּלְי בְּלֵילְי בַּבְילָי בְּלֵילִי Deut. 32. 3, rendez gloire a notre Dieu. — 2° Avec בַּלְי בַיְלִי בְּלֵילִי בַּלְילִרְיִי a notre Dieu. — 2° Avec בּלְי בַּלְירִי בִּיִּלִילְי בַּלְי בְּלֵילְיִי בִּילְי בְּלֵילִי בַּלְייִ בְּלֵילְי בַּלִילְי בַּלְייִ בְּלֵילִי בַּלְייִ בְּלִילְייִ בְּלִייִ בְּלֶּיךְי בִּיִּשִׁי בִּי בְּלֶּיְרְיבִישִיי Is. 10. 12, l'orgueil du roi d'Assyrie.

לְרָלָה (v. גְּרָלָה). בָּרְלָ (v. בָּרָלָה).

קרליהוֹ (que Dieu élève)
n. pr. 1° Gedalyah, fils d'Ahikam;
israélite, nommé par Nabuchodonozor
gouverneur de la Judée, II Rois 25.
22, Jér. 40. 5. — 2° Esdr. 10. 18. —
3° Jér. 38. 1.

תרלים מעטרילה יו. pl. 1° דלים Deut. 22. 12, tu feras des fils tressés (des cordons, des franges aux quatre coins de ton vêtement). — 2º אָרֶלָרם I Rois 7. 17, des guirlandes, festons (ornement d'architecture).

תיי ח. pr. m. I Ch. 25. 4.

יוַכֵּי : Abattre, couper, briser לָּבַע וריטים Is. 10. 33, et les hautes branches seront abattues; בל-וַכַן גרוּנָהו Is. 15. 2, toute barbe sera coupée; וְגַרֻעָּחִי אַת־וִּרֹעֲהְ I Sam. 2. 31, je couperai ton bras, c.-à-d. je detruirai ta force; גדע בחורי־אַם כל פרן ישראל Lament. 2.3, il a brisé dans sa colère la corne d'Israel (sa force).

Niph. Etre abattu, renversé; être coupé, être brisé: נְנְדֵּלְתֵּ לַאָּרֶץ Is. 14. 12. tu as été renversé à terre ; נְנַדֶּע רָשִּׁים שבט אַקדי Jug. 21. 6, aujourd'hui une tribu a été coupée, retranchée (d'Israel); וְנְגְּהִיטוּ חֲשָּׁנֵיכֵם Ez. 6. 6, vos statues du soleil seront brisées.

Pi. Abattre, briser: וּבְרִיתֵי בַּרְוֶל וּהֵעַ Ps. 107. 16, il a brise les verrous de fer; נאַשִּׁירַהַים תּנָהַעוּן Deut. 7. 5, vous abattrez leurs statues, ou leurs bois.

Pou. Etre abattu : שַׁקַפִּים וּדֵּעוּ Is. 9. 10, les sycomores ont été abattus.

קרעון (qui abat) n. pr. Gédéon, juge, Jug. 6. 11.

חביעם n. pr. d'un endroit de la tribu de Benjamin, Jug. 20. 45.

יגְּרְעִנִי n. pr. m. Nomb. 1. 11.

ባጊት Kal inusité. Pi. ከሚል Outrager, וואר־בִי חַרַפְּהָ וְנְדֵּפְתָּ Es.37.23, qui as-tu insulté et outragé? אַר־יַיִי רוּא קנדַף Nomb. 15. 30, (en agissant ainsi) il blasphème, il outrage le Seigneur.

רבי Entourer d'une haie, d'un mur; élever un mur, une haie : וְגֶדַרְתִּי צֶּת־גְדֵרָה Oséc 2.8, j'élèverai un mur devant elle. Part. אַרָר מַּרַץ maçon : גֹרָר Is. 58. 12, réparant, refermant les brèches ; וַלַוֹּדְרָים II Rois 12. 13, et aux maçons; métaph. בית ישראל Ez. 13. 5, vous (n')avez (point) entouré d'une haie, ou: d'un mur, la maison d'Israel (vous ne la protégez point). Sens opposé: גר בַּקַרְי וַלֹּא אָבָא Lament. 3.7, ila élevé ou fait du bien (comme) un remède.

un mur autour de moi, je ne puis sortir; אַרְהִי נְדֵר Job 19. 8, il entoure mon chemin d'une haie (et je ne puis plus passer).

לְבֵּר deux fois מֵרָר constr., f. et m. 1° Mur, haie d'enceinte:לְבָלֵית וְדֶרֶיִךְ Mich. קר הורויבה; 7.11, pour rebâtir tes murs Ps. 62. 4, une haie renversée; יְנְדֶר אַבְנִיד Prov. 24. 31, sa muraille de pierre. — 2º Endroit entouré de murailles, sûr : וְלַתָּח־לָטּ נְדֵר Esdr. 9. 9, et de nous donner une retraite sure (en Judée).

חבר n. pr. Guéder, une ville canaanéenne, Jos. 12. 13.

לֵבֶנָה f. Mur, haie: לְּבֵנָה בָּל-וְבֵּרִהַי יִּבְּרָהַיוּ Ps. 89. 41, tu as abattu toutes ses murailles; תַּירוֹנְים בָּוְרֵרוֹת Nah. 3. 17, (les sauterelles) qui campent, s'arrêtent, sur les haies. Avec parc, étable : וְרֵבְיה צאון נְבְנֵה Nomb. 32. 16, nous construirons des parcs, ou des étables, pour notre bétail; וישֶׁבֵּר וְטָיִנִים וּנְדֵרָח I Chr. 4. 23, et qui demeuraient près des plantations et des parcs, ou : dans des haies, c.-à-d. dans les champs.

n. pr. (avec l'article) d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36; אַרֵרָחִי de Guederah, I Ch. 12. 4.

ח לְּבֵרוֹתו n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41; avec l'art., II Chr. **2**8. 18.

לְבֵרוֹתִיִם (deux parcs) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36.

לַבִּיִי De Guéder, I Chr. 27. 28.

יָּרֶרָת f. (v. אָדֶרָת), Ez. 42. 12, mur יּ ou estrade, v. l'exemple à תַּבָּין.

ברו בבול : pron. p. m. Ex. unique הח בבול Ez. 47. 13, ce (sont) les bornes, limites.

וויף (v. קיף) Eloigner, écarter le mal, guérir: יָלָאַ־יָנְרָוּת מָעָם מָזוֹר Osée 5. 13, il ne vous guérira pas de votre mal (v. le même ex. à יקיור).

በርያ f. Guérison, remède. Ex. uniq.: Prov. 17. 22, un cœur לַב שִּׁמַהַ הַיִּיִם וַּהָּח joyeux rend bonne, facilite, la guérison,

און Se pencher, se courber, s'étendre: בְּנְתֵּה אַנְתָּה I Rois 18. 42, il se courba, pencha à terre; בַּינְתֵּר כָּלָּת II Rois 4. 34, il s'étendit (de tout son corps) sur lui.

ון אור הואָל הְנָּי מְּנִי נְנֵיך (avec suff. אַנָּי בְּנָּיָם). Dos, corps (v. אַ פּ נַבְּי בַּנָּךְ: נַנֵּיךְ: נַנְיָרְ: I Rois 14. 9, tu m'as jeté derrière ton dos, ou ton corps (derrière toi, tu m'as négligé, oublié).

ול chald. (const. ia et אינה). L'intérieur; avec des prépos.: יבוף פר אינה au milieu, dans: רְּבִינְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיִּנְים בּיִּנִים בּיִּנְים בּיִּנִים בּיִנִים בּיִּנִים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּם בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּם בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים ב

אל ה. (avec suff. אַרָּ אָנָה 1° Dos: מּנְהְּי בְּעָהְ זְּבְּהְ וֹבְּי אַנְהְי בְּעָהְ זְבְּי וֹבְּי גָּבְּהְ זְבְּי וֹבְּי בְּעָהְ נְבְּיִהְ בְּעָהְ בַּעָהְ בְּעָהְ בַּעָהְ וֹבְי וֹבְּעָהְ Is. 38. 17, tu as jeté derrière ton dos (derrière toi) tous mes péchés (tu les as pardonnés).— 2° Milieu: אינישׁר בּעַהְ בַּעָּהְ בַּעָרְ בַּעָהְ וֹנִי בְּעָהְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בְּעָהְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בְּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בְּעָרְ בַּעָרְ בְּעָרְ בַּעָרְ בַּעְרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעְרְ בַּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעָרְ בַּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָבְּירִ בְּעָבְּירִ בּעְיוֹבְייִבְּי בְּעָבְייבְּי בְּעָבְירִים בּערְיוֹבְייִי בְּעָבְייבְ בַּעְיוֹבְייִי בְּעָבְּיבְּיבְּייִים בּערוּבְּיוֹים בּעִייִים בּערוּבְּייבְ בְּיבָּייִים בּיוֹים בּיִיבְּיים בּיִבּייִים בּערוּבְייִים בּייִים בּערוּבְייבְיים בּערוּבְיים בּיבּיים בּערוּבְיים בּיבּיים בּיבּיים בּערוּבְיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּערוּבְיים בּיים בּיבּיים בּי

אוֹג (v. יאַ chald.).

בוֹב Sauterelle: מנוֹכ מוֹכ Nah. 3. 17, comme des sauterelles sur des sauterelles, ou: comme les plus grandes d'entre les sauterelles; יבוֹב אוֹב Amos 7. 1, il créa, produisit, des sauterelles.

David livra une bataille aux Philistins, II Sam. 21. 18.

נובי (ע. בובי

13 n. pr. 1° Gog, prince de Magog (v. Ez., chap. 38 et 39).—2° I Chr. 5.4.

אָרָ בְּרֵי (par bandes), ע. בְּרֵי (בְּרֵי (מְבּא רְנִי נְּתָבּ (Gen. 49. 19, Gad, des bandes armées s'uniront contre lui, feront une invasion chez lui, mais lui fera une invasion sur leurs pas, en les poursuivant à son tour; selon d'autres: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre), et il sera réuni en revenant sur ses pas, il reviendra de la guerre

sans avoir perdu du monde; בְּלֵּהְהּ שְׁיִם Hab. 3. 46, lorsqu'il montera vers un peuple qui reunit ses troupes contre lui.

I אַנְילָן f.Corps: אָנְישָׁ אַנְישָׁ אַנְילָן Job 20.25, il tire (la flèche), et elle perce le corps (ע. אָנְישָּׁ); selon d'autres, fourreau: il tire et sort l'arme du fourreau.

ון בּוֹלְהְרֹּלוּ: (p. תְּאָבֶּה). 1° Elévation: מְּיִי שְּׁמְּרֹלּי: Job 22. 29, à celui qu'ils ont humilié, ou: quand ils sont humiliés, tu dis: Elévation, courage. — 2° Orgueil: מְמְרֵי רְכַמָּח Jér. 13. 17, sur (votre) orgueil; מְמָרֵי רְכַמָּח Job 33. 17, et il cachera l'orgueil de l'homme, ou: il éloignera, délivrera, l'homme de l'orgueil.

לְבְּר מְתְּלְבְּרְן תְּנֵיְת chald. Orgueil: קיר מְתְּלְבְרן תְּנֵיְת an. 4. 34, (il peut abaisser) ceux qui se conduisent avec orgueil.

11 adj. (v. 111).

Mésopotamie appartenant aux Assyriens, Il Rois 17. 6, 19. 12.

נוֹתַ (ע. דְּיַתָּ).

 hommes, justes, innocents. — Bande d'animaux, essaim d'insectes: קל-חַיָּרוֹר ris Soph. 2. 14, tous les animaux par bandes; גור פַלַח פַל־אַרְצָר Joel 1. 6, un peuple est venu fondre sur mon pays (une quantité d'insectes); plur. מורם fréq., peuples étrangers, ennemis, barbares, paiens: דַיִּרוּרָם דַּוּנְכָּבֶרִים לַגוֹיָם Néh. 5. 8, (nous avons racheté) les juifs vendus aux étrangers; בַּרָעוּ גוֹיָם Ps. 9.21, que ces barbares apprennent; ואָתָּנְהָ לְבָרִית עֲם לְאוֹר גּוֹיִם Is. 42. 6, je ferai de toi l'alliance du peuple (de Dieu), la lumière des (autres) nations; בורים עובו Deut. 32. 43, nations, glorifiez son peuple ; וְהַוּיֶבֶל מֶלֶהְ גוֹיִם Gen. 14. 1, Thideal, roi des nations, ou n. pr., roi de Goyim.

רוֹלָה rarement הֹנָה, f. (rac. הַּנָּהָ). 1° Emigration, captivité, exil : עַר־רַעוֹלָה I Chr. 5. 22, (ils restèrent en ces lieux) jusqu'à l'exil (jusqu'à ce qu'ils furent exilés); מָכְלֵּר נוֹלָה Ez. 12. 7, comme les effets de quelqu'un qui part; וּבַגוֹּלָת לֹא קלה Jer. 48. 11, il n'est pas alle en exil; בני המולח les exilés, aussi ceux qui etaient revenus de l'exil : פִּר־בְנֵי דַעוּוּלָה בוינים הַדְּבַל לַתַי Esdr. 4. 1, que ceux qui étaient revenus de l'exil construisaient un temple à l'Eternel. — 2° Sens concr. Les exilés, les captifs: יְלַהְ בֹּא אֶל־תַעוֹילָת Ez. 3, 11, va auprès de ceux qui ont été emmenés captifs ; מְּקְרֵל רֲעוֹלָה Esdr. 10.8, de l'assemblée de ceux qui étaient revenus de la captivité.

נולם (v. גולם).

גוֹלְן n. pr. Golan, ville dans Basan, Deut. 4. 43, donnée aux Lévites, Jos. 21. 27 (cheth. ילון). ארְמָין m. Fosse. Ex. unique: יפּל יפּין או בּפּלן ביי Eccl. 10. 8, celui qui creuse une fosse y tombera.

לוא n. pr. 1° Gouni, fils de Nephthali, Gen. 46. 24. — 2° I Chr. 5. 15. י בוט Elever, gonfler, s'enorgueillir: מו בו Aboth, orgueilleux. Hiph. אלי מורט לפני Aboth, il ne gonfle pas son cœur, ne s'enorgueillit pas.

עוֹנְינִינ (fut. יְנְינִיע) Expirer, périr: יַיּנְינָי רְּיָבֶינ Gen. 25. 8, il expira et il mourut, c.-à-d. il mourut d'une mort douce; וְרוּא אִישׁ אָרָי לֹא נְיַע תַּעִינִי Jos. 22. 20, il n'a pas péri seul par son péché.

קארות בוול אות בישות Neh. 7. 3, ils fermeront les portes, et vous les fermerez à verrous, ou avec des barres.

הוף אינו אין m. Corps: אינו אין Rituel, il n'est point un corps.

קר היא היא לי ברקב f. Corps mort, cadavre: רְּמָּאַרְיּגָּיִ רְיָאַרְיִּלְיִיִּאַרְ I Chr. 10. 12, le corps de Saul et de ses enfants.

ונר 1° Demeurer, séjourner, habiter comme étranger; se constr. avec אָכם, יאַר, et poét. avec le rég. dir.: יָּבֶּר ערמי Gen. 32. 5, j'ai demeuré chez Laban; באָרֶץ הַזּאָרָץ Gen. 26. 3, séjourne dans ce pays ; יָגוּרוּ בָּךָ נִדָּדֵר מוֹאָב Is. 16. 4, mes fugitifs habiteront au milieu de toi, Moab; פרי־גַרְתִּר טָשָׁקּד Ps. 120, 5, que j'ai demeuré à Mesech (v. קר רַנוּ אַשׁ אוֹכֵלַח ; וֹכֵשְׁךְ Is. 33. 14, qui de nous peut demeurer près de ce feu dévorant? Des animaux : יָנֶר יָאֵב ו בח-בבש Is. 11.6, le loup demeurera avec l'agneau. Part. דַּעָר דָעָר בָּחוֹכְכֵם: עַר Lév. 17. 12, l'étranger qui demeure parmi vous; אָמָוּרָה מֵּריתָה Exod. 3. 22, de celle qui demeure dans sa maison (sa voisine) ; פַרץ נַחַל מַעִם־נַר Job 28. 4, le fleuve déborde, s'élance de l'endroit où il séjourne (de son lit); אַרִים יאֹכֵלוּי Is. 5. 17, ceux qui viennent y demeurer (des étrangers) s'en nourriront.

2° Comme יְנִי craindre, avoir peur, trembler ; avec מְפֵּרָי מָי et le rég. dir.: יַנְרִים Job 41.17, s'il s'élève, les forts sont saisis de crainte; Deut. 1. 17, ne craignez personne; לוּלֵי מַנֵּס אוֹיְב אָנוּר Deut. 32. 27, si je n'appréhendais point la fureur de l'ennemi.

Hithp. 1° Demeurer, sėjourner: בְּּבְּיִהְ מְתְּמוֹרֵרְ נְבְּיִהְ I Rois 17.20, chez laquelle je demeure comme hôte. — צֵּלְידֶּנֶן וְתִּירוֹשׁ יְתְּמוֹרֶרּ 'S'assembler: צַלִּדְּנָן וְתִירוֹשׁ יְתְּמוֹרֶרּ 'Osée 7. 14, il s'assemblent pour avoir du blé et du vin; סַצֵּר מְתְּמוֹרֵר Jér. 30. 23, une tempête qui s'amasse, ou qui continue, qui dure.

ווא et זו (ע. בור או) m. Jeune lion: אַרְיוּה Jer. 51.38, comme dejeunes lions; אַרְיֵה בְּיִר בְּיוֹרָת Nah. 2. 13, le lion déchire pour les besoins de ses pents.

הוא m. Animal jeune; princip. jeune lion qui suit encore sa mère: רְבְּיָחְ אַּרְיָתְּ, 19. 2, elle (la lionne) a élevé ses petits; plus complét. אַרְיַתְּ יְתִּינְיִתְ Gen. 49. 9, Juda est un jeune lion; אַרְיָתְּגְּיִתְּגְּיִתְּאָ Lament. 4. 3, elles (les bêtes sauvages) allaitent leurs petits.

n. pr. Gour, endroit près de Jebleam, Il Rois 9. 27.

לול־בּגעל (demeure de Baal) n. pr. d'une ville dans l'Arabie, II Chr. 26.7.

תוֹרֶל אָתָּה . (plur. מּוֹרֶלוּה). 1° Sort, manière de décider par le sort : אַיָּה אַיִּל אָתָה ! Lév. 16. 8, un sort
pour l'Éternel et un sort pour Azazel,
c.-à-d. un sort destinera le bouc qui
sera immolé à Dieu, et l'autre le bouc
qui sera envoyé à Azazel, le bouc émissaire; אָרָה לָּבֶּם מּיִּרֶל , je

jetterai le sort pour vous ; אַל־'צַּנְּדָּר רַדִּיוּגוֹרַרָל Joel 4. 3, ils jettent le sort au sujet de mon peuple, ils se le partagent au sort. בין , חָטִיל , חִפִּיל Ps. 22. 19. ... על אַשָּׁר עַלַּח עַלַּרו ; jeter le sort הַשְּׁלִּרְהָ־גּוֹרָל באורל Lev. 16. 9, (le bouc) que le sort aura désigné (pour être immolé à Dieu). - 2º Sort, destinée, et ce qui est donné par le sort, la part, l'héritage, le bien: Ps. 16. 5, tu soutiens אַחַרו הוֹכִיהָ גוּרַלְי ma destinée, ou ce qui m'est échu par le destin ; אַהִּר בְּוֹרָלָי Jug. 4'. 3, viens avec moi dans le pays qui m'est échu par le sort; יְחַצְּמִד לְנֹרָלְהָ Dan. 12. 13, tu te tiendras dans ton héritage, ou : tu jouiras de ta destinée; אורלה החדל שביה Prov. 1. 14, tu jetteras ton sort au milieu de nous (tư partageras notre destinée).

שלים m. Morceau (de terre): שָּׁיִר Job 7. 5, (ma chair est couverte) de vers et de mottes de terre.

לא m. (rac. אַדָּי). 1° Tonte, toison: אָבְּיגִי אַ Deut. 18. 4, la toison de tes brebis. — 2° Toison des champs, herbe coupée: אַבְּיבָי אַבּי Amos 7. 1, la coupe pour le roi (l'herbe repoussait après qu'elle avait été coupée pour le roi, v. שַבָּיׁ).

קיקר m. Tresorier: פְּרֶרָת תַּוּוְשָּׁר Esdr. 1. 8, Mithredath, le chef du tresor du roi des Perses.

chald. m. pl. Les trésoriers, Esdr. 7. 21.

קל: (rac. יוַזְּגְּ, v. יגָּ). Toison: אָלִּי Jug. 6. 39, à la toison seule; יְמָנְיִתְּ לְבֵּיָתְּאַ 6. 37, la toison de laine.

ווי (fut. יביו Tondre, couper: יוֹים לְּהָי Gen. 31. 19, pour tondre ses brebis; אַרדיבּאָרָי I Sam, 25.7, ils tondent pour toi (ses brebis); יוֹיִים לְּהָ זְּיִם לְּהָ Job 1. 20, il coupa les cheveux de sa tête (signe de deuil); יוֹיִים יְיִּלְי Jer. 7. 29, coupe tes cheveux. Niph. metaph. Ette détruit: יְבָּבֶר וְצָבֶר Nah. 1. 12, ils seront coupés, détruits, et ce sert passé.

na (celui qui tond) n. pr. m. I Chr. 2. 46.

לְּוַל (fut. יִּבְּוֹל) Arracher, prendre de force, enlever, s'approprier injustement, dérober, voler, opprimer : גולבי שובה מַעַלִּידָום Mich. 3. 2, ils leur arrachent la peau : וַיִּגְוֹל אָת־חַחֲוֹנְיה מִיַּד חַוּבְּצְרִיי II Sam. 23. 21, il arracha la lance de la main de l'Egyptien ; אֲשָׁר נָּוְלוּ עַבְרֵי אֲבִישֶּלֶה Gen.21. 25, (les puits) que les serviteurs d'Abimelech avaient pris de force ; קרַ הַּגְּוֹל אֱרד י קמוֹרֵדּה מֵעִנְּבִי Gen. 31. 31, que tu ne voulusses peut-être me reprendre de force tes filles; דַּמָּרוֹלְלוֹת אֵיטֵר גַּוַלַר Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées; ולגול מְשָׁפַט עַנְיַר עַפְּרַי Is. 10. 2, de faire violence au droit des pauvres de mon peuple; métaph. ציָה גַּם־הֹם יִגְיִלוּ מֵימֵי־שָׁלֶג Job 24. 19, (comme) la sécheresse et la chaleur dérobent les eaux de la neige (absorbent la neige fondue); גוֹוַל אַבִּיר יָאָמין Prov. 28. 24, qui vole, dérobe, son père et sa mère.

Niph. Etre derobé, enlevé: וְנְנְיִלְם Prov. 4. 16, le sommeil leur est enlevé (ils ne dorment pas).

חווו בּאַרְיבּית m. Espèce de sauterelle, ou chenille: יָהֶר רְשִׁיָם אָכֵל הָאִרְבָּת Joel 1. 4, ce que la chenille avait laissé, la sauterelle l'a mangé.

Di n. pr. m. Esdr. 2. 48.

'11? n. pr. de la ville de Guiso ou de Guison, I Chr. 11. 34.

וֹנְינְירִי (fut. יְנְיִרִי פַּיְרִי 1º Couper, diviser, enlever: בְּיִרָּילָר I Rois 3.

25, coupez l'enfant (en deux); יְנְיְרִי II Rois 6. 4, ils coupèrent du bois; הַשְּׁבִּים Ps. 136. 13, à celui qui a divisé la mer Rouge; יַבְּיִרְיּ עֵּלִּיְיָבְיִר עַלִּיְבְיִר עַלִּיִרְ עַלִּיבְיִרן II Rois 6. 4, ils coupèrent du bois; הַיִּבְיּם רְּבִּיר בָּיִר בְּיִבְּיִר עַלִּיִר עַלִּיִר עַלִּיבְיִר עַלְּיִבְּיִר עַלְּיִבְּיִר וּן Ps. 136. 13, à celui qui a divisé la mer Rouge; יַבְּיִבְּיִר עַלִּיבְיִרְ עַלִּיבְיִר וְּן prend à droite.

2º Intrans. Être enlevé: יְבְיּבְיִר אַנְיִר אַנְבְּיִר וּשְׁנִיר שִׁנִּיִר עַלְּיִר עַלְּיִר עַלְּיִבְיִר עַלְּיִבְיִר עַלְּיִבְיִר עַלְּיִבְיִר עַלְּיִבְיִר עַבְּיִר עַבְּיִבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַּבְּיִר עַבְּיר עַבְּיִר עַּיִר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיִּר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַּבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיִּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַּבְּיר עַּיִּבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עבְּיִּיר עבְּיִבְּיר עבְּיר עבְּיִּבְיר עבְּיר עבְּיִּיר עבְּיִּיר עבְּיִבְּיר עבְּיִּיר עבְּיִּיר עבְּיִי עַּיְיִי עַּיְיִי עַּיְיִי עַּיְיִייְיִּיְיִּי עַּיְּיִּי עַּיְּיִיּעְיִּי עַּיְּיִּיּעְיִּי עַּיְיבְּיּי עַּיּיְיִּיּי עַּיְיִּיּיְיִיי עַּיְיִּיְיִייְיְיִי עַּיְיִייְיִי עַּיְיִּייְיִּייְיְיִייְיִייְיְיִיְיִייְּיִיּיְי

לוֹף chal. Décider. Part. plur. אָּוְרֵיך Dan. 2. 27, (ceux qui décident, jugent, de l'avenir) les augures; וְנָוְרֵיָא Dan. 4. 4, et les augures.

Hithp. פר הי היהגייה אָבֶּן Dan. 2. 34, jusqu'a ce qu'une pierre se détachât (v. אַבָּן hébr.).

קוֹן m. Morceau: מֵּדְן תַּוּנְדֵים תְּאֵלָּח Gen. 15. 17, entre ces morceaux; métaph. לְּנְדֵים Off לְּנְדֵים Ps. 136. 13, à celui qui a divisé la mer Rouge en deux parties.

יתוף היכני Arrêt, décision: אַזָּר היכני Rituel, l'arrêt dans notre cause, notre sentence.

74 n. pr. d'une ville lévitique de la tribu d'Ephraim, Jos. 21. 21.

לְנְיֵרָת 10. 22, dans un pays désert (exact. de nudité, sans habitants ni végétation). — "2º Arrêt, décision: קליבורות קשות Rituel, tous les arrêts durs, sévères.

בְּנְרֵכְה עָּלֶּיאָ וְרָא: chald. f. Arrêt: וּנְיֵרָת עָלֶּיאָ וְרָא Dan.4.21, c'est l'arrêt, la sentence, du Très-Haut.

Lament. 4. 7, leur figure était comme le saphir. — 2° Une partie du temple séparée (ou: dont la façade se détachait, s'élevait au-dessus) du reste de l'édifice, Ez. chap. 41.

יורי n. pr. d'un peuple voisin des Philistins, I Sam. 27. 8 (cheth. מְּרָיִדְּי).

אָרְהְיּ m. Ventre (des animaux rampants): על-גּוֹלְהְּ תֵּלַהְ Gen. 3. 14, tu ramperas sur ton ventre.

ጣጋ et ግባን n. pr. Guehazi, serviteur du prophète Elisée, II Rois 4. 45.

DD2 n. pr. Gaham, fils de Nahor, Gen. 22. 24.

701 n. pr. m. Esdr. 2. 47.

 le pays de Moab; אַרָּילְּבָּוּ Jer. 7. 32, בּיִּרִישְׁבְּּעְ Jos. 15. 8, et בְּיִבְּעָּ Jer. 2. 23, vallée près de Jérusalem, où dans les temps d'impiété on sacrifiait à Moloch; אַרָּאַרְיבָּעְ II Sam. 8. 13, vallée du sel, près de la mer Morte.

איר הַעְּמָה : 4° Nerf היר הַעְּמָה Gen.32.32, nerf ou tendon (sur la concavité de la hanche des bêtes); אָרֵר פַּרָר עָרָר Job 40. 17, les nerfs de ses testicules; בּיִר מָרְנָל עִרְשָּר Ez. 37. 6, des nerfs. — 2° Barre: בּיִר מַרְנָל עִרְשָּר Is. 48. 4, ta nuque est une barre de fer.

לייִם מע רוֹשׁ ((ut. יְיִבְּיחַ 1° Sortir, déborder; trans. faire sortir, tirer dehors: אַנְיִם מְיִם Job 38.8, lorsque, s'élançant, elle (la mer) sortit comme du sein (d'une mère); בְּיִרְיַתְּיַ Job 40. 23, le Jourdain déborderait-il? אַנְיִרְיַתְּיִם בַּצְּבּי בַּבְּיִרְ בַּיִרְיִיךְ Ez. 32. 2, tu débordais avec tes fleuves; אַנְיִר בְּיִרְיִּרְ Ps. 22. 10, tu m'as fait sortir du sein (maternel).— 2° Gémir (en enfantant): maternel).— 10, et gémis, fille de Sion (comme une femme qui enfante).

Hiph. Sortir, s'élancer: אַרָּבֶּא בְּישְׁרָאָל מיבְּד מְּדְּבָּא Jug. 20. 33, et les Israélites en embuscade sortirent, s'élancèrent, de la place (où ils se tenaient).

סְנִיתָן לְתַּאָא Ou תְּלֹים chald. Aph.: מְנִיתָן לְתַּא Dan.7.2, (les quatre vents) s'élancèrent sur la grande mer, ou agitaient la mer, ou luttaient l'un contre l'autre sur la mer.

לְּיִחוֹי, n. pr. 1° Guihon, source près de Jérusalem, I Rois 1. 33. — 2° Guihon, un des quatre fleuves qui sortaient du jardin d'Eden, Gen. 2.13; il coule autour du pays de (שש) l'Ethiopie. On présume que c'est le Nil.

בְּיִלִּי מְּאֹרְ מְּרִבְּיִּרְוֹן : Se réjouir בְּיִלִּי מְאֹרְ מְאֹרְ מְאַרְ מְּאֹרְ מְאַרְ בְּיִרְיִּטְּוֹן : Zach. 9. 9. réjouis-toi extrêmement, fille de Sion. Avec מוֹ בְּיִלְהִי בְּיִרְיּשָׁלֵּם : Is. 65. 19, je me réjouirais dans (ou au sujet de) Jérusalem; יְבִילְ בְּיִרְיִ רְּיִלְּיִלְרִי בְּיִר Ps. 35. 9, mon âme se réjouit en Dieu. Avec יְבִיל עַלִּיִךְ : עַל Soph. 3. 17, il se réjouit au sujet de toi.— Sens opposé:

Craindre, trembler: אְבְּטֶרְדּוֹ עֶלָּדִי רְיִּדִּלּא Osée 10. 5, et ses prêtres tremblent à son sujet (au sujet de l'idole), ou: les prêtres (de cette idole) qui en faisaient leur joie (seront dans les larmes); Ps. 2. 11, réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

אַלִּירִים אָשְׁכִּיִּרִים ? m. 1° Joie, allégresse : הַשְּׁכִּירִים jusqu'à l'allégresse ; אַל־יבִּיל paé 9. 1, Israel, ne te réjouis pas jusqu'à l'allégresse (comme les autres peuples). — 2° Génération, âge : ביילַכָּיִים אָשֶׁר תְּנִילְּכָּים Dan. 1.19, les jeunes gens de votre âge.

פּילֶה et רְלֵח f. Joie, allégresse: קילָה Is. 35. 2, elle sera réjouie, (ne sentira) que l'allégresse, Is.65.48.

בׁילֹנִי De la ville de Guiloh, II Sam. 15. 12 (v. אָלָה).

ת בְּיַנְח n. pr. m. I Rois 16. 21.

יי ou אָר m. Chaux: קאַרְיֵּי־גָר Is.27. 9, comme des pierres de chaux (calcaires).

יָרְא ou איָרָ chald.: עַל־אָירָא הָּד־כְחַלּ דֵּירְכְּלָא Dan. B. B., sur la chaux du mur du palais.

ייר (ע. י.ב.). Étranger : פֶל־דָטָאַנְשִׁים עַרִּיִרם II Chr. 2.16, tous les étrangers.

הישון n. pr. m. I Chr. 2. 47.

לבלים. (rac. בְּלֵים ; plur. בַּלְּבָּים). 1° Monceau (de pierres), ruines: מֵי רַעָּבְּיִם (de pierres), ruines: מֵי רַעָּבְּיִם (de pierres) est témoin; דְּיִבְּיִם נְּיִבְּיִם (de pierres) un grand monceau de pierres; מֵימִי בַּנְּלְ עַנְּמִים Is. 25. 2, tu as fait de la ville un monceau de pierres, des ruines; עוֹנְיִנְיִתְּיִם בָּבֶּלְ לְנַמִּים Ifer. 51. 37, Babel sera réduite en ruines.— 2° Source: בְּעִיבִּים בַּבְּלְ לְנַמִּים Cant. 4. 12, une source fermée (inabordable); pl. vagues, flots: בְּעִּיֹיִם בָּבָּלְ רַּנְמִים Ps. 89. 10, lorsque ses flots s'élèvent.

לְצְלֵּה Vase, ex. unique: הְּלָּהְה שֵּלְּרוֹאשׁרָ Zach. 4. 2,, et son vase (a l'huile) audessus de lui, ou p. הַּלְּאָה, ou simplement pour הַּאָּ un vase, et mappik cuphonique (v. הַאָּגוֹי).

ַ נְּלָּא (v. וּלָּה).

אָרָב m. Barbier: בַּעָלְבָּים Ez. 5. 1, un rasoir des barbiers.

אָלְכֹּאַ n. pr. Guilboa, montagne de la tribu d'Issachar; Saul et ses fils y trouvèrent la mort, I Sam. 28. 31.

רֶבֶבְ וְגֵלְגַל :n.(pl. (גַלְּוֹלְים .1°Roue) בּּלְבֵּל Ez. 23. 24, (avec) char et roue; יְנַלְּוּלֵיד Is. 5, 28, et ses roues sont comme une tempête ; roue pour puiser de l'eau : וְנֵרֹץ דַעַלְנַל אָל־דַוּמוֹר Eccl.12.6, et(avant) que la roue se rompe sur le puits. — 2º Tourbillon, poussière soulevée par un tourbillon: קול רַעַּפְהָ בָּאַלְּוַל Ps. 77. 19, la voix de ton tonnerre dans le tourbillon (la tempête), ou: sous la voûte céleste; לָחָם קוֹרָא דַעַלָּעָל Ez.10.13, on (une voix) les appelait (les roues) tourbillon, ou les appela par leur nom de roue; אלידי שרחמי כגלגל Ps. 83. 14, mon Dieu, rend-les semblables à un tourbillon de poussière, ou comme une roue qui tourne sans cesse, ou comme de la boue (v. וּכְגַלְגַל לִּמְנֵי סוּמָה ; וֹנָלָל Is. 17.13, comme un tourbillon de poussière devant une tempête.

בְּלְנְלּוֹרָדִי טִּר דָּלֵּק chald. Roue : בְּלְנְלּוֹרָדִי טֵּר דָּלֵּק Dan. 7. 9, ses roues un feu ardent.

לְּלֶּלֶּל m. Roue: אָלְגָּל שָּנְלָּחוּ Is. 28. 28, la roue de son chariot.

לְּלֶּלְ et תְּלְּלֶּלְ (roue, cercle) n. pr. Guilgal (Galgala), ville entre Jéricho et le Jourdain, Jos. 4. 19. Appelée aussi בֵּיח תַּנְלָלְלְּ Méh. 12. 29.

11 Rois הַבְּלְּבֶּלְתּ f. Crane, tête: תְּבְּלְבֶּלְתּ II Rois 9. 35, le crane; וְצָּרִדְּבְּלְתּוֹ I Chr. 10. 10, sa tête, ou son crane; שְּבֶּר בְּנִבְּלְתוֹ Exod. 16. 16, un omer par tête (par personne); הַבֶּר לְבְלְּבְּלְתִם Nomb. 1. 2, tous les mâles par têtes.

לֶּלֶּה m. Peau de l'homme : שַּלֵּר Job 16.15, sur ma peau.

קליל (fut. רְּבֶּלֶּה, apoc. רְבֶּלֶּה) intrans. Se découvrir, apparaître; trans. couvrir, découvrir, révéler, faire connaître: אָלָה הָבָּה חַבָּה Prov.27.25, l'herbe apparaît; הַבָּה חַבָּה סַרְרּי Amos 3.7, s'il n'a révélé son secret (aux prophètes); סַמָּר תַּנְּלֶּה הַבָּה סַרִּר 32. 14, ce contrat ouvert, non

scellė; אָלָה לְבֶּלְיְתָשׁׁׁׁ בּאָ Esth. 8. 43, il fut publiė, on fit connattre à tous les peuples. Avec אָיָה סעירור l'oreille, apprendre: אָיָה אָיִהְ אָיִהְ ISam. 9. 15, l'Eternel avait revelé à Samuel; אַנֶּלָה אָיִהְ Ruth 4. 4. je veux te le faire savoir; בְּיֵלֵל אָיִהְם לַבּאַרָּטְ לַבּאַרָּטְ Job 36. 10, il leur ouvre l'oreille à la morale.

2º Emigrer, être emmené en captivité, etre exilé, banni : צַּתָּח יִנְלֹּנִ מְרֹאִשׁ גֹּלִים Amos 6.7, maintenant ils seront menés en captivité à la tête des exilés; ער יום וְלוֹח דָעָרֶץ Jug. 18. 30, jusqu'au jour que les habitants du pays furent emmenés captifs. De l'exil volotaire: וְגַם־וֹלָּח צַּתָּח לִמְּקוֹּטָה II Sam. 15. 19, tu t'es exilé ici, (retourne) vers ta demeure. Des choses inanimées: Disparaitre, être enlevé : גַּלָח כָבוֹר מִיִּשָׂרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel; אַלָּה פְּשׁוֹשׁ הַאָּרֵץ ls. 24.11, la joie est bannie de ce pays; יגל יבול בַּירוֹי Job 20. 28, les fruits, richesses, de sa maison, seront enlevés.

Niph. 1º Etre à découvert, à nu; se découvrir, se montrer, apparaître, se révéler, être annoncé: יִנְּנְלֵהוֹ יְסֹרוֹ Ez. 13.14, et ses fondements seront à découvert, paraitront; פָּרָוֹת נָּלְוֹת נָּלְוֹת מַיַּדֶר וו קבקים II Sam. 6. 20, (deux infinitifs) comme peut se découvrir ou se montrer un des plus vils, frivoles; יָנְגָּלִיםיּ אַלֵּידָוֹם I Sam. 14.8, nous serons aperçus par eux; חַנְגְלוּ לָהְ שַׁעֲרֵי־מַוַת Job 38. 17, les portes de la mort t'ont-elles été ouvertes ? שָׁם נְנָלֹּוּ צֵּלָרוּ , דַאַלֹּדְוּים Gen., 35. 7, là Dieu s'était révélé à lui ; דַּנְבָּלַדָּוֹ ו מבוד בי Is. 40. 5, la gloire de Dieu se manifestera; תּוְלֵּח רָעָהוּ Prov. 26. 26, sa méchanceté sera découverte; פַאָּרֶץ יבחים נגלַת־לַסוֹ Is. 23. 1, cela leur a été annonce du pays de Chittim.

2º Passif du Kal 2: דורר נְפַע וְנְנְלֶח מִנִי Is. 38.12, le' temps (de ma vie) est rompu, et s'exile, s'éloigne de moi.

Pi. חֹבְּיִל, וְעַלֵּר, רְיֵבֶלּי, וְרֵבֶלּי, בּרְבָּלְי, בּרְבָּלִי, זיבֵלּי, בַּרְבָּלִי, זיבַלּי, בַּרְבָּלִיתִי מַרְבְּלְתָּיוֹי. 1° Découvrir, וְנְּלֵיהוּ מֵרְבְּלְתָּיוֹי. Ruth 3. 4, tu découvriras (la couverture) du côté des pieds; בּי מַאָּתִי בְּלָרוּת Is. 57. 8, tu t'es découverte (en t'éloi-

gnant) de moi. דְּשָּׁהְ בְּרֵוֹהְ אֲשֶׁה בְּאַהְיְהְּ לֹא הְגְּמֵּׁה Lév. 18.16, tu ne découvriras pas la nudité de la femme de ton frère; הְּיָהְ דִּי בְּיִרָּה בּרִי בְּיִרָּ בְּעַּה בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִ בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיייִיי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּייִייִייִי בְּייִייִי בְּייִייִייִייִייִייִייִי בְּייִייִיי בְּיייִייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּיייִייִיי בְּיייִיי בְּיייִיי בְּייִייִיי בְּיייִייִייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייי בְּיייִייִיייִייי בְּיייִייִייי בְּייִיייִייִי

2º Découvrir, faire connaître ce qui est caché, dévoiler, révéler, manifester: מבּרַבְּיבְיּיבְּי Jér. 49. 10, j'ai découvert ses secrets, ou sa retraite; אַבִּיבְּיבְּי Prov. 25. 9, ne découvre pas le secret d'autrui; הַבְּיבִּ הַיּבָּי Ps. 98. 2, il a manifesté sa justice; בְּיבִּילְ עֵיבִי בְּיבִּילְ עֵיבִי בְּיבִי בְּיבִילִ עִיבְי בְּיבִּילְ עַיבְי בְּיבִילִ בְּיבִילְ עַיבְי בְּיבִילְ עַיבְּי Lam. 2.14, ils n'ont pas découvert (ce qui couvrait) ton iniquité, ils ne t'ont pas montré, présenté, ton iniquité; בְּיִבְּיִלְבִּי בַּיִּבְי בִּיבְּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַי בַיבַּי בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַ בַּיב בַּיבַ בַּיב בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיב בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיב בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַ בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּיבַ בַּיבַּי בַּיבַּי בַּיבַּיבַ

Pou. יְּחָשֵּׁב אֶּלְיָח Nah. 2. 8, Houtzab sera amenė en captivitė, ou sera mis à nu, souillé (v. בַּבָּר).

Hiph.(רַּבְּבֶל, רַבּיְבֶּלֶּה, וְענְלָה, רְבּיְבֶּלָה).Mener en captivité: מַבְּלָם אֲשׁרָה Il Rois 18. 29, il les mena en captivité en Assyrie.

Hoph. passif: τὰρ ττιτ τὰς Jér. 13. 19, Juda tout entier sera mené en captivité; τὰς τας τας Εsth. 2. 6, qui a été emmené, emmenée, en captivité.

Hithp. 1° Se découvrir, se mettre à nu: יַרְאַלְּ בְּחוֹךְ מְחַלֵּךְ Gen. 9. 21, il se découvrit dans sa tente.—2° Découvrir, faire connaître: בְּחָשְׁלֵּחִלְּהַ לְּבֵּּר Prov. 18.2, quand sa penséese découvre, s'exprime.

et אֹלְוֹ chald. Révéler, manifester: מָּלְתֹּא וּמְּטְּתְּרָתְא Dan.2. מיל, il révèle les choses profondes et cachées.

Aph. Mener en captivité, exiler : יְעַבֶּה הַבְּלֵּר לְבָבֶּל יְעַבָּאוֹ בִּיבְלִּר לְבָבֶל Esdr. 5. 12, et il mena le peuple en cxil à Babylone.

ללו n. pr. d'une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15.51.

עלה (ע. הלָה (v. הלָה

104.

ללי ה. Ge qui est ouvert, public: תְּלָלִיי Rituel, en public, publiquement.

אליי בְּיִיוּיוּי Action de découvrir: מְּלִיי מַבְּיִיוּיוּי découverte de la nudité (des parents), l'inceste.

קלום (rac. נְּלָם) m. Manteau: בְּלְּוֹםְיּ בְּלָּחְבָּלִיהְ Ez. 27. 24, avec des manteaux d'hyacinthe.

נוֹלָן n. pr. (v. נְלֹוֹן).

ביי בלוקוא chald. f. Exil: ביי בלוקוא pan. 2. 25, Esdr. 6. 16, les exilés; ביי בלויוא Rituel, les chefs de l'exil. Le titre de Resch Gualoutha était celui du représentant des juifs à la cour des derniers rois de Perse et de leurs successeurs les khalifs.

קרות אורירואין Kal inusité. Pi. Raser, se raser: העלידה אירואין Deut. 21.12, elle rasera sa tete; רְנְלֵּחְה Gen. 41.14, il se rasa; métaph. יְנְלֵחְה הְיִבְּיִה וּגַּלָּחְה Is.7.20, l'Éternel rasera avec le rasoir, il dévastera tout.

Pou. passif: מַנְלְחֵד נַקָּן Jér.41.5, ayant

la barbe coupée (exact. rasés de barbe); אַם־אַלַּחָקּי Jug. 16. 17, si j'étais rasé (si l'on me rasait la tête).

Hithp. רְּחְתְּאָלְתוּ בּצֹיי. 13. 33, il se rasera, ou sera rasé. Avec l'accusatif: אֲחַר רְיִּחְאַלְתוּ אָחַר בִּיִּרְיּ Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de Nazaréen.

יות מינות אונין אוניל m. 1° Plaque polie, table (pour inscrire, graver): אין אָנין אָנין אָנין אָניל (בּוּצֹיִם Is.8. 1, prends une grande table (et écris-y); selon d'autres, un rouleau, livre. — 2° Plur.: בַּיִּבְּיִיִים Is.3.23, les miroirs; selon d'autres, des vêtements d'une étoffe fine, transparente (qui laissent voir le corps, de בּיִּבָּייִם).

לְּלִילְה (ע. בְּלֵּילְה (ע. בְּלִילְה (ע. פֿרָלְה (ע. פֿרָלְה בּיוֹת מַשְּלְּלְהוֹת נְשִׁרָלְה Jos. 13. 2, tous les districts, tout le pays, des Philistins; בְּלִילְהוֹת תַּעְרָבְּן Jos. 22. 10, les environs du Jourdain.

לְיִׁם (sources) n. pr., ville de la tribu de Benjamin, I Sam. 25. 44.

ף בְּלְיֵח et בְּלְיֵח n. pr. Goliath, géant philistin, tué par David, I Sam. 17. 4, 23.

22.9; adj.: lui qui se consie en Dieu; ou imper. 3° pers.: qu'il mette sa confiance en Dieu, Dieu le sauvera; ou infinitif: se confier à Dieu (cela) le sauvera.

יַנגלפו בַשָּשָר דַישָׁבַיִּם: Niph. 1° Etre roule: רָנַגֹלפוּ בַשָּשָר דַישָׁבַיִּם Is.34.4, les cieux seront roules comme un livre. — 2º Rouler, se precipiter, fondre: רָיַגַל מָשָּרִים מְלִּשְּשׁם Amos 5. 24, le jugement fondra (sur vous) comme l'eau (comme un torrent).

Poual. Etre roulé, être vautré : אימינים ו פגוללה בדפים Is. 9. 4, le vêtement roule

dans le sang.

Pilp. Faire rouler: רְגַלְּגַלְתִיךְ מִּן־חַסְלַיִּים Jér. 81. 25, je te ferai rouler du haut des rochers.

ַניגַל אַר־דואַבן Gen. **2**9. 10, il roula (enleva) la pierre (de dessus le puits).

מתולל: Hithp. Rouler, se précipiter: בּיָם II Sam. 20. 12, roulant dans son sang ; לְדִירָוּוֹלֶל עַלַיטי Gen. 43.18, pour se précipiter sur nous, pour nous accabler.

Hithpalp. קורה שארו דירוגלולרי Job. 30. 14, sous la tempête, ou dans ma désolation, ils se précipitent sur moi.

774 m. (rac. לַּלַלַ). 1° Objet rond, excrément : פַאַשֶּׁר יָבַעֵּר תַעָּלָל I Rois 14. 10, comme on ôte l'immondice, la fiente. — 2º Ce qui tourne autour, ce qui a du rapport avec; seulement avec en rapport à, en faveur de, à בְּּבֶל , בְּ cause de : בּגַלָלַהְ Gen. 30. 27, à cause de toi ; תְּנְכֵל תַּדֶּבֶר חַיָּה Deut. 15. 10 , à cause de cette chose, pour cela; בַּגַלַלְבָם Deut. 1. 37, à cause de vous.

קלל n. pr. m. 1° I Chr. 9. 15. — 2º Néh. 11. 17.

chald. m. Objet qui doit être roulé, c.-à-d. lourd, pesant: אָבֶּן וּלָל Esdr. 5. 8, des pierres lourdes, grandes.

לַלְלִים .m.(rac. אַלַלִים, pl. אַלַלִּים, const. אַלָּלִים). לו לנצח יאבר: Job 20. 7, comme son excrement il sera rejeté, il périra à jamais; בּלְרָשָׁם מָנָלֶלִים Soph. 4.17, et leur corps (sera rejeté) comme la fiente, la boue.

ילב' n. pr. m. Neh. 12. 36.

וַיַּפַּח אַלִּיָּדוּ אָר־אַדַּרָתוּ וַיַּנְלֹם: Plier בַּ II Rois 2. 8, Elie prit son manteau et le plia.

נקם m. 1° Matière informe, fœtus: ולְמִי רֵאוּ עֵּינֵיף Ps. 139. 16, tes yeux ont vu ma masse informe (lorsque je n'étais qu'une matière informe).— 2º בּלֵם Aboth, homme sans intelligence, stupide.

בּלְמוּד adj. Solitaire, abandonné: ואַנִי שִׁכוּלָח וְנַלְּמוּרָח Is. 49. 21, je suis privée d'enfants et seule, abandonnée; וולַילַח דַורויא יִדִיר גַּלְמוּד Job 3. 7, que cette nuit soit déserte, dans la solitude; בַּחֵקר וּבְכַפַּן וַּלְּמוּד Job 30. 3, avec la pauvreté et la faim ils étaient abandonnes, ou : ils étaient maigres, secs, de misère et de faim.

על Kal inusité. Hithp. Se meler d'une chose, s'engager : יָכָל־אֵיִיל יִרְעַלֶּע Prov. 20. 3, mais chaque sot se mele (de la querelle); בְּכַל־תּוּשִׁיַה יְתְנַלֵּל Prov. 18. 1, il se mêle de tout ce qui est sage, sensé, c.-à-d. se donne l'air d'aimer la sagesse; selon d'autres, il s'irrite contre tout ce qui est sage ; יֵלְמְנֵי דִוּרְגַּלֵּע דָּוִרִיב Prov. 17. 14, avant que la querelle s'engage.

וּרָעִר n. pr. m. 1° Gelad, fils de Machir; nom patron. אַלְצָרִד Jug.11.1.— 2º Galaad, province au delà du Jourdain, Nomb. 32. 26, dans laquelle se trouvaient une ville et une montagne de ce nom, Gen. 31. 21, Osée 6. 8.

ק'אר n. pr. d'un monument de pierres élevé par Jacob (monceau de témoignage), Gen. 31. 44-48.

בלש Ex. unique: שַּנָּלְשׁוּ מַחַר גִּלְעָר Cant. 4. 1, 6. 5, (comme un troupeau de chèvres) qui descendent de la montagne de Galaad; selon d'autres, qui sont vues, qu'on aperçoit, de la montagne.

De conj. 1º Comme pa Aussi, même, pourtant : ניַצַשׁ וְם־רוּיא מֵטְצָמָים Gen. 27. 31, il prépara lui aussi un mets délicieux; מם בשחק יכאבילב Prov. 14. 13, même quand on rit le cœur souffre; ובס לארדַכְלוּ לָי Ps.129. 2, pourtant ils ne m'ont point vaincu. Quelquefois mis par surabondance : וַיַּאַדָר נָם־אַז־רָחֵל פִּלָּאָד Gen. 29. 30, il aimait Rachel encore plus que Léa; אַר־חַשוֹב נְקַבֵּל Job 2. 10, nous accepterions le bien! Pour donner plus d'énergie à l'expression : ראָח גָם ראָח I Sam. 24. 12, vois, vois donc! וְכִּצְסַהוּת אֶּרֶתָה וָם־עַּצַס I Sam. 1. 6, sa rivale lui causa chagrin sur chagrin. בוּ ב ב Et, et aussi, comme, de même מַם־תַּבֶּן וָם־מָּסָפּוֹא רֵב יִנְעַנוּ : que, ainsi que Gen. 24. 25, nous avons de la paille et du fourrage en abondance ; גַּם־אַנַּדְיניי נם אַטֵּר־נִמְצָא דְעַבְּרַעָ בְּרָדוֹ Gen. 44. 16, et nous et aussi celui entre les mains de qui la coupe a été trouvée; אַם־הָּמיֹל בייום Exod. 5. 14, hier comme aujourd'hui ; אָפּיל אָם־שָׁנִיכָם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privé (en un jour) de vous tous les deux ? אַם כִּי־חַרָבוּ הָפָּלַח 1s. 1.15, quand même vous multiplieriez vos prières; קים אַלָּח הְשָׁבָּחָה Is. 49. 15, quand même celles-ci oublieraient.

אָטָאָ Kal inusité: Pi. Boire, humer: אָנְאָדְאָי Job 39. 24, (le cheval) hume la terre, c. à-d. dans sa course rapide il semble dévorer la terre; selon d'autres, il enfonce la terre (en piaffant).

Hiph. Faire boire: דְגְמִיאִינְי נָא מְעָט־מֵים Gen. 24. 17, donne-moi à boire un peu de l'eau (qui est dans ta cruche).

אָלָאָ m. Roseau, papyrus, écorce de papyrus: אַבָּאָד־אָבָּאָ Job 8. 11, le jonc pousserait-il (sans marais)? אַבָּאָר בַּאָבָּאָר בּאַגּא בַּאַבָּאָר בּאַגּא בּאַבּאָר בּאַגּא בּאַבּאָר Is. 2. 3, une caisse ou botte de jonc, de papyrus; בּאַבָּאָר בּאָבָא Is. 18. 2, et sur des vaisseaux de papyrus.

m. Nom d'une mesure de longueur: אָרָשָׁה Jug. 3. 16, sa longueur était d'un gomed, coudée ou empan.

וְנַבֶּדִים m. plur. Ex. unique: נְבָּדִים Ez. 27. 11, les guerriers étaient dans tes tours; selon d'autres, nains, pygmées, de יְבָּי, hommes de courte taille.

לוף (sevré) n. pr. m. I Chr. 24.17.

ነጥን n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 28. 18.

י חוֹבְּיְטְרְיָאוֹת f. plur. Géométrie: הְּשְּׁרְיָּאוֹת Aboth 3. 19, les calculs des révolutions célestes et la géométrie.

י הְּמִילוּח f. Pratique, exercice: אָמִילוּח קּמִיים Rituel, la pratique des bonnes œuvres, la charité, la bienfaisance.

I בְּמֵל (fut. רָגְשׁל, 1° Faire du bien ou du mal, causer du bien ou du mal à quelqu'un; avec l'accusat. : אַמָּדוּת אָמַלְתַּנָּר ו השובח ואני אָפַלְּחִיךְ חַרְעָּח I Sam. 24. 18, tu m'as fait du bien, et moi je t'ai fait du mal. Avec נַמָּלוּ לָּחָם רָעָה : לְ Is. 3. 9, ils s'attirent le mal à eux-mêmes (par leurs actions). Fréq. sans דּבָים faire du bien, נמל נפשו איש חסר : combler de bienfaits Prov.11.17, l'homme pieux fait, attire, du bien à son âme. Avec פָּד גַּטָל עַלַּר : עַל Ps. 13.6, car il m'a comblé de bienfaits; אָפל עַל־עַבִּיךּ Ps. 119. 17, accorde des bienfaits à ton serviteur. — 2º Rendre la pareille, récompenser, punir; מעפר l'accus., avec לָ et פָל et יָרָ פָּצִּרְקָר: יָרָ מָצִרְיָקָר Ps. 18.21, Dieu me rendra, récompensera, selon ma droiture; וְתַּצֵּירִם אֹמָלָים עלרט II Chr. 20, 11, et voici comment ils nous récompensent (ils rendent le mal pour le bien); ילא כַעַוֹנחֵיני גָּכֵּל עָלֵיני Ps. 103.10, il ne nous a pas punis suivant nos péchés; דול ביו תגמלורואה Deut.

32. 6, est-ce ainsi ainsi que vous récompensez Dieu, c.-à-d. que vous montrez votre reconnaissance pour ses bienfaits?

II שַּרְבְּטָלָּה I Sam. 1. 23, jusqu'à ce qu'elle l'eût sevré; part. אינה Is.11.8, l'enfant sevré. — 2° Mùrir, arriver à maturité: ייַבְּעָל שְׁשָרֵּל Nomb.17.23, il avait mûri, produit, des amandes, produit des amandes mûres; און ולפָר וּשָׁל וּשָׁרָל וּשָׁרָל וּשָׁרָל וּשָׁרָל וּשְׁרָל וּשִׁר וּשְׁרָל וּשְׁרִיל וּשְׁרָל וּשְׁרָל וּשְׁרָל וּשְׁרִיל וּשְׁרָל וּשְׁרָל וּשְׁרָל וּשְׁרָל וּשְׁרָל וּשְׁרְל וּשְרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁר וּשְׁרְל וּשְׁרְלְיוּיִים וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁר וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁר וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁר וּיִיב וּשְׁרְל וּשְׁר וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁר וּשְׁרְל וּשְׁרְיוּשְׁרְל וּשְׁרְל וּשְׁרְיוּשְׁתְּיוּים וּשְׁרְיוּיִים וּשְׁרְיוּים וּיִים וּיִישְׁיִים וּשְׁרִייִים וּשְׁרְיוּיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּיִיוּיִים וּיִ

Niph. Étre sevre : פַּינְבֶּל דַיְּנֶּלֶר Gen. 21.8, l'enfant grandit et il fut sevre.

ת (plur. إن إير m. et f. (plur. קבלים). Chameau (mâle et femelle): קבלים בי קבלים Gen. 24. 10, dix chameaux; בי קבלים בי קבלים Gen. 32. 15, des femelles de chameaux qui allaitaient (leurs petits).

יְּטְלֵי (qui garde les chameaux) n. pr. m. Nomb. 13. 12.

קליאֵל (récompense de Dieu) n. pr. Gamliel, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 1. 10.

לְּעֵל (fut. יבְּיִבְיר אַרְ בְּיִר (fut. יבְּיבִיר אַבְּיר (fut. יבְּיבִר אַבְּיר (fut. יבִּיר אַבְּיר פּבָּיר (fut. יבּיר אַבְּיר פּבָּיר (fut. יבּיר (fut. invoque) le Dieu qui accomplit (sa faveur) pour moi, ou qui achève, défend, ma cause; יבְּיבִיר עַבְּיִר בַּיבִיר (fut. invoque) pour moi, ou qui achève, défendra, ma cause, ou achèvera en ma faveur (ce qu'il a commencé).—2° Cesser, finir, n'être plus: יבְּיבִיר בַּיבִיר בְּיבִיר (fut. invoya par plus cause; יבְּיבִיר בַּיבִיר (fut. invoya par plus cause; יבְּיבִיר בַּיבִיר (fut. invoya par plus cause; יבְּיבִיר בַּיבִיר (fut. invoya par plus d'hommes pieux.

7.12. se rapporte à Esdras, docteur accompli, savant; selon d'autres, (le roi à Esdras et à) tous les autres; d'autres traduisent : (paix) parfaite, salut!

תְּלֵינו n. pr. 1º Gomer, fils de Japheth, Gen. 10. 2. — 2º Gomer, un peuple au

Nord, Ez. 38. 6. — 3° Gomer, femme du prophète Osée, Osée. 1. 8.

קְּמַרְיָה (que Dieu a rendu parfait) n. pr. m. Jer. 29. 3.

יוֹרְוּהוֹ n. pr. m. Jér. 36. 10.

אָם m. et f. (rac. אָם, avec suff. אָזָּגְיּ plur. בְּיִשְּׁעֵרְ אַנְּרִי אַרְרִּם גַּרְרְבְּעֵיְרָן. Jardin: יְנָשְׁעֵרְ אַרִּרְם גַּרְרְבְּעֵיְרָן. Gen. 2. 8, l'Éternel Dieu planta un jardin dans le pays d'Eden; בְּיִרָרִי Gen. 13. 10, comme le jardin de l'Éternel (l'Eden); בְּיִרָרִ לְּבָּרְ עַרְיִּרָ Deut. 11. 10, comme un jardin potager.

לאַ (fut. יבְּיב (fut. יבְיב (fut. יבְיב (fut. יבְיב (fut. יבְיב (fut. יבְיב (fut. יבְיב (fut. עבר (fut. (f

Niph. Etre vole : יאם־אַנב יְּנָנֵב מֵינָבּוּ Exod. 22. 11, mais s'il lui est vole?

Pi., comme Kal: סְּנְבְּרַ דְּרֶכָר 30, qui dérobent mes paroles (les uns aux autres); יַרְנָב אָרָשְׁלוֹם אָרֹלַב אָרָשְׁלוֹם אַרֹלָב אָרָשָׁר וו הַשְּרָשֵׁל Il Sam. 15. 6, Absalon gagna le cœur de tous les gens d'Israel (il s'insinua auprès d'eux en les trompant).

Pou. passif: ברינב אובתי Gen.40.15, car j'ai été enlevé; נאלי דבר יגנב Job 4. 12, une parole m'a été dite à la dérobée.

Hithp. : יַּרְתְּנֵב הָּיִם הַחוּא לָבוֹא חְעִיר II Sam. 19. 4, le peuple en ce jour entra furtivement à la ville.

קבישת בּנְיֵב m. Voleur: קבישת בּנְב Jer. 2. 26, comme le voleur est confus; סְבָּב Obad 5, des voleurs.

קרבין f. Vol., objet volé: רְּבָּבְּיוּ Exod. 22. 3, la chose volée; הַּנְבָּבִּיוּ 22. 2, pour son vol.

ስጋኒን n. pr. m. I Rois 11, 20.

קְּבָּה (const. רְּאָה). Jardin: רְּאָה הַאָּר Cant. 6. 11, le jardin des noyers; רְּאָה Esth. 1. B, le jardin du palais du roi.

לְנְיִיא chald. plur. Trésors : מְּבִית מְּנְיַבָּא Esdr. 5. 17, dans la maison du trésor.

וְנַבְּיִבֶּיד : m.: יְנַבְּיִבֶּיד I Chr. 28. 11, et les chambres du trésor (du temple).

וְצָל Protéger, secourir; avec יַ צַי s. זיַל Is. 37. 35, je protégerai cette ville; inf. sans régime: בְּנֵי וְחָשִּׁיל Is. 31. 5, protéger et sauver.

בּן רְגַן דֵּ בְּבָּאוֹת עַל-יְרוּשְׁלֶם: Is. 31. 5, ainsi l'Eternel Zebaoth protégera, secourra, Jérusalem; avec בְּצֵר רִישְׁלֵם: Zach.12.8,l'Éternel protégera les habitants de Jérusalem.

(jardinier) n pr.m. Néh. 10.7, appelé aussi יוֹרָשׁוּ Néh. 12. 4.

תּעֶלוּ n. pr. d'un endroit près de Jérnsalem, Jér. 31. 39, יהָטָּגוֹי vers Goah.

אניין Repousser, rejeter avec horreur, avoir en horreur, en abomination: בְּבְּלָח נַמְּשֶׁרְ Lév. 26. 30, mon ame vous aura en horreur; avec אַ: שַּבֶּלָּח נַמְּשֶׁרְ אַכֹּרְיוֹ נַבְּלָח נַמְשָׁרְ בַּבְּיוֹן נַבְּלָח נַמְשָׁרְ בַּבְּיוֹן בַּבְּלָח נַמְשָׁרְ בַּבְּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְשָׁרְ בַּבְּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְשָׁרְ בַּבְּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְשָׁרְ בַּבְּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְשָׁרְ בְּבָּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְּשָׁרְ בְּבָּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְּשָׁרְ בְּבָּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְּשָׁרְ בְּבָּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְּשָׁרְ בְּבְּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְּיִם בְּבְּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְּשָׁרְ בְּבָּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּלָח נַמְּיִים בְּבְּלָח נַמְּיִים בְּבְּיִרוֹן בַּבְּלָח נַמְּשָׁרְ בְּבָּיִים בְּבְּלָח נַבְּיִּים בּיִּבְּיוֹן בַּבְּלָח נַמְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּלָּח נַמְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיִבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבָּבְיוֹת בְּבָּלָח נַמְּשָׁרְ בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִם בְּבְּבְּיוֹן בְּבָּלָח נַמְּשָׁרְ בְּיִים בְּבְּבְּיוֹן בְּבָּבְּיוֹם בְּבְּבְּיִם בְּבְּיִם בְּבְּבְּיוֹם בְּבָּבְיִים בְּבָּבְיוֹים בְּבְיבְיים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיִים בְּבְּבְייִם בְּבְּבְּיוֹם בְּבִּיים בְּבְּיִים בְּבְּבְיוֹים בְּבְייִם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְייִים בְּבְיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיים בְּבְיבְיוֹם בְּבְיבְייִם בְּבְּיבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבְיים בְּבְיים בְּבְיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּיבְיים בְּבְיים בְּיוֹים בְּיבְיים בְּיים בְּבְּיים בְּיוּבְיים בְּבְּיים בְּבְּיי בְּבְייוּ בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְייי בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּייי בְּיוּבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְּייי בְּיִים בְּיבְייי בְיּיים

Niph. pass. אול שָׁם וּנְצֵל שָנֵן נְמוֹרִים II Sam. 1. 21, la a été rejeté, répudié, le bouclier des héros.

Hiph. לאָן יַבְעָר וֹלאָ יַבְנָעל Job 21. 10,

son taureau (couvre) la vache, et il ne rejette pas la semence en dehors, sans feconder; selon d'autres: sa vache conçoit et ne rejette, n'avorte pas.

על n. pr. m. Jug. 9. 26.

קניניל m. Répugnance, dégoût: קניניל בעלים Ez. 16. 5, par le dégoût que ton corps inspirait, ou: étant un objet de dégoût et d'horreur à toi-même.

על Réprimander, menacer; avec אַ et l'acc.: ניגער־מו אָביר Gen. 37. 10, son père le réprimanda; וַעַרַתַּ גוֹיִים Ps. 9. 6, tu as réprimande (châtié) les nations ; יְנְעֵר יֵי בְּּדֶר תַּשְּׁטָן Zach. 3. 2, l'Eternel te réprimande, o Satan! il te menace, te dompte ; וְצַעַרְתִּי לַכֵּם תַּאֹכֵל Mal. 3. 11, je réprimanderai en votre faveur le dévastateur, c.-à-d. j'empêcherai les insectes de dévorer vos fruits; הְנְנִי גֹעֵר לָכָם אָת־חַזְּרֵע Mal. 2. 3, je réprimanderai à cause de vous la semence (pour l'empécher de produire), ou: je la détruirai ; נַיּנְעַר בְּיַם־סוּם Ps. 106. 9, il réprimanda, menaça, la mer Rouge, et elle sécha.

לְּצְרָהוּ f. Réprimande, menace: רְלֵיץ Prov. 13. 1, le moqueur n'écoute pas la réprimande; מְפְרֵּ גַּעְרָהוּ Is. 30. 17, (vous fuyez au nombre de mille) devant la menace d'un seul; Ps. 104. 7, (les flots) fuient devant tes menaces.

נְתִּנְצֵשׁ וַתִּרְצַשׁ Etre ému, secoué : נְתִּנְצָשׁ וַתִּרְצָשׁ Ps. 18. 8, la terre est émue, secouée, elle tremble.

Pou. רְצַּעֵשׁוּ עָם Job 34. 20, des peuples chancellent (et perissent).

Hithpa. יְהַנְּצֵשׁ הַהְּרֵצִשׁ הָשְּׁרָץ. (keri נַהְּתְּצָשׁ (נִיְּהְנָּצְשׁ (נַיְּהְנָּצְשׁ (נַיְּהְנָּצְשׁ (נַיְּהְנָּצְשׁׁ (נַיְהְנָּצְשׁׁׁ (נַיְהְנָּצְשּׁׁׁׁ מִיְּמִיוֹ (li Sam. 22. 8, la terre est secouée, elle tremble; מַּנְּהָרוֹת יְהְנְּצְשׁׁוּ מֵיִּמִיוֹ (ser. 46.7, ses eaux sont agitées comme des torrents.

Hithpo Etre agité, chanceler: אַיְהְיִהְיּלָּלָּהּ שְׁלְּבָּרֹיּ Jér. 25. 16, ils chancelleront, ils seront hors d'eux-mêmes (comme des fous).

עלש n. pr. d'une montagne de la tribu d'Ephraim, Jos. 24. 30: מַדְלֵּר נְצָשׁ

II Sam. 23. 30, plaines de Gaas, au bas de cette montagne.

ወርህን n. pr. m. Gaetham, fils d'Eliphas, Gen. 36. 11.

קֹבְּיִר לָּה f. chald. (plur. רְשָּבְּ). Aile: רְבָּיִר לָּה הֹי בְּשָׁר לָּה Dan. 7.4, elle avait des ailes d'aigle (v. אַבַּאַר).

לְּמְנִים אָּנִי הּיִבְּיִּ אַלְיִי (avec suff. מְמִנִים, pl. מְמָנִים, Vigne, cep de vigne: בְּּמָרָ בְּיִבְּיִי בְּּעָרְ בְּיִבְיּיִ בְּּעָרְ בְּיִבְיִּ בְּּעָרְ בְּיִבְיִּ בְּּעָרְ בְּיִבְיִּ בְּּעָרְ בְּיִבְיִּ בְּּעָרְ בְּיִבְיִּ בְּּעָרְ בְּיִבְיִרְ Gen. 40. 9, et voici, îl y avait un cep de vigne devant moi; plus complet: בְּעָרְ בְּיִבִירְ Nomb. 6. 4, (ce qui vient) du cep de vigne; בְּעָרְ שִׁיִבְיּ II Rois 4. 39, vigne de champ, vigne sauvage.

m. Nom d'un arbre résineux, ou d'une espèce de cèdre : תַּבֵּר צָּבֵּר נְּמֶר Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher (l'arche de Noé).

ול נְּלְרֵיה f. Soufre: נַחַל נְּלְרֵיה Is. 30. 33, un torrent de soufre.

לְּרָח , הַּרָח fém., part. de נאר Habitant, demeurant.

אם. (rac. אָבּר, avec suff. אָבֶּר, אַבָּרָא.) Habitant d'un pays qui n'est pas sa patrie, étranger: תְּבֶּרְ וְתְעֵּרְ וְתְעֵּרְ Lév. 46. 29, l'indigène et l'étranger (qui demeure parmi vous); quelquefois avec שַּבְּיבָּי בְּעָּרָ בְּעָרָ בּעָרָ בּעְרָ בּעְרָ בּעָרָ בּעְרָ בּעְרָ בּעְרָ בּעִרְ בּעִיךְ בּעְרָ בּעִיךְ בּעִירָ בּעִיךְ בּעִרְ בּעִיךְ בּעִירָ בּעִיךְ בּעִיךְ בּעִיךְ בּעִיךְ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעָרָ בּעָרָ בּעָרָ בּעָרָ בּעָרָ בּעָרָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעָרָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעָרָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּעִירָ בּערָ בּעִירָ בּעְיּבְ בּעְירָ בּערָ בּערָי בּערָ בּערָ בּערָ בּערָ בּערָ בּערָבּי בּערָ בּערָ בּערָ בּערָי

רָּעִיר v. אָיר).

13 (v. 113).

תרא n. pr. Gera, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

m. Gale seche: des hommes, Lév. 21. 20; des bêtes, Lév. 22. 22.

קרב n. pr. 1° D'un homme, II Sam. 23. 38. — 2° D'une colline près de Jérusalem, Jér. 31. 39.

קרבים m. (plur. בְּרְבִּר). Grain d'un fruit, baie: שְּנְבִּרִים שְּלְשָׁח בִּרְבִּר Is. 17. 6, deux ou trois baies (olives).

לְנְרְּוֹרְתְּ f. pl. Cou: יְצָנְקִים לְנֵרְאָרֹתֶיה Prov. 1. 9, et une parure, un riche collier, pour ton cou.

שְׁלְּבְּיִי n. pr. Girgasi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, souche d'un peuple chanaanéen, les Gergeséens, Gen. 15. 21.

לְּרֵד אֹנוּ Kal inusité. Gratter. Hithp. Se gratter: לְּרִרְאָרֵד מּוֹ Job 2. 8, pour se gratter avec cela.

לְּרָה Kal inusité. Pi. Exciter, toujours avec יְאִישׁ מְשׁרוּן querelle: אִישׁ תַּפֶּח יְנֶגָּח Prov. 15. 18, l'homme colère excite des querelles.

Hithp. 1° S'exciter, s'irriter; avec 3: ישמר הורה יחורה בם Prov. 28. 4, ceux qui observent la loi s'irritent contre eux. - 2º S'engager dans un combat, altaquer, combattre : אַל־הָּתְעַרוּ בַם Deut. 2. 5, ne les atlaquez pas; קר בַיֵּר הָתְנַרָית Jér. 50. 24, car tu as lutté, tu t'es révoltée, contre le Seigneur ; אַל־חָּתְּוָר בָּם בּלְחֲמָה Deut. 2. 9, tu ne t'engageras pas dans un combat avec eux ; רָתַּעַרָה באות בות Dan. 11. 25, il engagera un combat; de même: וַלַּמָּח תְהַנָּרָת מְּרָצֵת II Rois 14. 10, pourquoi veux-tu t'engager dans une malheureuse entreprise, t'exposer au malheur? וְיִרְעַּנֶרוּ שר־מֵּעָּוֹהו Dan. 11. 10, il poussera le combat, il avancera en combattant, jusqu'à la forteresse.

2º Guera, petite pièce de monnaie, la vingtième partie du sicle : בְּשִׁיִבְּם Exod. 30. 13, le sicle est de vingt guera (v. בְּשִׁיבָה).

וויף m: (const. יְּוֹיף). Gorge, gosier; cou: קרָא בְּנְרוֹן Is. 58. 1, cris de la gorge (à haute voix); יבּריבּיתוּיה בְּנִים Ps. 5. 10, leur gosier est un sépulcre ouvert; נְמִירוֹת נְּרוֹן Is. 3. 16, (les filles de Sion marchent) le cou tendu (la tête haute, fièrement).

לברות f. Habitation, sejour passager (v. בייות מפקום: Jer. 41. 17, ils resterent dans l'auberge a Chimham; selon d'autres, dans l'habitation de Chimham.

לְנְגְיֵר Ad inusité. Niph. (comme נְגְרֵיְהֵי מְנָגָר Ps. 31. 23, je suis retranché, rejeté, de devant tes yeux.

י ה לְּרִיי ou לְּרִיי n. pr. d'une peuplade voisine des Philistins, I Sam. 27. 8 (keri אָנִרי).

הַרְיִּים n. pr. d'une montagne, la montagne de Garizim, dans le pays d'Ephraim, en face du mont Ebal, Deut. 11. 29.

תְּבֵי m. (rac. יְּבָּר). Hache, cognée: לְּבְּרֹיֵן צֶּלֶי וְּרְזָן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre la hache, la cognée à (la forêt).

נורל (v. גורל).

נְבָּם (ע. נְּבֶּם: (אָרָם: לַמֹּקָר): Soph.3.3, ils ne gardent, ne laissent point même les os jusqu'au lendemain matin.

לב" Causer, exciter: קיפה Aboth, causant du mal, du malheur.

grés mêmes; selon d'autres, sur le plus haut des degrés.

Chald. Os: וְכֶל־אַרְמֵידְהֹין נַאָּדְלוּן נַאָּדְלוּן Dan. 6. 25, et ils leur brisèrent tous les os. יבָל (osseux) ח. pr. m. I Chr. 4. 19.

תְּנְינִית (avec suff. בְּרָיִי ; plur. בְּרָיִית const. בְּרְיִית Aire, grange: בְּרְיִית poel 2. 24, les granges sont remplies de blé ; métaph. בּרְיִירִי Is. 21. 10, fils de mon aire, la paille (peuple brisé comme la paille, opprimé; v. le même exemple à בְּרִיְיִירְיִי (בְּיִרְיִי לְּאֹי רְיִיבֶּט (בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי לְאִי רְיִבֶּט (בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִר לֹא רְרְיִבֶּט (בְּיִרְיִי בְּיִר בְּיִרְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִרְיִי בְּיִר בְּיִרְיִי בְּיִר בְּיִרְיִי בְּיִר בְּיִר בְיִי בְּיִר בְּיִיי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיבְּי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיי בְּייִר בְּיי בְּיִר בְּיי בְּיִר בְּייִי בְּייִר בְּיִר בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְייי בְייי בְּייי בְּיייי בְּיייי

רַסְּח נַמְשִׁר : Ps. 119. Ps. 119. 20, mon âme est brisée (languissante).

Hiph. Rompre, broyer: יַּנְרֵט מָּתְּבֶץ Lament. 3. 16, il a brise mes dents par des cailloux.

ערַע (v. אַרַע) Oter, diminuer, retrancher, couper, retirer: וַבַּל־זַבַן וּרַצָּה Jér. 48, 37, toute barbe sera coupée, rasée; לארינדע מְשַהִּים עֵינִיו Job 36. 7, il ne retirera pas ses yeux du juste; וַנְם־אָנִר אָנְרַע Ez. 5. 11, moi aussi je retirerai de vous (mes yeux); selon d'autres: je vous diminuerai, je vous réduirai à rien ; אַל־מָּגָרֶע הָּבֶר Jér. 26. 2, n'en retranche pas un mot; וַלֹא תַּנְרֵע Deut. 13. 1, tu n'en retrancheras rien ; נְתַּגְרֵע שִּׂיתַוּח לְּמְנֵי־אֵל Job 15. 4, tu diminues, tu arrêtes, la prière devant Dieu; וְתִּגְרֵע אֱלֵיךְ חָכְּמָּח Job 15. 8, la sagesse auprès de toi est-elle si peu de chose? ou: as-tu attiré à toi seul la sagesse? selon d'autres: et cependant la sagesse te manque.

Niph. Etre retranché, être diminué, être moindre, être inférieur: לְּמָּח יְּגְרֵעּ לְּמָּח יִגְרַעּ אַמ־אָבִרעּ Nomb. 27. 4, pourquoi le nom de notre père serait-il retranché (de sa famille)? quelquefois unipers.: יְבְּרֵעְ אַרְ נִּגְרָעָ אַרְ נִּגְרָעָ Nomb. 36.3, il sera retranché de la part de nos possessions; אַרְ נִגְרָעּ בַּרַרְתַּבֶּם דָּבָר בָּרַת בַּר בַּצַר בַּרָתַם דָּבָר בַּרַת בַּר בַּרַת בַּר בַּרַת בַּר בַּרַת בַּר בַּרָת diminué de votre travail ; אָמָדוֹ מְּנֶרֶעָּרָ Nomb. 9. 7, pourquoi serions-nous inférieurs (aux autres)? ou : pourquoi sommes-nous privés (d'offrir, etc.)?

Pi. Diminuer, rendre fin: בֵּרְיָנְרַעּ Job 36. 27, car il diminue, rend fines, les gouttes d'eau; selon d'autres: il attire, amasse, les gouttes d'eau.

בול קישון אָרָשָם: Jug. 5. 21, le fleuve de Cison les a entraînés, emportés.

לְנִוֹר , יְנִר , יְנִר , attirer, attirer, emporter: יְנִרְשׁ בְּיִרְשׁׁ בְּּוֹרְשׁׁ Hab. 1. 15, il l'attire dans son filet: יְנִרְשׁׁ בְּיִרְשׁׁיִם יְנִוֹרָם Prov. 21. 7, la rapine ou la violence des méchants les emportera. — 2° Attirer en haut (les aliments), c.-à-d. ruminer: יְנִרְשׁׁ בַּּיִר לֹאִריִנְּר Lév. 11. 7, mais il ne rumine pas (ou forme Niph.).

Pou. Être scié: מְנְרֵוֹת תַּמְנֵרָת I Rois 7. 9, (les pierres) avaient été sciées avec une scie.

קר, n. pr. Guerar, ville des Philistins, Gen. 20. 1: בַּתַל-וְּרָה Gen. 26. 17, la vallée de Guerar.

קרש מושל, m. Objet broyé, princip. des grains: גְּיָשׁ מַּדְשָׁל Lév. 2. 14, des grains broyés, sortant d'épis pleins; הּוּרְשָׁה vers. 16, de ses grains broyés.

לְּבֶשׁ Chasser, répudier, rejeter: תְּנְיִי Exod. 34. 11, je Exod. 34. 11, je chasserai devant vous les Amorrhéens; בְּשִׁי בְּיִשְׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּי בְּשִׁי בִּשְׁי בְּשִׁי בְּשִּי בְּשִׁי בְּשִּי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּים בְּשִּי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּעִּיי בְּעִּיי בְּשִּיי בְּשִּיים בְּעִּיים בְּעִּיי בְּעִּיים בְּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּעבוּי בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיי בּייבּיי בּייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיי בּישְּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבְּיבּים בְּיב

Pi. Chasser: ਸਾਂਆ ਸ਼ਾਂਸ ਸ਼ੁਸ਼ਾਸ਼ Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui (de la surface de la terre); יוֹבְשׁ הְאָמָּח הַיְנְיּאָנְיִי הָאָמָיוּ Gen. 21. 40, chasse cette servante.

קרש m. Ce qui est poussé dehors, ce qui est produit : נָרָשׁ יִרְחִים Deut. 33. 14, le produit des mois (les fruits que chaque mois produit).

קרְשָׁה f. Expulsion, action de chasser quelqu'un de ses biens: מבל צמר Ez. 45. 9, faites cesser, épargnez, vos exactions à mon peuple, ou vos tributs, impôts.

ור בולשון n. pr. Gerson, fils de Lévi, Gen. 46. 11; n. patron. בַּרְשָׁיִר Nomb. 3. 23.

ברשט (étranger en ces lieux) n. pr. Gersom, fils de Moise, Exod. 2. 22.

אלים n. pr. Gessur, province de la Syrie, II Sam. 15. 8.

ה ישורי n. pr. 1° D'une peuplade qui habitait les vallées au bas du mont Hermon, Deut. 3. 14.—2° D'une peuplade dans le voisinage des Philistins, Jos. 13. 2.

קשׁם Kalinusité. Hiph. (ע. מְּשֶׁם Kalinusité. Hiph. (ע. מְשָׁם בּוַבְלֵּר תַּאוֹרָם בַּנְשִׁמִים Jér. 14. 22, y a-t-il parmi les faux dieux des nations qui fassent tomber la pluie?

마다 n. pr. m. Néh. 2. 19; 마다!! Néh. 6. 6.

בְּשְׁבֶּי chald. (avec suff. הְשַׁשְׂא, יְהִישְׁאָ). Corps: אַבַּשַבְּי הִשִּׁשְׁאָ הַשְּׁבְּל שְׁבַיּאָ Dan. 4. 30, son corps fut trempé de la rosée du ciel.

בים לא גְשְׁהָשׁת בְּיוֹם זְעֵם m. Pluie: בְּיִם זְעֵם הְּיִם בְּעַם בּצֹים בַּצַם בּצַ. 24, elle n'aura point sa pluie au jour de la colère (ou Pou., de בַּעַבָּ, elle ne sera pas arrosée de pluie).

וֹשָׁיֵׁ n. pr. 1° Gessen, province de l'Egypte, dans laquelle demeurcrent

les Israélites depuis Jacob jusqu'a leur délivrance, Gen. 45. 10. — 2° Ville et contrée dans les montagnes de Juda, Jos. 10. 41, 15. 51.

እቅኞን n. pr. m. Néh. 11. 21.

נְשֵׁשׁ Kal inusité. Pi. נְשֵׁשׁ tâtonner, marcher en tâtonnant : נְנִשְׁשׁׁת כַּעִּוְרִים קִיר Is. 59. 10, nous allons comme des aveugles en tâtonnant le long du mur.

קלבות f. (pl. יחוחי). Pressoir: בְּלְבֵּרְ מָּנֵח Is. 63, 2, comme (les habits) d'uu homme qui foule le vin dans un pressoir.

n. pr. Une des cinq villes principales des Philistins, I Sam. 6. 47; man de Gath, II Sam. 6. 40.

soir creuse) n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

old (deux pressoirs) n pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Neh. 11. 33.

Nom d'un instrument de musique (en forme de cuve), Ps. 8.1, 81.1; peut-être de ru, psaume composé à Gath.

ית בְּּחָר. Gether, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

לחדים (pressoir de grenades) n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 45.

אין chald. (hébr. די et דאי) pronom démonstratif fém. Cette, celle-ci, cela: דְּלָא דָא בּוֹרָם Dan. 5. 6, celle-ci à celle-là (un genou heurtait l'autre); בְּלָא דָא־רִידִיא Dan. 4. 27, n est-ce pas là cette grande Babylone?

Souffrir, languir, se consumer (ע. אָרַה): לְּאַרָּח עוֹר לְּאַרִּיּר עוֹר לַאַרְיּוֹסִיפּוּ לְרַאֲבָּר עוֹר לֹאַר. 31. 12, ils ne continueront plus à souffrir (ils ne souffriront plus); וְבָל־נָמֶשׁ דָּאָבָּח עִּילִּאַרָּיִּר 31. 25, j'ai rassasié toute âme langnissante; עַילִּאַר בְּאָבָר מִינִּיר לְיִי דְאָבָר מִינִּיר בְּאַבָּר מִינִּיר לַיִּי אַבָּר מִינִּיר מָיִר בּאַבָּר מִינִּיר מַשְּׁר מַּצְּבָּר מִינִּיר מָיִר בְּאַבָּר מִינִּיר מַשְּׁר מִינִּיר מַשְּׁר מִינִּיר מְיִּבְּר מִינִּיר מָיִר בְּאַבְּר מִינִּיר מָיִר בְּאַבָּר מִינִּיר מָשְׁר מַּנִּיר מָשְׁר מִינִיר מָשְׁר מִינִּיר מִינִּיר מָשְׁר מִינִּיר מָשְׁר מִינִיר מָשְׁר מִינִּיר מָשְׁר מִינִיר מְשְׁר מִינִיר מְשְׁר מִינִּיר מְשְׁר מִינִיר מָשְׁר מִינִיר מָשְׁר מִינִּיר מְשְׁר מִינִּיר מָשְׁר מִינִיר מְשְׁר מִינִיר מְשְׁר מִינִיר מְשְׁר מִינִּיר מְשְׁר מִינִיר מְשְׁר מִינִּיר מָשְׁר מִינִיר מְשְׁר מְיִיר מְיִּבְּי מְיִיר מְיִּבְּי מְיִּבְּיִי מְשְׁר מְיִּי בְּאָבְיוּ מִינִיי בְּשְׁר מִינִיר מָשְׁר מִינִּיי בְּאָבְיוּ מִינִי בְּשְׁרְי מִינִּי בְּשְׁרְי בְּיִּבְּי מְיִּבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּאָבְיוֹי מִינִי בְּיִּבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיְיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיייי בְּיִיייי בְּיייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּי

Hiph. Causat. du Kal: אְמָדִיבֹּה נְפָשׁ Lév. 26. 16, qui feront souffrir votre ame (pour הַרָּאִרבֹה, ou Hiph. de הודב.).

רְּאֶבֶה f. Angoisse, terreur : וּלְמָנִי קורין וְאָבָה Job 41.14, la terreur saute, court, devant lui (v. le même exemple à פֿוּץ).

וְדְאָבוֹן מָשָׁשׁ m. Souffrance : יְדָאָבוֹן נְשָּׁשׁ Deut. 28. 65, et la souffrance, la tristesse de l'âme.

קְּבִיאִים דָּאג (v. קְּג.). Poisson: פְּבִיאִים דָּאג Néh. 13. 16, (qui) apportaient des poissons.

ראֵל (craignant) n.pr. Doeg, Iduméen au service de Saul, I Sam. 21.8 (הוֹרֵג chethib, I Sam. 22.18).

קּאָנְה f. Crainte, inquiétude, souci: בְּלְבְּי שִׁנְּיִלְּי Ez.12.19, ils mangeront leur pain dans la crainte; בְּלֶב־בִּיִּלִי יַשְׁתְּיִּתְּיִּ Prov. 12. 25, l'inquiétude dans le cœur de l'homme l'abat.

עלאָד Voler : אָל ער יִידְאָח הַשְּׁשֶׁר יִידְאָד Deut.

28. 49, comme l'aigle vole; רַיַרָא צֶּלָּר Ps. 18. 11, il vole, plane, sur les alles du vent.

רְאָר, m. Oiseau de proie, Lév. 11. 14; vautour? milan? (Deut. 14.13, on lit ווֹנָאוֹי).

האר n. pr. (v. הור n. pr.).

דור הוד הוד הוד פני הוד פני הוד פני הארי ואין הוד והוד I Sam. 17. 34, il venait un lion ou un ours; הבי הוד Prov. 17. 12, une ourse à qui on a ravi ses petits; שְׁמֵּיִם הְּמָּים הָבִּים II Rois 2. 24, deux ourses.

בה chald. Ours, Dan. 7. 5.

דּרְאָדְי m. Force, vigueur. Ex. unique: פֿרְיָבֶּיךְ דְּרָאָדְי Deut. 33.25, et comme tes jours sera ta force, elle durera autant que ta vie; selon d'autres, comme ta jeunesse sera ta vieillesse (v. דָאַב languir).

בובר שְּׁמָדְי יְשֵׁיִים : Faire parler : הּוֹבֵר שְׁמְדֵי יְשֵׁיִם Cant. 7. 10, (le vin) qui fait parler les lèvres de ceux qui dorment, ou qui glisse doucement sur les lèvres etc.

רַבְּר f. (rac. הַבֶּב). Propos; fréquem. mauvais propos, médisance, mauvaise reputation : נַיָּבֵא יוֹפֵּף אֶּד־דִּעָּחָם רָעָּח אָל־ אַבּידָשׁ Gen.37.2, Joseph rapporta leurs mauvais propos à leur père ; פָּר שָׁמַכִּתִּה רְבְּים רְבְּים Ps. 31. 14, car j'ai entendu les discours injurieux (les outrages) de plusieurs ; וָדְמַּחָהְ לֹא חֲשׁוּב Prov. 25. 10, et tes mauvais propos ne reviendront pas, c.-à-d. tu ne peux plus les retirer, rétracter, ou ta mauvaise réputation (résultat de tes mauvais propos) restera , ne s'effacera pas. — הוציא לְבָּח Répandre des calomnies, décrier: לְרוּזְצִיא ִ־בָּרוּ עֵל־רְּוְאָרָץ Nomb. 14. 36, en décriant le pays comme mauvais; Prov.10.18, et celui וימוציא דְבֶּח הוּא כְּסִיל qui calomnie est un sot.

י דבור m. Parole: בְּרִמֵּיר Rit., en une seule parole, un seul commandement.

קלְרָכוֹרָת f. (pl. קבֹרִים. Abeille: וְלְּבְּרִים אֲשׁהּרְ אָשִׁרְ אֲשׁהִּר Is. 7.18, et à l'abeille qui est dans le pays d'Assur; עַרַת דְּבֹרִים Jug. 14.8, un essaim d'abeilles. הבוֹרָח n. pr. Deborah, prophétesse et juge, Jug. 4. 4.

רְבָּח chald. Sacrifier (hébr. יְבָּח chald. Sacrifier (hébr. יְבָּחִין הַבְּחִין בְּבְחִין בְּבְחִין בְּבְחִין בִּבְחִין בִּבְחִין בִּבְחִין בִּבְחִין בִּבְחִין בִּבְחִין בִּבְחִין בִּבְחִין בּבְחִין בּבְּחִין בּבְחִין בּבְּחִין בּבְּחִין בּבְּחִין בּבְּחִין בּבְּחִין בּבְּחִין בּבְּחִין בּבְּחִין בּבְחִין בּבְּחִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִּין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִּין בּבְּתִּין בּבְּתִּין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִּין בּבְּתִין בּבְּתִּין בּבְּתִּיוּין בּבְּתִּין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִּיּין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבּבְּתִין בּבְּתִּים בּיּבְיתִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִּין בּבְּתִין בּבְּתִים בּּבְּתִין בּבְּתִין בּבְתִין בּבּתִין בּבּתִין בּבּבְּתִין בּבְּתִּין בּבְּתִין בּבּתְיין בּבּתִין בּבּתְיין בּבּתְיין בּבּתְיין בּבּתְיין בּבּיתִין בּבּתְיין בּבּתּיין בּבּיתִין בּבּיתִין בּיתְיין בּבּיתִין בּיתְיין בּבּתּיין בּבּיתִין בּבּיתִין בּבּתּיין בּבּיתִין בּבְּתִיין בּבּתְיין בּבְּתִין בּיתְיין בּבּתִּיוּבְיתִּין בּבְּתִיין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּבְּתִין בּ

רְבְּחִין (plur. רְבְּחִין) chald. Sacrifice, hostic, Esdr. 6. 3.

דְּרְיֹנְיִם m. pl. Fiente de colombes: יְרַבְּע חַשְּב דְּרְיִנִים keri, II Rois 6. 25, le quart d'une mesure de fiente de pigeon (cheth. הְיִיוֹנִים).

קביר m. (de דְבֵּר l'endroit de la parole, de l'oracle). L'intérieur du temple, appelé aussi סְבָּיב לְבִירָט le Saint des Saints: סְבִּיב לְבִירָל וְלַדְּבִיר I Rois 6. 5, autour du temple et du sanctuaire.

קביר n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jug. 1. 11 (v. קביה).

קְבֵּלְים, plur. דְּבֶּלָּה, f. (const. דְּבֶּלָּה, plur. בְּבָּלִה, plur. עַבְּלֵּה, plur. עַבְּלִּה Une masse serrée, entassée; spéc. de figues, gâteau de figues sèches: אַבְּלִה בְּלָה בִּלָּה I Sam. 30.12, un morceau d'un gâteau de figues; בּלָה בְּלֵּה בְּלֵּה בָּלָה plus compl. בְּלֶּה הְאָנִה IRois 20.7, un gâteau de figues.

דְּלְלְּחִי n. pr. d'une ville, Ez. 6. 14. בּלְלָּחִי (deux gâteaux) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 33. 46; appelée aussi בְּילַחִים Jér. 48. 22.

רַבְּקַח et רְבִיקוֹ (fut. pari, inf. הַבְּקוֹ 1° Etre attaché, rester attaché, colle; מצששר וובן האזור של־בָּחְנֵי : בְּ et אָל הָאָלי הָאָל שרש Jer. 13. 11, comme la ceinture est attachée autour des reins d'un homme; ולשונם לחבם הבקח Job 29. 10, leur langue était comme attachée à leur palais (par crainte); ולא־יִדְבַּק בְּיֵדָך מְאוּמָדו Deut. 13.18, qu'il ne reste rien attaché à ta main, tu ne prendras rien (de ce qui doit être détruit); יבְּקּלִי בְּטָּרוֹ דָבֵקוּ Job 41.15, les parties pendantes de sa chair sont (cependant) fortement attachées. —2º S'attacher, se joindre à quelqu'un: עם־הַנְעָרִים אֲשֵׁר־לִי תִּרְבַּקִין Ruth 2. 21, tu te joindras à mes serviteurs; נַתִּדְבָּק בערות בער 2. 23, elle se joignit aux servantes de Booz. — S'attacher à quel-

Pi. יְרַבֶּק לְבֵּנִי בְּטִבְּיִרֶּיךְ Rituel, attache notre cœur à tes commandements.

Pou. וּרְבָבִים יְדְמָקוּ Job 38.38, et lorsque les mottes de la terre étaient solidement jointes ensemble (s'attachaient entre elles); איש־הַּאָיִוּירוּ יִדְנָקוּ Job 41.9, l'un est fortement attaché à l'autre.

Hoph. passif: ילְשׁוֹנִי מֶּדְבֶּּׁלְ מֵּלְּלְוֹנִי Ps. 22. 16, et ma langue est attachée (est comme collée) a mon palais.

רְבֶּלְתְיֹן הָּבְּקִין הַבְּקִין chald. Attacher: וְלָא־לָתִיֹן הָבְּקִין בְּיִח יִבְּיִח בָּתְּתְּיִם Dan. 2. 43, et ils ne demeureront point attachés l'un à l'autre.

רְבֵּק adj. verb. Attaché: רְיֵשׁ אֹחֲב דְּבָק Prov. 18. 24, il y a tel ami plus attaché qu'un frère; רְבָקְח לְּבָק חַלְּבָן Il Chr. 3. 12, attachée à l'aile de l'autre chérubin.

אַבר לַדֶּבֶּף m. Jointure, soudure: אָבֵר לַדֶּבֶּף Is. 41. 7, il dit de la soudure: בין הַדְּבָּרִם וּבִּין הַשְּׁרָרְן Rois 22.34, entre les jointures de la

cuirasse; selon d'autres, entre l'épaule et la cuirasse.

I בַּרָן Parler, dire; part.: זְאַרְרּבֶּר אַלָּיי Job 2. 43, nul ne lui dit aucune parole; בְּרָר בְּרִרית אַלְמְיָדְר בְּרָרית Nomb.27.7, les filles de Selophhad parlent bien, c.-à-d. elles ont raison; בְּרַר אַלְרְּבְּרָר Prov.25.41, une parole dite à sa place; ווּרָר בְּרַרְרָּרְר Ps. 54.6, afin que tu sois reconnu juste dans ton dire, dans ce que tu as dit.

Niph. S'entretenir: אַז נְּדְבֶּרְגּ נִּרְאָּ Mal. 3. 16, alors les hommes qui craignent Dieu s'entretiendront entre eux. Avec בי נְדְבֶּרִים בְּּדְרָ בי נִדְבָּרָים בְּּדָר Ps.119. 23, ils s'entretiennent de moi, ils parlent contre moi; אור בין מיינים אור בין אור

 $oldsymbol{Pi.}$ (יִדְבֵּר, avec pause הָבָּר, fut. יִדְבַּר). Parler, dire; absol. et avec reg.: פֵר דֵי דְבֵּר Is. 1. 2, car l'Eternel a parlé; בל אַשֵּׁר בְּרֵר הֵי Exod. 24.7, tout ce que l'Eternel a dit. La personne à laquelle on parle se construit avec , לָּ, אָל , אָר , אָר , פֿע פֿל , אָר , פֿע פֿל , la personne ou la chose au sujet de laquelle on parle se met à l'acc. ou avec a, quelquefois avec יְתְּנֵח תַּנּוֹאֵל ... אֵל et אָל. בּיל לבר אָשֶׁת דְּבֶּר־תֹבֶיו Ruth. 4. 1, et voici le parent dont Booz avait parle qui passait; קיניר אַשָּׁר דְּבַּרְהָּ Gen. 19. 21, la ville dont tu as parle; נאַדַער אֹנְזָה Ez. 2. 1, je parlerai avec toi; רָאֵיָר אֲדַמֵּר בָּן אָבִּר I Sam. 19. 3, je parlerai de toi a mon père; לְדֵבֶּר־לוֹ עֵל־אֲדֹנְיָרוּנּ I Rois 2. 19, pour lui parler au sujet d'Adoniahou; יבְּדֵבְּיִרוֹ עִּנְּשֵׁר Dan. 10. 19, et lorsqu'il me parlait.

å Moise → aussi å nous)? אריו ויין די דיבורייניי II Sam. 23. 2, l'esprit de Dieu parle ף ברייצים למוֹ , בלמוֹ --- par moi, סוֹ פוֹים למוֹ אַל, אָבל לִבּד Se dire à soi-même, penser : טרָם אַבְּנֶּח לְרַבֵּר אֶלרִלְּדִי Gen. 24. 45. je n'avais pas encore acheve de me parler מַתַּוּת הָרא מְדַבְּּבֶרַת צַּבֹּילְבָּת ; a moi-wême I Sam. 1. 13, Hanna parlait dans son cœur; יְבַּרָרְתִּר אֲנִר יִעם־לִּנְּר Eccl. 1. 16, je pensais en moi-même : וִדְּבֶּרְתִּר בְּלִבָּר Eccl. 2. 15, je me dis en moi-même. לַבֶּר־עָל Parler au cœur de quelqu'un, לַב אַישׁ lui dire de bonnes paroles. le consoler: יַרַבֶּר עַל־לַב וַעַעַרָ Gen. 34. 3, il parla au cœur de la jeune fille (il la consola par de bonnes paroles); וַדַּקָבֶּר עַל־לָבָם Gen. 50. 21, il leur parla avec douceur, avec bonté.

אָרַבר טוֹב , טוֹבָּח עַל Annoncer, promettre, du bien à quelqu'un : ביריבי הַבֶּר־טוֹב עַלר רַסִּלְבָאַל Nomb. 10. 29, car l'Eternel a promis de donner de grands biens à Israel ; בְּכֹל אֲשֵׁר־דִּבָּר אֲת־חַשוֹבָח עַלַּיךְה I Sam. 25. 30, tout le bien, ainsi qu'il t'a promis ; אַשׁר דִּקָּר־טוֹב עַלִּידַשָּׁנָלָהְ Esth. 7. 9, (Mardochée) qui avait parlé pour le bien, le salut du roi ; קּרָנָתוּ אֲשֶׁר־דִּמָּר עַלֵּיתִוּם Jér. 26. 19, (il se repentit du) mal qu'il avait résolu sur eux (pour les affliger). Parler à quelqu'un avec וּמֵר טבות אַת, אַל bonte: יַרַבֶּר אָתוֹ שׁבוֹת II Rois 25. 28, il lui parla avec bonté ; קריידָ דָּרוּ אַלֵּיךָה שוֹבוֹת Jér. 12. 6, lors même qu'ils te parlent avec bonté ; אָמרר שָׁלוּם אַרררַיָּטרוּי יֵלֵבֶּר Jér. 9.7, (chacun) parle de paix, a la paix dans la bouche, en parlant à son prochain; יִדְמֵּר טָשלום אַל־עַמוֹי Ps. 85. 9, il annonce la paix, le bonheur, à son peuple; אַרְבָּרַדר נַא שָׁלוֹם בַּקָדְ Ps. 122. 8, je prononce la paix sur toi, je te souhaite la paix, לא שלום ידבריו Ps. 35. 20, ils ne parlent pas de paix, ils n'ont pas des paroles de paix.

2° Faire parler, promettre, ordonner, réciter, chânter: רְּבָשְׁרָ הַּבְּרְ בַּבְּרְ בַּאֲבִינֵיל Parler à Abigail (la fit demander en mariage); קיבור בַּאֲבֹינֶיל Deut. 19.8, (le pays) qu'il avait promis à tes pères de te donner; בְּשָׁרָ אֵיָבֶר אָשֶׁר אַרָבָּר

Exod. 28. 22, sì tu fais tout ce que je t'ordonne; דְּמְרִילִייִן Jug. 5. 12, chante un cantique; אָשֶׁר דְּמֶר לֵהְי אָאִדּוּבְרֵי תַּמְּיִרוּ, Ps. 18. 1, qui a prononcé, chanté, en l'honneur de l'Eternel, les paroles de ce cantique.

Pou. passif. מְבְּרִיתְּי מְדְרָתְּי בְּּרָתְי Ps. 87.3, des choses glorieuses ont été dites de toi; אַיִּרְתַּר שִׁיִּדְרָע בּרוֹשְׁי Cant. 8. 8, au jour où il sera parlé d'elle (qu'on la demandera en mariage).

Hiph. Assujettir, soumettre: נַיַּדְמֵּר Ps. 18. 48, et qui m'assujettit des peuples.

יקר m. (const. הְבַרִים, plur. הְבַרִים). 1º Parole, mot, promesse, ordre, commandement, sentence, oracle, conseil, nouvelle: וּרְבָּרִים אֲהָוֹרִים Gen. 11, 1, et les memes paroles; יְלֹאִ־עָּט אֹחוֹ דָּבֶר II Rois 18. 36, ils ne lui répondirent pas un seul mot; דַלוֹא דָבָר דווא I Sam. 17. 29, ce n'est qu'une parole, c.-à-d. je n'ai fait que parler; איבון דֶבֶר I Sam. 16.18, habile dans (ses) paroles; יַנְקָם הַיָּ אחדקרו I Rois 8. 20, l'Eternel a accompli sa parole, sa, promesse; דְבֶר בלבהת Esth. 1. 19, un ordre du roi; בשרת הַוּבְרִים Exod. 34. 28, les dix commandements; יְבְרֵי כְּחֲלֵה Eccl. 1. 1, sentences de Koheleth; הַנַּעָטָּוֹח אַת־דָּבָרוֹ II Sam. 17. 6, suivrons-nous son conseil! יַקְשׁבֵנִי דָּבָר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles (de tes frères). Quelquefois devant un autre substantif: ce qui est à dire d'une chose,

au sujet de, à l'égard de: אְּיַבֵּר אְבִּרּיִּת Job 41. 4, (ni) ce qui est à dire au sujet de sa force; הְּשָׁיִבְּרִ הַלְּבָּר חָשְׁיִ Deut. 15. 2, voici ce qui concerne l'année de relache; הְבֵּר תְּלֹבֵר Deut. 19.4, voici (la loi) à l'égard de l'homicide.

2º Chose, quelque chose, événement, fait, action, rien : יַצַן אֲשֵׁר עַשִּׂיהַ אֵּר־הַהָּבָר ngn Gen. 22. 16, puisque tu as fait cette chose ; הַבֶּר עַרוֹל אוֹ הַבֶּר קַטֹן I Sam. 20. 2, une chose grande ou petite; קר הַבֶּר Gen. 18. 14, y a-t-il rien de trop difficile a Dieu ? אַחַר הַהָּבֶרִים הַאָּלָת Gen. 15. 1, après ces choses, ces événements; דְּבְרֵי חֲלַפְים I Chr. 27. 24, événements des jours (écrits et réunis en livre), histoires, chroniques, fastes; וְרַבֶּר הָבְרַי שׁלֹבֹּת I Rois 11. 41, et le reste des actions de Salomon ; וָאִרן דָּבֶר I Sam. 20. 21, et ce n'est rien, il n'y a rien à craindre ; וָרַבֶּר אֵין־לָחָם עִם־אָרָם Jug. 18. 7, ils n'avaient rien, ils n'avaient de rapports avec personne; בֶּל־דָבֶר Nomb. 31. 23, toute chose, tout ce qui; הְבַר־יוֹם מְיוֹשׁם Exod. 5.13, (achevez) la tache du jour, ce jour même; אַר־דִּבְרֵי תָאָאוֹנוֹת I Sam. 10. 2, (ton père ne pense plus) à l'affaire des anesses, aux anesses qui avaient été perdues; יְּבְרֵי צֵּוֹנֹת Ps. 65. 4, les iniquités (יְבְרֵי צֵּוֹנֹת par surabondance).

לְּהֶם הְּרָהְיִי 4° Différend, affaire en litige: בְּיִרְיִי דְּבָּר יבְיּרָ בְּּבֶּר בְּיִרָּ Exod. 18. 16, lorsqu'ils ont quelque différend ensemble; בְּלִיבָּי בַּיִּל בְּלִיבְי 22. 8, en toute affaire où il s'agit de fraude; בְּרָבִים 24. 14, quiconque aura des différends, des contestations.

קּבֶּר תְּבֶּר פְּבֵּר מְאַדְי Exod. 9. 3, une très forte peste; plur. דְבָּרָרְהָ Osée 13. 14, tes pestes, tes plaies. ת. (v. בְּדְבֶּר). Lieu où l'on conduit les bestiaux, parc, paturage: מְבֶּרָר מְּדִוּךְ תַּדְּבְרוּ Mich. 2. 12, comme le troupeau dans son parc; וְרָעּי בְּבָשִׁים Is. 5. 17, les agneaux pattront comme dans leur paturage, ou selon leur habitude, comme à l'ordinaire.

קְּבְּרָה f. (plur. דְּבְּרָה). Parole, doctrine. Ex. unique: יְשָּׂא מִבְּרִיקָּה Deut. 33. 3, il recevra ta doctrine, ou il s'instruira de tes paroles.

בְּרָרָה chald. Cause: על־דְּבְרַח הַּד Dan. 2. 30, à cause de, afin que.

רְבְרוֹח f. pl. Radeaux : יָאָנִי אֲמִיּמֵם וֹ רְבְרוֹח בַּיָם I Rois 5. 23, et j'en ferai des radeaux sur mer.

קַּפָט I Sam. 14. 43, un peu de miel. בּיבָש I Sam. 14. 43, un peu de miel. Les fruits sucrés: בַּיבָי II Chr. 31. 5, (les prémices) du miel, c.-à-d. des fruits doux, des dattes; miel des raisins, c.-à-d. du moût qu'on épaissit en en faisant cuire une partie, Gen. 43. 11, Ez. 27. 17.

קבּלְּיבֶּיק f. Bosse de chameau : וְצַלְּשֶׁר וְצֵלְ־דַּבְּשֶׁר Is. 30. 6, et sur la bosse des chameaux.

תְּבֶּים n. pr. d'une ville, Jos. 19. 11. מונית n. (plur. קּגִּים, const. קּגַים). Poisson: קּגַים Nomb. 11. 22, les poissons de la mer.

קינָה (const. רְיָנָה). Poisson : מְדְנָה -Jon. 2. 2, des entrailles du pois son; collect. דְּנֵה־יְאֹרֶיהְ Ez. 29. 4, les poissons de tes fleuves.

דְנָה Se multiplier (comme les poissons): רְיִדְעוּ לָרֹב Gen. 48. 16, et qu'ils se multiplient considérablement.

לְלֵוֹן (poisson) n. pr. d'une idole des Philistins, I Sam. 5. 4. (Sa forme était moitié homme, moitié poisson.)

לבָלין (v. לְּבֶל Déployer l'étendard, se distinguer, se signaler: אַרְבָּים אֲלַבְיּכּי נְּדְּגֹּל Ps. 20.6, au nom de notre Dieu, nous déploierons l'étendard. Part. passif. Cant. 5. 10, il se distingue entre dix mille (il s'élève au-dessus d'eux). Niph. Être pourvu d'un drapeau: אַרְבָּיִלְיוֹר בַּיִּדְיִלְיוֹר Cant. 6. 4, terrible comme (des troupes) pourvues de drapeaux, c.-à-d. armées, rangées en bataille.

רְנֶלִים . (avec suff. דְּנְלִים , plur. דְּנָלִים. Const. דְּנָלִים. Drapeau, bannière, étendard: תְּנָלִ מְחַמֵּח וְרָנּלִי Nomb. 2. 3, le drapeau du camp de Juda; רְיִנְלִי עָלַי Cant. 2. 4, et sa bannière qu'il déploie au-dessus de moi est (celle) de l'amour.

וְאָסַמְּהָ דְנָקָר : Deut. 11. 14, tu recueilleras ton blé; אָיֵד בְּנָן וְיַדִין Lament. 2. 12, où est le blé (le pain) et le vin?

לְיֵלְ Couver, assembler (les petits): שְׁרָא רָבֶּר וְלֹא רָבָּר Jer. 17. 11, (comme) la perdrix couve (des œufs) qu'elle n'a pas pondus; דְּנְבֶּר בְּצָבֶּל Is. 34. 15, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes).

קדר, const. בַּנִיתָּן בְּכּלְ־שֵׁח seul usité. Mamelles, sein: בַּנִיתָּן הְרָכְלִּרשֵׁח Prov. 5. 19, que son sein, ses charmes, t'enivrent en tout temps (que son amour te suffise); בַּנִיןְה Ez. 23. 21, tes mamelles, ton sein.

קרה Kal inusité. Hithp. הְּהָהַ p. הְּהָבָּה Marcher lentement: אָבָּהֵם עֵּר־בֵּּרִה Ps. 42.5, je marche lentement, c.-à-d. avec recueillement, devant ou avec eux, jusqu'à la maison de Dieu (בּ comme בַּיְבָּיִה בָּל־שְׁעֹרָה ; (בִּיבָּיִם Ks. 38.

15, je marcherai lentement, c.-à-d. avec contrition, tristesse, toutes les années de ma vie.

הַלְנִים n. pr. Dodanim, fils de Javan, souche d'un peuple, Gen. 10. 1.

אַרָת m. chald. (héb. בְּחָב). Or: בְּלֵב בּחְרָת Dan. 3. 1, une image d'or; vers. 5. 7.

ירָנֵא (cheth. קּרָנֵא) m. pl. Les Diévéens, peuple dont une colonie habitait la Samarie, Esdr. 4. 9.

רַתַּם Kal inusité. Niph. Étre étonné, stupéfait: קָּאִישׁ נְרְדָּטְם Jér. 14. 9, comme un homme stupéfait, interdit.

רַרַ Galoper, trotter: יְסִיּם דֹּתַר Nah. 3. 2, des coursiers qui galopent, battent des pieds.

קבורה f. Battement des pieds du cheval, galop, course impétueuse: מַּבְּיֵרִיה אַבִּירָיה Jug. 5. 22, par la course impétueuse, le galop de ses guerriers, ou de ses chevaux vigoureux.

רוב (v. דוב).

רוכ Hiph. Faire souffrir (ע. בְּאָב Hiph.).

יוני ס דילג Ou Pecher (de קריגום: סיוניגום Jer. 16. 16, ils les pecheront. Hiph. p.

בְּנָרִם: Pécheur: בַּנָּרָם Ez. 47. 10, des pécheurs.

קסירות הונח: f. Peche ou poisson: קסירות הונח Amos 4. 2, avec l'hameçon de la peche, ou (avec lequel on prend) le poisson.

קורה (avec suff. הדה , plur. הדרה 1° Ami, amant, bien-aimé: שיררה הודי הודי וואר מירו הודי הודי להודי להודי

10. 45, l'oncle de Saul; אַרְמָאֵל אֹדִי Jer. 32. 42, Hanamel, mon cousin (v. vers. 9).— 3° Amour, plaisir (seulem. au plur.); מוֹרָים דֹּיְדִים בּיִרָר מִיִרָן Cant. 1. 2, ton amour est meilleur que le vin; Prov. 7. 18, enivrons-nous de plaisirs, d'amour.

דוֹרָה (fém. de הוד Tante, sœur du père, femme de l'oncle: היָבֶד דּיָרָהוּ Exod. 6. 20, Jochebed sa tante, la sœur de son père; היָר בִּיר Lév. 18. 14, elle est ta tante (la femme de ton oncle).

תוּרָאִים m. pl. (const. הּרּרָאֵר הוּנְיאַי m. pl. (const. הוּרָאָר הוּנִיאַי pler. עַיבּי הרּרָאָר האָנִים (ע. 1. deux paniers pleins de figues. 2º Nom d'une plante, mandragores: בורר בירו Cant. 7. 14, les mandragores on't répandu leur odeur.

רָנָה adj. (fém. רְּהָה). Languissant, souffrant, malade, affligé, triste: רְהַבָּנְתוּ Lév. 15. 33, celle qui est souffrante de son impureté menstruelle;

קּאְרֵם יְּמִי יְתָּח Is. 30. 22, tu les rejetteras comme (le linge souillé) d'une femme qui a ses mois ; אַבְּל אָדְיִן דְיִדְיִן אַדְיִן בְּיִרְ Lam. 5. 17, c'est pourquoi notre cœur est malade, triste; אָבָיוֹם בְּיִרְיִם בַּעִּיִן Lament. 1. 13, (il m'a rendue) triste, affligée, pendant tout le jour.

לים אין ליפון 1° Repousser, chasser: ליי Jer. 51. 34, il m'a chassé, repoussé. — 2° Laver, nettoyer: אָדְרְשָׁלֵּם יְדִידִּוּ עָּבְּרָ בָּרָ Ez. 40.38, c'était là qu'ils lavaient les holocaustes; בְּיִבְּי יִרִינְּי עִּבְּרָ Is. 4. 4, et (après qu')il aura lavé Jérusalem du sang qui est au milieu d'elle.

יָלְבִּי דַנָּי Adj. Malade, souffrant: יָלְבִי דַנָּי Lament. 1. 22, mon cœur est souffrant; יְכֶל-לְכֶב דַּנָּי Is. 1. 5, tout cœur est malade.

ן (י. דְיִי חְיִּר.). קים Piler, broyer: דְּהָּי Nomb. 11, 8, où ils pilaient (la manne) dans un mortier.

* וְבוֹבְן m. Pupitre, estrade, Rituel.

דּוּכִיפַּת f. Nom d'un oiseau impur, Lév.11.19 (huppe ou coq de bruyère?).

רוֹכְיוֹ f. (rac. דוֹכְיוֹ f. (rac. דוֹבְיּה'). Silence; poét. lieu où règne le silence, la tombe: רְּרֵיֵר דּיבָּיִה Ps. 115. 17, ceux qui descendent où règne le silence (dans le sépulcre); Ps. 94. 17, mon âme reposerait presque dans le silence (de la tombe).

קריקת. pr. 1° Dumah, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Tribu et contrée dans l'Arabie, Is. 21. 11.

לְּלְנְיֶּה (rac. קּמָּם ou הַּמָּק). 1° Subst. Silence, repos: נְאֵלַמְתִּר דּוּמְיָּח Ps. 39. 3, je me suis tu, (j'ai gardé) le silence; Ps. 22. 3, même pendant la nuit, il n'y a pas de silence

pour moi (je ne me tais pas), ou il n'y a pas de repos pour moi.—2° Adj. Silencieux, tranquille, confiant: בְּלְבְּיִלְיִם Ps. 62. 2, mon ame est tranquille en Dieu (elle espère en lui); רְּבָּיִלְיִוֹ רְיִבְּיִלְיִוֹ Ps. 65. 2, à toi (convient) une louange silencieuse, (tu es audessus des louanges), ou les louanges t'attendent (à Sion).

לְּבֶבִי adj. Silencieux, muet: יְּבֶבִי וֹרְיִבְּל Is. 47. 5, reste assise en silence, silencieuse; לְּאָבֶן דּיִּבֶּט Hab. 2. 19, a la pierre muette.

Pምህን pour program n. pr. Damas, Il Rois 16. 40.

קין סט דרן Juger, rendre justice, punir: קּלְבְּיוֹן Jér. 22. 16, il jugeait, défendait, la cause du pauvre et de l'indigent; קּלְבְּיִוֹן Gen. 30. 6, Dieu m'a rendu justice; קּלְבָּיִל Gen. 15. 14, (la nation qu'ils serviront) je la punirai; לֹאִי לְּלֶּכֶּל לְּלֶּכָּל לִּלֶּכָּל Cen. 6. 3, mon esprit ne luttera pas toujours dans l'homme (contre ses passions); selon d'autres: ne restera ou ne règnera pas toujours dans l'homme.

Niph. בְּיִרְי בַּל-הָעָבוּוֹנְיוֹן Etre en contestation, se disputer: נְיִרִי בַל-הָעָבוּוֹנְיוֹן II Sam. 19. 10, tout le peuple était en contestation, en dispute.

Hiph. (fut. יולין, inf. דין p. דין p.). 1º Gouverner, regir: בָּי יָדֵירן צִּפְּטֵּר־אָרֶץ I Sam. 2. 10, l'Eternel gouvernera, ou jugera, les extrémités de la terre; וַנִם־אַּחָה הָּוִירן אָח־בֵּיחִר Zach. 3. 7, tu régiras, gouverneras, aussi ma maison (mon temple). - 2° Juger, rendre justice, faire rendre justice, venger, punir: דָן יִדִין עַמּוּ Gen. 49. 16, Dan jugera son peuple; דֵי יָדִין צַמָּיִם Ps. 7. 9, l'Eternel jugera les peuples; וְדִין עֵּנִי ראביון Prov. 31. 9, rends justice au pauvre et a l'indigent; וּבִּנְבוּרֶרְהָךְ הִדִּינֵנִי Ps. 54. 3, et par ta force fais-moi rendre justice, défends ma cause; כַּדֹּבֶם יָדִילן עמים Job 36. 31, par eux (les nuages) il punit les nations. De même avec n: ביין בווים Ps. 110.6, il juge, punit, les

nations. — Avec בי Se disputer: בלאי ביין עם שוחקום בעני הבל לדין עם שוחקום Eccl. 6. 10, il ne peut entrer en contestation avec celui qui est plus fort que lui.

רון chald. Juger: הַיּלְנְעֹן הָאָנִין לְכָלְ־עַמָּא Esdr. 7. 25, qui doivent juger tout le

peuple.

קיבן הרשון שהרו: קיבן הרשון שהרון Justice, jugement; אָפֶגוֹ הַרְשׁוּ בְּיִשׁן אָרָ Job 19. 29, keri (cheth. ישָרִין), afin que vous sachiez qu'il y a un jugement, ou un juge.

Ps. קרונג נְמַפּר: m. Cire פּרוֹנֶג נְמַפּר Ps. 97. 5, (les montagnes) se fondent comme la cire.

דְאָבֶּח Danser, se réjouir: בְּלְּמָנְי Dob. 41. 14, (litt.) devant lui se réjouit la terreur, c.-à-d. la terreur se change en joie pour lui; selon d'autres: devant lui saute, court, la terreur, il répand la terreur.

רוק chald. Se briser, être broyê (v. pp.): בְּאַרֵין בָּקוּ בַּאַרָי, Dan. 2. 35, alors se briserent en même temps (le

fer, etc.).

Ps. Ps. אַרְהַלְּירְנָשׁע Ps. 84. 11, que de demeurer dans les tentes de la méchancété; trans. יְנַם דּוּרְ הַעָּבָּיִם בּיִּרְ הַעָּבְּיִם בּיִּרְ הַעָּבְּיִם Ez. 24. 5, range aussi les os sous elle (la marmite); selon d'autres : fais brûler les os (v. מְּדִּרְּהָה).

קור chald. Demeurer, habiter. Part.: בְּלִראַרְעָא Dan. 3. 31, 8. 26 (ker: קְּרְרִין), qui habitent toute la terre.

דְּלְיִרְיִזְי בֵּדְּבְּרְ עֶּלֶּרְהְ: m. 1° Cercle אַלְּרְהְ: עַּלֶּרְהְ: Is. 29. 3, je camperai comme en cercle autour de toi. — 2° Balle: בּדְּרָּרְ Is. 22. 18, comme une balle (v. les deux ex. à מַרְרָּרָּהְ.).

ישורי קמור דיר נדור Ps. 61. 7, ses années auront la durée de plusieurs générations, ou: les années de sa race dureront toujours; בְּכֵל־הוֹר וַדֹר Ps. 145. 13, dans tous les siècles, toutes les générations; שנית לר־נַרֹר Deut. 32. 7, les années des siècles passés, des générations passées; de même לָלוֹר, לָלוֹר, מהר הר ער־הר נלר à jamais, toujours.

Plur. לרים; le premier n'est employé qu'avec דוֹד les siècles, l'éternitė : בּרוֹר הוֹרִים שָׁנוֹתֵיק Ps. 102. 25, tes années s'étendent dans l'éternité; ririri est plus généralem. employé: בּדֹרֹחֵיד Gen. 6. 9, dans son temps, au milieu des hommes de son temps. Fréq. les générations à venir, la postérité : הַקַּהַ עולם לררחיבם Lev. 3. 17, une loi éternelle pour toutes vos générations. -2º Demeure, sejour : עַר־הּוֹר אַבוֹחָיוֹ Ps. 49. 20, jusqu'à la demeure de ses pères, c.-à-d. jusqu'à la tombe.

ראר et אר (demeure) n. pr. d'une contrée et d'une ville près du mont Carmel, Jos. 17. 11, 12. 23 (v. הַפָּר).

chald. n. pr. d'une plaine dans la Babylonie, Dan. 3. 1.

ביוש ou דוש (fut. ביריש) Ecraser, fouler, briser, battre le blé: באת תרוש גוירם Hab. 3. 12, dans ta colère tu brises les nations; קוֹמִי בַרוֹשִׁי בַרוּדְיוֹן Mich. 4.13, lève-toi et foule (écrase-les), fille de Sion ; וְחַיַּת הַשָּׁהַה הִרּיּשָׁהָ Job. 39. 15, les animaux des champs la foulent aux עַל־הּוֹשָׁם בַּחַרָצוֹת חַבַּרְוֶל אֶת־תַוּוּלְעָר ; pieds Amos 1. 3, parce qu'ils ont foule Galaad avec des chariots de fer; יְרַשָּׁמָּר שת־בְּשֵׂרְכֶּם Jug. 8.7, je déchirerai votre chair; ואַרען דַשׁ חְשִּים I Chr. 21. 20, Ornan battait du froment; אַרוּפֿש Osée 10. 11, (une génisse) qui aime à fouler le blé (י אֹחַבְּחִיר parag.); de mėme בְּעַלְּח רָשַׁא Jér. 50. 11, comme une génisse qui foule le blé (et qui peut manger tant qu'elle veut); selon d'autres, de יְּלֵיא, qui pait l'herbe (v.

Niph. pass. יַנַרוֹשׁ מוֹאָב חַחָחַרו Is. 25. 10, et Moab sera écrasé sous lui;

מְחַבּוּט מֵּחְבּן 25. 40, comme la paille est brisée, écrasée.

Deut. 25. לא-נתוסם שור בדישו Deut. 4, tu ne fermeras, lieras, pas la bouche du bœuf lorsqu'il foule le blé ; דַּרִשׁ inf. p. מְהַרִּשׁ ou subst., l'action de fouler le blé.

אורוץ יודש קצח: Hoph. passif: לא בָּחָרוּץ יוּדַשׁ 28. 27, ce n'est point avec une herse pointue que s'écrase la nielle ou l'aneth. רוש chald. Fouler aux pieds: הַּיַשְּׁיִּא

Dan. 7. 23, il la foulera aux pieds.

TIP Pousser, repousser (chasser), renverser : דָּהִיחֵנְי לְנָפּל Ps. 118. 13, tu m'as poussé pour me faire tomber; ועלאה בי החוד Ps. 35. 5, et qu'un ange de l'Eternel les pousse, les chasse, devant lui ; אַשׁר חַשְׁבוּ לִּדְחוֹת פַּעַבֶּי Ps. 140. 5, qui ont résolu de faire glisser mes pieds, de me faire tomber; ובר הויחודה Ps. 62. 4, une haie renversée.

Niph. passif: Etre poussé, être chasse, exile : בַּרַעַרוֹי רַדַּרַוּח רַשַּׁוֹע Prov.14. 32, le méchant sera rejeté dans sa malice, il tombera par sa propre faute ; יַרְחוּ וְנַמְלֹּוּ בַה Jér. 23. 12, ils seront poussés et ils tomberont (sur ce chemin, p. נְדְחֵר יִשְׂרָאֵל יְכַזֵּס (יִהָּדוּה Ps. 147. 2, il rassemblera les dispersés, les exilés d'Israel; selon d'autres, p. נְּדָרֵר de נבח.

Pou. אריקלה קום Ps. 36. 13, ils ont été renversés et ils ne pourront plus se relever.

אָרָתְיּ f. chald. Table, nourriture: וְדַחֲוּן לָא־חַנְעֵל פַרָמוֹרְוּי Dan. 6. 19, il ne fit pas apporter de mets devant lui; selon d'autres : des instruments de musique.

תַּבָּחַר avec pause בָּחָר, *m*. (rac. בַּחַר). תַּגְלֵּר מְתַּדָתר : Action de trébucher, chute Ps. 56. 14, (tu as préservé) mes pieds de la chute.

chald. Trembler, craindre : ירָקלין מְרַקַּלְמוֹיִהי Dan. 5. 19, ils tremblaient devant lui. Part. pass. דְּחָיל Terrible: יְרֵוֶה דְּחָרֹל Dan. 2. 31, et son aspect est effroyable.

Pa. בְּדֵל Effrayer: וִירָהַלְנֵיִי Dan. 4. 2, et il m'a effrayé.

107 m. Nom d'une plante, millet, Ez. 4. 9.

רות Presser, håter. Part. pass.: Esth. 3. 15, les courriers partirent pressés, en grande håte.

Niph. Se håter: יְרָבָּים יְבָּאַי וְּתֹּהָלְּפָּאַרוּ אָלִיבָּים וְנָבִּירוּ 15. 12, Haman courut à sa maison; וְנַבּירוּ בָּאַרוּ 11 Chr. 26. 20, et lui aussi se håta de sortir.

Pit Presser, opprimer: יְאִישׁ Joel 2. 8, ils ne se presseront pas l'un l'autre; וְיִהְקִיהָּן Jug. 2. 18, et (de) leurs oppresseurs.

• P다 m. Besoin, embarras, Aboth. (בַּיָּם, בַּיֶּדָ, avec suff. בַּיָּם, בַּיֶּדָ Sussisance, ce qui sussit, ce qui est assez; puis adv., assez, suffisamment: ער־בְּלִי-דָי Mal. 3. 10, jusqu'a ce qu'il n'y aura plus assez (de place pour la contenir); selon d'autres : jusqu'au delà de la suffisance, en trop grande abondance; וְדֵי חֲלֵב עִיִּים Prov. 27. 27, suffisamment de lait de chevre; וֹאָם־לֹא תַוּנִיעַ רָּדוֹ הֵּד שָּׁוֹח Lev. 5. 7, s'il ne possède pas assez (pour offrir) un agneau; אַכל דַיַדַר Prov. 25. 16. manges-en selon tes besoins, ce qui te sulfit ; וְחַמָּלָאַכָּח הַיְיְתָּח דֵינָם Exod. 36.7, les choses faites, ou les dons, étaient suffisants pour eux ; וּכְדֵי בְּיָיוֹן וַקַבָּם Esth. 1. 18, assez de mépris et de chagrin, de dispute; מְדֵי נְאֻלָּחוֹ Lév. 25. 26, assez pour le prix de son rachat; פַרֵי Néh. 5. 8, suffisamment pour nous,

autant que nous pouvions.

Avec les prép. קרַר Selon: ארבר אינים אינים

2.13, pour rien, inutilement, en vain.
—Souvent היה n'ajoute rien au sens des prépositions auxquelles il s'ajoute: prépositions auxquelles il s'ajoute: prépositions auxquelles il s'ajoute: Jug. 6. 5, comme les sauterelles par la quantité (aussi nombreux que des sauterelles); הַבֶּי שִׁשֶּׁי בַּיְדְּ שִׁלְּיִר בַּיִר שַׁלְּיָר בַּיִר שַׁלְּיָר בַּיִר שַׁלְּיָר בַּיִר שַׁלְּיָר בַּיר שָׁנְיִי שְׁנָיר שְׁנִיי שָׁנְיִי בְּיִי שְׁנִיי שְּנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְּנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְּנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי שְׁנִיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּי

"I chald. (v. אָשֶׁר hébr.). 1° Pron. relatif. Qui, que, lequel, laquelle, lesquels: Qui, que, lequel, laquelle, lesquels: בור ביול בא Dan. 2. 29, ce qui arrivera; בור ביול בא ביול

רָבְּי (où est l'or) n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinaï, Deut. 1.1.

ריבון n. pr. 1° D'une ville dans Moab, Nomb. 32. 34; bâtie par Gad, de la aussi Dibon-Gad, 33. 45; appelée aussi prai Is. 15. 9. — 2° D'une ville de la tribu de Juda, Néh. 11. 25; appelée aussi rejura Jos. 15. 22.

רוב (v. אין).

ן אָנוּ הַוּהַיָּנִים m. Pecheur: וְאָנוּ הַוּהַיָּנִים Is. 19. 8,

les pécheurs gémiront; לַּיַנְגָּים Jér. 16. 16, keri (cheth. לְּנְיָנָים) aux pécheurs.

vautour, oiseau impur, Deut. 14. 13; oiseau de proie habitant les ruines, Is. 34. 15; plur. nieg.

ורין m. Encre. Ex. unique : אַרָּים Jér. 36. 48, avec de l'encre.

וייבון et ייםונה (ע. איבון).

רין (v. דין héb. et chald.).

יין pron. (ע. דין).

ליק chald. m. 1° Jugement, tribunal, droit, justice: דְּרָנֶא יְרָבּ Dan. 7. 10, les juges siégent, on juge; דְּרָנָא יְרָבּ 4.34, et ses voies sont la justice, sont justes; דִּרִינָא יְדָבּ 7. 22, et (jusqu'à ce que) justice fût rendue. — 2° Punition, condamnation: בִּרָנָא יְדָבּ Esdr. 7. 26, qu'un jugement soit rendu à son égard, qu'on prononce une condamnation contre lui.

רְּנְהְ (la juste) n. pr. Dinah, fille de Jacob, Gen. 30. 21.

דינֵיא m. pl. chald. n. pr. d'un peuple assyrien qui fut transplante en Samarie, Esdr. 4. 9.

וְיָלוֹ m. Juge, défenseur: וְיִבוּן אַלְּפְעוֹי I Sam. 24. 16, que l'Éternel soit (notre) juge; רְיַבֵּין אַלְּפְעוֹי Ps. 68. 6, et le défenseur des veuves.

וְדְיָנִינְי : chald. m. Juge יְרַיְנִינְי Esdr. 7. 25, et des juges, des défenseurs.

יינְרֵי 'Une pièce de monnaie: דינְרֵי בּיינְרֵי Aboth, des dinars d'or.

ריפין n. pr. Diphath, fils de Gomer, I Chr. 1. 6. (יקים Gen. 10. 3.)

ריצה f. (v. דיצה). Joie, allegresse, Rituel.

קבין m. Retranchement, tour de siège. Collect.: אונים בְּלַיְהָ בְּיֵם בְּלֵיתְ בַּוֹלְבְּ בִּנִי II Rois 25. 1, ils élevèrent des retranchements, ou ils bâtirent des forts tout autour (de la ville); בְּיַב בָּלַבְּ בַּבְּרַ Ez. 26. 8, il t'environnera de forts, de tours.

לינה f. Demeure : יינית סְּמָה Rituel, la demeure sous une tente.

עיש (v. שאיז).

רוש (rac. רוש היים). Battage, époque où l'on bat le blé: יְרְשֵּׁיג לֶּכֶּם דֵּיִשׁ אֶּז־בְּצִיר Lév. 26. 5, l'époque où vous battrez le blé atteindra la vendange, durera jusqu'à la vendange.

m. Nom d'une bête, Deut. 14.5, espèce de chèvre ou gazelle?

רישון, דישון, דישון פר חישון, דישן ח. pr. 1º Dison, fils de Seīr, Gen. 36. 21, 30, I Chr. 1. 38. — 2º Dison, fils d'Anah, Gen. 36. 25, I Chr. 1. 41.

קר (רבכת משון משון בלהף און (רבכת Ps. 9. 10, un refuge pour l'opprimé; אַל־יָשׁבּ הַהְּיִשׁבּ הַהְּיִשׁבּ הַרְּיִשׁבּ הַרְיִשׁבּ הַרְּשִּׁבְּעִר רְשִּנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשָּׁרָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנָאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְשְּׁנְאַ רַיְעָּרְא רַעְּיִדְּי רְשְׁנָאָן רְשְׁרָא רַעְּיִר רְשְׁנָאָן רְשָּׁרְא רַעְּיִר רְשִׁנְא רַעְּיר רְשְׁנָאַ רַיְיִים בּעִיץ langue mensongère (le menteur) hait ceux qu'elle a humiliés (litt. ses humiliés); selon d'autres: le menteur hait ceux qui l'humilient, le punissent.

קה chald. pron. Ce, celui-ci; fém. קָּהְ celle-ci: בֵּיה־אֵלֶהָא בַּהְ Esdr. 5. 17, cette maison de Dieu; קרִיהָא דָּהְ Esdr. 4. 15, cette ville.

דְּלָא Tal inusité. Pi. דְּמָא Réduire en poussière, briser, fouler (aux pieds), opprimer: יִדְּאָלִי וְיִדְלָאֵלִי Job. 6. 9, ah! si Dieu voulait me réduire en poussière, me détruire; בְּיַבָּא בִּיבָּץ Ps. 72. 4, il écrase l'oppresseur; בְּיִלָּיִר Ps. 143. 3, il foule à terre mon

existence, ou: il a humilie ma vie jusqu'a terre (מְיַבְּא הַיִּ ף. אביוֹן: (דְּבָּא בּרִי וֹנְיבָּא בּרִי וֹנִי בְּרָבָּא בַּרִי וֹנְבְּא בַּרִי וֹנְבְּא בַּרִי וֹנְבְּא בַּרִי וֹנְבְּא בַּרָּא בַּרִי וֹנְבְּא בַּרָּא בַּרִי וְבְּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָי בְּרָא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָּא בַּרָא בַּרָּא בַּרָא בַּרָא בַּרָּא בַּרָא בַרְא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַּרָא בַרָּא בַרָּא בַרָא בּרָא בּרַא בּרָא בּרָי בּרָא בּרָי בּרָא בּרָּא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָּא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָּא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָּא בּרָא בּרָא בּרָּא בּרָא בּרָא בּרָא בּרָּא בּרָא בּרָיי בּרָא בּרָ

Niph. Etre contrit, humilie: אַלְבְּיִּאָים Is. 57. 45, de ranimer le cœur de ceux qui sont humiliés, contrits.

Pou. Etre brisé, être écrasé, être abattu, humilié: מְּדְּטָא מֵעְיֹמִינִי Is. 53.5, il est brisé par nos iniquités; ווּלְמִידּ Job 22. 9, les bras des orphèlins sont brisés; אַרְעָאָא Jér. 44. 10, ils ne sont pas humiliés (jusqu'à ce jour).

Hithp. (תְּקְיָבֶה p. מְיִנְרָבְאוֹ Job 34. 25, opprime: וְיִבְּבָּאוֹ Job 34. 25, il tourne (sur eux) la nuit, les couvre de nuit, d'obscurité, et ils seront écrasés; אָרָי אָרָבְּאַרּ בַּשְּׁעֵי Job 5. 4, ils seront foulés aux pieds, ou opprimés à la porte de la ville (devant le tribunal).

אבין 1° m. Humiliation, abaissement: איני עייבעה Ps. 90. 3, tu réduis l'homme à l'abaissement, l'humiliation; selon d'autres: tu fais rentrer l'homme dans la poussière. — 2° adj. Humble, contrit: בייבי ואיני און דייבי ואיני ואיני

לְּכָּה (ע. לְּכָּא Ps. 10.10, il écrase, abat (le pauvre); ou il se courbe, se baisse (se montre humble pour mieux surprendre sa proie).

Pi. Briser: הְּבֶּלְהָח צְּצָמֵּוֹח דִּמִּיחָ Ps. 51. 10, que mes os que tu as brisés soient dans l'allégresse. קרות f. Action d'écraser, broiement: אַנְיּלֵייִבְּיִי Deut. 23. 2, un homme mutilé par le broiement, c.-à-d. dont les testicules ont été écrasés, broyés.

רְּבְּיִם m. Brisement des flots: יְמָאֵאּר Ps. 93. 3, les fleuves ont élevé leurs flots bruyants.

וְבֵּן chald. pron. Ce, celui (v. בַּהְּ): Dan. 7. 20, et cette corne.

רֶבְּר chald. m. Bélier: דְּבְרִין Esdr. 6. 9, 17, des béliers.

וְלְרוֹן (בְּרְרוֹנָת) chald. m. Souvenir, mémoire: וְבַּרְרוֹנָת Esdr.6.2, ceci s'y trouvait écrit, un souvenir (fait qui mérite d'être rappelé), ou : il était écrit dans ce livre, cette chronique.

דְּכְרָ chald.m. Souvenir: בְּּלְבָיֵא Esdr. 4. 15, dans le livre des souvenirs, la chronique.

I ל שְּלֶּהֶר : אַבְּלְשְׁתָּהְ Dorte: קַּלְּחְתָּהְ Ps. 141. 3, la porte de mes lèvres, les lèvres, qui s'ouvrent et se ferment comme une porte; selon d'autres: la lèvre supérieure.

קלב Sauter: לל-חַבּילַג צַּל-חַבּילַג צַל-חַבּילַג Soph. 1. 9, tous ceux qui sautent par dessus le seuil (v. à מָּמֵבְּן).

Pi. Sauter, franchir: אַז רָבְּלָג פָאַרָּל פְּמַּוּד Is. 35. 6, alors le boiteux sautera comme le cerf; אַבְּלֶג־שִׁרּה Ps. 18. 30, je franchis les murailles. Part. קְּבָיִרִּם Cant. 2. 8, sautant sur les montagnes.

דְלָה Tirer en haut, tirer, puiser de l'eau: וְבַּבּה דָּלָה לָּה בָּא לָנה Exod. 2. 19, il a même puisé de l'eau pour nous; יְרְבּּיִה הָדְלָנְה Prov. 20. 5, (le conseil est dans le oœur de l'homme comme

124

une eau profonde,) mais l'homme intelligent l'en tirera, l'y puisera.

Pi. פרי דילריזוני Ps. 30. 2. parce que tu m'as élevé, relevé ; דַּלִרוּ שׁקַרָם מְּקַפָּתוּ Prov. -26. 7, ôtez les jambes aux boiteux (car elles ne lui servent pas), ou: דַּלִּיהּ (pour הַלְלֹּף, de הַלֵּלֵל) les jambes du boiteux sont pendantes, faibles.

קלת f. (rac. לְבֶל Chose mince, pendante. 1º Fil, trame: מְּדֵּלֶת יְבָאָעֵיִר Is. 38. 12, il m'arrache de la trame (de ma vie); selon d'autres: il m'achèvera par cette maladie (v. 3°). — 2° Cheveux, boucle de cheveux : וְדַלֵּת רֹאֹטֶּקה Cant. 7. 6, et les cheveux de ta tête. -3° Pauvreté, infériorité; sens concr., classe pauvre, basse classe: בַּלָּח עַבּד דָאָרָץ II Rois 24. 14, les plus pauvres, la basse classe du peuple; plur. וּמְדֵּעלות אָרֵעָ Jér. 52. 16, et des plus pauvres du pays.

* אולוח מעשים Rituel, דלוח Rituel, la pauvreté (de nos) œuvres.

וֹלְחֹ Troubler (l'eau): וַיְלָח תרגליף Ez. 32. 2, tu troublais les eaux avec tes pieds.

וֹלִי m. (rac. הָלָּח). Seau (pour puiser de l'eau): בְּמֵר מְדָּלָר Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un

יול מים מהליו : Nomb. יול מים מהליו : Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux.

ח לְנֵה n. pr. m. Néh. 6. 10. ח ביוה n. pr. m. Jér. 36. 12.

הלילה n. pr. Dalila, femme de Samson, Jug. 16. 4.

וְרָעוּ הָּלִיוֹתָהּיז: f. pl. Branches וְרָעוּ הָּלִיוֹתָהּיז Jér. 11. 16, ses branches se rompent.

ורלל 1° Etre pauvre, faible, misérable: כִּר רַצוֹנט מָאֹד Ps. 79. 8, car nous sommes dans une extrême misère. — 2º Se dessécher, tarir, se consumer: וּבְּלְלוּ וְתָּוְרֵבוּ רָאֵרֵי מָצוֹר Is. 19. 6, les rivières de l'Egypte tariront et deviendront seches (v. קיבור מיבור ח. pr.); בילוי מַאֵנישׁי בער Job 28. 4, (les eaux) tarissent, et s'éloignent des hommes; selon d'autres: (les mineurs) sont plus malheu-

reux, plus misérables, que les (autres) hommes qui errent (sur la terre); ערום Is. 38. 14, mes yeux se lèvent vers le ciel (exact., se consument à force de regarder le ciel).

Niph. Devenir pauvre, faible: מַיַּבַל ישראל מאר Jug. 6. 6, Israel devint extremement malheureux; יַדַּל מָבוֹד יַצַּלִב Is. 17. 4, la gloire de Jacob s'affaiblira, s'évanouira.

ולען n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 38.

727 Dégoutter, tomber des gouttes, répandre des larmes: יַרָלֹם תַּבָּיָת Eccl. 10.18, la pluie tombera dans la maison; litt., la maison dégouttera; דַּלְמָּח ערני Job 16. 20, mon ceil pleure, répand des larmes; métaph. דַּלְמַרוֹ נַמְּשָׁר Ps. 119. 28, mon âme répand des larmes, se fond. -

אורל חובל m. Gouttière: ובלף טבד Prov. 19. 13, et (comme) une gouttière qui coule toujours.

וֹלְפֿוֹן n. pr. Dalphon, fils de Haman, Esth. 9. 7.

וְדַלְּפוּ בָּנָשׁ : 1º Brûler (יִדִּלַפוּ בָּנָשׁ (fut. בְּיָשׁ Obad, 18, ils les embraseront, brûleront; שַּׁמַרַיִּם הֹלָקִים Prov. 26. 23, des lèvres brûlantes (qui expriment une amitié chaude). — 2º Poursuivre avec ardeur, persécuter; avec פורי et le rég. dir.: מָר רָלַקְהָּ אֲחָרָי Gen. 31. 36, pour que tu me poursuives; בְּגַאֵנֵת רָשָׁע וָרָלֵּק עַנִּי Ps. 10. 2, le méchant dans son orgueil poursuit le pauvre ; צַל־רָעָנִיים הַּלַקָּטּ Lament. 4. 19, ils nous ont poursuivis sur les montagnes; דוַבָּיד לְרֹלָקִים רִפְעַל Ps. 7. 14, il prépare ses flèches contre les persécuteurs; selon d'autres: il rend ses flèches ardentes.

Hiph. 1° Allumer : מַּרְלֵּכְ רַאֲשׁׁ Ez. 24. 10, allume le feu. — 2º Echauffer: בדן יַדְלִּיקִם Is. 5. 11, le vin les échauffe.

Pלק chald. Brûler: בַּלַק Dan. 7.9, un feu brûlant.

חלקת f. Fièvre chaude : ולקח Deut. 28. 22, et d'une sièvre chaude, ou inflammatoire.

וֹלְיִמָּכְּם (const. בַּיִ, avec suff. בְּיִמָּי (בִּימָי (בְּיִמְי (בִּימָי (בְּיִמְי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְי (בְּיִבְיִ בְּיִבְּי (בְּיִבְי (בְּיִבְי (בְּיִבְי (בְּיִבְי (בְּיִבְי (בְּיִבְי (בְּיִבְי (בְּיִבְיי (בְּבִיי (בְּבִּיי (בְּבִּיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִּיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְבִּיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְבִּיי (בְבִיי (בְבִּיי (בְבִיי (בְבִּיי (בְבִיי (בְבִּיי (בְבִּיי (בְבִיי (בְבִּיי (בְבִיי (בְבִּיי (בְבִּיי (בְבִּיי (בְּבִיי (בְּבִּיי (בְּבִיי (בְּיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִיי (בְּבִּיי (בְּבִּיי בְּבִּיי (בְּבִּיי בְּיבִּיי (בְּבִיי בְּבִּיי בְיבִּיי (בְּבִיי בְּבִיי בְּיבִּיי (בְּייִבְיי בְּיבִיי (בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּיבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּייבּיי בְּיבּיי בְּייבּיי בְּייי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִּיבּי

2º Sang répandu, meurtre, crime d'homicide: שִּלָּיִדְּי עָלָיִדְּי עָלָיִדְּי עָלָיִדְּי עָלָיִדְּי עָלִידְּי עָלִידְי עָלִידְּי עָלִידְי עַלִּידְי עַלְּיִדְּי עָלִידְי עַלִּידְּ עַרְּיִבְּי עַלְיִדְּי עִּיִּדְי עַרְּיִבְּי עַלְיִּדְי עַרְיִבְּי עַרְיִּבְּי עַרְיִבְּי עַרְיִבְּיִי עַרְיִבְייִי עַרְיִבְּיִי עַרְיִבְּיי עַרְיִבְּיי עַרְיִבְּייִי עַרְיִיי עַרְיִיי עַרְיִבְּיי עַרְייִי עַרְיִבְּיי עַרְיי עַרְיִבְּייִי עַרְייִי עַרְיִבְּייִי עַרְייִי עַּבְּיי עַרְייִי עַרְייִי עַרְייִי עַרְייִי עַּיְיִי עַּיְייִי עַּיְיי עַּיְייִי עַּיְייִי עַּיִּייִי עַּיִּייִי עַרְייִי עַיִּייִיי עַּיִּיי עַיִּיי עַּיְיִיי עַיִּייִי עַּיִּייִי עַּיִּיי עַיִּיי עַּיִיי עַיִּייִיי עַיִּייי עַּיִיי עַיִּייי עַיִּייי עַּיי עַיִּייי עַיִּיי עַיִּייי עַיִּיי עַּיִיי עַּייי עַיִּייי עַּיי עִּייי עַּיי עַּייי עַבְּייי עַיִּיי עַיּייי עַּייי עַּייי עַּייי עַּייי עַּייי עַייִיי עְּייי עַּייי עַיּייי עַּייי עְיייי עּייי עְייי עּבְּייי עַבְּיייי עַבְּייי עַּייי עְייִייי עְבְּייי עְבְּייי עְבְּייי עְבְּיייי עְבְּייי עְבְּייי עְבְּייי עְבְּיייי עְבְּיייי עְבְּיייי עְבְּיייי עְבְּיייי עְבְּיייי עְבְּיייי עְבְּיייי עְבְּיייי עְבְּייי עְבְּיייי עְבְּיייי עַבְּיייי עְבְיייי עְבְּיייי עְבְיייי עְבְּייי עְבְייי עְבְיייי עְבִּייי עְבְיייי עְבְּייי עְבְּיייי עְבְיייי עְבְּיייי עְבְייייי עְבְייייי עְבְּיי

poursuivra; selon d'autres: n'as-tu pas haī ton sang, tes prochains? aussi ton sang te poursuivra.

Plur. קימי (const. יְבְיִה ; (בְּמֵי אָדִיךְּה: Gen. 4. 10, la voix du sang de ton frère; אִישׁ־בְּמִים Ps. 5. 7, homme sanguinaire; אַיבּים II Sam. 21. 1, la maison de sang, la famille qui a commis des meurtres; אֵין לאֹּ בְּמִים Exod. 22. 1, il n'est point puni comme un meurtrier; בְּמִים בְּנֵין Lév. 20. 11, leur sang retombera sur eux, ils seront punis de mort.

II אַ ou אַ (rac. הָּמָּד) Ressemblance: בְּרֶּמְךְּ Ez. 19. 10, à ta ressemblance, de même que toi; selon d'autres: dans ton sang, forte, vigoureuse comme toi.

I בְּלֶהְה Ressembler, être semblable, comparable; avec לא פּנ לוּ: לאַרָּיה אַלָּיר: לְּזֹי פָּנ פּנ בְּיִיבְיה אַלָּיה Ez. 31. 8, (aucun arbre) ne lui était comparable en beauté; בְּלְיִהְיִה לְּתְיָה לָּתְיִה לְּתְיָה Cant. 7. 8, (la taille) est semblable à un palmier; יְבְיֵּבְר לְּבְרָה לַבְּרָה Cant. 8. 14, et sois semblable à un cerf (le pronom pléonasme).

Niph. Etre semblable, devenir semblable: בא 22. 22. 12. tu as été semblable à un lion à l'égard des nations; בּמְיֵבְי מִינְי מִינְי בְּמִיר מִינִי נִינְי בְּי בּמִיר מִינִי נִינְי בְּי בּמִיר מִינִי נִינְי בְּי בּמִיר מִינִי נִינְי בְּי בּמִיר מִינִי בּמִיר מִינִי בּמִיר מִּי בּמִיר מִינִי בּמִיר מִינִי בּמִיר מִינִי בּמִיר מִינִי בּמִיר מִינִי בּמִיר מִינִי בְּמִיר מִינִי בְּמִיר מִינִי בְּמִיר מִינִי בְּמִיר מִּיִּי בְּמִיר מִינִי בְּמִי בְּמִיר מִינִי בְּיִבְּי בְּמִיר מִּינִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִּבְי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִבְּי בְּיבְייִבְי בְּיבְיבְייִי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבּיי בְּיבְייי בְּייִבְייי בְּיבְייי בְּיִבְייי בְּיבְייי בְּייִבְייי בְּייִי בְּיִבְייי בְּייִי בְּיִבְייי בְּיִבְייי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייי בְּיייי בְּייִיי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייִיי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְי

 que je serais comme toi; אָרָירָם הָּירָים, אַרָּאָרָים אָרָאָרָים, Ps. 48. 10, nous pensons à ta grace, o Dieu! ou: nous nous représentons ta grace; selon d'autres: nous mettons notre attente dans ta grace; איירי בּייניין אַרָּיר בּייניין Jug. 20. 5, ils ont eu l'intention de me tuer; אַרָּיר בְּיִינִיין Is. 14. 24, comme j'ai résolu; אַרָּיר בְּיִּירִילָּט II Sam. 21. 5, et qui a formé de mauvais desseins contre nous, qui a médité notre perte.

Hithp. Se comparer, être semblable: אָרְבָּיִרוּן Is. 14. 14, je serai semblable au Dieu suprême (p. רְּבָּיִרוּן 10 בּבְּירוּן 14. 14. בּבְּירוּן 15. 14. 15. בּבְּירוּן 15. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְּרוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְּירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְירוּן 16. בּבְירוּיף 16. בּבְירוּיף 16. בּבְירוּיף 16. בּבְירוּיף 16. בּבְירוּיף 16. בבּבְירוּן 16. בבּבְירוּן 16. בבּבְירוּן 16. בבבּירוּן 16. בבבּירוּן 16. בבבּירוּן 16. בבבּירוּן 16. בבבּירוּן 16. בבברוּן 16. בבברוּן 16. בבברוּן 16. בבברוּן 16. בבברוּן 16. בב

Niph. Disparattre, être détruit, être exterminé: פגנפרות בילה Osée 10. 15, le roi d'Israel sera exterminé; בולמת בילה אורילי בי היקים Soph. 1. אורילי בי היקים Soph. 1. 11, tout le peuple de Chanaan sera détruit; ספלה ספלה Osée 10. 7, le roi de Samarie disparaîtra, sera détruit.

רְּמָה chald. Ressembler: הְּמָח לְבֵּר-Dan. 3. 25, (la figure du quatrième) ressemble à un fils de Dieu (à un ange).

דְּמָּה f. Destruction; concr., ce qui est détruit: מֵּי כְצֵּוֹר בְּרָשָּׁה בְּרוֹהְ הַיָּטְ Ez. 27. 32, qui (quelle ville) est comme Tyr, comme elle qui est détruite au milieu de la mer; selon d'autres : comme cette ville silencieuse, déserte.

הובין f. (rac. I יְּבֶּין). Similitude, ressemblance, image, forme, modèle: בְּיִמְּיִם Gen. 1. 26, à notre ressemblance; וְּיִבְּיִם II Chr. 4. 3, et

ארת היים m. Anéantissement, retranchement: אַרְיִי בְּיִבּי Is. 38. 10, (averti) du retranchement de mes jours; selon d'autres: au milieu du repos de mes jours, dans les meilleures années de ma vie.

אל הביי למט (אבר היים למט אל הביי למט (אבר היים למט אל הביי למט אל היים אל הי

הְיִיוֹן m. Ressemblance, image: הְיִינִי מְצִּרְיַתוּ Ps. 17. 12, semblable a un lion; litt., son image, son aspect, est comme celui d'un lion.

רַכִּם, imper. et inf. בּאָה, fut. דְּבָּם, plur. רְּהְמִּד, forme irrégulière) Se taire, garder le silence, être muet, immobile, stupéfait (d'étonnement ou de crainte); s'arrêter, se tenir tranquille: יילם אַתרֹן Lev. 10. 3, et Aaron se tut; הַאַנַק רֹם Ez. 24. 17, gémis en silence; יְּרָמּוּ איל Ps. 31. 18, qu'ils soient réduits au silence dans le Scheol; דְּיִמוּ מַאָבֶן Exod. 15. 16, ils deviennent muets, immobiles, comme la pierre ; הוֹם לַבַי Ps. 37. 7, sois soumis à Dieu, ou mets ton espoir en Dieu; וִיִּדְמוּ לְמוֹ עַצָּוִי Job 29. 21, ils écoutaient mon conseil en silence, ils esperaient tout de mon conseil; הימו ער־דַגוּרענו אַלַיכָם I Sam. 14. 9, arrêtez-vous jusqu'à ce que nous soyons. arrivés jusqu'à vous; שַׁבָּעוֹן הֹוָם מַיַּבְעוֹן

quille, ne frappe plus.

Niph. Etre réduit au silence, être anéanti, détruit, dévasté; périr: אַרָּיִים הַיּבְּיִים וֹלְיִים וֹלִים וּלִים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלְים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלִים וֹים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹים וֹים וֹים וֹים וֹים

Poe. Faire taire, apaiser: ירימְתְּהִיּ Ps. 131. 2, (si) je (n')ai (pas) apaise mon ame.

Hiph. רְי אֵלְרִים בְּדִּים Jér. 8. 14, l'Éternel noire Dieu nous a réduits au silence, ou nous a anéantis.

רְּטֶן m. Fumier: דָּיוּ רֹפֶן לָאָדָטָרו Ps. 83. 11, ils sont devenus du fumier pour la terre.

קנָה n. pr. d'une ville de la tribu de Zahulon, Jos. 21. 35.

שָׁעַק Répandre des larmes : יָּדֶשֹׁבְּ Jér. 13, 17, (mon œil) répandra des larmes.

שניקה ווקפן. les liqueurs, le vin et l'huile, qui coulent en gouttes du pressoir: אָבְיִהְ וְּדְבְּיִבְּיִּ בְּעִבְּיִהְ וְדְבְּצִבְיִּ בְּעִבְּיִהְ בְּעִבְּיִהְ בַּעְבִּיהְ בְּעִבְּיִהְ בַּעְבִּיהְ בַּעְבְּיהְ בַּעְבְּיהְ בַּעְבְּיהְ בַּעְבְּיהְ בְּעִבְּיהְ בַּעְבְּיהְ בַּעְבְּיהְ בַּעְבְּיהְ בְּעבְיהְ בְּעבְּיהְ בְּעבְיהְ בְּעבְּיהְ בְּעבְיהְ בְּיבְיהְ בְּיבְיהְ בְּיהְ בְּיבְּיהְ בְּיבְיהְ בְּיבְיהְ בְּיהְ בְּיהְ בְּיהְ בְּיהְ בְּיהְיה בְּיהְיה בּיהְיה בּיּבְיה בּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיהְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיבּיה בּיבּיבּיה בּיבּיבּיה בּיבּיבייה בּיבּיבּיה בּיבּיבּיה בּיבּיבּיה בּיבּיביה בּיבּיביה בּיבּיבייה בּיבּיביה בּיבּיביה בּיבּיבייה בּיבּיבייה בּיבּיביבייה בּיבּי

ן דְּמְצָה f. Larmes, pleurs: יְתַרֵר שֵּינִי

קרה ליד בּרְבָּיה וּלָּהְיּגְיה וְלָּהְיּבְּיה וְלָּהְיּבְּיה וְלָּהְיּבְּיה וְלָּהְיִּבְּיה וְלָּהְיִּבְּיה וְלְּהְיִבְּיה וְלְּהְיִבְּיה וְלְּהְיִבְּיה וְלְּהְיִבְּיה וְלְּהְיִבְּיה וְלְהְיִבְּיה וְלְהְיִבְיה וְלְהְיִבְיה וְלְהְיִבְיה וְלְבְיה וְלְהְיִבְיה וְלְבְיה וְלְבְיה וְלְבְיה וְלְבְיה וְלְבְיה וְלְבְיה וְבְּיה וּבְּיה וְבְּיה וְבְיה וְבְּיה וְבְיה וְבְיה וְבְיה וְבְּיה וְבְיה וְבְּיה וְבְיה וּבְיה וְבְיה וְבְיה וְבְיה וְבְיה וְבְיה וְבְיה וְבְיה וּבְיה וּבְיה וּבְיה וְבְיה וּבְיה וּבְיה וּבְיה וְבְיה וּבְיה וְבְיה וּבְיה וּב

PFPI n. pr. Damas, capitale de la Syrie, Gen. 14.15; (Éliezer) de Damas, Gen. 15. 2.

רְּבְּיְטֶשְׁין m. Coin. Ex. unique: אָבְיְטֶשְׁין Amos 3. 12, et dans le coin d'un lit; selon d'autres, p. בְּבֶּיטֶשׁין à Damas, sur des lits, ou sur des lits de Damas.

77 (juge) n. pr. 1° Dan, fils de Jacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 6. — 2° D'une ville au nord de la Palestine, Jos. 19. 47 (v. pr.).

וצ'ין ח. pr. d'une ville, II Sam. 24.6.

חַרְּהָ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 49.

רְּהָבֶּה n. pr. d'une ville des Idumeens, Gen. 36. 32.

רְנֵאֵל (Dieu est juge) n. pr. Le prophète Daniel, qui vivait à Babylone, Dan. 4. 5; אַנְאֵל Ez. 14. 14.

עת המרם ביים . קימים לפים Job sance, science, pensée: מְמִים בַּשִּׁם Job 37. 16, celui dont la science est parfaite; אָרָה בְּיִרָּי אָרָדְּי, Job 32. 17, moi aussi, je veux annoncer mon avis, dire ma pensée; מְּבֶּרְהִיּרִ לְמֵּרָהִוּתְ Job 36. 3, je veux élever ma pensée vers celui qui est dans l'éloignement (vers Dieu), ou: je veux reprendre ma connaissance, doctrine, de bien loin.

 (un homme) dont les connaissances sont vraies, ou dont les pensées sont pures, sincères, te parle; אַרְבָּע מְּדִּיּת מָּדְיִּרָ Is. 11.9, (la terre est remplie) de la connaissance de Dieu; "מַּרְבָּע מְדִּיֹת תַּדְעַיִּת Aboth, il y a quatre espèces de caractères.

קנים אושני subst. Connaissance בּן דְּבֶּח לְנִמְשָׁהְ Prov. 24.14, telle est pour ton ame la connaissance de la sagesse, ou impér. de בָּיָר (ה parag.) ainsi, apprends la sagesse.

דעוֹאֵל n. pr. m. Nomb. 1. 14; פעאַל 2. 14.

אָנים בּינְעָּהְ S'éteindre, se consumer: יְנֵינְיּ Prov. 13. 9, mais la lumière des méchants s'éteindra; בְּנִינְיִּנְיִּ רְנְעָּיִנְיִּתְּ Is. 43. 17, ils se consument, ils s'éteignent, comme la mèche (d'une lampe).

Niph. Se tarir (des eaux): מַעָּכוּ בּייָבָים Job 6. 17, elles tarissent dans

leur lit.

Pou. Consumer, détruire: וּצְבֵּה מְאֵשׁ Ps. 118. 12, ils ont été éteints comme un feu d'épines.

רער f. et m. (inf. de ידֵע). Connaissance, science, intelligence, sagesse, prudence, réflexion : וָאֵירַ־דָּעֵית אַלֹּוִים מַאַרֵץ Osée 4. 1, et (parce qu')il n'y a point de connaissance de Dieu dans ce pays. Quelquefois מַדְּבֶּעָה pour la connaissance de Dieu: הַהַצַּת מָאַסָה Osée 4. 6, tu as rejeté la connaissance (de Dieu); יְתִרְבָּח חֲהַיֵּעָה Dan. 12. 4, la connaissance (de Dieu) se multipliera; מְבֶּלִר־דָעָה Is. 8. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; וַדַעַר לְנַפְשָׁה רָנָעַם Prov. 2. 10, et (si) la science fait les délices de ton Ame; בל־ערום יַעַטָּוֹח בְּרָעַח Prov. 13. 16, tout homme prudent agit avec réflexion.

ביביים Sans intention, sans le savoir, sans réflexion, sans intelligence: Jos. 20.5, car il a tué le prochain sans le savoir, sans intention; בְּבְלִייַנֵשׁח וְמָּלֵּח Job 35.

16, il se répand en paroles sans réflexion, qui n'ont pas de sens.—Comme

inf. avec rég. dir.: אָר רְיַשְׁתְּח Jér. 22. 16, (n'était-ce pas) parce qu'il a eu la connaissance de moi, parce qu'il m'a connu?

קבֶן־אִמְּן הַיּמִי Ps. 50. 20, tu répands le déshonneur sur le fils de ta mère ; selon d'autres, comme יְבָּיִי tu répands des calomnies; ז יְבִיט דוֹמָי Rituel, nous avons publié des calomnies.

PPT Frapper, pousser, presser (pour marcher vite): אָבְיּה אָבָּי בְּיִּה אַנְיּ בְּיִּה אַנְיּ בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְיִּה בְּיִה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִיה בְיִּה בְיִיה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִּה בְיִיה בְּיִּה בְיִיה בְּיִיה בְּייה בְּיִיה בְּייה בְּיִיה בְּיִיה בְּייה בְּיִיה בְּייה בְּיִיה בְּייה בְּייה בְּייה בְּיה בְּייה בְּיִיה בְּייה בְּיִיה בְּייה בְּייה בְּיה בְּיה בְּיִיה בְּיה בְּייה בְּיה בְּיה בְּיה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּיה בְּיה בְּייה בְייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְייה בְּייה בְייה בְי

Hithp. Frapper : בְּרְבַּיְּבֶּלָת Jug. 19. 22, frappant à la porte.

기구한기 n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 33. 12.

Pl adj. fém. רְּפָם (rac. ppַיָּ) 1° Pulvérisé, fin, mince, ténu, maigre, léger: דאָבֶק וַּק Is. 29. 5, comme une poussière très fine ; אַפַרָת סְפָּרם דָּפָן Lév. 16. 12, de l'enceus d'aromates pulvérisé; שַּׁעֵּר צַּרוֹב הַּק Lév. 13. 30, un poil tirant sur le jaune et mince, fin ; תַּשָּׁמַלָּים תַּדְּפָוֹת Gen. 41. 7, les épis minces, ténus; וְדַקּוֹת בְּטֵּר Gen. 41. 3, et maigres de chair; רְמַמָּח דַּמָּח I Rois 19. 12, un léger souffle; בַּק מַבְּשֹר Exod. 16. 14, (la manne était) fine comme les grains de gelée blanche, ou subst. une ma-נול אַיִּים מָהַים יְשוֹל Is. 40. בון אַיִּים מָהַים יְשוֹל 15, il enlève les îles comme un grain de poussière. — 2º Petit : בּיִר Lév. 21. 20, ou un homme très petit de taille, un nain; selon d'autres, lié à un homme qui a l'œil malade, ou qui est chassieux.

ק"ק m. (rac. pp.). Tenuite; concr., objet mince, fin: מְשִׁמְיִם וְשִׁמְיִם Is. 40. 22, qui a étendu les cieux comme une toile, ou comme un voile fin, clair.

רקרוק m. Examen, étude approfondie, Aboth.

קלְת n.pr. Dikla, fils de Joktan, Gen. 10. 27, souche d'un peuple de l'Arabie.

Hiph. (הַדֵּק , inf. בְּדָּק et בְּדָּק comme Kal: בְּדָּק לְּעָבֶּר II Rois 23. 15, il (les) réduisit en poussière; וְהַדָּק לְעָבֶּר Mich. 4. 13, et tu briseras de nombreux peuples; בְּדָּק II Sam. 22. 43, je les écraserai. — Inf. employé adverb.: בְּדָּקַק וְדָּק בְּעָרָ וְדָּק בְּעָרָ וְדָּק בַּעָרָ בְּעָרָ וְדָרָ בִּעְרָ בְּעָרָ בְּעִרָּ בְּעָרָ בְּעִרָּ בְּעָרָ בְּעִרָּי בְּעָרָ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִבְּי בְּעִרְ בְּעִבְּיי בְּעִרְ בְּעִבְּי בְּעִיך בּעִיך בּעִיי בְּעִיבְ בְּעִיר בְּעִבְּי בְּעִיבְ בִּיבְ בְּעִיבְ בְּעִיבְ בְּעִיבְ בְּיִיבְ בְּעִיבְ בְּעִיבְ בְיִיבְ בְּיבִי בְּיִים בְּיִבְ בְּיבִי בְּיִיבְ בְּעִיבְ בְּיִבְ בְּיִיבְ בְּיִיבְ בְּיִיבְ בְּיִיבְ בְּיִיבְ בְּיִיבְ בְּיבִי בְיבִי בְּיִיבְ בְּיבִים בְּיבִי בְּיִיבְ בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיִיבְי בְּיִיבְ בְּיבִי בְּיִיבְייִים בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִייי בְיִיבְיי בְּיבִי בְייִיבְ בְייבְייי בְיבִיים בְּיבִיי בְיבִיי בְיבִיים בְּיבִיי בְיבִיים בְּיבְייבְייים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבְייבְיים בְיבְיבְייבְיים בְיבְיבָים בְּיבְיבְייבְיים בְיבְיבְיבְייבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיבְיי

Hoph. Être écrasé, battu: לֶּחֶם יּדְּרָ Is. 28. 28, le blé dont on fait le pain est brisé, écrasé.

PP7 chald. Briser, écraser: יְּמָדְּ Dan. 2. 35, (le fer, l'argile, etc.) se brisèrent ensemble (p. יְּמָדְ

Percer: אָז שְׁנִילֶּה Nomb. 25. 8, il perça tous les deux (avec une lance); וְדְקְרֵנִי בָּא I Sam. 31. 4, et percemoi avec (ton épée).

Niph. Étre percé, tué : מֶלְרַוּנְאָא רָבָּקר Is. 13. 15, quiconque sera trouvé sera tué.

Pou. אַנְשָׁרִם אַנְשָּׁרֵם Jér. 37. 10, des hommes percés de coups; שְׁתֵּם יְיָבּר Lament. 4. 9, car ceux-la sont morts percés (par l'épée); selon d'autres: ceux-ci sont morts exténués de faim.

기가 (trou) n. pr. I Rois 4. 9.

77 m. (douteux). Espèce de marbre ou de pierre fine, Esth. 1. 16.

קר chald. m. (heb. דוֹים). Génération: עם־הָּר וְּיָרְ Dan. 3. 33, dans toutes les générations.

לדור (v. אדר).

וְרָאוֹן m. Honte, opprobre: לְּרַרְאוֹן Dan. 12. 2, à une honte éternelle.

וֹרְאוֹן m. Objet de dégoût, d'horreur: רְבָּאוֹן לְכָל־בְּעָשׁר Is. 66. 24, ils seront un objet d'horreur, de dégoût, pour toutes les créatures.

דְרְבוֹן Aiguillon: דְּרְבוֹן Eccl. 12. 11, les paroles des sages sont comme des aiguillons.

וְלְתְאֵיב תַּהֶּרְבֶּן m. Aiguillon : וּלְתַאֵּיב תַהֶּרְבֶּן I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser.

וְרָדִע n. pr. I Rois 4. 31. קָּדַע I Chr. 2. 6.

וְרַדֵּר m. Ronce, chardon: יְקִרְעָּר Gen. 3. 18, des épines et des ronces.

ביות m. Sud, côte meridional: אֵל־בָּרוֹם Eccl. 1. 6, (le soleil ou le vent) tourne vers le sud; poét. pour vent du sud: מַבְּרוֹם אָרֶץ מִבְּרוֹם Job 37. 17, lorsque la terre est en repos, est épargnée des vents du sud; selon d'autres: lorsque la terre est calme par le vent du midi, qui souffle.

דרור m.1°Liberté, affranchissement: בּקרָאִקִם דְּרוֹר Lév. 25. 10, vous publierez la liberté; בְּרִרוֹר Ez. 46. 17, l'année de l'affranchissement, le jubilé.— 2° Oiseau libre, qui vole en pleine liberté, hirondelle: בְּלָרְרוֹר מַךְ לְּדִרוֹר Ps. 84. 4, et l'hirondelle a son nid. — 3° Écoulement libre (de la myrrhe): בְּרוֹר בִרוֹר Exod. 30. 23, de la myrrhe qui coule d'elle-même (la meilleure).

לְּרֶנִי n. pr. Darius. Il est fait mention dans la Bible de trois rois de ce nom: 1° Darius, roi des Mèdes, oncle et prédécesseur de Cyrus (Cyaxares II), Dan. 6. 1; 2° Darius, fils d'Hystaspes, roi des Perses, Esdr. 4. 5; 3° Darius Nothus, Néh. 12. 22.

עיושׁ (v. דְיִוּשׁ Pi.).

דֹרַך (fut. יִדִיהְ) Fouler, marcher (sur

quelque chose), presser, écraser, bander. Avec by a et le reg. dir.: hard-by וְמֶרֵוּן הְּוֹרְהָ Ps. 91.13, tu marcheras sur le lion et l'aspic; אָר־יָנאָרָץ אֲשָׁאַר דָּרַן־בָּה Deut. 1.36, le pays qu'il a foulé, où il a marche; דָרֶכֶּת בָיַם סוּסָיף Hab. 3, 15, tu foulas la mer avec tes coursiers, ou tu fis marcher tes coursiers dans la mer; וְבִר יִדְירֹךְ בְּאַרְמְנוֹתֵרנּי Mich. 5. 4, et s'il entre dans nos palais ; אַטַר דָּרָכוּ מְתַר־אָרָן Job 22.15, (le sentier) que les hommes iniques ont foulé; אַז דָּרַה Lam. 1. 15, il a foulé le pressoir ; קלקה קנַח Is. 63. 2, comme (les habits) d'un homme qui foule le vin dans un pressoir ; בַּיָלֶבֶּרִם קלקה קליקי Is. 16, 10, le fouleur ne foulera plus le vin dans les pressoirs; et seul : זורבו אַריבּרָבֵיהָם נַוּרָכּנּ Jug. 9. 27, ils vendangerent leurs vignes et presserent (les raisins); אַהָּת תִּיְרֹהְ־וַיֵּת Mich. 6. 15, tu presseras les olives. Mėtaph. יָאָדִרְכֵּם הָּאַמִּר Is. 63.3, je les ai écrasés dans ma colère (les ennemis); לודיר ביו ביו ביו לו Jug. 5. 21, 0 mon ame! foule aux pieds (les corps) des forts, ou marche avec force, en triomphe. וחיף קידו Lament. 2. 4, il a tendu son arc; וְכֵל־קַשְׁשׁוּחַיד דְּרָכוֹת Is. 5. 28, et tous ses arcs sont bandes; בַּרְכֹּה חָאָב Ps. 64. 4, ils dressent leurs flèches, ou ils bandent leur arc pour tirer les slèches; ביקב מיבב מיבלב Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob.

Hiph. 4° Faire marcher, conduire, diriger: בְּיִרְיִם בַּיִּרִים Ps. 25. 9, il conduira les humbles dans la justice (dans le sentier de la justice); בַּיִּרִיבְיִי 25. 5, conduis-moi selon ta vérité; בְּיִרִיבְיִרי 100, 20. 43, ils le firent sortir de son lieu de repos, de son camp; ou: ils l'atteignirent à l'endroit où il se croyait en repos, en sûreté.

2º Comme Kal. Fouler, marcher, dresser: לאר האוף Jér. 51. 33, comme l'aire, au temps où on la foule, c.-a-d, où on y bat le blé: אָרְרֶיְרָהְרָּוּלִים Job 28. 8, les fiers animaux, les jeunes lions, n'ont jamais foulé (ce sentier); וְאִדִּירִהְ תַּוֹנְיִלִים Is. 11. 15, il fait qu'on peut y passer avec des souliers,

à pied; probare appe Jér. 2. 2, îls tendent leur langue (comme au arc).

אָרָכִים pl. פְּרָכִים, pl. הְּרָכִים, קוֹי, מָוֹי const. בְּיַבֶּי). 1º Chemin, route, voie: נחש שלי־דֵרְהָ Gen. 49. 17, un serpent dans le chemin ; דֶּרֶהְ דַשָּלֶהְ Nomb. 20. 17, la route royale, la grande route; ות הודרה לכו בו Is. 30. 21, voici la voie que vous suivrez ; אָנֹכִי חֹלֵבְ בְּנֶירֶךְ כָּל יָנָאֶרֶץ I Rois 2. 2, je marche dans la voie de tout le monde, c.-a-d. je vais mourir; קבה תבה Prov. 7. 19, il est en voyage; וְכִּי־דֵרָהְ לוּ I Rois 48. 27, il est en voyage; אָנְעְשׁוּהוּ דֵּיְתְּנוֹ Jug. 17. 8, pour continuer ensuite sa route; בֶּרֶבְּ עֵץ חַחַיִּים Gen. 3. 24, le chemin qui conduit à l'arbre de vie. — יָרֶהְ לֹם Le chemin qu'on fait en un jour, une journée de chemin: קיירו יום Nomb. 11, 31, en un espace aussi grand qu'un chemin qu'on fait en un jour ; פּרָה שָׁלשָׁתוּ יָמָרם Gen. 30. 36, l'espace de trois journées de chemin.

2º Voie dans laquelle on marche; manière d'agir, de se conduire; conduite, action, œuvres, coutume, manière, usage: דָּהָר מָים וְדֶרָה רְשָׁיִשׁם Ps. 1. 6, (Dieu connaît) la voie (conduite) des justes et la voie des méchants (mène à la perte) ; גּרֹב הַרְפַּךְ יָנַעַהְ Is. 57. 10, par le grand nombre de tes voies (de tes dérèglements) tu t'es fatiguée; ריאכלו מְּבְרִר בַּרְעָם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie (de leurs actions) ; אַמָּירו הַּרְמָּי Prov. 8, 22. (je suis) la première pensée de sa voie, de sa création ; דויא באשרח בּרבר־אַל Job 40, 19, il est la première des œuvres de Dieu; קיירה בּל־יָשֶּׁרָץ Gen. 19. 31, selon la coutume de toute la terre; בַּנְרָה מִצְרַיִם Is, 10, 26, à la manière de l'Egypte (comme il le fit en Egypte); אַר־דַּרָבַר צַּמָּר Jér, 12. 16, (s'ils apprennent) les voies de mon peuple (ses usages); דורבור נא ארדירקה Exod, 38, 13, faismoi connaître ta voie, la voie de ta providence, de ta bonté; יְדַעָּת הָּרֶבֶי היישבין Is. 58. 2, ils veulent connaitre mes voies, ma volonté. De même de l'homme: מַצְשׁוֹת וְּרָכֵּיף Is. 58. 43, en

ne faisant pas selon tes volontes, tes inclinations, on en he t'occupant pas de tes affaires ; אַבֶּישָׁרִיאָנָהְ הָּאָרִי Amós 8. 14, la voie de Beerseba, o.-a-d. le culte qu'on pratique à Beerseba; hay ישריבה עלברים ולבוני לעיבה Ps. 139. 24, vois s'il y a en moi la voie de l'idolatrie, si j'adore les idoles, et conduismoi dans la voie de l'éternité, dans la religion qui mene à l'éternité; selon d'autres: si je suis une voie qui mene a la peine, la tristesse, si mes actions méritent un châtiment; אוֹל עַל־יַיִּיי Ps. 37. 5, confie ta voie à Dieu, recommande-lui ta vie ן לְנֶבֶר אֲשֶׁר־צַּרְכּוּ וסתיה Job 3. 23, a un homme dont la route, ou la destinée, est incontue; ברה נשים Gen. 31. 35, les ordinaires des femmes; * אֶרֶה אָרֶה Aboth, usage du monde, politesse, civilité.

קרבות ה. Une monnaie d'or des anciens Perses, darique: אַבְּיִלְּיִם אָּלָּיִם אָלִּיִּם אָלִייִם אָלִּים אָלִים אָלִים אָלִים אָלִים אָלִים אָלִים אַלִּים אָלִים אָלִים אַלִּים אָלִים אָלים אָלִים אָלְים אָלִים אָלִים אָלִים אָלִים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָּלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָּלְים אָּים אָּלְים אָּים אָּים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים אָּים אָרָים אָלְים אָלְים אָלְים אָלְים אָּים אָּים אָּים אָּים אָרְים אָּים אָל אָּים אָּים אָּים אָּים אָרְים אָּים אָּים אָּים אָּים אָּים אָלְים אָלְים אָּים אָּים אָּים אָּים אָּים אָלְים אָּים אָּים אָּים אָּים אָרָים אָלְים אָּים אָּים אָּים אָלְים אָּים אָּים אָלְים אָלְים אָּים אָבּים אָרְים אָבּים אָלְים אָבּים אָּים אָבּים אָּים אָּים אָּים אָבּים אָּים אָבּים אָבְיבּים אָבּים אָבּים

עָרָן chald. (héb. יְרִילָּיִי). Bras: יְּדְעָּמִיִּדְי יִרְיִי בְּטָּק יִר בְּטָּק Dan. 2. 32, et ses bras étaient d'argent.

ערַל n. pr. m. 1 Chr. 2. 6. ארַר זיין n. pr. m. Esdr. 2. 56.

שְּׁשִׁים Ghercher Dieu, lui adresser sa prière, avoir recours à lui, lui demander du secours, l'implorer: יְּשִּׁיִשְׁיִּשְׁ Ps. 34. 5, j'ai imploré l'Eternel. Avec שִּׁבְּישׁ בִּי בּּיִשְׁיִּשׁ אַבְּישׁ Job 5. 8, (mais) moi j'ai recours à Dieu; שִּׁיִשְׁיִּשׁ Ji Ghr. 31. 21, de rechercher son Dieu. — Rechercher un endroit,

le visitet: אָליהוּילְשׁוּ מְּירוּיאָל Amos b. 5. ne recherchez pas, h'allez pas a Bethel; לטובנו הוירשה Deut. 12. 5, vous visiterez (l'endroit) où 'est 'sa 'demeure ; চাট্ট ילדֵשׁ מְשְׁמָּט Is. 18. 8, un jugé qui cherche la justice, qui s'enquiert de la justice; אויָא שׁלְינִיל אַלּוּיָרָל אַלּינָשׁל אויָלּאַ אַלּינָעל אָלִילָּאַ Deut. 11. 12, un pays dont l'Eternel ton Dien a soin; אַרן דּוֹרָשׁ לְנָאָשׁר Ps. 142. 5, nul n'a souci de ma vie; 📆 לא הידירש Ps. 10. 18, (le méchant) dit en son cœur que tu ne t'enquêrais de rien, ou que tu ne punissais pas; מושר בל בלים שלים שלים ושבתם ושבת ne chercheras point à leur procurer la paix ni le bien-être ; בים שות Eeth. 10. 3, cherchant a faire to bien, le bonheur, de son peuple; ማንደን ላይነት Ps. 38. 13, ceux qui veulent mon maineuf.

2º Interroger, b'informer, consulter, sonder; avec le reg. dir., avec إِذْ عُبِهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ ম, aussi avec প্রচ্ছা মন্ত্রা স্থানী Deut. 17. 4, et si tu t'en es informé exactement; rapisej wirid II Chr. 32. 31, pour s'informer du predige; ከሚዚን ህግነነነ II Sam. 11. 3, il envoya savoir qui était cette femme ; בייִרים לַבְּיוֹנִי לְּבָּיוֹנְיִלְבִייוֹנִי לְבְּיוֹנִים בְּיִים בּיִים כּיִּרִים בּייִר II Chr. 31. 9, Ezéchias interrogea les prêtres; בַל־לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יֵי I Chr. 28. 9, l'Eternel sonde tous les cœurs; וַתַּלַהָּ לְרִישׁ אָּח־יִי Gen. 25, 22, elle alla consulter l'Eternel ; דּרָשׁוּ אֲל־הָאֹבוֹת Is. 8. 19, consulter les devins ; וּבָא אַל־רַעָּבָרא בי לְּרְלֵשׁ־לוֹ בִּד Ez. 14. 7, s'il vient auprès du prophète pour me consulter par son entremise; אַרִישָׁרִי קּאַן I Sam. 28. 7. je veux la consulter; בָּאָח לִּוָּרִשׁ הָבֶר מֵּעִבְּּוּך I Rois 14. 5, elle vient te consulter: ירָרֶשׁהָ אָּדִידִי מַאּוֹרוו Rois 8. 8, tu consulteras Dieu par lui.

Bo Demander, reclamer, redemander, demander vengeance; avec le reg. dir., avec וְבִי בְּיבִי בִּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בַּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבּי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבּי בּיבּי בּיבְי בּיבּי בּיבּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיי בּיבּי

Niph. Etre recherché, redemandé; se laisser rechercher, se laisser sléchir par quelqu'un, l'exaucer: בָּשִׁרַבָּנִים וֹלְמֵלְכֹּוּרו דַוְיד נְדְרַשׁוּ I Chr. 26. 31, dans la quarantième année du règne de David ils furent inspectés, ou on en fit le dénombrement ; קדר ללוא שַאלו Is. 65. 1, je me suis fait rechercher, je suis venu au secours de ceux qui ne m'ont pas demandé; צור זאת אָדָּרִשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל Ez. 36. 37, en cela encore je me laisserai fléchir par la maison d'Israel; תַּאָבֶּרשׁ אַרָּכֹש לַחֲם Ez. 14. 3, me laisserai-je flechir par eux? les exaucerai-je (אַרָּרשׁ inf. pour שַׁיִבְישׁ ? (חַבֵּישׁ הַבְּים וֹמָת נְבֶּבּישׁ Gen. 42. 22, et aussi son sang est redemandé.

Pi. לְבַרְיוֹשׁ תַּבְּבָר Esdr.10.17(p. לְבַרְיוֹשׁ תַּבְּבָר), pour examiner l'affaire.

לְשָׁא (Verdir, fleurir: רָשָׁאּי נְאִית מִרְבֶּר Joel 2. 22, les prairies du désert reverdissent.

Hiph. Produire de la verdure: מַּיְיָשָׁה קיאָרֶץ דְּשָׁה Gen. 1. 11, que la terre produise de la verdure.

תְּשֶׁא m. Plante, herbe verte, tendre: בּשָׁא Deut. 32. 2, comme des ondées sur la verdure; בּכְיֵרֶם דָּשָׁא Ps. 37.2, comme la verdure des plantes, des herbes, comme des herbes vertes.

וְשֵׁל Devenir gras, s'engraisser: וְאָבֶּל Deut. 31. 20, il mangera, se rassasiera, et deviendra gras.

Pi. 1º Rendre gras, engraisser, oindre: מְּמֶבֶּׁתְ מִּוֹבֶּח מִוֹבֶּח Prov. 15. 30, une bonne nouvelle engraisse les os, c.-à-d. fortifie, ranime, l'homme;

רְּשִׁיהָן רְאַשִּׁי Ps. 23. 5, tu as oint ma tête avec de l'huile; רְשִּׁיִקּין רְאַשִּׁי Ps. 20. 4 (ח parag.), il considérera ton holocauste comme gras, c.-à-d. il l'accueillera avec faveur; selon d'autres, de שֵׁיָה cendre: il le fera réduire en cendre par le feu sacré. — 2° De שְּיָה cendre. Purger de cendre: בַּשִּׁיה Nomb. 4. 13, ils ôteront la cendre de l'autel; שִׁיִּבְי Exod. 27. 3, pour recevoir la cendre (qu'on ôte de l'autel).

Pou. Étre engraissé, être fumé, être abondamment rassasié, satisfait: יְדְשָּׁרְ אַנְיָשׁ וְדִּיְבֶּיׁרְ Is. 34. 7, (et leur terre) sera fumée de graisse; מְחַלֶּב יְרְשָּׁרְ Prov. 13. 4, mais l'âme des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; יִּבְשִׁרְ Prov. 28. 25, celui qui espère en Dieu sera rassasié, prospérera.

Hothp. בְּיִלְיִם Is. 34. 6, (le glaive) s'est engraissé, est couvert de la graisse (de tout ce qu'il a tué), p. ייִשְשִׁיִּה.

קירו (פּגַין adj. Gras, plein de sève: רָּיָרוּן Is. 30. 23, et (le pain) sera gras, c.-a-d. excellent et abondant, ou nourrissant; דְּשֵׁרוּן רְּעַנֵּיִם רְרָעַנִּים רְּרָעוּן Ps. 92. 15, ils seront pleins de sève et florissants. — 2º Riche, puissant: אָרָץ Ps. 22. 30, tous les riches, les heureux de la terre.

אָרָ אָין m. (avec suff. דְשָׁיִרָי). 1° Graisse, suc, nourriture abondante, abondance, fertilité : וְרַנְּירְתִר נָפֵּשׁ חֲכֹחֲנִים הַיָּשׁן Jer. 31. 14, je rassasierai d'abondance l'ame des prêtres (ou ils seront satisfaits en voyant la graisse des sacrifices); תַּחַרֶלָּתִּי אַז־דִּשְׁיִי Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon suc, mon huile? ינחה ישֶׁלְחֵנָהְ מָלֵא רַשֵּׁן Job 36.16, et ce qui est mis sur ta table, les mets, seront abondants et gras, délicieux ; וּמֵעוּלֵידָה רָרְעַפוּרָ וַשְׁקַי Ps. 65. 12, et les chemins par où tu passes regorgent de graisse, sont remplis d'abondance, sont fertiles. — 2º Cendre (de chair consumée, distinct de אַפֶּר qui signifie aussi cendre de bois consumé): ישמה נוביטן Lév. 4. 12, lieu

où l'on dépose la cendre; רָבֶל־תָּעֶשֶׁם יתובשים וחובשון Jer. 31. 40, toute la vallée des cadavres et de la cendre.

הקר f. (pl. const. דָּחֵר). Loi, usage, ordre, edit: פַל־יִּדְיַטֵּר הַת וְדֵירן Esth. 1. 13, tous ceux qui connaissent les lois et le droit; יְרַהֵּיהַם שׁמֹיח מְנֶּל־עַם Esth. 3. 8, et leurs usages différent de ceux de tous les peuples; וְהַשְּׁמְהַיָּה כַּרָּה Esth. 1. 8, on buvait suivant l'ordre (de ne forcer personne a boire); אָרְשַנֵקר דָּרוּ Esth. 3. 14, qu'un édit soit publié; מִימִינוֹ אֲשׁ דַּת לַמיֹ Deut. 33. 2, à sa droite, un feu régulier, permanent, pour eux, pour les guider; ou: la loi donnée au milieu du feu, des flammes; selon d'autres: une loi de feu.

na chald. f. Loi, religion, édit, dé-

cret: ਸਮੁੱਖ ਸ਼ਾਹ Esdr. 7. 12, la loi de Dieu; לְהַשְׁנָרָח וְמְנִין וְדָח Dan. 7. 25, qu'il pourra changer les temps et les lois, ou la religion ; יַדַרָא נַפָּקר Dan: 2. 13, et l'édit fut publié ; הַרָּהריִרא דַּחָכוּן 2. 9, l'arrêt qui vous condamnera sera le même pour vous tous.

אָרָאָ chald. (comme הַלָּמָא heb.). Verdure, herbe: מַּרָרוּאָרוֹ הַיּי ברא Dan.: 4. 12, dans l'herbe: des champs.

chald. m. pl. Les jurisconsultes, juges ou conseillers, Dan. 3. 2.

et וְיֹלְין n. pr. d'une ville au nord de Samarie, Gen. 37. 17.

7구기 n. pr. Dathan, un de ceux qui se sont révoltés avec Coré, Nomb. 1.1 4 1.1 1.1

П

ק Hé, אק. Cinquième lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signific cinq, n cinq mille. Son guttural, il tient le milieu entre n et n. Il se permute avec א. Exemple: אמון et יומן foule; הוין ct jix fortune; plusieurs fois x au lieu de n pour former le Hiphil ou le Hithpael.

고, 고, 고, se trouvent devant les noms et pronoms, rarement devant les verbes. — 1° Comme article définitif : דענים l'eau, דָאָרֶץ l'homme, דָאָרֶץ la terre, le sage. — 2° Comme pronom démonstratif: pira ce jour, aujourd'hui; cette fois. — 3° Comme pronom relatif : קוולכוא אהו Jos. 10. 24, qui avaient marché avec lui.

(n article ou pronom prend ordinairement un pathach et est suivi d'un dages fort; devant les lettres qui ne prennent pas le dages, le pathach se change en kamez devant אָרָץ; הָאָרֶץ; aussi. devant י הַרָנֵל; souvent devant שורנגל; מְתַר, הַעָּם; devant ה il prend ségol: קיווין, פון et quelquefois devant ה

dans des mots de plusieurs syllabes: (.דָועֶנֶן , דֶורָוִים.)

可, 豆, 豆, adverbe interrogatif. Dans une question simple : דַּוֹשָׁמָהָ לָבָּהָ עַל־עַבָּהָי ארוב Job 1. 8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job ? קַּטָרֶם הַּדַע Exod. 10.7, ne sais-tu pas encore? — Quand on attend une réponse négative : קשמר אַחר אַנכר Gen. 9. 9, suis-je le gardien de mon frère? (je ne le suis pas); אם ימרת מבר חיחית Job 14. 14. quand l'homme est mort, peut-il revivre? — Ou quand on s'attend à une reponse affirmative: תַבָּן רַפִּיר לִּי אֶמְרַיִם Jér. 31. 20, Ephraim u'est-il pas mon fils chéri? Le n interrogatif a rarement pathach : חַאָּה הָשָׁה Gen. 18. 23, voudrais-tu même detruire? הַּלָבֵן מֵאַר־שָׁנָח Gen. 17. 17, est-ce qu'(un enfant sera né) à un homme de cent ans? n avant les gutturaux : הָהָחָלֵי ? הָהָאַנֹכִי ?

7. comme enclitique exprime le plus fréquemment la direction: אַרְצָּח vers la terre; תַּהַרָה vers la montagne; בַּירָהַה Gen. 43. 47, (il les fit entrer) dans la maison.

भी chald., interj. Vois! certes!!

אייה hebr. et chald., interj. Voici: תַּא־לָּבֶּם תַּרֵע Gen. 47.28, voici pour vous de la semence; מַא־כָּיִם מַרְיִנָּא Dan. 2: 43, certes! de même que le fer, etc.

imper. du verbe ym donner.

ainsi, une prière et cérémonie que l'on fait à la sortie du sabbat.

וֹבָה adv. (v. הַבָּה).

וְבְּחֶבְיִם m. pl. Offrandes: יְבְחֶבִי Osée 8.13, les sacrifices mes offrandes, c.-à-d. qu'ils m'offrent (v. יְחַבּ); selon d'autres: qu'ils brûlent en mon honneun, les holocaustes.

ירבל (fut. ירבל (קובל (קיבל (קובל (קיב) (קובל (

Hinh, Séduire par des paroles fausses: בָּבֶּר הַשְּׁרָם, Iér. 23. 16, (les prophètes), vous, séduisent par leurs paroles fausses.

vanités, touti est vanité; ליין שריקין שריקין אין Lament. 4. 47. (dans l'attente) d'un vain secours, qui nous sauverait. — 3° Vapeur, brouillard : אין בּיִרְבֶּל הַּאָּ בְּיִרְבָּל הַּאָרָם בּיִרְבָּל הַאָּרָם בְּיִרְבָּל הַאָּרָם בְּיִרְבָּל הַאָּרָם בְּיִרְבָּל הַיִּרָם בְּיִרָּל הַיִּרָם בְּיִרָּל הַיִּרִם בְּיִרְל הַיִּרָם בְּיִרָּל הַיִּרִם בְּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּירָל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּיִרְל בְיִרִים בְּירִל בְיִרִים בְּירִל בְיִרִים בּיִרְים בְּירִרם בְיִרִים בּירִרם בְירִרם בְירִרם בְּירִרם בְירִרם בְּירִרם בּירִרם בְּירִרם בּירִרם בְּירִרם בּירִרם בּירִרם

ትጋር, n. pr. Abel, second fils d'Adam, Gen., 4. 2.

ל עניבל Vanité (v. בל Vanité (v. אַנָּרָבּל

קרְנִים : (אֶבֶּן m. pl. (v. אֶבֶּן : דְּתְּבְנִים Ez.27. 15, et.des bois durs, de l'éhène; selon d'autres, le nom d'un oiseau : et des paons.

קבר קבר Partager, couper. Ex. unique: הברי שׁמִים Is. 47. 13, ceux qui analysent, étudient, le ciel, pour tirer l'horoscope,, les augures;, d'autres le font dériver de הברי qui observent le ciel quand il est pup, sergin,

እርፓ n. pn., d'un eunuque à la cour de Perse, Esth. 2: 3; ካካ 2. 8.

וֹיִתְּעָּה (fut. יַרְעָּהָר 1º Murmurer, gémir, rugir, mugir: אָרְעָּה כַּיּוֹנָה Is. 38.14, je gémis comme la colombe ; מַּרְאוּד אַה־יִּכְאִים ls. 16.7, vous gémirez, vous les affligés; ינאָטר ינְדְּעָּדְר הָאַרְיֵרו Is. 31. 4., comme le lion rugit. — 29 Parler, chanter, célé-שריבויים יהוות תכבות Ps. 37. 30, la bouche du juste dit, publie, la sagesse; לא־יַרְענוּ וְבִּגְרוֹמָם Ps. 115.7, ils ne parlent pas, ne rendent aucun son par leur gosier; ולשוני מוחגה וביקה Ps. 35. 28, ma langue célèbre ta justice. — 3º Parler en soi-même, méditer: יְחַנִּיהַי של דימם ילילה Jos. 1. 8, tu l'étudieras jour et nuit; לַב צַּהָּדִּק יַיָּתְעָה Prov. 15. 28, le cœur du juste médite (pour répondre).

Po. inf.' ירגוי: דְּבְרֵיישָׁקֶר Is. 59.43, et notre cœur a médité des mensonges, ou Il'יישָׁק nous avons fait

sortir les mensonges de notre cour, c.-à-d. nous les y avens puisés.

Hiph. purt. wartani Is. 8. 19, les magiciens qui murmurent, qui parlent tout bas.

II אַלְּהָלוֹי (v. II אָלֵי Hiph'.)' Separer, éloigner: בְּיָבֶּים שִׁיִּים אֹחְ Prov. 25. 4', ôter l'alliage de l'argent;' éldigner': אָרָי הַּשְׁבָּיה יִּיִּיבְּ וֹצִּי 27. 8\ il les a éloignes, où abattus, par son vent impétueux; selon d'autres, il a parlé dans son esprit sévère, irrité (de I אַרָּאַי):

רְּנְנִייִי הַ. Pensee, méditation: יְיָנִייִי אָבְּי הְבִּיִּייִי אָבְּי אָבִּיי אָבִּיי אָבְּי אָבִייִי אַבְּי אָבִיי אַבְּי אַבְּיִי אָבְייִי אַבְּי אַבְּיִי אָבְייִ אַבְּיִי אַבְייִ אָבְייִ אַבְּיִי אַבְּיִי אַבְּיִי אַבְּיִי אַבְּיִי אַבְּיִי אַבְּיִי אַבְּיִי אָבְייִ אָבְייִי אָבְייִ אָבְייִ אָבְייִי אָבְייי אָבְיי אָבְייִי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְיייי אָביייי אוּבּייי אָביייי אָבְיייי אָביייי אָבְיייי אָבְייי אָבְייייי אָבְייייי אָבְיייי

יַלַתְּי אַיּאָן (יאנּ אַאָּקּי)! אין װַבּיי

וויף adj. Commode, convenable (Talmud, דְּבְּרְיִ חַנְּיָרְיִּ וּ בְּבִּרְיִ חַנְּיִרְיִּ וּ digne, apte) : דְיִבְּיִרְיִ וּבּרְ חַנְּבְּרִי digne, apte) : דְיִבְּיִרְיִ Ez. 42. 12. 1e chemin devant le beau mur, où l'estrade commode; ou l'estrade sur laquelle lès lévites chantaient (de בְּבָרִי selon d'autres; l'adj. se rapporte a דְּבָּרִי ple chemin droit, direct, devant le mut.

nère d'Ismael, Gen. 10: 1

The n. pr. McBhar, fills de Hagli, I Chr. 11.38. Plur., nom d'un peuple: hag peuple 15.83.7, et hag l'il Chr. 5.10, les Hagaréniens, les descendants d'Agar, habitants d'une contre sur le golfe persique.

יְתְּבֶּיִרְיִי מַלְמָּא : chald., m. plur.: מְתְּבְיִרִי מְלְמָּא Dan. 3. 27, les grands conseillers du rei (v. le verbe מָבָּי conduire, régir)!

roi iduméen (aussi le nom d'une divinité syrienne), Gen. 36, 35,

וְעִירְיִבְיּוֹ (Hadati est son secours) n. pr. Hadadeser, rol de Sobali en Syrië, Il Sam. 8. 3°; chap. 40°, et I Chr. 49°, on litaussi יוָבְיִרָּהַיִּ

plaine de Megiddon, Zach. 12. 14; d'après le Pharg., le nom d'un homme.

דיו זו. pr. d'un pays, les Indes, Esth. 1. 1 (pour יידידי).

תַּרְרָכְיּת n.. pp. Hadoram, fils de Joktan, Gen. 10.27, souche d'une peuplade arabe.

יותי n. pr. m., II Sam. 23, 30. Le même est appelé דורי I Chr. 44, 32.

קרים Fouler, coraser des pieds (v. אֶשֶׁק, רְשָׁקְּי): בּהָרְהָּ בּישִּׁפְּילְּיִרְ וּלְיִים וּשִׁין וּלְיבָּיוּ וּלַיִּים וּשִׁין וּלְיבָּיּוּ וּלַיִּבּיּים בּישִּׁים וּשִׁין וּלְיבָּיּים בּישִּׁים וּשִׁין וּלְיבָּיִים וּשִׁין וּלְיבִּיּים בּישִּׁים וּשִּׁים וּשִׁין וּלְיבִּיּים בּישִּים וּשִּׁים בּישִּים וּשִּׁים בּישִּים בּישִים בּישִּים בּישִים בּישִּים בּישִים בּישִּים בּייבּים בּישִּים בּישִּים בּישִּים בּישִּים בּישִּים בּישִּים בּי

chald. m.: Morceeu pièce: בְּדְּבְּי chald. m.: Morceeu pièce: בּיִּרְיבִּירְ הַּרְיַצְבְּּׁרִיּרְ Dan. 2. אין פּיִרְיבָּרְ הַּרְיַצְבְּּׁרִיּרְ Dan. 2. אין אין הַיִּרְיבָּרְיבּרְ en pièces.

חת, toujours suivide מילים אויים מילים אויים או

d'escabeau pour tes pieds. Souvent le marchepied de Dieu signifie le temple ou l'arche sainte: יְלָיה בְּיִיּה Lam. 2.1, il ne s'est pas souvenu de son marchepied au jour de sa colère, c.-à-d. il ne s'est pas souvenu du temple ou de l'arche sainte.

בול m. (plur. בְּלֵּי בְּוֹרָם. Le myrte: בְּלֵּי בְּוֹרָם Néh. 8. 15, et des feuilles de myrte; וְרוֹא לְבִי בִין בִין Zach. 1. 8, il se tenait parmi des myrtes.

ከውቪስ n. pr. (myrte). Nom antérieur d'Esther, Esth. 2. 7.

15. לידר אינים אי

Niph. Etre respecté: פְּנֵי זְלֵנִים לֹא נֶתְעֵּרִיּ Lam. 5. 12, les visages des vieillards n'ont pas été respectés.

Pi. לְּחַדֶּר לְבֶרֵךְ Rituel, de glorifier, de bénir.

בְּרֵר chald. Pa. יַהֵּר Respecter, glorifier: רְּלְחֵי עֵלְמָא שֵׁעְּתֵח וְּתְּרָיִח Dan. 4. 31, celui qui vit éternellement, je le louai, je le glorifiai; "רְיְתִחַנָּר Hithp., et qu'il soit glorifié, Rituel.

תְּרֶר m. Eclat, ornement, gloire: הְּרֶר Ps. 45. 4, ta majeste et ta gloire; יְתַיְרָם מֵּירָם Prov. 20. 29, et les cheveux blancs sont l'ornement des

vieillards; אָרִי צֵּין בְּיִי בֵּין בּיִי אָ בַּיִּי בַּין בּיִּי בַּין וּמִירוֹ Lév. 23. 40, le fruit du bel arbre, le cédrat (אָרְירוֹג); אַנְיִּבְיר לַבְּיִבְּיִר Ps. 104. 1, tu as revétu la majesté et la gloire, la splendeur; פּיִבְיר הוּא לְכָל-וְיְסִידְיִי Ps. 149. 9, c'est une gloire, un honneur, pour tous ses pieux adorateurs; בְּיִבְיִי Ps. 110. 3, avec un saint ornement.

תָּדֶר מַלְכוּח: Ornement: תָּדֶר מַלְכוּח Dan. 11.20, l'ornement du royaume, c.-à-d. sa meilleure partie; selon d'autres, les tributs du royaume.

אָרָרָה (const. קּרָבָה Prov. 14. Prov. 14. 28, la multitude du peuple est l'ornement, l'honneur, du roi; אֲרַבָּר לְּיָבָּא Ps. 29. 2, avec une pompe sainte, solennelle, ou dans son sanctuaire magnifique.

יַבְרְעָזֶר n. pr. (v. יַבְרְעָזֶר).

নিট্ interj. Hélas! চাণ্ট্ লাড় Ez. 30. 2, malheur à ce jour (v. লাড়্ম)!

הובקל־הוצנות יאמרה : יהודי הווידיות האמרה Amos 5. 16, et dans toutes les rues on criera: Malheur! malheur!

דוא pron. person. et quelquefois démonst., 3° pers. sing. masc. Il, lui, ce, celui, lui-même; se met quelquefois aussi pour le fem. פוא elle, dans le Pentat. (Gen. 20. 5, 38. 25); très rarement dans les autres livres. -דוא ועבליו Gen. 14. 15, lui-même et ses serviteurs; לָכַן יָתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכָם אוֹת Is. 7. 14, c'est pourquoi Dieu lui-même vous donnera un signe; souvent il signifie, tout seul, Dieu: דַּערוּא אָמַר וְלֹא רַכְּטֵּח Nomb. 23. 19, lui, Dieu, dirait-il une chose, et ne la ferait pas? כָּד אַנָּר אַנָּר דוּא Deut. 32. 39, car moi seul je suis lui, l'être par excellence ; פַּיי־אַנִי דוּא Is. 43. 10, que je suis le créateur. Celui, ce : רוא הַפּבב אַת כָּל־אָרֵץ הַחֲוִילָת Gen. 2. 11, c'est celui qui coule tout autour du pays de Havila; דואָרשׁ דָּוּדוּא Job 1. 1, cet homme; לְּשִׁקוֹם דֵּוּחוּא Gen. 21. 31, cet endroit; ביום תווא ce jour, s'emploie souvent chez les prophètes pour le temps futur promis: וְנִשִּׂנֶב דֵי לְבַהוֹ Is. 2. 11, et l'Eternel seul sera grand ce jour-la; איי précédant le nom: אָבָּהְיָהְיּאָיה ווֹ Chr. 28. 23, ce roi Achaz; איי בּייִה בּייִה Esth. 1. 1, cet Assuérus. Il remplace souvent ou plutôt renferme le verbe subst. דיָייִ פֿריא ריבּא ריבּא הַּיִּייִי Gen. 1. 11, car il est prophète; בּיִיא רִּיִּייִ Gen. 24. 65, c'est mon maître; בַּלֵּע רִינּא בּיִייִ Gen. 14. 8, Bela, qui est (aujourd'hui) Zoar.

মান chald. pron. Il, lui (v. মান héb.).

יַּוֹלָא chald. (v. תַּיָחַ).

הוֹד m. 1º Majesté. De Dieu, souvent suivi de רוּד־וְדַעַר לְּמַנָיו : בַעַר Ps. 96. 6, la majesté et la gloire sont devant lui ; d'un roi: נַיַּהַן עַלַיד דוֹד מַלְכוּח I Chr. 29. 25, il lui donna (à Salomon) la majesté royale; וְהִלְּשִׁמִּיבַ הֵי אָת־חוֹד קוֹלוֹ Is. 30. 30, le Seigneur fera entendre sa voix majestueuse. — 2º Force, vigueur, beauté: יְרוּיִדי כַּיִּוּפַוּךְ עֵּלֵי Dan. 10. 8, la couleur vive de mon visage fut changée, je pālissais de frayeur; ויִדָּר כַצַיח חוֹדוֹ Osée 14. 7, sa vigueur sera comme celle de l'olivier; אור נורו Job 39. 20, son hennissement vigoureux, ou le souffle si fier de ses narines. — 3° דרשאר בישא חור Zach. 6. 13, il portera les insignes royaux.

הוד n. pr. m. I Chr. 7. 37.

הּוֹדְאָה f.: הּוֹדְאָה Rituel, et des actions de grâces.

הוֹרְיָיָה n. pr. m. (אוֹרָיָה louez Dieu). 1° I Chr. **5**. 24. — 2° 9. 7. — 3° Esdr. 2. 40.

חוד ח. pr. m. I Chr. 3. 24.

הוֹדְיה (la gloire de Dieu) n. pr. Néh. 7. 43.

חוריה n. pr. de plusieurs Lévites. Néh. 8. 7, 9. 5.

הוֹנְיָה f. Action de graces, Rituel (v. הוֹנְאָה).

תְּנֵתְ נְבָּרֵר (parl. הָחָה, imper. הַחָה et יְּנֵתְּ (נוּנוּ (ע. הְיָה, יְּהָה, יְּהָה, Vivre (ע. הְיָה, הָהָ), exister, פֿר פּר פְּרָב לְּבֶּלָה (תְּיָה, וֹאָדֶם הְּבֶּלַרְבְּעָלָּ נּר פָּרָב לְּבֶּלָה לָאֶדֶם הְּבָּלַרְבְּעָלַלְּ 6. 6, et que tu veux être leur roi; Eccl. 2. 22, car qu'est-ce qui revient à l'homme de tout son travail? ביית בי בי chald. (fut. בייתי בא בייתי בא בייתי בא בייתי בא בא בייתי בא בי

לינות (ע. יייית, plur. יייית). 1° Désir: בְּשִׁבִּים רְשִׁבִים יְיִיתְּבֹין Prov. 10. 3, il détruira le désir. le dessein, des méchants; יייַבּים Mich. 7. 3, le désir, la passion, de son âme. — 2° Ruine, malheur, mort: Ps. 57. 2, jusqu'à ce que le malheur (la calamité) soit passé; בְּעִבְּיִבְּיִר יְדְּיִּנְיִי Ps. 57. 2, si mon chagrin et mes maux, mes souffrances, étaient pesés; ייִבּיִר יִבְּיִבְי Ps. 91. 3, de la peste destructive, des ravages de la peste. — 3° Méchanceté malice: ייִבְּיִבִּי Prov. 11. 6, les perfides sont pris dans leur malice.

קרות ל-חוֹים הְבוֹא f. Malheur: תְּבוֹא T. 26, malheur viendra après malheur. הוֹהָם n. pr. Hoham, roi d'Hébron, Jos. 10. 3.

 allons! vous tous qui avez soif, allez vers l'eau...

הוללה f. (rac. הוללה, הוללה, forme plur., peut-être aussi sing., comme היניבלה p. הוללה). Sottise, folie: היניבלה Eccl. 9. 13, et la folie, des pensees folles, sont dans leur cœur.

הוללות f. Folie: רוללות Eccl. 10. 3, une folie pernicieuse.

הולם (ע. תַלַּם)...

Din ou Din Emouvoir, agiten, troublen (v. בְּיִיהָה הְּיִהְיִה הַבְּיִּלְה הַבְּיִיה הַבְּיִּלְה בַּיִּרְה בַיִּרְה בַיִּיְרְה בַּיִּרְה בַּיִּיְרְה בַּיִּרְה בַּיִּיְרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִיּרְה בִּיִּרְה בִּיִּרְה בַּיִּרְה בִּיִּרְה בַּיִּיְרְה בַּיִירְה בַּיִּיְרְה בַּיִּרְה בַּיְרְה בַּיְרְה בִּיּרְה בִּיּרְה בַּיִּיְרְה בַּיְרְה בַּיְרְה בַּיְרְה בַּיְרְה בַּיְרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִיבְּיִּה בְּיִיבְּיִיּה בְּיִיבְּיִּה בְּיִיבְּיה בְּיִיבְּיִּיְם בְּיִיבְיה בְּיִיבְּיה בְּיִיבְיה בְּיִיבְיה בְּיִירְה בְּיִיבְּיה בְּיִיבְּיה בְּיִיבְּיה בְּיִיבְּיה בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיה בְּיִיבְּיה בְּיִיבְיה בְּיבְיּיה בְּיבְיּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בּייִים בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְיבְיה בְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיה בּיבְיה בּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיה בּיבְיה בּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיבְיה בּיבּיה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּיבְיה בּיבְיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְיבְיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְיבְיה בְיבְיבְיה בְיבְיבְיה בְי

Niph. Etre agité: מְלֵּיתְּפֶּיד פָּבֶּיתְנְיד פָּבְּיתְנִיד פָּבִּיתְנִיד פָּבִּיתְנִיד פּבּיתְנִיד פּבּיתְנִיד וּעִּבְּיתִיד בּבּיתוּן. I Rois 1. 45, la ville était agitée. Selon d'autres., le Niph. est de la rac. במח,

Hiph. Faire du bruit, se: lamenter: בּיְגְיבֶּית מְּאָרָים Mich. 2., 12; (les villes) seront bruyantes par la quantité d'hommes qui s'y trouveront; יְאִירִים Ps., 351. 3, je crie dans mesprières et je me lamente (עריד, אוריד).

DOIT (trouble) n. pr. m. I Chr. 4. 39. Le même est nommé by g. Gen. 36. 22.

רְיִי סְנִילְיִי לִּיבְּלִית légère; traiter légèrement; de la Hiph:, agir légèrement, témérairement: תְּיִילְיִי מִּיִּלְיִי מִּיִּי בְּעַבְּלִיתְ תְּיִיבְיי Deut. 1. 41, vous avez agi témérairement (d'avoir voulu) monter sur la montagne; selon d'autres, vouloir, être prêt à (v. מֵיִן): vous étiez prêts à monter, etc.

דון m. (יף ווינים דור). Fortune, richesse, valeur, prix d'une chose : אָרָדּי יְבֵּוּן בַּירוֹי יְבֵּוּן Prov. 6. 31, il donnera: toute la fortune de sa: maison;

קליבייליקי אָשְיּי Ps.: 44. 43, th vends ton peuple sans prix, pour fien; קיביליקי בייליקי בייליקי Pov. 30. 45, quatre ne disent pas: Assez.

* নিধ্যান f. (rao: লকু). Tromperie : গুনু সম্পান্ধ Rituel, en trompant, surfaisant, le prochain.

יברים את. pl. (rac. רייה): Pères, ancêtres: בְּרָבֹת הֹירֵי Gen. 49.26; les bénédictions de mes ancêtres, que mes ancêtres m'ont données

"הוֹלְאָרוֹי f. Instruction, Aboth.

יישָׁבְּע הוֹשְׁבְּע הוֹישָׁבְע הוֹישָׁבְע הוֹישָׁבְע הוֹישָׁבְע הוּ n. pr. m. I Chr. 3. 18...

אלישנג (salut) n. pr.. m. 1° Nom anterieur de Josué, successeur de Moise, Nomb. 13. 16. — 2° Osée, fils d'Ela, roi d'Israel, II Rois 15. 30, 17. 1. — 3° Osée, fils de Béeri, prophète, Osée 1.1.

নামুখান (Dieuson secours) ni pr.m. Neh. 12.34.

TIP Dormir: Ex. umque: mm Is. 56. 10, ils dorment, ou ils parlent en re-

ת. Gémissement, ou interj., hélas! קינים יוידי Ez. 2. 10, des lamentations, des plaintes et des gémissements.

בוורי, aussi-varié dans son emploi que le masc. איזו il, lui (ע. איזו); dans plusieurs passages il est écrit איזו, et on lit איזו, nommément où il a un sens neutre, cela: הייזו איזו איזון אַלְּרָלֵּיוּ (keri איזון) Job 31. 11, et cela est un crime (du ressort) des juges, que les juges doivent punir; בְּעֵינְי Ps. 73. 16, (keri איזון Mich. 3. 4, dans ce temps; בְּעֵינְי Mich. 3. 4, dans ce temps; בְּעֵינְ בִּעִינְי Lév. 11. 39, qui est pour vous à manger, qu'il vous est permis de manger.

אין chald. Elle: מְּלְמֵינָא מְּקְרָּ Dan. 2. 44, mais elle subsistera éternellement; אַנְהִישָּׁה Esdr., 6. 15, qui est la:sixième:apnéoi. וויין pl. f. (rac, רְיִייִי). Chants, cantiques ou chœurs: רויין אַצּל Neh. 12.8, (présidaient) aux chants.

את הידי השתחי בין. Is. 16. 10, j'ai fait taire le cri de joie; ביידי בי

ינינור ,, בור ,, apoc. , ידינית snf. ring, const. ning, une fois min (Ez. 21, 10), היידי, הוידי: part. fem. היוה (Exod. 9. 3), v. mm, et chald. mm for Etre, exister, le verbe substantif : הַנָּתָשׁ הָרָה ערום Gen., 3. 1, et le serpent était rusé; לא־טוֹב דַייות הַאַרֵם לְבַהּוֹ Gen., 2: 18, il n'est pas bon que l'homme soit seul'.— לארירָתיבַרו בָּוֹך : Il est a. moi., j'ai ייַחַיַּמוּ בְּר אַליִיים אַחַיִּיִים Exod. 20. 3, (il ne sera pas:à.toi): to n'auras pas:d'autres:dieux:; ולה יתודי Is. 45. 14, ils seront a toi, tu les: aurası; יַּמִּוֹבְר בֹא־אַרְיַאַ וּלָבֶם Osée 1. 9,je ne serai pas a vous, je ne serai pas ייסו אַניקן דַיָּדִיר־לָּאָ וְבַּרֶ Dieus; בְּבֶיק דַיָּדִיר־לָּאָ וְבָּרֶ Ez. 24. 45, pour qu'elle eut de l'éclat. — Servir ו הויא הַוְלַנֶּרוֹ־לָּבָּ לָמָרוֹ נְאַתָּוֹרוֹ מִוּרִוֹיַחוֹ־מֹּר לַאַלְּדִירִם: da Exod. 4. 16, il te sera; comme une bouche et tu lui seras comme un Dieu, il te servira de bouche et toi tu l'inspireras. comme un Dieu; דֵירָדוֹ־לָי לְבֶּן־דֵיוִיל I Sam.. 48. 47, sois a moi, c.-a-d. montre-toia. moi, comme un homme vaillant. -Suivi d'un infinitif avec > Etre près de, etre sur le point: מַרָדר חָשְׁבָשׁ לָבוֹא Gen., 15. 12, lorsque le soleil se couchait; יַרִידי דְשִׁיצָר וּלְסְנוֹר Jos., 2, 5, au moment de. fermer la porte (de la ville). — יַלָּיה עָּם וּ Etre avec quelqu'un, être de son parti: לא קייו עם־אַרנייהוּ I Rois 1 . 8, ils n'étaient, point avec, ou pour, Adonias. — דְּרָה עם אַשַּׁח (Cohabiter : עם אַשַּׁח לְקִיוֹת לְקִיוֹת נְשָׁח Gen. 39. 40, (mais il ne l'écouta) ni pour dormir auprès d'elle, ni pour être avec elle ; הַאָבִילון אָדִוּהְ יְדִיָּדו עִבָּהְ II Sam. 13. 20, est-ce que ton frère Aminon a cohabité avec toi? Il sert aussi d'auxiliaire, avec le participe d'un autre. verbe : רֵידֶר מַנָּר Gen. 4: 17, (p. נַיבֶּר) il batit une ville; זַיבָּקַר דָרוּ חֹרְשׁוֹת Job 1. 14, les bœufs labouraient; וּבְנֵיכֶם

קיקי לפים באַרְבָּי Nomb. 14. 88, vos fils seront errants dans le désert.

2º Se faire, devenir, nattre, arriver: יִרִיי אוֹר ויִרִיי־אוֹר Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut ; רַיִּדִיד כַּלֹ־אָלַת Is. 66. 2, tout cela est devenu, s'est forme (par ma main) ; נַּמְרֵר לָצִרב מֶלַרו Gen. 19. 26, elle devint une statue de sel. Suivi de דֵיְרִי לְנָחָשׁ Exad. 4. 3, (la verge) devint un serpent; לא ידַענט לי הייויים Exod. 32. 1, nous ne savons pas ce qui lui est arrive ; שַּׁמְבָּוֹתוּ עֹילֵם וויית לַּתָּם Is. 61 . 7, une joie éternelle leur arrivera (ils jouiront d'une joie, etc.) D'une femme, דַּיְרָתוּן לְאָישׁ se donner à un homme: קלא יוופיר לאיש Osee 3. 3, tu n'appartiendras à aucun homme. בּיוּתוּ בּ Etre comme, devenir parcil a : יַהַיִּר בַצַּוּיִים מַרְשַׁע Gen. 18. 25, qu'il arrivera la même chose au juste comme à l'impie; litt. que le juste sera ainsi que וֹנְעָיָה בַעָּב בַּבּהָן וּמָּבָבִר בַּאוֹנִיו בַּשִּׁפְּוַה : l'impie אַבְרָתְּא Is. 24. 2, le prêtra sera comme le peuple, le maître comme l'esclave, la servante comme sa maîtresse. Dans les livres historiques, souvent וֹנֵירָדי il arriva, de même que dans les prophètes וויית il'arrivera.

Niph. יוברול מושר 1° La meme signification que Kal 2°: יוברול מושר בייבר בייב

2º Passer, se dissiper, défaillir: מְּלְּיִה Dan. 2. b, et son sommeil avait passé, il ne pouvait plus dormir; selon d'autres: son sommeil, son rève, lui pesait; יְבִירְיִה 8. 27, et moi, Daniel, j'étais défaillant, épuisé, languissant et malade.

תְּהַ Perte, malheur (deux fois *keri* p. הְּיָה, Job 6. 2, 30. 13 (v. הְּיָה).

וֹניף יוּכָל פֶּבֶר: (אֵרְה. Comment? (p. יֵרֶה

דְּיִרְי אָבריא Dan. 10. 17, et comment peut le serviteur de mon Seigneur? בֵּיךְ: אָבִיא I Ch. 13. 12, comment ferai-je venir chez moi (l'arche de Dieu)?

תיכל m. et f. (rac. יחבל, ou de quatre lettres יחביב, plur. יחביב, const. יחביב, prov. אוריב, בארים, prov. אוריב, בארים, prov. 28, et elle est dans les palais des rois; יחביבל חיבר מיבר מיבר בייבלות Osée 8. 14, il a bâti des palais; spécialement le temple à Jérusalem: יחביבל חיבין Is. 44. 28, (qui dit:) et le temple sera fondé (ou 2° pers. masc.: ò temple! tu seras fondé); mich. 1. 2, de son saint temple (p. le ciel).

et מְרְבִיּלְא בּי chald. Palais, temple: בּירִּנְאָ בִּי בִירּוּשְׁנֶּם Dan. 4. 26, le palais royal; בַּירַבָּל מַלְכוּרָא Dan. 5. 2, du temple à Jérusalem.

תילל שות. (de הילל בני etre clair, briller). Etoile brillante, דילל בני שניל Is. 14. 12, etoile du matin, Venus.

(ע. הוים (ע. הים):

קיי n. pr. 1° Heman, fils de Serah, I Chr. 2. 6. — 2° Heman, fils de Joel, 6. 18.

ת. Nom d'une mesure pour les liquides, contenant douze לג log, et un log six œufs: שִּלְּשֵׁיה Nomb. 15. 6, la troisième partie du hin.

יָבָּלִי (ע. פּר v.).

לְבֶּר Étonner, étourdir: לְּבִר בְּּלִי Job 19. 3 (Kal ou Hiph. p. בְּּחְבְּרוּ-בִּר), vous ne rougissez pas de m'étourdir (de m'accabler), ou de me railler impudemment; selon d'autres, de vous conduire comme des étrangers envers moi (v. בַּבָר).

בין f. (rac. באביי). Action de faire connaître, indication, expression: באַר אַניָרוּ שְּנֵירָוּ שְּנֵירָוּ בְּנְרָוּת בְּנִרָּת מְנֵירָים בְּנְרָוּת בְּנִרְים בּנְרָוּת בְּנִרְים בּנְרָוּת בְּנִרְים בּנְרָוּת בְּנִרְים בּנְרָוּת בּנְרָים בּנְרָוּת בּנְרָים בּנִים בּנְרָים בּנְרָים בּנְרָים בּנְרָים בּנִים בּנְרָים בּנִים בּנְים בּנְים בּיוֹים בּנְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיב

רְּלֶא Eloigner, repousser. Niph.: הְלָאָ הְּנְּיִר בְּצִּבּם Mich. 4. 7, je ferai une nation puissante de celle qui était eloignée, repoussée. De la :

לְּאָהוֹ adv. 1° De lieu. Au loin, plus loin: רְּלְאָה שׁבְּי מָּפְּה בּיִּהְאָה Gen. 19. 9, va plus loin, éloigne-toi ; רְּלָאָה בְּשָׁה בְּשָּׁה בְּיִלְּאָה I Sam. 10. 3, tu iras de la plus loin ; רְּבָּשָׁה Amos 5. 27, au dela de Damas. — 2° De temps : רְּבָּאָה Lév. 22. 27, mais le huitième jour et après.

* תַּלְנְאָה f. Pret, emprunt, Rituel. * תַּלְנִיה Accompagnement (v. תַּלְנִיה).

תיללים m. pl. (rac. קיללים Jug. 9. 27, ils se livrèrent à la joie, ils firent des fêtes: שְׁיָשׁׁי וּעְלּילִים Lév. 19. 24, (tout le fruit sera) consacré, (on célébrera) des fêtes à la gloire de l'Éternel.

קלוה תולְזה יחלְזה pron. Celui, celle: זְּשְׁר מַבְּלֶּה יְחַלְּזּ נפּבְר תִּשְׂר בַּבְּלֶה I Sam. 14. 1, qui est de ce coté-là; אֲשֶׁר מַבֶּבֶר תִשְׂר II Rois 23. 17, quel est ce tombeau? תְּשָׁר מַבְּלָה Gen. 24. 65, qui est cet homme? יְשָּׁרְץ הַבְּלֵּה Ez. 36. 35, cette terre déserte.

תְּלֵיךְ ou תְּלִיךְ m. (rac, תְּלֵּךְ Dob 29. 5, marche: בְּרִוּץ הַלִּיבֵי בְּחָבָּח Job 29. 5, lorsque mes pas (mes pieds) se baignaient dans la crème.

לְּכְּהָם Nah. 2. 6, ils trébucheront dans leur marche, course; חַלִּיכָּה Ps. 68. 25, les pas, l'entrée, de mon Dieu. — 2° Chemin, direction: לבווים ביל בינות פולם Hab. 3. 6, les chemins qui existaient de tout temps (s'affaissent) devant lui; ou la direction du monde, ou tout ce qui se passe dans le monde, vient de lui. — 3° Troupe de voyageurs, caravane: הַלְּכִיה מְּבָּאָבּ Job. 6. 19, les caravanes qui marchent vers Saba.

 אַגרֹחַיחַם חוֹלְכוֹח צַל־טוֹבְיַח Neh. 6. 17. leurs lettres arrivaient à Tobie. L'endroit vers où l'on va est précédé de אַ : לְּהָדְנָא אָמִר אֶל־מָקוֹם אַחֵר Nomb. 23. 13, viens avec moi à un autre endroit; de יידוֹנָתון חָלַךְּ לְבֵּיתוֹ : לְ I Sam. 23. 18, et Jonathan retourna chez lui ; de צָּל : וַאַנִי חוֹלַהְ עַל אֲשָׁר־אַנִי חוֹלַהְ II Sam. 15. 20, et je vais vers où je vais sans savoir où; avec a aller dans, entrer: ירואדיולַן; בַּנְּנִרְבֶּר I Rois 19. 4, il entra dans le désert ; וְנִמְּשֶׁם בַּשְּׁבִר חָלֶבָת Is. 46. 2, eux-mêmes sont allés dans la captivité ; אם־בַּּחָקֹרַר הַלָּכוּי Lév. 26. 3, si vous marchez selon mes lois, si vous les suivez; בְּשַׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר חַלַּךְ אָחִי Mal. 2. 6, il a marché avec moi dans la paix et la droiture ; avec le rég. dir. : בַּיר אַנִיוּרוּ על בור בון בון בון II Chr. 9. 21, les vaisseaux du roi vont à Tharsis. — Avec l'acc. Aller à travers, traverser : וַנַּלֵּךְ אֵת כָּל־תַּאָּדְבָּר Deut. 1.19, nous traversames tout le désert ; לָאוֹרוֹ אֵלֵהְ דּוֹטֶּקּ Job 29. 3, à sa lumière j'allais à travers les ténèbres. חַלַהְ עִם Avoir du commerce avec, fréquenter: ּ וְלָלֶבֶת צִבראַנְשֵׁיר רַשַּׁע Job 34. 8, et de fréquenter les impies. יולה אַחַביּר Aller après, suivre : נילה יוֹמַת אָחֵר אֶּחָיו Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères ; וָאַחֵרֵי לֹאֹ־רוֹעָלוּ חַלָּכוּ Jer. 2. 8, ils ont suivi (des idoles) qui ne peuvent secourir. — Marcher; au fig., se conduire, vivre : הוֹלַךְ מָּמִים Ps. 15. 2, qui vit dans la simplicité; דולַה רוּהַ Mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, c.-à-d. qui s'occupe de choses vaines et fausses ; דוֹלֶהְ רֶכִיל Prov. 11. 13, qui va médisant, le mé-

3° De l'eau, couler: בֵּר חַשְּׁלֵחְ חַוּלְכָּרִם Is. 8. 5, les eaux de Siloah qui coulent doucement.

Niph. בְּצִל מִנְשׁוֹחוֹ נֶחְלְבְתִּי : תְּיַלְבְּתִּ 109. 23, comme l'ombre qui s'abaisse, je disparais, je passe.

Pi. תְּלֵבְתִּי Les mêmes significations que le Kal: קַּלְּבְתִּיוֹם קֹנֵר תִּלְּבְתִּי Ps. 38.7, toute la journée je marche morne, triste; תְּאַלֶּדְרְ רַאַלֵּדְרְ Ez. 18.9, il suit mes lois; תְּאַלֶּדְרְ רַאְלֵּדְרְ Prov. 6.11, et ta pauvreté viendra comme un voyageur, un hôte, qu'on n'attend pas, ou comme un rôdeur, vagabond.

קלן chald. Pa. Aller, se promener: מְחַלַּהְ בְּיָהְי, Dan. 4. 26, il allait, se promenait. Aph. מְחָלָּבִין בְּנוֹא־טִיְא Dan. 3. 25, se promenant au milieu du feu.

קר ה. 1° Woyageur: מַיְבָשׁ הַּלְּהָ חָּתְּשִׁרִּי II Sam. 12. 4, un voyageur, עם פֿנְרָה אָנְיִי II Sam. 12. 4, un voyageur, עם פֿנְרָה בְּיָשׁי וּ בּיִלְּהְי וּ וּשְׁרָּהְי וּ וּשְׁרָּבְי וּ וּ וּשְׁרָּבְּי וּ וּ וּשְׁרָּבְּי וּ וּ וּשְׁרָבְּי וּ וּ בּיִבְּשׁי וּ וּשְׁרָבְּי וּ וּשְׁרָבְּי וּ וּשְׁרָבְּי וּ וּשְׁרִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבִּי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְייִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִים וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּשְׁרְבְּיִי וּבְּיִים וּשְׁרְבְּיִים וּשְׁרִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּשְׁרְבְּיִים וּבְּיים וּבְּיִים וּבְּיים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיים וּבְּיים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְייִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְייִים וּבְּייים וּבְּייִים וּבְּיִים וּבְּייִים וּבְּיים וּבְּיים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּייים וּבְּייים וּבְּייים בּיוּבְייים וּבְּייִים בּייִים בּיּיִים בּיוּיים בּייבְּייים בּייים בּיוּבְיייים בּיוּייִים בְּייִים בּיוּישְׁייִים בְּיוּייִים בּייִים בְּיוּייִים בּיוּייִים בְּייִים בְּיִיבְּיייים בּייבְּיייים בּייבְּייים בּייבְּייים בְּייבְיייים בְּייבְייייי

קלה לא הַיְמְטון: m. chald. Péage: תַּילָה לָא הַיְמְטון Esdr. 4. 13, ils ne payeront pas le droit de passage, droit de péage.

תְּלְכָּה f. (const. הְלְכָּה). Règle, loi, Aboth.

קרלי ערי עלי ראשר: 4° Briller, luire: קרלי Job 29.3, lorsque sa lampe luisait sur ma tête.— 2° Vouloir briller, se vanter, extravaguer: אַבְּרְהָי לַּחוֹלְלִים אַל־הְחוֹל 75. 5, j'ai dit aux insensés: N'extravaguez pas; ou aux superbes qui se vantaient: Ne vous vantez pas.

Pi. Louer, célébrer: טֶּבֶע מֵּיוֹם וְעַלְּהִיף 119.164, sept fois chaque jour je te loue; הְלְּבִּירִם (alleluia) louez l'Éternel; בַּאַרִים אֲרַאָּרַ Ps. 56. 5, je me glorifie en Dieu de sa promesse.

Pou. Etre célébré: אָקרָא בְּיִף Ps. 18.4, je m'écrie: Que Dieu soit loué! Ps. 78. 63, et ses vierges ne furent pas célébrées (par des chants de noces), ne furent pas mariées.

Poe.: מֵי חִינֶּלְ חְיָם Eccl.7.7, la violence rend insensé le sage, lui trouble l'esprit.

Poal, passif: מְחוֹלְלֵי תֵּי וְשְׁבְעוֹ Ps.102.
9, mes railleurs, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; מְחִילִּל בְּׁלְּחִילְּל בְּׁלְּחִיל Eccl. 2. 2, au rire (ou à celui qui riait) j'ai dit: Tu es insensé, ou: Tu es une folie.

Hiph. 1º Faire briller: לא יְדֵלּנ אוֹרָם Is. 13. 10, elles ne feront point briller leur lumière; מְקל אוֹר Job 41. 10, (son éternument) fait briller la lumière, jette du feu. — 2º Briller: אִבּר אָרְאָד אוֹר Job 31.26,si,en voyant la lumière (le soleil) qui luit, (mon cœur, etc.).

Hithp. Etre loué, se louer: הְיָבְּיִה Prov. 31. 30, la יִרְצָּחִרְיֵרְ הִיא הְתְּדְּעָּלֶל femme qui craint Dieu, c'est elle qui sera louée; יְרָצִּח הָעָנִים Ps. 52. 3, que te glorifies-tu de la malice, ò homme puissant?

Hishpo. Agir follement, se montrer comme fou, faire l'insensé: בְּלֵּהְ חַבְּבֶּב Jér. 46. 9, montez les chevaux, et courez follement dans les chars; וַיְּרְהַלֵּלְ בְּנֶדֶם I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux.

* 20 m. Louange, nom collectif des Psaumes 443-448, qu'on récite les jours de fête, etc.

n. pr. m. Jug. 12. 18.

י חַלְּלוֹ pron. Ces : תַּלְלוֹ Rituel, ces lumières.

קרים דיקבי היקבי ביקבי Jug. 5. 22, alors se sont rompues les cornes des pieds des chevaux; ביקבי היקבי היקבי וועלבי ביקבי Jug. 5. 26, et elle frappa Sisara; ביקבי היקבי ביקבי I Sam. 14. 16, la foule allait et se brisait, se dispersait; ביקבי ביקבי Is. 41.7, celui qui bat l'enclume (ביקבי ביקבי וויר, ביקבי ביקבי Is. 28. 1, frappès par le vin, ivres.

חלם n. pr. m. I Chr. 7. 35.

קְלְמֵּהְ f (רְצֵּכְּ Marteau: הְּשְׁלֵּחָה Jug. 5. 26, vers le marteau des ouvriers.

les Zuzims, Gen. 14. 5.

חם et תְּבְּים pron. pers. 3° pers. plur. masc. Ils, eux; quelquefois pour le fém.: תְבָּים בָּאוֹם Ruth 1. 22, et elles arriverent à Bethlehem; il renferme le verbe subst.: מְבִּים הַאָּחַם Gen. 6. 4, ce sont les héros.

לאַ־מֶּדְשׁ וְלֹא מֵדְשׁׁ הַּא Ez.7.11, il ne restera rien ni d'eux, ni de leur foule, peuple, ni de leur force ou richesse; selon d'autres: ni de leurs enfants; ou בּיִבְּיִשׁ

n'est que le prenem my redoublé, ni d'aucun d'eux, ni d'un seul d'entre eux tous.

(מֹנַינָתָא אַ) עַמְּנָרָתָא).

יים (fut הַּבְּיִד onomat.) 1° Murmurer, של ברבית ברבים כלמי : bourdonner, rugir 59.11, nous rugissons tous comme des ours; בתלב Ps. 59.7, 'ils aboieront כתב ובקר וצהורים : comme des chiens אָטִיּדָוּה וְאָחַכְּה Ps.55.18, le soir, le matin et à midi, je médite et je soupire; אייה Prov. 1.21, les endroits bruyants, les rues.— Des instruments: מַכּנוֹר תַוַמוּ Is. 16. 11, (mes entrailles) retentissent comme une harpe; בַּחַלְלָים יַתַיבָּת Jer. 48. 36, (mon cœur) pousse des sons comme une flute.—De l'eau : יַדַוֹמֶרוּ מימיד Ps. 46. 4, ses flots mugiront, se troubleront. — D'une foule : דַמַּר גוֹרָם Ps. 46.7, les peuples frémiront; פַיי־רָּעָרוּ אויביה ייוועייון Ps. 83. 3, car voilà que tes ennemis frémissent ou triomphent; לץ הַיַּדְן חֹמַח שֵׁכָר Prov. 20. 1, le vin est railleur, la boisson forte est bruyante.

2° De l'agitation de l'âme: être frappé, touché: למריביים Ps. 42. 6, pourquoi es-tu abattue, o mon âme, et agitée en moi? " הְּחָמִי עַבְּי Priva Prov. 7.11, elle est bruyante, causeuse.

תַּמָּה Ils (ץ. בּוֹקָה.

פון פון היים et אין chald. pron. pers. plur. 3° pers. Eux, ils: אַרָּיָה יְשִׁי בְּחָיִה Esdr. 4.10, et il les a fait demeurer dans les villes; יְשִׁיּקֵח הַשִּׁין Dan. 2. 34, et elle les a mis en pièces.

 קיהיים Gen. 17. 5, je t'ai destinë (pour être) le père d'une multitude de nations. — 3° Richesse, argent: אַרְאָרָא Ecol. 5. 9, et celui qui aime l'argent. — 4° Agitation, mouvement de l'ame: מַבְּירָ מַבְּירָ Is. 63. 15, l'émotion de tes entrailles, ta miséricorde. — Une fois fém.: יְבִירְ Job 31. 34, une grande foule.

יתמו (v. אמון).

תובות n. pr. que donne le prophète dans sa vision à une ville qui sera dans la vallée, où aura lieu un grand carnage des troupes de Gog, Ez.39.11-16.

קּמְיָה f. Bruit, son : הָּמְיָה Is. 14.11, les sons de tes instruments de musique.

וְיִבּין Etre nombreux (ע. יְיִבּין בּיִבּין בּרָבּ בּרַבּ בּרָבּ בּרָב בּרַבּ בּרָב בּרַבּ בּרָב בּרַבּ בּרַב בּרב בבירב בירב ב

וְּטְלֵּחָ n. pr. Haman (Aman), fameux

par sa haine contre les Juifs (v. le livre d'Esther).

יְּחַבְּא בּר־: m. chald. Collier בְּחַבְּא Dan. 5.7 (cheth.), un collier d'or.

תְּכְּיִר אַשׁ . pl. Paille sèche: מְּקְיֹרֵי אַנּ Is. 64. 1, comme le feu brûle la paille sèche, les rameaux; selon d'autres, de סְּטָּ le feu qui fait fondre toutes choses: ou comme le feu brûle, dissout, les choses qui fondent, les métaux, etc.

II avec makkeph הָרְ 1°Adv. ou interj. Voici que, certes: ער אַנוּר מִּנְּעוּ פּרָּנִי פּרָעּבּי פּרָנּי פּרָעּבּי פּרָנּי פּרָעּבּי פּרָנּי פּרָעּבּי פּרָנּי פּרָעּבּי פּרָעּבּי פּרָעּבּי פּרָעּבּי פּרָעּבּי פּרָעּבּי פּרָעּבּי פּרַעּבּי פּרַעּבּי פּרַעּבּי פּרַעּבּי פּרַעּבּי פּרַעּבּי ער פּרַעּבּי פּרַעּבּי ער פּרַעּבּי ער פּרַעּבּי ער פּרַעּבּי ער פּרַעּבּי ער פּרַעּבּי ער פּרַעַּבּי ער פּרַעַּבּי פּרַעּבּי ער פּרַעַּבּי פּרַעּבּי פּרַערי פּרַעּבּי פּרַערי פּערי פּרַערי פּרּערי פּרּערי פּרַערי פּרּערי פּרַערי פּרּערי פּרַערי פּרַערי פּרּערי פּרּערי פּרַערי פּרּערי פּרערי פּרּערי פּערי פּרּערי פּרּערי פּרּערי פּרּערי פּערי פּרּערי פּרּערי פּערי פּערי פּרּערי פּערי פּערי פּרּערי פּערי פּייי פּערי פּערי פּערי פּעריי פּערי פּערי פּערי

קים chald. Les mêmes significations que II בוּ הּפּרי. ביי בּבּלְינָא בוּ Dan. 3. 17, certes il y a notre Dieu (qui pourra); בַּי בַּבְּלָכָא טָב Esdr. 5. 17, s'il platt au roi. בּינָאָרָץ f. Jouissance, profit: בְּינָאָרָץ Aboth, quand c'est leur profit.

* הַּבְּעָרֶץ בּיִר בּיִים בּיִי בּיִים בּיים בּיִים בּיִים בּיים בּיים

י קנה א Jouir: לֶבְנִית בָּיָם בְּיֵבְ אָרָם Rituel, pour que les hommes en jouissent.

pr. pers. 3° pers. fém. pl. Elles (v. I הַבָּוֹן Gen. 41. 19,

je n'en ai pas vu comme elles (les pareilles); renfermant le verbe être: ישׁ רְּיִישׁוֹי וֹשׁנִים (Gen. 6. 2, qu'elles étaient belles; avec les prép.: יְשִּׁישׁ בְּרַשִּׁי Lév. 5. 22, (une des choses) par lesquelles (l'homme) pèche; יְשִּׁיִי וְּכְּיַשִּׁי וֹנְכִישְׁי וֹנְכִישְׁי וֹנְבִישִׁי וֹנְבִישִׁי וֹנְבִישִׁי II Sam. 12. 8, j'ajouterai pour toi encore beaucoup d'autres choses, tant et tant.

rarement דְּבָּה, formé de II דָּבָּה et n parag. Voici, voilà, allez! Il montre, désigne, les personnes, les choses, les endroits et les actions qui sont proches ou qu'on fait ressortir: הַּנָּה אָשְׁהָּוּך Gen. 12. 19, voici ta femme; אָהָר בָאהָד 18. 9, la voilà dans la tente; דְּעָה נַחַהְי לָכָם 1. 29, voici que je vous ai donné; יונה מרכו אחדהי Ps. 134. 1, allez! louez l'Eternel. Il se lie aux suffixes qui remplacent le pron. pers. : דוֹנָי צָנוּ בָּר I Sam. 12.3, me voici, déclarez contre moi; דומור ביר אַפורו Gen.27.18, me voici, qui es-tu? ראנר האנר Is. 65. 1, me voici; קוקה מח Gen. 20. 3, certes tu mourras; הָהֶ הְרָת Gen.16.11, te voila enceinte; יְהְיּנִי נְאָב Nomb. 23. 17, et il était là debout; יראמרו לה דונמי Job 38.35, vous diront-ils: Nous voici? רְחַנְבֶם יַדְשׁים Deut. 1.10, et vous voici aujourd'hui (nombreux, etc.); וְצַהַּח הָוֹנָנוּ בְּרֵדָהְ Jos.9.25, et maintenant nous voici dans ton pouvoir.

קְּנְחָה (crac. שָבּיְהוּה). Repos, exemption, remise: רָבְּנְהְהוֹ לַמְּרֵימֹת בְּשָׁה Esth. 2. 18, il accorda aux provinces une remise (d'impôts).

ח. pr. d'une vallée (v. אַ).

עליי n. pr. d'une ville en Mésopotamie, II Rois 18. 34. קּמָר Reposer. Kal inusité. Pi. Se taire: קַמָּר מִפְּטֵּר מִפְּטֵּר מִפְּטֵּר בַּאָטֵר בּצְּטֵר בּצְיר בּצְיר בּצְיר בּצְיר בּצִיר בּצְיר בּצְייר בּצְיר בּבּיי בּצְייר בּיבּייי בּצְייר בּייר בּצְייר בּצְייר בּייר בּצְ

Hiph. Faire taire : נַיַּדְטֹ בָּלֶב אָח־דְּעָט Nomb. 13.30, Chaleb fit taire, calma, le peuple.

קלנְה (rac. מַאֵּרן הַקּנוֹת: Lam. 3. 49, sans relache ou sans soulagement, consolation.

קַפּוּה יַדָּה : 1° Tourner (יַדַשּׂהָה הַ fut. I Rois 22. 34, tourne ta main, tourne bride; יְמַהְ יִמְלָהָ לַרָּאָל עֹרָם Jos. 7. 8, Israel a tourné le dos, a pris la fuite. — 2º Retourner, détruire : לָבַלְתִּד תַּשָּׁבָּר אָתר חַעִּיר Gen. 19. 21, que je ne détruirai pas la ville. Avec דַּמַבְּהִיד בָבֶם Amos 4. 11, j'ai détruit une partie d'entre vous, jai fait une destruction au milieu de vous. — 3° Changer: הַמָּה לָמָם לָשְׁישׁ ישמי Ps. 105. 25, il a changé leur sen--timent pour hair son peuple; יָּתַשַּׂבְּחָּר אַבְלָם לְטַשוּרְ Jér. 31. 13, je changerai leur tristesse en joie. Intrans.: יִּטְעָרָהו לא דופה לבן Lev. 13.4, et le poil n'a point changé (pour devenir) blanc. — 4º Pervertir : תַּמַכְהַם אַת־דִּבְרֵי אַלִּדִּרם חַיִּים Jér. 23. 36, vous avez perverti les paroles du Dieu vivant; קַּמְכָּבֶם Is. 39. 16, que vous êtes pervertis! selon d'autres, (il m'est facile) de vous changer (comme le potier manie l'argile).

Niph. Se tourner, se changer, passer d'un état à l'autre: אָבְּיִבְּיִהְ אָלִינְיִבְּיִן Jos. 8. 20, ils se tournèrent vers בּיִבְּיִבְּיִן אַרָּיִבְּיִן Jos. 8. 20, ils se tournèrent vers cux qui les poursuivaient; אַבְּיבְּיִי בְּיִבְּיִי אֲלִיבְיִי Prov. 17. 20, celui dont la langue est versatile ou perverse; אַבּיִּבְיִּוּ בַּבּיִּרִי בַּבּיִר בַּבְּיִר בְּיִבְיִי בּבּיִר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בִּבְיר בִּבְיר בִּבְיִר בִּבְיִר בִּבְיִר בִּבְיר בַּבְּיִר בְּבִיר בַּבְּיִר בְּבִיר בַּבְּיִר בַּבְּיִר בַבְּיִר בַּבְּיִר בַּבְיר בַּבְּיִר בַּבְּיר בַּבְּיִר בַּבְּיִר בַּבְּיִר בַּבְּיִר בַּבְּיִר בַּבְּיִר בַּבְּיר בַּבְּיִר בַּבְּיִר בַּבְּיר בַּבְּיִר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְיר בַּבְּיר בַּבְּר בּבּבּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּר בּּבְּר בּבּר בּיבּבּיר בַּבְּר בּבְּר בּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּר בּּבְּר בּבְּר בּבְּבּר בּיבּבּר בּיבּבּיר בַּבְיר בּבּר בּיבּר בּבּבּר בּיבּבּיר בַּבְּר בּיבּבּר בּיבּב בּיר בַּבְיר בּבּבּר בּיבּב בּיר בּבּבּר בּיבּב בּיר בּבּבּר בּיב בּבּר בּיבּב בּיר בּבּבּר בּיבּב בּיר בּיבּב בּיר בּיבּב בּיר בּבּבּר בּיבּב בּיר בּבּב בּיר בּבּב בּיר בּבּב בּיר בּבּבּר בּיבּב בּיר בּיבּב בּיר בּיבּב בּיר בּיבּב בּיר בּיבּב בּיר בּבּב בּ

de Pharaon et de ses serviteurs fut changé à l'égard de ce peuple.—2° Étre renversé, détruit: מֵדְ בַּנְיִים יוֹם וְנִינְיִם Jon. 3. 4, encore quarante jours, et Ninive sera détruite.

Hoph. יְרְהַפַּרְ עַלֵּר הַלָּרוֹת Job 30.15, la terreur s'est tournée contre moi.

Hithp. Se tourner, changer: בְּעָדְבָּבְּ רְשָׁבְּיבְיּתְבִּיִם Gen. 3.24, l'épée qui tourne toujours, qui s'agite, une épée flamboyante; selon d'autres, à deux tranchants; בְּבְיַבִים מִרְבָּן Jug. 7.13, qui roulait dans le camp des Madianites; בְּיִם מְּבֹּבְּ בְּיִבְּיִם Job 38.14, (la terre) change comme l'argile peut changer d'empreintes.

בְּינְינְי et שְּׁבְּי m. Le contraire: מְּבָּרְ בִּינְיִי בְּּרָ בַּבְּ Ez. 16. 34, il t'est arrivé le contraire qu'aux autres femmes; בְּינְיִי בָּרְ 16. 34, et tu as été, ou tu as fait, le contraire.

ਸ਼ਰ੍ਹੇ f. Destruction: ਸ਼ਰ੍ਹੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੀਜ਼ਸ਼ Gen. 19. 29, d'au milieu de la destruction.

יַפְּרְפַּךְ adj.: יָנָרְ אִישׁ וָזִירְ Prov. 21. 8, la voie de l'homme est tortueuse et étrange (v. יָנִיר.).

* הַפְּטֵר m. La perte: Aboth, la perte d'une bonne action; יְצָא תְּשְׁכֵּר Aboth, sa perte se compense avec son profit.

אַלְּת. pr. d'une idole. ou de la reine de Ninive, Nah. 2. 8; selon d'autres, Hoph. de יבָּב : et il est décidé (que le peuple de Ninive ira en captivité).

הַעְּלָה f. (rac. בְּצֵל). Délivrance: תָּדָּל Esth. 4. 14, le secours et la délivrance arriveront aux Juifs.

רְּבְּלְחָה f. (rac. בְּלֵחָה Prospérité : בְּלֶחָה Rituel, la bénédiction et la prospérité.

אָלָה m. Arme: אָבְאַשׁ עָלַיְהְ הֹעָּן Ez. 23. 24 (p. בְּהֹעָּהְ), ils viendront contre toi (avec) des armes (de guerre).

יתר (avec l'art. הָיִר, plur. הָיִרִים, const. יְיִרִים, v. יְיִרָר. Mont, montagne:

ויינמס משם הדידה Gen. 12. 8, il partit de là vers la montagne; une fois: יַבירו נָסוּ 14. לְנַתּוּלְשָּאָרִים דָירָה נָסוּ 14. 40, et ceux qui échappèrent s'enfuirent vers la montagne; pays montagneux, דַּלר יָרוּנְדָה, pays montagneux appartenant à la tribu de Juda, d'Ephraim; דער בישלחים Exod. 3. 1, la montagne de Dieu, la montagne de Sinaï; קריבי Is. 2. 3, Ps. 24. 2, Sion, appelé aussi etc., sa montagne בור כור שו , דור כורשי sainte; aussi דר בירוריר Is. 2. 2, la montagne du temple du Seigneur; דוני אַלַרף תור תובושוחרת Jer. 51. 25, je viens contre toi, montagne (forteresse) destructrice, dévastatrice, Babylone. Une fois fém. (selon Kimchi): שָׁמָבֶּה הָחָרֶה בור־שַּוּעִיר Ez. 35. 15, la montagne de Seir sera ruinée; הַרֵי בְּטֵּוֹמִים Cant. 8. 14, les montagnes des aromates.

הר הְהָהָ n. pr. de deux monts: le premier, à la frontière du pays d'Edom, Nomb. 20. 22; le deuxième, au nord du Liban, 34. 7, 8.

קרא ח. pr. d'une contrée, probabl. la grande Médie, I Chr. 5. 26.

דּרְבֵּה Beaucoup (v. בְּרָבּה Hiph.).

לַרַר (fut. בְּאָשֶׁר דְּיִרְגּי בְּנֵי (fut. בְּאָשֶׁר דְיִרְגּי בְּנֵי Jos. 10. 11, que ceux que les enfants d'Israel avaient passés au fil de l'épée; יַּרָבְּי בְּנִיךְ בְּיַרְבּע בַּיִן אָל־דָעָבֶּל אָּדִיד יַבִּירְיגֵּרש בַּיִן אָל־דָעָבֶל אָּדִיד יַבִּירְיגֵרש Gen. 4. 8, Cain se leva contre rère Abel et le tua; מֵּרְ בְּיַבְי בְּיַבְי בַּיִבְי בַיִּבְי בַּיִבְי בַּיבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְיי בַּיבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיִבְיי בַּיבְיי בַּיִבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבִּי בַּיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבִיי בּי בַּיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבִיי בּיּי בַּיבְיי בּי בַּיי בַּיבְיי בַּיבִיי בַּיבְיי בַּיִי בְּיבִּי בְּיִבְיי בַּיבִיי בְּיבִיי בְּיִבְיי בַּיבִיי בַּיי בַּיבְיי בַּיבִיי בְּיי בְּיִבְיי בְּיבִיי בְּיי בַּיי בְּיבִּיי בַּיי בַּיי בַיבְיי בַּיבְיי בַּי בַּיי בּיבִיי בּיבִיי בַּיבְיי בַּיבְיי בְּיי בְּי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיבִיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבִּיי בְּיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיב

Niph. Étre tué: וּבְּעֹרֶה אֲשֶׁר מַשְּׁיָה בּתַרֶב מַתְרַבְּנָת Ez. 26.6, et(les habitants

de) ses villages qui sont dans la campagne seront passés au fil de l'épée; בְּחָרֵג הָיָרֶג הָיוֹבְה (pour בְּיַרֶּג הָירֶג בְּיוֹבְר (pour בְּיַרָג הָירֶג quand aura lieu le carnage au milieu de toi (de la ville de Tyr).

Pou.: אַם־פְּּנְרֶג דֵּרְיָּנִי וּלְּכְּג Is. 27. 7, est-ce qu'il (Israel) a été frappé, tué, dans un carnage pareil (à celui qui a frappé ses ennemis) tués à cause de lui? בּי־פָּלֶּדְּ װִרְנָט כָּלִּדְעִּיוֹם Ps. 44. 23, car nous sommes égorgés chaque jour à cause de toi (parce que nous te restons fidèles).

קר, m. Meurtre, carnage: קר בים זיר, Is. 30. 25, au jour d'un grand carnage; בְּבֶּרָן נְאַבֶּרָן Esth. 9. 5, tuerie et carnage et destruction, extermination.

קרום: קרום f. Carnage, boucherie בְּרוֹם Jér. 12. 3, pour le jour du carnage; רְצַח צָּרְר בֹּאַן וַאֲרַבָּנָה Zach. 11. 4, mène pattre ces brebis (destinées) à la boucherie.

קרָה Concevoir, être enceinte: תְּהַרֵּהְ אָרִיקְרִיםְ Gen. 4. 1, elle conçut et enfanta Cain; תַּהַלִּהְ אַרִּבְּרִיםְ I Chr. 4. 17 (comme תַּהַלָּה), elle enfanta Miriam; avec בְּיִבְיּה בַּּמִּרְ בַּרִּרָּב בַּּמִרְ בַּמִּרְ בַּּמִרְ בַּרְּיִם וּבְּיִר בּיִר בִּירִ בּרִּיב בּיר בּיִר בּיר בּירִים 38. 18, elle conçut de lui, de Juda. Part. fém. תְּיִה Mère: בַּיְרָה מִיבְּיִה חַיִּבְּיִה Mère ser conçus (leur mère) s'est déshonorée; et masc.: מְרָבִי הֹיִרְיִם Gen. 49. 26, les bénédictions de mes pères. — 2° Concevoir par l'esprit, méditer: בְּיִבְּי שָּׁקְרִי בְּיִבְּי שָּׁקְר בְּיִבְּי שָּׁקְר שָּׁבְּי וּ Ps. 7. 15, et il a conçu le péché et enfanté le mensonge; inf. בּיִבְי נִבְּילָּבְי Is. 59. 4, et ידֹּה 59. 13.

Pou. pass.: אָמֵר חֹרָח נְבֶר Job 3. 3, et la nuit dans laquelle on a dit: Un homme a été conçu.

לְאִישׁ אְשָׁה : Gen. 38. 25, je suis enceinte par l'œuvre de l'homme, à qui appartiennent ces choses; יְרָהְיִהְ הַּבְּעֵּכְּ בַּרְיִהְיִה וְבִּיהְ בַּרְיִה בַּרְיִּה בַּרְיִה בַּרְיִּה בַּרְיִה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִיה בַּרְיִּה בַּרְיִיה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִיה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִּה בַּרְיִיה בַּרְיה בַּרְיה בַּרְיה בַּרְיה בַּרְיה בּיּבְיה בּיִּבְּיה בַּרְיה בּיּבְיה בּיִּיה בּיּבְיה בּיִּבְיה בּיּבְיה בּיּבְיה בּיִּבְיה בּיִּבְיה בּיִּבְיה בַּיְבְיה בּיִּבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בַּיּבְּיה בַּיְבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְּיבּיה בּיבּיה בּיבּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה

selon d'autres (p. ביים): tu perceras leurs montagnes, leurs forteresses sur les montagnes; קרות תובלפר Amos 1. 13, des femmes enceintes de Galaad (ou p. בַּבְּע les montagnes, v. בָּבָע.).

קירואר פולב: m.: קירואר Rituel, par les passions du cœur.

הַרְהוֹל chald. m. Pensée: הַּלְהוֹל Dan. 4. 2, et les pensées (que j'avais) étant dans mon lit.

יברון m. (de ישביקה הייבן: La grossesse: משביקה הייבן: Gen. 3. 16, ta douleur et ta grossesse.

"기키 Certes, vois! Aboth.

וְהָרִיוֹתְיוּ pl. f. (v. הָרָיוּ adj.): יְהָרִיוֹתְיוּ Osée 14. 1, et les femmes enceintes (de Samarie) auront leur sein fendu.

תְּחָלוּת m. Grossesse: תַּקְיוֹן m. Ruth 4. 13, et Dieu lui fit la grace de devenir enceinte; littér. Dieu lui accorda une grossesse.

תְּרֵים f. (de תַּרָים). La chose renversée, ruine: תַּרְים Amos 9. 11, je relèverai ses ruines, ou je rebâtirai ses maisons renversées.

Is. 49. 19, et ton pays de destruction, plein de ruines.

Jos. 10. 33.

סְרָם n. pr. m. I Chr. 4. 8.

תְּרְכּוֹן m. (p. מְיְבְּיִהְיּן. Palais, citadelle: רְיִבְּיִבְּיִן הַיְבְּיִבְּיִן Amos 4. 8, et vous serez jetées dans la citadelle; selon d'autres, n. pr., dans le pays de Harmon (de l'Arménie?).

77 n. pr. m. 1° Haran, frère d'Abraham, Gen. 11. 26. — 2° I Chr. 23. 9.

לְתָליס et סְתָליס 1º Renverser, démolir: תְּלֵּטְ בְּעָבְיָתוּ Lament. 2. 2, il a renversé dans sa fureur; אָלָט בְּעָבְיָתוּ Job 12. 14, s'il démolit (un édifice), il ne sera pas rebâti; בְּעָכִילָּטְ Ps. 58. 7, brise leurs dents dans la bouche; בְּעָכִילְּיִרְ בְּעָרְטָּךְ בַּעְרָטָרָ Is. 22. 19, il t'arrachera de ton poste (de tes fonc-

tions). — 2° Faire irruption; אַל־יָתְרָסוּ אַל־יִתְרָסוּ אַלִּיבְּיִי בּיִרְטּיִּגְּיִלְּיִי אַלִּיבְייִ בּיִר בּיִי Exod. 19. 24, qu'ils ne fassent pas irruption pour monter la où est l'Eternel.

Pi.: בְּי הְרֵסְ הְּדֶרְ Exod. 23. 23, mais tu les détruiras entièrement; מְּדֶרְסֵרְ Is. 49. 17, tes destructeurs et

tes dévastateurs.

קרֶם m. Destruction: קָּירָם Is. 19. 18, la ville de la destruction, ou (p. יְחָרֶת) ville de soleil, Héliopolis en

Egypte.

י הְשְׁתְתְּה f. Destruction, ruine: הְשְּׁתְתָּה Eituel, la ruine du monde.

(מָבָל Intelligence (v. בְּשְׁבֵּל).

ח השם n. pr. m. I Chr. 11. 34.

רְשְׁמְעִית f. (de l'inf. Hiph. de מַּמַשֶּׁ). L'action de faire entendre : אַנְיִם Ez. 24. 26, pour le faire entendre aux oreilles, pour annoncer les nouvelles.

תוחות ה. (rac. נְתַק:). Action de fondre, fusion: קינואון בְּטָּן: Ez. 22. 22, comme l'argent est fondu.

 l'un trompe l'autre; et נְיַתַּשֵּל מָּתָשׁ אֵלְּיָדּוּ I Rois 18. 27, et Elie les railla.

Pou.: לֵב העול הְשָׁהוּ Is. 44. 20, le cœur trompé l'a égaré.

ת. pl. Moqueries, tromperies: אָם־לֹאָ חָחָלִים שְּׁבְּיּי Job 17. 2, si ceux qui sont autour de moi ne me disaient pas des choses trompeuses, des consolations vaines. רותר Permission, une chose permise, non défendue, Rituel.

Se ruer, se jeter sur quelqu'un: שְׁיִהְיּתְּיִ בְּּרִיתִּינְ Ps. 62. 4, jusqu'à quand vous jetterez-vous tous ensemble sur un homme? selon d'autres: calomnierez-vous, ou formerez-vous des intrigues, contre un homme?

٦

! (a devant schewa et devant les lettres p, p, z; j souvent devant des monosyllabes ou devant des syllabes qui ont la יְ ; כְּגִרכָּדו devant י muet ; בָ , בַ et j, devant אַ, אַ et אַ). Conj. 1° Et, soit pour lier les mots d'une phrase : אַת דַשָּׁעַיִם וְאֵת דָאָרָן Gen. 1.1, le ciel et la terre; soit pour lier les phrases entre elles : וָתַאַרֶץ הַוְיָתַה Gen. 1. 2, et la terre était. Pour lier 3 ou 4 noms ou verbes, ou plus, on donne le 1 soit à chacun d'eux (v. Deut. 14.26), soit au 3° et aux suivants (v. Gen. 13. 2, II Rois 23. 5), soit mėme au 2°, et non pas au 3°: מילכו יבלהד -- צפר Job 42. 9, Eliphaz et Baldad (et) Zophar allèrent (v. Ps. 45. 9). — 2º Explicatif: אַרָּבֶּרָ װּקבָרָ װּקבָרָ װּקבָרָ װּקבָרָ װּקבָרָ װּקבָרָ װּקבָרָ װּקבָרָ װּקבָרָ װּקבּרָ ו הבעירו I Sam. 28. 3, et ils l'enterrèrent dans Ramah, a savoir dans sa ville (natale); ואַעלַרו בָּאשׁ כְּחַנִיכָם וּכְאַפָּכָם Amos 4. 10, j'ai fait monter la puanteur (des morts) de votre camp (à savoir, ou jusqu') à vos narines. — 3º Augmentatif: יבְשָׁבַע לֹאֹ־יִנַּע תְּהְ רָע Job 5. 19, (dans six calamités il te sauve) aussi, et même dans sept le mal ne te touche pas. — 4º Relatif, remplaçant le pronom ou la prép. exprimés dans la phrase qui pré-

cède: ילא יַראוּ אַלִּדוּים Ps. 55. 20, et qui ne craignent pas Dieu; מַאֵל אָרָדְ וְיַעְוֹרֶךְ ואַת שָׁבֵּר וִיבָּרְבָּךְ, Gen. 49. 25, du Dieu de ton père qui t'aidera et du Tout-Puissant qui te benira. — 5º Alors: שָׁרֶב וִידַיְּהָּשׁב Exod. 16. 6, au soir (alors) vous saurez ; בַּל־אָרשׁ וֹבֶחַ וַבָּח וּבָא נַעַר חַפֹּדֵן I Sam. 2. 13, quiconque présentait un sacrifice, alors arriva le serviteur du prêtre. — 6° Comparatif: דַלאֹראֹדַן יִּמְבְּחָן וְתֵוּךְ אֹכָל יִשְׁצַם־לוֹי Job 12.11, l'oreille ne doit-elle pas juger des paroles comme le palais goûte les mets? — 7º Mais, quoique: ימַצֵּץ הַהַּעַח Gen. 2 17, mais de l'arbre de la science (du bien et du mal); אָדּיבְּוֹיני אָקִים אָדּיבְּנְיוֹל Gen. 17. 21, mais je conclurai mon alliance avec Isaac; יָאָלֹכִי עָמֶר וָאֵמֶר Gen. 18. 27, quoique je ne sois que poussière et que cendre. — 8º Ou : וּמָקַלֵּל אָבְדּר וָאָבּוֹ Éxod. 21. 17, celui qui maudit son père ou sa mère. — 9° Car : יְשַׁרָא הְשׁוּעֵה אָדֶם Ps. 60. 13, car le secours de l'homme est vain. — 10° Cependant: ואיוד יום יום ידרשון Is. 58. 2, cependant ils me cherchent chaque jour; donc: Ps. 4. 4, sachez donc. — 11° Pour que: לא איש אל ויכוב Nomb. 23. 19. Dieu n'est point un homme pour qu'il mente. — 12º Quand : יְבָּמִיהוּ Ruth 2.9, quand tu auras soif. — 13° ילה אורד Jug. 14. 16, comment te le dirai-je à toi?

ין ניושוף est le ין qui change le futur en prétérit, comme ייִקרא il dit, ביִקרא il appela, יַיִּין il fit; et le יָ, qui fait du

prétérit un futur: נְנָישָׁין tu donneras; tu feras.

" শেম adj. Certain: আনু চাট্ড un sacrifice pour un péché certain, qu'on est sur d'avoir commis.

"শানী Aveu, confession: দেলু শানুষ্ণ Rituel, par l'aveu de la bouche, c.-a-d. une confession en paroles, mais qui n'est pas sincère.

77 n. pr. d'une contrée d'Arabie, Wedan, Ez. 27. 19; d'autres traduisent: et Dan.

(signification douteuse) n. pr. d'un endroit: אַרְּהָבֶּעְ Nomb. 21. 14, Waheb dans Supha, province de Moab; selon d'autres: בְּיִבְ comme בְּיִבָּעְ ce que Dieu a donné (à son peuple, ce qu'il a fait pour lui) dans la mer Rouge.

ון m. (plur. ; const. כוויד, const. ביים וניב : Exod. 26. 32, leurs crochets d'or.

תְּי adj. Coupable: אָשׁ מְיּי Prov. 21. 8, le criminel. Cependant presque tous les commentaires l'expliquent comme

יָה adj., se rapportant à הָּרָה la conduite de l'homme est étrange.

Haman, Esth. 9.9.

וְלֶּדְ m. Enfant (v. לָּבֶּר: (יָלֵּר: m. Enfant (v. נָּלָר:): אַרּן לָּתּוּ Gen. 11. 30, elle n'avait pas d'enfant.

וֹלֶּך m. Enfant : לֹא רָנְּיִר נָּאוֹנָלְיוֹ II Sam. 6. 23 (cheth. יְבֶּר,), elle n'avait plus d'enfants (depuis ce jour).

n. pr. m. Esdr. 10. 36.

תוד מירוק מידו נער: M. Réunion : יוד מירוק מידו נער Aboth, que ta maison soit une maison de réunion pour les savants.

לעדה: תעדה האון f. Réunion, rendez-vous: און האון Rituel, par le rendez-vous pour commettre fornication.

'ቦታን n. pr. m. Nomb. 13. 14.

기가 n. pr. Wasni, fils de Samuel, I Chr. 6. 13 (le même est appelé 날다 I Sam. 8. 2).

יְּחְיִיּתְי n. pr. (la belle?). Wasthi, femme d'Assuérus, reine de Perse, Esth. 1.9.

1

ר Zayin. אַיַן septième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre 7. Sa forme répond à son nom: arme, hache. Il se permute avec אָרָם, אָרָם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, אַרָּם, פּרָם, אַרָּם, פּרָם, פּרַם, פּרָם, פּרָם, פּרָם, פּרָם, פּרָם, פּרָם, פּרָם, פּרָם, פּרַם, פּרָם, פּרָם, פּרַם, פּרַבּים, פּרַם, פּרַבּים, פּרַבּים

אַל m. Loup: יְנֶר וְאָב וְם־עָנָט Is.11. f, le loup habitera avec l'agneau; יְאָבֵר Soph. 3. 3, les loups du soir, qui sortent le soir pour surprendre la proie.

기 n. pr. Zéeb, un prince des Madianites, Jug. 7 25.

celle-ci, cela (v. le masc. m celui-ci).

יְבֶרֶנִי אֵלֹנְיִים אֹתִי : Donner, gratifier יְבֹרֵנִי אֵלֹנְיִים אֹתִי

יבר מיב Gen. 30. 20, Dieu m'a fait un don excellent.

לְבֶּר m. Don (v. זְבָּר).

77! (don) n. pr. 1° I Chr. 1. 36. — 2° 7. 21. — 3° 11. 41. — 4° II Chr. 24. 26.

7771 n. pr. 1° Jos. 7. 1. — 2° I Chr. 8. 19. — 3° 27. 27. — 4° Neh.11.17.

וְרְיּאֵל (don de Dieu) n. pr. Zabdiel, fils de Hagdolim, ou fils d'un des grands, Néh. 11.14.

הרָיָה n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. et Esdr.

י וֹבְרָיְהוּ n. pr. 1° I Chr. 26. 2. — 2° II Chr. 47. 8. — 3° 49. 44.

בּיבֶר מְיִר. Mouche: יְבִיבֶּר מְיִר Eccl. 10. 1, des mouches mortes, ou qui donnent la mort, des mouches venimeuses;

וו איל יביב' II Rois 1.2, le Dieu des mouches, Béelzebub, divinité adorée chez les Ekronites.

ובו

אבור (le donné) n. pr. I Rois 4. 5. אבור (le donné) n. pr. Esdr. 8. 14. אבור (la donnée) n. pr. Zebouda, mère du roi Yehoyakim, II Rois 23.36.

לְּהֵי בְּנִיתִי : Demeure בְּנִיתִי בְּנִיתִי I Rois 8. 13, j'ai bâti une maison qui sera ta demeure; שָּשָּי יְרֵינְי וּבְּלָּהְ Hab. 3. 11 (m parag.), le soleil, la lune, s'arrêtèrent dans leur demeure; מַּבְּלֵּהְ Ps. 49. 15, (ils iront à l'enfer) chacun de sa demeure, ou (dans l'enfer) qui sera leur demeure.

קבולון יובולון (de יבל habiter) n. pr. Zaboulon, fils de Jacob et de Léa, Gen. 30. 20, souche de la tribu de ce nom; n. patron. יְבוּבֹנִי Nomb. 26. 27.

Pi. Sacrifier souvent, avoir coutume de sacrifier: אַבּרוּ בְּבּרְנִים וּנִבּרְנִים II Chr. 33. 22, Amon sacrifiait (aux idoles) et les adorait; בְּנִבְּיוֹרְנִינְיִי בַּצְּרְנִים בְּצִּבְּיִם בַּצְּרְבִּינִי 28. 23, je veux leur sacrifier (aux idoles), et elles m'assisteront.

קבְּדִרים. plur, יְבְּדִרי const. יְבְּדִרי Victime, sacrifice: יְבִּדִרי Prov. 17. 1, (une maison pleine) de victimes, de bêtes égorgées pour le repas, avec des disputes (et où l'on se querelle); בְּדִרִי בְּדָרָ Exod. 24. 5, des hosties pacifiques, des sacrifices de remerciement; בַּדִר בַּיִּבְי I Sam. 1. 21, le sacrifice annuel; בְּדִר בִּיִּבְיִב 20. 29, un sacrifice offert par une famille. Le plur. une forme fém.: בּדִר בִּיִּבְיבַ בִּיִּבְיבַ בַּיִּבְיבָּיִי בִּיִּבְיבָּיבָ בַּיִּבְּיבָּיבָ בַּיִבְּיבָּיבָ בַּיִּבְּיבָּיבָ בַּיִּבְּיבָּיבָ בִּיִבְּיבָּיבָ בַּיִבְּיבָּיבָ בַּיִבְּיבָּיבָ בַּיִבְּיבָּיבָ בַּיִבְּיבָּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיִבְיבָ בַּיִבְיבָּיבָ בַּיִבְּיבָ בַּיִבְיבָ בַּיבְיבָּיבָ בַּיבְּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְּיבָ בַּיבְּיבָּיבָ בַּיבְּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבְּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיִי בַּיבָּיבָּייִי בַּיבָּיבָּיבָּי בַּיבָּיבָּיבָ בַיבָּיבָּיבָּיבָּי בַּיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיבָּיבָּי בְּיבָּיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיבָ בַּיבְּיבָיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָייִי בַּיִּיבָּיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּייִי בַּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָ בְּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָ בַּיבְּיבָּיבָּיבָּיבָייִי בַּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָ בַּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבָּיבְיבָּיבָּיבְיבָּיבְיבָּיבָי

Osée 4. 19, pour qu'ils soient couverts de honte à cause de leurs sacrifices (offerts aux idoles).

nites, Jug. 8. 5, Ps. 83. 12.

'Al n. pr. m. Esdr. 10. 28.

ְרִינְאָ (acheté) n. pr. m. Esdr. 10.43.

לקלי: Habiter, demeurer: יוְמְלֵינִי Gen. 30. 20, cette fois, c.-a-d. des maintenant, mon mari demeurera toujours avec ou auprès de moi.

וְבְּיִרְ chald. Acheter, gagner: בְּי נִנְיָנָא Dan. 2. 8, que vous voulez gagner du temps.

אָן m. Peau du raisin: בַּיִּרְצָּיִים וְצֵּיִים אָּנָּא Pomb. 6. 4, depuis les pépins jusqu'à la peau (du raisin).

חדר (const. דְּיִרָּ מְלֵּוֹן m. (const. דְּיִרָּ מְלֵּוֹן Prov.11.2, lorsque vient l'arrogance, vient aussi la honte, l'ignominie; אֵי יִדְעָּיִלּ אָרּוֹן בַּעָּלֵּעְ I Sam. 17. 28, je connais ton orgueil; concr. l'orgueilleux; בַּעָּיל דְּיִדֹן וְנָשֵּל בַּעִּיל בְּעִיל דְיִדְן וְנָשֵל בַּעִּיל בְּעִיל בְעִיל בְּעִיל בְעִיל בְעִיל בְעִיל בְּעִיל בְעִיל בְעִיל בְעִיל בְעִיל בּעִיל בּעִיל בּעִיל בְעִיל בְעִיל בּעִיל בּעיל בּעִיל בּעִיל בּעִיל בּעִיל בּעִיל בּעִיל בּעִיל בּעִיל בּעיל בּעִיל בּעיל בּעיל בּעיל בּעִיל בּעיל בעבּעל בעבעל בעבעל

אין (fém. ראֹז, plur. ראָשׁיַ) 1° pron. démonst. Celui-ci, celle-ci: יחָיַבי די דְּיָרָ פָּרָּאָר Gen. 5. 29, celui-ci nous consolera; איז יַשְּרָא הַאָּין Ruth 1. 19, celle-ci est-ce bien Noémi? יַשְּרָא רְּאָדִי יַשְּרָא Gen. 2. 23, celle-ci sera appelée femme; ראָז אָרָיָל Gen. 3. 14, parce que tu as fait cela. Avec le subst.: ראָדָר בּיִרָּיִל ce jour, יַשְּרָב רְאָדִי יַשְּרָּי cette chose; devant le subst. et sans

art., il renferme le verbe subst. être: c'est la pa- הַרָּבֶר ; c'est la parole, ou c'est la chose. Emph.: חַר פִרנֵר Jug. 5. 5, ce Sinai! מי וַהו אַלֹּדְוּים אַלֹדֶוּים Ps. 48. 15, que ce Dieu est notre Dieu! Méprisant: מַד־יּשָׁעֵנוּ וַדוּ I Sam. 10. 27, comment pourra nous sauver celui-là? קנה בַּצל הַחַלמוֹת הַלָּת Gen. 37. 19, voici cet homme aux rêves qui arrive! Avec le *pron. interrog*.: מיי רואא זַיז Esth. 7. 5, qui est-ce? harno Gen. 27. 20, qu'est-ce ! comment cela! קַּנָּהו נַה Gen. 18. 13, pourquoi donc? מַוּר־יּאָר עַשְירוּ Gen. 3. 13, qu'as-tu fait, ou pourquoi as-tu fait cela? אַל־חַד Is. 6. 3, l'un à l'autre.

2º Pron. relat. Qui, lequel: שְׁמֵע לְאָבֶרְהְ קִי יְלְנְהְ Prov. 23. 22, écoute ton père, qui t'a engendré; מַי יְבֶּירְהָ וְיִי צִיבְּרָהְ דִּצְּירְן וְיִדְּצִילְהְ מִי Ps. 74. 2, la montagne de Sion, sur laquelle tu résidais.

3° Adverbial., du lieu : אַב בּאַ בַּחָה Nomb. 22. 19, restez donc ici (à cet endroit); rap Gen. 37. 17, d'ici ; rap וּמְיַּדְּח לָאֵרוֹן Jos. 8. 33, des deux côtés de l'arche; du temps: יה פַּעַבְיִם Gen. 27, 36, déjà deux fois; אַנִּים בּשָּה שַׁנִּים Zach. 7. 3, déjà tant d'années; תַּדּיִרִם מַיִּרִים row Gen. 31. 41, il y a maintenant vingt ans que je suis (dans ta maison); יל הוֹדִי הַעַּה־תַּח בַּא Cant. 2. 8, (j'entends) la voix de mon ami, le voici qui vient; בַּיָרוּן אַבְּלּ הַיָּחָרֶב II Sam. 11. 25, c'est ainsi que l'épée dévore, ou : l'épée dévore tantôt celui-ci, tantôt celui-là; וו ביואר הבנית הנערה II Rois 5. 4, ainsi et ainsi a parlé, telle et telle choses a dit, la jeune fille.

לא pron. demonst. fem. sing. (v. דּקָ). Gelle-ci, celle: רְלֹא־וֹח דְלֹאִרֹח דִוֹן Rois 6. 19, et celle-ci n'est pas la ville; דְּבְּיִה דְּהְבָּעְה Eccl. 9. 13, j'ai vu aussi cette sagesse, ou: j'ai considéré la sagesse de cette manière, sous un autre point de vue.

וְנָנֶשׁא זָה מַּתְּפֵּנֶה (cheth.) il emporta un agneau du troupeau.

יוֹב שׁ: une fois יוֹב Gen. קּבָּר m. (const. יוֹב , une fois יוֹבָר בּ

2. 12). 1° Or: בְּבְּבְי Exod. 25. 8, de l'or et de l'argent; aussi pour בְּבָּבְּי בְּבָּבְּ בִּי בִּבְּבִּ בִּי בַּבְּבָּ בַּבְּרָ בִּי בַּבְּבָּ בַּבְּרָ בְּבָרְ בַּבְּרָ בְּבָּרְ בַּבְּרָ בְּבָּרְ בַּבְּרָ בְּבָּרְ בַּבְּרָ בְּבָּרִ בְּבָּלִייָם הַבְּבָּרְ בְּבָּרִ בְּבָּלִייָם הַבְּבָּלְ בְּבָּר בְּבָּלִייָם הַבְּבָּלְ בְּבָּרִ בְּבָּלִייָם הַבְּבָּלְ בְּבָּר בְּבָּלִייָם הַבְּבָּרְ בְּבָּבְירִם בְּבָּלִייָם הַבְּבָּי בְבַּבְּירָם בְּבַּלִייִם הַבְּבָּר בְבַּבְּירָם בְּבַּלִייִם הַבְּבָּר בְּבַּבְּרִם בְּבַּלִייִם הַבְּבָּר בְבַּבְּרִים בְּבַּלִייִם הַבְּבַּלְ בְּבָּר בְבַּבְּלִיים הַבְּבָּ בְּבָּלִיים הַבְּבּירָם בְּבַּלִיים הַבְּבַּל בְּבַּלִיים הַבְּבַּל בְּבַלִיים הַבְּבַּל בְבַּלִיים הַבְּבַּל בְעַבְּלִים הַבְּבַּל בְּבַּלִיים הַבְּבַּל בְּבַּלִיים הַבְּבַּל בְּבַּלִיים הַבְּבַּל בְבַּבְּלִיים בּבְּבַּלִיים הַבְּבּב בְּבַּלִיים הַבְּבּב בְּבַּלִיים הְבִּב בְּבַּלִיים הַבְּבַּל בְיִים בְבַּבְּלִיים הַבְּבּל בְיִבְּב בְבַּבְּלִיים הַבְּבּל בְיִבּב בּבְּליים הַבּבּל בִים בּבּבּל בּיבּים בּבּבל בּיִים הַבְּבּל בִים בּבּבל בּיִים הַבְּבּל בִים בּבּל בּיבּב בּיוּ הַם הּבּבּב בּיבּים בּבּבּל בּים הבּבּב בּיבּים בּבּבּל בּים בּבּבּים בּבּבּל ביִים בּבּבּל ביים בּבּבּים בּבּבּל בִים בּבּבּב בּיבּים בּיבּבּל ביב בּבּים בּיבּב בּיבּים בּבּבּל בִים בּבּבּים בּבּבּב בּיבּים בּיבּבּים בּיבּבּים בּבּבּבּים בּיבּבּים בּיבּבּים בּבּבּבּים בּיבּבּים בּיבּבּים בּיבּבּים בּבּבּל בּיבּים בּבּבּל בּיבּים בּבּבּל בּיבּים בּבּבּל בּיבּים בּבּבּבּים בּיבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּיבּים בּבּבּבּים בּיבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּ

הַבְּל Kal inusité. Pi. Donner du dégoût: בַּיְדְטְּמְדְּגְּ זְיִנְיְשְׁתְּאַ זְּיִנְיִם Job 33. 20, et le pain même lui donne du dégoût, (exact. son âme, ou l'état dans lequel son âme se trouve, lui inspire du dégoût pour le pain).

Diff (dégoût) n. pr. m. II Chr. 11. 19.

לְתֵּי chald. Avertir. Part. pass.: יוְיִירִיךְ: Esdr. 4. 22, et soyez avertis, prenez garde; " תֵּיֵי תָּיִיר Aboth, observe, fais attention a.

לוֹרֵת. Éclat: קּוֹרֵר הָרָקִיצַ Dan. 12. 3, comme l'éclat du firmament.

ال m. Eclat, floraison, nom d'un mois: با بالمناب I Rois 6.1, dans le mois de ziw (mois de floraison d'arbres et de plantes), le mois de אֵריָר, qui correspond à avril-mai.

זו et זו pron. démonst. et relat., pour זו et reit: זו דור Ps. 12. 8, cette génération; בַּדְרָּיִדְי זוֹ אֲלַפְּדֵים Ps. 132. 12, et ma loi que je leur enseignerai; aussi plur.: מִפְנֵי רְשָׁיִכִים זוּ שַׁדּוּנִי Ps. 17. 9, des méchants qui me font violence.

זוכ Couler: יַנְיוּבוּ מָיָם Ps. 78. 20, et l'eau coulait; de l'écoulement périodique des femmes: רָאָשָׁח כִּר־תַּחָרֶת זָבַה Lév. 15. 19, et une femme qui aura le flux menstruel; et en général: אָיָם זוֹב הַיָּדָאב זוֹב בּירָיוּב זוֹב Lév. 15. 25, une femme qui aura (hors le temps ordinaire) comme un flux menstruel; aussi d'un homme : אַרשׁ אָרשׁ פָּר רָדְוַרָה וָב בּבְּשֵׁרוֹ 15. 2, tout homme qui souffrira de la gonorrhée; נַב עִּמְקַה Jér. 49. 4, ta vallée est inondée (du sang des morts); מַיַבוּ מְיַבוּ (בּרָפַוְרִם Lam. 4. 9, car ceux-la sont morts (leur sang a coulé) percés par l'épée; selon d'autres: ceux-ci sont morts exténués (de faim); אָרֶץ וָבַה חַלָּב וּדְבָשׁ Exod. 3. 8, une terre abondante en lait et en miel.

בוֹת m. Ecoulement, la gonorrhée simple; avec suff.: יבית Lév. 15. 1, 33; de la femme: הַיָּבִי 15. 25, et הַּבְיִּע 15. 26, ses ordinaires, ou flux pareil au flux menstruel.

 contre son prochain, ou s'il prémédite un crime, etc.

" Tun Qui commet un péché volontairement, et par (commettre un péché) avec intention, de dessein prémédité.

קור chald. Agir avec insolence. Aph. inf. רְיָהְיִהְ בְּיִבְיהְ Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance, littér. à agir effrontément, avec insolence.

זוי inusité. S'agiter, se mouvoir (v. ייִר): אַרְ אָרִין אוּדוֹ הַאְּקוֹבּוֹי Aboth, ils ne le remuent pas de sa place.

n. pr. d'un peuple habitant un pays voisin de la Palestine. Gen. 14.5.

ከ፲ሽ n. pr. m. I Chr. 4. 20.

קְּתְּיָה f. Coin (plur. seul usité): מְּתְּהַיּ בְּתְּהָים בְּתֵּיִם בְּתָּיִם מְתְּשָׁבוֹח Zach. 9. 15, comme les coins, les cornes, de l'autel; הַמְיַבְּים בְּתָּיִם בְּתָיִם בְּתָיִם מְתְּשָׁבוֹח Ps. 144. 12, nos filles sont comme les colonnes angulaires sculptées, ornées.

אול (v. יַלַל) Répandre, prodiguer, mépriser: תְּלָלִים תָּיָב בְּעָבִים Is. 46. 6, qui tirent ou qui prodiguent l'or de la bourse.

Hithp. Mépriser, insulter: כֵּל-מְבַתְּנֶיתְי קייליתוּ Lament. 1. 8, tous ceux qui l'honoraient l'ont méprisée, insultée (p. תְּיִלְּתָּן.

תולְהְךְ, הוּלְהִדְּ, הוּלְהִדְּ, הוּלְהִדְּ, הוּלְהְדְּ, הוּלְהְדְּ, הוּלְהְדְּ, הוּלְהְדְּ, פער סערים, לוערים, לוערים, לוערים, אוברים, אוברים, בערים, בער

און Nourrir: רְּהֶב חֵזּינִים Jos. 6. 25, Rahab l'hôtesse (d'autres traduisent: courtisane, de תָּאָן ; *יָּהָב הָּלִינִיק אָרָן ; אַרְּיִבּילְינִיק אָרָן ; אַרְיִבּילְינִיק אָרָן ; אַרְיִבּילְינִיק אָרָן ; אַרְיִבּילְינִיק אָרָן ; אַרְיִבּיל אָרָן ; אַרְיִבּים בּינְיִים Hoph. מוּנְיִים בּינְיִים Jér. 5. 8, cheth., des chevaux bien nourris, gras (v. רָיֵן).

זון chald. Nourrir. Ithp. אְּמָהָּי אָל־אַמְּלְאָ בי Dan. 4. 9, et de lui se nourrissent toutes les créatures. יַרְּמָנ תַּיְּלֶּר מֵאֹנָה : וְנָהָי (rac. יַנְיָה מַאֹנָה בּאַנָּה). Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée (v. יוון).

Pilp. יְקְבֵּוּ מְיֵנְיְנֶּיךְ Hab. 2. 7, ceux qui te tourmentent, tes oppresseurs, s'éveilleront.

עלו chald. Trembler, craindre. Part.: רְישָׁהְיִי Dan. 5. 19, (keri יִבְּיִי Dan. 5. 19, (keri יִבְּיִי Aboth, ne t'en éloigne pas (ne t'écarte pas de ces maximes).

Pi. נְרווֹרֵר הַאַנֵער II Rois 4. 35, et l'enfant éternua.

femme. Part. ou adj. TEtranger, barbare: אַרָּם אֹכָלִים אֹרָה Is. 1. 7, les étrangers la dévorent; וְשָׁלַּחְתִּי לָבֶבֶל זָרִים וְזֵרִיּהָ Jér. 51. 2, j'enverrai contre Babylone des barbares qui la pilleront, exact. qui la traiteront comme un pays étranger, ennemi; selon d'autres (de ינָדו), des vanniers qui la vanneront; לאל זור Ps. 44. 21, à un dieu étranger, à une idole adorée des autres peuples; אַנָּהו וַרָה mise Prov. 2. 16, une femme dégénérée, prostituée; אָשׁ זַרֵּח Lév. 10. 1, du feu profane; יורו Prov. 22. 14, la bouche des étrangères ou des prostituées; ערניה ייראו זרות Prov. 23. 33, tes yeux verront des choses étranges.

Niph. יוֹרי אָרוֹר Is. 1. 4, (le même que Kal) ils sont retournés en arrière (se sont éloignés de Dieu).

Hoph. part.: יָלְאָרָה Ps. 69.9, je suis devenu comme un étranger à mes frères.

רות S'écarter, se séparer. Kalinusité. Niph.: לְאֵרְיָתֵּי בַּוּחשָׁרְ Exod. 28. 28, que le pectoral ne soit séparé (de l'éphod).

10 Ramper: יְחַלֵּי עָּמָר Deut. 32. 24, qui rampent dans la poussière, les serpents. — 2° Craindre: עַלִּיבֶּר חֲוֹלְיִה Job 32. 6, c'est pourquoi j'ai craint, je n'ai pas osé (dire ma pensée).

תְּלְיִת n. pr. d'un rocher près de Jérusalem: אָבֶּרְ חַיּהְיָּה I Rois. 1.9, pierre des eaux qui coulent, ou des serpents; Tharg., rocher d'où on domine la contrée.

מירות adj. m. (rac. יודר). Irrité, impétueux: חַבֵּיִם חַצִּירוֹנִים Ps. 124. 5, les eaux enslées, les flots impétueux.

יוֹי chald. m. Eclat, sérénité: רְדִינֵה Dan. 2. 31, et dont l'éclat prodigieux; קוְיוֹיִדְי שְׁבֵין צְלּוֹיִדְי 5. 9, et la sérénité de sa figure changea, il changea de couleur, pâlit.

ווי m. 1° Comme אין Éclat: מְיִרִי מְבּוֹרָיִתְ אין Is. 66. 11, pour que vous soyez réjouis de l'éclat ou de l'abondance de sa gloire. — 2° De זיו כב qui se meut. Bête, animal: Ps. 50. 11, et les bêtes des champs sont à moi, ou me sont connues.

37. — 2° II Chr. 11. 20.

רְּחָיִי (éclat) n. pr. m. I Chr. 23.11. Le même est appelé יִיבָּא, vers. 10.

יינא n. pr. (ע. יינות).

"ע" m. Émotion: קל דים טורא Rit., le bruit d'une grande agitation, émotion.

ሂኘ (émotion) n. pr. m. I Chr. 5. 13.

ייף n. pr. m. I Chr. 4, 16.

וְיְקְוֹת (ע. יְשִּרָם). Étincelles, flammes, brandons: יְשִּרְרָ Is. 50, 11, vous qui lancez des flammes, des brandons, ou qui êtes armés de brandons (v. יְשִׁיֵּר).

יוֹתר (const. ריי, pl. יוֹתרים). 4° Olivier: יוֹמרים לַנֵית Jug. 9. 9, les arbres dirent à l'olivier. — 2° Olive: אָבָּיר Mich. 6. 15, tu fouleras les olives. — יוֹר הַיִּרִים בּעַר Zach. 14. 4, la montagne des Oliviers, dans le voisinage de Jérusalem.

וֹיְתָּן (olivier) n. pr. m. I Chr. 7. 10.

קּוֹ et קּוֹ (fém. הְשָׁי) adj. Clair, pur: הָּי מְיּ בְּיִח יִיִּ בְּיִּח יִיִּי Exod. 27. 20, de l'huile d'olives pure, claire; בְּיִבְּי יַּבְּי 30. 34, de l'encens pur; au fig.: בְּיִבְּי אָבָּי Job 16. 47, et ma prière était pure; בְּיִבִּיר אָבִּיה אָבִּין Job 8. 6, si tu deviens pur et sincère, droit.

יוְדְיּ Ou וְכָּאִי Juste, innocent : יְדְיּ Aboth, tu les regarderas comme des justes, des innocents.

לְּכָּהְ (v. יְבָּהְי בּׁלְּה pur, au sens moral: אַבְּה יְלָּה יְלָּה יְלָּה יִלְּה יִּאָשָׁה Job 25. 4, et comment (l'homme) qui est né d'une femme parattrait-il, serait-il, pur? מְּנְיָהְיִ בְּּשְׁיִבְּוּ Ps. 51. 6 (pour que) tu sois pur dans ton jugement; יְיִבְּיִר לְּאֵרוֹי Rituel, et que nous nous réjouissions bientôt de sa lumière.

Hithp. בְּוְצֵבּי רְוַבְּבּי pour יְוְרָכּי Is. 1.16, lavez-vous, purifiez-vous.

לבן chald. f. Pureté, innocence, mérite: לָּי חַשְּׁמְבְּרֵיז לָּי Dan. 6. 23, (parce que) l'innocence ou le mérite a été trouvé en moi.

יברת יבישיר לְּמַנֵי: Même signif. בְּלְּמֵנְי Rituel, le mérite et la droiture se tiennent devant son trône; יבְּיַבְי בְּבְּלֵי inscris-nous dans le livre des mérites; בְּלְּבְּלְ וְכָּאוֹ Aboth, (juger quelqu'un) en bien, favorablement.

לוֹכְיֹלְי f. Verre ou cristal (rac. יְנָבְהְ הָנָבְ וּוְבַבּיִר Job 28. 17, on ne lui égalera ni l'or ni le verre (ou le cristal).

בְּלָּהְת כָּל-וְכוּרָך: Le mâle: יֵרָבָּׁת כָּל-וְכוּרָך: Exod. 23. 47, tous les mâles d'entre toi se présenteront.

7121 (souvenir) n. pr. m. 1° Nomb. 13. 4. — 2° I Chr. 4. 26. — Et plusieurs autres.

'M (pur) n. pr. m. Esdr. 2. 9.

קבי (v. קיירי) Étre pur: יפשר (v. קיירי) Lament. 4. 7, ses princes (ou nazaréens, consacrés à Dieu) étaient plus blancs, plus purs, que la neige; au fig.: מנינית ואלים Job. 15. 15, les cieux ne sont pas purs devant ses yeux.

Hiph.: מָפֶּר Tob 9. 30, et que j'aurais nettoyé mes mains avec du savon.

Niph. 1º Étre rappelé: יְנְיְמַרְמָּם Nomb. 10. 9, l'Éternel se souviendra de vous; littér. vous serez rappelés devant l'Éternel, vous serez présents à son souvenir; יְנַיְנְיִם בָּנְעָּיִם Esth. 9. 28, et ces jours resteront dans le souvenir et seront célébérés, etc.

2º De יְבֶר Étre né mále. Ex. unique: יְבֶר פִּלְּיִהְקְּהְ תִּיְבֶּר Exod. 34. 19, et tout ton bétail né mále, chaque animal mále.

Hiph, 1° Faire souvenir, rappeler: וְתִוּמֶרְחֵנִי אֵל־שְּרְעֹתו Gen. 40. 14, fais mention de moi, parle pour moi à Pharaon; ירואא־מַוֹמִיר עוֹן Ez. 21. 28, mais il rappellera le souvenir de leur iniquité; Ps. 78. 1, 70. 1, (psaume) de David, comme souvenir, pour rappeler un fait, un événement; אַבאלֹדֶר רָשָּׂרָאֵל יוַבְּירוּ Is. 48. 1, et qui invoquent le Dieu d'Israel; דְּמֶּוֹמָדר I Rois 4. 2, le chancelier, l'historiographe. — 2° Se rappeler au souvenir par des offrandes: עוביר לבנה Is. 66. 3, qui fait sentir, qui brûle, de l'encens; de même que וְחַיְרָוּח לַּלֶּחֵם לְאֵוֹפֶרָה Lév. 24. 7, (l'encens) ajouté à ce pain sera l'offrande de souvenir, c.-à-d. la partie de l'oblation brûlée sur l'autel.

קָרָ m. (plur. יְבָרִים:). Ce qui est de sexe masculin, mâle; des hommes: יְבָי קָרוּ הָבְיא אִיְם Gen. 1. 27, il les créa mâle et femelle; des animaux יָבָיר בָּרָא אַרָב Exod. 12. B, un agneau sans défaut, un mâle.

ילֶר et יְלֶר m. (avec suff. יְּבֶר יִּר.). Souvenir, nom: אָבֶר יְבֶּר, Ps. 9. 7, leur souvenir a disparu; אָבֶר יִבְרָּר, פַּרָּטוּף, Ps. 30. 5, et louez sa mémoire sainte, ou son saint nom; בַּבֶּרָה יִבְּרָה, 6. 6, car dans la mort il n'y a plus un souve-

nir de toi, on ne peut plus se souvenir de toi, ou on ne peut plus te glorisier.

יְרֵי? n. pr. m. Zichri, fils d'Ishar, Exod. 6. 21. — 2° De plusieurs autres, Chr. et Néh.

לבְרֵיֶה (dont Dieu se souvient) n. pr. 1° Le prophète Zacharie, fils de Berechya, Zach. 1. 1, 7. — 2° Zacharie, fils de Jehoyada, prophète, II Chr. 24. 20.

לְרְיָהוֹ (meme signif.) n. pr. 1° Za-charias, fils de Jéroboam, roi d'Israel, II Rois 15. 8. — 2° D'un grand seigneur, Zacharyahou, fils de Yeberachyahou, Is. 8. 2; selon d'autres, le prophète תְּבְיִיוּ. — 3° Zacharie, prophète du temps du roi Ozias, II Chr. 26. 5.

רובל (רמכ. לבני אדם Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève entre les hommes, ou lorsque (les méchants) s'élèvent, c'est une honte pour les hommes; selon d'autres: comme (le ver) la sangsue suce le sang des hommes (v. לְבָּנִי וֹיִי פּרָנִי אַרָּטַ).

וְלְוֹלְים m. pl. Branches (de vigne): אין מים m. pl. Branches (de vigne): Is. 18. 5, il coupera les branches des vignes avec des serpettes.

לְּלוּל י m. Mépris : לְלוּל m. Mépris לְלוּל m. Rituel, par le mépris pour nos parents et nos professeurs.

זְלֵל 1º Faire excès, être gourmand: זְלֵל Pout. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; בְּּוֹלְבֶּר בְּמָר לְבִיר Prov. 23. 20, de ceux qui dévorent de la

viande, qui en mangent avec excès.— 2º Intrans. Étre vil, abject: אַיְאָם־הּוֹצִיא Jér. 15. 19, si tu sais distinguer ce qui est précieux de ce qui est vil; מָנָי נְאָיִרִי װֹלֵלָהְ Lam. 1. 11, comme je suis avilie.

Niph.: יְרִים כְּוֹפֹנּ Is. 64. 2, [plutôt Kal, de כְּיָבׁ] (devant toi) les montagnes

tremblent (v. לַוַל).

לְּעֶלְּהְ et יְּלְעָלְּהְ f. Ardeur, violence, horreur: יְלְעֵלְהוֹיה רָעֵב Lament. 5. 10; l'ardeur de la faim, la faim extrême; ומינות אַרְעָבוּה אַרְירִתְּ יְלְעָבוּה יִּרְעָבוּה Ps. 41. 6, et un vent brûlant ou impétueux; יְלְעָבָּה אַרְיִרְהִי יִלְעָבוּה 19. 53, la colère s'empare de moi, ou je suis saisi d'horreur.

קְּרָּהְ: n. pr. Silpa, servante de Léa, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Gad et d'Aser, Gen. 30. 9-13.

지말! n. pr. Zima, fils de Gerson, I Chr. 6. 5.

וְמוֹרָהוֹ f. (rac. ימֵר). 1º Branche de vigne : וַיְבִרָּחוּ מָשֵׁם וְמוֹרָה Nomb. 13. 23, la ils coupèrent une branche de vigne. -- 2º Jeune branche en général : רוַשׂרַה ור הִוּרָעֵנוּ Is. 17. 10, et tu as planté (une branche) un rejeton étranger; און אוימייים שותיים אוא Nah. 2. 3, et ils ont détruit leurs rejetons; selon d'autres: ce qu'ils avaient de meilleur, de plus pré-רַוֹפָער (v. יְמָבֶר ; וְמָבֶר אַת־תַוֹּמוֹרָם בַּילְחִים שַּרַת הַיִּמוֹרָם בַּילְחִים בַּילְחִים בַּילִם בַּי באַם Ez. 8. 17, et ils approchent le rameau de leurs narines (allusion à un usage des Perses idolatres); selon d'autres: ils offrent la mauvaise odeur de leur encens, l'odeur qui répugne à mon nez (אַפָּר pour אַפָּב).

תְּשְׁיִם m. pl. (peuples bruyants), n. pr. d'un peuple de géants, voisin des Ammonites, Deut. 2. 20.

תיים וויים m. Action de tailler ou de chanter (v. I et II ימים): צֵּח תַּיְבָּיִר תְּוּרֶבָּי (צַּרִי בַּרִי בְּּרִיבָּי (צַרִי בַּרִי בְּּרִיבִּי וּבְּיבִי בּּרִיבִּים (dant. 2. 12, le temps du chant (des oiseaux) est venu; selon d'autres, le temps de tailler les arbres; יְבְּיִרִי בַּרִיבָּים Is. 25. 5, (la coupe) la ruine humiliera les hommes violents, ou : il (Dieu) étouffera le chant des hommes violents, puissants.

קְּיִרְיְהָ (seulem. pl. יְמָּירְוּה (f. (seulem. pl. יְמָירְוּה בָּלְּיְלָּה Job 35. 10, qui inspire des cantiques pendant la nuit; יְמִירְה Ps. 119. 54, tes lois sont des chants, des cantiques, pour moi.

קינה n. pr. m., I Chr. 7. 8.

ביי (prét. יהייה, fut. ביי, plur. יחייה). Penser, méditer, former des projets, bons et mauvais: שְּלֵי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְיבְיי בְּיִבְיי בְיבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְּיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְייייי בְיייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּיייי בְיייי בְּיייי בְייייי

סְבֶּי m. Dessein: אָבֶּי יְשָבֶּי Ps. 140. 9, n'accomplis pas ses mauvais desseins.

וְשְׁנְּעִתְּים וְשְׁנְעִים (Préparer, fixer. Pou. part.: לְנִתְּים בְּוַשְׁנִים בּנִעְּים בְּוַשְׁנִים בּנִעְּים בְּוַשְׁנִים אוֹ Kéh. 13. 31, aux, dans les, temps fixés, marqués.

וֹסְוֹיְבְיּהִוּלְ (comme יְחַיְ héb.). Hithp.: בְּעָהַעְּהִין Dan. 2. 9, (keri; יְחִיבְיְהִוּלְ (cheth. Aphel) vous vous êtes préparés, vous êtes convenus de dire.

וְמִינִין (emph. אַשְׁיִי, plur. יְמִינִין (chald. m. 1° Temps, fête: אָשְׁיִ דּּבְּ Dan. 3.7, 8, â ce moment; יְמִינִן יְבִינִן 7.12, jusqu'au temps et à l'heure; יְבִינִן יְנִין יְנִין זְיִנִין 7.25, de changer les fêtes et la loi. — 2° Fois: יִּבְיָנִין הַּנִין 6.11, trois fois (chaque jour).

I וְבַרְסְהְ לֹא תִּוְמֵר Tailler: לא תִּוְמֵר Lév. 25. 4, et tu ne tailleras pas ta vigne.

Niph.: אלא ריפר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas taillée.

II אַנְה י Chanter (parler en paroles coupées, comptées et mesurées?). אוֹב י אַנְה אָנְה אָנְה אַנְה אַנְה אָנְה אָנְיִין אָנְיּיִין אָנְיּיִין אָנְיּיִין אָנְיּיִין אָנְיִין אָנְיּיִין אָנְיּיִין אָנְיִין אָיִין אָנְיִין אָנְייִין אָנְייִין אָנְייִין אָנְייִין אָיִין אָיִין אָיִין אָנְייין אָיין אָי

וְלֶּךְ chald. m. Chant, musique: יְבֹל יְבָר וְתָּרָא Dan. 3. 5, et des chants, des concerts, de toute sorte (de musiciens, d'instruments).

िपा chald. m.: म्हा Esdr. 7. 24, des chantres.

קר m. Nom d'un des animaux purs : זְּטֶר Deut. 14. 5, et la girafe (?).

אַרְיָרָרְ f. 1° Chant: קירָרְיּ לְא אָשְׁרִיּרְ Ps. 81.3, entonnez le chant. — 2° Musique : אָשְׁרִיּרְ לְא אָשְׁרִיּרְ לַא אָשְׁרִיּרְ Amos 5. 23, et la musique de tes psaltérions ou de tes luths, je ne veux pas l'entendre. — 3° Ce que l'on chante, célèbre, en général ce qui est le meilleur: קיִרְיּרְ Gen. 43. 11, prenez des choses les meilleures, des meilleurs produits du pays.

יתר: (l'homme chanté, célèbre) n. pr. 1° Zimri, roi d'Israel, l Rois 16. 9, 10. — 2° Zimri, fils de Salu, un des chefs de la tribu de Siméon, Nomb. 25. 14. — 3° I Chr. 2. 6. — 4° 8. 56. — ייבין Jér. 25. 25, et tous les rois de Zimri, des Zamareniens (?), descendants de ייבין (?).

179! n. pr. Zamran, fils d'Abraham et de Ketoura, Gen. 25. 2.

לְיָרֶת יָם f. Chant (v. קְּיָרֶת : בְּיִרְ וְמְכֶּרָת נְיִּבְּיָת : Exod. 15. 2, Ps. 118. 14, Is. 12. 2, Dieu est ma force (ou ma gloire) et le sujet de mon chant (p. יְּוֹמְרָתָּר.).

ות. Espèce, sorte: מְמִּיקִים מְאַ אָל־יוּן
Ps. 144. 13, (les greniers) regorgent
de toutes sortes de (produits); selon
d'autres, p comme קיוף, nourriture,
provision (v. אַשּׁים); plur. מְּיִבּים II Chr.
16. 14, toute sorte de parfums.

ול כל ובי ופיף Dan. 3. 5, 7, et toute sorte d'instruments ou de musiciens.

בין (dénom. de ביין) Seulem. Pi. Attaquer, tuer la queue de l'armée, l'arrière-garde: יַיִּינַב מְּהְ מָלִיתַשְׁלִים אַחָרָיְהְ Deut. 25. 18, qui tua l'arrière-garde de ton armée, tous les faibles qui marchaient les derniers; מַרָּבְּהָ Jos. 10. 19, attaquez-les par derrière.

רוביו (fut. יוביו, apoc. ביונר) Commettre le péché de fornication, commettre un adultère; avec l'acc.: ואָת זַנָית רֶעָּרם לברם Jér. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants; avec n: בתוני־בם Ez. 16. 17, tu t'es prostituée à eux; avec וַתּוֹנָר אַל־בְּנַרִ־מִצְרַיִם Ez. 16. 26, tu t'es prostituée aux enfants de l'Egypte; part. roji une femme de mauvaise vie : וַיַּיִּוֹעֶר לְּזוֹנָת Gen. 38. 45, il la prit pour une prostituée; au fig., être infidèle à Dieu. adorer les idoles, suivre les coutumes des idolâtres, être superstitieux : רוכה אַחַרֵי אַלֹחַי נַבַר־חָאַרֵץ Deut. 31. 16, et il se prostituera aux dieux des autres peuples du pays; בַּוֹנוֹרֵהָ אָּדֶרֶר גוֹרִם Ez. 23. 30, parce que tu t'es prostituée,

en imitant les peuples; לְּוֹנֵה אַחֲרֵיהָם Lév. 20. 6, en se prostituant à eux (aux magiciens et aux devins), en leur ajoutant foi. — Aussi des relations des peuples entre eux : וַזַנְתַח אֵח־כֵּל־כֵּמִלְכוֹת וָאָרָץ Is. 23. 17, Tyr rentrera en relation avec tous les royaumes de la terre.

ונו.

La personne à qui on devient infidèle est précédée de הָאָבֶר: מָנֶר פּנֶר פּנָר ווֹנָת מְנֶּרָן. Ps. 73. 27, tu anéantis tous ceux qui te deviennent infidèles ; de מַאַחַרֶּר : ייים האָרֶץ בַּאַחֲרֵי הָי Osée 1. 2, car le pays se prostitue en abandonnant l'Eternel; de וַיִּיוֹנוּ מְתַּדֵות אַלֹּדֵוּרָדֶם : מְתַּדָת Osée 4. 12, ils se sont prostitués en quittant leur Dieu; aussi de מַלֵּל Osée 9. 1.

Pou. passif: וַאַחַרַיָּךָ לֹא זוּנָת Ez. 16. 34, on n'a pas couru après toi pour te courtiser.

Hiph. 1º Séduire, pousser à la prostitution : יְדִיוְנהּ אֶח־בְּנֵיךְ Exod. 34. 16, elles séduiront tes fils à (l'adoration des idoles) ; אַל־תִּחָלֵל אָת־בָּתָּה לְחַוְעֹרָה Lév. 19. 29, ne profane pas ta fille en la livrant à la prostitution. עַמַרו חָוְנֵיחַ : Intrans., comme Kal מתרים Osée 5. 3, tu es tombé en fornication, Ephraim.

וֹנוֹת n. pr. de deux villes appartenant à la tribu de Juda. Jos. 15. 34, 56.

au lieu כ 19 m. pl. (de תַּבָּה, le פיי au lieu du n pour former le subst., v. naj). Fornication, adultère, idolatrie: חַיַּה דֶרָדו לְּוְטוּנִים Gen. 38. 24, elle a conçu en commettant fornication ; אַטַרוּ זְטִּנְיִם וַרַלְדֵר וְמֹנִים Osee 1. 2, uno femme adultère et des enfants nes d'adultère; ער־ינטני איובל אפוד II Rois 9. 22, tant que dureront les fornications, l'idolatrie, de Jezabel ta mère.

ונורם f. (plur. ינוקרם). Même signif. que בּוְטּיִרהְ וּבְרֶעָתַהְ : זְטִיּנִים Jér. 3. 2, par tes fornications et par ta méchanceté; ינטאוי אַרדינויטיכם. Nomb. 14, 33, ils porteront la peine de vos infidélités.

ונות pl. f.: יבונית בחצוי I Rois 22. 38, ils lavèrent les armes.

רייביז (fut, רִינָביז), 1° Abandonner, rejeter : זַנֵח רְטִוּרָאֵל מוֹב Osée 8. 3, Israel a rejeté l'être bon par excellence, Dieu; אַמ־זַנַחָתַ וַתַּכְלִּימֵנוּ Ps. 44. 10, et tu nous as repoussés et couverts de honte; יַמְשָׁרוֹם נַמְּשָׁיר Lament. 3. 17, tu as refusé la paix, le salut, à mon âme; ou 3° pers, fém.: mon âme est privée de paix (la paix en est bannie).

וֹיָאָם־הַּוּעַוֹבָנוּי רַוֹנְירַוּהְ לָעֵר I Chr. 28. 9, si tu l'abandonnes, il te rejettera pour jamais; יָאֵר כָּל־חַמַּלִּים אֲשֶׁר יוֹנְיִיתַ הַעָּלֶּהְ II Chr. 29. 19, et tous les vases, ustensiles, du temple, qu'avait souillés, profanés, le roi Achaz; ורואונידור נחרות Is. 19. 6, (forme heb. par n, et chald. par n) les rivières tariront, ou deviendront fétides.

וֹנִים m. pl.: בְּשִׁמִים וּוֹנִים II Chr. 16. 14, des aromes et des parfums, ou des aromes de toute sorte (v. זיַר).

PM Kal inusité. Pi. Sauter, s'élancer: רַזַּבֶּק מְן־דַזּבָּשֶׁן Deut. 33. 22, (Dan est comme un jeune lion) qui saute, s'élance de Basan; c.-à-d.: Dan se répandra de Basan, s'étendra de Basan bien loin.

וֹאָרה f. Sueur : בְּוֹעֵת אַפֶּרך תּאֹבַל לָּחָם Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage, tu mangeras du pain.

וֹנְעָרָה f. (v. וֹנְעֵה). Terreur : וֹנְעָה לְעַבָּהוֹ Deut. 28. 25, tu seras un objet de terreur; ינחן אַחַדון לְזַעָּנֵח וַלַבָּו Ez. 23. 46, ct je les livrerai à la terreur (aux cruautés) et au pillage.

ווען n. pr. m. Gen. 36. 27.

תחרילי : m. Peu. Adv. Un peu ואיר וְצֵיר וְאַחֵוּהָ, Job 36. 2, écoute-moi un peu, et je te dirai, je te prouverai; וְעֵיר שֵׁם וְעֵיר שֵׁם זְעֵיר שֵׁם זְעֵיר שֵׁם זְעֵיר שֵׁם זְעֵיר שֵׁם Is. 28. 10, (il faut les instruire) un peu ici, un peu là.

ואיר chald. adj. Petit : אַרָר אָחַרִי זְעֵירָת Dan. 7. 8, une autre corne petite; תַבְרַבָּיא עם וְעֵרֵיָא Rituel, les grands et les petits.

אָנוּ (v. דְעַהָּ) Eteindre. Kal inusité: יוֹצַכִּים אַם בּלַחֲשָׁם Rituel, ils éteignent la colère par leur prière..

Niph.: יְכֵּיי לְּוְעָבוּ Job 17. 1, mes jours s'évanouissent, sont abrégés.

Niph. : פּנְים נְיְנֶבְים Prov. 25. 23, et un visage de colère, ou visage triste, de mauvaise humeur.

DYI m. Colère, rage: יְּשֶׁשְּׁרְּצֵלְיִנְשׁ וְּצְשָּׁהְּ בּצִּלְיִנְשׁ וְצָּשְׁרְּ בַּעָּהְ בַעָּהְ Dan. 11.36, jusqu'à ce que la colère de Dieu soit satisfaite, que la peine par lui infligée soit subie; בַּעַּהְּיִבְּעָּהְ בַּעָּהְ Osée 7.16, à cause de la rage de leur langue, de leurs discours téméraires.

לְצֵלְ מִי Prov. 19. 3, son cœur s'irrite contre Dieu; אַרְיָבְּיִלְ צִּבּרְ בַּרְיִבְּיִלְ II Chr. 26. 19, et en invectivant contre les prêtres. — 2° Etre triste, abattu: בְּיִבְיִלְיִים וֹנְבְּיִלְ מִרְ בִּירְלָּיִים Dan. 1. 10, (s'il voit) vos visages plus tristes, plus maigres, que ceux des autres jeunes gens.

אָני מְלֵבֶּן adj. Indigné, irrité: פר וְיָבֵּלְ I Rois 20. 43, triste et irrité, indigné.

מיירובא או היירובא או היירובא האו היירובא או האו היירובא או ווו Chr. 16. 10, car il était en colère contre lui; ניבטר דיים מִנְעם עוֹנְעם Jon. 1. 15, alors la mer s'apaisa de sa fureur.

 Niph. Étre convoqué, s'assembler: איף ביינישל Jug. 18. 22, et les hommes s'assemblèrent; רַיִּנְעֵּלְהְּ בְּעָיר Jos. 8. 16, et tous ceux qui étaient dans la ville furent convoqués, ou s'assemblèrent.

Hiph. Appeler, crier, gémir, assembler: Job 35. 9, ils gémissent à cause de tant d'oppressions (ou d'oppresseurs); יַּיְדֶּעֶר אֵלֵי Zach. 6. 8, il m'appela et me dit; שִׁרָבְּר אַרִי Jug. 4. 13, alors Sisara fit assembler tous ses chars.

PVI chald. Crier: בְּבֶּרֵב זְיֵכְם Dan. 6. 21, il cria d'une voix plaintive.

PXI m. Cri: דְּנִינְן בְּלְמִוּל נְמִילְ נִשְׁכְּוְל זְעַכְּוְל זְמִילְ פוּג 30. 19, il sera miséricordieux envers toi (lorsqu'il entendra) la voix de ta plainte.

וְצְלְּהִי f. Cri, plainte, supplication: Job 16. 18, et qu'il n'y ait pas assez de place, d'espace, pour ma plainte, ou: que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel; מִדְּיָבָּיִם Gen. 18. 20, le cri contre Sodome et Gomorrhe est très fort.

וֹחְבְּיִ n. pr. d'une ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34. 9.

אָים m. pl. 1° Flammes, brandons: חַיּבֶּה וְאָרָם Prov. 26. 18, qui lance des flammes. — 2° Chaines, fers: לָאָטֹר

Ps. 149.8, pour lier leurs rois avec des chaînes.

קוֹן (fut. קוֹלְן Étre vieux, devenir vieux; אָנוּלְן (קוֹלְן בְּלִּין Gen. 27. 1, Isaac étant devenu vieux; נְאַנְיִי זְּבַןּנְאִי זְבַלְּנִאי I Sam. 12. 2, et moi je suis vieux et tout blanc.

Hiph:: אם מִר־יִוְקרן לֹא יָסאר בְּאָבֶרן Prov. 22. 6, même quand il vieillira il ne s'en éloignera pas; aussi des plantes: אַבּי־יִוְקרן בָּאֶבֶץ שִׁרְשׁוֹי Job 14. 8, quand sa racine vieillit dans la terre.

ולך (const. זְּבָי, pl. יְבַּירָ, const. יְבָּירָ, pl. יְבַּירָ, const. יְבַּירָ, pl. יְבַּירָ, const. יְבָּירָ, pl. יְבַּירָ, const. יְבַּירָ, pl. vieux, vieillard, ancien : יְבַּירָעָם יְבַּירָ יִבְּירָ יִבְּירָ בָּירָ יִבְּירָ בָּירָ יִבְּירָ בַּירָ בַּיר בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּיר בְּירָ בַּיר בְּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּיר בְּירָ בַּירָ בַירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּיְיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בַּיְיבָּי בַּיְיבָּי בַּיְבָּי בַּיְבָּי בַּיְבָּי בַּיְיבָּי בַּיְבָּי בַּייְבָּי בַּיְבָּי בַּיְבָּי בַּיְבָּי בַּיְבָּי בַּייְבָּי בַּיְבָּי בַּיְבָּי בְּיבְּיי בְּיבְייִי בְּיבָּי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבָּי בַּייִי בַּיוּ בַּיוּ בַּיוּ בַּיוּ בּיוּ בּיבְייי בְּיבְייִי בַּיִי בַּיְיבָּי בַּיְיבָּי בַּיְיבָּי בַּיְיבָּי בְּיבְיבָּי בְּיבְיבָּי בְּיבְיבָּי בְּיבָּי בַּיְיבָּי בְּיִבְייבּי בּיוּ בּיבְיבָּי בְּיבְיבָּי בְיבָּייבּייבּי בּיבְייבּי בּיבְיבָי בְיבָּייבּי בּיבְיבָּייבּי בּיבְיבָּייבּי בְּיבְיבְיבָּי בְּיבְיבָּי בְיבָּייבּי בּיבְיבָי בְיבָּייבּי בּיבְיבָי בַּיבְיבָּי בַּיבְייבּי בּיבְיבָי בַּיבְיבּיי בּיבְיבּיי בּיבְיבּיי בּיבְיבּיי בּיבְיבּיי בּיבְיבּיי בּיבְייבּיי בּיבְייבּיי בּייבּיי בּיבְייבּיי בּיבְייבּיי בּיבְיבּייבּי בּיבְייבְיבּייבְיבּי בּיבְיבָייבְייבּי בּיבְיבָּי בּיבְיבָי בּיבְיבָּי בְיבָּייבְי

קר (שריבי ישְּרָאֵל מָּבְרוּ : m. Vieillesse מִּקְן Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel s'étaient obscurcis à cause de sa vieillesse.

אַלְהַנְילֵי לְטֵּי זְלְטֵּי זִיקְנִי לְטֵּי זְלְטָּי זִיקְנִי לְטֵּי זִיקְנִי לְטֵּי זִיקְנִי אַנִי לְטֵּי זִיקְנִי אַנִי זְיְלְטִּי זִיקְנִי אַנִי זְיִּלְטִּי זְיִלְטִּי זְיִלְטִּי זִיְלְטִּי זִיְלְטִי זֹיִי זְעָּי וְשִׁא Is. 46.
4, et jusqu'à votre vieillesse je suis le même (qui vous protége), ou : je suis, j'existerai, jusqu'à l'éternité.

בְּרִיּקְנִים וּדָּא לּוּ: m. pl. Vieillesse קּרִיּקְנִים וּדָּא לּוּ: Gen. 37. 3, il était le fils de sa vieillesse (qu'il a eu étant déjà vieux).

Ps. 446. 8, l'Eternel redresse ceux qui sont courbés.

אולין chald. Dresser: וּוְקִיקּוּ chald. Dresser: וּוְקִיקּוּ הַאָּנְיּרּי Esdr. 6. 44, (ce morceau de bois) sera dressé, planté en terre, (et que l'homme) y soit attaché. PP! 1° Lier étroitement; de la בייְּשִיּן les chaines. — 2° Fondre: יְשִׁיִּי בְּיִשְׁיִּ בְּיִשְׁיִּ בְּיִשְׁיִּ בְּיִשְׁיִ בְּיִשְׁיִּ בְּיִשְׁיִּ בְּיִשְׁיִּ בְּיִשְׁיִּ בְּיִשְׁיִּ Job 28. 1, et un endroit (d'où on tire) l'or, qu'on fond, qu'on affine. — 3° Couler: יִשִּיִּ בְּיִשִּי יְשָׁיִּ Job 36. 27, la pluie coule de son nuage.

Pi. Affiner, épurer: مبنع Mal.

3. 3, il les épurera.

Pou. passif: מְּקָק שָׁרְעָיִזִּם Ps. 12. 7, épuré sept fois.

기 Étranger (v. II ㅋ).

ז m. Ce qui entoure une chose, bord, couronne: ביה או Exod. 25. 11, 24, une couronne, bordure, d'or (pour orner l'arche sainte et la table dans le tabernacle).

אין (rac. אין Dégoût: Dégoût) Dégoût: אין Nomb. 11. 20, et (jusqu'à ce) qu'elle soit un objet de dégoût pour vous, que vous vous en dégoûtiez.

Job 6. 47; selon les uns, בְּיִרְיבִּיּ comme אָבָי : (les fleuves) quand ils sont réchauffés par le soleil, en été, ils tarissent; selon les autres : quand ils sont froids, en hiver, ils gèlent, leurs eaux se condensent.

וְרֶּבֶּכְל n. pr. Zorobabel, un de ceux qui ont ramené les Juifs de Babylone dans leur pays, Esdr. 2. 2, 3. 2.

73. n. pr. d'une vallée, Nomb. 21. 12, et d'un torrent dans cette vallée, Deut. 2. 13, 14, près des frontières des Moabites.

קרה ולודה, répandre, vanner, disperser: רְּבְּיִלְּהְי Nomb. 17. 2, et qu'il jette le feu loin (de l'autel); et qu'il jette le feu loin (de l'autel); ביִּר בַּלִּרְפְנֵי תַשֵּׁי בַּבְּי תַבְּיר בַּבְּי תַּבְּיר בַּבְּיר תַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר תַּבְיר בַּבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבִּיר בְּבְּיר בְּבִּיר בְּבְּיר בְּבִיר בְבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבּיר בְּבִיר בְּבּיר בְּבּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבּיר בְּבּיר בְּבִיר בְּבּיר בְּבּיר בְּבִיר בְּבּיר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּיבּיר בּיב

Niph.: בייירי באריינדי Ez. 36. 19, ils ont été dispersés dans les pays.

Pi. 1º Répandre, disperser : יְוַדֵּירִיף בָּצְמּיֹתִיּכֶּם Ez. 6. 5, je répandrai vos os; לְכְלֵּרוּתְ אֲוֹנֶתְי 5. 12, je disperserai dans tous les vents. — 2º Pénétrer, connaître: אָרְוּרִי וַרִינְי זַרִינְי Ps. 139. 3, tu connais mon aller et mon coucher, c.-à-d. tu me connais, tu me pénètres, soit que je marche ou que je repose; selon d'autres, entourer (v. יוֵר): tu entoures, tu protéges, etc.

tendu.

עלא f., rarem. m. (plur. בים et הוֹר). ויולעו שׁבַּלִּים יָקצור Is. 17. 5, וּיִרֹעוֹ שִׁבָּלִים יָקצור et dont le bras coupe les épis: des animaux, l'épaule: מַּיָּרֹעֵ Deut. 18. 3, l'épaule (de la victime); וּבְיִרוֹעֵ נְטוּיַת Deut. 4. 34, et avec le bras étendu (pret au combat). — 2º Force : פַּמַמוֹ ורוע בעור II Chr. 32. 8, avec lui (n'est que) la force de l'homme ; וַיַּמֹזּוּ זָרֹעֵר רַבָּיר Gen. 49. 24, les forces de ses mains augmentèrent (ou furent agiles). — 3° Violence : וָאִרשׁ זְרוֹעַ לוֹ הָאָרֶץ Job 22. 8, l'homme puissant, violent, à lui la terre ; מי זרועות רְשָׁיִנִים חְשַּׁבֵּרְנָה Ps. 37. 17, car les bras (la violence) des méchants seront brisés; אַנָּשָּׁטֵּח Dan. 11. 22, les armées qui arrivent comme un flot.

עוֹרֵע m. (du Pi. de יַרָבֶע חָנָרַע (du Pi. de qui a été semé, semence: בָּלְיוָרֵע וַרִּיע (Lév. 11. 37, toute graine semée: וְּרָצֶּתְי וַרִּינֶּתְי Is. 61. 11, et comme un jardin fait pousser ses semences, ce qu'on y a planté.

רוֹח! adj. f. pl. (v. II אר part.).

ק'ן'ן m. Action d'arroser, de féconder: קרָבּיבִים וְרְיִדְּקְ אָרֶץ Ps. 72. 6, comme des averses qui arrosent, ou fécondent, la terre; selon d'autres, subst., averse, ondée, synonyme de יְבִּיבִים les averses, les ondées, (qui tombent) sur la terre.

וְרְיִּיר מְחְצֵים: Fort ou agile : יֵרְיִד מְחְצֵים Prov. 30. 34, le fort ou l'agile de cuisses, nom d'un animal ou d'un oiseau : lé-

vrier, zebre, gazelle, cerf, ou le sansonnet (?).

ריוִרת (fut. יוֹיְרת בּחלְּיָהְ אוֹרָהְ בּוֹיִרְתְּיִר בַּחלְּיָהְ אוֹרָהְ בּוֹיִרְתְּיִר בַּחלְיָּהְ אוֹרָהְ בּוֹיִרְתְּיִר בַּחלְיִּהְ אוֹרָהְ בּוֹיִרְתְּיִר בַּחלְיִּהְ בַּוֹיִר בַּירְתְּיִר בְּירִ בְּיִר בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּיִר בְּירִ בְּיִר בְּיִ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִר בְּיִ בְּיִבְּיִר בְּיִר בְּיִבְּיבְי בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּבִּיר בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִי בְּבִּיר בְּיִי בְּבְּיבְרִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְרִי בְּיִר בְּיִבְיי בְּיִבְרוּ בְּיִרוּ בְּבִית בְּיבְרִי בְּבְי בְּבִיי בְּבְּי בְּיִר בְּיִי בְּבְּי בְּבְּיבְר בְּיִי בְּבְּיבְר בְּיִי בְּבְּיבְר בְּיִי בְּבְּיבְר בְּיִי בְּבְּיבְר בְּיִי בְּבְּיבְר בְּיִי בְּבְּבְיי בְּיִבְר בְּבְּיבְר בְּיִבְרוּ בְּבְיבְר בְּיבְרִי בְּיבְּי בְּבְּיבְר בְּיבְרִי בְּיִי בְּבְיבְרוּ בְּיִר בְּיִי בְּבְיוּ בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִייִי בְּיִים בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִים בְּיִייִיי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיוּבְייוּ בְּיִיבְיי בְּיבְייִיים בְּייִייִים בְּיי בְּיבְייִייי בְּיבְייי בְּיוּבְייי בְּייִייִיים בְּיוּבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיוּבְייי בְּייִייים בּיוּבְיי בְּיבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִייִיים בּיוּבְייי בְּיבְייי בְּיייי בְּיבְייי בְּיייי בְּיבְייי בְּייִייִייי בְּייי בְּיבְייי בְּבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיייי בְּיבְיי בְּייי בְּיבְייי בְּייי בְי

Hiph. Faire briller : אֵלְהִים בַּוְרֵים Rituel, Dieu fera briller son so-

leil

ת. Action de briller, de rayonner: מְלֵבְים לְנֹגַהּ זַרְתַהְ Is. 60. 3, et les rois (marcheront) à l'éclat de tes rayons, de ta lumière.

n. pr. 1° Zerah, fils de Juda et de Thamar, Gen. 38. 30, Nomb. 26. 20. — 2° Fils de Reouel, 36. 13. — 3° Fils de Siméon, Nomb. 26. 13. — 4° Fils de Gerson, I Chr. 6.6. — 5° Zerah l'Ethiopien, II Chr. 14. 8.

וְרְחִי nom patron. de יַרֵּח Nomb. 26. 13, 20.

וְרַחְיָה n pr. m. 1° I Chr. 5. 32. — 2° Esdr. 8. 4.

Doller, inonder, emporter: Ps. 90. 5, tu les emportes comme un torrent, ils sont comme un sommeil, s'évanouissent comme un rêve.

Pi. ou Pou.: יְרְמֵּי מֵיִם עָבוֹח Ps. 77. 18, les nuées ont verse de l'eau par torrents.

קוְיֵם מֵים m. Pluie forte, averse: מְּנִים מִים Is: 28. 2, comme l'inondation causée par un déluge d'eau; מְּנִים מָּרִים 28. 2, comme une pluie mêlée de grêle; 28. 2, comme une pluie d'orage (à renverser) les murs; (des comment. expliquent dans le même sens יְּבְיִם מְרֵים Is. 1. 7, comme la destruction causée par une tempête, au lieu de: destruction faite par des étrangers, barbares; v. יִין).

וֹרְבָּה f. Semence, sperme: וֹיִבְּה

בּיבֶּים Ez. 23. 20, et leur semence est comme la semence des chevaux, leurs passions sont bestiales.

Niph.:איף בין Ez. 36.9, vous serez labourées et ensemencées; לאַריִגְיבָ לאַריִגְיבָ Nah. 1. 14, il ne restera plus désormais aucun souvenir de ton nom, ou : aucun de tes enfants ne portera plus ton nom, tes titres; אוריבין זיבע Nomb. 5. 28, et elle concevra, elle aura des enfants.

Pou.: אַהְ מֵּל־וֹרְעוּ Is. 40. 24, et ils n'ont pas été semés.

Hiph.: אַשָּׁה Gen. 1. 11, de l'herbe qui porte, produit, la graine; אַשָּׁה בַּר תַּחָרִיצַ Lév. 12. 1, une femme qui conçoit.

עוֹרָ m. (avec suff. יוִרִיּר, plur. avec suff. יוַרְיּבִים אַפּר יִינְרִי אַרָּיִר.). Semence, graine, récolte, enfant, race, peuple: אָשָּׁר וַרְעּרֹ־בּוֹ Af. 11, en qui se trouve sa graine; יוַרְעִּרְבּי בְּעָשׁר יִּרְעַבּי בְּעָשׁר I Sam. I יוַרְשֵּרְבָּ וֹרְבִי בְּעָשׁר יִּרְבָּ וֹרְבִי I Sam. 15, et de vos récoltes et de vos vignes il prendra la dime; יוַרְשָּׁר יִּבְין וְרַשָּׁר בָּרוֹ וְרַשָּׁר בָּרוֹ וְרַשָּׁר בַּרוֹ וְרַשָּר וֹ וְרַשָּׁר בַּרוֹ וַבְּעָּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְיִי וְבַּעָּר בַּרוֹ וַבְּעָּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְיִי וְבַּעָּר בַּרוֹ וֹבְרַעָּוֹ וֹבִיעְר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְיִי וְבַּעָּר בַּבְּר בַּרִים וּבִייִי וְבַּעָּר וֹיִבְיִי וְבַּעָּר וֹיִבְיִי וְבַּעָּר וֹיִבְּעָר וֹיִבְיִי וְבַעָּר וֹיִבְיִי וְבַעָּר וֹיִרְיִבְּיִי וֹבְיִבְּי וְבַיְבָּי בַּרְיִי וְבַיְבָּי בִּיבְּר וֹיִבְיִי וְבַעָּב וּבִיין וְבַעָּר וֹבִיי וְבַעָּר וֹיִבְייִי וְבַּעָּר וֹיִבְיִי וְבַעָּבְי בִּרְיִי וְבַיְעָּר וֹיִבְיי וְבַעָּר וֹיִרְיִי וְבַעָּר וֹיִרְישִּיי וֹיִרְעָּי וֹיִבְעָּי וֹיִייִי וְבְּעָּר וֹיִייִי וְבִישִׁי וֹבִיי וְבַעָּבְּי וֹיִייִי וְבַּעָּר וֹיִייי וְבִישְׁי וֹיִיי וֹיִי וְבַּיעָּי וֹיִיי וְיִבְיּי וֹיִייִי וְיִבְיּי וֹיִיי וְיִבְייִי וֹיִיי וְיִיי וְיִבְיּי וֹיִיי וְיִבְיּי וֹיִייִי וְיִרְיִיי וֹיִיי וְיִבְייִי וּבְייִי וְבִייִים וּבְייִי וְיִבְייִי וְיִייִי וְיִייִי וִייִיי וִייִי וּיִיי וְיִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וּיי וְיִייי וְיִייי וְיִייִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִייי וְיִיי וְיִייי וְיִייי וְיִיי וְיִיייי וְיִיי וְיִיי וְיִייי וְיִייי וְיִייִיי וְיִיייי וְייִייִיי וּייִיי וְייִיייִיי וְיִייי וְיִיייייי וְיִיייייי וְיִיייייי וְיִייִיייִיייי וְיִיייִייי וְיִייייייייי וְיִייייי וְיִיייייייי וְיִיייייי וְיייייי וְיייייי וְייִייי

fois const. פּוְרֵע־מֵּר וּשֹא Nomb. 11. 7, (la manne) était comme la graine de coriandre; פֶּל־יָרַע רְשְׁרָצֵל Ps. 22. 24, tout le peuple d'Israel.

ער בין chald. Meme signif. que יָרֵע אֲנָשָׁא Dan. 2. 43, avec la semence, le sang humain.

וֹרְעִים m. pl. Legumes: יְיְתְּטִּדְּלָטְּיִם Dan. 1. 12, qu'on nous donne des légumes.

וְרְעוֹיִם m. pl. Légumes: וְרְעוֹיִם Dan. 1. 16, et il leur donna des légumes.

Pou.: בְּי מַי מָיָה לֹא־וֹרֶק פֶּלָה Nomb.19. 13, car l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui.

יי ח. pr. de la femme de Haman, Esth. 6, 13.

התו לינת לינתי לינתי (Exod. 28. 16, il aura un empan en longueur, et un empan en largeur; זֶרֶת אָּלְכּה ls. 40. 12, qui a mesuré le ciel avec l'empan?

Nimi n. pr. m. Esdr. 2. 8, Neh. 7. 13.

Dṇi n. pr. m. I Chr. 23. 8.

n. pr. Sethar, un des sept eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

П

ה Heth (hheth). היה huitieme lettre de l'alphabet. Comme chiffre, ה signifie 8. Son guttural, il se permute avecn(v. ה), avec אין פֿען (ע. אָהַ); mais aussi avecles palatales. Exemples:

trembler, craindre; limiter, lier, et אָנְבר (v. Hiph. 2º) פָּבָר (v. Hiph. 2º) פָּבָר (v. Hiph. 2º) מָבָר aiguiser, דְּבַר (v. Hiph. 2º) הָנֵד aiguiser, פּבָר (v. Hiph. 2º) הָנֵד וְיִבְּע וֹיִנְד (v. Hiph. 2º) הָנֵד וְיִבְּע (v. Hiph. 2º) הָנֵד (v. Hiph. 2º) הַנֵּב (v. Hiph. 2º) הַנְב (v. Hiph. 2º)

חב m. Endroit caché, sein, intérieur (v. אְּקְהֵין בְּּחָבֵּי צֵּיוֹנִי (תְּבָּח Job 31. 33, si j'ai caché mon iniquité dans mon sein; selon d'autres: par mon amour (v. תָּבַב,), si j'ai aimé l'iniquité au point de la cacher.

לְּלָהְ Cacher. Kal inusité. Niph. Se cacher: מָרְבָּא אָל־תְּבֵּלִים Jug. 9.5, car il s'était caché; מָרְבָּא אָל־תַבְּלִים I Sam. 10.22, part., à l'heure qu'il est, il est caché auprès du bagage; רְאוּנִי נְיָנְיִם Job 29.8, quand les jeunes gens me voyaient, ils se cachaient, s'éloignaient par respect; וְּהָבָּאִים בַּתְּבֶּיִה Jos. 10.17, cachés dans la caverne. Suivi d'un inf.: בּרִבְּיִה לַבְּרִיה Gen. 31.27, pourquoi t'es-tu enfui secrètement? littér. pourquoi t'es-tu caché pour fuir?

Pou.: אָרָץ Job 24. 4, tous ensemble ils sont forcés de se cacher, les pauvres du pays; בְּנָדֵי אָרֶץ (cheth.) les humbles du pays.

Hiph. Cacher, au fig. protéger: מְּחְבְּיאָח אֲח־חַמֵּלְאָכִים 17, elle avait caché les messagers; בַּצֵל 17, is. 49. 2, sous l'ombre de sa main il m'a protégé.

Hoph.: זְּבְבָּחֵי כְּלָּצִּים דְּתְּתְּאוּ Is. 42.22, et ils ont été renfermés dans des prisons.

Hithp::וֹרְיִםְנֵּא Gen. 3.8,
Adam et sa femme se cachèrent; פָּאֶבֶן
Job 38. 30, les eaux se cachent et (se durcissent) comme une pierre; quand il gèle, la surface de l'eau devient dure et compacte, et on ne voit plus les eaux dessous.

קבר Aimer: אָת הבֶב עַמִּים Deut. 33. 3, aussi il aime les peuples (les tribus d'Israel).

קבר (l'aimé) n. pr. Un des noms du beau-père de Moïse, Nomb. 10. 29.

קרָר בְּמְעֵּט־רָנֵצ :Se cacher בְּבֶּנ (עָבָא: Se. 26. 20, tiens-toi cache pour peu d'instants.

Niph.: אָנְיִחְבֵּח בְּשָּׁיָח II Rois 7. 12, pour se cacher, se mettre en embuscade, dans la campagne.

י חַבָּה f. Amour (v. חָבָה): חָבָּה Aboth, un amour particulier.

הַכּוּלָה chald. f. Violation, crime: הַכּוּלָה Dan. 6. 23, je n'ai commis aucun crime.

קבור n. pr. Habor, contrée en Assyrie, II Rois 17. 6, 18. 11; selon d'autres, un fleuve, le même que קבָר Chaboras, et ils traduisent: Chaboras (fleuve de Gozan).

תבּוּרָה et בְּחַבּוּרָה. Meurtrissure, blessure: תַּבּוּרָה הַתַּח בּנּרָה Exod. 21. 25, nieurtrissure pour meurtrissure; וּבַחַבְּרָהוֹ נְרְפָּא־לָניּ Is. 53. 5, et par sa blessure nous avons été guéris.

י חֲבוּרָתָא קַּוּרְשָּׁתָא הַנּרָתָא Rituel, la sainte assemblée.

לַבְּע (fut. יַחְבּט) Secouer, battre: הָּחְבַּט Deut. 24. 20, quand tu secoueras ton olivier (pour faire tomber les fruits); הַבָּט הָבָט Jug. 6. 11, battant le froment.

Niph. passif: מֵי בַמַּשֶּׁח יַחְבֶּט קֵצֵח Is. 28. 27, mais l'aneth ou la vesce (?) est battu (se bat) avec un bâton, une baguette.

י תְּבִיב אָדָם adj. Cher, aimé: תָּבִיב אָדָם Aboth, l'homme est aimé (de Dieu); Aboth, Israel est cher, aimé (de Dieu).

תְבֶּיָה (protégé de Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 61.

ולבל (fut. ליבול בווים et איבובל כידל בידים (fut. מרכל פידל בידים בידים בידל בידים בידים

moulin à bras, ni les meules, ou: ni la meule de dessous (gisante), ni celle de dessus (courante), v. יְדִשְׁלֹּהְּי Job 24. 9, et ce qui est sur le pauvre, ses habits, ils les prennent en

gage.

Pi. Se tordre, éprouver des douleurs vives, spécial. les douleurs de l'enfantement, enfanter : אָבֶּין אָבֶּין הַשְּׁלֶּ Cant. 8. 5, là ta mère t'a enfanté (dans des douleurs); au fig.: חַבָּין רַיִבְּלֶּרְאָנִן Ps. 7. 15, il enfante ou conçoit le méfait, l'iniquité.

II חָבֵל Blesser, offenser, mal agir: חַבּל Néh. 1. 7, nous t'avons offensé, nous avons violé tes lois; אַחָבל אַחָבל Job 34. 31, je ne pécherai plus.

Niph. Se nuire, se perdre: בְּילְּבֶּר Prov. 13. 13, celui qui meprise la parole (de celui qui l'avertit) se perd, ou se nuit à lui-même.

Pi. Ruiner, détruire: בְּחָבְּלִים בְּּמָרוּם Cant. 2. 15, qui détruisent les vignes; זְרִבְּלָּבְּׁ בְּיִבְּעָּטֵׁח רָּבְיִרְּהְ Eccl. 5. 5, (pourquoi veux-tu mériter que Dieu) détruise les ouvrages de tes mains?

Pou.: הְּבֶּלֶה הְבָּלֶה Job 17. 1, mon esprit est brisé; יְחָבֵּל עֹל מִפְּנִי־שָׁמֶן Is. 10. 27, et le joug sera brisé devant celui qui est oint (v. מָפָנֵי , פָּנִים b).

וְבֵּלְּנִי chald. Pa. Blesser, ruiner: וְבָּלִּנִי בּרְנִיים Dan. 6. 23, ils ne m'ont pas blessé, ne m'ont pas fait de mal; לְּתַבְּלָּוּא תַּהְּ בּרִה־אַלָּהָא תַּהְ Esdr. 6. 12, pour ruiner cette maison de Dieu.

Ithpa. די לְּכָּלְמִין לָא רְּתְדְוַדְּבֹּל Dan. 2. 44, (un royaume) qui ne sera jamais détruit.

קבלי ה. (plur. בְּבֹּלִים, const. תֶּבְלִּים, v. Pi.). Douleur: תֶּבְלִּים Osée 13.43, les douleurs d'une femme qui accouche; תֶבְלִים Jér. 22. 23, quand les douleurs t'attaqueront.

תָּבֶל m. (une fois fém., Soph. 2. 6; plur. הֶבְּלִים, const. הֶבְלִים et הֶבְּלִים, rac. וַבְּלִים, 1° Corde, cable: וַתְּבֶּל בַּלְּבָּל Jos. 2. 15, elle les fit descendre par une corde; הָבֶל הַנְּכֶּל Eccl. 12. 6, le cordon d'argent. — 2° Cordeau:

בְּחֶבֶל מְחָלֶם Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau. — 3º Ce qui a été mesuré au cordeau, le champ, la part meme : אורל אָרור וְרֵובֶל אָרור Jos. 17. 14, un seul lot, une seule part; דַבְּלִים נָמָלוּי לי בּנְיִנִיכִּים Ps. 16. 6, (une part) un héritage m'est échu dans une contrée délicieuse. — 4º Pays, contrée en général: בּל־חֵבֵל אֵרְוֹב Deut. 3. 4, tout le pays d'Argob; חֲבֶל חַיָּם Soph. 2. 5, 6, la contrée près de la mer, la côte. — אס Chaine, piége: וּבְּחֵבְלֵּי חֲשָאחוֹ Prov. 22, (le méchant est lié) par les chaines de ses péchés; טַמוּן בָּאָרַץ חַבְלוּ Job 18. 10, le piége (qui lui est préparé) est caché sous la terre. — 6° Troupe: דֵבֶל וְבָאִים I Sam. 10. 5, une troupe de prophètes. - 7° (de l בַּלָּצָ מַבֶּלָ 2°) Gage: וּבְעֵר נָכְרִיָּח חַבְּלֵחוּ Prov. 27. 13, et pour une étrangère (prends-lui) son gage. — 8° יְחֶבֶל וִמְרָץ Mich. 2. 10, et la douleur sera forte, ou : la ruine sera complète.

קבל לא יָשִׁיב : Ez. 18. מְבַל לֹא יָשִׁיב Ez. 18. 12, il ne rend point le gage

קבוֹלְה f. Gage: חַבּלּיִה חוֹב לְשִׁיב Ez. 18. 7, il rend le gage (qu'on lui a donné) pour sa créance.

תְבֵל chald. m. Lésion, blessure: מַבְבֵל לָא־אִירֵר בְּחוֹן Dan. 3. 25, aucune lésion n'est en eux, ils n'ont aucun mal.

לְבֶּלְא chald.m. Dommage: לְּמָּח רְשְׂנֵא Esdr. 4. 22, pour que le dommage ne devienne pas plus fort.

ת. Måt (parce qu'on y attache les cordes, v. בְּלֶשׁרָה. Ex. unique: בְּלָשׁרָה Prov. 23. 34, comme un homme qui dormirait au haut d'un mât; selon d'autres, בְּלֵיה comme בְּלִי comme un homme couché à l'extrémité du câble de l'ancre, c.-à-d. dans la mer même (comme dans le premier hémistiche בְּלֵבּרִים, cu בְּבֵּי vaisseau: בִּלְים מִּרְיִים au bout du vaisseau.

אהבל m. (v. הְבֶּל Pilote: בַּ תַּהֹבֶל Jon. 1. 6, le mattre pilote; בַּאָרָה Ez. 27. 8, ils étaient tes pilotes.

Destructeurs: וְתָבֶלִים תְּרֶלִים Zach. 11. 7, et l'un je l'ai appelé: les destructeurs, ou la destruction.

אָרִי f. Le nom d'une fleur : אָרִי Cant. 2. 1, je suis un lis ou une rose de Saron (v. Is. 35. 1).

T;}¥⊋Q n. pr. m. Jér. 35. 3.

Pבת (inf. מְבֹת) Entrelacer, embrasser: מְבֹתְבּוֹתְ Eccl. 3. 8, (il est) un temps pour embrasser; ידיע בעל חבַק ברכן. 4. 8, l'insensé met ses mains l'une dans l'autre (reste dans l'inertie).

Pi.: אַבְּיִּדְיּאָבְיּר Job 24.8, ils embrassent le rocher, ils se mettent à couvert sous les rochers; יַרְיִנְּבֶּרְלוֹי Gen. 29. 13, il l'embrassa; יִרְיִנְבְּרָלוֹי Prov. 4.8, si tu l'embrasses, si tu t'attaches à elle.

אָרָת m. Action d'entrelacer: מַצָּמ הַאָּק Prov. 6. 10, 24. 33, mettre un peu les mains l'une dans l'autre (un peu de paresse).

PPP n. pr. Le prophète Habacuc, Hab. 1. 1, 3. 1.

לבר (comme בְּחָבֶּיר lier) 1° Intrans. Etre lie, attaché; s'assembler: ישְׁבֵּיר בְּחָבִּיר בְּחָבִּיר בְּחָבִיר בִּחְבִּיר בִּחְבִּיר בְּחָבִיר בִּחְבִּיר בִּחְבִּיר בִּחְבִּיר בִּחְבִּיר בִּחְבִּיר בִּחְבִּיר בִּחְבִּיר בְּחָבִיר בְּבִּיר בִּיר בְּיִבְיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְבִיר בְּבִיר בְּבִיי בְּיִי בְּבְייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְייי בְּיִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְיייי בְּיייי בְיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְּייי בְּיייי בְּיייים בְּייי

Pou.: יְיָתְבְרָהְ מָשֵׁא דָשִׁהֹים Ps. 122.3, comme une ville dont (toutes les parties) sont bien liées entre elles, ou: avec laquelle (les villes environnantes) sont liées, ou: une ville qui réunit tout en elle; une fois בְּיִר יַּהָרְהְ

Ps. 94. 20, le trône de l'iniquité peutil être associé ou comparé à toi?

Hiph: אַחְבְּרִּח צְלֵיכְם בְּמְלֵּים Job 16. 4, je voudrais me lier avec vous par des paroles, ou me lier avec des paroles, m'armer de paroles contre vous; הוא להוביעיל לו לְהַחְבִּירָת Rituel, qu'on puisse comparer à lui, lui associer.

Hithp. S'associer, faire alliance: בְּּינְהַיּגְּין II Chr. 20. 37, parce que tu as fait alliance avec Ahazia; אָחַתַבּר יְהוּשָׁפֶּט 20. 35, Josaphat se lia,

fit alliance (x pour n).

קרי שַלֶּיר תַּבְּרִים: Job 40. 25, les pécheurs associés s'en régaleront-ils? ou : les marchands associés l'achèteront-ils? (V. le même ex. à II בָּרָית.)

קבר subst. et adj. Associé, ami: חָבֵר אָשְׁישׁ מְּשִׁיִּדְיּ Prov. 28. 24, il est le compagnon d'un brigand, c.-à-d. il est malfaiteur comme lui; fém. הַבְּבָיְן Mal. 2. 14, elle est cependant ta compagne; plur. יְלִבְיֵי : הַבִּיִים Ez. 37. 16, et pour les enfants d'Israel ses alliés, ses amis.

קבר chald. m. Compagnon, camarade: דָּנְיֵאל וְחַרְרוֹזִיף Dan. 2. 13, Daniel et ses camarades.

קבר m. 1° Association, ligue: קבר סאַנים Osée 6. 9, la bande des prêtres; קבר קבר פאינים Prov. 21. 9, et (dans) une maison commune.— 2° Enchantement, sortilége: יְחֹבֵר חָבֶר בוּר בוּר בוּר מָנוֹים Deut. 18. 11, qui fait du sortilége (v. מְבַר, דְּיָדְר, Is. 47. 9, tes enchantements, ou tes enchanteurs.

ጉጉ n. pr. 1° Heber, fils de Beriah, Gen. 46. 17. — 2° Heber le Cinéen, Jug. 4. 11. — 3° I Chr. 8. 17. — 4° 4.18.

תְבְּרְבְּרוֹת f. pl. Taches, raies variées: יְנְבֵּרְ תְּבִרְאָרֹתְיּדְיּ Jér. 13. 23, la panthère ou le tigre (peut-il changer) ses taches (ses raies) de diverses couleurs?

chald. f. Compagne, autre: רְבִּינְהָּה Dan. 7. 20, et elle paraissait plus grande que les autres (bêtes). קרְרָהְ לַּחֶבְּרָת f. Société, liaison: רְאָרֵת לְּחֶבְּרָת Job 34. 8, il marche en société avec ceux qui commettent l'iniquité, il s'associe à eux.

קרְרוֹן n. pr. 1° Hébron, ville de la tribu de Juda, appelée d'abord אַרְבָּדִּבּ Jug. 1. 10, résidence de David pendant plusieurs années, II Sam. 5. 5.

— 2° Hébron, fils de Kehath, Exod. 6. 18; nom patron. קּבְרוֹנִי Nomb. 3. 27. — 3° I Chr. 2. 42.

יְרָרִי *nom patron*. de הֶּבֶּר 1°, Nomb. **26**. **45**.

תַּבֶּרָת f. Compagne (v. תַבָּרָת).

תֹבֶּרֶת f. Jonction, assemblage, attache: הֹשֵּׁנְיח Exod. 26. 10, l'autre attache, les autres cinq rideaux attachés les uns aux autres.

רָבְשׁ (fut. בַּחָבַשׁ et הָרָבָשׁ) 1º Lier, fixer, attacher, tourner, panser, guérir: יַחֲבְשָׁתֵּ לַחֲם מְנָבָּעֹת Exod. 29. 9, tu leur mettras des mitres sur la tête, exact. tu leur attacheras des mitres; סות חבוש לראשר Jon. 2. 6, l'algue est tournée autour de ma tête; פר דווא רַכָּאִיב ורחבש Job 5. 18, car il blesse et il panse ; לאר אַחְרֵח חֹבֵשׁ Is. 3. 7, je ne suis pas le médecin, je ne saurais panser; selon d'autres : je ne scrai pas le juge, le maître. — 2° Dompter, régner: תַאַרָּ שוֹנֵא מִשְׁפַט יַדֵּובוּשׁ Job 34. 17, celui qui hait la justice doit-il régner? ou : (Dieu) guérira-t-il, absoudra-t-il, l'ennemi de la justice? — 3° Seller: חבשו-לי הַחַמוֹר I Rois, 13. 13, sellez-moi mon ane.

Pi. Panser, lier, empêcher: מְּמָשְׁמִּי בְּיִבְּינְתְּיֹתְ Ps. 147. 3, il panse leurs plaies; מָבְּכִי נְיָרוֹת חָבֵּשׁ Job 28. 11, il lie, empêche les fleuves de s'écouler, de filtrer.

Pou.: רְתְּנֵח לֹאִ־חְבְּשֵׁח Ez. 30. 21, et vois! il (le bras) n'a pas été pansé.

I Chr. 9.31, les oblations qu'on faisait frire dans la poèle.

קנ et תוב m. (rac. תוב, const. תוב, plur. תובים.). Fête, la victime destinée au sacrifice de fête: תוב, Exod.

32. 5, demain sera la fête de l'Éternel, en son honneur; במוֹיִנְים וּבְּמוֹיִם בּצֹּב. Ez. 46. 11, et aux jours de fêtes et de solennités. — מֵלֶב־חֵּיִנִי Exod. 23. 18, la graisse de mon sacrifice, de l'animal sacrific le jour de ma fête; אַרְרּבּיִנְגַּ בַּעַבְּרִים Ps. 118. 27, attachez la bête, le sacrifice de fête, avec des cordes.

קינָה אָרָה f. Effroi, terreur (de תְּנָג chanceler): נְתְנָהָת צִּרְמָת יְתוּנָה לְמִצְרֵים לְתָּוָא Is. 19. 17, la terre de Juda deviendra l'effroi, la terreur, de l'Égypte.

קְנֶּב m. Espèce de sauterelle: יְנֶּיִדְיּ בְּיִּדְיָב Lév. 11. 22, et la sauterelle; יַּנְּדִי בַּדְנְבָּים אוס אוס אוס אויין ביים אוס Nomb. 13. 33, et nous étions à nos yeux, nous paraissions à nous-mêmes, comme des sauterelles.

בְּיָרָ n. pr. m. Esdr. 2. 45.

תְּנְכָה n. pr. m. Esdr. 2. 44; בְּנָבְא Néh. 7. 48.

קנור adj. (rac. קונר). Qui est ceint: קינר בייקט Ez. 23. 15, ceints d'une ceinture sur leurs reins.

רְתְנוֹר נְחָנֶת לַמְנַצֵּנִר : תַּתְנוֹר נְחָנֶת לַמְנַצֵּנִר Prov. 31. 24, elle donne la ceinture au marchand, ou elle lui vend des ceintures; יְצֵר דְוֹלֵרוֹן I Sam, 18. 4, et même sa ceinture, ou son baudrier.

תְּלְוֹתְ f. Ccinture, tablier: תְּתְּיֵת מְגֹּירְת Is. 3. 24, et au lieu d'une ceinture (elles porteront) une corde (de captives), ou: sous la ceinture elles auront des plaies (ע. תְּבָּיָה מְגִּיה ; תִּיבְּיה מִבּיִה Gen. 3. 7, ils se firent des tabliers.

'and (le fêté, le solennel?) n. pr. Le prophète Aggée, Agg. 1. 1.

'An n. pr. Haggi, fils de Gad, Nomb. 26. 15; nom patron., idem.

י חֲלִינֶת הָרֶנֶל f. Célébration : חֲלִינֶת célébration de la fête.

190 (fête de Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 45.

תְּיִח n. pr. Haggith, femme de David, mère d'Adoniah, II Sam. 3. 3.

קְּלֶּהְ (perdrix?) n. pr. Haglah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

קנר (fut. קנר) Ceindre; avec un double accusatif : יָּחָנֵרְהָּ אֹּחָם אַבְנֵים Exod. 29. 9, tu les ceindras de ceintures ; וַנַיְחוֹּר הַּוִד אַת־חַרְבּוֹ I Sam. 17.39, David se mit l'épée au côté; מֶּנְרַת־שָׁק Joel 1.8, (une jeune fille) revêtue d'un sac; avec חַנֶּרָת בְּעוֹז מֶחנֵית : בְּ Prov. 31. 17, elle ceint ses reins de force; וַנֵּרַל עָבַעוֹה Ps. 65. 13, et l'allégresse entourera les collines de tous côtés, littér. les collines se ceindront d'allégresse ; אַל־יִרְחָהַלֵּל חֹנֵר מָּסְמַהַחַ I Rois 20. 11, que celui qui ceint les armes ne se vante comme celui qui les ôte, c.-à-d. qu'on ne se vante avant le combat comme après avoir vaincu; מָשֵּרֶית חֲמת קקולר Ps. 76. 11, tu t'armeras de colère contre les autres, les ennemis qui nous restent encore, ou: tu lieras, dompteras, la fureur des autres. (V. הָרֵג,)

ת. חיי, אינון et תְּיָה. chald. Un, une; adj. numér., aussi art. indéf.: צְּלֵם תַּוּר לְּבוֹרָשׁׁ Dan. 2. 31, une image; מַלְּהָא Esdr. 5. 13, dans la première année du règne de Cyrus; בּיִר תְּתֵּח לְבִּוֹרָשׁׁ Dan. 3. 19, sept fois plus qu'on n'avait coutume de la chauffer; Dan. 2. 35, adv., ensemble.

אַרָּיוּר héb. Un (pour אַרָּשׁיי). Ex. unique:

וְיְנֶּר־תַּד אָּר־בְּּתֹר Ez. 33. 30, et l'un dit à l'autre.

תְּבֶּת adj. (fém. הְּבָּה, rac. יְהָבָּת). Aigu, tranchant: תְּבֶּה הַּרֶּה Ez. B. 1, prends un glaive tranchant; מְּהָה Prov. B. 4, aiguë comme une épée à deux tranchants.

לבריל 1° Aiguiser (ע. בריל: בילי: Prov. 27. 17, Prov. 27. 17, ot rac. יבור fut Kal de יבור prov. et יבור fut Kal de יבור prov. et rac. יבור ou Hiph. de יבור forme irrég.) comme le fer s'aiguise par le fer, ainsi l'homme aiguise, éclaire, la vue de son ami (ou: est irrité par le regard de l'autre). — 2° Etre prompt, ou être féroce: יבור hab. 1. 8, ils sont plus vites, ou plus féroces, que les loups du soir, qui sortent le soir après la proie.

Hoph.: ਸਾਗ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ = ਸ੍ਵਾਸ਼ Ez. 21. 14, l'épée

est aiguisée.

qui a la vue forte) n. pr. Hadad, fils d'Ismaël, Gen. 25. 15.

קרה (fut. apoc. אַל-יִדוּהְ Exod. 18. 9, Jethro se réjouit; בּיבֵּיר שָׁנָּיוּ Exod. 18. 9, Jethro se réjouit; אַל-יִדוּך בִּיבֵיר שָׁנָיוּן Job 3. 6, qu'elle ne se réjouisse pas entre les jours de l'année (selon d'autres, de יָדֵיר; qu'elle ne soit pas comptée, unie, aux autres jours).

Pi. Réjouir : אַמְּמָשְׁהָ אָיִם אַזְּחַהְ Ps. 21. 7, tu le ranimes par la joie, tu le remplis

de joie.

חַרוּוֹת m. (rac. הְיֵנֵים). Pointe, objet pointu: חַרּוּבִי הָרֶשׁ Job 41. 22, des morceaux d'argile pointus (v. הֶיֶרֶשׁ).

לה (rac. יירא בְּילְנֶת Néh. 8. 10, que la joie de l'Eternel soit votre force, votre bouclier; aussi chald. חָרְנָת avec joie, Esdr. 6. 16.

קריר n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Hadid, Esdr. 2.33, Néh. 11.34.

תְּדְינְיני וּדְרָשׁוִיני : chald. pl. Poitrine בּי בְּטְת Dan. 2. 32, sa poitrine et ses bras étaient d'argent.

et יְהַבֵּל (fut. בָּהָבֵל) Cesser, manquer, négliger, laisser, c.-à-d. ne pas

faire: ניַחָהָלוּ לְבְנֹת חַעִּיר Gen. 41. 8, ils cessèrent de bâtir la ville; direct. avec l'inf.: חַרֵלוּ חַרָל Is. 1. 16, cessez de faire le mal; absol.: וּרָעֵבִים תָּוֹבֶלוּ ISam. 2. 5, et ceux qui avaient faim, ont cessé (de travailler, ayant tout en abondance); בי לא־נְּדְוּבֵל אָבְיוֹן בִּפֶּנֶכֵב הָאָרֶץן. Deut. 15. 11, car il y aura toujours des pauvres dans le pays; *litter*, car le pauvre ne cessera pas, ne manquera pas, dans le pays. Suivi de מָן et d'un inf.: וְתָּדֵלָםָּ קאוב לו Exod. 23. 8, voudrais-tu négliger de l'aider? ou: garde-toi de l'abandonner (v. קובל השנוי; Exod. 14. 12, n'insiste pas auprès de nous; קאַלַה — אָם־אַרְהַל I Rois 22. 6, dois-je aller... ou dois-je le laisser, ne pas aller ? יַחַדֵלָּהָי אֱר־דְּיִּשְׁנִי Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon huile?

מוֹנְ adj. 1° Qui cesse d'exister, périssable: אֵנְי שְּנִי מְּנִי מְּנִי אָנִי Ps. 39. 5, afin que je sache combien je suis périssable, ou combien de temps je serai encore habitant de ce monde (v. בְּעָלֵי בְּיִוֹנְי בְּיִוֹנְי בְּיִוֹנְי בְּיִוֹנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִבְי בַּבְּי בַּצִּי בְּיִנְיִי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִבְי בַּבְּי בַּבְּי בְּיִנְיִי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִבְי בְּיִנְיִי בְּיִנְי בְּיִבְי בַּבְּי בַּבְּי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִנְי בְּיִבְי בְּי בְּיִבְי בְּי בְּיִבְי בְּי בְּיִבְי בְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּי בְּיִבְי בְּי בְּיבִי בְּיִבְי בְּי בְּיבִי בְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְ בְּיִבְי בְּיִבְ בְּיִבְּי בְּיִבְ בְּיִבְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּיִבְ בְּיבְּיִבְ בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בּיִבְּי בְּיבִּי בְּיבִי בּיִבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִבְי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי

ת.(où tout est passager) Monde: למבייוֹשְּׁבֵי חָדְלּ Is. 38. 11, (je ne serai plus) avec les habitants du monde (v. חָבָל אַם חָלֶי, selon d'autres, au contraire, l'endroit où la vie cesse, la tombe: (je serai) avec ceux qui habitent la tombe, l'enfer.

ירָלי (l'oisif) n. pr. m. II Chr. 28. 12.

P et P ת Une espèce d'épine : P בְּיִלְישָׁבְּח Prov. 15. 19, comme une haie d'épines; בְּיִלְיבָּח הָנֶת Mich. 7. 4, le meilleur d'entre eux est comme une ronce.

אַרָּקְלְּחָ n. pr. d'un fleuve, Hiddekel, le Tigre, Gen. 2. 14, Dan. 10 4.

תְּרֵב, const. קוֹרָה, suff. יְּבְּרָא, const. יְבְּרָא, const. יְבְּרָא, const. יְבָרָא, const. יְבָרָא, const. יְבְרָא, const. יִבְּרָא, const. יִבְּרָא, const. יִבְּרָא, const. זְבְּרָא, const. זְבְּרָא, const. זְבְּרָא, const. זְבְּרָא, if Gen. 43. 30, Joseph se retira dans une chambre; i בְּבָּרָא, Job 9. 9, et les chambre du sud, les régions les plus éloignées du midi, et les étoiles qu'on y découvre; prov. 7. 27, le séjour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer; prov. 18. 8, (jusqu'au) fond des entrailles.

חַרְרָּךְ n. pr. Hadrach, contrée et ville près de Damas, Zach. 9. 1.

Tal inusité. Pi. Renouveler, restaurer: רְבָּיבְּשׁ שֵׁשׁ תַּשְּׁלּוּבְּיוֹ I Sam. 11. 14, et renouvelons-y l'élection du roi; אָנְיִדְּי שָׁיִדְּי שְׁיִדְּי עַּיִדְי בְּיִדְי עַיִּדִי עַיִּדְי עַיִּדִי Job 10. 17, tu renouvelles tes témoins, tu produis de nouveaux témoins contre moi; יְרִבּשׁי שְׁיֵבִי Is. 61. 4, ils restaurent, rétablissent, les villes qui avaient été dévastées, abandonnées.

veau: Deut. 20. 5, une maison neuve; בּיִדְיּיָשׁ 24. 5, une nouvelle femme (nouvellement, récemment mariée); אָיִאָּהְ הִיְּיָשׁ הַּיְּשָׁרְ בַּפְּרָ הִיְּשָׁרָ בַּעִּי בְּיִלְּשׁ בְּעִּי בְּיִלְשׁ בְּעִּי בְּעִי בְּעָּי בְּעִי בְּעָּי בְּעִי בְעִי בְּעִי בְעִי בְּעִי בְעִי בְּעִי בְּעי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעי בְּעִי ב

חלש m. (plur. הְיָלְשִׁים). 1° Nouvelle lune, premier jour du mois: פֶּחָר דּוֹנָשׁ I Sam. 20. 18, c'est demain le premier du mois; לא דוֹנִשׁ לְלֹא שׁבָּח II Rois 4. 23, ce n'est ni un premier jour du mois, ni un jour de sabbat. — 2º Mois: חינש בחינש וושני Gen. 8. 14, et le second mois; הְּבְּיִישׁ Nomb. 11. 20, l'espace d'un mois; בְּיִי וּלְשׁ בְּיִי Is. 66. 23, de mois en mois, tous les mois.

プラ n. pr. Hodes, femme de Soharaim, I Chr. 8.9.

변기가 n. pr. Hodsi, une contrée ou une ville (nouvellement bâtie), II Sam. 24. 6.

Chald. adj. (v. לייִי héb.). Neuf: בְּיִלְיהָ הִי אָע הְיַהִי Esdr. 6. 4, une rangée ou un mur de bois tout neuf.

אַזָהַ (v. יוֹנֹאַ).

בות בות בית בית Aboth, vous pourriez vous rendre coupables, et (mériter) la peine de l'exil. Pi. Rendre coupable: חוב בית אַתריבּיים אַתריבּיים בּלָּבְּיִן. Dan. 1. 10, vous serez cause que le roi me fera couper la tête, litter. vous rendrez ma tête coupable (aux yeux) du roi; בַּיְבִין Rituel, nous sommes obligés, nous devons.

חוֹב m. Dette ou créance: הַוֹבְלְחוֹ הוֹב Ez. 18. 7, il rend le gage qu'on lui a donné pour sa créance, ou pour une dette.

תובה פל-באיציה: f. 1° Devoir הובה פל-באיציה f. 1° Devoir הובה באיציה f. 1° Devoir בין באיציה f. 1° Devoir de toutes les créatures, de tous les hommes. — 2° Faute, la punition qu'on s'attire par une faute: Aboth, la punition de l'exil.

חוֹכָה n. pr. d'une ville près de Damas, Gen. 14. 15.

אות Circonscrire, compasser: און און בייש Job 26. 10, il a circonscrit, il a trace tout autour, une limite a la surface des eaux.

און m. Cercle: בְּיִוְשִּׁי הוּגּע עֵל-שְּׁנֵי הְהוּצׁם Prov. 8. 27, lorsqu'il renferma l'abime comme dans un cercle, littér. lorsqu'il traça un cercle sur la surface de l'abime; יְחַוּגָּים יִיְחִוּלָהְ Job 22. 14, et il se promène dans le cercle, le circuit, du ciel, ou au-dessus de la voûte céleste; יְשִּׁיֵב עֵל־הוּג הָשִּׁיֵר Is. 40. 22,

lui qui réside au-dessus du globe de la terre.

חוד (fut. יְחוּר, v. יְחוּר aigu) Proposer des choses subtiles, des énigmes: אוריים Ez. 17. 2, propose une énigme; אַרוּיָם לָבָּט חִידְים Jug. 14. 12, je vais vous proposer une énigme.

תְּנָה chald. Kal inusité. Pa. תַּנָּא בּוֹרָי בָּי רְתַוּנְּמָּץ Dan. 2. 11, il n'est personne qui puisse l'indiquer; אָחַיָּא אֲחַנָּא אַמַנִּלְּמָא אֲחַנָּא 2. 24, et je dirai au roi la signification (de son réve).

Aph. Dire, indiquer: לְּמֵלְמָא 2, 16, pour dire au roi l'interprétation; יְדֵעְ תָּלְמָא וּמְשָׁרֵא הְּדַעְהָן 2. 6, mais si vous me dites mon songe et son interprétation.

חָהָה n. pr. (de הָהָה, vivre). Eve, la première femme, la mère de tous les vivants, Gen. 3. 20.

יִשְם מְּחוּבִים (prophète) n. pr.: יְשָם מְּחוּבִים II Chr. 33. 49, tout cela est écrit dans le livre de Hozai, ou, pour חוֹיִם, le livre des prophètes.

רוש chald. Lier. Aph.: אַשַּׁיָּא יָרִדּיםי

Esdr. 4. 12, et ils lient, joignent, les fondements entre eux, ou mieux: ils les construisent à l'aide de la corde (ligne); v. van héb.

שות הור Fil, filet: יְינְהְקֵם מַצֵּל זְרְעֹּיְדִי Jug. 16. 12, il rompit (les cordes qui liaient) ses bras comme (on romprait) un filet; אַם־הָּוֹיָם וְצֵּל שְרוֹהְ־נַצֵּל Gen. 14. 23, ni un fil, ni un cordon de soulier, c.-à-d. pas la plus petite chose; אָת־הַּקְנַת דוּט חַיְּצִינִי חַנָּה Jos. 2.18, cette corde de fil d'écarlate.

n. pr. d'un peuple, les Hévéens, qui habitaient au pied du mont Hermon, Jos. 11. 3.

קרילים ח. pr. 1° Hawila, fils de Chus, Gen. 10. 7. — 2° Hawila, fils de Joktan, descendant de Sem, 10. 29. — 3° Hawila, une contrée: בְּלְיּבֶּים בַּיְחַיִּבְיּם Gen. 2. 11, tout le pays de Hawila, où se trouve l'or (les Indes?). — 4° Pays des Ismaélites: בַּיִּשְׁיִבְּים בַּיִּדְיִילָּם Gen. 25. 18, ils habitaient le pays depuis Hawila jusqu'à Sur (qui regarde l'Egypte).

לינְהֵל , יְהֵל , יְהַלּ , apoc. יְהָוּלּ , יְהֵוּל , יְהַוּל , בּוֹר יִהְוּלּ . A° Étre lancé, jeté; tomber: יְחָלָּה Osée 11. 6, l'épée sera levée contre ses villes; בֵּל רֹאשׁ רְשָׁנִים תְּחוּל Jér. 23. 19, l'orage tombera, éclatera, sur la tête des impies; בַּל־רֹאשׁ הֹאָכ ; II Sam. 3. 29, que (le sang d'Abner) retombe sur la tête de Joab.

2° Se tordre de douleur, d'angoisse, surtout des douleurs d'enfantement; puis, en général, trembler : לא־דַוּלְתִּי וְלאֹד ו רַלַרְחִּד Is. 23. 4, je n'ai pas eu de douleurs, et je n'ai pas enfanté ; חול תחול סדן Ez. 30. 16, Sin (Péluse?) sera dans les douleurs comme une femme qui accouche; קול מְחוֹלָח שָׁמֵעְהִי Jér. 4. 31, j'entends la voix comme d'une femme qui est en travail; בּר־חַלָּח לְטוֹב Mich. 1. 12, car elle tremble pour son bonheur, ou : elle est désolée à cause de son bonheur (évanoui), v. 3°; וְתַּלֹּנִי הפניף Deut. 2. 25, et ils trembleront devant toi ; מִלְּפְנֵר אָרוֹן דוּוּלִר אָרֶץ Ps. 114. 7, devant l'Eternel qui fait trembler la terre, ou impér.: devant l'Éternel, tremble, o terre! נַיְּהֶל מְאַבְּי מֵּיִהְל מְאַבְּי I Sam. 31.3, (Saul) avait bien peur des archers (selon d'autres, בַּיָּהַל forme Hiph.).

3º Attendre: נְיְתֵל מֹד שֶׁבְעֵּז יְמִים אֲדֵוֹיִים Gen. 8. 10, il attendit encore sept autres jours; מָדְילָה לְמוֹב Mich. 1. 12, selon quelques-uns: car elle avait attendu, espéré, le bien (v. 1°).

Hiph. 1° Craindre, trembler: אָם מְּפָנַר לא חָחִדּלגּ Jér. 5. 22, ne tremblez-vous pas devant moi? — 2º Enfanter: אַלְאָשָׁה ו מַרו־מִּדִילִין Is. 45. 10, et (qui dit) à la femme (à sa mère): Pourquoi enfantezvous?(V. Kal 2°.)—3° Faire trembler: קול הַי יַדִורל מִדְבָּר Ps. 29. 8, la voix de l'Eternel fait trembler le désert; יַדְּוּילֹנּי רָכָרוּ בְּכָל־שֵׁח Ps. 10. 5, les voies (de l'impie) font trembler (les bons, les faibles) en tout temps; selon d'autres: ses voies prospèrent, réussissent. -4ºEspérer, attendre : נַיַּרִילוּ עַר־בּוֹשׁ Jug. 3. 25, ils attendirent longtemps; בַל־פַּן לא־רַחִיל טוּבוֹי Job 20. 21, c'est pourquoi il n'espère pas son bonheur (ou : son bonheur ne durera pas).

Hoph. Etre enfanté, naître : דֵירּוּנִל אָרֶץ Is. 66. 8, est-ce que les enfants de la terre, ou d'un pays, sont

nés en un seul jour?

Pil. הולל אילות 1°Enfanter, créer: הולל אילות Job 39. 1, observes-tu, quand les biches enfantent? יְאֵל־שָׁרָח הְחוֹלֵל בָּבּר וְאַרְיִּבְּל בָּבּר וּאַל־שָּׁרָח בְּאַלְּבָּם Is. 51. 2, et sur Sara qui vous a enfantés; רְאָרִי וְתַבֵּל אֶרֶץ וְתַבֵּל Ps. 90.2, (avant que) tu eusses créé la terre et l'univers.

— 2° Attendre, espérer: יוֹל לֹנוֹי Job 35. 14, et espère en lui.

Poul. Étre enfanté: יְלְפְּנֵי נְבְעוֹת חוּלְלָתְּי Job 15. 7, as-tu été enfanté, créé, avant les collines? חַרְבְּעוֹן חוּלְלְתִי Ps. 51. 7, j'ai été engendré dans l'iniquité.

Hithp:: 1° (v. Kal 1°) לְסַעֵּר מִרְחִוּלֵלְל 23. 19, une tempête qui se roule, qui tombe, éclate. — 2° (v. Kal 2°) בֶּלִּיבְיֵּר וּאָא מִרְחִוּלָל שָׁל Job 15. 20, l'impie se tourmente, est dans la terreur, tous les jours de sa vie. — 3° (v. Kal 3°) דְּיִּבְּ מִרְּאָר יִּבְּיִר וּאַ יִּרְיִּחִוּלֵל לִיִּר Ps. 37. 7, sois soumis à l'Éternel et espère en lui.

בּוֹתְתַלְתַל תַּשַּלְפָּח מָאֹר: Esth. 4. 4, la reine fut très affligée.

חוֹל m. Sable: בַּיִּטְמָעָדּוּ בָּחוֹל Exod. 2. 12, il le cacha dans le sable; יְטֵּמָתִר שרדור קרוול דוים Gen. 32. 13, je multiplierai tes enfants comme le sable de la mer (I Rois 5. 9, v. לחַב).

רול m. Nom d'un oiseau : יבַרוּל אַרָבָּרוּ בְּמִים Job 29. 18, et je multiplierai mes jours comme le phénix ; selon d'autres, comme le sable; quelques-uns lisent

חול n. pr. Hul, fils d'Aram, Gen.

10. 23.

יוּלָקא f. Part, portion : הוּלָקא מָבָא Rituel, une bonne part.

סורם adj. (rac. במָהַ). Ce qui est de couleur foncee, noir: יַכַל־מָּוֹח־הוּם Gen. 30. 32, et chaque agneau noir.

חוֹמָה f. (plur. חוֹמָה, duel הֹמֹחַיִם). Mur: יְחַמֵּיִם לְחֵם חוֹמָח Exod. 14. 22, les eaux étaient pour eux comme un mur; ער הַוּהְיָבָת הַרְחָבָת Néh. 3. 8, jusqu'au mur large; אָלְהֹמִית נְחְשָׁת Jér. 1.18, et comme un mur d'airain; בֵּרן חַהֹּמְתָים Is. 22. 11, Jér. 39. 4, entre les deux murs (de Jérusalem); au fig.: אָם־חוֹמָהוֹ דִירא Cant. 8. 9, si elle est un mur, c.-à-d.si elle est chaste, inaccessible à la séduction.

ימֵר (v. חוֹמֶר adj.).

רוֹם (fut. סוֹתה, סוֹתי et סֹתי, סתָהוַ) Epargner, protéger, avoir pitié de : אָהָח חַסְהָּ עֵּל־חַאַּיקיוֹן Jon. 4. 10, tu aurais épargné (ou tu regrettes) la plante (v. ואַני לא אַחוּס עַל־נִינְנֵח ; (קִיקִיוֹן (v. אַנִי לא אַחוּס et je n'épargnerais pas Ninive ! בהוֹם עַל־ דל ואביון Ps. 72. 13, il a pitié du pauvre et de l'indigent; souvent accompagné de לא תורום עינה cil: לא תורום עינה Deut. 25. 12, que ton œil ne la regarde pas avec compassion, châtie-la sans pitié; וַלֹאִ־תַחוֹס ערני Ez. S. 11, et je n'aurai pas pitié.

יוף et קור m. Côte, rivage: יְבוּלָן לְחוֹף במים ישכם Gen. 49. 13, Zabulon habitera la côte des mers ; הַרְחוֹף חַיַּם Deut. 1. 7, et vers la côte de la mer.

חוֹפְס n. pr. Hupam, fils de Benjamin; n. patron , דומָבִי Nomb. 26. 39 (ביים Gen. 46. 21).

אות m. (plur. אות 1° Côté extérieur, le dehors; opposé à la maison, la rue: בְּלְשֵׁיִם מָתוֹשֵׁוֹת יָרוּשְׁלֵּם Jer. 5. 1, parcourez les rues de Jérusalem ; יְבַּחוּץ לעברים Is. 51. 23, et comme la rue pour les passants; opposé à la ville, champ, campagne: ושלה על-פני חוצות Job 5. 10, qui répand l'eau sur les campagnes.

2º Adv.: מוֹלֵרָה חוּץ Lév. 18. 9, (une femme) née hors la maison, c.-à-d. qui est fille de ta mère, mais pas de ton père (v. בַּחוּץ הַעַמר (מוּלְרֵת Deut. 24. 11, tu te tiendras dehors; aussi הוצח: קל-חערן Gen. 24. 29, dehors près de la fontaine ; לַּמָּדוֹ תַּצְמִד בַּחוּץ 24. 31, pourquoi restes-tu dehors? רצא לחוץ Ps. 41. 7, il va dehors, il sort; קרור לְעִיר Gen. 24. 11, hors de la ville; ימבית וּמְחוּץ 6. 14, dedans et dehors; אַל־מִחוּץ לַמַּחֲתַה Deut. 23, 11, hors du camp; אין פוניין Eccl. 2. 25, hors moi, c.-a-d. si ce n'est moi.

יַנֶר Devenir blanc, palir: יָלֹא עַהַּת Is. 29. 22, et dorénavant son visage ne palira plus; Tharg., ne changera pas.

חור adj. (v. חור Blanc : חור מַרְשָּׁס אַקבַלָּח Esth. 1. 6, (des ridcaux) de couleur blanche, verte et bleue céleste; 8.15, en costume בּלְבוּשׁ מַלְכוּת מְכֵלֶת וְחוּר royale, bleu céleste et blanc.

ווֹר et קר m. Trou : אָר פַּרֶאן Is. 11.8, le trou où se tient l'aspic; הַמַּחַ בָּחוּרִים וה ls. 42. 22, ils sont tous pris, entourés de piéges dans les cavernes (où ils s'étaient réfugiés); d'autres expliquent בחורים, de בחור, tous les jeunes gens ont été pris.

חור n. pr. 1° Hur, un des rois de Madian, Nomb. 31. 8. — 2° Hur, Exod. 17. 10. — 3° Hur, fils de Chaleb, I Chr. 2. 19. — Et plusieurs autres.

חור m. (v. II חור Trou, cavité, antre: וו ביקב דור בַּדַלְחוֹי II Rois 12. 10, il perça un trou dans le couvercle (du coffre); יבניו המקפח בהביתן Zach. 14. 12, ses yeux pourriront dans leurs cavités; אריקים אינים Nah. 2. 13, le lion remplit son antre de proie.

וֹלְרְנִים חוֹרָי: (חוֹרָים m. pl. (pour יְאֹרָנִים חוֹרָי: אַרָּגִים חוֹרָי: 1s. 19. 9, selon les uns, comme I הוֹר, ceux qui tissent des étoffes blanches; selon les autres, de יוֹר trou, ceux qui font des filets (pour prendre les poissons).

אַרְרִים אָרֶץ: אַרָּץ: Pl. m. Les nobles: אַלְיבִיךּ אָרֶץ: Eccl. 10. 17. tu es heureux, o pays! si ton roi est d'une race noble, illustre: חֹרֶיהָוֹ וְאֵרִים מְלֹּנְּהָוֹ רְּלֵּכְאוֹ בְּלִּבְּּהוֹ וְאַרְאוֹנִים מָלִּנְּהוֹ וְאָרֵאוֹנִים מָלִּנְּהוֹ וְיִבְּיִם מְלֹּנְּהָוֹ וְלֵּבְאוֹנִים מְלֹּנְהָוֹ וְלֵּבְאוֹנִים מְלֹּנְהָוֹ וְאַרְאַרִּאוֹנִים מְלֹּנְהָּתוֹ וְאֵרְיִיְּמִים מְלֹּנְהָּתוֹנִים מְלֹּנְהָתוֹנִים מְלֹּנְהָתוֹנִים מְלֹּנְהָתוֹנִים מְלֹּנְהָתוֹנִים מְלֵּנְהְיִּבְּיִים מְלִּנְהְיִים מְלִּנְהְיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִבְּיִּתְּיִבְּיִים מְלִּנְהְיִּבְּיִים מְלִּנְהְיִים מְלִּנְהְיִים מְלִּנְהְיִים מְלִּנְיְּהְוֹיִים מְלִּנְיִם מְלִּנְהְיִים מְלִּנְהְיִים מְלִּנְהְיִים מְלִּנְיִים מְלִּנְיְּהְוֹיִים מְלִּנְהְיִים מְלִּנְיִים מְלִּנְהְיִים מְלִּנְיִּבְּיִים מְלִּנְיִם מְלִּבְּיִם מְלִּבְּיִּתְ וְאֵבְיִים מְלִּנְיִים מְלִּנְיִים מְלִּנְיִים מְלִּנְיִים מְלִּנְיִים מְלִּנְיִּים מְלִּנְיִם מְּלִּנְיִים מְלִּנְיִּים מְלִּנְיִם מְּבְּיִבְּים מְּבְּיִבְּיִם מְבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִּבְּיִם מְבְּיבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִּבְּיִים מְבִּיבְּיִם מְבְּיִּבְּיִים מְבִּיבְּיִם מְבְּיִבְּיִים מְבִּיבְּיִים מְבְּיבְיוֹים מְבְּיִים מְבְּיִבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיבְּים מְבִּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיִים מְּבְּים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּיִים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִּים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּיִים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְיִים מְיִים מְּבְּיִּים מְיּיִים מְיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּיִים מְּיִים מְבְּיִים מְיּיִים מְיִיבְיִים מְיּבְּיִים מְּבְּיִים מְיִּיְיִים מְיִים מְיבְּיִים מְּבְּיִים מְיּיִים מְיּיִים מְּיִים מְּבְּיִים מְיּים מְּיְיִים מְיּים מְיּבְּיִים מְיּיִּים מְיּבְּיים מְיּבְּיים מְיבְּיים מְיּבְּיוּים מְיּבְּיִּים מְיּבְּיִים מְּיבְּיִּים מְיּבְיוּים מְיּבְּיִים מְיּבְּיִים מְיּבְּיִים מְיּבְיּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּיבְּים מְיבְּיבְיּים מְיבְּיִים מְיִים מְיבְּיְם מְּ

בּן חוֹרִין Libre: בָּן חוֹרִין Aboth, un homme libre, noble: יְלֹא צַּאָהָת בָּן חוֹרִין Aboth, et tu n'es pas libre (de t'en débarrasser).

לְבִּישָׁה מְּרְלָג רְוּנָּר : Chald. adj. Blanc לְבִּישָׁה מִּרְלָג רְוּנָּר . 7. 9, son vêtement était blanc comme la neige.

n. pr. m. I Chr. 5. 14.

וור חורם n. pr. 1° Hiram, roi de Tyr, II Chr. 2. 2; היים II Sam. 5. 11. — 2° Hiram, ouvrier artiste de Tyr, II Chr. 4. 11, et I Rois 7. 14. — 3° Hiram, fils de Bela, I Chr. 8. 5.

תְּרָנְ (contrée de cavernes) n. pr. d'une contrée. Hauran ou Auran, Ez. 47. 16, 18.

eract. parce que l'empressement est en moi (ou: parce qu'il y a en moi du sentiment, de l'agitation); מֵי רֹאבֵיל וּבְי Eccl. 2. 25, qui mangera et qui se hâtera de jouir, qui courra après les jouissances?

הוֹטְהוֹ (hâte) n. pr. d'un homme ou d'un endroit; de là השָּהי II Sam. 21. 18, Sebechi le Husathi.

II Sam. 46. 46.

Gen. 46. 23. — 2° Husim, fils de Dan, Gen. 46. 23. — 2° Husim, fils de Aher, I Chr. 7. 12. — 3° Husim, femme de Saharayim, 8. 8, 11.

לאח f. pl. (rac. חָיָח, v. חַיָּח סְיּ). Villages: מַיְלְּמֹר אָח־חַוּחַיְּחָם Nomb. 32. 41, il s'empara de leurs villages; תַּבּּיר יָאִיר (idem) les villages de Yaïr.

בוות m. (רובת Cachet, anneau qui sert à cacheter: קבוה Gen. 38. 18, ton anneau; בוות באות Exod. 28. 21, comme on grave les cachets; יבוות בעל-לבנה Cant. 8. 6, mets-moi comme un sceau, anneau, sur ton cœur.

Dṇin n. pr. m. 1° I Chr. 7. 32. — 2° 11. 44.

קוְאֵל (qui voit Dieu) n. pr. Hazael, roi de Syrie, I Rois 19. 15; בייז הְיָאֵל Amos 1. 4, la maison de Hazael, sa famille, ou Damas.

Voir, regarder, avoir des visions, prophétiser, choisir: אֵנִי הְצָּיָרָם Exod. 24. 11, ils voyaient Dieu; בְּיַהַה מָּנֶרְה Exod. 24. 11, אֵנִי הְצָיָרָם אָּדְהָה מְנֵיְרְה Ps. 17. 15, moi, dans ma piété, je verrai ton visage, c.-à-d. Dieu me sera gracieux; בּיִבּיה Is. 2.1,

la chose, ou la parole, qu'avait vue Isaie, sa vision prophétique; aussi avec בין בינים בין Mich. 4. 11, que nos yeux se repaissent des malheurs de Sion; אַבְּיוֹן בִינְיִם בְּעַבְּין בַּעִבְּין בַּעַבְּיַם בּצַּין בַּעַבְּים בּצַּין אַבּין בּעַבּים בּצַים בּצַין Mich. 4. 11, que nos yeux se repaissent des malheurs de Sion; אַבְּיוֹן בִּעְבִין בַּעַבְּין בַּעַבּין Exod. 18. 21, tu choisiras entre tout le peuple; avec apparition de la 3° lettre rad. י pour הווים בּצַיין בּעַבִּין בּצִיין Is. 26. 11, mais ils ne voient pas.

ם בּלְנָא הְוֹהֵי et אֵלְתְ chal. Voir: חַוֹּה Dan. 5. 5, et le roi voyait; inf.: לָּאַרְאָרִיךְ לָּנָא בְּלֵיהְ Esdr. 5. 14, il ne nous convient pas de voir.

m. (const. תַּתַת, plur. הַּיּתָּחָ). La poitrine (des animaux): הַּיְתָּתָּה בָּּתְּחָבָּין Exod. 29. 26, tu prendras la poitrine (du bélier); הַּיְּמִיתְּחְ תַּתְּחַ 29. 27, la poitrine qu'on élève ou qu'on agite (rite pour consacrer les offrandes, v. הַּיְּמָה); הִיּתְּקְיִתְּן Lév. 9. 21, et les poitrines.

חוֹת m. (rac. רְתְּתָּי,). 1° Prophète: אַ מְיִתְיתָּ I Chr. 29. 29, (et dans le livre) du prophète Gad.—2° Traité, alliance: רְיָם שְׁאֵל נְטְדִים מוֹן Is. 28. 15, nous avons fait un traité, contracté une alliance, avec le schéol (l'enfer).

n. pr. Hazo, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

עניין (היין באשר, אין באשר, plur באשר, Dan. 2. 28, ton songe et les visions de ta tête, de ton esprit. — Figure, apparition: דְּיִנְיִהֵּ בִּעָּרְ זְיִנְיִהַ בַּעָּרְ זְיִנְיִהַ בַּעָּרְ זְיִנְיִהַ בַּעָּרְ זְיִנְיִהַ בַּעַר זְיִנְיִהְ בַּעַר זְיִנְיִהְ בַּעַר זְיִנְיִיִּה בַּעַר זְיִינְיִה בַּעַר זְיִינְיִה בַּעַר זְיִנְיִיִּה בַּעַר זְיִינְיִה בַּעָּיִיה זְיִינְיִיה בַּעְּעָר זְיִינְיִה בַּעְּעָר זְיִינְיִּה בַּעְּעָר זְיִינְיִיה בַּעְּעָר זְיִינְיִיה בַּעְּעָר זְיִינְיִיה בַּעְּעָר זְיִינְיִיה בַּעְּעָר זְיִינְיִיה בְּעָּעְר זְיִינְיִיה בְּעִּעְר זְיִינְיִיה בְּעָּבְּי בְּעָּיִיה זְיִינְיִיה בַּעְּיִּיִּים בּעְּיִּיִּים בּעְּיִיב בּעְּיִיבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִבְּי בְּעָּיִבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעָּיְיִיבְּי בְּעָּיִים בּעְּיִיבְּי בְּעָּיְיִבְּייִי בְּעָּיִבְּי בְּעָּיִבְּי בְּעָּיִיבְּי בְּעִּיִּים בְּעִּיִּים בְּעִיבְּייִי זְיִינְיִיבְּיי בְּעִייִים בּעְיִיבְּיים בּעוּבְּיים בּיע זְייִיבְּיים בּיי בְּעִיבְּיים בּיי בּיי בּעּיי בְּעָּיבְּיים בּיּער בּיּער בּיער בּייי בּיער בּיבּיער בּיער בּיער בּיער בּיער בּיער בּיער בּיער בּיער בּיבּיער בּיער

תווון (יובר הייד). Vision, apparition: בְּיִי מְּמִּרְ מְיִדְּעָּרְ Dan. 8. 1, une vision m'apparut; אַרְ וְחָוּוֹן נְמָּרְעְ I Sam. 8. 1, la prophétie n'était pas révélée, ou n'était pas répandue, était rare; הַשִּׁרְיָם וְהַיִּרְעָּרִים Is. 1. 1, prophétie d'Isaie.

וֹחָוֹתְ f. Prophétie: חָוֹּתִי בְּבְּהוֹ חַבְּיִּתְּ II Chr. 9. 29, et dans les prophéties du prophète Jedo.

תְּוֹיתֵה לְסוֹף בְּלְ-אֵרְנָא Chald. f.: תְּיִוֹיתֵה לְסוֹף בְּלֹרְאַרָּא Dan. 4. 8, et il paraissait s'étendre jusqu'à l'extrémité du monde; exact.

son aspect s'étendait, etc.; selon d'autres: ses branches s'étendaient.

יאָל (vision de Dieu) n. pr. m. I Chr. 23. 9.

תְּיֵהְ n. pr. m. Néh. 11. 5.

וְיִינְיִת (vision) n. pr. m. I Rois 15. 18. וְיִינְיִת m. (const. יְיִינְיִת, plur. יִינְיִינְיִת). Vision, fantôme, révélation: שְּבְּעִיתְּי Job 20. 8, comme une vision nocturne; יְּבַעְיִבְּיִי זְּרִינְיִית תְּבַעִּינִית תְּבַעִּינִית בְּעִרְיִּתְי 7. 14, et tu m'effrayes par tes fantômes; יְּבָיבִית בּאַ בַּעָבָּע Is. 22.1, prophétie contre la vallée de vision, de révélation, Jérusalem.

תות m. Éclair: בְּלְּטָּח תְּוְרִיִּם Zach. 10. 1, Dieu qui fait les éclairs (de תְּחָה voir); selon d'autres, qui forme les nuages; תְּיָרָהְ לַבְּוִיִּת קוֹינֹה 28. 26, et (il a marqué) une voie à l'éclair qui précède le tonnerre.

m. Porc, pourceau, sanglier: חַוִּיר הַוֹיִר Lév. 11.7, le pourceau; הָּוֹיִר Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt.

רְיִייִר n. pr. m. I Chr. 24. 15, Neh. 10. 21.

אַרָּעָר (fut. אַרַיִּרְיִי) 1° Intrans. Étre et devenir fort, être ferme, vaillant; être dur: לְּבִילְּיִי אַרִּיִי, אַרָּיִי אַרִּיִּי אַרִּיִּי, וּעַרָּאַל 1ug. 1. 28, lorsqu'Israel fut devenu fort; אָרָיִי אַרְיִּיִי אַרְיִּיִי, Il'Sam. 10. 11, (si les Ammonites) sont plus forts que toi; avec בַּיֵּי בְּיַרִייִי II Chr. 27. 5, il était plus fort qu'eux, il les vainquit; אָרָאָן אַרָּיִי, אַרָּיִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרְי בַּיִּרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְיר בְּיר בְּיר בְּיר בְיר בְּיר בְיר בְּיר בְיר בְיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּי בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּי בְּיר בְּיר בְּי בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִר בְּיִי בְּי בְּירְ בִּי בְּיר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְיי בְיי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְ

garde-toi de manger du sang (litter. sois ferme en cela, de ne pas manger, etc.).

2º Trans. Fortifier, soutenir: בּיִּבְיּחָלְּהְּ Ez. 30. 21, pour le panser et lui rendre sa force; יְּבְיִּתְ בִּיֹּבְ II Chr. 28. 20, (et il ne le fortifia pas) loin de l'aider, de le soutenir. — 3º Presser, insister: בּיִּבְּיִם בֵּילִים בֵּילִים בֵּילִים בַּילִים בַּיל בּילִים בַּילִים בַּיבּים בּילִים בַּילִים בַּילִים בַּיבּים בַּילִים בַּילִים בַּיבּים בּילִים בַּילִים בַּילִים בּיבּים בַּילִים בַּילִים בַּילִים בַּילִים בַּילִּים בַּילִים בַּילִים בַּילִים בַּילִּים בַּילִים בַּילִּים בַּילִים בַּילִּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבְים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בִּיבּי

Pi. Rendre fort, fortifier, encourager, rendre dur, attacher: וְצִּבְּנִיבְיּ Is. 22. 21, je lui attacherai ta ceinture; בְּיִבְיִי שִּצְרִיבְי Ps. 147. 13, car il a fortifié les verrous de tes portes; וְנֵים יְתִינְי שָּצְרִיבְי II Rois 12. 6, et ils répareront les ruines, les parties endommagées, du temple; בְּיִבְיי בְּיִיבְי בְּיִבְי וּשִׁי Jug. 9. 24, qui ont fortifié ses mains, qui l'ont encouragé; בַּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בַּיִים בַּיִים בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּיבְי בַּיבְי בַּיבְּיבְ בַּיבְּיבְי בַּיבְיִי בַּיבְּיבְ בַּיבְּיבְ בַּיבְיִי בַּיבְּי בַּיבְּיבְ בַּיבְּיבְ בַּיבְּיִי בַּיבְיִי בַּיבְּי בַּיבְּיבְ בַּיבְּיִי בְּיבְּיבְ בַּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיבְּי בַּיִי בְּיבְּיִי בְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בַּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיבְיִי בְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיבְיִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְּיבְיי בְּיִי בְּיבְי בַּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְיבִיי בְּיבְיבְייִי בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְיבְיבְייִי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְיבְיבְיבְייִי בְּיבְיבְייִי בְּיבְיבְייִי בְּיבְיבְייִי בְּיבְיבְייי בְּיבְייִי בְּיבְיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְייִייִי בְּיבְייִייְייִיי בְּיבְייִייִי בְּיבְ

opiniatreté, est excessive. Hiph. 1º Tenir ferme, prendre, saisir: יְדֵוּדְוּיִלִר אֱת־יָדַוּךְ מּוֹ Gen. 21. 18, attache ta main à lui, tiens-le par la main; avec לו :ווויקלו II Sam. 15. 5, il le saisit; avec יַחוַם עַלֵּרוּ צָּמָּרם: עַל Job 18. 9, le brigand, ou le filet, l'arrêtera (v. מַנְרָ נְצָנָה); avec l'acc.: חַחַוַק מַגַן נְצָנָה Ps. 35. 2, prends le bouclier et l'armure (ou la targe). — 2º Persister dans, s'attacher, se lier: פֹרָה מָחַוֹּיִם בְּתִּנֶּתָה Job 2. 9, tu persistes encore dans ton innocence; מַחַוּיִקִים כֵּל־אַחִיהָם Néh. 10. 30, ils se lièrent avec leurs frères. -3º Rendre fort, vigoureux; soutenir: וו Sam. 11. 25, הַחַיִּרָה מָלְחַמְּחָה אָל־חָיִנִיר attaque la ville vigoureusement; littér. rends vigoureux ton combat contre la ville; יב הַחַיְתְים Lév. 25. 25, soutiensle, viens à son secours. — 4° Intrans. בר הַהַוֹיִם עַר־לְּמָעלָהו : Etre, devenir fort

II Chr. 26. 8, car il était devenu très puissant; puissant; puissant; puissant; puissant; puissant; puissant; puissant son lieu sera fort. — 5° Contenir: מַבְּיִי מִינְיִי אֲלְיָדִי תַּוֹיִם II Chr. 4. 5, contenant (3000) bath (mesures). — 6° י בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי Aboth, ne t'en fais pas un mérite, ne t'en glorifie pas.

אָרָהְ adj. (fém. אַרְהָהָ). Fort, puissant: אַרָּהְאָ הַאָּהְיּא הַיִּהְיָּהְ. Nomb. 13. 18, s'il est fort ou faible; אַרְיִבְּיִהְ Ez. 3. 7, (ils sont) opiniatres, littér. ils sont durs de front; אַרָּהָא Is. 40. 10, (Dieu) viendra avec sa main forte, ou, subst., dans sa force, sa puissance.

קַּיִּלְי adj. Fort, puissant: יַּנְיִנִי קוֹל חַשׁׁעָּר בּאַר בּאַנ בּאַר בּאַל בּאַר בּאַל בּאַר בּאַל בּאַר בּאַל בּאַר בּאַר בּאַל בּאַר באברב בא

תְּלֶּחְ m. Force, secours: אַרְדְּסְךְּ הְּדְּ Ps. 18. 2, je t'aime, Éternel, toi qui es ma force.

אָרָתְי m. Force: בְּתֹּיֶלְ בְּאָרָן Exod. 13. 3, 14, par la force de sa main; אַרָּוֹלָא בְּתְּוְלֵע Amos 6. 13, n'est-ce pas par notre force?

ן הָוֹלֶןה f. 4° Violence, force: וְאָבּדּלֹא וֹ Sam. 2. 16, sinon, j'en prendrai par force; רַיְרִיבּוּן אַהוּ בְּחָיְרָבּוּן אַהּוּ בְּיִרִיבּוּן אַהּוּ בְּחָיִרְבּוּן Jug. 8. 1, ils le querellèrent violemment. — 2º Restauration, réparation: הַלָּבֹל אֲלָיִריבַא עַל־חַבְּיִה לְּחָוְלֵּח 11 Rois 12. 13, et pour tout ce qui sera dépensé pour la restauration du temple.

'만한 (le vigoureux) n. pr. m. I Chr. 8. 17.

תְּלְּחָרָה et חְיִּבְּיְרָה (la force de Dieu) n. pr. 1° Ezéchias, fils d'Achaz, roi de Juda, II Rois 18. 1; aussi מְשְׁרָיִה Is. 1. 1.—2° Ezéchias, un des aïeux du prophète Sophonie, Soph. 1. 1.—3° I Chr. 3. 23.—4° Néh. 7. 21.

תְּוֹרֵי Rendre, retourner, ramener: בּוֹחֲדֵר Aboth, rendre le salut; תְּחֲדִיר שִׁיבָּח שְׁכַבְּח לְשָׁכָּיח Rituel, et ramène-nous vers toi par une pénitence parfaite.

רְּחִית (avec suff. יחִיח, plur. יחִיחים).

1° Crochet ou cercle qu'on met aux narines des animaux (v. יחִיח): יחִית יְמַיְּמְיִּ וְמִיחָ בַּּמְּפְּרְ Is. 37. 29, je te mettrai un cercle aux narines; יְמַיְּמִי חִיִּחִים בְּּלְחָיִרְּיָ Ez. 29.

4, je mettrai des crochets à tes machoires. — 2° Boucle d'oreille: בַּמָּחְר בַּאַמָּר Exod. 35. 22, des boucles d'oreilles et des anneaux qu'on portait au nez.

אַטְאָ (fut. יַחַיבַא) Manquer, pécher: ואָץ בְּרָגְלָים חוֹטֵא Prov. 19. 2, et celui qui va trop vite fera de faux pas, tombera; יִחֹמָט הַמְּשׁוֹ Prov. 8. 36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se fait du tort à lui-même; ou יְהוֹכָאָר celui qui pèche contre moi ; וּמָּקוּרָהָ נַּוְךּ וְלֹא חָתֵיטָא Job 5. 24, et, si tu comptes ton troupeau, (aucune pièce de bétail) n'y manquera ; תַּטָא הָטָאָדו יִרוּשָׁלַם Lament. 1. 8, Jérusalem a commis un grand péché; avec בְּדִישוֹ־לִּר : לְ Gen. 20. 6, (1 pour n) de pecher contre moi; avec אַלוא בַל־אָלַח חַטָא־שָׁלמה : בַל Neh. 13. 26, Salomon n'a-t-il pas péché par cela, n'est-ce pas en cela que consiste son péché? avec אַל־הַדְיָטָאוּ בַּיַלֵּד :ב Gen. 42. 22, ne commettez pas de crime sur l'enfant, ne vous rendez pas coupables, en le maltraitant; דַּעָּאַרוֹי אָטֶר

האָ אפָהְ Lév. 4. 23, le péché qu'il aura commis (exact. par lequel il a transgressé la loi).

Pi. 1° Prendre la faute sur soi, l'expier: אָבִיר אַדְּאָבִיר Gen. 31. 39, j'ai du prendre la faute sur moi, l'expier, payer le dommage. — 2° Offrir un sacrifice comme expiation d'un péché: אַרָּיִבְּי אַבְּיִר אַבְּיִר וְעַבְּיִר וּעַבְּיִר (du péché) le septième jour; וְיִבְּשִּבְיִר (du péché) le septième jour; בּיִבּיבְּיבִר וְעַבְּיִר בַּיִבְּיבִר וְעַבְּיִר (בערבּיבוּ וְעַבְּיִר בּיִר וְעַבְּיִר בּיִר וְעַבְּיִר בּיִר וּעַבְיִר בּיִּבְּיבִר (du péché) le septième jour; בּיִבְּיבְּיבְר בּיבּר וְעַבְּיבִר בּיִבּיר בּיבּיב וּעַבְּיבִי בּיבּיב וּעַבְּיבִי בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּיב

Hiph. 1° Manquer (v. Kal): בַּיבָּים Jug. 20. 16, (chacun) pouvait lancer avec la fronde une pierre sur un cheveu sans manquer. — 2° Faire pécher, séduire: בַּיבַּים אַתְּדִינְשֵּׁיבְּיָח אַתְּדִינְשִּׂיָבְאָל II Rois 3. 3, qui avait fait pécher Israel; בְּיבָים בְּיבָר וֹלָה בְּיבָר וֹלָה בַּיבְים בְּיבָר בֹּיך 16e. 32. 35, pour porter Juda au péché. — 3° בְּיבָר וֹלָה בַּיבְים בַּיבְיבָר Is. 29. 21, qui condamnent les hommes par leurs paroles, ou (sens 2°) ils portent les hommes au péché.

Hithp.(v.Pi.3°): אור רובן איר ווא אי

אָטְחָ m. (suff. הְּטְאִר, plur. הְטָאָר, const. בְּכֶל-חַרָא. Péché, crime: בְּכֶל-חַרָא Deut. 19. 15, quel que soit le crime qu'il ait commis; הְרָבֶע Il Rois 10. 29, les péchés de Jéroboam.

אָשְׁח m. adj. Pécheur, criminel, coupable: קַבִּים וְחַשָּאִים לַבָּי Gen. 13.13, (les habitants de Sodome) étaient méchants et pécheurs, criminels, devant Dieu; וְחָיִרִיהְי אֲנִי וּבְנִי שְׁלְמֹח תַּשְּאִים IRois 1.21, que nous serons traités comme

coupables, moi et mon fils Salomon; ou: que nous serons frustrés de nos droits, exclus du trône.

קּטְאָה f. Péché: הְּלָּח Gen. 20. 9, un grand péché.

אַנְּיִלְיִתְ f. 1° Péché: רְבְּעָבוֹת Exod. 34. 7, et le crime et le péché; רְבַעְבוֹת Is. 5. 18, et qui (tirent après eux) le péché comme avec des traits de chariot, ou qui s'attirent la punition, etc. — 2° Adj. fém. de אַשָּהַי הַאָּשָּהַ Amos 9.8, sur le royaume pécheur, qui s'adonne au péché.

ראַטְּחַ f. (const. אַשְּׁחַ, plur. אוֹשָּעָּק). 1º Péché : מָכֶּל־תַּשֹּאֵרת יָרְבְעָם II Rois 13. 11, de tous les péchés de Jéroboam. – 2º L'objet du péché : וָאַר־דַוּשַאַרָּבֶּם אַטֵּר־עַשִּׂיחָם אַת־חַעַנַל Deut. 9. 21, et votre œuvre criminelle, que vous avez faite, à savoir le veau. — 3° Le châtiment du péché : זאָת הַּדְרַיָם הַשַּׁאַת בָּצְרַיִם Zach. 14. 19, tel sera le châtiment de l'Egypte. — 4º Sacrifice expiatoire: מאת חורת חורת Lév. 6. 18, ceci est la loi touchant l'hostie pour le péché; וּמַעִיר־עָיִים אָחַר לָחֲשָׁת Nomb. 15. 24, et un jeune bouc comme sacrifice expiatoire; מֵי חַמָּאַת Nomb. 8. 7, de l'eau d'expiation.

ביים אים ביים פרטים פרט

Pou. passif: בְּמִירָה מְּיְבֶּיה מְּיִבְּיה מְּיִבְּיה Ps. 144. 12, nos filles sont comme des colonnes sculptées, ornées, aux coins d'un temple ou d'un palais.

קיף f. (plur. הְשִּׁים). Froment: אָרֶץ השָּׁהְ Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; בַּהַלֶּב השָּהָ Ps. 81. 17, (de la graisse) de la fleur du froment; קַּבְּיר-הָשִּׁים Gen. 30. 14, (pendant) la récolte du froment (lorsqu'on sciait le froment); וְאִרְנֵן דָשׁׁי Î Chr. 21. 20, et Ornan battait le froment; Ez. 4. 9, יִשִּׁין.

ውነውበ n. pr. m. 1° I Chr. 3. 22. — 2° Néh. 3. 10. — 3° Néh. 10. 5.

יְטְיוֹ, chald. m. Péché: רְיִיםְיְהְ pan. 4. 24, rachète tes péchés par la bienfaisance.

እሮ ነር በ. pr. m. Esdr. 2. 42. ነር በ. pr. m. Esdr. 2. 57. እን፡፡፡፡ በ. pr. m. Esdr. 2. 54.

קר (fut. קובי). Voler, enlever, arracher par force: אַבְּישׁמּוּ Jug.21.21, et enlevez, emparez-vous (chacun d'une femme); וְחַבְּישׁ לְּבָּיִ בְּיִשְׁמּוֹ לְבָּיִ Ps. 10.9, il prend, enlève, le pauvre, et ferme son filet.

קרְאָה m. Verge, bâton, rejeton: יְּמָיֵר יִּמְיּר וֹאָר וֹאַר וֹאָר Is. 11. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isaïe; תְּמֵר אָשִר וֹשְּרָא Prov. 14. 3, dans la bouche du sot est le bâton pour son orgueil, c.-â-d. il parle sans réfléchir et s'attire des châtiments, ou: sa bouche, sa langue, est une verge d'orgueil.

תֵיִים .plur , חַיָּח , fėm. חַיָּה, plur מַיִּים, fem. קייות, de la rac. קייות) 1° Adj. 1° Vivant: קוליד אַבִּרכֵם חַר Gen. 43. 7, votre père est-il encore (vivant) en vie? קל-חָר Gen. 3. 20, la mère de tous les vivants, de tous les hommes ; וַיַּשֶּבֶע בָּחַר חעולם Dan. 12. 7, il jura par celui qui vit éternellement; קַר־רַרָּי aussi vrai que Dieu vit, par Dieu l'Eternel! דַיִּים מָּלְכֵם Deut. 4. 4, (mais) vous avez tous été conservés en vie jusqu'aujourd'hui. - 2º Fort, vaillant: בַּן־אָרשׁ חַיר II Sam. 23. 20, (keri דָּוִיל) le fils d'un homme vaillant; פֹח לָחַר I Sam. 25.6, sois ainsi (comme tu l'es à présent) bien portant, heureux, ou (puisses-tu prospérer) ainsi pour la vie, pour tout le temps que tu auras à vivre. — 3° Revivant, renaissant: מְצֵיז חַיִּחִי Gen. 18. 10, quand ce temps revivra, c.-à-d. dans une année. — 4° Cru, vif: קַּיִּר חַיִּר I Sam. 2. 15, de la viande crue; Lév. 13. 15; de la chair vive, Lév. 13. 14; מַיִּר חַיִּרִים; Ps. 58. 10, (des épines) fraîches, vivaces, ou (la viande étant encore) crue (v. le commencement du verset à יִבְּיִר חַיִּרִים; Ps.

2º Subst. 1º La vie: דְּקָיְ הַתְּיִּרִם Gen. 2. 9, et l'arbre de vie; דְּיִהְיִם 7. 15, un souffle de vie. — 2º Vivres, nourriture: רְתִיִּים לְנַבְּרוֹתְיִךְּ Prov. 27. 27, et une nourriture pour tes servantes.

רְאֵל (Dieu vit) n. pr. m. I Rois 16. 34.

י בּיָב (v. בּיִּר).

חדר f. (rac. חדר). 1° Artifice, intrigue: חדר Dan. 8. 23, et habile dans les artifices. — 2° Enigme: אַלָּא רָבְלוּ לְחַגִּיד חַחִידְה Jug. 14. 14, ils ne purent pas expliquer l'énigme. — 3° Sentence: דְּבְיֵד חַבְּבִיד Prov. 1. 6, les paroles des sages et leurs sentences.

Ez. 37.5, j'enverrai un esprit en vous, et vous revivrez. — 3° Guérir: בַּר יַחָירָים, סַבּי Jos. 5. 8, jusqu'à ce qu'ils fussent guéris; אַבריָּהְיִה מַהַיִּלִּי זָּח ; II Rois 1. 2, si je pourrai relever de cette maladie.

Hiph. אייריי Les mêmes significations que le Pi.: איירי אירי Jos. 44. 10, Dieu m'a conservé la vie; איירים קריי Gen. 47. 25, tu nous as sauvé la vie; איירים אָני לְּחָמִיוּ וּלְּחַוְּיִוֹי Jos. 6. 25, Josué laissa en vie, épargna; יוֹאַלּיִים אָנִי לְּחָמִיוּ וּלְּחַיְוּיוֹי וּלְחַנְיִי IRois 5. 7, suis-je un Dieu, pour pouvoir tuer et faire revivre?

מַלְמָא לְעֶלְמִדן : chald. Vivre מַלְמָא לְעֶלְמִדן בַּיִּח Dan. 2. 4, 6 roi, que tu vives a jamais! Aph. part. בְּיִה בָּבָא Dan. 5. 19, il laissait vivre, il conservait, ceux qu'il voulait.

קיַה f. (const. תַּיֵּה, aussi יחַיָּה). 1° Bête, animal: בל-חַחַיַרו Gen. 8. 17, tous les animaux ; זאת הַתַּיַה אֲשֵׁר האֹכָלוּ Lev. 11. 2, ce sont les animaux dont il vous est permis de manger. — 2º Les quadrupedes, opposé à oiseaux : ביד חיף אַר־עוֹם Lév. 17. 13, du gibier, soit une bête, soit un oiseau. — 3° Les bêtes sauvages, opposé à animaux domestiques : אַרדַתַּתַ הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאָת־תַּבְּתַמָּח למרנה Gen. 1. 25, (Dieu fit) les bêtes sauvages de la terre selon leurs espèces, et le bétail (les animaux domestiques) selon ses espèces; רַיַּיַת תַשָּׁינָתו Exod. 23. 11, les bêtes des champs; חיה רעה Gen. 37. 20, une bête sauvage. - 4 Les hommes réunis, commune, peuple: מַלְשָׁתְּיִשׁ II Sam. 23. 13, et l'armée des Philistins; ਜਨ੍ਹਾ הַבְּיּבְנִי Ps. 68. 11, ton peuple y demeurait. — 5° (comme דַּיִּים La vie, aussi l'ame ; וְתִיחוֹ מָאוֹר קראָת Job 33. 28, et sa vie, ou son ame, jouit de la lumière ; יָּבָא לָאָרֶץ חַיָּחִי Ps. 143. 4, il a humilie ma vie jusqu'a terre. -6° Force : חַיַּה מַצָּאָת Is. 57, 10, tu as trouvé la vigueur, la force, dans ta main, ou: la nourriture par le travail de ta main (v. קר 3°). - 7° Village: וו Sam. 23. 11, (les Philistins s'assemblèrent) près d'un village (v. האק); selon d'autres : en une troupe $(v. 5^{\circ}).$

אָלְים chald. f. (emph. נְיִינְא, תִייְנָא, בְּייִנְא, בּייְנָא, בּייִנְא, בּייִנְא, בּייִנְא, בּייִנְא, Dan. 4. 12, et qu'il ait sa part (aux herbes de la terre) avec les bêtes; וְאַרְבֵּע חֵיינִן בִּיְרָבָן; 7. 3, quatre grandes bêtes.

בְּלְכְּטִרּת הַיּיּת f. La vie: אַלְכְּטָרּת הַיּיּתּק f. La vie: (de leurs maris, qui vivent toujours séparées d'eux).

בּרְיּהוֹת f. pl. (rac. הְּיָה) adj. Vives: בּרְיּהוֹת הְּנָּתוּ Exod. 1. 19, car eiles sont vives, vigoureuses; selon d'autres: elles sont habiles, elles savent accoucher sans l'aide d'une sage-femme.

קליימי אָדָם אֲשֶׁרּהַתִּי Vivre: בֶּלִּימִי אָדֶם אֲשֶׁרּהַתִּי Gen. 5. 5, tous les jours d'Adam qu'il vécut; אָבָל וְחַדּ לְעַלָּם 3. 22, (de pcur) qu'il (n'en) mange et (ne) vive éternellement; אַבּר תִיא וְתָהָי Exod. 1. 16, mais, si c'est une fille, qu'elle vive.

תְּרֵלִּר (m. const. תְּרֵלִּר , avec suff. תְּרֵלִּר תִּרְלֵּרִת) 1° Force , puissance : אָרָרָתְּיִר מִרְלִּרְם) 1° Force , puissance : תְּרֵלִּרִם) 1° Force , puissance : תְּרֵלִּרִם) Ps. 18. 33, Dieu qui me ceint, m'entoure, de force; קּרִיבְּיִר תְּרָבְּר וֹנְרְיִלְּרְבָּׁר תְּרָבְּר וֹנְרְיִבְּר וְּרְבְּר וְּרְבְּר וְיִרְבְּר וְיִרְבְּר וְיִרְבְּר וִיִּרְבְּר וְיִרְבְּר וְיִרְבְּר וְיִרְבְּר וִיִּרְבְּר וְיִרְבְּר וְיִרְבְּר וִיבְּר וְיִרְבְּר וִיִּרְבְּר וְיִרְבְּר וְיִרְבְּר וְיִרְבְּר וִיבְּר וְיִרְבְּר וִיִּרְבְּר וְיִרְבְּר וִיִּרְ וִיִּרְ וִיִּרְ בְּיִר וְיִרְבְּר וִיִּרְ בְּיִר וְיִרְבְּר וִיִּרְ בְּיִר וְיִרְבְּר וִיִּיִר וְיִרְב וּיִר וְיִרְבְּר וִיִּיִר וְיִרְב וּיִר וּבְּר וִיִּר וְיִרְב וּ בּרְבְּר וְיִרְבְּר וִיִּר וְיִרְב וּיִר וְיִרְב וּיִר וְיִרְב וּיִר וּיִרְב וּיִר וְיִרְב וּיִר וּיִרְיִר וְיִר וּיִר וּיִייִר וּיִר וּיִייִי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִיי וּיִיי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִיי וּי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִיי וּיִיי וּיִי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִייִי וּיִייִייִי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִייִי וּיִייִי וּיִיי וְיִייִי וּיִייִי וּיִיי וְיִייִי וּיִיייי וּיִיי וְיִיי וְיִייִיי וְיִייי וְיִייִי וּיִי וּיִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייִי וְיִייִי וּיִיי וְיִיי וְיִייי וְיִייי וְיִייִי וְיִייִי וְיִיי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִייִיי וְיִייִי וּיִיי וְיִיי וְיִייִיי וְייִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייִייִי וְיִייִיי וְיִיייִיי וְיִייִיי וְייִייִיי וְיִייִייִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייִי

dats. — 3º Richesse: מְחֵיל הְמִירָה Job 20.18, quelque grande que soit la richesse obtenue par son trasic, ou: de même que sa richesse, qu'il faut qu'il rende, qu'il restitue; עַשַּׁרוֹ לִי אַת־תַחַיָּל חבית Deut. 8. 17, (ma force et ma puissance) m'ont procuré toutes ces richesses; מַצְּמָרִיתִיל בְּאֶפְרָתָת Ruth. 4. 11, et puisses-tu gagner des richesses dans Ephrath. — 4° Vertu, probité : אַנָּשֵׁר־חַרָל Exod. 18. 21, des hommes probes; אַטָּח־דַּוִיל מִי יִמְצָא Prov. 31. 10, qui trouvera une femme forte, vertueuse?-5° Fruit : אָצֶרָח וַנֶפֶן נָחָנוּ חֵילַם Joel 2. 22, le figuier et la vigne donnent (leur force) leurs fruits.

רְבֶּרוֹזָא מְרֵא Chald. m. 1º Force: יְבְּרוֹזָא מְרֵא Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix. — 2º Armée: תַּבְרִידְנִילִּ דִּי בְּחַיְלֵּה Dan. 3. 20, les soldats vaillants qui étaient dans son armée.

לים פּנוֹ שׁ. (ע. ליחַ). 1° Armée: מְּבֵּר II Rois 18. 17, avec une armée nombreuse; וְנָהָל חַבְּר חַבָּר חַבְּל בְּבֵר Obad. 20, et les transférés de cette armée; פּנָל וּנָב וּנְל בְּבִר חַל-נְבָּר Ps. 10. 10, une foule d'hommes affigés tombe par sa force, sa violence (ע. מְבָּר בְּרָב וּנְל בְּבָּר חַר Oberth. בְּבָּר חַר חַבְּר בְּבִר חַר Ps. 10. 10, une foule d'hommes affigés tombe par sa force, sa violence (ע. בְּבָּר חַב חַבְּר חַב חַב חַבְּר בְּבָּר חַב חַבְּר בְּבָּר חַב חַבְּר בְּבָּר חַב חַבְּר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבִר בְּבִּר בְּבַר בְּבִר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבִר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבַר בְּבִר בְּבְּר בְּבִר בְּבְר בְּבִר בְּבְּר בְּבִר בְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּבּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְבְר בְבְּבְיב בְּבְבּר בְּבְיב בְּבְּר בְבְּבְיב בְּבְּבְיב בְּבְיב בְּבְּבְיב בְּבְיבְיב בְב

תילה m. et תִּילְה f. 1° Douleur (v. אַחִיל m. et תִּילְה f. 24, une douleur comme celle d'une femme qui accouche; אַסְילָה Job 6. 10, et je pourrais sauter, triompher, quelque forte que soit ma douleur; ou : (je brûle) je suis consumé par la douleur (v. עַלָּה Exod. 15. 14. l'épouvante s'empare des habitants de la Palestine.

תְּלְהֵי f. (v. תֵיל 2°). Rempart: מְּיִרְהָּי אָבְּיִר לְּהֵילָּהְ Ps. 48.14, dirigez, tournez, votre esprit vers le rempart; d'autres lisent מְּיִרילָם avec Mappik, sur son rempart: alors ce sera מַיִרל avec suff.

מֹילְם n. pr. d'une ville près de l'Euphrate (bataille de David et d'Hadadeser), II Sam. 10. 16; aussi תַּלָּאִם 10. 17.

אָרָל n. pr. d'une ville appartenant aux prêtres, I Chr. 6. 43.

וְיוֹן m. Beauté (v. תָוֹן): Job 41. 4, et la beauté de son combat, ou (se rapportant au Léviathan) la beauté de sa structure.

רְיִץ m. (de חַיִּץ: תָּהָא מֹנֶה חַיִּץ Ez. 13. 10, et il bătissait une muraille.

תיצוֹת adj. m. (f. רְיצוֹתָה). Extérieur: הַּיְבְּיר חַרְיצוֹתְּה Ez. 10. 5, le parvis extérieur; הָיְבְּיר חַרְיצוֹתָה I Chr. 26. 29, aux travaux du dehors, qui se faisaient en dehors de la ville; זְלַרִּיצוֹן, I Rois 6. 29, 30, et au dehors.

מיק m. (rarem. מוֹץ). Sein, ventre: שַּׁצֵּרוּי בְּרֵוּיקָהְ Nomb. 11. 12, porte-les dans (sur) ton sein; אַטֵּח חֵיכֵקה Deut. 13. 7, la femme que tu portes dans ton sein, que tu chéris; בַּחַרק רּנְיַל אָתר Prov. 16. 33, les billets du sort sont jetés dans le giron, ou dans le pan d'une robe ; יָרוֹשֵׁב לִשְׁבַנֵינוּ שְׁבְעָּחִים אל-חיקם Ps. 79. 12, rends dans le sein de nos voisins, c.-à-d. fais retomber sur eux, sept fois plus (de honte); עלו כְלִּיחֵר בְּחֵקִר Job 19. 27, (c'est dans cette espérance que) mes entrailles languissent dans mon corps (sein); mr הרבב I Rois 22. 35, le fond de la voiture; יְחֵיק Ez. 43. 13, l'enfoncement (de l'autel); selon d'autres : le milieu, ou la base; ישׁתַר בַּחָק Prov. 21. 14, un don qu'on reçoit en secret.

חִירָה n. pr. Hira, ami de Juda, Gen. 38. 12.

חירָם n. pr. (ע. הייָם).

יריש subst. Vitesse. Ou adv. Vite: פריבי הוש Ps. 90. 10, car (notre vie) passe vite, ou avec vitesse (v. אוד פריבי).

רִישָּׁה Ps. 71. 12, cheth., impér. de שׁיח, pour השִּׁיח keri (v. שׁיּח).

תור אַבָּל יִטְּבֶּתְּ-לִּי . rac. מְיָתָּהְ ou װְבָּר . Palais, bouche : יִתְּבָּר . Palais, bouche יִתְּבָּר

Job 12.11, comme le palais goûte les mets; קיוְמֶּח יְתְּבֶּח יִרְמָּח Prov. 8.7, car ma bouche dit, publie, la vérité; רְלֹאַר Job 31.30, je n'ai pas permis à mon palais, à ma langue, de pécher.

אַשָּׁרֵי מַּלֹר: Attendre, espérer יְּכָּה ווּכֵּר לוּ Is. 30. 18, heureux tous ceux qui espèrent en lui. Pi. : תַּמָתַרָם לַמָּנֵת יארגעני Job 3. 21, qui attendent la mort, et la mort ne vient point; וְדִּוּבֶּרְתִּדּ לַבֵּיר Is. 8. 17, j'attendrai l'Éternel, j'espère en lui; ולכן יחותה בי לחנוכם Is. 30. 18, c'est pourquoi le Seigneur attend (le terme de vos adversités) pour vous faire miséricorde; ou, sens trans.: Dieu vous fait espérer qu'il vous, fera miséricorde : ואַלָּיהוּ חָבָּה אַת־אִיוֹב Job 32. 4, Elihou attendait que Job (eut cessé de parler), c.-a-d. il l'écouta sans encore lui répondre ; וּכְדַּוּכֵּר Osée 6. 9, inf. pour חַבָּח, et comme l'attente (des bandits, etc.).

תּלְּה: Hameçon (ce qui s'attache au palais des poissons, v. מָלַה: (תַּהְ : עַּלָּה: Is. 19. 8, tous ceux qui jettent l'hameçon dans le fleuve (les pécheurs); אָלָה Hab. 1. 15, il les fait tous monter, il les tire tous de l'eau, avec l'hameçon.

קרילָה n. pr. d'une colline, Hachila, près du désert de Ziph, I Sam. 23. 19.

לְחַבְּיִרְאָ chald. adj. Sage: יְחַבְּיִרְאָּ Dan. 2. 21, (c'est lui) qui donne la sagesse aux sages; מַלְּ מַּרְבָּיִר Dan. 5.8, tous les sages, les augures, du roi.

חַכְלְיָה n. pr. m. Néh. 10. 2.

חַרְלִילִי adj. Rouge: חַרְלִילִי adj. Rouge: חַרְלִילִי Gen. 49. 12, ses yeux sont rouges, ou obscurcis par le vin (promesse de Jacob à Juda, de l'abondance de vin dans son pays).

יהְכְלְלְוּח f.Rougeur: חַכְלְלְוּח Prov. 23. 29, la rougeur, l'obscurcissement, des yeux.

בּקר (fut. יְהְבַּם) Etre sage, devenir sage: אָם־הַבְּפָה הַבְּרָה לַהְ: Prov. 9. 12, si

tu es sage, tu es sage pour toi-même; 27.11, deviens sage, mon fils; בְיַחְעַם מְעָל-דָּוּאָרָם I Rois 4.31, il était plus sage que tous les hommes.

Pi. Rendre sage, instruire: רְּחַבֶּים Ps. 105. 22, et afin qu'il apprit la sagesse à ses anciens, à ses conseillers; בְּעִיהְם הַיְּשָׁבָים Job 35. 11, et qui nous rend plus sages que les oiseaux du ciel.

Pou. passif: חֶבֶּמִים מְחָבָּמִים Prov. 30. 24, des sages instruits, d'une sagesse profonde; חובר חֲבָרִים מְחָבָם Ps. 58. 6, l'enchanteur très habile.

Hiph.: מַּחְמִּימֵח פָּּחִדּ Ps. 19. 8, elle rend sage le sot, le simple.

Bithp.: 1° וְאֵל־הְּחְחַכֵּם יוֹתֵר Eccl. 7.16, ne tache pas a devenir trop sage. — 2° הְבָּיִם בָּיִם Exod. 1.10, allons, usons d'habileté, de ruse, contre lui.

לְבִּית (const. בְּחָר, pl. חְבָּיִת, f. הְבָּיִת, plur. חִבְּיִת) adj. Prudent, sage, habile, expérimenté: בּחַיִּבְיּת בְּחַיִּת וֹגַּ. 3. 3, l'habile artisan; selon d'autres: le sage qu'on écoute en silence, ou l'habile magicien; בְּבִיבְּיִם בְּיִבְיִם Deut. 4. 6, un peuple sage et intelligent; בּבְּיבִים בְּבָּיִבְ בַּבְּיבִים בְּבָּיבִים בּבּּיבִים בּבּיבים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים פּבּבּים פּבּבּים בּבּבּים פּבּבּים בּבּבּים פּבּבּים פּבּבּים פּבּבּים פּבּבּים פּבּבּים פּבּבּים בּבּבּים פּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבּבים בּבּבּבים בּבּבּבּבּבים בּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבים בּבּבּבּבּבים

קרְּכְּהְ chald. f. Sagesse : הֵי הֶרְכְּהָא Dan. 2. 20, car la sagesse et la puissance sont à lui.

יְלְטְלָחָ (le sage) n. pr. m. I Chr. 11.11.

הַכְּמוֹת et הַכְּמוֹת f. Sagesse (v. הְּכְמוֹת בּיְתִּה בִּיתְה בִּיתִּה נְשִׁים 14.1, la sagesse des femmes; mais il est plus probable que dans les deux endroits ce soit le pluriel de בְּיִבְּיִה, ou בִּיתָה בִּיתִּה les femmes sages (v. בַּיְתָה, חַבָּיִתְה).

תֵיל (v. תֵיל).

ת. (רמל. אבין חולל הבין חולל Lev. 10. 10, et que vous puissiez discerner entre ce qui est saint ou profane; אֵרְרְלָּחָם I Sam. 21. 5, je n'ai point de pain profane sous la main (dont chacun pourrait manger indistinctement).

קרְאָה (rac. אָהָר). Écume ou rouille: סִיר אָשֶׁר הָלָאָהוּ בָּהּ יְהְלֹאָהוּ לֹא רָצְאָר מְשָּׁרִּוּ פִיר אָשֶׁר הָלָאָהוּ בָּהּ יְהְלֹאָהוּ לֹא רָצְאָר מְשָּׁרִּוּ Ez. 24. 6, une marmite à laquelle il y a de l'écume, de la rouille, et dont la rouille ou l'écume n'est pas sortie; allusion à Jérusalem et aux crimes qui s'y commettaient.

תְּלְאָה n. pr. Halaa, femme d'Assur, I Chr. 4. 5.

יַלְאִים (v. בְּלָאִים).

קלֶב m. (const. חַלֵּב , suff. חַלֶּב , בּוֹלְבִר m. (const. חַלֵּב , suff. קּלְב Gen. 49. 12, et les dents blanches par le lait , qu'on boira en abondance (ou: plus blanches que le lait); קיְבָּה וְשָׁהְּ חַלְּב גּוֹיִם בְּיִבְּלַב גּוֹיִם בְּיַבְּלָב גּוֹיִם זְּבְּב מִּיבְּל בּוֹיִם נִיבְּלְב גּוֹיִם זְבַּלְב גּוֹיִם נוֹא boiront ton lait; יְיָבְקְתְּ חֲלֵב גּוֹיִם זְב גּוֹיִם זְב גּוֹיִם בּוֹנִם נוֹצ des nations, tu auras leurs richesses.

 leur; מל העלב יאניה Nomb. 18. 12, ce qu'il y aura de meilleur en huile; הלנסי סניג Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur.

תְּלְבֵּי n. pr. Heleb, fils de Baana, II Sam. 23. 29 (קּבָּה I Chr. 11. 30, et בַּלָּה 27. 15).

קלְּהָּח n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jug. 1. 31.

תְּלְכּוֹן ח. pr. d'une ville de la Syrie: בְּדֵּךְ תָּלְּבּוֹץ Ez. 27. 18, avec du vin de Helban, Alep? selon d'autres, adj., du vin blanc (de בְּדֶּרְ, ou du vin excellent (de בַּלָּבָּ).

קְלְבְּנָה f. Galbanum: יְתֵּלְבְּנָה Exod. 30. 34, du galbanum, un des aromates dont était composé l'encens.

קל, m. 1° Le temps de la vie, la vie: קְּבְּיִרְ כְאֵרִן נְבָּיְהְּ Ps. 39. 6, et le temps de ma vie est comme un néant devant toi; אֲנִי מְּדִּירְיִבְּיִרְ Ps. 89. 48, que je suis passager, combien ma vie est courte; אַנִי מְדִּירִים יְקִנִּי Job 11. 17, ta vie se lèvera, brillera, plus (que le soleil) à midi; אָבִירִים מַדְּלָּדְ Ps. 17. 14, (sauve-moi) des gens du temps, c.-à-d. qui s'attachent à la vie, aux choses terrestres. — 2° Monde, terre: בְּלִּדִי Ps. 49. 2, tous les habitants de la terre.

חקר m. La taupe, Lév. 11. 29; selon d'autres, la belette.

חַלֶּר n. pr. (v. בּלָּב n. pr.).

קלְרָת n. pr. Holda, femme de Sellum, prophétesse, II Rois 22. 14.

רְלְּדֵי (le mondain) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 15. — 2° Zach. 6. 10.

fut malade; יַּרְיֵלָא אֶּכָא II Chr. 16. 12, Asa tomba malade; אַנְיִר אָּנִי אַרָּבּי אַרָּיִר פּלי בּלי בּלי II Chr. 16. 12, 5, je suis malade d'amour; יְּבִּירִי בְּלֹּי Prov. 23. 35, ils m'ont battu, je ne l'ai point senti, exact. je n'ai pas éprouvé de douleur; יְצִירְ יִּנְיִנִי עָבַי יִּבְיַר וֹלְהוֹ מָנְיִם עָבַי יִּבְיר וֹלָהוֹ מָנָם עָבַי יִּבְיר וֹלָהוֹ מְנָם עָבַי יִּבְיר וֹלָהוֹ מַנְם עָבַיר יִבְּיר וֹלָהוֹ מִנְם עָבַי יִּבְיר וֹלָהוֹ מִנְם עָבַיר יִבְּיר וֹלָהוֹ מִנְם עָבַיר יִבְיר וֹלָהוֹ מִנְם עָבַיר יִבְּיר וֹלָהוֹ מִנְם עָבַיר יִבְּיר וֹלְהוֹ מִנְם עָבַיר יִבְּיר מִנְם עַבְּיר יִבְּיר וֹלְהוֹ מִנְם עָבַיר בִּיִּר בְּיִר הוֹלָהוֹ מִנְם עָבַיר בְּיִר בְּיִר הוֹלָהוֹ מִינְם עָבַיר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּי יִּבְיר בְּיִר בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִיי בְּיִיי בְייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִייי בְּייִיי בְּייי בְּייִייי

Niph. Se fatiguer, tomber malade, s'affliger: קַּחְלֵּהְ לֹאַ רִּיִּבְּילֹהְּ 12. 13, ils se sont fatigués, et ils n'en tireront aucun fruit; יְבָיְקְלֵּהְי Dan. 8. 27, et je fus malade; part.: אָאָר מָאָר בַּיְלָּבְּי וֹלַבְּ וַלְּרָבְּ בַּיְלִבְּיִר 14. 17, une plaie très douloureuse, très grave; אָלָהְ בָּיִלְבַיבֶּר יוֹטֵּהְ Amos 6. 6, ils ne s'affligent pas de la blessure de Joseph.

Pi. 1° Blesser, rendre malade: אָלָּיִה הַּיּ הַּמְּח הַיִּלְּיִה הַיִּ בְּּאַיּ Deut. 29. 21, (les plaies et les douleurs) dont l'Éternel l'aura frappé, affligé; אַמַר הַעּלִיהִר הַרָּאַ Ps. 77. 11, et j'ai dit: Ceci m'a rendu faible; ou, de prier (v. 2°): Telle est ma prière.

2° Exciter la compassion, toucher quelqu'un par ses prières, prier, implorer; toujours suivi de יַּחָיָבּי נְיִינְיִלָּי פָּנִיים Exod. 32. 11, Moïse pria, implora, l'Éternel; וְּמִיִּי בִּיִּי בִּיִּי בִּיִּי בִּיִּי בִּיִּי בִּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּ בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּ בַּיִּ בַּיִּ בַּיִּבְיִ בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיבַ Prov. 19.6, beaucoup honorent, flattent, l'homme puissant; בַּיִּב בָּיִבִייִ בַּיִּבְּי בַּיִּבִי Ps. 45.13, les riches du peuple te salueront, t'honoreront.

Pou.: אַפּוֹעי כְּמּוֹעי Is. 14. 10, toi aussi tu es devenu faible comme nous.

Hiph. Rendre faible, affaiblir, affiger: יְהֵי דְּפָאוֹ הְנְהֵלָּהְ (p. הַּיְהֵלָּהְ Is. 53. 10, l'Éternel a voulu le briser, c'est pourquoi il l'a rendu faible; בּיְבָּי הַבְּילִיתְר הַעּנִיתְר הַעּנִיתְר הַעּנִיתְר הַעּנִיתְר הַעּנִיתְר הַעּנִיתְר בִּענִיתְר בִּענִיתְר בִּענִיתְר בִּענִיתְר בִּענִיתְר בִענִיתְר בַענִיתְר בַענִיתְר בַענִיתְר בַענִיתְר בַענִיתְר בַענִיתְר בַענִיתְר בַענִיתְר בַענִיתְר בַענוּ (בּבּ t'ai affaibli en te frappant; part.: בַּיִּתְלָּה לֵב Prov. 13. 12, afflige le cœur.

Hoph. passif : פֵּר חָחֵלֵיחִר I Rois 22. 34, car je suis blessé.

Hithp. Se rendre malade, vouloir paraître malade: נַיַּבֶּר לָאִמְנוֹן לָתְחַתְּלוֹח

II Sam. 13. 2, et Amnon se tourmenta au point de se rendre malade; בַּיִּשְׁתֵּכּ 13. 6, et Amnon se mit au lit et fit le malade.

י תְלוּל m. (pl. הָלּוּלִים). Trou, cavité. הָלוּל י m.: הַלּוּל profanation du nom de Dieu, blasphème.

חַלוֹנְים m. et f. (plur. הַלּנִים et הַלּנִים, rac. בְּעֵר הַיִּעלּוֹנְים Jos. 2. 15, a travers la fenêtre; בְּעֵר הַוּלְנֹיִים Joel 2. 9, ils entreront par les fenêtres; הַבְּער הַבְּעלוֹנִים Ez. 40. 16, et des fenêtres en biais, c.-à-d. larges en dehors, étroites en dedans; d'autres traduisent: des fenêtres grillées. מַנְּיִים p. הַעַּלוֹנְיִם Jér. 22. 14.

קלון n. pr. 1° Holon, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 51. — 2° Holon, ville dans Moab, Jér. 48. 21.

קלות m. (de תְּלֵבְי הְלוֹתְ Prov. 31. 8, tous les enfants de l'abandon, les orphelins (de la mort, donc: tous les hommes; ou: de dissimulation, les trompeurs).

יְחִלּימֵיתָן: L'opposé, le contraire חַלּיוֹף. Aboth, et le contraire, l'opposé, de ces choses.

י אָהָן הוו Dégagement ou force (v. בּיְהָהָן et II): ייִרם שֵׁל חִלּיץ Rituel, une vie de force, de santé parfaite; et תַּלִיץ בְּצָבִּיִם Rituel, l'état de l'âme dégagée du corps, ou: qui jouit de la béatitude.

קללשָׁה f. (rác. קּלֵשׁה). Défaite : קּלִשְׁה בְּיִה תְּלִשְׁה Exod. 32. 18, le bruit des cris d'une défaite.

קרת n. pr. Halah, une province assyrienne, une des contrées où Salmanasar a transféré les Israélites, II Rois 17. 6, 18. 11.

תְּלְחוּל n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

קלְּחָלֶה (rac. הוּל. Douleur, terreur: תַּלְחָלָה Is. 21. 3, c'est pourquoi mes reins sont (remplis) saisis de douleur: נְּיָרְהָּ הַבְּּיִם בָּצִבְּיִם Ez. 30. 9, et il y aura une terreur parmi eux comme au jour de l'Egypte.

1 Rois בְּיַחְלְמֵּה הְשְׁלְמֵּה חִישְׁלְמֵּה (Hiph. p. וַיַּחְלְמָה (lis le firent déclarer, assurer (que les paroles « Ben Hadad est mon frère » ont été dites) par lui ; d'autres expliquent comme s'il y avait יְּמָשָּׁה הְיִבְּיִמְיּה ils l'arrachèrent de sa bouche, saisirent vite sa parole (ע. מַלֵּיִת).

יְרָלְיִים m. (plur. מַלְּאִים). Parure, bijou : תַּלְאִים Prov. 25. 12, et un bijou d'or fin ; מְמוֹ תַּלְאִים Cant. 7. 2, comme des bijoux.

יְרָׁתְ n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 24.

ילִיה, plur. תְּלָּיִם, rac. תְּלָּיִה, plur. קּיְּהִי, plur. מְלִּיִם, rac. תְּלָּיִה, plur. מַלְּיִה, plur. מַלִּיִם, rac. תְּלָּיִה, plur. מַלִּיהוֹ, rac. תְּלָּיִה plur. 15, chaque maladie; Deut. 28. 59, des maladies malignes, dangereuses et persévérantes. — 2° Peine, chagrin: בְּבֶּים תְּלְיִה וְתָּלִי וְתָבָּי וְתָלִי וְתָבָּי וִנְאָנָיִם בּבֹּח וְתְלִי וֹנְאָנָיִם בּבֹּח וְתְלִי וֹנָאָנָים בּבֹּח וְתְלִי וֹנָאָנָים בּבֹּח וְתְלִי וֹנְאָנָים בּבֹּח וְתְלִי וֹנְאָנָים בּבֹּח וְתְלִי וֹנְאָנָים בּבֹח וֹתְלִי וִנְאָנִים בּבֹּח וֹתְלִי וִנְבָּי בּבֹּח בּבֹּח בִּבְּח וְתְלִי וִנְבָּי תִּבְּי תִבְּי תִּבְּי תִּבְּי תִּבְּי תִּבְּי תִּבְּי תִבְּי תִּבְּי תִּבְּי תִבְּי תִבְּי תִּבְּי תִבְּי תִּבְּי תִבְּי תִבְי תִבְּי תִּבְּי תִבְּי תִּבְּי תִבְּי תִּבְּי תִבְּי תִבְּי תִבְּי תִבְּי תִבְּי תִבְּי תְבִּי תִבְּי תְבְּי תִּבְּי תִּבְּי תִּבְּים תְבְּיבְּים תְבְּים תְבְיים תִּבְּים תְבְּים תְבְּים תְבְּים תְבְּים תְבְּים תְּבְּים תְבְּים תְבְּים תְּבְּים תְבְּים תְבְּים תְּבְים תְבְּים תְּבְּים תְּבְים תְבְּים תְבְּים תְבְּים תְבּים תְבְּים תְּבְים תְּבְּים ת

תַּלְיָה (יְתֵלְיָהָא Bijou: תַּמְלִיהְא Osée 2. 15, lorsqu'elle se parait de ses pendants d'oreilles, ou des anneaux qu'elle portait au nez, et de ses bijoux.

קרִיל m. (de יְּהַלֵּלְה). Flûte : מַּהַלְּרָּל Is. 30. 29, comme celui qui va au son de la flûte (ou du chalumeau, du haut-bois); מְחַלְּלִים מְחַלְלִים I Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flûtes.

קלילָת (rac. לְּתֹבּל (rac. לְתֹּבְּל (rac. לְתֹּבְּל (rac. לְתֹּבְּל (rac. לְתֹבְּל (rac. לְתֹבְּל (rac. de la, exclam., qu'il soit loin! רְּבָּבָּע הַּיְהָיִים (rac. de la, exclam., qu'il soit loin! רְּבָּעָ הְּיִבְּיִם הַּיִּבְּיִם לְּבָּע בְּעִי וֹוֹן soit loin de toi de faire une chose pareille; רְּבָּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִם בְּיבִי בְּיִבְיִבְּיִם בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּיִבְּיִם בְּיבְּיבְ בְּיבְּיבְּיִם בְּיבְּבִים בּיבְיבְּיבְּים בְּיבְּבִים בְּיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבְּבִים בְּיבִּים בְּיבְּבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּבִים בְּיבְּבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיב

תלמים לילוים (רכב הילמים בילמים לענים לענים בילמים לענים בילמים לענים בילמים לענים בילמים לענים בילים לענים בילים לענים בילים לענים בילים לענים בילים בילים בילים לענים בילים לענים לענים

תְלִיצְה (rac. יְהַלֵּץ). Ce qu'on enlève a un mort, les habits, les armes: יְפַחר יַפְּח צָּת־חָלִיצִיְם ; II Sam. 2.21, et prends ses dépouilles, ses armes; עַבְּיִה בְּיִלְּצִיקוּם Jug. 14. 19, il prit les vétements qu'il leur avait ôlés.

On nomme חליביו la cérémonie qui a lieu entre la veuve d'un homme mort sans avoir laissé d'enfants et le frère du défunt, faute de quoi elle ne pourrait pas se remarier (v. Deut., chap. 25. à 10).

קלְבָּה , חֵלְבָּה adj. Pauvre, malheureux: אַפּנִי לְחַלְּבָּח יִצְּפּנּי Ps. 10. 8, ses yeux épient le pauvre (d'autres expliquent: ton peuple, de יְבִיּבֹי (חֵיל 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne; מַלְּבִּיִּר 10. 10, (cheth.) les malheureux (v. חַרָּל יִי).

יחלל 1º Creuser, percer, blesser (de là הָלֵל, הָילָל, הָילָת, הַאָּהָ, הַאָּהָה, הַאָּהָה, intrans.:

ילְבְּי תְילֵל בְּקְרְבְי Ps. 109. 22, et mon cœur est blessé au dedans de moi. — 2° Danser: תְּלְבִי בְּילִב בְּיִנְיתִּ Jug. 21. 21, pour danser en rang, ou: les danses accoutumées.

Pi. Blesser, tuer : אָרֶד מְחַלְלָהָ Ez. 28. 9, sous la main de ceux qui te tuent. — פַּחֲלַלָּים: Jouer de la flûte הַלָּיל I Rois 1. 40, (et des gens) qui בַּחַלְלִים jouaient des flûtes. — 3º Danser : קיך יַן מַילוּת אַנָּער גּוַלוּ Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées (forme Poal). — 4° Délier, violer, profaner: קל בריחו Ps. 55. 21, il a viole son alliance; אַל־מְּחָלֵל אַר־בְּבְּקּ Lév. 19. 29, ne profane pas ta fille; אָת־כֹּדֶשׁ דֵּר חַלֵּל Lév. 19. 8, il a profané le sacrifice saint de l'Éternel; בְּחַלֶּלֶיהַ Exod. 31. 14, celui qui le violera (le sabbat); וְחַלְּלֹּף יְמְעֵרֵקְדְ Ez. 28. 7, ils souilleront ta beauté, ton éclat; לִחַלֵּל נְאוֹן כֵּל־צְבָר Is. 23. 9, pour flétrir l'orgueil de toute gloire (de cette ville superbe).

Poa. 1º Blesser: מְחוּלְלָהְ מְּוּרְ: Is. 51. 9, qui blesse le dragon. — 2º Pass.: יִרִּיא Is. 53. 5, et il est blessé, affligé, à cause de nos méfaits.

Pou. 1º Etre blessé, tué! מְּחֶלְלֵּי חֶרֶב Ez. 32. 26, frappés par le glaive. — 2º Etre profané: שְׁמִי חַגְּרֵוֹל בָּבּוֹיָם Ez. 36. 23, mon grand nom qui a été profané parmi les nations.

2. 25 (aujourd'hui) je commencerai à jeter la terreur (de tes armes dans tous les peuples); de là הַּלְּיִם.

Hoph.: ਜ਼ਰੂਰ ਵੇਰਾਲ ਦੇਰਾ ਸ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੂਰ

קלְלָּהִים adj. (const. בְּלְלָּהִים חָלְּלָּהִים חָלְּלָּהִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בַּינִים בְינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְינִים בְּינִים בְּיבְּים בְּינִים בְּיבְּיב בְּיבְּיב בְּיבְּיב בְּיבְּיב בְּיבְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיבְּיב בְּיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּב בְּבְיב בְּבְּב בְּיב בְּבְּב בְּיב בְּבֵּב בְּבְּב בְּבְּב בְּב בְּב

בְּילִים רָלִים (fut. בּיבֹים). 1° Rêver: הַילִּים הַלְּים הַבְּיבִים Gen. 41. 15, j'ai eu un songe; מְצִּילֶם הָנְיבֵּב Is. 29. 8, et comme songera un homme qui a faim; הַלִּים הַלִּים הַלָּים הַלְּיב 13. 2, un rêveur de songes, un faux prophète. — 2° Devenir fort, vigoureux: בְּבָּי Job 39. 4, leurs petits deviennent vigoureux et se fortifient dans la campagne.

בּּתְּשׁלְּבִּים בַּתְּיְלְּבִּים וּ Hiph. 1° Faire réver : אָשֶׁר אַתָּם בַּתְּיִלְּבִים (p. בַּתְּלִיבָּים Jér. 29. 8, que vous faites réver , les réves que vous provoquez.

— 2° Fortifier: יְרַנְיִבְינְיִי וְדְיַבְינִייִי Is. 38. 16, fortifie-moi et fais moi guérir , ou vivre.

תְּלֶם chald. : אֲמֵר הֶלְמָא לְעַרְרָה Dan. 2. 4, dis le songe à tes serviteurs.

לְמֵלֵת f. Ex. unique: קְּלְמֵלֵת Job 6. 6, (ya-t-il un goût) dans le jus blanc de l'œuf? (בַּלְתֵּלוֹת comme בְּלָת, v. וְהַלְּתוֹן), ou תְּיִב dans le jus (le blanc qui entoure), הַבְּלָתוֹן le jaune de l'œuf; d'autres traduisent: dans le jus du pourpier, ou: dans la salive d'un homme fort, sain (y. בַּלָּב).

תְּלְמִישׁ m. Pierre dure, roc: מַדְּלָמִישׁ בַּדֵּלְמִישׁ Job 28. 9, il met la main aux rochers; מַדְּלָמִישׁ Deut. 8. 15,

באר 22. 13, du plus dur rocher.

קלף (fut. יַחַלֹּם) 1° Passer, s'en aller, se répandre : יולַה קלה Cant. 2. 11, (la pluie) est passée, a cessé; - יָרוּתַ עֵּל־ קני יחלף Job 4. 15, et un esprit passa devant mon visage; רַחַלֶּמָתְ נְשָׁם I Sam. 10. 3, tu t'en iras de là ; הַיַּלְם בְּיהוּיִה וֹ ls. 8. 8, (le fleuve) se répandra dans le pays de Juda. — 2º Passer d'un état à l'autre, changer; des plantes : verdir, reverdir: מַבּוֹקֵר מַהָּיִצִיר יַחַלֹם Ps. 90. 5, le matin il est comme une herbe qui reverdit, qui pousse; בַּבֹּקר יַצִּרץ וָחַלָּף 90. fl, le matin il fleurit et verdit, ou, sens 1°: comme une herbe qui passe, se fane,—le matin il fleurit, puis il passe; אַז חַלָּה רוּחַ Hab. 1. 11, alors son esprit changera (son orgueil augmentera). — 3° Actif. Faire passer à travers, enfoncer, faire passer, détruire : וַחַלְמַּח ורקים Jug. 5. 26, elle lui enfonça la tempe (elle lui enfonça le clou dans la tempe); וְדַאֵּלֶרלָים כַּלָיל יַדַולף Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes; אָלְמּוּ ph Is. 24. 5, ils ont changé, violé, les ordonnances, commandements.

Pi. Changer: יְרָחַלָּהְ שִׁמְלֹהְדיוּ Gen. 41. 14, Joseph changea d'habits.

רְשׁרְכֶּת chald. Passer, se passer: וְשֹׁרְכָּת Dan. 4. 13, et sept temps se passeront sur lui.

קלף Changement; prépos., en place de, pour : תֶּלֶּהְ עַבֹּרַחְבָּם Nomb. 18. 31, en récompense pour votre service.

קלף n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

וויף (fut. אָרָהְיִהְיִם). So séparer, se retirer: בּיְהַיָּ יְלְּיִהְיִם Osée 5. 6, (Dieu) s'est retire d'eux. — Sortir, découvrir: בּיּהַ יְּלְיֵבְּי יְּהַיְּהְ Lament. 4. 3, même les bêtes farouches, les monstres marins, sortent, découvrent, leurs mamelles (pour allaiter leurs petits). — Oter, arracher: יוֹבָּי וְבָּלְהִוֹיִן Deut. 25. 9, elle lui ôtera son soulier (du pied).

Pi. 1º Arracher: רְּחָלְצֵּרְ אָּדְרְאָבְרְים Lév. 14. 40, ils arracheront les pierres (inf. אָצַׁיִי 14. 43). — 2º Arracher d'un danger, sauver: חַבְּיִבְּיִי Ps. 6. 5, délivre mon âme; בְּיִבְּיִי בִּיבְּיִי Ps. 7. 6, délivre mon âme; בְּיִבְּיִי בִּיבְּיִי Ps. 7. 5, au contraire, j'ai délivré celui qui me persécutait sans motif (ou בְּיִבְּיִי בִּיִּבְי בִּיֹנְים si j'ai dépouillé, v. בְּיִבְּיִם).

Niph. Étre délivré : Prov. 11. 8, le juste est délivré du danger; לְּמַצֵּוֹ יְדִילָיף Ps. 108. 8, afin que ceux que tu aimes soient délivrés.

Il לְיֹלְתְ Ceindre, entourer les reins d'armes, armer, équiper: בָּלִּיתְּלֹנִין Nomb. 32. 21, chaque homme armé; aussi בְּלִיתְלֹנִין צָּבָא 32. 27, tous armés, équipés pour l'armée, pour la guerre.

Niph. S'armer: בְּישָׁבְיּם Nomb. 31. 3, que des hommes d'entre vous s'arment pour combattre; קאָבְוּני בַיִיבִיץ 32. 17, et nous nous armerons.

Hiph.: וֹבְאָמֹרֶדְ בְּחַלֵּרץ Is. 58. 11, il armera, engraissera, ou fortifiera, (tes os) ton corps; selon d'autres: il sauvera, protégera, ton corps (v. I בְּחָיֵלִרצֵּר ''. 2°); מוֹלָרְצָר ''. 2°); מוֹלָר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלִר ''. 2°); מוֹלִר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלִר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלִר ''. 2°); מוֹלִר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלִר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹלִר ''. 2°); מוֹלְר ''. 2°); מוֹל

ת. duel. Les reins (v. II הְלַצִּיף בַּצֵּאיּ Gen. 35. 11, et des rois sortiront de tes reins, descendront de toi; הְּלָבֶיף בַוּלְבָּיף Job 38. 3, ceins tes reins comme un homme, prépare-toi à la lutte.

アプロ et アプロ n. pr. m. 1° Chr. 2. 39. — 2° II Sam. 23. 26, I Chr. 41. 27.

I בְּחַל (fut. בְּחַלֹּם). 1º Partager, accorder, donner: נַיַּנְחָלְפִוּ אֱת־תַאֶרֵץ Jos. 14. 5, ils partagèrent le pays ; אַלָּדִירָה box Deut. 4. 19, que le Seigneur ton Dieu a partagés, donnés, qu'il a créés (pour le service de tous les peuples); Prov. 17. 2, et ובחור צחים יחלק מולח entre les frères il partagera l'héritage, il aura la même part que chacun d'eux; ולא־חַלַּק לָּה בַּבְּינָת Job 39. 17, il ne lui a rien donné en fait d'intelligence; נר־חַלַּק אַחַו אַרדבּרה יֵי II Chr. 28. 21, Achaz partagea, ou pilla, (tout ce qu'il y avait dans) le temple. — 2º Intrans. Etre divisé : חַלָּם לְבָּם Osée 10. 2, leur cœur est divisé, ou s'est séparé de Dicu.

Niph. Étre partagé, se partager: לְּאָלָת מְּלֶּתְּ מְּלֶּתְ מְּלֶּתְּ מִּרְּבְּרָ Nomb. 26. 53, le pays sera partagé entre ceux-là; אָיָר מְּלֶּתְ מַלֶּתְּ אַרֹּרְ אַרְּבְּלָתְּ Job 38. 24, quelle est la voie où la lumière se partage; בַּרְלָּתְּ Gen. 14. 15, il se divisa, c.-à-d. (Abraham) divisa sa troupe, pour tomber sur eux (les ennemis), pendant la nuit.

Pou. passif: אָר בּיְרָשָׁלְּל Is. 33. 23, alors le butin et les dépouilles seront partagés; בְּיִבְילָל Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau.

Hithp.: דְּיִלְתִים אֹחָהּ לְּשָׁבְּעָּה תְּלֶּמְים Jos. 18. 5, ils doivent se la partager en sept parts.

II פְלְקוּ בַּוְתָּאָה מִיה בְּלְקוּ בַּוְתָּאָה Ps. 55. 22, les paroles de sa bouche sont plus douces que la crème; selon d'autres, le מַ de מִוּכְּאָה appartient au mot: les paroles de sa bouche, délicates comme la crème, sont douces.

Hiph. Dire des paroles douces, flatter: אָפְינִיתְ הָיְתְּלְּמִינְם Prov. 2. 16, qui adoucit ses paroles, qui flatte; לְשׁינְם Ps. 5. 10, ils flattent avec leur langue, exact. ils rendent douce leur langue; עְלֵיבִיתְ עֵלִיבְיתַע בְּרִיבְעוּת Prov. 29. 5, l'homme qui flatte son prochain; בְּיִבְּעִי Is. 41. 7, celui qui polit avec le marteau; שְׁמִים בְּיוֹנְי הָעָם Jér. 37, 12, pour se glisser, s'échapper, de la, du milieu du peuple; ou: pour diviser, partager, son bien (de I pɔ̣̣̣̣̣).

רְּלֵּכְר adj. (de II בְּלֵּכְר מִישׁ חָלָּכְר (de II בְּלִבְר מִישׁ הַלָּרְ Gen. 27. 11, je suis un homme qui a la peau lisse, je n'ai point de poil; בְּלְּרָר הָיִדְי בְּלֵּר (particular point de poil; בְּלְרָר הָיִדְי (Dos. 11. 17, la montagne unie, chauve, sans arbres (ou montagne coupée, de I בְּלָרְן); בּלְין בְּלֶּרְן (prov. 5. 3, et son palais est plus doux que l'huile, ses paroles sont douces, insinuantes; בְּלֵין בְּלֶרְן בְּלֵרְן (ni) divination trompeuse.

son peuple (Israel) est la part que l'Éternel a choisic; בְּלְּיִדְּיִ הְּלֶּלְיִרְ בָּלֶּיִלְּיִ בְּלֶּיִרְ בְּלִינְיִ בְּלֶּיִרְ בְּלִינְיִ בְּלִינְיִ בְּלִינְיִ בְּלִינְיִ בְּלִינְיִ בְּלֵינְיִ בְּלִינְיִ בְּלִינְ בְּלִינְיִ בְּלִינְ בְּלִינְיִ בְּלְיִיִּ בְּלִינְיִ בְּלִינְיִ בְּלְיִיִּ בְּלִינְ בְּלִינְיִ בְּלִינְ בְּלִינְיִ בְּלִינְ בְּלִינְיִ בְּלִינְ בְּלְיִיִּי בְּיִבְּלִייִ בְּעִינְ בְּבְּלִייִ בְּיִבְּיִי בְּיבְּיִי בְּבְּלִייִ בְּיִבְּיִי בְּבְּלִייִ בְּיִבְּיִי בְּבְּלִיי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְיִי בְּבְיִי בְּיבְּיִי בְּיבְיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְיִי בְּיבְּיִי בְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְּיבְייִ בְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְּיבְיִי בְּיבְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְיבְייִי בְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְיִי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְּייִים בְּיבְייִי בְּיייִייִים בְּיוּבְייִי בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִייִי בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִיים בְּיבְּייבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִיים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייבְייִים בְּיבְייִיים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בּיבְייים בּיבְייים בּיבְייים בּיבְייים בּיבְייבְיים בּיבְייים בּיבּיבְייים בּיבּייבְייִים בּיבְייבְייִים בּיבּיבְייִיים בּיבְיבִיים בּיבְיבִייים בּיבְיבְייים בְּיבְיבְייִיים בּיבְיי

II בּחַלְּמֵריבַוּת m. (de II בְּחַלָּמִריבַוּת). Chose, pierre polie; politesse, flatterie: בְּחַלְּמֵריבַוּת Is. 57. 6, ton partage est, c.-a-d. tu t'es attachée aux pierres polies de la vallée, ou du torrent; בְּחַלֶּמְרִידְי Prov. 7. 21, elle le séduit par la politesse de ses lèvres, par ses paroles flatteuses; par ses paroles flatteuses; jl dit des flatteries à ses compagnons;

ou, de I pɔm: il promet une part du butin à ses amis.

ף ח. pr. Helek, fils de Gilead; n. patron. יְלְּקָּר Nomb. 26. 30.

רְצְׁקְים adj. Uni, poli: תְּבְּיָם Sam. 17. 40, cinq pierres polies (וֹן בְּצִים).

וֹלְלְקְהוֹ f. Part, portion (v. I בְּלְקָהוֹ הַיְּבֶּיְהְ תַּשְּׂהָהְ Gen. 33. 19, une partie du champ; הְלְּקָה הַלְּקְה II Sam. 14. 30, le partage, le champ, de Joab; הְלְּקְה הַלְּיִה Deut. 33. 21, car la est la part qui lui est réservée par le législateur, ou : la sera (le champ) la tombe cachée, ignorée, du législateur (de Moïse).

II תְּלְקִהוֹ (v. II מְלְקִהוֹ. L'état de ce qui est lisse, glissant, poli, flatteur: תְּלְקִה Gen. 27. 16, son cou lisse, saus poil; ישׁרָ הִישְׁה וּשְׁרָּהְ Ps. 73. 18, tu les places sur des chemins glissants; prov. 6. 24, de la langue douce, flatteuse, de l'étrangère; וּבְּרִיּרִיקְת וֹנִי בְּרִייִת Is. 30. 10, dites-nous des choses qui flattent.

קלְקְּהְ f. Division, repartition: תַּלְקָּה בּתראָב II Chr. 35. 5, et selon la division, repartition, des familles.

קלקוֹת f. pl. Flatteries: יְתְיִּרְם בַּתְּלַפְוֹת Dan. 11. 32, il seduira par des flatteries.

חלקי n. pr. m. Neh. 12. 15.

ולְקְיָהוֹ et תְּלְקְיָהוֹ n. pr. 1° Helkias, le grand prêtre sous le règne de Josias, II Rois 22. 8. — 2° Helkias, père du prophète Jérémie, Jér. 1.1.—3° II Rois 18. 48. — 4° Plusieurs autres: Chr., Jér., Néh.

קרלקלין pl. f. 1° Des endroits glissants: רְיִרִיבְּיְבְּשִׁ חִשְּׁהְ תַּבְּלְקְלֹקְיוֹ Ps. 35.6, que leur chemin soit ténébreux et glissant, littér. plein de ténèbres et d'endroits glissants. — 2° Flatteries, artifice: מַּבְּלְּבְּלִיהְ Dan. 11. 21, 34, par des flatteries, par artifice.

ቦይንጥ n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19, 25.

יַנְיִילָּשׁ הֹאַכֵּר נְמֵיר אָנִי : adj. Faible תַּלְּשׁ Joel 4. 10, le faible dira: Je suis fort.

Dḥ m. (toujours avec suff.). Beaupère (d'une femme), père de son mari: הַנְּיִם הָפִּים Gen. 38. 13, vois, ton beau-père va à Thimnah; 38. 25, son beau-père.

בות מלן. (rac. הָמָם). Chaud: בּוּהְמַטּ הָּסוֹ בּוּהְמַטּ הָשְּׁל Jos. 9. 12. voila notre pain (nous le primes) tout chaud; אֲשֶׁר־בְּנְיָדְרָּ Job 37. 17, que, ou pourquoi, tes vêtements sont chauds.

סְּתְּי n. pr. 1° Cham, fils de Noé, Gen. 10. 1. — 2° D'un pays: מַּרֶץ la terre de Cham, Ps. 105. 23, 106. 22, parall. avec l'Egypte.

טח m. (rac. מְּמֵם). Chaleur, le chaud: מְּמָּר יְהוֹם Gen. 8. 22, et le froid et le chaud; aussi adj.: מָּמֶם הֹשִׁי I Sam. 21. 7, du pain chaud.

אָרָלָח: אַרָּלָּח: Dan. 11. 44, dans une grande fureur (v. תַּמָּט.).

אַטְחָ et אַטְחַ chald. f. Colère, fureur: בּיְנִי נְתְּפָא Dan. 3. 13, plein de colère et fureur; תְּמָאָלִי תְּפָא 3. 19, (Nabuchodonosor) fut rempli de colère.

וְתְּמֶאָה f. Crème, beurre: וַיְּמָה הָמָּאָה Gen. 18.8, il chercha du beurre et du lait; הָנָב יְהָנְיב יְהָנְיב יְהַנְיב יַהְנְיב Job 20. 17, des torrents, des ruisseaux, de miel et de crème.

קְּחָכְּר (fut. בְּחָבָּר et בְּחָבָּר) 1° Désirer, convoiter: אָרָלּוּ Mich. 2. 2, ils ont convoité des champs, et les ont pris avec violence; בְּאָלִר Exod. 20. 17, tu ne convoiteras pas (la maison de ton prochain); וְנֶיְתְּבְּרִנּיּ Is. 83. 2, pour que nous le désirions. — 2° Se plaire à quelque chose, y trouver du

plaisir: יותר חַפֶּר אַלֹּקרם לְשָׁבְחוֹי Ps. 68. 17, la montagne où il a plu à Dieu d'habiter; מַכּד רַשֵּׁד Prov. 12. 12, le méchant trouve du plaisir, son plaisir est, etc. Part. ou subst. Then Ce qui est desiré, agréable, précieux : — תַּגָרֵי צָשֵׁוֹי קהַמְּלֹת Gen. 27. 15, les plus beaux habits, les habits précieux d'Esau; ימלים לא יְמַלֵּט Job 20. 20, il ne se sauvera pas par ce qu'il a de plus précieux, ou il ne sauvera rien de ce qu'il a de plus précieux ; ממירוֹת בַּזָּחָב Esdr. 8. 27, précieux comme de l'or ; נַהַבֶּשׁ בַּנָשׁ הַמּדּדוֹ Ps. 39. 12, tu consumes ce qu'il aime, ou sa beauté, comme un ver (qui ronge); יַמָרייִיִם בַּלֹ־יוֹעִילא Is. 44. 9, et leurs délices, leurs idoles ne leur serviront de rien.

Niph.: מָקְמֶד לְמֵּרְאָּח Gen. 2. 9, (des arbres) agréables à la vue; הַנְּתְּטָּרִים Ps. 19. 11, qui sont plus précieux que l'or.

Pi. Se plaire à (v. Kal 2°): אַבְּהִי וְרָטֵּבְהִי וְרָטֵּבְהִי וְרָטֵּבְהִי וְרָטֵבְהִי Cant. 2. 3, à son ombre j'ai reposé avec délices.

בְּחוּרֶי הָנְכִי הַ הַּתְּי הַיְּנְי הָיְנְי הָיְנְי הָיְנְי הָיְנְי הָיְנְי הָיְנְי הָיְנְי הָיִנְי הָיִנְי הְיַנְיְהָ הָּבְּים Amos 5. 11, vous avez planté d'excellentes vignes.

אָרֶץ f. Désir, joie, délice: אָרֶץ Jér. 3. 19, une terre de délice; אָרֶץ Jér. 3. 19, une terre de délice; אַרְאָל I Sam. 9. 20, et à qui est tout ce qu'il y a de précieux dans Israel? הְּלָבֶּי נָשִׁית Dan. 11. 37, l'amour des femmes, ou délice des femmes, nom d'une divinité adorée surtout des femmes (?); רַבְּלָּ בְּלֹא תְּמְבֶּי וֹן I Chr. 21. 20, (le roi Jorani) s'en alla, mourut, sans regrets, sans avoir été regretté de personne (ou : après avoir vécu sans joie).

 החדים לְּחָם 10. 3, du pain agréable au goût, ou des mets délicats.

קְּדְּרָ (le doux) n. pr. Hemdan, fils de Disan, Gen. 36. 26. בְּיִּכְּרָ I Chr. 1. 41.

קְאֵרן f. (rac. מְּמָהוֹי,). 1° Chaleur: יְאֵרן Ps. 19. 7, rien ne se cache, ne se dérobe, à sa chaleur. — 2° Le soleil: תְּלָא חַלְּבְנֶּח מְאוֹר חַוּשְּׁהוֹ Job 30. 28, sans soleil; חָיָרָח אוֹר־תַּלְבְנֶח מְאוֹר חַוּשְּׁהוֹ Is. 30. 26, la lumière de la lunc deviendra comme la lumière du soleil.

וֹחְחָחֵ וֹּ, (rac. מְּחַהְ, const. תְּמָחְ). Colère, fureur: קּיִהְיּהְ בְּיִשִּיּה בְּיִשִּיּה בְּיִשִּיּה בְּיִבּיה Gen. 27. 44, jusqu'à ce que la fureur de ton frère s'apaise; יחָבָּה Is. 51. 17, le calice de sa colère; מָכּי בְּיָהִי בְּיִבּי בְּעַר Deut. 32. 24, la fureur, le venin, des bêtes qui rampent dans la poussière (des reptiles); מַבְּחִיבְּיִהְשׁ Ps. 58. 5, fureur, venin, du serpent (v. תַּחַחָ).

II בְּרְהֹץ. (pour הָקְהַה). Crème : בְּרָהֹץ קרוֹץ Job 29. 6, lorsque mes pieds se baignaient dans la crème.

חמואל n. pr. m. I Chr. 4. 26.

קמור (v. חָמוּד part.)

לְּטְׁמְיֹם n. pr. Hamoutal, fille de Jérémie, femme du roi Josias, II Rois 23. 34, 24. 18.

קמול n. pr. Hamul, fils de Perès, Gen. 46. 21; n. patron. קמולד Nomb. 26. 21.

기වල n. pr. 1º Hamon, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.—2º Hamon, ville de la tribu de Nephthali, I Chr. 6. 61.

אָלְמָין m. (rac. תְּפֵץ). L'opprimé, ou l'oppresseur: אָשִׁירּ Is. 1. 17, fortifiez, assistez, l'opprimé; ou: ramenez dans le droit chemin, dans la bonne voie, l'homme violent, l'oppresseur.

קמוק m. (rac. מונים, Jointure, ou contour: תְּבֵּיךְ Cant. 7. 2, les jointures, ou les contours, de tes hanches (v. מְבַּיִםְ.

יַּשְּׂטַבֶּר חֲמֵר , חֲמֵר m 1° Ane : יָּשְּׁטַבָּר חֲמֵר הַמָּר Gen. 49. 14, Isaachar est comme un

חַמוֹר n. pr. Hemor, père de Sichem, Gen. 33. 19.

קְמוֹרָה f. Tas, foule, groupe; duel חֲמוֹרָה (v. מְמוֹרָה צַ°).

מל אַשָּׁר : (חָם T. Belle-mère (v. מַלְ אַשֶּׁר : מַלְ אַשָּׁר Ruth, 2. 11, tout ce que tu as fait à l'égard de ta belle-mère (de la mère de ton mari).

bọn m. Un des animaux impurs, Lév. 11. 30, espèce de lézard ou de limace (?).

קְּלִילְ חְמִרץ הֹאֵכֵלה: קְמִרץ הַאָּכֵלה: adj. Salé: קַּלִיל חְמִרץ 30.24, ils mangeront une pature salée; selon d'autres, du fourrage pur ou fort, gras.

תְּיִשְׁי et בְּיִשְׁי m. (fém. קּמִישִׁי m. (fém. יוֹם חֲמִישִׁי Gen. 1. 23, le cinquième jour; בְּמִישִׁית Gen. 47. 24, la cinquième partie (un de cinq).

המְּלָת (fut. הְּמְלֵּת: inf. הְּמְלֵּת: Epargner, ménager, avoir pitié: יבַּחְיִםל בּבְּרִי Exod. 2. 6, elle eut pitié de (l'enfant); הְּמְיִםְל בְּלִּיִּת: Ez. 16. 5, pour avoir pitié de toi; בְּלִיִּהְיִם בְּלִינְיִּהְ Ez. 16. 5, pour avoir pitié de toi; בְּלִיהְיִּבְּעָּר בָּלִיהְעָּל בָּלִיהְעָ בֹּל בָּלִיהְעָ בַּלְיבִיעְ בַּלִיהְעָ Ez. 36. 21, mais j'ai voulu épargner mon saint nom, sauver l'honneur de mon saint nom. Avec l'accus: " הְּמָלְהְ בְּלִיתִּי בְּלִיתְּ בְּלִיתְּ בְּלִיתְ בְּתְּיִי בְּלִיתְ בְּלִיתְ בְּלְיִיתְ בְּלֵיתְ בְּלְים בּּתְּיִים בּיִי בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּיבִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּי

קְּלְלָהְ f. Compassion, miséricorde: בְּחֶבְּלֵה קָּהְ לָּה Gen. 19. 16, par la miséricorde de l'Éternel pour lui; בְּבָּחָבָּהוֹ הוּא נְצָלָם Is. 63. 9, dans son amour et dans sa clémence il les a rachetés.

בּיְתָּים (fut. בְּיִתְים, בְּיִתְים (fut. בְּיִתְים (מְיָתְים Exod. 16. 24, et lorsque le soleil était chaud, que la chaleur du soleil était venue; יְחִים אַרִּר אַרּר (ls. 44. 16, j'ai chaud, j'ai vu,

Niph.: בּלְשִּׁרְשׁׁרְ בּּיְרֵים Eccl. 4. 11, mais un homme seul comment aura-t-il chaud? comment s'échauffera-t-il? סְּלָם רֵוִשׁה Osée 7. 7, tous sont brûlants, ont des passions ardentes (ou ces deux futurs sont une 2° forme du Kal). Part.: רַוּאַלִּים בְּאֵלִים Is. 57. 5, vous qui êtes enflammés de passions impures sous les arbres, ou pour les idoles (plur. de אֵילִּשׁׁ ou de אַרָּטׁ.

Pi.: קַלּ־עָמֶר הְחַדַּמֵּם Job 39. 14, et elle fait réchauffer ses œuss dans la poussière, le sable.

Hithp.: יְמְנֵי רְהְדֵּשֶׁר וֹחְנֵים Job 31. 20, et il s'est réchauffé avec la toison de mes brebis.

קים m. (seul. pl., rac. יחָים, v. יחָים soleil). Images, ou statues, consacrées au soleil: יְחַרְּיִם אַרִיקּים Lév. 26. 30, je ruinerai vos statues consacrées au soleil; יְחַבְּיִנִים יוֹים II Chr. 34. 4, et il fit abattre les statues du soleil.

בּיִם (fut. בּיִם Faire violence, nuire, violer, détruire, rejeter : תוֹמַאַר ימס נקשו Prov. 8. 36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se nuit à lui-même; קקומסר Job 21. 27, et les jugements injustes dont vous m'accablez, ou : la malice avec laquelle vous m'accusez de violence, d'injustice ; הַכְּסוּ תוֹרָחָד Ez. 22. 26 (les pretres) ont viole ma loi; וַיַּחַמָּם בַּגַּן שָׁבּוֹ Lament. 2. 6, il a détruit sa tente comme un jardin, comme on arrache les plantes, les arbres, d'un jardin ; ou : il a renversé sa demeure, Sion, (בָּסְבֶּרוֹ גַּן) comme une cabane dans un jardin; ירומס קומן הסרי Job 15. 33, il rejettera,

comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

Niph: נְּקְמְסוּ צַּקַבְּיָהְ Jér. 13. 24, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés.

Dְּטְרָ m. (suff. יְסְמְחַ, plur. יְסְכְּחָ m. (suff. יְסְמְּחַ, plur. יְסְכְּחָ plur. יְסְכְּחָ violence, injustice, vol : יְסָרָּק יִקּלְּאָר וְאָבֶּיך cen. 6. 13, car la terre est remplie de violence, d'iniquité; מָבֶּיר מָסָבְּי 49. 5, des armes de la violence; מַבְּיר מָסָבְּי 140. 2, (délivre-moi) d'un homme violent; כֵּר חָכָּכִי 140. 23. 1, un témoin audacieux, c.-à-d. faux.

— Les pronoms possessifs ajoutés comme suff. indiquent celui qui fait et celui qui souffre l'injustice: בּיַבְּיבִּ Ps. 58. 3, la violence de vos mains; יְבִיבָּ אָבָּ לְּבְּיִלְ וְצָלִ לְבְּיִלְ וְצָלִ לְבְּיִלְ וְעָכְּילִ וְצָלִ לְבְּיִלְ וְעָכִּילִ וְצָלִ לְבְּילִ וְעָכִּילִ וְצָלִ בְּיִבְּילִ בְּילִר sur sa tête, sur lui-même; בְּיבָרְבְּי בְּיבָבְיבְ Gen. 16. 5, ma violence, la violence que je souffre, vient par toi, à cause de toi; בְּיבָּיבְ בְּיבְּיבְ Obad 10, pour l'injustice faite à ton frère Jacob; יְשֹׁר וְיִבְּיִבְ וְתָּכֶּי וְשֵׁר וְשִׁבְּיִבְ חְיָבֶי וְיָבֶי וְשָׁר יִשְׁר אַבּיִרם וְעָכִי וְשָׁר יִשְׁר בְּעַבְּיב וְעָכִי וְשָׁר יִשְׁר בְּעַבְּיב וְעָבֶי וְשָׁר יִשְׁר בְּעִבְּי וְעָבְּי וְשָׁר וְשׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשֵׁר וְשׁר וְשׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשׁר וְשׁר וְשׁר וְשׁר וְשׁר וְשׁר וְשׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשׁר וְשׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשָּׁר וְשָׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשָׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשִׁר וְשָׁר וְשִׁר וְשִּי וְשִׁר וּשְׁר וּשִׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁר וְשִׁי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בִּי בְּי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּי בִּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בִּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי

רְשִׁהְ (fut. יְשִׁהְ, inf. הַּמְּיִהְ) 1° Étre accrbe, aigre, salé (de là יְשִׁהְ, et יְשִׁהְ); de la pâte: fermenter, lever: יְשִׁהְ בִּילֹּא יִחָיִם, בּלֹּא יִבְיּהְ בִּילִּא יִבְּיִהְ בַּילִּא יִבְּיִהְ בַּילָּא יִבְּיִה בְּיבְּילִ בְּיִבְּיִּה בְּיבְּילִ בְּיבְּיִה בְּיבְּילִ בְּיבְּיִה בַּיבְּילִ בְּיבְילִ בּיבְּילִ בּיבְילִ בְּיבִילִ בְּיבִילְ בְּיבִילִ בְּיבִילְ בְיבִילְ בְּיבִילְ בְּיבִילְ בְּיבְילִ בְּיבְילְ בְּיבְילִ בְּיבְילְ בְּיבְילִ בְּיבְילְ בְּיבְילִ בְּיבְילְ בְּיבְילִ בְּיבְילְ בְּיבְילְ בְּיבְיל בְּיבִילְ בְּיבְילִ בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְיבִיל בְּיבְיל בְיבְיל בְיבְיל בְּיבְּיל בְיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְּל בְיבְיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּייבְיל בּייבְיל בּייבְייבְיי

Hithp.: פָּר רְּהְרַפֵּמְץ לְבָבִר Ps. 73. 21, car mon cœur fermentait, était rempli de colère, d'amertume.

רְטֵּחָ subst. et adj. m. 1° Pain fermenté: מָלְיאֹכֵל תְּבֶּין Exod. 12. 15, qui-

אָלֶץ m. Vinaigre: רוֹפֶץ בִין וְרוֹפֶץ שַׁבֶּר Nomb. 6. 3, du vinaigre de vin et du vinaigre fait d'un autre breuvage fort; Prov. 10. 26, comme le vinaigre (est nuisible) aux dents.

PPְּחָ Se retirer, s'en aller: דְרִידִי מְבֶּר Cant. 5. 6, mais mon ami s'était retiré, avait disparu, et avait passé ailleurs.

Hithp.: עריפתר מיתושקיד Jer. 31. 22, jusqu'à quand seras-tu errante, vagabonde?

Poalal: בְּבֶר הְמַרְטָרוּ Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues, ou enflammées; מַנִי הְבֶּרָה מִוֹּדְבֶּרָה Job. 16. 16, j'ai le visage enflammé, ou bouffi, à force de pleurer.

avec du bitume: בְּאַרָם לָּהֶם Exod. 2. 3, avec du bitume; יְחַהֶּם לָּהֶם לָּהֶם לַּהֹבֶּר (Gen. 11. 3, et le bitume leur servit de ciment (v. הַבָּר 1°): בְּהֶלָה 14. 10, des puits de bitume.

קר m. Vin: אָפֶר הְשְּׁמְּה בְּיָנֶב חְשְׁבְּר Deut. 32. 14, tu boiras le vin le plus pur, et fort rouge (v. בָּרָם רָפָר); בּרָם דָפָר 1s. 27. 2, la vigne qui porte le vin.

יְּמֶבֶּר et אֶלְבֶּלְּה chald, m. Vin : ייָמָדְ יִּמְיָּה Esdr. 6. 9, le vin et l'huile; יְּמָבָּי יִיבְיּיָם Dan. 5. 1, il but le vin.

ገርባ m. 1º Argile, ciment, boue: ואַנְּדִוּטוּ דַּוּדוֹמֵיר Is. 64. 7, nous sommes l'argile; מְתְיַזְשַּהְ מָהוֹפֶר הוֹיְתַם Job 38. 14, elle change comme l'argile peut changer d'empreintes; לְהֹבֶּר Gen. 11. 3, ciment, (comme) de ciment(v. קדומר); קדומר חוצורת Is. 10. 6, comme la boue des rues. — 2° Tas, amas: נַיצָבָרוּ אֹתָם חַכָּרָם הַקְבָּר Exod. 8. 10, on les amassa en beaucoup de monceaux; הֹמֶר מָיָם רֶבָּים Hab. 3. 15, (au travers) de la masse, du mur des eaux puissantes, allusion au passage de la mer Rouge, ou (sens 1°): au travers de la fange, etc. — 3º Nom d'une mesure : דְּמָהָרה הַעָּהָרה הַעָּהָרה בּוֹנֶר Ez. 45. 14, dix bath font un chomer (soit pour mesurer le fruit, soit pour les liquides); v. Ez., chap. 45.

י קליה (fém. קביתיה) Grave, important; opposé à לבי היים (fém. יקליה) Grave, important; Aboth, et observe un commandement, une loi de peu d'importance, aussi scrupuleusement qu'une autre plus grave, plus essentielle. קבּיִי קַל הָיֹם Conclure de mineur à majeur, du léger au grave; à plus forte raison: קבּי קבּיי קבּי Rituel, je suis poussière pendant ma vie, bien plus après ma mort.

קְּמָרָן. n. pr. I Chr. 1. 41 (v. מְמְרָּן).

I אַרְטְשׁׁ Armer (seul. le part. pass.): בּיבּירִשְּׁרָשׁׁלּ בַּרַי־יִשְׂרָשׁלּ Exod. 13. 18, et les enfants d'Israel sortirent (armés) en armes (de l'Egypte), Jos. 1. 14, Jug. 7. 11. (V. שׁמָשׁ 1°, l'aine, endroit à peu près où on ceint l'épée?)

לְיִם מָּשְׁתְ (const. שְׁמַהְ לָּנְ פּּנְ הְּשָּׁתְ, הְּשָּׁתְתְ (const. בּישָׁתְ וּ פּּנְתְּהָ הָעָ מְתָּתְ פּנִתְ הַ Gen. 47. 2, cinq hommes; הְיִבְשׁ שֶּׁרְים; 43. 34, cinq fois autant; הְנִשְׁתַ וּ וְנִבְשׁׁרַ וּ Is. 19. 18, cinq villes. בּילָתְ אַלָּיד שָׁר הַעְּמָּהַם וּ Cinquante: הְעָשְׁהַם הַנְשִׁרַם

ריקיה II Rois 1.9, et il lui envoya un chef de cinquante hommes, avec les cinquante soldats (qui étaient sous ce chef); קינְּיִיתְּיִרְיִי, 1.12, et les cinquante hommes.

. I אֶלְהַתְּי m. Aine: בַּיבֶּרוּ צֵּבְנֵר בְּצִּבְרָר בְּיִבְּרִי בְּיִבְרִי בְּיִבְרִי בְּיִבְרִי בְּיִבְרִי בְּיִבְרִי וּוֹאָבּ II Sam. 2. 23, Abner le frappa avec la pointe inférieure de la lance dans l'aine (v. בָּיבָי 1°); Talmud, dans la cinquième côte (de בָּיבָר), II Sam. 3. 27, 4. 6, 20. 10.

II לַּמַרְשׁה m. La cinquième partie: לְּמַרְשׁה Gen. 47. 26, à Pharaon, au roi appartient la cinquième partie, un de cinq (des produits de la terre).

בְּיִבִּים (v. מְּמָדִים). הַמְיּשִׁר (v. מְמָדִים).

תְּבְלֵּלּ תַּמֵּיִם m. Vaisseau, outre: תְּיַבְּלֵּלּ תַּמִּים Gen. 21. 15, et l'eau, qui était dans le vaisseau, fut consumée, manqua; const. מַיִּבְּתַּחְ 21. 14, et un vaisseau plein d'eau; aussi, selon quelques commentateurs, בַּיִּבְּתְ Osée 7. 5, (ils sont malades) grâce à l'outre pleine de vin (mais selon les autres, par la chaleur, la fureur du vin, v. מְּיַבְּתְ וְשֵׁבְּתְ בְּשִׁרְ Hab. 2. 15, toi qui (lui) présentes, verses ton outre (pour l'enivrer), ou: qui lui jettes ton venin (ta colère).

תְּיְחָיִ (forteresse, bourg, dempin mur)
n. pr. d'une ville en Syrie: Hamath ou
Emath, Nomb. 13. 21; תְּבֶּח Amos
6. 2, Emath la grande ville; וְצָּח בַּתְּחְיָּמִי ;
II Chr. 8. 3, Emath Zoba; יְבֶּח Gen. 10. 18, le Hamathi, fils de Chanaan.

 gracieuse; אָבֶּן־תַּץ, 17. 8, uno plerre précieuse; אָבֶּן חַתֵּן 31. 30, la graceest trompeuse.

n n. pr. Hen, fils de Sophonie, Zach. 6. 14.

חלנדר n. pr. m. Neh. 3. 18.

תְּבְּה (grace) n. pr. Hanna, mère de Samuel, I Sam. 1. 2.

קוֹם (initie ou initiant) n. pr. 1° Henoch, fils de Cain; aussi une ville qui portait son nom, Gen. 4. 17.—2° Henoch, fils de Jared, Gen. 5. 18.—3° Henoch, fils de Ruben, Gen. 46. 9.—4° Henoch, fils de Midian, הַּבָּק Nomb. 26. 5.

ነጋር (gracieux) n. pr. 1° Hanon, roi des Ammonites, II Sam. 10. 1. — 2° Néh. 3. 30. — 3° Néh. 3. 13.

קנות f. Tente, boutique: פֵּר בָא יִרְמְיָתוּ אַל־בַּרת תַבּוֹר וְאֶל־תַּתְתַּנְיוֹת וֹנְיִלְּתַּ lorsque Jérémie fut venu dans la prison, qui était en dedans des boutiques (selon les autres: et dans les cachots); "חַתְּנְתָּתְּתְּ מְּתַרְנְּתָּתְּתְּ marché est ouvert. De la

לְּנְנִי Aboth, celui qui tient boutique, marchand, mercier.

1977 1º Rendre doux, aromatique:

1988 1989 1989 1989 Cant. 2. 13, le figuier

adoucit, remplit d'arome, ses figues qui

ne sont pas encore tout à fait mûres,

ou: le figuier a poussé ses premières

figues. — 2º Embaumer:

Gen. 50. 2, d'embaumer son père;

fix sange 50. 26, ils l'embaumèrent.

प्रदेश m. pl. (rac. क्यू). Embaumement: क्यून्य द्वा Gen. 50. 3, les jours employés à l'embaumement.

רְּבְּיִי chald. m. pl. Froment: ייִבְיי בּיִּיִין מְשָׁרִּ בּיִּיִין מְשָׁרִ Esdr. 7. 22, du froment cent (chaurs) mesures.

1º Hanniel, fils d'Ephod, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 34. 23. — 2º I Chr. 7. 39.

קיים, m. (rac. ביים). Qui est initié, expérimenté, éprouvé: יים אָרְיִים פּרָּאָרָים Gen. 14. 14, il arma ses gens les plus aguerris, les plus braves.

ליינים f. (rac. rom). Lance: ריינים I Sam. 18. 11, et Saul avait la lance à la main; יינים ריינים אבים וו Sam. 2. 23, et la lance lui sortit par derrière, c.-à-d. le perça; plur. מייניים וו Chr. 23. 9, les lances, et בייניים וו Sam. 2. 4, et leurs lances.

לְּבְּרָה f. (rac. בְּיִהָּה). Inauguration, dédicace: תְּבְּיִה תְּבְּיִה Nomb. 7. 11, pour la dédicace de l'autel; aussi les

dons et sacrifices offerts pour la dédicace: name roon re unices arress 7. 10, les princes offrirent leurs dons pour la dédicace de l'autel; roon roon Ps. 30. 1, la dédicace du temple, ou: l'inauguration du palais (de David).

rigan La fête qu'on célèbre en mémoire des victoires des Macchabées, et des miracles lors de la dédicace du temple faite par eux; elle commence le 25 du mois de kislew et dure huit jours.

לפין adv. (rac. בְּיִי, formé de אַיִ et de n. désinence adverbiale comme בּיִיים. 1° Par grâce, par faveur, c. à-d. gratis: בְּיִי יִּיִּיִים Gea. 29. 15, tu me servirais gratuitement, sans salaire? בְּיִי יִּיבְּיִים בַּיִּב Exod. 21. 2, il sortira libre gratis (sans rançon). — 2° En vain, sans raison: בִּיִי יִיִיְבְי ִיִּיִים Prov. 1. 11, tendons des piéges en secret à l'innocent, sans raison (sans qu'il nous ait fait du mal); בִּיִי יִבְיִים בַּיִּים Ez. 6. 10, je n'ai pas parlé en vain; בְּיִיִי יַבִין I Rois 2. 31, le sang innocent (que Joab a répandu).

תְּבְּאָל n. pr. Hanameel, fils de Sellum, Jér. 32. 7.

Ps. 78. 47, (il perd) leurs sycomores, ou figuiers, par la gelée, le frimas (selon d'autres: une espèce de sauterelle, ou la fourmi).

וֹלְיִי, inf. יְיִייָּ et pri avec suff. יְיִייִּיִּ et rani) Faire grace, inf. יְיִייִּ const. pri et man) Faire grace, épargner, compatir, accorder: יְיִיִּיִּיִּ בְּיִּיִּיִּיִּ בְּיִיִּיִּיִּ בַּּעִּיִּיִּיִּ בַּּעִּיִּיִּיִּ בַּּעִּיִּיִּיִּ בַּעִייִּיִּיִּ בַּעִּיִּיִּיִּ בַּעִּיִּיִּיִּ בַּעִּיִּיִּ בַּעִּיִיִּיִּ בַּעִּיִּיִּ בַּעִּיִּיִּ בַּעִּיִּיִּ בַּעִּיִּיִּ בַּעִייִּ בַּעִּיִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בְּעִּיִּ בְּעִיִּ בְּעִּיִּ בְּעִּיִּ בְּעִיִּ בְּעִּיִּ בְּעִיִּ בְּעִּיִּ בְּעִיּ בַּעִּיִּ בְּעִיִּ בְּעִּיִּ בְּעִיִּ בְּעִיּבְּבְּיִ בְּיִּ בְּעִיּבְיִּ בְּעִיִּ בַּעִּיְ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּיִּיְ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּיִּ בַּעִּבְיִּ בַּעִּיִּ בַּעִיּיִ בַּיִּבְּיִּ בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְיִּ בְּבְיוּ בְּעִּבְיִּ בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְּיִּ בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְּיִּ בְּיִּבְּיִּ בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְיִּבְיִּ בְּיִּבְּיִּ בְּיִּבְיבְּיִּבְּיִּ בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְּיִּם בְּיִּבְיִּ בְּיִּבְיִּם בּעִּיִּ בְּיִּבְּיִּ בְּיִּים בּעִּיִּ בְּיִּבְיּ בְּיִּבְיּ בְּיִּבְּיִּ בְּיִּבְּיִּם בְּיוּ בְּיִּבְּיּ בְּיִּבְּיּ בְּיִּבְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבְיּים בְּיִּבְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבְּיִּים בְּיִים בְּיִּבְּיּים בְּיִּבְּיּ בְּיִּים בְּיּיִּים בְּיִיּבְּיִים בְּיִּיּבָּי בְּיִּיּ בְּיִּיּ בְּיִיּ בְּיִּיּים בְּיִּיּם בּיּיִיּיִּ בְּיּיבְיּ בְּיִּיּ בְּיּיִים בְּיּיּם בְּיּיִּים בּּיּיּ בְּיּיִּיּיבָּיִּיבְּיּ בְּיּיִים בּיּיבְיּיּ בְּיּבְּיּ בְּיִיבְּיּיִּבְּיּ בְּיּיבְּיּבְּייִּבְּייִּם בְּיּיִּים בְּיּיבְיבְּייִּיּ בְּיּיבְּיִים בְּיּיבְּייִּיבְּיִיּ בְּייִּיבְּייִּיבְּיי בְּייִּיבְּייִּיבְּיי בְּיּיבְּייבְּיי בְּייִּבְּייִּיבְּיי בְּייִּיבְּייִּיבְּיי בְּייִּבְּייִּבְּיי בְּיִּיבְּיי בְּייִּבְּייּיבְּייּיבְּייּי בְּייּיבְייִּבְּייִּיי בְּייּבְּייּיי בְּייבְיייוּ בְּייִּבְייִּייּיִּייי בְּייִּייִּייִיּיִייּיִייִּייִּייּ

בורירוד, Ps. 419. 29, et accorde-moi ta loi, accorde-moi la grace de me faire aimer et suivre ta loi; יְחַנְיִי לְבְּיֵי בְּקִייִי לִבְּיַי בְּקִייִי לַבְּיֵי בְּקִייִי לַבְּיִי בְּקִייִי לַבְּיִי בְּקִייִי יִחָּדְּ. Job 19. 17, et a ceux que j'aime, les enfants qui sont sortis de moi; selon d'autres: יְחִייִי יְחַרָּ, et mon amour, mes caresses, (répugnent) à mes enfants; בַּחְיַנִייְבָי Is. 30. 18, pour vous faire miséricorde; אַרְיִינִייְבָּי Ps. 77. 10, Dieu a-t-il oublié de faire grace? יְחִיִּיִי Job 19. 21, ayez pitié de moi? יְבִייִּי בְּעָרָּי Jug. 21. 22, faites-leur grace à cause de nous, ou : accordez-les-nous (ces femmes).

Niph.: בַּהְבֶּלְהְ תְבְלֵּהְ תְבְלָּהִם Jér. 22. 23, que tu seras digne de pitié, lorsque tu seras attaquée par des douleurs! ou: seras-tu encore gracieuse, belle,

lorsque, etc.?

Pi. Faire grace, rendre doux, gracieux: בְּיִיבִיה (p. הַּחָיבָּה) Ps. 102. 14, car il est temps de lui faire grace, d'avoir pitié d'elle (Sion); יבּיבְייִם שִילּין בּיִיבְייִם מִילּין Prov. 26. 25, quoiqu'il rende sa voix douce, gracieuse, ou suppliante (v. Hithp.), ne te fie pas à lui. (Selon Kimchi, יחַיִּיִּי est également l'impér. du Pi., v. Kal.)

Po.: יְּמְחוֹפֵן בְּנְיִדם אֲשְׁיִדְיד (cheth.)
Prov. 14. 21, mais qui a compassion
des humbles, ou qui est charitable aux
pauvres, sera bien heureux; רְאָרִדְעָּנֶרָה Ps. 102. 15, et ils ont compassion
de sa poussière, ou : ils aiment la pous-

sière, la terre de Sion.

Hithp. Implorer la grace, la miséricorde; suivi de בילו בילו אַרְתְּבְּעָרְ לוּ בִּלּוּ לַם 19. לוּ לַּבְּרָתְּבְּעָרְ לוּ בּילוּ בּלוּ 16. je le prie; בְּרִיבְּתְּעָרְ לוּ Esth. 4. 8, de l'implorer; de בְּרִיבְּתְּעָרְ בְּלֵּרִ Deut. 3. 23, j'implorai l'Éternel; אַלִּרים Gen. 42. 21, lorsqu'il nous im-

plorait; de יְבֶרֵי אֵלָּה תְּיְחְתוּנְתִּי : לְּמְנֵי אֲ קר תְי I Rois 8. 59, ces paroles de supplication que j'ai adressées à l'Éternel.

לְבְּינְיתְהְ מְבִיתִן בְּנָיִן . Étre miséricordieux, charitable: יְפַנִיתְן בְּנָיִן בְּנָיִן Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités en exerçant la miséricorde, la charité, envers les pauvres.

Ithpa. (v. אָהָ Hithp.): בָּתַה וּמְהַה הַּמָּ 6. 12, il priait et implorait son Dieu.

P. n. pr. Hanan, fils de Maacha, I Chr. 11. 43. Et plusieurs autres, Esdr., Néh.

קנְבֵּל חַנְנְאֵל n. pr. d'une tour : מְּנְדֵּל חֲנִנְאֵל la tour d'Hananéel à Jérusalem, Jér. 31. 38.

ְּחֶלֶּנְי, n. pr. 1º Hanani, père du prophète Jéhu, I Rois 16.1. — 2º Hanani, frère de Néhémias, Néh. 1.2.

기워크 (aimé de Dieu) n. pr. 1º Hananiah, fils d'Azur, faux prophète, Jér. 28. 1. — 2º Hananias, ami de Daniel, nommé en chaldéen Sidrach, Dan. 1. 6, 7.

Dầṇ n. pr. Hanes, une ville en Egypte (chez les Grecs Héracléopolis), Is. 30. 4.

Hiph. Rendre impur, souiller, corrompre, seduire: יְלְאִרְקְיִים אַּיִּרְ הָּאָרֶץ
Nomb. 35. 33, vous ne devez pas souiller la terre; Dan. 11. 32, il seduira par des flatteries.

אָרָת adj. Impie, hypocrite: אַרָּדְיּ בּאָרָי זּבְּיִי Is. 9. 16, tous sont impies et méchants; אָרָבּי דְּבַּוּא לָמָנִי דְיַבּא Job 13. 16, car aucun hypocrite n'osera parattre devant lui.

אָר m. Impiete, hypocrisie: אָנְשׁוּח m. Impiete, hypocrisie

mis. 32. 6, pour faire de l'hypocrisie, commettre des impiétés.

רְּשָׁלְתְּ f. Hypocrisie , corruption : אָּמָתְ הַּאָּדְּ Jér. 23. 15, la corruption s'est répandue.

רְאָרָ Kal inusité. Niph. S'étrangler: יַרְיָּנִים II Sam. 17, 23, il s'étrangla,

Pi. Etrangler, égorger; אַקראַרָּאָרָאָר Nah. 2. 13, le lion étrangle, égorge (des bêtes), pour en nourrir ses lionnes. יף היי היים און היים און היים היים און היים היים און היים היים און היים

in n. pr. Hanathon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 14.

קר אווי Kal inusité. Pi. Imputer a honte, insulter: אָבּירָהְיּשְׁרָּהְ Prov. 25. 10, pour que celui qui l'entend ne vous insulte, ne t'en fasse des reproches (v. יְסָרְיִּ 2°),

Hithp. Se montrer bon, miséricordieux: עם היה מיתוקטר: Ps. 18. 26, II Sam. 22. 26, envers l'homme bon, tu te montres bon, miséricordieux (v. 1901).

רְּסְהַּר (suff. מַסְהַּר). 1° Amour, bonté, faveur, grace, miséricorde, piete : וְצָטִירָת עִּנְּדִיר תֶסֶר נַאָּבֶּת Gen. 47. 29, que tu exerceras à mon égard la bonté et la fidélité; נָת נְיִסְרָּהְ אָת־רָצֶהְ II Sam. 16. 17, est-ce la ton amour pour ton ami? נַיֵּט אֵלָיו חָקָר Gen. 39. 21. (Dieu) lui concilia la faveur (fit que Joseph fut aimé); פחריפר הוסְרָּה אַרִּדְּים Ps. 36. 8, o Dieu! que la grace est précieuse! Plur .: אַיַר הַסָּדֶיךְ דָּוָרָאשׁנִים Ps. 89. 50, où sont tes anciennes miséricordes ? יָאָנִשֶּׁר־חֶּסֶר Is. 57. 1, et les hommes de pieté; וְכָל־חַסְהוֹ בְּצִרץ חַשֶּׁהֶת Is. 40. 6, et même toute sa bonté, ou toute sa force, ou sa beauté, est (passagère) comme la fleur des champs.

2° L'opposé du premier. Honte, crime: מְּחָכֵּה לֹצְּעֵּה בּוֹשְׁהְ Lév. 20. 17, c'est une honte, un crime; הְשָּהֵה הְשָּהֵה Prov. 14. 34, la honte, la perte des nations, est le péché; selon d'autres, sens 1°: la miséricorde, la charité, qu'exercent les peuples, est une expiation (pour leurs péchés).

ግርር n. pr. m. I Rois 4. 10.

וְחַלְּיָהְ (aimé de Dieu) n. pr. m. I Chr. 3, 20.

רְּטְרָּהְ (fém. רְּטְרָּהְ, plur. זְּסְהְ, et דְּיסְהְ, fut. זְּסְהְ, et דְּיסְהְ, plur. זְּסְהָּ et דְיסְהְ, se réfugier, reposer, espérer en ; avoir confiance: בְּצִלִּי Jug. 9. 15, reposez sous mon onibrage; בְּצֵלִי Ps. 36. 8, ils se réfugient sous l'ombre de tes ailes; דְיִסְיּהְ Soph. 3. 12, ils espéreront au nom du Seigneur; בְּיִילִּי בְּיִילִי Prov. 14. 32, le juste espère encore en mourant, à l'heure de la mort.

non (refuge) n. pr. Hosa, descendant de Merari, I Chr. 26. 10.

וֹחַחָן adj. (rac. יְחָהָן). Fort, puissant; בְּאַלוּיִרִם Amos 2. 9, qui était fort comme des chênes; יְתָּיָה וְיִהָּסֹן לִינְיָה Is. 1. 31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

הוסה ל (רמכ המים). Refuge, confiance: תְּשְׁבְּיִבְיִם לִּכְלְּמָּח Is. 30. 3, et le refuge sous l'ombre de l'Egypte, votre confiance dans sa protection, sera votre honte, votre confusion.

קְּחָרָר adj. (rac. הְסָרְי). Bon. miséricordieux, pieux: יְמָרְי בְּאַרְיְטְרְי Ps. 43.1, contre une nation qui n'est pas bonne; contre une nation qui n'est pas bonne; ps. 145. 17, Dieu est miséricordieux, ou saint, dans toutes ses œuvres; יְרִיִּרְיִר אָרִיְרָיִר Ps. 37. 28, il n'abandonnera pas ses saints, ses pieux adorateurs.

Zach. פֿבּפֶּבּ תַּיְהָידָה Cigogne: תְּבִּפֶּר תַּיְהָידָה Zach. 8. 9, comme les ailes d'une cigogne.

תְּטִיל m. (v. אָסָהְ). Espèce de sauterelle: אָסְהְּ מְּלֶּבֶּם אִטֶּהְ הָּיְחָיל Is. 33. 4, vos dépouilles seront amassées comme on amasse des sauterelles; ensemble avec אַרְבָּה הָטִיל נְּדִי רְהְיָה : אַרְבָּה IRois 8. 37, quand il viendra l'une, ou l'autre, espèce de sauterelles.

מְים, (rac. מְיִם, Puissant: בְּיִּהְ מְּטִין, Puissant: בִּיהְ מְּטִין הָּקּ אַר בְּשִׁהְ מְּטִין הָּקּין הָּקּין הָּקּין הָּקּין הַּקּין הַּקּין הַּקּין הַּקּין הַּקּין הַּקּין הַּיִּלְין בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר ב

יסְרֹּ chald. adj. (v. יסָהְ héb., manquer). Manquant: יְהְשָׁתְּכֵּתְתְּ תְּשִׁיר Dan. 5. 27, (tu as été pesé dans la balance) et

tu as été trouvé manquant de poids, c.-à-d. trop léger.

Deut. פּר יַהְסְלָּנוּ וְאַרְבָּּה Deut. 28. 38, parce que les sauterelles le dévoreront.

DOM Fermer, boucher: אוני ביייים Deut. 25. 4, tu ne fermeras, lieras pas, la bouche du bœuf, pendant qu'il foule le blé (dans l'aire); דייייים Ez. 39. 11, elle (la vallée, par l'odeur infecte des cadavres) fera que les passants se boucheront les narines, ou: (par la quantité des cadavres) elle arrêtera les passants.

[חַחְכּינוּ : אַרְיִּחְכְּינּרְ : חַבְּיִּחְכִּינְ Dan. 7. 18, et ils posséderont l'empire; יְבִּירְטִּינְ תַּדְּיִטְינִ קּיִּרְטָּינְ 7. 22, et les saints entrèrent en possession de l'empire ou du royaume.

וְלְיִה chald. m. (emph. אָרְהָיִה). Force, puissance: דְּלְהָא וְרְקְאָא וֹרְקְאָא Dan. 2. 37, la puissance et la force; בּרְקוּדְ לּבּרְלָן 4. 27, dans la force, la grandeur, de ma puissance.

קרְתָּיִ Ecailler, éplucher (v. קְּמָּיִן). Ex. unique, part. pass. du Pi. avec redoublement de la 2º lettre radicale, ou racine de quatre lettres: בַּחְּמָיִם בַּעָּ Exod. 16. 14, quelque chose de fin, menu, et comme écaillé, épluché; selon d'autres: et de forme ronde.

קְּמְתְּדֶּרְ הִי מְסְתְּ chald. m. Argile: הְּמְתָדְרְ הִי בְּאַמְתָרְ הַבּי Dan. 2. 33, et en partie d'argile (2. 34, אַפְּמָהְ).

יָחָמֵר (fut. יְרְוֹפֵר, plur. בַּיִּוֹפֶר Ètre

prive, manquer de quelque chose, diminuer, manquer: לא־הַחְסָר כֹל בָּה Deut. 8.9, tu ne manqueras de rien dans ce pays; וְרֹרְשֵׁי רֶר לֹא־רַחְסְרוּ כָל־טוֹב Ps. 34. 11, mais ceux qui cherchent l'Eternel ne seront privés d'aucun bien : דר רֹעָר לא אחסר 23. 1. Dieu est mon pasteur. je ne manquerai de rien, je ne souffrirai pas de privation ; וַיַּרָּוֹסְרוּ תַּמַיָּם Gen. 8. 3, les eaux diminuèrent; rug קלוה וחסור 8. 5, (les eaux) allaient en diminuant; וְצָּפָּתָת תַּשֶּׁפֶּן לֹא תָפֶר I Rois 17. 16, l'huile du vase ne diminua point; יַשְׁמֶן צַל־ראֹשְׁהָ אַל־רֶחְסָר Eccl. 9. 8. que l'huile sur ta tête ne manque point, ne néglige pas de te parfumer la tête; אַל־רָּדְוֹסֵר דַשְּׁיָג Cant. 7. 3, où le vin ne manque pas.

Hiph.: יְתְּמְכִיכּים לֹא הְחְסִיר Exod. 16. 18, celui qui avait amassé peu n'avait pas de manque en sa mesure, n'en avait pas moins. Trans.: יְבָּיבְּיִם וֹנְיִּבְּיִם וֹנְיִבְּיִם וֹנִיבְּיִם וֹנִיבְּיִם וֹנִיבְּיִם וֹנִיבְיִם וֹנִיבְּיִם וֹנִיבְיִם וֹנִיבְּיִם נֹיִבְּיִם נִיבְּיִם נִיבְּיִם נִיבְּיִם נִיבְּיִם נְיִבְּיִם נִיבְּיִם נִיבְּיִם נִיבְּיִם נִיבְּיִם נִּיבְּיִם נִיבְּים נִיבְּיִם נְיִּבְּיִם נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּיִם נִיבְּים נִּבְּיִם נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נִיבְּיִם נִיבְּים נִיבְּים נְיבְּיִּם נִיבְּים נִיבְּים נְיבְּיִּבְּים נִיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְּבְּיִבְּים נִיבְּיִם נְיבִּים נְיבְּיִבְּים נִיבְּיִם נְיבְּיִם נְּבְּיִבְּים נִיבְּיִם נְיבִּים נִיבְּים נְיבִּים נְבְיבִּים נְבְּיבִּים נִיבְּים נְבְּיבִּים נִיבְּים נְיבְּיִּבְּים נְבְּיבְּים נִיבְּים נְבְּיבִּים נְבִּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבִּים נְבְּיבְים נְבְּבְּיבְים נְבְּבְּים נְבְּבְּים נְבְיבְּים נְבְּיבְים נְבְּבְּים נְבְּבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְּבְּיבְּים נְבְּיבְּים נְבְּיבְּים בְּיבְּים נְבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּבְיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיִּבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּבְּבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְ

קסף m. Privation, pauvreté: וְלֹאִי רֵבֶעּ Prov. 28. 22, il ne sait pas que la pauvreté l'atteindra; בְּּבְּבֶּעָן Job 30. 3, avec la pauvreté et la faim.

קרוסיר כל: Manque, disette: בְּהִיסָר כּל Deut. 28. 48, dans le manque, le besoin, de toutes choses; רְהֹסֶר לָּהָים Amos 4. 6, et une disette de pain. ጠጋቦር (privation) n. pr. m. II Chr. 34. 32.

וֹחְסְתָּ adj. Ce qui est défectueux, fautif, ou dépourvu de sens : לְּהִרוּבֵל Eccl. 1. 15, et ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté; ou: ce qui manque ne compte pas; ou: le nombre des insensés est infini.

אָלְבָּר : Pur אָלִבָּר Job 33. 9, je suis pur, innocent.

אַטָּר לֹא־בֵּן צַלְרֵיר Rois 47. 9, les enfants d'Israel ont, contre la vérité, contesté des choses à Dieu, c.-à-d. lui ont contesté la connaissance des hommes et de leurs actions; selon les autres: ils firent en secret des choses contre Dieu, ou : ils dirent des choses offensantes contre Dieu. En tous cas, c'est le même que רַשָּהָ, sinon ce verbe même (v. רַשָּהָי).

Pi.: מְּמָר בְּרוֹמָים חַקְּח וְדְּמָר בְּרוֹמָים II Chr. 3. 5, il fit couvrir de bois de sapin; יְיִדְאָ אָרד 3. 7, il fit couvrir la maison; מַבְּיִח מוֹב מוֹב 3. 8, il le couvrit d'or pur (מָמָא II Rois 17. 9, v. בּיִרְחָמָאר).

지위지 n. pr. m. I Chr. 24. 13.

לְּשָׁר (fut. יַרְיפֹּר) Se hâter (surtout par

peur), fuir; aussi craindre: סיסי אַדְּיְחָשְּדְּאָלְ II Sam. 4. 4, comme elle se hatait de fuir; אָנִי אָמֵרְהִּי בְּקְמִינִי Ps. 116. 11, j'ai dit dans ma précipitation, ou dans ma fuite; הַיְּמְיָבְ II Rois 7. 15, dans leur fuite; לא בַּיְתְּיָבָ Job 40. 23, il engloutira, absorbera, un fleuve sans se hater, tranquillement, sans rien craindre; אַל-הַּרְאָבּי וְאַל-הַּרְאָבּי peut. 20. 3, ne craignez pas et ne vous effrayez pas, ou ne fuyez pas.

תְּיִנְישׁתְי m. Précipitation, fuite: פָּר בְּחִבְּּזוֹן רָבָּאתְ Deut. 16. 3, car tu es sorti (de l'Egypte) avec précipitation : פָּר לֹא בְּרִוּמְזוֹן הַצֵּאוּ Is. 52. 12, vous ne sortirez pas en tumulte, avec précipitation.

fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° I Chr. 7. 12.

각한다 n. pr. Hophni, fils du prêtre Eli, I Sam. 1. 3.

קְּלֶּחְ (v. הְּמָּחְ) Couvrir, protéger : הַּמָּח פָלָּיוּ בָּלִּדְרַיּוֹם Deut. 33. 12, il plane sur lui, il le protége tout le jour.

בּמי אָס־חָפּקי בְּמּי Nomb. 14. 8, si Dieu nous est favorable, nous aime; aussi avec l'acc. אָסִי הָיאָ Mich. 7. 18, car il aime la miséricorde.

2º זְנְבוֹ בְמוֹ־אָנְז Job 40. 17, sa queue se raidit comme un cèdre, ou : il remue, tourne vite, sa queue forte, grande comme un cèdre (pour יַּדְיִּבּי, v. יַּבְיִּבָּי).

רְשִׁק adj. verbal. Voulant, désirant: אָבָּי מְשֵּץ אָבָּי I Rois 21. 6, si tu le veux; אָבָּים הַפַּיִּץ Mal. 3. 1, (le messager de l'alliance) que vous désirez; בּּבָּשָּׁי I Chr. 28. 9, et avec une âme zélée, une pleine volonté.

וַפְּצִים m. (avec suff. הַמְּצִּר , pl. הַמָּצִר הַ). 4° Désir, affection, plaisir: אִם־אָּכְינַע קומין דַּלִּים Job 31. 16, ai-je refusé aux pauvres leur désir, ce qu'ils demandaient? בְּחֹרָת רֵי הָשְׁצוֹ Ps. 1. 2, (mais) qui met son plaisir, toute son affection, dans la loi du Seigneur. -2° La chose désirée, précieuse : רָכָל־ אַ יִשְׁנִּרְהָּ לֹאַ יְשִׁוּרָ Prov. 3. 45, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé ; לָאַרְנֵי־חַקּץ Is. 54. 12, en des pierres précieuses; ברושים לכלי רקציקים Ps. 111. 2, (elles sont) recherchées, méditées, (par ceux qui y trouvent) tous leurs désirs, ou tout ce qu'il y a de plus précieux pour eux; selon d'autres, adj.: (par tous ceux) qui les désirent. — 3º Chose, affaire, objet: יטָר לְכַל־דֶּוּמֶץ Eccl. 3. 1, et un temps à chaque affaire; יְתַּפֶּעְ יֵד בְּנָדוּ רַאָּלַחי Is. 53. 10, la (chose) cause, ou la volonté de Dieu, réussira dans sa main ; פְּנְצוֹא הֶעְּבָּרָ Is. 58. 13, de ne pas l'occuper de tes affaires.

קבְעִּרְכְּחְ (mon plaisir en elle) n. pr. Haphsi-bah, mère du roi Manassé, II Rois 21. 1.

ני הַשְּרָבְיּר : Gen. 21...30, que j'ai reinse ce puits; אַרּדְּבְּאַר הַוּאַר בּוּאַר בּיּאַר בּוּאַר בּיּאַר בּוּאַר בּוּאַר בּיּאַר בּוּאַר בּוּאַר בּייִי בּאַר בּיִבּיב בּייִין בּאַר בּוּאַר בּוּאַר בּייִין בּאַר בּיבּיין בּאַר בּיין בּאַר בּייִין בּאַר בּייין בּאַר בּייִין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּיין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּיין בּאַר בּייין בּאַר בּיין בּאַר בּיין בּאַר בּיין בּאַר בּייין בּאַר בּיין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּייין בּאַר בּיין בּאַר בּייין בּאַר בּיין בּאַר בּיין בּאַר בּייין בּא בּיין בּאַר בּייין בּא בּייין בּא בּיין בּאַר בּייין בּא בּיין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּיין בּאַר בּיין בּאַר בּיין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאר ביייין בּאַר בּייין בּאַר בּייין בּאַר בּיייייין בּאַר בּיייייין בּא

explorer, rechercher, reconnaître: ישָּׁמִי Job 39. 29, de là elle contemple, ou guette, sa pâture; יְּחָשָּׁר אָבֶיל Jos. 2. 2, pour reconnaître le pays; בְּיִשְּׁרְיִדְּיִ מְּנְּיְמִיּרְיִּם Job 3. 21, et qui creusent après elle, c.-à-d. qui recherchent (la mort), plus qu'on ne creuse après des trésors.

וו אַפֿר (fut. אפר Ps. 35. 26, qu'ils soient confondus, et qu'ils rougissent tous; יְתִּשְּׁרָה אַלּ־רָחְשָּׁרְה אַל־רָחָשְׁרָה דַּתְּבָּרָה אַל־רַחָת אַל־רַחָת אַל־רָחְשָּׁרָה דַּתְּבָּרָה אַל־רָחָת אַל־רָחָקּרָה Ps. 34. 6, et leur visage ne sera point couvert de honte; יְתִּחְּרָה Is. 1. 29, vous rougirez des jardins que vous avez choisis.

Hiph. 1° Intrans. comme Kal: בְּּיִהְלָּאָיִרְיּ Is. 54. 4, car tu n'auras pas à rougir; הְּיִבְּירִ לְּבָּטִן 33. 9, le Liban rougit.—2° Act. Confondre: בַּּוֹשְׁיִרִיּר Prov. 19. 26, un fils infame et déshonorant.

קסת n. pr. 1° D'une ville, Hepher, Jos. 12. 17. — 2° Hepher, fils de Gelead, Nomb. 26. 32, n. patron. הקרי 3° De plusieurs hommes, I Chr. 11. 36, 4. 6.

קְּבְּרֵיִם (deux puits) n. pr. Hapharayim, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

ַּחְלְּרֵע n. pr. Phraon Hophra, roi d'Egypte, Jer. 44. 30.

קרַפְּרָהּן f. Nom d'un animal ou d'un oiseau: לְּחְשֹּׁר מֵּרוֹת Is. 2, 20, aux (images) des taupes, de הְשֵּׁר animal qui creuse; selon d'autres: d'un oiseau qui rongo les fruits (de הַשְּׁר וֹח pt מַּרוֹת).

שְּחֵהְ Rechercher, fouiller, méditer: מְשֵׁלְּחַרְּרִּבְּבֶּעְן Prov. 20. 27, qui recherche, fouille, dans le fond des entrailles, du cœur; בְּמַשְׁנִים הַּחִּשְּׁמִים 2. 4, et si tu la recherches comme (on cherche) des trésors cachés; הַיִּבְּשִּׁר עוֹלִה Ps. 64. 7, ils cherchent, méditent, des crimes, des méchancetés (contre moi).

Niph. Etre fouillé: בְּיִלְּפְּטֵּרּ מֵטֶרּ. - Ad. tout ce qui lui appartenait a été fouillé.

Pi. Chercher, fouiller: בְּיִדְשֵּׁשׁ וְלֹא טָבְּא:
Gen. 31. 35, il chercha, mais ne trouva
point; וְיִדְשֵּׁשׁ בְּּיִרִּיְדְּיִּךְ
I Rois 20. 6, ils
fouilleront dans ta maison; יְיִדְשֵּׁשׁ דִּיִּרִי,
Ps. 77. 7, et mon esprit cherche, médite.

Pou. Étre médité, se faire chercher, se cacher: אַבְּישׁטְּשׁ מְּחָשָׁשׁ Ps. 64. 7, ils ont terminé, achevé, la méditation (le projet) qui a été bien méditée (v. מַבְּישׁ בְּיִשְּׁשׁ אֶּיָשׁ Prov. 28. 12, quand les méchants s'élèvent, l'homme se cache, ou : on cherche les hommes, on les poursuit, ou : on fouille leurs biens (v. Niph.).

Hithp. (v. Pou.). Se cacher, se déguiser: יַרְחַהַּמֵּט בָּאֲמֵר צַּל-צֵּרְנֵי I Rois 20. 38, il se déguisa, se rendit méconnaissable, (en mettant) un voile sur ses yeux; נַיְּרְחַפֵּט כָּלְּךְּ יִשְׂרָאֵל 22. 30, le roi d'Israel se déguisa; יַרְחַהַּמַט לְבִּיּשִׁי 30. 18, mon habit (ou ma peau) change.

ውርር m. Meditation, projet. Ps. 64. 7. (V. a שפח Pou.)

tre libre. Kal inusité. Pou. Etre affranchi: מְשִׁישׁ, Lév. 19. 20, parce qu'elle n'avait pas été affranchie.

שְּׁשָּׁה m. Noblesse, magnificence: בְּבְּבֶּרִ m. Noblesse, magnificence : בְּבְּבֶּרִ הַשְּׁשׁ לְּרְבְּבָּחְ Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou vétements, magnifiques (dignes d'un homme libre, noble), pour monter à cheval (v. שְׁשָּׁי בִּילִים).

לְּשִׁי מַּמָּי (de שְּׁשִׁי). Libre, affranchi : אַבֶּר דְּמְשִׁי מַמְּשׁי מַאַרְּנְי Job 3. 19, et (là) l'esclave est libre, affranchi (de la domination) de son mattre; הְּעָבְרִי וְתָּבְרִייִּ וְתַּבְרִייִּ וְתַּבְרִייִּ וְתַּבְרִייִּ וְתַּבְּרִייִ וְתַּבְרִייִּ וְתַּבְּרִייִּ וְתַּבְּרִייִּ וְתַּבְּרִייִּ וְתַבְּרִייִּ וְתַּבְּרִייִּ וְתַּבְּרִייִּ וְתַּבְּרִייִּ וְתַּבְּרִיִּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִי וְתַבְּרִי וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִיּ וְתַבְּרִי וְתְבְּבְּי וְתַבְּרִי וְתְּבְּרִי וְתַבְּרִי וְתְבְּבְרִי וְתַבְּרִי וְתְבְּבְרִי וְתַבְּרִי וְתַבְּיִּ וְתְבְּבִי וְתַבְּבְּיִ וְתַבְּבְיוּ וְתְבְּבִּי וְתְבְּבְּרִי וְתַבְּבְּרִי וְתַבְּרִי וְתַבְּבְרִי וְתַבְּבְּרִי וְתַבְּבְּרִי וְתַבְּבְיִּ וְתַבְּבְיִּ וְתְבְּבְּרִי וְתַבְּבְּרִי וְתְבְּבְּרִי וְתְבְּבְּרִי וְתְבְּבְּרִי וְתְבְּבְּרִי וְתְבְּבְּרִי וְתְבְּבְּבְּיוּ וְתְבְּבִּי וְתְבְּבִי וְבְּבְּבְּרִי וְתְבְּבִּי וְתְבְּבִּי וְבְּבְּבְּי וְבְּבְּבְּי וְבְּבְּבִּי וְבְּבְּבִּי וְבְּבִּיּבְי וְבְּבְּבִי וְתְבְּבִּי וְבְּבְּבִי וְבְּבְּבִי וְבְּבְּבִּי וּבְּבְּיִי וְבְּבְּי וּבְּבְּיוּ וְתְבְּבִּי וּבְּבְּבִּי וּ בְּבְּבִּי וּתְבְּבִּי וּבְּבְּי וּבְּבִּי וּבְּבְּבִּי וּבְּבְּיוּ וְבְּבְּיִבְּי וּבְּבְּיִבְּי וְבְּבְּבִי וְבְבְּבִּי וְבְּיִבְּיִי וְבְּבְּבְּי וְבְּבְּבְּיוּבְיּבְיּ וְבְּבְּבְּבְיּי וְבְּבְּבְיוּ וְבְּבְּבְיּבְיּ וְבְּבְּבְּי וּבְּבְּיוּ בְּבְּיוּבְיי וְבְּבְּבְיּי וְבְּבְּבְיּבְיי וּבְּבְּיִי בְּבְּיוּבְּיי וּבְּבְּבְיי וְבְּבְיּבְיי וְבְּבְּבְיי וְבְּבְּבְיי וְבְּבְּיי בְּבְּבּיוּ וְבְּבְּיי וּבְּבְּבְיי וְבְּבְּבְּבְיוּ וּבְּבְּבְיּבְּיי וְבְּבְּבְּיוּ וְבְּבְּייִי וְבְּבְּבְּיוּ וּבְּבְּייִי וְבְּבְּבְּבְּיוּי בְבְּבְיּבְּבְּבְיּי וּבְּבְּבְּבְיּבְּיי וְבְּבְּבְּבְּבְייִי וּבְ

קליים לא נמור לא נמור לא נמור לא Lév. 19. 20, a qui la liberté n'a pas été accordée.

קּלְשְׁרְתְּ f. Isolement, ou affranchissement: אַרְיִּיבְּיִירִי וּדְיִבְּ II Rois 15. 5, II Chr. 26. 21, une maison écartée, isolée, ou: maison où le roi s'est affranchi du poids du gouvernement.

בּוֹלֵב et בַאֵרֹן (fut בַּוֹתְצֹב Creuser, tailler, fendre, frappér: ובלת הצוברם אָשֶׁר Deut. 6. 11, et des citernes לא־קיצבת creusées, que tu n'as pas creusées; ינם־ייכת חצב מי Is. 5. 2, il y (tailla), fit aussi un pressoir; וּלָּדוֹצָבֶר דָאָבֶן II Rois 12. 13, et pour les tailleurs de pierres; יולריי חצב לחבות אש Ps. 29.7, la voix de l'Eternel produit les flammes de feu (comme le fer qui frappe sur la pierre), ou divise les flammes, c.-à-d. lance des éclairs; מַצְבָּחִי בַּנְבֵּראִים Osée 6. 5, je les ai frappés, tués, par les prophètes, c.-a-d. je leur ai fait prédire leur ruine par les prophètes; selon d'autres: j'ai fatigué, tué, les prophètes (par la quantité des prophéties).

Niph. Etre grave: לְטֵּר תַּמְצְּרֵךְ Job 19. 24, qu'elles soient gravées pour toujours sur la pierre.

Pou.: חַמְּרַמָּה יְאַלְ־צִּיּר הְאַבְּהָּם Is. 51. 1, tournez vos yeux vers la roche d'ou vous avez été taillés, formés.

Hiph. Frapper: בַּיבּב Is. 51. 9, n'est-ce pas toi qui as frappé, brisé, le superbe (l'Égypte)?

קּנְה (fut. הַּבְּיבְי, apoc. הָיבִּיקי, v. הָיבִיץ) Couper, diviser, partager en deux: הָשָׁר תְּצָה מִשְׁר Nomb. 31. 42, ce que Moise avait sépare, mis à part; הָיבִירָי

קיייה 31. 27, partage le butin en deux parts; ייייים Is. 30. 28, (un torrent) qui va à l'homme jusqu'au cou (exact. qui le divise, qui en atteint la moitié); ייייים לארותה ייייים 18. 55. 24, ils n'arriveront pas à la moitié de leurs jours; ייייים לשלשה האשרם Jug. 9. 43, il les divisa en trois bandes.

Niph.: רְּמָיְהֵי הַּמְּהְ II Rois 2. 14, elles se partagèrent d'un côté et d'un autre; בְּמִידְי Dan. 11. 4, (le royaume) sera partagé.

עניגאָנָה (v. אַנאָנָה).

7127 n. pr. (village, canton). 4° Hasor, ville de Nephthali, II Rois 15. 29. — 2° Hasor, ville de Benjamin, Néh. 11. 33. — 3° Hasor, contrée dans l'Arabie, Jér. 49. 28, 30.

רְעוֹת f. const. (rac. רְאָהָה). La moitie, le milieu: רְאַרְלָּה רְאַרְלָּה Exod. 11. 4, sur le minuit; רְאָרָה רְאָרָלְה Ps. 119. 62, au milieu de la nuit.

קרוֹתְי הַפְּרוֹתוֹת (le milieu des places de repos) n. pr.: דְּיִבְּיִי תְּבְּיִר וְבְּיִר וֹתְבְי וֹתְבִי וֹתְבְי וֹתְבְי וֹתְבִי וֹתְבְי וֹתְבְי וֹתְבְּי (deux fils de Sobal nommes) Haroeh et Hasi Hammenouhoth (d'autres expliquent: Sobal qui voyait, qui possédait, ou gouvernait, la moitié du pays, ou de la ville de Menouhoth, soit même Jérusalem); n. patr. יְבְּבְּיִרְבִּיִר תַּבְּיִרְבִירִי תַּבְּיִרְבִירִי תַּבְּיִרְבִיר. 55.

קביר לְבְּטֹח: (ע. בְּיִחָה). Cour: תְּצִּיר (בְּטֹח: Is. 34. 13, (elle deviendra) la cour (retraite) des autruches (ou: l'herbe, paturage, v. II יְצִיּח (בְּיִבְּיִי וְנִבְּא 35. 7, une cour, place, où poussent les roseaux et les joncs.

II אָלְיִר m. 1° Herbe: יְּבְּינִיף יְּצְירִי לַּמְרְיִנְיִי אַרְיּרָ m. 1° Herbe: יְבָּינְי אָרָיר לַמְּרְיִנְי אָרָי אָרְיִּרְי אָרָי אָרְי אָרָי אָרְי אָרִי אָרְי אָרִי אָרְי אָרִי אָרְי אָרִי אָרְי אָרִי אָרִי אָרִי אָרְי אָרִי אָרְי אָר אָרְי אָר אָרְי אָר אָרְי אָר אָרְי אָר אָרְי אָר אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְיי אָרְי אָרְי אָרְיי אָרְי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְי אָרְיי אָרְ

ולָהְרְאָנֵי פּנְיְהָי 1º Sein: אָבְירָהְיּ Is. 49. 22, ils apporteront tes fils sur le sein, entre leurs bras; פּנִיתְּי Ps. 129. 7, (dont ne remplit pas) son sein, celui qui lie les gerbes. — 2º Le sein d'un habit, poche ou pan: עַּבְּיהָי Néh. 5. 13, je secouai aussi la poche, ou le pan, de mon habit.

קצְּחְ chald. Etre sévère, cruel. Aph. part.: הְּבְּאַהְהָּיְאָ אַהְיִ הְיַבְּיֹשׁ Dan. 2. 15, pourquoi la sentence est-elle si cruelle? הְּצָאָהְיֵ הְיַבָּאָ 3. 22, le commandement du roi était pressant, sévère.

רְצָּהְ, תְּבָּּ), être divisé. Part.: יְצָהַ בְּצַיּיִ ישׁבָּי Prov. 30. 27, (les sauterelles) sortent, marchent divisées, c.-à-d. par bandes, ou: elles marchent toutes ensemble, en coupant, dévorant, (les plantes, les herbes).

Pi.: מְקְילֵ מְּוְצְצֵּים Jug. B. 41, par la voix, le cri, de ceux qui partagent le butin; ou de מָין, ceux qui tirent des flèches.

Pou.: אָבְיּר וְדְנָשִׁיר חָנָשׁי Job 21. 21, si le nombre de ses mois est terminé, ou coupé, abrégé.

רְצָּהְרָ m. 1 Parcelle, petite pierre: אָבָּיְרְ m. 1 Prov. 20. 17, sa bouche sera pleine de gravier; שֵׁלְי צְבָּיִר שָׁרָי בְּיִרְאָּרָ בְּיִר בְּיִרְ בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי

קבְּעְן־הָּבֶּר יְבְּעִרְ (coupure de palmiers) n. pr. Hasason Thamar, ville de la tribu de Juda; appelée aussi צֵין Gen. 44. 7, II Chr. 20. 2.

רְבְּעְלְרָה et חֲצוֹצְרָה f. Trompette: שְׁמָּרְ הַשְּׁבְּרָה בְּּרָהְת Nomb. 10. 2. deux trompettes d'argent; בְּרָהָה בְּרָהָה Osée 5. 8. (faites retentir) la trompette à Ramah.

תְּצִרִי, plur. בְּיִבְיּה, const. בְּיִבְיּה, plur. בְּיבִּיה, const. בְּיבִּיה, Cour: בְּיבִּיה, Esth. 6. 4, qui est dans la cour? בְּיבִּיה Esth. 6. 10. 3, le parvis intérieur; בְּיִבְיִבְּי 10. 5, le parvis extérieur; בְּיִבְיּה 10. 5, le parvis extérieur; בְּיִבְיּה 10. 5, le parvis extérieur; בְּיִבְּיִה 10. 36. 10, dans le vestibule supérieur; בְּיִבְּיה בִּיִּה Exod. 10. 1. 12, fouler mes parvis; בְּיִבְּיִה בִּיִּה Exod. 8. 9, dans les maisons, dans les cours ou les villages; 13. 13. 23, les villes et leurs villages.

Avec ייצין sont formes les noms propres de plusieurs villes et villages: pres de plusieurs villes et villages: ייצין Nomb. 34. 4, ville de la tribu de Juda; ייצין seul, Jos. 15. 3; ייצין I Chr. 4. 31, (cour des chevaux) ville de la tribu de Siméon; ייצין Ez. 47. 17, et ייצין Nomb. 34. 9, (cour des fontaines) dans le nord de la Palestine; ייצין Jos. 19. 3, I Chr. 4. 28, (cour du renard) appartenant à la tribu de Siméon; ייצין Jos. 15. 27, appartenant à la tribu de Juda.

קצר הַתִּיכוֹן (cour du milieu) Ez. 47, 16; plur. אַבּרוּת Nomb. 11. 35, station dans le désert.

קאָרוֹן n. pr. 1° Hesron, fils de Ruben, Gen. 46. 9. — 2° Hesron, fils de Peres, Gen. 46. 12; n. patron. הַצָּרִכּי Nomb. 26. 6.

רְּעְרֵי n. pr. (keri תְּעָרִי). Hesro du Carmel, II Sam. 23. 35.

בְּיְרְשָׁרְתְּוֹ (cour de la mort) n. pr. Hazarmaveth, fils de Joktan, Gen. 10. 26; puis nom d'une contrée d'Arabie.

(מ. ליום (a. הום).

חק ה. (dev. makk. הָהָ, avec suff. הְּמָּר פוּ הַתְּ הָתָּ הַתְּ פוּ הַתְּר הַתְּ פוּ הִיקָּר הַתְּר הָתְּר הַתְּ

rac. ppn). Ce qui est écrit, gravé, décrété. 1º Tache: מַהּוּעַ לֹא בְּלִּיחָם הָיִקבָם Exod. 5. 14, pourquoi n'avez-vous pas achevé votre tache? וְחֹק לְנַעֲרֹנֵדִים Prov. 31.15, (elle donne) l'ouvrage, la tâche, a ses servantes; לָחֵם חָקָּר Prov. 30. 8, la nourriture qui me convient, qui m'est nécessaire pour vivre. — 2º Terme. limite: אין חוג על־פּטי־עַיִם Job 26. 10, il a tracé tout autour (comme au compas) une limite à la surface des eaux ; לְבָלָרי ph Is. 5.14, sans limite, jusqu'à l'infini ; אָר הֹים לַר חֹם Job 14. 13, que tu me marques un terme; un temps. -3° Usage, loi, droit: שׁמַע אַל-דַּוּחַפָּרם Deut. 4. 1, écoute les lois; אַספּרָה אַל־הוֹים Prov. 2. 7, je veux raconter selon l'ordre, le décret (de Dieu); אָרָיר-וּלִם קרשראל Jug. 11. 39, cela est devenu une coutume en Israel ; וְדִינִיו לְאַדֵוֹלן וּלְבֶנֵיו לחק־עולם Exod. 29. 28, et cela sera pour Aaron et ses enfants un droit éternel.

קר, Kal inusité. Pou. Étre gravé, sculpté (v. אָבָהְיָּהְ : הַשְּׁהְעָּר צֵל-חַבְּיּהְ I Rois 6. 35, s'adaptant, s'ajustant, sur ce qui était sculpté; בְּלַרְתַּקִּיר Ez. 8. 10, gravé, ou peint, sur la muraille.

Hithp: על-שָׁרְשָׁד רַגְלֵּד מִרְנְלֵּד מִרְנְעָּד Job 13. 27, autour des racines de mes pieds tu fais des marques, c.-à-d. tu observes mes pas, ou: tu leur traces une limite qu'ils ne pourraient franchir.

קרה (mėme signif. que ph). Loi, coutume, droit: בּילָים הְּשָׁהְ Exod. 27. 21, une loi éternelle; שְׁבָּים הְּשָׁהְ הִיבְּילָם Job 38. 33, connais-tu les lois du ciel? בּילָכה בְּיִדְשׁהָּיה וְעוּיִים II Rois 17. 8, ils suivaient les coutumes des nations; הְיִהְיהְ בִּילְם בּילָם Exod. 29. 9, le sacerdoce sera pour eux un droit éternel ou par une loi éternelle.

자한다 n. pr. m. Neh. 7. 53.

ילְקִלְי ז' Tailler, graver, écrire: הְּלְתְּי ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'. בי מְּלֶּי מְּלֶּי מְלֵּי מִלְּי מִלְּי מִלְּי מִלְּי מִלְּי מִלְּי ז'. בי ז'. בי ז'. בי מָלֶי מְלֶּי מִלְי ז'. בי ז'. בי

Pou.: ppए प्राप्त Prov. 31. 5, et qu'il oublie la loi, ce qui a été décrété.

Hoph.: סליייבון בַּפַּקר וְיְדִיקר Job 19.23, (qui me donnera) o que mes paroles soient tracées dans un livre!

Poel: ppiną Deut. 33. 21, le législateur, Moïse; אַרְיִּמְיִי Is. 33. 22, l'Eternel' est notre législateur; אַרְיִּדְיִי Ps. 60.9, Juda est mon sceptre, ou mon législateur, celui qui gouvernera mon peuple; יבְּיִלְיִי Ppina Gen. 49. 10, et le sceptre (ne sera pas ôté) d'entre ses pieds, ou : le législateur sera toujours de sa postérité, de la tribu de Juda.

יתְּקְרָי m. pl. const. 1° אָקְרָי Is. 10.1, des lois d'iniquité (v אַפְרָי 2°).— 2° בּיִר בְּיִר זְעָרָי וּשָׁרָי 5.16) les pensées, méditations, ou résolutions du cœur.

Pi. Rechercher, étudier: אַרָּיִי פְּיִתְּיִּרְ Eccl. 12.9, il examinait et recherchait, étudiait.

Niph.: יְנְחָקרוּ מוֹסְנֵי־אָרֶץ Jér. 31. 37, si les fondements de la terre peuvent être sondés; מַמַל הַוֹּחְשֵׁר I Rois

7. 47, le poids de l'airain ne pouvait pas être reconnu.

ורים . Noble (v. הוֹרִים).

קר Trou (v. II קר,).

חל הַנְּרְנָּר *n. pr*. (v. הַנְּרְנָּר n. pr. (v. אָרָאֹרָאָ).

לָאֵלל אָח: pl. Excrements: לָאֵלל אָח Is. 36. 12, [keri בּיִאָּרָם (réduits) à manger leurs excréments.

יַרַב et בַוֹּיָם 1° Etre, devenir sec: קרבו פני האַרְבָּח Gen. 8. 13, la surface de la terre s'était séchée; וְנָדֵע יַחַרֶב וְיַבֵּשׁ Is. 19. 5, et le fleuve deviendra sec et aride ; קיבר לַצוּלָה חֶרָבִר 44. 27, qui dit à l'abime: Sois à sec. — 2º Etre désole, devaste, detruit : יְחַצִּיר מָזֹאָת הַחֲרֶב Jér. 26. 9, et cette ville sera détruite; ימקדשר רשראל החרבו Amos 7. 9, et les sanctuaires d'Israel seront déserts, ou renversés; וְהַגּוֹיִם חֵרֹב תַּוֹרָבוּ Is. 60. 12, et les nations seront ruinées, périront; יַטְשֵׁרוּ חַרְבוּ מָאֹר Jér. 2. 12, soyez effrayés, soyez inconsolables. — 3° Trans. Détruire, exterminer: תַּוֹב אַחַבֶּירָם Jér. 50. 21, détruis, tue, leurs enfants; קרבו כל-פַרַיחַ 50. 27, exterminez tous ses taureaux, les hommes forts, vail-

Niph. Étre dévasté, désert, se détruire, se battre: עיר מַדְרָבֶּה Ez. 26. 19, une ville déserte; עִּרִבְּהָה בַּשְּׁרֶבְּה 30. 7, des villes désertes; עַּרִבּה בַּשְּׁרָבִּה Il Rois 3. 23, les rois se sont battus l'un contre l'autre.

Pou. Etre sec, sécher: אָשֶׁר לֹאִרּחֹרְבּרּ Jug. 16. 7, (des cordes) qui ne sont pas encore sèches, des cordes fraiches. Hiph. 1° Rendre sec, faire tarir: בְּלִרְעָּקְרֵּהֹת נְעָּהְרָהֹת נְעָּהְרָהׁת נְעָּהִרָּה נְעָּהְרָה בָּבְּהַ בְּעָבָה 1s. 37. 25, et je sécherai par le talon des pieds de mes gens (toutes les rivières). — 2° Dévaster: בַּיְבָּיבְּ עְּבָּה נָבְּי עָבָּה נְעָבָּה נְעָבָּה נְעָבָּה נְעָבָּה נִיבְּי עָבָּה נִבְּי עָבָּה נִיבְּי עָבָּה נִבְּי עָבָּה נִבּי עָבָּה נִבְּי עָבָּה נִבּי עָבָּה נִבּי עָבָּי עָבּי עָבָּי עַבְּי עָבָּי עַבְּי עָבְּי עָבִּי עָבְּי עָבִּי עַבְּי עָבְּיי עָבִּיי עָבִּי עַבְּי עָבִּי עָבִּי עָבִּי עַבְּי עָבִי עַבְּי עָבִיי עָבִּי עָבִי עַבְּי עָבִי עַבְּי עָבִי עַבְּי עָבִי עָבְּי עָבְּי עָבְּי עָבְּי עָבְּי עָבְּי עָבִי עַבְּי עָבְּי עִבּי עַבְּי עָבִי עִבּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּיי עִבּי עַבְּי עַבְּיי עַבְּי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּיי בַּיי עַבְּייב עַבְּיי עַבְּיבְיי עַבְּייב עָבְּיבָּי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְייב עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייי עַבְּייִי עַבְּייִייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי

Hoph. passif: קרים פְחַרֶבּוּת Ez. 29. 12, des villes détruites; אַנְּלָאָה הְחַרֶּבָּה Ez. 26. 2, je serai remplie, car elle a été détruite, dévastée.

בְּבֵר chald. Hoph. Étre dévasté, ruiné: צֵל־דְּבָּח קרְרָהָא דָּךְ הָחָרְבַּח Esdr. 4. 15, c'est pourquoi cette ville a été ruinée.

תְּבֶּר (colline aride ou déserte) n. pr. Le mont Horeb : הבָּח Exod. 3. 1, vers l'Horeb.

קירי - m. 1° Sécherrsse, chaleur: יְרִיר Jug. 6. 39, que la sécheresse se répande sur la toison (seule); Gen. 31. 40, pendant le jour la chaleur me consumait, m'accablait. — 2° Dévastation : עָרֵי הֹרֶב Is. 61. 4, les villes dévastées.

מיריבות לפי ביים (plur. מִירָבוּת, const. יוֹבְרָבּוֹת, Désolation, dévastation, ruine: יוֹבְרָבּוֹת, Désolation, dévastation, ruine: בּיבּית, Désolation, dévastation, ruine: בּיבּית, ווֹבְיבּית בּיבּית בְיבּית בְיבּית לְבּית בַיבּית לַבּית בַיבּית לַבּית בַיבּית לַבּית בַיבּית לַבּית בּיבּית לַבּית בּיבּית לַבּית בּיבּית לַבּית בּיבּית לבּית בּיבּית בַיבּית בַּיבּית בַיבּית בַּיבּית בַיבּית בּיבּית בּיבּית בַּיבּית בַיבּית בַיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בַּיבּית בּיבּית בּיבית בּ

קרָרָה לּהְרָהָ לּהְרָהְה לּהְרָהְ לּהְרָהְה לִּהְרָהְ לַּתְּרָהְ בֹּעִים לְּתִּרְהָּ בֹּעִים לְּתִּרְהָּ Exod. 14. 21, il changea la mer en une terre sèche; קרְרָהְ בַּיִּה Gen. 7. 22, de tout ce qui vivait sur la terre ferme, non pas dans l'eau; plur. מַלֵּה בַּתְּרָ Is. 48. 21, (ils n'ont point souffert la soif) dans la sécheresse, dans les endroits arides, ou dans les déserts (v. רְּבָּיִחְ).

ת. pl. (const. בּוֹרְכּוֹנֵים). Les chaleurs (v. הַּרֶבּוֹנִים פֵּרִץ: Ps. 32. 4, (comme) dans les chaleurs de l'été.

חַרְבוֹנְה n. pr. Harbona, un des eunuques du roi Assuerus, Esth. 1. 10.

אַרָּהְרָבּיּ ? Trembler, avoir peur: יְהַדְּרְבָּיּ יְהַיְּהְרָבִיּיִם Ps. 18. 46, ils trembleront de peur dans leurs châteaux, ou: ils en sortiront, ils fuiront en tremblant; II Sam. 22. 46, on lit יַבְּיִרְבָּיּ dans la phrase analogue.

קרְנֵּל m. Une espèce de sauterelle, Lév. 11. 22.

קרר (fut. יְחֵרֵר) 1° Trembler, s'ef-frayer: וֹהְרֵר וּפְּרֵר | Is. 9. 16, (l'Egypte) tremblera, sera dans l'épouvante; tremblera, sera dans l'épouvante; בַּבְּרָר וְּדֹלָּה Cen. 27. 33, Isaac fut saisi d'une grande frayeur; אַר־ לִּגִּר וֹנְרָ וֹנְרַ וֹלְנִי Job 37.1, c'est pour cela que mon cœur est saisi d'effroi; בַּבְּרָרוּ צִּילי Cen. 42. 28, en tremblant ils disaient entre eux. — 2° Arriver,

accourir vite: מָנֶים מְנָים Osée 11.
10, et (les fils) les hommes viendront avec empressement du côté de la mer, ou de l'ouest; יְנְיִירוֹ יִּלְנֵי דְנִיר יִּלְרָאִתוֹ I Sam. 16. 4, et les anciens de la ville s'empressèrent d'aller au-devant de lui; וְכָּלֹ־דְוֹעָם תְּרָדוֹ אַחַרִי I Sam. 13. 7, et tout le peuple s'empressait de le suivre.

Hiph. Troubler, inquiéter, effrayer: יְבֶּלְינָאָן זְשָׁרְוּטָר וְשָׁרְיִנְיּר וְשָׁרְיִנְיּר וְשָׁרְיִנְיּר וְשָׁרְיִנְיִר וְשְׁרִיִנְיִי וְשָׁרִיִיִר וְשִׁרְיִנְיִי וְשְׁרִיִיִר וְשִׁרְיִנְיִי וְשְׁרִיִיִּר אַרוּ Il Sam. 17. 2, je l'effrayerai; בּיִרְיִיר אַרוּ Lév. 26. 6, et il n'y aura personne qui (yous) inquiétera, troublera.

לתר adj. (ע. דיים). 1° Timide, craintif, inquiet: מייבא וְתָבָּד Jug. 7. 3, celui qui craint, qui est timide, qui manque de cœur: מְּדִינָא וְתָבִּי צֵלֹּ אֲרֹוֹן תָאֵלֹיִרִים Sam. 4. 13, car son cœur était inquiet pour l'arche de Dieu. — 2° Révérant, pieux: יבָרִי צֵלֹיְרָבִי Is. 66. 2, et celui qui tremble devant ma parole, qui l'écoute religieusement; avec אָּ vers. 5: יבָרִי צַלְּבָּרָר Esdr. 10. 3, qui révèrent les commandements de notre Dieu.

לְּרָרָוֹת f. (const. הְּרָבְּה, plur. חָרָרָהוֹ, 1° Frayeur, peur: הְּלְּהוֹ, Gen. 27. 33, une grande frayeur: הַבְּרָבְּהוֹ אָרָם רְבָּהוֹ Prov. 29. 25, la peur des hommes leur tend des piéges. — 2° Empressement, soin: תְּבְּרֵבְּיִבְּרְבָּוֹתְ וֹנְוֹתְ אַלֵּרִים אָרִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִרְ II Rois 4. 13, tu as montré pour nous tout cet empressement, tous ces soins (v. חַרֵּבַ חַבִּייִם).

תְּחָרָת n. pr. d'un endroit, Haradà, Nomb. 33. 24.

Niph.: בְּיִרְיּבִיר בְּרִירִּבְּר Cant. 1.6, les fils de ma mère se sont irrités contre moi; בּל רַשְּׁרֵיִרִים בְּּלְ Ls. 41. 11, tous ceux qui s'enflammaient, s'irritaient, contre toi.

Tiph. Rivaliser: וְצִּידְ מְּתְּחֶרֶה אָּתִּדְתְּשׁלְּיִר 12. 5, comment veux-tu rivaliser avec les chevaux (courir aussi vite qu'eux)? מְּיִבְּיִהְ בְּאַרָּזְי Jér. 22. 15, parce que tu rivalises avec un cèdre, (que tu te compares à Josias), ou : tu veux briller par des palais de cèdres. (Le n de Hiph. s'est changé en 'n, ou peut-être d'une racine חַחָּהָ.)

Hithp. S'irriter, s'indigner: אַלּ-הִּיְתִי Ps. 37. 1, ne t'irrite pas contre les méchants; אַל־פְּוֹתְוֹי בְּמַצְלִּיתַ בַּרְכּוֹי 7, ne t'irrite pas contre celui qui est heureux dans sa voie, ou : ne lui porte pas envie.

קרוֹך (terreur) n. pr.: עֵין חֲרוֹר Jug. 7. 1, la fontaine Harod ; חַחֵּרוֹר II Sam. 23. 25, de Harod.

ת. pl. Collier, fil de perles: אַנְאַבְּךְ בַּחַרנּזִים Cant. 1. 10, ton cou avec des fils de perles ou de diamants.

קרול (m. Épine, ronce: הַּחָרוֹל (מְּבֶּרְתְּיִרְּלֹּרְסְעָּרוּג) Job 30. 7, ils sont rassembles sous les ronces; בְּסֵגּ מְבֶּרְרְ הַיְרְלִּים Prov. 24. 31, les épines, orties, en couvraient toute la surface.

קרון m. (rac. הָהָה, const. חָרוֹן, plur. Ardeur, chaleur, spec. de la colère: מְבוֹרִינוֹן רִשְּׁצְרָנוּים Ps. 58. 10, comme le feu, ou comme la fureur, il l'engloutira; יבְּחַלְמוּ Ps. 2. 5, et dans sa fureur il les effrayera; pl.: עָלַר Ps. 88. 17, (les flots) de ta colère ont passé sur moi; avec אַקּרִיין אַקרִיין Nomb. 25. 4, la colère, fureur, de l'Éternel.

קרוץ subst. et adj. (du part pass. de הָרִיץ), 1° Ce qui est creusé, fossé: רְנְבְּנְיָח רְחוֹב וְהָרוּץ Dan. 9. 25, et la place sera rebâtie et le fossé (sera percé).

2° Ce qui est aigu, ce qui coupe: ראָדָי אַרָּיִדְּי אַרִּיִדְּי אַרִּיִּדְי אַרִּיִּדְי וּבִּיִדְי וּבִּיִדְי וּבִּיִדְי וּבִּידִּי וּבִּידִּי וּבִּידִּי וּבִּידִּי וּבִּידִּי וּבִּידִּי וּבִּידִי וּבִּידִי וּבִּידִי וּבִּידִי וּבִּידִי וּבִּידִי וּבִירִי וּבִידִי וּבִּידִי וּבִירִי וּבִידִי וּבִּידִי וּבִירִי וּבִּידִי וּבִידִי וּבִירִי וּבִירִי וּבִּידִי וּבִירִי וּבִירִי וּבִירִי וּבִּירִי וּבִירִי וּבִּירִי וּבִירִי וּבִירִי וּבִירִי וּבִירִי וּבִּירִי וּבִּירִי וּבִּירִי וּבִּירִי וּבְּירִי וּבְירִי וּבְּירִי וְבְּירִי וְבְּירִי וְבְּירִי וְבְּירִי וְבְּירִי וְבְּירִי וְבְּירִי וְבְּירִי וְבְּיִי וּבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִּבְּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִבְּי וְבְּיִי וְבְייִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִּבְי וְבְּיִּבְּי וְבְּיִבְּי וּבְּיי וְבְּייִי וּבְּיי בְּיי בְּייי וּבְּיי בְּיִי בְּייִי וּבְּיי בְּייי וּבְיי בּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בּייִי בּייִי בּייִי בּייּיי בּייּיי בּייּיי בּייי בּייי בּייי בּייּיי בּייי בְּייי בּייי בּיבּייי בּייי בּייי בּיבּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיבְייי בּייי בּיייי בּייבּייי בּיייי בּיייי

3° Décision, jugement: בְּצַבֶּק נְּחָרִיץ Joel 4. 14, dans la vallée du jugement, du châtiment.

4° Or: מְּחָרְרּיִץ מְבּרִאָּחָה Prov. 3. 14, et le fruit qu'on en tire (est plus excellent) que l'or; הָבָער בְּחָריִץ נִבְּחָר 8. 10, la connaissance est préférable à l'or.

5° Laborieux, actif: מַּדְּיְּטְבּוֹתְּר מְרִינְּתְּר Prov. 21. 5, les pensées de l'homme laborieux (tendent, conduisent) à l'abondance; plur.: יְּנְשָּׁשׁ Prov. 13. 4, mais l'âme des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; aussi יְּנִינְיִים מְּנְשִׁיר 10. 4, la main des laborieux, actifs, rend riche.

רְרְיִּף, n. pr. Harus de Jeteba, grandpère du roi Amon, II Rois 21. 19.

י בול בולים Liberté, délivrance : זְּפֵן חֵרוּת Rituel, temps de notre delivrance.

תְּרֶחָה m. (rac. קּרֶב,). Inflammation: רבַּתְרָהָה Deut. 28. 22, et avec inflammation, fièvre brûlante.

חַרְחָר n. pr Esdr. 2, 51.

נְיָצֵר אֹחוֹ בַּחֶרֶט m. 4° Moule: נְיָצֵר אֹחוֹ בַּחֶרָט Exod. 32. 4, il le (forma). jeta en moule; selon d'autres, il le grava, perfectionna au burin.—2° Sac, poche: בְּשֵׁרֵ חִירְטִּרִט Il Rois 5. 23, dans deux sacs; וְנְּהָרָם Is. 3. 22, et les poches ou les bourses. — 3° Style, crayon; אַרָּהְבָּ עָּלָּיִד בְּּהָרָם אֲרֵּים Is. 8. 1, et écris dessus avec un crayon humain, c.-a-d. en des caractères connus, faciles à lire.

DD חַרְטְּמִים m. (plur. הַרְטְּמִּרִם). Qui sait lire ou écrire les hiéroglyphes, en génér. devin, astrologue: בְּלִיתִּיךְטְּמִי מְצְרֵים Gen. 41. 8, tous les devins d'Egypte; Dan. 1. 20, tous les devins, astrologues.

יַרְטְּפְין chald. *plur*. les devins, Dan. **2, 27, 5. 11; אַרְיַטְּבּיִא 4. 4**.

תְרִי חַתָּה (rac. חַדְּיִי) toujours avec אַתּ Colere forte: מַח חַרִי חָשָּׁת חַעְּרוֹל חַנְּיִת Dout. 29. 23, pourquoi cette colere si forte, si violente? בְּחֵרִי־אָתְּ בְּחֵרִי־אָתְּ בַּחְרִי־אָתְּ Exod. 11. 8, et il se retira de devant Pharaon dans une grande colere.

קלר הריה. Exemple unique: קלר הריה. Gen. 40. 16, des corbeilles de pain blanc (v. I הור blanc), ou, de II אורים: des paniers à claire-voie.

réens, dans la montagne de Seir, Gen. 14.6.—2° Hori, fils de Lotau, Gen. 36. 22.—3° Hori, père de Saphet, Nomb. 13.5.

ייונים pl. (chethib, v. דְּיִרִּים et קּיִרוּלְיִם). II Rois 6. 25, fiente de pigeon (keri בְּרִיוֹנִים).

יורטים plur. (ע. הַרָּטִים).

קריף (automne) n. pr. m. Néh.7. 24.

קריץ m. 1° Morceau, tranche: תְּרִיצֵּר הָחְרָּצְּר I Sam. 17. 18, dix fromages, ou tranches de fromage mou. — 2° Pointe, chose pointue: אבַרָּיִצָּר תַּבְּרָיָלַ II Sam. 12. 31, et sous des pointes de fer, ou sous des chariots avec des pointes de fer (v. יְרִיץ 2°).

תְרִישׁ ה. (rac. חָרִישׁ I. Labourage: חָרִישׁ I. Sam. 8. 12, et pour faire son labourage, pour labourer ses champs; l'époque du labourage: בַּיְרִישׁ Exod. 34. 21, au temps du labourage et de la moisson tu te reposeras le septieme jour.

קרישית adj. f. (rac. קרישית). Calme: זרָתְּקְיִם חַרִישִׁית Jonas 4. 8, un vent de l'est calme, chaud.

לאריבורה רְמִיח צֵידוֹ : Brûler, rôtir : לאריבורה Prov. 12. 27, l'homme indolent ne fait pas rôtir son gibier (car faute de précaution il le perd avant); ou : רְמִיְּח צִידוֹ saisir, attraper : le trompeur n'attrapera pas son gibier, ne jouira pas du gain illicite qu'il poursuit.

קרן chald. Brûler. Ithpa. être brûle: יְּשְׁיֵצֵר רֵאשְׁדּוּוֹן לָא דִּיְרְיָרֵךְ Dan. 3. 27, et pas un cheveu de leur tête n'a été brûlé.

plur. m. Grillage, barreaux: מַבְּיִים plur. m. Grillage, barreaux: Cant. 2. 9, regardant de derrière les barreaux (des fenêtres).

Hoph. passif: בּלבירְכוּשׁה Esdr. 10:8, tout son bien sera consacré, confisqué; בֹחַ לָאֵלֹיִדִים לָאֵלֹיִדִים Exod. 22. 19, qui sacrifie à d'autres dieux sera tué.

n. pr. Harem, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

חַרָּם n. pr. m. Esdr. 2. 32.

הַרְם adj.: בּיִרָם Lev. 21.18, ou un homme qui a le nez trop petit, ou un nez qui s'efface à son origine, entre les yeux.

תָּרֶם m. ou תָּרְפּר (avec suff. תֶּרְפָּר , מֶּרְפָּר). 1° Filet, lacs : יְבֹּרֵת בְּחָרְפּר Hab. 1. 15, il l'attire dans son filet;

קרְקְהָ (destruction) n. pr. Horma, ville chanancenne, appelée auparavant ייבָא, Jug. 1. 17, appart. plus tard à Siméon, Jos. 19. 4.

קרמון n. pr. L'Hermon, montagne, prolongement de l'Anti-Liban, Jos. 11. 3; au plur. הַרְלִּיִם Ps. 42. 7.

חַרְטֵשׁ m. Faucille: הַּבְּשָׁשׁ מַּקְּחֵדּל הָרְכֵשׁ m. Faucille: הַבְּשָׁשׁ מַּקְּחָדּל הַרְבָשׁׁשׁ Deut. 16.9, depuis le jour qu'on commence à mettre la faucille dans le blé.

תְרָּחָ n. pr. 1° D'une ville en Mésopotamie, Haran, Gen. 11.31.—2° Haran, fils de Calcb, I Chr. 2.48.

חרבים (deux cavernes) n. pr. Horonaim, ville de Moab, ls. 15. 5.

רַּבְּבֶּר n. pr. m.I Chr. 7. 36.

וֹרֶכְּס m. Une maladie de peau: אָּבֶחָיֶס Deut. 28. 27, et avec la gale sèche.

II דָאמָר לַדְרֶס וּלָא רְזָרָח : Le soleil : דָאמָר לַדְרָס וּלָא רָזָרָח Job 9. 7, qui commande au soleil, et le soleil ne se lève point; בְּטֶרֶם יָבֹא Jug. 14. 18, avant que le soleil fût couché; עִּרָרָס, Is. 19. 18 (דָרָס,).

שַׁעֵּר חַחְרְסִרּח n. pr.: שְּׁעֵר חַחַרְסִרּח (keri יְחַרְסִרּח) Jér. 19. 2, nom d'une des portes de Jérusalem, de קָרָט argile, poterie, ou, selon le cheth., de קָרָט soleil, la porte de l'Orient.

אָרֶן (אַנ, אַרָיב, 1° (de הָרָם) Hiverner: הָאָרֶץ בְּלִּיוּ וּאַרֶץ וּאָרֶץ וּאַרָן ls. 18. 6, et toutes les bêtes de la terre y passeront l'hiver. — 2° Reprocher, injurier, insulter, blasphémer: מַלּרּי מַלּרֹּי

קלי Ps. 69. 10, et les outrages de ceux qui t'insultent sont tombés sur moi; qui t'insultent sont tombés sur moi; 119. 42, et je répondrai à celui qui m'insulte; לא־יבורף לְּבָרִי בִּיבָי בִּיבָי Job 27. 6, mon cœur ne reproche rien à auçun de mes jours, ne se repent d'aucun, ou intrans.: ne rougit, ne sent pas de honte toute ma vie.

Niph. Étre livré, exposé; d'une femme, être fiancée (v. Pi. 2°): הַּיְהַטָּה לְצִישׁ Lév. 19. 20, une esclave promise, fiancée, à un homme.

ባጋር n. pr. m. I Chr. 2. 51.

קרי וחיף, ז° Hiver; אין יחיף, Gen. 8. 22, et l'été et l'hiver; בית-חיף, Amos 3. 15, la maison d'hiver; אין ביל לא Prov. 20. 4, à cause du froid (d'hiver), le paresseux ne laboure pas.

— 2° Jeunesse, âge florissant: בימי חיף בימי הימי חיף בימי חיף בימי ח

ותבית (fut. יְחַרָּתְי) 1° Couper, creuser, inciser (י. יַחָרָת, חְיָרָת): אִרֹּדְרּוּץ Lev. 22. 22, ou (une bête) blessée, mutilée (de la יְחִרּץ adj. 1°, 2° et תָּדְרִיץ).—2° Rendre pointu; de la langue, remuer: לֹא רְחַרֵיץ Exod. 11. 7, aucun chien n'aboiera, ne remuera sa langue; לֹא־תָּרַץ

Niph. Être décidé, décrété (v. Kal 4°): מֵּי כְּבֶּח וְמֵּחְיָבְּח Is. 10. 23, car une ruine bien arrêtée, une ruine, une destruction, décidée, décrétée; מִינְבְּיִל Dan. 9. 26, les dévastations sont décrétées.

וְלֵּחְכֵּין chald. Rein, les reins: יְלְמְּהֵין Dan. 5. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

קרשב 1º Lien, chaine: תְּבְּעָדְ Is. 58. 6, rompre les chaines de l'impieté. — 2º Douleur: קר אָרְ בְּעָרְיִה Ps. 73. 4, car il n'y a pas de douleurs dans leur mort, leur mort est sans douleurs, ou: ils ne se soucient, ne s'inquietent pas, de la mort.

וְרְצִּיִם m. pl.: חַרְצִּיִם Nomb. 6. 4, les pepins du raisin.

קרָרו נְּשְּׁמְּח : (תְרָךְ, תְּרָר, Proposition of the containing the containin

Niph.: מָנֵיר מָתָּי Jér. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge; aussi יְנִיר וְּרוֹנְי Ps. 69. 4, ma gorge est desséchée, enrouée (à force de crier); יְתְנְצְּמָרוֹת יַנְרוּג Ez. 24. 10, et les os seront brûlés. Pi. (avec redoub. du ח): לְחֵרְתֵּר־רָרִבּ Prov. 26. 21, pour allumer, exciter, la dispute.

חַבִּיִים m. pl. Sécheresse, endroit aride, brûlé par le soleil: וְשָׁבֵּן חֲבִרִים Jér. 17. 6, il habitera les lieux arides, dans le désert.

ליק" m. Vase ou morceau de terre, d'argile: יְבֵשׁ מֵּרְיָשׁ מֹרִי Ps. 22. 16, ma force est desséchée comme l'argile (cuite au feu); דְּלִידִּישׁ בַּרִי Lév. 6. 21, et un vaisseau de terre; בְּלִידְישׁ בְּיִרְשׁ מִּרְיִּדְּשׁ Prov. 26. 23, un vase de terre couvert d'écume d'argent; בְּלִידְישׁידִי Prov. 26. 23, un vase de terre couvert d'écume d'argent; בְּלִידְישִׁידִי בַּרְיִשְׁידִי בַּרִיבְּיי בְּיִרָשׁידִי בַּרִיבְּיי בַּרִים Job 41. 21, sous lui les morceaux d'argile pointus; selon d'autres, les pierres brillantes comme le soleil, les diamants (v. II בְּיִרִים).

וורישה בלילות לבם: יורשה בלילות בלילות בלילות בלילות בלילות ב Jér. 17. 1, gravé sur la table de leur cœur. — 2º Labourer: חַישׁית בּקר דָיר חֹישׁית Job 1. 14, lorsque les bœufs labouraient; לאַ־תַּחָרשׁ בְּשׁוֹר־וּבְדֵאַר תַּחַדָּוּ Deut. 22. 10, tu ne laboureras pas avec un bœuf et un ane attelés ensemble; צל־נַבְּר חַרְשׁוּ הֹרְשִׁים Ps. 129.3, ils ont tracé des sillons sur mon dos comme des laboureurs qui labourent, c.-à-d. ils m'ont accablé de coups, ou ils m'ont fait porter le joug; דּוֹרְשֵׁיר אָיָן Job 4. 8, qui travaillent à faire (qui labourent) l'iniquité. — 3° Travailler, forger: שֶׁיַה ngin I Rois 7. 14, qui forge le cuivre (v. לִטִשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחַשָּׁת וּבַרְוַל ; Gen. 4. 22, aiguisant tout ce qui forge le cuivre et le ser, c.-à-d. fabriquant les outils, ou travaillant avec le marteau, ou chef, premier de tous ceux qui forgent, etc. - 4º Forger, travailler avec la pensée, mediter : יבי בילי Prov. 6. 14, il medite le mal; הרשיר טוב 14.22, qui méditent le bien; אַל־תַּקָּה עָל־רַצָּה הָעָת 3. 29, ne médite point de mal contre ton ami, ou ton prochain.

Niph. Etre labouré: ציוֹרְ שֶׁרֶח תַּוְרֵשׁ Jér. 26. 18, Sion sera labouré comme un champ. Hiph. (v. Kal4°): הָרָשָׁוּ גְּרִי נְּלָיִי שָׁאֵוּל מָחַיִישׁ I Sam. 23. 9, que Saul méditait sa perte (de David).

Hiph. 1º Etre sourd: נֵרָתִר בְּמֶבְוֹרָילִשׁ I Sam. 10.27, il faisait semblant d'être sourd, de ne les entendre pas. — 2º Se taire : יְהַוּחַרְשׁ רַעֲּקבֹ עַר־בֹּאָם Gen. 34. 5, Jacob se tut, ne parla de rien, jusqu'à ce qu'ils fussent revenus; וָאָם־עַּדְרָשׁ אריט לח אייט Nomb. 30. 15, mais si son mari se tait envers elle, s'il n'en dit rien; avec מַדַרִישׁוּ מְשֵּנִי : מְדָ Job 13. 13, écoutez-moi en silence ; avec דְחַרֵישׁוּ : אֱל אַלָּר אִיִּרם Is. 41. 1, écoutez-moi en silence, vous, les tles. - 3° Trans. Taire: לא אַדוריט בּדִיר Job 41.3, je ne me tairai point sur ses vanteries, ou sur la puissance de ses membres (du Léviathan); בַּהֵיהְ מְתִים יְחֵירִישׁוּ 11. 3, les hommes taisent tes mensonges, ou : tes mensonges doivent-ils réduire les hommes au silence; אל-מַחַרָשׁ מְשָּׁנוּ מְיִּלִם אֵל־בֵי I Sam. 7. 8, ne cesse point de crier pour nous au Seigneur.

Hithp:: וְיְתְּחְרְשׁׁהּ כְּלְּרַחְלֹּלְּלָת Jug. 16. 2, ils se tenaient en silence, ils restaient silencieux, tranquilles, toute la nuit.

m. adj. (v II חָרֵשׁ 1°). Sourd: לאֹרְתְּקֵלֵּל חֵרָשׁ Lév. 19. 14, tu ne maudiras pas un sourd; plur.: וְאָרֵיָר חַרָשׁים Is. 35. 5, et les oreilles des sourds seront ouvertes.

תְּלְשׁׁם m. 1° (ע. שְׁרָשׁׁם). Ouvrier, charpentier: גיא חַרְשׁׁם מִּי תְרְשִׁים תְּיוֹּג I Chr. 4. 14, la vallée des ouvriers, ou des charpentiers, car ils étaient des charpentiers. — 2º חַרְשָׁם Is. 3. 3, et celui qui est habile dans la magie, ou le plus habile des ouvriers; selon d'autres: le sage que tous écoutent en silence.

קרש adv. (v. II ירָשׁ 2°). Silencieusement, secrètement, Jos. 2. 1.

ליָלָשׁ n. pr. m. I Chr. 9. 15. m. (v. I מָרָשׁ 3°).

דְּלִישׁ m. Bois, forêt, feuillage: יְּחִילֵשׁ Ez. 31.3, avec un feuillage touffu; בַּצֵּל Ez. 31.3, avec un feuillage touffu; Is. 17. 9, comme un bois et une cime abandonnés, déserts; selon d'autres: comme les branches et le sommet d'un arbre, etc.; אַרְיָשׁהַ I Sam. 23. 15, dans une forêt; בַּחַרְשָׁהַם II Chr. 27. 4, et dans les bois.

እሮነር n pr. m. 1° Esdr. 2. 52. — 2° Néh. 7. 54.

קורשה f. (v. קורשה). Travail, fabrication: בְּחֲרשָׁה בֵּץ בּיִבְּרשָׁה Exod. 31. 5, et pour la taille des pierres, et pour le travail en bois. — בְּיבִים Tug. 4. 2, n. pr. d'une ville.

תְרָהוּת כֵּל־: 'v. I חֲרָהּת נֵּלּר (v. I חֲרָהּת נֵּלּר 's Graver הַלְּהֹת Exod. 32. 16, (l'Ecriture était) gravée sur les tables.

תְּרֶת (v. מֹרְשׁ n. pr. d'une forêt : רַצֵּר תַּרָת I Sam. 22. 5, la forêt de Hareth.

እጋነውር n. pr. m. Esdr. 2. 43.

קילף m. (rac. אָהָהְ). Petit troupeau: קינים I Rois 20. 27, comme deux petits troupeaux de chèvres.

בְּיִלְשְׁךְ ([ut. קְשִׁרְּ Empécher, retenir, arrêter, sauver, épargner, réserver: בּילָבָר אַיִּלְבְּר II Sam. 18. 16, car Joab empécha l'armée de poursuivre; prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; Job 7. 11, et moi aussi je ne retiendrai pas ma bouche, ma langue; בְּיִלְּיִלְּרְ בְּרָרוֹן אֵל-מִּיְחִשֹּׁךְ Is. 58. 1, crie à haute voix, ne l'arrête pas.

Niph. Étre empêché, être réservé: לא־יַדְשַּׂהְ מְאַבִּי Job 16. 6, ma douleur ne sera pas empêchée, apaisée; לְיוֹם אֵיד 21. 30, (que) le méchant est réservé pour le jour du malheur.

מלים (fut. אָשׁרָה) 1° Depouiller un arbre de l'écorce : אַשְּׁהָי אָשׁהָ Joel 1. 7, il a dépouillé (le figuier) de son écorce, des feuilles ; אַרָּהְיִהְ אָבָּי אָשְׁרָּ Ps. 29. 9, elle dépouille les forêts. — 2° Découvrir, mettre à nu: אַבָּי אַשְּׁהְ Is. 47. 2, découvre ta jambe, ou relève la queue de ta robe; שִׁיִּדְ יִּבְּיִּהְיִנְּ בְּיָּשׁׁהְ Is. 52. 10, Dieu a déployé, a fait voir, son bras saint. — 3° Prendre, puiser: אַבָּיִבָּיִּ וּבַּיִּ אַנִּיִּ בְּיִבָּיִ Is. 30. 14, et pour puiser de l'eau dans une fosse, un puits; אָבָיִי בְּיִבּיִ בְּיִבְּיִ בְּּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּבִּי Agg. 2. 16, pour puiser cinquante mesures, vaisseaux (de vin, v. דְּיִבּיִם).

קשׁב (fut. הָשָׁבֹב) Penser, mediter, inventer, croire, prendre pour, estimet, compter, imputer: אָמָם חַשָּׁבְּם רבי השני השלירים השלים Gen. 50. 20, quoique vous ayez médité du mal contre moi, Dieu l'a pensé pour le bien, a changé le mal en bien ; לַּחָשׁב מָחַשָּׁבֹר Exod 31. 4, pour inventer des choses, des œuvres, ingénieuses; בַּעֲשָׂרו השָׁב 26. 1, ouvrage d'un artiste; בי־עַלַר קישבוי קיים Jer. 11.19, qu'ils ont médité de mauvais desseins contre moi; וּמַּחִשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חַשַּׁב אָל־אֶרֶץ כַּשִּׂהִים : אֶל avec Jér. 50. 45, et les desseins qu'il a formés contre le pays des Chaldéens; avec > : לוונה Gen. 38. 15, il la prit pour une femme de mauvaise vie ; יְתַדִּישָׁבֵּנִי לאורֶב לְהָ Job 13.24, (pourquoi) me croistu ton ennemi? אַשַּר־בַּטָּם לֹא רָחָשׁבוּ Is. ולא ; 13. 17, qui n'estiment pas l'argent אַבְּיָהִשּׁ 53. 3, et nous ne l'avons pas estime, nous n'en avons fait aucune estime; לא יַדושב יַד לו עון Ps. 32. 2, à qui Dieu n'impute aucun péché; תַּיַדְשָׁבֶּהַ ארַקר ib Gen. 15. 6, il lui compta (sa foi) comme piété, pour un mérite.

Niph. Etre regardé (comme), être estime : חַבֶּם רַחָשָׁב Prov. 17. 28 (meme l'insensé qui se tait) est regardé comme (passe pour) sage : מַהּוַשָּׁבָנוּ בַבְּדַחַמָּר Job 18. 2, pourquoi sommes-nous regardés comme la bête ? צֵּדוְ נָּכֶּיְתְּ לֹא נָדְיִשֶׁב I Rois 10. 21, l'argent ne fut (nullement) estimé, on n'en faisait aucun cas; בְּשָּׁת נַחְשָׁב הוּא Is. 2. 22, quelle valeur a-t-il? quel cas peut-on en faire? litter. à quoi, à combien, serait-il es-נוmé? בים יַחָשֶׁב לַאָּישׁ הַאוּא Lév. 17. 4, il sera imputé à cet homme comme un meurtre; וַהַּחָשָׁב לוֹ לִצְּרָקַת Ps. 106. 31, et (ce zèle) lui fut compté pour une action de justice, pour un mérite.

Pi. 1º Même sens que Kal: אַנאַדערוו Ps. 73. 16, et si je pensais de reconnaître cela; לֵב אָדָם יְחֲשֵׁב הַּרְפוֹ Prov. 16. 9, le cœur de l'homme réfléchit sur sa voie ; וָאַלֵּר יְדַוֹּשָׁבוּררָע Osée 7. 15, ils n'ont pour moi que des pensées de malice, ou: ils m'imputent le mal; יַחַאַניַח חָשָּבָה לְחָשָּבֶר Jon. 1. 4, le vaisseau (pensa) fut sur le point d'être brisė. — 2º Compter, calculer : לָּתִשַּׁב עם־קֹפֵיש Lév. 25. 50, il comptera avec son maitre (*exact*. son acheteur); וְלֹא יַתִּשְׁבוּ אָר־רָעָאַנְשִׁים II Rois 12. 16, on ne redemandait point compte aux hommes (qui, etc.).

Hithp.: אַנוּיִם לא יַרְתַּשָּׁב Nomb. 23. 9, il ne se laisse pas compter entre les nations, il ne sera pas du même rang que les autres peuples.

그렇다 chald. Estimer, regarder comme: וְכָל־הָאְרֵי אַרִעָּא כְּלָח חֲשִׁיבִרן Dan. 4. 32, tous les habitants de la terre sont estimés comme un néant.

שׁבְּיֵב m. Ceinture faisant partie de l'ornement du grand prêtre : נַיַּתְשֹּׁר אֹזי בושב האמר Lév. 8.7, et il le serra avec la ceinture de l'éphod.

חַשְׁבַּדְּנָת n. pr. m. Néh. 8. 4. חַשְּׁכְה n. pr. m. I Chr. 3. 20.

קישְׁבּוֹן m. (v. שַׁהַים). Imagination, invention, calcul, aussi sagesse, intelligence : אַבְּשֵׁי הַנְסָית הַבְּעָל Eccl. 7. 25, et pour chercher la sagesse et le calcul (les raisons des choses ou le rapport des choses entre elles); אַחַרו לָצָחַרו למצא השבון 7. 27, (il faut) une chose et une autre chose pour trouver une raison, une idée, ou un calcul (on n'apprend que par la comparaison des choses).

קּעְבוֹן n. pr. Hesebon, ville qui appartenait à Sihon, roi des Amorrhéens, , Cant. 7. 5 בַּרֶכוֹת בְּחֲלָשׁבוֹן ; Nomb. 21. 26 les piscines de Heschon. Elle appartenait plus tard à la tribu de Ruben, Jos. 13. 17.

וֹשְׁבּוֹן m. 1° Combinaison, invention: בקשו השבטת בקשו השבטת בקרם Eccl.7. 29, mais ils (les hommes) cherchent une foule de combinaisons, d'inventions. — 2º שַּיַעָש אַבּטֹת בְּיַבּשְׁלַם חָשְׁבּטֹת II Chr. 26. 15, il fit faire dans Jérusalem des ouvrages artistement faits, des machines de guerre.

(estimé de Dieu) חֲשֶׁבְיָהוֹ , חֲשֵׁבְיָהוֹ n. pr. m. de plusieurs hommes, Chr., Esdr., Néh.

חַשְּׁכְנָה n. pr. m. Néh. 10. 26.

תַשְּׁבְנְיַה n. pr. m. 1• Néh. 3. 10. — 2º Néh. 9. 5.

וּשְׁלוּה (fut. אַיַּהְיֵה) Etre tranquille, silencieux, se taire: בַּח לַחַשׁוּח Eccl. 3. 7, (il est) un temps de se taire; נייחשר גליחש Ps. 107. 29, et les flots de la mer se taisent, se calment; לְמַעַן צִיוֹן לא אַרוַשַׁרוּל Is. 62. 1, je ne me tairai point, je ne resterai pas inactif en faveur de Sion; קר מַשַּנָי איַ Ps. 28. 1, car si tu te détournes de moi en silence.

Hiph. 1º Même sens que Kal: ותושיחי בעולם Is. 42. 14, je me suis tu de tout temps; בַּשְּׁמָם מָחָשָׁים Jug. 18. 9, et yous restez tranquilles, inactifs. —

2° Transit. Faire taire: וְחַלְּוִים מַחְשׁים Néh. 8. 11, et les lévites faisaient faire silence à tout le peuple.

ת חשוב n. pr. m. 1° I Chr. 9. 14. — 2° Néh. 3. 11.

קיבע פָּח בַּחֲשׁוֹרָ chald. Ténèbres : יָדֵע פָּח בַּחֲשׁוֹרָ Dan. 2. 22, il connaît ce qui est dans les ténèbres.

יַנְשׁנִקִּים (v. בַּשְׁנִקִּים).

הַשְּׁחְוּת f. chald. Besoin, ce qui est nécessaire: וּשְׁאֵר חַשְּׁחוּת Esdr. 7. 20, et (le reste qui est nécessaire) tout ce qu'il faut encore pour la maison de ton Dieu (v. שַׁחַ).

יוֹאָהְכָּה (ע. הַשְּׁיכָּה.).

ישִׁים n. pr. (ע. הוּשִׁים 1° et הַחָשִׁים).

קיים (fut. קיים) Étre ou devenir sombre, obscur: איני בּישָּט בְּעַשְּׁהְ Is. 13. 10, le soleil à son lever est sombre, couvert de ténèbres; יְחָשָּׁהְ חָשָּׁהְ בַּעִּינִינּ Exod. 10. 15, et la terre était dans l'obscurité, c.-à-d. on ne la voyait pas; Lam. 5. 17, à cause de cela nos yeux ont été couverts de ténèbres.

קליים adj. pl.: לְּמְנֵי חֲשְׁמִים Prov 22. 29, devant les gens obscurs, de basse origine.

תוֹשָׁרְ m. Obscurité, ténèbres : רְּישָׁרְ מָּנִי תְּוֹשֶׁרְ Gen. 1.2, les ténèbres couvraient la face de l'abime; תֵינְיעָ תַּדְישָׁרְ Ps. 88. 13, tes merveilles serontelles connues dans les ténèbres (de la mort)? מְּלְּאָרְ הֹוֹשְׁרְ Is. 45. 3, des trésors de l'obscurité, c.-à-d. cachés; au fig. בְּיִרְ תְשְׁתִּרְ תְּשְׁרָר Ps. 18. 29, l'Éternel mon Dieu éclairera mes ténèbres; תְשִׁרְּ הַיִּבְּיִר בַּוֹר בַּוֹר בַּוֹר מַרְ הַבְּיִר הַיִּבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִר בַּוֹר בַּוֹר בַּוֹר בַּוֹר בַּוֹר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַיבְּיר בַּיר בּיבְּיר בּיבְּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בּיבּיר בַּיר בּיבּיר בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיביי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבי בּיביי בּיבּי בּיב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בִיי בִּיי בּיבּי בִּיי בִּיבּי בְּיי בְיבִּי בְיבִּי בְיי בִּיי בְיבִּי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיי בְיבִי בְיי

ק הניבר בין פו הישׁרֶה (בּר Obscurité, ténèbres: אייר פּר בּר Ps. 139. 12, les ténèbres comme la lumière; שְׁבֶּרָה בָּיִם Gen. 15. 12, une obscurité profonde; const. הְשַׁבֶּרִר-בַּיִם const. הְשַׁבַּרִר-בַּיִם ps. 18. 12, l'obscurité des eaux, les eaux ténébreuses (des nuées); plur. מְאַבָּר בַּרִם qui marche dans les ténèbres.

Mich. 3. 6, il y aura pour vous obscurité, de sorte que vous ne pourrez prophétiser, deviner; selon d'autres, verbe, 3° pers. fém. de יְּשָׁהָ, il sera obscur.

עָּלֵיי (v. פָּשֵׁל Kal inusité. Niph. Étre fatigué, faible: בֶּל־תַּפְּתָּשְׁלִּים Deut. 25. 18, tous les faibles d'entre toi, qui marchaient les derniers.

ק chald. Rendre faible, mince, plat: מְחַבֵּל וְיָשֵׁל בּאָא Dan. 2. 40, (le fer) qui brise et qui aplatit tout.

סשת n. pr. m. Esd. 2. 19.

קייְּטְמוֹן n. pr. Hesmon, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 27. ייִבּיוּן מַבוּן נְּרוֹל יִרוֹל יִייּיִם בּוֹן נְרוֹל יִרוֹל יִייִּים בּוֹן בּיוֹן מַבוּן נְרוֹל יִייִם בּיִרוּן מַבוּן נָרוֹל יִייִם בּיִרוּן מַבוּן נָרוֹל יִייִם בּיִרוּן מַבוּן נָרוֹל יִייִּים בּיִרוּן מַבוּן נָרוֹל יִייִּים בּיִרוּן מַבוּן נָרוֹל יִייִּים בּיִרוּן מַבוּן נָרוֹל יִייִּים בּיִּיִּים בּיִּיִּים בּיִּיִּים בּיִּיִּים בּיִּיִּים בּיִּיִּים בּיִּיִּן נָרוֹל יִייִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיים בּייבּים בּייבּים בּיים בּייבּים בּייבּים בּיים בּיים בּייבּים בּיים בּייבים בּיים בּייבּיל בּייביים בּייבים בּייבים בּייבים בּייבים בּייבים בּייבים בּייבים בּייביים בּייביים בּייבים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייבייים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייים בּייביים בּייבייים בּייבייים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייבייים בּיי

תְּשְׁמֵּוֹ, Rituel, Mattithyas, fils de Johanan, grand prêtre, Asmonéen (v. תַּשָּׁמַן).

תְּשְׁמוֹנְה *n. pr.* d'une station dans le désert. Hasmona, Nomb. 33. **29**.

יָאֶרָדוּ חַשְׁמַנוּים: Ps. 68. 32, des nobles, ou des princes, viendront de l'Égypte.

תייח m. Rational, une des pièces de l'ornement du grand prêtre, qu'il portait sur la poitrine; le rational était orné de douze pierres précieuses, et contenait les Ourim et Thoumim; de la : האבירם Exod. 28.15, le rational du jugement (v. אברים).

Paṇ Attacher, lier, s'attacher, aimer, avoir envie: שָׁבֶּחְ בַּוֹשׁי בְּנִישְׁי בְּיִשְׁי בְּיִבְּעָם בְּיִי הְשָׁיִן בְּיִבְּעָם בְּיִי הְשָׁיִן בְּיִבְּעָם בַּיִּבְי בְּיִבְּעָם בַּיִּבְי בְּיִבְּעָם בַּיִּבְי בְּיִבְּעָם בַּיִּבְי בְּיִבְּעָם בַּיִבְּי בְּיִבְּעָם בַּיִּבְי בְּיִבְּעָם בַּיִּבְי בְּיִבְים בְּיִבְי בַּיִּבְים בְּיִבְי בַּיִּבְים בְּיִבְי בַּיִּבְים בְּיִבְי בְּיִבְים בְּיִבְי בַּיִּבְים בְּיִבְי בַּיִּבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבְים בְּיבִּים בְּיבְים בְּיבִּים בְּיבְים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבְים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבְּים בְּבְיבִים בְּבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבִים בְּבְּיבִים בְּבִּים בְּבְיבִים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבִים בְּבְּיבִּים בְּבְּיבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִיים בְּבִּים בּבְּיבְיי בְּבְּיבִים בְּבְיבִים בְּבְיבִים בְּבְיים בּבְּיבּים בְּבְיים בּבְּיבּים בְּבְיים בְּבְיבִּים בְּבְיבִים בּבְיבִים בּבְּיבּים בּבְיבִים בּבְיבִים בּבְּיבְיי בְּבְיבִים בְּבְיבִים בּבְּיבִים בְּבִיים בְּבְיים בּבְּיבְיים בּבְּיבְיים בְּבְיים בְּבְיים בּבְּיבְיים בּבְיים בּבְּיבְיים בּבְיים בּבְיים בּבְּיבְיים בּבְּיים בּבְּיים בּבְּיבּים בּבְּיים בְּבְיים בּבְּיים בְּבְיים בּבְּיים בּבְּיים בּבְּיים בְּבְיים בְּבְיים בּבְּיים בּבְּיבְיי בְּבְייבְים בְּבְיים בְּבְיים בְּבְיבְיבְיבְּיבְיי בְּבְייבְיבְּיבְיים בְּבְיבְיי בְּבְיבְיבְּבְיים בְּבְיבְיבְיבְּיבְיבְּבְיים בְּבְּבְיבְיבְיבְּבְייבְּבְיבְיבְּבְ

Pi. Attacher, lier: מְיָה מְשָׁהְ Exod. 38. 28, et il lia (les colonnes par des lames d'argent). Pou.: מְסָה מְשָׁהְשָׁהְ 27. (les colonnes) étaient liées par des lames d'argent.

ת בְּשִׁקִים ou הְשִׁקִים m. pl. (v. בְשַׁקִים). Ce qui lie, les liens: תִישְׁקִים בּסָקּה Exod. 27. 40, et les bâtons, lames, pour lier les colonnes, ou: leurs cercles, ornements, seront d'argent.

m. pl. Les rayons d'une roue: אָרָיְהָם וּתְּבֶּלְ מִינְים וּתְבָּלְ מִינְים וּתְבַּלְ מִינִים וּתְבַּלְ מִינְים וּתְבַּילְ מִינְים וּתְבַּלְ מִינְים וּתְבַּלְ מִינְים וּתְבַּלְ מִינְים וּתְבַּילְ מִינְים וּתְבּילִיים וּתְבּילִים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילִים וּתְבּילִים וּתְבּילְים וּתְבּילִים וּתְבּילִים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילִים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילִים וּתְבּילְים וּבְּילְים וּתְבּילְים וּתְבּילְים וּבְּבּילְים וּתְבּילְים וּבְּבּילְם וּבְּבּילְים וּבְּבּילְים וּבְּבּילְים וּבְּבּילְים וּבְּב

קינה f. Assemblage, amas : const. הְשְׁלֵהְה II Sam. 22. 12, un amas d'eaux, les nuages épais.

תְּשָׁרִים m. pl. Les moyeux des roues (v. מ תְשָׁלִים).

שׁשֵׁחַ m. Foin, chaume (v. שַּבְּר יִרְשָּׁה ווי בּיִּבְּר יִרְשָּׁה is. 5. 24, et (comme) le chaume est dévoré par la flamme, ou verbe trans., comme la flamme dévore le chaume; מַבְּרִיּ מַשׁ מֵּלְרוּ מַשׁ aַלְרוּ מַשׁ aַלְרוּ מַשׁ at, vous concevrez du foin, vous n'enfanterez que du chaume, des pailles.

תְּחָת מּיִת יְסִוּגִים אָחוֹר. Effraye, consterne: תְּחִים יְסוֹגִים אָחוֹר. בְּיִתְּח וַתְּחִים וְסִוּגִים אָחוֹר. 16. 5, ils sont effrayes, ils reculent (ou part. de תְּחָחִים).—2° Subst. m. Peur, terreur: תְּחָים לְבְּלִּידְיָח Job 41. 25, celui qui a été créé sans peur, pour ne rien craindre; תְּחָבֶם יְּחָהָים Gen. 9. 2, et votre terreur, c.-à-d. la terreur que vous inspirez.

תות (terreur) n. pr. Heth, fils de Chanaan, Gen. 10. 5; הטי 23. 3, les fils de Heth; חַוְתִּהִי 15. 20, les Héteens, et מַלְבֵי תַּוְתִּהִים II Rois 7. 6, les rois des Hétéens.

קרָתְּה (fut. הַּהָּדְיִי) Prendre, saisir: הַּיְּרָתְּ הַיִּאָ הִיּהְיִהְ Is. 30. 14, pour enlever du feu d'un foyer; שָּׁ מֵּיִלְּהִ הְּיִהְ אַיִּ אַ Prov. 6. 27, un homme peut-il prendre le feu dans son sein (sans que ses vêtements brûlent)? הַּהְיִלִּים אָּהָיִרְ בְּיִלִּים אָּהָי Prov. 25. 22, car tu amasses ainsi des charbons de feu sur sa tête, exact. tu prends des charbons pour les (mettre) sur sa tête; בְּאַהָּרְ בַּאַהָּרָ בַּאַהָרָל ? Ps. 52.7, il te saisira et t'arrachera de ta tente.

וְחָהָה f. (rac. חָתֵּח). Terreur : וְיְתָּה Gen. 35. 5, une terreur de Dieu saisit toutes les villes.

חָתּוֹל m. (rac. תְּחָלוֹל). Bande sur une plaie : לְּשׁוּם תְּחֹלּל Ez. 30. 21, (on n'a pas) mis une bande pour lier la plaie.

תְּחְחַח m. (rac. תְּחָה). Terreur: בְּבֶּרֶהְ Eccl. 12. 5, et les terreurs, les défaillances, pendant leur route.

יתות n. pr. (v. חתו).

קייח f. (rac. הָתַת). Frayeur: בּי־חָתִּיח בּאָרֶץ חַיִּים בּאָרֶץ

héros étaient une terreur dans la terre de la vie : אֲשֶׁר-כָּחְנוּ חִתּרְחָם לְכָל-יוֹשְׁבֶּרִתְּ 26. 17, qui ont répandu la terreur parmi tous les habitants.

קרים Couper, trancher; au fig. décider. Kal inusité. Niph. pass.: בְּיִבְּשָּׁךְ Dan. 9. 24, il (un temps de soixante et dix semaines) a été fixé, décidé, pour ton peuple.

רְחַלּל Kal inusité. Pou. et Hoph. Être enveloppé: הְּלְהָתְל לֹא הְתְּלְהָ Ez. 16. 4, tu n'as pas été enveloppée de langes.

הילים (v. ייבר בער ביים). Enveloppe: אינים Job 38.9, et que je l'enveloppais de brouillard, d'obscurité, littér. (lorsque je faisais) du brouillard son enveloppe.

וֹחָלְלָּח n. pr. Hethalon, ville en Syrie, Ez. 47. 15.

בְּתִּהֹם (fut. בְּתִּהֹם (בְּתִּהֹם 32. 40, je l'écrivis dans une lettre, j'écrivis un contrat, je le cachetai; אָבְּהִב בְּתַּבְּעִּה וְשִּבְּלֵּבְ בַּבְּעַת וְאָרְהֹם Esth. 8. 8, et scellez de l'anneau du roi; אַבְּעָר מּיִבְּיִה מִּבְּעָה וֹ וֹנְיִבְּיִת וֹנִיבְּי בְּיִבְּיִת מִּבְּעָה מִיבְּיִר מִיבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בִּיִּבְים בִּיִּבְים בִּיִּבְים בִּיִּבְים בַּיִבְּעִּה מַנְבָּיִב מִיבְּיִב מִיבְּיִב בַּיִבְּים בִיִּבְים בִיבְּים בַּיִבְּים בִּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיִבְים בִּיבְּים בַּיִבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בִּיבְּים בַּיבְים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְים בַּיבְּים בּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּבְּים בּבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּבְּים בּבְּים בּיבְּים בַּיבְּים בַּבְּים בּיבְּים בַּיבְּים בַּבְּים בּיבְּים בּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּבְּים בּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיִבְּים בּיבְּיבִי בַּיִבְּים בּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בּיבְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בַּבְּים בַּיבְּיבִי בַּיבְּים בַּבְּיבִּים בַּיבְּים בַּבְּבִיבּים בְּיבִּבּי בְּבִיבְיבִּים בְּבָּיבְּים בּבְּבִיב בּיבְּבִיב בְּבִבּי בְּבִּבּים בַּבְּבְיבָב בְּבָּבְיבָּים בַּבְּבָּב בּבְּבָּבְיבָּבְּבָּים בַּבְּבָּבְיבּיבְּבָּבְּבָּיבְּבָּב בּבְּבָּבְיבָּים בְּבָּבְיבָּב בּבְּבָּבְיבָּבְיבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּבְּבָּבְיבָּבְּבָּבְיבָּבּבּ בּבּבּבּב בּבְּבּבּבּיבּבּבּ בּבְּבָּב בּבְּבָּבְיבּבּבּבּב בּבְּבָּב בּבְּבָּבְבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב בּבְּבָּב

Niph.: נְכֶּחְמֶּם מְטַבֵּעֵה בְּשָׁלֶּהְ: Esth. 3. 12, נְכְּחְמִּם 8. 8, et il fut scelle de l'anneau du roi.

Pi.: יבְּטְּ חִיבְּטְּי Job 24. 16, pendant le jour ils se renferment, se cachent, ou (ils pénètrent la nuit dans les maisons) qu'ils ont scellées, marquées, pendant le jour.

Hiph.: אַרְיְתְּחְמִים דְּעֶּרוֹי מִאֹנבוֹ Lév. 15. 3, ou si sa chair est fermée par la gonorrhée dont il souffre.

םְחַחָ chald. Sceller : חַתְּהָ הַּלְּנָא Dan. 6. 18, et le roi la scella.

רווּתָם v. אוֹלָם.

רַטְרָח f. Cachet : המָהַחֹק ימָל לְמִר הַמָּר־נָא לָמִר

Gen. 38. 25, reconnais donc à qui est cet anneau, ce cachet.

וְתְּיִתְ Lier, marier; de là תְּיִתְ beaupère, père de l'épouse: תְּיָם תְּיִתְּ Exod. 18. 1, (Jethro), beau-père de Moïse; מְיִתְּיִהוֹ sa belle-mère, la mère de son épouse, Deut. 27. 23.

Hithp. S'allier, en mariant ses enfants: אַהָּא אַהְחַקּוּן Gen. 34. 9, alliez-vous avec nous (par le mariage de nos enfants); avec בּ : זְבָּשָּלְןּ בַּשָּלֶןּן ISam. 18. 22, maintenant fais alliance avec le roi, deviens son gendre; avec בּ : מִרֹּבְּיִלְּוּן לְצִּרְאַבְּ II Chr. 18. 1, et il contracta alliance avec Achab.

ער מרילף שו הותן: m. 1° Gendre היקף וּבַנֵיהְ Gen. 19. 12, est-ce que tu as encore ici un gendre, des fils? מָבְילוּן אַקּקּיָר Jug. 15. 6, Samson, gendre d'un homme de Thamnatha. — 2º Fiancé, époux : ירוא פּרַותן יצא מַרוּפַתוּ Ps. 19. 6, il est comme un époux qui sort de sa chambre nuptiale; וּבְּשׁוֹשׁ חָתָן עַל־כַּלָּח Is. 62. 5, et comme le siancé se réjouit de sa fiancée; דַּחָרָדָּמָים אַחַר לָּר Exod. 4. 25, tu m'es un fiancé de sang. Sephora appelle son fils, qu'elle vient de circoncire: fiancé de sang, ou parce que Moise a manqué de perdre la vie à cause de son enfant, qu'il avait négligé de circoncire; selon d'autres: ces paroles de Sephora s'adressent à Moïse.

קרְּהָּתְּקְּהְ f. Noces : תְּיִּוֹם הְיִרְאָהָ Cant. 3. 11, le jour de ses noces.

קר (v. בְּיַלְיבְנּנּי Enlever : בֵּץ בַּיִּרְבָּנּוּ יְשִׁירְבָּנּוּ Job 9. 12, s'il enlève, qui le lui ferait rendre.

אָרָן m. Proie : אַרָּרָם חַיּהָע Prov. 23. 28, elle guette comme (on guette) une proie, ou, pour אַרָּב, comme un brigand.

קיתר (fut. בְּחָבוֹר Briser, percer: בְּחָבוֹר (fut. בְּחָבוֹר בָּאָדְהוֹר בַּמְּרֵר הָאָדְוּהוֹר בַּמְּרֵר הָאָדְוּהוֹר בַּמְּרֵר הָאַדְוּהוֹר בַּמְּרֵר הַאַדְוּהוֹר בַּמְּרֵר הַמְּבְּרִר הָאָדְוּהוֹר בַּמְּרֵר הַמְּבְּרִר הָּאָדִּוֹל ; Amos 9. 2, quand ils pénétreraient jusque dans le scheol (jusqu'aux enfers); avec l'acc.

בְּיִתְּשֶׁרְהְ Job 24. 16, il perce les maisons, c.-à-d. il y entre par effraction, dans les ténèbres; נַיִּתְּשָׁרֵם לְּחָשֵׁיב לְּחָשֵׁיב Jon. 1.13, et les hommes ramaient (fendaient les flots) pour ramener le vaisseau au rivage, ou: ils s'efforçaient de ramener, etc.

Niph. (יבוחה, fut. קור, plur. בירוחה, plur. בירוחה, Is. 7. 8, Ephraïm sera brisé et ne sera plus un peuple; אַל־מִירָה וֹאָלַרִים מַעָּם Is. 51. 6, et ma justice ne sera pas brisée, interrompue; שַּלִּיה בּעָה Deut. 1. 21, ne crains pas, ne

sois pas épouvanté, découragé; אַקְּמָרָ Mal. 2. 5, il tremble devant mon nom, il craint, vénère, mon nom.

Pi. Effrayer: אַרְּמְחַתְּיִּרְ Job 7. 14, tu m'effrayeras par des songes; בְּיִהְשִּׁהְיִּהְ Jér. 51. 56, leurs arcs ont été brisés (pass. p. הַּהְּהִיּחְ), ou: Babylone a brisé leurs arcs (par ses péchés).

Hiph. (רְתַּחַר, רְתַּהֹת, הַעְּהֹרָה, fut. רְתַּהְיּ): הְיִּהְיּהְ וּלְּמְנֵיתָם Is. 9. 3, tu l'as brisé comme à la journée de Madian; שַּרְיּהָם בְּּרְיָם בְּרִיּן Jér. 1. 17, autrement je te ferai trembler, ou: je te confondrai devant eux; בְּיבֶּים 149. 37, je ferai trembler Elam; בְּתִּיבְּיִן 49. 37, je ferai trembler Elam; בְּתִּבְּיִם Hab. 2. 17, pour בְּתִּהַן, le ravages des bêtes, des ennemis, les effrayent, ou briseront les ennemis eux-mêmes, retomberont sur eux.

קראו ביתה m. Terreur, angoisse: הְּרָאוּ Job 6. 21, vous voyez mon angoisse, mon malheur.

חַחַח n. pr. m. I Chr. 4. 43.

2

בּוֹנִי chald. Étre joyeux (v. בּוֹני): בּלֹנָיא שָּׁנִּיא שְׁאֵב עַלּוֹנִיץ Dan. 6. 24, le roi fut très joyeux, transporté de joie.

אטַאטָ (rac. פּאָד ou מּאָבָי) Ex. unique: דְּבָאָבָא הָדְיִאָבָא ווּ ls. 14. 23, je la balayerai avec le balai de l'extermination, qui ne laissera rien.

בְּדֶב בָּב : chald. adj. (v. בּוֹב). Bon

Dan. 2. 32, de l'or pur ; תוֹ עַל־מַלְמָא טָב Esdr. 5. 17, s'il paraît bon, convenable au roi, s'il lui plaît.

לְבְאֵל (Dieu est bon) n. pr. 1° הְבְּאֵל Is. 7. 6, le fils de Tabéel, à qui les ennemis du roi Achaz voulurent donner son trône. — 2° Tabéel, conseiller du roi de Perse, Esdr. 4. 7.

עבולים m. pl. Turbans teints (de קבלים בילים tremper): סרוּדֵי יְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהָם Ez. 23. 15, des turbans de différentes couleurs et pendants (v. סָרַתוּ) sur leurs têtes.

שלבור m. Endroit élevé, aussi milieu, centre (centre du corps, nombril): Jug. 9. 37, (un peuple) qui descend de la hauteur de la terre, de la montagne: דְּשָׁבֵי עֵל־יַבּמּרּר Ez. 38. 12, qui habitent le pays qui est au milieu du monde.

תְּבֶּשׁ m. (fém. הַּיְבָּשׁ, v. הַבְּשָׁ). Celui, celle, qui tue. 1° Boucher, aussi cuisinier: אָנְיבֶּים הַשְּׁמִי הַבְּיבֶּים I Sam. 9. 24, le cuisinier prit l'épaule; הַיִּבְּים וּלְּבָּיַבְּיוֹרוֹ וּלְּפַבְּיוֹרוֹ וּלְפַבְּיוֹרוֹ וּלְפַבְּיוֹרוֹ וּלְבְּיִבְּיוֹ I Sam. 8. 13, (il fera de vos filles) des parfumeuses, des cuisinières. — 2° Bourreau, satellite, garde d'un prince: בּיבְישָׁהַ Gen. 39. 1, et בַּיבִים II Rois 25. 8, chef des gardes.

קבְּר chald. m. (v. מְבָּה héb. 2º). Garde : בַּבְּקָהְא דִּי מַלְּכָא Dan. 2. 14, le chef des gardes du roi.

חביף m. 1° Action d'immoler, immolation: בְּשָׁבֵּח דּבְּלָּבְּ Is. 53.7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; אַל־שָבַח יִּבְּלַ Prov. 7. 22, comme un bœuf qui va (qu'on mène) pour être égorgé. — 2° La bête qu'on égorge, repas, festin; הַּחָבָּה הַרָּבְּי Prov. 9. 2, elle a immolé sa bête, elle a préparé son festin; בְּבָה וְחַבָּף Gen. 43. 16, et de tuer (des bêtes) pour le festin, et de le préparer.

지그번 n. pr. Tebach, fils de Nahor, Gen. 22. 24.

לְּכְּחָה (Méme signif. que קּבְּשֶׁרְטְּ בְּיּטְרָכִי נְצִיאָן שְּבְּחָח Ps. 44. 23, nous sommes regardés comme des brebis destinées à la boucherie.— פּיִבְּחְהִי I Sam. 25. 11, et mon bétail que j'ai égorgé.

הַחְבְּיִ n. pr. Tebhath, une ville en Syrie, I Chr. 18. 8 (v. אַבָּאַ n. pr.).

לְבַל (fut. יִּמְשֹּל) Mouiller, humecter, tremper, plonger : נַיִּמְבָּלוּ אֶּז־רַתְּמִּלוּנּי, בַּנָּם Gen. 37. 31, ils tremperent la robe dans le sang; יְטְבֵלְתְּ מְּתֵּךְ מֵּתֹּךְ מֵּתֹּךְ מַרְיֹבֶץ Ruth 2. 14, et tu tremperas ton pain dans le vinaigre; אָז בְּשִׁתְּי מְּעָרְ אָז Job 9. 31, alors tu me plongeras dans une fosse bourbeuse. Sans rég.: יְסֵבְּלְתָּם בַּרְּכּם בַּרָם Exod. 12. 22, vous (le) tremperez dans le sang; זְיִבְיִם בַּרְ עַנְיִם בַּלְ עַנְרְבִן II Rois 5. 14, il descendit et plongea, se lava, dans le Jourdain.

Niph.: נְּמְתְּלֹּהְ תְּקְצֵח הַאָּדֶם Jos. 3. 15, (et les pieds des prêtres) furent mouillés au bord de l'eau.

קבליהוי n. pr. m. I Chr. 26. 11.

Pou.: בְּבַּים סְּרָּנוּ בְּיָם Exod. 15. 4, ils ont été enfoncés, noyés, dans la mer Rouge.

Hoph.: קּמְרָע בָּמֹץ דְנְלֶּןה Jér. 38. 22, lorsque tes pieds ont été engagés dans la boue; עַל־יָבָּח אֲדְנָיִח הָטְבָע Job 38. 6, sur quoi les bases de la terre ont-elles été fichées, affermies.

רַעָבְעָר (plur. מְשָׁבָּע, const. מְשְׁבָּע 1°) Anneau gravé, qui sert à cacheter; מָבְעָר בְּעָרָת אָר בַּבְעָר קעוֹ Gen. 41. 42, Pharaon ôta son anneau (de sa main); מְבָּעַר בַּעַער הַבְּעַר בּרָע בָּרָער אָר בַּבָּער בּרָער אָר בַּבָּער בּרָער בּרָער אָר בַּעַר בּרָער בּרָער בּרָער בּרָער בּרָער בּרָער בּרָער בּרָער בּרָער בּרַער בּרַיבּיך בּרַער בּרַער בּרַער בּרַער בּרַער בּרַער בּרַער בּרַער בּיבּער בּרַער בּרַער בּרַער בּרַער בּרַער בּרַער בּיבּער בּיבּער ב

רוֹע פְּטָ n. pr. m. Esdr. 2. 43.

שְרְּרִמּן (qui platt à Remmon, idole syrienne) n. pr. Tabremmon, père de Benhadad, roi de Syrie, I Rois 15. 18.

ቦችን n. pr. Tabbath, ville de la tribu d'Ephraim, Jug. 7. 22.

אבר Nom du dixieme mois de l'année lunaire: אוֹלָשׁ בַּבְּיה Esth. 2. 16, le mois de tebeth (correspondant à décembre-janvier.)

Pou. pass.: אַרָץ לֹא מְטַחְרָח חִיא Ez. 22. 24, tu es une terre non purifiée.

Hithp. Se purifier: יְתִשְּׁבֶּוֹר Gen. 35.2,

purifiez-vous; אָר הָאִישׁ הַּנְּטֵּהֵר Lévit. 14. 11, l'homme qui se purifie; יַנְּשְּׁהָריּ Néh. 12. 30, et les prêtres se purifièrent.

ליבור m. 1° Éclat, clarté: לְּבִינְתְּיִבְּיבּ בְּּיִבְּתְּבְּיבִּיבּ בּּיבִּיבּ בּּיבִּיבּ בּּיבִּיבּ בּּיבִּיבּ בּּיבִיבּ Exod. 24. 10, et ressemblant en clarté à la face du ciel, ou au ciel même. — 2° Pureté, purification : יְבֵיּיִ Lév. 12. 4, 6, les jours de sa purification.

אָרָר Ps. 89. 45, tu as détruit son éclat (v. מַרַר 1°); selon d'autres: le subst. est מְשָׁבְּי pureté, éclat, ou: le lieu le plus pur, le temple: tu as détruit le temple qu'il avait bâti.

לְתְרָהוֹ Lev. 13.35, après avoir été déclaré, jugé pur; בְּיִהוֹ Lév. 14.2, au jour de sa purification; רְלָּאֹ תְּטָבְּרָתוּ II Chr. 30. 19, quoique (sans purification) sans s'être purifié pour le sacrifice saint (la paque).

ינעל-טָרֶניּם f. (Meme signif.): וְלְּכֶּל-לַרֶּיםׁ I Chr. 23. 28, et pour la purification de tout ce qui est saint.

בוֹנים Etre bon, bien, agréable, beau, gai : פר־טוֹב לוֹ עַמַּה Deut. 15. 16, parce qu'il lui va bien, qu'il se platt chez toi; מריטוב לנו במצרים Nomb. 11. 18, car nous étions bien en Egypte; יטוב לה Deut. 19. 13, afin que tu sois heureux; וְנִגֵּן בְּיָרוֹ וְטוֹב לָךְ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main et tu seras soulage; פר טוב פּערער ייַר Nomb. 24. 1, qu'il est agréable aux yeux de Dieu; qu'il lui plait; aussi avec אם־עַל־דַוּמָלָהָ טוֹב: עַל Esth. 3. 9, s'il plait au roi; avec >: קשוב לף Job 10.3, cela peut-il te plaire, te convenir? מַדו־שֹבוּ אֹחָלֶרף רַעַקֹב Nomb. 24. 5, que tes tentes sont belles, ô Jacob! מַדרשבוּ דֹרֵיךְ מְיֵיךְ Cant. 4. 10, tes mamelles ou tes caresses sont plus agreables que le vin ; קטוֹב לַב־אַמְנוֹן II Sam. 13. 28, quand l'esprit d'Amnon sera gai par le vin.

Hiph.: תְּטִיבֹתְ כֵּי תְּיָת צִם־לְּבָבֶּךְ I Rois 8. 18, tu as bien fait d'avoir eu cette intention. (Les formes תַּטִיב ou תַּטִיב ou תַּטִיב sont de בַּיָבָי.)

שוב adj. (fém. טובה). Bon, pur, bien, heureux, agréable, beau, gai, joyeux: אָרֶץ טוּבָה Exod. 3. 8, un bon pays; וְכָל־בֵּץ טוֹב II Rois 3. 19, et tous les bons arbres, qui portent fruit; בתוב מאַרץ הַיְּדִוּא טוֹב Gen. 2. 12, et l'or de ce pays est pur ; חויר תַאִּפִרִים לָרַע טוֹב וְלַשוֹב רָע Is. 5. 20, malheur à ceux qui disent que le mal est bien, et que le bien est mal; טוב־עַרן Prov. 22. 9, bon, charitable, oppose a יבריעין jaloux, envieux; יטוב לא־יִרוּיָח לַרְשָׁע Eccl. 8. 13, le méchant ne sera pas heureux; לָטוֹב לָטיּ Deut. 6. 24, pour que nous soyons heureux ; פַשִּי־לָה חַשוֹב בְּעֵינַיךְ Gen. 16. 6, uses-en envers elle comme il te plaira, litter. fais-lui ce qui paraît bon à tes yeux ; avec לַאַרֶם שָׁשוֹב לָפַנֵיר: לָפָנֵי Eccl. 2. 26, à l'homme qui lui est agréable; וַמְרֵא אֹתוֹ כִּי־טוֹב דוּא Exod. 2. 2, et voyant qu'il était beau; אַדֹּלָים וְטוֹבִים Is. 5. 9, (des maisons) grandes et belles ; يونوور בושה Ps. 133. 2, comme l'huile excellente ; יַקנַה תַשנה Jér. 6. 20, et la canne odorante ; וַנְּדְרֶה שׁוֹבִים Jér. 44. 17, nous étions heureux ; פִּי־שוֹב חַסְהַף Ps. 69. 47, car ta miséricorde est extrême ; בַּלֶב־טוֹב Eccl. 9. 7, le cœur joyeux, avec plaisir, joie; ייום כוב Esth. 9. 19, et un jour de fête. — Adv. Bien : אִם־רָנָאֵלֶךְ טוֹב Ruth. 3. 13, s'il veut t'épouser c'est bien (à la bonne heure!). — Subst. Le לארחשוב עיני לָרָאוֹת מוֹב : bien, bonheur Job 7. 7, mon œil ne verra plus le bien, le bonheur.

בְּאֶרֶץ טוֹב n. pr. d'une contrée: בְּאֶרֶץ טוֹב Jug.11.3, dans le pays de Tob ; וְאִישׁ טוֹב II Sam. 10. 6, et les hommes de Tob.

מוֹכ אֲרוֹנְיָה n. pr. m. II Chr. 17. 8.

שוני מוני מלן.). Bonté, beauté, bonheur, les biens, la meilleure part: בשָׁב באָב Ps. 119. 66, (la bonté de la raison), la raison juste, l'esprit sain; raison juste, l'esprit sain; Ps. 27. 13, la bonté, la grâce, de l'Eternel; בּיָאָרָא Osée 10. 11, la beauté de son cou, son cou superbe; la passer devant toi toute ma bonté (majesté); בּיָרֶם טּוּבְּב עַלְםְּנָרְןּ Job 21. 16,

לוֹבְה f. (v. שוֹבָה). Bonté, le bien, félicité : בַּל־חַשּׁיבִּח אֲשֶׁר־צָּשָׂח הַי Exod. 18. 9, tout le bien que Dieu avait fait (à ו (Israel) אָפַרְתָּ שְׁנַיז טוֹבָרֶוּדְ Ps. 65. 12, tu couronnes l'année avec ta bonté, par tous les biens dont tu la combles; מוברור בל־פַבּיך 16. 2, mon bonheur ne vient que de toi; לָרָאוֹת בְּטוֹבֶת בְּחַירֵיך 106. 5, pour (voir) jouir de la félicité de tes élus; בְּרָבוֹת חַפּוֹבָח רַבּוּ אוֹכְלֵיתָ Eccl. 5. 10, avec l'accroissement des biens augmente le nombre de ceux qui les mangent; יָכְרָח־לִּר אֱלֹחֵר לְטוֹבָח Néh. 5. 19, souviens-toi de moi, mon Dieu, en bien, pour mon bien; עַמַיּהוֹ־דִּנְוַּרָּ אוֹהו Ps. 86. 17, fais parattre quelque signe (de ta bonté) en ma faveur.

מוֹרְיָהוֹ et מוֹרְיָהוֹ (agréable à Dieu) n. pr. 1° Tobie, Ammonite, Néh. 2. 10. — 2° Les fils de Tobie, 7. 62.—3° Tobie, Zach. 6. 10.

בְּיֶרֶיהְ כָּוּר : Exod. 35. 25, les femmes filaient de leurs propres mains; אָר אָר־יִחְצִיִּרם 35. 26, elles filaient des poils de chèvre.

Niph. passif: וְאֵחֲרֵי וְאַחָרֵי Lév. 14. 43, et après avoir été crépie; avec l'acc. אַחַרֵי וְשִּׂנֵו אָר־וַשְּׁנֵי 14. 48, après que la maison aura été crépie, enduite de nouveau.

רוֹשְלִים pl. f. Bandeaux, fronteau: Deut. 41. 18, (ces paroles) seront (écrites sur) des fronteaux entre vos yeux. On portait toute la journée, et on porte encore, en faisant sa prière du matin, des étuis, attachés au front et au bras gauche, qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod. 13. 1 à 10, 13. 11 à 16, Deut. 6. 4 à 9, 11. 13 à 21, écrits sur parchemin (v. קַּבְּילִּיקָר).

עולל Kal inusité. Hiph. Jeter: רְיָהָיָלִי I Sam. 18. 11, Saūl jeta, poussa, la lance (contre David); יְהָיבֶּלְ הַיְּהָּאָר Jér. 16. 13, je vous jetterai hors de ce pays; יַרְיִהָּילִי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְי אָלִידְיִּלְ אָחִיבְּאָרְ יְשִׁילִּי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלְּי אָלִידְיִּלָּר אָלִידְיִבּלְּי אָלִידְיִּלֶּל לְּחָיָבֵל לְּחָיָב Rituel, ils ont jeté sous l'épée, ils ont massacré, ton peuple Israel.

Hoph. Étre renversé, être jeté, rejeté: לְּהְּיִבְּיִל לֵּהְּיִבְּיִל Ps. 37. 24, lors même qu'il tombera, il ne sera pas brisé, ruiné, ou rejeté, abandonné; prom Job 41. 1, à sa vue seule on est renversé (de frayeur); Prov. 16. 33, les billets du sort sont jetés dans le giron ou dans le pan d'une robe: מַדְּרָּיִבְּיִל הַּיִּבְּעָל בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעֹ בִּיִּבְּעַל בְּיִבְּעִר הַיִּבְּעָל בְּיִבְּעַל בְּיבִּעַל בְּיִבְּעַל בְּיבָּעַל בְּיבָּע בְּיבִּעְל בְּיבָּע בְּיבָע בַּיִבְּעַל בְּיבָּע בַּיִבְּעַל בַּיבְּעַל בְּיבַּע בַּיבְּעַל בַּיבְּעַל בַּיבְּעַל בַּיבְּעַל בַּיבְּעַל בַּיבַּע בַּיבְּעַל בַּיבַּע בַּיבְּעַל בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבְּעַל בַּיבַּע בַּיבַע בַּיבַּע בַּיבַ בּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַיע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַע בַּיבַּע בַּיבַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּיבַּע בַּיבַּבְיבַּע בַּיבַּע בַּיבַּבְּע בַּיבַּיבַּע בַּיבַּבְיבַּע בַּיבַּיב בּיבַּבְּע בַּבְּבַּבְיבַּע בַּיבַּב בּבַּבְיבַּב בּיבַּבְּבַּב בּיבַּב בּיבַּב בּיבּבּבּבּבּב בּיבַּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּב

Pilp. Rejeter, transporter: יְם ְּחַחָּקְ קּבְּלְכְּלְּךְּ Is. 22. 17, vois! Dieu te rejette, te transporte d'ici (ע. הַלְּבֶּלְרָּ).

לוף 'Noyer: שַּׁלְּהְאַטְפּוּהְ וְסוֹתְ בַּשִּׁרְהָּ: Aboth, parce que tu as noyé, on t'a noyé, et à la fin on noiera ceux qui t'avaient noyé.

קטור סברב בָּדֶשׁם: Muraille מור מברב בְּדָשׁם: Ez. 46. 23, et un parapet les entou-rait.—2º Rang, rangée: שֵׁלְשָׁח טוּרֵד בְּוִירוּז I Rois 6. 36, trois rangées, assises, de pierres taillées; אַרְבֶּטִה שוּרֵי אָבֶן Exod. 39. 10, quatre rangs de pierres (précieuses).

לוני chald. m. (v. ציר אליהר.). Mont, rocher: חַרָּת לְטוּר רַב Dan. 2. 35, devint une grande montagne; דְּי מְשׁרָא אָרְאָוֶרֶח; בְּי מְשׁרָא אָרְאָוֶרֶח; אָרָן 2. 45, une pierre s'est détachée de la montagne.

שוש Voler impétucusement, fondre : אַכְלּר אַכְל Job 9. 26, comme un aigle qui fond sur sa proie.

אָרָת adv. A jeûn : קּרָת מָּרָת Dan. 6. 19, et se coucha, ou passa la nuit à jeûn.

קיְהָי Kal inusité. Pi. Tendre, tirer l'arc: מְּלְהֵהְי קּשְׁה Gen. 21. 16, loin comme les tireurs d'arc (sont éloignés du but en tirant), ou מְּבְיֵהֵי subst. trait, loin d'un trait d'arc.

קרות (ע. קבון). Moulin, meule: בחור בחור בחור בחור בשאר Lament. 5. 13, les jeunes gens portaient la meule (ou inf. pour לְּקְּחוֹרְן, ils employèrent les jeunes gens à moudre, à tourner la meule).

בְּשְׁחוֹרִים m. pl. וּבְשְּחוֹרִים (keri) Deut. 28. 27, et par des tumeurs à l'anus; ויְשִּׁיְרִים לְּחָם בְּחוֹרִים I Sam. 5. 9, et des tumeurs se formaient à leurs intestins (à l'anus) [v. מְחַרֵי חַנְּיָרֵב דְּנָיְרָב דְּנָיְרָב וֹ I Sam. 6. 17, des images d'or, qui représentaient cette maladie.

איני pl. f. Les reins (v. איני, couverts de graisse), comme בל et מידים l'intérieur de l'homme, siége de l'âme, de l'intelligence: אַנְי אָבָּהַי הְּבָּבָּהַ Ps. 51. 8, puisque tu aimes la vérité dans (les reins), l'intérieur des hommes; מְבָּבָּהָר, l'intérieur des hommes; מָבָּהָר, l'intérieur des hommes; la sagesse dans le cœur de l'homme?

ביקים (fut. יבְּיבוּן (fut. בּרִמּלֵית) Ecraser, 'moudre: בְּרִבּיִים Exod. 32. 20, et l'écrasa jusqu'à ce qu'il fût réduit en poudre; בּיִבְיִים בּיִבּיִם אַרִּבּיִם אַרִּבּים אַרִּבּים אַרַבּיִם אַרָּבּים אַרָּבִים בּיִבּים אַרָּבּים אַרָּבִים בּיִבּים אַרָּבִים בּיִבּים בּיִבּים אַרָּבִים בּיִבּים בּיִבּים בּיבִים אַרָּבָּים בּיבִים בּיבוּים בּיבִים בּיבִים בּיבוּים בּיבים בּיבִים בּיבים בּיבי

le visage des pauvres, les opprimezvous? קּטְדֵוּן לְאַדֵּוֹר אָשׁהָּדּ Job 31. 10, que ma femme moule pour un autre, c.-à-d. qu'elle soit sa servante, ou, selon d'autres, sa concubine; הַּבְּיִילֵּה וַשְּׁמִּדְּיִלָּה Eccl. 12. 3, et lorsque les meunières chômeront (ou les dents qui broient les aliments, les molaires).

קּשְׁמֵל (rac. מְחַבֶּי). Moulin : אָשְׁמַל הַשְּׁמֵל הַשְׁחַשְׁר בּכוֹ. 12. 4, quand le bruit du moulin, ou la voix de la meunière, baisse, diminue.

ישׁר בְּיִחְים (rac. מֵּים). Enduit: אֲשֶׁר בִּיְחְּשָׁב בַּיִתְּם Ez. 13. 12, où est l'enduit dont vous l'avez enduite?

שני יוצר יִרְסָס-יִּטִים Is. 41. 25, et comme le potier foule l'argile; איר בַּשִּים Nah. 3. 14, entre dans l'argile (pétris-la). — 2° Boue: אַבְּעָּיִבְּעָר Ps. 69. 15, retire-moi de la boue, afin que je n'y demeure pas enfoncé; יֵינְרְשׁׁוּ מֵיכִייִ רָשָּׁשׁ Is. 57. 20, et ses eaux jettent sur le rivage la vase et la boue.

רְיִי chald.m.(v. יִיים héb. 1°). Glaise: מְחַפַּף מִיקּאָ Dan. 2. 41, avec l'argile et la terre glaiseuse.

ליִנְית (ע. ר. מוּר 1°). 1° Muraille: מְּיִנְית חַשְּׁירִוּת חַשְּׁירִּת חַשְּׁירִת חַשְּירִת חַשְּׁירִת בּשִּׁרִת הַשְּׁירִת בּשִּׁרִת בּשִּׁרָת בּשִּׁר Ps. 69. 26, que leur chateau devienne désert; בְּיִרְתְּם וְּבְירִתְם בּירִת בְּעָם בּירִת בְּעָם בּירִת בְּעָם בּירִת בּעָם בּירִת בּעַם בּירִת בּעַם בּירִת בּעָם בּירִת בּערית בּער

תְּלֵל . avec suff. מָלִּר , rac. בְּשָׁרָּטְ). La rosée: מְשָׁרָ מִיּהְ Gen. 27. 28, de la rosée du ciel; מְּבֶּל אָמְרָחִי Deut. 32. 2, que mes paroles coulent comme la rosée; מָרַ מִּל אִרֹרְתְ מַלָּךְ Is. 26. 19, car ta rosée est une rosée de lumière, ou : comme la rosée qui tombe sur les plantes, de אִרְרָה.

לל chald. m. Rosée : דּבָטֵל שָׁמֶיַא רָצָטַבָּע

Dan. 4. 12, qu'il soit mouillé de la rosée du ciel.

Pou. Étre rapieceté : אַנְעָלוּת בָּלוּת Jos. 9. 5, et de vieux souliers rapiecetés.

קארם איל אים Is. 40. 11, avec son bras il rassemblera les agneaux; בַּיְמְלָּאִים Isam. 15. 4, Saul les compta d'après les agneaux de paque qu'ils avaient avec eux; selon d'autres, n. pr.: il les compta à Telaim.

קלֶר m. (const. יְלֵבְים). Agneau : קּלֵב אָיָד אָרָד I Sam. 7. 9, un agneau de lait (qui tetait encore; יְאַב וְיָבֶּלֶּח יִרְכּעּוּ בְאָדָר Is. 65. 25, le loup et l'agneau iront pattre ensemble.

שליח: Manteau, vêtement; spécialement celui qu'on porte en faisant la prière du matin, et aux quatre pans duquel pendent des franges (ציציז, v. Nomb. 15. 38, 39).

לְלֵל Kal inusité. Pi. Couvrir d'un toit : אַלְלָּשׁי וְיִבְּלֶּלָשׁי Néh. 3. 15, il bâtit la porte et la couvrit d'un toit.

לְלֵל chald. Aph. (ע. פְּלֵל). Se mettre à l'ombre : מְּדְרֵתוֹ מְּרָא Dan. 4. 9, les bêtes de la campagne se couvrent, s'abritent sous son ombre (ע. לַצֵּל).

마 마 마 . pr. Telem, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

י שלטן n. pr. m. Esdr. 2. 42.

אָםֶטְ (inf. רְּמָיְאָ, fut. רְּיִבְּאָ Etre impur, immonde: הְּשָּׁרְאָר Lév. 15. 32, et qui devient impur par cela; אָסָרְהוּ, 18. 25, le pays est devenu impur, corrompu; נְיָבְיל 12. 2, elle sera impure pendant sept jours.

Pou. pass.: מְשִׁי לֵאׁ מְשְׁיָּבְּאׁה Ez. 4. 14, mon ame n'a pas été souillée.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: בּיְהָשָׁ אִּשְׁמַיִּהְ אִלֹּאַ Lév. 11. 43, ne vous souillez pas par ces animaux; avec בּי בּיִשְּׁמָה וְהַשְּׁאַבּ 11. 24, et par ceux-ci vous vous rendrez impurs.

Hothp:: אַדֵּר אָטֶּר הְטַמָּאָד Deut. 24. 4, après qu'elle a été souillée.

אֹבֵעְ adj. (fém. רְּבָּבִיםְ). Impur, immonde: אָבָי בְּבָּי, רְּבָּבִיםְ בְּּחָתָּהְ Lév. 5. 2, une chose impure, une bête immonde; שִּי בּיבִּי אַבָּיבִים אָנִבּי בַּיבָּי אַנִּיבִים אָנִבּי בַּיבָּי אַנִּיבִים אָנִבּי בּיבִּי אַנִּיבִים אָנִבּי בּיבַּי אַנִּיבִים אָנִבּי אַנִּיבִים אָנִבּי אַנִּיבִים אָנִבּי Is. 6. 5, je suis un homme dont les lèvres sont impures; homme de réputation.

אַנְאָר f. Impureté : בַּנְבוּר טָמְאָר הְחַבּּל Mich. 2. 10, pour son impureté elle sera dans les douleurs; le pays sera détruit, ruiné, parce qu'il a été corrompu (v. I et II (תְּבַּל).

רְנִימְיֵם אָם inusité. Niph. Étre impur (v. אָטָטְ): בְּטִימָם בָּט וְנִיטְטָן Lév. 11. 43, de peur que vous ne soyez impurs par ces choses; בְּעִינִיבָּט Job 18. 3, (pourquoi) sommes-nous comme impurs à vos yeux, c.-à-d. méprisés par vous; selon d'autres, comme בּעָא, être bouché, et ils traduisent: Lév., de peur de vous abrutir; et Job, pourquoi passons-nous pour des brutes à vos yeux?

Niph. Se cacher: וְהְשָּׁפֵּן מָבֶּטָּר Is. 2. 10, et cache-toi dans la poussière.

Hiph. Cacher: וַנְּלְכֵּר נַיְּמְמָני II Rois 7. 8, et ils s'en allèrent, et les cachèrent. באַמְמִני Rituel, et à conserver les mets chauds.

אָלֶטְ m. Panier : מְּמֶנֶא הְשְׁרָא Deut. 26. 2, tu les placeras dans un panier. אור היידי היידי בּעְעָה היידי מונוער מ

אָנְכְּתוּ Kal inusité. Pi. Salir : אֵיכְכָּתּא בְּמָתְּאַ Cant. 5. 3, comment pourrais-je les salir?

קְּעָרוּ, אָטָלְוּ (ע. הְּעָּהְ) Kal inusité. Hiph. Égarer, séduire : דְּטְבּי צָּרִי Ez. 13. 10, (parce qu')ils ont séduit mon peuple.

בשנים בילים בילים בילים וול Goûter, trouver du goût, manger, sentir, apprécier: אַבְּל יִיְשָׁבַּם־לּוּר Job 12. 11, (comme) le palais qui goûte les mets; בְּלָהְ לָּיָם לְּיָתָם לְּיָתַם וֹּלְאַר אַבָּל I Sam. 14. 24, et tout le peuple ne prit pas de nourriture, s'abstint de manger; בּיִבְּיִבְּי אָבְיִרְ אָרְ־אַשֶׁר אַבַּל II Sam. 19. 36, ton serviteur peut-il trouver du goût à ce qu'il mange; בּיִבְיוֹב בַּיִרְיָבָּי עָבְיִר אָר בִּיב עַבְּיִךְ אָר בְּשֶׁר בַּיִר בְּשִׁר אַבָּל 1. 18, elle a senti, elle s'est aperçue, que son trafic est bon; Ps. 34. 9, appréciez et voyez combien l'Éternel est bon.

עָעָט chald. Pa. Faire goûter, donner à manger: בְּשְׁבָּא כְּחוֹרִין רְטַבְּמוּנֵה Dan. 5. 21, on lui fit manger de l'herbe comme aux bœufs.

יָהָיָה שַׁנִמּוֹ : 1º Goût (עַבַּם . v. מַצָּם). 1º Goût עניבר לישר הישבר Nomb. 11. 8, et (la manne) avait le goût d'un pain pétri avec de l'huile, ou comme du gras de l'huile; שַׁבְּר טֵיְבִּמוֹ בּוֹ Jér. 48. 11, son gout lui est demeuré. - 2º Sens, raison: יְטֵעֵם יְקֵוּים יָקַח Job 12. 20, il ôte la raison aux vieillards; אָשֶׁרוֹ יָמָרוּ וְסָרָה פעם Prov. 11. 22, une belle femme, sans esprit, insensée; מָשׁנּוֹתוֹ צֶּת־שַׁבְּמֹ Ps. 34. 1, lorsqu'il déguisa sa raison, lorsqu'il contresit l'insensé ; מָשִׁרבֵר עֲשָׁם Prov. 26. 16, ceux qui répondent, conseillent sagement, sensément. -3º Décision, ordre : מָשַּבֶּה וּגִּלֹלָרוּ Jon. 3. 7, par ordre du roi et de ses grands. On appelle טְּנָמִים les signes massorétiques.

DVO chald. (v. בְּשׁבָּע héb. 3°). Ordre, commandement: בְּרְבַּעָבּע אֶלָה ְהַשְּׁרָאֵל Esdr. 6. 14, par le commandement du Dieu d'Israel.

DMP chald. m. 1° Goût: מְּבֶּבֶּם תַּקְרָא Dan. 5. 2, (Baltasar ordonna) dans le goût, la saveur, du vin; déjà plein de vin. — 2° Sens, raison: דָּנִיאֵל הַחָרֵב בַּיָּא Dan. 2. 14, Daniel répondit avec prudence, réflexion et raison;

מַבְּטָא (6.3, afin qu'ils leur rendissent compte; לא־שָּׁמִי צְּלָיְהְ מֵלְנָא מְּעֵם (3.12, ils n'ont pas dirigé leur esprit sur toi, o roi! (ils ne t'obéissent pas). — 3° Ordre: מַרְיָם לְּכֹם בְּעֵם (בּבּיִר שִׁים חַעֵּם (19, et de moi est parti l'ordre; מַרְיָם לְכֹם בְּעֵם (5, 9, qui vous a donné l'ordre; בְּבָּלַר (qui donne des ordres.

עני אָר־בְּנִיךְכָם Charger : פֵצָט אָר־בְּנִיךְכָם Gen. 45. 47, chargez vos bêtes, ou : piquez-les, pour les faire marcher.

Pou. Etre percé : מְּלֶבֵּי חָרֶב Is. 14. 19, ceux qui ont été percés, frappés par l'épée.

איר פּליבים איני, רמכ. במוּלי. Les enfants: בְּשָּׁבְיבִיםְּלִיבְּיבְּלִיבְיבִּלְּבִיםְּלָּבְּיבְּבְּלִיבְּיבְלִּבְיבִּלְּבִיבְּלְבִּיבְּלְבִיבְּלְבִיבְּלְבִירִּבְּלְבִיבְּלְבִירִּבְּלְבִירִבּלְּבִירְ לְבֵּרְ נִשְּׁבְּרִ בְּעָבְּרִים לְבֵּרְ מִשְּׁבְּרִים לְבֵּרְ מִשְּׁבְּרִים לְבַרְ מִשְּׁבְּרִים לְבַרְ מִשְּׁבְּרִים לְבַרְ מִשְּׁבְּרִים לְבַרְ מִשְּׁבְּרִים לְבּרִים לְבִּרְ בּעְבָּרִים לְבִּרְ בִּעְבְּרִים לְבַרְ מִשְּׁבְּרִים לְבִּרְ בַּעְבָּרִים לְבַרְ מַשְּׁבְּרִים לְבִּרְ בַּעְבָּרְיִם לְבִּרְ בַּעְבָּרְיִם לְבִּרְ בַּעְבָּרְיִם לְבִּרְ בַּעְבָּרְיִם לְבַּרְ בַּעְבְּרִים לְבַּרְ בַּעְבָּרְיִם לְבַּרְ בַּעְבָּרְיִם לְבַּרְ בַּעְבְּרִים לְבַּרְ בַּעְבְּרִים לְבִּרְ בַּעְבְּרִים לְבִּרְ בַּעְבְּרָּבְּרִים לְבִּירִם לְבִּיבְּרִים לְבִּרְ בַּעְבְּרִים לְבִּרְיִם לְבִּיבְּרִים לְבִּרְ בַּעְבְּרִים לְבִּירִים לְבִּירִים לְבִּרְ בַּעְבְּרִים לְבִּרְ בַּעְבְּרִים לְבִּירִם לְבִּרְיִם לְבִּרְיִם לְבִּרְיִם לְבִּירִם לְבִּרְיִם לְבִּירִם לְבִּרְיִם לְבִּירִם לְבִּירִם לְבִּירִם לְבִּיבְּיִם לְבִּיבְּיִם לְבִּיבְּיִם לְבִּיבְּיִם לְבִּיבְּיִם לְבִּיבְּיִם לְבִּיבְּיִם לְבִּבְּיִם בּיִבְּבִּים לְבִּיבְּיִם לְבִּיבְּיִם לְבִּיבְּיִם לְבִּבְּיִם בְּבְּבִּים בְּבִּבְּיִם בּיִּבְּים בּיבְּבִּים בּיבּים בּבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבְּיבִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיב

* אַפָּה f. Une goutte, Aboth.

קשְׁלָּתוּ inusité. Pi. 4º Étendre: דְּיִמְיִנִי נְּמְּחָח שְׁמָּיִח Is. 48. 13, et ma droite a étendu les cieux.— 2º Soigner: בְּיִבְּיִתִי וְרְבִּיתִי Lament. 2: 22, ceux que j'ai soignés (emmaillottés) et que j'ai élevés.

תוח אות אות בין ישני אות וויין אות אות אות אות בין וויין אות בין אות

היבש לו מְסְנֶּרְת בּשְׁתְּי . Un palme: תְּיַבְשׁ לּוֹ מְסְנֶּרְת בּשׁתְּי . Exod. 37. 12, il fit autour (de la table) une bande, bordure, haute de quatre doigts.

לְּבְּרִים m. pl. Action de soigner, d'emmaillotter: מֹלְלֵבֵי בְּשָּׁחִים Lament. 2. 20, de petits enfants, objet de leurs

tendres soins (qu'elles emmaillottaient); v. ਸਬੂਹ 2°.

לְפַלּ Attacher, imputer, ajouter: Ps. 119. 69, les superbes! ils forgent, fabriquent, des mensonges contre moi, ils m'imputent faussement de mauvaises actions; אַמָּר עֵּלִי שָׁקֶר עֵּלִי עֵּלִי עָּלִי עַּלִי עַּלִי עַּלִי עַּלִי עַּלִי עַּלִי עַּלִי עַלִּילִי עַלִּיבְּעַלִּי Job 13. 4, vous imputez faussement, vous fabriquez des mensonges; אַמָּר עַלִינִי 14. 17, tu as ajouté à mes péchés, tu m'en imputes plus que je n'ai commis.

יַּטְלָא Petits enfants (v. מַפְלָא Rituel, les petits enfants et les femmes.

קלְּבֶּל m. Prince, capitaine, chef: Jér. 51. 27, nommez contre elle un prince, un capitaine; plur. יְבַּקְּרָרֵיָּךְ, Nah. 3. 17, et tes chefs.

קבּטְי Dandiner, avoir une marche affectée: קימור הַלּוֹדְ וְטְּמוֹרְ הַלַּכְּיָת Is. 3. 16, elles marchent à petits pas, d'une marche affectée, en dandinant (v. קבּ) à la manière des enfants.

לְפַרָּי, י. מְּמְרִיךְ, chald. m. (plur. יְמִמְרִיךְ, v. יְמָמְרִיךְ. Ongle: יְמָמְרוֹתְי מְצְמָרִין Dan. 4. 30, et les ongles (de Nabuchodonosor) devinrent comme les griffes des oiseaux; יְנִימְרֵיִה בִּירְנְיָשׁ 7. 19, et les ongles (de la bête) étaient de cuivre.

שַּׁשְׁשְׁ בּּנִים gras; au fig. être sot, stupide: אָפָע מַתְּלֶב לְּנָת Ps. 119. 70, leur cœur est gras comme la graisse, c.-à-d. matériel, stupide.

• নিশ্র্টার্ট f. Sottise, naïveté: লাচ্চু ন্মান্ত্র les sottises, les naïvetés de la bouche (আল্লু un sot).

마한 (goutte, perle) n. pr. Taphath, fille de Salomon, I Rois 4. 11.

קרר Continuer, agir sans interruption: וְדָלֶּתְ שֹׁרֵד Prov.19.13, et (comme) une gouttière qui coule sans cesse; איש שרור שווי un homme occupé, affairé.

לְבְרֵי chald. Chasser, repousser: מְבִרי Dan.4.30, il fut repoussé d'entre les hommes; וּמִן־אַנָּשָׁא לָּהְ בֶּיִרִירן 4. 29, et on te chassera de la compagnie des hommes.

טְרָנוֹם cheth. pour שָּבָם Ruth 3. 44, avant que.

לְחַרָּת Kal inusité. Hiph. Charger: אַקּרְבְּרִי יְטִרְיַתְ עָבּ Job 37. 11, il charge le nuage même dans la pureté de l'air, ou : la pureté de l'air pèse sur les nuages, les dissipe; ou : il le charge de pluie, de fécondité (v. רְדָּיִ

קרוּ עָלֵר לְּמֵרַת : תְּרוּ עָלֵר לְמֵרַת Is. 1. 14, elles me sont devenues à charge; בְּחַבְּיֵם וּמְשַׁוֹאֲכֶם Deut. 1. 12, (comment porterais-je seul) le poids et le fardeau de toutes vos affaires?

לְרִי (לְּרִיתְּ שְׁרִיּתְ מְּלְּרִי מְּלְּרִי שְׁרִיּתְ לְּלְרִי מְּלִיתְ עְּרִיתְּ Jug. 15.15, une machoire d'ane (fratche) pas encore desséchée; וּמַבֶּּת מְרִינְיתְ Is. 1.6, et une plaie humide, saignante, ou: une plaie récente.

D, adv. Avant, avant que, pas encore, souvent avec les prép. n et n : יבשרם הילרה Ps: 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées; בְּטֵרֶם Is. 66. 7, avant d'être en travail, elle a enfanté; avec l'infinitif; אַכֶּם לָרָח חֹק Soph. 2. 2, avant que le jugement soit enfanté, prononcé; avec x5: 2. 2, avant que (le בְּטַרֶם לֹא־רַבוֹא עַלֵּיכֵם jour de la colère de Dieu) éclate contre vous; פְּטֵרֶם שוּם־אָבֶן אֱל־אָבֶן Agg. 2. 15, avant qu'une pierre eût été placée sur une autre (pour bâtir le temple); וּשִׁמוּאֵל טֵרֵם רַדַע אַח־רֵי I Sam. 3.7, Samuel ne connaissait pas (la voix) de Dieu, ou sa manière de se révéler aux prophètes; avec le futur : יָטֶרָם יִגָּלָה אֵלָיר 3.7, et la parole de Dieu ne lui avait pas encore été révélée; טַרַם רַצָּבֹרוּ Jos. 3.1, avant de passer (le Jourdain).

bête sauvage), et personne ne vous

אַם־טַרֹף יָטַרָף : Niph. Etre déchiré Exod. 22. 12, s'il a été déchiré par une bête; מַל־דַייּוֹצָא מֵחָנָה יְטֶרֶף Jér. 5. 6, tous ceux qui sortent de ces villes seront déchirés.

Pou. Etre dévoré : אְסֵלוּ אַלַהַ פֿרָם Gen. 37. 33, Joseph a été dévoré.

Hiph. Donner de la nourriture, חסערימני לחם הקר Prov. 30. 8, הטרימני לחם הקר donne-moi la nourriture qui m'est nécessaire pour vivre.

יוף adj. (v. אַרַבּ). Arraché: אַלַרוּדוּרָת קרה בפרה Gen. 8. 11, portant dans son bec une feuille d'olivier arrachée (selon d'autres : une feuille fraiche, verte).

יוף m. 1° Feuille : בַּל־טַרָפַר צָּמְרָחַה Ez. 17.9, toutes les feuilles de sa végétation, de ses rejetons. — 2º Proie: יות אור ללביא שרת Job 38. 39, prendrastu la proie pour la lionne? מָטֶרֶת בָּנִי עָלִיתָ Gen. 49.9, mon fils, tu es monté avec la proie (exact.: de la proie, c.-à-d. de la chasse); מַחַרְרֵי־שָׁרֶם Ps. 76. 5, plus que les, (ou du haut des) montagnes de proie, où il y a des animaux ou des brigands qui vivent de proie. — 3° Nourriture (v. ניִידִי טֵרֶם Hiph.) : וִייִדִי טֵרֶם בּבֵּיחִד Mal. 3. 10, et qu'il y ait de la nourriture dans ma maison ; נַּתְּקַרְטֶּרֶם Prov. 31. 15, et elle donne, partage, la nourriture à sa maison.

기위기 f. (ce qui est déchiré); spécial. du bétail déchiré par des bêtes sauvages : יָרַפָּח לֹאִ־חַבָּאחָר אֲלֵיף Gen. 31. 39, je ne t'ai pas rapporté, ou : je n'ai pas porté en compte le bétail déchiré par les bêtes sauvages ; וָבֵלָת וּטָרֵפָת לֹא רֹאכַל Lév. 22. 8, il ne doit pas manger d'une bête morte d'elle-même, ou déchirée par une autre bête. Plus tard on nomme par extension לבוקשה toute bête tuée autrement que de la manière prescrite, ou quand elle était malade.

chald., les Terphaléens, un des peuples transférés d'Assyrie en Samarie, Esdr. 4. 9.

* אָרַקּלִין L'interieur d'une maison, d'un palais, opposé à vestibule : פַּדַר Aboth, pour pouvoir שׁמְתַבֶּב לְטְרַקּלְין entrer dans l'intérieur du palais.

י Yod, יוד ou יוד dixième lettre de l'alphabet. Signifie comme chiffre 10. Il se permute avec א. Exemples : רוצר trésorier, et אוֹנֶר trésor; פֿרָדר et אָדָר un, unique; אַלְלֵּר (Hiph.) gémir; אַלָלָר hélas! malheur! Avec הייה et היה tendre, jeter; קַלַהְ et חַלַהְ aller; avec י, v. י et les verbes נַחֵר מַא יוּד . Avec הַ: הַאַב et הַאַב désirer, souhaiter.

בָּי לִפְצִוֹתֵיךָה :Désirer, aimer (ע. בָּאַב): פָּי לִפְצִוֹתֶיךָה ראַבְּתִּר Ps. 119. 131, parce que je désirais, j'aimais, tes commandements.

קאר (אָרי: Convenir, appartenir: בָּר לְּךָּ רָאָתָּדוּ Jér. 10. 7, car à toi convient, appartient (le règne, la gloire); selon Kimchi, de la racine רַאַרו.

יאור (v. יאר).

יאָזוֹיִד (exaucé de Dieu) n. pr. m. 1° Jér. 35. 3. — 2° Ez. 11. 1.

7

י אַזְנְיְהוּ n pr. m. 1º II Rois 25. 25; יְזַכְּרָדּוּ Jér. 40. 8. — 2º Ez. 8. 11.

וֹאִיר (l'illuminé de Dieu) n. pr. m. 1º Jaïr, fils de Manassé, Nomb. 32. 41. — 2º Jair de Galaad, juge dans Israel, Jug. 10. 3. — 3º Jaïr, père de Mardochée, Esth. 2. 5. Patron. באררי II Sam. 20. 26.

וְאַל (Kal inusité). Niph. Etre sot, fou, agir follement : אַשָּׁר הַשָּשִׁר הַעָּאָטָר הַעָּאָני Nomb. 12. 11, ce en quoi nous avons agi follement, et que nous avons péché; אלא Jér. B. 4, ils sont insensés; אלאַט Jér. B. 4 וא שלרי צען Is. 19. 13, les princes de Tanis sont devenus insensés; קרב אַל־דַובָּדִים

וְנְשֵּלֵּא Jér. 50.36, l'épée est tirée contre les devins imposteurs, et ils devicndront, paraîtront, des insensés.

II '뜻' (Kal inusité). Hiph. 1º Commencer, entreprendre, essayer, se décider, consentir: הוֹאִיל מֹטָּח בָּאֵר אַת־חַהוֹרָח Deut. 1. 5. Moise commença à expliquer la loi; exact. il commença, il expliqua, etc.; דעַרד־נָא דוּיאַלָּתִּר לְדֵעָבר Gen. 18. 27, puisque j'ai osé parler; צַיּוֹאֵל דוליי לְשֶׁבֶּה אֶת־הָאִישׁ Jug. 17. 11, le lévite se décida à demeurer chez l'homme; דוֹאַל־נָא וְלִרן 19. 6, consens, je te prie, a rester la nuit; וַיּאֵל לַלְכֵּח I Sam. 17. 39, il essaya de marcher ; אַלוּהָן Job 6. 9, si Dieu voulait, qu'il plaise à Dieu.— פי יַשל שָׁאוּל אַר־רָוֹעָם I Sam.14. 24, Saul avait adjuré le peuple (de אַלַה serment) (ou Hiph. de אַלָּה pour הַיַּאַלָּה, verbe). אַלָּח

et אור m. Fleuve, presque exclusivement le Nil : בַּל־דַובָּן דַיִּלּוֹר דַיִרָאֹרָה בייליקי Exod. 1. 22, tous les enfants males qui nattront, jetez-les dans le וופעיפ; אַטָּר־בָּיָאֹר הַמְּאָת 7. 18, les poissons dans le fleuve (le Nil) mourront; אָרָר הַנָּח לְּטְשַׁח דַיִּרָאֹר Dan. 12. 5, l'un était en deçà sur le bord du fleuve; וְצַלְחַה בָאוֹר בְּאַר בָּאַר elle sera tout inondée comme d'un fleuve; le plur. יאֹרִים ruisseaux, canaux : בארות יאדים בפוע Job 28. 10, il ouvre passage aux ruisseaux dans les rocs, ou il les fait jaillir en fendant les rocs; על־נַחַרֹּחָם עַל־רָאֹרָיחַם Exod. 7. 19, sur ses fleuves et sur ses ruisseaux.

 tu as dit : C'est en vain, je n'espère rien de toi.

Pi:: לְיָאֵשׁ אֶּד־לְּבְּּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines), de ne plus y penser.

* Hithp:: אָבְּלְּתְּרְבָּשׁׁׁ מִנְ דְשׁנּּרְעָשׁׁרּ Aboth, ne te soustrais pas, ou n'imagine pas d'échapper au châtiment, à la punition d'un forfait.

ח יאשיה n. pr. m. Zach. 6. 10.

יאִשְיהוּ n.pr.m. Josias, roi de Juda, restaurateur du vrai culte, II Rois, chap. 22 et 23.

ראָן (ני מְאָר בּי מְאָנְשֵׁים: Convenir, appartenir, consentir (ע. מְאָרְ בְּיִאֹר בְּאַר לְנִי רְאָבְּיִשׁים: Gen. 34. 22, seulement sous cette condition ces hommes seront à nous, ou feront ce que nous désirons; בַּאַרוּיִם II Rois 12. 9, et les prêtres consentirent, convinrent.

יָאַחְרֵי n. pr. m. I Chr. 6. 6.

בֹב' (Kal inusité). Pi. S'écrier : אָקרָא Jug. 5. 28, la mère de Sisara dit, s'écria; selon d'autres : regarda, chercha des yeux (v. בָּבָּוּ et הַבָּבָּ).

בול ה. (rac. בבלה). Produit, production, fruit: בבלה בבלה בלה, Lév. 26. 4, la terre donnera ses produits; במאבל Deut. 32. 22, il dévorera la terre et ses produits; וְצִרן ְרְבוּלְּם Deut. 32. 22, il dévorera la terre et ses produits; וְצִרן ְרְבוּלְ מַנְּתְּיִם Hab. 3. 17, les vignes ne porteront plus de fruits; בבול ברול ברול Job 20. 28, les produits (les richesses) qui sont dans sa maison seront enlevés, ou: les gens de sa maison, ses enfants, seront chassés, exilés.

קבּוֹכִי n. pr. Jebusi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, et nom de peuple, les Jebuséens qui habitaient les montagnes, Nomb. 13. 30.

기구? (l'élu) n. pr. Jebahar, fils de David, II Sam. 5. 45.

177; (l'intelligent) n. pr. 1° Jabin,

roi de Hasor, Jos. 11. 1. — 2º Jabin, roi des Chananéens (qui régna dans Hasor), Jug. 4. 2.

יביש (v. בָבֶשׁ). וְבֵרִשׁ).

Hoph. Etre amené, conduit, offert, porté: לְּבְּלֶּהְ: Ps. 45. 15, en habits brodés elle est amenée au roi; לְּבָּלָהְ: Is. 53. 7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; בַּלֶּלְהָ: Is. 18. 7, un présent sera offert; לְבָּלִרִי יִּבֶּל חְּבָּלְרִי מִּבְּל חַבְּל Osée 12. 2, et de l'huile est apportée (offerte en cadeau) en Egypte; בַּבֶּבֶר אִּבֶּל חָבָּב Job 10. 19, je n'aurais fait que passer du sein de ma mère dans le tombeau; exact. j'aurais été porté, etc.

לבּל chald. Aph. Apporter, faire transporter: יְבֵּילֵּא דִּי בָבֶל דִּמּירְלָא דִּי בָבֶל בּצֹיר Esdr. 5. 14, et qu'il avait fait transporter au temple de Babylone.

יְבֶל m. (v. יְבֶל ts. 44. 4, comme פַּצְרָבִים עַל־יִבְלִּר־טָּיִם Is. 44. 4, comme les saules plantés sur les ruisseaux; 30. 25, des ruisseaux, des eaux courantes.

לְבֶּל n. pr. Jabal, fils de Lamech, Gen. 4. 20.

יְלְּלֶעְ (qui consume le peuple) n. pr. Jebléam, ville de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11.

ארֹרַבָּלֶּת (v. יְבֵּלֶת) adj. Suppurant: ארֹרַבָּלֶּת Lév. 22. 22, ou (une bête) qui a des plaies qui suppurent, ou des pustules.

DP, (Kal inusité). Pi. Remplir les devoirs de beau-frère envers sa bellesœur, la veuve de son frère qui n'a pas laissé d'enfants, et l'épouser: **En l'épouser : **En l'épouser

קהָה אָהָה אָדְרּדְּ וְיַבְּּם אֹהָה Gen. 38. 8, approche de la femme de ton frère, et épouse-la; לא אָבָח יַבְּבָּח Deut. 25, 7, il ne veut pas m'épouser (remplir ses devoirs de beau-frère); v. יָבָם.

לְבֶּל m. Beau-frère, en rapport de la veuve de son frère : פַּאַן יְבָּפִי Deut. 25. 7, le frère de mon mari refuse.

רְבֶּמְתוֹ: תְּבֶּם, Belle-sœur: יְבָּמְתוּ: Deut. 25. 9, sa belle-sœur, la veuve de son frère; רְבִּמְתוּךְ: Ruth 4. 15, 16, ta belle-sœur, la veuve de ton beau-frère, du frère de ton mari.

יְרְנְאֵל (que Dieu a fait bâtir) n. pr. 1° D'une ville de Juda, Jebnéel, Jos. 15.11. — 2° D'une ville de Nephthali, 19. 33.

יְבְנְהָ n. pr. Jabneh, une ville des Philistins, II Chr. 26. 6.

וֹרְנְיָה (que Dieu édifie) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

ְרְבְּיָהְ (Meme signif.) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

וְבְּלֹח n. pr. d'un torrent près du mont Galaad : מַצְבֵר יֵבֹּק Gen. 32. 23, le gué du Jabbok.

וְבְּרֶבְיְהוּ (béni de Dieu) n. pr. m. Is. 8. 2.

ּרְשָׁׁם! (l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

רְבָשׁר , יובליש et יְבנּישׁר , plur. יְבָּשׁר , inf. יְבְּשׁר et יְבנּישׁר , plur. יבּישׁר et יְבנּישׁר et et ec, aride: יְבַשָּׁר הָשִּׁרְ Gen. 8. 14, la terre fut sèche; יְבְשָּׁר הָשִּיִם מַצֵּל הָאָרְ 58.7, jusqu'à ce que les eaux qui étaient sur la terre fussent séchées; יְבִּשׁ הָבִיּך Is. 15. 6, l'herbe se séchera, se fanera; יְבִּשׁ הִיבִּשׁ הִיבִּשׁ הַבְּשׁר Zach. 11. 17, son bras deviendra sec, exténué; יְבִנּשׁ הְּבָרֵי Osée 13. 15, sa source tarira.

Pi. Rendre sec, dessécher: רְרְּנְיִן נְבָּאָרִי אַרְבֶּשׁ־בְּּיֶם Prov. 17. 22, un esprit triste dessèche les os; אוֹעָר בָּיָם וַרְבָּשׁרּאּ Nah. 1. 4, pour יְרַיְבְּשִׁרָּא (ou fut. du Hiph.), il menace la mer et la dessèche.

ווֹאָטְר־רוֹנְרִשׁ רֵי אָּדִּיםֵּר: יְיְאָדִּיםְיּ זְיְ אָדִּיםְיּר קם־סוּקּ Jos. 2. 10, que Dieu a séché les eaux de la mer Rouge; דוֹבְשְׁקִּיּ נַץ לָּת Ez. 17. 24, j'ai séché l'arbre vert. — 2° Intrans.: חיביש קייביש Joel 1. 10, la vigne est desséchée, le vin est perdu (v. II יָבָשׁ).

II ביש יְבֶּלְבְּי (v. מִישׁה) Avoir honte : אַבְּעָבְרּ Is. 29. 22, Jacob ne sera plus confondu; אַבּרישׁר לאַ־יבּרישׁר Jér. 6. 15, mais ils ne sentent pas la honte, ils ne rougissent même pas.

לב"ל adj. (fem. השֶבֶי). Sec, aride: בָּי בָּב Ez. 17. 24, un arbre sec; שַּשְׁי Nomb. 11. 6, notre âme est dans la langueur; הַיְבַשׁיה Ez. 37. 4, os secs.

יביש et יביש n. pr. 1° Jabes, ville en Galaad, I Sam. 11. 1, Jug. 21. 8. — 2° Jabes, père de Sellum, II Rois 15. 10.

Gen. 1. 9, et que l'élément sec, la terre, paraisse; תְּבֶּהְשָׁהְ רָּפְּרָּ בְּיִשְׁהַ Ps. 66. 6, il a changé la mer en une terre sèche; בְּבָּבְּשָׁה בַּבְּבָּעָה Exod. 14. 22, à sec, à pied sec, ou sur un sol sec.

וְיַבְּשָׁת יָדִיר : (Même signif.): יְבָּשְׁת Ps. 95. 5, et ses mains ont forme le sec, la terre.

לָאִד : chald. f. (Même signif.): לָאִד אִרָּה אֲנִשׁ עַל־יַבְּשְׁתָּא Dan. 2. 10, il n'y a point d'homme sur la terre (qui, etc.).

בְּלְּנְבִים Labourer : part. וּלְּיֹנְבִים II Rois 25. 12, et comme laboureurs.

בְּתֵּן לָּדֶם מְּרָמִים וְינֵבִים m. Champ: יַּתֵּן לָּדֶם מְרָמִים וְינֵבִים Jér. 39. 10, il leur donna des vignes et des champs.

יְנְכְּהָה et יְנְכְּהָה (endroit élevé) n. pr. Jagba, une ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35.

וְרְלְיְהוֹ! (que Dieu rend grand) n. pr. m. Jér. 35, 4.

Pi. Affliger: בְּנֵרְ בְּנֵרְ בְּנֵרְ בְּנִרְ Lament. 3. 33, (pour יַבְּיָּגְּיִם) [ce n'est pas volontiers] qu'il afflige les enfants des hommes (ou fut. du Hiph).

קרוֹן m. Chagrin, douleur: רְרוֹרָרָבְּם marchi, den. 42. 38, vous ferez descendre (ma vieillesse) ma tête grise, avec douleur, chagrin, dans le schéol; רְנוֹן רַאַנְיוֹן וַאָּנְיוֹן Is. 35. 10, et le chagrin et les gémissements fuiront, en seront bannis; יְרוֹנְיִם בְּירוֹנִים Jér. 31. 13, je les réjouirai après leur affliction.

רוֹין (résidence) n. pr. Jagur, une ville de Juda, Jos. 15. 21.

ְיָנִיע adj. (rac. יְנִיע כֹּחָ:). Fatigué: יְנִיע כֹּחָ: Job 3. 17, les fatigués, ceux dont les forces sont épuisées.

יְנִיעַ m. (rac. יְנֵיעַ). 1° Travail, effort: רְנִיעַ עַפַּר קּרִיעַ עַפָּר Gen. 31. 42, le travail de mes mains; יְנִיעָדְ אַלָּד יְנִיעָדְ Job 39. 11, lui abandonneras-, confieras-tu, ton travail.—2° Le produit du travail, l'œuvre, le bien, la richesse : פָּר חִמָּאַס רְנִּידַ עַּקְּדְּךְ Job 10. 3, que tu me rejettes, moi, l'ouvrage de tes mains; דְּנִידַ מְאַרִיְם Is. 45. 14, les produits de l'Égypte; דְּנִידַ אֲבוֹחֵים שור אַריב אַבוֹחֵים Jér. 3. 24, les biens de nos pères.

וְנִיעָה f. Fatigue : וְנִיעָה Eccl. 12. 12, beaucoup mediter, ou precher, est une fatigue pour le corps.

יְּלְלִי (l'exilé) n. pr. m. Nomb. 24. 22.

יבע (fut. ירבע, v. רבות) Travailler, sc fatiguer, s'appliquer, se lasser : לַמַּח־נַּת וובל איגע Job 9. 29, pourquoi donc travaillerais-je en vain? avec אַל־תִּינֶע : ל לְּחַשְּׁשִׁידי Prov. 23. 4, ne te fatigue point a t'enrichir; avec אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָגַיְנֶת בָּה בּ Jos. 24. 13, une terre dont tu ne t'es pas fatigué, qui ne t'a pas coûté de peine, de travail; בַּאֲשֶׁר יָנָעַהְ מִּנְעוּרָיָהְ Is. 47. 12, auxquels tu t'es appliquée des ta jeunesse ; avec l'acc. : בַּן דָרוּ־לָּךְהַ אֲלָטֵוּר רְנֶעָהְ 47. 15, ainsi seront pour toi ceux que tu as consultés, fréquentés, avec tant de zele ; יַגַעָּהִי בָּאַנְחַרָּר Jér. 45. 3, je me suis lassé dans mes gémissements, à force de gémir; פרי־יַנְעָהַן בָּר ישראל Is. 43. 22, tu t'es lassé de moi, Israel (ou: sous-entendu אל, tu ne t'es pas appliqué à moi, à me plaire).

Pi. Fatiguer: אַל־מְיַנְּעְ Jos. 7. 3, ne fatigue pas, n'y conduis pas tout le peuple; צַמַל תַּמְּמָלִים הְּיִנְעָנִי Eccl. 10. 15, le travail des insensés les

accable.

Hiph.: מֵעוֹנְהָדְהְ Is. 43. 24, tu m'as lassé par tes iniquités; דּוֹנְעָהֶם הַי Mal. 2. 47, vous avez fatigué, irrité, l'Éternel, par vos discours.

לָנֶל m. (ע. יְנֶג). Le produit du travail, le gain: בְּשָׁרֵב רָנֶג וְלֹא יִרְבְלָּע Job 20. 18, il rend le gain, ce qu'il a obtenu par son travail, et (ne l'engloutit pas) n'en jouit pas.

עבין adj. (ע. יְבִיעַ בּרָאָרָ.). Fatigué, las: רְאָרָעָּדְ Deut. 25. 18, tu étais faible et fatigué; קל־דְרְּבָּרִים רְגַעִים Eccl. 1. 8, toutes les choses (ou les paroles) sont faibles, sans force, ou difficiles.

רְצֵר chald. m. Tas, monceau : יְנֵר Gen. 31. 47, monceau (tas de pierres) du temoignage.

ללי (v. או 2°) Craindre: ילִיבְּשָׁבְּילָ Job 9. 28, je tremble de toutes les douleurs qui m'attendent; אַטֶּיר יָגִירְהָ הַּפְּיַרְהָה (צַּבּיִר אֲשָׁר־אַהָּה יָנִיר הַפְּיַרְהָם 28. 60, et dont tu as été effrayé; part. ou adj. ילַנִיר (je te livrerai) entre les mains de ceux que tu crains.

יר, des deux genres (const. בין, avec suff. יְדָיָם, plur. יְדָיִם, const. יְדִים, pl. f. יְדָים, d° La main : יְבָּוֹם Gen. 38. 28, il passa la main ; נַיִּשְׁלַח רָרוֹ 8. 9, il étendit sa main ; d'un animal : מַּמָבָירוּ Prov. 30, 28, le lézard qui בְּרָרָים הְּחָפֵּשׂ se soutient sur ses mains; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses mains, ou l'araignée qui file avec ses pattes ; פיי נסדינים עסדינוד I Sam. 22. 17, car leur main aussi est avec David (ils sont d'intelligence avec lui); לִּדִירוֹת יָדָיד אחוי II Rois 15. 19, (pour que ses mains fussent avec lui) afin qu'il le secourût; avec ויָדֵט אַל־חְרִי־בוֹ Gen. 37. 27, (mais notre main ne sera pas sur lui) n'allons pas lui faire du mal, le tuer de notre propre main ; הַנַּח בַּדִּיבַיַר הוֹנָה בסקקה Exod. 9. 3, la main de Dieu s'étendra sur ton bétail (il frappera ton betail; יַר־יֵי הִינִוּת־בָּם לְרָעָה Jug. 2. 15, la main de Dieu était contre eux pour le mal (pour les châtier); וְנַחַוִּּדִי אַר־יַדִיי בּסְצְרָיִם Exod. 7. 4, j'étendrai ma main sur l'Egypte (je la punirai); בַּיִּריָצָאָהו בר יַר־יַר Ruth 1.13, car la main du Seigneur s'est appesantie sur moi ; מַי־הַעּמַק וריי בחר חזה Is. 25, 10, car la main de l'Eternel s'appesantira sur cette montagne en frappant Moab; ou en bien: sa main se reposera, etc.; אַם בְּיִרוּבְיהוֹ ו הַיְרָח יַד הַאֵּלְהִים II Chr. 30. 12, aussi sur Juda agissait la main du Seigneur (pour le diriger vers le bien); avec צל: בּבר־יֵר אֵלְדִוּד נָּלָיוּ Esdr. 7. 6, comme la main de l'Eternel son Dieu était sur lui (comme Dieu le lui avait ordonné, .ou : l'avait inspiré) ; וָאַשִּׁרבָת רָדִי עַלָּרָה Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi, pour te secourir; mais en mal: יְחָיִּשְׁיבּוֹרְיִי אַמּרוּן Amos 1. 8, j'appesantirai ma main sur Accaron; avec יְדִיי שָּלִּדְּנְּקְבִּיִּת בָּיִר שָּלִּדְנַתְּבִּיִּת Ez. 13. 9, ma main sera contre les prophètes.

2º Force, puissance: וַמְּרָדּי עַלֵּיד עָשׁם בריר Ez. 1.3, et là la main, la puissance de l'esprit divin agit sur lui; וְיֵד יֵד חָיְיָח אֶל־אֵלִיָדּן I Rois 18. 46, et la main de l'Éternel (l'esprit prophétique) vint sur Elie; וַהְשֹּל עַלַר שָׁם רָד אֱדֹנֵי Ez. 8. 1, la main (l'esprit) de Dieu tomba sur moi; מְּבֶּר יָדָך בָּדֶר יָשֵׁבְחִי Jer. 15. 17, devant ta puissance (la prophétie que tu m'as inspirée) je suis resté solitaire (triste); אַפֶּר תַּי אָלֵר תָּחָוֹקַת דְוּיַר Is. 8. 11, Dieu m'a dit dans la force de la vision. — Coup, plaie : יִדִי מַּבְרָח צַל־ אַנְחָרִיּ Job 23. 2, (la force qui m'a frappė) ma plaie est au-dessus, est plus forte que mes gémissements ; יַדִי לַיָּלָהו אַרָּח Ps. 77. 3, ma plaie coule, saigne, pendant la nuit; selon d'autres: ma main est tendue vers toi (v. נַנֶּר); וּבְאַמֵּס יַד יְשָׁבֵּר Dan. 8. 25, et sans aucune force, sans la main de l'homme, il sera brisé; יַד לִּיָד לֹאַ־יִנְקַח רַע Prov. 11. 21, la main (la punition de Dieu) contre la main (la violence de l'homme) le méchant ne restera point impuni; selon d'autres : les méchants, quoiqu'ils se donnent la main, c.-à-d. qu'ils se liguent ensemble, ne resteront pas impunis; Gsenius: de génération en génération. — וְשִׂימוּ יֵד עַל־פָּח Job 21. 5, mettez la main sur la bouche (silence!); וַהַשָּׁם רַרָה עַל־ראֹטָה II Sam. 13. 19, elle mit sa main sur sa tête (geste de deuil, de tristesse); נַיְּהְטּ יָרָם Esdr. 10. 19, ils donnèrent leur main (ils promirent); בְּצְרֵיָם נַרַאוּי יַד Lament. 5. 6, nous avons donné la main à l'Egypte, nous lui avons fait notre soumission, ou : nous lui avons tendu la main pour avoir du pain, ou du secours ; מָנר־רֶד לְיֵר II Chr. 30. 8, (donnez la main) jurez foi à l'Eternel.

3° Avec des prépositions, בְּיִדִי dans ma main, avec ou sur moi : אָישׁ שׁוֹרוֹ וּ I Sam. 14. 34, chacun amenant son bœuf; אַרְיִּדְּיִ בְּיִדִּוֹ בְּיִדִּוֹ בְּיִדִּוֹ בַּרְנִי בְּיִבּוֹ בַּרְנִי בְּיִבְּיִם בַּרְנִי בַּיִּבְּיִם בַּרְנִי בַּיִּבְּיִם בַּרְנִי בַּיִּבְּיִם בַּרְנִים בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְים בַּיִבְּים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיבְּים בַּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיִּבְים בַּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בְּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיביים בּיבּיבּיבּיבּיבּיב

il n'a pas dans sa main (il ne possède pas) la plus petite chose; דַבָּר par : דַבָּר יַר בְּרַר-יְטֵשְׁעְרַתוּ Is. 20. 2, Dieu parla par Isaïe; אַרַר־מֹטָּח Nomb. 15. 23, par Moise; נירוללל בירם I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux ; יַדָיע פָּר־נַכוֹן יום חשה Job 15. 23, il sait que le jour des ténèbres est préparé, prêt (sous sa main), est imminent; בין יביף Zach. 13. 6, au milieu de tes mains, ou entre tes bras, c.-à-d. sur la poitrine ; פָּיַר בּקרה Esth. 1. 7, selon le pouvoir, la magnificence du roi ; מַיַּר de la main, du pouvoir; souvent simplement, de: מַנַר קל־חַיַּח Gen. 9. 5, de tous les animaux; מִר־בָּקֵשׁ זאֹת מְיַדְכֵם Is. 1. 12, qui a demandé cela de vous ? בֵּר אֲשֶׁעֶר ִ הָאַלֵּלָּיר מִינַיד ו מאַרי וּמִיַּד חַוּבֹב I Sam. 17. 37, l'Éternel qui m'a délivré (des griffes du lion et des pattes de l'ours), [délivré du lion et de l'ours]; מיני חוב Job 5. 20, (il te sauvera) de l'épée ; על יַד ou על יַד par : על-ייבי-חַרֵב Ps. 63.11, par l'épée; על-ירַר מְתַּרְדֵּח Esdr. 1. 8, par Mithridath; aussi sous la conduite, la surveillance : צַל יְדֵר אַבּירֶם I Chr. 25. 3, sous la conduite de leur pere; על ידֵי דַוִּיד II Chr. 23. 18, sous les ordres de David ; לא לִירֶר חָטָא ' ולא לִרדֵר נְפַּרוֹן (ne nous laisse pas venir) jusqu'au péché, ni jusqu'à la tentation.

לְּיְתֵּר יְדִּוֹת mains: au fig. יְדְּיִתְּר יְדְּיִתְּר תְּיִתְּרְ mains: au fig. יְדְיִת יְדִּיתְּר מְצִּרְ יִדְיִתְּ בְּעִר יְדְיִתְּ בְּּעִר יִדְיִתְּ בְּּעִר יְדְיִתְּ בְּּעִר יְדְיִתְּ בְּּעִר יְדְיִתְּ בְּּעִר יְדְיִתְּ בְּּעִר יְדְיִתְּ בְּּעִר יִדְיִתְּ בְּּעִר יְדְיִתְּ בְּּעִר יְדְיִתְּ בְּּעִר יְדְיִתְ בְּּעִר יְדְיִתְּ בְּּבְּי יְדְיִתְּ בְּיִר יְדְיִתְּ בְּּבְּי יְדְיִתְּ בְּּבְּי יְדְיִתְּ בְּּבְּי יְדְיִתְּי בְּיִר יְדְיִבְיוֹת יְדְיִוֹת בְּיִבְּי וְדְּבְּיִתְ בְּיִבְּי וְדְּבְּיִתְ בְּבְּי יְדְיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְיִבְי יְבְיִבְּי יְבְיִבְּי יְבְיִבְּי יְבְיִבְּי יְבְיִבְי יְבְיִבְי יְבְיִבְּי יְבְיבְי יְבְיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְיִבְּי יְבְיִבְי יְבְיִבְּי יְבְיִבְי יְבְיִבְי יְבְיִבְּי יְבְיִבְי יְבְיִבְּי יְבְיבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּבְי יְבְיבְּי יְבְּיִבְּי יְבְּבְיי יְבְיבְי יִבְּיִבְּי יִבְּיִבְּי יִבְּיי יִבְּיִבְּי יִבְּיי יְבְיִבְּי יִבְּיִבְּי יִבְּיִבְּי יִבְּיִבְּי יִבְּיִבְּי יִבְּיי יְבְיבְּי יִבְּייִבְּי יְבְּיי יְבְיִבְּי יְבְיִבְּיי יְבְיִבְּיי יְבְיוּבְּיי יְבְיִבְּיי יְבְיּבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יְבְיּבְיי יְבְּיִבְּיי יְבְיּבְּיי יְבְיּבְיי יְבְייִבְיי יְבְיּבְייי יְבְיּבְיי יְבְייִבְיי יְבְייִבְיי יְבְייי יְבְייי יְבְייִבְיי יְבְייִבְיי יִבְייי יְבְייִבְייי יְבְייִבְי יִבְּיי יִבְייי יְבְייי יִבְייי יְבְייי יְבְּייי יְבְייי יְבְייי יְבְּייי יְבְייי יבְבְייי יְבְייי יְבְייי יבְּייי יְבְייי יְבְייי יבְּייי יבְּייי יבְּייי יבְּייי יבְּייי יְבְי

 côté, ou lui sont donnés de la main de Dieu (v. פַרָרָ).

ליד תודית לך מחוץ לשתוץ למתוץ בינדי תודית לך מחוץ לשנים במתוץ (מע auras un lieu hors du camp (מע, etc.); איש עליידי Is. 57. 8, tu as choisi l'endroit, ou a chaque endroit, où tu les as vus; רְלָאֹר דְּיָדִי לָּטִים לְטִים עוֹשׁ Jos. 8. 20, ils n'eurent pas d'espace pour fuir (ni d'un côté ni de l'autre), ou ils n'eurent pas la force, le pouvoir, de fuir (v. 2°).

7° Part, portion: נְאַרְבֵּע חַיּרָיֹח יִדְיָת לָכָּם; Gen. 47. 24, et les quatre parts seront pour vous; חְמֵשׁ יְרִיּה 43. 34, cinq parts, c.-a-d. cinq fois autant; יַבְּעָצָאֵם בְּעָיִר Dan. 1. 20, il trouva en eux dix fois plus (de sagesse, de lumières) que dans tous les devins.

8° Monument: יְתְּבֵּח מַאִּדֵּב לוּ יִדְי ISam. 15. 12, et il s'érige un monument, un arc de triomphe; יַּלְבָּוֹא לָחִ דַּי אַבְּשְׁלוֹם II Sam. 18. 18, et on l'appelle monument d'Absalon; יַּיְלָהָא לָּחִ דַי לָּהֶם — דְיִ יָּשָׁם Is. 56. 5, je leur donnerai (dans ma maison et dans l'enceinte de mes murailles) un monument, ou une place et un nom.

רַיִּר chald. (emph. יְרָה, avec suff. יְרָה, plur. יִרָּה, p. יַרְהּפּׁר.). Main: אַרְיִר, plur. יְרִיּר, v. יִרְהּפּׁר.). Main: פֿרְיַר Dan. 5. 5, de la main d'un homme; בְּיִרְהֹם Esdr. 5. 8, et (ce travail) réussit entre leur main; יְרָהָא Dan. 6. 28, des griffes, ou du pouvoir, des lions.

ארן הווא לים. heb.) Aph. Confesser, louer, rendre graces: אַיִּחִיםְאָּ וּוֹטִים אַנְים אָנָים וּוֹטִים וּוֹסִים וּוֹטִים אַנִּים אָנִים אַנִּים אָנִים וּוֹטִים וּוֹטִים וּוֹטִים אַנִּים אָּיים אַנִּים אַנִּים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָּים אָּיִּים אָּיִּים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָּיִּים אָּים אָּיִּים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אַנְיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אַנְיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אַנְיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אַייים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּייים אָּייים אָּיים אָּיים אַנְיים אָּייים אָּייים אָּייים אָּיים אַנְיים אַייּיים אָּייים א

רְאֵלְה. pr. Jedala, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 16.

יְרְבָּשׁ! (le doux) n. pr. m. I Chr. 4.3.

יבר Jeter: יהו Joel 4. 3, Nah. 3. 40, ils ont jete le sort (v. ייִדר).

יְרָה Jeter (v. יְרָה et יְרָה): יְרָה Jér. 50. 44, jetez, tirez, sur elle (les flèches).

Pi. וַיְהוּ־אָבֶן תִּר Lam. 3. 52 (p. וְיִהוּ־אָבֶן תָר),

ils ont lance des pierres contre moi ou : ils ont roule une pierre sur moi (sur ma tombe); לְבְּהֵוֹח מָּאַרְבְּיִח תַּוֹיִם ; Zach. 2. 4, pour abattre les cornes, la puissance des nations.

Hiph. (תְּיִחִיה, fut. תְּיִבְּים אוֹרָה Se prosterner, louer, rendre graces: תְּיבְים אוֹרָה Gen. 29. 35, cette fois je louerai l'Éternel; אַרָּדְיּה אַלָּיִבּי 49. 8, tes frères te loueront, te rendront hommage; avec יבּיבּיים רְּבָּי בְּיִבְיִים רְּבָּי בְּיבִּים 10. 75. 2, nous te louons, o Dieu! תְּיבִי בִּיבִים בּוֹב bon; מִיבְי בִּיבִים בּוֹב l'Éternel, car il est bon; louez l'Éternel, car il est bon; קְּישֵׁם קַרְשֶׁן 106. 47, pour rendre gloire à ton saint nom. — 2° Avouer, confesser: בּיִרְיִם Prov. 28.13, mais qui confesse et abandonne (ses péchés) obtient miséricorde; שִּׁשֶּׁבִי לֵּיִבְּי Ps. 32. 5, je veux confesser mes méfaits à Dieu.

Hithp. יְחְיְנֵיִם Louer, confesser: פֿרָר II Chr. 30. 22, et en louant Dieu: הַמְּחְנֵיִּם לַּרְי Nomb. 5.7, ils confesseront leur péché; יְמָרְנִיָּה עָּל־יִקְיּרָאֵל Néh. 1. 6, et je confesse les péchés des enfants d'Israel.

¹⁷. (l'amant) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 21. — 2° Esdr. 10. 42.

וֹרְי (juge) n. pr. m. Néh. 3. 7.

רווע (connu) n. pr. m. 1° Néh. 10. 22. — 2° 12. 22.

ורותן, ורותן et ורותן (louant) n. pr. Se trouve a la tête de plusieurs psaumes (39, 62, 77), soit qu'Idithun en fut l'auteur ou qu'il les ait mis en musique; Idithun, prophète du roi, II Chr. 35. 15. Idithun, chantre, musicien, I Chr. 16. 41, 42.

 איר יייית Ps. 45. 1, cantique d'amour (cantique doux).

יְרֵיְהָיְ (la bien-aimée) n. pr. Iedida, mère du roi Osias, II Rois 22. 1.

רְיֵרְיָהְ (l'aimé de Dieu) n. pr. donné a Salomon par le prophète Nathan, Il Sam. 12. 25.

ירייה n. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — 2° Néh. 3. 10.

יִרִיעֵאֵל (connu de Dieu) n. pr. Jediaël, fils de Benjamin, I Chr. 7. 6. יִרִיתוּוֹן (v. יִראַזּוּן).

רְלְיִי: n. pr. Jedlaph, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

עריי, (fut. יור. inf. יור., const. ירכחר (fut. יור., inf. יור., const. ירכחר (fut. יור., inf. apercevoir, reconnaître: אָרָיָרָהְ מְּשִׁרְּבָּרָא וּבְּקוּפָּא (Gen. 19. 33, il ne sentit pas qu'elle se coucha ni qu'elle se leva; ירַבּע מְּשִׁרְ עָבָרָּ עָּבְרָיִי עָשׁרְ עָבְּעָרָ מִינִי עָשׁרְ עָבְּרָי עָבְּעָרְ עָבְּרָי עָבְּעָרְ עָבְּרָי עָבְּעָרְ עָבְּרָי עָבְּעָרְ עָבְּרָי עַבְּעָרְ עָבְּרָי עָבְּעָרְ עָבְּרָי עָבְּיִי עָבְּעָרְ עָבְּרָי עָבְּעָרְ עָבְּרָי עָבְּעָרְ עָבְּרָי עַבְּעָרְ עָבְּרָי עָבְּי עָבְּעָרְ עָבְּיִי עָבְּעָרְ עָבְּיִי עָבְּעָרְ עָבְּיִי עָבְּעָרְ עָבְּיִי עָבְּעְ עָבְּייִבְּע עָבְּיִבְּעְ עָבְּיִי עָבְּעְ עָבְייִבְּע בְּעָבְייִבְע בְּעָבְיי עָבְייִבְע בְּעָבְייִבְע בְּעָבְיי עָבְייִבְע בְּעָבְייִבְע בְּעָבְיי עָבְיי עָבְייִבְע בְּעָבְייִבְע בְּעִבְּי עָבְייִבְע בְּעִבְּי עָבְייִבְע בְּעִבְּי עָבְייִבְע בְּעָבְייִבְיע בְּעִבְּי עָבְיי עָבְייִבְיע בְּעִבְיי עָבְיע בְּעִיי עָבְיי עָבְיי עָבְיע בְּעִיי עָבְיי עִבְּי עָבְיי עָבְי עָבְיי עִבְיי עָבְיי עָבְייי עָבְיי עָבְיי עָבְיי עָבְייי עָבְייי עָבְייי עָבְייי עָבְייי עְבְיי עָבְייי עָבְייי עָבְייי עָבְייי עָבְיי עְבְייי עְבְיי עְבְייי עְבְייי עְבְייי עְבְייי עְבְייי עְבְייי עְבְייי עְבְייי עְבְיי עב

2º Savoir, apprendre, connaître, faire la connaissance : לְרֵעָה מַרדּיַנְעָשׁׁו לוֹ Exod. 2. 4, pour apprendre (voir) ce qui lui arriverait; וַיַּרַע אָת אֲשָׁר־עָשָׁה לוֹ בְּנוֹ חַקָּטָן Gen. 9. 24, il apprit comment son fils cadet s'était conduit à son égard; ביראינט ירבע מַחָר־שַׁיּרְדָּהָ Eccl. 8. 7, car il ne sait pas ce qui sera, arrivera; יָשׁלֵם אַלִּיז וְרֵדֶע Job 21. 19, (Dieu) punira le père lui-même, et celui-ci comprendra (pourquoi ce châtiment); בִּיוֹם דַּצְחָי Deut. 9. 24, depuis le jour que j'ai commence à vous connaître ; וְיַרְענוּ אֱרֹד ראבץ Nomb. 14. 31, et ils connaitront cette terre. — וְהָאָרֶם יְרֵע אֶּת־חַוָּה אִשְׁהוּ Gen. 4. 1, Adam connut Eve sa femme (cohabita avec elle); de même נַיַּדַע צָּדָם יוד איז 4. 25, Adam connut encore sa femme; dans le même sens : דוֹצָרַאֵּם אַלֵּיסי וְנַדְעַרוּ אֹרָםם 19. אָרָם וְנַדְעַרוּ אֹרָם 19. אַרָם אויים אַרָם אַרָם אַרָם אַרָם אַרָם vers nous, afin que nous les connais-

sions; il se dit aussi de la femme : אַטָּר לא־יַדְיעוּ אִישׁ 19. 8, qui n'ont pas encore connu d'homme (qui sont encore vierges); וַיֵּרֵע אֵלְמְטֹרָרִיז Ez. 19. 7, il connut ses veuves, leur fit violence (selon d'autres : il détruisit, ravagea, leurs châteaux, pour אָרָפְּטֹחָדּר, v. Hiph. 2°). Part.: יִרְיָטִי Job 19. 13, mes connaissances, mes amis; אַנָּשִׁים חַכָּמִים וִידְעִים Deut. 1. 15, des hommes sages et connus, considérés ; יידוּעַ וּוֹלָי Is 53. 3, familier avec la maladie, un homme habitué à souffrir; avec l'inf. לאריַדַעָּתִּר דָּמָּר Jér. 1. 6, je ne sais pas parler; אשָׁר לאריבע לחובור עוד Eccl. 4.13, qui ne sait plus profiter des conseils, des avertissements; suivi d'un fut.: לא יַדַיכִּתִּר אֲכָנָתוּ Job 32. 22, je ne sais pas flatter; suivi d'un part.: איש יֹדֵעַ מְנַגַּן בַּנְּגוֹר I Sam. 16. 16, un homme qui sache toucher la harpe ; פִי יוֹדֶעֵ אָם II Sam. 12. 22 ; וּפָּי יוֹדֶעֵ Esth. 4. 14, qui sait? il se peut que.

3º Prévoir, pressentir: תְּבוֹאֵדי שׁוֹאָד Ps. 35. 8, que la ruine le surprenne sans qu'il s'en doute, d'une manière imprévue; רַּבָּעִי וְלֹא יִרָעוּ Job 9. 5, lui qui transporte les montagnes, sans qu'on le prévoie (soudainement).

4° Soigner, cultiver, choisir, adorer: ולארינדע אחו מאוים האריבות Gen. 39. 6, il ne s'occupa de rien, (se reposant) sur lui (sur Joseph) ; רַלע מָּרַע פָּוּנֵי צּאַנָה Prov. 27. 23, occupe-toi avec soin de l'état de tes brebis ; מַרד אָרָם וַהַּרַעֵּרוּש Ps. 144. 3, qu'est-ce que l'homme, pour que tu penses à lui? קרי יַדְעָמְיר Gen. 18. 19, car je l'ai choisi ; וַיַּרֶע אַלּדִּעם Exod. 2. 25, Dieu les reconnut, choisit (pour son peuple), ou eut pitié d'eux ; וָאָפרלא אָרְעָרו Gen. 18. 21, sinon j'aurai pitié, ou je saurai que faire ; אַלֹדֵיר ִיְדַעֵּמוּה יִטְירָאֵל Osée 8. 2, Dieu, nous t'adorons, nous, le peuple d'Israel; רוֹרְעֵר שְׁמֶּה Ps. 9, 11, ceux qui connaissent, qui adorent ton nom.

ביבים Les savants, sages; le même que רְבָּים לֹא לַיִּרְיִּכִים חַן; Job 34. 2; בְּבֵּי לַאָּרְעָּים חַן; Eccl. 9. 11, la faveur n'est pas pour les hommes instruits, les hommes de talent.

Niph. מֹדֵע Etre connu, reconnu, aperçu: מֹרָע מִיוּשּיָהו אֱלוִיִּים Ps. 76. 2, Dieu a été reconnu en Juda; אַכַן מֹדֶע הַוּהָבָר Exod. 2. 14, vraiment la chose est connue, découverte; אַל־הַּוּדַיִּנִי לַאָּדִשׁ Ruth. 3. 3, que tu ne sois aperçue de cet homme ; ולא מידע פריבאו צליקונניו Gen. 41. 21, il ne fut pas aperçu (il ne parut pas) qu'elles fussent entrées dans leurs entrailles ; וּנָּשָׁמָר יַיַר לֹא מֹדַלְחָר לָּדָוֹם Exod. 6. 3, mais avec mon nom, l'Eternel, je ne me suis pas fait connaître à eux. — Reconnaître ses fautes, les expier : יִּמְעַקֵּשׁ דְּרָסָד יִזְּרֵעֵּ Prov. 10. 9, qui a une conduite tortueuse l'expiera, sera puni (ou sera découvert, connu pour tel); וְאַחֵרֵי וְשַּׁרְטָי Jér. 31. 19, et après que j'ai été corrigé (que je suis devenu sage par expérience).

Pi. Faire savoir, indiquer : יַּדְשָּׁתְּי Job 88. 12, as-tu montré, indi-

qué, sa place à l'aurore?

Pou. passif, part.: פְּחֵד לְמְיְדָשָׁי Ps. 31. 12, (je suis devenu) un sujet de frayeur pour mes connaissances; מִיבָּע הַיִּבְעָּי Is. 12. 5, c'est connu, manifeste, dans toute la terre (cheth. ou מַּרְעָּי וּשִׁר אַנּי אַרָּי וּשִׁר אַנּי אַרָּי אַרָּי אַרָּי אַרָּי אַרָּי אַרָּי אַרִּי אַר אַנּי אַרִי אַר אַנּי אַרָּי אַרָּי אַר אַנּי אַנּי אַנּיי אַנּי אַנּיי אַנּיי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּיי אָנִי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנְיי אָנִי אַנְי אַנְיי אָנִי אַנְיי אָנִי אַנְיי אָנִי אָנְיי אָנִי אַנְיי אָנִי אַנְיי אָנִי אַנְיי אָנִי אַנִי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּיי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנּי אַנִי אַנְיי אָנִי אָנִי אַנְיי אָנִי אָנִי אַנְיי אַנְיי אָנִיי אָנִי אַנְיי אַנִי אַנִיי אַנְייִי אָנִי אָנְיי אָנִי אָנִי אַנְייי אָנִי אָנְייי אָנִי אָנִי אָנִי אָנִי אָנִי אַנְייי אָנִי אָנִי אָנִי אָנְייי אָנִי אָנְייי אָנִי אָנְייי אָנִי אַנְייי אָנְייי אָנִיי אָנִי אַנְיי אָנִי אָנִי אָי אַנְייי אָנִי אָנִי אַנְייי אָנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִיי אַנִי אַנִיי אַנִי אַנִיי אַנּיי אַנִיי אַנִי אַנִיי אַנִיי אַנּיי אַנִּיי אַנִיי אַנִּי אַנִיי אַנּיי אַנִיי אַנְייי אַנְייי אַנּיי אַנְייי אָּיי אַנְייי אָנְייי אָנְיייי אָנְיייי אָנְייי אָנְייי אָנְייי אָנְיייי אָנִייי אָי אָנִייי אָנְיייי אָנְייי אָנְיייי אָנְיייי אָנְיייי אָנְיייי אַנְייי אָנְיייי אָנְיייי אָנְייייי אָנְיייי אָנְיייי אָנִיייי אָייי אָנְיייי אָייי אָנְיייי אָּיייי אָנְיייי אָּיייי אָיייי אָיייי אָיייי אָיייי אָיייי אָיייי אָיייי אָיייי אָּיייי אָיייי אָייייי אָייייי אָיייי אָייייי אָּיייי אָיייי אָיייי אָיייי אָייייייי אָיייי אָייי אָיייי אָייייי אָייייי אָיייייי אָייייייי אָייייייי

Po.: יְּאֶרִים יוֹדֵעְהָּר I Sam. 21. 3, j'ai indiqué à mes gens (tel et tel lieu).

Hiph. 1º Faire savoir : אַדַרַר דּוּיִדּעַ שלקדים אורקה אַר־פַל־זאַר Gen. 41. 39, puisque Dieu t'a fait savoir toutes ces choses; יאָת־מִישָּׁפֶיַר דוּיַדְעָתִּר אוֹרָזם Ez. 20. 11, et je leur ai fait connaître mes ordonnances, mes lois; pour menacer: וַנוֹדִיצָה אֵיוֹכֶם וַ דְּבֶּר I Sam. 14. 12, (montez ici) et nous vous ferons voir quelque chose; avec le dat.: ירוריבים לְרֵוֹם אַת־דַוּבַרַךְ Exod. 18. 20, tu leur feras connaître la voie. — 2º Instruire, corriger, punir : וַאָשַאַלָּךָּ ורוּדִיעַנִי Job 38. 3, je t'interrogerai et tu m'instruiras; הוֹדֶע לְצָהִים Prov. 9. 9, enseigne le juste ; וירַע בּרִם אָר אַנְשֵׁי סְכּוֹת Jug. 8.16, il châtia avec elles (les épines) les habitants de Soccoth ; לָּמִינֹית רַמֵּינוּ מַלָּ רוֹדַע Ps. 90. 12, d'après le nombre de nos jours, corrige-nous, que nos peines soient en rapport avec la courte durée . de notre vie; selou d'autres: apprends-

nous à compter nos jours, à penser à la mort; Ps. 138. 6, (forme irrég., ou du Hiph. ou du Kal) et il punit l'orgueilleux de loin, du haut du ciel; selon d'autres: Dieu qui est élevé sait, ou fait savoir, de loin toutes les choses.

Hoph.: יוֹדֵע אֵלֶּיו נְשְאָדוּ Lév. 4. 23, quand son péché lui est révélé, qu'on le lui fait connaître (v. Pou.).

Hithp. בְּּוּלְחַבֵּע יוֹטֵהְ אֶל־אָנְדִּיד Gen. 45. 1, lorsque Joseph se fit connaître à ses frères; מַבּרְאָה אֵלִיד אָרְוּבָּע Nomb. 12. 6, dans une vision je me révélerai à lui.

Même signif. que קוניאל לייניא לייניאל אויי הייצי הייצי אוייצי הייצי של הייצי אוייצי של הייצי אוייצי של הייצי לייניאל אויי של הייצי אייציא בייציא בי

Aph. בְּחְלּוְדֵע, fut. אָרְהְיּ, part. בְּחַלְּבָּא, Dan. 2. 28, et il a fait savoir au roi; יְחַלְּדָע לְּמַלְּכָא 5. 15, et pour me faire connaître l'explication, l'interprétation (de cette écriture).

רָצ' (le savant) n. pr. m. I Chr. 2. 28.

רועה (connu de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 40.

לה עם des noms de Dieu, abréviation de דְּלְלְּהִיהָה fréquemment dans les psaumes, loucz Dieu (alleluia); באני וְוְמָכְיִח יָתּ Exod. 15. 2, Dieu est ma

force et le sujet de mon chant; אָלִהְּיּ Ps. 68. 5, (louez-le) par son nom de בְּיָה et אַיָּה, (בְּיִבְּיָה se trouvent souvent à la fin des noms propres, comme אַלִּיָּה et בַּיִּה, בְּיִבְּיִה et בַּיִּה.

וַהַב Poser, donner: הַלּביי יַחָבָּה Ps. 55. 23, abandonne à Dieu ton sort (אַטֶּיר יַחַב לְהְי ce qu'il t'a donné, destiné); selon d'autres, subst. charge, fardeau: décharge-toi sur Dieu de ton fardeau, de tes soucis; impér. חַב חַב Prov. 30. 15, donne, donne; תַּבָּי תַּוּמִטְּפַּתַּת אֲשֶׁר־ עליד Ruth, 3. 15, donne le manteau que tu as sur toi ; תַבוּ לָכָם מֵצָּח II Sam. 16. 20, donnez-vous des conseils (consultez ensemble); חבר אַר־אוּרִיח 11. 15, placez Uria (à l'endroit où, etc.); אַרֶעבּוּ יובו קלון מָנְיַרָת Osée 4. 18, ses protecteurs, ses chefs, aimaient à dire : donnez-(nous des présents), ce qui est une honte קלון, c.-à-d. leurs magistrats se laissaient corrompre, ou: leurs princes aimaient et s'attiraient, se préparaient l'ignominie.

קבְרוּנְא אָבוֹא אָלַרְהְ: תְּבֶּרוּ מְּלֵהְ adv. ou interj.: תְּבָּרוּ אָבּוֹא מָּלַרְהְ Gen. 38. 16, (donne ta permission) permets, je te prie, que je m'approche de toi; תְבָּח נְבָּיִח 11. 7, allons! descendons; תְבָּח נְתְּבִּח נִינְי Exod. 1. 9, eh bien! allons! usons de ruse contre lui.

יהר (impér. pass. part. act. pass. pass. prét. pass. יחבר אָשָּיָא הַּרַיבַרוּת אֵלְהָיָה Donner, poser, livrer: הַּיִּהְיבָּר Dan. 2. 37, il t'a donné; וְיִהְיבַר לִּיִּקְרַה אָשָׁא 3. 28, יְיִהְיבַר לִּיִּקְרַה אָשָׁא 7. 11, qu'il avait été livré au feu; ביַר אַבָּר הָר מָר 16, il posa, jeta, les fondements du temple.

Ilhpe.: הְלָבֵב הֵיוָא יִרְיְחָב לֵּב Dan. 4. 13, et un cœur de bête lui sera donné; דְיִרְיַתְבוּן בִּיבְה 7. 25, et ils seront livrés entre ses mains.

יָהַר (de יְדוּדִּר ou seulem. Hithp.: יְבִּרִם מֵעַמֵּר הָאָבֶץ מִחְיַהְוּים Esth. 8. 17, et plusieurs des autres nations se firent juifs, embrassèrent la religion des juifs.

יהרי n. pr. m. I Chr. 2. 47.

n. pr. 1° Jehu, fils de Josaphat, roi d'Israel, II Rois, chap. 9 et 10. — 2° Jehu, fils de Hanani, prophète, I Rois 16. 1, II Chr. 19. 2.

לְּהְלְּאָהְ, (Dieu le soutient) n. pr. 1° Joachaz, fils de Jehu, roi d'Israel, II Rois 13. 1. — 2° Joachas, fils de Josias, roi de Juda, II Rois 23. 31.

יהוֹאָשׁ n. pr. 1° Joas, fils d'Ahazias, roi du Juda, II Rois 12. 1, 14. 13, (שָּבָּי 11. 2). — 2° Joas, fils de Joachaz, roi d'Israel, 13. 10 (aussi שִּבָּי 13. 9).

להול chald. (v. החקר) Le pays de Juda: מרבני גליתא די דודר Dan. 2. 25, d'entre les captifs de Juda; בירוני מְדִינְתָּא Esdr. 5. 8, que nous sommes allés dans la province de Judée.

הוְרָה (louange à Dieu) n. pr. 1º Juda, quatrième fils de Jacob, Gen. 29. 35 : אַרָּיִה הַשָּׁיִב Nomb. 7. 12, de la tribu de Juda ; אַרְמֵּח יְדוּרְדָּח Is. 19. 17, la terre de Juda; בְּעִיר יִרוּיְרָה II Chr. 25. 28, dans la ville de Juda (Jérusalem). — 2º Après le partage du royaume, Juda était le royaume composé de cette tribu, de Benjamin et des fractions de plusieurs autres tribus, la capitale était Jérusalem; le reste de la nation s'appelait Israel: מַתֵּח יְחוּרֶה Aggée 1. 14, chef, gouverneur, de Juda; fem. קיִנָהו יְחוּנֶה ילָקרְשׁוּ Ps. 114. 2, (le pays) de Juda devint son sanctuaire; masc. וידורים Is. 3. 8, et Juda (le peuple de Juda?) tombe.

וֹהוֹרִי (plur. יְהוּדִיִּים et יְהוּרִיִּהְ (cheth.) fem. יְהוּרִים et יְהוּרִים וֹי Citoyen du royaume de Juda; וְיְהוּיִם II Rois 16. 6, il chassa les Judaens (ceux de Juda) d'Éloth.—2° Juif (Même signif. que לְצֵינֵ בֶּלְיֹתְוּהוּדִים: (בְּבִירִים 32. 12, aux yeux de tous les juifs. — 3° יְהוּדִית adv. En hébreu, en langue hébraïque: ווֹרָנֵי מְבָּנִי וְדְּוּדִּרִים II Rois 18. 26, mais ne nous parle pas en langue judaïque, en hébreu.

יהוֹרָי n. pr. m. Jér. 36. 14.

ברות" chald.: אינדי אָבְיין יְוּשְּׁיָאֵין Chald.: 3. 12, il y a là des hommes, des juifs; פל יְוּשְּׁיָאֵ בִּי בִּיוּשׁי וּבִּיוּשְׁיַלֵּם Esdr. 5. 1, aux juifs qui étaient en Judée et dans Jérusalem.

הודית n. pr. Judith, fille de Beéri, femme d'Esau, Gen. 26. 34.

הְנָה: Le nom le plus sublime, le plus saint, de Dieu; de ma être, l'Etre par excellence, composé des trois temps: ולים, חוֹח, הַיִּחָם il fut, il est, il sera ; les juifs ne prononcent jamais ce nom à cause de sa sainteté, et on ne connaît pas sa vraie prononciation; car ses voyelles sont celles de אֵדֹנֵי Seigneur, qu'on lit toujours à la place; avec les prépositions on écrit הַיְּדוֹהָ, בַּידוֹהָה, בַּידוֹהָה, בַּידוֹהָה, בַּידוֹהָה, פרחוֹני, פּגאַהֹנֶי, בָּאֲהֹנֶי , בַּאֲהֹנֶי , בַּאַהֹנֶי, בָּאַהֹנֶי, בַּאַהֹנֶי, בַּאַהֹנֶי, בַּאַהֹנָי, בַּאַ quand אֵלֹנֶי se trouve à côté, on donne les voyelles de אֵלִוִים, on écrit : ארני הלידים et on lit ארני אלידים. (On écrit aussi à la place de ידי : ידור, ou 'די, ou le nom.)

רְּהְיְּכְרְ (donné de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 26. 4. — 2° II Rois 12. 22. — 3° II Chr. 17. 18.

וְהְוֹּחְנָן: (gracié de Dieu) n. pr. Johanan, chef d'armée sous Josaphat, II Chr. 17. 15.

יהוֹדְע (aimé de Dieu) n. pr. Jehoïada, pontife, II Rois 11. 7.

יהוֹיְכִין (installé de Dieu) n. pr. Jehoyachin, fils de Jehoyakim, roi de Juda, II Rois 24. 8; le même s'appelle יְבָנְיָדִי Ez. 1. 2; יְבָנְיָדִי Esth. 2. 6, et יְבָנִיָדִי Jér. 24. 1.

יהוֹיִקִים (élevé de Dieu) n. pr. Jehoyakim, roi de Juda, appelé avant Eliakim, fils de Josias, II Rois 23. 34.

ייְרֵיב et יְהוֹיְרֵיב (que Dieu défend) n. pr. Jehoyarib, prêtre, I Chr. 9. 10, Esdr. 8. 16.

יהובל (puissant) n. pr. m. Jer. 37. 3, יהובל (38. 1).

יוֹנְרֶב et יוֹנְרֶב (que Dieu inspire) n. pr. 1° Jonadab, fils de Rechab, II Rois 10. 15, Jér. 36. 6. — Jonadab, fils de Semea, II Sam. 13. 3.

וְנְתְוֹ et תְּלְיִוֹ (Dieudonné) n. pr. 1° Jonathan, fils de Saul, ami de David, I Sam. 13. 6.—2° Jonathan, fils d'Ebiathar, II Sam. 15. 27.

ק'תוֹמֵף (il augmentera) p. אַכְּיה n. pr.: ייִּטְּבְּ אָנְיהוֹ Ps. 81. 6, il l'a institué pour être un souvenir, un monument, dans Joseph (la nation de Joseph).

והוערה: (orné de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 36.

וה חלבן ווי n. pr. Joadan, mère d'Amasias, roi de Juda, II Rois 14. 2.

הוצרק (Dieu est juste envers lui) n. pr. Josaddak, père de Josué, pontife, Agg. 1. 1.

יהֹרְס (Dieu est élevé) n. pr. 1° Joram, fils d'Achab, roi d'Israel, II Rois 3. 1. — 2° Joram, fils de Josaphat, roi de Juda, II Rois 8. 16.

יהוֹשָׁבְע (Dieu est son serment) n. pr. Josabeth, fille du roi Joram, femme du pontife Joyada, II Rois 11. 2. (רְיִּהְיִּשְׁבְּעִן II Chr. 22. 11.)

ת בין אין פון (Dieu est son aide)

n. pr. 1° Josué, fils de Nun, successeur
de Moïse, Jos. 1. 1; aussi איני Nomb.
13. 16, et איני Néh. 8. 47.—2° Josué,
fils de Josaddak, grand prétre, Agg.
1. 1. — 3° Josué de Bethsames, I Sam.
6. 14. — 4° Josué, chef de la ville,
II Rois 23. 8.

ה 'Day'' (Dieu le juge) n. pr. 1° Josaphat, fils d'Asa, roi de Juda, I Rois 22. 41. — 2° Josaphat, fils d'Ahilud, chancelier sous David, II Sam. 8. 16. — 3° I Rois 4. 17. — 4° II Rois 9. 2.

יהיר adj. Fier, présomptueux : תַּרְיר בְּלְי ְשְׁמִי Prov. 21. 24, l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; בָּבֶר יְדִיר וְלֹא יִנְיָה Hab. 2. 5, l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, son palais, c.-à-d. il périra.

י (qui loue Dieu) n. pr. m. 1° II Chr. 29. 12. — 2° I Chr. 4. 16. בילאל m. Une des douze pierres qui

ornaient le rational du grand prêtre (diamant, le jaspe?), Exod. 28. 18, Ez. 28. 18.

יהַעָּה et יַּהְעָּה n. pr. Jahas, ville dans Moab, qui appartenait plustard à la tribu de Ruben, Nomb. 21. 23, Jos. 43. 18.

אָלְיּ (Dieu est son père) n. pr. Joab, général de l'armée sous David, II Sam. 2. 24.

1° Joahé, fils d'Asaph, chancelier sous le roi Ezéchias, II Rois 18. 18. — 2° Joahé, fils de Joachaz, chancelier sous Josias, II Chr. 34. 8.

יִרוֹאָלִיו n. pr., le même que יוֹאָלָוּי.

לאֵל (son Dieu est l'Éternel) n. pr. 1° Joel, fils de Pethuël, prophète, Joel 1. 1. — 2° Joel, fils ainé de Samuel, I Sam. 8. 2. — 3° I Chr. 6. 21.

יוֹאָשׁי (v. רְּחוֹאָשׁי) n. pr. Joas, père de Gédéon, Jug. 6. 11.

יה n. pr. Job, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.

n. pr. Johab, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 29.

יוֹבֵל et יּוֹבֵל m. (plur. יּבֹל). 1º Selon les uns, bélier; selon les autres, mot imitatif exprimant le bruit, un son de guerre et de triomphe : שַּׁבְעַה שׁוֹפָרוֹת סובלים Jos. 6. 4, sept trompettes (formées) de cornes de bélier, ou : qui donnent des sons bruyants, retentissants (coupés); בַּקרֵן חַיּוֹבֵל 6. 5, avec la corne du belier, qui servait de trompette, de cor. — 2º Pour la trompette même : בּיִּיבֵל Exod. 19.13, quand le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue. — 3° L'année du jubilé, parce qu'elle est annoncée au peuple aux sons de trompettes; בַּשִּׁנֵת הַיּוֹבֵל Lév. 25. 13, dans l'année du jubilé; et seul: פר יוֹבֵל חִרא 12, c'est le jubilé. Le jubilé se célébrait de cinquante ans en cinquante ans; défense de cultiver et de récolter, retour des propriétés vendues aux premiers possesseurs, affranchissement de tous les esclaves. Dans ce sens, יוֹבְל est des deux genres.

joueur de cor) n. pr. Jubal, fils de Lamech, inventeur de la harpe, Gen. 4. 21.

יוֹבֵל m. Ruisseau: יְלַבֶּלּר Jér. 17. 8, qui étend ses racines vers le ruisseau.

ንሮች (gratifié de Dieu) n. pr. 1° II Chr. 31. 13. — 2° Esdr. 8. 33. — 3° Esdr. 10. 22.

וֹלְבֶּר (Dieu se souvient de lui) n. pr. m. II Rois 12. 22.

እርተ (que Dieu ranime) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 16. — 2° 11. 45.

ንርሳ (gracié de Dieu) n. pr. 1° Johanan, I Chr. 12. 4, et 2° Johanan. 12. 12, deux guerriers. — 3° Johanan, fils du roi Josias, 3. 15.

ווְּדֶע (aimé de Dieu) n. pr. m. Néh. 3. 6.

יוֹיבִין (ע. יוֹיבִין).

ייְיִקִים (que Dieu élève) n. pr. m. Néh. 12. 10.

יוֹיְרֵיכ (que Dieu défend) n. pr. m. Néh. 11. 5.

יוֹּבְכָּר (Dieu est sa gloire) n. pr. Jochabed, femme d'Amram, mère de Moise, Exod. 6. 20.

יוּכֵל (v. יוּכֵל).

קימים m. (avecsuff. יוֹמָד, לְּעוֹדְי, ducl יְיִמִּדְּי, const. יְמֵּדְּי, בְּעִדּים Jour, plur. בְּיִמְדָּ, const. יְמֵדְּ בְּעִדְּי, Jour, temps. 1° Jour, oppose à la nuit: יְמָדְּי, בַּיִּלְּיִּתְּ בְּעִרְּם יִּמְּרָ Gen. 1. 5, Dieu donna à la lumière le nom de jour (et aux ténèbres le nom de nuit); 7. 12, et la pluie tomba sur la terre pendant quarante jours et quarante nuits.

2º Jour, y compris la nuit: רְיִדִּי־בֶּכֶּקר יוֹם אָדִּיִר נְיִרְדִּי־בַּכֶּקר יוֹם אָדִּיר il fut matin, un jour, du soir et du matin se fit le premier jour; שׁמֵּבוֹר אָדִירִּים Deut. 5.12, observe le jour du sabbat, et sanctifie-le; דוֹם רְיוֹם הָפֹר בּבְּכֶּלְ-רִיוֹם מָצְרִים Esth. 3.4, ou דְּיִבְּכָּלְ-רִיוֹם בָּרִים 2.11, בּבְּבָל רִיוֹם בְּרִים 11 לְרִים בְּיוֹם בִּיוֹם בְּיוֹם בּיוֹם בּיו 3° Temps, surtout le plur. יָמִים : יָמָרִם רָּמָלַח יָמָלם Néh. 1. 4, et j'étais dans le deuil, j'étais tout triste pendant quelque temps; נַיַּרָדוּר רַכָּרם בַּכְּשָׁמֵר Gen. 40. 4, ils étaient depuis quelque temps en prison ; בּרמֵר אַבְרַחָם 26. 1, au temps d'Abraham; בִּיכֵי דַיִּר II Sam. 21.1, du temps de David ; מַל-חַיּבָּים Deut. 4. 42, pour tous les temps, pour toujours; Prov. 21. 26, toute כַּל־חַיוֹם חָתְאַנָּח תַאֲנָח la journée, c.-à-d. constamment il a des souhaits ; חַסֵּר אֵל כַּל־דַייוֹם Ps. 52. 3, la bonté de Dieu (se montre) toujours ; לר כָּל־יִמֵּר וָאָרֶץ Gen. 8. 22, dorénavant tant que la terre durera; יכֹר יִמוֹת עוֹלָם Deut. 32. 7, pense aux siècles anciens, aux temps passés. — Avec l'art. et des prépos.: מיים ce jour, aujourd'hui; שַׁרַשִּׁתְּ אֹרִי דַשִּׁוֹם Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui ; ויָרִיי תַיּוֹם I Sam. 1. 4, or il fut le jour (un jour que); וַיִּרִיר תַּיּוֹם וַיַבֹאוּ בְּנֵי דָאָאלִדִּים Job 1. 6, or, un jour les enfants de Dieu se présentèrent; dans le jour que, lorsque, quand : ביוֹם קרום אַכָּלְךְ פִּתֶּנוּ Gen. 2. 17, au même temps, le jour même que tu en mangeras; ביום פשות בי 2. 4, lorsque Dieu créa ; ביום le même jour, de suite : אַיִיל ביום יוַרַע כַּעְסוֹ Prov. 12. 16, l'insense, sa colère se montre à l'instant ; דַּרָכָלוּי אביים Nch. 3: 34, achèveront-ils leur ouvrage en un même jour, de suite? אַטָּרי־ בא בַּיוֹם אֵלָי Jug. 13. 10, l'homme qui était venu vers moi, ce jour-là, dernièrement; כְּיִוֹם, בְּיוֹם, הָבָּרוֹם הַנָּיוֹם, ce jour, ce temps, à présent : מַּכְרָח כַּיּוֹם Gen. 25. 31, vends-moi aujourd'hui, maintenant; לארית איסוי ביום לגרית העומד ביום Is. 58. 4, ne jeunez plus comme vous avez fait jusqu'à cette heure; מְּעָים מְּעָים מְעִים מִּעִים מִעְים מְעִים מְעִים מְעִים מְעִים מְעִים מְעִים מִעִים מִעִים אוֹ רוֹמָים אוֹ רוֹמִים אוֹ רוֹמִים אוֹ רוֹמִים אוֹ רוֹמִים בּעִים אוֹ רוֹמִים אוֹ רוֹמִים אוֹ רוֹמִים אוֹ רוֹמִים בּעַם בּעַּים בּעַם בּעַּבּעַם בּעַם בּעַם בּעַם בּעַם בּעַם בּעַּבּעבּעַם בּעַבּעַם בּעַם בּעַּבּעַם בּעַם בּעַבּעַבּעַם בּעַם בּעַבּעַם בּעַּבּעבּעַם בּעַּבּעב

אַרינְיִים יְמִים quelquefois année : אַרינִים אַרייִים Nomb. 9. 22, deux jours ou un mois ou une année; יְמִים יְנִים וּבַּח זַבְּתְּיִים אַנִים 15 Sam. 2. 19, le sacrifice annuel; יְמִימָים יְנִיִים שְׁנֵים 2. 19, d'année en année; יְמִים שְׁנֵים שְׁנֵים שְׁנֵים וּעַנִים שְׁנֵים וּעַנִים שְׁנֵים וּעַנִים שְׁנֵים מּעַנִים שְׁנֵים וּעַנִים שְׁנֵים וּעַנִים שְׁנֵים מּעַנִים וּעַנִים שְׁנֵים מּעַנִים מִּעָנִים שְׁנֵים מּעַנִים מּעַנִים מּעַנִים שְׁנֵים מּעַנִים מּעַנִים מּעַנִים מּעַנִים שְׁנִים מּעַנִים מּעַנִים מּעַנִים מּעַנִים מּעַנִים שְׁנִים מּעַנִים מּעִים מִים מּעִים מּעִים מּעִים מּעִים מִּים מִּעִים מּעִים מִּים מּעִים מּעִים מּעִים מּעִים מּעִים מּעִים מִּעִים מּעִים מִּים מִּים מּעִים מּעִים מּעִים מִּים מִּים מּעִים מִּים מִּים מּעִים מּעִים מִּים מִּים מּעִים מּעִים מִּים מִּים מּעִים מּעִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מּעִים מִּים מִּים מִּים מְיִּים מִּים מִּים מִּים מּעִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְיִים מְּיִים מּיִים מִּים מִּים מְּיִים מּיִים מִּים מִים מְיִים מּיִים מִּים מְּיִים מּיִים מְּיִים מְּיִים מְיִּים מִּיִים מְּיִים מִּים מִּים מְּעִים מִּים מִּים מִּים מְּעִּים מִּים מִּים מִּעִּים מִּעִּים מִּים מִּעִּים מִּעִּים מִּעִּים מִּעִּים מִּעִּים מִּעִּים מִּים מִּים

רים מלע. (ע. רים). Pendant le jour: בְּלֵילָה Lév. 8. 35, jour et nuit; זיסָם וְלֵּלְהִי Ps. 42. 9, durant le jour, Dieu envoie sa grâce, sa miséricorde, exact il commande à sa miséricorde (de se montrer). Comme subst.: צְּרֵי הִימָם Néh. 9. 19, dans le jour; בַּיִּבְי Néh. 9. 19, dans le jour; בַּיִבְי בְּעָם Ez. 30. 16, les ennemis (qui attaquent) en plein jour, ou: tous les jours.

ווֹ, n. pr. 1° Javan, fils de Japhet, Gen. 10. 2. — 2° מֶלֶהְ בְּיִנְים Dan. 8. 21, le roi des Grecs (Alexandre); n. patr. לְבְנֵי דְשְׁינְים Joel 3. 6, aux fils des Grecs; בֹנֵי בֹנֵי בִייְרָים Ez. 27. 13, nom d'une ville, ou l'Ionie, la Grèce; מַלְכֵּבִי דְיָנִי Rituel, le règne des Grecs.

תיין m. (const. ירון). Boue, limon: מָבַנְּמִר מִּרוּן מְצִּנְּלָּח ליין מְצִּנְלָּח Ps. 69. 3, je suis enfonce dans une boue profonde (exact. la boue de l'abime ; אָמָים דַּיָּיָן 40, 3, de la boue bourbeuse.

יוֹנָדֶב n. pr. (ע. רוֹנָדֶב).

לינְים לּבְּרוּנִים בְּלֹבְיוּנִים בּלְּבּר. ל. (plur. יוֹנְים בְּלֹבּר. Gen. 8. 8, il envoya une colombe; בּבְיוֹנִים בָּלֹבּר. Is. 60. 8, et comme les colombes (qui volent) vers leurs colombiers; בְּבִייִּים בָּלֹבּר. ל. 7, les peuits de la colombe, jeunes colombes; יינִיי Cant. 5. 2, ma colombe; ma bien-aimée; בִּיִּיִים 4. 1, et בִּיִּיִים 5. 12, tes (ses) yeux sont comme les yeux des colombes.

יוֹנְה n. pr. Jonas, fils d'Amithai, prophète, Jon. 1. 1.

رنثا .A) زرز,

אַלְינִי m. et יוֹנְלְינִי f. (v. יוֹנְקְינִי part. nourrisson). Rameau, arbrisseau: נְינֵעל עַּיוֹנַם Is. 53. 2, il s'éleva devant lui comme un arbrisseau; לְּמָנִי וֹנִעְל בַּוֹרְנִי לְאַ תְּחְבֶּל Job 14. 7, et son rejeton ne cesse, ne périt pas, ses branches poussent toujours de nouveau; יְלְכִי דּוֹנְקוֹנְיִי Osée 14. 7, ses branches s'étendront.

י יוֹנְתָן . *pr. m.* (v. יוֹנְתָּזְ). 1° I Chr. 2. 32. — 2° Jér. 40. 8.

יוֹפֵף n. pr. 1° Joseph, fils de Jacob (de মৃত্যু: Dieu a enlevé mon opprobre ; et de אָסַיֵּ : Dieu m'ajoutera, me donnera, encore un fils), Gen. 30. 23, 24; וביה יוסף Jos. 18. 5, et la maison de Joseph, et בְּנֵי יוֹסֶהְ 17. 16, les enfants de Joseph, les deux tribus: Ephraïm et Manassé, puis pour tout le royaume d'Israel, opposé à celui de Juda; Ps.78. 67, Ez. 37. 16-19. Aussi pour toute la nation d'Israel : אולַר יַדונון יֵר — שָׁאַרִית רוֹפַף Amos 5. 15, peut-être Dieu aura-t-il compassion des restes de Joseph. — 2º Joseph, fils d'Asaph, I Chr. 25. 9. – 3° Joseph, prétre , Néh. 12. 14.— 4° Esdr. 10. 42.

יוֹסְפְיָה (que Dieu augmente) n. pr. m. Esdr. 8. 10.

יוֹעֵאלָה (l'utile, ou Dieu l'aide) n. pr. m. I Ch. 12. 7.

איני (Dieu son témoin) n. pr. m. Néh. 11. 7. יוֹטָוֹי (Dieu son secours) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

יוֹעָשׁ (v. יוֹאָשׁ) *n. pr. m.* 1 Chr. **27**. **28**.

(نىبېغثر ۲۰) رې<u>غ</u>ړي)٠

יוֹקִים n. pr. m. I Chr. 4. 22.

יוֹרָה m. (part. de יוֹרָה). Ce qui arrose, la pluie de la première saison: שוֹרְהָי וּמַלְּמִי Deut. 11. 14, la première pluie et la dernière pluie, c.-à-d. la pluie de la première et de l'arrière-saison; מַּנְיִי וְּמַלְמִישׁ בְּּעָהוּ עַּרְיִּהְ וּמַלְמִישׁ בְּּעָהוּ Jér. 5. 24, qui donne la pluie en son temps, les premières et les dernières pluies; selon quelques-uns, aussi אִיִּי Prov. 11. 25 (v. l'exemple à דְּיִרָ Hiph.)

יוֹרָה n. pr. m. Esdr. 2. 18.

יוֹרֵי (que Dieu instruit) n. pr. m. I Chr. 5. 13.

וֹרֶם (Dieu est élevé) n. pr. Joram, fils de Thoé, roi de Hamath, II Sam. 8. 10. (בְּיִרָם I Chr. 18. 10.)

יושב חָסֶר (à qui on rend hommage) n. pr. m. I Chr. 3. 20.

יוֹשְׁרְיָה (Dieu le place) *n. pr. m.* I Chr. 4. 35.

יוֹשָׁה n. pr. m. I Chr. 4. 34.

יושויה (Dieu l'élève) n. pr. m. I Chr. 41. 46.

רְּחָלֵי (Dieu est intègre) n. pr. 1° Jotham, fils de Gédéon, Jug. 5. 5. — 2° Jotham, roi de Juda, fils d'Osias, II Rois 15. 32.

et אַזייַר (part. de אָזיִרְמָּב et יוֹנֵיר (part. de קַּיִרְיַבְרּ הְּזָיִרְבְּיִבּר הָאָיַרְבְּיִבּר הָאָיַרְבִּי I Sam. 15. 15, et nous מירייניתר לָּחָכָּם Eccl. 6. 8, quel est l'avantage du sage, qu'a-t-il de plus que l'insensé? — 2° Adv. Plus, davantage, outre: לְּמֵּח חָבַּטְּחִי אֵנִי אָז יֹתֵר Eccl. 2. 15, a quoi bon, que me servira d'avoir été plus sage? רְיֹתֵר מְּתַּבְּּח תְּנִי חִנְּיִר בְּּתַבְּּח תְנִי חִנְּיִר בְּּתַבְּּח תְנִי חִנְּיִר בְּּתַבְּּח תְנִי חִנְּיִר בַּּתַבְּּח בְּנִי חִנְּיִר בַּּתַבְּח בְּנִי חִנְּיִר בַּּתַבְּח בַּנִי חִנְּיִר בַּּתְּבָּח בְּנִי חִנְּיִר בַּּתְבָּח בַּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּּנְבָּח בַּנִי חִנְּיִר בַּיִּבְּח בַּיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְּח בַּיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִבְּע בּבּּוּ בַּיִר בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִבְּיִר בְּיִבְּי בַּבּּי בַּיִי בִּיִּבְי בַּיִבְּי בַּבְּיִי בַּבְּי בַּיִי בַּיִּבְּי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בַּבְּיִי בַּבְּיִי בַּיִי בְּיִבְּי בַּיִי בְּבָּיִר בַּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִי בְּיִרְ בַּיִר בְּיִבְּי בַּיִי בִּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִי בִּיִּבְי בַּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיִי בִּיִי בִּיי בִּיִּבְי בַּיִי בִּיִי בִּייִי בַּיִי בְּיִבְּי בַּיי בִּיִי בִּיִי בְּיִבְּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בְּיִבְי בַּיִי בַּיִּיי בַּיִי בִּיי בִּיי בִּייִר בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בְּיִי בִּייִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בַּי בִּיי בְּיבִּי בְּיוּ בְּיבִי בְּיוּ בְּיוּבְי בִּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בִּיי בַּיוּ בַּי בַּיוּ בַּיוּ בַּי בַּיוּ בַּיוּ בַּייִי בַּי בַּיוּ בְּיוּבְים בּי בּיוּי בְּיוּבְיי בִּי בִּייִי בְּיִי בְּיוּבְים בּיוֹי בּיי בּייִי בְּיוּ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בִּי בִּיי בִּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בַּי בַּיִי בַּי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בִּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בִּיי בַּייי בִּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייי בִּייי בִּיייי בִּיייי בְּייי בְּייי בְיייִי בְּייי בִּיייי בְייי בְּייי בְיייי בְּייי בְייי בְּייי בְיוּייי בְיייי בְיייי בְיייי בְייייי בְייייי בְיייי בְּיייי בְייייי בְּייייי בְיייי בְייי

spécial. avec יְּהָרָת בָּל 22, זְּלְּהָרֶת בַּל Exod. 29. 13, ou דַּיְּהֶרֶת בַּל 22, זְיַּהֶרֶת בַּלְר בּיִהֶּרֶת בִּלְר בַּיְּהֶר, בּיִרֶּת בִּלְר בִּיּבֶר בּיִר, בּיִרֶּת בַּלְר בּיִרָּת בַּיִּר פַּבַר Lév. 9. 10, la partie de graisse, la membrane qui enveloppe le foie, ou le diaphragme.

אַרָּאָל n. pr. m. I Chr. 12. 3.

n. pr. m. Esdr. 10. 25.

n. pr. m. I Chr. 27. 31.

ייליאָה n. pr. m. I Chr. 8. 18.

מל אֲשֶׁר: (יְבַם Penser, méditer (v. מַלְ אֲשֶׁר: פֿל אֲשֶׂרוּ Gen. 11. 6, tout ce qu'ils ont médité, qu'ils ont dessein de faire.

ור. Armer: סּרְּסִים מְרְיָנְיִם (keri) Jér. 5. 8, des chevaux bien bâtis (armés d'organes génitaux très forts, cheth., v. à Hoph.).

יְזַנְיָה (ע. יְאַזַנְיָה).

עוֹי, m. (ע. דְּיָנְתְּרְ בְּּנְיֵנֵע : Sueur: לֹא יַרְוּבְרּרּ בַּנְיֵנֵע : Ez. 44. 18, ils ne se ceindront point étant en sueur, ou avec ce qui excite la sueur, ou à l'endroit où l'on transpire facilement.

וְיְרָתְי n patron : מַצּיְרָת I Chr. 27. 8, de la famille (ou de la ville) de Jezrah.

ַחְרֵחְיָהְ (Dieu l'éclaire) n. pr. m. 1° I Chr. 7 3. — 2° Néh. 12. 42.

יורעאל et יורעאל: (planté de Dieu)
n. pr. 1° Ville de la tribu d'Issachar,
Jos. 19. 18; דְּמֵר יוּרְצָאל Osée 1. 4, le
sang de Jizréel (que Jéhu y a versé);
Jos. 17. 16, dans la vallée
de Jizréel; בְּרֵל דִּוֹם יְרֵרֶעָאל
car grand sera le jour de Jizréel (la ca-

tastrophe qui aura lieu en cet endroit); selon d'autres: selon d'autres: est un nom donné a Israel, quand ils sont dans la captivité, de יין disperser: le jour du bonheur d'Israel sera grand; de même יין ליין לעני 2. 24, et ceux-ci exauceront Jizréel (l'endroit, ou la nation d'Israel); ו יין ליין ליין אליין I Rois 21. 1, ווין באליין ליין ווין ליין ליין היין ליין אליין ווין באליין ווין באליין ווין אליין ווין אליין אליין ווין אליין אלי

קֿתַר (fut. בְּחַר) Étre uni, s'unir: מָּנְהְיָּלְם אַל־תְּעַרִּיּר Gen. 49. 6, que ma gloire (ou mon ame) ne s'unisse, ne s'associe à leurs conciliabules; גאַר הַחַר אָקָה Is. 14. 20, tu ne seras pas réuni à eux, ou comme un d'eux (v. אָרָה).

Pi.: יַנֵּרְ לְבָּבִּר Ps. 86.11, réunis mon cœur (les affections de mon cœur); מְבְּרָבְ נְבּוֹקְרִים שְׁמוֹ עָּרֶב נְבּוֹקְרִי Rituel, qui prononcent, publient, l'unité de son nom matin et soir (v. אַחָר).

רב 1° Subs. m. Unité, concorde: יִחָיָת־לִּי עַלֵיכָם לֵבָב לְיַחַוּ I Chr. 12. 17, mon cœur sera avec vous pour la concorde (je ferai alliance avec vous). — 2º Adv. Ensemble, en même temps: וְלֹאׁ נְשָׁאֵרוּ־בָם שְׁנַרָם רָחֵד I Sam. 11. 11, sans qu'il en demeurat seulement deux ensemble; en même temps : יַּיִּמְלֹהּ ימבעמים יחד II Sam. 21.9, tous les sept moururent en même temps ; יָּגְוַע בַּל־בָּטָיֹר בחר Job 34. 15, toute chair périrait en meme temps; רָחֵד שָׁבְטֵּר יָשְׂרָאֵל Deut. 33. 5, les tribus d'Israel toutes ensemble; sans subst.: יַרַוֹר כָּלֵר יַרְוֹמַלָּאוּן Job 16. 10, tous ensemble ils se sont assemblés contre moi (v. מַלַא Hithp.); יַדֵּוֹר לֹא יַרוֹמֵם Osée 11. 7, ensemble ils n'élèvent leurs cœurs, c.-à-d. personne n'élève son cœur (vers celui que les prophetes invoquent). — Tout, entièrement : יַרֶּיך נְאָבוּנִי וַנַּעֲשׁוּנִי יַדֵּוֹר סָבִיב Job 10. 8, tes mains m'ont formé, m'ont façonné, entièrement, tout autour, elles ont arrangé toutes les parties de mon corps ; יַדֵור אַלֹּכִי Ps. 141. 10, moi je suis scul ou intact; selon d'autres,

se lie avec ce qui précède : ils tomberont dans le filet tous ensemble.

בַּחְבָּיוֹ et יַחְבָּיוֹ adv. (עַבַּדר Ensemble, en même temps : וְלֹא יַכְלוּ לָטֶׁיבֶת יַחִידָּר Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble: וְרַתְּבֵּים אֱל־ראֹשׁוֹ Exod. 36. 29, et les deux (ais) se joignaient ensemble en haut; בְּשֶׁלוֹם יַרְוּדָּר אַשְׁמְבַּדּת וָאִישָׁן Ps. 4. 9, en paix je me couche et je m'endors en même temps, c.-à-d. de suite, ou sans peur avec eux, au milieu d'eux; tous : בַּחַנֵּד נָאַלֶּדוּוּ Ps. 14. 3, tous ensemble se sont corrompus, sont pervertis; פָּד בַּקַבּר בַּקַר בַּקַר בלמניז Job 24. 17, car le matin est pour eux tous comme l'ombre de la mort; I'un contre l'autre : מָר־יִנָצוּ אַנְשִׁרם רַחָהָּר Deut. 25. 11, quand des hommes ont ensemble un démêlé, qu'ils se querellent l'un l'autre; יַרְדְּכִּיר Jér. 46. 12, 21, 49. 3.

יְרְדְיֹאֵל (l'allié) n. pr. m. I Chr. 5. 14. לְּרְדִיאֵל (réjoui par Dieu) n. pr. m. I Chr. 5. 24.

ורְיָהוֹ (réjoui par Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 24. 20. — 2° 27. 30.

רְּלֵּאֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. m. I Chr. 29. 14.

י חור ביורר m. Unité, Rituel (v. à רָּדְּוּרִר).

יְחַיִּמִל (qui contemple Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 16, et plusieurs autres.

יחייה (qui contemple Dieu) n. pr. m. Esdr. 10. 15.

וְחָיְיְקְיֵאֵי (Dieu le fortifiera) n. pr. Jehezkéel, fils de Busi, le prophète Ezéchiel, Ez. 1. 3.

(ניוֹלּהֹים (ג׳ נְיוֹלְלִינָים).

יְחִוּקְיָהוּ n. pr. m. II Chr. 28. 12.

רַתְּיָרָה (Dieu le ranime) n. pr. m. I Ch. 9. 12.

יְחִיאֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. Jehiel, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et plusieurs autres; n. patron. יְחִיאֵלִּי I Chr. 26. 21.

יְחִיר m. (fém. רְיִדִידָּה, rac. בְּהָיְרָה, שִׁר.). adj. Seul, unique: אָז־בְּבָּךָה אָז־יְרִידְרָה Gen. 22.2, ton fils unique;

Prov. 4. 3, (j'étais) le fils chéri et unique de ma mère; דְרַיִּדְיּהְיִרְּאַרְיִּרְאַ יְרִיּאָרִי וּרָאַ יְרִיּיְרָאַרִי וּרָיִרָּיִרְאַ יְרִיּאַרִי וּרָאַ יְרִייִּרְיִרְאַ יִּרְאַרִי וּרַיִּרְיִרִּאַ יְרִיּיִרְיִּרְאַ בְּיִרְאַרִי ף Ps. 25. 16, car je suis seul (abandonné) et dans l'affliction; אֵלְיִרִים בַּיְרָיִּרִי בַּיְרָיִיִּרִם בַּיְרָיִים בַּיְרִיים בַּיְרָיִם בַּיְרָיִם בַּיִרְיִם בַּיִרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיְרָיִם בַּיִּרְיִים בַּיִרְיִם בַּיְרָיִם וּשִׁיִּם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִרְיִם בַּיִּרְיִם בַיִּיִּם בַּיְרָיִם בַּיְרִים בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִּרְיִם בַּיִרְיִם בַּיִרְיִם בַּיְרִים בַּיִרְיִם בַּיִּרְיִים בַּיִּרְיִים בַּיִּרְיִים בַּיִרְיִים בַּיִּיְבִּים בַּיִּירִים בַּיְרָּיִים בַּיִרְיִּבְּי בְּיִרְיִים בְּיִרְיִּים בַּיִּיְבְּי בְּיִּים בַּיִייְם בַּיִּיְיִים בְּיִירִים בַּיִּיְיִם בְּיִירְיִים בַּיִייְיִים בַּיִיְיִים בַּיִייְיִים בַּיִייְיִים בַּיִייְייִים בַּיִייְיִים בַּיִייְיִים בַּיִייְיִים בַּיִייִים בַּיִייְיִים בַּיִייִים בַּיִייְיִים בְּיִייִים בַּיִייִים בַּיִייִּייִם בַּיִּייִים בַּיִייִים בַּיִייִים בַּיִייִים בַּיִייִים בַּיִּייִים בַּיִייִּייִם בַּיִייִּייִם בְּיִייִים בַּיִייִים בְּיִייִּים בְּיִייִים בְּיִייִּייִם בְּיִייִים בְּיִייִּייִּים בְּיִייִּים בְּיִיייִּים בְּייִייִּים בְּייִייִּיי בְּיִייִּי בְּיִיים בְּיִים בְּיבּי בְּייִּייִּי בְּיִייִּי בְּיּיּיּיִים בְּייִייִּי בְּייִּיְי בְּייִּיּי בְּייִּייִּייִּי בְּייִּייִּי בְּיִּייִּי בְּיִייִּי בְּיִייִּייִּייִּייִּיי בְּייִּייִּיי בְּיִייִייִּי בְּייִייִּייִּייִּייִּייִּייִּייִיים בְּייִייִּייִּייִּייִייִּייִייִייִּייְי

קְּרֶּרְהְי subst. f. La vie, l'âme: מְּלֶב יְחִידְהִי Ps. 22. 21, (délivre) mon âme, ma vie, de la puissance du chien (des barbares).

ביות (יבת מוֹים, adj. m. (rac. יְבְּיִל מְּוֹבְּל וְרָּבְּעָם לְּחְשׁוּעֵח בּיִר Attendant, espérant : שוֹב וְיְבָּיל וְרִדּבְּט לִּחְשׁוּעֵח בּיר בּיר Lament. 3. 24, il est bon (d'être) espérant et attendant en silence le secours de l'Éternel (d'espérer et d'attendre, etc.).

תול (א. Attendre, espérer (v. אוול (מול 3°): Kal inusité. Pi. 1º Espérer : מַח-בּתָּר בר אַרַחַל Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère (pour pouvoir espérer); avec ל יִיחַלוּ כַשָּטַר לִי : ל Job 29. 23, ils m'attendaient, me souhaitaient, comme (on attend) la pluic; ואַרַחַלָּח לאור 30. 26, j'espérais la lumière; avec יַחַל יִשְׂרָאֵל אָל־יֵי Ps. 130. 7, espère Israel en Dieu ; יָאֵל־יִרֹיכִי רַיַדֵּולוּן Is. 51. 5, ils attendent mon bras. — 2º Faire esperer: על אַטָּר יַחַלְּחָנִי Ps. 119. 49, (la promesse) qui a été mon espérance (littér. en laquelle tu m'as fait espérer); וְרַחֵלוּ לְקַיֵם הַבֶּר Ez. 13. 6, ils faisaient esperer, ils assuraient que leur parole (prophétie) s'accomplira.

Niph. (איַדול, לעד שַּבְעֵּח: (ייִדְדל פֿר. אָרָהָייִר פֿר פּבְעָּח: Gen. 8. 12, il attenditencore sept (autres) jours; בְּעָרָא כִּד עֹדְלָּח: Ez. 19. 5, lorsque (la mère) vit qu'elle attendait toujours, c.-à-d. qu'elle a été déçue de ses espérances (ou: de תָּלָּח , qu'elle était sans force, impuissante).

Hiph.: לארבי ליבים ליבים I Sam. 10. 8, tu attendras pendant sept jours ; לארבין

אַרִילָּה לְּמָבֶּיךְ אַנְיּבְּה II Sam. 18. 14, je ne veux pas attendre ainsi (oisif) devant toi, ou attendre que tu agisses (je veux agir moi-même); לַּרְבְרֵיבָּם לַּרְבְרֵיבָם Job 32. 11, j'ai attendu en écoutant vos paroles (je les ai écoutées jusqu'à la fin); יוֹחָלִּיִּר בּי Ps. 42. 6, espère en Dieu.

יַחְלָאֵל (qui espère en Dieu) n. pr. Jahléel, fils de Zabulon, Gen. 46. 14; n. patron. יַחְלָאֵלָה Nomb. 26. 26.

לא יַתִּם לּהְיָּת (même signif. que מְּבָּת) Étre chaud, se réchauffer: ילא יַתִם לּגוֹן Rois 1. 1, et il ne pouvait se réchauffer, rien ne pouvait lui tenir chaud; בֵּי יַתִּים לָּבָּנוֹן Deut. 19. 6, car son cœur est chaud, il est en colère; יַבְּיבוֹין Gen. 30. 39, (pour יַבְּיבוֹין) les brebis furent en chaleur (conçurent); 30. 38, et pour qu'elles conçussent.

Pi.: בְּעֵה הַשֵּה Gen. 31. 10, au temps où les brebis entrent en chaleur (conçoivent); הַּמְּקְלָּהְיּה 30. 41, afin qu'elles conçussent en regardant les branches; aussi de la femme: הְּהַבְּיִה אָנִיר אָנִיר אָנִיר אָנִיר אָנִיר אָנִיר אָנִיר אָנִיר Ps. 51. 7, et ma mère m'a conçu dans le péché (Niph. v. בַּהַהָר).

תְּמֵר m. (rac. יְחָמֵּר). Nom d'un des animaux qu'il est permis de manger, Deut. 14. 5, espèce de cerf à peau rougeatre, le daim (?).

יַחְמֵי (que Dieu protége) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

יְּתְּצְאֵל (à qui Dieu donne sa part) n. pr. Jahziel, fils de Nephthali, Nomb. 46. 21; בְּתִצְּיִאֵל I Chr. 7. 13; n. patr. יַתְצָאַלִי Nomb. 26. 26.

תְּרְ (ע. יְחָרָ (אַבְּירֵ מְרַ נְיִּבְּירֵ מְרַ בְּמֵּיתֵּר בְּיִן הַמִּיבֶּר (אָבִיר בְּיִרְ הַיִּרְיִין mais il tarda au dela du temps (que le roi lui avait marqué).

יחש m. Denombrement des ancêtres, généalogie : אַנְיָּחַשׁ Néh. 7. 5,

et je trouvai un livre, un registre généalogique; de là le verbe

n. pr. m. I Chr. 4. 2.

ביים et (v. יים seulem. au fut. ביים et יַטְב (une fois יָטֶב (une fois יָטֶב). 1° Etre bon : אמון אמון Nah. 3. 8, serais-tu meilleure que No la grande, la populeuse, Alexandrie ou Thèbes en Egypte (?); לְמַעַן יִרְטַב־לִּר Gen. 12. 13, pour qu'il m'arrive du bien (que je sois traité avec bonté) ; בַּאַשֵּׁר רַישַב לַן: 40.14, quand tu seras heureux. — 2º Parattre bon, plaire : מייטבוּ דִבְרֵיחֵם 34. 18, leurs paroles plurent ; נְחִיטֵב חַזַּעָרָה בְעֵינָיו Esth. 2. 9, la jeune fille lui plut; נַייטֵב דַוּדֶּבֶר לְּפְנֵי דְּקְרָן 5. 14, ce conseil plut à Haman ; ימים לַנֵי מְשׁוֹר פָּר : ל Ps. 69. 32, et cela sera plus agréable à Dieu que (le sacrifice) d'un jeune taureau. -3° Avec לב Etre content, joyeux : מַבּר Ruth 3. 7, il était content, gai; ברב פָּנִים יִיטֵב לֵב Eccl. 7.3, car avec la tristesse, le souci sur le visage, le cœur est content (l'esprit est calme, serein).

Hiph. (בְּיִנִיב fut. בִּינִיב). 1° Bien faire: בְּלִיאֲשֶׁר וְּמֵּרוּ 5. 25, ils ont bien parlé dans tout ce qu'ils ont dit; הַּינִיב לְנַנֵּן בַּרְאוֹת Jér. 1. 12, tu as bien vu; אַישׁר בִּינָנֵן בִּינִיב בּינָנַן Sam. 16. 17, un homme qui joue bien (de la harpe); sans בִּינִיב בּינַנְן: Is. 23. 16, joue bien (des instruments); l'inf. בַּיִנִיב sert souvent d'adv.: בִּינֵיב Deut. 13. 15, et après que tu auras bien interrogé;

באר הרשב Deut. 27. 8, (tu écriras) distinctement et bien, (nettement); לַרְיּמָבְּר דֵיְרָכֵּהְ Jér. 2. 33, pourquoi te parer, t'embellir, ou te justifier, litter. ·pourquoi redresses-tu ta voie, ou justifies-tu ta conduite? גַּם־אָחָם תּוּכָלוּ לָחַרְטָּרב 13. 23, (alors) vous pourriez aussi bien faire, bien vous conduire. -9º Faire du bien à quelqu'un : דּלָאַבְּרֶם בויטיב Gen. 12. 16, et il fit du bien à Abram ; ניֵיטֶב אֵלחִים לַמִילִּוֹת Exod. 1. 20, Dieu combla de biens ces sagesfemmes; avec l'acc.: לָחֵרּטָבָה Deut. 8. 16, pour te faire du bien; וַאֵלְפָנָת לֹא ירַטָּרב (p. יַרְיָטֵב Job 24. 21, et il ne fait point de bien à la veuve; avec קרשב אַיפיב עַנַּהְ Gen. 32. 13, je te comblerai de biens. — 3° Avec 🛬 Se régaler, se divertir : הַמָּח מֵיכִיבים אַת־לָבָם Jug. 19. 22, pendant qu'ils se régalaient. — 4° Arranger, accommoder: בחיטיבו אַח־דַּוּנֵרֹת Exod. 30. 7, lorsqu'il accommodera les lampes ; וַהֵּיטֶב אָרד ਜਹੰਮੇ II Rois 9. 30, elle s'arrangea, se para la tête. — 5° Comme Kal 1° et 2°: חַלוא דְבָרֵי רֵיטִיבוּ Mich. 2. 7, certes mes paroles sont bonnes, favorables; קר ייייטב אַל אַבי I Sam. 20. 13, s'il platt à mon père.

יְּטָב chald. (même signif.): יְּכָּר Esdr. 7. 18, et ce qui te plaira à toi et à tes frères.

기가 (bonne ville) n. pr. d'un endroit, II Rois 19. 21.

לְּלְכְּתָה (bonne ville) n. pr. d'un endroit dans le désert, Jetebatha, où il y a beaucoup de torrents, Deut. 10.7.

יְּפְר תְּפְיִי (l'inclinée) n. pr. Jutta, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, 21. 16.

קים 'n. pr. 1° Jetur, fils d'Ismael, Gen. 25. 15. — 2° Ses descendants, les Ithuréens, I Chr. 5. 19.

יין m. (const. דין, avec suff. פייני (בייני m'a conduite dans la maison du vin (du festin), ou dans le cellier (ou : le temple où on offre du vin en libations);

salle du festin; אָבְּקָהְ בּמָּבְּרָן בּמָּבְּרָן בּמָרָם בּמָרָ בּמָרָן בּמַרְּלָּין בּמִרְן בִּירָכְּים בּמִרֶּלְיִן בִּירְ בִּירָכְים בּייִרן בְּמִרְּכָּים בּמִירֶן בִּירָכְם בּמִירֶן בִּירָכְם בּמִירֶן בַּמִרְיָם בּמְירָים בּמְירָים בּמִירָל בּמִירָם בּמִירֶל בּמִירָם בּמִירֶל בּמִירָם בּמִירֶל בּמִירָם בּמִירֶל בּמִירָם בּמִירָם בּמִירָם בּמִירָל בּמִירְם בּמִירָם בּמִירֶל בּמִירְם בּמִירָם בּמִירֶל בּמִירְם בּמִירֶל בּמִירְם בּמִירֶל בּמִירְם בּמִירֶל בּמִירְם בּמִירָם בּמִירֶל בּמִירְם בּמִירָם בּמִירֶל בּמִירָם בּמִירָל בּמִירָם בּמִירָל בּמִירָם בּמִירָל בּמִירְם בּמִירָם בּמִירְם בּמִירָם בּמִירָם בּמִירָן בּמִירְם בְּמִירְם בּמִירְם בּמִירְם בּמִירְם בּמִירְם בּמִירְם בּמִירְם בְּיִים בְּמִירְם בּמִירְם בּמִייִּם בְּמִירְם בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּעִירְם בְּיִבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בּמִירְן בִּיוּ בְּיבְּיבְּם בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בּייִים בְּעְיבְּים בְּיבְּיבְּים בּייִים בְּעְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בּייִים בְּיבְּים בּייִים בְּיבְּיבְּים בּייִים בְּיבְּיבְּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּי

TRY (Kal inusité). Hiph. Exposer, justifier, prouver, convaincre, reprendre, reprocher, punir : אַה־דָּרֶכֵר אַל־פָּנָיוּ אוּכִּידֵז Job 13. 15, seulement j'expliquerai, je défendrai ma conduite devant lui ; יָהוֹכְרחוּ עֵלֵי חֵירְשָּתִי 19. 5, et si vous exposez contre moi mon humiliation, si vous voulez prouver ma honte, prouver que je suis coupable ; יַרְעָּה אָיַר לאיוב מוכיחל 32. 12, aucun (d'entre vous) ne peut convaincre Job; avec : הוֹכָּח Prov. 9. 8, reprends le sage et il t'aimera ; sans régime : שָּׂנָאַרּ בשטר מוכרות Amos 5. 10, ils ont hai celui qui les reprenait, moralisait, dans les assemblées ; יְחוֹכְתַ אֵרָיָתָם אֵת־אַבִּימֶלֶן Gen. 21. 25, et Abraham fit des reproches à Abimelech ; חובה יוכית אָהבם Job 13. 10, il vous le reprochera sévèrement, il vous condamnera ; אַטָּרַדי אַלוּשׁ יוֹכִיחָזוּ אֱלוּהַ Job 5. 17, heureux l'homme que Dieu punit, corrige; אַל־ Ps. 6. 2, ne me punis pas בַּאַפָּןדְּ תוֹכְרַחַנְי dans ta colère. — Juger : יְלֹאִ־לְּמְשָׁמֶע אונרו רוכרת Is. 11. 3, il ne jugera pas sur ce que ses oreilles entendent, sur un ouï-dire; יווּלְכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים 2. 4, il prononcera le jugement de beaucoup de nations; ירוֹכִידווּ בֵּרן שְׁינֵינוּ Gen. 31. 37, qu'ils soient juges entre nous deux. — Discuter : ן הובת אָל־אַל אָרוּפָץ Job 13. 3, et je désire discuter avec Dieu; ירוֹכַח לְנֵבֶר עִם־אַלוּהַ 16. 21, l'homme peutil discuter avec Dieu? ou : si l'homme pouvait se justifier devant Dieu. -Destiner : אָיָה הֹבַהְהָּ לְיַבְרָּהְ לִּיִצְחָם Gen. 24. 14, (que cette fille soit) celle que tu as destinée à ton serviteur Isaac; יי היכים אַשֶּׁר־חֹכִים יי 24. 44, c'est la femme que Dieu a destinée au (fils de mon maître).

Hoph. Etre puni, châtié: רוּבְּכֵּח בְּבַּרְאוֹב Job 33. 18, et il est châtié par la douleur (qu'il souffre) dans son lit.

Hithp:: יְמִבְּהֵל יִרְחַנְבָּת Mich. 6. 2, et il veut entrer en discussion avec Israel.

יְרִילְיָהְ (Dieu se montre puissant à elle) n. pr. Jechelie, mère du roi Ozias, II Chr. 26. 3; cheth. יְבָלְיָת, et II Rois 15. 2, יְבַלְיֵתוּ

לְבִין (Dieu le soutient) n. pr. 1° Jachin, fils de Siméon; n. patron. יבייר Nomb. 26. 12. — 2° Nom que Salomon donna à la colonne placée à droite dans le vestibule du temple; que le temple soit solide, qu'il dure (?), I Rois 7. 21.

יָכל (rarem. יָכוֹל, fut. יָבל, inf. יָכוֹל et יכובה) 1° Pouvoir, souffrir, supporter, avoir la permission : absol. ולא רַכלף Exod. 8. 14, mais ils ne purent pas; suivi de l'acc.: בּר־כֹל תוּבָל Job 42. 2, que tu peux toutes choses; du gérond.: ולא יַכְלוּ לְשָׁבֵּח יַחְדָּוּ Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble; ילא־יַכְלוּ אָחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ 45. 3, mais ses frères ne purent lui répondre ; de l'inf.: וְיָבֶלְהְּ צֵּטֹר Exod. 18. 23, alors tu pourras suffire, le supporter; d'un autre temps: אַיכָכָת אוּכַל וְרָאִירִיּר Esth. 8. 6, comment pourrais-je voir? לאֹ־אוּכֵל אָנֶן וַעָּצָרָת Is. 1. 13, je ne supporte pas l'iniquité (dans votre cœur) et votre assemblée (pour m'adorer); אוֹרווֹ לא אוּכַל Ps. 101. 5, je ne souffrirai pas un tel homme.

je ne souffrirai pas sa société; de même: אַרְבָּע לֹאַ־רוּבְּל קוֹאַדְ Prov. 20. 21, et (sous) contre les quatre elle (la terre) ne pourrait tenir, elle ne pourrait les supporter; עַריבְיַר לֹאַ דּיְבְלוּ Osée 8. 5, jusqu'à quand ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenirinnocents, purs? לְאֵבֹל מַּרְ דִּיְבָּיִרִם Gen. 43. 32, car il n'est pas permis aux Egyptiens de manger (avec les Hébreux); לְאֵבֹל לַאֲבֹל לַאֲבֹל לַאֲבֹל לַאָבל לַאַבל לַאַבל לַאַבל manger (dans les villes, etc.).

לכול * Aboth, il se pourrait, on pour-

rait croire.

יבׁלְיָׁנֵה (א. יִבְּלְיָּנֵה.). (יִבּילְיָת (א. יְבָלְיָּנָת.).

וְיְבְּלֵּדְ אָן Job 15. 35, concevoir le mal, la ruine, et enfanter le crime; בְּלְדִי עִשׁ Is. 33. 11, vous n'enfanterez que de la paille; מַרְיבֶּלְדְּי וּחִים Prov. 27. 1, ce que le jour enfantera, produira (ce qui arrivera); pi בְּיִבֶּלְדְּי בְּלֵדְי בְּיִבְּלִּדְי Soph. 2. 2, avant l'enfantement du jugement; pass.: avant que le jugement soit enfanté, prononcé; ou act.: avant que le jugement enfante (le jour, etc.).

2º Du père, engendrer: רבוש ילד אַרד וְמִידֹי Gen. 10. 8, et Chus engendra Nemrod ; ילָדָה מְּשִׁר Deut. 32. 18, tu oublies, abandonnes, (le roc) Dieu qui t'a crée; יָלָאָבֶן אַתּ יַלִּיְתָּנִי Jér. 2. 27, (ils disent) à la pierre (leur idole de pierre): Tu m'as créé ; אַנִי חַיוֹם יַלִּרְתִּיךָ Ps. 2. 7, moi (Dieu) je t'ai engendré aujourd'hui (dès ce jour je t'aimerai comme un père, ou : aujourd'hui je t'ai créé roi). Part. pass. : דַּיַלִּר הַוֹּדֶר I Rois 3. 26, (celui qui vient de nattre) l'enfant vivant; אַרָּם יַלֹּהְר אָשָׁהוּ Job 14. 1, l'homme ne de la femme ; הָרָח לָלַה l Sam. 4. 19, elle était grosse et près d'accoucher (יַלַל .ע).

איני בְּנֵיךְ : וְּיָבֶּׁר : אָנִירְ וּשְׁרֵים לְּהְּיִם Gen. 48. 5, tes deux fils qui te sont nés, que tu as eus (en Egypte); בי היי היי היי (pour יוֹבְּיִרם וֹן I Chr. 3. 5, et ceux-ci lui naquirent, il eut ses enfants (a Jérusalem); souvent le sujet avec בְּיִבְּיִר בְּיִרְרְ אָד־בִּירֶר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְיר בְּיִר בְּיִבְּיר בְּיִר בְּיִבְּי בְּיִר בְּיִבְּר בְּיִבְּי בְּיִר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּיך בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּי בְּיִבְּר בְּיִבְּי בְּיִב בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבּי בְּיִבְּר בְּיִבְּי בְּיִבְּר בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּים בְּיִבְּי בְּי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּר בְּיבְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּר בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּים בְּיבְּי בְּיבְּיבּר בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּיב בְּיב בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיוּבְיים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיוּבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיוּבְיים בְּיב

Pi. יְלֵּרְ Aider a accoucher: בְּלַּרְכָּרְ Exod. 1. 16, quand vous accoucherez les femmes des Hébreux; part. f. הְבְּלַרְהַיִּה Gen. 35. 17, la sagefemme; plur, בַּמִילְרָה Exod. 1. 15, aux sages-femmes.

קמְם Gen 50. 23, (les fils de Machir) furent élevés sur les genoux de Joseph; בְּטָרֶם דְּרָדִם יְלָּדִרּא Ps. 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées.

Hiph. הוֹלִיד 1° Engendrer (v. Kal 2°): אַחַרֵי דוּלִידוֹ אַז־שָׁת Gen. 5.4, après qu'il eut engendré Seth; ניוֹלֵר בָּנִים וּבָנוֹת 5. 18, il engendra des fils et des filles; au fig.: יְרוֹלֵיד אָרֵן Is. 59. 4, et enfanter le crime ; הוֹלִיד אָח־צַווּבָה אָשָׁה I Chr. 2. 18, (Caleb fils de Hesrou) engendra avec sa femme Azuba, ou trans. il la rendit enceinte. — 2º Comme Pi.: יואַרי אַשְׁבִּיר וּלֹא אוֹלִיד Is. 60. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère, sans l'accoucher; c.-a-d. commencerai-je une œuvre sans l'achever? ou dans le sens 1°: n'engendrerai-je pas moi-même? comme la suite : אָם־אַנִי רַשׁמוֹלָיד וְעַצְרָתִּי moi qui donne la fécondité, irai-je fermer le sein, empecher l'accouchement? וְרוֹלֶירֶה 55. 10, (la pluie) féconde la terre; קיירווֹלִיד אֵנְלֵי־טָל Job 38. 28, qui a créé, produit, les gouttes de la rosée.

Hoph. (inf. רושלֶּבֶת) Nattre : רים חַּלֶּבֶת הישרְבֶּר Gen. 40. 20, le jour, l'anniversaire, de la naissance de Pharaon; ביום השלְּבֶר אִיהְןּ Ez. 16. 4, au jour de ta naissance, lorsque tu es venue au monde.

Hithph.: ביְרַבְּלְרוּ עֵּל־בְּמְשְׁרְוֹרָם Nomb. 1. 18, ils firent connaître, ils déclarèrent, leur naissance, c.-a-d. ils se firent enregistrer selon leurs familles (le même que תְּיִבְיֵהַשׁ, v. בִּיִרָּיִם).

לְרֵית m. (pl. רְלִרִית , const. רְלָרִית to vient de nattre, enfant (רְלָרִית).

1º Qui vient de nattre, enfant (רְלִּרִית).

באריקיין Exod. 1. 17, elles conservèrent les enfants (mâles); הַלָּר רְלַּרִית (cheth.) II Sam. 6. 23, elle n'avait pas d'enfants. — 2º Garçon, jeune homme: רְלָּרִי לְּרַלְּבְּרִיִיִּרִי לְּרַלְּבְּרִיִּרִי Gen. 4. 23, (et j'ai tué) un jeune homme pour ma plaie, mon malheur, ou par le coup que je lui ai donné; תְּלֶּרְי אֵינְיִי Gen. 37. 30, le jeune homme n'y est pas; רַיִּלְיִי אִינְיִי אִינִי אַרִּי וְבַּרִים I Rois 12. 8, il consulta les jeunes gens (opposé à רִלְּרִים מָּשִׁי (וְבַּיִים 18.57.4, des enfants du crime, de la trahison

(perfides); aussi des animaux : יְרְמָצוּ יַלְנְינִיקּ Is. 11, 7, leurs petits coucheront, se reposeront, les uns avec les autres.

קרה לְּיִּצְּיִה יַנְּיְלְהָּה : Jeune fille : קַּרְהָּ קּבְּיִרִים וְילְּבְּיִה Gen. 34. 4, donne-moi cette jeune fille pour femme; יְלָרִים וְילָרִיה Zach. 8. 5, des garçons et des jeunes filles.

לְרִיּהְהְ Eccl. 11. 9, réjouis-toi, jeune homme, de, ou dans, ta jeunesse; בָּלְרִיּהְן בָּרָרִיּהְן בָּלְרִיּהִן דְּיַשְׁרַיְרִיּהִי וְנִישְׁבִּיְרִיּהִי וְנִישְׁבִּיְרִיּהִי וְנִישְׁבִּיִרִיהוּ וְנִישְׁבִּיְרִיּהוּ וְנִישְׁבִּיְרִיהוּ וְנִישְׁבִּיְרִיהוּ וְנִישְׁבִּיְרִיהוּ וְנִישְׁבִּיְרִיהוּ וְנִישְׁבִּיְרִיהוּ 11.10, car l'enfance et l'adolescence ne sont que vanité; בְּלִיהְהָי Ps. 110.3, tu conserveras la rosée, c.-à-d. la séve, la force, de ta jeunesse, ou: ta jeunesse était pure comme la rosée.

קלי: adj. verb. Né (comme לְּלֹּהִי בְּלֹּהִי בְּלֹּהִי בְּלֹּהִי בְּעֹּהִי בְּעֹּהִי בְּעִּלְּהִי בְּעִּלְּהִי בְּעִּלְּהִי בְּעִּלְּהִי בְּעִּלְּהִי בְּעִּלְּהִי בְּעִּלְּהִי בְּעִּלְּהִ בְּעִּלְּהִ עִּיבְּיִרִם לִוֹ בְּיִרִּשְׁלָהִ II Sam. 5. 14, voici le nom des fils qui lui furent nés à Jérusalem.

יללן (qui passe la nuit, qui s'arrête) n. pr. I Chr. 4. 17.

קלי, Aller, marcher. Les temps formés de יְלַבְּי sont : Kal : fut. יְלַבְי et בְּלָב, יִדְּלָבְי : Hiph: יְבִילָּבְי (V. les fut. יִדְלָבְי : (V. les exemples à בְּלַבָּי.)

ולְבֶּל Kal inusité, si ce n'est תְּבָּח לְּבָּר Sam. 4. 19, selon quelques-uns pour לְּבָּלֶּח, elle était grosse, près de crier (par les douleurs de l'enfantement); mais c'est plutôt l'inf. de יְבַר près d'accoucher.

Hiph. (דֵילִיל , fut. יְדֵילִיל , et יְדֵילִיל, imper. בַּילִיל. Gemir, pousser des hurlements, se lamenter: דֵילִילֹב בִים בָּי Is. 13. 6, poussez des hurlements, parce que le jour de l'Éternel est proche; בקר בוליל מוֹאָב 16. 7, c'est pourquoi Moab gémira, hurlera; מְלֵּילִנְ נְיִנְיִים וְנְעַכְּין 16. 75. 34, hurlez, pasteurs, et criez; ליב מוֹאָב Amos 8. 3, les chants du palais (ou les cantiques du temple) seront changés en hurlements, gémissements; une fois des cris de joie: משְׁלֵּי בְּיִרִילִילְּי Is. 52. 5, ceux qui le dominent poussent des cris de joie, ou trans.: lui font pousser des hurlements.

12. m. Hurlement: רְלֵל רְשִׁמּרְ Deut. 32. 10, le hurlement du désert (poussé par les bêtes sauvages qui s'y trouvent), ou au fig. du sifflement des vents.

וְלְלָהָה (const. יְלְלָהוּת). Plainte, gémissement: עֵּר־אָגְלֵּים יִלְלָהָוּת Is. 15. 8, sa plainte (retentit) jusqu'a Eglaim; אַרירֵי הַשִּאֹן Jér. 25. 36, et les hurlements de ceux qui conduisent le troupeau.

עליב Parler témérairement : מימש אינים Prov. 20. 25, c'est un piége pour l'homme de dire sans réflexion : Sacré! ceci sera sacré! c.-à-d. de faire des vœux sans savoir s'il est en état de les tenir (v. le même exemple à בילים).

l'homme: la gratelle ou dartre, Lévit. 21. 20; chez l'animal: le farcin, Lév. 22. 22.

יְלֹף: Apprendre : יְּלָא יַלִּיף Aboth, et celui qui n'apprend pas.

אל הילת שות עות באלים של אותר באלים ולא אותר באלים האותר האותר אותר האותר באלים האותר אותר האותר האות

לְקְוֹט m. (rac. בְּלֶקוֹט). Poche, sac: בּיַלְקּוּט I Sam. 17. 40, et dans la poche, ou sa panetière.

תַּיְי m. (const. רְיַם et בַיְ, avec suff. הַּשְּׁי, plur. מַצִּיִם לַּיְם מְכָּסִים : 1° La mer: מַצִּים לַיְם מְכָּסִים : Is. 11.9, comme les eaux couvrent (le fond) de la mer; אַנר אָם־תַּוּרָן Job

7. 12, suis-je uno mer ou un monstre marin ! בי־דוא על־יַמָּים יְסָרָה Ps. 24. 2, car c'est lui qui a fondé la terre audessus des mers; ימר מובית Nomb. 34. 11, la mer de Cenercth (lac de Gonesareth); ים השבלה 34. 12, la mer salće; רם חשרבה Deut. 4. 49, la mer du désert, et חַיָּם חַקּרְמֹיִר Joël 2. 20, la mer d'Orient, la mer Morte; pio er Exod. 15. 4, la mer Rouge ; בַּם־פָּצְרַיָּם Is. 11. 15, la mer d'Egypte; דַּיָּם דַעָּדוּל Nomb. 34. 6, et חַיֵּם תַאַחרון Deut. 11. 24, la mer Méditerranée. (Aussi quelquefois d'un grand fleuve: du Nil, Nah. 3.8; de l'Euphrate, Is. 27. 1, Jér. 51. 36; הַאָּחָר בתורם בינדים Ez. 32. 2, (Pharaon) tu étais comme un dragon, ou comme un crocodile dans les mers, les bras du Nil; mais dans tous ces endroits on peut aussi laisser au mot m son sens premier de mer.) — 2º La mer Méditerranée étant à l'ouest de la Palestine, est aussi l'ouest, l'occident; רוּדֵי־רָם Exod. 10. 19, un vent d'ouest; לְּמַצֵּרוֹ־יָם 27. 12, du côté de l'occident; ינית נקרפת Gen. 28. 14, vers l'occident et vers l'orient; מַיָּב 12. 8, (Bethel) à l'occident; מִיָּם לְצָיִר Jos. 8. 12, a l'occident de cette ville. — 3° חַנְּחֹמֵת La mer de cuivre, l'endroit au temple où les prêtres se baignaient, II Rois 25. 13, I Chr. 18. 8. Section of the

יל chald. (emphat.: בְּבָא רַבְּא Dan. 7. 2, sur la grande mer (v. à יְּדָא chald.).

קראָל' (jour de Dieu) n. pr. Jemuel, fils de Siméon, Gen. 46. 10. Le même, מראַל Nomb. 26. 12.

ימים פו ימים (ע. בור).

Gen. 36. 24, selon les uns: (c'est cet Ana) qui, étant dans le désert, a inventé, a le premier fait produire des mulets (en accouplant les chevaux avec les anesses); selon les autres: qui a découvert des eaux chaudes, thermales (par analogie avec מַחַבּים); selon d'autres: qui a rencontré les Emim (les géants, comme ביים Gen. 14. 5).

יְמִימְה (colombe?) ה, pr. Jemima, fille de Job, Job 42, 14.

נְמִין subst. m. Le côté droit, et adj. droit: שׁיִּם הְיַּמִין Lév. 7. 32, la cuisse ou l'epaule droite; עין ימין I Sam. 11. 2, l'œil droit ; יַיִּשְׁלָּח רְשִׁרָאֵל אֱח־רִמִים Gen. 48. 14, Israel (Jacob) étendit sa (main) droite; בְּרַר רְמִרנִר Ps. 73. 23, ma main droite; אַריַמִין פְּרְחַה יַקוּמוּ Job 30: 12, à ma droite s'élève la couvée, c.-à-d. la jeunesse, ou la populace s'élève avec insolence contre moi; מַּנְמִין I Rois 7. 39, a droite; אל יפין I Sam. 23. 24, מימין Gen. 48. 13, לַּיָמִין Néh. 12. 31, tous: à droite, au côté droit, d'un homme ou d'une chose ; צַל־דַוּנַמִּדן II Sam. 2. 19, יְבְּיֶרוּ, Ez. 1. 10, דִּיְּמֶרוּ Gen. 13. 9, et יָמִין Nomb. 20. 17, vers le côte droit; פר-רשמד לימין אביון Ps. 109. 31, car il se tient à la droite du pauvre (le soutient, le protége); שַׁב לִּימִינִי 110. 1, assois à mon côte droit (comme un ami), ou : attends le secours de ma main droite; קורי־נָדָף צַל־אִרשׁ יִמִינָה Ps. 80. 18, étends ta main sur l'homme de ta droite (que tu aimes, que tu protéges); יִמִין יִמָּרן 144,11, et leur droite est une droite pleine de men→ songe, c.-à-d. leur appui, leur secours, est trompeur; ou bien : leur serment (en élevant la main droite) est un parjure ; יְמִיךְ חַעֵּיר II Sam. **24. 5**, a droite de la ville (au midi); מִימִרן דַיְיְשִׁימוֹן I Sam. 23. 19, au midi du désert; צמון וְיַמִּרן Ps. 89. 13, le nord et le midi (יְמִין pour יָמִין est tantôt m., tantot f.).

וְמִין n. pr. Jamin, fils de Simeon, Gen. 46. 10; nom patron. יָמִינִי Nomb. 26., 12.

על צְּדְּךְ : יְמִין 1º Adj. comme תַּלְּצְּדְּךְ : יְמִין (cheth.) Ez. 4. 6, sur ton côté droit; אַרְמִינִי II Chr. 3. 17, la (colonne) droite. — 2º Nom patr. pour בְּרִימִינִי I Sam. 9. 1, Esth. 2. 5, un homme de la tribu de Benjamin.

אָלְאָי et אָרְיי n. pr. Jemla, père du prophète Michée, I Rois 22: 8, II Chr. 18. 7.

וֹלְבְיֵי (le régnant) n. pr. Jemlech, un des chefs de la tribu de Siméon, I Chr. 4, 34.

ליבִין. (v. אָפִר, Kal inusité. Hiph. דִיבִּין. de רְבִּין. 1° Aller, se tourner vers le côté droit: אָפִר, בּר הַפּוּט הַא Gen. 13. 9, si (tu vas) à gauche, j'irai à droite; (tu vas) à gauche, j'irai à droite; ou décide-toi pour l'un des deux; frappe à droite (ou à gauche); Targg. בַּיְבִינִים וּמַשְּמָאלִים בָּאַבָינִים בַּשְּׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְּׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְּׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְּׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָינִים וּמַשְׁמָאלִים בָּאַבָּינִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבָּינִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבּינִים וּמַשְּמָאלִים בּאַבּינִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבּינִים וּמַשְׁמָאלִים בּאָבָּינִים וּמַשְּׁמָּאלִים בּאַבּינִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבּינִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבּינִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבּינִים וּמַשְּׁמָאלִים בּאַבּינִים וּמַשְׁמָבּילִים בּאַבּינִים וּמַשְּׁמָשְׁתִּים בּאַבְּינִים וּמַשְׁבּים בּאַבּינִים וּמַשְּׁמָבּים בּאַבּינִים וּמַשְּׁמָבּים בּאַבּינִים וּמַיּבּים וּמּים בּאַבּינִים בּאַבּינִים וּיִּים בּּיִּבּים בּיּבּיבּים בּיּבּיבּים בּיִּבּים בּיּבּים בּיּבּיבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּיבּים בּיבּיבּים בּיּבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּי

יְּמְנָהְ n. pr. Jemna, fils d'Aser, Gen. 46. 17.

יְלֶנְיִי m., יְלֶנְיִי f. adj. (le même que בּיִרְי, Droit, droite: יְבָּיִרְי, Exod. 29. 20, le pouce de leur main droite; שְׁלְנִיִּרְ וּצִרְי, II Chr. 3. 17, le nom de la colonne droite (qui était à droite).

אַנְייִי (que Dieu retient, conserve) n. pr. m. I Chr. 7. 35.

לְּבֵר (מור inusité. Hiph. Changer: בְּבְרִים Jér. 2. 11, une nation a-t-elle jamais changé ses dieux? (ou pour יְבִיה, rac. מור.).

Hithp:: אַבְּכְבוֹיְם הְּחְבֶּיִר s. 61. 6, et vous leur serez substitués en gloire, vous aurez leur gloire, ou leur richesse; selon d'autres, comme יְּחָאָבֶּיר et par leur grandeur vous serez glorifiés, elle servira à votre gloire (v. אָבִי Hithp.).

וְמְרָהְ (le désobéissant) n. pr. m. I Chr. 7. 36.

שְׁשֵׁי, (ע. שְּׁשֵׁישָ). Hiph.: בְּיִרְיִמְשֵׁין (cheth.)
Jug. 16. 26, laisse-moi toucher (les colonnes).

קניר (fut. יְרָהָי, part. fém. יְרָהָי (fut. יְרָהָי, part. fém. יְרָהָי Agir avec violence, opprimer: יְרָהָי Soph. 3. 1, ville furieuse, qui opprime, ou : insensée, stupide, comme une colombe (v. יְרָהָי Jér. 46. 16, l'épée qui opprime, qui ravage tout; יְרָהָי 25. 38, sous-entendu מון ביי la fureur de l'épée qui opprime, qui ravage (d'autres l'expliquent de riçr colombe: l'épée insensée; ou de jr vin:

l'épée énivrée); יינם יחדר Ps. 74.8, nous allons les opprimer, les ruiner tous ensemble.

רָנוֹיִי (repos) n. pr. Janoah, ville aux confins d'Ephraim et de Manassé, II Rois 15. 29; Jos. 16. 7, החיים.

pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

רַנִים, fut. דְיִנִים, Kalinusité.Hiph. (הַיִּיחַ, fut. בְּיִּרַחַ, part. מַנְּיַחַ). Placer, mettre, déposer, laisser : ניינודור בגן־ערן Gen. 2. 15, il le placa dans le jardin d'Eden ; אַצַל עַצָּטֹחֶריוּ דירור אַר־עַצְּלֹחֵר I Rois 13. 31, mettez mes os à côté de ses os ; תַּנְּיִם לָמְשַׁמֵּרֵת יָ Exod. 16. 23, réservez-le, gardez-le (pour demain matin); רַיַּנָרו לָפָנֶר דֵיר I Sam. 10. 25, il le déposa devant l'Éternel; וְהִנִּיחָם עַל־אַדְמָּחָם Is. 14. 1, il les replacera sur leur terre; נַיַּנִירָהוּה מַבְּּנְשָׁמֵר Lév. 24. 12, on le mit en prison ; דִּיִּרַת לָאָרֶץ וּבְיָר Is. 28. 2, il jettera (ces eaux), il les fera tomber sur la terre avec force; ביקוח ליי Exod. 32. 10, laisse-moi (n'insiste pas auprès de moi); אַרנַנוּ מַנִּרְדַוּ לּוּ לרשון Eccl. 5. 11, (la satiété) ne le laisse pas dormir; לאַ־הַוּיַחַ לָאִישׁ לְעַשְׁקַם I Chr. 16. 21, il ne laissa (ne permit à) personne de les opprimer; וָתַּיָר בָּגָרוֹ אָצָלָת Gen. 39. 16, elle garda près d'elle le manteau (de Joseph); selon d'autres tous ces verbes sont de la racine mo d'une 2° forme du Hiph.

Hoph.: בְּלְיִםְּלֵּחְ צֵּל-מְכְנָתְּה Zach. 5. 11, et qu'il y soit placé sur sa base; הְנָיִם בַּלְּבְּעָם Ez. 41. 11, et seul מְּמִים עִיבְּיִם vers. 9,

endroit, espace, laissé libre, où on n'a pas bâti (cour).

קיניק (יביק: f. (rac. יבָיק). Jeune branche: אָר רְּאָשׁ רְיָּיקוֹיְהָיי מָשְׁרָ la plus élevée de ses branches naissantes.

ינישור (une fois אינישור) m. Un des oiseaux impurs, Lév. 11. 17; oiseau de nuit, hibou ou butor, ibis? יְרַשְׁיִבְּר [s. 34. 11, et le hibou (?) et le corbeau y établiront leur demeure.

קביקידי זָין דּמָבירִים Esdr. 3. 12, voyant poser les fondements de ce temple, litter. quand ce temple se fonda devant leurs yeux; ניסְרְּיִרְיְבְּ בַּשְּׁיִרִים Is. 54. 11, et je te fonderai avec des saphirs (tes fondements seront de saphirs); בְּשִׁרִים Ps. 89. 12, tu as fondé le monde et tout ce qu'il renferme; בְּשִׁרִּיבִים II Chr. 31. 7, ils commencèrent à fonder, à faire ces monceaux; בְּיִרְיִם Ps. 119. 152, car tu les as établics (tes lois) pour l'éternité; בְּיִרִים Ḥab. 1. 12, tu l'as établi, envoyé, pour châtier.

Pi. 1º Fonder (comme Kal) : מָּבְלרוֹ יַרְסְּרֵּזָרו Jos. 6. 26, il la fondera avec (la perte, la mort) de son premier-né, c.-à-d. que son premier-né meure lorsqu'il jettera les fondements (de la ville); יַרָי זְרָבֶּבֶל יִפְּרוּ חֲבֵּיִת חֵזָּת Zach. 4. 9, les mains de Zorobabel ont fondé cette maison ; דוניר יפר בּציון אָבֶן Is. 28. 16, (pour אַטַּור יִפַּד) je suis celui qui a mis pour fonder Sion une pierre (selon Kimchi, adj.: je suis le fondateur); יַפּוּרָת עֹזי Ps. 8. 3, tu as fondé une puissance, une gloire. — 2º Ordonner, décréter : הַפָּר הַנְיר I Chr. 9. 22, David les a établis par son ordre; פָּר־בֵּן יַפַּר הַּמֶּלֵהְ Esth. 1. 8, car le roi l'avait ainsi ordonné.

Pou. pass., part.: וְּמְרֶּסֶדְ אֲבֶּנְיִם וְקְבּוֹהוֹ I Rois 7. 10, et c'était fondé sur (les fondements étaient) de belles pierres grandes; וְתַּיבֵל הֵי לֹא יְסָד Esdr. 3. 6, quoique le temple de Dieu ne fût pas fondé (qu'on n'en eût pas encore jeté les fondements); יְמֵּד בֵּירוֹבְי I Rois 6.37, le temple fut fonde.

Hoph. inf.: מֵל האַסָּר מֵּיתֹר־יִרָּי Esdr. 3. 11, parce que le temple fut fondé (que ses fondements étaient posés); מּינְסֶר מִינְּסֶר (le premier, subst.; le deuxième, part.) un fondement ferme, solide.

ים adj. (v. Pi. 1º de יביר).

רקי m. Fondation, commencement: מְּבֶּלָּהְ מִבְּּלָהְ מִבְּבֶּלָה מִבְּלָה מִנְּה בּישׁ Esdr. 7. 9, (le premier du mois) de voyage, du cortége qui venait de Babylone (il partit le premier du mois), ou מַבְּי מִינְה מֹלְי מִבְּי מִינְה מִּבְּלָה מִינְה מִבְּלָה מִבְּילָה מִבְּלָה מִבְּילָה מִבְּילְה מִבְּילָה מִבְּילְה מִבְּילְה מִבְּילְה מִבְּילְה מִבְּילְה מִבְּילְה מִבְּילְה מִינְילְה מִינְילְה מִינְילְיה מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִּבְּיל מִינְיל מִינְילְיל מִינְיל מְיּבְּיל מִינְיל מְיּבְּיל מִינְיל מְיּבְּיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מְינְילְייל מִינְיל מְינְילְיל מִינְיל מְינְיל מִינְיל מְינְילְיל מִינְיל מְינְיל מְינְיל מִינְיל מִינְיל מְינְיל מְיּיל מְינְיל מְינְיל מְינְילְייל מְינְילְייל מְינְייל מְינְייל מְינְייל מְינְייל

רְסוֹי מָּנְיְתְּחַ : Fondement : יְסוֹי מָּנְיְתְּחַ Exod. 29.12, les fondements, le pied, de l'autel; יְסוֹי Hab. 3. 13, en découvrant les fondements; plur. יְסוֹיְתִי I Mich. 1. 6, et je découvrirai ses fondements; et יְסוֹיְתִי Lament. 4. 11, les fondements (de Sion).

ק'סוֹרָה' f. Fondements: יְסוּרָהוֹ מְּדַיְרֵיך Ps. 87. 1, les fondements (du temple) sont, ou la demeure (de l'Éternel) est, sur les saintes montagnes; d'autres expliquent: son fondement, le sujet de ce chant, sont les montagnes saintes (Sion).

ים ית (רב מבישתי א. מיסף, ע. מיסף.). Morale, ou moraliste, censeur: הורב מבישתי ביסור של של של לעם של לעם ביסור ביסור ביסור של לעם של לעם ביסור ביסור

קסורי m. adj. verb. (rac. סורי מאָרֶץ יְפְרָבוּר: dinfidèle: יסורי מַאָּרֶץ יְפְרָבוּר: 17. 13, (cheth, יסורי keri) plur. pour סורים ccux qui se retirent (de toi), ou avec suff.: qui se retirent de moi, qui me sont infidèles, seront destinés pour la terre, littér. seront écrits sur la terre (leur empire ne sera que de ce monde, ils ne seront comptés que comme des brutes; Targq.: ils iront à l'enfer).

י סוּרִים 'm. pl. Douleurs, souffrances : אַכְל לֹא עֵל יְבִי יִסוּּרִים Rituel, mais non par des souffrances.

קבן 'Verser: על-בְּשֵׁר אָרֶם לֹא יִיסְן Exod. 30. 32, (on) ne la versera pas sur la chair de l'homme, ou pour קבּי, pass. de קבּי elle (l'huile) ne doit pas être versée (v. קבָּי et בַּיְרָּ).

קּהְרְיּ. n. pr. Jescha, fille de Haran, Gen. 11. 29.

יְּמְמַרְּיָהוּ (que Dieu appuie) *n. pr. m.* II Chr. 34. 13،

אָםְיְ, (Kal seulem. le prét. הְסָיְ, part. וּיְסָרְּ, Liph. prét. הְיֹסְרָּ, וּוֹסְרָּ, רִיֹסְרָּ,

avec ז, אַסְלַיַ, inf. אַיסְאַד, part. אַיסָאַד) Ajouter, augmenter, répéter, continuer, faire plus, davantage: יָצֵּת־דֵוּמָרִשָּׁתוֹ יוֹסָת עַלִּיד Lév. 5. 16, et il ajoutera pardessus une cinquième partie; ־יָסַמָּהָ עַּל־-ון הַשְּׁמִינָת אֲשָׁר שָּׁמַנְתִּחי II Chr. 9. 6, tu ajoutes au bruit que j'ai entendu (tu surpasses ta renommée); לארחֹמֶת עַלָּיוּ ולא תַּנְרֵע מְשֵּנוּי Deut. 13. 1, tu n'y ajouteras et tu n'en ôteras rien; יֹפֶת רֵי בליכם Ps. 115. 14, que l'Eternel augmente pour vous (les biens ou ses bé-וופׁdictions); אַל־חַוֹּטּחֶרה Ez. 23. 14, elle a encore augmenté les excès de sa fornication ; יַסְמָהֵ לַגוֹיי Is. 26. 15, tu as augmenté (tes faveurs) à cette nation; לָהוֹסִיתְ לֶכֶם מְבוּאָתוֹ Lév. 19. 25, pour augmenter, c.-à-d, pour que j'augmente ses fruits en votre faveur; וַרַעָב אַסָף שֵלֵּרְכֵם Ez. 5. 16, et j'augmenterai la famine sur vous (je vous accablerai par la famine). Avec un autre verbe, continuer à, répéter une action, la faire plus, plus souvent: נַהַּמֶּח לָלֵבֶית Gen. 4. 2, elle enfanta de nouveau; דּיַּטָק שָׁלָּד מוֹיַ 8. 10, il envoya encore une fois; וַיּפָּקּר עור לְדַבֶּר 18. 29, il continua de parler; יַּיְפֶׁח אָשָׁח 25. 1, et Abraham épousa encore une autre femme ; רלאר יַסְמַרו שוּב־אַלְיו עוד 8. 12, elle ne revint plus à lui; קול נְלוֹא יָסָף Deut. 5. 22, d'une voix forte, et il ne continua pas (de parler), ou : de parler de cette voix; ירוֹסְפוּר עוֹד טְוֹנאׁ אֹחוֹ Gen. 37. 5, ils le haïssaient encore davantage; רַיֹּאַפֶּק שאול לַראי I Sam. 18. 29, Saul craignait (David) encore plus; הוני יוסף לְחַפְלִיא Is. 29. 14, je ferai encore plus de merveilles (dans ce peuple); פלח רַצַּמָלַח רַי לִּר וְכֹח יֹסִיקּג Ruth 1.17, que Dieu me fasse ainsi, qu'il y ajoute ainsi, c.-à-d. qu'il me punisse sévèrement, qu'il me traite dans toute sa rigueur; יַרָּתְנָבָאוּ וָלֹא רָסָפוּ Nomb. 11. 25, ils prophetiserent, mais ne continuèrent pas (ils ne l'ont fait que'ce jour-là; Targg. traduit en sens opposé: ils n'ont pas cessé, ils ont continué toujours d'être prophètes).

Niph. Se joindre, être ajouté : יְנֹיּטַקּה בּס־רוּגּא עַל־שֹּנְאֵינּג Exod. 1. 10, (de peur

לְּרֵבוּ chald. Hoph. Etre ajouté: אַרְבּוּ Dan. 4. 33, et une grande puissance me fut ajoutée, je devins plus grand que jamais.

רְּכֵר (rarement Kal): part. הַיִּם אַרְיִּם Ps. 94. 10, celui qui corrige, châtie les nations; יְבֵּר צִּיְרָם Prov. 9. 7, qui reprend le moqueur; fut. מַּגַּיִּר וְצָּעָּיָם Osée 10. 10, pour ma joie, ma satisfaction, je les punirai.

Pi. (יפּרָת et יַפָּר, inf. יְבָפָּר). 1º Corriger en frappant, châtier: יְרַשָּׁרוּ irix Deut. 22. 18, et ils lui feront souffrir la peine du fouet; אבר יַפַּר אָתְכָם בשופרם ואני איפר אחכם I Rois 12. 11, mon père vous a châtiés avec des verges, et moi je vous châtierai (avec des verges de fer qu'on nomme scorpions); רשר בקד Prov. 29. 17, corrige ton fils; וְיַפֶּרְתִּי אֵחְכֵם אַם־אָנִי Lév. 26. 28, alors moi aussi je vous châtierai ; דַּפֹּר יַפְּרָנִי רָה Ps. 118. 18, l'Eternel m'a châtie sevèrement. — 2º Corriger par des paroles, avertir, exhorter, instruire: mm רָפַּרִם Tob 4. 3, tu as instruit plusicurs; יִּפְרוּנִי כְלְיוֹתֶר Ps. 16.7, (mes reins) mon cœur m'avertit (d'adorer Dieu); וויפרני פּלֶכֶת Is. 8. 11, il m'avertit afin que je ne marchasse point (dans la voie de ce peuple), ou יִיִּפְּרֵיִי fut. du Kal, le dagesch remplaçant le 🤊 de la racine ; 🗉 פַאָּשֶׁר יִיפַר אִישׁ אָּז־בְּנוֹ יֵי אֵלְדָּיךְּ מְיַפְּרָדְ. Deut. * 28.5, (que) l'Eternel ton Dieu t'instruit, t'élève, comme un homme instruit, élève, son fils; בּיִּמְרוֹ לַמְשׁׁמָּט Is. 28. 26, (Dieu) l'a élevé, instruit, selon la loi, la justice, ou il (le laboureur) l'a arrangé

selon la bonne manière (comme il faut); יאָטְרִייִּשְׁרָתּוּ אִמּרּ Prov. 31. 1, (sentences) par lesquelles sa mère l'a instruit; יאָטִר וְרוֹעֹחָם Osée 7. 15, soit que je les aie châties, ou que j'aie fortifié leurs bras (j'ai tendu et fortifié leurs bras, Kimchi).

Niph. pass.: דּאָפָרוּ שׁלְּמֵיר אָרֶץ Ps. 2. 10, soyez avertis, instruisez-vous, vous qui jugez la terre; דְּיִנְיֶלֵּיִ Jér. 6. 8, corrige-toi, Jérusalem; עַּרְרִים לֹאִייִנְּסָר Prov. 29. 19, l'esclave ne sera pas corrigé par des paroles.

Hiph.: אַרְסִירָם מְשַׁמֵע לַכֵּירָם Osée 7.12, je les punirai, comme (les prophètes) l'ont fait entendre à leur assemblée (les ont avertis); דְנִשְּׁמִיר בְּלִּידְנְשֵׁירוּ בָּלִירָם Ez. 23.48, (forme moitié Niph., moitié Hithp.) toutes les femmes seront instruites, averties.

יָנְאָז־דַּנְיָנִים (rac. יְנָאָז Pelle: יְנָאָז־דַּנְיָנִים). Pelle: יְנָאָז־דַנְיָנִים (נְאָז־דַנְיָנִים). Exod. 38. 3, et les pelles pour enlever les cendres de l'autel.

가고맛 n. pr. m. 1° Jabès, nommé ainsi par sa mère, de 그렇 né avec douleur, I Chr. 4. 9.—2° Nom d'une ville, 2. 55.

ינעד (fut. ייִעד) Indiquer, fixer: יְעָדְּלֹין) אָלֶר ! Sam. 20. 5, le temps qu'il lui avait marqué, fixé; אָלֶר יְעָדְּלָּך Mich. 6.9, et qui l'a décrétée (la punition).— 2° Destiner pour femme: רְאָם־לְבָּט יִיעָּבְיָּא :Exod. 21. 9, s'il la destine, s'il la fait épouser, à son fils; אָשֶׁר־לֹּא יִעְרָּא ! (keri ' לֹא יִעְרָּא) à qui elle était destinée (qui se l'était destinée).

Niph. ימיבר Fixer un endroit pour s'y rencontrer, s'y rendre: נְשֹׁבְּיִלְּהְ שָׁבּׁר Exod. 25. 22, je me rendrai la vers toi, je serai présent pour toi a cet endroit; יְשִׁבֶּי אָבֶּי לְבָּם שְׁבָּי 29. 42, où je me rendrai, où je me manifesterai a vous; יְלַבְּי אֶלִידְּ בֶּלִי וְעַבְּיוֹ אַלְיבָּי אָלִיבְּי בָּלִי וְעַבְּיוֹ מִי Nomb. 10. 3, tout le peuple s'assemblera près de toi; tout le peuple s'assemblera près de toi; Néh. 6. 10, rendons-nous ensemble dans la maison de Dieu; יְלִבְּיִר יִדְבָּיִר יִדְבָּיִר עָלָר Job 2. 11, ils convinrent ensemble, se donnèrent jour; אַלָּר Nomb. 14. 35, qui se sont (assemblés) soulevés contre moi.

Hiph. Fixer le temps et le lieu pour venir, citer devant le juge: יְאִבּדְּלְּמְשָׁם Job 9. 19, s'il s'agit de justice, qui me fera comparaître? qui me citera? (selon d'autres, qui témoignera pour moi, en ma faveur? v. מֵּי מִי (צִּרִי וֹמִי יִנִידְיִּי Jér. 49. 19, qui est semblable à moi? qui me fixera un temps pour le combat? qui me provoquera?

Pou. pass.: לפני היכל Jer. 24.1, (deux paniers) places devant le temple; אַנה פַנְהְ הַעָּרוֹת Ez. 21. 21, vers où ta face (ton tranchant) est fixée, tournée.

אָלְרִיּוֹי keri (cheth. רְפָּרִי n. pr. Jeddo, prophète, II Chr. 9. 29.

יְעָה Enlever, emporter: יְיָבֶּח בֶּרֶר מַּחְמַח Is. 28. 17, la grêle emportera le refuge du mensonge.

יניאל זי נייאל מי. pr. 1° Jehiel, chef, I Chr. 5. 7. — 2° Jehiel, pere de Guebeon, ou fondateur de la ville de Guebeon, I Chr. 9. 35. — 3° Jehiel, secrétaire du roi Ozias, II Chr. 26. 11.

יעין (conseiller) n. pr. m. I Chr. 8. 10.

יְלְשְׁנוּ בְּיְעוֹרִים : m. pl. Forets : יְלְשֵׁנוּ בִּיעוֹרִים cheth., בַּיְעֶרִים keri, Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forets (v. יַעַר.).

יְעִישׁ: n. pr. 1° Le prince Jéhus, fils d'Esaü, Gen. 36. 18. — 2° Jéhus, fils du roi Rehabam, II Chr. 11. 19.

עני seulement part. du Niph.: אָר־עַם אָני Is. 33. 19, ce peuple barbare, impudent (ע. יליבי), ou ce peuple fort, témeraire, comme יש, de תַשָּׁי.

יַעויאַל n. pr. m. I Chr. 15. 18, vers. 20, יַנויאַל.

יצויָה n. pr. m. I Chr. 24. 26, 27.

יְעְיֵיר et יְעְיֵיר (que Dieu aide) n. pr. Jazer, ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35; יָם רַאָנֵר Jér. 48. 32, la mer de Jazer.

יַעט (même signif. que לְּצָּיִם Habiller, revêtir : מְצָּילָם דְּצָּיְבָּוּח Is. 61. 10, il m'a revêtu du manteau de la justice.

נעט chald. (v. יְצִיץ héb.) Conseiller:

part. יְשַׁרְצֵּח יַצְּטֹרְיּר Esdr. 7. 14, ses sept conseillers.

Ithp. Se consulter : אָרְיַכְּםוּ מֹל סֶרְכֵּר Dan. 6. 8, tous les princes du royaume se sont consultés (sont d'avis).

לעיר (habitant de la forêt, ou : que Dieu anime, éveille) n. pr. Jair, père d'Elchanan, I Chr. 20, 5; II Sam. 21. 19, on lit Elchanan, fils de בַּעֵר־אֹרְנִים Jaaré-Orgim (forêt des tisserands).

1212 (l'affligé) n. pr. Jachan, descendant de Gad, I Chr. 5. 13.

2º Profiter d'une chose: מְּמַנֵּע־מֹנִי זֹח אַנִּיל מָּתִּישׁאִרִי Job 21. 15, quel est notre profit, si nous l'implorons? מְּמָנִיל מַתְּשָׁאִרִי 35. 3, quel en est mon profit plus que de mon péché (que si j'avais péché)? 30. 13, ils ont profité (se sont réjouis) de mon malheur; ou dans le sens 1º: ils ont aidé, contribué, à ma perte.

אינעל יות (און 'תעלים'). Chamois, chèvre sauvage: בְּצַבְּר־סְבַּעִּר Job 39.1, les chèvres sauvages (qui habitent dans) les rochers; הָרִים הַאְבָּלִים בִּיְנְבַּלִים Ps. 104.18, les hautes montagnes (servent de retraite) aux chamois.

תֵּצִל n. pr. Jael, femme de Héber, Kinéen, Jug. 4. 17; בִּיבֵיי יָבֵל 5. 6, aux temps de Jael, la même, ou le nom d'un juge ou chef avant Debora.

ק'', f. Chevrette, chamois femelle: וְיַצֵּלֵּהְ בַּוֹן Prov. 5. 19, (et comme) une chevrette agreable.

יִעלְה. n. pr. m. Esdr. 2. 56.

סֹצְלֵי n. pr. Jaalam, fils d'Esau, Gen. 36. 5.

וצ' (rac. יְבֶּין אָב. 1° Prep. A cause de: בֵּין מָל־הּוֹצְבֹּיְרִיְרַ Ez. 5. 9, à cause de toutes tes abominations; בֵּין מָּרֹ הַּוֹצְבֹיְרִיךְ Agg. 1. 9, à cause de quoi? בַּיִן מֵּרִיִּרְ 1. 9, à cause de ma maison; בַּין הַיִּרְיִּן וּאָבֹי 1. 37. 29, à cause de ta fureur contre moi.

2º Conj. Parce que, puisque: בַּעַל לֹּאִי: Nomb. 20. 12, parce que vous n'avez pas cru en moi; יַבְעָ אָשֶׁר דָּיָם פָּפּר. 22. 16, puisque tu as fait cette action; בַּעַן אָשֶׁר דַּיַנוּ וְעָר דַּיִּנְיּ וֹשְׁר מַנוֹ אַשְּׁר בְּיַנְעְ אַשְּׁר בַּיִנְ וְעָבְּעָר בַּעָּר בַּעָּר בַּעָּר בַּעָּר בַּעָר בַּעָּר בַּעָר בַעָּר בַעַר בַּעָר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָר בַעָּר בַעְר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעְר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַעְר בַעְר בַּעָר בַּעָר בַעְר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַעְר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָּר בַעְר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַעְר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָּר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעְר בַּעָר בַּעְר בַּעָּי בְּעָר בְּעָר בַּעְיבָּע בְּעָבְייבּין בְּעָבְייבְ בְּעָבְייבְ בְּעָבְייבְ בְּעָבְייבְ בְּעָבְייבְ בַּעְיבָּי בְּעָר בַּעָר בַעְיבָּי בַּעְיבָּי בְּעָבְייבְ בַּעְבָּי בְּעָבְייבְ בַּעְיבָּי בְּעָבְייבְ בַּעְיבָּי בְּעָבְייבְ בַּעְיבָּי בְּעָבְייבְ בַּעְיבּייב בְּעָבְיבְי בְּעָבְיבְייבְ בְּעָבְיבְי בְּעָבְיבְי בְּעָבְי בְּעָבְיבְייבְ בְּעָבְיבְי בְּעָבְיבְייבְ בְּעָבְיבְיבְ בָּבְיבְיבְיבְיבְיבְ בְּבָיבְיבְיבְיבְ בְּבָבְיבְיבְ בְּבָבְיבְיבְ בְּבְיבְיבְיבְ בְּבָבְיבְ בְּבָיבְיבְ בְּבָבְיבְיבְ בְּבָיבְיבְ בְּבְיבָי בְּבָיבְיבְיבְ בַּבְיבָי בְּבָיבְיבְיבְ בַּבְיבָי בְּבָּיבְיבְיבְ בַּבְיבָיבְ בַּבְיבָיבְ בַּבְיבָיבְ בַּבְיבָּיבְיבָייבְ בַּבְיבָיבְיבָייבְ בַּבְיבָייבְיבָייב בַּיבּיבָייב בַּבְיבָייב בַּבְיבָּייב בּיבּיב בּבּיב בּבַי בַּבְיבָיבְיבָיב בְּבַיבּיבְיבָי

יְעֵנְהְ f. La femelle de l'autruche; toujours avec רְבָּיִה בַּח וְיַבְּנָהוּ Lév. 11. 16, et l'autruche (un des oiseaux impurs); pl. יְבָּיה בְּנִיה רְבָּנִה Is. 13. 21, les autruches y habiteront.

יצע: n. pr. Jaanaï, descendant de Gad, I Chr. 5. 12.

בְּיַבֵּנִים בַּמִּדְיָבֶּי m. pl. Autruches: בֵּיְבֵנִים בַּמִּדְיָבָּי Lam. 4. 3, comme des autruches dans le désert.

Hoph. (comme קינה בינה). Voler: מְנָה בִּינָה Dan. 9. 21, (Gabriel vola vers moi) d'un vol (tout d'un coup), ou vola avec effort; selon d'autres, entouré d'éclat, de מַנָּה briller.

 50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; קַּשְׁבֵּוֹ II Sam. 16. 2, pour que le fatigué, celui qui est altéré, puisse boire.

אין m. Vol ou éclat (v. יְעַק Hoph.).

עץ, (fut. יִיפֵץ) Conseiller, etro d'avis, résoudre, décider, méditer, prédire : קרי רַעַאָהִי II Sam. 17. 11, mais je conseille, moi, mon avis est; בַּיֹאַרוֹ נְבַיֹּאַרוֹ יבעץ אַחִירוֹמַל vers. 15, telle et telle chose a conseillé Achithophel, voici le conseil qu'il a donné; פַּר־רֵי צָבָאוֹת רָצֵץ וּמָר יָפֶוּר Is. 14. 27, car Dieu Zebaoth a resolu, et qui l'annulera, qui s'y opposera; suivi du dat.: מַרדיַנַבָּהָ לָלֹא חַכְּמָּח Joh 26. 3, quel conseil as-tu donné à celui qui est dépourvu de sagesse? de l'acc.: ארעאקד Exod. 18. 19, je veux te donner un conseil; אינעבן אינעדן I Rois 1. 12, laisse-moi te donner un conseil; part. ויוּפֵץ un conseiller; וּתְשׁוּפֵח בָּרֹב יוֹפֵץ Prov. 24. 6, le salut ou la victoire (se trouve) où il y a beaucoup de conseillers; ואַדִירוֹמֵל יוֹצֵץ לַמֵּלֶהְ I Chr. 27. 33, ct Achithophel était conseiller du roi; עם־מְלָכִים וְיֹצֵצֵי אָרֶץ Job 3. 14, avec des rois et des conseillers (des princes) de la terre; avec יַפַן בִּירוָפַץ פָלֵיךָה אַרָם: בַּל רְעָת Is. 7. 5, parce qu'Aram (la Syrie) a médité le mal contre toi; avec אַל: אַטָּר רָצַץ אָל־אַרוֹם Jér. 49. 20, ce que (Dieu) a decide contre Edom; אינצה ישליה ערני Ps. 32. 8, (pour בליה ערני) je to conseillerai, je te surveillerai avec mon cil (ma providence veillera sur toi); קצר פַאָר Is. 8. 10, formez des desseins, et seul איבי Jug. 19. 30, donner un conseil (inutile d'admettre pour cet impératif une seconde racine איעַגף; (ערץ); אַטֵּר רַעַטָּח חָעָם Nomb. 24. 14, je veux te prédire ce que fera ce peuple, ou : je veux te donner un conseil à propos de ce que fera ce peuple.

Niph. Se consulter, delibérer, tenir conseil: וְאָד־עֹנְצִים חָכְמָּח Prov. 13. 10, mais chez ceux qui se consultent, qui réfléchissent, il y a de la sagesse; יוּאָד נַצְיִי וּצַיִי Is. 40. 14, avec qui s'est-il consulté? מְשֹׁרְיִי נַפְשִׁר עֹנְצִאַ יַחְבִּי Ps. 71. 10,

et ceux qui m'observent, m'épient, ont délibéré ensemble; יליבני לווו ביינגען ביינגען

Hithph. ייִרְיבָצה על־צְּמוּנְיף Ps. 83. 4, et ils délibèrent (conspirent) contre ceux que tu protéges?

בְּרֵבֶּל (qui tient le talon, qui supplante) n. pr. Jacob, fils d'Isaac, patriarche; nommé aussi בְּרַבְּל Gen. 49. 7, je les diviserai dans Jacob (la terre des Israélites); בַּרָב ל. 5, maison de Jacob (le peuple d'Israel).

יַעקבְה (qui supplante) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

ገርህ! n. pr. Jaakan, fils d'Eser, I Chr. 1. 42.

ער m. (pl. יצרים et יצרים). 1° Foret: ובר וכל־עץ מו Is. 44. 23, la foret et tous ses arbres; שַלַח לָךְ תַּיַשַרָח Jos. 17. 15, monte à la foret ; ביה הַנְּצֵר Is. 22. 8, et ביר חַלְבַנוֹן I Rois 7. 2, 10. 17, la maison dans ou de la forêt du Liban, palais que fit bâtir Salomon, pour y habiter pendant l'été, ou pour servir d'arsenal ; יַשֵּׁמְחִים לְיָעֵר Osée 2. 14, je les changerai en une foret, c.-à-d. ils ne serviront qu'aux bêtes sauvages; מע fig.: וְנִפַּהְ סִבְּכֵּר חַיַּצֵר בַּבַּרְזֵל Is. 10. 34, (le bois le plus épais) les armées vaillantes seront abattues par le fer ; וַרַשָּׁים בַּיְעֵרִים (keri) Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forêts; בַּחַשׂת יברות Ps. 29.9, elle éclaircit, dépouille, les forêts. — 2º (Séjour des abeilles, où elles déposent leur miel? puis) Miel, rayon: אָבַלְחָר רַעָּרָר עָם־דָּבְשָׁר Cant. 5. 1, j'ai mangé le rayon avec mon miel ; בַּרַבֶּרֶת הַדְּבַשׁ I Sam. 14. 27, dans un rayon de micl. — 3° מָצַאנוּדָן בְּּשָׂרַרַיבֶר Ps. 132. 6, nous l'avons trouvée dans le champ de Jaar (Benjamin, comparé au lion de la forêt), ou dans un pays plein de bois.

לְּנְהַ (habitant du bois) n. pr. Jaara, fils d'Achaz, I Chr. 9. 42.

יְעֵרָה (const. בְּעֵרָה) Rayon de miel (v. בְּעֵרָה).

יָערֵי ארְנִים n. pr. (v. יְעָרֵי ארְנִים).

יָעָרָשְׁיָה n. pr. m. I Chr. 8. 27.

ַנְעָשָׁר cheth., יַצְשָּׁר keri, n. pr. m. Esdr. 10. 37.

יַגְעִייָּאַרְ (que Dieu cree) n. pr. Jaasiel, fils d'Abner, I Chr. 27. 21.

לְּרְיָהְ (que Dieu délivre) n. pr. m. I Chr. 8. 25.

לְּכָּה (fut. הַּיִּים, הִיִּים, ע. יַּיִּים briller) Etre beau: רְבִּים Cant. 7. 7, que tu es belle! מַדִּיבְּים קַּעְבִּין 7. 2, que tes pas sont beaux (quelle belle démarche)! בַּיִּרִם בְּכְּאֵר בְּאָר בַּיִּאָר בְּאָר בַּיִּאָר בְּאָר בַּיִּאָר בְּאָר בְּאָר בַּיִּאָר בְּאַר בַּיִּאָר בְּאַר בַּיִּאָר בְּאַר בַּיִּאָר בַּיִּאָר בַּאַר בַּיִּאָר בַּאַר בַּיִּאָר בַּאַר בַּיִּאָר בַּאַר בּאַר בּאַב בּאַר בּאָּב בּאָּר בּאָר בּאַר בּאַר

Pi. Rendre beau, embellir : הְּבֶּטָת ז'בְּיַתְיב רְיַפֵּרִא Jér. 10. 4, il l'embellit avec de l'argent et de l'or.

Hithp.: לְּשֵׁרָא מְּרְיַפָּי Jér. 4. 30, c'est en vain que tu t'embellis, que tu te pares.

יְּבֶּה adj. (const. הְּיֵה, m. הְּבָּר, const. ישרה, plur. ישרה, plur. ברי fem.). Beau, belle: כרי קמה דוא מאר Gen. 12. 14, qu'elle était tres belle ; איש־נָשָּה לא־הָיָה לא־הָיָה II Sam. 14. 25, il n'y avait point d'homme aussi beau qu'Absalon; בכם רְאָת מְרָאֵח I Sam. 17. 42, et beau de figure (fort beau); יוידר יוסה יפרד האר ריבה מראה Gen. 39. 7, Joseph était beau de figure (de taille) et beau de visage (ou : beau et agréable); des animaux : שבע פרות יפות פראה Gen. 41. 2, sept vaches fort belles; יְמַה מֹךְ Ps. 48. 3, (le mont Sion est) un beau paysage, ou un beau climat, ou une belle branche (v. יְפַח קוֹל; Ez. 33. 32, un homme qui a une belle voix; אָת־חַפֹל צָפֵיֹת יָפֶת קינחו Eccl. 3. 11, tout co qu'il a fait est beau, (bon) en son temps.

קָּיִה adj. f. (forme redoublée de רְּמָה). Belle: עָּגְלָה יְמַה־פִּיְה סְצְּיִרִם Jér. 46. 20, l'Egypte est comme une génisse, fort belle.

ובי, (la beauté) n. pr. d'une ville près de la mer, appartenant à la tribu de Dan, Joppé (aujourd'hui Jasa), Jon. 1. 3, Jos. 19. 46; יב ישוא, Esdr. 3. 7, la mer de Joppé.

תְּבְּיֵהְ (Kal inusité, v. תַּיְּםּ, כְּפֶּהְ souffler, respirer) Hithp. Soupirer: מְּרְיַפֵּהְ שְּׁרָשֵׁ Jér. 4. 31, elle soupire (gémit), elle étend ses mains.

חַבּיִי adj. Respirant, désirant ardemment: יְּמֵנֵי דְּמָּטִי Ps. 27. 12, et qui respire la violence; יְמֵנֵי לְאַרָי Hab. 2. 3, et (l'accomplissement de la vision) soupire, se hâte, vers la fin, le terme; selon d'autres: (la vision) parle de la fin, de ce qui arrivera à la fin (ou תַּמַיִּד, fut. du Hiph. de תַּמָּיִם).

עיבי (la brillante) n. pr. 1° Japhia, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 12. — 2° Japhia, roi de Lachis, Jos. 10. 3. — 3° Japhia, fils du roi David, II Sam. 5. 15,

בְּלְלֵט (Dieu le sauve) n. pr. Japhlet, fils de Heber, I Chr. 7. 32; n. patron. מַלָּטִי Jos. 16. 3.

רְבְּבֶּרְ n. pr. 1° Jephunne, père de Chaleb, Nomb. 13. 6. — 2° Jephunne, fils de Jether, I Chr. 7. 38.

אָפָּיִי (Kal inusité, briller, v. יְּמָּחְיּ Hiph. יְמִיְּמִי אוֹר 1° Faire briller: יְרוֹמְרַעַ אוֹר Job 37. 15, (sais-tu comment) il fait briller la lumière de ses nuées (à travers les nuées)?— 2° Paraître, bril-

רְּמְלֵהְי: f. Splendeur, beauté : יְמְּלֶּהְיּ בּמְנֶהְנְּי Ez. 28. 7, ils souilleront ta beauté, ta splendeur.

רְּבָּי (qui se répand au loin) n. pr. Japhet, fils de Noé, Gen. 5.32, 9.27.

በቦት: n. pr. Jephtha, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43. — 2º Jephté, fils de Gelead, juge d'Israel, Jug. 11. 1.

למְתְּחִיאֵל (espace de Dieu) n. pr. d'une vallée dans le pays de Zabulon et d'Aser, Jos. 19. 14, 27.

אַצְיִ, (fut. בֵּצִא, impér. צֵא, avec ה parag. יַצָּאָר, pl. f. אַצָּרנָרו, inf. אַצָּר, const. צָאָר, pl.part. אָבא, f. אבאר et פּגארז) Sortir : אצ הַחָּחָקים Gen. 8. 15, sors de l'arche; קבּטֵן רַצַאחִר Job. 3. 11, (quand) je suis sorti du sein (de ma mère); avec l'acc.: קביר אַר־הַעִּיר Gen. 44. 4, lorsqu'ils furent sortis de la ville ; תַּיֹצֵא תַשַּׂרֶת שָׁכָת שׁבַיש Deut. 14.22, (les fruits) qui sortent, naissent du champ chaque année; בַּנַי רַצָּאָנִי Jer. 10. 20, mes enfants sont sortis de moi, c.-à-d. m'ont abandonné; חַעֵּיר חַיּצָאַת אֵלֶם Amos 5. 3, la ville d'où sortent mille hommes ; avec בַ: רַאַשַּׁיר יַצאוּ בוֹ Jér. 17. 19, (la porte) par laquelle ils sortent ; אַאַאַח בָשַּׁעֵר־חַוַּיָא Neh. 2. 13, je sortis par la porte de la vallée; לא רַצַא בַּאַבָא Deut. 24. 5, il ne sortira pas avec l'armée (il n'ira point à la guerre); יָרָצָא לְּמָנֵרנוּ I Sam. 8. 20, il sortira devant nous, marchera à notre tête; יָיָצָאחִר אַחֵרָיו I Sam. 17. 35, jo courus après cetto bête; שַּׁמַח וָבוּלָן Deut. 33. 18, réjouis-toi, Zabulon, dans ta sortie (pour la guerre ou pour des entreprises commerciales); בא לחסשי Exod. 21. 2, l'esclave sortira libre (de chez son maître); יִרְצָאָרוּ הַעָּבּ 21. 11, elle sortira de la servitude, elle est libre, gratis (sans se racheter); ירא אַלוִים יצא אַר־פּלָם Eccl. 7. 18, celui qui craint Dieu sort, se retire bien, de tout cela; דַּיָאַרֶע נַל־דָואָרֵץ Gen. 19. 23, le soleil se leva sur la terre; rxx אַליבָבְרם Néh. 4. 15, quand les étoiles paraissent ; צֵינת וּתְהֹשׁת יֹצְאָרם Deut. 8. 7, (où) des sources et des lacs coulent, jaillissent; יָרָצָא תַּוְבוּל Jos. 15. 11, la frontière s'étend ; אַמָּקָל Hab. 1.4, on rend des jugements corrompus, pervers, littér. la justice sort courbée. tortueuse; בְּצֵאַת הַשְּׁמָת Exod. 23. 16, quand l'année finit; ' יצא הַפְּסֵרוֹ בְּשָׁכֵרוֹ Aboth, la perte et le profit, le défaut et la qualité, se compensent; רַצָּא יִדָי יהביה accomplir un devoir, surtout religieux.

Hiph. Faire sortir : הויצרא אַרוֶכֶם מַאֶרֶץ בינים Exod, 16. 6, (que c'est Dieu) qui vous a fait sortir (vous a tirés) de l'Egypte ; הוֹצָרא לַחֲם וַיַּיִן Gen. 14. 18, Malchisedek apporta, leur offrit, du pain et du vin ; נְיוֹצְאָה מָהַיקי Exod. 4. 7, il retira (sa main) de son sein; נַיּוֹצֵא קעבר בּלֵי־בֵּסֶת Gen. 24. 53, le serviteur (Eliezer) tira (présenta) des vases d'argent; נְמִיצָא תָאָרֶץ הֵיָשׁא Gen. 1. 12, la terre produisit de l'herbe verte; יַלצָא אַל־יִשׂרָאֵל II Rois 15. 20, מְנַחֵם אֵח־דַּוּבֶּטֶּף צַל־יִשׂרָאֵל Manahem leva cet argent dans Israel; אָרֶץ רָבָּח עַל־חָאָרֵץ Nomb. 14. 36, en répandant de mauvais bruits de ce pays, en le décriant comme mauvais; נישַפט לַגוּיָם רוּצִיא Is. 42.1, il annoncera la justice, la loi, aux nations; ומוֹצֵיא ואָבּר Is. 54. 16, (l'ouvrier) qui fabrique l'instrument ; אָמר מָזוֹלֵל Jér. 15. 19, et si tu sépares, si tu sais distinguer, ce qui est précieux de ce qui est vil; מַרְצֵא אָמָהָ (keri) Gen. 8. 17, (pour רוּצִיא) fais sortir avec toi ; נַיוֹצָיאָרוּג (דוּצָיא II Rois 12. 12, on employa, dépensa (cet argent).

Hoph. pass.: דיא מוצאה Gen. 38. 25, elle fut conduite dehors (au supplice);

דְיִרָא מְעַבְּים וּשְׁבָּאָת Ez. 38, 8, et elle a été retirée, ramenée, d'entre les nations.

אָצְיְ chald. (*Kal* inusité. *Schaph*, v. איַבְּיא נְשִׁיבִּיא בַּיְרָתְּה דְּכָּה: Achever, finir: יְשֵׁיבִיא Esdr. 6. 15, et on acheva ce temple.

JY Kal inusité. Niph., Hiph. et Hoph. formés de zz, v. ce verbe. (Kimchi classe toutes les formes sous zz.)

Hithp. קהרשב se placer, se présenter, se tenir: נַיִּחְרָשָּבוּ מָהַחְמִית הַאַר Exod. 19. 17, ils se placèrent au pied de la montagne : זַיַּתִנַבֶּב מַלְאַךְ דֵי בַּדֵּרֶךָ; Nomb. 22. 22, un ange de l'Éternel se plaça dans le chemin ; וְדִּירִיבַצֵּב לִפְנֵי מַרְיכֹּח Exod. 8. 16, et présente-toi devant Pharaon; לַתְּתְבָשֵּב עֵל־בֵי Job 1.6, pour se présenter devant l'Eternel; יִרְוּיַשָּׁבוּ מַלְבֵר אֶרֵץ Ps. 2. 2, les rois de la terre s'élèvent (contre l'Eternel); מִי יִרְוַצֵּב לִּמְנֵי בְּנֵי שָנָק Deut. 9. 2, qui peut subsister devant les fils d'Anac (qui peut leur résister); יָאֵירן עודה לְּדִירַיַצֵּב II Chr. 20. 6, nul ne peut te résister; יוֹחוֹאַ בּאַחָהַיִי Exod. 2. 4, (pour נַהְּתְרַאֵּב et sa sœur se tint ou se placa.

יְצֵיב chald. Pa. Apprendre, savoir, la vérité: אֲבִית לְבִּשְּׁבָא Dan. 7. 19, j'eus ensuite le désir d'apprendre, de savoir, la vérité.

יַצָּר, ou יַצָּר Kal inusité. Hiph. יְצָּר Placer, présenter, mettre : וָתַשַּנְתִּיר לְפָנֵיך Gen. 43. 9, (si) je (ne) le place devant toi ; וַיַּאַנֵם לְּמְנֵי מַרְעֹח 47. 2, et il les présenta à Pharaon; דואָרגַנִי כְּלִי רִירִם Jér. 51. 34, il m'a placée là (m'a rendue) comme un vase vide; וַיַּצָג אֱת־דַּוּעָקלוּת Gen. 30. 38, il posa les branches, batons; מַצּג עֵל־תַאָרֵץ Deut. 28. 56, (qui n'a pas essayé de) poser (son pied) sur la terre; יַחְאִינוּ בַשֵּׁעֵר מְשְׁפָּט Amos 5. 15. relevez la justice dans la porte (faitesla régner dans vos tribunaux); אַלֹכִי מַאָּדג אַמ־אָנֵּח חַאָּמֵר Jug. 6. 37, je mets la toison (dans l'aire); אָאַרגַרו־נַא עִמָּך Gen. 33. 15, je veux placer, laisser (quelquesuns de mes gens), auprès de toi.

Hoph. Etre laissé, demeurer : בְּק צֹאנְכֶם וּנְקַרְכֶם יְצָּג Exod. 10. 24, mais vos troupeaux de menu et de gros bétail demeureront ici.

יְצְּרְּרָּ. n. pr. Jezhar, fils de Kahath, Exod. 6.18; n. patr. בְּרָרִי Nomb. 3. 27.

רְצְיִי (keri יְבִיג) n. pr. m. I Chr. 4. 7. איין: (מֹנֵי adj. verb. (rac. בְּבָּי). Sorti : יְבָּיבְּי מַנְיי II Chr. 32. 21, et de ceux qui étaient sortis de ses entrailles (de ses enfants).

בּצִיב chald. adj. (ע. בְּבֵר). Sûr, vrai: מְלֵּהָא בְּלֶּהָא Dan. 6. 13, cette chose (cela) est sûre; הַלְּכָּא בִּלְּהָא 2. 45, le songe est véritable; בְּיִבְּיִב 2. 8, certes; תְּבָּיִב מִרְנַבְּיִב Rituel, (cette parole est) vraie et sûre.

עיץ', (ker'i) Etage (v. יָצוּעִי).

אין (Kal inusité) Hiph. Placer dessous, étendre pour servir de lit: יְאָמֶר יַבִּּדְיבָּ וֹנְאָמֶר יַבִּּדְיבָּ Is. 58. 5, et qu'il étende sous lui le sac et la cendre (qu'il se couche dessus); יְאַבִּיכָּח שָׁאֵיל Ps. 139. 8, si je fais de l'enfer mon lit (si j'y repose).

Hoph. pass.: מַּחְמֶּיךְּ יָצֵע רְיָצֵּת Is. 14. 11, les vers sont placés comme un lit

sous toi (les vers forment ton lit); אָמָר רָצֵּע לְרָבִּים בּשׁׁ רָצִּע לְרָבִּים Esth. 4. 3, le sac et la cendre étaient étendus comme un lit pour beaucoup, beaucoup se couchèrent sur le sac, etc. (ou אַבָּי, dans cette phrase, est prét. du Pou. et le rettre radicale.

PY: (fut. pixt, plur. pxt, imper. px et בְּבֶּק, inf. מְבֶּקָה 1° Verser, repandre : הַשָּׁטְ כַּל־ראֹשָה Gen. 28. 18, il répandit de l'huile sur le haut (de la pierre); וְרַצֶּק עֲלֵיהַ טֵּמֶן Lév. 2. 1, il répandra de l'huile dessus; יַרַצַּקה כֵּל כָּל־ ון הַמַלִּים הָאָלַח II Rois 4. 4, tu verseras dans tous ces vases ; צַּק לָעָם וִייֹאכֵלוּ II Rois 4. 41, verse (dans les plats), sers-leau peuple, pour qu'ils mangent; צקון לַחָשׁ Is. 26. 16, (ils ont épanché) ils t'ont adressé leur humble prière.— יַרָצַקהָ לוֹ אַרְבַע טַבְּעֹת וָדָע : Fondre : יַרָצַקהָ לוֹ אַרְבַע Exod. 25. 12, et tu fondras (pour l'arche) quatre anneaux d'or ; לַצָּקַת אָת אַרְנֵי חַקּרֵשׁ 38. 27, pour fondre les bases (des colonnes) du sanctuaire; part. pass. יָציִּקרם בּיצָקרוֹ : I Rois 7. 24, (les ornements) étaient fondus dans sa fonte (en une seule pièce avec la mer); dur : לַבּוֹי רָצוּיִם מְמוֹר-אָבֶן Job 41. 15, son cœur est dur comme la pierre ; יצוים עליר 41.14, (tout) est dur, solide, en lui ; au fig.: דַבר־בְּלִיצֵל רָצוּסְ בּוֹ Ps. 41. 9, un dessein injuste, infâme, est arrêté en lui, ou : le malheur s'est répandu sur lui (dans ce sens ce sont les paroles de l'ennemi). — 3° Intrans. נוֹצָּק דַּם־תַּשַּׁכָּת : Couler, devenir dur I Rois 22. 35, le sang de la plaie coulait; בְּצַקֵת עַפַר לַמּוּצַק Job 38. 38, lorsque la poussière, ou la boue, se durcit comme une fonte, comme l'airain.

Hiph. 1° Verser: תְּדְּיָא מִּיבְּקְתּי keri (תְּבָּיְתָּ cheth), II Rois 4.5, et elle versait. — 2° Une autre forme, placer, poser: יַבְּיַבְּיִקְי לְּמְיֵי זְיַנָּא Jos. 7. 23, et les placerent, deposèrent, devant l'Eternel; יַבְּיִבְּיִר תְּאָרִיִּרְ תְּאַלְּחִים; II Sam. 15, 24, et ils posèrent l'arche de Dieu.

Hoph. 1° Etre versé : אָשֶׁר־רּנְצֵּׁלְ עֵל־ יאֹניוֹ Lév. 21. 10, sur la tête duquel (l'huile d'onction) a été répandue; בְּשִּיּחְיִקְיִּקְיִּקְ בַּּשְׁמְּחִיּחְיִּקְיִּחְ Ps. 48. 3, la grace est versée, répandue, sur tes lèvres. — Etre fondu: בְּשִּיִּלְ מִוּלֵל מִינִּל מִינְל בּּּצִיל I Rois 7. 33, tout (était) jeté en fonte; בְּשִּיִי מִּינְיִי Job 37. 18, comme un miroir de fonte (d'airain); au fig.: בְּיִלְּאׁ תִירָא Job 11. 15, et tu seras stable, ferme, et tu n'auras rien à craindre (v. II בְּיִצְיַ).

קאָרָן f. La fonte: בּדְצָקתּוּ I Rois 7. 24, dans sa fonte (v. le même exemple à בְּצָּיִ 2°).

I אַרְ (fut. יַנְיּצֵר et יַנְיּצָר) 1° Fabriquer, former, créer: תְּאָרָם אֱלֵשֶׁר רָצֶר Gen. 2. 8, l'homme qu'il avait forme; וייצר די אלחים אח-חאדם 2.7, l'Eternel, Dieu, forma l'homme; לצרי־מַסֵל Is. 44. 9, ceux qui fabriquent les idoles; יצר פַרָן Ps. 94. 9, celui qui fait l'œil (Dieu); פַרָץ הַרָּמָם רָצֵירָהָם 74. 17, l'été et l'hiver tu les as créés, établis; רוצר אור ובורא ក្នុយ៉ាក Is. 45. 7, qui forme la lumière et qui crée les ténèbres (v. יצר subst.); ייצרה ישראל Is. 43. 1, (Dicu) qui t'a formé, ô Israel! - 2º Gréer pour, destiner a : יְצַרְהִיךָּ עֶבֶר־לִי Is. 44. 21, je t'ai formé pour être mon serviteur ; יאשרה יָאֶהֶקְדּ לִבְרִית עָם 42. 6, je t'ai formé (destiné), je t'ai établi, pour être le représentant, ou l'auteur, de mon alliance avec le peuple (ou de l'alliance des peuples; d'autres traduisent יָּאָשַּרָה: je t'ai conservé, de يعد . — 3° Former dans l'esprit, projeter: מִימֵר מַדָם וִיצַרְחִידָה 37. 26, depuis le temps le plus reculé je l'avais projeté , ordonné ; בַּצַרָתִּר אַם אַנְשָׁנִית 46. 11, j'en ai formé le dessein, et je l'accomplirai ; avec הַנֵּח אֵנֹכָר : כֵּל רוצר עלַרבם רַעָּח Jér. 18. 11, je projette contre vous (je vous prépare) des maux, ou dans le sens 1° : je crée des maux nouveaux contre vous.

Niph.: לְּפֶּרֵי לֹא־כּוֹצֵי אֵל Is. 43. 10, avant moi aucun Dieu n'a été formé; mieux: avant moi, avant que j'aie créé, il n'y avait rien de créé par un Dieu.

Pou.: יְמֶרֶם רְאָרָה Ps. 139. 16, les jours sont destinés, fixés, a l'homme des sa naissance (v. Kal 3°); selon d'autres,

קברי a pour sujet מְּלֵים qui précède: tous mes membres qui devaient être formés (בְּיִבִים) dans la suite de plusieurs jours (étaient écrits dans ton livre).

Hoph.: בֶּל־תְּבֶּר רְוּצֵר עְלַרְקְ: Is. 54. 17, toute arme qui a été préparée, ou forgée, contre toi.

וֹצְר (le même que צוּר et יָצָר, mais intrans.) Etre étroit, resserré, embarrassé, effrayé, tourmenté: בַּלְכִתְּדָּ לֹאֹר רצר צערף Prov. 4. 12, lorsque tu marcheras (dans ce sentier) tes pas ne se-יבר עַחַר הַעָּרָר מִיוֹשֶׁב ; Is. 49. 19, car alors tu seras a l'étroit par la quantité des habitants; impers.: וַרֵּצֵר לַחָם מָאֹר Jug. 2. 15, ils étaient très embarrassés (dans une grande détresse); בְּמָלֹאִית מָפָּקוֹ רֵצֶר לוֹ Job 20. 22, malgré l'abondance de ses biens, il sera en peine, ou il tombera dans la nécessite; וַיִּירָא רָעַכֹּב מָאֹר וַיַּצֵר לו Gen. 32. 8, Jacob eut une grande peur, et il eut le cœur serré (fut effrayé); aussi forme fém.: נְהַצֵּר לְּרָוָד מָאֹר I Sam. 30. 6, David fut très effrayé, ou affligé: ריצר לאַמְנוֹן II Sam. 13. 2, Amnon etait tourmenté (par sa passion).

יַצְר m. (rac. I רַצֵּר). 1° Formation: קר־הוא ידע יצרנוי Ps. 103.14, parce qu'il connaît notre formation (il sait comment et de quoi nous sommes formes, il connaît notre nature). — 2º La chose formée, l'ouvrage : וָרַצֶּר אָמֶר לָרֹצָרוֹ ls. 29. 16, (comme si) l'ouvrage disait de l'ouvrier, ou si un vase d'argile disait du potier; פִּר־בָּטַח יֹצֵר יִצְרוֹ עֶּלָיוּן Hab. 2. 18, l'ouvrier de l'ouvrage (de l'idole) espère cependant en lui (en son ouvrage). - 3º Pensée, méditation, dessein (v. I בי בָצֵר לֵב הָאָרָם רֵע: 3°) : בִּי בָצֵר פוּעררו Gen. 8. 21, car les pensées (les penchants) du cœur de l'homme sont portées au mal des sa jeunesse ; יַבֶּל־יַצֵּר מַחְשָׁבֹח לְבוֹ רַק רַע 6. 5, et que tous les desseins et toutes les pensées de son cœur n'étaient que méchanceté; רציר ו סמוך תצור Is. 26. 3, l'esprit ferme (qui a confiance en toi), tu le préserveras.

רְצְי. n. pr. Jezer, fils de Nephthali,

Gen. 46. 24; nom patron., יְצְרֵּר Nomb. 26. 49.

יְצְרִים pl. m. (ce qui est formé). Les membres du corps ou les traits: יִיצֶרַר Job. 17. 7, et mes membres, ou mes traits, sont tous comme l'ombre (qui disparait).

קושיקא: Cuve, pressoir: יְּרְשָׁרִים חִירוֹשׁ וְיִצְּיָרְ Joel 2. 24, les pressoirs regorgeront de vin et d'huile; Prov. 3. 10, et tes pressoirs déborderont, regorgeront de vin; בְּרָבִי בְּרָבּי Job 24. 11, ils ont foulé les cuves, ou : le vin dans les pressoirs.

קרְנְאַלֵּ (ce que Dicu rassemble) n. pr. Jekabséel, ville de la tribu de Juda, Néh. 11. 25, קרְנָאֵל Jos. 15. 21.

Hoph. Etre allumé, brûler: בּוֹי בּי בּוֹי בּי Lév. 6. 2, le feu de l'autel sera allumé (brûlera) dessus, y sera toujours entretenu; בִּיבְּים בְּּיִבְּי בַּיִּלְם הוּקָר עַר־עּוֹלֶם הוּקָר שַּׁרְבּי Jér. 17. 4, vous avez allumé ma colère comme un feu qui brûlera éternellement, exact. vous avez allumé un feu dans ma colère.

רְבִי chald. Brûler, part. fém. בְּבְרָהָא ct בְּבְרְבָּא brûlant: אַבּרְיְבָא Dan. 3. 6, une fournaise pleine d'un feu ardent.

גקרא; chald. f. Brûlement, action de brûler: יְהַרְבֵּח לִּיְקְרָח אֲשָׁא Dan. 7. 11, et qu'il avait été livré au feu pour être brûlé, exact. au brûlement par le feu.

Jokdeam, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56.

n. pr. Agour, fils de Yaké, Prov. 30. 1, un sage, contemporain de Salomon; selon d'autres, un nom que Salomon se donne à lui-même: Agour, qui assemble; Yaké, qui répand les vérités, la sagesse.

לְלְּהָרָהְיִר (seulement const. רְּשְׁרָהִיר (Dhéissance, selon les uns; assemblée, société, selon les autres: רְלֹּי ִשְׁרָּיר עַבְּּיר עַבְּּיר (Gen. 49.10, et lui (Juda, aura) l'obéissance des peuples, les autres tribus lui obéiront, ou : les peuples s'assembleront autour de lui; הַיְבִי לִּיקְתִיר בָּיר (Prov. 30. 17, et qui méprise l'obéissance duc à sa mère, ou la société de sa mère.

קלור ז', m. Foyer: לְּחְמוֹת אֲשׁ מִיּקוּר Is. 30. 14, pour enlever du feu d'un foyer (proprem. part. pass.: ce qui est allumé).

ק' et ק' ביקור ביקור (פר ביקור אַש', et ביקור ביקור ביקור אַש' Is. 10. 16, un em-

brasement s'allumera comme un incendie.

קריקים תקלו: Job 8. 14, son espérance est un néant, un rien; ou fut. de יוף: son espérance sera coupée, s'évanouira (v. קרם).

יְקוֹם m. Ce qui existe, un être: פל-חַיְקוּם אֲשֶׁר פָשִׂיחִי פל-חַיְקוּם אֲשֶׁר פָשִׂיחִי Gen. 7. 4, tous les êtres (toutes les créatures) que j'ai faits; Deut. 11. 6, et tous les êtres qui les suivaient.

קילי et קילי (pl. יְקנּשִׁים, rac. יְקנּשִׁים, rac. יְקנּשִׁים, rac. מָּח יִקנּשִׁים, rac. מַח יִקנּשׁים (יְקנּשׁ et d'un oiseleur; יְקנּשׁים Prov. 6. 5, et comme un oiseau (qui fuit) d'entre les mains de l'oiseleur.

יקוחיאל n. pr. m. I Chr. 4. 13.

'약문' (le petit) n. pr. Joktan, fils de Héber, Gen. 10. 25, souche de plusieurs peuples de l'Arabie.

קים, (Dieu l'élève) n. pr. 1° I Chr. 8. 19. — 2° 24. 12.

קיני adj. (rac. יֶבֶרְי.). Cher: יְבֵּרְי. בְּקִירִּג Jér. 31. 20, Ephraïm n'est-il pas mon fils chéri?

יְקִיר chald. adj. 1° Difficile: וּמְלְּהָא נְּמֶלְהָא Dan. 2. 11, et ce que le roi demande est difficile. — אָסְנַפֵּר רַבָּא וְיִמְירָא: Esdr. 4. 10, le grand et glorieux, noble, Asenaphar.

יַקְמְיָהְ n. pr. 1° I Chr. 2. 41. — 2° 3. 18.

קּמְעִם n. pr. m. I Chr. 23, 19.

Dמְצְרָיְי, n. pr. Jokmeam, ville dans le pays d'Ephraim, appartenant aux Lévites, I Chr. 6. 63; Jos. 21. 22, on lit à la place: קַּבְּיָרַם.

סְלְיְרְיְיְ (possession du peuple) n. pr. Joknéam, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

אָרָיָ (seulem. au fut.) 1° Se luxer: בַּלְבָּ כָּלְר (seulem. au fut.) 1° Se luxer: בַּלְבָּ בָּלְר בַּלְבְּ בַּלְבִּ Gen. 32. 26, et l'os de la cuisse (ou l'ischion) de Jacob se luxa. — 2° S'éloigner, se détacher: בַּלְּבָּר בָּעָבֶּר בָּעָבֶּר בַּעָבְּר בַּעָּבָּר בַּעָבָּר בַעָבָּר בַּעָבָּר בַּעָבָּר בַּעַבָּר בַּעַבָּר בַּעַבָּר בַּעַבָּר בַּעַבָּר בַּעָבָּר בַּעַבָּר בַּעַבְּר בַּעָבָּר בַּעַבָּר בַּעָבָּר בַּעַבָּר בּעַבָּיב בַּעָבָּיב בַּעָבָּיב בַּעָבָּיב בַּעָבָּיב בַּעָבָּיב בַּעָבָּיב בַּעַבְּיב בַּעַבָּיב בּעבּיב בעבּיב בעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בעבּיב בּעבּיב בעבּיב בּעבּיב בּעבּב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּב ב

mon cœur ne s'éloigne de toi; נְּמַלֶּרְיָתְ Ez. 23. 18, mon esprit, ou mon cœur, s'est retiré d'elle; selon d'autres, le Kal de la racine סָּלֵעְּעָּ

Hoph. Être pendu : עַצְמוֹת וַשּוּקְנִים II Sam. 21. 13, les os de ceux qui avaient été pendus.

ינבוף (v. אובו).

וניקץ (seulem. fut. יִדִּקץ, יִדְקץ פּנְיִקּץ פּנְיִקּץ פּנְיִקּץ פּנִיקּץ בּנִיקּץ בּנִיקּץ בְּנִיקּבּ בְּנִיקּץ בַּנִיקּנְי בְּנִיקּנִין אַנִינְינִין Hab. 2. 7, tes oppresseurs s'éveilleront (le prét. תַּמִיץ, Hiph. de יִדְיּרָף).

ובר בי (fut. ייבר, ייבר et בבר) Etre cher, précieux, célèbre : וַיֵּקֵר מְּדִיוֹן נַמְּשָׁם Ps. 49. 9, le rachat de leur ame serait trop cher ; וַיִּיקר שָׁמוֹ מָאֹד I Sam. 18. 30, et son nom devint très celèbre; בַּקְרַה נַמְּשָׁר בּעֵרנֵין: I Sam. 26. 21, (puisque) ma vie a été précieuse devant tes yeux (que tu as épargné ma vie); אַטֵּר יָקַרָחִר מַצַלַרַחָם Zach. 11.13, (ce prix) que j'ai été cru digne (que j'ai été estimé) par eux, ou: (ce beau manteau, allusion au temple) que j'ai cru trop précieux pour eux, ou : que je leur ai ôté, enlevé (v. Hiph.); ו מַאַשֵּׁר יַקַרָהּ בְעַינִי Is. 43. 4, parce que tu es précieux à mes yeux ; וְלִי מַח־יָּקְרוּ Ps. 139. 17, que ceux que tu aimes-(tes amis, les justes) me sont chers! selon d'autres: que tes pensées sont pour moi difficiles, impénétrables (v. יָפָרר chald. 1° et II יַבְּרר (v. בַּצַ מַרַר).

 souvent), ou : retire ton pied de la maison, etc.

רקר, adj. m. (fém. יַּקרָה). Précieux, noble, cher, magnifique, rare: וַאָבָן רקרת I Rois 10. 2, et des pierres précieuses, des diamants ; אָבֶן יָקֵרָה II Chr. 3. 6, pierre précieuse, par exemple : le marbre; בָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרֹת I Rois 7. 9, tout cela (était construit de) pierres belles, massives; מַדריַקר חַסְיַך אַלֹּדִים Ps. 36. 8, que ta miséricorde est précieuse, d Dieu! בני ביון היקרים Lament. 4. 2, les fils de Sion, si précieux, si nobles; בנית מְלָכִים בְּיִּקְרוֹחֶדְּ; Ps. 45. 10, (pour יְּבִיקְרוֹנְיִף) des filles de rois sont parmi celles qui te sont chères (tes bien-aimées), ou subst.: servent à ton éclat; ויַרָת יַפַר חֹלַה Job 31. 26, et la lune lorsqu'elle avance dans sa majesté, dans toute sa clarte; אַזָּר יִקרָת Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique; בקרי רבים Prov. 17. 27, keri, (l'homme intelligent) est réservé à montrer son esprit ; בקר מַחַכְּמַח מִבְּבוֹד סְכָלֹּאַח מְעֵם Eccl. 10. 1, un peu de folie est plus grave que (l'emporte sur) la sagesse et la gloire, (l'homme sage même se perd par une folie, imprudence même légère), ou (ainsi) la folie (perd ou déshonore), ו ישר l'homme qui était honoré, admiré, pour sa sagesse.

ገም m. 1º Beauté, magnificence, choses précieuses : וַאַּח־כָּל־יִקרָה Jer. 20. 5, et tout ce que (cette ville) a de précieux; וּבְּלֵּר יִקר Prov. 20. 15, un vase de luxe (précieux); וְכַל־יִקַר רַאָּחָה צֵינוֹ Job 28. 10, et son œil a vu tout ce qu'il y a de rare, de précieux ; ואֹיָבֵר יֵי פִּיקר פַרִים Ps. 37. 20, et les ennemis du Seigneur (seront consumés) comme le plus précieux (la graisse) des agneaux (qui s'en va en fumée sur l'autel), ou (disparaîtront) comme la beauté des champs, comme l'herbe ; וָאֵת־יִקַר הִּפְאָרֵת ברילהוי Esth. 1. 4, et la magnificence, la majesté de sa puissance ; אַרֶר דֶּיָקֶר Zach. 11. 13, le manteau de prix; selon d'autres : le prix magnifique...

2º Honneur, hommage, dignité : אַרָש

קר chald. m. Choses précieuses, honneurs: וְיִקֶר שֵּׁוֹּיִא הְקַבְּלֹּוּן Dan. 2. 16, vous recevrez beaucoup de choses précieuses, ou : vous arriverez à de grands honneurs; וְלִיקר תַּדְיִר , 4. 27, et à l'honneur de ma gloire.

ליף (v. שיף et שרבין) Tendre, dresser un piège: לְּהֵי אָרָיִי Jér. 80. 24, je t'ai tendu un piège; יַּבְּשׁר לִּר Ps. 141. 9, le piège qu'ils m'ont dressé; בְּיִשְׁר רִּיִּלְשׁר לִּר 124. 7, du filet des oiseleurs (le fut. אַרַיִּים פּבּּּג לַר בּיִבּים).

Niph. Etre pris dans un filet, tomber dans un piège: זְנִיקְשׁהּ וְנִילְשָׁהּ וְנִילְשָׁהְּ וְנִילְשָׁהְּ בְּאַמְרֵי־בְּּיךְּ Prov. 6. 2, tu t'es mis dans le filet (tu t'es engagé) par les promesses de ta bouche; שָּׁר בִּישׁ בּיי Deut. 7. 25, a' a que tu ne sois pris (séduit) par ces cnoses.

Pou.: קּיְבֶּיִם בְּיֵנֵי נְאָבָּם Eccl. 9. 12, pour בְּיִבְּיִם (ou adj.) les hommes sont pris, surpris (par le malheur).

קְּשְׁי, (oiseleur) n. pr. Joksan, fils d'Abraham et de Ketourah, Gen. 25. 3.

הראבי n. pr. 1° Joktheel, ville de la tribu de Juda, Jos. 18. 38.—2° Forteresse que le roi Amasias avait prise sur les Iduméens, et à qui il donna le nom de Joktheel (subjugée par Dieu?), II Rois 14. 7.

ארן, (pl. יְרָאּהָם et יְרַאָּרָם, fut. יְרָאּ, impér. יְרָאּ, pl. יְרָאּי, inf. יִּרְאּ et יִּרְאּ Avoir peur, craindre: absol. יְרִיאָר Gen. 3. 10, et j'ai eu peur; 18. 15, car elle avait peur; אַרָּם 18. 15, car elle avait peur; אַל־פִּירָא אַבְּרָם 18. 15, ne crains point, Abram; suivi de l'acc.: אַל־פִּירָאּ אַרַבּם

דָאָרֶץ Nomb. 14. 9, ne craignez point le peuple de ce pays ; אַדַבָּרָה וְלֹא אִירָאָנוּ Job 9. 35, (alors) je parlerais et je ne le craindrais (appréhenderais) pas ; de . וַלאַ־רָזירָאוּן מַדֵּוּם: מִפּונַי ou וַלאַ-רָזירָאוּן מַדֵּוּם: מָפּונַי Deut. 1. 29, et ne les craignez point; פר יְרֵאתֶם מִּפְנֵי דאָשׁ **5.** 5, car vous fûtes effrayés par ce seu, ou vous appréhendâtes ce seu; וָנִירָא מְאֹר לְנַפְּשׁתֵּרנוּ מִפְנֵיכָם Jos. 9. 24, nous craignions de perdre la vie par vous; לאַ־תִירָא לְבֵיתַה מְשַׁלֵג Prov. 31. 21, elle ne craint point la neige (le froid) pour sa maison; d'un inf. : אַל־חִירָא קרבה פיצריפה Gen. 46. 3, ne crains point, n'aie pas peur d'aller en Egypte ; פָּר יָרָא 19. 30, car il eut peur de demeurer à Zoar (Segor); craindre par respect, révérer: אִינָארּ וְאָבָיוּ הָאָבָיוּ Lév. 19.3, que chacun de vous respecte, révère, sa mère et son père ; וַיִּרָאוּ אֹתוֹ בּאָשֶׁר יָרָאוּ אָּז־מּשָׁתוּ Jos. 4. 14, ils respectaient (Josué) comme ils avaient respecté Moïse; וּמָקַדֵּשִׁי חִירָאוּ Lév. 19. 30, et révérez mon sanctuaire; יַרָא דַעָב אַר־דִּישְּׁבְעָּר I Sam. 14. 26, le peuple respectait (ou craignait) le serment; וַיִּירָאוּ ביי Exod. 14. 31, le peuple craignit l'Eternel; ירא אַר־יִר Prov. 3. 7, crains l'Éternel (sois pieux)? הַּוֹנֶם רָבֶא איוב אַלדִים Job 1. 9, est-ce en vain que Job craint Dieu (qu'il est pieux); אַשֶּׁר אַרנוי ירָא מִלְּפְנֵי אֵלְדִים Eccl. 8. 13, parce qu'il n'a pas craint Dieu ; אַז הְרַאָּר וְלַדֵּוּרָהָ Is. 60. 5, alors tu auras peur (que ce bonheur ne soit pas reel), ou : tu trembleras de joie, et tu seras rayonnante; d'autres traduisent : alors tu verras (comme הַרָאָר).

Niph. (רְּיָרָת fut. רְּיִרָּת אוֹף עֹרָא) Ps. 130.4, afin que tu sois révéré; le part. איָט כפ qui est craint, révéré, terrible, effroyable: איָט כפּ קוֹמִינְרְא וְחַוּלֵּרְא בְּיִלְּרִיל וְחַמּוֹרָא בְּיִלְּרָא בְּיִלְּרָא בְּיִלְּרָא בְּיִלְּרָא בְּילִר אוֹף Joel 2. 11, car le jour de l'Éternel est grand et redoutable; מִידְינִירְא תַּשְׁקִים חַנְּיִנְי בָּילִר נְיִנִים בּעָר בְּיִלְרָא בִּילְרָא בַּעְרָי בְּיִלְרָא בַּעְרָי בְּיִרְי בְּילִר בְּיִלְרָא בַּעְרָי בְּיִרְי בְּיִרְא בַּעְרָי בְּיִרְי בְּיִלְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיוֹי בְּיוֹי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְייִי בְּייִי בּייִי בְּיִיי בּייִיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִי בְיייי בְּיייי בְּיייי בְיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְ

mirables! מֹרָא הְחָלֹת Exod. 15, 11, (Dieu est) terrible pour les louanges (on ne le loue qu'en tremblant, sachant qu'il est au-dessus de nos louanges); מְנִילְהְי וּבְּרָבְּי וּרִיבְּי וֹיִרְבְּי מֹרָאוֹת רְמִיבְּי וּצִילְה בֹּרְבִּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְי בּיִר מֹרְאוֹת רְמִיבְּי וּבְּי וּבְי בּיִבְּי וּבְי בִּי בִּי בְּיִבְי מִירְבִּי וּבְי בְּיִבְי מִירְבִּי וּבְיבְי מִירְבִּי וּבְיבְי מִירְבִּי וּבְיבְי מִירְבִּי וּבְי בִּיבְי מִירְבִּי וּבְיבִי מִירְבִּי וּבְיבִי מִירְבִי מִירְבִי מִירְבִּי וּבְיבִי מִירְבִּי וּבְיבִי מִירְבִּי וּבְיבִי מִירְבִי מִירְבִי מִירְבִּי וּבְיבִי מִירְבִּיוֹת (ou: eloignée, barbare); מְּבְּיִרִי בִּי מִירְבִּי וּבְיבִי מִירְבִּי וּבְיבִי מִירְבִי וּבְיבִי מִירְבִי מִירְבִי וּבְּבְיִרִי וּבְבְּיִר וּבְּבִי וּבְיבְּיוּ וּבְבּי בּי מִירְאוֹת ; ps. 139,14, je te louerai parce que je suis distingué par des merveilles, je suis créé d'une manière merveilleuse.

Pi. Effrayer, intimider: פֵּר יֵרְאָפִי חָעָם II Sam. 14. 15, car le peuple m'effraya, m'intimida; לְּרֵרְאָם וּלְבַרַוּלָם II Chr. 32. 18, pour effrayer et épouvanter (le peuple); אָשֶׁר תָּרוּ מְרָרָאִם אוֹחִי Néh. 6. 14, parce qu'ils ont voulu me donner de la terreur.

רְּאָרָה (v. רְּאָרָה inf.). Peur, crainte, respect, vénération: יְרָאָר דְאָלָשִׁרטּ וְרָאָר אָלְשָׁרטּ וְרָאָר זְאַלְשִׁרטּ וְרָאָר זְאַלְשִׁרטּ וְרָאָר זְאַלְשִׁרטּ וְרָאָר זְאַלְשִׁרטּ וּרָאָר זְאַרְאָר זְאַר זְיִאָר זְאַר זְיִי זְאָרְדְּ וְיִרְאָרְדְּ זְיִרְאָרְדְּ וּבְאַר זְבּער זְבְער זְבּער זְבּער זְבּער זְבּער זְבּער זְבּער זְבּער זְבּער זְבְּער זְבְּער זְבְּער זְבְּער זְבּער זְב זְבְּער זְבּער זְבּי זְבְּער זְבּער זְבּער זְבּער זְבּער זְבּיי זְבּער זְבּיי זְבּער זְבּיי זְבּער זְבּיי זְבְייי זְבְּייִי זְבְּייִי זְיִי בּער זְייִי זְיִי בּער זְייִי זְבְיי בּער זְיִי זְבְּייִי בּיִיי זְבְייִי זְיִי בְּיִי בּייִי זְייִי זְיִי בּייִי זְיִי בּיי זְבְיי בּיי זְבְיי זְבְיי בּיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְייִי זְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי זְבְיי ז

mencement, le principe, de (toute) connaissance.

רְאוֹן n. pr. Jeron, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

רְאִייה (Dieu le regarde) n. pr. m. Jér. 37. 13.

קלף יְרֵב ח. pr.: מֶלֶף Osée 5.13, 10.6, le roi Jareb ou le roi de Jareb; selon d'autres, יְרֵב le fut., de יִרב un roi ennemi, ou bien aussi: un roi qui défendra Juda (v. בְּרַב).

וְרַבַּעֵל n. pr. Jerubbaal, nom donné au juge Gédéon (que Baal lutte contre lui, qu'il se venge de lui), Jug. 6. 32.

רְרְלְעָם (qui augmente la nation) n. pr. 1° Jarobeam, fils de Nebat, premier roi des dix tribus, I Rois 12. 2. — 2° Jarobeam, fils de Joas, roi d'Israel, II Rois 14.23.

יבר (fut. וַיֵּבֶד, avec une pause רֶדֶת .impėr. יָרָד, inf. יָרָד, const. רֶדֶת, infיִרְהִי, une fois רְדָהִי, 1º Descendre : בְּרֶרָת מַנְיֵר מְיַנִי Exod. 34. 29, lorsque Moise descendit de la montagne de Sinai ; וַמַּרֵר הַעַּרָנָת Gen. 24. 16, elle descendit à la fontaine; וְיָרֵד הַעְּבוּל נַחַל קָנָה Jos. 17. 9, la frontière descendait à la vallee de Cana (des roseaux?); יוֹרְדֵי רוים באַניוֹת Ps. 107. 23, ceux qui descendent (naviguent) sur mer dans les navires ; וְיֵרֵדוּ מֵאֵנִיוֹתֵדְם Ez. 27. 29, ils descendront de leurs vaisseaux ; וַיֵּרָדוּוּ אליד II Rois 6. 18, ils descendirent vers lui (fondirent sur lui) ; וַיַּרֵר אָבָרָם מָצְרַיְמַח Gen. 12. 10, Abram descendit en Egypte (venant d'un pays plus élevé); הודי יבר לגני Cant. 6. 2, mon bien-aimé est descendu dans son jardin; sans prep.: יירו מאול חיים Ps. 55. 16, qu'ils descendent tout vivants dans le scheol; Prov. 1. 12, comme ceux qui descendent dans la tombe; דַּוּנַדֵל דַוּיֹבֶד סריתור Deut. 9. 21, le torrent qui se précipite de la montagne ; בַרַד בְּטָטָר על-גוז Ps. 72. 6, il descendra comme la pluie (qui tombe) sur l'herbe coupéc; יבייום בד מאר Jug. 19. 11, et le jour baissait (finissait); שֵרְנָר יֹרְרָדָת מַּרָם Lament. 1. 16, mon ceil fond en eau, pleure, ou trans.: répand des larmes; קלח רְבַלִּיל יְרֵד תַּבְּבִּי Is. 15. 3, tous gémissent, fondent en larmes.

לירות על די על על באר מון לעל באר אי לירות באר על באר אי לעל באר אי אי לעל באר אי אי לעל באר אי ל

Hiph. הוֹרְרַהוּ Faire descendre: הוֹרָרַהוּ אַלִּי Gen. 44. 21, faites-le descendre vers moi (amenez-le moi); וְדוֹרַדְהָהֶם אַרד-אַבֶּר קוַר ; 45. 13, amenez mon pere ici קוַר אל־דַשְּרָם Jug. 7. 4, fais-les descendre près de l'eau; וַתּוֹרְדֵם בַּחֶבֶל Jos. 2. 15, elle les fit descendre par une corde; מוֹרִיד שׁאוֹל וַיַּעֵל I Sam. 2. 6, il fait descendre dans l'enfer et il en retire; בַּאַם עַנְּיִים דוֹרֶר אַלֹּדְוִים Ps. 56. 8, dans ta colère, o Dieu! tu abattras, humilieras, ces peuples ; יָאוֹרָיד כַּאבִּיר ורישברם Is. 10. 13, j'ai précipité ceux qui demeuraient dans des palais fortifiés, ou qui étaient solidement établis; ou pour יְבַאַבִּיר: comme un héros, un conquerant, j'ai fait descendre (du trône) ceux qui l'occupaient. — Des choses, apporter: יְרוֹיְרִידוּ לַאָּישׁ מִינְחַה Gen. 43. 11, et apportez (en y descendant) un présent à cet homme; descendre, trans. Oter: בַּהַה עַל־יִדָה Gen. 24. 18, elle descendit sa cruche sur sa main, c.-à-d. l'ôta de dessus l'épaule et la tint sur ou à la main; יורידה אחו חלונים Nomb. 1. 51, les Lévites descendront, détendront (le tabernacle); בְּלְבֶּר לָבֶם בְּּלֶבְר לָבָם בְּלֶבְר לְבָב בּּלֶבְר לְבָר בּלְבָם בְּלֶבְר לִנְי Joel 2. 23, il a fait descendre sur vous la pluie; בֵּלְרָר לִנְ Prov. 21. 22, il détruit la force, ou le fort, la citadelle (où elle mettait) sa confiance.

Hoph. pass.: רְיּוֹכֵּתְ דּבּּרֵי מִצְּרָיְמָה Gen. 39. 1, Joseph fut mené en Égypte; בְּיִלְּיִתְּ Nomb. 10. 17, et après que le tabernacle eut été détendu; אַדְּ אָל־יְשָׁאוֹל Is. 14. 15, cependant tu as été précipité dans l'enfer.

(descendu) n. pr. 1º Jared, fils de Mahlaléel, Gen. 5. 15. — 2º Jared, père de Gedor, I Chr. 4. 18.

קובון (qui descend, qui coule) n. pr. Le Jourdain, fleuve principal de la Palestine: בַּאָרָץ יַרְיַבוּן Ps. 42. 7, du pays près du Jourdain; מֵּרִינְיִי יַרְבּוּן אֶלִיפְיִרּשּ Job 40.23, même quand le Jourdain (un Jourdain, un fleuve) déborderait, lui ferait couler ses eaux dans la gueule.

ירה (fut. יירה, inf. יירה, une fois ררוא, imper. ירוא, 1° Jeter, lancer, tirer: יבה בים Exod. 15. 4, il a jeté dans , la mer ; וְיֵדֵיהִר לָכָם גּוֹרֶל Jos. 18. 6, et je jetterai au sort pour vous (pour vos partages) ; יְהוּאִ־יָרָת מַחֵצִי l Sam. 20. 36, יוו tira la flèche; לירות במי-אמל Ps. 11. 2, pour tirer dans l'obscurité (en embuscade); דיירים I Chr. 10. 3, les archers; וַנִּירָם אָבֵד חֵשְׁמוֹן עַר־הִּיבֹן Nomb. 21. 30, nous les avons abattus, défaits, Hesbon et Dibon sont perdus; ou נירבם subst.: et leur puissance, leur grandeur, est ruinée depuis Hesbon jusqu'à Dibon (ע. יוֹרָת אֶרֶץ Osée 6. 3, מְמַלְּקוֹשׁ יוֹרָת אֶרֶץ comme la pluie de l'automne qui se jette sur (qui arrose) la terre; ou pour רוֹרֶת: comme la pluie de l'arrière-saison et de la première saison, de l'automne et du printemps (viennent), sur la terre (v. יוֹרֶה). — 2º Jeter les fondements, poser, ériger : מִּי־יַרָה אֶבֶן פָּזָרָה Job 38. 6, qui a pose sa pierre angulaire ; דְּעָבֶּה אָשֵׁר יַרִירִיד Gen. 31. 51, ce monument que j'ai érigé.

Niph.: אוֹ רָרְח דִּיְרֶח Exod. 19. 13, ou il sera perce de flèches.

Hiph. (היָה, fut. היֹרָה) 1° (comme (אבני לחמר: Job 30. 19, dob 30. 19, il ma jeté dans la boue ; וַאַנִי שָׁלשָׁת חֲדִאַים אַרָּח אוֹרָח I Sam. 20. 20, je tirerai trois ַ flèches de ce côté (dans cette direction); ניאמר אַלִּישׁע יְרֵח וַיוֹר II Rois 13. 17, Elisée dit: Tire, et il tira; נַיִּראוּ הַעּמוֹרָאִים אַל פַבְדֵיקה II Sam. 11. 24, (pour נַיֹּרה les archers ont lancé leurs traits contre tes serviteurs ; de là מוֹרָת et מוֹרָת ce qui jette les gouttes, ce qui arrose, la pluie de la première saison, du printemps. — 2º (étendre la main) Indi-קוורית לְפַנֵיר גוֹשְׁנַת : quer, montrer 46. 28, pour indiquer (à Joseph) le chemin de Gessen, afin qu'il vint audevant de Jacob, ou pour que Joseph indiquât, assignât (des terres) à Jacob ; ניוֹרֶדוּוּ הַי צֵּץ Exod. 15. 25, Dieu lui montra (un certain) bois ; פֹרָח בָּאָצִבְּעֹחָיד Prov. 6. 13, il montre, il fait des signes, avec les doigts. — 3° Apprendre, instruire: וּלָדוֹרוֹת נַחַן מַלְבּוֹ Exod. 35. 34, il lui a mis dans le cœur l'art d'instruire (les autres); suivi de l'acc.: יוריני וַאַנִי אַחַרִיט Job 6. 24, instruisezmoi et je me tairai; de l'acc. de la chose : וְנַבִּרא מוֹרַח־טֵּיקֵר Is. 9. 14, le prophète qui enseigne le mensonge ; du double acc.: דוֹרַנִי יֵד הַּרָפָק Ps. 27. 11, instruis-moi, o Eternel! de ta voie (tes lois); de יאורף בּרֶבֶה־זוּ הַלֵּהְ : מ Ps. 32. 8, et je t'enseignerai la voie dans laquelle tu dois marcher ; de פָּר חוֹרֶם: אֱל אַל־תַּרֶּרָ, תַּשׁוֹבָּח II Chr. 6. 27, tu leur enseigneras la bonne voie ; de ביוֹרָמי : מי Is. 2. 3, il nous enseignera ses voies (ou ellipse : quelques-unes de ses voies); du dat. de la pers.: ויוֹרָה צָּדֶּק Osée 10. 12, et qu'il vous enseigne לָבֶּם la justice; selon d'autres : qu'il fasse pleuvoir sur vous la justice (v. 1°).

יְרַהְּ (יְרֵא ', (יְרֵא ') S'épouvanter : אַל־הִּמְרֵּדּוּ וֹ אַל־הִּמְרִדּוּ Is. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point, ou de la rac. רַתַּדִּת.

ירוֹאֵל: n. pr. d'un désert, Jeruel, II Chr. 20. 16.

רְרֹחַ (la lune) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

Pin, m. La verdure (v. ף: (יָּבֶּק m. Job 39. 8, et il cherche tout ce qui est vert, tous les herbages verts.

ירושא (la possession) n. pr. Jerusa, fille de Sadoc, mère de Jotham, roi de Juda, II Rois 15. 33.

רְירִישְׁלִים, (plus souvent יְרִישְׁלִים, chald. יְרִישְׁלִים et יְרִישְׁלִים, la possession de la paix comme יְרִישְׁלִים, selon Gsenius, le peuple ou la maison, l'habitation, de la paix) n. pr. Jérusalem, capitale de la Palestine, Jos. 10. 1, 5; aussi שֵׁלֵים (Gen. 14. 18; יְרִידִי בְשָׁלֵים (son tabernacle (son temple) est a Salem, Jérusalem (la ville de la paix).

יַרִים יִּרְיַרִי עָכָיר (אַרָיַר יִירָי בּיִרָּט (אַרָר (אַר בּירָט רָיַרָי בְּיַרָר (אַר בּירָט רָיַרָי בְּיַר (אַר בּירָט רָיַר בּירָר (אַר בּירַי רָיַר בּירַר (אַר בּירַי רָיַר בּירַר בּירַר (אַר בּירַר בּירַ בּירַר בּירָר בּירַר בּירַר בּירַר בּירָר בּירָר בּירָר בּירַר בּיבּיר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בּיביר בייביר ביירַיבּיב בּיביר בּ

Mois: אליבות Exod. 2. 2, pendant trois mois; שלשהו לצמת. 2. 33. 14, les fruits des mois, que chaque mois produit; איַרוּיִרים Joh 7. 3, des mois de déception, de malheur; מִירִיִּרִים 29. 2, qui m'accordera d'être comme j'ai été dans les mois passés, autrefois?

n. pr. Jareh, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 26.

רים מְלָהֶת לִּירֵת Mois: יִם מְלָהֶת לִּירֵת Esdr. 6. 15, le troisième jour du mois d'Adar.

יְרֵיחוֹ, יְרֵיחוֹ, et יְרִיחוֹן (ou de יְרֵיחוֹ, יְרֵיחוֹ de la lune, ou de יַרִים ville de parfums) n. pr. La ville de Jéricho, appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

ֹרְיָרֹיִ (aimé) n. pr. 1° Jéroham, fils d'Elihu, I Sam. 1. 1. — 2° Plusieurs autres, I, II Chr., Néh.

יְרַחְלְאֵל (que Dieu aime) n. pr. m. 1° 1 Chr. 2. 9. — 2° 24. 29. — 3° Jérahmeel, fils de Jehoyakim, roi de Juda, Jér. 36. 26; nom patron. יְרַחְפָאֵל I Sam. 26. 10.

יְרְיָּרָע n. pr. Jereha, esclave égyptien, I Chr. 2. 34.

לְרֵכֵּי לּנְנְּהִי לְנְנְּהִי לִּנְנְּהִי אַ Pervers ou périlleux: מִּרְיָנִים חַבְּיָרָם לְנְנְּהִי Nomb. 22. 32, car ta voie est tortueuse, ou périlleuse devant moi, c.-à-d. à mes yeux. — 2° Précipiter, livrer: רְשָׁיִּרִם Job 16. 11, il me précipite, me livre entre les mains des impies (ce dernier peut aussi être le fut. d'une racine מַרָּיִם וֹיִרְיַםְיִר.).

יִריאֵל n. pr. m. I Chr. 7. 2.

יריב, m. (rac. יריבה). Adversaire, ennemi: יריבה ידי אַריריבר ידי Ps. 35.1, lutte, o Eternel! defends ma cause contre mes adversaires; וְאֶח־יִרִיבּהְ אָנִּיִּר אָרִיבּן Is. 49. 25, je lutterai contre tes adversaires.

קריב n. pr. 1° Jarib, fils de Siméon, I Chr. 4. 24; le même est appelé יְבִין, Nomb. 26. 12. — 2° Jarib, un chef, Esdr. 8. 16.

יביבי! (combattant) u. pr. m. I Chr. 11. 46.

יְרִיְהוֹ et יְרִיְהוֹ n. pr. m. I Chr. 23. 19. יְרִיחוֹ (v. יְרִיחוֹ)

ירימות (ע. ירימות).

יֵרִימוֹת (hauteur) n. pr. m. I Chr. 7. 8.

רִילֵיה (rac. יְרֵישׁר Rideau, tapis: יְרִישׁר לָּבָּי וְרִישׁר בָּשֶׁר בְּיִרִישׁר Exod. 26. 1, tu feras le tabernacle de dix rideaux, c.-à-d. il y aura dix rideaux faisant partie du tabernacle; בּיִרִישׁר שְׁלֹפֹּיו Cant. 1. 5, comme les tapis ou les pavillons de Salomon; מֹטֶה שָׁשִּׁיִם בַּיִרִישָׁר Ps. 104. 2, qui étend le ciel comme un tapis, ou comme une tente.

יִרְיעוֹית n. pr. Jerioth, femme ou fille de Chaleb, I Chr. 2. 18.

לייובר. (const. יְיבר, avec pron. לעוברים אים בורם). 1° Cuisse, hanche de Jacob; Gen. 32. 33, la hanche de Jacob; בעוברים ועדייברים יודר Exod. 28. 42, (des caleçons) qui descendront depuis les reins jusqu'(au bas) des cuisses; באונים ועברים באונים באוני

יַרְכָּהוֹ, const. יַרְפָּרֵים, . (duel יַרְפָּרָי, כַּחַדּ, Côté, côté postérieur, extrême; côté intérieur, fond : וְיַרְכָּחוֹי עַל־צִּירוֹן Gen. 49. 13, et son côté (extrême), sa frontière, s'étendra vers Sidon ; וּלְיֵוִרְפָּיֵזִי תַּוּמְשֶׁפֶּן רָשָּׁרו Exod. 26. 22, et pour le côté postérieur du tabernacle, vers l'occident; פְּיַרָּתָּהַי . ריברית I Rois 6. 16, au côté postérieur, au fond du temple; בְּיַרְבְּחֵי בֵּיתַקּ Ps. 128. 3, dans l'intérieur de la maison; ou, se rapportant à la vigne : (appuyée) sur le mur de ta maison ; יַרִּכְּחֵר הַפְּפִּרנַה Jon. 1. 5, le fond du navire; בְּרַכְּהֵי ו הַשְּׁעֶרָת I Sam. 24. 4, dans le fond de la caverne; יַרְפָּחֵי־בוֹר Is. 14. 15, le plus יַרִּפְּחֵר לָבָנוֹן ; profond des abimes יַרִּפְּחֵר לָבָנוֹן Is. 37. 24, la partie la plus profonde, la plus impénétrable, du Liban ; בַּרַכָּחֵר צָּמוּן Is. 14. 13, au côté de l'aquilon, ou dans la contrée extrême du nord; ּ מְיַרְכְּחֵי־אָרֶץ Jér. 6. 22, des extrémités de la terre.

יְרְכְּהוּ chald. f. Cuisse: יִירְכָּהוּ Dan. 2. 32, et les cuisses (de l'image) étaient d'airain.

יִרְּמֵהְ (l'élevée) n. pr. Jarmuth, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

יְרִיטוֹת et יְרִיטוֹת (l'élevé) n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. 8. 14, 23. 23, 24. 30; Esdr. 10. 26, 10. 29.

וֹבֶּטְי (qui habite les hauteurs) n. pr. m. Esdr. 10. 33.

יְרְטְיָהְי (élevé par Dieu) n. pr. 1° Le prophète Jérèmie, fils de Helkias, Jér. 1.1.—2° Jérèmie, guerrier, I Chr. 12. 13.—3° Jérèmie, beau-père du roi Joachaz, II Rois 23. 31.—4° Plusieurs autres: I Chr. 5. 24, 12. 4; Néh. 12. 1,

ירע (seulement au fut. ירַע Etre mal (les autres formes sont de סען ou de יַרַע לִמשָׁח בַּעַבוּרָם : (רָעַע Ps. 106, 32, et il arriva du mal à Moïse, Moïse fut puni à cause d'eux ; אַל־יַרַע בְּעֵינִיף Gen. 21. 12, qu'il ne paraisse mal à tes yeux (ne le trouve pas mal, dur); מַיַרַע בּעֵיני נֵי אֲשָׁר עָשָח Gen. 38. 10, ce qu'il faisait deplut à l'Éternel; וַיַּרַע לָּר מָאֹר Néh. 13. 8, cela me déplut extrêmement; וַיָּרֶע לַחָם רָעָה גְרֹלָח Néh. 2. 10, ils étaient excessivement fachés ; רָלֹאַר ובע לְבָבְה בְּחִהְק לוֹי Deut. 15. 10, et qu'il ne soit pas pénible à ton cœur de lui donner (donne-lui sans regret, de bon cœur); אַרָע עֵינוֹ בְאַחָיו Deut. 28. 54, il regardera de mauvais œil, avec jalousie, son frère (et refusera de lui donner, etc.); מַהוּצֶ לֹאֹ־יַרֵעוּ פַנֵי Neh. 2. 3, pourquoi mon visage ne serait-il pas triste, abattu ? וְלָפֶח יֵרֵע לְבָבֵן I Sam. 1. 8, pourquoi ton cœur s'afflige-t-il? יריד בּאַחַלוֹי Job 20. 26, celui qui restera encore dans sa tente sera afflige; une fois au pret.: גַּמְשׁהּ רַרְעַרוּ לּגּוּ Is. 15. 4, son âme est triste, assligée, ou effrayée (v. רָעֵע, ct רָּנֶע).

יְרְפְּאֵל (rétabli par Dieu) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jerpéel, Jos. 18. 27.

P בְּלֶרְמְרָיִלְ נְּמְלֵילְ בְּמְנִיתְ בְּמְנִיתְ (Cracher: יְרִק לְרֵכְ בְּמְנִיתְ (Nomb. 12. 14, si son pere lui avait craché au visage (s'il avait été en colère contre elle); יְדִיקָת בְּמָנִיתְ Deut. 25. 9, elle crachera (a terre) devant lui (v. בְּקַר 2°).

P!; m. adj. Vert, frais; subst. herbe verte, légume: בְּלֵירְ חַלְּיִרָם Deut. 11. 10, comme un jardin vert (de verdure), jardin potager; בְּלֵירְ וֹיִרֶּם I Rois 21. 2, (pour qu'elle me serve) de jardin potager; Prov. 15. 17, un plat ou une portion d'herbes, de légumes.

פל-יָרֶל עָשֶׁב : Gen. בּל-יָרֶל מָשֶׁב Gen. 1. 30. toutes sortes d'herbes vertes; וּכְּרֵכְק וְיֵשֵׁא Ps. 37. 2, et comme la verdure des herbes, comme les herbes vertes ; ילא־נותר בל־נֶרֶם בְּעֵץ Exod. 10. 15, il ne resta rien de vert (aucune verdure) sur les arbres ; יַרֶּק לֹא חָיָה Is. 15. 6, il n'y a point d'herbe, de verdure.

ן (יבק דָשָא : . Même signif. וירַק דָשָא Is. 37. 27, et l'herbe verte.

ורקין. m. 19 Une maladie des grains, la nielle, la rouille : יַרַקוֹן — כָּר יִדְיַבָּח I Rois 8: 37, lorsqu'il y aura la nielle et la rouille (dans les grains) [v. Deut. 28. 22, où quelques-uns traduisent ירקון: la jaunisse). — 2º La couleur jaune ou blème du visage : יַכַּדְּמָכוּ כַל־ שָּנִים לְיֵרֶקוּן. Jer. 30. 6, (pourquoi) tous les visages sont-ils changés en jaune (devenus tout jaunes?).

יָרַקְרַק adj. Verdatre, jaunatre : וְדָקְרַק ביקרק Lév. 13. 49, si la lèpre est verdatre, selon d'autres : d'un vert fonce; שַׁמַערוּרֶת יִרַקרַשֹּׁת 14. 37, de petits creux verdatres; subst.: בירַקרַם חַרוּץ Ps. 68.14, (dont les ailes) ont (la couleur jaune) l'éclat de l'or.

et שֹרְ; השָׂרְיִ Deut. 33. 23, inf. השֶׂרָ avec suff. ירשׁחוֹ 1º Prendre, saisir, s'emparer, prendre possession, posséder, hériter: אָרָמֶחָם הִירִשׁוּ אַת־אַרָמֶחָם Lev. 20. 24, vous posséderez leur terre; יַרְרָשׁרְּ גַּם־תָּם ארדיזארץ Deut. 3. 20, et (jusqu'à ce) Nomb. 14. 24, et ses descendants la posqu'ils possèdent, eux aussi, la terre; פר לא בְּדֵורְבֶּם יִרְשׁוּ־אֶרֵץ Ps. 44. 4, car ce n'a point été par leur épée qu'ils se sont emparés de cette terre; נירְשַׁחֹ־לַנּה אַר נאורו אַלוּדִים 83. 13, allons nous emparer des habitations, du sanctuaire de Dieu ; יוַרעו יירַשׁ אַרֵץ Ps. 25. 13, et sa race possedera la terre; לְמַעָּן דִירְשׁוּ אבחרו אבחרו ארש נחלת אבחרו Nomb. 36. 8, pour que chacun des enfants d'Israel hérite de la propriété de ses peres; יִהְנֵּח בֶּן־בֵּיחִי יוֹרָשׁ אֹחִי Gen. 15. 3, ainsi celui qui est né dans ma maison (mon esclave) héritera de moi, sera mon hé-

ritier; part.: seul wan Jér. 49. 1, un héritier. — 2º Expulser quelqu'un, le chasser de sa possession pour s'en emparer : וּבְנֵי עֲשֵׂוּ יִירָשׁוּם Deut. 2. 12, les enfants d'Esau les avaient chasses; 9. 1, pour chasser de leurs terres des nations ; וָשִׁפְּחָת בִּר־תִּירֵשׁ וְבִרְתָּח Prov. 30. 23, et une servante qui chasse (supplante) sa maîtresse.

Niph. pass. du Kal 2º. Etre chassé de ses possessions; en génér. être ré-.duit à la misère : קרַחַנַּרֵש Gen. 45. 11, de peur que tu ne sois réduit à la misère (ou que tu ne périsses); אַנָרָשׁי וּנְנַבְּתִּר Prov. 30. 9, de peur que je ne tombe dans la misère et que je ne vole

(v. אין).

Pi. 1° Consumer, ronger : יַרָרָשׁׁ תַּאָלָבֶל Deut. 28. 42, les insectes, ou les sauterelles, rongeront, consumeront (les arbres et les fruits). V. אַלצל.—2º Rendre pauvre, dépouiller : דַּלָּיָרְנָשֵׁט קַרָארָם שלים Jug. 14.15, est-ce que vous nous avez conviés pour nous dépouiller (à moins que ce ne soit une autre forme

de l'inf. du Kal)?

Hiph. דוריש 1° Faire entrer en pos-אָר אַשָּׁר רוּרָלשָּהְ כְּמוֹשׁ Jug. 11. 24, ce que Chamos (ton Dieu) te fait יבש et יבים (fut. היבש, imper. בש posseder (te donne); יבש פולית נעורי נעורי אונית אוויים און יביש י Job 13. 26, et que tu me comptes, m'imputes, les péchés de ma jeunesse; ירוֹרַשָּׁחֶם לִּבְּעֵיכָם Esdr. 9. 12, et pour que vous les laissiez en héritage à vos enfants. — 2° Comme Kal 1°: יוַרעוֹ יוֹרְשָׁוּנָח séderont; יהוֹרָשָׁמָם אַת־חַצִּיר Jos. 8. 7, et emparez-vous de la ville, ou expulsez les habitants de la ville; מַיּרָשׁ אַר־דָּוַרָער Jug. 1. 19, il occupa la montagne. -3° Comme Kal 2°. Déposséder, chasser, ruiner, détruire : פַּירַאוֹרָישׁ גוֹיָם מְפַנֵיך Exod. 34.24, car je chasserai les nations de devant toi ; יְדוּירַשְׁבֵּר דִישְׁבֵּר דָישָׁבָר Nomb. 33. 52, chassez tous les habitants du pays (devant vous); d'autres traduisent : exterminez ; מָבַּטְנוֹ יֹרְיַשָׁנוּ אֱל Job 20. 15, Dieu (expulsera) arrachera de ses entrailles (les biens qu'il a dévorės); יי שוריש ומעשיר I Sam. 2.7, Dieu rend pauvre et rend riche (v. Niph.); אַכָּשׁ בַּרֶּבֶּר וְאוֹרְשָׁשׁ Nomb. 14. 12, je les frapperai de peste et je les exterminerai.

רְיָּשֶׁרְה f. Conquete, possession: יְרָשָׁרְה Nomb. 24. 18, Seir deviendra la possession de ses ennemis.

קרישור f. Possession, heritage: כְּחָמִּר ְּלְעֵּטֶׁר לְּעֵטֶּר לְעֵטֶּר לְעַטֶּר לָתְּחָר Pos. 61. 6, tu as donné un héritage à ceux qui craignent ton nom (mieux: tu m'as donné l'héritage, le bien, que tu réserves à tous ceux qui craignent ton nom).

יִּבְּיָתָּק v יִבְּיָתָּק.).

קימְאַל (que Dieu fait, crée) n. pr. m. I Chr. 4.36.

שְׁלֵים (v. שׁלָּה) Poser, placer: יָאָרְשְׂהָי Jug. 12. 3, cheth., je mettrai; בַּיִּרְשָׁהָ Gen. 50. 26, on le mit dans un cercueil (v. שׁלֹם Hoph.).

ישְׂרָאֵל n. pr. Israel, nom donné à Jacob; de אַל et אָל, il a lutté contre un être divin, un ange, Gen. 32. 29; passé à ses descendants, le peuple d'Israel ; יַאִפּרצֵם בְּיִשְרָאֵל Gen. 49. 7, je les disperserai dans Israel; אֶרֶץ יִּטְרָאֵל I Sam. 13. 19, la terre d'Israel, la Palestine; מַלְכֵּר יִשְרַאֵל les rois d'Israel, ceux des dix tribus après la division du royaume, opposé à מַלְבֵּר יָחוּדָה qui régnaient sur Juda et Benjamin; après l'exil de Babylone, Israel est redevenu le nom de toute la nation, sans distinction de tribu, II Chr. 12. 1, 23. 2. — Nom de peuple : דַּיִּשְׂרָאֵלִי II Sam. 17. 25, (Jethra) d'Israel, ou l'Israélite; דאָשָׁה הַיִּשְׂרָאֵלָהוּ Lév. 24. 11, la femme israélite.

קלילי: (Dieu a récompensé) n. pr. Issachar, cinquième fils de Jacob et de Léa, Gen. 30. 18; le second v n'est pas prononcé.

שלי Suivi de makkeph, souvent שלי. 1° Subst. La chose, le bien: לְּנַנְתִּרֵל Prov. 8. 21, pour accorder du

bien, de la richesse, à ceux qui m'aiment. — 2º Il remplace le verbe subst. être, il est, il y a, opposé à אֵדן, אַדָן il n'est pas; אינה מים מים מים Gen. 28. 16, l'Eternel est en ce lieu-ci : דַּיָבֶשׁ אַת־לָבָבָך רשֵיר II Rois 10. 15, y a-t-il de la sincérité dans ton cœur? (as-tu le cœur bien disposé à mon égard?); ניאֹפֶר יִרוֹינֵיַב ילש וַיַשׁ 10.15, Jonadab repondit: Certes, il v a (que oui); suivi d'un plur.: ילים אַר־עַבְרֵיך חַמִּשִׁים אַנְשִׁים II Rois 2. 16, il y a entre tes serviteurs cinquante hommes ; יש יביון בין מַלְחַמוֹת II Chr. 16. 9, il y aura des guerres contre toi; רַיָשׁ אַשֶּׁר אַפִּרִים Néh. 5.2, il y en avait qui disaient; וַיָשׁ אַשֶּׁר יִחְיָה חֲעֵּעַ Nomb. 9. 20, (il y avait des temps, c.-à-d.) quelquefois la nuée restait; יָשׁ־לָּר Gen. 33. 9, il est à moi, j'ai; אַלֶּבֶם אָרו Gen. 43. 7, avezvous un frère! יְבֶל־רָשׁ־לוֹ 39. 4, et tout ce qu'il avait; avec un part.: יָשׁ מִּפְיֵּב יִי Prov. 11. 24, il y en a qui prodiguent, qui donnent (tel donne); אַם־רַשׁׁ לֹטֶלוּז ບສູໜຸ່ວ Jér. 5. 1, s'il y en a un qui agisse selon la justice; avec le pron. pers.: אַם־רָשָׁהְ מּוֹשָׁירֶע Jug. 6. 36, si tu sauves; אם בישבם לשים Gen. 24. 49, si vous faites; אַשֶּׁר רַשָּׁעוֹ eut. 29. 14, celui qui est ici.

בְשֵׁיך (fut. בשֵׁיַ, inf. בושֹיַ, const. רְשָׁיב, imper. של, השלי) 1° S'asseoir, être assis: קיברע שבח Gen. 27. 19, lève-toi et mets-toi sur ton séant; לַשָּבָתְּ לָבָפָא Ps. 9. 5, tu t'es assis sur le trône; וַיַשְׁבוּ אָחוֹ לַאָרֵץ Job 2. 13, ils demeurèrent avec lui assis sur la terre; בשָּׁהַי 터는 Gen, 21. 16, elle s'assit; avec 그: ילום ישֶב שְשַׁעַר־סְרֹם Gen. 19. 1, Loth était assis à la porte de Sodome; avec > : וּשָׁלמֹח יַשָּׁב עַל־כָּמָא דַּוִּד אַבִּיוּ I Rois 2.12, et Salomon était assis sur (occupa) le trône de David , son père ; וַיֵּשֶׁב תַּשָּלָן אַכול דְשַּׁבוּל I Sam. 20. 24, (keri אָל I Sam. 20. 24) le roi se mit au repas (à table) pour manger; sans prépos.: ישֶׁב הַוּכְּרָבִים Ps. 80. 2, (toi) qui es assis sur les chérubins, sur un trône porté par les chérubins; בי שַׁנָּהוֹ רַשָּׁבוּ כְּסָאוֹת Ps. 122. 5, car là ils étaient assis sur des trônes;

selon d'autres : des trônes étaient placés; אָמָח קרושׁ יוֹשֶׁב מְּחָלוֹת יְשְׂרָאֵל 22. 4. et tu es le saint, tu résides entre les louanges d'Israel, ou דישׁב tu résides, tu règnes éternellement, toi qui es la gloire, l'objet des louanges d'Israel; ישׁב בִּנְּסְהַרִים 17. 12, (le jeune lion) qui est assis (guette) dans des lieux cachés. - 2º Habiter, demeurer, rester : אַבְרַם רַשָּב בְּאָרֶץ־בְּנַעַן Gen. 13. 12, Abram demeura dans la terre de Chanaan ; וַהַשְּׁבוּי בקדש ימים בגים Deut. 1. 46, vous demeurâtes longtemps à Kadès; אַלָּכִי אֵלָּבר ער שובה Jug. 6. 18, je resterai jusqu'à ton retour ; ישָׁבִּים תָּנֶבֶע בְּוֹיָכְן I Sam. 13. 16, (Saul et ses soldats) occupaient, ou étaient campés à, Geba-Benjamin; על־מַח אַנַחָנוּ ישָׁבִים Jér. 8. 14, pourquoi demeurons-nous assis, c.-à-d. oisifs, inactifs? וְעִם־רָשָׁעִים לֹא אֵשֶׁב Ps. 26. 4, et je ne m'asseyerai point avec les impies (je ne les fréquenterai pas); ישֶׁב אַקל וּמְקַמָּז Gen. 4. 20, qui demeure dans une tente (et auprès) d'un troupeau, c.-à-d. qui est pasteur. — 3° Etre habité : לֹאִרחֵשֵׁב לְּנָצָת Is. 13. 20, (Babylone) ne sera plus jamais habitée (ou actif: elle ne durera pas); אַ מָלַתָּוּח וַלא מַשָּׁב Jér. 17. 6, une terre (salée) stérile, et qui ne peut pas être habitée, inhabitable.

Niph. Etre habité: אַרָץ טְּשָׁרָא Exod. 16. 35, un pays habité; אַרָא בּיִמִּים בּימִים בּיִמִּים בּימִים בּיִמְים בּימִים בְימִים בּימִים בּימִים בּימִים בּימִים בּימִים בּימִים בּימִים בּימִים ב

Pi. יַשְּׁבוּ Placer, établir: יְשְׁבוּ בְּיִרוֹחָיתָשׁבּ Ez. 25. 4, ils érigeront leurs palais chez toi, c.-à-d. sur ta terre; selon d'autres, ils y établiront les parcs de leurs troupeaux.

Hiph. אוֹישׁרֹב. 1° Faire asseoir, placer: לְּהּוֹשִׁרֵב אַרּיִבְּרִם I Sam. 2.8, pour (le) faire asseoir entre les nobles; ורְשִׁיב אַרְבָּוֹי מְרֹאָשׁ רְעָבּי I Rois 21.9, et placez Naboth à la tête (ou : entre les premiers) du peuple. — 2° Faire habiter: מוֹשִׁיב רְיִהִים בַּיְתָּה Ps. 68.7, (Dieu) fait habiter, conduit dans la

maison, ceux qui étaient abandonnés, c.-à-d. il les entoure d'une famille (v. le même exemple à מוֹשֵׁיבִי צַקָרָה; מוֹשִׁיבִי צַקַרָה חַבְּיִח 113. 9, il fait habiter celle qui était stérile dans une famille, c.-à-d. il lui donne une famille, des enfants; avec בְּבִינָיב הָאָרֶץ הוֹשֶׁב אַר־אַבִיף Gen. 47. 6, fais demeurer ton père dans la meilleure contrée du pays. — 3º Faire demeurer avec soi, épouser : רַשִּׁרֶם בּבְרַיּוֹת Esdr. 10. 10, vous avez épousé des semmes étrangères. — 4º Établir des habitants dans un pays, peupler: יַרוֹשָׁבְחִּר אַת־דַּוְעַרִים Ez. 36. 33, lorsque j'aurai repeuplé les villes ; יַּצַרִים נָשָׁמּוֹת יוֹשַּׁיבוּ Is. 54. 3, ils peupleront les villes désertes.

Hoph. 1° Étre établi : בְּרֶב לְבִּרְבּ גְּבֶּרְב לְּבִּרְבְּ Is. 5. 8, et qu'on vous aura laissé seuls habiter sur la terre.— 2° Étre habité : אָשָׁרֵב לִּרִרּיָשָׁלַם 44. 26, qui dit de Jérusalem : Elle sera habitée.

* Hithp.: מְּחְרַשֵּׁב לְּמֵּ תְּחַלְּמִּהוֹ Aboth, un homme dont l'esprit se repose dans son étude, qui étudie avec calme, avec réflexion.

רְשֶׁר בְּשֶׁרָ (quidemeure en repos) n. pr.: יְשֵׁר בַּשֶּׁרָ הַחְּמְבִּירְ רִאִשׁר בַּשְּׁרָ וּלִשְׁר בַּשְּׁרָ חַוּרְאַרָי רְאִשׁר וַיִּשְׁרָשׁר בַּשְּׁרָ וּלִי וּאַר בַּשְּׁרָ וּלִי וּאַר בּאַר בּשְּׁרָ וּלִי וּאַר בּאַר בּאַר וּאַר בּאַר בּאַר וּאַר בּאַר בּאַר פּאַר מוֹ אַנְי וּאַר בּאַר בּאַר פּאַר מוֹ בּאַר בּאַר פּאַר מוֹ לוֹ אַנוֹ וּאַר בּאַר פּאַר מוֹ בּאַר פּאַר בּאָּב פּאַר בּאַר בּאַר בּאַר פּאַר פּאָּי פּאָע פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַי פּאָביי פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּ

ጋዩጋኒኒ (siège du père) n. pr. m. I Chr. 24. 13.

지글날! (qui loue) n. pr. m. I Chr. 4. 17.

לְּחֶכּי לְחֶכּ n. pr. Jasubi Lahem, fils de Sela, I Chr. 4. 22; d'autres le rapportent à ceux qui précèdent: qui retournèrent à Lehem (pour Bethlehem).

ישׁבּוֹ בְּנִב (il demeure à Nob) n. pr.

Jeshi Benob ("de la race de Rapha, . II Sam. 21. 16 (keri ישׁבָר).

סְעָרָעִי (qui réside dans, ou à la tête 'du peuple) n. pr. 1º Jasabeam, fils de Hacamoni, chef des commandants, I Chr. 11. 11 (le meme qui, II Sam. ·23. 8; porte le nom de השֵשֵב שַשַב.). – '2° I Chr. '27. '2.

구취약! (qui abandonne) n pr. Jesbak, fils d'Abraham et de Ketura, Gen. 25. 2,

י לְשְׁבְּקְשָׁר, n. pr. m. I. Chr. 25..4. ישה. Inusité, rac. de ישה et de השוח.

(qui revient) n. pr. 1º Jasub, fils d'Issachar, Nomb. 26. 24. — 2º Jasub, fils de Bani, Esdr. 10. 29; nom patron., יָשָׁבִּר Nomb. 26. 24.

ישׁוָרוֹ (égal) n. pr. Jeswah, fils d'Aser, Gen. 46. 17.

(egal) n. pr. 1° Jeswi, fils d'Aser, Gen. 46. 17. — 2º Jeswi, fils de Saul, I Sam. 14. 49.

ישוֹחְיָהי (que Dieu courbe) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

ישוע n. pr. 1° Josue (ע. יַחוֹשׁוּעַ, Neh. 8. 17. — 2º Jesua, fils de Jozadak, prêtre, Esdr, 3, 3.—Et plusieurs autres (Chr., Esdr. et Néh.).

ישועה, f. (rac. ישר, avec ד parag. ישועבודו (ישועבודוי). Secours , delivrance , salut , victoire : וּרָאוּ אָת־רָשׁוּצָרוֹי רֵי Exod. 14. 13, et voyez le secours (qui nous viendra) de Dieu ; וּכְצַב עַבְרָדו רָשָׁעַרְוּי Job 30. 15, mon bonheur (salut) a passé comme un nuage אַשֵּׁר צַשָּׁח חַיִּשׁוּצָח הַאָּרוֹלָח חַוּאׁח; I Sam. 14. 45, qui a remporté cette grande victoire ; ישועה חומות חומות Is. 26. 1, il défend, protége, les murs et le boulevard, ou : le secours qu'il envoie est comme une muraille et un boulevard ; ישׁרּעֹת בֵּל-נַפְשַׁח־אֵרֶץ 26, 18, (la promesse) du secours ne s'est pas encore accomplie sur la terre; ou: nous n'ayons pas produit, apporté, le secours, la delivrance sur la terre.

ירישרוף בקרבף Mich. 6. 14, et la confu- 19. 7, et la terre fut désolée (épou-

sion sera au milieu de toi-, ou fut. de កក្កាស់ pour ក្រាស់។: il te courbera, te confondra, dans ton cœur. Targg.: (ce que tu mangeras) produira une maladie dans tes entrailles.

שי seulem. Hiph, Etendre, tendre: לָבֶר מַאֲשָׁר יוֹשִׁיט־לוֹ חַמֶּלֶךְ Esth. 4. 11, excepté celui vers lequel le roi étend (son sceptre) ; ניושט השלה 5. 2, et le roi étendit (son sceptre) vers Esther.

שׁי (le vivant, le fort) n. pr. Isaï ou Jessé, père de David, בּן־יָשַׁר fils d'Isaï, pour: David, I Sam. 20. 27: יִרצָא חֹטֵר ומוצ רשר Is. 11. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isai (le messie sera un descendant de David).

ישיבה י f. Ecole, séminaire, Aboth.

(Dieu le fait devenir vieux) n. pr. m. 1° I Chr. 7. 3. — 2° Esdr. 10. 31.

ושנהו (même signif.) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

יְשִׁימוֹן, m. (rac. אַיָּים, v. בְּשֵׁים). Solitude, désert ; רַלֵּל רְשָׁמֹן Deut. 32. 10, le hurlement (l'horreur) du desert; 'בישימון דָרָה Ps. 107. 4, dans la solitude du chemin (dans un chemin désert).

ישימות pl. f. Desolation, ruine: ישימות עלימו Ps. 55. 16, cheth., la ruine sur eux (keri רַשִּׁר מְּוָה, de נָשֵׁא, que la mort les surprenne); בית הַוּשָׁמוֹת Jos. 13. 20, n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben.

ישׁישׁי, m. (rac. ישׁיד, v. ישׁי, dont l'existence se prolonge). Vieillard : בּרשׁרשׁים וּהְכְּהַד Job 12. 12, la sagesse est dans les vicillards; אַם־טָשׁב גַּם־רָשִׁישׁ בָּטּוּ 15. 10, des hommes aux cheveux blancs, des vieillards, sont aussi parmi nous;

ישישי' (vieillard ou fils de vieillard) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

שׁבי (seulem. fut., meme signif. que יַשְׁמֵּם Etre désert , dévasté : אָדָתַאָרָפָת לֹא Gen. 47. 19, et que la terre ne de-ישח (rac. ישח). Honte, confusion : meure deserte, en friche ; בַּהַשֶּׁם בָּרֶץ Ez. vantée); וְתַבְּמִיוֹת הִישְׁמְנָת Ez.' 6. 6, les hauts lieux seront déserts, détruits.

እርም: n. pr. m. I Chr. 4. 3.

לשְּבָּעֵאל (Dieu a exaucé) n. pr. 1º Ismael, fils d'Abraham et d'Agar, souche de beaucoup de peuples arabes; n. patron. רְשִׁמְעֵאלִר Ismaelite, I Chr. 2. 17. — 2º Ismael, fils de Nathanias, assassin de Gedalias, Jér. 40 et 41.— 3º Plusieurs autres, Chr. et Esdr.

ישְׁמַעְיָה (Dieu l'exauce) n. pr., m. I Chr. 12. 4.

ושְׁמַעִיהוּ (même signif.) n. pr. m. I Chr. 27. 19.

יִשְׁלְרֵי (Dieu le garde) n. pr. m. I Chr. 8. 18.

(לִישׁוֹן , יְשׁוֹן , inf. יִישֹׁן (fut. בִּישׁוֹן) Etre las, s'endormir, dormir : יָשַׁינְחִי אַז ישה לי Job 3. 13, je dormirais, je serais en repos ; רַיִּישָׁן וַיַּחַלֹם שֵׁיִיח Gen. 41. 5, il se rendormit et il eut un second songe; וַרָשׁנּי שָׁנַת־עוֹלָם וְלֹא רַקִרצוּ Jér. 51. 39, asin qu'ils dorment d'un sommeil éternel, et qu'ils ne se réveillent plus ; עורה לשה הרשון ארני Ps. 44, 24, réveilletoi, o Seigneur! pourquoi dors-tu? (n'agis-tu pas?), han a marinina

Niph. Perdre sa seve tetre vieux. invétéré : וַאַכלּהָם יַשַּׁן נוֹשָׁן Lév. 26. 10, vous mangerez du blé vieux, יָשָׁר adj. Récolté l'année précédente; part. récolté depuis plus d'une année : צַרַעַּרוּ inveterée ; מישׁרָקָם בָּאַרֵץ Deut. 4. 25, et t'aider (de te venger toi-même). temps dans le pays.

רַשַּׁרְ : Niph.) : אַלכלי יַשַּׁרְ Lév. 25. 22, 16, le roi n'est pas sauvé (n'est pas vicanciens ; שׁמֵּר חִישְׁנָה Neh. 3. 6, la vieille Ps. 80. 8, et nous serons sauvés. porte.

קישון אויני Ps. 78, 65, alors le Seigneur so réveilla comme s'il avait dormi (comme quelqu'un qui s'éveille d'un profond sommeil); ואמרוד רשנה I Rois 3. 20, et (moi) ta servante, j'étais dormant (je dormais).

ישׁרָן n, pr. m. II Sam. 23. 32.

יְשָׁכָּהֹ (la vieille, l'ancienne) ה. pr. Jesana, ville de la tribu de Juda, II Chr. 13. 19.

שעי (Kal inusité, v. שישי Hiph. (יוֹשִׁיבַ, nussi יוֹשִׁיבַ, apoc. רושׁכ). Aider, sauver, délivrer : דושׁרבּנִי ימבל-רדְקַםי Ps. 7. 2, sauve-moi de nies persecuteurs ; וּמִכֶּל־צָרוֹחָיו דוֹיִשִׁיעוֹ 34. 7, il'l'a sauvé de toutes ses souffrances, afflictions; ניוֹנְשִׁיעוּם מְיַר שׁמֶרְחָם 'Jug. 2. 16, ils les délivrèrent des mains de leurs pillards, c.-à-d. de leurs oppresseurs .qui les dépouillaient; וְחוֹשֵׁינָתְ אַת־יִשְרָאֵל המקן מִדְרָן 6. 14, tu delivreras Israel de la puissance des Madianites ;אַל לא יוֹשִׁידַע ; Is. 45. 20, un dicu qui ne peut sauver; ניַקם משָׁח ניוֹשֶׁעֵן Exod. 2. 17, Moïsc sc leva et les aida, les défendit; avec >: יחושיעה לנו Jos. 10. 6, viens a notre secours; ירוֹשֵׁעְחָר לְצאׁנִי Ez. 34. 22, je viendrai au secours de mes brebis. -בם בחוישיע אַרובם Deut. 20. 4, pour vous assister (vous faire vaincre vos ennemis); יַדִיר חוֹישִׁיבַּח פָּלי Jug. 7. 2, ma main m'a aide (je ne dois la victoire qu'à mes ירושיע יודה לה ו (propres forces ורושיע יודה לה ו I Sam. רדא ירשה 13. 11, c'est une lepre très 25. 26, (Dieu a empeché) ta main de

que vous aurez demeuré depuis long- ,: Niph. pass.: וְמִשְׁלְהֶם בַאוּבֶבִיבֶם Nomb. 210. 9, vous serez délivrés de vos en-ישון (fém. רְשָׁינוֹ, Nieux (v. nemis; אין הַשָּלַךְ טושׁע בָּרַב-הָיִל Ps. 33. vous mangerez les anciens fruits, ceux torieux) par le grand nombre de ses de l'année précédente ; דָשֶׁרָאֵל נושֵׁע בַּרֵי troupes ; יִשְׂרָאֵל נושֵע בַּרֵי Is. 45. 17, Cant. 7. 14, (les fruits) nouveaux et Israel est sauvé par l'Eternel; ונושטים

ישׁע et שַׁלָי m. (avec suff. ישָׁע, הַיִּשְׁע). m. part. et adj. (pl. const. יָשֵׁרָ, Delivrance, secours, bonheur, salut: לְשֵׁרָ, v. יְשֵׁרָ, Dormant : אֵרְאָנוּ בְּרָשֵׁע אֱלוּרִים שָׁאוֹל שׁבֶב Ps. 50. 23 , je lui אַרָאָנוּ בְּרָשֵׁע I Sam. 26. 7, Saül étant cou- montrerai le salut de Dieu יָבָאָרִן לְרַשֵׁע che, dormant dans le camp (ou der- בשה Hab. 3. 13, tu es sorti (pour venir) rière la barricade de chariots); מַפַקץ au secours de ton peuple; avec l'acc.

comme un verbe: אָלישָׁע אָר יְשִׁירָוּה 3.43, au secours de celui que tu as oint; אֵלוֹיִרי Ps. 18.47, Dieu de mon salut; אַלוּיִרי שָּׂרְבּי יָשֵׁע Job 8.11, et ceux qui étaient tristes, abattus, s'élèveront dans le bonheur, ou par le secours (de Dieu); Ps. 132.16, je revétirai ses prêtres (comme d'un habit) de salut, de triomphe; גְּיִרִי בְּשָׁע Is. 61.10, (il m'a revêtu) des vêtements de salut.

 $\frac{\text{WP}}{\text{C}}$ (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2. 3. -2° 5. 24. -3° 4. 20.

יַשְׁעְיָה n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21. — 2° Esdr. 8, 7. — 3° 8. 19. — 4° Néh. 11. 7.

לְשֵׁעְיְהוּ (salut de Dieu) n. pr. 1° Jesaias, fils d'Amos, le prophète Isaī, Is. 1. 1. — 2° I Chr. 25. 3. — 3° 26. 25.

יְשְׁלֵּהְ une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre (le jaspe? le béryl?), Exod. 28. 20, Ez. 28. 13.

רְּשְׁפְּרָּה (le chauve!) n. pr. m. I Chr. 8. 16.

ነም! n. pr. m, I Chr. 8. 22.

ישָׁר (fut. יִישָּׁר, une fois יִישָּׁר, v. אַשָּׁר, 1º Etre droit, marcher droit: וַיַּשַּׁרָנָה קַּרָרָת נַּדְּרָךְ I Sam. 6. 12, les vaches marchèrent tout droit dans le chemin (sans se détourner), elles prirent le chemin droit; יְשֵׁר בְּעֵינֵי il est droit, bon à mes yeux, c.-à-d. il me convient, il me plait; באשר ישר בעיני היוצר לעשות Jér. 18. 4, comme il plut au potier de (le) faire ; פר־היא ישרה בעיני Jug. 14. 3, car elle m'a plu ; אוּלֵר יִרשַׁר בָּעֵינֵר הַאַלֹּדִרם Nomb. 23. 27, peut-être plaira-t-il à לאַ־ישרַה נַפשׁר בּוֹ : Dieu. — 2º Etre calme Hab. 2. 4, son ame n'est pas calme. tranquille en lui, ou elle n'est pas droite.

Pi. 1º Faire, rendre droit: מְּרְמִישְׁרִים אַרְחוֹיְם Prov. 9. 15, qui vont droit leur chemin, ou dans une voie droite; יְאִישׁ 15. 21, l'homme intelligent regle tous ses pas, marche dans la bonne voie; בַּרְמוֹי בַּרְמוֹי 11.5, la justice de l'homme simple rendra sa Pou. part. passif: מְיְשֶׁר צֵל־דַוּשְּׁחְשֶּׁח I Rois 6. 35, (de l'or) ajusté sur ce qui était sculpté (sur les sculptures).

Hiph. רַאְשֵׁר לְּמָנֵי בַּרְעָּה: רְּוֹשְׁרר Ps. 5. 9, aplanis devant moi le chemin qui conduit à toi; רְיִשְׁר רְיִשְׁרר Prov. 4. 25, et que tes paupières prennent un chemin droit devant toi, qu'elles regardent droit, ou : que tes regards se dirigent vers le chemin droit.

יִשְׁרֵים . m. adj. (pl. יְשָׁרִים, const. יִשְׁרַ, fem. יְשֶׁיִר, plur. היָשֶׁרוֹים). Droit, juste, agréable, égal (uni); subst. équité: ירבליותם רגל ישרח Ez. 1.7, et leurs pieds étaient droits; יְלְשֵׁר הַשְּׁרֵיהִי Job 33. 27, j'ai été pervers, exact. j'ai rendu courbé ce qui était droit; דַּיָּלְשֵׁר בְּעֵרנֵי הַי Deut. 12. 25, ce qui est juste, agréable, aux yeux du Seigneur; איש מָם וְיָשֶׁר Job 1. 8, un homine simple et droit (probe); ישׁרֵי-לֶב Ps. 7.11, les hommes au cœur droit; ספר חַיַּשׁר II Sam. 1. 18, le livre du juste (pour des justes), ou : livre de la valeur, livre qui célèbre les hommes intègres ou les héros; selon d'autres: le livre du juste, de Moise, le Pentateuque; צַשׂוּרָם בַּאֲכֵּת וְיַשָׁר Ps. 111. 8, ils sont faits selon la vérité et l'équité, la justice; de Dieu: צַּהַיק וַרָשַׁר Deut. 32. 4, il est juste et droit, rempli de droiture ; בַּרֶרֶהְ רַשָּׁר Jér. 31.9, par un chemin bien égal; יִישַׁרָים עַמַּנוּ Dan. 11.17, et les braves sont avec lui, ou : il montre la bonne foi, il annonce la réconciliation, la paix.

Tr. (probité) n. pr. Jesser, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

לשר m. Droiture, probité, charité: שָּר אָרוּמ שָׁר Prov. 2. 13, les voies de la droiture; בְּישָׁהְ מְישָׁהְ 11. 24, qui se retire de la charité (qui ne l'exerce pas); selon d'autres: qui épargne plus qu'il n'est juste (outre mesure); בְּיבֶּיר לְּצָבְּר לְצָבְר לְצָבְר לְצָבְר לְצָבְר לְצָבְר לְצָבְר לְצָבְר לְצָבְר לְבָבְר Job 33. 23, pour présenter, pour dire à l'homme son devoir; בְּיבֶּיך לְבְרָך Deut. 9. 5, (ni) par la droiture de ton cœur.

יְשַׁרְאֵלְה (droit devant Dieu) n. pr. m. I Chr. 25, 14.

יְשְׁרָה ou יְשְׁרָה f. Droiture: וּבְּרִשְׁיֵר I Rois 3. 6, et dans la droiture du cœur.

חליף n. pr. Jessurun, nom que les poëtes donnent au peuple d'Israel, Deut. 32. 15, Is. 44. 2. On le fait dériver soit de יְשֶׁרְאֵל, le peuple juste, pieux; soit de אָשֶׁר, le peuple aimé, ou heureux.

עשׁשׁ Vieillard (v. יָשִׁשׁיַ).

רי chald. (v. l אין héb.) Indique l'acc. Avec le pron.: דִּי בְּנִייָן יְרְאוֹןן Dan. 3. 12, (ces hommes) que tu as placés (à la tête des affaires); יְבָרֵהְ יִרְאוֹן Rituel, (que le roi de l'univers) les bénisse.

 zach. 10. 4, de lui viendra la pierre angulaire (le roi), de lui le pieu (le prince, celui qui commande; Targg.: le Messie).

קליב, אַלְסְּמָח וְיְרוֹם לֹא . Orphelin : מְּלֹבְּאַלְסְמָח וְיִרוֹם לֹא . Exod. 22. 21, vous n'opprimerez, vous n'affligerez, aucune veuve ni aucun orphelin ; יְחֹיִים וְאֵין אָב Lam. 5. 3, nous sommes devenus (comme) des orphelins, qui n'ont plus de père.

יתואר קורים מְרְעֵרוּ : m. Exploration: יתואר קורים מְרְעֵרוּ : Job 39. 8, l'exploration des montagnes, c.-à-d. ce qu'il y découvre, est son pâturage (de אור), ou : l'abondance, la riche végétation des montagnes (de יְרַיִר ; mais c'est bien plutôt le futur du verbe אור : il explore les montagnes, pour y trouver ses pâturages.

וֹחִיני (la belle, la grande) n. pr. Jathir, ville de Juda, habitée par les prêtres, Jos. 21. 14.

יְהִיה chald. adj. Extraordinaire, supérieur, excellent: יְהִיה בְּחִיר Dan. 2. 31, et dont l'éclat était extraordinaire; זְהַרְיָּה 5. 12, un esprit excellent, supérieur; יְחִיכְה 5. 14, et une sagesse extraordinaire. — 2° Adv. Extrêmement: יְחִירָה אֵוֵח יִחִירָה Dan. 3. 22, et comme la fournaise était extrêmement embrasée; יְתִּקְיָשָׁא יִחִירָה 7. 7, extrêmement forte.

יְחְלֶה: (endroit élevé) n. pr. Jethlah, ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42.

ַרְּטְהְי. (isolement) n. pr. m. I Chr. 46. 11.

יַרְנִיאֵל (que Dieu donne) n. pr. m. I Chr. 26. 2.

ነትቦ: (donné) n. pr. Jethnan, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 23.

 Niph. Rester, demeurer יְלָּא־עֹתֵּר בֶּלִּר בְּרָבּוֹר בָּלִּר בְּרָבְּר בְּרַבְּר לְבַבּרוֹ Exod. 10. 15, il ne resta rien de vert; יְבָּרְבְּר בְּרַבְּר לְבַבּרוֹ Gen. 32. 25, Jacob demeura seul (la) (fut laissé seul); part. יְבָּיִר בַּרַבְּר לְבַרוֹ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּרִי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְייִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיי בְּיר בְיִיר בְּיִי בְּיי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיי בְייִי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי

לְתֵר adj. Supérieur, meilleur: יְתֵר Prov. 12. 26, le juste est meilleur, ou plus heureux, que le reste des hommes; selon d'autres: le juste profite, apprend de son prochain, de son ami; " Rituel, une compassion grande et profitable, ou excessive.

אינרים לחרם : Jug. 16. 7, des cordes encore humides (fraiches); אינרים לחנים Ps. 11. 2, ils ont dirigé, ou préparé, leur flèche sur la corde; חברי חברי של Job 30. 11, car il a ôté mon frein, par lequel je les avais domptés, ou : il a fait relâcher la corde de mon arc, il m'a affaibli; במע דרורם בי Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée; selon d'autres: leur reste, ceux qui étaient restés de leur race sont emportés (v. 2°).

Jug. 7. 6, mais tout le reste du peuple; זְיָרֵר דְּבְרֵי שׁלֹמִׁה I Rois 11. 41, tout le reste des actions (de l'histoire) de Salomon; יְרָיָר דְּאַרְ דָּאַר Joel 1. 14, le reste de la sauterelle, c.-a-d. ce qu'elle avait laissé.

3° Abondance: וְרִיתְיָם אֶּכְלָּח אֵשׁ Job 22. 19, et le feu a dévoré leur abondance.

לְיָהֵר שְׁאֵח Gen. 49.3, (tu devais avoir) la préférence en dignité, la préférence en puissance (être prêtre et roi); selon d'autres, adj.: tu devais être le préféré, etc. (le sens est le même); לֹאָר לָנָבֶל שְׁמַּר יָהֶר לֹאַר Prov. 17. 7, (le langage de la noblesse) les paroles nobles, graves, ne conviennent pas au vil, à l'insensé.

5° Adv.: באָרָה Dan. 8. 9, elle s'agrandit extremement; יְּמְשֵׁלֵם עַלְּרָיָהָר Ps. 31. 24, il rend abondamment ce qu'il mérite à l'orgueilleux, ou subst.: il punit l'arrogance du superbe.

תְּרֶי n. pr. 1° Jether, fils de Gédéon, Jug. 8, 20. — 2° Jether, pour יְרָיוּרוּ, beau-pere de Moïse, Exod. 4. 18. — 3° Plusieurs autres, Chr., Rois, Esdr. — Nom patron. יְרֵירִי II Sam. 23. 28.

יְרִיר. f. Épargne, richesse, trésor (v. יְרָיֵר): וּרְיָרָת Is. 15.7, l'épargne qu'il a faite, le trésor qu'il a amassé; שָּרָוּג שָּׁטָּוּח אָבָרוּג Jér. 48.36, le bien, le trésor amassé, est perdu (p.תְּבָּרָא).

וֹחְרֵי: n. pr. Jethro, beau-père de Moise, Exod. 3. 1, 4. 18.

יְהְרָעֶם! (abondance du peuple) n. pr. Jethream, fils du roi David, II Sam.3.3.

n.pr. Le prince Jetheth, descendant d'Esau, Gen. 36. 40.

בּקר. במף, במי onzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 20 (v. בְּבַּי papet le creux de la main, aussi la main). Son palatal, בי se permute avec ג. בא.: מבּרי זֹם מִבּרי מַבְּיר מַבְיר מַבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מַבְּיר מִבְּיר מִיבְּיר מִבְּיר מִיבְיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְי

? (ou devant les monosyllabes et devant les pronoms souvent 2) Particule d'un usage très fréquent; il exprime : 1º Une ressemblance, conformité en rapport de la grandeur, figure, du temps, sort, etc.; ainsi, comme: בַּכַב מור רדודו Nomb. 15. 15, comme vous ainsi sera l'étranger (il aura le même droit que vous); רְחֵירָת כָעָם מַבֹּחָן Osée 4. 9, il arrivera au prêtre (de la même manière) qu'au peuple; בַּמוֹנְר כַמוֹך הְעַנְּבִי ו בעמקה I Rois 22. 4, moi, comme toi, mon peuple comme ton peuple (moi et mon peuple nous ferons ce que tu feras, toi et ton peuple) ; כמוך הַפַּרְעֹח Gen. 44. 18, tu es comme Pharaon (aussi puissant que lui); כָּלַחָר אֵז וּכְכֹחָר עָחַה Jos. 14. 11, je suis aussi vigoureux que j'étais alors, *littér*. comme ma vigueur (était) alors, telle ma vigueur (est) à présent ; aussi בְּבֶּעַרְשִׁים כֵּן יִרוּצוּן : כ et ב יִרוּצוּן Joel 2. 4, et comme des cavaliers (ainsi) ils courrent; ןלא־תַּחָיֵת כַּרָאשׁנָת : כ --- וכ ובאַחרונה Dan. 11. 29, mais il ne sera pas la dernière fois comme la première fois; בְּנָפָשׁ תַאָב וּבְנַשָּׁשׁ תַבָּן לִּי־תַוָּח Ez. 18. 4, l'âme du père comme l'âme du fils est à moi; ב פאלתים באלתים Gen. 3. 5, vous serez comme Dieu ; וְחַרָה בְּצֵץ Ps. 1. 3, il sera comme un arbre; יבר הַמְּסְלֵכָה Jos. 10. 2, (grande) comme une des villes royales, c.-à-d. comme même la plus grande; וָכְּסָאוֹ ענהיי Ps. 89. 37, et son trône sera devant moi comme le soleil (tant que le soleil existera, ou sera resplendissant comme le soleil); מְמַרְאֵּח אָּרָט Dan. 10. 18, (quelque chose, une apparition) comme une figure humaine; tion) comme une figure humaine; Deut. 4. 32, si rien d'aussi grand, un aussi grand événement, est jamais arrivé; מִרּיְטָּמַע מָּוֹאַת יִּאָם בְּאָלָי בַּיּרָע בַּיּע בַּאַר בָּאַת בָּאַל בַּיּע מִינְ בַּאַר בָּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַר בָּאַל בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּעְבָּע בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּע בַּעָּל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּע בַּאַר בַּאַר בַּאַל בַּאַל בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּעָּב בַּעָּב בּיוּ בַּעָּב בַּעָּב בּיוּבּי בַּאַל בַּאַר בַּבּע בַּעְבָּע בַּיּבּיע בַּיּבּיע בַּיּבּיע בַּיּבּיע בַּבּיב בּיבּיב בּיּבּיב בּיּבּיב בּיבּיב בּיבּב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּב בּיבּיב בּיבּב בּיבּב בּיבּיב בּיבּב בּיבּיב בּיב בּבּיב בּיבּב בּבּיב בּיבּיב בּבּיב בּבּיב בּיבּב בּיבּב בּבּיב

2º Après, d'après, à, de, selon: קרמוּחֵנוּ Gen. 1. 26, a notre ressemblance; בשם בנו חנוה 4. 17, (il appela la ville d'après le) du nom de son fils Henoch; מָּמְשׁפֵּט הָאָה Jos. 6.' 15, selon (dans) le même ordre; בִּיבַר־תֵּי II Rois 1. 17, selon la parole de l'Eternel; איש פּלְבָבוי I Sam. 13. 14, (Dicu a choisi) un homme selon son cœur (qui lui plait). — 3° Comment, c.-à-d. de quelle manière: בעצמים בכטן חמלאח Eccl. 11. 5, de quelle manière (les os) le corps de l'enfant (se forme) dans les entrailles d'une femme grosse (à moins que 💆 ne répète le commencement du verset : et de même que tu ignores la formation du corps, etc.); dans tous ces cas, les grammairiens le nomment בה הובייון Caph qui exprime la ressemblance. — 4º בַּק בוְּשֵּׁרְעַגְּרַ Caph de l'estimation, environ, a peu pres : פָּאַרְבֶּע מָאוּת אָרשׁ I Rois 22. 6, environ quatre cents hommes; פַּרֶרֶה ni Nomb. 11.31, à peu près une journée de chemin ; בְּעָשֵׁר שָׁיִרם Ruth 1. 4, environ dix ans ; בַּתַּצָּה תַּלֵּילָה Exod. 11. 4, vers le milieu de la nuit (sur le minuit). — פֿף תַּצָעַם, הַקּרִים Caph de la réalité, de l'intensité, exprime une espèce de superlatif: très, le plus, au plus haut degré : פָאִרשׁ אַמָּרו Néh. 7. 2, (car il était) comme un homme sidèle, c.-à-d. aussi fidèle que possible ; וַיִּדִּר חָעָם מכתאונים Nomb. 11. 1, et le peuple etait (se conduisait) comme ceux qui se plaignent peuvent le faire (le peuple murmurait beaucoup); בְּעָבֶּע Prov. 10. 20, (le cœur des méchants) vaut fort peu, est de nul prix, est très vil; בְּעָבֶּע Is. 1. 9, un très petit reste; בְּעָבָּע Lament. 1. 20, au dedans c'est comme la mort, ou : la mort fait des ravages tant qu'elle peut (ou transposé, pour בִּעַבְּעָּי [l'épée tue au dehors] comme la mort, la peste, au dedans); בּעַבְּעִי בַּעַבְּעַ בַּעַבְּעַ בַּעַבְּעַ בַּעַרָּעָ בַּעַרָּעָ בַּעַרָּעָ בַּעַרָּע בַּערָיִי בַּעַרָּע בַּערָיִי בַּערָיִי בַּעַרָּע בַּערָיִי בַּערָיִי בַּערָיִי בַּערָיִי בַּערָיִי בַּערָיִי בַּערָיי בַּערָיי בַּערָיִי בַּערָיי בַּערָיי בַּערָיי בַּערָיי בַּערָיי בַּערָיי בַּערָיי בַּערָיי בַּערִיי בַּערָיי בַּערִיי בַּערָיי בַּערִיי בַּערָיי בּערִיי בּערִי בּערִיי בּערָי בּערִיי בּערָי בּערִי בּערָי בּעריי בּערייי בּעריי בּעריי בּעריי בּעריי בּעריי בּעריי בּערייי ב

6° Devant l'inf., comme, comme si, dès que , lorsque , si : בַּאַכֹל כַשָּׁשׁ לִשׁוֹן אֲשׁ Is. 5. 24, comme (une langue de feu) la flamme consume la paille ; פַּדַוּנִיךְ שָׁבֵּט ואַרדפְרִימָיוּ Is. 10. 15, comme si le bâton secouait ceux qui le lèvent ; פחרימי קולי Gen. 39.18, comme ou dès que j'ai élevé ma voix ; וַיִּדִּר מָבוֹא אֲרוֹן דָאָאַלֹּדִרם I Sam. 5. 10, et lorsque l'arche de Dieu fut venue (a Accaron); מָבֹאָר אֵל־עַבְרָּךָּ אָבִר Gen. 44. 30, et si j'arrive chez mon père, ton serviteur; aussi devant des subst et des part.: פַּחַבִּין מַלְכוּת רְחַבְּעָם וו וּכְּחֵוֹשַׁחוֹ II Chr. 12. 1, lorsque le royaume de Roboam eut été établi, consolidé, et lorsqu'il fut devenu fort; קּשָׁמַע צֹר Is. 23. 5, lorsque (arrivera) le bruit de Tyr; נֵיְדִר כְּמֵשִׁיב יָרוֹ Gen. 38. 29, et lorsqu'il retira sa main; פָּשֶׁי le même que בְּשֵׁרֶרָה : בְּאֲשֵׁר Eccl. 12. 7, comme elle avait été ; בְּשֶׁבָא 5. 14, tel qu'il était venu (v. าซู่หูฐ).

ש manque quelquefois et est sousentendu, ex.: יוֹם אָדָט Prov. 11. 22, pour קנים קיים, comme un anneau d'or; il se trouve aussi sans signification précise: קנֶבֶּר Gen. 2. 20, qui lui fut semblable (v. (נְנֵרְ ; (נְנֵרְ Lev. 10. 19, pour הַשָּׁמָר ces choses, ces accidents.

קבר שְׁנִין : chald. Meme significat. לְּבֵּר שְׁנִין Dan. 6. 1, lorsqu'il avait soixante et deux ans ; מַאָשֶׁר ainsi, de la sorte, מָאָשֶׁר comme héb. (v. מָאָשֶׁר et יִן).

ou אָבֶּי (fut. רָבָאַב) Avoir des douleurs, souffrir: בָּאַב Gen.

Hiph. 1° Donner, causer la douleur, blesser: אָרָאָרָבּי וְיָרְאָבָּי Job 5. 18, car il (donne la douleur) blesse et il guérit, panse; אַרָאָרָבְּי וְיִרְאָרָע Ez. 28. 24, une épine qui cause de la douleur; avec l'acc.: רְאַרָּ לְאִׁ תְּבְאַרָּתִי בֹּא בִּי לְאַ תְּבְאַרָּתִי Ez. 13. 22, lorsque je ne l'avais point attristé, affligé. — 2° Ruiner, perdre: תְּבְּלְרָיִר מְּבָּיִרְיִם II Rois 3. 19, vous ruinerez par des pierres (en les couvrant de pierres) tous les champs fertiles.

בְּלֵל m. Douleur, souffrance : בְּלָּ קְשָׁבְּעְ מְשְׁבְּעְ Job 2. 13, la douleur était excessive ; וְאַהָּם הִּדְּצְקּקּי נְיְתָאֵב לֵב Is. 65. 14, mais vous crierez dans la souffrance, l'affliction, de votre cœur.

קּאָה (Kal inusité) Hiph. Décourager, affliger: בַּלְּ הַבְּאֵרֹת לַבּ־צָּדִּרִּלְ שָׁקָר Ez. 13. 22, parce que vous avez affligé le cœur du juste par des mensonges.

Niph.: יְּרְבָּאֵר לַבְּב Ps. 109. 16, et dont le cœur est brisé de douleur; יְרָבְּאָר וְלָּבְר Dan. 11. 30, il sera abattu (découragé), il retournera; יְרָבָּאָר זָּרָב Job 30. 8, ils sont plus bas que la terre, ils sont vils, méprisables; d'autres traduisent: ils seront chassés, repoussés de la terre, ou du pays, de la racine אָבָּי ou חַבָּי.

קאָר adj. Affligé: אַלּפּאִים Ps. 10. 10, keri, une foule d'hommes affligés (v. מֵלְכָּוּ דִּיל.).

רְאֵלוּ יִשְלְהָנוֹ שָׁלְהִי Comme si : בְּאַלוּ מְּלְּהִי מְּלְהִי Aboth, comme si la mangeaient à la table de Dieu (comme si Dieu était présent à leur repas).

াইই Ici, কুফুল্ c'est de là, c'est pour-

quoi : מְבַּאַן אַמְרוּ חֲכְמִים Aboth , c'est pourquoi nos sages ont dit.

בַּאַרי : Selon quelques-uns, verbe בְּאַרי יַנֵי וְרַגְּלֵי Ps. 22. 17, (pour יָנֵי וְרַגְּלֵי) ils ont enchainé (ou percé, v. I מַּרָהו) mes pieds et mes mains; mais, selon presque tous les commentateurs, la phrase qui précède : ils הַקּרְמַנְיִר commence par m'ont entouré, lié les pieds et les mains, comme un lion (avec la force, la rage d'un lion).

רָאַשָּׁר (chald. קּבִיד) *pron*., v. à אֲשֶׁר. Particule: Comme, suivant, autant que, parce que, autant, comme si, lorsque, quand, si: יָאָמְנֶת בָאַשֶּׁר מֹאִמֶרוּ אָלֶר Gen. 34. 12, et je donnerai comme, c.-à-d. autant que, vous me direz (de donner); ו באַשְׁר רַגִּרלוּ Is. 9. 2, comme on se réjouit; פַאַשָּׁר דָרָת עִבראַבֹקרע I Rois 8.57, comme il a été avec nos pères; קַּאָטָדר תַרְעוּ מַעַלְלַידָשׁם Mich. 3. 4, parce qu'ils ont commis de mauvaises actions; souvent פאַשר רַחַני כֵּן רְסָּעוּ : אַ répond בּאָשׁר רַחַני כַּן יַסְעוּ Nomb. 2. 17, comme ils campent, ainsi (dans le même ordre) ils doivent partir; וְכַאַשׁר יִצְעּ אֹחוֹ פֵּן יְרְבָּח Exod. 1. 12, mais autant (plus) ils l'opprimaient, autant (plus) il augmentait en nombre ; בַּאַשָּׁר לאַ־חַיִּירָהי אָּרְיַתוּ Job 10. 19, j'aurais été comme si je n'avais pas été ; רַיִּדִּר מָצֵאַשֵׁר קרב אל-השחתים, Exod. 32. 19, et il arriva, lorsqu'il se fut approché du camp; אַכְּרוּא I Sam. 8. 6, quand ils disaient ; יְבָאַשֶׁר אָבַדְהִּר אָבַדְהָר Esth. 4. 16, et si je dois périr, que je périsse ; בַּאַשֶּׁר ברר פבר Eccl. 5. 3, si tu fais un vœu.

et בְּבֵּר (fut. יָבְבֶּר) 1° Etre lourd, pesant, accablant: מַחוֹל רַפִּרם יִכְבָּר Job 6. 3, il serait plus lourd que les sables des mers; וְכָבֵר עָלֶיהָ מְשָׁעָת Is. 24. 20, son iniquité pesera sur elle, l'accablera par son poids; מִי־בַבְּנֵה חָצֵבֹרָה Neh. B. 18, car le service, ou le travail (qui pesait sur ce peuple), était lourd; אַלא נְבְבֶּר עֲלֵיךְ II Sam. 13.25, pour que nous ne t'incommodions pas ; בַּבְרָח מָאֹר יַד יותאלדיים שם I Sam. 5. 11, la main de Dieu y pesait fortement (affligeait cette ville); aussi avec נַתְּכָבֶר יַר־יַר אַל־: אֵל

ל הַאַשְׁהּוֹרָים 5. 6, la main de Dieu s'appesantit sur les habitants d'Asdod; יַדִי כָּבְרָח צַל־אַנְחָרִי Job 23. 2, ma plaie (v. בי) est plus forte que (est audessus de) mes gémissements. — Des sens : יְצֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִיֹּכָן Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel étaient devenus lourds (s'étaient obscurcis) par la vieillesse ; אַנָלא־כָבִרָה אָזָנִי מִשְׁמוֹע Is. 59. 1, son oreille n'est pas devenue dure pour ne plus écouter; וַיִּבְּבָּר לֶב פַּרָעֹה Exod. 9. 7, le cœur de Pharaon s'endurcit.— יַרָעָנָאַרָם מָּר כַבְּרָה מָאֹר : 2º Etre fort , vif : יָתְנָּאַרָם מָּר כַבְּרָה Gen. 18. 20, et leur peché est très fort (a son comble) ; נְדַוּמָלְהַיֶּח מַבֶּרָה Jug. 20, 34, et le combat était vif. — 3° Etre grand, nombreux, respecté: יכברו בניד Job 14. 21, que ses enfants soient nombreux, ou respectés, puissants; וַמַּכְבָּדָי באה Ez. 27. 25, et tu es devenue très riche, ou respectée; יָכָּבֶּד רֵי Is. 66. 5, que l'Eternel se glorifie (qu'il montre sa gloire).

Pi. (v. Kal 1º) Trans. Endurcir: וַלַּמָּח חָכָבִרוּ אַח־לְכָבְכֵם כָּאַשֶׁר כְּבְּרוּ I Sam. 6. 6, pourquoi endurcissez-vous votre cœur, comme (l'Egypte et Pharaon) ont endurci (leurs cœurs)? — 2° (v. Kal 3°) Honorer, glorifier, rendre gloire: יָבְבֶּרָטֹף Jug. 13. 17, afin que nous puissions t'honorer; בִּרבְרַי אַכְבֵּר I Sam. 2. 30, car je glorifierai ceux qui m'honorent; avec ייב ברו לשפה : ל Ps. 86. 9, elles rendront gloire à ton nom; avec le double acc.: וּוְבַחֵיך לֹא כְבַּרְתַּוֹנִי Is. 43. 23, tu ne m'as point glorifie par tes sacrifices.

Pou. pass.: Etre glorifié, honoré: (is. 58. 13, (si tu appelles) לָקרוֹשׁ הַי מְכָבֶּר le saint jour de Dieu (le sabbat) le jour glorifié; יִשֹׁמֵר חוֹכָחָת יִכְבַּר Prov. 13. 18, qui reçoit bien la répréhension, la remontrance, sera honoré.

Hiph. 1º Rendre lourd, pesant : אַבִּיה דוכביד אח־עלט I Rois 12. 10, ton père a rendu notre joug très pesant; הַכְּבֶּריד בחשתי Lament. 3. 7, il a appesanti mes chaines ; חָכְבִּידוּ עֵל־הָוּעָם Neh. 5. 15, ils ont accablé le peuple. - 2º Rendre dur, endurcir : יָאַזְנֵיר חַכְּבֵּד Is. 6. 10, rends ses oreilles dures (sourdes); אַן יַרְבָּעִי לְּמֹּגְי Exod. 9. 34, il endurcit son cœur. — 3° Honorer, fortifier, augmenter: יְרְבָּעְרִים Jér. 30. 19, je les augmenterai (ou: je les enrichirai, je leur donnerai de la gloire); אָבָּעְרִי וּלְבָּעָרִי II Chr. 25. 19, et ton cœur t'a poussé à te glorifier (ton cœur s'est ensié d'orgueil), ou à augmenter, ou à continuer la guerre.

עירילות וְכְבָּהֵיר: - Niph. 1º Etre chargé פרם Prov. 8. 24, des fontaines chargées, remplies d'eau. — 2º Etre honoré: ורויא וְכְבָּד מִכֹּל בַּרית אָבִיז Gen. 34. 19, il était honoré de tous (ou plus que tous) dans la maison de son père ; תַּיַבְּעָד מַיִּבְעָד תוניבא תונה Deut. 28. 58, ce nom glorifié et terrible (le nom de Dieu); נְכְבֵּרוֹת Ps. 87.3, des choses glorieuses ont été dites de loi ; יַעל־פְּנַר בֶל־חַעַם אָקבֵר Lév. 10. 3, et devant tout le peuple je veux être glorisié; יָאִפֶּבְרַה בָּמַרָילה Exod. 14. 4, je serai glorifié dans Pharaon (et dans toute son armée), c.-à-d. par le sort que je leur prépare; יוֹם תַּכָּבָדִי Ez. 39. 13, le jour où je montre ma gloire; נְבְעָהֵי־אַרֵץ Is. 23.8,9, les riches, les grands de la terre.

Hithp. 1° Se multiplier: יִּדְיּמְבִּיִּדְּ Nah. 3. 15, quoique tu te sois multipliée, assemblée, comme les sauterelles. — 2° Se glorifier: מַּמְרְפַבֵּּר Prov. 12. 9, que l'homme qui se glorifie, qui fait le glorieux, le grand.

pesante (grande); קבָד Ps. 38. 5, (les péchés me pèsent) comme un fardeau insupportable; בַּבְּר מְּמָּדְּ תַּנְבֶּר בְּצֹר בְּבִר מִנְּבְּר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּצֹר בְּבִר בְּצֹר בְּבִר בְּצֹר בְּבִר בְּצֹר בְּצַר בְּצֹר בְּצַר בְּצֹר בְּצַר בְצַר בְּצַר בְצַר בְּצַר בּבְיב בְּבַיב בְּצַר בּבְיב בְּבַיב בְּבַיב בְּבַיב בְּבַּבְיב בְּבַיב בְּבַיב בְּבַיב בְּבַיב בְּבַיב בְּבַיב בְּבַיב בְצַר בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבי בּבּב בּבּב בּבי בּבּב

קבר m. Le foie: קְּאָר בְּכֶּבר Ez. 21. 26, il a examiné, consulté, le foie (des bêtes mortes); בְּאָרֶץ בְּבֵּרי Lament. 2.11, mon foie s'est répandu par terre (hyperb. de la plaie du foie, c.-à-d. de la douleur de l'âme).

קקר adj. Lourd, chargé (v. פֶּבֵר שֶׂוֹן): זְשֶׁב מָבֶר שֶׂוֹן Is. 1. 4, peuple chargé d'iniquité.

לבֶר אָבָן: Prov. 27. 43, le poids de la pierre; אָבָן: 30. 27, et le fardeau (de cette colère) sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère, ou : la violence du feu, de la flamme de la colère (v. רְבִּשִׁים). — 2° Foule, multitude: יְבָבִי אָבֶר: Nah. 3. 3, et une multitude de cadavres. — 3° Gravité, ardeur: מַבְּר מְּלָרִי בּוֹ נִינִי בְּיַר בְּיִר בַּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי

ברות לברות f. Difficulté: יְיָנְתֵּיֵתוּ בּּרְבָּרָתוּ Exod. 14. 25, il fit qu'on les conduisait avec difficulté, il rendit leur marche difficile.

S'éteindre: רְּמָהְ הֵּלְּהָר Lév. 6.5,6, (le feu sur l'autel) ne doit pas s'éteindre, qu'on ne le laisse jamais éteindre; רְּמָרְ מִיְּכְּחָי זְּבְּרָת מְיָכְי וְרְמָּה I Sam. 3.3, avant que la lampe (qui brûlait dans la maison) de Dieu, dans le temple, fût éteinte; selon d'autres: la lumière de Dieu, la révélation divine aux prophètes, n'avait pas encore cessé; רְבָּהְ וְלָּאַ רְבָּה II Rois 22. 17, (ma colère) ne s'éteindra pas; דְּבָּבוּ מְבָּוּה וְלָבוּ נְבִּיּר נְבָּוּה וְלֵּבְּוּ בִּבוּ נִיבּי נַבְּיּר בָּבוּ וּ Is. 43. 17, ils se consument, ils s'éteignent, comme la mèche (d'une lampe).

Pi. Éteindre: וְאֵין מְכַנְּתוּ Is. 1. 31, il n'y aura personne pour éteindre; יִלֹא

II Sam. 21. 17, de peur que tu n'éteignes la lumière d'Israel (de peur que toi, David, tu ne périsses); יְבָּיִה אָרִיבוּין II Sam. 14.7, ils veulent éteindre le seul tison (qui me reste), ils veulent tuer le seul fils que j'aie encore.

m. Honneur, gloire, hommage, noblesse : וְכָבוֹד וְחָדֶר הְשַנְשְרֵדוּי Ps. 8. 6, tu le couronnes d'honneur et d'éclat; ו לַרו כְבוֹר מִיִּשְׂרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel ; בְּבוֹי־אַל Ps. 19. 2, la gloire de Dieu ; קבו לַבֵּר בָבוֹה וַלֹי 96. 7, offrez à l'Eternel hommage ct (célébrez) sa puissance; וּכְבוֹדוֹ מְחֵד רָעֵב Is. 5. 13, et sa noblesse (les plus nobles d'Israel) meure de faim ; מַלָהְ תַּבְּבוֹד Ps. 24. 7, le roi de la gloire (Dieu); פבוד הַלְּבֵנוֹן Is. 35. 2, la gloire du Liban (ses forets; selon d'autres: le temple); כבוד־בַי Exod. 24. 16, la gloire, la majesté de Dieu. — 2º Richesse : לא־יַרֵד אָחַרַיו מָבוֹהוֹ Ps. 49. 18, sa richesse ne descendra point (dans la tombe) avec lui; פָבוֹד בּיִים Is. 66. 12, la richesse des nations. — 3° Esprit, âme : ניָגַל מָבוֹדִי Ps. 16. 9, mon ame est dans l'allégresse; בַּקַדְלַם אַל-מָּדֶוּר נְבֹּדִיר Gen. 49. 6, que ma gloire, ou que mon âme, ne s'associe à leurs -conciliabules (בבוד serait ici par excep tion fém., ou il faudrait prendre קַּחָהַ pour la 2º pers.: mon âme ne t'associe pas) ; לְמַעַן יְזַמֶּרְהְ כָבוֹד Ps. 30. 13, afin que mon âme chante tes louanges (selon d'autres : afin que les nobles de la terre te louent, v. 1°).

ור בלוְדְת f. adj. 1° Ce qui est lourd, incommode: אוני ביינים לפנים ביינים לפנים לפנים ביינים ביינים לפנים ביינים לפנים ביינים ביינים לפנים ביינים ביינים

אָרֶץ כָּבוּל n. pr. 1º אָרֶץ כָּבוּל le pays de Chabul (ou de בַּבּל chaine, où le pied

s'enchaine, s'embourbe, ou de pays situé sur la limite, frontière), nom que donna le roi Hiram aux vingt villes que Salomon lui avait données, I Rois 9.

13. — 2° Chabul, n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

n. pr. Chabon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

מים מְּבְּיִרִים : day. Grand, riche, puissant; adv. fortement, beaucoup : מַיִּם מְבְּיִרִים Is. 17. 12, de grandes eaux; קְּבְּירָ אַבְּיִרְ Job 15. 10, plus riche d'années, plus âgé que ton père; וְבִּיבְּבְּיִר בְּבְּיִר בְּבְּיִר מָצְאָם 15. 25, et de ce quo ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; וֹנִי בַּבִּיר Is. 16. 14, pas beaucoup; בֹּבִיר Job 36. 5, certes, Dieu est puissant; אַבְּיִר יִּישְׁבִים (keri אַבְּיִר בַּאַבְּיִר יִּשְׁבִּיִר יִּשְׁבִּיִר וֹנְיִרְיִּבְּעַ (בִּבִּיר 10.13, j'ai précipité ceux qui demeuraient fortement, qui étaient solidement établis, ou : beaucoup d'habitants.

קביר (ימבר קביר, ה. (rac, קבר). Couverture, ou coussin: קביר חָיגִּים I Sam. 19.13, 16, un coussin, ou une couverture tissée de poils de chèvre; Targg.: une outre de peau de chèvre.

קבל אין בּקבל רְנְלְּיִן ? m. Chaine: רְנְלִּין) Ps. 105. 18, ils lui mirent la chaine aux pieds, littér. ils tourmentaient, ou froissaient, ses pieds avec la chaine; בְּרָבֶי בַּרְיֵל בִין 149. 8, avec des chaines de fer.

קבס (Kal, seulement le part. שֹבֶּים) Celui qui lave, qui foule les habits: קבת ביבט Is. 7. '3, le champ du foulon.

Pi. Laver, purifier: מַבְּעָּ מְבִּין לְּבְשׁי Gen. 49. 11, il lavera son habit dans le vin (tant le vin sera abondant, ou bien: ses habits seront beaux, de couleurs vives, teints en pourpre); מְבְּבָים בְּבְּעָה בַּעִים Mal. 3. 2, les laveurs, foulons; au fig.: מְבְּבֵיר בַּעְיִר לָבֵר Ps. 51. 4, lave-moi de mon iniquité; בַּבְּבִיר בַּעְיָר לָבֵר לַבּר לַבִּר לַבָּר לַבַּר לַבָּר לַבַּר לַבָּר לַבַּר לַבָּר לַבַּר לַבַר לַבַּר לַבַּר לַבַּר לַבַּר לַבַּר לַבַּר לַבַּר לַבַּר לַבַר לַבַּר לַבִּר לַבַּר לַבּר לַבַּר לַבּר לַבַּר לַבּר לַבּר לַבּר לַבּר לַבּר לַבּר לַבּר לַבְּר בַּרְיבָּר בַּרְיבָּר בַּרְיב לַבְּר לַבּר לַבְּר לַבְּר לַבְּר בַּרְיב לַבְּר לַבְּר לַבְּיב לְבַּר לַבְּיב לְבַּר לַבְּיב לְבַּיב לְבַּר לַבְּיב לְבַּיב לְבַּיב לְבַּיב לְבַּר לַבְּיב לַבְּיב לְבַּיב לְבַּיב לְבַּיב לְבַּיב לְבַּיב לְבַי לַבְּיב לְבַּיב לְבַּיב לְבַּיב לְבַיב לְבַּיב לְבַּי לַבְּי לַבְּיב לְבַּי בַּיב לְבַיב לְבַי לַבְּיב לְבַי לַבְּיב לְבַי לַבְּיב לְבַיב לְבַי לַבְּיב לְבַי לְבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַי לַבְּיב לְבַיב בְּבַיב בְּבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַיב לְבַיב לּבְיב לְבַיב לְבַּיב בְּיב לְבַּיב לַב בּיב לַב בּבּיב בּיב לַב בּבּיב לבּיב לבּיב לבּיב לַב בּבּיב לבּב בּבּב לַב בְּבַּיב בּיב לַב בְּבַיב בּיב לַב בַּבְיב בּיב לַבְייב לַבְייב לַבְיב בּבּיב לַב

Pou. passif: יְכְתַּס שֵׁינִית Lev. 13. 58, il sera layé une seconde fois.

אַחַבֵּר חֹקָבֵּס אָח־חַנְגַע : Hothph. passif

Lév. 13. 55, (pour קַּיְתְּמָבֶּה) après que la lèpre (c.-à-d. l'endroit qui en est infecté) aura été lavée.

קבּר (Kal inusité) Hiph. Multiplier: מְלִּין יַבְּתָּר Job 35. 16, il fait beaucoup de paroles, il se répand en paroles; מְבָּרְיִי part. ou subst., abondance: ־הָּבְּיִר Job 36. 31, il donne la nourriture en abondance, abondamment, adverbial. comme לְּרִיב (Jarchi: il donne la nourriture à celui qui a besoin de beaucoup, qui a une famille nombreuse).

קבר ה. pr. לְבֶר בּר Ez. 1. 3, le fleuve de Chobar, Chaboras, en Mésopotamie (ע. קבר).

קְּבֶּרָת f. Crible : מָאָטֶר יִנוֹעַ בַּנְבֶּרָת Amos 9. 9, comme on remue (le blé) dans le crible ou le van.

עקברת־קָּבֶּרָתְ (seul. const. קּבְּרָת (seul. const. קּבְרַת (seul. const. קבְרַת (seul. const. קבְרַת (seul. const. co

קָּבֶשׂ־אָדֶּוֹד בֶּּלְ־לְשְׁיָזוֹ : m. Agneau לְּבָשׁׁ Nomb. 7. 15, un agneau d'un an; 7. 17, cinq agneaux.

פּרְשָׂה et בּרְשָׂה fém. Jeune brebis, agneau femelle: מָבְשָׁה אַדָּה קִבְּיָה II Sam. 12. 3, une petite brebis jeune; רְבָּרֶשָׁה Lev. 14. 10, une brebis d'un an; plur. רְבָּרָשׁה Gen. 21. 29.

const. שָׁבֶע מְּבְשׁת תַּשׁאַן 21. 28, sept jeunes brebis.

לבשים (fut. רְבְּבִּשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבְּבִשׁר (רְבִּבְשׁר (רְבִּבְשׁר (רְבִּבְשׁר (רְבִּבְּשׁר (רְבָּבְּשׁר (רְבִּבְּשׁר (רְבָּבְּשׁר (רְבִּבְּשׁר (רְבִּבְּיִר (רְבְּבְּשׁר (רְבִּבְּיִר (רְבְּבְּשׁר (רְבְּבְּיר (רְבָּבְּיר (רְבְּבְּיר (רְבְּבְּיר (רְבְּבְּיר (רְבְּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבְּבְּיר (רְבְּבָּיר (רְבְּבְּיר (רְבְּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבִּבְּיר (רְבּבּּיר (רְבּבּיר (רְבּיר (רְבִּבּיר (רְבִּבּּיר (רְבּיּבּיר (רְבּיבּּיר (רְבּיבּּיר (רְבּיבּּיר (רְבּיבּּיר (רְבּיבּיר (רְבּיבּיר (רְבּיבּיר (רְבּיבּיר (רְבּיּבּיר (רְבּיבּיר (רְבּיבּיר (רְבּיבּיר (רְּבּיבּיר (רְּבּיבּיר (רְבּיבּיר (רְּבּיּבּיר (רְבּיּבּיר (רְבּיּבּיר (רְבּיּבּיר (רְבּיּבּיר (רְבּיבּיר (רְבּיבּיר (רְבּיבּיר (ר

Niph. pass.: רְנְבְּדְשָׁה הָשָּׁרָה Nomb. 32. 22, 29, après que le pays aura été assujetti; רְנֵשׁ מְבְּנַתִּים נְכְבָשׁוּה Néh. 5. 5, et plusieurs de nos filles sont déjà réduites à la servitude.

Pi. Subjuguer, vaincre : מְּלֶּרְתַּמִּיּרָ יִּנְשִׁר תְּמֵּשׁ II Sam. 8. 41, (pris) sur toutes les nations qu'il avait vaincues.

וְבָּבֶשׁ m. marchepied (escalier): יְבָבֶשׁ II Chr. 9. 18, et un marchepied d'or.

קבָרָה עַל־שָׁבְשָׁרְ הַּח בָלּה בָּלְרְ הַּנְבְּיה עַל־שְׁבְבָּיה בַּלּרְ קַבְּרָה עַל־שִׁבְּיבָּר בָּר עַל־תַּעְבּינּ (portant) sa cruche sur son épaule; בְּלְּתַּעְבּינְ בַּר עַל־תַּעְבּינִ בַּל־תַּעְבּינִ בַּל־תַּעְבּינִ בְּלַרְתַּעִּבִּי (עַמִּינִ בִּעִּבְי (עַמִּינִ עַרִּעָּבִי (עַמִּינִ עַנִּיבְי (עַמִּינִ עַנִּיבְי (עַמִּינִ עַנִינְ עַנִּיבְי עַנְיִם בַּיִּמְים בַּיִּמְים בַיִּמְים בַיִּמְים בַיִּמְים בַיִּמְים בַיִּמְים בַיִּמְים בַּיִּמְים בַיִּמְים בַיִּמְים בַּיִּמְים בַיִּמְים מַנִּים בַיִּמְים מַנִּים בַיִּמְים מַנִּים בַיִּמְים מַנִּים בַיִּמְים מַנִּים בַיִּמְים בַּיִּמְים בַיִּמְים בַּיִּמְים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּמְים בַּיִּמְים בַּיִּמְים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בַּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִיבִּים בּיִּים בּיִּיבִּים בּיִּיבְּים בּיִּיבּים בּיִּיבִּים בּיִּיבְּים בּיִּיבִּים בּיִּים בּיּיִּים בּיִּים בּייִּים בּייִּים בּייםים בּיּים בּיּיבִּים בּייִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיב

י אֵרנָי רְדָאי Digne : אֵרנִי רְדָאי Rituel , je n'étais pas digne (d'être créé).

לְּרֶבְּה chald. f. adj. Trompeuse: פּרָבְּה Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses, mensongères.

קבי רְשְׁעָהוּ: 1º Selon, en rapport: מְבֵי רְשְׁעָהוּ Deut. 25. 2, selon son crime; מְבֵי נָאֻלָּהוּ Lév. 25. 26, en rapport du rachat, autant qu'il faut pour racheter (v. בַּר.). — \$° Afin que, pour que: "מְדֵי שֶׁיַבְּשֶׁח Aboth, pour qu'il fasse ta volonté. רְצוֹקָבּ (נְדִי בִּי ,בִיי בִּי).

סת לכוֹם m. Nom d'une pierre précieuse et brillante, rubis ou escarboucle (?): אַמְּשְׁתָּידְ Is. 54. 12, je ferai tes senêtres de pierres précieuses.

קרָרְלְעְטֶר n. pr. Chodorlaomer, roi des Elamites, Gen. 14.1.

ที่ว adv. 1° Ainsi, de cette manière : לה האֹפְרוּן Gen. 32. 5, vous parlerez de cette manière (a Esaü); לה אָמַר דַי Jér. 2. 2, ainsi a dit l'Éternel ; וַיֹּאמֶר זָה מְבֹה וְחַה אֹפֶּר בְּכֹח I Rois 22. 20, l'un dit de cette manière, l'autre dit d'une autre manière (l'un dit une chose, l'autre une autre). — 2º Adv. de lieu. Ici, là: מדם כח Gen. 31. 37, mets-le ici (faisle voir ici); הַרְבַּאָב כֹּהו II Sam. 18. 30, place-toi là: פָרֶרֶךְ יוֹם כֹּח וּכְרֶרֶךְ יוֹם כֹּח Nomb. 11. 31, environ l'espace d'une journée de chemin ici (d'un côté) et d'une journée de chemin là (de l'autre côté); נלבה ער כהו Gen. 22. 5, nous irons jusque-la; ניפון כלח וַכלת Exod. 2. 12, il se tourna ca et la (de tous côtés). -3° Adv. de temps. A présent : לֹא־שָׁמַלָּהָ ער-כהי Exod. 7. 16, tu n'as pas écouté (obéi) jusqu'à présent; עַר־פֹּח וַעַר־פֹּח I Rois 18. 45, (pendant que l'une et l'autre chose se passaient) pendant ce temps, cependant. - 4° Tant, tellement: ער אַשר־ער־כֹּח בּרכֵני ירי Jos. 17. 14, au point que Dieu m'a beni, à être aussi nombreux (comme tu vois).

קר chald. (Même signif. que בי הים אליף: Dan. 7. 28, (jusque-là) ce fut là la fin du discours.

לא יִבְּיִא (fut. יְבְּיָא , apoc. בַּיִבְּיּא) S'affai-blir, se lasser; (de la vue) être trouble, baisser, s'obscurcir: לא יִבְּיִא יִלֹא יִרוּץ ! Is. 42. 4, il ne se lassera pas et il ne s'affaissera pas (ou: il ne sera pas brisé, ou: il ne sera pas précipité, v. יְדִי פִּרְיִי, יִיִּי פִּיִּי בִּיִּי בִיִּי בִּיִּי בַּיִּי בִּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בִּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּבִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּי בַּיִּי בַּיּי בַּיּי בַּיּי בַּיִּי בַּיּי בַּיִּי בַּיִּי בַּי בַּיבִּי בַּיּבִּי בַּיִּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבְּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיִי בְיבָּי בַּיבּי בַּבְּי בַּיבּי בַּבּי בּבּי בַּבּי בּבּי בַּיבּי בַּבּי בַּיבּי בַּבּי בַּבּי בַּב

Pi. איים פּנ איים 1° Devenir faible, pâle, faiblir: קרים בּיְתִים בְּיִתְּים בּיִתְּים בּיתְּים בּיִּתְּים בּיִתְּים בּיִּתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיִתְּים בּיתְים בּיתְיּים בּי

מלים adj. f. Faible: רְּבְּינִייִי הַּשְּׁמְּיִם מַּלְּבָּיִר Is. 42. 3, et une mèche qui brûle faiblement, qui est près de s'éteindre; רְבַּינִייִ ISam. 3. 2, et ses yeux avaient commencé (d'être) faibles, troubles; רְיבָּינִי בְּיִרִי בַּרִית בְּירִית בְירִית בְירִית בְירִית בְירִית בְירִית בְירִית בְירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַירִית בַּירִית בּירִית בּירִית בַּירִית בּירִית בְּירִית בְּיִית בְּיִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְירִית בְּירִית בְירִית בְּירִית בְּירִי

אר בּיִר לְשִׁרְרָהְ f. Soulagement : אֵירְבָּיִה לְשִׁרְרָהְ Nah. 3. 19, il n'y a point de soulagement, de remède, à ta blessure; selon d'autres: pas d'affliction, personne ne s'affligera de ton malheur.

וֹחֶץ (Kalinusité) Pi. Devenir prêtre,

exercer les fonctions du sacerdoce: וַיַבְּדֵן אֵלְצָוַר בְּנוֹ הַּוְחָמֵּיד Deut. 10. 6, son fils Eléazar devint prêtre à sa place (succéda à son père dans le pontificat); יְבְחֵנּיּ־לָּי Exod. 28. 41, pour qu'ils exercent les fonctions de mon sacerdoce, litter. pour qu'ils me servent comme prêtres; נאָכָאָסָאַדְּ מָפַרֵון לִי Osée 4. 6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce. -2º Orner, parer (à la manière des prétres): בֶּדְיָרֶן יְכַדֵון פָּאֵר Is. 61. 10, comme un époux augmente, orne sa parure ou sa couronne, ou comme un époux qui se pare de sa couronne ; Targg.: comme un époux et comme un prêtre dans ses ornements.

ווויס m. 1° Serviteur de Dieu, prêtre : יחוא כחן לְאֵל עֵלְיוֹן Gen. 14. 18, et il était prêtre du Dieu Très-Haut; כֹּדֵוּן אֹן 41. 45, pretre d'On (Heliopolis) ; וּלְכֹּחֵץ בּרְרֵךְ Exod. 2. 16, le prêtre de Madian avait (sept filles) ; הַלַּחָר הַנָּדל Nomb. 35. 25, et בתו הראש Il Chr. 19. 11, le grand pretre, pontife; aussi תַּכָּתוֹ בַּשְּׁלֵיתוּ Lév. 4. 3, 5, le prêtre oint (le pontife). -2º Chef, prince: אַקּרו-כֹחַן לְעוֹלָם Ps. 110, 4, tu es le chef, le prince éternel (d'Israel); וּבְנֵי דָוָד לֹחֲנִים דָיוּוּ II Sam. 8. 18, les enfants de David étaient chefs, בוות לבור ; conseillers, ministres II Sam. 20. 26, (Jaïr) était chef sous David (d'autres cependant traduisent à tous les endroits לחול par prêtre).

רבון chald. (emph. בַּבְּינָאָא chald. (emph. בַּבְינָאָא וְבְּבְינָלָא Esdr. 7. 16, le peuple et les prétres.

וְבָּרִן: Dan. 6. 11, et les fenètres.

213 n. pr. Chub, un pays près d'Egypte, Ez. 30. 5.

לְהָלְיּר (Kal inusité) Niph. Étre brûlé: יְּבְנְּלְיּר לֹא חִבְּיֶרְנִי יִרְבְּלִיר לֹא חִבְּיֶרְנִי Prov. 6. 28, et que ses pieds ne soient pas brûlés (sans se brûler les pieds); בְּיבִי לֹא הַבְּיִר Is. 43. 2, lorsque tu marcheras dans le feu, tu ne seras pas brûlé.

תַּוֹם Force (v. תַּשׁ).

קְּנְיָה f. (rac. בְּנְיָה). Brûlure: מְּנָהָת בַּּנְיָה Exod. 21. 25, brûlure pour brûlure.

קיבוד בְּשָׂר מוֹכְבי m. Étoile: וְצִּיֵד בְּשָׂר מוֹכְבי Gen. 37. 9, et onze étoiles; בְּרַךְ מוֹכְב מִיבְּלְב Momb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob, un grand roi, ou : une bonne étoile (le bonheur) se lèvera dans Jacob.

בול Mesurer: בּלְשֵׁלְשׁ בַּמַר קוֹאָלָן Is. 40. 12, qui a mesure avec une grande mesure (mesure triple) la poussière, c.-à-d. la masse de la terre; selon d'autres: מְּשֵׁלִשׁ avec les trois doigts (du

pouce au doigt du milieu).

Pilp. בְּלְבֵּל 1° Saisir, contenir: תַּאָבֶים ו הְשַׁמֵּיִם לֹא יְכַלְּכְּלֹּבְּק I Rois 8. 27, les cieux et les cieux des cieux ne peuvent te contenir. — 2º Soutenir, supporter : וּמִר מְכַלְּכֵּל אֵח־רוֹם בּוֹאוֹ Mal. 3. 2, et qui soutiendra le jour de son arrivée (avénement); רוּחַ אָרשׁ יְכַלְּכֵּל מְחֲלֵחוּ Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme supporte sa faiblesse (le soutient dans sa maladie); וְנִלְאֵירִוּר כַּלְבֵּל Jer. 20. 9, j'étais trop faible pour le supporter (ou : je m'efforçais en vain de le supporter). — 3º Mesurer, régler : יְבַלְּמֵל הְּבֶרָיו מְשִּשְׁם Ps. 112. 5, il règle ses paroles selon la justice, ou il règle ses affaires avec discernement (convenablement). — 4° Soutenir, nourrir: וְכַלְּמֵּלְתִּר אֹחָף שָׁם Gen. 45. יַכְלָבְּלֹרְ צֵּת־רַתְּעֵּלֶךְ ; 11, et je te nourrirai la

ו האָרים ווי Rois 4. 7, ils nourrissaient le roi et sa maison (ils avaient soin de sa table); avec le double acc.: בְּבֶּלְכְּלֵבְּ I Rois 18. 13, et que je les nourris de pain et d'eau; בְּלַכְּלָבְּ וְרִוּאָה יְבַלְּכְּלָבְּן וְרִאָּא יְבַלְּכְּלָבְּן וְרִאָּא יִבְלַכְּלָבְּן Ps. 55. 23, abandonne a Dieu ton sort, il aura soin de toi, il te nourrira; selon d'autres: déchargetoi sur Dieu (de) ton fardeau, il te soutiendra, te soulagera.

Pou. passif. Étre nourri, être pourvu de vivres: וּרְבֵיּי ִישְׁיָאֵל תְּוֹחְפָּקְרוֹּ וְכָלְּתְלוּ Rois 20. 27, et les enfants d'Israel furent passés en revue et pourvus de vivres; selon d'autres: ils étaient au complet (v. בַּלֵּל Pou.).

Hiph. 1º Contenir : צַּלְפֵּיִם מַח יַכִּיל I Rois 7. 26, il contenait deux mille baths ; פִּרְבֵּה לְחָכִיל Ez. 23. 32, (cette coupe) contient beaucoup, exact. elle est vaste à pouvoir contenir; selon d'autres: ce sera trop pour toi à supporter, tu ne pourras pas le supporter (v. 2°). — 2° Soutenir, supporter: נְלָאֵירִיי תַּוְכִּיל Jér. 6. 11, je suis trop faible pour la supporter (ou pour contenir la colère); ילא־רָכלוּ גוֹרָם זַנְכּה Jér. 10. 10, les nations ne peuvent soutenir sa colère; אָפִיר יִכְּילֵנוּי Joel 2. 11, et qui pourrait le soutenir ? לָחָכִיל לִמַעַן זָרָק Ez. 21. 33, (l'épée aiguisée) pour soutenir le combat, le carnage, et pour briller comme l'éclair, ou לְחֵבֶּרל pour לְחֲבֶר Hiph., de zz pour dévorer, tuer.

ronde; selon quelques-uns: un bracelet; selon Jarchi: un bijou que les femmes portaient à un endroit caché de leur corps, Exôd. 35. 22, Nomb. 34. 50.

רְיִכְּינֶם (Kal inusité) Peut-être יְרָיָם אָּיָדְי קרָיָם אָּיָדְים אָּיָדְי (le dagesh irrégulier ou Pil. pour אַרָּיָם (חַרְּכֹּינְיֵם 15, (ne) nous a-til (pas) formés également dans le sein (de nos mères), ou : dans un sein pareil? selon d'autres : אָיָדִי le même Dieu ne nous a-t-il pas formés, etc.?

Pilp. Placer, ériger, établir, affermir, fonder, créer: מּיַם לַּמִּשְׁשִׁ מַּסְאַיּ Ps. 9. 8, il a placé, préparé, son trône

pour le jugement ; יכונתר אַר־בָּמָא מַּיְבֶלְבָּתוּ II Sam. 7. 13, j'établirai (pour jamais) le trône de son royaume ; וּתַּבוֹנַן צָּהַיִּם Ps. 7. 10, tu affermiras le justé; pro אַשְׁרֶד 40, 3, il a assuré (affermi) mes pas; וּמֵכְּמֵיה יַדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ 90, 17, dirige, affermis, ou fais prosperer, l'œuvre de nos mains ; אַתּח כּוֹנַנְתָּ מֵילַשָּׁרִים 99. 4, tu as établi, affermi, la droiture; רַרכּונפי עיר מושב 107. 36, ils ont fonde une ville pour y demeurer; וְכוֹנֵן קַרָיָה Hab. 2, 12, et qui fonde une ville ; היירות רבוינות Ps. 24. 2, et il a établi, fondé (la terre), au-dessus des fleuves; איא בָּטָּךּ ריכינוד Deut. 32. 6, il t'a fait et il t'a créé (ou affermi) ; יַרַחַ וְשׁשֵׁר בּוֹנָנְתָּח Ps. 8. 4, la lunc et les étoiles que tu as créées, établies.

2º Diriger, préparer, se disposer: לְּרָהְ וְרְכּוֹנְהָוֹ, Ps. 7. 13, il a tendu son arc et le dirige (il vise); שַּבְּיהָ וְרְכּוֹנְהָיִ 11. 2, ils ont dirigé ou préparé leur flèche sur la corde; שֵּבְיבָּי צָבֹי בְּיַבְי צַבֹּי בְּיַבְי צַבּי בְּיַבְי בַּיִר בְּיַבְי בַּיִר בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבִי בְּיִבְי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְּיבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְּיבְי בְּיבִּי בְּיבְּיי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבִּי בְּיבְי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְ

Poul.: בְּרוֹם חְעָרֵיְאָק כּוֹנָט Ez. 28. 13, ils ont été préparés le jour auquel tu as été créé.

Hiph. (Les mêmes significations que Pilp.) : בַּרְחוֹב אַכִּין מוֹשָׁבִי Job 29. 7, (lorsque) je plaçais, j'érigeais, mon siége dans la place publique ; בְּשַׁמֵיִם יַ יובין בְּסָאני Ps. 103. 19, l'Eternel a placé son trône dans le ciel ; פַר־עוֹלָם אָבִרן זַרָעָה 89. 5, j'affermirai pour jamais ta race; קברן לְבַּם 10. 17, tu affermis, rassures, וו Sam. 5. 12, בייבול בי לפלה ; ll Sam. 5. 12, que Dieu l'a confirmé roi (sur Israel); אַטָּר חַכִּדן Jos. 4. 4, (les hommes) qu'il avait (destinés) choisis pour cela; יוַכִּיני הַשְּׁיַבְּתַּ Esdr. 3. 3, ils érigèrent l'autel; יורים תכחו Ps. 65. 7, il forme, ou affermit, les montagnes par sa puissance ; אָבֶר מֶבֶר Jér. 10. 12, il prepare, ou crée, le monde ; נַחַבִּילוָה אַת־שָּנֵיך אַלִּיחַ Ez. 4. 3, et tourne, dirige, ton visage

vers elle; כי הַכִּין הְּרֶכֵיוּ II Chr. 27. 6, il avait dirigé, réglé, ses voies (sa conduite en la présence de Dieu); מָד לֹא ון הַכרן לְבוֹ לָדְרוֹשׁ אַת־ביר II Chr. 12. 14, il ne dirigea pas son cœur à chercher le Seigneur; יַחְבִּיטֹחָר לְבְּטֹת I Chr. 28. 2, je m'étais proposé de bâtir, ou : j'ai préparé tout ce qui est nécessaire pour batir; לכר־נָא חָכִרטוּ עוֹד וּדְעוּ I Sam. 23. 22, allez, je vous prie, faites vos dispositions (faites diligence) pour apprendre ; אַרַחָבינוּ לָבָבָם לָאלֹחֵי אַבֹּחֵיחַם II Chr. 20.33, ils n'avaient pas tourné leurs cœurs vers le Dieu de leurs pères; יטבת שבת וחבן Gen. 43. 16, et de tuer (des bêtes) pour le festin et de le préparer; ולא רַכִּין לְדֵבֶּר בַּן Jug. 12. 6, il ne pouvait pas prononcer de cette manière, ou bien prononcer.

Niph. 1º Passif du Pi. et du Hiph.: ובלון יחות בור ביתרים Is. 2. 2, (dans les derniers temps) la montagne sur laquelle se bâtira la maison de Dieu sera fondée (sur le sonimet des monts); לַמַרַיָּם נַכֹנגּ Ez. 16. 7, (les mamelles) ton sein était formé ; אַשֶּׁר דַּוּבֶּיָת נְכוֹן עלידום Jug. 16. 26, (les colonnes) sur lesquelles la maison est fondée, appuyée; לא־יִכּוֹן לְנֵגֶר עֵינֵי Ps. 101. 7, (qui dit des mensonges) ne sera pas affermi (ne prospérera pas) devant mes yeux; פר־נכון דייום Prov. 4. 18, jusqu'au jour parfait (midi) ; יְדָירוּ נְכֹנִים Exod. 19. 11, qu'ils soient préparés (prêts); חבר וחבר לף Ez. 38.7, prépare, disposetoi; בכים למצים שתבים Prov. 19. 29, les punitions sont préparées pour (atten-. dent) les moqueurs. — 2º Etre juste, convenable, sincère, ferme, rassuré; לא נכון לַעשוּה כֵּן Exod. 8. 22, il n'est pas juste, convenable, d'agir ainsi ; פַּר לֹא

קבי נְכּינְים אַלֵּי נְכִּינִים Ps. 5. 10, car il n'y a pas dans leur bouche une parole vraie, sincère; יְרִיבְיִי Ps. 51. 12, et un esprit fort, ferme; כָּיוֹן בַּינִין בַינִים מַיִּטִּים הָאֵלִיִים Gen. 41. 32, que c'est une chose que Dieu a fermement décidée; אָל־נְכִין לְבִּי Ps. 57. 8, mon cœur est rassuré; אָל־נְכִין I Sam. 26. 4, adv., avec certitude, certainement.

Hithph.: בְּרְתְבּנְקִי רְתְּמִינְן Prov. 24. 3, (la maison) est affermie, consolidée, par la raison, prudence: מְבְּנָין וְתְּמֵין Nomb. 21. 27, que la ville de Sihon soit elevée et bâtie, fondée; בְּלִּרְיַנִין רְרָצִּגּן וְיְתִינְיָנִי Ps. 59. 5, sans que je leur eusse fait aucun mal, ils accourent et se préparent, s'arment (contre moi).

בון n. pr. Chun, une ville phénicienne, I Chr. 18. 8, appelée ביתי Beroth, II Sam. 8. 8.

אל מון שנין מון מון מון אין פֿרָר פּרָר פּרַר פּרָר פּרַר פּרָר פּרַר פּרְייי פּרְייִי פּרְייִי פּרְייִי פּרְייִי פּרְייִי פּרְייי פּרְיייִי פּרְייִי פּרְייִי פּיּרְייִי פּייִיי פּיּרְיייִי פּיְייִיי פּיּרְיייי פּיייי פּיייי פּיייי פּיייי פּיייי פּייייי פּי

לימות משרינות מעברי ביידי מעברי ביידי מעברי ביידי ביידי אוני ביידי מעברי ביידי אוני ביידי אוני אוני ביידי אוני איני מעברי ביידי אוני איני מעברי ביידי אוני איני מעברי ביידי אוני איני מערי ביידי אוני איני מערי ביידי אוני איני מערי ביידי אוני איני מערי ביידי ביידי ביידי ביידי אוני ביידי בי

לור עליין (fourneau fumant) n. pr. d'une ville, I Sam. 30. 30, Chor Asan. כור (ע. ביר).

לים ח. pr. 1° Chus, fils de Ham, Gen. 10. 7. — 2° L'Ethiopie. Ps. 68. 32; ביש בּרְיבִינִי II Rois 19. 9, Tharaca, roi d'Ethiopie. — 3° ביש בּרְיבִינִי Ps. 7. 1, Chus, de la tribu de Benjamin; selon plusieurs commentateurs: Saul, le roi, fils de ביף, ou: l'homme à l'ame noire, perside envers David (v. בישים).

ת כולשי ש. (fem. רישה, plur. בייים et בייים). Ethiopien, nègre: קביים). Ethiopien, nègre: קביים בייים שלה. 13. 23, un Ethiopien (nègre) peut-il changer sa peau? בייים בייים אלה בייים בייים אלה בייים בייים ווו Chr. 21. 16, les Ethiopiens; וו בייים אלה בייים ביים בייים ב

ou: vous m'appartenez comme les nègres qui sont esclaves, ou: vous êtes pervers, incorrigibles, comme les nègres restent noirs (v. plus haut, Jér. 13. 23); אָשָׁרוּ אָשָּׁרוּ Nomb. 12. 1, une Ethiopienne.

n. pr. Chusi, père du prophète Sophonie, Soph. 1. 1.

ערישה (v. פּרּשׁ 2°). Éthiopien : אָרֵילָר Hab. 3. 7, les tentes des Éthiopiens.

תובים n. pr. Chusan Rasathaïm, roi de Mésopotamie, Jug. 3. 8. (Chusan, deux fois coupable envers Israel.)

מוֹצְרָא f. (rac. קַּשֵׁר). Chaine: מוֹצְרָא Ps. 68. 7, il fait sortir (délivre) ceux qui étaient liés dans les chaines (v. קָשֵׁר); selon d'autres: en temps convenable, ou : (pour être) en liberté, dans la prospérité (comme שַּׁיִאָּר).

וו אַלְשֵׁר־כּוּח: n. pr. d'un pays: אַלְשֵּׁר־כּוּח II Rois 17. 30, les Cuthéens, que le roi dcs Assyriens fit venir en Samarie, pour remplacer les Juis transférés dans l'Assyrie; 17. 24, המַּחַרוּ,

(מַתֶּרֶת יג) בּוּעָבָת.

בְּל-דָאָרָם: Kal. seulement part.: בֶּל-דָאָרָם Ps. 116. 11, tout homme est menteur.

Hiph.: ביי רַבְּיִיבֵנִיי Job 24. 25, qui me convaincra de mensonge?

Niph., passif du Üiph.: בַּרְבּהוֹ Job 41. 1, certes, son espérance

(de prendre'le leviathan) a été trouvée mensongère (était trompeuse); בְּרְיּוֹכְיתָ בְּרְיּוֹכְיתָ Prov. 30. 6, de peur qu'il ne t'en reprenne (ou: qu'il ne te punisse) et que tu ne sois convaincu de mensonge.

וְאָלְשֵׁר כֹּוְבָא n. pr. d'un endroit : רְאַלְשֵׁר כֹּוְבָא I Chr. 4. 22, et les habitants de Chozeba.

기가 (la trompeuse) n. pr. Cozbi, fille de Sur, prince madianite, Nomb. 25. 15.

קְיִיב n. pr. d'un endroit, Chazib, Gen. 38. 5.

תַלְיִר .Dan. 11. 6, avec suff. לֹּדָיר.). Force, puissance, capacité, richesse: במה פון ברול Jug. 16. 6, par quoi vient (ou : en quoi consiste) ta force si grande? Job 26. 2, à (l'homme) sans force (faible); מַבֹּרֵי כֹּחָ Ps. 103. 20, (les anges) puissants de force (puissants et forts); כֹּדֵו אֵרֹנֶי Nomb. 14. 17, la puissance de Dieu; כחר Gen. 49. 3, (fils) de ma force (engendré dans la force de majeunesse); ਜਜ਼ਾਂ 4.12, la force de la terre, ses fruits ; נאשר כת בחם Dan. 1. 4, et qui eussent la capacité (pour servir à la cour); וּמְכֹּחֵכֵם שְׁחַרוּ בַעַרִדי Job 6. 22, et avec votre bien (richesse) gagnez (les juges), faites-leur des présents, en ma faveur.

Dom. Nom d'un animal immonde, Lév. 11. 30, espèce de lézard (?).

לְכַּחַר (Kal inusité) Pi. פְּחַר (לְּבַחַר thi. פְּחַרְ (Kal inusité) Pi. פֿרָר אוֹר (אַבּחַר this. 3.9, ils ne l'ont pas caché; פְּרִינִּי אַמְרַיִּ אַמְרַי Job 6. 10, que je n'ai pas renié (violé) les ordres du Saint (de Dieu); פּרִינִים מַאַבּוֹתָם 15. 18, et ils ne cachent

point (ce qu'ils ont appris) de leurs pères; אַל־מְבַחֵר מְשָּׁרְי Jos. 7. 19, ne me (le) cache pas; אַל־מְבַחַר מְשָּׁרְי נְּבֶר 38. 14, ne me cache rien.

Hiph. 1° Cacher: רְבְּוּדְיּבְוּח תַּוְתָּה לְּשׁוֹם 10b 20. 12, il le cache sous sa langue.

— 2° Enlever, exterminer: יְּחְבְּּוּדְיִּהְיּה 23. 23, quand je les exterminerai; יָּאַרְיּוּה מָּיִר מָּרִבּים Zach. 11. 8, j'ai fait mourir trois pasteurs (chefs); מוֹל מַנְה מַלְּבְּּבְּוֹר תַּלְּבְּׁר תַּרָּבְּׁר תַּרְּבְּׁר תַּרָּל 1I Chr. 32. 21, il extermina tous les héros.

אינור אייי אינור אינור

רַחַל Farder: בְּחַלְהְּ מֵּרְנִיהְ Ez. 23. 40, tu as fardé tes yeux (tes paupières).

דְּבְשֶׂרִד בָּחַשׁ Diminuer, maigrir : בְּשֶׂרִד בְּשָׁרִד יְבְשֶׂרָד Ps. 109. 24, et (ma chair) mon corps maigrit, (n'a pas) de graisse.

Pi. Nier, mentir, renoncer, tromper manquer, dissimuler: אַרָּשׁ שַּׁרָם Gen. ולם פַּחַשׁר ; Jos. 7. 11, לַבַּם פַּחַשׁר Jos. 7. 11, et ils ont menti; avec ב יכחש בעפיהו ול Lév. 5.21, qu'il nie à son prochain (le dépôt qu'il avait reçu de lui); יבַ הַלָּשׁ מּיֹ Job 8. 18, (le lieu où la plante était) la reniera, renoncera ; וְכַחֵשׁ מַּנֶיָד Is. 59. 13, et renier Dieu; avec בְּחַשׁ לוֹ: ל I Rois 13. ַ אַ, il lui dit un mensonge ; יְחִירוֹשׁ יָכְחָשׁ ਜੜ੍ਹ Osée 9. 2, et le vin trompera son attente, c.-à-d. manquera; בַּחָשׁ מַצַשָּׁרוּ־זַיַר Hab. 3. 17, le fruit de l'olivier manquera ; בְּנֵי נַכָּר יְכַחֲשׁרּלִי Ps. 18. 45, les enfants étrangers ont dissimulé à mon égard (de peur de moi); בּלב עָּיָהְ יָכָּחֲשׁוּ לף אֹיבֶרף 66. 3, par la grandeur de ta puissance tes ennemis te flatteront (dissimuleront leur haine).

Niph.: יִיפְהַשׁוּ אֹיְבֶּיךְהְ לָּהְ Deut. 33. 29, tes ennemis te flatteront, te rendront

hommage; selon d'autres : ils te mentiront, ou te renieront, refuseront de te reconnaître.

Hithp:: דְּלֵי נְבֶּר רְתְּבְּחְשׁהֹ־לִּר Îl Sam. 22. 45, les enfants étrangers me flattent, se soumettent à moi.

שלים m. 1° (v. שׁבָּיב Kal) Maigreur: נְיּבְּים בְּי בַּרְיִבְּי Job 16. 8, ma maigreur (faiblesse) s'élève, témoigne, contre moi, ou (v. Pi.): mon adversaire, ou calomniateur. — 2° Mensonge, tromperie: סְבְּבִייִ בְּבְרִישׁ שִׁבִּים Osée 12. 1, Ephraîm m'entoure avec des paroles trompeuses, avec des mensonges; trompeuses, tromperies, (ils réjouissent) les princes.

אָרָים מְּלְיִים adj. Menteur : בְּיִים מָדְיִשִׁים Is. 9. 30, des enfants menteurs.

יף m. (rac. רְּבֶּשׁ, v. רְבְּיִים יִּשְּׁי: יְּשָּׁי: S. 3. 24, brulure, flétrissure au lieu de beauté; selon d'autres: particule, avec son sens ordinaire, car (tout cela leur arrive) pour la beauté (dont elles étaient si fières, pour leur coquetterie).

2° Conj. Que : מַרָּמְא צְּלְּדִים מִּרְים וֹף Gen.
1. 10, Dieu vit que (cela) etait bon;
1. 10, Dieu vit que (cela) etait bon;
1. 10, Dieu vit que (cela) etait bon;
1. 37. 8, il avait appris que (le roi) était parti de Lachis; physical convient d

qu'il a été appelé Jacob (celul qui supplante), ou : est-ce que, parce qu'il a été appelé, etc. ? אַהָּא אַקּרי אָקרי 29. 15, est-ce que, parce que tu es mon frère ? (v. plus bas); אַלָּל מִייבֶן Ps. 128. 4, certes, c'est ainsi que (sera beni); יַר קוושליא פריפשוון ווי I Sam. 10. 1, n'est-il pas que? certes, Dieu t'a oint, t'a sacré (pour prince); après les formules de serment : הַּרָּיבֶי בְּנַרִייבֶּילָה אָקוֹם I Sam. 26. 16, je jure par l'Éternel que vous méritez la mort ; דַר־אַנָּר נָאָם דֵר פָּר בּלֵם Is. 49. 18, par mon existence (je jure par moi-même), dit l'Eternel, que tous ceux-ci, etc.; אלחים וכח אלחים וtous ceux-ci רוסית כי I Sam. 14. 44, que Dieu me fasse ainsi, et qu'il y ajoute (qu'il me punisse sévèrement) si (tu ne meurs).

3° Pour que: אַבְּיֵל Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère, pour pouvoir espérer encore? בִּי אָלִי בְּיִלְינוּ אַלִּרְ אָל־בְּּרְעוֹת Exod. 3. 11, qui suis je, pour que j'aille (pour pouvoir

aller) vers Pharaon?

4º Lorsque, quand : פָּר נְעֵר יְשֶׁרְאֵל Osée 11. 1, lorsqu'Israel était jeune; יְפִיר יְבִּיר זֹאַכְּרוּ אֲלֵיכְם יֹאַכְרוּ אֲלֵיכְם Is. 8. 19, et lorsqu'ils vous diront; souvent יְרִיף בִּּר il arriva lorsque,

ou quand.

6° Alors: לָּיִרְהָּ Tob 8. 6, alors (ou certes) à l'instant il veillera sur toi; עָּלְהָּן Is. 7. 9, (si vous n'avez point la foi) [alors] vous ne durerez pas, vous n'aurez point de stabilité (v. אַבָּן Niph.).

8° Car : פּל־יְרָחִרד וְעָנֵי אָנִי Ps. 25. 16, car je suis scul et (pauvre) dans l'af-

fliction; קייאָבִי נְיְאָבִּי בְּיָבִינִי 27. 10, car mon père et ma nière m'ont abandonné; Gen. 30. 13, car les femmes m'estimeront, m'appelleront heureuse.

9º Mais, que non, au contraire: מֵּרְ Gen. 24. 4, mais tu iras dans mon pays; אָל־אַרְאָר בּוֹלְוּל 19. 2, non, mais nous passerons la nuit dans la rue; מַּרְ בְּאַב בְּלַרְ בְאַב Job 31. 17, au contraire, depuis ma jeunesse (l'orphelin) a grandi à mes côtés comme près d'un père, je l'ai élevé comme un père; מְאַרֵיִם מִּאַרֵיִ מְאַרֵיִם Mich. 6. 3, (quel mal t'ai je fait?) au contraire, je t'ai fait sortir de l'Égypte.

מי לא למצח Is. 28. 28, cependant on ne le bat, brise pas fortement, ou on ne le brise pas toujours; בי לא לברוב הוא Exod. 13. 17, (ce chemin) était cependant proche (quoique le plus court), ou : parce qu'il était proche (v. 7°); בי ער ברן הוא Exod. 34. 9, quoique ce peuple soit opiniatre, inflexible; בי הויף Jos. 17. 18, quoiqu'il soit fort, quelque fort qu'il soit; צל-בריבי comme על-בריבי צליבור עיבור על צליבור על צליבור עיבור על צליבור על צליבור עיבור על צליבור על צליב

1º Que si (chaque particule dans son sens naturel): פר אם־ידע אדע I Sam. 20. 9, que si je reconnais (que mon père médite ta perte) ; פַר אָפַרַמְיִרָם אַהָּד אֹחָד Jér. 26. 15, (sachez) que, si vous me faites mourir. — 2º Puisque: קבי אם־מַם דַעָּכָסְת Gen. 47. 18, que, puisque l'argent manque (que, n'ayant plus d'argent). — 3° Car si : פַּר אָם־אַינה פְשַׁלַהָ Exod. 8. 47, car, si tu ne laisses pas partir (mon peuple); בָּר אָם־שַׁנִים הַרְבָּת Eccl. 11. 8, car, si (un homme vit) beaucoup d'années.—4º Mais si, mais: פר אם בחורת די חַקצוֹ Ps. 1. 2, mais s'il (mais qui) met toute son affection dans la loi du Seigneur; פרי אָס־רָטָלרָאֵל Gen. 32. 28, (ton nom ne sera plus Jacob) mais Israel ; פר אָם־פֶּלֶךְ יִדְיָרֶת עָלַרִיני I Sam. 8. 19, (non) mais un roi (sera) régnera sur nous. - 5° Seulement quand, excepté, sinon : יי אָבד מָרֶכְהַוּיָי Gen. 32. 27, (je ne te laisserai pas) excepté quand tu m'auras béni (que tu ne m'aies béni); פר אָם־דֵוּסִירָה II Sam. 5. 6, que tu n'ales fait sortir ; פּר אָם־אוֹחָה Gen. 39. 9, toi seule exceptée; פּד אָם אַז־אַטֶּר ראפר חַנָּר Esth. 2. 15, excepté ce que disait Hegée (ce qu'il demandait pour elle); פר ענר ער אם־עַבְּהָר Is. 42. 19, qui est aveugle, sinon mon serviteur? --6° Seulement : קר אָס־וַכֵּרְמַנִי אָמָה Gen. 40. 14, seulement, souviens-toi de moi. — 7° Après les formules de serment (v. יברי פריאם-ביצהור אַהַוּרָיוֹ : (מי פריאם-ביצהור ביצהור אַהַוּרָיוֹ בּיר II Rois 5. 20, par Dieu l'Eternel, je courrai après lui ; פָּר אָם־מָּלֶאחָרה Jér. 51. 14, (Dieu a juré par lui-même, disant) je jure que je ferai fondre sur toi (des hommes). — 8º Car, certes : פָּד אם־יש אחרית Prov. 23. 18, certes, il est un avenir, ou : car alors il y aura une récompense (pour toi); כָּד אָם־פַּוֹנֶיר אֲשֵׂא Job 42. 8, car je le regarde avec faveur (ce n'est que par égard pour lui que, etc.).

קיד m. Ruine, malheur : יְרְאוּ עֵינֶי Job 21. 20, ses yeux verront sa ruine (son malheur).

קירוֹך m. Étincelle : פִּירוֹבֵי אֵשׁ יִרְמַלְּטוּ Job 41. 11, des étincelles de feu en partent, jaillissent.

לַרִבּ רְיִרִין m. Dard , javelot : רְיִרִין שׁתַּבּ בְּיִרִין Job 39. 23, l'éclat, ou le fer, des lances et des javelots ; יְיִבְּיִּדְּעָ בְּיִרִין לְרַעָּשׁ בְּיִרִין לְרַעָּשׁ בְּיִרִין לְרַעָּשׁ בְּיִרִין לְרַעָּשׁ בְּיִרִין לְרַעָּשׁ בְּיִרִין בְּיַשְׁי בְּיִרְין בְּיַשְׁי בְּיִרְין בְּיַשְׁי בְּיִרְין בְּיִשְׁי בִּירִן בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי וּ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי וּ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִי בְּיבְייִי בְּיִבְּייִ בְּיִבְייִבְּי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּייִ בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִ בְּיִבְייִי בְּיִבְּייִי בְּיִבְּיִיי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּייִבְּי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי וְ בְּיִבְּייִי בְּיִייִי וְ בְּיִבְייי בְּיִייִי וְ בְּיִבְייִי בְּיִייִי וְ בְּיִבְייִי בְּיִיי בְּייִייִי וְ בְּייִבְּיי בְּיִיי וְ בְּייִבְייִי וּ בְּייִייִי וְ בְּייִיי בְּייִי וּ בְּייִיי בְּייִי וּ בְּיִיי בְּייִי וּ בְּייִיי בְּייִיי וּ בְּייִיי בְּייִי וּבְּייִי בְּייִי וּ בְּייִיי בְייִי בְּייִי וּ בְּייִיי בְּייִיי וּ בְּייִייִי וְ בְּיִייִייוּ בְּיִייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּיִייִייִי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייִייִיי בְּייִייִי בְּייִיייִי וְבְייִיייִייייוּ וְ בְּיִייִייִי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִיייִי וְבְּייִייוּ בְּייִיייִי בְּיִיייִיי בְּייִייִי בְּייִייִיי בְּייִיייִי וּבְּייוּבְיייִיי בְּיייִיי בְּייִייִי בְּייִיייִי בְּייִייי בְּייייִי בְּיייִיי בְּיייִיי בְּיייִיי בְּייייִיי בְּיייִיי בְּיייייייִיי בְּיייייִיי בְּייייִיי בְּייִייי בְּייייי בְּייִיי בְּיייייי בְּיייייִיי בְּייייייִי בְּייייִיייי בְּיייייייי בְּיייייייי

קידור m. Bataille ou armée : נְּטֶלְהָּדְּ Job 15. 24, comme un roi qui s'arme, se prépare, pour la bataille, ou : prêt à se mettre (à la têtc) de l'armée. תְאֵין מְיוּן צֶּלְמֵיכָם: n. pr. d'une idole : מֵּינֵה אֵלְחַיכָּם Amos 5. 26, et Chiyun (Saturne) votre idole; l'astre, votre dieu; selon d'autres: l'image de vos idoles (v. נְשָּיָן).

כיו

קבשׁיל f. pl. Hache, marteau: מְּבְשִׁיל וְבִילְפֵּוֹת בְּוְלְפֵּוֹן Ps. 74. 6, ils brisent, renversent, avec la cognée et la hache, ou : les marteaux.

לְּכְּיָהָה Groupe d'étoiles, les Pléiades: סל פון של Job 9. 9, qui a créé les étoiles de l'Ourse, de l'Orion et des Pléiades; הַיְקְשֵׁר מַצְּרֵישִׁר 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades, ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux, qui les font mûrir, se nouer?

קים m. 1° Bourse, pour y mettre de l'argent: פְּרָם אָרָדְי יְדְיָרָח לְּכָּלָּטִי Prov. 1. 14, nous n'aurons tous qu'une même bourse; תַּנְבָּים זְיָרָב בְּעָבִים Is. 46. 5, qui tirent, ou qui prodiguent l'or de (leur)

bourse. — 2° Sac : לאַרוֹרָיָדוּ לְּהְּ תְּבִּיסְהְּ Deut. 25. 13, tu n'auras point dans ton sac deux sortes de poids.

בְירֵיִם m., duel: וְכִירֵיִם Lév. 11. 35, et des foyers (des fourneaux de cuisine); selon d'autres : des marmites à couvercle.

קישור ה. Fuseau ou quenouille : יְדָיָהְ שִׁלְּחָת בַּמִּישׁוּר יְדִיהָ שִׁלְּחָת בַּמִּישׁוּר Prov. 31. 19, elle a porté sa main à la quenouille.

י קבָרו .v. בְּבָרוּ Ainsi (v. בָּבָרוּ).

קְבֶּהְי Ainsi, de cette manière : וְבָּבְּי אִיהוֹ בְּלְנִיִּמְ Exod. 12. 11, vous le mangerez de cette manière ; בְּבָּח תְּבְּטָּח לַלְנִיִּמ Nomb. 8. 26, c'est ainsi que tu en useras envers les Lévites (tu régleras ainsi leur service) [v. [אַרַבָּה].

ָלֶּבֶּר, const. פָּבָּרִים, f. (const. בְּבָּר, const. , בעברות .const בעברות sens 3°, et בעבר duel פְּבְרַיִם sens 2°, v. מָבֶרָים). 1° Cerele, נירכסופר סביבות ירושלם: circonference Néh 12. 28, et (du cercle autour) des environs de Jérusalem ; בַּעָרֵי הַוְבָּעָר Gen. 13. 12, dans les villes aux environs, ou dans la plaine du Jourdain; ->* 19. 17, et ne t'arrête הַעַּמִר בְּכָל־דַוְבְּבֶּר point dans tous les pays d'alentour. — 2º Avec לְּחֵשׁ, un gâteau de pain, pain rond, miche : וְכַבֵּר לָחֶם אַרֵּיח Exod. 29. עלשה פּפְרוֹת לָחָם ; 23, et un pain rond I Sam. 10. 3, trois gateaux (miches) de pain; וְכְּמַר־לָּחֶם 2. 36, et pour un morceau de pain. — 3º Un poids, talent de trois mille sicles (v. Exod. 38. 25, 26) : פָאַר הַבֶּכֶר Exod. 38. 27, les cent talents d'argent; אַנְיָשְׁקַלָּה נקבר זַרַב II Sam. 12. 30, et le poids (de la couronne) était un talent d'or ; פכרים non II Rois 5. 23, deux talents d'argent; וּבַרְיֵל מֵאָת־אֵלֶף כִּכָּרִים I Chr. 29. 7, et cent mille talents de fer.

קבר chald. (pl. פַּמְרִין). Même signif. que פַרִּיקטָר בַּמְרִין מַאָּח Esdr. ער־קַטַר בַּקּרין מַאָּח קבר, jusqu'à cent talents d'argent.

לכל (avec makk. פֶלַל, rac. פֶּלַל) 1° Avec un subst. au sing., entier, entière; tout, toute: בֶל־דָשָבֶרְץ

Gen. 9. 19, toute la terre; מָל-דָשָבָרְץ

19. 4, tout le peuple;

בל-דוארל Exod. 29. 18, le bélier tout entier; קבל-לבבה ובבל-לפוקה Deut. 4. 29, de tout ton cœur et de toute ton âme; avec le pron. pers.: פָּלֶשֶׁח פָּלֵן Is. 14. 29, Pleseth, toi tout entière; פִּר־עַלְיתו קלף לַנְּגוֹרת 22. 1, que tu montes tout entière (en foule) sur les toits; כָּלוֹ כָּאַדֶּרֶת שיבר Gen. 25. 25, lui tout entier (tout son corps) était comme un manteau de poils. — Il se place souvent après le subst. en forme de gén.: דוורת המלל Is. 29. 11, toute vision, ou : la vision de tous les prophètes ; יָפּוֹרָאֵל כְּלֹח II Sam. 2. 9, tout Israel; מַּצְרַיִם מָלָּה Ez. 29. 2,

toute l'Egypte.

2º Avec un plur., tous, toutes : -קל-מל- : Is. 2. 2, toutes les nations קלים מַל־רֹשָׁבֶר ? 21. 8, toutes les nuits הַשַּׁרְלוּת מבל 18.3, tous les habitants du monde. --- Avec le pron. pers.: סָלַנט Gen. 42. 11, nous tous; בַּלְּכָם Deut. 1. 22, vous tous; בְּלַכָּה Is. 10. 10, eux tous; בְּלַכָּה Gen. 42. 36, (toutes ces choses) tous mes maux; et לְכַּלַּחְנֵה I Rois 7. 37, pour elles toutes. — Suivi de כל אַשֶּׁר : בַּשָּׁר לשפחדיות דויים מאפיר Gen. 7. 22, tous (les etres) qui avaient le souffle de la vie dans leur nez (qui respiraient); כַּל־אַשֶּׁר לו מיש אר 39. אין 39. אין 39. אין מיש אר פווי מיש ארן מיש אר מיש ארן מיש ארן מיש ארן מיש ארן מיש ארן un collectif, même au sing.: בַּל־רַחַדָּיַרָה Gen. 8. 1, tous les animaux ; בְּכָל־דָואָדָם Jug. 16. 17, comme tous les hommes.

3º Chaque (tout) : וָכַל־פַּח Is. 9. 16, et chaque bouche; בל־בֵּרָת 24. 10, chaque maison; בְּכֵל־שָׁינֶח וְשֶׁינֶח Esth. 9. 21, chaque année (tous les ans); וּבְכַל־יוֹם ביום 2. 11, et chaque jour. (Dans ces locutions, les subst. ne prennent pas

d'art.)

4º Absolu, tout, toutes les choses: לאַרוּ פּלּ Is. 44. 24, (moi l'Éternel) qui fais tout (toutes choses) ; יַדוֹ בַכֹּל וְיַדַ כֹּל בוֹי Gen. 16. 12, sa main (sera levée) contre tous, et la main de tous contre lui; קובל פַאַשָּׁר לְכל Eccl. 9. 2, à tous (il arrive) comme à tous (tous ont le même sort), ou : tout est destiné, arrêté, ce qui doit arriver à chacun ; זַבלל הַבַל 1. 2, tout est vanité.

לַפַיַם כָּל־דַּבָּר : B° Quelque, quelconque

Ruth 4. 7, pour confirmer, valider, quelque chose (une chose quelconque); Nomb. 35.22, une chose, un outil בַּל־כְּלִי quelconque; avec une nég., nul, aucun: בל-מְלַאבָה לא־רֵעֲטָה Exod. 12. 16, aucun travail ne sera fait; לא־יָאנָדו לַצַּוּדִים כָּל־אָרַן Prov. 12. 21, aucun malheur, aucune adversité, n'arrive au juste, ou aucune iniquité, c.-à-d. il n'en commet pas; וְצֵּרוְ מַל־רַחַדֵשׁ Eccl. 1. 9, rien n'est nouveau (sous le soleil).

6º Toutes sortes de : וְכָל־מֶּכָר Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre (de marchandises); וַכֹל אָבֶן יִקרָה I Chr. 29. 2, et toutes sortes de pierres précieuses.

7° Adv. Entièrement, rien que : -- בְּלֹ ובל בל-אַדֶם Ps. 39. 6, tout homme n'est rien que vanité; בַּל־פָּמַרו שָׁתָּא מַך רֵלַהְ Eccl. 5. 15, absolument comme il est venu, il s'en retournera ; פַּר־בַל־בּוֹד נְשֶׁמֶרוּר בָּר Job 27. 3, car pendant, (tout le temps que) tant que mon âme sera en moi.

avec makk. בל, chald., les mêmes significations que כל בַּסֶת וּדָדַוב heb.: וַבֹל בָּסֶת Esdr. 7. 16, et tout l'or et l'argent; פל-פַלַה וְצַם 6. 12, chaque roi et chaque peuple ; וְכֹל שָׁלְכֹּנֵי מְדִינָתָא Dan. 3. 2, tous les gouverneurs de province ; בְּבַלְרוֹין 2. 38, sur eux tous; בֹּלָא 2. 40, tout; וְמַדוֹרָן לכלא־בה 4. 9, et de la nourriture pour tous était sur (cet arbre); הַר כַּל־הָּר־רָכְצָא בש 6. 8, que quiconque adressera une demande ; adv.: בל-קבל הַי 2. 10, justement pour cela, c'est pourquoi ; בַּל־מָבֵל דִּר־חַזֵיהַ 2. 45, tout comme que tu as vu , ou: puisque tu as vu.

N?? Renfermer, retenir, empêcher, fermer, refuser : אַדָּקיָרעּ Jér. 32. 3, car Sédécias l'avait renfermé (fait mettre en prison); הַּרָח כַלוּא 32. 2, (le prophète Jérémie) était renfermé (emprisonnė) ; פַלא וַלא אַצָא Ps. 88.9, (je suis) renfermé, et je ne peux pas (en) sortir; אַרֹנִי מֹטָיות מָלָאֵם Nomb. 11. 28, Moïse, mon seigneur, empêche-les, défends-leur (de prophétiser); לָכְלוֹא אֵתר תרות Eccl. 8. 8, pour retenir l'ame; אַכְלָא Ps. 40. 10, je ne ferme

pas mes lèvres ; avec בְּילִיוֹנִי חַיּלִים : מָלַיוֹנִי מָלִיוֹנִי חַיּלִים : קירו מביא בדמים I Sam. 25. 33, de ce que tu m'as empêché ce jour de répandre le sang (ou rac. פָּלָה); מְּלֶּה מִּלֶּה רֵע מָּלָארָד רַגְּלֵּד Ps. 119. 101, j'ai retiré (détourné) mes pieds de toute voie mauvaise; פָּלְאוּ שָׁמָרִם מְשָּל וְתָאָרֶץ בְּלְאָה אָמָרָם מְשָּל וְתָאָרֶץ בּּלְאָה Agg. 1. 10, les cieux renferment, retiennent, leur rosée, et la terre retient ses produits, ou intrans.: les cieux sont fermés (pour pouvoir vous donner) et ne peuvent vous donner leur rosée, et la terre ses produits; אַת־קברוֹ לאַ־יַכְלַת קיקה Gen. 23. 6, (nul d'entre nous) ne te refusera son tombeau (pour y enterrer ta femme) [pour כָּלָא ou de la rac. [כַּלַח].

Niph.: נַיְּבֶלֵא הַעָּשׁם Gen. 8. 2, et les pluies furent arrêtées; נִיבָּלֵא הָעָם מַחְבִיא Exod. 36. 6, et le peuple fut empêché d'en apporter encore.

Pi.: בְּלֵא חַפְּשֵׁע Dan. 9. 24, pour empêcher, arrêter, le péché (ou, pour pòché, pour abolir, effacer, le péché).

אלף m. (presque toujours avec תַּבְּרֵים m. (presque toujours avec תַּבְּרֵים maison dans laquelle on est renfermé, la prison: בְּלָאִי בְּרָבִי בִּלְאוֹ Jér. 52. 33, il lui fit changer les vétements (qu'il avait portés dans) sa prison; נַיֵּאַכְּרֵינִי בַּרִית בָּלָא II Rois 17. 4, il le renferma dans une prison; plur: בּלָאִים Is. 42. 22, et dans des prisons.

קאָב n. pr. Chilab, fils du roi David, II Sam. 3. 3.

הלבי n. pr. 4° Chaleb, fils de Jephuné; n. patron, בלבי I Sam. 25. 3.

— 2° Chaleb, fils de Hezron, I Chr.
2. 18. — 3° Chaleb, fils de Hur,
2. 50.

בּלְבֵיר m. (plur. פַּלְבִים, const. עלֶבָר (בּלְבֵיר בּיֹם, בּיִבְיבוּ (בַּלְבֵיר בּיִבוּים). לא יחרץ־פלב לשני Exod 11.7. aucun chien ne remuera sa langue, n'aboiera; פר סְבַבוּנִי פַלָבִים Ps. 22. 17, car des chiens (les ennemis barbares) m'ont environné; יוַמֶּלֶב הַשָּׁמָר אֲשֶׁר בְּמוֹנִי II Sam. 9.8, un chien mort (un homme vil) tel que moi ; aussi : תַּלֶב אָלֹבֶר אַלֹבָי II Sam. 3. 8, suis-je donc une tête de chien (un homme vil), ou : suis-je le chef des chiens? ne suis-je pas un des chefs de la nation ? הַּקְּרֵר כָּלָב Deut. 23. 19, un animal échangé contre un chien; selon d'autres : le prix du chien, un animal donné pour récompense à un homme qui se prostitue.

קלות . (fut. רָבֶל et יָבֶל, זְתַּבֶּל, inf. מְלָבוֹית, רחלים, y. אָבֶל et יבּל, 1° Etre fait, achevé, prét, résolu, passé, fini : רַהַּבֶל כָּל־ בלבה פּשָׁבּן Exod. 39. 32, tout l'ouvrage du tabernacle fut achevé ; בַּיֹרבַלְתַוּת תַוּרֶעָת קישמי I Sam. 20. 7, que le mal est prêt, bien résolu, de sa part; פַּר־בָּלְתַּח אֱלֵיד דַרְצַח מְאָת חַמְּלֵהְ Esth. 7. 7, que (le mal) sa perte était résolue de la part du roi; אָבְשֶׁבֶע יְיָם שֶׁבֶע הָיָם Gen. 41. 53, les sept années de la fertilité étaient passées ; אַפריקלָה בַצִּיר Is. 24. 13, quand la vendange est faite, finie; וַכַלַּח זַעַם 10. 25, la colère finira, cessera; יָשֶׁבֶּט יַבְּרָחוֹ יִבְלֵּח Prov. 22. 8, et la verge de sa colère (la punition pour sa colère) est prête, ou : elle sera brisée, il ne pourra plus s'en servir, exercer sa fureur.

languit; פְּבְלוּהוֹ פֹּוְהִי אֵל־תַּשְׁיוְבֵנִיי 71.9, quand ma force disparatt, ne m'abandonne pas.

Pi. ripp 1° Trans. du Kal 1°. Terminer, achever : נֵיכֵל אֱלֹדִים Gen. 2. 2, Dieu eut achevé, terminé (tout son ouvrage); וֹאֶל־אַמָּח מִּכְּלַזֵּח מִלְּמַעְלַח 6. 16, tu achèveras l'arche, tu la batiras de manière qu'elle ne sera large en haut que d'une coudée; קפוח רשח Prov. 16. 30, il a résolu le mal; שֵׁרֵם כִּבָּח לְרַבֵּר Gen. 24. 15, il n'avait pas acheve de parler ; תַּיִּים בָּלוּה מְשֵׁח Nomb. 7. 1, le jour que Moise לחקים eut achevé d'ériger (le tabernacle). — 2º Trans. du Kal 2º. Consumer, exterminer : יְבִּלָּח סְצְמֶּרָת Is. 27. 10, il consumera les feuilles, ou : les herbes qui s'y trouvent; לחר כמרתר 49. 4, j'ai consumé ma force ; אֵנְכִּר מְכַלֵּח אֹרְתָם Jér. 14. 12, je veux les exterminer; פַר־פַּלָּה II Rois 13. 17, et צַר־לְכַּלֵּח II Chr. 31. 1, jusqu'à l'extermination, jusqu'à la destruction entière ; בכלוח ערנים Lév. 26. 16. (des maladies) qui consument, affaiblissent, les yeux; וַיְבֵל־בַּּדֶבֵל יִמִידֵם Ps. 78. 33, il fit leurs jours s'évanouir (se consumer) dans la vanité, c.-à-d. dans des peines, des marches pénibles, sans arriver à leur but.

Pou.: קַּלּוּ הְתְּלּוֹת דָּוֹד בֶּּךְ־יְשָׁי Ps. 72. 20, (ici) finissent les prières de David, fils de Jessé; יְבְשָׁלִיִם וְהָאֶבֶץ Gen. 2. 1, le ciel et la terre furent achevés.

קלה adj. (seulem. f. pl.). Languissant: יְכָלוֹת אֲלַיּתְם Deut. 28. 32, (tes yeux) languiront après eux (v. יְכָּלָּה verhe 2").

רָלָא לָחַשְּׁחִית : de là adv., entièrement, en totalité : יְלָּא לְחַשְּׁחִית יִלְּא בְּיִלְּא וֹלְבָּלְּת וֹלְבְּלְּת וֹלְבְּלְּת וֹלְבְּלְת וְבְּלָת וֹלְבְּלְת וְבְּלֶת וְבְּלְת וְבְּלֶת וְבִּלְת וְבְּלֶת וְבִּלְת וְבִּלְת וְבְּלֶת וְבְּלֶת וְבְּלֶת וְבִּלְת וְבְּלֶת וְבִּלֶת וְבִּלֶם וְבִּלֶם וְבִּלֶם וֹלְבִיל וֹלִי וִינִים בְּלָת וְבְּלֶם וֹלְבִיל וֹלְבּלְת וְבְּלֶם וֹלְבִיל וֹלְבְּלְת וְבְּלֶם וֹל וֹלְבְּבְּלְת וְבְּלֶם וֹל וֹלְבְּבְּלְת וְבְּלֶם וֹל וֹלְבְּבְלְת וְבְּלֶם וֹל וֹלְבְּבְּלְת וְבְּלֶם וֹל וֹלְבְּלְת וְבְּלֶם וֹל וֹלְבְּלְת וְבְּלֶם וֹלְבְיִים וֹלְבְּלֶם וֹלְבְיִים וֹלְבְּלְיִים וְבְּלֶם וֹלְבְיִים וְבְּלֶם וֹלְבְיִים וְבְּלֶם וֹלְבְיִים וְבְּלֶם וֹלְבְיִים וְבְּלֶם וֹלְבְיִים וְבְּלֶם וֹלְבְיִים וּבְּלֶם וֹבְיִים וְבְּלֶם וֹבְיִים וְבְּלֶם וֹבְּלֶם וֹלְבְיִים וְבְּלֶם וֹבְיִים וְבְּבֶּלֶם וֹבְיִים וְבִּבְּלֶם וֹלְבִים וֹלְיבִים וֹלְבִים וֹבְיִים וְבְּבֶּלְם וֹבְיִים וְבְּלֶם וִיבְּיִים בְּלְבְיִים וֹבְיִים וֹבְיִים וֹלְיִים וְבְּבָּלֶם וֹיִים וֹיִים בְּלְבִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹבְיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְבְיּים וֹיִים וֹיִים וּיִים וּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וֹיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּבְיים וּבְיים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וְיִים וּבְיים וּיוֹים וּיִים וְיוֹים וּיִים וֹיוֹים וּיוֹים וּיוּים וְיבְיים וּיוּים וּיוֹים וּיוֹים וֹיוֹים וֹיוֹים וֹייוֹים וְיוּים וּים וֹיוֹים וֹיוֹים וֹיוֹים וֹיוֹים וֹיים וֹייִים וֹיִים וֹיוֹים וּיים בּיוּים בְּיִים וֹייִים בְּיִים בְּיִים וֹיים בּיוֹים בּיי

לְּלָהְ f. (de לֵּלֶבְּ couronner). 1° Fiancée : תְּשְׁרָים pr. 2. 32, une fiancée (oublie-t-elle) sa ceinture (ע. קשִׁרִים); קשִּרִים 7. 34, la voix (le chant) de l'époux et la voix de l'épouse. — 2° Belle-fille, bru : מְּשִׁרְיִּבְ Gen. 38. 11, à Thamar, sa belle-fille; דְּשְׁהַרְּ בַּעְּהָיִר בַּעְּהָיִר צִּיִּרְיִינִי Ruth 1. 7, et ses deux belles-filles (étaient) avec elle.

ברה העלוא (v. בלא). Prison: ברה העלוא Jer. 37. 4 et 52. 31, la prison; aux deux endroits, le cheth. est הַתְּלָרִא.

קלוב m.' (ce qui est tressé). 1º Panier: קלוב מילים Amos 8. 1, un panier plein de fruits d'été. — 2º Cage מְכְלֵּוּב עָּלִיה שִׁיִּשׁ Jér. 5. 27, comme une cage (un trébuchet) pleine d'oiseaux.

ם כלום n. pr. m. I Chr. 4. 11. — 2° 27. 26.

פלוהי et keri קלוהו n. pr. m. Esdr. 10. 35.

קלולות f. pl. (de קלולות). L'état d'une femme qui est fiancée : אֲדָבַת כְּלוּלְוֹת Jér. 2. 2, l'amour pendant ton état de fiancée (pendant que tu étais fiancée).

마양 n. pr. d'une ville ou province d'Assyrie, Chaleh, Gen. 10. 11.

m. (pause בָּלִּים, plur. בָּלִּים, const.

תַּבָּלִים). De מָבָּלִים, une chose faite, fabriquée, preparée. 1º Meuble, vase, des effets: קרד פלים אַרד פַל־פַלַּר Gen. 31. 37, tu as fouillé tous mes meubles ; קַיַרַנָבֶם אֱל־תַּדוֹש על־פּבַיבם 45. 20, (que votre œil ne regrette) n'ayez pas de regret à cause de vos meubles, de tout ce qui est dans vos maisons ; בְּלֵר־כָּטָּף וּכְלֵר וָדָב Exod. 3. 22, des vases d'argent et d'or ; כַּלֵּר בַיח־יַר Jér. 27. 16, les vases de la maison de Dieu ; לפואר תלר בי Is. 52. 11. (vous Lévites) qui portez les vases de l'Eternel (de son temple), ou : Israel qui porte les armes de Dieu, ou sa loi; בלר גולח להי Jer. 46. 19, prépare-toi des effets pour l'exil; פָּבָלָר רוֹצֵּר Ps. 2. 9, comme le vase d'un potier. — 2º Habit, vetement : בְּלִר־נֶבֶר Deut. 22. 5, un ha-. Is. 61 וְכַבַּלֵּח הַּלְּהַה בַּלֵּיהַ ; Is. 64 10, et comme une épouse qui se pare de ses vêtements, ou : de ses bijoux; וּכְלֵּר חֲבָּקַר II Sam. 24. 22, et les jougs de bœufs. — 3º Vaisseau pour naviguer: וּבְּכַלֵּי־גֹמָא Is. 18. 2, et sur des vaisseaux de jonc. — 4º Instrument : בְּלֵי־שְׁיִר Amos 6. 5, des instruments de musique; בְּבָלִי־נַבֶּל Ps. 71. 22, sur l'instrument : nebel (psaltérion?); וּכְלֵּר ועמו Is. 13. 5, et les instruments de sa fureur. — 5° Arme : תַּלֵר חַפָּס Gen. 49. 5, des armes de la violence : מַא־נָא כֵּלֶרף Gen. 27.3, prends, je te prie, tes armes; קלֵי כְּלְחָבָּת Jug. 18. 11, armes de guerre ; רבורי פונים Ps. 7. 14, des armes meurtrieres; נמא כליד I Sam. 14. 1, 6, celui qui portait ses armes, son écuyer : מיהו וא gtr. 39. 2, son arsenal, on son gardemeuble (v. 1°).

לליא (ע. קליא). (ערפיניי).

יְבֶּבְיוֹ (v. בְּלֵיוֹן) Extermination : בְיָבִּב אָל בְּלָיָת Aboth, une famine meurtrière, qui extermine tout.

לְלְיִה (seulem. plur. הְלְּרִיה, const. הְלְּרִיה, rac. הְלָּרִיה (בְּלִּרִיה, rac. הַבְּלִּרִיה (בְּלִּרִיה בַּבְּרִיה בַּבְּלִּרִיה בַּבְּרִיה בַּבְּרִיה בַּבְּרִיה בַּבְּרִיה בַּרִיה בַּבְּרִיה בַּרִיה בּרִיה בּרְיה בּרִיה בּיבְּיה בּרִיה בּיבְּיה בּרִיה בּרִיה בּרְיה בּרִיה בּיה בּרִיה בּרְיה בּיה בּרִיה בּרְיה בּרִיה בּיבְּיה בּרִיה בּיבְיה בּרִיה בּרְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּייה בְּבְּייה בְּייה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה

c.-à-d. le meilleur, la fleur du froment; בְּבֶּיְהִי נְבֶּב Jér. 11. 20, Dieu qui sonde les reins (siége des passions) et le cœur; בְּלִיבְיִר בְּבַוּקִר Job 19. 27, mes reins, mes entrailles, languissent dans mon corps (v. בַּיִר.).

קליון היריץ: m. 1° Extermination : אָלִיוֹן Is. 10. 22, l'extermination, la ruine, est décrétée. — 2° וְכִלְּיוֹן שֵינֵים Deut. 28. 65, et affaiblissement des yeux (des yeux languissants), v. הַלָּבוּ

וֹףְלְּחִי n. pr. Chelion, fils d'Elimelech, Ruth 1. 2.

קליל adj. (const. בְּלִיל, fém. const. וכלילה (פלילה). 1º Parfait : יבליל יפר Ez. 28. 12, et parfait en beaute ; בְּלִילֵת יִפָּר Lament. 2. 15, (cette ville) d'une beaute parfaite; פר פַלִּיל הוּא פַּוַזְרַיִי Ez. 16. 14, car ta beauté était parfaite par la parure (que j'avais mise sur toi). — 2º Tout, entier, comme subst. : בָּלִרל־הַוְקֵרר Jug. 20. 40, le tout de la ville, la ville tout entière; selon d'autres: la ruine, c.-à-d. l'incendie, la fumée de la ville; בָּלָּרַל הַלֶּח Exod. 39, 22, le tout, toute la robe, était de laine bleue, ou d'hyacinthe. — 3° Un sacrifice qu'on brûle entièrement, holocauste : יְבַלִּרל צֵל־בִּוֹבְתָּדָּ Deut. 33. 10, (ils mettent) l'holocauste sur ton autel; טולה וכליל Ps. 51. 21, holocauste continuel (de tous les jours) et holocauste extraordinaire.—4° Adv. Entièrement, tout à fait : יְדַוּאֵלָרלָרם כָּלָרל ותלק Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes, ou entièrement; בלרל מַקְפָבר Lév. 6. 15, elle s'en ira en fumée (brûlera) entièrement (sur l'autel).

לְכַּלְּ n. pr. Chalcol, fils de Scrah, I Chr. 2. 6.

. (פְּלְבֵּל Pi. פוּל Nourriture (v. פוּל, Pi. פּלְה.). Ez. פָבֵלוּ דְפָרָד: Rendre parfait בְּלֹל Provers 44) ils ont achevé ta (מוֹל אַר)

27. 4, מֶלְלוּי) vers. 11) ils ont achevé ta beauté, ils l'ont rendue parfaite. — 2° Orner, couronner; de là מָלִיז fiancée.

Pou.: הְתְּבְּקְרֵגוּ I Rois 20. 27, (les énfants d'Israel) furent passés en revue, et ils étaient au complet, aucun ne manquait (v. le même ex. à סער.).

לְלֵלְּם chald. Schaph. שַּׁבְּלֵּלְה. Finir, achever: מְּנֶדְיּלְ וְשֵׁבְלְלֵּחְ Esdr. 5. 11, il l'a bâti et achevé; מְּנֶדְיּלְ וְשָׁבְלְלָּחֵ 5. 9, et de rétablir, d'achever ces murailles; passif: מְנֵדְיִּ אִשַּׁבְלָלֹּרּ 4. 13, (keri נְשִׁבְּלַלֹּרּ (שֵׁבְלַלֹּרּ) lorsque les murailles seront achevées.

קלל n. pr. m. Esdr. 10. 30.

Hoph.: וְלֹאֵ דְּרְכַלְמְנֵי I Sam. 25. 15, nous n'avons pas été offensés; שנה אים Jér. 14. 3, ils ont été confus et

décus de leur espérance.

קלְמֵר n. pr. Chelmad, nom d'une ville ou d'un pays, Ez. 27. 23.

לְּלֶּהָה f. Honte, confusion, opprobre: בְּלְּמָּה Ps. 69. 8, la confusion a couvert mon visage; בְּלְּהָּבְּה 35. 26, qu'ils soient (vetus) couverts de honte et d'opprobre; לא רפג Mich. 2. 6, pour qu'il ne s'attire pas des opprobres (car celui qui viendrait les avertir serait insulté par eux).

קלמות f. Honte : קלמות Jér. 23. 40, et une honte éternelle.

et בּלְנָה n. pr. Chalneh, une

ville d'Assyrie, Gen. 10. 10, Amos 6. 2, (Is. 10. 9, 2) Ctésiphon (?).

י פְּבֵּח מְּלַפֵּי הָסָר : prépos. Vers לְלַפֵּי penche vers la miséricorde.

קְּמֶרִי : Ps. 63. 2, מַמָּה לְּהְ רְשֶׂרִי Ps. 63. 2, ma chair languit, soupire, après toi.

יבל אַדָּח בַּמָּח (ע. הַיִּח): מַלְּאַדִּח בַּעָּקּה הַבְּּח Aboth, combien d'autant plus, à plus forte raison.

(v. מָּת chald.). לְּלָּהוֹ

תְּחָהָם (le soupirant, languissant)
n. pr. 1° Chimham, fils de Berzellaï,
II Sam. 19. 38; קַּמְהָם 19. 41. —
2° Nom d'un endroit, Jér. 41. 47;
selon d'autres, la aussi le nom d'un
homme (v. בַּבְּיִבָּיִם).

קמן prép. Les mêmes significations que יביו : ביי Ps. 73. 15, (si je disais) je veux parler ainsi (comme les imples); avec le pronom : פָמוֹנְי כָמוֹךְ I Rois 22. 4, (ainsi) moi comme toi (je ferai ce que tu feras); פַמיֹךְ כְמוֹיָדֶם Jug. 8. 18, (comme toi ainsi eux) ils étaient comme toi ; right-imp Job 12. 3, des choses, ou des paroles, pareilles ; ביר אַבֶּן Exod. 15. 15, comme une pierre; וּכְמוֹ חַשֵּׁחֵר עֵלָה Gen. 19. 15, et lorsque le matin (le jour) se leva (à la pointe du jour); מָבוֹ רַלַּרְטוּ וּלַרָטוּ Is. 26. 18, et lorsque nous avons enfanté, c'était du vent, ou : nous avons enfanté comme du vent (rien que du vent).

15. 28. נְבַשֹּׁן נַדְּשֶׁרָ הַיּבֶּבֶּן 15. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un sleau, un bâton.

בְּיִלְי Cacher: part. pass. אָרָא בְּילָהְי בְּילָהְי Deut. 32. 34, tout cela n'estil pas caché chez moi, conservé, renferiné, dans ma pensée?

קְּמֶר (Kal inusité, brûler, v. יְהָמֵר) Niph. Etre brûlé, noir : ישיבים פְּתַשוּר בּהְידּה Lament. 5. 10, notre peau est brûlée, noircie comme un four (par la faim); au fig.: בְּבָיה עָבְּבְּיה וֹנְבְּיִה וֹנְבְּיִה וֹנְבְּיִה עַבְּבְּיה וֹנְבְיִה עַבְּבְּיה וֹנְבְיִה עַבְּבְּיה וֹנִבְּיִה עַבְּבְּיה וֹנִבְּיִה עַבְּבְּיה עַבְּבְיה בַּבְבְיה עַבְּיִה עַבְּבְיה עַבְּיִה עַבְּיה עַבְּיִה עַבְּיה עַבְּיִה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיִה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְיה עַבְּיה עבּיה עב

קְּלָּרִים m. pl. Les prêtres idolatres, parce qu'ils portaient des habits noirs (v. דְּהָשׁבְּיִח בּיִּבְּיִח וּ וֹנְשְּבָּיח וּ וֹנְבְּיִח וּ וֹנִים וּ וֹנִים וּ Osée 10. 5, et les prêtres de cette idole, qui en faisaient leurjoie (seront dans les larmes). V. le même exemple à יוּרֹב ' צוֹנְיִים וּ וֹנִייִם וּ בִּיִּיִם וּיִּבְּיִּים וּ בִּיִּיִם וּ בִּיִּיִם וּ בִּיִּיִם וּ בּיִּבְּיִים וּ בּיִּבְּיִים וּ בְּיִיִּים וּ בּיִּבְּיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בִּיִּיִם וּ בּיִבְּיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בּיִּים וּ בּיִבְּיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בִּיִּיִם וּ בִּיִּיִם וּ בּיִבְּיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בִּיבִּים וּ בּיִבְיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בּיִבְּיִים וּ בְּיִבְּיִים וּ בְּיִיִּים בּיִבְּיִים וּ בְּיִבְּיִים וּ בְּיִבְּיִים וּ בִּיִּים וּ בְּיִיִּים בּיִּבְיִים וּ בְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיּבְּיִים בּיּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בּיּבְּיִים בּיּבְּיִים בּיּבְּיִים בּיִּים בּיִּים בּיּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּבְּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִיִים בּיִים בּייִים בּיּיִים בּייִים בּייִים בְּיִים בּייִים בּיִּיִים בְּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בּיִּים בּייִים בּיּיִים בּייִּים בּייִים בּיּיִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייבּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיּיבִייבּיים בּייבּיבּיים בּייִיבּייבּיים בּייבִיים בּייִיבְּייִים בּייִייִייִייּי

3. 5, que tout ce qui noircit le jour, les vapeurs ou les éclipses, l'effrayent ou le rendent effroyable (עַבֶּיר, פַּנִיר, selon d'autres, est préfixe (ע. פֿפּיר): les amertumes, les calamités des jours (עַרִירָיר).

אין (rac. פטן) 4° Adj. Droit, loyal, sincère : בַּנִים אַנַחָני Gen. 42. 11, nous sommes droits, sincères ; לארכַן בַּנַיִין Is. 16. 6, ses mensonges (ou ses pensées) ne sont pas droits, sont vains, insensés (v. IV מר (ער 2° Adv. a) Bien : לא־כֵּן עמים לפים II Rois 7. 9, nous ne faisons pas bien ; פַן רְבַּרָהַ Exod. 10. 29, tu as bien dit (tu as dit comme je vais faire); אַשָּׁר מַן־עַשׂוּ Eccl. 8. 10, (les justes) qui ont bien agi (qui ont fait le bien); b) ainsi, de cette manière: בַּרְ־דָּרָא Job 5. 27, c'est ainsi ; פָּרְבַרֵיכָם כֶּן־רוּא Jos. 2. 21, qu'il soit fait comme vous le dites, exact. selon vos paroles, ainsi il sera (fait); וֵיְרָזִּי־בֵּן Gen. 1, 7, et cela se fit ainsi ; לא־יַצְטָרו כֵן בִּטְקוֹמֵני Gen. 29. 26, il ne se fait pas de cette manière (ceci n'est pas l'usage) dans notre ville; וְנָם־טָשׁאוּל אָבִי יֹדֶע פַן I Sam. 23. 17, et mon pere Saul aussi sait ainsi (sait qu'il 'est'ainsi); פַּרְ תַּבְּעֶשׁר וִּבַּרְתָּ Gen. 18. 5, fais ainsi comme tu as dit; aussi sans le > de comparaison : ירשטיבר בד ברק Jug. 5. 15, et Issachar ainsi que Barak, ou : Issachar (toute la tribu) suivait Barak (de même que ses chefs suivaient Deborah); פריינברוף ניים מאָבץ פַן Is. 55. 9, mais (autant que) les cieux sont élevés au-dessus de la terre (de la même manière), autant (mes voies sont élevées au-dessus de vos voies); לא־כן אַנֹכִי עַמַּדִי Job 9. 35, je ne suis pas ainsi en moi-même, je ne suis pas tel qu'on me croit ; לאַ־בַא בן עַצֵּר אַלְּמְוִּים I Rois 10. 12, il n'est jamais arrivé de cette sorte de bois de sandal, ou de corail (un bois aussi beau); אם־שׁלַמִים וְכֵּן רַבִּים Nah. 1. 12, (quoi qu'ils soient forts et en aussi grand nombre) quelque forts et nombreux qu'ils soient; c) autant, en si grand nombre ; בון אַרְבֶּח פָּמֹדוּוּ Exod. 10. 14, un si grand nombre de sauterelles; וַלאַ־טָּצָאוּ לַחֲם כָּן Jug. 21. 14, mais ils n'ont pas trouvé autant (de femmes qu'ils auraient voulu), ou : de cette manière; d) a lv. de temps: פַן יַמְלָאוּי ימי מרוקידען Esth 2. 12, autant duraient, ou alors finissaient, les jours de leurs onctions ; קראוּ לָחֵם כֵּן חָלְכוּ מִפְּנֵיחַם Osée 11. 2, (autant de fois) plus (les prophètes) les ont appelés, (autant de fois) plus ils se sont éloignés d'eux; מָבֹאֵכֶם יוערר פון מינאון אווו I Sam. 9. 13, des que vous entrerez dans la ville (aussitot) vous le trouverez ; הַּמָּחוֹי בָאוּ בֵּן הַמָּחוֹי Ps. 48. 6, ils le virent, et aussitôt (à l'instant) ils furent consternés; e) comme, de même que : בַּן אָרֵבוּ לָטיִבּ Jér. 14. 10, de même qu'ils ont aimé à errer, etc. (de même Dieu rappellera leurs iniquités dans son souvenir).

 Is. 8. 6, 7, parce que (ce peuple) a rejeté, etc., pour cela le Seigneur (fera monter vers lui, etc.). — Les prophètes l'emploient souvent quand ils passent des menaces aux consolations et aux promesses : לַכָן כֹּדר־אָמָר אֲדֹנָי Is. 10. 24, malgré cela, ainsi parle le Seigneur (ne לכן העדרים באים; Jer. 16. 14, cependant le temps viendra (qu'on ne dira plus, etc.); צל־פַר le même que על-פון יעוב-איש : לבן Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme quittera (son père et sa mère) ; על־פֵּן חָרָה אַה־רֵי Is. 5. 25, c'est pour cela que la colère de l'Eternel s'est allumée; צַל־עָּן לֹא־יַקְמוּ רָטַׁוּעִים Ps. 1. 5, c'est pourquoi les impies ne subsisteront pas au jugement (au jour du jugement) ; פרי parce que : פרי parce que על־בַּן עַבָּרָחָם Gen. 18.5, parce que vous לופי venus; פרייבליפן לארנחפויה 38. 26, parce que je ne l'ai pas donnée pour épouse; פריפון לא jusqu'à présent : פריפון קוּרְתִּר Néh. 2. 16, je ne l'avais pas dit (jusqu'à présent) jusqu'alors.

קְּנָה (Kal inusité) Pi. Nommer, qualifier quelqu'un d'un nom qui platt, qui flatte : וְבָשֵׁם יְשִׁיְאֵל וְבַשֵּׁם וֹא זֹבְיָאָל וֹג 44. 5, il se qualifiera (il se fera gloire) du nom d'Israel; אַבּהָּן וֹלִא יִדְעָהָּוֹנ 45. 4, je t'ai nommé, désigné, et tu ne m'as pas connu; אַבּיְאָרָם לֹא אַבּנְן Job 32. 21, je ne donnerai point à l'homme (des noms) des qualifications glorieuses (jo ne le flatterai pas).

n. pr. d'une ville, Channeh, Ez. 27. 23.

קבּה גּשָׁר־נְסְעָה וְסִינָה Rejeton: יְבִיה גְּשָׁר־נְסְעָה Ps. 80. 16, et le rejeton, ou l'arbrisseau, que ta droite a planté; selon d'autres, impér. de la rac. בַּשָּׁ: et protége, ou fortifie, (la vigne, יְשָּׁנָּ) que ta droite a plantée.

קְנְהְוֹת pl. Ceux qui portent le même titre, collègues : מְנְיְהָיִה יִשְּׁיִה (keri בְּנְיִהְיּה) Esdr. 4. 7, et les autres qui avaient les mêmes noms, c.-à-d. titres; qui étaient du même conseil; ou : ses autres amis (v. תַּבָּה -Sing : מָבָּר)).

שבי פל ח. (pl. בלידים et היותים). Un instrument à cordes, la harpe ou la guitare : אַבִּר בְּלַ־תֹּמְשׁ מָחִיר Gen. 4. 21, le père (le premier) de tous les joueurs de harpe; אַלִּים מְּמִרוֹיִדִים Ps. 137. 2, nous avons suspendu nos harpes.

הְנְיְהוֹ n. pr. Jechonias, fils de Joakim, roi de Juda, Jér. 22. 24; le même que קינין.

(עַנָּיִי (v. rapa)).

יְבְיָּיִ (protecteur) n. pr. m. Néh. 9.4.

(que Dieu protége) n. pr. m. II Chr. 31. 12.

ትግንንን n. pr. m. I Chr. 15. 22.

Pi. Le même que Kal: יְכַּיְמְרָּהְי אֶּרְכָּם Ez. 22. 21, je vous rassemblerai; יְרְיִהְי Ps. 147. 2, il rassemblera ceux d'Israel qui sont dispersés, en exil.

Hithph.: Is. 28. 20, et la couverture sera trop étroite lorsqu'on voudra se rassembler dessous (elle ne pourra en couvrir deux); d'autres traduisent: trop courte pour s'en envelopper.

Niph.: * לְּמִרֶּקְלֵּיךְ Aboth, pour que tu sois reçu, que tu puisses entrer, dans l'intérieur du palais.

הְנְּטְרָת בְּנְלְּכְתְ הְּנְּיְלֶּתְ בְּנְלְּכְתְ הַנְּלְּכְתְ בְּנְלְּכְתְ בְּנְלְּכְתְ בְּנְלְּכְתְ בְּנְלְּכְתְ Aboth, les hommes de la grande assemblée (du grand synode); בַּיִח הַשְּנְיָבָת la maison où on s'assemble pour prier, la synagogue.

 אָסְפּר מַאָּרֶץ מִנְּעֵהְ (douteux): אָסְפּר מַאָּרֶץ מִנְּעֵהְ Jér. 10. 17, retire de la terre ton humiliation, c.-à-d. (toi Babylone) tu n'humilieras plus les autres nations; selon d'autres: (toi Jérusalem) ramasse tes effets, ou tes marchandises (v. מַנְבֵּיִרְיִּבְיִר.).

1227 n. pr. 1º Chanaan, fils de Ham, souche des Chananéens, Gen. 9. 18. - 2° Le pays de Chanaan : כֹל ישָׁבֵר כְנָעֵן Exod. 15. 15, tous les habitants de Chanaan; aussi בָּאָרֶעְ־כְּנָעַן Gen. 13. 12, dans la terre de Chanaan ; et le peuple : מַנען בְּיֵדוֹ Osée 12. 8, Chanaan (a) dans sa main (une balance trompeuse); aussi les Phéniciens, Is. 23. 11 ; aussi Chanaan, terre des Philistins, Soph. 2. 5. — ישמר קניבן Is. 19. 18, la langue chananéenne, c.-à-d. la langue hébraique. — 3° Marchand : בְּנְצֵנִידָוֹ נְכְבָּדֵּיד אבץ Is. 23. 8, les marchands (de Tyr) étaient les hommes les plus considérés du monde.

ת בַּנְעָנָה n. pr. m. 1° I Chr. 7. 10. — 2° II Chr. 18. 10.

תמנים (ל. לבנינים, pl. מנפנים). 1° Chananéen: מנפנים Gen. 24. 3, (aucune) des filles du peuple chananéen; בנפני Exod. 3. 17, le pays des Chananéens; אָרֶץ דַוּקנְבָנִים Gen. 38. 2, un homme chananéen. — 2° Marchand: וְלַאַרִיִּדְיִּדְיִים בַּין בְּנַבַנִים Job 40. 30, les marchands se la partageront-ils! בְנַבְּנִי מִיד בְּנִבְּנִים Zach. 14. 21, il n'y aura plus de marchand (dans la maison de l'Eternel).

אוף אוף אוף אוף בור בור בין אוף זור. 30. 20, tes docteurs (prophètes) ne se cacheront plus (ils pourront enseigner publiquement), ou: Dieu qui t'enseigne ne se cachera plus, ou: il ne disparattra plus, ne s'éloignera plus de devant toi; selon d'autres, arite : la pluie ne disparattra, ne te manquera plus (v. מיניף).

 seaux); וּבְעֵל חִכְּוַמָּרִם Eccl. 10. 20, l'être avec deux ailes (l'oiseau); בַּנַהַ אֱל־כָּנַהַ I Rois 6. 27, une aile près de l'autre; פּוּמֵי־רוּהָז Ps. 18. 11, les ailes du vent; בְּנְפֵּר־שָׁחֵר 139. 9, les ailes de l'aurore ; au sig.: pour secours et protection; Ps. 17, 8, couvre-moi מצל מנפיף הסחירני sous l'ombre de tes ailes; אַשֶּר־בָּאַרוּ Ruth, 2. 12, sous les לְחֵסוֹת מְּחַתְּרְבְּנָמָרוּ ailes duquel tu es venue te réfugier; יק קימיר קנקיד Is. 8. 8, l'étendue des ailes (de l'armée). — 2º Bord, bout : - and ו המערל I Sam. 24. 5, le bord de sa casaque; על-פנפר בנדידום Nomb. 15. 38, aux bouts, coins, de leurs vêtements; aussi seul: בָּכְנֶח אָרשׁ רָדוּדָר Zach. 8. 23, (ils saisiront) un Juif par le pan de son habit; יְלֹא יְנֵלֵּח מְנַם אָבִיר Deut. 23. 1, et il ne découvrira point le bord de la couverture de son père, c.-à-d. ne souillera point sa couche nuptiale; אַּמַרַשָּׁיאַ בנקה על־אַמְהָה Ruth 3. 9, étends tes ailes (ou ta couverture) sur ta servante, c.-à-d. partage ton lit avec elle, épousela; מְּנֵנְהְ דְאָרֵץ Is. 24. 16, du bord, de l'extremité, de la terre; אֵרְמָּנת פֵּנְמוֹת תאביץ Ez. 7. 2, les quatre coins du pays; וַעל פוַף שִׁקּוּצִים מְשׁבֵם Dan. 9. 27, et il sera désolé à cause de l'étendue des abominations, ou : à cause des idoles sur le haut, le sommet du temple; selon d'autres , בל יַד coinme צל כְּנַבְּן: par la faute de ceux qui font des choses abominables, la nation sera désolée, sera dans le malheur. — 3º Oiseau: ל צפור בל־בֶּנְם Gen. 7. 14, tous les oiseaux; tout ce qui vole dans l'air.

ת הַנְּרָת n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35; de la יִם־פּנְיָה Nomb. 34. 11, la mer de Genéreth (מַנְרוֹת I Rois 15. 20, et מַנְרוֹת Jos. 11. 2).

לְבְלֵשׁ chald. (v. בַּיָּשׁ héb.). Assembler: מְּבְּלִשׁ Dan. 3. 2. (le roi) envoya un ordre pour assembler(les satrapes). Ithp.: מַאַדִין מְחְמַנִּשִׁין Dan. 3. 3. alors (les satrapes) s'assemblèrent.

בריר על : (במא Trone (pour בריר על : בריר על בי מא Exod. 17. 16, car la main sur le

trône de Dieu, c.-à-d. Dieu a juré par son trône.

רְיוֹם דַעָּטָא רָבֹא בַּדְיּא מָיִּג מָּא רָבֹא בְּיִתּוֹ רַעְּטָּא רָבֹא בִּיתוּ Prov. 7. 20, il ne reviendra a sa maison qu'a la fête (à la nouvelle lune, de רְּטָבָּ pourrir, cacher; selon les autres: à la pleine lune); בְּעָבָּי רְיִוֹם דְעָנֵי Ps. 81. 4, à la nouvelle lune, jour de notre fête; d'autres traduisent aux deux endroits: le jour, l'époque fixe.

בְּשְרֵיבְ chald. (v. בְּשְׁבִּי Chaldéen : נְבּיבַּרְנְצֵּר מֶלֶךְ בְּּבֶל בַּסְרָּיאָ Esdr. 5. 12, Nebuchadnezar, roi de Babylone, Chaldéen.

רְּכָּיִת מְלּוֹן צָרוּם: Prov. 12. 16, mais l'homme prudent cache l'injure (qu'il reçoit; בַּיַבְּי בָּיַבְּי 12. 23, (l'homme prudent) cache sa science; et part. pass.: דְּבָּיִה Ps. 32. 1, l'homme couvert en fait de péchés, c.-a-d. dont le péché est couvert, pardonné.

Pi. Couvrir, pardonner, cacher: יְכִּפָּח אֶח־בֵּין חָאָרֶץ Exod. 10. 5, (les sauterelles) couvriront la surface de la terre; יָתְכָס עַלֵּיחָם תַאָרָץ Nomb. 16. 33, la terre les couvrit, enveloppa ; avec > : וו בְּנֵיִם כְּיָם מְכָּפִים Is. 11. 9, comme les eaux couvrent le fond de la mer; יְּבְּפָּתוּי בְּמֵשְר Lév. 17, 13, et il couvrira (le sang) de terre; avec un double acc.: יְעֵיםׁם רַכְּפָּר־בָּגַר Ez. 18. 7, et s'il couvre de vetements celui qui était nu; la personne avec בַּבְּכָם: בּ et la chose avec בּבָּבָם עלינא בצלפות Ps. 44. 20, tu nous as couverts de l'ombre de la mort; la personne avec אין et la chose à l'ucc.: בים הוא et la chose à l'ucc.: בים הוא פיל עליד בסר Ez. 24. 7, pour le couvrir de

terre (où il aurait été couvert de terre); Ps. 85. 3, tu as couvert בְּשִׁיתֵּם בַל־חֲשָּאַתָם (pardonné) tous leurs péchés; אַלֵּידָה בפרקד 143. 9, à toi, je (les découvre, à toi je découvre) ce que je cache (aux hommes); d'autres l'expliquent comme : חָסִּיחִי ; j'espère, j'ai confiance, en toi ; אם־כִּפִּיחִי כְאַדָם פּּשָׁעֵי Joh 31.33, si j'ai caché mon péché comme les hommes (font d'ordinaire), ou : comme Adam (l'a fait); וּמְפָּנֵר מִסָּרד־אֹמָל 23.17, et (parce qu')il n'a pas caché l'obscurité à mon visage (qu'il ne m'a pas préservé de tant de malheurs) ; ילא־חַכַּפָּח עֵלָּיו Deut. 13. 9, ne le couvre pas, ne cherche pas à cacher son crime.

Pou. passif: הָּלְּיִים צְּלָּה Ps. 80.11, les montagnes ont été couvertes de son ombre: יְדִיּלְבְיִּם כְּבְּשִּׁים מְּנְשִּים וֹ I Chr. 21. 16, et les anciens couverts de cilices; Gen. 7. 19, et toutes les montagnes furent couvertes.

Niph. Même signif.: בְּיִבְּיר נַּבְּיִר נַבְּיִר בַּנְיר בּנְבְיר בּנְבִיר בּנִבְּיר בּנְבִיר בּנִבְּיר בּנִבְּיר בּנְבִיר בּנִבְּיר בּנְבִיר בּנְבִיר בּנִבְּיר בּנִבְּיר בּנְבִיר בּנִבְּיר בּנְבִיר בּנְבִיר בּנִבְּיר בּנִבְּיר בּנְבִיר בּנְבְיר בּנְבִיר בּנְבִיר בּנְבִיר בּנְבִיר בּנְבִיר בּנְבִיר בּנְבְיר בּנְבִיר בּנְבְיר בּנְבִיר בּנְבִיר בּנְבְיר בּבְּיר בּיבְּיר בּבְּיר בּיר בּבְּיר בּיר בּבְּיר בּבְיר בּבְּיר בּבְּיר בּבְּיר בּבְּיר בּבּיי בּבְּיי בּבְיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבְייי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבּיי בּבְּיי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְּיי בּבְייי בּבְייי בּבְּיי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבּייי בּבְּייי בּבְייי בּבְּייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְּייי בּבְּייי בּבְּייי בּבְייי בּבְּייי בּבְייי בּבְייי בּבְּייי בּבְּייי בּבְייי בּבְּייי בּבְייי בּבְּייי בּבְייי בּבְייי בּבְּייי בּבְּייי בּבְּייי בּבְּייי בּבְּייי בּבְּייי בּבְייי בּבְיייי בּבְיייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּיבְייי בּבְייי בּבְיייי בּיבְיייי בּיבְיייי בּיבְיייי בּיבְיייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבּ

Hithp. Se couvrir: בְּבַּעֲשֵׁרְםּוּ בְּּנִשְׁרִם בְּּבְּעַשֵּׁרְם וּלֹא רְחְכֵּסוּ בְּבַעֲשֵׁרְם וּלֹא רִחְבַּסוּ בּּבּעִשִּרים וּלֹא פּר נוּא ne pourront se couvrir, s'envelopper, de leur travail, de ce qu'ils ont fait; בַּאָרְם וַמִּאָרָם הַשָּׁבִּים Gen. 24.65, elle prit son voile et se couvrit; יְרְהַבָּטוּ Jon. 3.8, qu'ils se couvrent de sacs.

ענפֿא (א. לפֿע.) (לפֿע.

אָרְסְיּי : יְּמְסָּיּ : Gouverture (מְּסָיּי : אָרָהְיּשׁ אוֹת (מְּסָרִי : אַרָּשְׁיּא Nomb. 4. 6, une couverture de peau de tachasch (י. שֹׁתַיִּא).

הידיא f. Couverture, vêtement: בְּרַיָּדְא הַבְּיָּהְיּח בְּבַּיְהִיּח בְּבַּיְהִיּח בְּבַּיְהִיּח בְּבַּיְהִיּח בְּבַּיְהִיּח בְּבַּיְהִיּח בְּבַּיְהִיּח בַּפְיִרִיה (de quoi se במירוד (les mille pièces d'argent) sera pour toi une couverture sur les yeux, c.-a-d. un cadeau d'indemnité, de réconciliation, pour tout ce qu'on t'a fait, ou : ceci est un voile sur les yeux devant tout ceux qui seront avec toi (ils ne pourront plus te calomnier); d'autres expliquent : achète avec cet argent un voile, ou un habit, qui flatte les yeux, qui soit très beau; אָשֶׁר אָשֶׁר אָשֶׁר אָשֶׁר אָשֶׁר אָשֶׁר אָשֶׁר אָשֶׁר אַשָּׁר אָשָׁר אָשָּׁר אָשָּר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּר אָשָּׁר אָשָּר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אָשְׁר אָשְׁר אָשִׁר אָשְׁר אָשִׁר אָשִּׁר אָשִׁר אָשִׁר אָשִׁר אָשִּׁר אָשִׁר אָשִר אָשִׁר אָב אָשִׁר אָשִּי אָשִׁר אָי אָשְׁר אָשִׁר אָשִּי אָשְׁר אָשִּי אָשְׁר אָשִּי אָשְׁר אָשִּי אָשְׁר אָשִׁר אָשִּי אָשְׁר אָשִׁר אָשִּי אָשְׁר אָשִּי אָשִּי אָשְׁר אָשִׁר אָשִׁר אָשְׁר אָשִּי אָשְׁי אָשְׁר אָשְׁר אָשְׁר אָשְׁר אָשִׁר אָשִׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָּשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָּשְׁי אָּשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָשְׁי אָ

קרְמָּח בָּאֵשׁ Couper, renverser: שְּׂרְמָּח בְּאַשׁ Ps. 80. 17, elle a été brûléo par le feu, et coupée; קסיִּדִים קסיִּדִים Is. 33. 12, des épines coupées.

ירְשַׁלְתֵּח . 1° Sot, fou, insensé; souvent l'idée d'impiété s'y ajoute: רְשַׁלְתֵּח Prov. 1. 32, et la prospérité ou l'insouciance des insensés les perdra; תַּמְסִיל בַּחִשָּׁהְ הַיּלַבְּה רַּיּלֵבְּה בְּרַכִּיל בַּחִשָּׁהְ הִיּלֵבְּן בַּרַל בַּרָּעָי הַיּלְבָּן בַּרָּלִים הַּיְבָּי (בַּרָע נְסִילִּים מַּרְר בַיְרָע וְסִילִּים מַּרְר בַיִּרע וְסִילִּים מַּרְר בַיִּרע וְסִילִים מַּרְר בַיִּרע וְסִילִים מַּרְר בַיִּרע וְסִילִים מַּרָּר בַיִּרע וְסִילִים מַּרָּר בַּיְרָע וְסִילִּים מַּרָּר בַּיִרע וְסִילִים מַּרָּר בַּיְרָע וְסִילִים מַּרָּר בַּיְרָע וְסִילִים מַּרָּר בַּיְרָע וְסִילִּים מַּרָּר בַּיְרָע וְסִילִּים מַּרָּר בַּיִרע וְסִילִּים מַּרָּר בַּיִרע וְסִילִּים מַּרָּר בַּיְרָע וְּסִילְים מִּרָּר בַּיְרָע וְּסִילִּים מְּעָּבְים מַּרְּיִים מְּעָּבְיִים מְּיִּבְּיִים מְּיִבְּיִים וְּעָּבְיִים מְּיִבְּיִים מְּיִים מְּיִּבְיִים מְּיִּבְיִים מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִּבְיִים מְּיִבְּיִּים מְּיִּבְּיִים מְּיִּבְיִּם מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִם וְיִים וְיִּבְּיִם וְּבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִם וְּחִים וּיִים וּבְּיִים מְּיִבְּיִים מְיִּבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִם וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים מִּיִים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְיים וּבְּיים וּבּיים וּיִים וּבְּיים וּבְּיִים וּיִּים וּיִים וּיִייִים וּיִים וּיִייִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִיים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִיים וּיִים וּיִּייִים וּיִים וּיִים

2º Nom d'une étoile, l'Orion (chald. 2º Nom d'une étoile, l'Orion (chald. פְּשֵׁרוֹ בְּשֵׁרֵ בְּיִבְּיִר וֹ וְפִרְלָא Job 9. 9, qui a créé les étoiles de l'Ourse, de l'Orion et des Pléiades; הוֹשְׁבֶּיבוֹ אַרְילֹ בְּשָׁרֵי Job 38. 31, où peux-tu dissoudre, ouvrir, les liens de l'Orion? Is. 13. 10, les étoiles du ciel et ses Orions, c.-à-d. les étoiles grandes, brillantes, comme l'Orion, ou: l'Orion et les étoiles qui se groupent autour de lui.

לְּסִיל n. pr. Chesil, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 30.

קְּלְלְּוֹתְ לְּכִּילְּוֹתְ f. Folie: אֲשֶׁת בְּסִילְּוּתְ Prov. 9. 13, la femme de la folie, la femme folle, insensée.

בְּצֵרה (devenir insensé: בְּצֵרה (בְּצָרה (בּצָרה (בּצַרה (בּצָרה (בּצָרה (בּצָרה (בּצַרה (בּצרה (בּברה (בּצרה (בּברה (בּצרה (בּברה (בברה (בּברה (בּברה (בּברה (בּברה (בּברה (בּברה (בּברה (בּברה (בּב

וויבש פּרְּטָח: Flanc: (מְּטָלִרם). ל. 45. 27, et il est devenu gros et gras, litter. il a eu de la graisse sur le flanc; אַשֶּׁרְ בַּלְּרִם, Lév. 3. 4, (la graisse) qui couvre les flancs; יבַי מָלְאַרּ נִקְלָּהְ נִקְלָּהְ Ps. 38. 8, car mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, ou mes flancs sont couverts de plaies degouttantes (v. I הַלָּבָּי.)

א בְּסְלֵּו m. Nom du neuvième mois: לַחְיָשׁ תַּבְּּטְלֵּוּ Zach. 7. 1. (le quatrième jour) du neuvième mois, qui est le mois de chislew, correspondant à novembre-décembre.

קְּלְלוֹן (espérance) n. pr. d'un endroit aux frontières de Juda, Cheslon; nommé aussi דַרִּיצִירִם Jos. 15. 10.

וֹלְסְלְּיוֹ n. pr. Elidad, fils de Cheslon, Nomb. 34. 21.

הוֹלְּכְלְּיׁת. pr. d'une ville appartenant à la tribu d'Issachar, Casuloth, Jos. 19. 18.

תְּכְלוֹת־תְּבוֹר n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, au pied du mont Thabor, Jos. 19. 12.

קלְחִים pl., n. pr. d'un peuple d'origine égyptienne, les Casluhim, Gen. 10. 14 (les Colchiens?).

בסים יכְּסְמוּ בְּרְמְמוּ Ez. 44. 20, ils couperont leurs cheveux (de temps en temps), c.-à-d. ils les égaliseront (ne les laisseront pas toujours croître).

רְּשְׁכְּיִי לֹּא נְכִּי Exod. 9. 32, mais le froment et l'épautre ne furent pas gâtés; plur. יְבִשְּׁבִים Ez. 4. 9, et de l'épautre.

DDJ Compter: אַבּייָה פּיִּלּידְיְשָּׁה Exod. 12. 4, vous compterez (d'après le nombre des personnes) pour (prendre part) à l'agneau.

קשְרָּיִם Désirer, languir après quelque chose: הְּסְהָן Job 14. 15, tu languiras après l'ouvrage de tes mains, tu lui seras favorable; הְּצִרְיֵת יִכְּסוֹּת לָּמִי הָוֹן Ps. 17. 12, comme un lion qui brûle du désir de dévorer.

Niph.: אַנְהַיּ נְּמִיבְּיִרְאוּ נְּמִּוֹשִׁי Ps. 84.3, mon âme languit et désire ardemment, exact. et se consume du désir; בְּמִרְאוֹ אָבִרְּהְּ וּבְּיִרְאוֹ אָבִרְּהְ וּבְּיִרְאוֹ אָבִרְּהְ וּבְּיִרְאוֹ אָבִרְּהְ וּבְּיִרְאוֹ אָבִרְּהְ וּבְּיִרְאוֹ אָבִרְּהְ וּבְּיִרְאוֹ אָבִרְּהְ וּבְּיִרְאוֹ אַבְּיִרְ אָבִרְּהְ וּבְּיִרְאוֹ אַבְּיִרְ אַבְּיִרְ אָבִרְּהְ Soph. 2. 1, peuple sans désir (pour le bien), ou : non désiré qui n'est pas aimé; selon d'autres : peuple qui ne rougit pas (sans honte).

קְּחָף et emph. אַּפְּףָ chald. m. Argent: בְּחָבְּי בְּּחָבְּי Esdr. 7. 15, l'argent et l'or; בְּחָבָּא יְבִּסְפָּא דְּנָח Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent; בְּקָנֵא בְּבַסְפָּא דְנָח Esdr. 7. 17, tu achèteras de cet argent.

הַּלְּיִלְיּאָ n. pr. d'un endroit sur le chemin de Babylone à Jérusalem, Casiphia, Esdr. 8. 47.

תְּבֶּי וֹ, (rac. מְּבֶּיתוֹת (בְּבָּיתוֹת (בְּבָּיתוֹת בַּבּרוֹת Ez. 13. 18, malheur à celles qui préparent (tressent) des coussinets (oreillers) (pour faire de la sorcellerie); יִּבְנִי אַלְּי, 13. 20, je viens à (je détruirai) vos coussinets.

קצל Comme il convient, selon : מְצֵל הַשְּׁלֵם בּצֵל הְשָׁבְּ Is. 59. 18, comme il convient à (selon) leurs œuvres, dans la même mesure il payera, punira; מָצֵל מֵל אֲשֶׁר־וְּמָלָם הַ 63. 7, selon toutes (les graces) que Dieu nous a faites (v. לַצֵּל.).

וּבְּעֵן רּוֹדְעָתֵּנִי Dan. 2. 23, et présent: יְבָּעֵן רּוֹדְעָתֵנִי Dan. 2. 23, et qu'à présent tu m'as fait connaître, savoir; לְבֵּעְ עְבָּיִרְנְעָר טְשַׁבּּרוּ, 4. 34, maintenant moi, Nebucadnezar, je loue (le roi du ciel); רְעֵּר בְּעָר בְּעָר בָּר בּרַנָּגָר בּרָנָּגָר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרַנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרַנְּגַר בּרָנָּגַר בּרַנְּגַר בּרָנָּגַר בּרָנְּגַר בּרַנְּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרַנְּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנְּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרַנְּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגר בּרַנְּגַר בְּרַנְּגַר בּרָנָּגַר בּרָנָּגר בּרַנְּגַר בּרָנָּגר בּרָנָּגר בּרָנְיַנְּיִיר בּרָנְּגַר בּרָנְּגַר בְּרָנָּגַר בּרָנְּגַר בּרָנָּגר בּרָנָּגר בּרָנְּבָּר בּרָנְיַנְיבָּר בּרָנְּבָּר בּרָנְיַבְּר בּרָנְיַבְּרְנְּבָּר בּרָנְיִבְּר בּרָנְיִבְּר בְּרַנְיבָּר בּרָנְיבָּר בּרָנְיבָּר בּרָנְיבָּר בּרָּנְיבָּר בְּעִּר בְּיִבְּרְנְבָּר בּרָנְיבָּר בּרָנְיבָּר בּרָנְיבָּר בּרָנִיבּר בּרָנְיבָּר בּרְיבָּייר בּרָנְיבָּר בּרָנְיבָּר בּרָּיִייר בּרָנִיייר בּרָּיִייר בּרָּיִייר בּרָייר בּרָייר בּרָנִייר בְּיִירְיבָּייר בְּיִירְיבָּייר בּרָּייר בּרָייר בּרָּייר בּרָּייר בּרָייר בּרָּיייר בּרָּייר בּיּייר בּרָּיייר בּרָיייר בּרָיייר בּרָּייר בּרָיייר בּרָּייר בּרָייר בּייר בּרָייר בּרִייר בּרָייר בּרָייר בּרָיייר בּיּיר בּרָייר בּרְייר בּרִייר בּרְייר בּרִייר בּייר בּייר בּייר בּרְייר בּייר בּייר בּייר בּרְייר בּרִייר בּרִייר בּרָיייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּרְייר בּרִייר בּרְיייר בּרִייר בּרְייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּרִייר בּרְייר בּייר בּיבּייר בּייר בּייר ב

THY? chald. adv. Et ainsi de suite, et cætera : יְּטָאֶר צֵבַר־מַזְרָח וּכְצָטָן Esdr. 4. 10, et (dans) les autres endroits au delà du fleuve, et cætera ; נְמִיד וּכְעֵנֵה 7. 12, (à Esdras, docteur de la loi), très savant, et ainsi de suite; aussi שַּלֵם וּכְעֵּח 4. 17, (pour rogp) le salut et cætera; d'autres traduisent partout par salut (compliment au commencement de la lettre): 4. 17, la paix et le salut; selon d'autres, c'est le nom d'un endroit: 4. 10, (dans) les autres endroits au delà du sieuve et (dans) Caeneth; 7. 12, (le roi écrit à Esdras) le savant et à Caeneth (la lettre fut envoyée à Caeneth); 4. 17, (à tous ceux au delà du fleuve) salut, et à Caeneth (aussi salut).

 דים פודי נלא אָרְעֵס פּוּדי וּלָא אָרְעַס פּוּדי Ez. 16. 42, je serai apaisė, je ne serai plus en colère; אָל־דָריֹאָא אָל־דָריֹאָד II Chr. 16. 10, Asa était en colère contre le prophète.

Pi. Irriter: דְּבְעֵּסְהָּת נְבְּעָסְהָּת I Sam. 1. 6, et sa rivale l'affligeait, l'offensait; בְּבָסוּנְי Deut. 32. 21. ils m'ont irrité, offensé, par leurs idoles.

Hiph. Affliger, offenser, irriter: אַרְיּיָטְיּהְ I Sam. 1. 7, autant de fois elle l'affligea; מֵּרְ יִּרְבְּיִיטְהּ לְּנָיֶר יַּתְבּוֹיִים Néh. 3. 37, parce qu'ils ont offensé ceux qui bâtissaient, ou: ils (nous) ont offensés en présence des maçons; בְּיִישְׁרָּיִּרְ יַרְבִּיִּיִישְׁרָּיִּרְ Deut. 32. 16, ils l'ont irrité par des abominations; אֵלְיַרְתַּבֶּע אֲשָׁר תְּרַבְּעְהָיִ I Rois 21. 22, par (ma) colère que tu as irritée, ou: à cause de l'offense que tu m'a faite.

DV2 m. Chagrin, affliction, colère: בְּבֶּים הְרֶבְּיִםְ הִבְּיִם הְרָבְּיִם הְרָבְּיִם הְרָבְּיִם הְרָבִּים הְרָבִּים הְרָבִּים הְרָבִים הְרָבִים הְרָבִים בְּיַבְים בְּיִבְים בּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בּיִבְים בּיבְים בּיִבְים בּיבְים בּיבִים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים

קבי לְאֵיִרל יְדֵוְרָג־כָּעֵשׁ Job 5. 2, la colère, l'emportement, fait mourir l'insensé; יְרָיֶב כַּעַשְׁהְ נִּעָּדִי 10. 17, 'tu augmentes ta colère, tu multiplies les effets de ta colère contre moi.

קבור (avec suff. אַבּי, duel מַּבּיבּה, plur. מַבּיבּר, רמבּיבּ, רמבּר בּבּיבּר, ce qui est plie, courbé ou creux). 1° Le creux, la paume de la main: יְרָבִיּרְ בַּבּיר יִרְיִי בְּעַבּר בַּבְּיר יִרְיִי בַּבּיר בַּבּיר בּבּר בּבּיר בּביר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּביר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּיביר בּיביר בּבּיר בּיביר בּיביר בּבּיר בּביר בּיביר בּיביר בּבּיר בּבּיר בּיביר בּיביר בּביר בּביר בּיביר בּיביר בּבי

ארברינג I Sam. 4. 3, et que (l'arche) nous sauve de la main (du pouvoir) de nos יַ פווי מָבּפִּר נָמָשִׁר מָבַפָּר Jug. 12. 3, יַאָשִּׁרְפָּרוֹ נַמְּשִׁר מְבַפָּר (j'ai mis ma vie dans ma main) j'ai exposé ma vie; הכפר דבק מאום Job 31.7, et si une souillure s'est attachée à mes mains (si j'ai commis quelque crime); אור בּפַרָּם כְּסָּח־אוֹר 36. 32, il cache la lumière avec ses (deux) mains, ou : à cause des (actions) des mains, des crimes des hommes; selon d'autres: il cache la lumière avec des nuages; לפ même יָשַׁלּחִר כַפִּר עָלֵיך Exod. 33. 22, et je te couvrirai de ma main, ou de mon nuage; נְשֵּׁא לְבָבֵנוּ אֱל־כַּפָּיִם Lament. 3. 41, élevons (au ciel) nos cœurs et nos mains; selon d'autres : élevons nos cœurs vers les nuages, vers le ciel. -וַכֹל הוֹלַהָּ עֵל־: S° La patte des animaux בּפְרוֹ Lév. 11. 27, tous (les quadrupèdes) qui marchent sur des pattes (qui ressemblent à des mains). — 4° גקו דגל la plante du pied : פְּדְרַהְ מַתּ־רֶגֶל Deut. 2. 5, l'endroit que foule une plante de pied (un pied de terre); מַפּוֹת רֶגְלֵּי חַכֹּחֵנִים Jos. 3. 13, la plante des pieds des prêtres ; שניה לבח־רַגְלַח Gen. 8. 9, (la colombe ne trouva pas) d'endroit où poser (la plante de son pied) sa patte. — 5° gg קירה Gen. 32. 33, la concavité de la hanche, ou l'ischion. — 6° Un vase creux, une coupe ou cuiller : בַּשׁוֹח תַּבֶּב אַפּיִם־צַשְּׁרֵח Nomb. 7. 84, douze petits vases d'or. — פות השקלע I Sam. 25. 29, le creux de la fronde. — 8º min קיבולי Cant. 5. 5, les boutons du verrou à l'aide desquels on l'ouvre et ferme. — 9º בַּפֹּר מְּמַרָים Lev. 23. 40, des branches de palmier (qui se plient). --- 10° מה מאונים Aboth, plateau d'une balance. — 11° יוכרת לכה אסכרית Aboth, il le juge dans la balance de l'innocence, c.-a-d. en bien, favorablement.

את. Rocher, pointe de rocher; seulem. plur.: אַבְּמַיִּם צָלוּי Jér. 4. 29, ils montent sur les pointes des rochers; וֹבִי נְמָּי וְבַמִּים Job 30. 6, (ils habitaient) dans les trous (cavernes) de la terre et dans les rochers.

אָרְהְ הַשְּׁהְ Prov. 21.14, un présent donné en secret (dompte) éteint la colère (aussi : la charité secrète éteint la colère de Dieu); * אַרָּבְּּיִר שִׁרִי לּיִרָּה Rituel, en prenant, ou en donnant, des présents pour corrompre, ou pour se laisser corrompre.

קּפְּה (v. מַבְּי 9°). Branche de palmier : מַבְּיוֹי וְאַנְיִיוֹי Is. 9. 13, la branche du palmier et le jonc (l'homme grand, fort, et le faible, humble); וְבְּבָּיוֹי לֹא רַצַנְנָהְי Job 15. 32, et sa branche ne verdira pas.

וְלְכְּמוֹרֵי : m. 1° Coupe ou bassin קּלְכְּמוֹרֵי הַשְּׁכֶּן I Chr. 28. 17, et pour les coupes d'or — et pour les coupes d'argent, ou pour les bassins, etc., le même que מְיִרָּיִם .

2º La gelée blanche, frimas: בַּקְמַבְּרָּ בְּלִּידְאָבֶיץ Exod. 16. 14, (la manne) était fine comme les grains de frimas (de gelée blanche) sur la terre; יְפֵּנֵי Ps. 147. 16, il répand la gelée blanche comme la cendre.

רָבְּשִּים מַצֵּץ יַבְנָּנְהָי . Ex. unique: רָבָּשִּים מַצֵּץ יַבְנָּנְהָי. Hab. 2. 11, et le chevron ou la moise de la charpente le criera, ou répondra; selon d'autres: le nœud dans le bois, dans la poutre, ou : un bout, coin de la poutre.

תְּבְּיִר m. 1° Un jeune lion, dejà vigoureux, courant après la proie : וַחַעַל צַּחַר בּקרר חַיַח פּפרר חַיַח Ez. 19. 3, elle a élevé un de ses lionceaux qui est devenu un jeune lion fort; וָכָכָמָיר יטֶב בָּמָסְחֵרִים Ps. 17. 12, et comme un jeune lion qui habite les lieux cachés; aussi קַּמָּיר אַרֵיוֹת Jug. 14. 5, un jeune d'entre les ווסns; au fig.: מְּבְּפִירִים יְדִוּידַיִּוּי Ps. 35, 17, (sauve) mon âme des jeunes lions (de mes ennemis cruels); קפיר גוֹיָם לְדְפֶּיתַ Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations (tu as été la plus forte, la plus terrible, entre les nations); וְסֹחֵרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל־מְמִירֵיתָ 38. 13, et les marchands de Tharsis et ses jeunes lions (les grands, les puissants).

2º Village: אַפּרִים בְּוְדֶּיָ מַּלְּמִרִים Néh.
6. 2, réunissons-nous dans (un des) villages (ע. קּמָּר, pr.: à l'endroit nommé Chephirim.

תְּפִּירָה n. pr. d'une ville des Heveens, Jos. 9. 47, appartenant plus tard à la tribu de Benjamin; 18. 26, Caphira.

Niph.: תְּבֶּבֶּלְ תֶּרֶבְ שְׁלִּרִיבְּתְּי Ez. 21. 19, et que cette épée soit tirée, qu'elle tue une seconde et une troisième fois; selon d'autres, תְּשִּׁרְשִׁי adj.: cette grande epée, cette épée terrible, apparaîtra une seconde fois.

ארי ביא Job 41. 5, qui viendrait (conduire, diriger, ce monstre) par sa gueule pourvue d'une donble rangée de dents; duel הייבוא 11. 6, car la sagesse de Dieu est double, c.-à-d. impénétrable, ou infinie; impénétrable des châtiments doubles pour tous ses péchés.

לְבֶּיְ Danguir : בְּמְנִיהְ עָּלֶהיִי Ez. 17. 7, (cette vigne) étendit languis-samment ses racines vers (cet aigle).

Plier, courber: אָפָּמָר אָפָאָף Ps. 57.7, (chacun d'eux) a courbé, humilié, mon ame; ou, intrans.: mon ame s'est courbée; inf.: ישׁלּי אָבָּלְי אָבָּלְי אָבָּלְי אַבָּלְי אָבָּלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָּלְי אָבָלְי אָבָּלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבָלְי אָבְלְי אָבְי אָבָלְי אָבָלְי אָבְי אָבְי אָבָלְי אָבָלְי אָבְי אָבְלּי אָבְי אָבְיי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְיי אָב

Niph.: אַפָּה לַאלְדֵי סְדִּים Mich. 6. 6, (de quelle manière) dois-je me courber, m'humilier, devant le Dieu très haut?

רְבָּשַּרְהָּ אֹיְתָה Couvrir. Kal une fois: הְּהָא יְבְּשַּרְה וּמְחוּץ Gen. 6. 14, tu couvriras, enduiras, (l'arche) dedans et dehors (de poix).

Pi. רָבֶּשֵּר, fut. יְבַבֵּשֵר. 1° Couvrir le pé-רבְּתְּכֵח Ps. 65. 4, nos péchés, tu nous les pardonneras ; וחוא בחום יכפר עון 78. 38, mais lui, le miséricordieux, il pardonne le péché; suivi de וְכַפֶּר עֵל־: עַל 79. 9, pardonne-nous nos peches; de בַּפַּר לְצַנְּבְה יִקוֹרָאֵל Deut. 21. 8, pardonne à ton peuple Israel ; בְּבַּפְּרֵר לָהְ לְכַל־אֲשָׁר נְּמִיּה Ez. 16. 63, quand je te pardonnerai tout ce que tu as fait; de יַר מַער װער װער װער װער װער װער װער װער II Chr. 30. 18, l'Eternel, qui est bon, pardonnera (pour מַבַּדָם) a ceux (qui avaient mangé la paque sans s'être sanctifiés). - 2º Expier, purifier : וְכַּפַּרְמָּם אֶת־חֵבָּיִת Ez. 45. 20, vous purisierez (ainsi) le temple; וְכַּפֶּר צֶלֵיר חַכֹּחַן Lév. 5. 26, le prêtre offrira pour lui la victime d'expiation, ou : le prêtre l'absoudra; אולָר צֻכַּמְרָהו בְּעֵר הַשְּאַהְכֵּם Exod. 32. 30, peut-étre que j'obtienne le pardon de votre crime; avec אָבָין בּלָרוֹ חַבּבון מֵחַמָּארוֹ: בִּין Lev. 4. 26, le prêtre le purifiera (l'absoudra) de sa faute ; לְבַּקַּר עַל־נַמָּשׁתַיבָם Exod. 30. 15, pour racheter vos personnes, ou : pour servir d'expiation à vos âmes; לבַּפֵּר בְּצֵר בֵּרת־רִשְׁרָאֵל Ez. 45. 17, pour être l'expiation de la maison d'Israel; יְבֶּחֵר יְבַּחֵר Lév. 16. 33, il purifiera aussi l'autel. — 3º Couvrir, écarter, la colere; apaiser: אַכְּפָּרָהוֹ מְנֶירוֹ בָּוֹנְיִרוֹ Gen. 32. 21, je l'apaiserai par le présent; ריבו הכם יכפרים Prov. 16. 14, mais l'homme sage l'apaisera; לא תוּכְלָר כַּפְּרָה Is. 47. 11, (une calamité) que tu ne pourras adoucir, détourner, par des expiations.

Pou. 1° Passif du Pi. 1°: זְּנְשָּׁאַרְּוְּ הְּכָּפְּר Is. 6. 7, et ton péché sera pardonné; אַם־יְכָּפֵּר חָפָּין חַאָּין לָּכָם 22. 14, cette iniHithp.: אָס־יִּחְבַּמֵּר צֵּוֹן מֵיח־צֵלִּי I Sam. 3. 14, l'iniquité de la maison d'Éli ne sera pas pardonnée.

Hithp. et Niph.: יְנְפָפֵּר לֶּרֶשׁ דַיְּדֶּם חַרָּפְּ 21. 8 (pour נְּרְפַפֵּר), le crime du meurtre sera expié pour eux (ne tombera pas sur eux).

קּלְּהָ m. (ce qui couvre, protége, les habitants). Village: נָלִינָיו מַנְּמָבִיים וּבַנְּמָבִּיים וּבַנְּמָבִיים וּבַנְּמָבִּיים וּבַנְּמָבִּיִים וּבַנְּמָבִּיִים I Chr. 27. 25, dans les villes et dans les villages. De là

קפר הְעַפּוּגי (village des Ammonites) n. pr. Chephar Haamoni, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

מְּמְרֵיִר I Sam. 6. 18, jusqu'au village ouvert (sans mur). — 2º (v. מַּר Poix : -Gen. 6. 14, tu en וַכְּמַרָהָ אֹתַה – בְּכֹּמַר duiras (l'arche) de poix.—3° אַשׁבל חַבֹּקַר Cant. 1. 14, une grappe de raisin de cypre, ou : une fleur de palmier; לפורים עם-נרדים 4. 13, des fruits ou des fleurs de cypre et du nard. — 4° Expiation, rachat, prix : אָם־פֹּמֶר יוּשָׁה עַלַיר Exod. 21. 30, si un rachat lui est imposé, si on le taxe à une somme d'argent; ינָקוני אִישׁ מֹמֶר נַמְשׁׁר 30.12, chacun donnera quelque chose comme un prix de son ame (quelque chose pour se racheter); יִּמְיַרִּיבְי לָּמַרְוּמִר בְּשָׁר I Sam. 12. 3, et de la main de qui ai-je accepté une expiation, c.-a-d. de l'argent, pour l'épargner s'il était coupable? וֹבְתַּמִי כְּמְרָךְ כִּצְרַיִם Is. 43.3, j'ai donné l'Egypte pour ton rachat (j'ai livré l'Egypte pour te racheter).

י בּילָהַיּ (. Expiation, pardon: יָּבֶּן בַּשָּׁרָה

temps d'expiation; פּאָרֵה פֶּלן le pardon des péchés.

Exod. 30. 10, l'hostie de l'expiation (offerte pour le péché); בְּמָבְּיִם 30. 16, l'argent de l'expiation (de leur rachat); יום ביים Lév. 23. 28, et ביים ביים 2. 7, le jour de l'expiation, le jour du pardon, fête et jeune solennel au dix du mois de Tisri.

ולְשָׁבְּעָ f. Couvercle, mais seulement la table d'or, qui était au-dessus de l'arche, et couverte en partie des ailes des chérubins, le propitiatoire: הַיִּשְׁבְּעָ בְּעִרּי בְּעָרִי הַיִּבּ בְּעִרִי הַיִּבּ בְּעִרִי הַיִּבּ בְּעִרִי הַיִּבּ בְּעִרִי בְּעִרִּי בְּעִרִי בְּעִרִּי בְּעִרִּי בְּעִרִי בְּעִרִּי בְּעִרִי בְּעִרִּי בְּעִרִּי בְּעִרִּי בְּעִרִּי בְּעִרִּי בְּעִרִּי בְעִרִּי בְּעִרְי בְּעִרִּי בְּעִרְי בְּעִר בְּעִרְי בְּערִי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּערִי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּיבְייי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּייי בְּערִיי בּערִיי בְּייי בְּערִיי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּי

רְבְּּדְשֵׁיִרְ בָּאַפְר Hiph. Ex. unique: יְרְבָּּדְשֵׁיִרְ Lament. 3. 16, il m'a pressé. ou renversé, dans les cendres (v. עָּבָשׁ), ou il m'a humilié; selon d'autres: il m'a couvert (ou nourri) de cendres.

רביי chald. Lier, mettre aux fers; pass.: מַצְרֵין גְּרְרִיא צְּלַהְ מְסְרוּה Dan. 3. 21, ensuite les trois hommes furent liés.

Pael: רְמֵינָא לְנוֹא־סירָא מְכַּמְּרְאוֹן Dan. 3. 24, (n')avons-nous (pas) jeté (trois hommes) liés au milieu du feu? לְכַמָּיָחוֹין 3. 20, (il ordonne) de lier.

ארבים א. (plur. פּרִים (פִּרִים Deut. 32. 14, la graisse des agneaux (gras); אַבּיִרם פָּבִירם בּיִרם (אַבּיִרם בּיִרם פִּצֹאֹן Amos 6. 4, (vous qui) mangez les agneaux gras, les plus excellents; רְצִלּ־תַּבְּיִרם בָּירִם בָּירַם בָּירַם בָּירַם בָּירַם בָּירַם בָּירַם בָּירַם בַּירַם בּירַם רַבְּיבִּים [Sam. 15.9, (Saul épargna) les agneaux gras et toutes les bonnes choses; בְּיִבְּיבֶּיךְ בִּיִּרֶבְ בִּירַבְּיַרָ בִּירָם בָּירַם בּירַם בּיבָּים בּירָם בּירִים בּירָים בּירִים בּייבּים בּירִים בּירִ

2º Paturage: קרונה Is. 30. 23, (ton bétail paitra) dans de vastes, grands, paturages; לְבְשׁׁהּ בִּרִים וְשִׁאַּן Ps. 65. 14, les paturages se couvrent (se remplissent) de troupeaux; selon d'autres: les béliers couvrent les brebis.

4° Chef, officier: בליי II Rois 11.4, et יייי יייי vers. 19 (pl. pour יייי, ou sing. collect.), les chefs ou les braves; II Sam. 20. 23 (cheth. יייי געריין אַריי (Banaiah commandait) les braves, ou les archers et les frondeurs; selon d'autres: deux races en Israel, les Céréthiens et les Phéléthiens.

המיםי Is. 16.1, envoyez le dromadaire (l'animal qui excelle dans la course); selon d'autres: envoyez les agneaux (votre tribut à celui qui règne sur votre pays, à votre suzerain).

הבר הגבל 6º Gen. 31. 34, sous la selle, le bât, d'un chameau.

m. Nom d'une mesure des choses sèches aussi bien que des liquides:

קימירם כל לקים לישים כל לקים כל לקים

Chald. Ithph.: אָרְמָּרַיַּת רוּחָדי Dan. 7. 15, mon esprit se troubla, fut saisi d'épouvante.

קרבל (rac. בּרְבֶּל). Revêtir. Part. pass.: וְרָתִיד מְּכְרְבֶּל מִּדְץ I Chr. 15. 27, David fut revêtu d'une robe de sin lin.

לְרְכְּלֶּלְּא f. chald. Manteau ou tiare: יְבַרְבְּלְתְּאוֹן וּלְבוּשֵּׁיחוֹן Dan. 3. 21, et (avec) leurs manteaux et leurs autres vêtetements; selon d'autres: leurs tiares.

וֹיִלְרוּ-שָׁם עַּבְּרֵי-יִצְּחָס בָּאֵר : Creuser בָּרָה Gen. 26. 25, et les serviteurs d'Isaac y creuserent un puits; בַּקבָרִי צֵּשָׁר פָּרִיתִי לִי 50. 5, dans mon sépulcre que je me suis creusé, préparé; selon d'autres: que je me suis acheté (v. II בָּרָהוּ); au fig. tendre un piége, poursuivre : פַרּרּ Ps. 57. 7, ils ont creusé une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans); איש בּלִינֵל פֹרַח רַטַח Prov. 16. 27, l'homme méchant, pervers, (creuse) prépare le mal ; וְחִבִּרוּ עֵל־דֵיעֶבֶם Job 6. 27. vous creusez autour de votre ami, (vous lui tendez des piéges); אַונַיָם עַּרִיתַ לָּי Ps. 40. 7, tu m'as creusé, ouvert, les oreilles (pour que je puisse bien entendre et obéir).

Niph. passif: עֵר יְמֶרָה לְּרָשֶׁע שָׁחַה Ps. 94. 13, tandis que la fosse est creusée pour le méchant.

2º Préparer, donner, un repas: רֵיכְרָה (le roi) leur sit préparer, servir, un grand repas; פֿרָה תַּבְּרִים Un prand repas; אַרָּים בָּרָה תַּבְּרִים Job 40.30, les pècheurs associés s'en régaleront-ils? ou feront-ils festin à cause de sa prise? ou : les marchands associés l'achèteront-ils? (v. 1°); d'autres expliquent : les pècheurs le prendront-ils dans des silets, des pièges? (V. 1 תַּבְּרָה).

סירות היים (קרה ou קרות ou קרות ou קרות ou קרה ou Soph. 2. 6, la demeure, le lieu des puits, des citernes, pour les pâtres, ou des demeures creusées, c.-à-d. souterraines (de I קניתו ou: un lieu de nourriture (un sol labourable) [de II מַרַח 2°].

קרה f. Repas: מַנְת נְרוֹלָח II Rois 6. 23, un grand repas (de II בּנָת נְרוֹלָח).

קרוב m. (plur. ברובים). Cherubin, ange, être symbolique dont la forme est composée de celles de l'homme, du taureau, du lion et de l'aigle, ces trois animaux symboles de force et d'intelligence (v. Ez. chap. 1 et 10). Les chérubins gardaient le paradis terrestre après que l'homme en eut été chassé (Gen. 3. 24); ils portent le trône de Dieu: וויר בב על־פרוב נילם II Sam. 22. 12, il monte sur le chérubin et il prend son vol; ישֶׁב חַכּרְבִּים I Sam, 4. 4, Dieu assis sur les chérubins: dans le sanctuaire du tabernacle il y avait deux statues d'or et dans celui du temple de Salomon deux statues de bois couvert d'or, qui figuraient des chérubins, mais qui avaient des visages d'enfants (v. Exod. chap. 25 et I Rois, chap. 6); אַהָּד־פָּרוּב Ez. 28. 14, toi (roi de Tyr) tu étais comme un chérubin.

חוב n. pr. Esdr. 2. 59.

וְכְּרוֹיְא מְרֵא בְּתָּיִל : m. chald. Héraut : יְבָּרוֹיְא מְרֵא בְּתָיל Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix.

רביף chald. Aph. Crier, proclamer: יְחַבְּרִוּנְ צְּלּוּחָרְ Dan. 5. 29, et on cria, proclama, au sujet de (Daniel); מַבְּרָיָה וְאִיפֶּיָה Aboth, (une voix) qui publie (crie) et dit.

י Dépit : פל פּרְרָהְן en dépit de toi, malgré toi.

יוֹף (v. אָרָי 4º).

ות היים ח. pr.: בַּיל מְרִיח I Rois 17. 3, le torrent de Carith, au bord duquel le prophète Elie séjournait.

et הַלָּה (rac. רְבָּהַר). Séparation entre les époux, divorce: רְבָּהַבּ Deut. 24. 1, il lui écrira une lettre de divorce; קיריתקיקי Is. 50. 1, où est l'écrit de divorce cécrit) à votre mère? aussi plur. שָּׁבֶּכֶּם Jér. 3. 8, son écrit de divorce.

בּרְכֹּב וְשִּׁוְמֵּח m.: תַּבְּילֵב בּיִשְּׁרְמֵב Exod. 27. 5, le contour de l'autel, un bord qui entourait l'autel au milieu de sa hauteur; בַּרְכָּב 38. 4, (on fit une grille d'airain) sous le bord, contour, de l'autel.

בְּרַכּם m. Safran: נְיִדְ וְכַרְשׁם Cant. 4. 14, le nard et le safran.

בּרְכְּטִישׁ n. pr. d'une ville sur l'Euphrate, Charcamis (lat. Cercusium?), Is. 10. 9, Jér. 46. 2.

רַכְּכָּ n. pr. Charchas, eunuque du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

י פְּרֵבּר (v. מְבַרְבֵּר (v. מְּרַבֵּר).

□ 7, m. (fém. Is. 27. 2, 3, avec suff. עַרְמָּר, pl. פּרָמָים, const. פַּרָמָים). Un champ bien cultivé, un verger bien planté, mais surtout vigne, vignoble: שַרֵם וַיָּה Jug. 15. 5, les plants d'oliviers, d'autres expliquent comme regi les vignes et les oliviers; בְּרָהְ מְּרָמִים Job 24. 18, le chemin qui conduit aux vignes, aux jardins, à la terre cultivée ; פַרָם תָּפֶר Is. 27. 2, la vigne qui porte le vin; les prophètes, par parabole, donnent souvent au peuple d'Israel le nom de vigne : וֹפִירַת הוֹדִי לְכַרִשׁוֹ Is. 5. 1, le cantique de mon ami pour sa vigne (Israel); בַּרֹנֶר וּבֵרך פרְמִי 5. 3, (soyez juges) entre moi et ma vigne; pl.: יְּבֶּיְמֵיני סְפָיָר Cant. 2. 15, et nos vignes sont en fleur.

Joel 1. 11, gémissez, o vignerons ! יְבְּיבֶיכָּם גּאָבִייבָם Is. 61. 5, vos laboureurs et vos vignerons.

(vigneron) n. pr. 1º Charmi, fils de Ruben, Gen. 46. 9, patron. מרבי

Nomb. 26. 6. — 2° Carmi, fils de Zabdi, Jos. 7. 1.

ת בְּרְמִיל m. Une couleur rouge, écarlate ou cramoisi: וּבָבּוּץ וּבַבְּימִיל II Chr. 2. 13, (il travaille) en fin lin et en écarlate; נְצִרְמָיל זְבַרְמִיל 3. 14, (des fils) couleur de pourpre et d'écarlate ou de cramoisi (v. יְשֵׁי,).

תַּכְּכָל m. (Même sens que בָּרָמָל 1º Champ ou jardin bien cultivé: יַאַבִּרא אָרָכָם אֵל־אַרֶץ חַפַּרְמֵל Jer. 2. 7, je vous ai conduits dans une terre qui ressemble à un jardin, une terre de délices; וברים וברים וברים Is. 10. 18, la gloire de sa forêt et de ses champs fertiles; יוויית מִדְבָּר לַבָּרְמֵל וְחַבַּרְמֵל לַיַּעַר יַחַשָּׁב 32.15, le désert sera changé en un champ de fruits et d'arbres, et ce champ ressemblera à une forêt (tant ses arbres seront forts et hauts); יַצֵר מַרְמָּלוֹ II Rois 19. 23, sa forêt fertile, délicieuse, les plus beaux arbres du Liban. — 2º Fruit du champ et du jardin (de בָּהָ, פָלֵא, fruit tendre, nouveau et plein, bon : וְבַרְמֶּל באקלני II Rois 4. 42, (l'homme apporta) aussi des épis frais, du froment nouveau, dans sa besace; וַלֵּר וַבָּרְמֵל Lév. 23.14, du grain grillé, desséché, et des épis nouveaux; לַרָשׁ עָרָשׁ לָרָשׁ 2. 14, des grains brisés, broyés, sortant d'épis pleins et tendres.

3° n. pr. d'une montagne, d'un cap très fertile dans la tribu d'Aser; שֵּלִיבְּי Amos 1.2, le haut du Carmel: אַרְיָבְי בְּעִבְּיבְי I Rois 18. 19, 20, le mont Carmel ; אַרְיַבְיבָי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבְיי וּבְּיבְיי וּבְּיבְיי וּבְּיבְיי וּבְּיבְיי וּבְּיבְיי וּבְּיי וּבְּיבְיי וּבְּיבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְייי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבּיי וּבּייי וּבּייי וּבּיי וּבּייי וּבּייי וּבּייי וּבּיי וּבּייי וּבּיי וּבְייי וּבּיי וּבּיי וּבּיי

77 n. pr. Cheran, fils de Dison, Gen. 36. 26.

chald. (v. מָשָׁא hébr.). Trône: בְּרַטָּא Dan. 5. 20, le trône de son royaume; דָּרְטָּין רְמִיז 7. 9, que l'on plaça des trônes; même verset, son trône.

בְּרְטָבֶּה בְּיִרִיר Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt la foule, fouille (v. רָבֵּם), ou : la ronge, coupe (v. בַּבָּם).

ערש Fléchir, se mettre à genoux, s'agenouiller, se prosterner, s'affaisser: לי חִכְּרַע מַל־בַּרֵה Is. 45. 23, tout genou fléchira devant moi; יְכֹל אֲשֶׁר־יַכְרֶע עֵל־ ברקרו Jug. 7. 8, et tous ceux qui niettront les genoux en terre ; פַּרָעִים וּמְשָׁתַּוַוִים בומן Esth. 3. 2. (tous les serviteurs du roi) fléchissaient le genou et se prosternaient devant Aman; avec לָּמֶנֶיר : לִמְנֵיר יכרטו פל-יורדי עפר Ps. 22. 30, devant lui se prosternent tous ceux qui descendent dans la terre; פַרֶע רָבֵץ פָאַרְיָה Gen. 49. 9, il s'est mis sur les genoux (s'est couché), s'est étendu comme un lion; יומרו פרעו ונמלו Ps. 20.9, ils se sont affaissés (ont été abattus) et ils sont tombés; יברַעָּרָם כֹּרְעוֹת הָאָעָץ Job 4. 4, tu as affermi les genoux tremblants, chancelants; יַּרְבֶע מְּרְכְּמוֹ II Rois 9. 24, et il s'affaissa (tomba mort) dans son chariot; וַמְּכְרֵע וַחֲלָד I Sam. 4. 19, elle tomba à genoux par les douleurs et accoucha, ou: se mit à genoux pour accoucher plus facilement, et accoucha; הַּכְּרֶעָנָה דַלְרֵירֵון הְּפָּגַרְוּנָה Job 39. 3, (les biches) se courbent, se mettent à genoux, pour faire sortir leurs faons (de leur sein); וַיִּכְרָעוּ אַפַּיִם אַרְצָּח II Chr. 7. 3, ils se prosternèrent la face contre terre; ועלית יכרשון אחרין Job 31. 10, et que des étrangers la déshonorent (ma femme); בּלָתִּר כָרֵע מְדֵית אַסִּיר Is. 10. 4, sans moi, c.-à-d. abandonnés par moi, ils seront courbés entre les captifs; selon d'autres: (ne pourra être sauvé) que celui qui se courbe, se cache, entre les prisonniers.

Hiph. Faire slechir, abattre: מְכֵּרִים Ps. 18. 40, tu abats mes ennemis, tu les sais plier sous moi;

אברועדי ישראל חקריע Ps. 78. 31, il fit tomber, il renversa, l'élite ou la jeunesse d'Israel; אברועדי ישראל חקריע Jug. 11.35, ma fille, tu m'as chagriné, affligé. Fléchir, faire pencher la balance: אבריעי לְבָּח וְבַאוּ Aboth, il fait pencher pour lui la balance de l'innocence, il le juge en bien; רְבְּרִיעַ בֵּינִידֶם Aboth, il l'emporte sur eux tous; רְבִּרִיעַ בֵּינִידֶם Rituel, il juge entre eux, c.-à-d. il les met d'accord, les concilie.

לְּנֶעֵים duel. f. Les pieds des animaux, a partir des genoux (v. קבַּיב):
המַב Lév. 1. 13, les intestins et les pieds; דְּימָבְיב וֹנְשְּׁבְּב וְּנִשְּׁבְּב וְנִשְּׁבְּב וְנִשְּׁבְּב וְנִשְּׁבְּב וְנִשְּׁבְּב וְנִשְּׁבְּב וְנִשְּׁבְּב וְנִשְּׁבְּב וְנִשְׁבְּב וְנִשְׁבְּב וְנִשְּׁבְּב וְנִשְׁבְּב וְנִשְׁבְּב וְנִשְׁבְּב וְנִשְׁבְּב וְנִשְּׁבְ לְנְבְיִנִים בְּשַׁבְּע לְבְבְלִינוּ Amos 3. 12, les deux cuisses (d'une brebis); בְּיבִים מְשַּבֵּע לְּבְנְלְיוּ בְּעָב וֹנִים בְּשַּבְּע לְבְּבְלִינוּ (keri לֹנוֹ Lév. 11. 21, (les insectes ailés) et qui ont deux pieds au-dessus des autres, ou deux pieds plus longs (pour sauter).

הדר : חזר בין בין היים Esth. 1. 6, (des rideaux) de couleur blanche et verte, ou jaune.

קָרַר (Kal inusité. Pi. avec בּ répété (בְּרְשֵּר) Sauter, danser: וְדָיִד מְּכַרְשֵּר בְּכָלִרשׁר) Sauter, danser: וְדָיִד מְּכַרְשֵּר בְּכָלִרשׁר Sam. 6. 15, et David dansa de toute sa force (devant l'arche); מְפַּאַז וּמְכַרְשֵּר (6. 16, sautant et dansant.

קרש פּרֵשׁר בְּעֵשׁר מַעַּדְנָי . Ventre : פָּלָא כְּרֵשׁר בַּעָּר בָּעוֹי 1. 34, (Nebucadnessar) a rempli son ventre de ce que j'avais de plus déli-

Esdr. 1. 1, qui a fait retourner les Juis dans leur pays et rebâtir le temple à Jérusalem; אַאָבֶר לְכוֹרָשׁ רֹצִי Is. 44. 28, qui dit de Cyrus: Il est mon pasteur (le pasteur de mon peuple, et il accomplira ma volonté en tout).

אַרְשְׁרָאָ n. pr. d'un seigneur perse à la cour d'Assuérus, Charsena, Esth. 1. 4.

קרת Couper, abattre, exterminer; I Sam. 24. 5, il coupa le bord de la casaque (de Saül); Nomb. 13. 23, et la

ils coupèrent une branche de vigne; וַיִּכְרַת־בָּה אַת־ראשׁוֹ I Sam. 17. 51, David coupa la tête de Goliath avec l'épée de ce dernier; לְכִרֹח חַצֵץ Deut. 19. 5, pour couper du bois ou un arbre; לאַ־רעלהו ו מברה עליני Is. 14. 8, (les arbres disent :) il ne vient plus personne qui nous abatte; אַרַחוּ יִכְּרָחוּ Jér. 46. 23, ils abattront sa foret; לַכֹּרְחֵד דַוּכָבְרִם Il Chr. 2.9, à ceux qui coupent les arbres; בּרַראוֹ שְׁמְבָּח Deut. 23. 2., et un homme dont l'organe génital est coupé, un eunuque. Seul rarg, Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont coupés: וֹנְכְּרְתָנוּ מֵאָרֶץ חַוּיִם Jér. 11. 19, exterminons-le de la terre des vivants.—Très souvent פַרַח בְּרִית couper une alliance (percutere fædus), des victimes qu'on sacrifiait ou qu'on abattait en faisant, contractant, une alliance: פַרַח הַי אָרה אברם תריהו Gen. 15. 18, l'Eternel fit alliance avec Abram; אָד בְּּרָת בָּיהַ בְּּבֶּרָת שָׁר Deut. 4. 23, l'alliance que l'Eternel votre Dieu a faite avec vous. Suivi de 5 imposer l'alliance. תיברת לַנְשם בְּרִית II Rois 11. 4, il leur imposa une alliance; ברית קרָפִר לְעֵרנָר Job 31. 1, j'ai fait un pacte avec mes yeux, je leur ai fait cette loi; וֹאָכְרְתָּח לָכָם בְּרִיה עוֹלָם Is. 55. 3, je ferai avec vous une alliance éternelle (si vous écoutez ma voix); — ou le plus faible la demande avec soumission; בּרָתרלָט בְרִית וְנַצַבְּרֶךָ, I Sam.11.1, reçoisnous en alliance, et nous te serons assujettis; וְעַמָּח נְכָּרָת־נְּרִית לֵאלֹחֵינוּ Esdr. 10. 3, faisons alliance avec notre Dieu (promettons, jurons-lui, de chasser toutes ces femmes, etc.). — אח־תקבר אָטֵּיר מָרַחִּר אָתְּכָם Agg. 2. 5, le pacte que j'ai fait avec vous; אַנָּקָּים פֿרָחִים אַטָּנָה Néh. 10. 1, nous contractors une alliance. Sans régime : בָּוֹאַת צֶּבְרֹת לָבֶם I Sam. 11. 2, à cette condition, je veux traiter avec vous; נַּמִּכֶּרֶת־לָּהְ מַיָּשׁם Is. 37. 8, et tu as lié à toi par un pacte (plusieurs) d'entre eux.

Niph. passif. Etre coupé, expulsé, exterminé, périr, manquer: אָם־יִּבֶּיִרוּ Job 14.7, si (l'arbre) est coupé, il reverdira encore (il pourra se renouveler); וְיָהֶר חָעָם לֹא יְעָרַת מְרְיַחִעִיר Zach. 14. 2, et le reste du peuple ne sera point chassé de la ville; וְלֹאִריִקְרֵת בל-בְּטֵר עוד Gen. 9. 11, et désormais toute chaire ne périra plus (par les eaux du déluge); קדי מְרַנִים יָבֶּרָחוּן Ps. 37.9, car les méchants seront exterminės; וְנִבְּרְתָּח תַּנֶּמֶשׁ תַּוֹּחָרא מֵצַשָּׁיתוּ Gen. 17. 14, cette âme (personne) sera exterminée du milieu de son peuple; לאריפור לף איש מעל בשא ישראל I Rois 2. 4, tu auras toujours quelqu'un de tes descendants assis sur le trône d'Israel, exactement tu ne manqueras pas d'un homme qui soit assis, etc.; איי אַרשׁ לאֹריַכֶּרָת עולה עולה Jér. 33. 18, (entre les prêtres et les lévites) il ne manquera pas d'un homme qui offre (ou digne d'offrir) des holocaustes; נלא־יִבְּרֵח שָׁם־חַשָּׁח מַיִּם Ruth 4. 10, pour que le nom du défunt ne s'éteigne pas parmi ses frères; וחקותה לא חפרת Prov. 23. 18, et ton espérance ne sera point (coupée), déçue; מי דיבורדן יפבחון Jos. 3. 13, les eaux du Jourdain se sépareront; קרַם יְפָרַת Nomb. 11.33, (la viande) n'était pas encore mangée entièrement, ils n'avaient pas achevé de la manger.

Pou.: אָשֶּׁרִים צְּשֶׁרִים בּיְרָח Jug. 6. 28, le bois autour (de l'autel) était coupé; בֹאִר בָּבֶּר שָׁרַהְ Ez. 16.4, ton nombril n'a pas été coupé (coupé et lie).

Hoph:: תְּבְרֵה מְתָּהָה וְנָסְהְ מְבֵּרֵה Joel 1.9, les oblations et les libations sont (retirées) bannies de la maison de l'Éternel, c.-à-d. on n'en offre plus.

* np Rituel, extinction, extermina-

הוחוף f. plur. Des poutres ou des

planches taillées: יטור קרות אַרְוּים I Rois 6. 36, et une assise de planches ou de poutres de bois de cèdre; וּכְרַוּוּת אָרָוִים 7. 2, des poutres de bois de cèdre.

couper, tuer) 1° Nom פַּרַתִּי (de בְּרַתִּי (de בְּרַתִּי collectif d'une espèce de garde, de satellites des rois : וַחַפּרֵתִי יַחֲפָּלֵתִי Il Sam. 8. 18, les satellites, les archers et les frondeurs; selon d'autres, les noms de deux races en Israel: les Céréthiens et les Phéléthiens (v. aussi מַרֵיר à בר (בּל־תַּגְבֹּרִים ; בָּל־תַּגְבֹּרִים ; (4°) בֵּר (בּל־תַגְבֹּרִים (4°) בַּר et les Céréthiens et les Phéléthiens, et tous les hommes vaillants. — 2º Nom de peuple, les Philistins, descendant en partie de Crète: אוֹר פְּרֵחִים Soph. 2. 5, peuple des Crétois, des Philistins; selon d'autres: peuple perdu ou qui a mérité d'être exterminé; נגב מַכְּרֶתִייּ I Sam. 30. 14, (vers) la partie méridionale des Philistins ou des Crétois.

אָכ m. et קּשְׂבָה f. (transpose de אָכ הא־בַּקריב: Agneau: אָכ־בָּשֶׂב הא־בַּקריב לַפְבָּר הא־בַּקריב: Lev. 3. 7, s'il offre un agneau; לְּפָבָי 5. 6, une femelle du troupeau, une jeune brebis.

ת יות n. pr. Chesed, fils de Nahor, frère d'Abraham, Gen. 22. 22 (peutêtre souche des שישים Chaldéens).

וְכַשְׂרִים : pl. 1° Les Chaldéens وשְׁרִים באַניות רְנָחָם Is. 43. 14, et les Chaldeens qui se sauvèrent dans des vaisseaux en jetant des cris, ou qui mettaient leur confiance dans les vaisseaux; אַלָּה־מָבֶל וּבִיבּים וּבְיֵר נְבוּבַיְרָאצֵּר מֶלַּהְ־מָבֶל Jér. 32. 28, (je livrerai la ville) dans la main des Chaldéens et celle de Nebucadnezar, roi de Babylone. — 2º Le pays des Chaldeens: אָרֶץ מָשׁוָּים Jer. 24. 5, la Chaldee, et יְחַיְרָתוֹ כַּשְּׁרָים לְשֵׁלֵל 80.10, la Chaldée deviendra une proje; וברים Is. 47. 1, fille de Casdim, les Chaldeens; באור קיטווים Gen. 11. 28, dans Ur, ville des Chaldeens, ou dans la plaine des Chaldéens. — 8º Astrologues: וַיִּדַבָּרוּ הַעַּכְּשִׁהִים לַמֵּלֵהְ אַרַבִּית Dan. 2. 4, les astrologues parlèrent au roi en langue chaldeenne ou syriaque.

בְּשְׁרֵי chald. (emph. בְּשְׁרָאָח, pl. בְּשְׂרָי

et בְּשְׁרָבְּא Mêmesignif. que אָבְרִין בַּשְּׁרָּאִין Dan. 3. 8, des hommes, des Chaldeens; בְּנִי בַּשְׁרָּא בִין בַּשְׁרָּא בָּנִי בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִין בַּשְׁרָּא בִין בַּשְׁרָּא בִין בַשְּׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין Dan. 3. 8, des hommes, des Chaldeens; בְּיִלְּבָּא בַּיְלְבָּא בַּיְלְבָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִין בַּשְׁרָּא בִין בַּשְׁרָּא בּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּיִּשְׁרָּא בַּיְּשְׁרָּא בּין בַּשְׁרָּא בּין בַּשְׁרָּא בּין בַּשְׁרָּא בּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בַּיְּשְׁרָּא בְּיִלְּא בְּיִּלְּא בִּין בַּשְׁרָּא בְּיִלְּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בְּיִר בְּיִין בַּשְׁרָּא בּיוּ בְּשְׁרָּא בּין בַּשְׁרָּא בְּיִר בְּיִּבְּיִּא בְּיִר בְּיִבְּיוּ בְּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בְּיִר בְּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בְּיִרוּן בַּשְׁרָּא בִּין בְּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בְּשְׁרָּא בִּין בְּיִבְּיוּ בְּשְׁרָּא בִּין בְּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בּין בּיִּין בַּשְׁרָּא בִּין בְּיִּרְא בִּין בְּשְׁרָּא בְּיִר בְּשְׁרָּא בִּין בַּשְׁרָּא בִּין בְּעִּיְרָי בְּשְׁרָּיִיא בְּיִר בְּשְׁרָּיִא בְּיִין בַּשְׁרָּא בִּין בְּעִּיְבְּייִ בְּעִּיְרָי בְּעִּיְּבְיּב בְּעִייְרָי בְּשְׁרָּיִא בְּיִין בַּעְּיִּבְּייִי בְּעִּיִּבְייִי בְּעִּיְבְּיבּייִי בְּעִיּבְּיבּייִי בְּעִיּבְיבִיין בַּיִּיים בְּעִייִּבְייִי בְּעִייִּבְייִי בְּעִייִּבְייִי בְּעִייִּבְיי בְּיִייּי בְּיִבְּיבְייִים בְּיִבְּיבְיבִּייי בְּיִייִים בְּיִיבְּיבְּיבְייִים בּיּבְיבִיים בּיּיִייִים בְּיבִּייבּיי בּיּיִיי בּיּיִיים בּייִין בּיּיִבְּייבְייים בּיּבְּיבְּיבְיבּייבּייים בּיִייּיף בּיִּבּיייבייים בּיּיִבּייים בּייבּייים בּיּיבּיייבּייים בּיּיבּיייבייים בּיּיבּייבּייים בּייִייּיף בּייִּיייף בּייִייף בּייִייף בּייִּייף בּייִייף בּייִייף בּייִייף בּייִייף בּייִייף בּייין בּייִייף בּייִייף בּייִייף בּייִייף בּייִייף בּייִייף בּיייף בּייִייף בּייִייף בּייִייף בּייִיייף בּייִייף בּייִייף בּייִיייף בּייִייף בּייִייף בְּייִיייין בּייִייף בְּייייף בְּייּיבְייי

בְּשֶׁר Ex. unique: בְּשֶׁר Deut. 32.15, tu étais couvert de graisse (v. הְּשָּׁר), tu avais de l'embonpoint, c.-à-d. tu es devenu puissant, riche.

ייל פּאָיל (v. בְּאָיל Pi.). Cognée: בְּאָיל וְכֵּילְפּוּר יְרְלְמִין Ps. 74.6, ils brisent, renversent, avec la cognée et la hache, ou les marteaux.

רָרְשׁוֹל (*fut*. רָּבְשׁוֹל) Trébucher, s'affai- blir, se fatiguer, être renversé: man יניםלר ונפלר Ps. 27.2, ils ont trébuché et sont tombés; וְכָשֵׁל עוֹחָד Is. 31. 3, le protecteur sera renversé, trébuchera; וְכָּשֵׁל זָדוֹן וְנָמַל Jér. 50. 32, le superbe trebuchera et tombera; בּרְפֵּר פָּלְשֵׁלֹּוּ מְצִוֹם Ps. 109. 24, mes genoux flechissent, s'affaiblissent, par le jeune; בָּשֶׁל פֹתַן אַפּבּל Néh. 4. 4, la force de ceux qui portent la charge s'affaiblit, se fatigue. Ps. 105. 37, וְאֵין בִּשְׁבָטָיו מּוֹטֵיל il n'y avait pas de faible, d'infirme. dans leurs tribus; יְכַשֶּׁלֹנּ אָרשׁ־בָּצֵּרִיר Lév. 26.37, ils tomberont chacun sur leurs frères, dans leur fuite précipitée ils se renverseront ou s'attaqueront les uns les autres; וְכִשָּׁלֹּנְּ מְגַוְיַחֲם Nah. 3. 3, ils trébucheront les uns sur les cadavres des autres.

Niph. Meme signif. que Kal: זְּלְרָשְׁלִּים I Sam. 2. 4, ceux qui chance-laient, les faibles, se ceignent de force (seront entourés, remplis, de force); אַרָּיָשְׁל לְּאִ הְּעָשֵׁל Prov. 4.12, et lorsque tu courras, tu ne trébucheras pas; בְּיָשֶׁל בָּיִק Ez. 33.12, (l'impie) ne trébuchera pas par son impiété, c.-à-d. il ne sera pas puni (s'il se convertit).

Pi.: יְבֹּיְהְיֵּ לֹא הְיבַיְשְׁלִּרְיבּוֹר Ez. 36. 14, (cheth.), tu ne ruineras ou ne dévoreras plus ton peuple, (keri הְשַׁבְּלִּר) tu ne feras pas mourir.

Hiph. Affaiblir, faire tomber: יְּרְנְּיִשִּׁרּלּ Lament. 1. 14, il a affaibli, paralyse, ma force; אָבוּרלּגּ Prov. 4.

16, (les méchants ne dorment pas) s'ils n'ont pas fait tomber, s'ils n'ont pas fait de mal aux autres; בְּיִבְיִּבְיִּהְ Jér. 18. 15, ils les ont fait trébucher dans leur voie, ils ont séduit les autres, les ont entraîné dans leur mauvaise voie; יוֹבְיבֶּי Mal. 2. 8, vous avez fait tomber beaucoup qui étaient dans la voie de la loi, c.-à-d. vous les avez séduits à violer la loi; c.-à-d. vous les avez séduits à la loi;

Hoph.: קְּנְיָהְ מְּבְשֶׁלִים לְּמָנֵיהְ Jer.18.23, qu'ils soient précipités, renversés, devant toi.

יְלְמְנֵי בִשֶּׁלוֹן וֹבֵא רּתִין : m. Chute קּלְמְנֵי בִשְּלוֹן Prov. 16. 18, avant la chute l'orgueil, l'orgueil précède la chute.

* 마일 suivi de 방: comme, de même que.

רְשִׁיבְּי Kal inusité. Pi. S'adonner à l'art de la magie, de la sorcellerie: אָבְי II Chr. 33. 6, et il s'adonna à la magie; part.: אְבַּיבְי Deut. 18.10, ou un sorcier, qui opère des maléfices; אַבְּיִי אַבְ בֹּצִי אַבְי אַבְּי אַבְי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְי אַבְּי אַבּי אַבְּי אַבּי אַב אַבּי אַב

দুৰ্ভ ক. (v. দুৰ্ভুত্ন, দুৰ্ভুত্ন). Magicien : চুত্ৰুছুৰ্ভুত্ত Jér. 27. 9, (n'écoutez — ni) vos magiciens.

רְיְשֵׁר (fut. יְרְשָׁר Etre bon, plaire, réussir: תְּיָשְׁר תְּיָח אָר Eccl. 11. 6, (car tu ne sais pas) lequel (des deux) réussira, poussera, celui-ci ou celui-là.

קלְשֵׁר adj.: וְכְּשֵׁר וַדְּבֶר לְמְנֵי וַשְּלֶּךְ Esth. 8. 5, et si cela est bon, juste devant le roi, si cela lui platt.

בּחַב (fut. בְּרָבוֹיב). Ecrire avec l'acc.: יור מַפֶּר ווֹ בּיְרָהֹב דְּיִר מַפֶּר II Sam. 11. 14, David ecrivit, une lettre; רָאֶכְהוֹב צַל־דָוּלָהוֹת אָתר Deut. 10. 2, j'ecrirai sur ces tables les paroles; רַכַּחַבָּתָ אֵלִידָה אָר בָּלַר לַתְּבֶּרִים Jer. 36. 2, et tu ecriras (dans ce livre) toutes les paroles; יְכַרוּגב צֵּלֶרְהָוּ Ez. 2. 10, et sur ce (rouleau) étaient écrites des (plaintes); aussi : סַּדּוּב מַבּוּוֹרָהַ ויבחב הו לַנֵי (Neh.8.14, ecrit dans la loi: יִבְּחֹב הָיוֹ Is. 44. 5, il écrira de sa main (pour יבידי): Je suis à l'Eternel. — La personne a qui on écrit avec אַל־יּוּאָב : אַל II Sam. 11.14, (David écrivit) à Joab; avec יבל: על־אָּקרַיִם וּטְנַצְּׁח II Chr. 30. 1, (Ézéchias écrivit) aux tribus d'Ephraim et de וו Rois 22.13, קבל־הוקרוב עליטי ו II Rois 22.13 selon tout ce qui nous a été prescrit; אַכְתַּב־לוֹי רָבֵּי חוֹירַתִּי Osée 8.12, je lui avais prescrit une quantité (d'ordonnances) ou les principales ordonnances de ma loi; וַיִּכְחֹב אָלֵיו אַת־שָׁרֵי סְכּוֹת Jug. 8. 14, (le jeune homme) lui écrivit, c.-à-d. mit pour lui par écrit, les noms des principaux de Souccoth ; לָכְּחֹב אֶת־דָּיָאֶרֶץ Jos. 18. 8, faire la description du pays; מָבְּרוֹב עֲמָרם Ps. 87. 6, (Dieu) en faisant la liste, la description, des peuples; בלי היבים להיים Is. 4. 3, tous ceux qui sont inscrits pour la vie (Targg., pour la vie éternelle); חַתֵּח כְּתוּבְּח לְּפָנִי Is. 65. 6, c'est écrit devant moi, c.-à-d. c'est résolu, décidé; selon d'autres: (leur péché) est écrit devant moi; עבר מְרֹנוֹת Job 13. 26, pour que tu écrives, décrètes, contre moi des arrêts sévères.

Pi.: מְּמַבְּרִים עְּכֶּלְ מַתְּבֹרִי Is. 10. 1, et (malheur) à ceux qui écrivent des lois ou des jugements injustes, des lois d'oppression; selon d'autres: à ceux qui font écrire, qui dictent à ceux qui écrivent, etc.

בּרִיבָּי m. Écrit, lettre, écriture, livre: בּיְבִיבְּי Esth. 3. 14, une copie de la lettre; בְּיבָיב בְּיבָי II Chr. 2. 10, Hiram (roi de Tyr) répondit dans, ou par une lettre; בְּיבַיב בְּיַב בְּיבָי Esth. 8. 8, un écrit fait au nom du roi; בְּיבָיב Esth. 9. 27, comme (il est ordonné) dans leur écrit, ou: de réciter chaque année l'histoire contenue dans leur écrit; בְּיבִיבָי בְּיבְיבָי בְּיבְיבָי בּרָבְיבָ Esth. 1. 22, à chaque province selon son écriture (celle qu'on écrivait et qu'on savait lire); בּיִבְיב אֵבֶי Dan. 10. 21, dans le livre de la vérité.

ת. chald. 1° Écriture: בְּלָא־כָּהוּ חָבּר Dan. 5. 8, ils ne purent lire l'écriture; או הוא בין היים בין 5. 15, pour qu'ils lussent cette écriture. — פּרְתַב סְמֵר מְטֵּח Esdr. 6. 18, selon la prescription du livre de Moïse; דָּרִיבְּא רָחָב. 7. 22, (et du sel) sans prescription, c.-à-d. dont la quantité n'est pas écrite, fixée.

בְּרֶבְיָנְישׁ בּיְבְבּיִא מְחַבּ : chald. Écrire בְּבְרַבְּיָא Dan. 6. 26, le roi Darius écrivit; דִּרְיָנָשׁ בַּיְלָבֶּיִא מְּחַבּ יָרְרָנָשׁ בַּיְלָבָא מְּחַבּ Esdr. 8. 10, pour que nous écrivions les noms des hommes (qui étaient à leur tête).

לְּחְבֶּחְ f. Écriture: בְּחָבָה רְבְּיֹהְיּ 19. 28, une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures ou caractères imprimés, gravés, sur le corps.

תְּהִיים et הַּתְּיִים n. pr. 1° Chithim, fils de Javan, Gen. 10. 4.—2° Le nom d'un pays: מַאָּבֶין מִהִּים Is. 23. 1, de la terre de Cethim, une colonie dans l'île de Chypre. — 3° En général les îles dans la Méditerranée: אַבְּיִּים Jér. 2. 10, les îles de Cethim; אַבְּיִּים Dan. 11. 30, des vaisseaux viendront contre lui de Cethim; selon d'autres: בּיִּיִּם les Romains viendront sur des vaisseaux.

au mortier: בָּתִיח,. Ce qui est pilé au mortier: אָפֶּלְ נֵיח וְּדְּ מָּבְּיִר Exod. 27. 20, de l'huile pure d'olives pilées au mortier (meilleure que celle des olives pressées, foulées).

הָלֶל m. Mur: פֿאָל m. Tur: יוּנֵר דְּיָה עוֹפֵר מָּרְילֵנּיּ Cant. 2.9, le voici qui se tient derrière notre mur.

הרְלְאָא Dan. 5. 5, la muraille du palais (de la salle du roi); plur.: בְּרִחְלַיָּא Esdr. לְתַלּ 5. 8, dans les murs.

תְּלִישׁ n. pr. Chithlis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

בְּתְּם עֵּיֹבֶר Niph. Étre marqué: בְּתְּם עֵּיֹבֶר Jér. 2. 22, ton iniquité reste marquée devant moi, c.-à-d. ne sera pas effacée (v. * בַּתָּם).

קרים אושרי ביים אושרי: Job 28. 16, pour l'or d'Ophir; אישר פֶּרָם שָּוּי למחל. Cant. 5. 10, sa tête est comme de l'or très pur; מְבְּבְּיִה מְבְּבְּיִה בְּבְּיִה בְּבְּיִה בּיִר בְּבְּיִה וּלְבָּיִה בּיִר בְּבְּיִה בּיִר בְּבִּיה וּלִם Job 31. 24, et si j'ai dit à l'or le plus pur: Tu es ma confiance, ma consolation; d'autres le traduisent partout par perle, ou par bijou, trésor.

י בּוֹלְמֵן מְּחָמִים m. Tache, souillure: יְדִּלְמֵן מְּחָמִים Rituel, rends les taches blanches, lave les souillures de nos péchés.

et const. בקלה f. (avec suff. קקנהי , pl. קקנהי, avec suff.

קתף f. (const. אָתֶשׁ, duel avec suff. יְּבְחַמְּרוּ, plur. הְיַבְשִׁרוּ, const. הָּרָשָּׁרוּ). 1° Epaule : אָרישָׁ עֵל־קַרָאָן Is. 46. 7, ils le portent sur l'épaule; אַבְּיָהָהְ יָשָּׁיאַנְ Nomb. 7.9, ils porteront (leurs charges) sur les épaules; פָרֵהָם צָירֵים Is. 30. 6, le dos des chameaux, ou : des anes; ממי בַּחָקוֹ nic Néh, 9. 29, ils ont présenté une épaule rebelle, ils ne voulaient pas porter (ton joug), se soumettre. -2º Des choses inanimées, côté : קרַקּ תַּבְיִה חַיְמָנִיה I Rois 6. 8, le côté droit de la maison; בל־פֶּרָהְ יִם־בְּוַיָה Nomb. 34. 11, (du côté du) jusque vers le lac de Cénéreth; אַל־פָרַאָם פַקרוֹן Jos. 15. 11, vers le côté d'Accaron; יבֶדן כְּחָפַיד שבר Deut. 33. 12, et (Dieu) repose entre les épaules (de Benjamin), c.-à-d. le temple sera bâti au milieu ou sur les hauteurs de son pays; יַצַּמוּ בַּכַּהַף פָּלָשָׁיִמִים Is. 11. 14, ils voleront sur les épaules des Philistins (ils feront une invasion dans leur terre); d'autres traduisent: d'une épaule, c.-à-d. tous ensemble, comme אָדֶב אָדָד (v. בּבְשׁיַל). – 3° שׁחַר בְּחָשׁת חֹבְרת יְיִחָיַת־עֹּוּ Exod. 28. 7, à (l'éphod du grand-prêtre) seront attachées deux bandes qui passeront sur les épaules (des bretelles). — 4º יְּכְחָשַׂוֹת חַתְּשָּׁתְ Ez. 41. 2, les murs aux deux côtés de la porte; בְּתְּמוֹית תַּאַנְלָם 41. 26, les deux côtés du vestibule. — 5° וְצִּרְבָּדֵ ער אַר אַר אָר אוידן I Rois 7.34, et les quatre consoles aux quatre angles (de chaque socle).

קחר Kal inusité. Pi. 1º Entourer, cerner: מְּקְרָבְּיִן Jug. 20. 43, (les ennemis) cernerent Benjamin (les Benjamites); אַגִּירַיִּ בְּשִׁן תַּקְרוּנִי Ps. 22. 13, les taureaux gras, forts, ou les puissants de Basan, m'ont entouré,

מַבַּוּר־לָּר וְשֵׁר וַאַדְוּוָר: assiege. — 2º Attendre Job 36. 2, attends un peu, reste un peu auprès de moi (ou : écoute-moi un peu), et je te le prouverai, démon-

Hiph. Entourer: קדי בַּילָפָע מַכְּהָוּיר אַיז־ השביים Hab. 1. 4, car le méchant cerne le juste, le tient assiégé; en bonne part: בי רָכִּוּרוּ צְּיִדִּיקִים Ps. 142. 8, les justes m'environneront, ou : se couronneront, c.-a-d. ils triompheront à cause de moi, de ma delivrance; וַפרוּמִים וַכְּחִירוּ דָעַת Prov. 14. 18, les hommes habiles se pareront de la science comme d'une couronne (v. קרָזר).

תַּבֶּחַי m. Couronne, diadème: בַּבָּחַי בּלְכַאַת Esth. 1.11, avec le diadème royal; לאלשׁרו בְּרַוּרִים חַבּם Aboth, il y a trois couronnes différentes.

רָּטָרָת (plur. הֹיִלָּה f.) Ce qui couronne la colonne, chapiteau : רַכֹּחֵרֹת עַל־ שׁנֵי חַעְּבּאּרִים I Rois 7. 20, et les chapiteaux qui étaient au haut des deux colonnes; לפתרה האודה 7. 17, pour l'un des chapiteaux.

אַם־תִּלְתוֹשׁ אָת־תָאֵיִיל : Piler, broyer בְּחַשׁ בּמַכְהַשׁ Prov. 27. 22, quand tu pilerais l'insensé, le sot, dans un mortier (ער זעדע).

רַבְּיִר (fut. ישׁר) 1° Frapper, forger :

הורבם לחרבות Joel 4. 10, forgez des épées de vos faux, ou : des socs de vos charrues. — 2º Briser, casser: איל מיליו ו ביומל Is. 30. 14, briser, casser sans pitié, ménagement; part. pass.: דְּכָּה Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont brisés, écrasés; irk ring שחור הישב Deut. 9. 21, je le rompis, je le broyai bien ; וְכַתּוֹיְהִי מִּפְנֵיוֹ צָּרֵיוֹ Ps.89. 24, je briserai, j'exterminerai, ses ennemis devant lui.

Pi. 1° Forger : נְכָתָּתוּג תַּרְבוֹרָתַם לָאָתָּים Is. 2.4, ils forgeront de leurs épées des faux. --- 2º Briser : וְכָּמָת נְיוֹשׁ הַיִּלְישׁת II Rois 18. 4, il brisa, fit mettre en pièces, le serpent d'airain; וְכִּתְּחוּ אָתר דארץ Zach. 11. 6, ils ravageront le pays.

Pou.: יְכְתְּחוּ גוֹי־קְגוֹיי II Chr. 15. 6, un peuple fut poussé ou brisé contre un autre (tous les peuples se faisaient la guerre les uns aux autres).

Hiph. Défaire l'ennemi : רַיַּכְּרַיּוּם עַרי תַּתְרָמָת Nomb. 14. 45, ils les taillèrent en pièces (les poursuivant) jusqu'à Horma; יַיַּכְרוּי אָרְכָם Deut.1.44, ils vous taillèrent en pièces, vous défirent.

וְכָל־שְּׁסִרּלָרְהָ רְפַּתוּ Mich. וְכָל־שְּׁסִרּלָרְהָ רְפַתוּי Mich. 1.7, toutes les images (de ses idoles) seront brisées; פְּמַרֶב לַעָרֵב יְתָּחוּ Job 4. 20, du matin au soir (les hommes) sont brisés, exterminés.

ל Lamed, לפֵד douzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 30. Son nom signifierait de même que aiguillon, une espèce de fouet מַלְמָּד pour conduire les bœufs, et il y aurait eu une ressemblance entre cet instrument et l'ancienne forme de cette lettre. Consonne liquide, > se permute avec >. Exemples: mizig et mizig les étoiles, ou: les signes du zodiaque; אַרְטָּלָהוּ et. אַלְּמָטֹת Is. 13. 22, palais, châteaux; et בְּקּלָשׁ étendue, tension; אַרא et એક chald. *interj*, voici que! Avec ১, ex.:

לְשָׁלָּח ; presser, être pressant נְחֵץ et לְחֵלָ et בילי chambre; ליל nuit, ליל passer la nuit; comme linguale avec דְּנֶר ex.: רָצָר et רַכֵּל trembler, être agité; אַזַר et אַזַר et אַזַר chald., s'éloigner, s'en aller.

On trouve > comme redoublement d'une autre lettre radicale, ex.: פַּקָּב enrager, et יַלְעָמָה violence, ardeur; et comme finale dans beaucoup de mots de quatre lettres; plusieurs de ces mots sont des diminutifs, comme : בַּרַמַל champ, jardin , diminut. de וָּבָעל; פָּרָם tige, de גביב calice; מרכל articulation, cheville du pied, de app crochet ou anneau.

? Avec des suffixes forme le dat. du pron. pers. : לְּכָּח) לְּקּ moi, לְּכָּח) à toi, קה a toi fém.; אל a lui, אל a elle, אל a elle, אל מו nous, לָתֶם à vous לֶבֶר à vous fém.; לָתֶם à elles ; exprime ל; à elles לָדֶּן et לָדֶּן comme 35, dont il est l'abreviation, l'idée du mouvement, mais avec beaucoup plus de variations; il exprime: 1º la direction vers quelqu'un ou quel--que chose, קרב אל comme קרב ל s'ap procher de quelqu'un : בַּאר-לָהָ Is. 60. 4, ils viennent vers toi ; נְּחָפֶּרְ תָא לַחֲצֵר Esth. 6. 4, Haman était venu dans la cour; , revenir, מס ,בַּרַח ,יַרֵד ,אַיֵל ,חַלַּה ,שׁוּב—ל aller, descendre, courir, fuir à ou vers ; מַלָּהָ לּוֹ s'en aller (v. תַּלָּהָ לּוֹ aussi avec les verbes חַבָּה, חָקָה, מְשֵׁר, שָׁמֵע, חָאָדון, בּלָח, הִקְשִׁיב, attendre, espérer, écouter, obeir, languir, où indique toujours une direction, propension, de l'ame, de l'esprit, vers un homme ou une chose.

קיאָים לְנְמָשׁ חַיּאָים לְנְמָשׁ חַיּאִים לְנְמָשׁ חַיּאִים לְנָמְשׁ חַיִּאִים לְנִמְשׁ חַיִּאִים לְנִמְשׁ חַיּאִים ביי עווו den etre vivant et animé; même sans verbe: מַרִּיבְיִי בְּעִּיִי בַּעְרָיִי Lament. 4. 3, la fille de mon peuple (s'est changée) en une cruelle.

4° > sert à former le datif après un grand nombre de verbes : הַבָּרָא, נָיַן ל, אָפַר , יָצַץ, שָׁלַח , נָשָא, etc., donner, apporter, rendre, pardonner, envoyer, conseiller, dire a quelqu'un ; ישׁ־לָּר ou il est à moi, c.-à-d. j'ai, je possède ; בַּן לִילָשִי je n'ai pas ; בַּן לִילָשִי I Sam. 16. 18, un fils (qui est à Isai) d'Isai: ר באקרם לשאול I Sam. 14. 16, les sentinelles de Saul; aussi le datif de la cause : לואת רדור לפר Job 37. 1, pour cela mon cœur est saisi d'effroi ; ינֶצְהֵר Is. 19. 22, il est touché par eux, par leurs prières, il les exauce ; קרוא־לַתּ Esth. 5. 12, invité chez ellè, ou par elle ; מַרַח לָאִרשׁ être enceinte des œuvres d'un homme ; ל indique l'auteur : קיוָטוֹר Ps. 3. 1, psaume de David; même sans nominatif: לבוד Ps. 25.1, de David (David en est l'auteur); יוֹם לָרֵי Is. 2. 12, le jour de l'Eternel (le jour où sa justice s'exercera); בְּשַׁלְתֵּר רַעַכְּב Ps. 81. 5, une loi donnée par le Dieu de Jacob; לֵיֶר הַוְּשׁוּנְרוּח 3. 9, de Dieu (vient) la victoire; שַׁמַע שָׁלֹמַה לָשָׁם הַי I Rois 10. 1, la réputation de Salomon qui lui était faite, préparée par Dieu ou par tout ce qu'il faisait à la gloire de Dieu; > indique aussi l'instrument: יוּכָּה לְּפִר חָרֶב passer au fil de l'épée; לא־יִרְאֵח לַפֵּיִן Ez. 12. 12, qu'il ne voie pas de ses yeux, comme לָלְשׁׁנֵנוּ נַנְבְּרֵר ; בְּעֵרָן Ps. 12.5, nous serons forts, puissants, par notre langue, comme בלשנט.

לי המדע פונים ולי marque le génitif, quand plusieurs génitifs se suivent בְּבְרֵי וַדְּבָּרֵי וַדְּבָּרֵי וַדְּבָּרֵי וַדְּבָּרִי וַבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְרָבִינִי בּבְּרַבְיבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבִיים וּבְּרָבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבִי וּבְּרָבְיבִי וּבְּרָבִיים וּבְּרָבּיבִי וּבְּרָבִיים וּבְּרָבִיים וּבְּרָבִיים וּבְּרָבִיים וּבְּרָבִיים וּבְּרָבִיים וּבְּרָבוּרְבִיבְייִבְיבְיבְיבְיבְיבְיבּבּיים וּבְּרִבּים וּבְּבְירִב וּבְּבְירִב וּבְּבְירִב וּבְּבְירִב וּבְּבְירִב וּבְּבְירִב וּבְּבְירִבּיב וּבְּבְירִב וּבְּבְירִב וּבְבְירִב וּבְּבְירִב וּבְּבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְּבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְּרִב וּבְבְּירִב וּבְבְּרִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְּרִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְּרִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְּבְרִב וּבְבְירִב וּבְּבְרִב וּבְבְירִב וּבְּבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְבְירִב וּבְּבְיר בּבְּרְבּבּייִב וּבְּבְירִב וּבְבְירִב וּבְּבְיר בּבְּבִיים וּבְּבְיר בּבּבְירִב וּבְבְּירְב וּבְבְירְבְיבְיי בּבְּבִיים וּבְּבְבְיים וּבְּבְבִיים וּבְּבְבִיים וּבְּבְבּיים וּבְּבְבִיים וּבְבְבּיים וּבְּבְבִיים וּבְּבְבִיים וּבְבְבִיים וּבְבּבּיים וּבְבּבּיים וּבְבּבּיים וּבְבּבּיים בּבּבּיים וּבְּבְבּבּיים בּבּבּיים וּבְּבּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּיבְבִיים בּבּיבְבּיים

Esdr. 1.11, tous les vases d'or et d'argent; בְּשָּבְּיִת בְּלִבְּיִנְ Lév. 13.48, (étoffe) de lin ou de laine. — Certains adv. se changent en prépos. par בְּבִיב בֹּלְבְּשָׁבָּין וְלַבְּיִבְיִב Exod. tout autour; בְּשִּׁבְּין וְלַבְּיִבְיִב Exod. 40.33, autour du tabernacle et de l'autel, prépos.; רְיִבְּיִבְיִ adv., en dessous, בְּיִב מִּבְיל בְּיִב au-dessous de, בְּיֵב מִיב au-dessous de.

6° On trouve aussi devant le régime direct d'un verbe trans.: בְּמֵּח בְּרֵת prissaient de mets délicats; אֵיִיל יַדְיָרֶבּיְשׁנְּעְּם Lament. 4. 5, ceux qui se nourrissaient de mets délicats; אַיִּירֶבּיְשָּׁם Job 5. 2, la colère fait mourir l'insensé.

7°5 signifie aussi : ce qui concerne, en fait de, en : לְּלַשֶּׁר וּלְחַבְּמַח I Rois 10. 23, (Salomon surpassa tous les rois) en richesses et en sagesse; לַכְּמִים Job 32. 4, (ils étaient plus avancés que lui) en jours, en age; בּדַבָּשׁ לְפַּחוֹס Ez. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel; אַטָּר חַלָּם לָחָם Gen. 42. 9, (les songes) qu'il avait eus à leur sujet; ולְשַׂרִים לְמְשִׁמָּם יְשׂרוּ Is. 32. 1, et quant aux princes, ils régneront selon la justice; לְקִרְשָׁרִם Ps. 16. 3, à l'égard des saints (qui sont sur la terre) ou pour l'amour des saints ; dans le même sens : אַפְרִי־לָּר אַיִדר דוּא Gen. 20. 13, dis de moi, à l'égard de moi : Il est mon frère ; ר ביום אוּמְרַים לְנַמְּשִׁי Ps. 3. 2, beaucoup disent de mon ame; בָּר בְּנָיִר כָּנָיר לָבְיי 91. 11, car il a donné ses ordres à ses anges en ta faveur ; אַל־רַעַלָּצוּ אוֹיְבָר לִי 25. 2, que mes ennemis ne triomphent de moi.

אַר לְמּיְשֶׁב יְוֹצְסְ Is. 15. 5, mon cœur gémit pour Moab; Is. 15. 5, mon cœur gémit pour Moab; Is. 36. 9, (tu mets ta confiance dans l'Égypte) à cause de ses chariots et de sa cavalerie; לְּכָב בְּּלְּבֶּיִה לְּכָב Ps. 124. 1, si l'Éternel n'avait été pour nous; בּי בּצְּיִם בָּלָב בּי בּצָּים בּצַר Exod. 14. 14, l'Éternel combattra pour vous.

9° Selon, comme si : לְּמִינִי Gen. 1. 11, selon son espèce ; אָרִים לָלְשׁׁנִי 10. 5, chacun selon sa langue; לְּבֶּרֶם יִּבְּלְּהִיבְּילָהְ 1s. 32. 4, le roi régnera selon la justice; 32. 4, le roi régnera selon la justice; בּּבְּיבָם 10b 39. 16, (l'autruche) est dure, cruelle, envers ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle; בְּבִּיבִי לְצִיר (צִיר בְּאִיבִי לְצִיר (צִיר (צִיר בְּאִיבִי לְצִיר (צִיר (צִיר בַּאִיבִי לְצִיר (צִיר (צִיר בַּאִיבִי לְצִיר (צִיר (צִּיר (צִיר (צִיר (צִּר (צִיר (צִּר (צִיר (צִיר (צִּיר (צִיר (צִּיר (צִיר (צִּיר (צִיר (צִיר (צִּיר (צִּיר (צִּיר (צִיר (צִּיר (צִי

10° L'endroit ou la proximité où l'on se trouve, אָרשׁ לְּמָּדוּח à la droite : אִּרשׁ לְּמָדוּח Nomb. 11. 10, chacun à l'entrée de sa tente; לְרִי־שְׁעֶּרִים לְמִּי־מְרָח Prov. 8. 3, à côté des portes, à l'entrée de la ville; לְרוֹיִהְ רְמָּדִים לָמִיּר מָרָח בַּמִּדּים לָמִיר מָנִים לָמִיי מְנִים לְמוֹיִם הַמִּים habitera) la côte des mers.

11° Quelquefois, pour indiquer l'incident du temps: יְבָּבְּלֵיךְ Ps. 30. 6, et le matin; יְלָּעָּיָב Gen. 49. 27, et le soir; שֵׁבְּעָיב Jos. 10. 27, lorsque le soleil se couchait; יְלָשָיַת חַיְּבָּים Esdr. 10. 8, dans l'espace de trois jours; I Rois 10. 22, une fois tous les trois ans; יְבָים עור שְׁבְעִי שָׁנִים לָּעָרָם יָבִים עור שְׁבְעִייִם הָבּים (Gen. 7, 4, sept jours encore (après sept jours); יְבִים יָבִים בּוֹלְ צַּעְרַיִם יִבְים יִבִּים (deux ans après.

12° L'état, la condition: יְלְבְּדָר dans l'isolement, seul; הְבָּבְּי en súreté, ou sécurité; יְבָּבְּרָ ls. 1. 5, à l'état de maladie, langueur, c.-à-d. malade; יִרְקְבִיהוּ Ps. 45. 15, dans, ou avec, des vêtements richement brodés.

ל sous entendu, ex.: אָשָּׁרֶשְׁ II Sam. 4. 2, pour לְבֶּרְ לְבָּרְ II Chr. 20. 28, pour בְּיִרִישְׁלַיִּם.

 312

temps de mourir; בַּח לַצַשׁוֹת II Rois 4. 13, qu'y a-t-il à faire (que peut-on faire)? יר לְתוֹלְשִׁרְעֵנְר Is. 38. 20, Dieu de me sauver (Dieu me sauvera). — 3° Après : לצאקשם Nomb. 1. 1, (la 2° année) après qu'ils furent sortis (v. plus haut 5°).—4° Pour que, afin que: ואַלְכָּמֹת שָׁלְכָּמֹת נְשָּלֶכְּם Is. 10. 2, afin que les veuves soient comme leur proie; אסיב אַר־כַּשָּא Nomb. 11. 11, pour que tu (me) charges du poids. - 5° Quand, lorsque : לְּמְּטֵּה תַּעֹקֵר Jug. 19. 26, lorsque le matin commençait à poindre; לְּמְנִיהוּ עֵרֶב Gen. 24. 63, vers le soir. — לַטַּעַּלַח־לָּר : Gomme si, comme pour לְמַשֶּׁרֵח I Sam. 20. 20, comme pour tirer, comme si je tirais à un but.

7 chald. Même signif. que > héb. 1° Prėp.: דַנָּאַל לָבַיָּחָה אָזַל Dan. 2. 17, Daniel entra dans sa maison; יָשֵׁלְבַּקָהָ לְסוֹף אַרְעָא 4. 19, et ta puissance s'est étendue jusqu'aux extrémités de la terre ; יַאָּמָר לַכְּטְּבֵּיאַ 2.5, (le roi) dit aux Chaldéens ; לְחַכּיִמִין 2. 21, (qui donne la sagesse) aux sages; souvent aussi signe d'acc. après les verbes transitifs: לָּחוֹבֶרֵא לְחַכָּרִפֶּי בבל 2.24, de faire mourir les sages de Babylone; לָשָׁבָּרוּר לֵאלְרֵיר הַדְיבָא 5. 4, et ils louaient, glorifiaient, les dieux d'or; remplaçant le gén.: וּמֵלֵהְ לִּיִשְׂרָאֵל רֵב Esdr. 5. 11, un grand roi d'Israel; אָשָׁיָה הַיָּרָה 6.3, la première année du règne إدارك de Cyrus. — 2º Conj. devant les inf.: Dan. 2. 9, de dire devant moi; יאַפֶּר לְחוֹבֶּרָח 2. 12, il commanda de faire mourir; avec le fut.: לַחֵיָא — מְבָרָהְ — לַחָרָא 2. 20, que (le nom de Dieu) soit béni; לְחֵיֵא מְּדֹרָהְ: 4. 22, que ta demeure soit; בח די לחוא 2. 29, ce qui sera, arrivera.

ndv de negat. Non, ne pas. 1º Absolu. Il répond négativement à une question, ou exprime un refus: קה בי צדוקה Gen. 18. 15, non (ce n'est pasainsi), car tu as ri ; ניאֹמָרוּ לֹא 19.2, ils répondirent : Non (nous n'entrerons pas chez toi). — 2° Avec presque tous les temps des verbes : לא חַכְּטָיר Gen. 2. 5, (Dieu) n'avait pas fait pleuvoir; איש שילא 4. 5, il ne s'est pas tourné vers,

il n'a pas regardé; devant le futur, il exprime souvent une défense : לא תּנְנֹב Exod. 20. 13, tu ne déroberas point: לא הַעָּטוּ לְכָם Lév. 19. 4, ne vous faites point (de dieux jetés en fonte); quelquefois il indique aussi le but : אֹא רַקּרֵעָ Exod. 28. 32, pour qu'il ne se déchire; wir sis Is. 41. 7, afin que (l'ouvrage) ne fût point ébranlé — 3° Interrogatif pour אָלאַ רָשָׁאָירוּ עּוֹלֶלוֹתוּ : חַוֹלֹא Jer. 49. 9, ne vous laisseraient-ils pas quelques raisins à récolter ! מָּשָּר עֵלָהוֹן לֹא תַעָּא Lament. 3. 37, (les maux et les biens) ne sortent-ils pas de la bouche du לא בַנִים: sans בָלֹא sans בַנִים: I Chr. 2. 30, (Seled mourut) sans enfants; מֹפֶר לֹא עבוֹת II Sam. 23. 4, un matin sans nuages. — 5° Pas encore: לא קצא חצר II Rois 20. 4, (Isaïe) ne fut pas encore sorti de la cour ; וַלֹא אַיַדֶּר בָּיַדֶּים Ps. 139. 16, et aucun d'eux n'existait encore. — 6° Devant un adj. et un subst., pour en exprimer la négation ou l'opposé: מויר לארחסיד Ps. 43. 1, contro une nation qui n'est pas bonne; עַם לֹאִ־עֵז Prov. 30.23 (les fourmis) ce petit peuple impuissant ; בְלֹאִ־אֵל — בְּלֹאִ־אַל Deut. 32. 21, par un non-dieu, une idole, — par un non-peuple, un peuple barbare ou misérable.

Avec des préfixes. 1º x54 varie selon les diverses significations de p. Du temps, non dans, c.-à-d. hors : תָּלֹא מַרַז־ Lév. 15. 25, hors du temps; בָּלֹאִ־יוֹמוֹ Job 15. 32, avant son temps; non pour, וסח avec, c.-à-d. sans : בְּלָתּא־כֶּסֶף Is. 55, 1, sans argent; בלא־לב ולב I Chr. 12.33, sans aucune duplicité de cœur, avec sincérité ; בָּלָא בְּשָּה Job 8. 11, sans marais; non par : בַּלֹא חַשָּׁרו Job 30. 28, et non par l'effet du soleil, ou sans soleil, sans la lumière du soleil ; בָּלָאׁ כַּפֶּרוּגב II Chr. 30. 18, non selon ce qui est écrit, selon la manière prescrite; בָּלֹאַ ורְּכְלֹּה Lam. 4. 14, ainsi, de sorte qu'on ne pouvait pas. — 2º kb; interrogatif, quand on attend une réponse affirmative: n'est-ce pas? n'est-il pas ainsi? קלא דוגא אַמַרכּלָי Gen. 20. 5, ne m'a-t-il pas dit lui-même? אינה שבים il Rois 4.

11, n'as-tu pas appris? Souvent simplement affirmatif, comme אָדָ, הַאָּד: וַ חַלוּא הַחַצִּר מִּנְּהָ וַחַלְּאָח I Sam. 20. 37, voilà la slèche qui est au delà de toi; מלוא צויחי Ruth 2. 9, certes, j'ai donné ordre; מלוא־קום פרובים II Rois 15. 36, certes, c'est écrit (exact. ces choses sont écrites. — פֿלא פֿדָק -- sans : בּלָלא פֿדָק אַ ולא חורה II Chr. 15. 3, et sans prêtre et sans loi; pour אָל בּאַשָּׁר לא : — לָלוֹא שָׁאָלוּ Is. 65. 1, (au secours) de ceux qui ne m'ont pas demandé, qui n'ont pas voulu me connaître, de ceux qui ne m'ont pas recherché ; מַרוּצְוַרָתְּ לָלֹאִ־כֹתַוֹ Job 26. 2, en quoi as-tu assisté celui qui est impuissant? (La Massorah compte trente-cinq fois xi, quinze fois ייס לא pour לא pour לא pour לא pour לא pour לא).)

אל, (une fois דּוֹיְ כֹּארְנִינִי cheth.) chald. Meme signif. que אֹ héb.: מַזְּרְשִּנְיִי Dan. 2. 5, si vous ne me faites pas connaître (mon songe); לַא־אִירַי אֲנַשׁ 2. 20, il n'y a point d'homme (qui, etc.); דַּלָּא בְּרָדִין 3. 24, n'(avons-nous) pas (jeté) trois hommes? בְּלָּתְּדִין 4. 32, (tous les habitants de la terre) sont regardés comme rien (un néant).

לא דְכֶּר (sans paturage) n. pr. Lodabar, ville dans le pays de Galaad, II Sam. 47. 27; בר 59. 5.

ጉር እን (non mon peuple) n. pr. Loami, nom symbolique du fils du prophète Osée, Osée 1. 9.

רְחָּכְּה (qui n'est pas aimée, pas reçue en grâce) n. pr. Loruhama, nom symbolique de la fille d'Osée, Osée, 1. 6.

לְּיִה (ע. הַּהָּיִלְּאָ Étre las, fatigué; se fatiguer, faiblir: פֵּר צַּהָּה הָבֵּוֹא אֵלֶּהְ יַתְּלָּא Job 4. 5, et maintenant que (la même chose) t'arrive à toi, tu faiblis, tu perds courage; אַלֶּהְהְ הַלְּאָה בָּרְ הַלְּאָה 4. 2, si nous élevons la parole vers toi, ou : si nous essayons à te parler, est-ce que tu seras contrarié? le trouveras-tu mauvais? בּלְאֵה לְבָּאַה אַבְּאַה בּלְאַה בּלָב בּלָא לִבְּאַר בּלְאַה בּלְּאַה בּלְּאַר בּלְאַר וֹנִים בּלְאַר בּלְיבּע בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְיבּע בּלְאַר בּלְיה בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלִי בּלְאַר בּלִי בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּאַר בּלִי בּלְאַר בּלְיבּע בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּלְאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָּר בּאָב בּאַר בּאָר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָב בּאַר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָב בּאָר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָב בּאָּב בּאָב בּאַר בּאַר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאַב בּאַר בּאָב בּאָב בּאַב בּאָב בּאַב בּאַב בּאָב בּאָב בּאַב בּאָ

Niph. (meme signif. que Kal): אַנְאַרוּ

Hiph. trans. Fatiguer, accabler: אַה־עַחָּח חַלְאָנִי Job 16. 7, mais maintenant il (Eliphaz) m'a fatigué, ou : elle (ma douleur) m'accable; הָאָנִים הַלָּאָת Ez. 24. 12, elle (la chaudière) a fatigué (par) les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer); selon d'autres : elle (la ville) a accablé les autres par les iniquités, par sa malice, ou : elle s'est esforcée à faire des injustices (v. Niph. ווי ex. et הַאָּנִים כִּר חַלָּאוּ ; (מְאָנִים אָנָשִׁים קרי Is. 7. 13, (ne vous suffit-il pas) de lasser la patience des hommes, pour que vous lassiez encore la patience de mon Dieu? וְּכָּה חַלְאֵחָדף Mich. 6. 3, et avec quoi t'ai-je accablé, tourmenté?

אָרָה n. pr. Leah (Lia), fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 16.

לאַט 1° Couvrir, envelopper (ע. פּאָט אָרָקּיִר (עָּאָט אָר פֿאָט אָר פּאָט ווו Sam. 19. 5, le roi s'était couvert le visage. — 2° Parler avec douceur: דְּבָּר לָאַט יִבְּיִר לָאַט יִבְּיִר Job 15. 11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur, avec bonté; selon d'autres, le verbe sous-entendu et בּאָט adv. (ע. מֹ בּאָר); d'autres traduisent: et la parole qu'il t'a dite (était-elle) en secret, trop basse?

אַל adv. Lentement: אַבּים לְאַט Is. 8. 6, (les eaux) qui coulent lentement, paisiblement (v. אַב).

נְתְבוֹא (rac. יבּלְא) Silence, secret: יַּתְבוֹא Jug. 4. 21, elle alla vers lui tout doucement, sans bruit.

לאֵל (a Dieu) n. pr. Eliasaph, fils de Lael, Nomb. 3. 24.

בי Devant makkeph לָב, avec suff. לְבָּד, ,לְבָּד , plur. לְבָּד, ,לְבָּד

בְּבָר m. (const. בְּבָר Avec suff. בְּבָר חַבְּיִים, plur. הִבְּבָר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּי וּ Le cœur בַּבְּר בַּבְּי וּ Il Sam. 18.14 (il les enfonça) dans le cœur d'Absalon; comme siège de la vie, il signifie souvent la vie, comme שַּבָּר בִּי בְּי בְּבָר בָּי בִּי וּ Ps. 22. 27, vos cœurs vivront dans l'éternité; בְּי בִּי וְּכֵּל בַּרְ בַּי וֹ Is. 1. 5, et tout cœur est souffrant, malade; בְּב בִּי וֹ Gen. 18. 5, et réconfortez votre cœur, reprenez vos forces en mangeant.

2º לב Cœur comme siège des sens et des passions : de l'amour : וַלְבָּהָ אֵיך אָהָּדּ Jug. 16. 15, puisque ton cœur n'est pas avec moi (que tu ne m'aimes pas); אַכֵּל־לְכֵּבְף Deut. 6. 5, (aime Dieu) de tout ton cœur; de la confiance: אָב בַּנְלָם בָּר בָּיִל Prov. 31. 11, le cœur de son mari a confiance en elle; du mepris : נאַרן לְנִי 5. 12, (comment) mon cœur a-t-il méprisé, dédaigné (les re-ילַבַן שָׁמַח לִבִּר : nontrances)? de la joie: Ps. 16. 9, c'est pour cela que mon cœur s'est réjoui; de la tristesse : לַכְב 109. 16, et un homme dont le cœur est brisé; פר יָתְדַוּעָר לְבַבִּר 73. 21, car mon cœur (fermentait) étaitrempli d'amertume; לראש אחדלבי Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines); לא־יירא לבי Ps. 27. 3, mon cœur ne craint point; נכון לְתַּר 57. 8, mon cœur est ferme, rassure; לבי עובני 40. 13, mon cœur (mon courage) m'a abandonné; יָכֶל־לְבַב אֵנִישׁ יִנָּיס Is. 13. 7, et tous les cœurs des hommes se fondront (de peur) ; לַב דָאֶבֶן Ez. 11. 19, le cœur de pierre (dur), opposé à לב בְּטֵּר (même verset) cœur de chair; לַבְבֶם חֵעָרֵל Lévit. 26. 41, leur cœur incirconcis (immortifié); chez les prophètes

on trouve attribuée au cœur l'action de crier: רָלֹאִ־תְּבֶּסְהְּ אֵּלֵי תְּלְבָּם Osée 7. 14, ils n'ont point crié vers moi du fond de leur cœur; de soupirer: בְּנָדְּיִי לְבָּר 38. 9, par les soupirs de mon cœur.

3° Comme siège des sentiments moraux: בְּבֵּבְ בְּדִּרִי בְּבְּבְ Ps. 51. 12, un cœur pur; בְּבַבְ בְּדִּרִי I Rois 3. 6, et dans la droiture du cœur; בְּבָבִי נַאָּמִי Ps. 12, is parlent du cœur; בְּבָב Ps. 101. Rois 9. 4, dans la simplicité du cœur; בַּבָּב Ps. 101. 4, cœur corrompu, pervers; par בַּלְב בִּבְּי Ps. 64. 7, et le cœur profond, impénétrable; בַּבְיבִי I Job 36. 13, les hypocrites; בַּבַּ בְּבַי Prov. 21. 4, les hypocrites; בַּב בַּבְּב Prov. 21. 4, בּבַּר בְּבַר בַּב Is. 9. 9, (le cœur vaste, grand) l'orgueil, la fierté; ווֹבְּב בְּבַב בְּבַב בְּבַב Ps. 12. 3, ils parlent avec un cœur double.

4° Siège de la volonté et du jugement: צַטָּרו נַל־אַטָּר נִלְבָבָך I Sam. 14. 7, fais tout ce que tu as dans ton cœur (ce que tu as décidé, ce que tu veux); יוֹם נָקַם בָּלְבָּר Is. 63. 4, le jour de la vengeance est dans mon cœur (est décrété); אָהַר מֹחָן לַבָּב I Chr. 29. 17, tu sondes les cœurs; וַיַּנָּדִי־לָה צָּרוּ־פָּל-לָבוֹי Jug. 16. 17, il lui dit tout son cœur, tout ce qu'il savait ; אָבָב לֶבָב Job 9. 4, (Dieu) est sage d'esprit; בַּכַר־לַב Prov. 7. 7, qui est dépourvu de sens, insensé; ימים איוב נקשוי Prov. 19, 8, qui acquiert l'intelligence, la science, aime son ame; בַּבר בְּבר בָּמוֹכָם Job 12. 3, j'ai du sens, de l'intelligence, aussi bien que vous.

5° Le centre, le milieu: בְּלֶבּ־יָם Exod. 15. 8, au milieu de la mer; בַּיבְּבֶּבְ הַשְּׁבָּיב Deut. 4 11, jusqu'au milieu du ciel; בְּלֵב הָשִּלָּה II Sam. 18. 14, au milieu du chêne.

בְּלְבֶּר נְהָרֵת chald. m. Cœur: אַבְּלְבֶּר נְהְרֵת Dan. 7. 28, et je conservai ces paroles dans mon cœur.

לְבָּאוֹת (pl. de לְבִיא lion) n. pr. Lebaoth, ville de la tribu de Siméon, Jos. 15. 32; ביח לְבָאוֹת לְבָאוֹת 19. 6.

לֶבֶּב Kal inusité. Niph. (de בָּבַב). Acquérir du cœur, de l'intelligence :

וואים כבוב ילבב Job 11.12, mais l'homme (même) vain, insense, acquiert de l'intelligence, des sentiments, des connaissances (v. la suite: né comme une bête ou un âne sauvage, il devient, il se forme, en homme civilisé, ou : quoique l'homme soit né comme une bête sauvage); d'autres traduisent en sens opposé: l'homme insensé est sans cœur, privé d'intelligence, ou rempli d'orgueil (et il est né comme le petit d'un âne sauvage).

Pi. 1° De לבב לכני, captiver ou blesser le cœur: לבב ליי ביליה ביליה Cant. 4. 9, tu as captivé, enlevé, ou blessé, mon cœur, o ma sœur, mon épouse!—
2° De יחלמב לעיני שמי II Sam. 13. 6, qu'elle fasse, pétrisse, devant mes yeux, deux gateaux.

בְּבֶׁב Cœur (v. בַּבָּ).

ביל chald. m. Gœur: לְבָבָהְ Dan. 2. 30, et les pensées de ton cœur; זְלְבָבָּת, 5, 21, et son cœur.

רבר Scul, seulement (v. I קבר בר.

לְבָּהְיּ f. (de בְּהָבֶּהְ). Flamme: בְּבַּהִראֵשׁ Exod. 3. 2, dans une flamme de feu, ou au milieu du feu (v. בַּ הַ הַּיּ).

לְּבֶּה f. Cœur: לְבָּה f. cœur פֿקּה לְבָּהָה Ez. 16. 30, combien ton cœur est languissant, ou corrompu (le plur. ייבור les cœurs, v. à בֹּב).

(לבנה ע. לבונה).

 sa femme (qu'il hait, et dont il ne veut cependant pas se séparer, qu'il retient comme son vêtement), ou : sa violence (couvre) s'exerce contre sa femme.

לבן

לבוש chald. Vetement : לבוש Dan. 3. 21, et leurs vetements.

לְבָּל Kal inusité. Niph. Se précipiter, trébucher: יְאֵיל שְׁתָּרִים יְלְבֵע Prov. 10. 8, 10, le sot de lèvres, le bavard insensé, se précipite, trébuche; selon d'autres: se fatigue en vain, ou : est puni; סְבָּע לֹאִרְבָין יִלְבַע Osée 4. 14, et le peuple sans intelligence trébuche, se perd, ou sera puni.

קריא m. Lion, lionne: אָרְבָּים שֶׁם כְּלָבִיא Osée 13. 8, et là je les dévorerai comme un lion; אָרָא וְּבָּיבְּי וְּבָּלְבִיא Nomb. 24. 9, il s'est mis sur les genoux, il s'est couché comme un lion et comme une lionne; pl. m.: בְּבָּיבִי בְּיִר בְּיִבְּי Ps. 57. 5, mon âme est au milieu des lions (pour בְּיִבִּי וְלַבְּיִאִים pl. [ém.: בְּאַרִין לִּבְּאַרִין אַרָּאַר רְּאַרָּי אָרָן אַרָּאַר רְּאַר רִּבְּאַר רִי אַרָּאַר רִי אַר רְּאַר רַבָּאַר רַבְּאַר רַבָּאַר רַבָּאַר רַבָּאַר רַבָּאַר רַבָּאַר רַבָּאַר רַבָּאַר רַבְּאַר רְבִּאַר רַבְּאַר רַבְּאַר רַבְּאַר רְבִּאַר רַבְּאַר רַבְּאַר רַבּאַר רַבּיּאַר רַבּאַר רַבּאַר רַבּאַר רַבּאַר רַבּאַר רַבּאַר רַבּיּבּי רַבּיּאַר רַבּאָר רַבּיּאָר רַבּאַר רָבּיּבּי רָבּיּבּי רָבּיּבּיּי רַבּיּאָר רַבּיּבּי רָבּיּבּי רַבּיּבּי רָבּיּבּיי רַבּיּבּיי רְבּיּבּי רָבּיּבּי רְבּיּבּיי רְבּיּבּי רָבּיּבּי רָבּיי רְבּיּבּי רְבִּיבּי רָבּיּי רְבִּיב רּבּיי רְבּיּבּיי רְבּיי רְבִּיבּי רְבּיּבּי רְבִּיּבּיי רְבּיּבּי רְבִּי רְבִּיבּי רַבְּיּבּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִּיי רְבִיי רְבִּיי רְבִיי רְבִּיבּיי רְבִיי רְבִּיי רְבִיי רְבִיי רְבִּיי רְבִיי רְבִיי רְבִּיי רְבִיי רְבִיי רְבִיי ר

לְּכִיָּא f. Lionne: לְכִיָּא Ez. 19. 2, quelle (femme était) ta mère (puissante) comme une lionne!

לְכִיבְה Gateau; seulement plur: לְבִיבְּה II Sam. 13. 8, et elle fit cuire les gateaux, ou les plats (v. לָבַב Pi. 2°), (peut-être de בַּב, propre à conforter le cœur, cordial?).

לְבָּרָ 1° Étre blanc (v. לָבָר). — 2° De רְבָּרָ faire des briques: הָבָרָ לְבָּרָּ לָבָּרָ Gen. 11. 3, allons, faisons des briques; absol.: בְּלָבָּרָ Exod. 5. 14, (pourquoi n'avez-vous pas achevé votre tache qui consiste) à faire des briques?

Hiph. 1° Intrans. Devenir ou être blanc: יִּבְּבֶּרְ Ps. 51. 9, et je deviendrai plus blanc que la neige יִּבְּבָּרְ Del 1. 7, les branches (de la vigne) sont blanches (sèches, mortes).

— 2° Trans. Rendre blanc: יְּבַּבְּבָּרִ יְבַלְּבָּרְ Dan. 11. 35, (pour בְּבִּרְבָּרָ Dan. 11. 35, (pour para) et pour (les) purifier, les rendre blancs; בּרְבָּבָרְ פָּרָבּ בָּרָם Aboth, blanchir la figure de (quelqu'un), c.-à-d. l'offenser.

Hithp.: יְרַיְּלְבְּמִי Dan. 12. 10, et ils se rendront blancs, se purifieront.

17? n. pr. Laban, fils de Bethuel, beau-père de Jacob, Gen. 24. 39.

וּלְבֶּן (const. m.) Blancheur, ou adj. blanc: בְּיִבְּיִם בַּיִּבְיִם Gen. 49. 12, et la blancheur des dents par le lait (par la quantité de lait qu'il boira); selon d'autres: ses dents seront plus blanches que le lait; בַּיִּבְי n. pr. selon quelques-uns (v. רְאָבִינִי).

לְבָנְהוּ f. La lune: לְבָּנְהוּ Cant. 6. 10, elle est belle comme la lune; אור־; Is. 30. 26, la lumière de la lune (v. יְבָּהָ fém. de לָבָן blanc).

לְבָנְה n. pr. m. Esdr. 2. 45; אָבָה Néh. 7. 48.

לְבֵּנְים f. Brique: יְלְבְּנִים לְבֵּנִים Gen. 11. 3, faisons des briques (ou parce qu'elles étaient faites d'une argile blanche, ou parce que le feu les blanchit); קבְּנִים בְּבִּנְים בְּבַנִים Ez. 4. 1, prends une brique; בְּבַנְים Ex. 4. 1, prends une brique; diminuerez rien de vos briques (de la quantité des briques que vous avez à faire).

לְּבְנָה m. Nom d'un arbre, le peuplier blanc (?): מַשֵּל לְבְנָה Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; הַּבְּיָה אַלוֹך Osée 4. 13, sous les chênes et les peupliers; selon d'autres: l'arbre de qui découle le storax.

לְכְנָת f. Clarté, transparence: לְכְנָת תְּשַׁבְּּעִי בּצְעֵי תְּשַׁבְּּעִי בְּעָבּי תְּשַּׁבִּּע Exod. 24. 10, comme un ouvrage de saphir brillant et transparent; selon d'autres, const. de pierre : ouvrage fait de la pierre de saphir, ou de carreaux de saphir.

ת לְבְנָה n. pr. 1° Lebnah, ville de la

tribu de Juda, Jos. 15. 2; plus tard donnée aux prêtres et ville de refuge, 21. 13. — 2° Station dans le désert, Nomb. 38. 20.

קבונה n. pr. Lebonah, une ville près de Silo, Jug. 21. 19.

קרנון? (souvent avec l'art. מְשְׁבְּטִין?) n. pr. d'une montagne entre la Syrie et la Palestine, le Liban, dont une partie est couverte de neige, de בְּשָׁ montagne blanche: אָשָׁלָג לְבָטִין? 18. 14. la neige du Liban; שְּלֵג לְבָטִין? Jos. 11. 17, la plaine du Liban, la vallée entre les différentes hauteurs de cette montagne, au-dessous du mont Hermon (entre le Liban et l'Anti-Liban).

לְרְנִי (le blanc) n. pr. Lebni, fils de Gerson, Exod. 6. 17; n. patr. également לְבִּיִּ Nomb. 3. 18.

(שִׁיחוֹר לִבְנֵת v. לְלְנָת).

et לְבַשׁ (fut. יִלְבָּשׁ) Mettre un habit, se revêtir, couvrir, envelopper comme un habit : וַלַבָשׁ תַּגַרִים אֲדֵוּרִים Lév. 6. 4, il prendra d'autres vêtements; une fois avec אַשַּׁר לַבָּשׁ־בּוֹ חַשָּלַהְ: בּEsth. 6. 8, (l'habit) dont le roi s'est revêtu; absol.: לבוש ואין־לחם לו Agg. 1. 6, se vêtir, se couvrir d'habits, sans être échaussé; part. pass.: לבוים בַּוִּים Ez. 9. 2, (et l'un d'eux) était revêtu d'une robe de lin; הַאִּישׁ לָבוּשׁ חַבָּרִים 9. 11, l'homme vetu d'une robe de lin; figurement : הַשְּׁבֶר לָבֶשְׁתַּוֹ Ps. 104. 1, tu as revêtu la majesté et la gloire; לבשׁ מי לו דיימאַר 93. 1, l'Eternel s'est revetu de force, il s'en est ceint, armé (re régime des deux verbes); לַבָּשׁ בְּשָׂרָד רָבָּה Job 7. 5, ma chair est revêtue, couverte, de vers; לְבִּשׁׁרּ בַרִים הַאוֹאָן Ps. 65. 14, les paturages se couvrent de troupeaux, ou : les béliers couvrent les brebis (v. יסף פיר אין); לְבָשׁ תַוּרָנִים Is. 14. 19, (tu as cté) enveloppé dans la foule de ceux qui ont été tués; selon d'autres, שַּלְּלָּה subst. (ע. שׁבְּילֵי): (tu as été jeté) comme un vêtement (souillé de sang) de ceux qui ont été tués; שְּלֵבְילֵּהְ בַּלְבְּשׁרִּ בַּילְבָּעוֹי 8. 22, ceux qui te haïssent seront couverts de honte; אַלְבְּשִׁרִּ הַילְבָּשְׁרִי בַּילְבָּעָּהָ Joh 29. 44, je me suis revêtu de la justice, et elle m'a couvert (comme un manteau); שְלַבְּשָׁרִי בַּילְבָּשָׁרִי Jug. 6. 34, etl'esprit de l'Éternel remplit (Gédéon).

Pou. part.: דַּמֹחָנִים מְלְבָּשִׁים Esdr. 3. 10, les prêtres revêtus de leurs ornements; בְּנָיִים בְּנָיִים Trois 22. 10, revêtus de leurs habits royaux.

Hiph. trans. Habiller, donner des habits à quelqu'un : רַיַּנְעָלוּם רַיַּנָעָלוּם II Chr. 28. 15, ils les habillèrent, les chaussèrent (leur donnèrent des habits et des souliers); avec un double acc.: יַילְבָּשׁ אֹהוֹי מָנְדִי־ Gen. 41. 42, (Pharaon) sit revetir Joseph de vetements de fin lin, ou de byssus; avec בָּל: קלְבִּישָׁהוּ כֵּל־יְדֵיה Gen. 27. 16, elle mit sur ses mains (et sur son cou la peau des chevreaux), elle en couvrit les mains et le cou (de son fils); au fig.: יבוויה אַלְבִּישׁ רָשׁׁע Ps. 132. 16, je revêtirai ses prêtres de salut; אוֹיְבֶרוּ אַלְבִּישׁ ਸਰੀਸ਼ 132. 18, je couvrirai de honte ses ennemis; אַלְבִּישׁ שְׁמֵיִם כַּוְרִרוּת Is. 50. 3, j'envelopperai les cieux de ténèbres.

לבש chald. ((עול, לבְּבֶּשׁ). Même signif. que אַרְאָנָאָ héb.: אַרְאָנָאָ Dan. 5. 7, il so vêtira, ou il sera revêtu, de pourpre.

Aph.: קְּרָנְיֵאלּי אֵרְנְיָנָא 5. 29, et on revêtit Daniel de pourpre: לְבָישׁ (לְבוּשׁ עִּיִּי (לְבוּשׁ (לְבוּשׁ).

לג m. Nom d'une mesure pour les liquides : אָרָל אָתָּד שָׁבְּיָּל Lév. 14. 10, et un log d'huile (un log contient six œufs, il est la douzième partie d'un hin).

' לְנִיוֹן Légion : רְבַלְּשִׁיְתְ לִנְּדְּמִיתְ Rituel, les légions (ennemies) ont occupé Jérusalem.

75 n. pr. d'un grand village dans la tribu de Benjamin, Lod, Néh. 7. 37, 41. 35.

לְרָהֹ f. Naissance (v. לֵרָה inf.): מְנָהוֹ מְיַלֵּר

ገሮች Osée 9. 11, (les enfants mourront) dès la naissance, ou dans le sein de leurs mères.

לה chald. (pour אל). Rien, (v. אל). הוא (pour אל): איז (pour אל): איז חלים Deut. 3. 11, n'est-il pas? (certes, il est).

לְּהָכָּת t לְּהָכָּת f. (pl. היבּחָלָּבְ, const. לְּהָבָּת ps. לַהְבָּת ps. 106. 18, la flamme consuma les méchants; רְּבָּיִת מִּי לִּהְבָּת וֹנִי לִּבְּת וֹנִי לִּבְתְּבִּת וֹנִי לִּבְּת וֹנִי לִּבְּת וֹנִי לִּבְּת וֹנִי לִּבְּת בְּיִבְּת וַבְּיִבְּת וֹנִי בְּבָּת וְבִּית וְּבָּת וְבִּיתְבָּת וְבְּיבְת וְבִּית וְבָּבְּת וְבִּית וּבְּית וְבִּית וְבִּית וְבִּית וְבִּית וּבְּית וְבִּית וְבִּית וּבְּית וְבִּית וּבְּית וּבּית וּבְּית וּבְּית וּבְּית וּבְּיוּיוּים וּבְּית וּבְיּי בְּית וּבְּית וּבְּית וּבְּית וּבּי בּיי בּ

לְּהֶבְים n. pr. pl. Les Lehabim, un peuple descendant de Mesraïm (sorti d'Egypte), Gen. 10. 13.

יבית m.: ביות Eccl. 12. 12, et une méditation continuelle, beaucoup étudier; selon d'autres : beaucoup prêcher.

חבר n. pr. m. I Chr. 4. 3.

Hiph.: קבחלחלת הירח זקים Prov. 26. 48, comme un homme qui se fatigue a

lancer des brandons, ou : comme un homme qui fait l'insensé et qui lance des brandons.

Brûler, flamboyer: אָשׁ Ps. 104.4, le feu brûlant, ardent (l'éclair); אָשְׁמְבָּה לֹחֲפִים Ps. 57.5, je suis couché au milieu de ceux qui lancent des flammes (pour בְּיִהְיִה לְחָפִים), qui me poursuivent, me calomnient.

Pi. trans.: יְלָתְבֶּח לַחְטֵּח כָּלְ־צְצִּר חַשְּׂנִית Joel 1. 19, et la flamme a brûlé tous les arbres de la campagne; יְלְתֵּט אֹנְהָי Mal. 3. 19, et le jour qui doit venir les embrasera; יְמָלֵים מְלַנְים חַלָּרִים Job 41. 13, son haleine allume des charbons.

לְתַּילֵ m. Lame d'une épée : בְּיִהְיהַ בִּיקּיהָ הַיּהְיּהְשִּהְיִשְּׁהַ Gen. 3. 24, la lame de l'épée qui s'agite, ou : à deux tranchants (v. קְּיִהַ Hithp.).

בלחמיתם : (לום m. phir. (v. בלחמיתם : Exod. 7. 11, (les magiciens firent la même chose) par leurs enchantements secrets; d'autres traduisent: par leurs fascinations, de la racine מחלים.

לְתַּח Kal inusité. Hithp. part.: דְּבְרֵי Prov. 18. 8, 26. 22, les paroles du calomniateur ou du médisant sont comme des friandises (qu'on avale avec avidité, v. יהול,), ou: se glissent, elles sont douces, flatteuses, ou: elles blessent comme des coups (transposé de בַּלַחְ frapper, briser).

רון ליינון pron. pers. f. pl. A elles, v. I הַרָּ Ruth 1.13, vou-driez-vous attendre après eux, à cause d'eux, (attendre qu'ils fussent grands)?

וֹבָּקָה Troupe : לַחֲקַת תַּוְבָּרִאִים I Sam.

19. 20, une troupe de prophètes (transposé de nanc).

לא Pour לא Non, v. לא.

לו דְבָר n. pr., v. לוֹ דְבָר.

et לוא conj. condit. Si, quand même; ou il exprime un souhait : oh si! un doute: peut-être. Avec le prét.: לו הוכמי בשותילו זארז Deut. 32. 29, s'ils avaient de la sagesse, s'ils comprenaient cela, ou : ils comprendraient ceci; לו הפוץ בי לַחַכִּיחֵני Jug. 13. 23, s'il avait plu à Dieu de nous faire mourir (il n'aurait pas reçu, etc.); avec le fut.: לו־חַיָּח רָעָח אַצַבִּיר בָּאָרֶץ Ez. 14. 15, si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches (-alors ces trois hommes seuls seront délivrés); avec le part.: יָלָא אֵלֹכִי שׁמֵל על־עַפְּי II Sam. 18. 13, et quand même je peserais dans ma main, c.-à-d. quand tu me donnerais (mille pièces d'argent); לוּ עַמִּר שׁמֵע לִר Ps. 81. 14, oh si mon peuple m'ecoutait! Dans tous ces endroits, la condition ou le souhait qu'exprime le mot 3 ne s'accomplit pas, ou du moins l'accomplissement est incertain. לוּ רַשִּׁשְׁמַנוּ יוֹסֶתּ Gen. 50. 15, peut-être Joseph nous haira-t-il, nous traitera-t-il en ennemis; לוּ רְשָׁמַבָאל רְחָרֵח לְּפָּנֵיף Gen. 17. 18, s'il arrivait que! c.-à-d. je souhaite, ou : fais-moi la grace qu'Ismael vive devant toi ; אָם־אָמָדו לוּ שְׁמְדֵכָי 23. 12, si tu voulais m'écouter! ou : écoute-moi, je te prie ; לו־פַּרְונוּ בְּאֶרֶץ מִצְרֵיִם Nomb. 14. 2, que ne sommes-nous pas morts (plût à Dieu que nous fussions morts) dans l'Egypte! לוא־קרעת שבים Is. 63. 19, ٥ si tu voulais fendre, ouvrir, les cieux! selon d'autres: est-ce que tu as fendu les cieux (pour ceux qui ne portent pas 'ton nom)! affirmatif: לו רָדִי בִּרְבֶּרָף Gen. 30. 34, bien, qu'il soit fait selon tes paroles, ou puisse-t-il arriver selon, etc.

לוּבְים n. pr. pl. d'un peuple, les Lybiens, II Chr. 12. 3 (ne se trouve mentionné qu'à côté des Egyptiens ou des Ethiopiens), Dan. 11. 43, לָּבָּרִם (ע. בְּבָּרָם).

לוד n. pr. Lud, fils de Sem, Gen.

10. 22, souche d'un peuple en Asie (למדים.).

ת לירִים n. pr. Ludim, fils de Misraïm, Gen. 10. 13, souche d'un peuple en Afrique: הַּיְבֶּי קְיִבְי לְּנְיִבִּי לְּנִבִּי לַנְבִּי לְנִבִּי לְנִבּי לְנִבּי לְנִבּי לְנִבּי לְנִבּי לְנִבּי לְנִבּי לְנִבּי לְנִבִּי לְנִבְּי לְנִבְּי לִנְבִי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְי לְנִבְי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְי לְנִבְי לְנִבְּי לְנִבְי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְי לְנִבְּי לְנִבְי לְנִבְּי לְנִבְי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנְבְּי לְנִבְּי לְנְבְּיִּבְּיים לְנִבְּיים לְנִבְּי לְנִבְּי לְנְבְּיִבְּי לְנִבְּי לְנִבְּי לְנְבְּיִים לְנִבְּיים לְנִבְּיִּבְיים לְנִבְּיים לְנִבְּיִּבְּיִים לְּנִבְּיים לְנִבְּיים לְנִבְּיים לְּבְּיבְּיים לְנִבְּיים לְנִבְּיים לְּבִּיים לְּבְּיים לְּבְּיבְּיים לְּבְּיבְּיים לְּבְּיים לְּבְּיים לְּבְּיִּבְּיים לְּבְיים לְּבְּיים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִיים לְּבִּים לְּבִיים לְּבִּים לְּבְּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבִּים לְּבְּים לְּבְּים לְבִים לְּבְיים לְּבְּיִים לְּבְּיִים לְּבְּיִים לְּבְּים לְּבְּיִים לְּבְּיִים לְּבְיּים לְּבְּיִבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּיבְים לְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים לְּבְּיִים לְּבְּים לְּבְּיבְּים לְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּים לְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְּיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְי

לְּחָרֵּא (ces jouissances) l'accompagner: בְּבָּבֶּלּהּ (ces jouissances) l'accompagneront dans son travail, ses peines.—2° (Étre attaché, obligé, par des prêts), emprunter: יַרְיָּבָּי בְּבָּרְ Deut. 28. 12, mais tu n'emprunteras pas (des autres); אוֹרָי בָּבָּרְ (אַבָּיר בָּבָּרָ (אַבָּרָר בָּבָּרָר (אַבָּרָר (אַבָּרָר (אַבָּרָר (אַבָּרָר (אַבָּרָר (אַבָּרָר (אַבָּר (אַבָּר (אַבָּר (אַבָּר (אַבָּר (אַבָּר (אַבָּר (אַבָּר (אַבָּר (אַבּר (אַבר (אַבּר (אַבר (אַר (אַבר (אַר (אַר (אַבר (אַר (אַבר (אַבר (אַבר (אַבר (אַבר (אַבר (אַבר (א

Niph., comme Kal 1°: רְיַלָּיִתְּ עָלֶּיִתְּ Nomb. 18.2, רְיַלְּיִתְּ עָלֶּיתְּ עָלֶּיתְ צָלָּיתְ עָלֶיתְ 18.4, qu'ils s'attachent, se joignent, à toi (qu'ils t'assistent); avec אַבְּי: אָבְּי אַלְי: אַלּי Gen. 29. 34, mon mari s'attachera à moi; תַּלְיִתְ אַלִּיתְי אַלִּיתְ וֹ Is. 56.3, (l'étranger) qui se sera attaché à l'Éternel, qui aura embrassé sa foi; avec בַּי בַּיִּתִי עַשְּׁים: בַּי Ps. 83.9, l'Assyrie est aussi liée avec eux.

Pi. Accompagner: אֵרן מְלֵּוְין לוּ לְאָדָם Aboth, (ni l'or, ni l'argent) n'accompagnent l'homme (à sa tombe).

אל־ילְּוֹּ מַעֵּינֶיךְ : Kal. S'éloigner : אַל־ילָוּוּ מַעֵּינֶיךְ Prov. 3. 21, que (ces choses, ou ces conseils, que je vais te donner) ne s'éloignent pas de devant tes yeux (tâche de les avoir toujours devant les yeux).

Niph. S'écarter, s'égarer, se pervertir; part.: לי הועבה בי נלח Prov. 3. 32,

car Dieu a en abomination celui qui s'égare, le pervers; דַּמְבְּיְתְּדּ נְבְּלֵּדְ וְנָלְדִּי וְנָלְדִּי וְנָלְדִּי וְנָלִדְי וְנָלִדִּי וְנָלִדִּי וְנָלִדִּי וְנָלִדִּי וְנָלִדִּי וְנַלְדִּי וְנַלְדִי וּנִלְדִי בְּיִבְיי וּשִׁבּ s. 30. 12, (parce que) vous avez mis votre confiance dans la violence et dans ce qui est pervers, ou, subst.: dans la perversité; יְּבְיִרְי וְּלָבִי וְיִּבְיר וְיִי Prov. 14. 2, mais celui qui marche dans des voies tortueuses, perverses.

Hiph.: אַל־יַלִּיזּה מַעֵּינֶיךָה Prov. 4. 21, (Degesch p. יְלִּיזּה) que (mes paroles) ne s'éloignent pas de devant tes yeux.

לח. Nom d'un arbre : אלה Gen. 30. 37, et (des branches) d'amandier (ou de noisetier).

לח. pr. 1° Luz, ville de la tribu de Benjamin, Jug. 1. 23, appelée aussi Bethel; אין Jos. 18. 13. — 2° D'une ville dans le pays de Hettim, bâtie par un homme venu de la première ville de ce nom, Jug. 1. 26.

לוֹחַ m. (pl. היוחי et היה). 1° Table sur laquelle on écrit, ou grave: למלה Deut. 9.9, les tables הַאַבְנִים לּוּדוֹת חַבְּרִית de pierre, les tables de l'alliance; aussi ליבר לחה הוצרה Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage. — 2º Planche: בל-לְחֹחֵים Ez. 27. 5, (f. duel) toutes les planches des vaisseaux (parce qu'elles étaient doubles, ou des deux côtés, ou des deux étages des vaisseaux); וַיַּמְהַח עַל־הַאֹּהִי I Rois 7. 36, (Hiram) grava sur les tables (les entredeux!) du socle; לותו אָרָז Cant. 8. 9, une planche, un ais de bois de cèdre; מיתבם על־לויח לבה Prov. 3. 3, écris-les sur la table de ton cœur.

החית להחיה n. pr. Luhith, ville dans Moab, Is. 45. 5.

לוֹחֵשׁ (l'enchanteur) n. pr. avec l'art. שׁהְישׁה, Néh. 3. 12.

לאָם (ע. באָל (לְאָם Couvrir, envelopper. Part. act.: לְאָם בּל־הַלְּרָתְּבְּרָם (לָאָם בּלּרָתְּבְּרָם בּלּרָתְבִּרָם בּלּרָתְבְּרָם בּלּרָתְבְּרָם בּלּרָתְבִּרָם Is. 25. 7. (le 1°, subst.; le 2°, part.) (il fera disparattre) le voile qui couvrait, enveloppait, tous les peuples; une autre forme du part. ou adj. est בּלָם une autre forme du part. ou adj. est בּלָם ce qui est secret; de la l'adv. בּלָם secretement, doucement, sans bruit: בּלָב בּלֹבוּת Ruth 3. 7, elle vint tout dou-

cement; ניְכִרֹת — בַּלָּט I Sam. 24. 5, (David) coupa secrètement (le bord de דרא לוּטָח בַפּוֹסְלָּח אַחֲרֵי חָאֵמוֹד I Sam. 21. 10, (l'épée de Goliath) est enveloppée dans un drap derrière l'éphod, ou : (le grand prêtre le dit) après avoir consulté l'éphod; puis, agir, opérer, secrètement; de là ਫ਼ੀਜ਼ਾਂ pl., les arts secrets, la magie: וַיַּצָשוּרכֵן חַוּוַרְטָנִּים בְּלַמֵירָם Exod. 8. 3, les devins, ou les magiciens, firent la même chose par leurs enchantements secrets (v. לְחַמִּים).

#Hiph.: ניַלָם פַנִיר בְּאַדֵּרְהוּ I Rois 19.13, il enveloppa son visage, se couvrit le visage, de son manteau.

לום m. Le voile, Is. 25. 7 (v. טול). לוט n. pr. Lot, fils de Haran, neveu לבני לום ; Deut. לבני לום ; Deut. 2. 9, aux fils de Lot, aux Moabites.

(qui enveloppe) n. pr. Lotan, fils de Seir, Gen. 36. 20.

יוֹי (attachement, v. לָנָתוּ) n. pr. Lévi, troisième fils de Jacob, Gen. 29. 34, chef de la tribu de ce nom, destinée aux services du culte, et dont une partie, les descendants d'Aaron (בֵּרה אָחֵרֹן), était les prêtres; n. patron.: לֵרָי Lévite, plur. לְיִבִּים.

לו chald. (plur. לַּרֵיַא Lévite : פַּדַונַיָּא ולוים Esdr. 6. 16, les prêtres et les levites.

לְנְיֵה הֵוּן: f.: לְנְיֵה Prov. 1. 9, 4. 9, un accompagnement, ou un accroissement, de grace (v. לַלֵּיָה); d'autres traduisent : une couronne de grâce, un ornement gracieux.

• בֹּלְנָיָה f. Accompagnement : וולניה השנה l'accompagnement fait à un mort qu'on porte à la sépulture; aussi: le convoi même.

תְרָחָן m. Un monstre marin qui se plie comme un serpent, léviathan: וויָתן בְּחַבָּת Job 40. 25, pourras-tu enlever le léviathan avec l'hameçon? וצל לונתו נחש ברת ועל לונתו נחש עקלחון Is. 27. 1, (Dieu se vengera) du léviathan, le serpent immense, ou : alerte, agile;

et du léviathan, le serpent à longs replis (symbole des rois et des peuples puissants et hostiles) ; קצַרִירָם עֹרֶר לִוְיַרֶן Job 3. 8, ceux qui sont disposés, ou destinés, à susciter Léviathan (à évoquer le mal); selon d'autres : לוַיַבַדָּן, dans ce passage, serait le subst. בְּנַבַּה et ן pron. pour = : à éveiller leur deuil.

לוּל m. Escalier en limaçon; seulement plur.: ובְלוּלִים רַכֵּלוּ כֵּל־חַוֹּמִיכֹנָת I Rois 6. 8, et on montait à l'étage du milicu par un escalier qui allait en tournant.

te nom que l'on donne à la לוּלֶבי. branche de palmier qui figure dans la solennité de la fête des tabernacles. voir Lév. 23.

et אלולי conj. condit. (composée de is si, et de is non). Si non, si (la chose) n'(était) pas : לוּלֵר אֱלדור אָבִרי—דְירָח לי Gen. 31. 42, si le Dieu de mon père - n'était pas avec moi (ne m'était favorable) ; לולָר פַעַט אוֹרֵב צָגוּר Deut. 32. 27, si je ne craignais pas la fureur des ennemis, c.-à-d. j'arrête ma vengeance pour ne pas satisfaire la colère des ennemis, qui diraient, etc.; לאלאו בַּיבְיָּשְׁמָם בְּצַגְּלָחִי Jug. 14. 18, si vous n'eussicz pas laboure avec ma genisse; לולָא רַבּרָתָ II Sam. 2. 27, si tu n'avais pas dit: (Que les jeunes gens s'élèvent, etc., v. vers. 14); d'autres traduisent au contraire: (si tu avais dit) que n'eussestu dit plus tôt: (les paroles du verset 26) Est-ce que l'épée sévira toujours, etc.?

nuit) Passer לֵילָם (v. לֵילָם nuit) Passer la nuit; puis en général : rester, demeurer; prét.: רישא לַן בַּלַּיִלָּה־דַּוּראַ Gen. 32. 22, il passa cette nuit (dans son camp); fem .: ילפרו מחודה בירוו Zach. 5.4, (pour ילַכָּד (la malédiction) demeurera dans sa maison; plur.: ולמי בובעת Jug. 19. 13, (pour ולְלָנִט nous passerons la nuit à Gabaa ; inf. avec ל : נלוך, une fois לליך Gen. 24. 23, ou forme Hiph. pour לָתָלִין; impėr : לִינִי ,לִינִי ; part. ou מלוים לנים : Néh. 13. 21, pourquoi passez-vous la nuit (près des murailles)? [עונ: מָלִרן, מָלִרן, מָלִרן, II Sam.

17. 16, אַלָן Jug. 19. 20, avec יו conv.: וילן (Kimchi classe tous les *futurs* sous le *Hiph.*); aussi des choses inanimées: ילאריילין מלברתוי עריבוקר Exod. 23. 18. et la graisse de l'animal sacrifié le jour de ma fête ne restera point jusqu'au lendemain (sans être brûlée); וַיַּבל יַלָּרַן בּקצִירִי Job 29. 19, et la rosée s'arrêtera la nuit sur mes branches ; בַּעָרֶב יָלִין מָבִי Ps. 30. 6, le soir, les pleurs arrivent, pour durer toute la nuit (mais le matin עם עם יוב הַלִּין; (vient le chant de la joie Ps. 25. 13, son ame demeurera dans le bien, la béatitude ; וָאָרָם בִּל־רַלִּרן 49. 13, l'homme ne restera point dans l'éclat, ou : avec les biens (les honneurs et les biens de l'homme ne sont pas stables) ; יּבְדַאִּמָרוֹתָם הַלַן עֵינִי Job 17. 2, mon ceil voit comment ils m'irritent, ou : mon œil doit passer la nuit tout éveillé, sans pouvoir dormir à cause de leurs insultes.

Hiph. 1º Trans. du Kal. Faire demeurer, garder : עַר־פָּרַזּר הָּלִרן בְּקרְבֵּך Jer. 4. 14, jusqu'à quand garderas-tu dans ton cœur (tes pensées iniques, perverses)? לאַ־הָלִין פְּעָלֵה טֵּיכִיר אָהְדָּ Lév. 19. 13, tu ne garderas, tu ne retiendras pas, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier, chez toi (jusqu'au matin). — 2º Même signif. que Niph.: אַלָּשר חַלִּרלֹחָם קלר Nomb. 14. 29, vous qui avez murmure contre moi; part. pl.: מַלִּינִם 17. 20, et מַלִּינִים 14. 27 ; ful.: une fois וַיַּלַן בועם Exod. 17. 3, le peuple murmura; mais aux autres endroits : יַלִּיני et יַלִּיני וַרַּלִּרנוּ עֲלַרוּ (v. Niph.); וַיַּלִּרנוּ עָלַרוּ (cheth. אח־פל-חַפֶּרָח Nomb. 14. 36, ils avaient fait murmurer tout le peuple contre

Hithp:: מְצֵל שְׁבֵּי רְחְלוּם Ps. 91. 1, il demeurera, se reposera, à l'ombre du Tout-Puissant; פֶלֵּכ רְשְׁכּוֹן וְיִרְתְלוּםְן Job 39. 28, (l'aigle) demeure et séjourne, ou se repose, sur le rocher.

אלא Boire, avaler: לְּשָׁרִזּיּ וְלָשִׁרּא וְלָשִׁרּא וְלָשִׁרּא וְלָשִׁרּא וְלָשִׁרּא וְלָשִׁרּא וְלִשְׁרִא 16, ils boiront, ils en avaleront (jusqu'a la lie); selon d'autres: et chancelleront; בַּלִּיבְרָי לְעִיי Job 6.3, c'est pourquoi mes paroles sont entrecoupées, étouffées (par la douleur).

Hiph.: מּלְמֵשׁ צְּדֶם רְבַּע מְדָשׁ Prov. 20. 25, c'est un piége pour l'homme de dévorer ce qui est consacré à Dieu, ou de profaner ce qui est saint (v. une autre explication de cet exemple à בַּלֵּע בּיִרָּשׁי.).

Pi. avec transposition des lettres: אָפָערּיָדָר רְעַלְערּיָדָט Job 39.30, même ses petits (les aiglons) avalent, sucent, le sang.

לְּבְּלְּבְּרְּהְ Railler, se moquer: לַבְּרָּהְ אשׁה Prov. 9. 12, mais, si tu railles, si tu tournes tout en dérision, tu en porteras la peine toi seul; part. ou adj. γ½ un moqueur, libertin, un homme qui méprise la religion et la morale: יח יִידי אַרִי אַרַי יִידי אַרָּיִר Prov. 21. 24, l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; פֿין עַרִּיִרן 20. 1, le vin (pour le buveur) est un moqueur (le vin rend insolent, frivole); יְבְּיִרֵּכְּיִר בַּיִּרִי Ps. 1. 1, et dans un cercle, une société, de libertins, de moqueurs.

Hiph. **1º Mê**me signif. que *Kal* : ורים הַלִּיצְנִי עֵּר־מָאֹר Ps. 119. 51 les superbes m'ont raillé excessivement; ללצים הוא ילרץ Prov. 3. 34, s'il, ou de même qu'il se moque des moqueurs, qu'il les fait devenir un objet de rire, de mépris. — 2º Interpréter, être interprète, parler en faveur de quelqu'un : כי העלרץ בינהם Gen. 42. 23, car un truchement était entre eux (ils se parlaient par un interprète); מַלְאָהְ מֵלִיץ Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme : וּמְלָרצַרף מַּוֹשׁעוּ בֵּר Is. 43. 27, même ceux qui parlaient en ta faveur (les meilleurs d'entre toi, à cause desquels je t'avais fait tant de grâce), ou : ceux qui vous interprétaient ma loi, qui vous instruisaient, ont péché contre moi, m'ont désobéi; אַיָּלִים יָלָרץ אָשָׁם Prov. 14. 9, le péché est l'interprète entre les insensés; selon d'autres, dans le sens 1°: les insensés (chacun d'eux) se jouent du péché.

Hithp:: וְצָהָּח אֵל־הְּחְלוֹצְצֵיּן Is. 28. 22, ne vous conduisez donc pas comme des gens frivoles, des moqueurs (v. verset 14).

לושר פְעַשִּר פְגוּח: לּיִּשִּׁר בְעַשִּׁר פְגוּח: Gen. 18. 6, pétris et fais des gâteaux; הַמְּקַר בַּקְיַר I Sam. 28. 24, elle prit de la farine et la pétrit; inf. פֿיּשׁ Osée 7. 4.

לוש n. pr. m. II Sam. 3. 15. (keri

לְּחָלֵי, chald. prépos. (rac. לְּחָה). Chez: בְּי מְלִיקוּ מְּרְלְּתָהְּ Esdr. 4. 12, qui sont partis de chez toi.

רְאָלְהְיִים f. (rac. מְּלְהָּיִם). Perversité: מְּלְהָּיִם Prov 4.24, et la perversité des lèvres, la médisance (v. איל Niph.).

בל-פַּק־לַח וְכָּל-פַּק Ez. 21. 3, tout arbre vert et tout arbre sec; יבָּב Nomb. 6. 3, et des raisins frais (nouvellement cueillis); יְהָיִרים לַּחִים Jug. 16. 8, des cordes encore humides (fratches, neuves).

Deut. לארנס לַרּוֹר : M. Sève, force : לארנס לַרּוֹר Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait pas diminué.

לחום (רבים מים מים ליבים בלימי בלימ

לְחֵיר, duel לְחֵיר, const. לְחֵיר, avec suff. לְחֵיר, duel לְחֵיר, const. לְחֵיר, avec suff. לְחַיר, bet בְּיִרְיִם Joue, machoire: בְּיִרְיִם בּיִּרְ בְּיִרְיִם בּיִר בְּיִרִים בּיִר בְּיִרְיִם בּיִר בְּיִרִים בּיִר בְּיִרִים בּיִר בְּיִרִים בּיִר בְּיִרִים בּיִר בְּיִרִים בּיִר בְּיִרִים בּיִר בִּיר בְּיִר בְּיִיך בְּיִיר בְּיִים Ps. 3. 8, car tu as frappé tous mes ennemis sur la joue (tu les as humiliés),

ou tu leur as brisé la machoire; בְּיֶרְיָםְיּ Job 16. 10, avec insulte, en m'insultant, ils m'ont frappé sur les joues; לְּהִיבְיִם Jug. 15. 15, la machoire d'un ane; בּיִבְּיִרָם Deut. 18. 3, l'épaule et les machoires (d'une victime).

לְתִי n. pr. d'un endroit dans le pays des Philistins, Léchi, Jug. 45. 9, et יְמֵח לָּתִי 15. 47, Ramath Léchi, l'endroit où (Samson) avait jeté la machoire de l'ane.

לְחִישֶׁה לְּחִישֶׁה בָּרְה Dard : אַרְחִישֶׁה לְּחִישֶׁה Aboth, et leur dard est le dard d'un serpent (v. לַחַשׁ

לְחַרְּ חַשְּׁרִי אֵח יָדֶּק Prouter. Kal: כְּלְחֹנְּ וַשְּׁיִרְ אַחְיִי Nomb. 22. 4, comme le bœuf consume, broute (jusqu'à la racine), l'herbe du champ.

Pi. (ע. pp.). Lecher: מְּמִים – לְּחַכָּה I Rois 18. 38, (le feu) lécha, dévora même l'eau; אַמְּח יַלְחֲכּוּ חַמְּחָל 4, maintenant ce peuple dévorera (tout ce qui nous entoure); יַלְחָר עָּמָר מַנְּחָש Mich. 7. 17, ils mangeront la poussière comme le serpent (ils seront rampants, humiliés).

לְּחִים אָח־מִישׁב 1º Manger : לְּחִים אָח־מִישׁב Prov. 23. 1, lorsque tu seras assis pour manger avec un prince; suivi de l'acc.: אָל־חִים אָח־לָחָם רַע בְּיִן בּיִי בְּיִשְׁב Prov. 23. 6, ne mange point le pain (à la table) de l'avare, de l'envieux; avec ב בְּיִבְיִי בְּיִלְיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיוּי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיוּי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייוֹי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְ

 nos guerres (combattre pour nous); avec בי בי באסי Exod. 1. 10, il nous fera la guerre; avec נַלְחֲמוּ עָם סִיסְרָא: עָם Jug. 5. 20, (les étoiles) ont combattu contre Sisarah; avec וְּנְלְחֵמוּ אֵלֶרְהְ: אֵל Jér. 1.19, ils combattront contre toi; mais avec ילל combattre pour : וְדִשְּׂלַדֵּוֹמיוּ אל־אחרכם Néh. 4. 8, et combattez pour vos frères ; de même avec בי ילַחָם לָכֶם : ל Exod. 14. 14, l'Eternel combattra pour vous. -- ילְחֵם בֵּינִיר Jug. 9. 45, il attaqua la ville; וְלֹא יָכֹל לְּוְשְלַחֵם עָלֶריָת Is. 7. 1, ils ne purent la prendre (la ville de Jérusalem); aussi רַעַּלַחָם כִּם־לָבְנָת Jos. 10. 29, il attaqua Lebna; on trouve une fois l'inf. נְלָחֹם Jug. 11. 25.

סְקְלָּתְּה Action de combattre: אָז לְּתָּה Jug. 5. 8, alors le combat, le siège, était devant les portes; ou verbe au Kal pour בְּתָּה (Dieu) a attaqué, renversé, les portes de leurs villes.

ወቪን m. (aussi fém., Gen. 49. 20). 1º Nourriture : פַרָאָן לוּ וָראַכַל לַוָם Exod. 2. 20, appelez-le, pour qu'il mange, prenne de la nourriture (chez nous); לַיִּוֹמֵי מְעַנֶּיד מֵּוְבָּּןדְ Job 20. 14, sa nourriture se change (en fiel) dans ses entrailles. — 2º Pain : בְּזַעַת אַפֶּרך תּאֹכַל לָחָם Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage, tu mangeras du pain ; נָשִׁיִרינָהו צֵץ בְּלַהָמוֹ Jér. 11. 19, détruisons l'arbre avec son pain, c.-à-d. avec ses fruits; d'autres traduisent : jetons du bois (empoisonné, du poison) dans sa nourriture; אלחם השתח Néh. 5. 18, (l'argent pour) la nourriture, la table, qui était due, et que prenaient les gouverneurs; לַּדִּפָּה Obad. 7, (pour אַנְשֵׁר לַּוְזְכְּךְ les gens qui mangent ton pain, ceux que tu nourris; לַחָם אָשָׁה לַיִי Lév. 3. 11, une nourriture, un aliment du feu, c.-à-d. un sacrifice consumé par le feu en l'honneur de l'Eternel ; בְּחַכְּוָרִיבְבֶם אֶת־לַחְמִי Ez. 44. 7, tandis que vous m'offriez ma nourriture (la graisse et le sang qui m'étaient consacrés); לַחֵם תַּשְּנִים Exod. 35. 13, les pains de proposition, les douze pains qu'on exposait au temple, et qui y restaient d'un sabbat à l'autre (v.

Lév. 24. 5-9); ils sont appelés aussi רְּבֶּעְרֶבֶּין I Chr. 9. 32, les pains de l'exposition, exact. exposés en deux piles; בְּיָם יִּבְּיָם וְלֵּיָם יִבְּיָם 15. 28. 28, le blé (dont on fait le pain) est brisé, écrasé (par le fer); בְּיָם יִּבְיָם יִשְׁיִם בְּיִם Eccl. 10. 19, pour se réjouir ils préparent le festin.

לְחָם chald. m. Festin: בָּבֵר לְחָם רַב Dan. 5. 4, (Baltassar) fit un grand festin.

עה אייניין אייין אייין אייין אייין אייניין אייניין אייין איייין אייין איייין איייין אייין אייין אייין איייין איייין איייין איייין אייייין איייין איייין איייין איייין איייין איייין איייין איייין אייייין איייין איייין איייין איייין אייייין איייייין

בְּחָבְי n. pr. Lahamas, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

ק'תְּנֶהְ chald. f. Concubine: אַלְתֵנֶהְה Dan. 5. 2, 3, et ses concubines; אַנְתֵנְהָה בי בוּנְרָהְ 5. 23, et tes concubines.

לְתִיץ ((ut. יְבִייְרְ) 1° Presser, repousser: פר: Nomb. 22. 25, (l'anesse) pressa le pied de Balaam (contre le mur); רְבָּיִלְ אִיוֹ בְּיִבְּיִלְ אִוֹרְיָלֵ II Rois 6. 32, et pressez, repoussez-le avec la porte (ne le laissez pas entrer). — 2° Opprimer: בָּיִר לֵּא תִּלְּיָרִי Exod. 23.9, tu n'opprimeras pas l'étranger; בָּיִר מִי אַרְבָּי I Sam.10.18, tous les royaumes qui vous opprimaient.

Niph. Se serrer : נַּתְּּלָתֵץ אֶל־תַּוֹקְיר Nomb. 22. 25, (l'anesse) se serra contre le mur.

רְאִירִד אָת־תַּלְּחַרְץ . Oppression : רְאִירִד אָת־תַּלְּחַרָּץ . Exod. 3. 9, j'ai vu l'oppression ; רְאָד בְּתַבְּעָּ בּעָבָי וְאָד בַּתְּבָּעָ Deut. 26.7, et nos peines et notre oppression ; בְּעָלָ הַּעָּר בְּתַּרְ Job 36.15, Dieu ouvre l'oreille (du pauvre), l'éclaire par l'affliction, la misère ; בָּתָץ לְּתָּץ וּבָּיִם לְּתַץ לָּתָץ וּבָּיִם לְתַץ לְּתָּץ וּבָּיִם לְתַץ לְתַּץ וּבִּים לְתַץ לְתַּץ וּבִּים לְתַץ נְתַּיִם לְתַּץ נְתַּיִם לְתַץ נְתַּיִם לְתַץ וּבִּים לְתַץ נִתְּיִם לְתַץ וּבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַץ נִתְּיִם לְתַץ וּבִּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ נְבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַּץ וּבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַיץ וּבִּים לְתַיץ וּבִּים לְתַץ וּבְּים לִתְץ וּבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַץ וּבִּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ וּבְּיִם לְתַּץ וּבְּיִם לְתַּיִץ וּבְּיִם לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ וּבְּים לְתַּיִּץ וּבְּים לְתַּיִץ וּבְּים לְתַּץ וּבְּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ וּבְּים לְתַּיִץ וּבִּים לְתַּץ וּבְּים לְתַּץ וּבְּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּץ וּבִּים לְתַּיִץ וּבְּיִם לְּתַּץ וּבִּים לְתִּיץ וּבְּיִם לְּתִיץ וּבְּיִתְּיִּים לְּתִיץ וּבְּיִים לְּתִּץ וּבְּים לִּתְּץ וּבְּים לְּתִּץ וּבְּיִם לְּתִּים לִּיִים לְּתִּים לִּיִּים לְּתִּים לִּתְּיִּץ וּבִּים לְּתִּים לִּים לִּים לִּיִּים לְּתְּיִּים לְּתִּים לְּתִּים לְּיִים לְּתְּיִים לְּיִים לְּתִּים לְּתִּים לְּתְּים בְּיִים לְּתִּים לְּתְּיִּם לְּתִים לְּתְּים לְּיִים לְּיִים לְּתִּים לְּתִּים בְּיבִּים בְּיִם לְּתִים לְּתִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים לְּתִּים בְּיִּים לְּתִּים בּיִים בְּיִים לְּתְיִים בּיִים בְּיִים לְּתְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּם בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיִּי

לְחַשׁ (v. מַיִּם). Kal inusité (si ce n'est

dans le nom propre שתולה Néh. 3. 12, l'enchanteur (v. שתול).

Pi. Enchanter, conjurer: לְּמִיל מְּלַחֲשׁים Ps. 58.6, (un serpent qui n'entend pas) la voix des enchanteurs (qui veulent le conjurer).

Hithp. Parler tout bas l'un à l'autre: מי מְנְיִי מְחְלַחֲשִׁים II Sam. 12.19, (David voyant) que ses serviteurs parlaient tout bas entre eux; בְּחֵר עָלֵי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָּלֹי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָּלֹי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָלֹי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָלֹי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָלֹי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָלַי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָלֹי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָלִי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָלַי יִרְוּלַחֲשׁׁי עָלַי יִרְוּלַחֲשׁי עָלַי יִרְוּלַחְשׁׁי עָלִי יִרְוּלַחְשׁׁי עָלִי יִרְוּלַחְשׁׁי עָלִי יִרְוּלַחְשׁׁי עָלִי יִרְוּלַחְשׁׁי עִּיִּי עָּבְּיִי יִרְוּלַחְשׁׁי עָּיִי יִרְיּלְחַשׁׁי עָלִי יִרְיִלְּחְשׁׁי עִּיִּי עָּלִיי יִרְיִלְּחְשׁׁי עִּיִּי עָּיִי בְּעָרִי יִרְיִלְּחְשׁׁי עָּיִי בְּיִבְּעִי עִּיִּי בְּעָרִי עִּיִּי עָּיִי בְּעָרִי עִּי בְּעָרִי עִּיִי בְּעָרִי עִּיִּי עָּיִי בְּעָרִי עִּיִּי עָּיִי בְּעָּבְיִי יִיִּי עָּיִי בְּעָרִי עִּיִי בְּעָּבְיִי יִיִּילְבְּיִי עִּיִּי עָּיִי בְּעָּבְיִי יִיִּילְבִּישִׁי עַּיִּי בְּעָרִי יִרְיִלְּיִי בְּיִרְיִי בְּעָּבְיִי יִרְיִלְבְּיִשְׁיִּי בְּעִבְּיִי בְּעָבְיִי יִרְיִבְּעִישׁׁי עָּיִי בְּעָבְיִי בְּעָבְיִי בְּעָּבְיִי בְּעָּבְיִי בְּעָבְיִי בְּעָבְיִי בְּעָּבְיִי בְּעָבְיִי בְּעָבְיִי בְּעָבְיִי בְּעָבְייִי בְּיִבְּבְייִי בְּעָבְיִי בְּיִבְּעָבְיי בְּיִבְּבְּיִי בְּיִבְּעָבְיי בְּיִבְּעָבְיי בְיִבְּיבְּייִי בְּיִבְּעִישִׁי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְייִי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְייִי בְּיִיבְיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִים בְּיִיבְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִייִיי בְּיבְייִי בְּיִיבְּייִיי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּיִייִיי בְּייִיי בְּיִייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייי בְּיִייי בְּייִיי בְּייי בְּיִייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּיִייי בְּיִייי בְּייִייי בְּייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִיי בְּייי בְּיִיייי בְּייִייייי בְּיִיייייי בְּיייי בְּייִיייִי בְּייִיייי בְּייִייי בְּייי

לחש m. 1° Enchantement, exorcisme: וּנְבוֹן לַחֲשׁ Is.3.3, l'homme qui comprend (qui est initié à) l'art de conjurer, d'exorciser, ou : la science mystique, ou : qui est expérimenté dans les conseils; אַשָּׁר אַרך לָחָם לָחָשׁ Jér. 8. 17, (des serpents) contre lesquels il n'y aura point d'enchantement (les enchanteurs ne pourront rien); אָם־יִשׁהְ דַּנְּחָשׁ בָּלוֹא־ בושל Eccl. 10. 11, si le serpent mord faute d'enchanteur (qui le conjure).-2º Prière à voix basse : אַקרּן לַחָשׁ Is. 26. 16, littér. ils ont épanché la prière, ils t'ont adressé leur prière basse, c.-à-d. humble. — 3º Plur.: יְתַּלְּתָּיִטִּים Is. 3. 20, et les amulettes (d'or ou d'argent); d'autres traduisent : les pendants d'oreilles.

טאַ (ע. פאָד (ע. לָשׁ

b' m. Espèce de gomme odorante, la myrrhe; selon d'autres: le fruit du micocoulier ou du châtaignier, Gen. 37. 25, 43. 11.

지첫약가 f. Une espèce de lézard, le stellion? Lév. 11.30.

למישים n. pr. Les Latusim, peuple descendant de Dedan, Gen. 25. 3.

שְׁלֵישׁ (fut. שִׁבְּיבִי Aiguiser, marteler: שַּׁרְבִּי הַּבְּיבִי Ps. 7. 13, il aiguisera son epée; בְּרְבִי בְּרָבְי בְּרְבִּי בְּרָבְי Gen. 4. 22, aiguisant ou martelant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils (selon d'autres: chef, premier de tous ceux qui forgent, etc.); יבְּיבִי שִׁיבִי לַר Job 16. 9, (mon ennemi)

aiguise ses yeux contre moi (me regarde avec colère).

Pou. part.: שַּׁמָשֵׁי Ps. 52. 4, comme un rasoir affilé.

לְּנְיִת f. (rac. לְּנְיָת v. לְּנָתְּה). Terme d'architecture, plur. ליוֹת I Rois 7. 29, 30, 36, des ornements d'airain qui se liaient (et qui pendaient en festons).

ליל et לילה m. (ה parag., const. ליל איל pl. שירתר בַּלֵּיִל צָּלֵהְ (לֵּילות Is. 16. 3, prépare ton ombre (noire, épaisse) comme la nuit, ou comme celle de la nuit; ביל שמרים ווא Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection, ou : cette nuit (de Paque) sera une nuit de célébration, elle doit être célébrée, consacrée en l'honneur de Dieu ; וַלַּחֹשָׁהַ קַרָא לַרַלָּח Gen. 1. 5, il appela les ténèbres la nuit; adverbialement nuitamment, pendant la nuit : יְצַמַּהַּד הָאֲשׁ לָּרָלָּח Exod. 13. 22, et la colonne de feu (ne manque jamais) pendant la nuit; לֵילָח נָיוֹם Is. 27. 3, et לֵילָח וְיוֹמֶם 34. 10, pendant la nuit et le jour (nuit et jour); au fig., malheur, calamité : שׁמֵר מַח־אָלַרָלָה Is. 21.11, sentinelle, quoi de cette nuit? c.-à-d. que vois-tu arriver dans cette nuit, ou quand finira cette nuit, ce ל ולַרלות עַבַּל מִזוּ־לִר ? temps de malheur 7. 3, et des nuits de douleurs me sont comptées, je suis accablé de malheurs, de souffrances.

קְּיְרָיְגְי לֵּיְלָיָא chald. m. Nuit : מְּדֶּוְיֵרֵי לֵילְרָא Dan. 7. 7, dans des visions de nuit ; Dan. 5. 30, cette même nuit.

ל'ל'ת הרגיים הרגיים nuit): אַן־ הְּשׁם הִרְנְיִים חְרָנְיִים חִרְנִים nuit): אַן־ בְּשׁם הִרְנִים וּאַרָּים וּאַר Is. 34. 14, là se retire l'oiseau de nuit; selon d'autres: le monstre, le fantôme de nuit (sirène?).

לין (ע. אין).

לְבִיא וָלֵיִשׁ מֵּחָם: m. Lion: לְבִיא וְלֵיִשׁ מֵּחָם Is. 30. 6, la lionne et le lion (sortent) de là (de cette terre).

מיליל n. pr. 1° Lajis, ville en Palestine, appelée plus tard Dan, Jug. 18. 29; איליל Is. 10. 30. — 2° D'un homme, Palti, fils de Lajis, gendre de Saul, I Sam. 25. 44.

קבר (fut. ילפלד) Prendre, attraper, faire prisonnier, saisir: וַלַכּוֹד לֹא יַלְכוֹד Amos 3. 5, sans que (le piége) ait attrapé quelque chose; וְרִשְׁמוֹ אֲשֶׁר־טָבַן פּוּלְבְּרוֹי Ps. 35. 8, et que le filet qu'il a tendu en secret le prenne (qu'il y soit pris lui-mėme); פר-כַרוּ שוּחַח לְלַכְרֵנִי Jer. 18. 22, car ils ont creusé une fosse pour me prendre, pour m'y faire tomber; יָאָח־כָּל־מַלְכֵיתָם לָכַר Jos. 11. 12, il fit prisonniers tous leurs rois; מַי־לַבָּר קאֹרֵב אַח־חַאָּיר Jos. 8. 21, que l'embuscade avait pris la ville; צַוּוֹטֹרֶדיוּ יִלְּמָדָט אַר־דַּירְשָׁע Prov. 5. 22 (p. אַרדּדִירָשָׁע), ses propres méfaits le prennent, le méchant (il se trouve pris dans sa propre astuce); וְלִבְּדוּ לָּחֶם אֶח־תַּשֵּׁיִם Jug. 7. 24, interceptez les eaux, saisissez-vous des bords des eaux (que les Madianites occupent); דַּיִּשֶׁבֶּט אֲשֶׁר־יִלְּבְּרָעוּ יֵיָר Jos.7. 14, et la tribu que Dieu désignera par le

Niph. passif du Kal: יְלְּמְרָהוֹ רְלְּלֶּהְהוֹ יִרְלֶּלֶּהוֹ 16, leur pied a été pris (dans le piége); יְנִילְתְּהוֹ נְתִּלְּתְּהוֹ וּלַרָּתוֹ 16. 56, ses vaillants, ses braves, sont faits prisonniers; יְנִילְתָּהוֹ וְלָּתְּהוֹ וֹ I Rois 16. 18, que la ville a été prise; רַיְלֶּבְר שַׁבֶּי שַׁנְיִנְיוֹ זְלַבְּר שַׁבְּר שַׁבְּי שַׁנְיִנְיוֹ זְלַבְּר שַׁבְּי שַׁנְיִנְיוֹ זְלַבְּר שַׁבְּי שַׁנְיִנְיוֹ זְלַבְּר שַׁבְּי שַׁנְיִנְיוֹ זְלַבְּר שַּבְּי שִׁנְיִנְיוֹ זְלַבְּר שַׁבְּי שַׁנְיִנְיוֹ זְלְבְּיִתְ וֹשְׁנִיוֹ זְלַבְּר שַׁבְּי שַׁנְיִנְיוֹ זְלְבִּי שִׁנְיִנְיוֹ זְלְבְּיִתְ וֹעִינִי זְּבְּיִבְּי שִׁנְיִנְיוֹ זְּבְּיִבְּי שִׁנְיִנְיוֹ זְבְּיִבְּיִוֹ זְבְּיִבְּיִי מִּיִנְיִי וְלַבְּיִתְ שַּׁבִּי שִׁנְיִבְּיוֹ זְבְּיִבְּיִי וּ בְּנִיבְּיוֹ זְבִּיְבְּיִי וּ בְּיִבְיוֹ זְבְּיִבְּיִי זְּבְּיִבְּיִי וּ בְּיִבְיִּי זְּבְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיוֹי בְּיִי בְּייִי בְּיוּי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִבְּיוּ בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְּיִי בְייִי בְּייִּי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּייִי בְּייִּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּייִי בְּיבְּיי בְּייִי בְּבְ

Hithp:: יחלקדי ולא יחקריה Job 41.9, (les écailles du léviathan) se saisissent les unes les autres, s'attachent ensemble et ne peuvent pas être séparées; בְּמָי Job 38.30, et les faces (la surface) de l'abime se lient, les eaux s'attachent ensemble, deviennent solides par le froid.

ת. (v. פּבְּרָתְ Prov. action de prendre: יְשָׁמֵר בְּיִלְּהְ מִּלְבָר Prov. 3. 26, (Dieu) gardera ton pied du piége, ou : afin qu'il ne soit pris (dans le piége).

עניקלף impératif de יְלַהְּ (v. aussi חָלָהְיּ).
Va, aussi particule servant à exciter, à encourager: יְלַהְי לְבְּח נְבְּרְתָה בְּרִיתְה Gen.
31. 44, viens donc, et faisons une alliance; fém. pour יְבִי Gen. 19. 32;

plur.: יְצַיְמָּדוּ לְכוּ וְתַּדְרָנְרוּי Gen. 37. 20, et maintenant allons, tuons-le.

לְכָּה pron. pers. (pour לְכָּה cen. 27. 37, et pour toi maintenant que puis-je faire, mon fils?

לְכָּה n. pr. d'un homme ou d'une ville. Er, père de Lecha, ou : fondateur de la ville de Lecha, I Chr. 4. 21.

לְּכִישׁ n. pr. Lachis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

(בּן .v) לְבַּוֹ

הְשִּׁשִׁים לְלָּאִי הַשְּׁרָם לְלָּאִי הַעְּלָּאִי הַעְּלָּאָי הַעְּלָּאִי הַעְּלָּאָר הַעָּעָה בּאַ בּאַ בּאַר הענט בּאַ בּאַר בּאַ בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַ

לְמֵד (אַדְּרָבְּיִדְ הַרְּבָּיִד (אַדְּרָבְּיִדְ הַרְבָּיִד (אַדְּרָבְּיִדְ הַרְבָּיִד (אַדִּרְבָּיִד (אַדִּרְבָּיִד (אַדִּרְבָּיִד (אַדִּרְבָּיִד (אַדִּרְבָּיִד עַבִּיד (אַדּרַבְּרַבְּיִדְּבִּיִּדְ עַבִּיד (אַדּרַבְּרַבְּיִדְּבִּיִּדְ עַבִּיד (אַדִּרְבַּיִּדְ עַבִּיד (אַדִּרְבַּיִּרְ עַבִּיד (אַדִּרְבִּי עַבִּיד (אַדִּרְבָּי עַבִּיד (אַבּיד (אַדִּרְבָּי עַבִּיד (אַדִּרְבָּיִרְבָּי עַבִּיד (אַדִּיבְיי בְּבִּייִר (אַדִּיבְיי עַבִּיי עבִּיי עבּיין עבּיי עבּיין עבּיי עבּיין עבּיין עבּיין עבּיין עבּיין עבּיין עבּיין עבּיין עביי

. Pi. Enseigner, instruire: וַיַלַּמָּדוּ מִּירוּדְרַוּ II Chr. 17.9, et ils instruisaient (le peuple) de Juda; avec l'accus.: אַלֹּיִדִּים Ps. 71 . 17, Dieu, tu m'as instruit; avec un double accus.: לַּמֵּר־דַּעָת אֱח־חַעָם Eccl. 12. 9, il a enseigné la connaissance, la science, au peuple ; לַּמָּדַרָּחִי אָּרִבֶּם הַקּרִם Deut. 4. 5, je vous ai enseigné les lois; בַּם אֶת־חָרֶעוֹת לִמַּיְהְ אֶת־הְרָכָיִךְ: Jér. 2. 33, mėme aux plus mauvaises tu as appris tes voies (les plus corrompues ont encore appris de toi à faire le mal); avec l'accusat. et la chose enseignée au datif: מְלַמֵּד יָדֵר לַנִּגְלְחָפָת Ps. 18. 35, il exerce mes mains au combat; avoc 2: ירלמודור בארח פשפט Is. 40. 14, (qui) lui 336

a appris le sentier de la justice? avec יסר פון: יסן Ps. 94, 12, et celui que tu instruis par ta loi; avec le datif de la pers.: חַלְאֵל יְלַמֵּיר־הַּטָּח Job 21. 22, (voudrait-on) apprendre à Dieu la sagesse?

Pou. Etre dressé, être exercé, appris: קיבול לא לפרד Jér. 31. 18, comme un jeune taureau qui n'est pas dressé (qui est indompté); part.: מָלְמָּדֵר־שָׁיר I Chr. 25.7, des hommes exercés dans l'art de chanter; מִלְּמָרֵי מִלְּחֲמָה Cant. 3. 8, des hommes expérimentés dans la guerre; מִנְיֵח אֵנְשִׁים מְלְנֵּדֶת Is. 29. 13, une loi humaine (faite par les hommes), étudiée, apprise (non pas une loi divine, pratiquée spontanément).

(עַר ,לְמָה (עָה ,לְמָה ,לְמָה ,לְמָה ,לְמָה ,לְמָה ,לְמָה ,

(v. ים) למו (v. ים).

למואל et למואל (dévoué à Dieu, ou élu de Dieu) n. pr., le roi Lamuel, Prov. 31. 1, 4; le roi Salomon (?).

פּנֶ דוֹשְׁלְ adj. (ע. לְּמֵּד : פֶּׁרָת פְּרָת לְּמָד) פּרָת לְּמָד קדמר Jer. 2. 24, un ane sauvage accoutumé au désert; לְּמָרֵי חַרָבֻ Jér. 13. 23, vous qui avez appris, ou qui êtes accoutumés, à faire le mal; יָכֶל־בָּנֵיךָה Is. 54. 13, et tous tes enfants seront instruits (les disciples) de l'Éternel (seront des prophètes); לִשׁוֹן לָמִנּוִים Is. 50. 4, une langue des instruits, une langue éloquente, savante.

קר n. pr. 1º Lamech, fils de Methusael, Gen. 4. 18. — 2° Lamech, fils de Methusalah et père de Noé, Gen. 5. 25.

(פו v. קיין).

לְּעֵעוֹ A cause, parce que (v. נְצַען).

לא m. (de לוּצַ avaler). Gorge, gosier: וְשֵׂטְהֵּן שֵׂכְּרוְ בְּלֹצֵּוּך Prov. 23. 2, tu mets un couteau à la gorge.

ביירי : Se moquer. Hiph. part. עלִנְבִים בְּסַלְאֵבֵי הָאֵלֹּדִים II Chr. 36. 16. mais ils se moquaient de ceux que Dieu leur envoyait.

לאני Railler, rire de quelqu'un: וֹבְעָנְח לְּךְּ מְּחוּלֵח מַת־בְּיוֹן Is. 37. 22, la vierge fille de Sion s'est raillée de toi;

אַלְעֵג מְבוּא מַּיִוּדְּכָם Prov. 1. 26, je rirai lorsque viendra votre angoisse (malheur); לענ לַרָשׁ חַרָם עֹשָׁרשׁ Prov. 17. 5, qui raille, méprise, le pauvre, offense son créateur.

Niph.: נלעב לשון אין בינח Is. 33. 19, qui balbutie seulement votre langue (v. עַלַג,), ou dont le langage est barbare et inintelligible.

Hiph. (le même que Kal): יָאָדֵור דַּבָּרָי קלְפֶּרג Job 21. 3, et après que j'aurai parlé, tu te moqueras (si tu veux); יבל־ריאַר רַלְעִיגוּ לִר Ps. 22. 8, tous ceux qui me voient se moquent de moi; avec ב: במלענים בם II Chr. 30. 10, et ils les raillaient, les insultaient.

לענ אין איז פון זיין m. Raillerie, opprobre : לַעַנ וָקַלָּם ילְסְבִּיבוֹרֵים Ps. 79. 4, (nous sommes devenus) un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; קלעג השאַנוים 123. 4, la raillerie des superbes, ou de ceux qui sont dans la prospérité ; ווֹ לַעָנָם בָּאָרֵץ בִּאָרָיִם Osée 7. 16, cela est la cause de leur opprobre dans l'Egypte; ישׁתַּחוּ לַעֵּג בְּשָּיִם Job 34. 7, (qui comme lui, Job) boit la raillerie comme de l'eau (qui dit aussi facilement des blasphèmes).

אָצֶל adj. 1° Qui bégaye, parle mal: ו בְּלַעַנֵי טְּסָרוּ Is. 28. 11, (il parlera à ce peuple) par ceux qui bégayent de la lèvre, qui parlent mal, un langage barbare, c.-à-d. par des peuples barbares; ou: Dieu parlera par des prophètes que le peuple ne comprendra pas, ou ne voudra pas comprendre, comme s'ils parlaient mal, et une langue barbare. — 2º Railleur, moqueur: Ps. 35. 16, ceux qui raillent pour un gâteau ou pour de la nourriture, les parasites qui cherchent à plaire par leur raillerie en se moquant des ennemis de leur hôte; d'autres expliquent: pour qui la raillerie est une nourriture, une chose dont ils se repaissent (v. מְשׁנוֹג).

ת לערה n. pr. m. I Chr. 4. 21. ולקדן n. pr. m. 1° I Chr. 7. 26. — 2° 23, 7.

לעות (עות (עות

אל adj. ou part.: מַעֵּם לֹצֵוּ Ps. 114. 2, du milieu d'un peuple qui parle une langue étrangère, ou d'un peuple barbare (de l'Égypte).

שלא Manger avec avidité. Kal inusité. Hiph.: הַלְּיִיםֵירָ טָא Gen. 25. 30, donne-moi à manger, je te prie (de ce mets).

לְעָנָהְ f. Nom d'une plante amère ou vénéneuse, absinthe: שֵּלָשׁ חַיָּה שִּׁיָשׁ חַיָּה בּאָשׁ Deut. 29. 17, une racine qui porte, produit, du poison et de l'absinthe (des pécheurs qui entraînent et séduisent les autres au péché); יְרְנֵיִי יִּרְנִייִי Lam. 3. 15, il m'a enivré d'absinthe; אַבְּיִבְיִהְאָם מָרֶח בַּלְעַנְהוּ Prov. 5. 4, mais la fin en est amère comme l'absinthe.

לפוס בְּעֵרָא אַנְרָא Aboth, la récompense sera (selon) en proportion de la peine, du travail.

(עָת עּי, (עַּת v. ma).

ח לפּידוֹת. pr. Lapidoth, mari de la prophétesse Debora, Jug. 4. 4 (selon une tradition Barak, en effet les deux noms signifient flamme, éclair).

לְפִיכָּה Pour cela, c'est pourquoi.

לְפְנֵי De la לְפְנֵי Antérieur: (פָּנִים, De la לְפְנֵי Rois 6.17, c'etait le temple antérieur, c.-à-d. la partie antérieure (opposé à l'intérieur, le sanctuaire). Incliner, faire pencher: נַיִּלְּמִּח Jug.16.29, Samson fit pencher les deux colonnes, ou les saisit pour les faire pencher, les faire tomber.

Niph. Se courber, se détourner: Job 6.18, ils (les torrents) se courbent, serpentent, dans les sentiers de leur cours; selon d'autres: les voyageurs détournent leurs pas du chemin, ils prennent des détours; בְּיִנְיִבְי וְיִלְּאָר Ruth 3.8, l'homme (Boaz) fut effrayé, et se retourna (pour voir).

לְלְצִים m. (rac. לְלִּיף Moquerie: מְּבְּיִּרְם חְיִּהְיּהְ לְּצִיּן חְיִּהְיּ לְּצִיּן חִיְּהִיּ לְּצִיּן חִיְּהִיּ לְּצִיּן Prov. 1. 22, (jusqu'à quand) les moqueurs se plairont-ils, trouveront-ils du plaisir, à la raillerie, à la moquerie? אַנְּיִבֶּי לְצִיּיִם 29.8, Is. 28. 14, le même que אַנְּיִבְּי לְצִיּיִם les moqueurs, les hommes frivoles, impies.

ווא adj. Moqueur: לְצְיִים Osée 7. 5, (le roi) a offert la main aux moqueurs, il a pris part à leur libertinage.

Dipl n. pr. Lakkum, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

קק (חף Ez. 17. 5, fut. חף, impér. , plus fréquem. אבן, une fois אַקר, inf. לְקוֹתָה, const. קַּמְתַה) Saisir, prendre, aller chercher, ôter, enlever, emporter, conquérir, gagner, conduire, offrir, recevoir, apprendre, agréer, écouter, se révolter : וַלַּמָח גָם מַצֵץ חַחַיִּים Gen. 3. 22, et qu'il (ne) prenne aussi (des fruits) de l'arbre de vie; יָשׁלַּה מָשָרוֹם יָפַהָונִי Ps. 18. 17, il envoie (son secours) ou il tend (sa main) du haut du ciel, il me saisit ; ניַפַּחָנִי בְּצִרצָת ראָשָׁי Ez. 8. 3, il me saisit par les boucles, les cheveux, de ma tête; avec le pronom pers. du datif : וַיִּמָּח־לוֹ אֶח־כָּל־אֵלֵה Gen. 15. 10, il prit (pour lui-même), il alla se chercher, tous ces animaux, ou:il les apporta, les offrit à Dieu; נַיַּקַח־לוּ Job 2. 8, Job prit un tesson; יויקרור לחם נשים Gen. 6. 2, ils prirent des femmes; לי לאשׁת Jug. 14. 2, prenez-la (donnez-la) moi pour femme; 328

יַרְיכְשׁ אַרדּפֶּל-יְרְכָשׁ Gen. 14. 11, ils prirent, enleverent, toutes les richesses de l'ennemi; יי נחן ווי לקח Job 1. 21, Dieu a donné et Dieu a ôté; אַר־תְּכֹיָרָחִידּ Gen. 27. 36, il לָקָח וְהִנָּח עַהַח לַקַח תַּרְכַּחִי avait enlevé mon droit d'ainesse, et voici qu'il vient de me dérober ma bénédiction (celle qui m'était destinée); יַּסְמֵּר זְמָיָמִי זְּמָמִר Ps. 31. 14, ils méditent, ils tachent, de m'ôter la vie ; ניקה ישראל אָרו כַּל־הַוַצַרִים הַאָּלָּח Nomb. 21. 25, Israel conquit toutes ces villes; אַפֶּל Job 3. 6, que des ténèbres occupent (couvrent) cette nuit; מַח־יִּפְרַהְ לְבָּהְ 15.12, pourquoi ton cœur t'emporte-t-il, te laisses-tu entrainer par ton esprit? ולקה וששות הכם Prov. 11. 30, le sage gagne les ames; ילַהָּ קַח־לָּר Gen.27.13, va me (le) chercher; פֵּר תִּקְּדֵונוּ אֵל־וְבוּלוּ Job 38. 20, afin que tu le conduises en son lieu propre; וַיִּכְּחוּוּ־־לָּר הַוּרוּמַהו Exod. 25. 2, qu'ils m'offrent des dons; יוֹמֵת בֶרֶהְ לֶּקֶתְתִּר Nomb. 23. 20, vois, j'ai reçu l'ordre, ou je me suis chargé, de bénir; פר יַקְּדֵוְנִי Ps. 49. 16, car (Dieu) me recevra (sous sa protection); יָהְשָּקְּדוּ אֵיִנְיּי Job 4. 12, mon oreille a saisi, a entendu; בֵי הְּמָּלָחִי יָקָה Ps. 6. 10, Dieu agréera ma prière; אַמַרֵי אַם־תִּקַח אַמַרֵי Prov. 2. 1, mon fils, si tu reçois, écoute mes paroles; דּפָּיות nop Nomb. 16. 1, Korah s'est séparé (des autres), s'est révolté, ou : il fut entraîné, emporté, par son ambition (v. plus haut); selon d'autres, ellipse: il a cherché des hommes, וישַרו אַנשׁים des partisans.

Niph. pass.: ואַרון אַלחים וָלְקַח I Sam. 4. 11. l'arche de Dieu fut prise; npini אָסְמֵּר Esth. 2. 16, Esther fut conduite (chez le roi); איא בעיני נלקח Ez. 33. 6, celui-ci a été enlevé, tué, à cause de

ses péchés.

Pou.: פָּר מֵאִישׁ לְּקְדָּוּד־זֹאַרז Gen. 2. 23, car elle a été prise de l'homme; פִּי־לָּמָרוּוּ לַנִיף בְּשַׁבִּי Jér. 48. 46, car tes fils ont ete emmenés en captivité.

בּרְיָל מֵעָפָר רָקָּוּת Job 28. 2, le

fer est tiré de la terre.

Hithph.: אַשׁ מְחַלַּקְּדָת Exod. 9. 24,

et un feu qui se répandait, ou qui se mélait (avec la grêle, v. Ez. 1. 4).

727 m. 1º Manières agréables, agrément: בּרֹב לְּקְדָה Prov. 7. 21, elle le gagne par la force de ses manières séduisantes, de son agrément. — 2º Ce que l'on reçoit, apprend; conseil, leçon, science: יְשָׁמֵע חָכָם וְיוֹסֶף לָקַח Prov. 1.5, le sage écoutera, et il augmentera en science ou sagesse; לַקַח שוֹב נַחָחָר לֶכָם 4. 2, je vous ai donné une bonne instruction ; יַעַרֹּף מַשְּטָר לִקְוִדר Deut. 32. 2, que mon enseignement (que ma parole) coule comme la pluie; זַהָּ לִקְהַדּ Job 11. 4, ma sagesse est pure.

(le savant ou l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 19.

Cueillir, recueillir, ramasser: רַלְלְּלְם שׁוֹשַׁיִּרם Cant. 6. 2, et pour cueillir des roses; יַלְקְטוּ אֹחוֹ Exod. 16. 21, ils recueillaient (la manne); לַּקְּטַרּ אֲבָנִים Gen. 31. 46, ramassez des pierres.

Pi. Même signif.: אַילים לַּקְּטָהָ רָשִּׁים Ruth 2. 19, où as-tu recueillí (glané) aujourd'hui ? דור פלקפים חוח שלחור Jug. 1.7, ils ramassaient sous ma table (les restes du repas); בְּמָלַפֵּט לִיוּבְלִים Is. 17. 5, comme un homme qui glane, qui cherche des épis.

Pou. : וַאַתָּם הְלָּפְטוּ לָאַחַר אֶּרָד Is. 27. 12, et vous serez rassemblés un à un.

Hithph.: ייָחַלָּקְטוּ אָל־יִמְמָח Jug. 11.3, et (des gens vils) s'assemblèrent autour de Jephté.

לָכָּשׁ מְצִירָך: . Glanure לָכָּשׁ Lév. 19. 9, 23. 22, la glanure de la récolte (les épis qui restent à glaner).

בָּמְקוֹם אֲשֶׁר לָקִקוּ דַוּבְלַבִים : Lécher לַקּק ו אַח־הַם נָבוֹח רָלִקּוּ I Rois 21. 19, au même lieu où les chiens ont léché le sang de Naboth, ils lécheront (aussi ton sang).

Pi.: תַּנְלַקּקִים בְּיַדֵם אַל־פִּיחַם Jug. $7.\,6,$ ceux qui (léchèrent) burent l'eau, la prenant avec la main et la portant à la bouche.

קראח לקראח, prép. Au-devant, etc. (v. וו אָרָא).

ער רַלָּשִע רַלָּשִע יַלַשְּעוּ : Pi. Ex. unique יַלָּבֶים רַשָּע רַלָּשִע

Job 24. 6, ils récoltent tardivement la vigne par peur du méchant, ou : la vigne du méchant; selon d'autres שָּׁיִי est collect. et sujet : les méchants vendangent la vigne des autres, ou aussi : la vigne de violence, dont ils se sont emparés par violence (v. שַׁבֶּייָ).

אַרָּלְיּ m. Regain, seconde herbe: בְּחְחַלֵּח צָלְּוֹת חַלְּלְשׁ וְחְנֵּח־לְּלֶשׁ אַחַר וְּצֵי חַשְּּלֶהְ Amos. 7. 1, au commencement de la végétation du regain, car le regain poussait après que l'herbe avait été coupée pour le roi.

ת לְשֵׁרְ אַ אָרָ אַרְ אַ אַרְ אַרְּאַרָּר אַ Ps. 32.4, ma sève, la force de mon corps, est changée, s'en va; selon d'autres, b est prép., et שֵׁר de שׁבּי tout a changé, tourné à mon affliction, à ma désolation. — 2°: יְשַׁרְּשָׁר מִיִּשְׁרָּן Nomb. 11.8, un gâteau d'huile, pétri avec de l'huile, arrosé d'huile.

לשון des deux genres (const. לשון, pl. לשטח). Langue, idiome: קורבק לשוני Ps. 137. 6, que ma langue reste attachée à mon palais ; לֹא רַחַרַעִר כַּלָב לְשׁנֹי Exod. 11.7, aucun chien ne remuera sa langue (n'aboiera); langue, parole : בל־ידוגוים וְחַלְשׁטֹרת Is. 66. 18, tous les peuples et toutes les langues, les peuples de tout pays et de toute langue; וּלְשׁוֹן מַשְׂחִים Dan. 1. 4, et la langue des Chaldeens; איש לשור Ps. לבשל הולשון ; 140. 12, un calomniateur Eccl. 10. 11, le calomniateur; selon d'autres : le conjurateur, magicien; לְכוּ וְנַמֵּרוּ בַּלְּשׁוֹן Jér. 18. 18, venez, frappons-le (avec les traits) de notre langue, déposons contre lui un faux témoignage; אָבַיוּים לָשׁוֹן Job 5. 21, tu seras couvert, protégé, contre le fléau de la langue, contre le mal que peut faire la mauvaise langue. — Des choses inanimées : וּלְשׁוֹן תַּוֹב Jos. 7. 21, et une barre, un lingot d'or, ou : sceptre d'or; ילשון אַשׁ Is. 5. 24, la langue du feu, la flamme; מְלְשׁוֹן דַיַּיִם Jos. 15.5, de la langue de mer, et seul אָרְדִילְשׁׁן, 15. 2, de la langue de mer; selon d'autres: du rocher.

לְּשְׁכָּה f. (v. הְשָׁבָּה , pl. הְשְׁבָּה , const. הֹשְׁבָּה Chambre , salle : הְשָׁבָּה). Chambre , salle : בְּיבָרִאֵם לְשְׁבָּה). Chambre , salle : בְּיבָרִאַם לִשְׁבָּר וֹשְׁבָּי). I Sam. 9. 22, il les mena dans la salle ; בְּיבָר הַשְּי וֹשְׁבְּי וֹשְׁבְי וֹשְׁבְּי וְבִּי בְּיִבְיִבְּי וְבִּיוֹי בְּלִיבְים וְשִׁבְּיוֹ אַבְּיִבְי וְבִיי וְבְּיִבְּיִבְ וֹשְׁבְּיוֹ אַבְּיִבְיי וְבְּיִבְיִבְ וֹשְׁבְּיִבְּי וֹשְׁבְּיִבְיי וְבִּיִבְּיִבְּי וְבִּיִבְּיִבְּי וְבְּיִבְיִבְּי וְבִּיבְיִבְּי וְבִּיבְיִבְּי וְבִּיבְיִבְּי וְבִּיִבְּיִבְּי וְבִּיבְיִבְּי וְבְּבִיי וְבְּבְיִבְיִי וְבְּבְיִבְיִבְּי וְבְּבִיי וְבְּבִיבְיוֹבְיִי וְבְּבִייִבְ וֹבְּבְּיִבְיִי וֹבְּבְיִבְיִי וְבְּבִייִם וְבִּיבְּיִבְיִי וְבְּבִייִבְּי וְבִּיבְיִבְּיִבְּיִבְּי וְבִּיבְיִבְּיִבְּיִבְּיִבְיִים וְבְּבִיבְיוֹבְיִים וְבְּבִיבְיוֹבְּבְיִבְיִבְּיִבְּיִי וְבְּבְיבִים וְבְּבִּיבְיוֹבְייִי וְבְּבְּיבְיוֹבְּישְׁבְּיוֹ וְבִייִבְּיִי וְבִּיבְּיִים וְבִּיבְּיבְייִי וְבִּיבְיִים וְבִיבְּיִים וְבִייִים וְבִיים בְּיִבְּיִים וְבְּיבְּיבְייִים וְבְּיבְּיִים וְבְּיבְיבְייִים וְבְּיבְּיבְייִים וְבְּיבְּיִים וְבְּיבְייִים וְבְּיבְּיִים וְבְיבְייִים וְבְּיבְּיִים וְבִייִים וְבְּיִבְּיִים וְבִייִים וְבְּיבְייִים וְבִייִים וְבְּיבְייִים וְבִייִים וְבְּיבְייִים וְבִיים וֹבְייִים וְבִייִים וְבִיים וְבְּיבְייִים וְבְּיבְיבְיים וְבְּיבְיים וֹבְיים וְבְייִים וְיבִיים וְבְּיבְּיבְּיים וְבְיבְיים וְבְיבְיים בְּיבְּיוֹבְיים וּבְייִים וְבְייִים וְבְּבְּיבְיים וְבְיים וְבְּיבְּים וְבְּיבְיים וֹבְיים וְבְּיבְּיים וְבְּיבְיים וְבְּבְיים וְבְיבְיים וְבְּיבְיים וְבְּיבְיים וְבְּיבְיים וְיבְּיבְיים וְבְּיבְיים וְבְּיבְיים וְבְּיוֹים וְבְייוֹי וְיוֹייוֹיים וְיוֹיי וְיוֹיים וְבְייוֹי וְייִים וְבְּיים וְבְּייוֹי וְיבְּייוֹי וֹ

לְשֶׁכּל m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre (opale? ligure?), Exod. 28. 19.

Dợ' n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, appelée plus tard Dan, Jos. 19. 47.

עליין (dérivant de לְשׁוֹן langue). Pi. ou Po. Calomnier: בְּמַרֶּוּר רַבַּתוּר (pour בְּמַבֶּוּר רַבַּתוּר) Ps. 101. 5, celui qui emploie sa langue en secret contre son prochain, qui le calomnie, qui en médit.

Hiph: אַל־אַרטָ פֶבֶּר אָל־אָרטָ Prov. 30. 10, ne calomnie, ou n'accuse pas, l'esclave auprès de son maître.

בליעם אָבָּיו (que tout homme) de quelque peuple, quelque nation ou de quelque langue qu'il puisse être ; plur.: בָּלִשְׁנַיְאַ 5. 19, et les langues, idiomes.

לְשֵׁע n. pr. Lesa, une ville aux limites de Chanaan, Gen. 10. 19.

אלָהָה Mom d'une mesure : אָלָהְהּ Osée 3. 2, une mesure d'orge (la moitié d'un יְלָהָה).

לְתַע Kal inusité. Briser. Niph.: לְתַע Job 4. 10, et les dents des jeunes lions ont été brisées (ou de la rac. נָתֵּע).

ים Préfixe pour אים ou מיז (v. מיז).

Préfixe pour 30, prép. de (v. 30).

אָם chald. pron. Que? quoi? קּמְבּדּרּן Esdr. 6.8, touchant ce que vous devez faire.

Diang m. Ex. unique: קירוּה מַאַבְּטֶּרוּה שׁרָחוּ שׁרָּה. 50. 26, ouvrez ses granges ou ses étables (v. אָבס); selon d'autres : ses portes.

וּבְבָל־מְאֹדֶן : 1° Subst. m. Force וּבְבָל־מְאֹדֶן Deut. 6. 5, (tu aimeras Dieu de tout ton cœur) et de toutes tes forces ; וּבְבַל־מָאֹרוֹ II Rois 23. 25, (le roi Josias est retourné à Dieu) de toute sa force; דְלֹאָר יַדַע בַּמַּשׁ מָאֹד Job 35. 15,(Dieu) ne connait pas, c.-a-d. ne punit pas avec force, avec sévérité, le grand nombre (des paroles criminelles), ou tipa les crimes (v. נָּפָע אָר הָבְרַיְהְ מָאֹר (נָפָשׁ Is. 47. 9, à cause, ou malgré la force excessive de tes enchantements, ou : le grand nombre de tes enchantements. Dans ces deux exemples, קאֹר parait donc être subst.; selon d'autres, il serait adv.— 2ºAdv. Très, fort, excessivement : בוֹם ימָלו (פאר Gen. 1. 31, très bon; יָמָדו דָרא מָאֹר 12. 14, elle était très belle ; תַּרֶבֶּת מָאֹר 15.1, (ta récompense sera) très grande; קאר מְאֹר קאֹר 7. 19, (les eaux grossirent) prodigieusement; יִמְצֵא מָאֹר Ps. 46. 2, (Dieu) est (un secours) très prêt, toujours prêt, ou : toujours prêt (à nous

secourir); מֵרֵי מְאֹד I Sam. 20. 19, tu
descendras beaucoup, ou promptement; מְאָד מְאָד Gen. 17. 2, prodigieusement, jusqu'à l'infini; אַל-מַּעְרָבִי מַר־מָאֹד Ps.
119. 8, ne m'abandonne pas entièrement, toujours; אַל-מְעָבְרַ תַּי מַר־מָאֹד Is.
64. 8, ô Eternel! n'entre pas trop en
colère; אַר וֹן בּרַרְאַרִּדְי וֹן בּרַרָּאַר II Chr. 16. 14, prodigieusement.

קאָם f. (const. מָאָם, duel מָאָם, plur. מאות (מאות). Cent; avant le subst. : מַאָּדר-שָׁינֵת Gen. 17. 17, et יְּמָאַר מָעָה 25. 7, cent ans; rarement après le subst.: רַשוֹנְים ਸਮੁਤ II Chr. 3. 16, cent grenades ; ਾਹਾਂਦੂ מארת Exod. 14. 6, six cents; מורי מַשְּׁרֵיר מַשְּׁאוֹת (cheth. מומאיות) II Rois 11. 9, 10. 15, les chefs sur cent, les centeniers; פַחַכּוֹת כְּסִיל מֵאַח Prov. 17.10, que frapper l'insensé de cent (sous-entendu) coups; לפלח רַע מָאַרו Eccl. 8. 12, (le pécheur) qui fait le mal cent fois, ou pendant cent ans; אָפָאַרו תַּפָּטָן Néh. 5. 11, et le cent, c.-à-d. la quantité d'argent; selon d'autres : le centième de l'argent prêté (intérêt qu'on payait par mois).

קּאָרוּ chald. Cent : בְּבְרִין Chald. Cent בְּבְרִין בָּאַתִין Esdr. 6. 6. 2, cent vingt; בְּבִיין בָּאַתִין Esdr. 6. 17, deux cents béliers.

תְּאָנִייִם m. pl. (rac. אָנְייִ m. Désirs : פּאָנִייִ רְטָּעּ Ps. 440. 9, les désirs, les vues, de l'impie.

DAND et בארף m. (ע. באם). Défaut, crime: אֵרְ בְּרָם בְּל־כאוּם Dan. 1. 4, en qui il n'y eût aucun défaut; בְּבָם דְּבָב בְּבָם Job 31. 7, et (si) une souillure s'est attachée à mes mains, si j'ai com mis quelque crime.

Gen. 39. 23, (le gouverneur de la prison) ne (veillait) à rien, à quoi que ce fût; adv.: איש אַליבוע קאופה I Sam. 21, 3, que personne ne sache en aucune manière.

בי אור היינים אור (אור היינים אור היינים אור היינים אור היינים אור היינים אור בי אור היינים אור בי אור היינים אור בי אור היינים אור היינים אור היינים היינים היינים בי אור היינים היינים בי אור היינים בי אור בי אור בי היינים בי אור בי א

קארָרה צִּמְעֹינִי : קארָרה צִמְעֹינִי : Is. 11. 8, l'œil, la prunelle, du basilic; ou : l'ouverture de sa caverne, par où entre la lumière; ou : la caverne même, comme תַּעָרֵה.

מאונים m. duel (rac. אָדן). Balance, forme duel des deux plateaux : בְּמֵאוֹנֵים Ps. 62. 10, ils montent, ils ne פֹּאַנִי בָּדֶּלְ בָּּדֶּלְתְּיִ בָּדֶלְ בָּּדֶלְתְּיִ בָּדֶלְ בָּּדְלְתְּיִ בָּדֶלְ Ps. 62. 10, ils montent, ils ne pèsent rien, dans la balance; מֹאוֹנֵי בָּדֶלְ בָּּדְלְּתְּיִ בְּּדְלָתְּיִ בְּּבְּיִתְ בְּּיִר 19. 36, une balance juste; מֹאוֹנִי Prov. 11. 1, une balance trompeuse, fausse.

אָלְוָיָא chald. Balance : הְּקֵילְהָא Dan. 5. 27, thecel (signifie) tu as été pesé dans la balance.

מאיוע (v. מָאָם).

עְּבֶּלְ אָנֶהְ m. (rac. אָבֵלֹּ). Nourriture, vivres: בְּאָבֶר אָנֶהְר בְּאָבֶל Gen. 6. 21, de toute nourriture, qui se peut manger; אָבְרֹח מַאָּבֶל II Chr. 11. 11, et des magasins de vivres; בְּאַבְל בַּאָבָל Lév. 19. 23, arbre fruitier; בְּאַבֶּל Ps. 44. 12, comme des brebis qu'on mène à la boucherie, exact. qui servent de nourriture.

מַאַכּלָּח (rac. אָבַלּ). Pature : מַאַכּלָּח אַש Is. 9. 4, 18, la pature, la proie, du feu.

רֹאָכָל f. (rac. אָבָל). Couteau : יְּיַמָּה Gen. 22.10, il prit le couteau ; אָרִי מְתְּלְּיֹנְיִה Prov. 30. 14, et ses dents sont des couteaux.

שְּׁצְּטְלְּטְ m. pl. (rac. אָמַץ). Forces, moyens; יְלֹלְ מָאָמָדְּיכֹּוּן Job 36. 19, ni toutes les ressources, tous les moyens, de la force.

תְּבֶּלֶם m. (rac. בְּשָׁלֶּהָ). Parole, ordre, commandement : מַאֲמֶר הַשָּלֶּהְ Esth. 1. 15, l'ordre du roi; מַבְּשֶׁרָהוֹת נְבְרָא Aboth, le monde a été créé par dix paroles, ou par dix ordres.

קאָמֶר chald. Parole, ordre: מְּמִילְיּי קַּיִּריְשִׁין Dan. 4. 14, et d'après l'ordre des saints.

אָרְאָ m. chald. Vase, seulem. plur.: אָרָאָא Esdr. 5. 14, les vases du temple; בְּאַנָיָא דְּרַבְּיִת Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent.

אָבֶּטְ, fut. אָבָּטְיְיִ). Ne pas vouloir, refuser: אָבָּעָן, fut. אָבָּטְיְיִ). Ne pas vouloir, refuser: בּיִּטְיִּטְיִן בְּיַלְיִם אָבְיִּעְ Nomb. 22. 14, Balaam n'a pas voulu venir avec nous; בּיִּשְׁיִנְיִי לַּצְּעֹדִּיּה מִיּשְׁנִי לַצְעֹדִּה מִיִּבְּיַ Prov. 21. 7, ils n'ont pas voulu agir selon la justice; בְיִּבְּעָּהְ Cen. 39. 8, (Joseph) refusa et dit.

קאָם adj. (v. מָאֵם verbe). Refusant: אַבְּילָים אָיִן דּאָבּי בּיאָן בּאַלָּם בּאַן בּאַלָּם בּאַן בּאַלָּם בּאַן בּאַלָּם בּאַלָּם בּאַן בּאַלּם בּאַלָּם בּאַלָּם בּאַלָּם בּאַלּם בּאַלּים בּאַלּם בּאַלּם בּאַלּם בּאַלּם בּאַלּם בּאַלּם בּאַלּם בּאַלים בּאָלים בּאַלים בּאַלים בּאַלים בּאָלים בּאַלים בּאַלי

קאָנים adj. Résistant opiniatrément, refusant: דָּבָרַי Jér. 13. 10, qui refusent d'écouter mes paroles.

 18, (si) le fléau qui méprise (frappe) tout ne sert à rien, ou : si la tribu (de Benjamin ou de Juda) qui méprise tout cessera d'exister; avec בּיִבְּעָּמְאַךְ מְּעַבֶּען (le dernier ** en plus) Osée 4.6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce.

רְאָנְיִם m. (rac. הַּשְּׁגְּ cuire): אָטְאָ הַ הַּשְּׁגְּים Lév. 2. 4, ce qui est cuit au four.

ילְשָׁם מַאָּמֵל m. (rac. אָפָּאָן: Jos. 24.7, il mit des ténèbres (entre vous et les Égyptiens).

אָרֶץ מַאְפֵּלְיָת (rac. אָפֶלְיָה): אַרֶץ מַאְפֵּלְיָת (rac. אָרֶץ מַאְפֵּלְיָת) Jér. 2. 31, un pays de ténèbres de Dieu; מַאְפֵּלִית de ténèbres épaisses (comme תַּרְרֵי אֵל de hautes montagnes); selon d'autres: une terre tardive dont les fruits ne murissent pas (v. אַמִּרְיֹּת).

אָר (מְּמָרָאר Kal inusité. Hiph.: סָּלּוֹן מַמְאַרר (בּבָּאַר בּעָּהַ בְּעָהוּ בְּעָה בָּעָה בָּעָה בְּעָה בָּעָה בְּעָה בָּעָה בְּעָה בּעָה בּעְה בּעָה בּעָב בּעָה בּעּה בּעָה בּעָּבּי בּעָּי בּעָה בּעּה בּעָּה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָ

ת (rac. אָבר). Embuscade: Jos. 8. 9, ils allèrent au lieu où ils devaient se mettre en embuscade; יַבְּלְבֹּי אֶלְ־חַמְאַרָּב II Chr. 13.13, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner.

אָרָה (rac. אָרָר. Malédiction: אָרָה Prov. 3. 33, la malédiction de Dieu est dans la maison de l'impie; pl.: רַבּימְצֵרוֹת Prov. 28. 27, beaucoup de malédictions.

עמאָת (v. מָאָת à la fin).

תְּבֶּלְּוֹת adj. f. pl. (rac. בְּבֶּלְוֹת). Séparées: תְּבָּלִית חַשְּבְּדְלוֹת Jos. 16. 9, et les villes séparées (du milieu de l'héritage de Manassé et données à Ephraim).

קבוּכָה (נבּוּהָ (בּוּהָ ה.). Trouble, consternation: עַּהַרְּטָּח הְחְיֶח מְבוּכְּח Mich.7.4, alors aura lieu leur consternation; וּמְבוּבָּח Is. 22. 5, (un jour de confusion) et de consternation.

ת (רְבֵל ou לְבֵל Inondation, déluge: לְבֵל (Gen. 11. 10, deux ans après le déluge; דֵי לַמַּבּוֹל Ps. 29. 10, l'Éternel a présidé au déluge (pour punir les coupables et sauver les innocents).

לַלְּוִיִם חַשְּבוֹנִים: (בּוּךְ m, pl. (rac. לַלְּוִיִם חַשְּבוֹנִים: (keri הַשְּבִינִים II Chr. 35.3, aux Lévites qui éclairaient, instruisaient (tout Israel).

בים החקים f. (rac. באם). L'action de fouler aux pieds, destruction: הים הים הים אים Is. 22. 5, un jour de confusion et de destruction, exact. où tout est foulé aux pieds; הים מרכן הים 18. 2, un peuple lié comme par des cordes, ou puni d'après une mesure exacte, comme il l'a mérité, et foulé aux pieds du vainqueur; selon d'autres, sens opposé: un peuple fort, qui foule aux pieds les autres peuples (v. יף 3°).

מַבּוּעֵי : Source (נְבֵע m. (rac. בָּבּוּעֵי). Source מַבּוּעֵי Is. 35. 7, 49. 10, des fontaines, des sources d'eau; יְוֹשֶׁבֶּר בַּר עַלִּירְתַּבּנּע (Eccl. 12. 6, et (avant que) la cruche

se brise sur la fontaine (paraboliquement, avant que la bile soit corrompue à sa source, le foie).

קבוּקה f. (rac. קבּם ou pap). Solitude, désert: הבְּיבוּה הְיבוּקה Nah. 2.10, (Ninive est) un endroit vide, une solitude, un désert (ou elle est pillée, dévastée).

תְּבְחוֹר m. (rac. בְּדֵּר). Ce qui est choisi, élu, le meilleur: יְבֶּל־יִצִּיר מְבְחוֹר ; II Rois 3. 19, les villes les meilleures, les plus importantes; מְבְחוֹר בְּרִשִּׁר , les plus beaux, les plus grands, de ses sapins ou cyprès.

קבְרֵיני חַבְּרִיני Meme signif.: בְּמִבְּדֵר קְבָרֵיני Gen. 23. 6, dans (le plus choisi), le plus beau, de nos sépulcres; מְבְּדֵר קבְּדֵר Is. 22. 7, tes plus belles vallécs; après un autre subst.: ידים Dan. 11. 15, les plus vaillants d'entre ses troupes.

קרָתָר (l'élu) n. pr. m. I Chr.41.38.

מבְּשֵׁים m. (rac. מבֵייַ). Espérance: מּבְּשׁיִם Is. 20. 5, (ils rougiront d'avoir fait) de l'Éthiopie leur espérance (l'objet de leur espérance); מְּבָשִׁים מַבְּשׁיִם 20. 6, vois ainsi (il arrive) à l'objet de notre espérance.

בּי־חוֹבִישׁ מֶבְּבֶשׁ m. Espérance : מְּבָבְשׁ מֵבְבְישׁ בְּבָבְיּשׁ Zach. 9. 5, car toute son espérance a été trompée.

אַנְלְטָא m. (rac. נְבָּשָא: מְלְטָא מְלְטָא Nomb. 30. 7, 9, la parole, promesse, prononcée par ses lèvres.

הקטָקה m. Confiance (v. Prov. 21.

21): אַרְטָּקְים Jér. 48. 13, objet de leur confiance.

(בְּלֵּג (rac. בְּלֵּג). Ex. unique: בְּלֵיגִיתְ עֲלֵּי יְגוֹן Jér. 8.18, (je cherche) un soulagement, une consolation dans ma douleur; selon d'autres, part.irrég. (de בְּלָּג Hiph.): on veut me consoler dans ma douleur (mais, etc.).

קּנְהָּה m. (rac. מְּבֶּיִה m. (construction: בְּּבֶּית Ez.40.2, comme la construction d'une ville, ou comme une ville déjà bâtie.

יַבְּעַי n. pr. m. II Sam. 23. 27.

m. (rac. מָבְצָרים, pl. מָבְצָר, une fois קבְּצָרוֹת). Fortification, forteresse: וּמָבְצֵר מִשְׁוַב חֹמֹחֵיךְ Is. 25. 12, (la forti÷ fication, l'élévation, de tes murs) tes murs forts et hauts; וְיִנְשַׁבַּר מַצָּקּרַיִם 17. 3, la forteresse d'Ephraim sera ôtée, détruite; שַרַר מִּבְצַר Nomb. 32.36, des villes fortes; au plur.: ערר מבצריה Jer.5.17, tes villes fortes, et שָיר מָבְצַרוֹת Dan. 11. 15 (le second seulement au pluriel), les villes les plus fortes. — ער.6.27, בּחוֹן נְחַחִיף בְצַּמִּי מִבְצָר Jer.6.27, je t'ai établi pour être explorateur dans mon peuple et comme une forteresse, c.-à-d. tu n'auras à craindre personne; ou בָּחוֹן synonyme de פָּבִּיר: je t'ai placé comme une tour, une forteresse; d'autres traduisent זְיִהוֹיָן: un élu.

קבְּעָּ n. pr. Mebsar, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 42.

תבְּרִיחָי m. (rac. יְצֵּח מָל־מִּבְרְיְחָי Ez. 17. 21, et tous ses fugitifs ou fuyards.

קּשְּׁכְּיִי (parfum) n. pr. 1º Mebsam, fils d'Ismael, Gen. 25. 13. — 2º Mebsam, fils de Salum, I Chr. 4. 25.

קבְשִׁים m. pl. (rac. מִיב être honteux): יְחַחֵּוּיָכָּח בּּפְּבְשִׁיר Deut. 25. 11, et si elle le prend par les parties honteuses.

רוב אָלְבְיּשְׁלוֹת (rac. בְּשָׁבְּי). Foyers: בְּיבְישְׁלוֹת בְּשׁרָּ Ez. 46. 23, et des foyers étaient bâtis (pour faire cuire les sacrifices).

שָׁב m.: יב־מַג Jér. 39. 3, chef des

mages ou des magiciens à Babylone; selon d'autres, nom propre, Rab-mag.
שנבּישׁ n. pr. d'un homme ou d'un

endroit, Esdr. 2. 30. הְבְּלוֹת f. pl. (rac. נָבָב). Cordons : בילות אים Exod. 28. 14. tu feras

נְבָּלָי , pt. (rac. נְבָּלָי). Cordons: בְּנְבֶּלֹי , pt. (rac. 28.14, tu feras (les chaînes de l'éphod enlacées) comme des cordons; selon d'autres: terminant l'éphod, c.-à-d. attachées à ses bouts.

קְּבְּעָה f. (rac. בְּבָּע). Tiare (de sa forme ronde et haute): הַּבְּעָה הַצְּעָה הַצְּעָה בּיִרְהָּב Exod. 28. 40, tu feras (pour l'usage des prêtres) des tiares.

תּנֶנְי שִׁנִים בְּשָׁלָּרָ m. Ce qui est précieux, noble, le meilleur: בְּשָׁלֵנְ Deut. 33. 13, (la terre de Joseph sera bénie) de la meilleure chose qui tombe du ciel, la rosée; שָׁמָיָ הְּבוּאֹת 33. 14, et de meilleurs fruits mûris par le soleil; בְּיִנְיִם Cant. 4. 13, les fruits les plus excellents, les plus doux; seul: מָּלִרְמָנְיִרם 7. 14, tous les meilleurs, les plus doux fruits.

קנדון et קנדון n. pr. Megiddo (mageddo), villé de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11; קנדון Jug. 5. 19, les eaux de Megiddo (le torrent de Cison); בְּבְקְעָק מְנִהוּן Zach.12.11, dans la vallée de Megiddon.

פְרְּוֹל et מְנְרֵּוֹל n. pr. Megdol, ville en Egypte, Jér. 44. 1, 46. 14; Ez. 29. 10; Exod. 14. 2.

מְנְרּוֹל (keri מַלְבּוֹל (מַנְרּוֹל (m.: מַלְבּוֹל (מַנְרִּוֹל (dj. מַנְרִּוֹל (part. cheth.) II Sam. 22. 51, (Dieu) grand, qui signale sa grandeur par le secours qu'il accorde à son roi (au roi qu'il a élu, David).

מְלְרִיאֵל (don de Dieu) n. pr. Magdiel, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

לְמְנְדֶלֹּח בּ מְנְדֶּלִרם. m. (rac. מְנְדֶלֹח Gen. 11. 4, bâtissons-nous une ville et une tour; בְּבֶּלְרָלְהָן Jug. 9. 46, ceux qui etaient dans la tour de Sechem; דְּבַּמְּלֶרְלָהוּן I Chr. 27. 25, et ce qui était dans les tours (les châteaux forts); מְנְדֵלֹל שִׁיִּם Prov. 18. 10, le nom de l'Éternel est

une forte tour (une citadelle); מְּנְבֶּלֵּהְ II Rois 17.9, depuis la tour des gardes (donjon); au fig.: מְנְבֶּלִהְם St. 30. 25, quand les grands, les princes, tomberont; מְנְבֶּלִבְּץ Néh. 8. 4, une estrade de bois; מְנְבְּלִהִי מֶּרְלָהִים Cant. 5. 13, (ses joues sont comme) des tours, ou des parterres de plantes qui répandent le parfum (parce qu'elles sont plus élevées au milieu); d'autres traduisent : comme les fleurs ou les boutons des plantes qui embaument.

On trouve ce mot dans plusieurs noms propres de ville: בְּלֵיבֶּל (tour de Dieu) ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38; מְנְבֵּל־מֵּר ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 37; מְנְבֵּל־מֵּר (tour du troupeau) endroit près de Bethlehem, Gen. 35. 21; au fig.: רְמָּחָר מְנְבֵּל Mich. 4. 8, et toi, tour de troupeau, Jérusalem, où toute la nation se rassemble; selon d'autres: David et sa race.

קנְרָנוֹת בּוּרָרָנוֹת pl. f. (ע. בְּגָרָת). Choses précieuses : מְּנְרָנִית נָתוּן Gen. 24. 53, il donna des choses précieuses, de riches présents; לְּכָּטְהְ וּלְתָּדֵב וּלְכִּנְדְנוֹת II Chr. 21. 3, (leur père leur donna de nombreux présents) en argent, en or et en choses précieuses.

אָלְוֹת n. pr. 1° Magog, fils de Japheth, Gen. 10. 2. — 2° Nom d'un peuple et d'un pays situé tout au nord (voir les chap. 38 et 39 du prophète Ezéchiel).

קנור m. (de קנור craindre). Peur, épouvante : קנור מְּפֶּבִיב Jér. 6. 25, l'épouvante est tout autour; קנְיָד נְּקְבְּלְּבָּוֹר 20. 4, je te livrerai à la frayeur, ou : je ferai de toi un sujet d'épouvante; בּרָבֶי צֶּל־תָּבֶּ Ez. 21. 17, des terreurs, c.-à-d. ils sont épouvantés devant l'épée (v. בַּבָר).

קנורים). Demeure, séjour: פָּרַרְעּוֹת בִּמְנִנְיָם Ps. 55. 16, car la méchanceté et dans leur demeure; au plur.: אֶרֶץ בְּנֶרֶיךְ Gen. 17. 8, le pays de ton séjour (que tu habites maintenant comme étranger); בְּרֵיתְ Ps. 119. 54, dans la maison de

mon pèlerinage, de mon exil; מְבְּרֵי מְּכֵּר Gen. 47. 9, les jours de mes années de pèlerinage (sur cette terre, c.-à-d. les jours de ma vie); Lam. 2. 22, ceux qui demeurent autour de moi; selon d'autres : mes terreurs (v. רְבִּיבֹר).

קנוֹרָה לְ Crainte, épouvante : מְנוֹרָה Prov. 10. 24, l'épouvante du méchant, ce qu'il craint, lui arrivera.

וּהְנגּיּרְיָם אָבִיא לָּדָים : Is. 66. 4, et ce qu'ils craignent, je le ferai venir sur eux; יּמְבֶּלְיבְּינִי רְּמִּדּרִיְתַי רְמִּבּוֹיִתִי רְמִבְּינִי : Ps. 34. 5, il m'a délivré de toutes mes craintes. — 2° De אוּ assembler, l'endroit où on serre les grains, grenier : תְּמִנִי מַבְּנִירָת מַבְּנִירָת Agg. 2. 19, est-ce qu'il y a encore des grains au grenier?

לְנֵוְרָה f. (rac. נְּזֵר Cognée: וּרְבֵּלְּוֹרְהוֹ II Sam. 12. 31, et avec des cognées de fer.

לְּבֶל m. (rac. בְּבֶּי). Faucille: יְחַשֵּׁשׁ מְבֶּל Jer. 80. 16, et celui qui tient la faucille; אָלְחִי שִׁלָּל Joel 4. 13, mettez la faucille (dans le blé).

קנְלָּהְ (rac. נְּבָּלֵּה). Rouleau, livre: בָּּהְּי קְרָּהְ אָטֶר קנְרָּה Jér. 36. 14, le rouleau, le livre, que tu as lu; מְנְלֵּה־סַמֶּר (Ez. 2. 9, un livre roulé. On appelle "מְנָלֵּה les cinq livres: Cantique, Ruth, Lamentations, Ecclésiaste et Esther.

קביקים ל. Douteux. Ex. unique: מְיִרְשׁׁם אֲ אוֹייָם Hab. 1. 9, l'aspect de leur visage est dur, rude comme le vent de l'est; selon d'autres, foule, quantité: tous leurs visages regardent en avant (pour se précipiter sur l'ennemi).

לְבֶּיךְ מְּנֵיךָ (Kal inusité) Pi. Donner, livrer: אָשֶׁר־מָגַן צָּיָדְהְ מְּיָדָהְ מְּיָדָהְ מְּנִיךְהְ מְּנִדְהְ בְּיִדְהְּ בְּיִדְהְ מְּנִידְהְ מְּנִדְהְ בְּיִדְהְ Prov. 4. 9, elle t'ornera d'une couronne éclatante (exact. elle te donnera une couronne, etc.); elle te donnera une couronne, etc.); comment) te livrerai-je, o Israel, (à tes ennemis)?

אָבֶנְי des deux genres (avec suff. קַנְנִי ,

pl. קּנְרָים, et une fois רְּנָים, rac. יְבָּיְיִם téger). Bouclier: מָצְרִים, Jug. 8. 8, on ne voyait pas de bouclier; עַבְּיִּבְּיִם Ug. 8. 8, on ne voyait pas de bouclier; עַבְּיִּבְּיִם Prov. 6. 11, comme un homme armé, un brigand; בְּיִבְּיִבְּיִלְּיִרִים Ps. 7. 11, mon bouclier (mon secours) est en Dieu; (Dieu dit à Abraham); אָבִּיִּי בְּיִנְן בְּיִבְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיבִּין Ps. 15. 1, je suis ton bouclier, protecteur; בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי Ps. 47. 10, les boucliers de la terre, les puissants, les princes.

קרְנָּהְ ou de מְבֵּרְ ou de vre: מְבָּרְ בְּּרָ ament. 3. 65, donne-leur ce qui couvre le cœur, c'est-à-dire le chagrin, la souffrance ou l'obstination (dont le cœur s'arme comme d'un bouclier), livre-les à leur obstination.

אניי הייניין (rac. נְצַיב. Malédiction: נְצָּרְר. Deut. 28. 20, la malédiction, la ruine; selon d'autres: l'inquiétude.

רְנֵם מַבְּח וְרוֹלָת הְנִיתְת. Plaie, défaite, carnage, peste : רְנָם מַבְּח בְּרוֹלָת הְיִנְתְּח Sam. 4. 17, et il y eut aussi un grand carnage; אַר שֵׁלֵת אָר־בֶּל־מַבּמֹתַר Exod. 9. 14, je fais fondre toutes mes plaies (sur ton cœur); רְתַבְּבְּיִתְּח Nomb. 17. 15, la peste s'était arrêtée, avait cessé.

תְּפִּיעָשׁ n. pr. m. Néh. 10. 21.

קובר, livrer. Kal, seulem. part. pass., selon quelques-uns: מְגוּרֵי אֶל־הָוֶרֶבּ Ez. 21. 17, ils sont jetés, livrés à l'épée (v. le même exemple à לָּבָּרָעְ מִגּרָה Ps. 89. 45, tu as renversé son trône à terre.

רְבֵּלֵר מְלֵּךְ רְצֵּם chald. Renverser: יְמֵּלֵר מְלֶּלֶךְ רְצֵּם Esdr. 6. 12, il renversera tout roi et tout peuple (qui, etc.).

קובָה (rac. קובָה). Scie: רְּיָשֶׁם בְּמְּנֵרְתוּ II Sam. 12. 31, il les mit sous la scie (les coupa, tua, avec des scies); I Chr. 20, 3, on lit dans la même phrase: בְּמְנֵרְתוֹ et הְיִבְיִבְּיִר, le second, au plur., doit donc signifier un autre instrument: haches ou cognées.

קרון n. pr. Migron, ville de la tribu de Benjamin, I Sam. 14. 2.

קּרְעוֹת f. pl. (rac. בָּרָעוֹת), t. d'archit.: Diminution, retraite: מְּנְרָעוֹת נַתְּן לַבְּרֵח בִּרְן I Rois 6. 6, il a fait des diminutions, des retraites, (dans le mur) tout autour du temple.

קּוּרֶפּה f. (rac. קּיָרָם). Motte de terre: מְּיִרְם קְּיִרְם Joel 1. 17, (les graines pourrissent) sous leurs mottes (sous la terre qui les couvre); selon d'autres: (les tonneaux de vin) sèchent sous leurs bondons; en tout cas, ces mots décrivent une grande sécheresse.

תְּוְרָשׁ m. (rac. מָּרָשׁ). 1° Subst. pour inf. Action de chasser : לָמַעַן מִנְרָשָׁהּוּ לָבָּו Ez. 36. 5, pour chasser les habitants du pays, et pour le piller, ravager. -2º Les champs, pâturages et villages autour d'une ville, banlieue (parce qu'on y envoie le bétail, ou parce que ces endroits sont hors de la ville?); בְּשַׂרָת מְרָרָשׁ עֵרֶרְעָם Lév. 25. 34, le champ dans la banlieue, le district de leurs villes; וּמְגְרְשֵׁיהֵם יִּדְיוּ לְּכְהַמְּמָם Nomb. 35. 3, et les alentours des villes seront pour leurs troupeaux; הַבְּרוֹן וָאַת־מָנְרָשֵׁיתָ Jos. 21. 14, Hébron et ses alentours, et ses faubourgs ; בְּעֵרֵי מְנְרְשֵׁיחֵם I Chr. 13. 2, (les prêtres et lévites qui demeurent) dans les villes et banlieues qui leur ont été assignées; נַחַמְשִׁים צָּמָּח מְנְרָשׁ לוֹ Ez. 45. 2, et cinquante coudées (tout autour) formeront une place libre autour (de cet édifice); une fois le plur. en mi-: ירְעַשׁוּ מְגְּרְשׁוּת Ez. 27. 28, tous les alentours de la ville trembleront.

part de ta mesure, le partage qui t'est destiné par moi.

בּרְבָּח chald. (rac. קּבָּה). Autel: -שׁלָּבְּ פִּרְבָּהָה Esdr.7.17, (pour les offrir) sur l'autel.

קרָכָּר m. (rac. קּבָר). 1° Prairie, påturage: וַיִּנְתָג אַת־תַאָּאָן אֲחֵר חַאָּדִרבָּר Exod. 3. 1, il mena le troupeau au pâturage, ou au fond du désert (v. 2º); יַרְצָםוּ נְאוֹתוּ Ps. 65. 13, (les pluies) tomberont sur les meilleurs pâturages, ou sur les paturages du désert, des endroits déserts; יאָשׁ אַכְלַח נְאוֹת חַמְּדְבָּר Joel 1.20. et le feu a dévoré la beauté des prairies (leur verdure), ou אילוו la demeure des troupeaux et des pâtres (v. נאַם). — 2ºDésert: יְחָרָה מִדְבֶּר לַבַּרְבֶּל Is. 32.15, (alors) le désert sera changé en un champ cultive, plein de fruits et d'arbres; מָּרָבֶּר אַכְּטָשׁ Joel 2. 3, un désert d'une grande stérilité, désert affreux ; בַּוּמָּרָמָר seul, le désert de l'Arabie, dont des parties sont : פִּרְמֵּר סִין, פָּארָן, etc. — Au $f\!ig$: וְשֵּׂמְתִּיתָ כַּנִּּדְנָּבָר Osée ${f 2.5}$, je rendrai (cette femme) pareille à un désert (je lui ôterai tout) ; הַבְּרָבֶּר חֲיִרִּתִר לִּיִּשְׁרָאֵל Jer. 2. 31, suis-je devenu un désert pour Israel? (suis-je stérile pour eux, ne puis-je plus les secourir?). — 3º Action de parler, le parler (ע. וּבֶּבֶר : וּמִדְבֶּרַה): נאנה Cant. 4. 3, ton parler est agreable, ou (l'organe de la parole) ta bouche est belle.

לים, יחוד אין (מַלְּיִם מְּלִיתָם, מּהְיֹתִים, מּהֹרָתּים, מֹדֹּרָם, זֹהַר, fut. מִדֹּרָם, Mesurer: בַּיּשֶׁבְּר אָרִד וּשְׁבְּיבְּי Mesurer בּיִּשֶּׁבְּר אָרִד בּיִּשְׁבָּׁבְּ Mesurer la largeur de la muraille; בְּיִבְּיבְּר בְּיִבְּיבְּר בַּיִבְּיבְּר בַּיִּבְּיבְּר בַּיִבְּיבְּר בַּיִבְּיבְּר בַּיבְּיבְּר בַּיבְיבּר בַּיבְּיבְּר בַּיבְּיר בּיִבְּיבְּר בַּיבְּיר בּיִבְּיבְּר בַּיבְּיר בּיִבְּיבְּר בַּיבְּיר בּיִבְּיבְּר בַּיבְּיר בּיבְּיר בּיבְּיבְר בּיבְיר בּיבּיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבּיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבּיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבּיר בּיבְיר בּיבּיר ביבּיר ביבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר ביבּיר ביבּיר ביבּיר ביבּיר ביבּיר ביבּיר ביבּיר ביבּיר בּיבּיר ביבּיר ביביר בי

Niph. pass.: רְלֹא יְתֵּר חוֹל חַיְּם Jér. 33. 22, et (comme) le sable de la mer ne peut être mesuré; אָם־יִּמָּדּוּ שָׁמַרִם; 31. 37, si on peut mesurer le ciel.

Pi. Mesurer : נְיַמְדָּדֶם בָּדֶבֶּל II Sam.

8. 2, il les mesura avec une corde; אָבְּיֵלְיִי אָבְּיִלְיִי אָבְּיִלְיִי אָבְּיִלְיִי אָבְּיִלְיִי אָבְּיִי Ps. 60. 8, je mesurerai la vallée de Soccoth (j'en disposerai je la partagerai); יבְּיִלְיִי Job 7. 4, (sous-entendu: mon esprit) mesure la longueur du soir, de la nuit, ou: le soir s'étend, devient très long (v. Hithp., v. בְּיִירָ אֶבֶיְי (מְיַרִי אָבֶי Hab. 3. 6, forme Po., il (Dieu) s'est arrêté et a mesuré la terre, ou: mesuré, partagé, le pays entre les tribus; selon d'autres: il s'est levé et a fait trembler la terre.

Hithp.: נְיִּחְפֹרֵר צֵל־דְוַיֶּלֶר I Rois 17.21, il s'étendit sur l'enfant (se mesurant d'après l'enfant, se plaçant de manière que les diverses parties de son corps touchassent celles de l'enfant).

קרד (rac. יפָר־עָרָב: Job 7. 4, (quand sera) la fuite du soir, quand cessera la nuit (selon d'autres, verbe, v. קרד Pi.).

ילְרָה f. (rac. מָיֵדי). 1º Mesure : הַיָּה צַתַּח לְכָל־חַיְיִרִיטֹח Exod. 26. 2, une même mesure pour tous les rideaux ; חֲבֵל מְדַּח Zach. 2. 5, un cordeau pour mesurer; בּעִּישָׁתְ הַשְּׁמָעָ Lév. 19. 35, (ne trompez ni) en mesure, ni en poids. -2º Grande mesure, longueur : אָישׁ מָּדָּהו I Chr. 11. 23, un homme de haute taille; au plur.: אַנָּשִׁר מְּנִשִּׁר Is. 45. 14, et אֵלְשֵׁר מְדּוֹת Nomb. 13. 32, des hommes d'une haute taille; בית מָהוֹת Jér. 22. 14, une grande, vaste, maison. 3° Vetement (v. מָר 1°). — 4° לְמָהַת הַשְּלֵהְ Néh. 5. 4, pour les tributs du roi (v. mode, système מָהַרו נַוּהִרן"; mode, système de justice; מְּבֶּח תְּרַחֲמִים mode , système de miséricorde.

הקף chald. f. Tribut (qui est mesure, fixe, a chaque citoyen, v. קבר (קדף Esdr. 4. 20, des tributs, des tailles et le droit de péage, const. הקף 6. 8; on lit הקף au lieu de הקף Esdr. 4. 13.

ליבְרָהָ f. (v. קּתַב). Aimant l'or : אָבְתָּח מַּוְתַבְּח Is. 14. 4, (comme) elle reste tranquille, (comme) elle chôme, elle qui aimait tant l'or, Babylone, qui

rendait tant de pays tributaires, ou: Babylone si riche d'or; d'autres lisent (בַּיַב 'oppresseur, la superbe (ע. בַּיַב).

תַרְנִיכְּה m. Habit, seulem. plur.: נִיכְרוֹת m. II Sam. 10. 4, il fit couper leurs habits au milieu.

אָם כְּלִים m. (rac. בְּּיִחְ: Maladie: אַח כָּלִים m. (rac. פָּרָה). Maladie: אַח בָּלִים חַבְּרַים בּלים מִינְים מִינְים מְיַנִים מִינְים מְיַנִים יִנְיִנִים זְּלָרָה (Egypte: plur.: יְלִיבִים תְּלָיִם דְּלָים דְנִים מָלְיַנִים ז'ל 7. 15, et toutes les maladies malignes de l'Égypte (dont Dieu avait frappé l'Égypte).

אין מידורים m. pl. (rac. רְנֵית Séductions: ביו שוא ועדות Lament. 2. 14, des prophéties pleines de mensonge et de séductions (qui t'éloignaient de moi).

קרנים m. (rac. אין, pl. סְּדְנָיִם cheth., souvent pour מְדְנָים keri). Querelle, différend: חָבָּיִם מְדִנָים אָשׁיִּשׁ Prov. 15. 18, l'homme colère excite des querelles; מְדְנָים רְשָׁבְיח הַוֹּיִנְים 18. 18, le sort fait cesser, apaise, les différends; sort fait cesser, apaise, les différends; prot. 15. 10, et un homme de discorde; מְשָׁבִים מְדְנִים בְּשִׁבְּיִם Prov. 21. 19, qu'(avec) une femme querelleuse; un autre plur.: מְדָנִים מְדְנִים מְדִנִים אָבִים Prov. 10. 12, la haine excite des querelles; la haine excite des querelles; nous un objet de dispute pour nos voisins.

קרון m. (rac. קדל). Mesure, haute taille: איש פרון (cheth. קדין) II Sam. 21. 20, un homme de très haute taille (v. קדָרו).

קרוו n. pr. d'une ville ou d'une contrée chananéenne, Jos. 11. 1.

קרור chald. m. (rac. הדר.). Demeure, séjour: יְנִם־חֵינֵת בָּנָא מְדֹרְךְ Dan. 4. 29, avec les bêtes de la campagne sera ton séjour (tu habiteras avec elles); דּרִ

בּיְרְדּלֹּן 2. 11, (les dieux, ou les anges) dont la demeure (n'est pas parmi les hommes).

קררָרָה f. (rac. הדי, Bücher: מְּדְרָרָהְאּ Is. 30. 33, son bücher a du feu, est allumé; אַכּדּיל חַשְּרִילְי אַנְדִּיל חַבְּיבִּיל בּבְּיבִיל Ez. 24. 9, et moi aussi (c.-à-d. à mon tour) je ferai un grand bücher.

לשְרֹי (rac. יבּידי). Action de fouler, de briser; concret, ce qui est foulé: יבְּיבְירָי Is. 21. 10, (Dieu dit:) toi mon (peuple) foulé, opprimé, et fils de mon aire (brisé comme de la paille dans l'aire); selon d'autres: (le prophète dit:) toi peuple foulé, c.-à-d. corrigé par mes prophéties et fils de mon aire (comme le bon fruit après avoir été foulé).

תְּרְחָה m. (rac. קּבְּים הייָם). Chute: יְבְּשָׁה הִּיְּחָה Prov. 26. 28, la bouche flatteuse prépare la chute, la ruine (de ceux qui l'écoutent).

רְבְּרֵים f. pl. (rac. אַרְבָּים Précipitation, chute, ruine: רְצִּירָט לְּבְיִים Ps. 140. 12, (que le mal que fait l'homme violent) le jette dans le précipice, l'entraîne à sa ruine; selon d'autres, adv.: que le mal l'accable avec violence, ou avec promptitude.

קרי f. n. pr. 1° Madaï, fils de Japhet. — 2° La Médie, II Rois 17. 6: מְּנֵבֶע מֶּדְי Dan. 9. 1, de la race des Mèdes; בַּנְּבִידְי Dan. 11. 1, (Darius) le Mède.

קְּכֶּיִר מְּדִינְהָא chald. n. pr. Médie: הְּטָּדִי מְדִינְהָא Esdr. 6. 2, dans le pays de Médie; מָדֵיא (keri מְּדָאַה) Dan. 6. 1, un Mède.

לבי (compose de רבי בי Ce qui suffit: לאריתיקקלשי לקבי II Chr. 30. 3, (les prêtres) n'étaient pas sanctifiés suffisamment (en nombre suffisant).

עני (v. קיני).

קינים m. Querelle, seulem. au plur. מְרְנָיִם (cheth. presque toujours מְרָנָיִם, v. יְיִּדְּרָּיִם.

קרְקְ n. pr. 1º Midian, fils d'Abraham, Gen. 25. 2, souche d'un peuple arabe, les Madianites: גוביום פרים ביום און Is. 9. 3,

comme à la journée de Madian, le jour de la défaite des Madianites (v. Jug. chap. 7 et 8); מִּדְיָנִיה un Madianite, fém. pl. מִּדְיָנִים.

ליברי (douteux): יְבְּרֵי עֵלְ־בְּרִין Jug. 8. 10, (vous) qui étes assis sur les siéges de la justice (de יְדִין); selon d'autres: les nobles assis sur des tapis (plur. de יְבָי); selon d'autres: vous qui demeurez sur la route de Middin (qui avant la victoire était occupée par l'ennemi).

779 n. pr. Middin, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 61.

קרינה (יובר, רובר). (Siége du gouvernement et de la justice.) Province,
district: שָּלְהִי תַּמְּיִרְינוּת Lament. 1. 1,
(Jérusalem) la reine des provinces;
בְּבֶּרְ הַשְּׁלְהַי בַּבְּרְינוּת הַשְּׁלְּהַי
Esth. 1. 22, toutes les
provinces du roi; הַבְּבְירִינוּת הַשְּׁלְּהַ Eccl. 2. 8, les richesses des rois et des
pays; בְּבֵּרְ הַשְּׁרִינְתּי Esdr. 2. 1, les habitants des provinces (les Israélites qui,
pendant la captivité, avaient demeuré
dans les provinces de Babylone).

קרינָה et אָרְינָה chald. f. Province, pays: בְּילִה Dan. 3. 1, dans la province de Babylone; ליואר מְדִינָה בָּלּג Esdr. 5. 8, dans le pays de Judée; plur. בְּירִנָּה Esdr. 4. 15, et מְדִינָה Dan. 3. 2, 3, les provinces.

קרְלֶּהְ (rac. הַּבְּּהְ). Mortier : יְבּיּ אוֹ Nomb. 11. 8, ils pilaient (la manne) dans un mortier.

מְרְטֵּן n. pr. Madmen, ville dans le pays de Moab, Jér. 48. 2.

קְּרְבֶּלְּהָ f. (rac, בְּקַרָּהָ). Fumier: בְּּרְבֵּלְּהָ קּבְּרָ בְּמִר בַּרְבֵּלְהָ Is. 25. 10, comme la paille est foulée sur le fumier (v. לְּכֶּרְ, ou dans la boue.

תְבֶּנְה n. pr. d'une ville, Madmenah, Is. 10. 31; peut-être la même que

קרְמְנָּה n. pr. Madmannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

ነገቦ n. pr. Medan, fils d'Abraham et de Keturah, Gen. 25. 2.

(מָדּיָנִים) pl. 1° Les querelles (v. מָדּיָנִים).
— 2° Les Madianites, Gen. 37. 36;

אָדְים et אַדְים m. (rac. יְדִיב). Connaissance, intelligence: אַקּח הָבְּהָר מְּבֵּרָ הַלָּר: II Chr. 1, 10, maintenant donne-moi la sagesse et l'intelligence; בְּהָרֵינַ בַּהָינַ Dan. 1. 4, et qui comprennent, qui possèdent, la science, les connaissances; אָב בְּהַבְינָ בַּרָנָ Eccl. 10. 20, même dans ta pensée intime (quand cela ne sera connu que de toi).

מבע מוֹדע Connaissance (v. מוֹדָע).

לַרְקְרוֹת f. pl. (rac. בְּקַרוֹת). Piqures, blessures: בְּקרוֹת הָרֶב Prov. 12. 18, comme des piqures, blessures, que fait l'épée.

ילְרֶׁר chald. Demeure (v. יִּרֶּרֶּר).

Escalier, degré: מְּבֶרְהָּ, v. בְּבֶרְ marcher). Escalier, degré: מְבֶּרְ חַבְּרְבְּרָת Cant. 2. 14, (la colombe qui se cache) dans la solitude d'un sentier ou d'un escalier (dans le rocher); selon d'autres: dans les trous, les enfoncements, du rempart; בְּבֶּרְבְּנִיתְ Ez. 38. 20, les tours tomberont, ou: les remparts (qu'on élève par degrés, ou au moyen d'escaliers, d'échafaudages).

קר, (rac. קבן). Endroit qu'on foule: סְרַבְּהְ מַּחְ-רָבֶּל Deut. 2. 5, (l'endroit) que foule la plante d'un pied (un pied de terre).

מַרְרָשׁ m. (rac. בָּרְכִשׁ). Interprétation, explication, étude, commentaire: מַּרְרָשׁ Il Chr. 24. 27, le livre qui explique en détail l'histoire des rois; מְרָרָשׁ 13. 22, dans le livre historique du prophète Iddo; אַבְּרָישׁ רְּצָּא רְיִנִּיקְר Aboth, l'étude de la loi n'est pas le plus essentiel (mais la pratique); מַּמְּרִרָשׁ Aboth, l'étude, l'école; un grand nombre de livres, commentaires sur la Bible ou autres, ont pour titre מַּבְּרָשׁ בַּרְיִּשׁ בַּיִּרָשָׁב.

እርጉ n. pr. Haman, fils de Medatha, ou le n n'est pas art., et le nom Hammedatha, Esth. 3. 1.

מה, מָה, מָה, מָה avec une

pause, et devant m et n, rarement devant וה et א, והם devant les lettres non gutturales, souvent suivi de dagesch, quelquefois devant n, ng devant n, n, y, rarement devant les autres lettres, et avec des préfixes comme בַּנֵּהו , לַנֶּהו , בַּנָּהו , בַּנָהו , p et p dans des mots composés, comme רונים, ביודים, בילבם, פונים, etc.) 1º Pronom interrogatif, des choses : quoi? que? (comme מיז qui? des personnes): מיז עשרת Gen. 4. 10, qu'as-tu fait? עשרת Is. 38. 15, que dirai-je? 15 mgg-mg Exod. 2. 4, (pour savoir) ce qui lui arriverait. Remplacant le substantif: יַחְכְמָת־מֶח לָחֲם Jér. 8. 9, et la sagesse de quelle chose (quelle sagesse) ont-ils? selon d'autres : et leur sagesse qu'estelle pour eux, à quoi peut-elle leur être utile ? בַּיִוֹנֵי מַדו Exod. 16.7, et nous, (que) qui sommes-nous? Avant le subst.: מדו באל Ps. 30. 10, quelle utilité? ומרד המדי Is. 40. 18, et quelle image? Devant un plur.: מָה הַעָּרִים הָאָלֵּה I Rois 9. 13, quelles sont ces villes, sont-ce là les villes (que tu m'as données)? — בַּרדּלָּהְ Jug. 1. 14, qu'as-tu, que dé-.Ps. 114. B מַדד לָּהְ דַשָּׁם כִּד תָמִים Ps. 114. B qu'as-tu, ô mer! pour fuir? qu'est-ce qui t'oblige à fuir? מַדדּלָּר וָלָהְ Jug. 11. 12, quelle affaire, quelle dispute, y a-til entre moi et toi? מחדלה ולשלום Il Rois 9. 18, qu'y a-t-il de commun entre toi et la paix? מַרדּלַמָּבֶן אַרדּרָעַר Jér. 23.28, quelle ressemblance, comparaison, y a-t-il entre la paille et le blé (entre le faux et le vrai)?

 quoi cries-tu vers moi? מָּדְיּהָיף Ps. 42. 12, pourquoi, ô mon âme, es-tu ahattue, triste?

3° Pron. indefini, quelque chose, quoi qu'il soit: אָרְבָּרוּדְעָּרוּ Prov. 9. 13, et qui ne sait rien; רִידְיּ מָּרוֹ אָרְבָּרוֹ II Sam. 18. 22, quoi qu'il soit, n'importe, je vais courir; מָלֵי מָרוֹ Job 13. 13, qu'il m'arrive n'importe quoi; selon d'autres: peut-être ma douleur passera-t-elle un peu, serai-je un peu soulagé (par mes paroles, mes plaintes).

סרימיר בְּרֵלְהְ: Job. 16. 6, (et si je ne parle pas) qu'estce qui s en ira d'auprès de moi? c.-à-d.
ma douleur ne s'en ira, ne me quittera
pas; אָרָם מַחֹייָבִין בַּרְכּוֹ
Prov. 20. 24,
mais l'homme, est-ce qu'il connatt (il
ne connatt pas) son chemin? בְּרִבּיִינְ
Job 31. 1, que je ne regarderai pas (ou: que je ne penserai pas à)
une vierge.

Avec des prépos. 1º man, man selon les diverses significations du n : man בישקב Exod. 22. 26, sur quoi coucherat-il? בַּעֲרו אָרֵע Gen. 15. 8, par quelle chose saurai-je ? בַּוּהַת נַחָשָׁב חוּא Is. 2. 22, à combien, à quelle valeur, (l'homme) est-il estimé? c.-a-d. il n'a aucune valeur; בְּבֶּח בַיְשָׁח הַי בָּבָּח II Chr. 7. 21, par quelle raison, pourquoi, Dieu a-t-il fait ainsi (à cette terre)? וּבַּעָּהו ניבַל לוּ Jug. 16. 5, et par quel moyen nous pourrions le vaincre. — 2º מצורו et מצורו Combien : בַּנָּרוֹ יְרָחְנָה וְכַנָּיוֹת אָרְכָּה Zach. 2. 6, combien (quelle) est sa largeur et quelle est sa longueur? בַּנָּרו וְיַכֵּיר שָׁוֹנֶר תַוּיַרָה Gen. 47. 8, combien sont les années de ta vie (quel age as-tu) ? עַר־כָּנְעַה מְּלֶבְים I Rois 22. 16, combien de fois encore? מין קומרו חראה Ps. 35. 17, Eternel, jusqu'a quand le verras (souffriras)-tu? דת עצבה שינים

Zach. 7. 3, déjà plusieurs années; ריידוי בְּנִּיְרָבֶּר Ps. 78. 40, combien de fois lui ont-ils désobéi dans le désert? בַּבָּרו נַר־רְשַׁיִּעִים וַיְדְעַה Job 21. 17, combien de temps ça dure-t-il? c.-à-d. en peu de temps, bientôt, la lumière des impies s'éteint. — 3° מַּמָּח, לְמָה et לַנָּמָרו יֶּדֶרָה לָּךְה ? pourquoi לָמֶּרו Gen. 4. 6, pourquoi es-tu en colère? בְּעֵּרו זָּח שְׁלַחְתַּנִי Exod. 5. 22, pourquoi donc m'as-tu envoyé ? לַּמָּרוֹ זָרוֹ אֱלֹכָר Gen. 25. 22, pourquoi donc (suis)-je (au monde)? ou: pourquoi ai-je (désiré devenir mère)? לַּנָּד רָקצֹם הַאַלְדִים Eccl. 5. 5, pourquoi (veux-tu) que Dieu soit irrité, ou : de peur que Dieu ne soit irrité? לַמָּח הַשָּׁמָּח הַאָּלָאכָה Néh. 6. 3, de peur que l'ouvrage ne soit négligé, ou : pourquoi sera-t-il négligé ? שַּׁלַמַרו צֵּיִדְיֵה Cant. 1. 7, car pourquoi serai-je? ou: de peur que je ne sois (comme, etc.); אַנְשֵׁר לַּנְבָּח יַרָאָת Dan. 1. 10, car s'il voit, de peur qu'il ne voie; לָמֶבֶּרָאשׁוֹנָה I Chr. 15. 13, (de בָּרָאשׁוֹנָה et מָּרָאשׁוֹנָה) parce que d'abord, la première fois (vous n'y étiez pas); Kimchi l'explique comme lors de la première fois. — ער־פַרו יֵר הַאַנָּם : Jusqu'à quand בַּר־פַרו 4º Ps. 79. 5, jusqu'à quand, ô Éternel! seras-tu en colère? עַר־מַח אַשׁוּר הְשִׁמֶבֶר Nomb. 24. 22, jusqu'à quand, ou jusqu'où, l'Assyrien t'emmènera-t-il en captivité? selon d'autres: car bientôt l'Assyrien, etc. — פל מַדו Sur quoi : על־מַח אַרְנֵיחַ הַטְבָּעוּ Job 38. 6, (savezvous) sur quoi ses bases ont été affermies? — Pourquoi? בַּל־מַח דִּוּמָרַהַ אֱתר אַלקה Nomb. 22. 32, pourquoi as-tu לַרַעַּת מַּחֹדיַנָּח וְעַל־מַחֹדיַנָּח ? battu ton ânesse Esth. 4. 5, pour apprendre ce que c'était, et pourquoi cela, pourquoi il faisait cela.

בּשְׁלָּבֵּל Is. 3. 15, pour בּשְׁלָּדְּת pourquoi (opprimez)-vous, etc.? ou: quel droit, quelle raison, avez-vous (d'opprimer)? רְּיָשָׁ Exod. 4. 2, pour רְּיִדְ רְשָׁ au'est cela? רְשִּלְּאָשִׁ Mal. 1. 13, selon quelques-uns, pour רְשִּלְּאָשִׁ הַיַּ quelle peine (v. רְשִּלְאָשִׁ)? vois aussi צִּישִׁ pourquoi? בּיִדָּ Ez. 8. 6, (keri בּשִׁ רִשְׁ ce qu'ils (font).

Hésiter, tarder: אַרְאָמָהְאָרָ הַּמְּוֹיְמָהְיִ Gen. 19. 16, comme il hésitait, tardait, ils (le) saisirent; אַרְאָהְאָרָ שִּיהְאָרָ Is. 29. 9, arrêtez-vous dans vos pensées, réfléchissez, et vous serez surpris; יוֹאָר אַרָּ הַּיִּרְאָרָ Hab. 2. 3, si (ce temps, cet événement) tarde, diffère, attends-le (il arrivera).

תהוקים n. pr. Mehuman, l'un des eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

תְּהֵעְּבְאֵל (Dieu lui fait du bien) n. pr. 1° Mahetabel, père de Delaja, Néh. 6. 10. — 2° Mahetabel, fille de Matred, femme de Hadad, Gen. 36. 39.

קהיר adj. (rac. בְּקַלַאְרָחוֹ). Prompt, expéditif, habile: אִישׁ מֶּדִיר בְּקַלַאִרְחוֹץ. Prov. 22. 29, un homme expéditif, habile dans son travail; סוֹפֵר מְיִנִיר Ps. 45. 2, un écrivain expéditif; סוֹפֵר בְּיִרָיר Is. 16. 5, (un juge) prompt à rendre justice.

לְהֵלּ Meler. Part. pass.: סָּבְאַהְ מָּדוּל Is. 1. 22, (ta boisson) ton vin est mêlé d'eau (v. מיל couper).

יייים מַדְּלָּבְּה . Voyage , chemin : תְּבָבָּה (תְּבָּבְּה Néh. 2. 6, מַנְּלָרְּה Néh. 2. 6, combien durera ton voyage, ou: quand aura lieu ton voyage; מַּחַלֵּהְ שְׁלֹשֵׁח יְמִים Jon. 3. 3, (Ninive avait) trois jours de chemin; יְמִים לְּהְ מַחְלְּבִים Zach. 3. 7, je te donnerai des pas, c.-a-d. je te ferai marcher (entre les anges); selon d'autres: je te donnerai des guides (parmi les anges), v. קַּרָה Hiph.

יְחָלֵלּי m. (rac. הְלֵּלִּי בְּחַלְלֹּי Prov. 27. 21, et l'homme (doit éprouver, examiner attentivement) la bouche qui fait sa louange, qui le loue, ou: l'homme (est éprouvé) par la bouche qui le loue.

לְבֵּלְאֵל (gloire de Dieu) n. pr. 1º Mahalalel, fils de Kenan, Gen. 5. 11. — 2º Néh. 11. 4.

קבּלְמוֹת f. pl. (rac. בְּיַחָם). Des coups: וְהַלְמִּהֹר לְנֵה תְּטָר יִּרִם Prov. 19. 29, et des coups (attendent) le dos des insensés.

קים לי חוב (rac. ימה). Fosses: מְּבְּיִלְּיִּהְיּהְ Ps. 140. 11, (qu'il les précipite) dans des fosses, d'où ils ne puissent se relever.

לְתְּהְפֵּלְת. (rac. מְהְפָּהְים. Renversement, destruction: מַבְּהְתְּבְּים Deut. 29. 22, comme la destruction de Sodome; aussi בְּיִרְם אֶּלִיִּרִם אֱלִיִּרם גָּּרִם Is. 13. 19, comme la destruction de Sodome faite par Dieu; מְבִּהְפַּבָּים 1.7, comme une destruction, une ruine, faite par des étrangers, des ennemis.

קּבְּהֶ f. (rac. הָתְּפַּרְ.). Selon les uns: instruments de torture, qui tournent, tordent les membres; selon les autres: prison, maison de correction: צַל־רַיִּבְּהְשָּׁכֶּרְ Jér. 20. 2, il le fit lier aux bâtons, ou au carcan; ou : il le mit en prison; רְבַּיִּהְשָּׁבֶּיִת וְשַּׁבִּיקְבָּיִבְּ II Chr. 16. 10, la prison.

I לְחַרּר Ps. 16. 4, douteux: (ceux qui) courent après un dieu étranger, une idole; ou plutôt, de II פָּתִיר, qui sacrifient aux idoles.

Pi. Se hâter, accélérer: רְפַתֵּר Is. 5, 19, qu'il se hâte, qu'il accomplisse bientôt son œuvre; נְיְפָתָר Gen. 18. 6, Abraham entra

promptement (dans sa tente); מַדֵּוֹרִי שָׁלֹשׁ חשב שבים 18.6, apporte vite trois mesures de farine ; מַדְרָהוּ מִיכָיְהוּי I Rois 22. 9, qu'on fasse venir promptement Michée; avec un autre verbe : מַדֵּוֹר דִּשָּׁלֵם ಗ್ಲಾಪ್ಲ Gen. 19. 23, hate-toi, sauve-toi en ce lieu-là (sauve-toi vite); הַּלּיו מדרה למצא 27. 20, comment en as tu trouvé si tôt? L'inf. מְּדִר devient souvent adv.: מרוּ מְדֵוּר Jug. 2. 17, ils abandonnèrent bientôt (la voie); מַדֶּר יִקַדְּמִיּנּי Ps. 79. 8, que tes miséricordes nous préviennent promptement; מְּמַבֶּר זלְיַמֵּר צָּרוֹתוּ Is. 32. 4, (la langue des bègues) parlera promptement et distinctement, ou : sera prête à , capable de, parler distinctement.

Niph. Etre précipité, agir étourdiment, témérairement: וַצַצַרו נְמָתֵּלִים ומדיים Job S. 13, et le dessein des hommes rusés, des intrigants, est renverse; וּלְבֵּב נְמָדֵעָדִים Is. 32. 4, et le cœur des insensés ; בעוֹר הַעַבר וְרַוּנְמָהַר Hab. 1. 6, ce peuple cruel et impétueux ; לִנְמָדֵוֹרֶרי Is. 35. 4, à ceux qui ont le cœur timide, abattu, qui se découragent. II מַנַּר S'attacher, gagner, une femme par des présents : מָהוֹר יָמְהָרֶנֶה לוֹ לָאִשֵּׁה Exod. 22. 15, il lui donnera une dot, pour qu'elle soit sa femme (il la dotera, ou il lui assignera un douaire, et l'épousera); אָרֵר מָתַרוּ Ps. 16. 4, qui s'attachent aux idoles, croient gagner leur faveur par des offrandes (v. I מָתַה Kal).

קרוב adj. Prompt, se hâtant: קרוב מאָל Toph. 1. 14, (ce jour est) proche et prompt à venir, s'avance vite; שְּתֵּים adv., vite, promptement (v. I קרוב Pi.).

servir de dot à une jeune fille. (Selon Jarchi, le séducteur doit donner au père de la jeune fille la même somme que s'il avait usé de violence envers elle, à savoir: 50 sicles; v. Deut. 22. 28, 29.)

ליניר f. (rac. I קיניר). Vitesse, promptitude: אינים אינים

יתר n. pr. Maharaï de Netophat, un des chess de l'armée de David, II Sam. 23. 28.

ביים לו. (rac. ביים). Illusions, tromperies; אות Is. 30. 13, ayez des visions trompeuses, prophétisez des impostures.

אוֹ Ne se trouve qu'avec les prépositions בְּ, בְּ, יְבָּ מְבָּא dans : שְׁמִּי-וֹבְּאַ Ps. 11.

2, dans l'obscurité, en embuscade;
שַּיִּ-וֹבְיּ Is. 43. 2, dans le feu; שִּיִּבְי שִׁיִּבְי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְי וֹבְי וֹבְּי וֹבְי מִּבְי מַבְּי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי מִבְּי וֹבְי מִבְּי וֹבְי מִבְּי וֹבְי וְבְיִבְי וֹבְי וְבְי וֹבְי וְבְיוֹבְי וֹבְי וֹבְי וְבְיי וְבְיוֹב וֹבְיי וְבְיוֹב וֹבְי וֹבְיי וְיִי וְיוֹבְיי וְיוֹב וְיוֹב וְיוֹב וְיוֹב וֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹב וֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיִי וְיִי וְיוֹבְי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹי וְיוֹבְיי וְיוֹי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹי וְיִי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי וְיוֹבְיי ו

מוֹאָכ n. pr. 1º (du père) Moab, fils de Lot, père des Moabites, Gen. 19. 30 à 38. — 2º Le pays de Moab et les Moabites, Jér. chap. 48; בַּבְּרֵבׁת מוֹאָב Deut. 34. 1, de la plaine de Moab; בּוֹאָבִרת שׁוֹאַב un Moabite, ſém. מוֹאָבִר et מוֹאָבִר et מוֹאָבִר et מוֹאָבִר.

סייל סואל היי סייל פיזאל. Ex. unique: מיל מואל Néh. 12. 38, (le second chœur) qui marchait en face, à l'opposite (du premier).

אבוס m. (rac. אים, v. איבים). Action d'aller, d'entrer, l'endroit par où l'on entre : איבים איבים Ez. 43. 11, les sorties et tentrées (du temple); (cheth: אָבּיבּים אָרִיםוֹבְאָרְ (cheth. אָבּיבּים אַרְיבּיִבְּאָרְ (אַרִיםוֹבָאָרְ (אַרִיםוֹבָּאָרְ (אַרִיםוֹבְּאָרְ (אַרִיםוֹבָּאָרְ (אַרִיםוֹבּאָרְ (אַרִיםוֹבּאָרְ (אַרִיםוֹבּאָרְ (אַרִיבּאָרְ (אַרִיבּאָרְ (אַרִיבּאָרְ (אַרִיבּאָרְ (אַרִיבּאָרְ (אַרִיבּאָר (אַריבּאָר (אַריבאַר (אַריבאַר (אַריבאר (אַריבאַר (אַריבאַר (אַריבאר (אַריבאר (אַריבאר (אַריבאר (אַריבאר (אַריבאר (אַרבאר (אַריבאר (אַרבאר (אַריבאר (אַריבאר (אַרבאר (אַריבאר (אַריבאר (אַרבאר (אַראר (אַרבאר (אַראר (אַרבאר (אַרבא

Pil.: תְּבְיבִים מְּמוֹנְגָּמָּף Ps. 65. 11, tu amolliras (la terre) par les pluies; זייטין Job 30. 22, tu as fait fondre, tu m'as enlevé, la sagesse; ou : la sagesse m'a dissout, brisé; selon d'autres: tu as détruit mon salut, ma consolation.

Hithp.: Nah. 1. 5, les collines se fondent; אַנְּשֶּׁם בְּרָעָּח תִּחְמוֹנָנְ Nah. 1. 5. Ps. 407. 26, leur âme s'est fondue à la vue de tant de maux, ils se sont découragés de peur, d'angoisse.

פוֹרְע et אַרְנֶם m. (rac. יְרֵע). Connaissance; concret, une connaissance, un ami: אינים לְבִּינָה הִקרָא Prov. 7. 4, et appelle la prudence, l'intelligence, amie; אַרְנָּבְיִה מוֹרַע לִאִינָה מוֹרַע לִאִינִה מוֹרַע לִאִינָה מוֹרַע לִאִינָה מוֹרַע לִאִינָה מוֹרַע לִאִינִה מוֹרַע לִאִינִיה מוֹרַע לִאִינִה מוֹרַע לִאִינִה מוֹרַע לִאִינִה מוֹרַע לִאִינִיה מוֹרַע לִאִינִינְייִי מוֹרָע לִאִינִים מוֹרַע לִאִינִים מוֹרַע לִאִינִים מוֹרַע לִּאִינִים מוֹרַע לִאִינִים מוֹרַע לִאִינִים מוֹרַע לִאִינִים מוֹרַע לִאִינִים מוֹרַע לִאִּינִים מוֹרַנִים מוֹרָע לִאִינִים מוֹרַע לִאִינִים מוֹרַע לִּאִינִים מוֹרַע לִייִּים מוֹרָע לִּאִינִים מוֹרַע לִּאִינִים מוֹרַע לִּאִינִים מוֹרָע לִּאִינִים מוֹיִּים מוֹיִים לִּאִינִים מוֹיִים מוֹיִים מוֹיִים לִּיִּים מוֹּים מוֹים מוֹיִים לִּיִּים מוֹיִים מוֹיִים מוֹיִים לִּיִּים מוֹיִים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוּיִים מוֹיים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוּים

מוֹרַעַתו f. Même signif.: דְלֹא בֹעֵיו מבְיעִקּניני Ruth 3. 2, Booz n'est-il pas notre parent?

cède; קיר פּבְּר Lév. 25. 35, et (si) sa main chancelle auprès de toi, c.-à-d. si sa fortune chancelle, s'il est près de sa ruine.

Niph. Mėme signif. que Kal: בּלְבּי Ps. 17. 5, afin que mes pas ne soient pas chancelants; אַנּיביי Ps. 10. 6, je ne serai pas ébranlé; לְעֹילָם בֵּלִיתִּים Prov. 10. 30, le juste ne chancellera jamais.

Hiph. Faire tomber: מְדְּיִנְיִטוּ עָלֵּי אָוּן Ps. 55. 4, car ils font tomber sur moi des iniquités, ils m'imputent de faux crimes; יְמִיטוּ עָלַיִּרוֹם מְחָלִים (keri יְמִיטוּ עָלַיִּרוֹם Niph.) Ps. 140. 10, que des charbons tombent sur eux, ou qu'on fasse tomber, etc.

Hithph.: אָרֶץ in וְיְחְמּוֹטְטָּח Is. 24. 19, la terre est ébranlée, tremble.

שוט m. 1° Chancellement, chute: יַרְלָארינַתוְ לַמּוֹט רַגְלָטי Ps. 66. 9, et il n'abandonna pas notre pied au chancellement (il n'a pas permis que nos pieds aient chancelé); לארי מום לשורם לעולם מום לארי הון 55. 23, il ne laissera pas le juste dans une agitation, dans un ébranlement éternel (il ne le laisse pas tomber pour toujours). - 2º Perche ou brancard pour porter une charge (nommé ainsi du mouvement chancelant); נַיַּשָּׂאָרוּי בַשׁוֹם Nomb. 13. 23, ils le portèrent sur une perche, ou un brancard ; וְנָרְונוּ עֵּלִּדְרַאַמוֹם 4. 10, ils le mettront sur un brancard. -- 3° Joug (v. מִינִיה: מַנְלָּיִךְ מַטִּחוּ מַנֶּלָיִרְ מַיִּטְחוּ מַנְּלָיִרְ מִינִיחוּ מַנְּלָיִרְ Nah. 1. 13, je briserai son joug, le joug que l'ennemi avait posé sur ton

ול הוות בלידום להוות המות בלידום להוות המות בלידום להוות בלידום ובא ולהוות בלידום במות בלהוות המות בלהוות בלהוות המות בלהוות בלהוות בלהוות המות בלהוות המות בלהוות בלהוות בלהוות המות בלהוות בלה

prix de cette estimation.

לְמֵל (v. בְּשְׁלְּבְיּם). Couper, spécial. couper le prépuce, circoncire: אִיְם מָּל Jos. 5. 7, Josué les circoncit; אַבְּיִם Jos. 5. 7, Josué les circoncit; בְּשָׁל אַבְרִיְם אֶּדִּיבְיִם Gen. 21. 4, Abraham circoncit son fils Isaac; au fig.: מַּלְבָּים אֶד עַּרְבָּיִם בּערָם Deut. 10. 16, circoncisez votre cœur, enlevez toute impureté, toute souillure, de votre esprit, ou domptez vos passions déréglées; part. pass.: מַרּבְּיִּבִים חָרֵּיּבְּיִּם חַרְּיִּבְּיִּם חַרָּיִּבְּיִּם חַרָּיִּבְּיִם חַרָּבּיִּם חַרָּבּיִּם חַרָּבּיִּם חַרָּבּיִּם חַרָּבּיִּם חַרָּבּיִּם חַרָּבּיִּם חַרָּבּיִּם חַרָּבּיִּם חַרָּבִּיבְם חַרַּבּיִּם חַרַבּיִּם חַרָּבּיִם חַרָּבּיִם חַרָּבּיִם חַרַבּיִּם חַרַבּיִם חַרַבּיִבּם חַרַבּיִּם חַרַבּיִבּם חַרַבּיִבְּים חַרַבּיִּם חַרַבּיִּם חַרַבּיִבּים חַרַבּיִּם חַרַבּיִּם חַרַבּיִּם חַרַבּיִבּים חַרַבּיִים חַרַבּיַבְּים חַרַבּיבְּם חַרַבּיִּם חַרַבּיִבְּים חַרַבּיִבְּים חַרַבּיבְּם חַבּיבִּים חַרַבּיִּבְים חַרַבּיבְּם חַרַבּיִּם חַרַבּיִבְּים חַרָּבִיבְּים חַרַבּיבְּים חַרַבּיִּבְּים חַרָּבּיבְּים חַרָּבּיבְּים חַרָּבּים חַרִּבּים חַרַבּיבְּים חַרָּבּיבְּים חַרָּבּים חַרַבּיבְּים חַרָּבּיבְּים חַרָּבִּים חַרָּבִּים חַרָּבּים חַרַבּים חַרַבּים חַרַבּים חַרִּבּים חַרַבּים חַרַבּים חַרַבּים חַרַבּיבְּים חַרָּבּים חַרָּבּים חַרַבּים חַרַבּים חַרַבּים חַרַבּיבְּים חַרָּבִּים חַרָּבּים חַרְבּים חַבּים חַרַבּים חַרַבּים חַרַבּים חַרָּבּים חַרָּבּים חַרָּבּים חַרִּבּים חַרָּבּים חַרְבּים חַרְבּיבְּים חַרְבּיבְּים חַרְבּים חַבְּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּים חַרְבִּים חַרְבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבְּיבּים חַרְבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּים חַרְבּיבּים חַרְבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּים חַבְּיבּים חַרְבּיבּים חַרְבּיבּים חַבְּיבּים חַרְבּיבּים חַרִּבְּים חַבְּיבּים חַרְבּיבְּיבּים חַרְבּיבּים חַרִּבְיבּים חַבְּיבּים

Niph. (inf. et impér. אומי, fut. אומי, fut.

Pi. Couper: לֶּבֶּרֶב רְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ Ps. 90. 6, le soir (on) le coupe; ou, passif: il

est coupé et il sèche.

Hiph. Abattre: פר אַמִילָם Ps. 118.10, 11, je les abattrai, je les exterminerai.

Hithph.: יְדִרֹהְ חִאָּר מְמֵּה יִרְמִבּלְלֹּנִי Ps. 58. 8, des qu'il lance ses flèches, ils seront comme coupés, ils s'affaibliront, ils seront brisés. (Voir pour les autres

formes מַלֵל .)

30, (il se tourna) vers un autre; souvent אַל־מוּל פְּנִי דֵואֹדֵוּל : אַל־מוּל פְּנֵי Exod. 26. 9, vers le devant du tabernacle; אל־מול פני חַמְּלְחֵמָרו II Sam. 11. 15, à la tête, en avant du combat, au premier rang; מְמֵיל מָּנִיד vers, du côté: מָמֵיל Exod. 28. 27, vers le (par) devant; בבר I Rois 7. 39, vers le (du côté du) midi; יראא ישׁב מְשָּלָר Nomb. 22. 5, et (ce peuple) demeure, ou est campé, près de ou vis-à-vis de moi : ממול שלמח Mich. 2. 8, (vous arrachez aux passants le manteau) en même temps que la tunique: selon d'autres: (vous attaquez le pauvre) à cause de son habit (vous lui enviez même son habit, et vous le lui arrachez).

קרה (naissance), n. pr. Moladah, ville de la tribu de Juda, cédéeplus tard à la tribu de Siméon, Jos. 15. 26 et 19. 2.

תוֹלֶדָת f. (rac. מוֹלֶדָת). 1° Naissance, origine: אָרִים מוֹלֵיִרְם Esth. 2. 10, (Esther ne disait pas) son origine; שלליתיה מַאָרֶץ דַּוּכְיַכִּיִּר Ez. 16.3, ta naissance, ta race, (vient) de la terre de Chanaan; קאָרֶץ מוֹלָרְחוֹי Gen. 11. 28, dans le pays de sa naissance (où il était né); aussi seul, patrie : יָאַל־כּוֹלַדָּחָר מֵלַהְ Gen. 24. 4, tu iras (dans mon pays) et dans ma patrie.—2° Concret, ceux qui naissent, les enfants : וּמוֹלֵרָתָה אֲשָׁר־רוֹוֹלֶרָתְ אָחַרֶריתָם 48. 6, mais les enfants que tu engendreras (ou que tu as engendrés) après eux; מוֹלֵבְית בָּוּת Lév. 18.9, (une femme) née dans la maison, c.-à-d. qui est fille de ton père et d'une autre femme que ta mère; selon d'autres : enfant légitime; l'opposé : מוֹלֵהֵת דוּרץ (même verset), née hors de la maison, fille de ta mère, mais pas de ton père, ou enfant illégitime. — 3° Famille, race: וָרָאִירִי בָּאָבְדַן מוֹלַדְהִי Esth. 8. 6, (comment) pourrais-je voir la destruction de ma race (de mon peuple)?

מוֹלְיִר (le producteur) n. pr. m. I Chr. 2. 29.

מולח f. pl. (rac. מול בינים למולח). Circoncision : בינים למולח Exod. 4. 26, un époux

de sang, à cause de la circoncision אינים וויים Is. 30.32, la verge du décret; (v. a /rृnj).

מולם m. (v. אים Defaut, tache, corruption : בַּל־אִישׁ אֲשָׁר־בּוֹ מוּם Lév.21. 18, tout homme qui aura un défaut (corporel); לאַר חַיַרו בוֹ מוּם II Sam.14.25, (depuis la plante des pieds jusqu'à la tête) il n'y avait pas en lui de défaut, de tache; יכורם אַיין בָּקָה Cant. 4. 7, il n'y a pas de tache en toi ; לא מַנֶּד מּינֶם Deut. 32.5, non, c'est la tache, la corruption, de ses enfants; selon d'autres : ils ne sont plus (ou ne se reconnaissent plus pour) ses enfants, à cause de leur corruption; אָז הְשָּׁא מַנֵיךְה מְשׁרּם Job 11. 15, alors tu pourras élever ton visage étant sans tache.

מוּסַב m. (rac. סָבָב : מוּסַב Ez. 41. 7, le circuit de la maison (une galerie, ou une suite de chambres, qui tournait autour du temple); mais שַׁתַּיָם היבות הַלַתוֹח אוֹם מוֹם הַלַּחוֹת הַלַּתוֹת הַלַּתוֹת הַלַּתוֹת הַלַּתוֹת הַלַּתוֹת הַלַּתוֹת הַלַּתוֹת הַלַּתוֹת deux battants de porte qui tournaient, ou qui se fermaient l'un sur l'autre.

מוֹסֶר m. (rac. מוֹסֶר), sculement au pl. מוֹסְרוֹת . const. מוֹסְרֵי et מּוֹסְרֵים. Fondement, fondation : וָאֶבֶן לְמוֹסָרוֹת Jér. 51. 26, ni une pierre pour le fondement; ערויקו מוֹסְרֵי אָרֵץ Prov. 8. 29, lorsqu'il posa les fondements de la terre; מוֹסְדוֹת ירָאָדי דְרָאָדי II Sam. 22. 8, les fondements du ciel sont ébranlés; מוֹסְדֵי דוֹר־ ורור הְקוֹפֶם Is. 58. 12, tu relèveras les fondements (les ruines) des siècles passés; תַּלוֹא חַבִּינוֹתָם מוֹסְרוֹח חָאָרֶץ Is. 40.21, n'avez-vous pas fait attention aux fondements de la terre, ou n'avezvous pas compris sa fondation, la manière dont elle a été fondée?

שַּנָּת יַּקרַת מּוּסַר:. Méme signif מּוּסָר m. Méme signif מרפיד Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique, un fondement ferme, so lide (le premier subst., le deuxième part. pass. du Hoph. de מוֹסֶר (יָסֶר ברת-ביב II Chr. 8. 46, les fondements du temple; מיסרות הַאָּלְעוֹת Ez. 41. 8 (cheth. מיסדות), les fondements, la base, des chambres aux côtés du temple.

הקברה f. Décret, chose décrétée :

ou part. du Hoph.: la verge qui est décrétée pour frapper (v. יְּכָּר Pi.).

מוּסְרָּה m. (rac. סַבָּה). Allée couverte: וֹאָת־מּיּסָהְ (cheth. מּיּסַהְ II Rois 16. 18, et l'allée couverte (où on s'arrêtait) le jour du sabbath.

" אַלְּחָל (part. Hoph. de קָּבָּן, ajouté pour קרבן מיפף sacrifice supplementaire, plur. מינְסְמִים. On appelle également - prière addition הַּמְּרַלַה מּיּטַף prière addition nelle, la prière qui en tient lieu, et qu'on récite les samedis, les jours de sete et chaque premier jour du mois.

m. (rac. אָפָר ou רָפָר, pl. מּוֹמֵרm.et מיסרות למיסרי. Lien, chaine: מיסרות Ps. 116. 16, tu as délié, rompu, mes liens; נְחַקְתִּי מּוֹסְרוֹתֵיךְהָ Jér. 2. 20, j'ai brisé tes chaînes.

חֹמֵר n. pr. d'un endroit, station dans le désert, Deut. 10. 6; מֹפֶרוֹת Nomb. 33. 30.

רַסָר m. (rac. לְסֵר). 1° Châtiment, correction : שַׁבֵּשׁ Prov. 22. 15, la verge de la discipline ; אַל־הַמְנַע מְנַעַר מּוּטָר 23. 13, n'épargne point la correction à l'enfant; מַּלְכִים מְּלֵּכִים Job 12.18, il ouvre, il délie, la chaine des rois, il brise leur tyrannie (v. מּוֹמֵר, מּוֹמַר); רמוּמַר שָׁוּהַי 5. 17, et le châtiment que le Tout-Puissant inflige. — 2º Remontrance, avertissement, instruction, morale: שמע בני מוסר אברה Prov. 1.8, écoute, mon fils, les instructions de ton père; מוּסֵר לֹא לַקַרוּג Jér. 2. 30, ils n'ont point accepté l'avertissement (les châtiments ne les ont pas corrigés); מוֹכֶר — לַנוֹיִם Ez. 5. 15, (tu seras) un avertissement, un exemple.... pour les peuples. — 3° Connaissance, doctrine: דַּבְּמָדוֹ וּשִּיבֶים וּבְּרַנָה Prov. 23. 23, la sagesse, et la doctrine, et l'intelligence.

מוער m. (rac. ביבר). 1°Un temps fixé, déterminé : יַערוֹ אַטָּר יְעָרוֹ II Sam. 20. 5, le temps, le terme, qu'il lui avait marque; יְעֵד־עֵּח מוֹעֵד 24. 15, jusqu'au temps fixé, arrêté; למוֹעָר הַוּבָּר Gen. 17. 21, dans ce même temps (à la même époque); יַוְישָׁה מוֹפַיֵּיהָ Jér. 8. 7, (la cigogne) connaît ses temps, le temps de son passage. — Spécial. jour de fête: נידבר משח אח־מועדי בי Lév. 23.44, Moise dit, apprit (aux enfants d'Israel), les fêtes de l'Eternel; דַּרְשֵׁיכֵם וּמּוֹצַרֵיכֵם Is. 1. 14, (je hais) vos solennités des premiers jours des mois et vos fêtes; aussi ליום מוֹעָר Osée 9. 5, au jour de fête; וְחֵרוּ לְאֹרוֹת וּלְמוֹעַרִים Gen. 1. 14, (les astres) serviront de signes pour marquer le temps, les saisons, ou les différents temps, les heures de la journée; Dan.12.7, après un temps et plusieurs temps (années ou époques). – 2º Réunion, assemblée (voy. בער Nomb. 16. 2, des קראי מוער : hommes qu'on appelait aux assemblées; ובית מועד לכל-חוד Job 30.23, et la maison de réunion où vont tous les vivants (la tombe); יְאֵשֵׁב מְּחַר־מּוֹעֵד Is. 14. 14, je m'asseyerai sur la montagne de la réunion, de l'alliance (Sion où toute la nation se réunit, ou Babylone où viennent les rois pour faire alliance). — מוער Exod. 27. 21, 40. 22, tente de réunion, le tabernacle, parce que c'était le lieu de réunion de toute la nation, ou parce que Dieu y communiquait avec Moise; aussi seul: החדי לאַרוֹ Lament. 2.6, il a ruiné le lieu de ses révélations, son tabernacle; שַּׁרָמוּי Ps.74.8, ils ont brûlé tous les lieux d'assemblée (ou la nation s'assemblait) pour adorer Dieu; וְהַמּוֹצֵר הַיָּרָה לאיש ישראל Jug. 20. 38, et Israel était convenu d'un signal (avec ceux qui formaient l'embuscade); ou, sens 1°: avait fixé ce moment à l'embuscade.

מוֹעָר m. (rac. יְצֵר). Assemblée, troupe: וְאֵרן מוֹדֶר מְמוֹנֶר, Is. 14. 31, et nul ne s'isole, n'est en retard, entre ses troupes (ceux qu'on rassemble), ou nul ne restera à l'écart au temps désigné.

מוּעָרָה f. (rac. יָבֶּר.). Réunion, assignation: עָרֵי תַּמוּעָרָת Jos. 20. 9, les villes de réunion, de l'assignation, les villes assignées pour refuge, villes d'asile.

ון לְלַמּוֹעֲרוֹת f. pl. Fêles: וְלַמּוֹעֲרוֹת II Chr. 8. 13, et aux jours de fête (v. מיער 1°). מוּעֲרָת (v. מַער .).

קרות (רמכ, אור). Obscurcissement, tenebres: אור בי לא מינים Is. 8. 23, car il n'y eut pas des tenebres, des malheurs pareils (lors de la première captivité); selon d'autres, de אין: car il n'y aura point de fatigue, d'affaiblissement (pour celui qui l'opprimera), il ne se relachera pas.

ת (rac. פיס ou ביק). Ex. unique: עליק מיק מיק Ps. 66. 11, tu as placé sur nos reins une entrave qui les resserre, ou: un fardeau (des afflictions qui pèsent comme un fardeau).

תוֹפַת m. (rac. יַפַּת, plur. מוֹפַת). Prodige, miracle: מָּט לָכָם מּוֹמָה Exod. 7.9, donnez, faites un prodige pour vous, c.-à-d. pour qu'on vous croie; très souvent des miracles de Dieu ensemble avec וַיָּפֵן רֵי אוֹחֹת וּמֹפְתִים : אֹתוֹת Deut. 6. 22, et l'Eternel a fait (des signes), des miracles et des prodiges; בים פרד וּמְשָׁמֶי־מָרוּ Ps. 105. 5, (souvenezvous) de ses prodiges, des jugements que sa bouche a prononcés; aussi signe, preuve: וַנַתַּן בַּיוֹם תַּרוּא מוֹמַת I Rois 13. 3, il donna le même jour un signe, une preuve (pour la vérité de sa prophétie); וּבָא הָאוֹת וְחַמּוֹמֵת Deut. 13. 2, et si le signe et le prodige (que le faux prophète aurait prédits comme preuve) arrivent, s'accomplissent; — הַּנַת אָנֹכִי וְהַיְלַדִים לְאֹחוֹת וּלְמוֹפְרִים Is. 8. 18, voici, moi et les enfants (que Dieu m'a donnés) nous serons comme des signes et des preuves miraculeuses des choses qui arriveront; מְשִׁי שֵׁיִבְּעָ Zach. 3. 8, des hommes dignes de miracles, en faveur de qui ou par qui les prodiges ont lieu; מְשִׁי לְּבָשׁי לְבָשׁי Ps. 71. 7, j'étais un avertissement ou un exemple pour beaucoup; מְשִׁי בְּיִנְשׁי Ps. 24. 24, Ezéchiel vous sera un signe pour l'avenir (vous ferez ce qu'il a fait).

אים די אָפָט דַּשֵּץ: Presser. Part.: קבּי אָפָט דַּשֵּץ Is. 16. 4, car celui qui les presse, qui leur arrache tout, ou celui qui les opprime, ne sera bientôt plus; selon d'autres, adj. de la racine ביץ ou עיבי.

איני פלין לפני רדין: m. La menue paille (la balle des graminées): יְרְדִי לְּפְנֵי רְרָהַן: Ps. 35. 5, qu'ils soient comme la menue paille devant (emportée par) le vent; Soph. 2. 2, ce jour où l'homme passera comme la menue paille, ou: ce jour qui passera, etc. Targg. explique par ellipse: l'homme sera comme la menue paille emportée par le vent, et comme la fumée ou la pluie chassée par le jour, le soleil.

מוּצָא m. (rac. מוֹצָא, pl. const. מוֹצָא,). 1º Action de sortir, sortie : וַיַּבְּחֹב מֹשֶׁת אַר־מּוֹצָאֵיהַם Nomb. 33. 2, Moïse écrivit leurs sorties, marches; מָקצֵה הַשָּׁמֵיִם rieuro Ps. 19. 7, à l'extrémité du ciel est sa sortie (le lever du soleil); כְּשָׁחַר נכון מצאו Osée 6. 3, son lever (l'apparition, la révélation de Dieu) est beau comme celui de l'aurore; פרלצא דַבֶּר Dan. 9.25, depuis la prononciation de l'arrêt. — 2° L'issue, l'endroit par où l'on sort : ביבאיר וייבאיר Ez. 43. 11, les sorties et les entrées du temple; לְמוֹצָאֵר מָיָם Is. 41. 18, (exact. en des lieux d'où les eaux sortent) en des sources d'eau; בָשׁ לַבֶּטֶת אַנָיים Job 28. 1, l'argent a une source, une mine, d'où on le tire; aussi absol. l'endroit d'où sort le soleil, l'orient: פי לא משוצא ומשערב Ps.75.7, car (votre secours, ou votre sort ne vient ou ne dépend) ni de l'orient ni de l'occident;

puis, par extension, aussi du soir: "wyne בֹקר וְצֶרֶב הְּרְנְין Ps. 65. 9, tu fais chanter (tes louanges) depuis l'orient jusqu'à l'occident, ou depuis le matin jusqu'au soir; selon d'autres: on chante tes louanges à cause, à l'occasion, des astres qui apparaissent le matin et le soir. — 3° בַּל־מוֹצֵא שָׁמַחֵיהַ Nomb. 30. 13, tout ce qui est sorti de ses lèvres, ses paroles, vœux, promesses; ফাল הפוסים אַשֶּׁר לִשְׁלֹמָח מְנְּצְרָיִם I Rois 10. 28, et l'origine des chevaux de Salomon était l'Egypte, ou : il les tira de l'Egypte; selon d'autres : l'exportation des chevaux de l'Egypte appartenait à Salomon, il fallut lui payer un droit pour les exporter.

자꾸戶 n. pr. 1°I Chr. 8.36.—2°2.46.

אַנְאָהָיוּ הַ מְּנֶישָׁה וּ יִנְיּבְּאָרָיוּ הַ מְּנֶישָׁה וּ יִנְיּבְּאָרִיוּ הַ זְּיִבְּאָרִיוּ הַ זְּיִבְּאָרִיוּ הַ מְּנִיבְּאָרִיוּ הַ מּוֹנְיִים בּיּנִ לְּמִיבְּאָרִיים בּיִּבְּירִים בּיִּבְּירִים בּיִּבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּיִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּיִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְירִים בּיִבְּירִים בּיִבְירִים בּיִבְירִים בּיִבְירִים בּיִבְירִים בּיִבְירִים בּיִבְירִים בּיִבְירִים בּיִבְירִים בּיִבְירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיִבְּירִים בּיבְּירִים בּיִבְּירִים בּיבְּירִים בּיבְּיִּבְּיִּים בּיבְּיִּים בּיבְּירִים בּיבְּירִים בּיבְּירִים בּיבְּירִים בּיבְּירִים בּיבְּירִים בּיבְּירְים בּיבְּירִים בּיבְּירִים בּיבְּירְים בּיבְּירְים בּיבְּירְים בּיבְּירְים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְּייבּים בּיבּיים בּיבְייבּיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְייבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים

קינים m. (rac. מונים פר I Rois 7.23, la fonte: אָדירָים מּינִים וּצְּיִם וּצְּיִם וּצְּיִם וּצִּים זּצִים זּיִּבְּים וּצִּים זּצִים זּיִם וּצִּים זּצִים זּיִבְּים זּיִבְּים זּיִבְּים זּיִבְּים זּיִבְּים זּיִבְּים זּיִבְּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים זּיִבְּים וּצִּים זְּבָּים זְּבָּים זְּבְּים זְבְּים זְּבְּים זְבְּים זְיבְּים זְיִבְּים זְּבְּים בְּיבְּים זְבְּים זְבְּים בּיבּים זְבְּים זְבְּים בּיוֹב זּים זְיבְּים זְבְּים בּיוֹב זּבְּים בּיוֹב וּבְּים בּיוֹב זּים זְבְּים בּיוֹב זְיבְּים בּיוֹב בּיוּים זְיבְּים בּיוֹב בּיוֹים בּיוֹב בּיוֹבְים בּיוּבְים בּיבּים בּיוֹב בּיבּים בּיוֹבְים בּיוֹב בּיוֹים בּיוֹים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּיב

קיתים אינים בינים אינים בינים בינים בינים בינים בינים בינים אינים בינים בינים בינים אינים בינים אינים בינים בינים

4. 2, et sept canaux ou vases pour (faire couler ou pour verser l'huile) dans les lampes.

מרקה m. (rac. יקר). 1° Feu, flamme: Is. 33. 14, qui d'entre nous pourra rester, subsister, auprès des feux, des flammes éternelles? — 2° Matière inflammable: Ps. 102. 4, et mes os sont devenus secs comme du bois à brûler, comme une matière qui s'enflamme aisément.

ליקר (rac. יְקֵר.). L'endroit où se fait le feu: לָקֵר.). L'endroit où Lév. 6. 2, à l'endroit où l'on brûle les holocaustes, ou sur le feu, sur l'autel.

מר (v. מור).

ליביר. עם מור Kalinusité. Hiph. (ע. בְּיבֵר. אוֹרָ בְּיבִר. לֹא רְמִירְנִי בְּיבֹר. בְּיבֹר. בּרֹי בְּיבֹר בַּיב בְּיבֹר בַּרְיבִי בְּיבֹר בַּיבְיר בַּיבור בּיבור ביבור בי

Niph.: יְרֵירוּוֹ לֹאׁ נְמָר Jér. 48. 11, et son odeur ne s'est point changée.

מוֹרֵג m. Nom d'un instrument qui sert à fouler le blé, chariot armé de faux: הְיִבְּיִם לְּעַבִּים I Chr. 21. 23, (je donne) des chariots pour servir de bois (aux sacrifices); הַיַּבִּים II Sam. 24. 22; הַיִּבִּים לְּמִירָדְ לְּמִירָדְ זָּבְּיוֹרָ זְּבְּיִם וּ Is. 41. 15, je te rendrai comme un chariot (tranchant et aux dents de fer).

מוֹרָה m. (part. Hiph. de חַרָּה וּמַלְקִישׁ 1º שׁרְּה וּמִלְקִישׁ Joel 2. 23, les premières et les dernières pluies, les pluies de la première et de l'arrière-saison (v. חַיִּה Hiph. 1°). — 2° Celui qui enseigne, professeur: מַרְיָה II Chr. 15.3, un pretre qui enseigne, instruit; שׁרָה Is. 30. 20, ceux qui t'enseignent, tes prophètes (v. מִּרְה) Job 36. 22, qui peut enseigner, éclairer, comme lui?

מוֹרָת n. pr.: אַלון מוֹרָת Gen. 12. 6, et אַלוּנְי מֹרָת Deut. 11. 30, l'arbre ou la plaine de Moré (près de Sichem), v. אָלוּנְי מַנְתּוֹי Jug.7.1, la colline de Moré; selon d'autres: la colline qui domine

(la vallée), ou la colline des guides, de ceux qui montrent le chemin.

תוֹרָה m. (rac. מְּרָה). Rasoir : מּיֹרָה לא־רַצְּלָּח עֵּל־רֹאשׁוֹ Jug. 13.5, le rasoir ne passera pas sur sa tête.

II מוֹרָה Ex. unique: מוֹרָה Ex. unique; פֿירָא Ps. 9. 21 (rac. יָרָא, pour מוֹרָה), Éternel, frappe-les de terreur, (ou rac. יָרָה, comme יָרָה) envoie-leur un avertissement, ou un homme qui les dirige, instruise, un législateur.

Is. 18. מּיִרְ מְמִיְשָׁהְ וּמּיֹרָשׁ Is. 18. 2, une nation qui avait été divisée, (tiraillée) et meurtrie, méprisée (rac. בְּיִם); selon d'autres: une nation étendue, puissante et vive, violente, ou: dangereuse, terrible (de מַרָבַי).

מוֹרָיָה (ע. מֹרִיָּה).

מוֹרָשׁ m. (rac. יָרֵשׁי). Possession: אַז Obad. 1.17, leurs possessions; מּוֹרְשֵׁי לְבָּבִי Job 17.11, les possessions de mon cœur, mes pensées, mes espérances intimes.

תוֹנְישָׁת הּ. pr. d'une ville, Mich. 1. 14, Moreseth Gath; selon d'autres: ceux qui possèdent Gath, les princes de Gath.

De la ville de Moreseth ou de Moresah (peut-être de אַ השֹרְשָׁהַיּ), Mich. 1. 1, (le prophète Michée) de Moreseth.

II מוש (le même que יְבִישׁ et שׁשָׁבָּ) Toucher, palper : אַבּלַר יְבְשַׁנִי אָבר Gen. 27. 12, si mon père venait à me toucher (v. vers. 21 et 22).

Hiph.: רְבִירָוֹם וְלֹא יְמִישׁוּן Ps. 116. 7, (les idoles) ont des mains, et elles ne peuvent pas toucher; רְוֹמְשׁוּיִים אַר יְוֹעָמּוּיִרים Iug. 16. 26 (keri), laisse-moi toucher les colonnes; selon d'autres, toutes ses formes sont de la racine שַׁשָׁם.

מושבות , plur, בשב , m. (rac. מושב, une fois const. מוֹשֶבֵּר Ez. 34. 13). 1° La place ou le siège où on est assis : وه רַפְּקַר מוֹשָׁבָהְ I Sam. 20.18, car ta place sera vide; בּרְדוֹב אָכִרן מוֹשָׁבִי Job 29. 7, lorsque j'érigeais mon siège dans la place publique. — 2º Habitation, demeure : מְשָׁמַנֵּר הָאֶרֶץ רִּדְיָרָת מוֹשָׁבֶּף Gen. 27. 39, la terre la plus grasse, fertile, sera ta demeure; בְּלֹל מּוֹשָׁבֹחֶיכֶם Exod. 12. 20, dans tous les lieux où vous demeurerez; בַּיה־מּוֹשֶׁב Lév. 25. 29, une maison d'habitation, et פָּרַר מוֹשֶׁב Ps. 107. 4, une ville d'habitation, c.-à-d. pour y demeurer: maison, ville, pour y demeurer, ou habitable. ---3° Compagnie, cercle : וּבְמֹשֶׁב לֵצִים Ps. 1.1, et dans une réunion, un cercle, de moqueurs; וּבְמּוֹשֶׁב וְקַנִּים 107. 32, et dans l'assemblée des anciens. — 4º Séjour dans un lieu : ימוֹשָׁב בָּנֵי יִשְּׁרָאֵל Exod. 12. 40, le temps que les enfants d'Israel avaient demeuré (dans l'Egypte). — ון כל מושב בית־ציבא : II Sam. 9. 12, tous les habitants de la maison de Siba, ou : toute sa famille. —

6º מוֹטֶב קוּפִיר II Rois 2. 19, la situation de la ville.

ת מוישי n. pr. Musi, fils de Merari, Exod. 6. 19; בְּשִׁר I Chr. 6. 4; patron., également מושר Nomb. 3. 33.

קּמְשֵׁרֵוֹת f. plur. (rac. מָשֶׁדְּ). Liens: קּמְתַּה Job 38. 31, ou peux-tu dissoudre, ouvrir, les liens (chaînes) de l'Orion?

קישׁעוֹת f. plur. (rac. יְשֵׁילָ). Salut : אַל לְמוֹשְׁעוֹת Ps. 68. 21, un Dieu pour le salut, la délivrance, un Dieu sauveur.

מותו , בַּתָנוּ ,בַּתָּח ,בַּתִּר ,בַּתָּ preterit הבַ, הַתָּד, בַּתָּת, part. חם, ביתם, inf. חום, מותם, מולים, fut. מָּתָה, וְיַמָּה, imp. הָם) Mourir, périr, suivi de בַּבְּים אֲשֶׁר־מָתוּ בָּאָבְנֵי חֲבָּרֵד ב Jos. 10.11, le nombre était plus grand de ceux qui ont péri par cette grêle; אַבְּאָ אַ Jug. 15. 18, je mourrai de soif; de וַנָּמָת מַּחָהָיו מִפְּנֵי חַרָעַב Jér. 38. 9, il serait mort de faim à cette place.—Des arbres : ובֵעַמָּר יָמוּת וּוְעוֹי Job 14.8, quand son tronc, sa souche, meurt dans la terre; de la terre: לַּמָּרו נמור בור אַנקונו בּם־אַיְקינוּ Gen. 47. 19, pourquoi mourrons-nous et notre terre, c.-à-d. pourquoi restera-t-elle en friche? Du cœur: נַיַּמָת לָבוֹ בְּקַרָבוֹ I Sam. 25. 37, et son cœur était comme mort dans sa poitrine (il était consterné); d'un état : אַכ מוֹאַב Amos 2. 2, et Moab périra au milieu du bruit (des armes); part. מֵת mourant: הַנַּר מַר Gen. 48. 21, vous voyez que je vais mourir; et un mort: מַּנַבֶּ בְּבֶּה Nomb. 19. 11, celui qui touche un mort; יַאַקברה מַחִר Gen. 23. 4, afin que j'enterre mon mort (ma femme morte); יבחר מחדם Ps. 106. 28, les sacrifices offerts à des (dieux) morts, à des idoles.

Pi. (תְּחֵתְּה , מְתְּתְּה , part. מְתְּתִּה , fut. תְּמִיתְּח). Tuer, faire mourir: בְּשָׁר Ps. 34. 22, son injustice tue le mechant; מְמִרְתוּה צָּתְרָיה I Sam. 14. 13, (et son écuyer) qui le suivait tuait (les ennemis).

Hiph. (הְמִיה, avec suff. הְמָּהְ, מְמִיה, avec suff. הָמִיה, part. הְמָיה, plur. הְמָיה, fut. הְנִיה, fut. הְמִיה, Même signif.: אָשָאָה הָיָה, Osée 2. 5,

et je la ferai mourir de soif; בְּיִבְּיהָ Nomb. 16. 13, pour nous faire périr dans ce désert; לְּיִבְּיה לֵבְּיִה Job 33. 22, et sa vie, ou son âme, (approche) des anges de la mort (selon d'autres: approche de la mort).

Hoph. Etre tué: רְמָהֵד מְצִּיר מְצִּיר וּ Sam. 21.9, ils ont été tués dans les jours de la moisson; מוֹח דּמָח Nomb. 35. 16, le meurtrier sera mis à mort, exécuté.

תוֹם m. (const. רוֹם). 1° La mort: Ps. 7. 14, des instruments de mort, des armes meurtrières; שַּרְצִּילָשׁרָ קומוית 13.4, afin que je ne m'endorme point d'un sommeil de mort; בַּן־מָיָה I Sam. 20. 31, et אִישׁ מֶיוֶה I Rois 2. 26, un homme qui mérite la mort; לא --- פַּרָה ו הַחַלְלֵּהְ Is. 38. 18, la mort (pour les morts) ne te louera, bénira pas; aussi des maladies mortelles, la peste: וְאַנְשֵׁיתֵם יְרָרוּ חַרְגֵּר מֶוֹת Jér. 18. 21, et que leurs maris meurent (soient enlevés) par la peste. — 2º Le séjour des morts : מְשֵׁעֵרֵי־מָוֹת Ps. 9. 14, des portes de la mort, et הַּדְרֵי־מָינָת Prov. 7. 27, le séjour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer; plur.: מוֹחֵר Ez. 28.10, et יְאַת־עָּלְשִיר בְּמֹחֵיר Is. 53.9, (il est livré) à la mort par l'ordre des riches, des princes, ou comme des riches (qu'on tue pour avoir leurs biens); le pluriel des diverses manières de mort, des supplices : הַּנְּיַרָירוּ Ps. 116. 15 (n parag.), la mort de ses adorateurs, des pieux.

מוֹח chald. Mort: תוֹ לְמִיח Esdr. 7. 26, (il sera condamné) soit à la mort.

תותר (rac. מותר). 1° Abondance: מיתר מיתר Prov.14.23, partout où il y a travail, effort, il y a l'abondance; מְבֶּלְ- מְבֶּר בְּעָבְּר וִיְרָיִת מוֹתְר 21.5, (les pensées de l'homme laborieux mènent) toujours à l'abondance. — 2° Avantage: י ייִתר בּבוּתִר Eccl. 3.19, l'avantage, la supériorité, de l'homme sur la bête.

קוֹבֶּח m. (rac. קוֹבָה, const. מְוֹבֶּה, avec suff. קוֹבְה, קוֹבְה, pl. קוֹבָה, Autel. Il y avait dans le temple : קוֹבָה Exod. 30. 28, l'autel des holocaustes; nommé: השליוף הביים Exod. 39. 39, l'autel d'airain qui était placé dans le parvis (v. 40. 29); et ביים ביים 30. 27, l'autel des parfums; aussi ביים ביים 30. 26, l'autel d'or placé dans le temple même; aussi les autels des idoles: ביים אַל־הַוּבְּיוֹתָּיִם אַל־הַוּבְּיוֹתָּיִם בּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִבְּיִם בָּיִבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִבְיַבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִבְּים בּיִבְּיִם בּיִּבְּים בּיִבְּיִּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיים בּייִּים בּיים בּייִבְיים בּיים בּייבְיים בּיים בּיים בּייבְיים בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּייים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים

אָל־רָּדְוֹפֶר m. Liqueur melée: אַל־רָדְוֹפֶר Cant. 7. 8, où la liqueur melée, parfumée, le vin aromatique, ne manque pas (v. פָּפָהְ).

קוף adj. Ex. unique : קוף Deut. 32. 24, brûles, consumés, par la faim. קוף n. pr. Miza, fils de Rahuel, Gen. 36. 13.

קוֹנְים m.pl. Greniers : מְזְנֵיםּ מְלַאִּים Ps. 144. 13, nos greniers sont pleins (de fruits), ou : tous les coins de nos maisons, etc. (ע. יוְיָהָיוֹ

ת בְּאָרָם (rac. וּרָן: Nourriture, vivres: בּיבָּן לָהֶם תַּשְּׁיוּן לֶּרֹב II Chr. 11. 23, il leur donna des vivres en abondance.

אַרָּהְילָאִר : m. chald. Nourriture בְּהַלָּאִר Dan. 4. 9, et de la nourriture pour tous était sur (cet arbre).

תהולף m. (rac. I אריביור). Pansement d'une plaie, guérison, aussi la plaie (qu'on presse, bande): אַרִּיבְיורי Osée 5. 13, (Juda a senti) sa plaie, son mal; יְלָאֹד 5. 13, il ne vous guérira pas de votre mal, ou: il ne guérira ancun de vos maux, ou: il ne guérira

aucun de vous par des remèdes; אֵין דֶּרָן Jér. 30.13, il n'y a personne qui juge (ton cas) ta plaie capable de guérison; קְיִּמְיִר קְיִּמְיִר קְיִּמְיִר (Dbad. 7, ils te dressent des embûches, ou : ils te préparent des maux en secret.

הְּמָיִה m. Ceinture, au fig. force: הְּמָיִה Ps. 109. 19, et comme une ceinture dont il est toujours ceint; צין מַוּח עוד Is. 23. 10, il n'y a plus de ceinture, c.-à-d. plus de force.

יְמִינְתְ אָפִּיקִים m. Ceinture, force: יְמְינָתְ אָפְּיקִים Job 12. 21, et il delle la ceinture des puissants, il affaiblit leur force.

י מויד (v. à אור י (v. à אור י

* פוֹיקרן (pl. הְשַּיִּיִּקרן) Aboth, les esprits malfaisants (v. בַּוֹיַם).

לְנְיֵׁבְ (seulement pl. אָבָּיִה f. Planète: מּנְלְּהוֹת II Rois 23. 5, au soleil, à la lune et aux planètes (de אַנָּיָ couler, marcher, v. אַנָּאָ); d'autres traduisent : aux douze signes du zodiaque; ' מָנָלִי מִיבּ, בַיִּינָ une heureuse planète, pour : bonne chance, du bonheur.

וְלֵגנ m. (rac. יְלַגּ.). Fourchette: יְרָשַּׁוֹלֶג וֹאָ I Sam. 2.13, et la fourchette a trois dents; pl. מִילָנוֹת Exod. 38. 3.

קוֹמְיוֹ (rac. יְמֵים). Pensee, dessein, réflexion : ןלא יָבָצֵר מִּנְּהָ מְיִנָּהָן Job 42. 2, et qu'aucune pensée ne te manque; (נַבֶּר הַבֶּעה וּמִוּמָה Prov.1.4, (pour donner) au jeune homme la science et la prudence, la réflexion; איבר הוּשָׁיַרו וּמְוֹשָּׁרו 3. 21, conserve la sagesse et la prudence. – En mal, mauvais dessein, malice : יהַמְשׂוּ בְמְוָמוֹה Ps. 10. 2, ils seront pris dans les desseins (qu'ils avaient formes), dans leur propre malice; מָּנְמֵּלֵית לבו Jer. 23. 20, les desseins de son cœur (pour punir); וָאִישׁ מִוְמוֹת Prov. 12. 2, et בְּצַל מְוָמוֹת 24. 8, un artisan de malice; יִּכְיִּמִיּה עָלַי מַּחָשְׂסוּ Job 21.27, les jugements injustes dont vous m'accablez (v. le même exemple à סְקָּבוֹ ; אַטָּר יִמְרוּהְ לְמְזְתַּח Ps. 139. 20, qui prononcent ton nom, t'invoquent, pour des desseins criminels, pour des crimes.

קיסור (rac. II יְּמֵיִי). Chant, cantique, se trouve à la tête de beaucoup de psaumes: לְיָיִיר לְּיִיִיר Ps. 3.1, psaume de David.

קְּמָיִה (rac. I יְמָיִה). Serpette: יְמָיִה Is. 18. 5, il coupera les branches de vignes avec des serpettes; יְמִיהְיִהְיִם בְּּמְיִהְיִה לְּמִיהִיה 2. 4, et de leurs lances (ils forgeront) des serpettes.

qu'au plur.: mars I Rois 7.50, II Rois 12.14, Jér. 52.18, mentionné entre les vases du temple; selon les uns (de I mar couper: des couteaux ou des mouchettes; selon les autres (de II mar chanter): des instruments de musique.

לוֹדְוֹת f. pl. (douteux): היהידיא Job 38. 32, est-ce que tu fais sortir, paraltre, chacune en son temps, les étoiles, ou les signes du zodiaque (v. יְבָּילִי d'autres traduisent : l'étoile du matin, ou l'étoile polaire.

Job 37. 9, et le froid vient du nord ou des vents d'aquilon (qui chassent les nuages, v. קְּנָהָים; d'autres traduisent : des étoiles (comme קּנְהָהוֹים).

יתה m. (rac. יתיה). Van, pelle : שְׁרָהָה Jér. 15.7, je les ai vannés avec le van, je les ai dispersés.

רְיִנְיתִי m. (rac. רְיִנְי). Le levant, l'est, l'orient: שְּשִׁשְׁשׁ שֵּשְּׁשִׁ חַיִּבְּיִם Ps. 113. 3, du lever du soleil jusqu'à son couchant; שִּשְּׁשְׁ הַיְנִים Deut. 4. 47, הַיְרָים Néh. 12. 37, הַיְרָים Exod. 27. 13, et הַיְרִים Deut. 4. 41, du côté de l'Orient; יוּיִים Jos. 4. 19, à l'est, du côté de l'orient, de Jéricho.

יְבֹע m. (rac. יְבַע). Semence : יְבֹל וֹנְרַע רְאִפּׁר Is. 19. 7, toute la semence, tous les grains (semés) le long du fleuve.

אינים, const. אינים, cong sur l'autel; אינים, mp, ne Néh. 7. 70, cinquante vases ou bassius; אינים, Nomb. 7. 84, douze bassins d'argent; puis, en général, vase, coupe: אינים, Amos 6. 6, (qui boivent le vin) dans de grandes coupes, ou à pleines coupes.

תורבות ביום האבלי Ps. 66. 15, des victimes grasses; אבים האבלי Is. 5. 17, et des étrangers (des pauvres) se nourriront dans les lieux abandonnés par les gras, c.-à-d. les riches, les nobles; selon d'autres: les bêtes grasses patront dans ces lieux où elles étaient d'abord étrangères.

אָרָהְ Battre : יְּבְּיִשׁאַרְּכָּה Is. 55. 12, (tous les arbres) battront des mains, applaudiront, Ps. 98. 8.

Pi.: יַק מַחַאָּך ּ דָּב Ez. 25. 6, parce que tu as battu des mains (que tu t'es réjoui).

אָרְאָיְ chald. Frapper (v. אַרְיָּיְ héb.): אַנְאַלְּאָדּי לְצֵּגִּלְעָאוּ Dan. 2. 34, et (lorsque la pierre) frappa la statue; אָנָיִי 2. 35, qui avait frappé.

Pa.: בּריְמָתֵא בִּדְתָּא Dan. 4. 32, (il n'y a personne) qui puisse repousser sa main, résister à sa main, l'empêcher de faire ce qu'il veut.

Ithph.: רְמְיִהְ רְיְמְיֵהָ צֵּלְיִדְ Esdr. 6.11, (ce morceau de bois) sera dressé, que (l'homme) y soit attaché, cloué.

אַרְתָּבְא היתְי (rac. בְּתָבְא.). Refuge: מְּתָבָא וֹה Is. 32. 2, comme un refuge pour mettre à couvert du vent.

בּמֵל : Meme signif. מַּחְבֹאִים m. pl. Meme signif. בְּמֵּל בְּאַרִם I Sam. 23. 23, d'entre tous les lieux de refuge où on se cache.

קרָרָת f. (rac. קובר). Jonction, le point qui joint, lie, une chose à l'au-

tro: בְּיִרִיכֵּח מַמְיִרְיכֵּח בַּמְיִרְּכֵּח Exod. 36.
17, du rideau qui était au bout, où une couverture devait être jointe, attachée à l'autre; ou : au bout de l'assemblage, de la réunion, des rideaux joints ensemble; מַמְיִרְתִּרְתִּרְתִּרְ 28. 27, près de l'endroit où l'éphod s'attache au rational, ou près de sa couture.

תְּבְּרִים (rac. יבִּיר, part. Pi.). Ge qui lie, joint: תְּבְּרִים לְּבְּרִוֹּף II Chr. 34. 11, et du bois pour les poutres qui lient la charpente, ou la charpente entière; וַבְּרִילָּ – וְלַבְּתִּעְרִיה תַּבְּרִן I Chr. 22. 3, il fit provision de fer aussi pour les crampons.

בּתְּבֶּת לַלְּחָבֶּת . Poèle : בּתְּבֶּת בָּת Lév. 2. 5, une oblation de farine cuite dans la poèle; בְּתְבָּת בַּת בַּבָּת בַּת בַּתְבָּת מַנְי בַּתְּבָת בַּת עַבְּתָּל une poèle ou une plaque de fer.

אַרְעָּרָ f. (rac. יְתָּהְ). Action de ceindre, ou, concret, ceinture: אָרָה אָיִהְיה Is. 3. 24, (au lieu d'habits riches) on portera, on mettra, des cilices; ou : une ceinture faite d'une étoffe de crin et rude (v. אַרָּי).

ግቦር 1º Enlever, effacer, essuyer, laver, exterminer: נְּמָרָח אֲרֹנֶי רֵחוֹח דְּמְנָה Is. 25. 8, Dieu l'Eternel effacera (séchera) les larmes; וּפָתַחָת מָּרַהָ Prov. 30. 20, et elle s'essuie la bouche; בְּחַנְרִי נָא קיקיקי Exod. 32. 32, efface-moide ton livre ; אַל־מֵי חַבְּּרִים Nomb. 5. 23, et il effacera (ces malédictions écrites) avec les eaux amères; וְכַל־עֵוֹנֹיָד מְנָהוֹ Ps. 51. 11, efface (oublie) tous mes péchés ; אַקאַר אַ הוּיַאָאָ Gen. 6. 7, j'exterminerai l'homme de dessus la terre; ו עירירי אַת־ירושׁלַם בַאַשָּׁער יִסְדָּוּת II Rois 21. 13, je renverserai (je detruirai) Jérusalem comme on lave et retourne (un plat), ou : je lui enlèverai ses habitants. - 2º Toucher à, s'étendre jusque : וסתות בל-פַרֵות ים־פּנֵרָת Nomb. 34. 11, (la limite) touche à, s'étend jusqu'au lac de Cinereth (v. אַדָּיָם).

Niph. (fut. הַיְּבֶּי et רְּבָּיִי) passif: ־גֹּלְיִי Peut. 25. 6, afin que son nom ne soit pas effacé dans Israel; בַּבָּייִרְבָּי Ez. 6. 6, vos ouvrages se-

ront détruits; רְבָּדּיּה מְרְדָּאָבֶיץ Gen. 7. 23, ils furent exterminés de dessus la terre.

Hiph. Effacer, perdre: רְאֵל־הְטְתּח הְאָרָה Neh. 13. 14, et n'efface pas (n'oublie pas) mes bonnes œuvres; הְיַשְּׁהָה בְּיִּלְּהָיִה אַל־הְיִים בְּיִלְּהָיה Jér. 18. 23, et n'efface pas de devant tes yeux leurs péchés; הְיַבֶּיה בְּיִבְיה Prov. 31. 3 (pour היִיבְיה, ou Kal pour היִיבָּי, et que ta conduite (ne te mène pas) à faire ce qui perd les rois, aux désordres qui les perdent.

Pou. Etre gras, moelleux (v. תָּבָּ). Part.: שְׁמָנִים מְמָחָנִים Is. 25. 6, des mets ou viandes grasses et pleines de moelle, moelleuses.

הבְּתְּחוּנֶת (rac. חוּג Compas: וּבְאָרוּנֶת Is. 44. 13, et il trace sa forme au compas.

מַרְיִם m. (rac. אור). But, port : בַּיְרֵם הַאָּהְיִי הְּיִהְעָּהְיִי הְּיִהְעָּהְיִי הְיִהְיִּהְיִּהְ הְיִהְיִּהְיִּהְ הְיִהְיִּהְיִּהְ הְיִהְיִּהְיִּהְ הְיִּהְיִּהְיִי הְיִּהְיִּהְ Ps. 107. 30, et il les a conduits au but, ou au port de leur désir (où ils désiraient arriver).

קחְיָאל et קחִיָּאל n. pr. Mehuïael, fils de Irad, Gen. 4. 17.

ים פְּחָרִים n. pr.: אַלּיאַל דַּמְּרָיִם I Chr. 11. 46, Eliel de la race des Mahavim, ou de la ville de Mahavim:

אורף n. pr. Haman, Chalchol et Darda, fils de Mahol, I Rois 5. 11.

קחולה et מחלה f. Danse (v. קחולה למחלה בשחולה (ערולה בשחולה במחלה בשחולה בשחול

les visions du Tout-Puissant; and range tanne Ez. 13. 7, vous avez vu des visions sauses, vaines.

angle: range by range I Rois 7. 4, 5, et fenêtre contre (vis-à-vis de) fenêtre; selon d'autres: et un angle (du toit, ou des planches) était vis-à-vis de l'autre.

רואייייייייייי n. pr. m. I Chr. 25. 4.

m. (de sorio ou rorio frapper). Ce qui frappe : arrivira per vapo rior Ez. 26. 9, et il dressera contre tes murs, ce qui frappe contre, c.-à-d. les béliers, les machines de guerre, ou rio les coups, vapo de ses armes.

חידה n. pr. m. Esdr. 2. 52.

קרותים f. (rac. יוֹיִים). 1° Conservation de la vie : פר לְמִיִּדְיָת שְׁלְחֵירָ אֲלוִדְם Gen. 45. 5, car Dieu m'a envoyé (avant vous) pour la conservation de votre vie; בלותוס ביותו בשני Esdr. 9. 8, et pour nous donner (une petite conservation) un peu de vie. — 2º Les vivres: ילאריטיידי וריים Jug. 6. 4, et ils ne laissaient pas de vivres (aux Israélites); क्राप्ताक Jug. 17. 10, (et je te donnerai) ta nourriture, tout ce qu'il te faut pour la vie. — 3° Trace, signe : הַּמָשָׁר חַר בַּשָּׁר הַר בַּשָּׁרָת Lév. 13. 10, et (qu'il y aura) une trace, un signe, une marque de chair vive dans la plaie; ou une guérison de chair, un point, un endroit guéri ; בָּחָיֶת תַּשָּׁבְתַה 13. 24, la trace de la brûlure, ou l'endroit de la brûlure, qui est guéri.

י לְחִילְה f. (rac. מָחַל). Le pardon. מָחַילָה pl. (v. מַחַ).

ግሥባን f. Limite, séparation, aussi demeure.

קרור (rac, ירים). Prix, échange, payement, salaire: רְלֹא יִשְּׁכֵל עָּטָרְ מְּוֹרֶרּ Job 28. 15, elle ne s'achète pas au poids de l'argent, littér. et l'argent n'est pas pesé pour (être, ou pour payer) son prix; ירים באורך באורך באורך באורך באורך באור (être, ou pour payer). Il Sam. 24. 24, mais je veux (les) acheter de toi pour leur prix, pour de l'argent; ירים באורך ובלוא קרורי. Is. 55. 1, et sans prix, sans

יתיף n. pr. m. I Chr. 4. 11.

יים בְּלֶבְ מּתִוּל וְסִוּלֵה : Pardonner קּים un roi qui pardonne et absout : ישָׁרְלְּי מְּתִּלְּבְּ מְּתִוּל וְמִילְּבָּי ; et qui pardonne aux tribus d'Is-rael.

תְּחָלֶה m. (rac. מְחָלֶה). Faiblesse, maladie: אישׁ רְבַלְבֵּל מַחַלָּה Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme le soutient dans la maladie.

קרולה ביילי בייליה בייליה בייליה לחולה (Maladie: בייליה ב

קר, pr. 1° Mahla, fille de Selophhad, Nomb. 26. 33. — 2° Mahla, enfant de la sœur de Gelad, I Chr. 7. 18.

'(فسبۋىر ، ۸) خىلىۋىر

קחקלה (rac. קחקלה). Caverne, antre: בְּסְחָלָהוּ נְשָׁרְ Is. 2. 19, et dans les cavernes, les antres de la terre.

קלון n. pr. Mahlon, fils d'Elimelech, Ruth 1.2.

מְחָלִי n. pr. 1° Mahli, fils de Merari, Exod. 6. 19. — 2° Mahli, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

תְּבְּים m. pl. (rac. הְּהָה). Maladies : מוֹלְיִים רַבְּּים II Chr. 24. 25, dans des maladies graves, des souffrances extremes.

ית מְחַלְּאָ m. (v. אָהָהָ 3°). Couteau : בּיִחְלָּמִים הִּשְּׁעָח וְצָּאֲוֹיִם Esdr. 1.9, vingtneuf couteaux (pour tuer ou couper les sacrifices).

שָׁרֵלְפוֹח f. pl. (rac. מָחְלְפוֹח בּיִם מָּחְלְפוֹח Jug. 16. 13, 19, sept tresses, ou touffes, des cheveux de ma tête.

רְיִהְלְּצוֹת f. pl. (rac. יְהַלָּק): אָרְאָּ שׁבְּּלְּצִוֹתְ בְּיִהְלָּצוֹת Zach. 3. 4, et je te revêts d'un vêtement précieux ou nouveau (v. Is. 3. 22).

רָבְּלְתְבֶּ f. (rac. pṣַתָּ, avec suff. יוֹבָּלָתָם, plur. מְּחַלְּמְוֹת). 1° Division . classe : יניקל לְשִׁרְשֵׁידֶם Jos. 11. 23, selon leurs divisions, d'après leurs tribus; d'autres traduisent : selon la part qui était échue à chacun dans sa tribu; ו הַשְּׁחֵלְמָה הַיִראשׁוֹנָה I Chr. 27. 2, la première division (troupe); בַּחַלְּקוֹת הַלֹּחֲיִרָם יחלווים 28. 21, la division des prêtres et des Lévites (divisés par bandes). — 2° סַלֵּע תַּמְּחָלְּמִוּח I Sam. 23. 28, selon les uns : le rocher de séparation (parce que les deux armées s'étaient séparées là l'une de l'autre); selon les autres: le rocher de l'indécision (de la part de Saul); יוַשָּׁכְאַר debats, controverse entre Hillel et Schamai; מַחַלֹקַה ובל־צַנְחוֹ la querelle, la révolte, de Koreh et de toute sa bande, Aboth.

Chald. f.: בְּלְנָהֵא הְּבַּחְלְּקְהְשׁין Esd. 6. 48, et les Lévites (furent établis) d'après leurs divisions.

המתום m. Se trouve en tête des deux psaumes 63 et 88. Selon les uns, nom d'un instrument : Maheleth, ou l'air sur lequel on chantait ces psaumes; selon les autres, ישלים touchant les souffrances d'Israel lors de la destruction du temple, ou la punition de leurs oppresseurs.

תְּחְלֵיתְ n. pr. 1° Mahalath, fille d'Ismael, femme d'Esaû, Gen. 28. 9. — 2° Mahalath, fille de Jerimoth, femme de Rehabeam, II Chr. 11. 18.

קרְלְחִי Dela ville de Meholah, II Sam. 21. 8 (de Abel Meholah! Jug. 7. 22).

קרְבְּיִם m. (const. מְּחְמַּה, pl. מְּחְמַּר, rac. מְחָרָ.). 1° La chose désirée, désirable, précieuse, chère: בֶּלְבְּחְמַר צֵּינֶים, I Rois 20. 6, tout ce qui est précieux à tes yeux, ce à quoi tu tiens le plus;

בוֹטְבְּיִים m. pl. Les choses précieuses: מֹל מַחַבְּיִים Lament. 1. 7, (Jérusalem se souvient de) tout ce qu'elle avait de précieux, ou de toute sa gloire; לְחָנִים בְּיִוֹיִים בְּאֹבֶל (cheth.) 1. 11, ils ont donné leurs choses les plus précieuses pour de la nourriture.

קרְּטְל m. (rac. הָּבֶּל). Ce qu'on désire, aime: בַּיְשְׁלֶבְּל בַּבְּיִשְׁל בַּבְּיִשְׁל בַּבְּיִשְׁל בַּבּר Ez. 24. 21, (le temple) objet de l'amour, des désirs de votre âme.

רְיַבֶּץ f. (part. Hiph. de רְיַבֵּץ). Fermenté: בּלּיבְּינְאָדְּר לֹאַ הֹאַכֵּלֹי Exod. 12: 20, vous ne mangerez rien defermenté, avec du levain.

מחָנָה des deux genres (rac. חַיָּה, pl. מַחַנִים, avec suff. קיַחָיַם, בֿיָחָנַים, עַרָּונִים, עַיּ אַנִים, עַרָּונִים pl. מַחֵינֵת מָלְשָׁהִים : Camp, armée. בַּיַחָנֵת מָלְשָׁהִים I Sam. 14. 19, dans le camp des Philistins ; בּנִסׂעֵ חַשַּׁרֵנֵח Nomb. 4. 5, quand le camp (la nation entière) se met en marche; בל־מַחַמָּר סִיסְרָא Jug. 4. 16, toute l'armée de Sisara ; נֵירָוּר תַּאַנַרוּנָת כָּבַר מָאוֹר Gen. 30. 9, et le cortége était très nombreux : יי חשתים II Chr. 31. 2, les camps de Dieu, les places devant le temple où demeuraient les prêtres; תַּבְּמַחַנִים אָם תּמְבְצַרִים Nomb. 13. 19, si (ils demeurent) dans des camps, sous des tentes, ou dans des villes fortifiées; selon d'autres: dans des villes ouvertes, sans murs, ou dans des villes fortifiées ; duel בְּיָחוֹלָת הְשָּׁחֵינֵים Cant. 7. 1. comme une danse sur deux rangs (v. .(מַחֹלֵח

יפּרִים (le camp de Dan) n. pr. d'une ville de Juda, appelée aussi קּרְיַדִּיז Jug. 18. 12.

מְחַרֵּיִ n. pr. d'une ville de la tribu de Gad, cédée aux Lévites, Jos. 21. 38, Mahanaim (deux camps, v. Gen. 32. 3).

רְחָנֵים m. (rac. חָתָּב). Strangulation: Job 7. 15, mon ame préférerait la strangulation, c.-à-d. une mort violente.

קרום פּנ הקום m. (rac. הסָה). Refuge: מְּלָהֵים Is. 25. 4, un refuge contre la pluie d'orage; סְלָהִים בַּהְּיָם Ps. 104. 18, les rochers (servent) de retraite aux lapins; au fig.: אֵלִיִּים בַּרְיָם בַּרְיָם Ps. 46. 2, Dieu est notre refuge; בַּרְיַם בַּרְיַם בַּרְיַם Is. 28. 15, parce que nous avons fait du mensonge notre refuge.

בּוֹסְתְּסְ m. (rac. מְּחָסָה). Frein: אָשְׁמְּרָה Ps. 39. 2, je garderai ma bouche avec un frein, une muselière.

עמוסור m. (rac. יְחָסֵר. Manque, privation, besoin, pauvreté: יְמַרְּיִלְּיִר Prov. 6. 11, et ta pauvreté (viendra) comme un homme armé; בְּלִיבְּיִלְיִלְּיִר עָּלֶר 19. 20, je me charge de tous tes besoins, je te donnerai tout ce qui te sera nécessaire; יְחָסֵר Prov. 28. 27, celui qui donne au pauvre ne manquera de rien; אִישׁ מַּחְסוֹר 21. 17, un homme pauvre, dans l'indigence.

בְּחְכֵּיְה (Dieu est son refuge) n. pr. Mahasias, père de Neryah, Jér. 32.12.

39, je frappe, blesse, et je guéris; לְּמַעִן Ps. 68. 24, en sorte que ton pied pénétrera, marchera, dans le sang, ou : ton pied sera teint, sera rouge, de sang (comme מְצֵיִי בָּייִי.).

אָרָהָ m. (rac. יְבְּיָהָן). Blessure: אָבָּיה יִרְּבָּא אַבְּיה יִרְבָּא Is. 30. 26, quand il guérira la blessure dont il (le peuple) avait été frappé, qu'il avait reçue.

בּקוֹעֵב m. (rac. מְּחָעֵב II Rois 12. 13, pierres): מָאָבֶר מַרְעֵב II Rois 12. 13, 22. 6, des pierres taillées, des pierres des carrières.

אָרָהָיִי (rac. יוְאָדָי). Moitié : יַמְּיָדָי אַרָּהָי Nomb. 31. 43, et la moitié (donnée) au peuple fut.

הוֹניים f. (rac. רְּאָהָה). 1° Moitié, demi: בְּיבְּיה בְּיבְּיה Lév. 6. 13, la moitié (de l'oblation) le matin, et l'autre moitié le soir; בְּיבָיה תַּיִּבְיה Exod. 30. 13, un demi-sicle. — 2° Milieu: בְּיבִיה וַיִּבְיה Néh. 8. 3, le milieu du jour, midi.

PDP Enlever, ou fendre. Ex. unique: מְּיִלְּיִתְּי רְאֹשׁוֹ Jug. 5. 26, elle lui a enlevé ou fendu la tête (v. יְּתָיבֶּים prima efface dans ta miséricorde (tous les registres de nos péchés).

קקק m. (rac. יְּחָקָר). Profondeur : אָשֶׁר בְּיִדוֹ בְּיְחִקְרַ־אָּגֶץ Ps. 95. 4, qui tient dans sa main les profondeurs (les lieux les plus cachés, les plus profonds) de la terre.

ton fils to demandera un jour; מְּדִּים מְּדֶוּר Gen. 30. 33, à l'avenir, en son temps (ע. פְּחֵרָת).

קרָאָה). Ex. unique : תְּרָאָה). Il Rois 10. 27, (cheth.) ils en firent des latrines (v. אָנָדָהָא).

רותה constr. בְּיִבְיתִים, f. Même signif. que יוֹם בְּיִבְיִים יוֹים Nomb. 11. 32, le lendemain; היְיִבְיִּם יִּם Jon. 4. 7, et הְיִבְיִם יִּבְּיִּבְיִם יִּבְּיִבְּיִם וֹיִם וֹשְּבִּיבִים יִבְּיבְיִם וֹיִם בַּיִּבְיִם וֹיִם בַּיִּבְיִם בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיבְים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיבְים בַּיִּבְים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיִּבְים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִים בַיבִּים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִים בּיבִּים בַּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּ

קרים m. (rac. קביק). Action de dépouiller un arbre de l'écorce: קשְּבָּן Gen. 30. 37, en mettant à nu, en découvrant, le blanc (des branches).

בּיִישְׁרָה et בְּיִשְׁרָה (rac. בּשְׂיִר, const. בְּישִׁיּרָה pl. בְּישִׁיּרָה). Pensée, idée, dessein, conseil: בְּישִׁיבִיה בְּישִׁיבִיה בְּישִׁיבִיה Ps. 92. 6, tes pensées sont infiniment profondes; בּישִׁיבִי Exod. 31. 4, pour penser des idées ingénieuses (pour avoir une imagination inventive), ou : pour inventer des œuvres ingénieuses; בּישִׁיבִי בְּישׁרֵב בַּיִּי שְׁיִבְי בְּישׁרָב וֹאָ Jér. 11. 19, qu'ils ont médité de mauvais desseins contre moi; בְּיִיבְּי בְּיִּבְּי בְּיִּבְּי בְּיִבְּי Ps. 33. 10, il rend vains les conseils des nations; יִבְיִי יִּיבְּיי Esth. 9. 25, son mauvais dessein.

חליקים m. (rac. מְיַבְיּטְ Is. 29. 15, et qui font leurs œuvres dans les ténèbres; קיְנָים Ps. 88. 19, mes connaissances (amis) sont dans l'obscu-

rité, c.-à-d. ils se cachent, me fuient; plur.: אוני בְּבְּיִדְשׁבִּיר בְּאַ Ps. 143. 3, il m'a mis dans les lieux les plus obscurs (ou dans la tombe); אָרָאָ בְּיִדְשׁבִּיר אָרָץ, 74. 20, les lieux obscurs de la terre sont remplis (de repaires de brigands), ou : les hommes les plus obscurs, les plus méprisables, de la terre, remplissent (les demeures où règne la violence).

חַחֲם n. pr. m. I Chr. 6. 20.

קרותה (rac. רְתְּחֵה לְּפֹעֵלֵי אֶּנְן Prov. 10. 29, mais un effroi pour ceux qui font le mal; ישר בְּסִיל מְהָתִּה 18. 7, la bouche de l'insensé est (cause) sa ruine; אֵל הַחְרֵח־לִי לְמְהַתְּה Jér. 17. 17, ne sois pas pour moi un sujet de crainte, de consternation; תַּתְּחַת תַּלִּים רֵישָׁם Prov. 10. 15, leur indigence donne aux pauvres de la crainte, les rend timides.

רְתְּחָרֵי f. (rac. תְּחָרִי). Fracture, effraction: אָבּי אַבְּייִ הְיְהָרְים Exod. 22.1, si le voleur est surpris commettant le vol avec effraction; הְּיַבְּיִּחְ Jér. 2. 34 (2° pers. fém.), tu ne les as pas trouvés à l'effraction, c.-à-d. ils n'avaient pas commis de crime; selon d'autres (1° pers.): je les ai trouvés (assassinés) non en secret, non secrètement.

ciel; רְיְהְנָא דְיְהְרָא 7. 22, et le temps était venu, accompli; דִּי מְטָרוּ מַלּכָּירִא מַלְּכָּא 4. 21, qui arrivera, s'accomplira, à mon mattre le roi.

אַטְאַטְסָ m. Balai (v. à אַטָאָטָ).

תַּמְטָבְי m. (rac. קּבְנִיוּ מָשְבָּחָ Is. 14. 21, préparez-vous à massacrer ses fils, exact. préparez le massacre à ses fils.

י בְּשְׁבְּחַיִם (rac. בְּיה בַּיִּהְשָׁ) Action d'abattre : Aboth, maison où on tue les bestiaux, abattoir.

מַשְּׁה des deux genres (pl. מַשָּׁה, une fois avec suff. אים Hab. 3. 14, rac. רְנָהַה). Ce qui s'étend. 1º Branche : הַּרְרָּרְּרָּלָ לים Ez. 19. 11, (cette vigne) avait, ou poussait, des branches solides. -2º Verge, bâton : רֵיַדִוּר לְּכְּשֵׁח בְּכָפוּ Exod. 4. 4, et (le serpent) redevint verge dans sa main; אָטֶיר בְּרַדָּק Gen. 38. 17, et ton bâton que tu tiens à la main; בּערוֹן Exod. 7. 12, la verge d'Aaron ; יָשֶׁבַרְתִּר לָכֶם מַמֵּח־לָּחָם Ez. 5. 16, je briserai votre baton, le pain qui vous soutient, qui vous donne de la force ; je vous enverrai la famine. — 3º Sceptre: Ps. 110. 2', l'Eternel בַּשֵּׁח כְּזָּהְ רַשְׁלֵח רֵי כִּאָּיוֹן étendra de Sion le sceptre de ta puissance; הַתַּמָס קם לְמַמֵּח־רֵיטֵע Ez. 7. 11, la violence, l'iniquité, s'élève, s'érige en une verge (pour punir) le crime; et la punition même : שָׁמַעוּ מַשֵּה וּמָר רַעַרָה Mich. 6. 9, écoutez la punition (qui vous menace), et qui est celui qui l'a prononcée, arrêtée. — 4º Branche d'une nation, tribu : לְפֵשַּׁרוֹ שָׁמְעֹרוֹן Nomb. 13. 5, de la tribu de Siméon, et אַלְמֵשַהו בְּנֵר שׁמִינון 34. 20, et de la tribu des enfants de Siméon ; רַאשָׁר חַפַּטוֹרז I Rois 8. 1, les chefs, les princes des tribus.

לְּמַלֵּן (de תְּשָׁה se pencher) adv. Audessous, en bas: תְּשָׁה לְּמִּק סְּרִּר בְּשָׁאוֹל בְּיִם בּא Prov. 15. 24, pour s'éloigner du scheol (qui est) en bas (dans l'abime); וְאַהָּה Deut. 28. 43, mais toi, tu descendras (décherras) toujours plus bas; תְּאָה Deut. 28. 13, tu ne seras pas au-dessous des autres;

(l'ame des bêtes) descend en bas, dans la terre; descend en bas, dans la terre; descend en bas, dans la terre; למבור לפני וליב בי ול בי ו

קיקיר (rac. יְּהָידְ, part. du Hoph.). Deni de justice , violence : יְּתְיִּטִּר מָלְאָּת מְשָׁת Ez. 9. 9, et la ville est pleine d'injustice, de violence.

י(מַדָּר . א) מִּשְּׁהָר.).

קשות בשוח בישרו : Is. 8, l'étendue de ses ailes.

קּמְנֶה m. (rac. מְּמָהָ). Ce qui est filé: בְּבְרֵאּ בַּמְהָהְוּ בַּבְּרָאּ בַּמְהָּוּ Exod. 35. 25, elles offrirent ce qu'elles avaient filé.

קייל m. Barre. Ex. unique: גְּרָפֶּיר אָרָשָׁר Job 40. 18, ses os sont comme des barres de fer.

che) des trésors cachés; בייְהֶסְהְי יַיְסְהָיהִי Is. 45. 3, et des richesses secrètes; יְיִבְּיִבְּי Gen. 43. 23, un trésor.

אַשְׁנֵי m. (rac. אַשֵּי). Action de planter, plantation: לְמַשְּׁנֵי Mich. 1. 6, en un lieu planté de vignes; בַּרָּב Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation (planté par moi).

בְּישָׁרִים, et רוֹשִׁים, f. pl. (rac. בְּישֵׁרִים, Mets délicats, exquis: בְיַשֵּׁרִים, Mets délicats, exquis: בְישַׁרִים, Gen. 27. 4, et apprête-moi un mets délicieux, d'un goût délicat; אַל־הְּרִישָּׁי לְּמַּרְיַשָּׁיוֹלְיִים, Prov. 23. 3, ne désire point de ses mets délicats.

הוספיים f. (rac. השַבֶּים). Manteau, robe ample: אָבְירַיבְּבִּיקְהְ Ruth 3. 15, le manteau que tu as sur toi; הוחשְּבְיּאַהַן Is. 3. 22, et les robes amples des femmes (selon d'autres : les tabliers, ou les gants, v. השַבָּים).

Niph. Étre arrosé : הָלְקָת אַחַת תְּבָּטֵר Amos 4. 7, un champ sera arrosé par la pluie.

קּטֶר m. La pluie: מְמֵר זְרְבָּקּה Is. 30. 23, la pluie qui est nécessaire pour tes grains; une fois plur.: יְנָשָׁם מְּרָבְּיה נְּאָד בְּעָּרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בּעָרָם בּעְרָם בּעָרָם בּעְרָם בּעָרָם בּעְרָם בּעְרָם בּעְרָם בּעְרָם בּעְרָם בּעְרָם בּעְרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּעָרָם בְּערָם בְּעִרְם בְּעָרָם בְּעְרָבְּים בְּערָבְיה בְּעָרָם בְּערָבְיה בּעְרָבְיה בּעְרָבְיה בּערָבְיה בּערְבָּבְיה בּערְבְּיה בּערְבִים בְּערָבְיה בְּערָבְיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבְּיה בּערְבִיה בּערְבִּיה בּערָבְיה בּערְבְיה בּערְבְיה בּערְבְּיה בּערְבִיה בּערְבְיה בּערְבִיה בּערְבִיה בּערָבְיה בּערְבִיה בּערְבְיה בּערְבִיה בּערָבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּערָבְיה בּיבְיה בּערָבְיה בּיבְיה בּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה

ַ מַשָּׁרָא (ע. מַשָּׁרָא). מַשָּׁבָּרָא

קטְרֵי n. pr. Matred, fille de Mezahab, Gen. 36. 39.

סְּנֶרָה et אֶלֶטְרָ f. (rac. ינֶתֵּר). 1º Lieu où l'on garde, la prison : בְּיִבֶּר תַּשְּׁמֶּרָת Jér. 38. 13, dans la cour, ou le vestibule, de la prison. — 2° Le but auquel on vise, tire: אָבְשָּרָה ְלָבְּעָרָה I Sam. 20. 20, comme si je tirais à un but מַדְּשֶּׁרָא; Lament. 3.12, (il m'a placé) comme le but pour ses flèches.

ገውን n. pr. La famille de Matri, de la tribu de Benjamin, d'où sortit le roi Saul, I Sam. 10. 21.

מים m., seulem. au plur. פיים (const. בי, avec suff. מֵימֵיך, מָימֵים). Eau. Les adj. qui l'accompagnent, toujours au plur .: באר מים חיים Gen. 26. 19, une source d'eau vive ; מְצֵּר הַעְּבֶּרִם Nomb. 5. 19, (tu seras épargnée) par ces eaux amères; ימשני משנים רבים Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux; mais le verbe, tantôt au sing., tantôt au plur.: בין הענים Gen. 8. 3, les eaux se retirerent, et יַנל־מֵיִם מְדֵּלֹיָר Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux ; מַר נְדָּח לֹאֹר זרָק עַלֵּיד 19. 13, l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui. Avec des n. pr. signifie source, ruisseau, lac, etc.: בר מְנְהוֹ Jug. 5. 19, les eaux de Megeddo (le torrent Cison); מֵר מֵרוֹם Jos. 11. 5, les eaux de Merom (un lac); בַּיבֵי מצרים Exod. 7. 19, les eaux d'Egypte (à savoir : les fleuves, ruisseaux, etc.); שַּרראַש Jér. 8. 14, les eaux, le suc du poison, ou mélées de poison (v. ראש); ו פּימֵי רַגְלֵיחָם Is. 36. 12, (keri) leururine; au fig.: יְמָאָר יְדוּרְדוּן הָאָאוּ Is. 48. 1, et qui sont sortis de la source de Juda, c.-a-d. ses descendants; סְבּניִר בָּבֶּיִם בייום Ps. 88. 18, ils m'ont environne tout le jour comme les eaux, c.-à-d. de toutes parts; באוי מַרָם מַר־נַמָּשׁׁ 69. 2, les eaux sont venues jusqu'à ma vie, ma vie est en grand danger; נַיִּדָר לְפָיָם Jos. 7. 5, (le cœur du peuple) devint comme de l'eau, ils perdirent tout courage. — Dans les n. pr.: מֵר וָדָב Gen. 36. 39, (éclat d'or) Matred, fille de Mezahab; selon d'autres: fille d'un fondeur d'or; מר דיירקון Jos. 19. 46, (les eaux jaunes) n. pr. d'une ville de Dan; מֵר נְמְהוֹדֵו Jos. 15. 9, la fontaine Nephthoha (de l'ouverture) dans le pays de Juda.

"pron. interrog. Qui? (des personnes; v. ביי quoi? des choses): יים חַאָּרשׁ חַלָּח Gen. 24. 65, qui est cet homme? fem. Ruth 3. 9, qui estu ? *plur*. מִי־אֵלָּח לַּךְ Gen. 33. 5, qui sont ceux-là qui sont avec toi? ou sontils a toi? מָד נְמָד מַחוֹלְכָּדם Exod. 10.8, (qui et qui) qui sont ceux qui doivent partir; מִי לָהְ כַּל־תַּשַּׁתֵינֵה חָיָּה Gen. 33. 8, qui sont ceux qui forment cette troupe? ou : à qui (envoies-tu) cette troupe? לבי שׁבְּרַעָּלֵךְ וּמִי־שְׁבֶּם Jug. 9. 28, qui est Abimelech, et qui sont les gens de Si-מריפשע יבקב — ומי במות ידוונת ! chem Mich. 1. 5, qui est (l'auteur, l'instigateur) des péchés de Jacob — qui est (l'auteur) des hauts lieux de Juda? une exception est : מָר שְׁמֵּף (pour מָר pour מָר Jug. 13. 17, quel est ton nom? au génit: ברדיסי אַתְּד Gen. 24. 23, de qui es-tu la וווף ! I Sam. 12. 3, de אַר־שׁוֹר מָר לַקַּדְוּחָר qui ai-je pris le bœuf? dat.: למי Gen. 32. 18, a qui ; בְּיֵשִׁלְמָד Jon. 1. 7, a cause de qui ? acc.: וְאֵח־מִי עֲשֵׁקְחָר I Sam. 12. 3, et qui est-ce que j'ai opprime, ou: trompe? énergiquement: כָּי רוּא, כִּי דַּוּא, et פר הוא מין qui est celui qui?

Souvent on emploie or qui? pour exprimer une negation : פַּר רָאַפִילָ לְשִׁפְעָחַנּי Is. 53. 1, qui a cru à notre nouvelle? (personne n'a cru); בִּי־רּאַמֵּר אֲלֵיד Job 9. 12, qui pourra lui dire? מִי־רוֹרֶעֵע Ps. 90. 11, qui connatt? (personne ne connatt).—Il exprime un souhait: יִשְׁמֵנִי שׁמַט בָּאָרֶץ II Sam. 15. 4, qui m'établira juge sur la terre? מִר־יָתֶּן־לִר אבר ביינית Ps. 55. 7, qui me donnera des ailes comme à la colombe? (que n'ai-je des ailes?); de là l'expression מר רְהֵוּן plut à Dieu que (v. נָרֵוּן). Pron. indef. Quiconque : מִרבַבֵּל דְּבָרִים Exod. 24. 14, quiconque aura une affaire, un procès ; מִי־יָרֵא וְחֶרֵד Jug. 7. 3, (que) quiconque craint et manque de cœur; בי יקום יצקב Amos 7. 2, 5, qui pourra rétablir Jacob (pour בְּקִים), ou : qui, (étant faible comme) Jacob, pourra subsister? d'autres traduisent : comment Jacob subsistera-t-il? מָר אַנַדְפָן:

Is. 51. 19, (pour pan) avec qui puis-je te consoler? (qui aurait eu un sort comme le tien?); d'autres traduisent comment puis-je te consoler?

תְּיִרְבָּא n. pr. Medaba, ville de la tribu de Ruben, Jos. 13. 16; appartenant plus tard a Moab, Is. 15. 2.

מידָר n. pr. Medad, un prophète, Nomb. 11. 26.

(מּבּבּינו (ג. מִבְּאַ).

לֵיכְאֵל (qni est comme Dieu) n. pr. 1° Un des archanges, Michael, Dan, 12. 1. — 2° Michael, pere d'Amri, I Chr. 27. 18.—3° Michael, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et de plusieurs autres: Nomb. 13. 13, Chr., Esdr.

קיכָה n. pr. 1° Michée, le prophète, Mich. 1.1, Jér. 26. 18; מִיבָּיה (cheth.):
— II Chr. 34. 20, מִיבָּיה II Rois 22. 12.

ליְכְּיִם (qui comme Dieu?) n. pr. 1° Les mêmes que מְּבֶּים 1° et 2°. — 2° Michaia, fils de Sacur, Néh. 12. 35 (מִבֶּיבָּא 11. 17, 22). — 3° Michaia, prêtre, Néh. 12. 41.

תְּלְיָהֶל Même signif., n. pr. 1° Michaïahu, a la cour du roi Josaphat, II Chr. 17. 7. — 2° Michaïahu; fille d'Uriel, mère du roi Abia, II Chr. 13. 2; la même est appelée Maacha, fille d'Absalom, I Rois 15. 2.

לְיְרָהְיּה Même signif., n. pr. 1° Michaihou, auteur d'une idole, que les enfants de Dan lui enlevèrent (v. Jug., ch. 17 et 18; ch. 17, vers. 5, 9, ייָביי).—
2° Michaiou, fils de Jemla, prophète, I Rois 22. 8. — 3° Michaiou, fils de Gemaria, Jér. 36. 11.

מִיבָל m. (rac. יָבל ou לָיבל). Ex. unique:

מיכל תְשְּיִם II Sam. 17. 20, le réservoir, la nappe d'eau; selon d'autres : le ruisseau ou la rivière.

קיבְל n. pr. Michal, fille de Saul, femme de David, I Sam. 19. 11.

יילה f. (rac. מאל). La circoncision: מאל alliance de la circoncision, nom qu'on donne à cette cérémonie (v. Gen. chap. 17).

מים Eau (v. מַרָּים).

רְיָּכְיִי et מְנְיָטִי n. pr. 1° Mijamin, chef, pretre, I Chr. 24. 9. — 2° Esdr. 10. 25, Néh. 12. 17.

לְּטֵּח פְּרִי לְמִדּעֹ : m. Genre, espèce : שְׁמֵּח פְּרִי לְמִדעֹ Gen. 1. 11, (l'arbre) qui porte des fruits selon son espèce ; לְמִדְּעָח חִוּיְתוֹ 1. 21, selon leurs espèces; לְמִדְּעָח הִדְּעָחָם Ez. 47. 10, il y aura des poissons de toute espèce.

לינקת f. Nourrice (v. מֵינְקָת).

ביסף Allée couverte (cheth., v. מיסף).

העשים et אבי (beauté) n. pr. d'une ville de la tribu de Ruben, cédée aux Lévites, Mephaath, Jos. 13. 18, I Chr. 6. 64.

ארים m. Action de presser, pression: בּיִרְ מִּילְ Prov. 30. 33, la pression du lait (battrel la crème); הְּבִּירְ אַּמָּיִם, même vers., et la pression du nez; même vers., et la pression des narines, mouvement de colere, la colère même; selon d'autres: מִירָ וֹיִבְּיִר וֹיִבְּיִי וֹיִבְּיִי וֹיִבְּיִי וֹיִבְּיִי וֹיִבְּיִי וֹיִבְּיִי וֹיִבְּיִי מִּיִּבְּיִי מִּיִּבְּיִ מִּיִּ מַּבְּיִּ מַּבְּיִ מַ וֹיִבְּיִבְּעִי מֵּבְיִי מִּבְּיִבְּיִ מַבְּיִבְּיִי מִּבְּיִבְּיִּ מַבְּיִבְּיִי מִּבְּיִבְּיִי מִּבְּיִבְּיִי מִּבְּיִבְּיִי מִּבְּיִבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִבְּיִי מִבְּיִי מִינִי מִינִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִּבְּיִי מִבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִי מִבְּיִי מִּבְּיִי מִי מִבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִּבְיי מִבְּיִי מְבְּיִי מְבְּייִי מְבְּיִי מְבְּיי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְייִּים מְּבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִים מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְייִי מְבְייִי מְבְּיִי מְבְּיִים מְבְּיִייְיִּיְיִי מְבְּיִים מְּבְּיִים מְבְייִים מְבְּיִים מְבִּייִים מְבְייִים מְבְּיִים מְּבְּייִים מְבְּייִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּייִים מְבְּייִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְייִים מְבְּיִּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִּיְיְיְיְיְיְיְיְיְיְיְיִים מְבְּיִּים מְבְּיִּיְים מְבְּיבְּים מְיבְּיים מְיבְּיִים מְיבְּיים מְבְּיים מְבְּיים מְבְּיבְּיים מְבְּיים מְיבְּייבְּיים מְבְּיים מְבְּיים מְיבְּיים מְבְּיים מְבְּיב

מישא n. pr. m. I Chr. 8. 9.

ת (qui est, ce que Dieu est)
n. pr. 1° Misael, fils d'Uziel, 6. 22.
2° Misael, un des collègues de Daniel, qui reçut le nom de קשלים, Dan.
1. 6, 7. — 3° Néh. 8. 4.

קישור (יובר. ישור). 1° Pays uni, plaine: יוְשָׁרְבּ לְמִישׁוּר Is. 40. 5, le chemin tortu, inégal, sera une plaine; יוּשְּׁרֶר בְּיִבְּיִר בְּאָבֶרְ בִּישׁוּר Ps. 143. 10, (ton esprit) me conduira dans une terre unie; avec l'art., spéc.: une plaine près de Medba, appartenant à la tribu de Ruben; Jos.

13. 9, et toute la plaine de Medba jusqu'à Dibon. — 2º Droiture, justice : אינים ביים Ps. 45. 7, un sceptre de justice : שַׁבָּט מִישׁיּה לְצַבְּיִר אָרֶץ Is. 11. 4, il prononcera (le jugement) avec justice, équité, en faveur des humbles, des opprimés sur la terre; בּיִשְׁיִם Ps. 67. 8, adv., car tu jugeras les peuples équitablement, ou pour avec équité, dans l'équité.

בישׁך chald. n. pr. Mesach, nom donné à Misael, collègue de Daniel, Dan. 1. 6.

שׁלִישׁ (salut) n. pr. Mesa, roi de Moab, II Rois 3. 4.

עישט (salut) n. pr. Mesa, fils de Chaleb, I Chr. 2. 42.

תושר ה. Seulem. au *plur*. בישׁר, (rac. רַשֵּׁיר). Rectitude, droiture, sincérité, justice: אֹרַח לַצַּוִּדִּים מֵישַׁרִים Is. 26.7, le sentier du juste est un chemin droit, ou lui est aplani par Dieu ; יַרִתַּקַלָּהָ בָּמֵּישָׁרָים Prov. 23. 31, (le vin) lorsqu'il entre, glisse, droitement, agreablement; selon d'autres : le vin entre, tu le bois comme s'il était inoffensif; דוֹלַךְ לִרוֹדִי לְמֵישָׁוִים Cant. 7. 10, (ce vin) va, glisse, a mon bien-aimé, droitement, agréablement; מישַׁרִים אַחַבוּהְ Cant. 1. 4, (tes caresses sont meilleures que le vin) elles (les jeunes filles) t'aiment plus que le vin qui glisse doucement (le ק de בייָרוּ, se rapporte aussi מַשָּׁרִים ; selon d'autres : on t'aime avec sincérité; d'autres traduisent, comme יַשְׁרֵים: les hommes droits, les hommes de cœur, t'aiment; אַחַח פוֹנַנָּחַ פֵּדְשַׁרִים Ps. 99. 4, tu as établi la droiture; וּמִּמְתַּח שִׁמָּתַר מֵרשַׁרִים Prov. 8. 6, mes lèvres s'ouvrent (pour enseigner) la justice, les choses justes; יַדִין לָאָמִים בְּמֵישָׁוִים Ps. 9. 9, il juge les peuples avec justice; לַצְשׁוֹת מֵישָׁרִים Dan. 11. 6, pour faire la paix, l'amitié, ensemble.

ליקה f. (rac. ממר). La mort : מִיתָה וֹ מִירָים la mort par la main du ciel (de Dieu).

תיקר m. (rac. יָחֵר, usité seulem. au

plur.). Cordes: מַיְּיִבְּיִים Nomb. 3. 37, et leurs cordes (pour attacher les colonnes du tabernacle); יְּבָלְיַיִיִּיִי נְּבָּלְיַ יִּבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּלִּיבְיִי וּ Jér. 10. 20, tous mes cordages (les cordages qui tenaient ma tente) sont rompus; de l'arc: בְּיִיִיבִּי בְּיִבְּיִבְּיִ בְּלִיבְיִי Ps. 21. 13, avec les cordes (de ton arc) tu vises à leur face.

בּאָבְי et אַבְּי. m. (rac. בּאָבַ, plur. מַבְּאַבִּים et תַּבְּאַבִי.). Douleur, souffrance, chagrin: בּאַבְּאָבְיבּי Douleur, souffrance, chagrin: בּאַבְּאָבְיבּי Douleur, Job 33. 19, et il est châtié par la douleur (qu'il souffre) dans son lit; יבְּאָבִי בְּאַבְּאָר לַבְּאַר בְּאַבְּאַר בּאַבּי בּאַבּי בּאַבּי בּאַב בּ

ייר part. Hiph. (v. à מַלְבָּיר).

תְבְּבְּאָ n. pr. Machbena, fils de Seva, ou Machbena, ville fondée par Seva, I Chr. 2. 49.

'1279 n. pr. Machbannaï, un des commandants de l'armée de David, I Chr. 12. 13.

קְּלֶּהֶר (rac. מְּבֶר). Grille: יַּבְּקְּרָּהְ רְּבָּשְׁרִּהָ בּצֹּר Exod. 27. 4, tu feras autour (de l'autel) une grille; const. יְאָרִיקְּבָּר הַיִּדְּיִרָּהְ 35. 16, et la grille d'airain.

יניפַה (rac. נְּפָבֶר). Couverture: וַיִּפְּהָּ וֹ הַשְּׁרְבֶּר II Rois 8. 16, il prit une couverture (ע. קְּבָּרי).

אַכָּה (rac. רבָּיָ, const. ray, avec suff. יבְּיִה pl. ray, deux fois יבּיה). 1° Coup, plaie: הַּבָּיר deux fois יבּיה). 1° Coup, plaie: הַבָּיר שָׁבִּיר וֹח הַבְּיר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בַּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְיר בְּיר בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְ

6. 19, de ce que Dieu a frappé le peuple d'une si grande plaie (en avait fait mourir un si grand nombre). — non a roin II Chr. 2. 9, du froment battu, ou pour nigro, du froment pour nourriture (a tes gens), v. nigro.

אַ פְּבֹנְיתִי : שְּבֹוֹנְהִי : Même signif. que : מְבֹנְיתִי : בְּבֹּנִיתְי : בְּבֹּנִיתְי : Esdr. 3. 3, ils érigèrent l'autel sur la place qu'il occupait autrefois (v. 2. 68), ou : ils le posèrent sur ses bases; רַבְּּבְּיִנִיתִי בְּשָׁרִ וֹ Rois 7. 27, il fit dix bases, socles ; une fois : בּּבְּיִבְיִרִ Zach. 5. 11, sur sa base.

קרוֹרָה et תכליךה (rac. אם). Naissance, origine: אָרָץ מְכּרְיָהוּ Ez. 29. 14, la terre de leur origine, ou : qui avait été leur demeure (עוד גווי); ביריביון וילייביון בעליביון בעליביין בעליביון בעליביין בעליביון בעליביין בעליי

קְּרֶיר n. pr. 1° Machir, fils de Manassé, Gen. 50. 23; n. patron., סְּבִיר, Nomb. 26. 29. — 2° Machir, fils d'Amiel, II Sam. 9. 5.

קימט (ע. איים) Être humilié ou affaibli: בְּיִמְטֵּי בְּצֵּיוְם Ps. 106. 43, ils furent humiliés, ou ils périrent, à cause de leurs péchés.

Niph. S'affaisser : אָבַצּלְהַיִם יִצַּהְ תַּבְּּקֶרָת

Eccl. 10. 18, par la paresse (ou par des mains paresseuses) la charpente s'affaisse, s'écroule.

Hoph. une fois : אַרְּאָכּי Job 24. 24, (pour שְׁבָּי) ils sont humiliés, ou ils périssent.

1 לְּכְלָהְ (פּנְאָ rac. אַלָּאָ). Ce qui renferme, parc, bergerie: אָנֵר הִשְּׁבְלָּה lab. 3. 17, les brebis sont enlevées des bergeries; plur.: אָנֹר הַשְּׁבְּיִה בָּאַרְ Ps. 78. 70, il a tiré (David) des parcs de brebis (qu'il gardait).

II לְּכְלָה f. (rac. מָּלָּה). Totalité ou perfection: אָהָ מְּכְלֹה מָּלָה (pl.) II Chr. 4. 21, cela (était) en totalité (entièrement) d'or, ou: de l'or le plus (parfait) pur.

קרלול m. (rac. לְבְּשֵׁר מִכְלוֹל Ez. 23. 12, 38. 4, qui portaient des habits de toutes couleurs, ou qui étaient vêtus à la perfection, parfaitement bien.

קבְלָל m. (rac. בְּבָּלָל.). Perfection: מְבָּלֶל Ps. 50. 2, de Sion (qui est) la perfection de la beauté.

marchandises : חַמָּה וֹרְבָּלְיִה marchandises בְּמָה וֹרְבָּלִיה Ez. 27. 24, ils sont tes marchands (qui te vendent) les marchandises les plus belles, les plus élégantes.

תְּבֶּבְלָּח (rac. בְּשִבְּלָּח pour מְבַבְּלָּח). Nourriture, entretien: מַבְּלָּח לְבָרִחוֹ I Rois 5. 25, (du froment) pour l'entretien de sa maison (des gens de sa maison) (contracté en מַבְּח II Chr. 2. 9, v. מְבָּרָח).

תְּכְּמָבְּי m. pl. (rac. תְּבְּטָבְּי חַוּאָכָּה m. pl. (rac. דְיַשָּׁבָּטְ Dan. 11. 43, sur des trésors d'or et d'argent.

בּבְיִים (endroit caché) n. pr. Machmas, ville appartenant à Benjamin, Esdr. 2. 27 (שַּבְיִם I Sam. 13. 2, שַבְיַם Néh. 11. 31).

איזיא מְּבְטֶּר . Rets: מָּמֵר). Rets: שְׁדוֹא מִּבְטֶר Is. 51. 20, comme un bœuf sauvage (pris dans) des rets.

יְּפְלֹּהְ רְמֵּכְטֹרָיז ? Rets, filet תְּכְּטְרָיז ? Ps. 141. 10, que les méchants tombent dans leurs propres filets.

אַרְמֵּדְת f. Même signif.: מְּרְמֵּדְת Is. 19. 8, et ceux qui étendent le filet (les pécheurs).

וְבַּאַכְמֵּדְשׁ הְּמִרְמֵּרְתּוֹ . Même sign.: יְבַאַרְמֵּדְּעּ Hab. 1. 15, il l'a amassé dans son rets (v. vers. 16).

יילבְטָשׁ n. pr. (ע. סְּבְּטָשׁ). מֹלְנָשׁשׁ

תְּמְטְחָ n. pr. Mechmethath, ville entre Ephraim et Manassé, Jos. 16. 6, 17. 7.

תְּכְנַרְבֵי n. pr. m. Esdr. 10. 40.

קבְּנָה (v. מְכּינָה) n. pr. Mechonah, ville de Juda, Neh. 11. 28.

תְּלְנְחֵי, m. duel (rac. מָּנֵס). Ce qui enveloppe, cache, culottes que portaient les prêtres: מְכְּנְסֵי בָּדּר Exod. 28. 42, et יְּבְּיִסְי מְשִׁתְּים Ez. 44. 18, des culottes ou des caleçons de lin.

ת. (rac. פָּסָס). Nombre, part, impôt, tribut: תַּבְּמָתְּמְכָּסְלַּתְּ Nomb. 31. 28, tu sépareras, prélèveras, une part, un impôt, pour Dieu (un sur cinq cents); יבָּבְּסָם לַּתְּי 31. 39, et l'impôt, la part, qui fut réservée à Dieu.

רְּבְּכִית הַבְּיִבְיּה (rac. בְּבָּיִם,). 1° Nombre: הְּבְּיבְיִּה בְּבִית בְּבִּיבְיּה בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְבִית בּבִית בּבִית בּבִית בּבִית בּבִית בּבִית בְבִית הַבְּבִית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִית הַבְּבִּית הַבְּבִית הַבְּבִית הַבְּבִית הַבְּבִית הַבְּבִּית הַבְּבּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבְּבְית הַבְּבְבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבְּית הַבְּבְּית הַבְּבְּית הַבְּבְבִּית הַבְּבְבִּית הַבְּבְבּית הַבְּבְבִּית הַבְּבְבִּית הַבְּבְבְית הַבְּבְבְית הַבְּבְבְבִּבְית הַבְּבְבְית הַבְבּית הַבְּבְבְּבְבְבּית הַבְבּבּית הַבְּבְּבְבְבּית הַבְּבּבְבּית הַבְבּבּית הַבּבּית הַבּבּית הַבּבּית הַבּבּית הַבְּבּבּית הַבּבּית הַבְּבּבּית הַבְּבּית הַבּבּית הַבְּבּית הַבְּבּית הַבּבּית הַבְבּית הַבְּבּית הַבּבּית הַבְּבּית הַבְּבּית הַבְּבּית הְבּבּית הְבּבּית הְבּבּית הּבּבּית הּבּבּית הבּבּית הבּבּית הבּבּבּית הּבּבּית הּבּבּית הּבּ

קרֶּהָה m. (rac. תְּבֶּהָה). Couverture, toit: אָהָל בְּהָהְי מִּכְּטָח לָאֹתָל Exod. 26.14, tu feras une couverture pour le tabernacle; מִּבְטַח עוֹרֹח 39.34, une couverture de peaux; הַבְּחַח תַּבְּחָה Gen. 8.13, le toit de l'arche.

בּתְבִּיבְה m. (part. Pi. de תְּבָּיבְה couvre, couverture, vêtement: מְבְּבָיבְה Is. 14. 11, des vers seront ta couverture; בְּתִבְּיבָה בָּתִי בְּתִבְּיבָה 23. 18, et pour un vêtement précieux, magnifique; בְּתַבְּיבָה Exod. 29. 22), la graisse qui couvre les entrailles.

תְבְּפֵּלְה n. pr. d'une place, Machpela, בְּלְבּוּלְה 23. 17, où était מָלְפּלָה.

9, la caverne double (de مُومِدُ), ou : tombeau double, parce que les patriarches et leurs femmes y ont été enterrés.

Niph. Étre vendu, se vendre: לְּצֶבֶּר Ps. 105. 17, Joseph qui fut vendu pour être esclave; בְּעִינֹתִיבָם נְתְּפָּרָתְּם Is. 50. 1, à cause de vos péchés vous avez été vendus (livrés à l'ennemi); Lév. 25. 39, et (si ton frère) se vend à toi.

Hithph. comme Niph.: של בּוְרְתְּמַלְרָהְ Deut. 28. 68, vous serez vendus (ou: vous vous vendrez) là à vos ennemis; מע הַבֵּע וֹרְבַע IRois 21. 20, parce que tu t'es vendu pour faire le mal (que tu t'es livré, adonné, au mal).

ת (rac. יפְבּר). 1° Une chose a vendre: אפֿר Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre. — 2° Le prix de la vente: וְרָחֹלִן מִּפְנִינִים מְּכְרָה Nomb. 20. 19, je payerai leur prix; איניים מְכָּר Prov.31.10, et son prix est (plus élevé), est au-dessus des perles.

ת (נְבֵּר m. (rac. נְבֵּר). Une connaissance, un ami : אִישׁ מֵאֵז מַנָּרוֹ II Rois 12. 6, chacun de sa connaissance, de son ami; pl. בְּמָבִירָם 12. 8, vos amis.

וְמְכְּרָה מָלֵח: (rac. בְּּמָה). Puits: וְמְכָּרָה מָלַח Soph. 2. 9, et un (puits), une mine de sel.

קלֵר הָשָּׁה . Arme. Ex. unique: קּלֵר הָשָּׁה קבּרֹתִיקִם Gen. 49. 5, leurs épées sont les armes de la violence (rac. כנר); selon d'autres, pour בְּּמְבֵּרֹתֵיתִם : leurs armes ont exercé la violence dans leur pays (ע. דיים porigine), ou contre leurs alliés.

ְּמְלְּרֵי (qui vaut un prix) n. pr. m. I Chr. 9.8.

ימְבֶּרָתִי Hepher de Mecherath , I Chr. 11. 36.

לְבְשׁוֹל m. (rac. בָּשָׁל). Ce qui fait trebucher, tomber; piege, obstacle, chute, ruine: וְלָּמְנֵר עַנַּר לֹא חָהַן בְּכְשׁל Lév. 19. 14, et devant l'aveugle ne mets point de piége (une chose qui puisse le faire tomber); אָלְצַאָּר מְּרָשׁוֹל Is. 8. 14, (il sera) une pierre qui fait obstacle, ou qui fait tomber ; וַאֵּדְ לַמוֹ מָכְשׁוֹל Ps. 119. 165, et il ne leur arrive pas d'obstacle, de chute, ou de malheur: בינם Ez. 7. 19, ce qui les a fait tomber dans le péché, l'objet, la cause, de leur péché; וּלְמָכְשׁוֹל לֵב I Sam. 25. 31, et une souffrance du cœur, c.-à-d. des remords; plur.: הַאַרָּבָּשׁלָרִם Ez. 21. 20, et pour augmenter les chutes, les ruines.

קר (rac. בישלי). Chute, ruine: Is. 3. 6, et prends sous ta main, c.-â-d. préserve-nous de cette ruine; רְיַשָּׁבְשֵׁלְּהוֹ הַאָּדִי הָּנָהְ הַיִּשְׁכִּשֵּׁלָהוֹ הַאָּדִי הָרָשָׁכִים Soph. 1. 3, et les objets de scandale, les idoles des impies; selon d'autres: les malheurs (atteindront) les impies.

בּיְבִים m. (rac. בּיבָים). Écriture, lettre, cantique: אביים בּיבִים בּיבָים בּיבַים בּיבּים בּיבים בּיבים

רְלֹאָר הַ (rac. יוְישָׁי). Fragment: יְלֹאָר Is. 30. 14, on ne trouvera pas (un morceau) entre ses fragments, ou: au moment de sa fracture.

בּתְּבְּשִׁר m. Se trouve au commencement de plusieurs psaumes, v. Ps. 16. 56 à 60. Selon les uns, comme בַּחָבְּיָב cantique (v, בַּתְּבָּחָב). Selon les autres, de בַּתָּב un chant d'or, c.-à-d. ode excellente.

עלְהַשְׁשׁ m. (rac. בּיִבְשָׁי). Mortier : נַיבְּקָבּ Prov. 27. 22, dans un mortier; פּרָבָּק Dieu fendit le rocher en forme de mortier qui était près de Lehi; selon d'autres: Dieu ouvrit le creux, la cavité (dans laquelle étaient placées les dents) de la machoire (de l'âne); שַּבְיבַי יִשְּׁיבְיבִי Soph. 1. 11, les habitants du quartier nommé le Mortier, ou d'une vallée profonde (près de Jérusalem).

אַלְאַ (une fois avec suff. בְּלָאוֹ Esth. 7. 5, מַלְאַרָּדּ, une fois מָלֵרָדּ Job 32. 18, מלאים, une fois בל Ez. 28. 16, inf. בלאים et מלאית, fut. בְּכְלָאוּ (יְכְלָאוּ, 1º Transit. Remplir: וְמְלָאֵר אָח־דְעָבֵים Gen. 1. 22, et remplissez les eaux; וּכְבוֹר תַי מָלָא אָת־ pring Exod. 40. 34, et la gloire de l'Eternel remplissait le tabernacle; יוֹשָׁלְמִים Jér. 51. 11, remplissez les boucliers (de vos corps, c.-à-d. armezvous de vos boucliers), ou : préparez, assemblez, les boucliers; selon d'autres: remplissez vos carquois; קד־פֶּלָאוּ אָדּד האַרֶץ הַפָּס Ez. 8. 17, car ils ont rempli la terre de violence, d'iniquité; פָּלָאוּ ברבם — לבד Exod. 32. 29, remplissez votre main, c.-à-d. consacrez-la au service de Dieu, ou : remplissez-la d'offrandes (car par votre action vous vous êtes rendus dignes d'offrir à Dieu, d'être ses prêtres); אַטֶּר־כִּילָאוֹ לָבוֹ לַבְנִשׁוֹת כָּן Esth. 7. 5, celui que son cœur a rempli (d'audace), qui a osé faire cela ; יְדִירְ־דֵשֶׁעֹּ בלאח Job 36. 17, si tu as rempli (la mesure) des péchés de l'impie, si tu as péché comme lui, ou : tu as rempli, subi, le châtiment d'un impie.

2º Bien plus souvent intransitif. Etre, devenir plein, rempli, accompli: ספָר, וויין ווויין וויין וויין וויין וויין ווייין וויין ווויין ווייין וויין וויין וויין וויין וויין וויין

Gen. 28. 24, et lorsque le temps qu'elle devait accoucher fut arrivé; קָאֵא יָבֶיים Lament: 4. 18, nos jours se sont accomplis (notre fin est arrivée).

Pi. (κλρ, une fois κλη Jér. 51. 34, יַבֶּלָא , וּנְלָאוֹר et בְּלָאוֹר, וּנְלָאוּ , וְנוֹלָאוּ , בְּלָאוֹר , בְּלָאוֹר , בְּלָאוֹר , une fois מַלֵּים Job 8. 21). Emplir, remplir: אַר־יָדָם Exod. 28. 41, tu rempliras, consacreras, leur main, c.-à-d. tu les initieras aux fonctions de pretre (v. Kal); לְמַלְאוֹת יָדוֹ — לַיֵּד I Chr. 29. 5, de remplir sa main pour Dieu, de présenter des offrandes à Dieu; מַלָא שָׁבָעַ זאַז Gen. 29. 27, remplis cette semaine, passe-la entièrement, attends sa fin ; למלאות — שבעים שנה Dan. 9. 2. que soixante et dix ans s'accompliront, passeront (sur la désolation de Jérusalem); אָר־מְסְפַּר יָמֶרךּ אֲמַלֵּא Exod. 23. 26, je remplirai le nombre de tes jours; וַרַעַלְאוּם לַעֵּלַהְ I Sam. 18. 27, ils les donnèrent complétement, en nombre complet, au roi; וּמְלַארִד אַר־דְּבֶּרֵיך I Rois 1 . 14, je remplirai, suppléerai, tes paroles, je les appuierai; לְמַלָּא נַמְּשׁוֹ כִּר יִרְעַב Prov. 6. 30, pour satisfaire son désir, pour manger lorsqu'il est pressé par la faim; וּבְיֵדוֹ מְלֵא I Rois 8. 15, et (qui) par sa main, sa puissance, a rempli (sa promesse) ; קראוּ מַלְאוּ וְאִמְרוּ Jer. 4. 5, adverbialement, criez pleinement, fortement, à haute voix, et dites; selon d'autres : criez et assemblez (v. Kal. בּעמר מְלַארָר אַמְרָיָם ; Exemple: Jér.51.11); קשׁר מְלַארָר אַמְרָיָם Zach. 9. 13, j'ai préparé l'arc, je l'ai bandé, Ephraim (est cet arc), ou : j'ai rempli, armé, Ephraim de l'arc; בָּלָאוּ אַדֵרֵי בֵּי Nomb. 32. 12 (sous-entendu ו (לַלְבֵּה), ils ont suivi pleinement la voie de Dieu, ils ont fait sa volonté. — Enchasser : אָבֶן בּי מִלְאֵח בּוֹ בּעלַאַיז Exod. 28. 17, tu y enchâsseras une garniture de pierres. — Regorger, déborder: ורויא מְמַלָּא עַל־כַּל-גְּדוֹתְיוֹ I Chr. 12. 15, et (le Jourdain) débordait par toutes ses rives. — Avec un double accusatif: בים מלא אותם מקברילב Exod. 35. 35, il les a remplis d'un esprit de sagesse, d'art; suivi de בְּלֵא רָדוֹ בְּקַשָׁה : בְּ II Rois 9. 24, il remplit sa main de l'arc, c.-à-d. il le saisit vigoureusement.

Pou. part.: מַּמְלָּאִים תַּמְרָּאִים Cant. 5. 14, (des anneaux) garnis de pierres précieuses (où il y a des pierres enchâssées, v. מַרְּשִׁישׁ.

Hithph. Ex. unique: יַרֵּוֹד עָלֵּי יִרְזְטֵּלְּאוּן Job 16.10, ils s'assemblent tous contre moi, ou: ils sont rassasiés, réjouis, de mes peines, de mes malheurs (v. Kal. Exemple: Exod. 15. 9).

אָלְאָ chald. Remplir : בְּלְצֵּיִ בְּלִיצִּי Dan. 2. 35, et elle remplit toute la terre.

Ithp.: מְנְבּוֹרֶתְ מָשׁר 19, Ne-bucadnesar fut rempli de fureur, de colère.

לְלֵאָת m. מְלֵאָד f. adj. 1° Verbal. Remplissant: ושׁוּלֵיד מָלַאִים אַת־תַּדְיכַל Is. 6. 1, et le bas de ses vêtements remplissait le temple ; אַז־דָּוּאָרֶץ אַנִּי מֵלֵא Jer. 23. 24, je remplis le ciel et la terre. — 2º Plein: וּבָתִּים מְלַאִים מָל־טוּב Deut. 6.11, et des maisons pleines de toutes sortes de biens; בְּכָּטָת בְּלָא Gen. 23. 9, pour l'argent plein, c.-à-d. pour le prix que vaut (la caverne); כְּלָא רָבִים Jer. 6 11, plein de jours, l'homme qui est dans la dernière vieillesse; רוּהַ מָלַא Jér. 4. 12, un vent plein, fort; אַבֶּר מָלֵא Ps. 73, 10 (ajoutez סים ou קלג), l'eau pleine, pour: une coupe, un ruisseau plein d'eau, ou subst.: de l'eau en quantité.— Adverbial.: בַּרָאוּ אַחַרָיך ּפָלַא

Jér. 12. 6, ils ont crié après toi fortement, à haute voix; selon d'autres: ils ont crié rassemblement, ils ont assemblé, ameuté, le peuple contre toi (ע. אלַטְּ verbe Pi. Exemple: Jér. 4. 5); שֹׁבְי שׁבְּי Nah. 1. 10, (ils seront consumés) comme la paille sèche (אלַטָּ) complétement, eux tous; selon d'autres: אלָטָּ adj., de שׁבַ comme la paille sèche et mure, c.-à-d. fanée (ע. אלַטְ Niph. Exemple Job 15. 32); f. const. דאלָטִי Is.1.21, (la ville) pleine d'équité.

עלוא et קלוא (une fois מלו Ez.41.8) m. 1º Plénitude, quantité: מלא רעונים Gen. 48. 19, une quantité de nations; יפלא רינים Is. 31. 4, une troupe de bergers. — 2º Ce qui remplit: מַלֹא כָהַ־בָּק I Rois 17. 12, autant de farine qu'on peut en tenir dans le creux de la main; יִּמְּנֵים Eccl. 4. 6, que plein les deux mains; מְלוֹא חֲשַׁמֵּל מָיִם Jug. 6. 38, un vase plein d'eau; עיר ומלאה Amos 6. 8, la ville et ceux qui la remplissent, les habitants; מָלֹא כָל־ יָואָרֶץ מְבוֹדוֹ Is. 6. 3, exact. ce qui remplit toute la terre est sa gloire, ou : toute la terre est remplie de sa gloire; דַּיִּפוֹל מָלאַ־קוֹמָחוֹי אַרְצָּדו I Sam. 28. 20, il tomba à terre plein sa hauteur, c.-à-d. tout de son long; וּמְלֹא תַּחֲבָל II Sam. 8. 2, et une corde pleine, c.-à-d. toute la longueur d'une corde.

קלאָד f. (v. מֶלֵא Pi., enchasser). Enchassure: אָבֶּן Exod. 28. 17, une enchassure, une garniture de pierres; plur.: בְּיִלְּיִאֹדְהַ 28. 20, aux endroits où les pierres sont enchassées.

תְּלְאִים m. pl. (de מָלֵא consacrer, initier). 1° Inauguration, consécration: בְּי נְּלָאִיבֶּם Lév. 8. 33, les jours de votre consécration; אֵדְל נְּלָאִים הַא Exod. 29. 22, c'est un bélier de consécration (sacrifié à l'occasion de la consécration des prêtres).—2° Enchâssure(v. מְּלָאִים בְּלָאִים Exod. 25. 7, et des pierres pour être enchâssées.

י פַלְאַך ou (rac. פַלְאַך , const. יַּמַלְאָהְ נָא אָל־אִיּוֹב : 1º Messager. בְּיִלְאָהְ נָא אָל־אִיּוֹב Job 1. 14, et un messager vint chez Job; וַיִּשְׁלָח שָׁאוּל מַלָּאַכִּים אַל־יִשָּׁי I Sam. 16. 19, Saul envoya des messagers à Isaie. — 2º Messager de Dieu, ange: יונה אַנֹכִי שׁלַהַ מַלְאַךְ לְּשָּנְיף Exod. 23. 20, je vais envoyer un ange devant toi; קלאַה מַלִּאַה Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme; פַּלָאַהְ יַיַ Gen. 16.7, l'ange de l'Éternel; aussi prophète : תַּנָּי מַלָּאַק הַ Agg. 1. 13, Aggée, l'envoyé, le prophète, de l'Eternel : יַיִּשְׁלָח מַלְאָך וַיֹּצְאֵט מְפְּצְרָיִם Nomb. 20. 16, il a envoyé un ange, ou: un prophète, Moïse, et il nous a fait sortir de l'Egypte ; du prêtre : פָּר מֵּלְאַהְ רֵיַ־בָּבָאוֹת תוּא Mal. 2. 7, car (le prêtre) est l'ange de l'Eternel Zebaoth; וְחֵרֵשׁ מְּבֵּלְאָבִר אָשְׁלָח Is. 42.19, (qui est) sourd, (sinon) mon messager que j'envoie (le prophète, ou tout Israel, l'envoyé de Dieu pour les autres nations).

מְלָאּלָה f. (const. מְלָאּלָה, avec suff. קלאכות, pl. const. מַלאָכוּת). 1° Mission, affaire, travail, ouvrage: לארתַעַטַּוּרו כָּל־ בלאבה Exod. 20. 10, tu ne feras aucun ouvrage; מַלָאכָה חַרָשׁ וְחַשָׁב 35. 35, travail de l'ouvrier (fabricant) et de l'artiste; מְלַאבֶרו עוֹר Lév. 13. 48, un travail, quelque chose fait de peau ; בָּלָאבֶרו ו ביה־בי I Chr. 23. 4, les offices de la maison de Dieu ; אַטָּר כָּל־הַאָּכָה I Rois 5. 30, ceux qui surveillaient les travaux ; מרו־מלאכוקה Jon. 1.8, quelles sont tes affaires, quelle est ton occupation? יִכּשָׁר רָשְּׁלָאכָּח אֲשָׁר לַנַּנְּלָן Esth. 9. 3, ceux qui avaient des emplois, qui étaient au service du roi ; לָסַמַּר נָבל־מַלְאֲבוֹתָר Ps. 73. 28, pour raconter toutes tes œuvres (les œuvres, ou les manifestations, les missions de Dieu, v. מַּלָּאָן,).

2º Chose, bien, possession: בְּיִבְילָּאָבָיִדְ Exod. 22. 7, 10, à la chose, au bien, de son prochain; אַטָּרִילְּמָבִי בְּיִּבְּילִּאָבִין בְּיִבְּילִּאָבִין בְּיִבְּילִּאָבִין בּיִבּין בּרָאָבָּין בּיִבְּילִּאָבִין בּרָאָבָּין בּיִבּין בּרָאָבָּין בּרַאַם. 33. 14, (selon la marche) du bien, c.-à-d. du troupeau qui est devant moi; בּיְבִיבִּין בִּיבְּיִר בִינִין Exod. 36. 6, les choses qu'on avait faites, ou : les dons qu'on avait apportés, étaient suffisants pour eux (v. בְּלַבֵּין.

מלְאָכוּח: מֵלְאָכוּח: Mission: מֵלְאָכּוּח: Agg. 1. 13, (le prophète dit) par mission, sur l'ordre de l'Éternel (v. מָלָאָכָּח: Ex.: Ps. 73. 28).

מְלְאָכִי (envoyé, prophète) n. pr. Le prophète Malachi, Mai. 1. 1.

הלאָם ל. (rac. בּבְּשׁים). Abondance: מְלֵּבְיּתְּלְּאִר Cant. B. 12, (ses yeux sont comme les colombes qui) se tiennent dans un endroit d'abondance, ou: sur le bord d'un grand courant d'eau; selon les autres: (ses yeux sont) bien assis dans leurs cavités (v. בּבְּיִּבְּיִם enchâssure).

שַּלְבּוֹש m. (rac. לָבַשׁ, Habit, vête-ment: יְבָּרְ מֵלְבּוּשׁ Job 27. 16, (et s'il) prépare, amasse, des vêtements; יְבָלִי גַּלְּאָלְהִי Is. 63, 3, et j'ai taché tous mes habits.

לְבֵּכֶּת m. (rac. בְּבֶּבֶּי, v. בְּבֶּבֶּי Jér. 43.9, brique: בְּבֵּי בְּבְּיִ בְּיִבְּי Jér. 43.9, dans le four à brique qui est à la porte de la maison (de Pharaon); יְבִייִר אָבָּר Nah. 3. 14, rends fort, solide, le four à brique; selon d'autres: durcis l'argile, (fais-en) des briques, comme בְּבַבְּי.

קמלין אין מְלֵּכִי אָרָ, plur. בְּמִלִּין Parole, mot, discours, chose: מָּר אַרְיּיָבְיּין Parole, mot, discours, chose: מָּר אַרְיּיִבְיּין Ps. 139. 4, la parole n'est pas encore sur ma langue (et tu la sais déjà); בְּמִלְּיִדְ מִבְּלְיִבְּעִי מְבַּלְּ מִעַּיִּדְם 19. 5, et leurs paroles (vont, pénètrent) jusqu'à l'extrémité du monde; אַשְּׁמָב בְּמִלְיִן בְּלִּירִי Job 33. 8, et j'ai entendu prononcer des paroles; מַמִּרִי מַבְּר לַיִּדְט 38. 2, avec des discours sans intelligence; מַמִּרִי לַיִּדָּי לַיִּדָּי לַיִּדָּי לַיִּדָּי בַּיִּרָי בַּיִּרָּי בַּיִּרָי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָי בַּיִּרָי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרָּי בַּיִּרְי בַּיִּרָּי בַּיִּרְי בַּיִּרָּי בַּיִּי בַּיִּרָּי בַּיִּרְי בַּיִּרְי בַּיִּרָי בַּיִרְי בַּיִּרָּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּרְי בַּיִרְי בַּיִּרְי בַּיִּרְייִי בַּיִּרְי בַּיִּרָּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּיְי בַּיּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִיבְּיִי בַּיִּי בַּיִּייִי בַּיִּי בַּיִיים בּיִיי בַּיִּיי בַּיִייִי בַּיּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בַּיִּי בַּיִי בְּיִים בּייִי בּיִיי בּיִיי בּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בַּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בִּייִי בְּייִיי בְייִיי בְּיִיי בְייִיייִי בְּייִיי בְיּיִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְייִייִייי בְּייִייי בְּיייִי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִייִי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייִיי בְּיייִייי בְּייִיי בְּיייִיייי בְּייִיייי בְּייִיייי בְּיייי בְּיייִייי בְּייי בְּייי בְּיייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּיִיייִי בְּיייִייִיי בְּיִיי בְּיִייי בְּייִיי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייִיי בְּיִייי בְּיִייי

30. 9, je suis devenu pour eux une dérision, un objet de railleries; une dérision, un objet de railleries; 32. 11, jusqu'à ce que vous eussiez trouvé des paroles sages, raisonnables, ou : que vous eussiez approfondi les choses (v. קְּמָּלִה parole, chose).

הְיְּהָלָּהְי chald. f. Parole, chose: הְּיָלָּהְי Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses, mensongères; בּיֹרְ בְּיִבְּאָל 4. 28, la parole était encore dans la bouche du roi (le roi avait à peine achevé de parler); בּיְלָּהָא הֹוֹרֶ בְּיִרְ בִּיְרָיִאל 5. 15, l'explication des paroles (écrites sur la muraille); בּיִבְּיה בּיִרְיִה בְּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּיִּאַל 2. 15, Arioch fit connaître, raconta, l'affaire à Daniel.

יםלוא et מְלוֹא (v. מָלֹוּא).

(מלאים (ג. מלואים).

תְּלְישִׁים m. Herbe salée ou sauvage: אַלְּישִׁים עַּלְּיִים עַלְּיִים עַלִּייִם עַלִּיים אַלְּיִם בּרְישִׁים עַלִּים עַלְּים עַלְּים עַלְּים עַלְּים עַלְּים עַלְּים עַּעְלִים עַּעְלִים עַּעְלִים עַּעְלִים עַּעְלִים עַּעְלִים עַּעְּים עַּעְלִים עַּעְלִים עַּעְּים עַּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּים עַּיבּים עַבְּים עַּיבּים עבּים עבּיבּים עבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּים עבּיבּים עבּים עבּים עבּיבּים עבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים ע

קלוף (conseiller ou roi) n. pr. 1°I Chr. 6. 29. — 2° Malluch, prêtre, Néh. 10. 5, (12. 14, בליכי פנ keri בליכי). — 3° Esdr. 10. 29. — 4° Néh. 10. 28.

קלוכְה (une fois קּלְּכָּה, I Sam. 10. 25, rac. בְּיַבָּן. Règne, gouvernement, royaume: נַיִּפָּן בֵי אָד־חַשְּלוּכָּח II Sam.

16. 8, et Dieu a donné le royaume, ou le règne (a ton fils); אין דְּעַלְּיבֶּין דְעַלְּיבֶּין Ps. 22. 29, car à Dieu (appartient) le règne, la souveraineté; רְבָּיִלְיבָין בְּעַלְיבָין I Sam. 11. 14, et renouvelons-y le règne, c.-à-d. l'élection du roi; רְבָּיִלְיבְיוֹ I Rois 21. 7, maintenant tu exerces le gouvernement (ironiquem., c'est ainsi que tu règnes, gouvernes?); ביר בּיִּלְיבְין I Sam. 12. 26, la ville royale, la résidence; און בּיִבְּילִבְּין I Rois 1. 46, le trône du roi (royal); אוֹבְּילִי בְּיִבְּילִין Jér. 41. 1, de la race royale.

מלוּבִי n. pr. (v. מַלּוּבִי ?°).

ללוּהְה (Cabane où le gardien passe la nuit (יְנְילוּרָה): תְּבְּיִבְּיִהְיִה וְנִילְּהָה ls. 1.8, (Sion sera) comme une cabane de gardien dans un champ de concombres (après la récolte, lorsque le gardien n'y est plus); תְּבְּיִבְיִה הַיִּבְיִיה בַּיִּבְיִרָּה בַּיִּבְיִיה 24. 20, la terre chancellera, sera agitée, comme la cabane d'un gardien de vignes (qui est légèrement bâtie, ou : suspendue aux arbres pour y pouvoir mieux surveiller).

נְלֵּחְלּ Kal inusité. Niph. S'évanouir, disparaître : אָלְחִים מָּנְשֶׁן מִּלְּחָדּ Is. 51. 6, le ciel sera anéanti, disparaîtra, comme la fumée ; de la אָלָחִים (v. אַבְּיִם chald. et אַבְּיִם).

II 기구 (de nɔz) Saler : nɔznə nɔznə Lev. 2. 13, tu saleras, assaisonneras avec le sel (les sacrifices).

Pou. passif: nhọc Exod. 30. 35, (l'encens sera) salé, contiendra aussi du sel, ou: bien mêlé, les aromates qui le composent seront mêlés avec soin.

Hoph .: הַּתְּבֶּבֶת לֹא הַעָּבֶרָת Ez. 16. 4, (au

jour de ta naissance) tu n'as pas été frotté avec du sel, ou : baigné dans de l'eau salée.

ריקלא מְלְחָנָא בּבּלְתְּ chald. Saler, ou manger le sel:
אָבְּיִלְא מְלַחְנָא מְלַחְנָא מְלַחְנָא מְלַחְנָא מְלַחְנָא מְלַחְנָא מְלַחְנָא מְלַחְנָא מִלְחָנָא בּבּלִי חַיבּלָא מִלְחַנָּא בּבּלִי בּבּלִי בּבּלִי בּבּלִי בּבּלִי בּבּלִי בּבּלִי בּבּלִי בּבּלִי בּבּלְי בּבּלִי בּבְּלִי בּבְּלָי בּבְּלְי בּבְּלְי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלָי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלִי בּבְּלְי בּבְּלִי בּבְּלְי בּבְּלְי בּבְּלְי בּבְּלְי בּבְּלְי בּבְּלְי בּבְּלְי בְּבְּלְי בְּבְּלְי בְּבְּלְי בְּבְּבְּלְי בּבְּבְּלְי בְּבְּלְי בְּבְּלְי בְּבְּבְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּבְּי בְּבְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּבְיי בּבְּבְי בּבְּבְיי בְּבְּבְי בְבְּיבְי בְּבְּיבְי בְּבְּבְיי בְבְּבְיי בּבְּבְיי בּבְּבְיי בּבּבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּיי בּבּבּי בּבּיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבּיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיי בּבּיביי בּבּיי בּבּיי בּבּייביי בּבּיי בּב

קלח chald. m. Sel: מְבָּח הְשַׁרְ Esdr. 6. 9, le sel, le vin (v. מְבָּח verbe).

קלְתִים m. pl. Vétements usés : יְּבְלֹּוֹיֵב קלְתִים Jér. 38. 11, et קְּלְתִים 38. 12, de vieilles étoffes déchirées, usées, des haillons (de I הָּבֶּשׁ).

קלף m. Marin, marinier (de מַלָּח eau salée, mer; selon d'autres : parce qu'il mêle, bat, les eaux avec les rames, de Il מַלָּח, v. Pou.): מָלָּהְיָהָם בּבְּיָהָהָרָהָם Ez. 27. 9, tous les navires de la mer et leurs marins; בִּירְאַי יַזְמְּלָּהָרִם Jon. 1. 5, la peur saisit les marins.

לְּלְחָה f. Une terre salée, c.-a-d. stérile, de קּלְחָה sel, ou de I בּיבי terre abandonnée, maudite: מָּלָת פְּרָה לִבְּלַהָּה Ps. 107. 34, (il change) une terre qui portait des fruits en une terre stérile; קּבָי וֹלָה בַּיִבּי Job 39. 6, (à qui j'ai donné) une terre stérile, le désert pour sa demeure, retraite; Jér. 17. 6, une terre stérile, ou déserte, inhabitable.

י מְלְחָמָה f. (une fois מְלְחָמָה I Sam. 13. 22, avec suff. מְלְחַמָּה, pl. מְלָחָמָה, rac.

עלים (ע. שלים) Kal inusité. Pi. שלים et שלים. 1° Faire sortir, tirer du danger, sauver, délivrer: אַבּריב בּייב עַלְּטִּינִי עָלְטַּאַרָּ Job 6. 23, délivrez-moi de la main de l'ennemi; אַבּעַלְים עָנִי בְעַשַׁבְּיַ עָּנִי בְעַשַׁבְּיַ עָּנִי בְעַשַׁבְּי בְּיִב בְעַשְׁבְּי בְּעִי בְעַשְׁבְּי בְּעִי בְעַשְׁבְּי בְּעִי בְעַשְׁבְּי וֹאַ זְיִבְּעָשׁבְּי בְּעִי בְעָשִׁבְּי וֹ Rois 1. 12, sauve ta vie et la vie de ton fils. — 2° Pondre des œufs: שׁנִים בְּעָשִׁר בְּעִי בְּעַשְׁבִּי וֹבְּעִי בְּעָבְי בַּעִי בַבְּעָבְי בַּעָּי בַּעָבְי בַּעָבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעַבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעַבְּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעַבְּי בַּעְבִי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבַּי בַּעְבִּי בַּעְבַּי בַּעְבִּי בַּעְבַּי בַּעָבְי בַּעָבְי בַּעְבִּי בַּעְבַי בַּעְבִּי בַּעְבַי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבַי בַּעְבַי בַּעְבַי בַּעְבָּי בַּעְבַי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבַי בַּעְבַּי בַּעְבַי בַּעבּי בַּעבּי בַי בַּעבּי בַּעבּי בַּעְבַּי בַּעְבַי בַּעְבַי בַּעְבַי בַּעבּי בּעבּי בּיבּי בּיבּי בּעבּי בּעבּי בּיבּי בּבּי בּעבּי בּיבּי בּעבּי בּעבּי בּבּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי

Hiph. 1° Sauver: קסות וְקְמְלִים Is. 31. 5, épargner et sauver. — 2° Enfanter: קרְמְלִיטָח זָכָר 66. 7, elle a enfanté, mis au monde, un enfant mâle.

Hithp:: נְאָרְמֵלְטָדוּ בְּעֹּדׁר יָשָׁדָּי Job 19.20, je me suis sauvé avec la peau de mes dents, c.-à-d. rien n'est plus sain en moi, je n'ai plus que la peau et les os; 41.11, des étincelles de feu jaillissent, partent (de sa gueule).

עלֶט m. Argile ou mortier : מְּבֶּיבְּיִם Jér. 43. 9, et cache-les dans l'argile, ou dans le mortier.

קלְשְיָה (Dieu le sauve) n. pr. m. Néh. 3. 7.

קליכו מי ח. pr. (v. מְלִיכוּ 2°).

קְלֵילֶת f. (rac. מְלֵל בּם). Epi : רְקְשֵּׁםְּםְּ מְלִּילָת שִּידָהְ Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis (mais seulement) avec la main.

קליאָר (rac. אליף). 1° Chanson de raillerie, épigramme : לְּמִלְּיבָּה חִידוֹת לוּ: Hab. 2. 6, (ils feront) des épigrammes, des énigmes (allusions en paraboles), contre lui. — 2°: הְמַלִּיבָּה נְיִּמְל וְּמְלַיִּר נְיִּמְל וְמְלִיבְּה Prov. 1. 6, pour pénétrer les paraboles et leur interprétation, ou paraboles et paroles mystiques, énigmatiques, qui ont besoin d'une interprétation.

קבין (fut. בְּמְלֹהְ). Régner, être et devenir roi: מָלַהְ Jér. 52. 1, il régna (onze ans) dans Jérusalem; אֲשָׁר בִּמְלֹהְ וֹ Sam. 8. 10, (le roi) qui régnera sur eux; אַלְהְיָה אַרֹּנְיִה וֹ Rois 1. 11, (savez-vous) qu'Adonias est devenu roi, s'est fait roi? מְלֵהְ אַרְּנֶּירוֹן בְּאָרָיִ וֹ אַרְּמָלֵה מְּבֶּירְהִין בְּאָרָי מִוֹ Sam. 15. 10, Absalom est devenu, a été proclamé, roi à Hebron; מְלַהְ בָּרְּיִרְ בָּאָרָי מִין וֹרְמִלְּהְ בָּרִ 22. 15, es-tu roi, ou prétends-tu affermir ton règne, parce que tu rivalises avec un cèdre? (Josias, v. יחַרָּחָר).

Hiph. Faire, établir roi: רְּהָלְּיְהְ מָּחִר I Rois 1. 43, (David) a établi Salomon roi; תְּמִלְיְהְ מֶּלֶּהְ מְּלֵּהְ מִינְרָא Is. 7. 6, et nous y établirons pour roi (le fils de Tabéel); avec י מִינְיִר לְשָׁלֹמוֹת ! ל Tabéel); avec י בּיִבְּלִירִי נְשִׁיִּרִי לְשָׁלֹמוֹת ! Chr. 29. 22, ils proclamèrent roi, ils sacrèrent une seconde fois, Salomon.

Hoph.: אָטֶּר הָתְּלָהְ עֵּל מֵלְכּדּת Dan. 9. 1, qui avait été établi roi dans l'empire (des Chaldéens).

Niph. Ex. unique: רַיְּמֶּלְהְ לְתִּי עָלֵי Néh. 5. 7, et mon cœur délibérait en moi, je réfléchissais mûrement, (ou : mon cœur se rendit maître de moi, c.-à-d. la colère s'empara de moi).

קלְנִים . (avec suff. בֵּלְנִים, pl. בְּלָנִים, une fois מְלָבִין Prov. 31. 3, et מָלָבין II Sam. 11. 1). Roi : מֵלֶהְ סִדֹם Gen. 14. 2, le roi de Sodome ; וּמֵלְכֵּר יִשְׂרָאֵל II Rois 17. 8, et les rois d'Israel; מַלְכֵּר יַתוּדָתו Is. 1.1, les rois de Juda. — De Dieu : מֶלֶהְ בָּל־רָזְאָרֶץ Ps. 47. 8, le roi de toute la terre; מֶלֶהְ רַצַּקֹב Is. 41.21, le roi de Jacob, et סֶלֶּהְ־רְשִׂרָאֵל 44. 6, roi d'Israel; • le roi des rois. – מֵלֶךְ מַלְכֵּר חַמְּלָכִרם וֹ הַלֵּל בְּמָלִמוֹ וּבֵאלֹחָיו: Is. 8. 21, il maudira son roi (idole) et son Dieu (ע. מֵלְבָּם ; בּלֶרָד מְלָכִים Ez. 26. 7, le roi des rois (le roi de Babylone); יַשַּלָהָ Is. 36. 4, le grand roi (le roi des Assyriens).

קלף n. pr. Melech, fils de Micha, I Chr. 8. 35; בְּרַיִּשֶּלֶהְ Jér. 36. 26, et 38. 6, fils de Hamelech; selon d'autres: fils d'un, ou du roi.

פּלְבִּין (emph. אַרְפָּעָה , plur. פָּלְבִּין chald. Roi : מָלְבִּין Dan. 2. 37, roi des rois, le roi de Babylone; Esdr. 7. 12, le roi de Perse; Dan. 7. 17, quatre rois (pour quatre royaumes).

קלה chald. m. Conseil: מְלְבֵּר וְשָׁפֵּר Dan. 4. 24, (puisse) mon conseil te plaire, te paraître bon.

קלף m. n. pr. d'une idole, Moloch: בלמלף שמין הני עשון I Rois 11.7, et à Moloch, l'idole des enfants d'Ammon; presque toujours למלף; on lui sacrifiait des enfants, v. Lév. 18. 21, 20. 2.

יני לְּבְּרְהוֹ f. (rac. יבֶּלְבְּרָהוֹ). Piége: יּבְּלְבְּרָהוֹ Job 18. 10, et son piége, filet (dans lequel il sera pris), est (caché, tendu) sur le chemin.

קלְכָּה f. Reine: מֶּלְכָּה Esth. 5. 2, la reine Esther; מֵלְכָּה I Rois 10.4, la reine de Saba; מְלָכֹּה מָלָבֹּר Cant. 6. 8, elles sont soixante princesses, femmes ou filles de rois.

קלְכָּה f. chald. Reine : מֵלְכָּה טָאָד בּלְכָּה, Dan. 5. 10, la reine commença et dit.

קלְבָּה (reine ou conseil) n. pr. Milcha,

fille de Haran, femme de Nahor, Gen. 11. 29.

לְלֶכְה f. Règne (v. מְלוּבְה).

קלְנְיאֵל (roi de Dieu, établi de Dieu) n. pr. Malchiel, fils de Beria, Gen. 46.17; n. patron. קלְנִיאֵלִי Nomb. 26.45.

מְלְכְּיָהוֹ et מֵלְכְּיָהוֹ n. pr. Même signif. 1° Esdr. 10. 31. — 2° Néh. 10. 3. — 3° Plusieurs autres, II Chr. et Esdr.

רְבֶּרְשָׁרֶ (roi de la justice) n. pr. Malchisédek, roi de Salem (Jérusalem) et prêtre, Gen. 14. 18, Ps. 110. 4.

בְּלְכִּיְרָם (roi de la hauteur) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

עלְכִּישׁוּעַ (roi du secours) n. pr. Malchisua, fils de Saül, I Sam. 14.49.

תְּלְכָּם ח. pr. 1° D'une idole, adorée chez les Ammonites: מֵּר מֵלְכָּם תַּוּלְלָּה רֵלֵהְ Jér. 49. 3, car Malchom s'en ira (sera emmené) captif (v. מֵלְהָה idole et שׁלָה Moloch), v. Soph. 1. 5 et Amos 1. 15.—2° D'un homme, I Chr. 8. 9.

מְלְכֹּם מִיּרְים ח. pr. d'une idole : מְלְכֹּם מִּרְים I Rois 11. 5, Milchom, l'idole des Ammonites (v. בּלְבָּם te בַּלְּהָ 1°).

קלְלְּף Reine (ne se trouve que dans Jér. 7. 18 et 44. 17, 18, 19, 25): מְלָאכָּיו וַשְּׁבֵּיִם ou Vénus; selon d'autres: pour מְלָאכָּי les œuvres du ciel, les étoiles.

מְלֶכְּח (reine) n. pr. Molecheth, fille de Machir, sœur de Gelad, I Chr.7.18, (et sa sœur) qui régnait, Kimchi.

מּוֹלֵל מְּרַנְלָּוּ :. Kal. Seulement part. מּוֹלֵל מְּרַנְלָּוּ Prov. 6. 13, il parle avec ses pieds (par le mouvement de ses pieds); selon d'autres : il gratte des pieds, fait des révérences (v. II לַלֵּלֹל).

Pi. Parler, dire, raconter: מַּדּיאָן אָנְי אַלָּר אָלָר Job 8. 2, jusqu'a quand dirastu des choses pareilles? מֵּי מְעַל לְאַבְּרָחָם Gen. 21.7, qui aurait dit à Abraham? מִי יְמַעַּל וְבַּרּוֹיִת יִי Ps. 106. 2, qui peut raconter les œuvres puissantes de l'Éternel?

II לְלֵל (ע. אָחָדְל , מוּל (מוּל , מְּדֵל , Couper, circoncire: מוּל אָח־בְּבַי־יִטְרָאֵל שֵׁנִית Jos. 5. 2, et circoncis une seconde fois les enfants d'Israel, c.-à-d. fais renouveler l'usage de la circoncision (v. tout le chapitre 5), ou de la racine במל

קלל chald. Parler, dire, seulement Pa.: דָּנָיָאל עִם־מַלְנָא מַלָּל Dan. 6. 22, Daniel dit au roi; דִּי מַרְנָא מְמַלְלָה, 7.11, (les paroles) que la corne disait, prononçait.

ילְלֵיֵ (éloquent) n. pr. m. Néh. 12.36. מַלְיֵם m. (rac. יְבָּי instrument servant à guider, corriger). Bâton ou aiguillon: בְּיַבְיֵּת תַּבְּיִכְּר Jug. 3.31, avec un bâton ou aiguillon (dont on se sert pour conduire, faire aller) les bœufs.

מַד־נְּמְלְצֵּיּ לְּיִתְּיִ : Niph. Être doux : אַמְרָיֶּקּיּ אַמְרָיֶּקּיּ Ps. 119. 103, que tes paroles, promesses, sont douces à mon palais (à mon cœur)! (Peut-être de מָלִיץ פּֿרִיץ etre clair ou favorable, v. ליץ Hiph. et מָלִיצַרוּ)

קְצֶר m. Officier à la cour du roi de Babylone, intendant, maître d'hôtel ou surveillant, avec l'art.: תַּבְּלַצֵּר Dan. 1. 11, 16.

PP Tordre, briser avec les ongles, seulement deux fois: ישָּלִים אָרְדְּלָּאָדְּרָ Lév. 1.15, 5.8, (le prêtre) tordra, tournera en arrière, avec ses ongles, la tête de l'oiseau (offert en holocauste ou comme expiation).

תַלְקִיתוּ (rac. רְּבָּלְתִּי Ce qui est pris, enlevé; des hommes, les captifs; des animaux, le butin: רְיִּשִּילְיִם Nomb. 31. 27, תַּוֹיְבְשִּילְיתַוּ vers. 11, tout ce qui a été pris tant en hommes qu'en bêtes; תַּוֹיְבְיּבְיּ וְנְּבְּיִר נַבְּיִר זַּבְּ 18. 49. 24, peut-on enlever, arracher à un héros ceux qu'il a pris, ses prisonniers; mais prisonniers et le butin, les animaux.

שלקלותים m. duel. Palais, le dedans de la bouche: יְּלְשׁוֹנִי מְדְבֶּק פַּלְּקוֹתִיּם Ps. 22. 16, ma langue est attachée, est comme collée à mon palais (exact. la partie supérieure et inférieure de la bouche, qui prennent, saisissent, les aliments, de הַבָּיֹי).

לקליש m. (rac. לְּבָלֵשׁ: La pluie tardive, qui tombe dans l'arrière-saison,
avant la récolte: מיִרְיּוּ וּבְּילִי Deut. 11.
14, la première pluie et la dernière
pluie, la pluie de la première et de
l'arrière-saison; שַּבְּיבְּילַ בְּבַילְנִי Zach. 10.
1, au temps des dernières pluies;
au temps des dernières pluies;
buvraient leur bouche pour la pluie de
l'arrière-saison (ils languissaient après
mes discours, qui étaient pour eux ce
que cette pluie est à la terre).

י בְּלְקוּת f. (rac. לְּלְתָה). Flagellation : מֵלְקוּת בּיִרִּם la flagellation de quarante (trente-neuf) coups de fouet, châtiment

qu'on infligeait pour certains crimes ou pechés (v. Deut. 25. 1, 2).

שְלְקְחֵים (rac. קלַחָח m. duel (rac. קלַחָחִים fs. 6. 6, (qu')il avait pris avec des pincettes de dessus l'autel. — 2° Pincettes pour les lampes, mouchettes: דְתַּבְּיֹח וְתַשְּלְקְתִים וְתָּבּ Rois 7. 49, et les lampes et les pincettes étaient d'or

בּילְקְרָיִם m. duel. Pincettes ou mouchettes: יְצָּח־בֵּלְקְרָיִנּם Nomb. 4.9, et les pincettes (à l'usage du chandelier).

י בּלְשִׁינוּת f., de לְשׁיֹנ calomnie, médisance (v. מַלְשִׁינוּת).

קרְתְּהָי f. (rac. לֶּחַהְּ). Garde-robe: רְּיִּשְׁרָּתְּהְ עַּלְּתְּהָּרְ וּוֹ אַנְיִיר עַלְּתְּהָּרְ וּוֹ II Rois 10. 22, il dit à l'homme qui gardait les vête-ments, ou: la maison, la chambre qui renfermait les habits (des prêtres de Baal).

חַלְחִי n. pr. m. I Chr. 25. 4.

תַלְקּעוֹח (rac. ענְתֵּב.). (Qui brisent, mordent) les dents: בְּלְהְעוֹח תְּפִּירִים Ps. 58. 7, les dents (ou les grosses dents) de jeunes lions (v. בְּתַּבְּיתוֹף transpose).

קְּנְרָה f. (rac. מְּמְנְרָה). Grenier: מֶּנְרָהוּ יַסְּנְּרְרֹח Joel 1. 17, les greniers, magasins de blé, sont démolis, ruinés (v. מָנִרָּת 2°).

קמְדִּים m pl. (rac. מְדֵבּ). Mesures : סְבֵּדִים סְבּבְּיִם מְבַּבְּים לְבַּרִים Job 38. 5, qui a posé, réglé, les mesures, l'étendue (de la terre).

קְמִיכְי n. pr. Mamuchan, grand seigneur à la cour d'Assuérus, Esth. 1.14.

י וְלְבְּלְהְ m. Argent: אָלָהְ הְּשֶׁלְּהְ Aboth, que l'argent de ton prochain te soit cher comme le tien, c.-a-d. ménage les intérêts des autres comme les tiens propres.

ער (מנית m. pl. (rac. ראם). 1° La mort (v. קּנָת בּיִרָּשׁים יָבְּיִרּוּ יָבְּיִרּוּ בִּירָּוּ בּיִרָּיִּרְ בַּיִרְּיִּרָּ בַּירָּוּ וּשִׁי Jér. 16.4, ils mourront d'une mort de langueur (des maladies et de la faim); בְּיִרָּיִרְ יִיּרָלָּ בַּירִ בַּיִרְּלָּרִ בּצַ. 28. 8, de la mort d'un homme tué (au milieu de la mer). — 2° בְּיַרַיִּיִּבְּיִרָּ בַּיִרְיִּבְּיִרִּ וּשְׁרִיִּרִים וּוֹ Rois 11. 2, chethib pour

א המפקידים keri, part. Hoph. de ראים (du milieu) des enfants du roi, au moment où ils furent tués.

מינות m. 4° Bâtard (selon les uns, d'une racine ייד mêler, ou repousser, mépriser; selon les autres, de II איר, איר לאַרבּא מַמִּרֵי : teranger, barbare): ייד לאַרבּא מַמִּרֵי : לְּאַרְבּא מַמִּרֵי : יִדְּי לְּאַרְבּא מַתְּרֵי : יִדְּי בְּאַרָּא מַתְרֵיל : יִדְּי בְּאַרָּא Deut. 23. 3, un bâtard (c.-à-d. issu d'un adultère ou d'un inceste) n'entrera point en l'assemblée de Dieu (ne pourra pas épouser une femme dans Israel). — 2° Étranger : יְדָּיִי בַּמְרֵי : Zach. 9. 6, l'étranger demeurera dans Asdod, ou : les Philistins, à qui cette ville appartient, y seront comme des étrangers, dominés, subjugués.

קּמְכָּר m. (rac. מַבֵּר). 1° La vente: ישניז מִמְעָּרוֹ Lév. 25. 29, l'année de sa vente (l'année dans laquelle la maison a été vendue); בַּכַּף מְיָבָּבורוֹ 25. 50, l'argent de sa vente, la somme pour laquelle il a été vendu. — 2º L'objet vendu: מָּמֶבֶר אָדִירוּ Lév. 25. 25, ce que son frère a vendu: בר המובר אל-הומיפר לא ישוב Ez. 7. 13, car le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu (dans l'an-וופפ du jubilé); לָבֵר מִמְבֶּרֵיו עַל־תָאָבוֹת Deut. 18. 8, outre ce qui lui revient de la vente faite, ou : des choses vendues par ses pères; d'autres traduisent: outre sa possession, ce qu'il possède de la succession de ses peres. -3° Chose a vendre, marchandise : וּמַבְּרֵי קל-פִקְּנָר Néh. 13. 20, et ceux qui vendaient toutes sortes de marchandises.

קּמְכֶּרָת ction de vendre, vente: בְּמְכֶּרָת נְצֶּבְּר Lév. 25. 42, (ils ne seront pas vendus) de la vente d'un esclave, de la manière qu'on vend les autres esclaves.

 royale; אָבֶּיח מַמְלְבָּח הּבִּיח בַּיקלְבָּח הּיּבִּיח בּיִּח מַמְלְבָּח הּיִבְּיח מַמְלְבִּח הּיִבְּיח מַמְלְבִּח הַיִּאָרָץ Deut. 28. 25, à tous les royaumes de la terre; בְּיִלְבְּחוֹ בְּבֶּלְ הַּבְּלְבְּחוֹ בְּיִלְנִיח בַּיְלִבְּחוֹ בָּבְל 10. 10, le commencement (ou: la capitale) de son royaume fut Babylone.

בְּמְלְכוּת אָבִּר f. Royaume : מַמְלְכוּת II Sam. 16. 3, le royaume de mon père.

(מן .v) מִמָּן.

" בְּמָרֶר Parole : הְּלַמֶּקְרֵיה et par sa parole.

קיבר. (rac. קבר). Douleur, chagrin: אָפֶפֶר לְּיוֹלַרְחוֹי Prov. 17. 25, (l'enfant insensé est) la douleur, le chagrin, de sa mère (v. יְלַר.).

תְּמְנֵיתָ n. pr. 1º Mamré, un Amorrhéen, Gen, 14. 13. — 2º D'un endroit: בְּאֵלְנֵי מַמְרֵא 13. 18, près des chênes ou de la vallée de Mamré, près de Hébron, aussi מְמֵרָא seul 23. 17, 19.

קמרוים m. pl. (rac. מֶבֶר). Amertume: יַטְבְּבְינִי מַבְּּרִים Job 9. 18, il me rassasie, me remplit, d'amertume.

תְּשְׁיִם m. (rac. מְשִׁים). Étendue : בְּיִבְּיבְּרִיבּ בִּבְיִבְּיבּ בַּבְּיבָּבְּ Ez. 28. 14, tu étais (comme) un chérubin aux ailes étendues, ou (de מְשֵׁים oindre) oint, sacré, qui couvre, qui protége (v. Exod. 25. 20).

אם בְּילְשְׁל m. (rac. בְּישׁל). Domination: avec une grande puissance (exact. une domination puissante); plur. concret, ceux qui dominent: בְּישָׁל בִּיל בְּרָת I Chr. 26. 6, les mattres, chefs de leurs familles.

י (cac. בֿמַּלְם, const. שָּׁמְשְׁלָה, ເימכּ בּשַׁל, אַנְיּשְׁלָה,

Prip m. Ex. unique: אַרְמַשְׁק קּרוּל Soph. 2. 9, un lieu occupé par les épines, ou : abandonné aux épines (rac. pup); selon d'autres : un lieu où l'on n'entendra que le bruit des épines, qui se heurtent les unes contre les autres (rac. ppu).

סְתְּקִיּם m. pl. (rac. מָתַח Douceurs: מְתַּחָ שׁׁ הַבְּחַתְּקִים Cant. 5. 16, son palais est la douceur (sa voix, ou ses paroles, sont pleines de douceur); יְּשְׁחוּ מַעְהַתִּיִם Néh. 8. 10, et buvez du vin doux, des liqueurs douces.

ראים. (rac. יבָּיקי.). Part, don; ou de אשריהים qu'est-ce que cela? (V. Exod. 16. 15, et יְבָי chald.) la manne, la nourriture que Dieu fit tomber du ciel pour nourrir les enfants d'Israel dans le désert: בְּיִלְּיִי בְּיִעִּי בְּיִרִי בַּיִּרְיִּא בָּיִרְיִּא בַּרִירִּא Exod. 16. 15, (ils se dirent l'un à l'autre) qu'est-ce que cela? car ils ne savaient ce que c'était, ou : c'est une manne, un don du ciel; בְּיִרְיִּ בְּיִּרְיִּבְּיִרְ בִּיִּרְיִּבְּיִרְ Néh. 9. 20, tu n'as point refusé ta manne à leur bouche.

מָנְ m. Part (de מָנָה), ne se trouve que lié à la prépos. פְּעָּוֹי, הָעָּבָּי, שָׁבָּי, de ma, de sa part, de moi, de lui (v. פָּנִי, ; se-

lon quelques commentateurs: מַשִּיבִים Ps. 68. 24, (que la langue de tes chiens) ait sa part (du sang) des ennemis; plur. הַלְּבְּוּה נְמִיִּם, une fois: הַלְּבְּוּה נְמִיִּם Ps. 150. 4, louez-le avec des instruments à cordes; selon d'autres, de מַבְּי avec toutes sortes d'instruments; d'autres traduisent par: luth, viole, etc.; אור בין Ps. 45. 9, selon les uns: la musique, le concert (qui retentit dans des palais d'ivoire), te réjouit; selon les autres: אוֹ מִיִּ מִיִּ מִיּ מִי חַבְּי (on tire ces vétements des palais d'ivoire), ישִׁ לפּ (ces palais qui) te réjouissent, qui font tes délices.

et יים (suivi du dagesch) devant les gutturales בֶּ, rarement בָּ, poét. בְּיָר et מָּנֵי, avec les pronoms personnels מָנֵי, (ע. מון de moi , ביוף , poét. מָן et מָן de moi , בָּוּך , , de toi, בְּעַרָּהַ de toi f., בְּעַרָּהַ de lui בְּעַרָּהַ מְנֵרוּ (מֶלָרוּר , מְנַרוּר , מְנַרוּר d'elle (*poél*, מְנַרוּר , מְנַרוּר de nous, מָבֶּן de vous f., מַחֵם (poet. מָּחָם d'eux, מָדָם d'elles. Cette préposition marque 1° le rapport d'une portion ou fraction à la totalité, de, d'entre, après les noms de nombre: מְּיָּקְנֵי חֲעִיר Ruth 4. 2, (dix hommes) des anciens de la ville; מְבָּנֵי דַּוּנְבֵּרְאָרם II Rois 2. 7, (cinquante) des fils des prophètes ; אָחָר מָאַחָר Néh. 1. 2, un de mes frères; מְכֵּל־רִשְׂרָאֵל Exod. 18. 25, (des hommes capables) d'entre tout le peuple d'Israel ; וָאֵל־מָי מִקּרשִׁים Job 5. 1, et à qui d'entre les saints (anges). Ce מֵם קצַחִיה partitif se trouve après les verbes נַיִּמְלָא כָפוּ מְשָּוָח : — בָּלָא Lev. 9. 17, il remplit sa main de (la farine de l'oblation); נָטָא פִדַּבְּרֹחֵיף Deut. 33. 3, il recevra de ta doctrine, s'instruira de tes paroles; לאַרתאַבָלוּ ---: לַאַרַתאַבָלוּ קימנוי Gen. 3. 3, vous n'en mangerez pas ; אַבָּע מְן־הַעל (; se rassasier de הָפַל מְן־ I Rois 12. 9, ôte une partie du joug, adoucis le joug, etc. Souvent avec une ellipse: בין בין באל Exod. 17. 5, plusieurs des anciens d'Israel; מָּנְשָׁיִקוֹת מָּרוּנּ Cant. 1. 2, quelques baisers de sa bouche; באו מרדועם Exod. 16. 27, quelquesuns du peuple sortirent; rarement

sous-entendu, un ou une, comme: פְּבְּטִית מּוּפִיאֵל Exod. 6. 25, (Eliazar épousa) une des filles de Putiel; תַּיּקָהו מַאַבְנֵי דַשְּקוֹם Gen. 28. 11, il prit une des pierres (qui étaient) à cet endroit (v. vers. 18). Avec une negation, sousentendu aucun : לאַ־יַחרָת לָבַבִּי מִימֵי Job 27. 6, mon cœur ne se repent d'aucun de mes jours; אַם־יָפוֹל מְשַּוֹעֲרָת ראַשׁוּ I Sam. 14. 45, pas un seul cheveu de sa tête ne tombera (sur la terre); וַעַשַׂה מָאַהַה בְּתַשְׁתְּ Lév. 4. 2, et s'il commet quelqu'un de ces (péchés), quel qu'il soit de ces péchés; מַאַקור אָרֵוּר Deut. 15.7, quelqu'un de tes frères, un de tes frères quel qu'il מאמס הזרוי נחשבוילו : soit. — Moins que Is. 40. 17, ils sont regardés auprès de lui, il les estime, moins que le néant et que le vide; דוראַתם מַאַיִן 41. 24, vous êtes moins, pires, que néant.

2º Le rapport à l'origine, au lieu, et à l'état, d'où quelqu'un ou une chose vient ou sort : יַצַּרָאר מִּקְטֵן אָמָּר Job 1. 21, (nu) je suis sorti du ventre de ma mère; קאַשֶּׁר רָבָא מְפִּרָה Jug.11.36, (fais de moi) comme il est sorti de ta bouche, comme tu as fait vœu ; מַאָרֵץ פִאָּרֵים — בַּאָרַי Exod. 12. 41, ils sont sortis de l'Egypte; יַסְשֵׁינִי סְעַּיִם רֶבְּים Ps. 18. 17, il m'a tiré des eaux puissantes ; מַלֵּט , הַשִּׁיל — מָיַד , מְכַּה sauver, tirer, de la main, du pouvoir; ובני מְעָהְ דֵּרְבוֹת Is. 58. 12, ceux qui sortent de toi, tes enfants, ou : du milieu de toi, tes concitoyens, bâtiront sur des lieux déserts (depuis des siècles); איש אָדַור מְצַּרְעַרו מְנִּשְׁשַּׁדַוּת דַוֹּדְנִי Jug. 13. 2, un homme de Zoraa, de la race de Dan; אַרך נַפַלָּהַ מִשְׁמֵיִם Is. 14. 12, comment es-tu tombé du ciel? בְּשַׁבֶּרָם יקבים די Ps. 33. 14, l'Éternel a regardé du haut du ciel ; נַיַרַד משָׁח מְּן־חָתָר Exod. 19. 14, Moïse descendit de la montagne; צָלָח מִן־תוּגְלּגַל Jos. 10. 9, (Josué) monta de Galgala.

3° Le rapport à la matière dont une chose est faite: מַצֵּצִי דַּלְּבָּלוּן Cant. 3.9, (une litière) faite du bois du Liban; (une litière) faite du bois du Liban; Gen. 2. 19, (Dieu a formé) de la terre (tous les animaux); סְבַּכְּשָׁם; Osée 13.2, (ils ont fait des statues) de

leur argent; אָשָׁמֵא Job 14.4, (qui peut rendre) pur celui qui vient (d'une source) impure, ou : d'un sang impur?

4° Le rapport à la cause, à l'auteur d'une chose: מושבי Job 14. 9, (l'arbre fleurit) par l'odeur de l'eau, des qu'il sent l'eau; מְּבִּיהָ Osée 7. 4, (un four chauffé) par le boulanger; נְיִבְּיהָעָּרָ Gen. 19. 36, (elles conçurent) de leur père; אַפָּרָי Is. 22. 3, ils ont été enchaînés par l'arc, c.-à-d. à la vue de l'arc (dès que l'ennemi s'est montré, ils ont perdu courage et ont été vaincus, pris); 28. 7, (ils

sont absorbés) par le vin. 8° Le rapport à l'instrument, au motif pour lequel une chose arrive, à cause de, par : וּמֲחֵוִיֹּמֹת Job 7. 14, et tu m'effrayes par des visions ; מְנֵי חַנַּבוּל Gen. 9. 11, (ne périra plus) par les eaux du déluge; אַלאָם הַשְּׁלִים Job 4. 9, (ils seront renversés) par le soufsle de Dieu; מְּבֶּל־צוֹרְרֵי Ps. 31. 12, par mes ennemis, grace a eux; בְּּמְּשֵׁעֵּים Is. 53. 5, à cause de nos péchés; מַאַדְבַר הַי Deut. 7. 8, par l'amour de Dieu (pour vous); שַּמָּשִׁ Esth. 5.9, (il ne s'était levé) pour lui, par honneur pour lui; de la מְבַּלָתִי parce que non , parce qu'il n'y a pas (עַלָּהָר, בְּלָּר.): יָלֹא רָפֶּפֶר מֵּרֹב Gen. 16. 10, (ta postérité) ne pourra être comptée par la quantité, à cause du grand nombre; מִּמְצַר רוּחַ וּפַעַבֹּרָת קַשֵּׁת Exod. 6. 9, à cause de leur découragement, affliction, et à cause de la dureté de leurs travaux ; וּשְּׁבֶּה מָאֲנָהַת Prov. 5. 18, et réjouis-toi de la femme (que tu as épousée dans ta jeunesse); מר-לי מאר מְקַם Ruth 1. 13, je suis très affligée à cause de vous (de votre malheur), ou plus affligée que vous.

Prov. 20. 3, se séparer des contestations, les cesser; שלום ממחד Job 21.9, (leurs maisons sont) en paix, loin de la crainte (c.-à-d. sans crainte); עַמָּדוּ מָּמַהַ נסים Jér. 48. 45, ceux qui fuyaient se sont arrêtés sans force, épuisés; selon d'autres : ceux qui fuyaient la force, la violence de l'ennemi, se sont, etc.; ולאררשעחר מאַלחר Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par mes péchés, mon impiété, c.-à-d. je n'ai pas commis de péchés; וְדְיַרָיָם נְקִים מֶיֵי וּמִישְׁרַאֵּל Nomb. 32. 22, vous serez irréprochables devant l'Éternel et devant ו בין לה בין Gen. 18. 25, מול הו בין Gen. 18. 25 qu'il soit loin de toi de faire (une chose pareille); לאַ־דַבֶּר רֶק הוּא מְּמָם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (une loi) vaine pour vous.

קפר היי Selon, conformément מַּיִּר יַיִּר : אַ מְּדְּרְמָּר אָנִיר II Chr. 36. 12, selon la bouche, l'ordre, de Dieu; מְבַּרְמָם אָבֶּשְׁרוּ Ez. 7. 27, selon leur voie, conduite, j'agirai (envers eux); יְבָי selon la quantité, aussi souvent que (v. בַיִּר.).

8° Il indique un rapport local ou avec des adv. et des préposit. de lieu: de lieu: à droite, לשניאל, a gauche; בּשָּבֶּיה à droite de, l'orient; בְּשָׁבָּיה vers, du côté de, l'orient; יְשָׁבָּיה vers l'occident; שֵּבֶּיה du côté de l'orient, בְּשָׁבָּיה du côté de l'orient; שְּבָּיה du côté du midi; du côté du midi; de derrière, בְּיִה de loin; בּשְּבָּיה de derrière, בְּשִׁה dessus, בּשְּבָּיה dessus, מַבְּיה dessus, au-dessous, en dehors, en dedans; au-dessous, en dehors, en dedans; l'app d'entre, בַּשְּבָּיה de devant.— d'eau sur le seau, ou (qui tombe) d'un seau.

9° Comme rapport du temps, אָם indique: a) le commencement, depuis, dès: מְּלְצֵרֵי I Sam. 12. 2, depuis ma jeunesse; מְלֵּרֵי Gen. 48. 15, depuis mon existence, depuis que j'existe; אַנָּי אַנָּי Jug. 16. 17, dès le ventre de ma mère; בְּלִּיבֶר Lév. 27. 17, dès le commencement de l'année du jubilé; Job 38. 12, (as-tu) depuis le

commencement de tes jours, depuis que tu es au monde, etc.? מיום אַני דויא Is. 43. 13, je suis depuis le jour du monde, depuis le commencement ; הַּתַּחַבָּה Gen. 19. 34, dès le jour suivant; מַעוֹלָם Is. 42. 14, depuis longtemps; מֵרֵאשָׁירה, וּמְקַּדֶם Is. 46. 10, dès le commencement, depuis très longtemps; b) le point, le moment qui suit immédiatement un fait ou un temps indiqué, après, au bout de : מַחַלוּם מַחַקרץ Ps. 73. 20, comme un songe après qu'on s'est éveillé; מִּלְמֵיָם Osée 6.2, après deux jours; מקץ à la fin, au bout de (ען (קץ: Jug. 11. 4, quelque temps après; מְיָמִים רָבִּים Jos. 23. 1, et וּמֵרֹב רַמִּים Is. 24. 22, longtemps après ; בְּבְשִׁלשׁ חַדְשִׁים Gen. 38. 24, environ trois mois après.

מַם דַעִּתִרוֹן. marque le comparatif מָם דַעָּתַרוֹן (qui exprime une supériorité, prééminence) au-dessus de , plus que : תַּנְבָּה קבל-חַעַם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (que tous les autres); עַקב הַעַּב פּעלל Jér. 17.9, le cœur est corrompu plus que tout (rien n'est corrompu comme le cœur); מַרוֹים מְיַרְבַשׁ Jug. 14. 18, plus doux que le miel; יבַּלֶּם חַשְּׁיב טוֹב אָחַח פְבַּלֶּם 11. 25, est-ce que tu es meilleur que, supérieur à Balak? בים אחר מדּנאל Ez. 28. 3, tu es plus sage que Daniel; מַאַבוֹחַם Jug. 2. 19, ils étaient plus dégénérés que leurs pères; avec une idée négative: שול עונר מושוא Gen. 4. 13, mon crime est trop grand pour être pardonné (il ne peut pas obtenir le pardon), ou ma punition sera trop grande pour que je puisse la supporter; קשֹרְ מַהָּכִיל I Rois 8.64, trop petit pour contenir; וְכִּי־יִרְבֵּה ביקה בוברה Deut. 14. 24, mais si le chemin est trop grand pour toi (pour que tu puisses le faire); וְדַעָּת אַלֹּחִים מַעֹלוּח Osée 6. 6, (je veux) la connaissance de Dieu plus que, c.-à-d. et non pas, les holocaustes; avec ellipse: יְלֵשֵׁר מִמְּסוּבָה Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haic d'épines ; קַּמָר מַחָבֶל יַחָר Ps. 62. 10, ensemble ils (sont ou pesent moins) que rien (v. 1°).

אין avant les infinitifs signifie: a) parce que : יְּמָשָׁמָה Deut. 7. 8, et parce qu'il garde (le serment); b) depuis le temps, après que : בַּוֹרְישָׁלָּדוֹוֹ אַתַם I Chr. 8. 8, après les avoir renvoyées; ו מַקּתַול II Chr. 31. 10, depuis qu'on a commencé; c) pour ne pas, de ne pas: מַעבֹר אַל־הַאָּרֶץ Nomb. 32.7, pour qu'ils n'osent pas passer dans le pays; מַנַינויא Ps. 39. 2, pour ne pas pécher; מָבֶּבֶּר Gen. 31. 29, de ne pas parler; surtout après les verbes שָׁמֶר avoir garde, רַכַּר avertir, פַּגַר rejeter, סָּגַר fermer, שַּׁיֵלֵם renvoyer, שַׁבַּחָמִר מַאַכֹל לַחְמִר: ישׁבַרות מַאַכֹל לַחְמִר Ps. 102. 5, j'ai oublié de manger mon pain ; mais מֵרֵחֵם בֶּּרְבְּטְנָת Is. 49.15, (une mère oublie-t-elle son enfant) pour ne pas avoir compassion du fils de ses entrailles. — מֵרָאֹה Gen. 27. 1, pour voir encore, de sorte qu'il ne voyait plus; le verbe sous-enlendu : וַיִּמְאָסְךּ מִשֶּלֵהְ I Sam. 15. 23, il t'a rejeté pour que tu ne sois plus roi; וְנַבְּרִיחֲנָה מְגוֹי Jér. 48. 2, exterminons-la, qu'elle ne soit plus une nation.

וּמְשֵׂנְאָדוֹ מִן־יְקוּמוּן Deut. 33. 11, selon les uns, comme devant l'infinitif: et que ceux qui le haïssent ne puissent pas se relever, qu'ils tombent sans pouvoir se relever; selon les autres, pronom: (frappe ses ennemis) et ceux qui le haïssent, qui se lèvent contre lui; מַאָּשֵׁר שְׁמַנָּח לַּחָמוּ Gen. 49. 20, d'Aser, de la terre d'Aser, viendra son pain excellent; selon d'autres: d'Aser, quant à Aser, parlant d'Aser, il a dit: י ולא נַבְרַית מֶּךְ בְּחֲמֶת ; Son pain est excellent (manana keri) I Rois 18. 5, pour ne pas exterminer toutes les bêtes, ou: pour ne pas dépouiller (la ville) de betes; מֵלטָח אַחַרָיך Jer. 17. 16, parce que je te suivais comme mon pasteur, ou (pour מְּקְרוֹת רֹעֶה) d'être ton pasteur, de prophétiser ce que tu m'ordonnais.

 eux, c.-à-d. tous; אמר מרים הוא Gen. 14. 23, ni un fil ni (un cordon de soulier); מְתֵּימֶן הְּדְנֶחְ Ez. 25.13, depuis Theman jusqu'à Dedan.

לְבָּוֹרַתַיּוֹם תִּנָּסְרָח : מָן se met pour לְבִּוֹ רְעֵּר־עַחָּח Exod. 9. 18, depuis que (l'Egypte) est fondée jusqu'aujourd'hui; לְמָבֵּן צַשְׂרִים שָׁנָה I Chr. 27. 23, depuis celui qui était agé de vingt ans (et audessous); לְפָּן־עוֹלֶם וְעַר־עוֹלֶם Jér.7.7, de siècle en siècle; למרחים Job 36.3, de loin, ou vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu; לִּמִר־קַטֹן וַעֲּר־וַרוֹל ון לְמֵאִישׁ וְעֵּר־אָשָׁהוּ II Chr. 15. 13, grands ou petits, hommes ou femmes, exact. depuis le petit jusqu'au grand; avec ל et פּרי לְּמֶבֶּרָאשׁוֹנְח לֹא אֲחֵם: בּ I Chr. 15. 13, car lors de la première fois, parce que vous n'(y étiez pas), ou : parce que vous (ne portiez pas l'arche).

לְּנִיתְּי, מְּנָהְ, מְּנָהְ, מְּנָהְ, מְּנָהְ, מְּנָהְ, מְּנִהְּ, מְּנָהְ, מְּנִהְ, Mêmes signif. que וְם הְּפֹּוֹרְ, מִינְהְ, Mêmes signif. que וְם הְּפֹּרְ, מִינְהְ, מְנִיבְּי, מְנִיבְּי, מִנְּהַי, מְנִיבְּין בְּיִבְּיבְּי, מִנְיבְּין בְּיִבְּיבְּי, עוֹם מִּבְּיוֹי מִיבְּיִבְּי בַּיְבְיִבְּי, בּיִבְּיבְּי, בּיִבְיִבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיִבְיבְּי, בּיבְיבְי, בּיבְיבְי, בּיבְיבְי, בּיבְיבְי, בּיבְיבְי, בּיבְיבְי, בּיבְיבְי, בּיבְיבְי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָּי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָּי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָּי, בּיבְיי, בּיבְיבָּי, בּיבְיי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיבָי, בּיבְיי, בּיבְיבָּי, בּיבְיי, בּיבְיבָי, בּיבְיי, בּיבְּיי, בּיבְיי, בּ

Dieu lui avait donnée); בְּרָלְּנְיִהְיּ Esdr. 4. 12, d'auprès de toi, de chez toi; בּיָבָּי Dan. 2. 6, 15, devant, de la part; בּיבִיין Esdr. 15. 16, et depuis lors, depuis ce temps; בְּבָיִּה מִרְאֵנִיִּנְי Dan. 4. 13, son cœur sera changé (sera tout autre) qu'un cœur d'homme.

— 1° בִּיבִייִר בַּרְבַיִּנִייָּא Dan. 2. 30, (non par une sagesse) qui serait en moi, que j'aurais plus que tous les hommes.

בּקְרָא מְלְכִּא et מְלָהְא מֵלְכּאָן chald. (v. היְּהָ hébr.). Compter: מְנְּהִיאַנְא מֵלְכּאָן Dan. 5. 26, Dieu a compté (les jours) de ton règne. Explication de מֵנֵא (mané) 5. 25, premier des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar.

Pa. Donner, confier un emploi, instituer: דֵּר מֵנִי מֵלְנָא Dan. 2. 24, (Arioch) que le roi avait chargé, à qui il avait ordonné; בְּל מֲבִיןְהָא 2. 49, et (le roi) institua sur les affaires, confia l'intendance des affaires; des juges et des magistrats.

קנאות (פנת v. קנאות).

אָנִי (rac. אֵנָי). Chanson: אָנִי בּוּגִּינֶהם Lament. 3. 63, je suis le sujet de leurs chansons (je leur sers de risée).

קּנְדְּה f. chald. Tribut (v. מְנְדָה).

קנה בְּעָּה צָּעַּר : מִי מָנָה צָעַּר : Nomb. 23.10, littér. qui a compté la poussière de Jacob , qui pourra compter ses descendants, innombrables comme la poussière ; בּל־יְדֵר מִינָה Jér. 33.43, (les troupeaux passeront) sous la main de celui qui les compte ; יְמָּהָה וֹלְנְיִא I Chr. 21.1, à faire le dénombrement d'Israel; אַבּלְה וַיִּל ; I Rois 20.25, et compte-toi une armée,

c.-à-d. rétablis le nombre des soldats en remplaçant ceux qui ont été tués; בי מון סחל 15. 65. 12, je vous compterai à l'épée, c.-à-d. je vous ferai passer tous, l'un après l'autre, au fil de l'épée; d'autres traduisent: je vous livrerai, destinerai, à l'épée (v. Pi.).

Niph. passif: מַם יַּרְשָהְּ יְשָּנָה Gen. 13. 16, (alors) ta postérité aussi sera (pourra être) comptée; לְּהְבִּיהוֹ בְּלֹּאַ־רּוֹכֵל Eccl. 1. 15, ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté (ע. יְבָּאַ־רּבּשְׁיִבִּים נְבְּיָהְ (תְּכְּהוֹן, S. 53. 12, et (parce qu') la été mis au nombre des scélérats (quoique innocent).

Pi. Donner, destiner, fixer, accorder, préparer, établir : וַיַּמַן לָחֲם חַשָּבֶלָה Dan. 1. 5, le roi fixa ce qu'on devait leur ל לוח עַבָּל מְנוּ־לִי Job 7.3, et des nuits de douleur me sont comptées, exact. et on ne m'accorde, donne, que des nuits, etc.; וַיָּמֶן רֵי דָּג נָרוֹל Jon. 2. 1, Dieu prépara, c.-à-d. fit venir, un grand poisson (pour engloutir Jonas); v. 4.6, 7, 8, Dieu fit nattre un arbre, envoya un ver, fit lever un vent; יוסר ואַמָּח מון יִנְצִרְדוּגּ Ps. 61. 8, ordonne à ta grâce et à ta vérité, ou accorde-lui ta grace, etc., pour qu'elles le préservent (Targg. l'explique comme א מן la grâce et la vérité de (Dieu) le préserveront); אַטָּר מְיָּתוּ (Malasar) אַטָּר מְיָּתוּ (Malasar) que (le chef des eunuques) avait établi, qu'il avait chargé de prendre soin de (Daniel, etc.).

Pou.: אַבְּיִם בְּלִּיחַ בַּלִּים I Chr. 9. 29, et plusieurs d'entre eux étaient chargés de garder les vases (et tout ce qui servait au sanctuaire).

תְּבֶּיִם חַבָּיִם וּ (מְבִּים M. (rac. מְבִּים, pl. מְבִּים). Nombre, (poids d'un certain nombre de sicles בְּבֶּים la mine : בְּבָּים בַּבְּים Ez. 45. 12, vous devez avoir la mine (composée de vingt, de vingt-cinq et de quinze sicles), donc ensemble de soixante sicles (ou trois mines différentes : une de vingt-cinq, une de vingt, une de quinze sicles); mais en comparant les deux endroits : בַּבְּיִם הַבָּיִם וֹחַבּ I Rois

10. 17, trois mines d'or (furent employées pour un bouclier), et אינה שלים אין II Chr. 9. 16, trois cents (pièces) d'or (furent employées pour un bouclier), on voit bien qu'une mine faisait cent sicles, ou : cent autres pièces.

מנְה m. Seulem. au plur. מיִרם Fois: בְּשֶׁרֶת מֹנִים Gen. 31.7, 41, (ila changé) dix fois.

Action de conduire: מונית ביוא Il Rois 9.20, et la conduite (de la voiture) est la conduite de Jehu, c'est la manière de Jehu de conduire la voiture; "אָרָה signifie plus tard: usage, coutume, surtout en pratiques religieuses, relatives au culte.

לְנְהָרָת f. (rac. לְבָּרָרָת). Caverne, antre: Jug. 6. 2, des antres dans les montagnes (de בָּרָרִים נְבָּרִרִים torrent, parce que les eaux y affluent, ou de קָּרָר j lumière, parce qu'on y pratiquait des ouvertures pour avoir du jour).

קנור (rac. איניר (מד. Action de secouer, secouement : מְּמִרֹּרְאָשׁ Ps. 44. 15, le secouement de tête, c.-a-d. le mépris, la moquerie (des nations).

לוֹתְ m. (rac. יפּיבי). 4° Le repos: לֹא פְּצְאָּח פְּנִיתְּ גאַ בְּשָּׁשׁ־לָּהְ פָּנִיתְּ Lament. 1. 3, elle n'a pas trouvé de repos; בְּיַבְּיִהְ בְּעָּהַ Ruth 3. 1, je veux chercher pour toi un état de repos (un mariage); plur.: שׁהּבִי Ps. 116. 7, rentre, ô mon âme! dans ton repos, ta tranquillité.—
2° Lieu de repos: בְּיַבְּיִרְנְלֶּהְ Deut. 28. 65, (il n'y aura pas) d'endroit où reposer la plante de ton pied; קאָרוֹן I Chr. 6. 16, depuis que l'arche eut un lieu de repos, un lieu fixe, à Jérusalem.

יוֹם n. pr. Manoé, père de Samson, Jug. 13. 2.

לנותה לה (rac. ימים, v. ימים). Repos, etat de repos, lieu de repos: אֹבְיּמְיִה לּאָּיִ לְּנִיתְּה לָאָּ Jér. 45. 3, je ne trouve pas de repos; מֵי מְנִּיתִּה Ps. 23. 2, des eaux paisibles; מֵי מְנִיתְּה Ps. 95.11, (j'ai juré) qu'ils n'entreraient point dans le lieu de mon repos (la terre promise); Nomb. 40. 33, pour chercher un lieu où ils devaient se reposer; מְנִיתְיוֹ מְבוֹיִר לְּנְהַם מְנִיתִּיוֹ מְבוֹיר Jis. 11.10, et sa demeure, résidence, sera entourée de gloire, ou : son repos, la paix dont il jouira sera glorieuse.

קמון m. Fils, heritier: מָמוֹן Prov. 29. 21, (un serviteur que son maître traite avec trop de douceur, qu'il gâte) veut être, à la fin, (traité comme) fils, héritier; selon d'autres: se croit à la fin un seigneur, un noble (v. יְרָר.).

קמיס נְסוּ (רפּכ. מיס). 1° Fuite: יְּסְנִיסׁ נְסָהּ Jér. 46. 5, ils prennent la fuite, ils fuient avec précipitation. — 2° Refuge: אָבֵד מָּמֹס מִמֶּיִי Ps. 142. 5, j'ai perdu tout refuge, ou : je n'ai plus le moyen de fuir; אָרָה בָּרִים בָּרָה 16. 19, et mon refuge au jour du danger.

קנוֹלְּחָה f. Action de fuir, fuite: אָנֶסְתּ־הֶרֶכְּ בּיְבְּתִּיבְּתְ Lév. 26. 36, ils fuiront comme on fuit les épées; וּבְּבְּנוּסָח לֹא הַלֵּבוּן Is. 52. 12, et vous ne partirez pas par une fuite (en fuyant).

קנור : אַרְגִּים m. Toujours lié הַ טְּנִיר : אַרְגִּים אַרְגִּים I Sam. 17. 7, II Sam. 21. 19, (la hampe de sa lance était) comme le grand bois, ou le pieu, ou l'ensouple, dont se servent les tisserands (v. יְרָיֵדִי).

קנוֹרָה f. (rac. כּרּר). Chandelier: רְבָּשֵּׁא בְּעָנוֹרָה Il Rois 4. 10, (mettons-y) un siège et un chandelier; spécial. le grand chandelier d'or qui était dans le temple: בְּלֵרֶת תַּשְּאוֹר Exod. 35. 14, le chandelier pour éclairer (perpétuelle-

ment) [v. מְּשִּׁרֹית: plur.: תְּשְּׁלִיתוּת I Rois 7. 49, les chandeliers.

יים אין אין m. pl. (rac. בְּיִרָּהָהְ מָּצִּרְבְּּהִי (נְיֵּיִר Nah. 3. 17, tes princes seront comme des sauterelles (v. נָיִיר.).

رَفِر (v. بَتِب Hophal).

קּנְחָה f. (rac. מַּנַח). 1° Don, présent, offrande: מָנְיָוּת לְצַטָּר אָוִדּר Gen. 32. 14, (pour en faire) un présent à son frère Esaŭ ; ווויידו לַאִּשׁ מִמְּנַח 43. 11, et apportez un présent à cet homme (puissant); מְּתָּחוֹ לַּיֵד 4. 3, (Cain fit) une offrande à Dieu (des fruits de la terre); spécialem. oblation de farine et de liqueurs : קרַבּן מִינְיוּה מַצְאַבּה בּארֹים Lév. 2. 4, une oblation de farine cuite au four; Ps. 40. 7, victime et offrande (sacrifice et oblation) ; הְּיָהָה se met aussi pour les sacrifices du soir indistinctement: צר לַצַלות הוּבּנְהָת I Rois 18. 29, jusqu'à l'heure où l'on offrait les sacrifices du soir ; אַת־עַּלַּקר וַאַּר־נְיִאַר זיְבֶּרָב II Rois 16. 15, l'holocauste du matin et le sacrifice du soir ; וּבְמִּנְתַת חָשֶׁרֶב Esdr. 9. 5, et à l'heure où l'on offrait le sacrifice du soir, ou : à l'heure de la prière du soir, c.-à-d. l'après-midi, avant le coucher du soleil (הִּפְשַּׁר מִּנְחָה). — 2º Tribut : ניטאר מְנְחָהו Il Sam. 8. 2, 6, (Moab) paya tribut (à David); -נלאר תַּבְּלָח מִנְיָה II Rois 17. 4, et qu'il n'apporta (ne paya) pas le tribut (comme il avait fait tous les ans).

לְּנְחָהְי chald. f. Même signif. Plur.: מְּנְחְהָהוּי Esdr. 7. 17, et leurs oblations de farine.

קנַחֵם (consolateur) n. pr. Menahem, fils de Gadi, roi d'Israel, II Rois 15.17.

קנְחַחֹ (repos) n. pr. 1° Manahath, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Manahat, un endroit, I Chr. 8. 6.

m. Nom d'une idole ou divinité: # m. Nom d'une idole ou divinité: # fire du vin (comme libation) à Mani, idole, ou : au destin, de מָּבָי מִּבְּטָּר iner (v. Pi.), ou de compter, à un certain nombre, à un groupe d'étoiles, aux planètes; selon d'autres: à Vénus.

'P. n. pr. d'une contrée de l'Arménie : Ararat et Menni, Jér. 51. 27.

Jug. 5. 11, et بيت Is. 30. 11, formes poétiques de la prépos. pa de (٧. عبر).

(فقر ۸۰ کوژبریا) جائبری

(פֿל 'A') מׁנָּים).

מְנְיָמִין n. pr. (ע. מְנְיָמִין).

לְּמְרָדֵן שִׁרְבֵיי m. chald. Nombre : לְּמִרָדֵן שִׁרְבֵיי יִשְׂרָצֵּל Esdr. 6. 17, sclon le nombre des tribus d'Israel.

* 1329 Aboth, d'où sait-on? d'où cela est-il prouvé?

יְלֹאָרֶץ מִנְלָם Richesse : יְלֹאָרֶץ מִנְלָם Job 15. 29, leur richesse, leur prospérité, ne s'étendra pas sur la terre (v. נָלָה).

אַרָּנְיִר בְּעָרָר רָפּנְרּר, retenir, empêcher, refuser: קּצְּרָע עַדִּירְעָּיִר בַּצְּרָ Ez. 31. 15, j'ai
arrêté ses fleuves; אָשֶׁר בְּנְיִנִי עַדְּעָרָ בַּעָרָ בַּעְרָיִבְּיבָ בַּעְרָיִבְּיבָ בַּעְרָיבָי בַּעָרָ בַּעְרָיבָי בַּעְרָיבָי בַּעְרָיבִי בּעָרָיבִי בּעְרָיבִי בּעְרָיבִי בּעְרָיבִי בּעְרָבִי בּעְרָבִי בּעְרָבִי בּעְרָבִי בְּעָרָבִי בַּעְרָבִי בְּעָרָבּי בַּעְרָבִי בְּעָרָבִי בְּעָרָבּי בַּעְרָבִי בּעְרָבִי בּעְרָבִי בְּעָרָב בַּעְרָבִי בְּעָרָב בַּעְרָבִי בְּעָבִיי בַּעְרָבִי בְּעָבִיי בַּעְרָבִי בְּעָרָב בַּעְרָבִי בְּעְבִיבְי בַּעְרָב בַּעְרָבּיי בַּעְרָב בַּעְרָבּי בְּעָרָב בַּעְרָבְי בַּעְרָב בְּעִבְּיבְי בַּעְיבָי בַּעְרָב בְּיבְיבּי בַּעְבָיי בַּעְיבִּי בְּעָבְיבּי בַּעְיבִי בְּעָבְיבּי בַּעְיבִי בּעְבָיי בַּעְיבִי בְּעָרָב בַּיבְיבִי בְּעִרְבִי בְּעִרְבִי בְּעִרְיב בּעְרַבּיי בּערַבּיי בּערַב בּערַיי בּערַבּיי בּערַב בּערַי בּערַיי בּערַב בּערַב בּערַב בּערַב בּערַב בּערַי בּערַבּיי בּערַבּיי בּערָב בּערָב בּערַבּיי בּערָב בּערַב בּערַב בּערָב בּערָב בּערָב בּער בּערַב בּערָב בּערָב בּערָב בּערַב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָי בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָי בּערָי בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָי בּערָב בּערָי בּערָב בּערָב בּערָב בּערָי בּערָב בּערָי בּערָי בּערָי בּערָב בּערָי בּערָב בּערָב בּערָב בערַי בּערָב בערַי בּערָב בערָב בּערָי בּערָי בּערָי בּערָי ב

Niph. passif. Etre retire, empêche, ôté: נְמְנֵע מְבֵּיח אֱלֹחֵיכֶם Joel 1. 13, (les oblations) ont été retirées, retranchées, de la maison de votre Dieu; אַל־נָא רִשְּנֵע מַדְּלֹהְ אַלִּי Nomb. 22. 16, ne te laisse pas empêcher, retenir, de venir chez moi; אַלִּי Job 38. 15, la lumière sera ôtée aux impies.

עפורת באַנעולל m. (rac. נְעַל). Verrou , serrure: נְעַל Cant. B. 5, les boutons du verrou (v. קב); מַּלְשׁלָּד וּלְרַיּחָד Néh. 3. 3, les serrures et les verroux des portes, ou : les verroux et les barres.

בּרְיֶל יּנְיִלְּיִת בּיְנְיֶלֶּךְ... Même sign.:בּרְיֶל יּנְילְיָּת בְּינְלֶּלְרָ... Deut. 33. 25, ton verrou sera de fer et d'airain (tes villes seront fortes, imprenables); selon d'autres, de בַּיֵל ta chaussure sera de fer, ou : ta chaussure, c.-à-d. ton pied, marchera sur le fer et l'airain (tes montagnes auront des mines de fer et de cuivre).

בְּלִישְׁתְּי m. pl. (rac. בְּלִישְׁתְּי Ps. 141.4, et que je ne me nourrisse pas de leurs mets délicieux; Targg.: que je ne mange pas au milieu des chants de leur festin.

יות קנענעים או pl. (rac. יסיב). Nom d'un instrument de musique : אַבְּמְעֵּנְעִים II Sam. 6.5, (on jouait de toutes sortes d'instruments) et des sistres, ou : des clochettes.

בּתְּמַלְּתְּדְּר: (נְמָּח f. pl.(rac. אַמְלַתְּיִר: בָּנְמָּח f. pl.(rac. אַמְיִּרְיִר: בַּנִּמְּלְּחָר: 29, selon les uns: et ses tasses (des vases pour les libations, placés sur la table d'or dans le tabernacle); selon les autres: des bâtons ou des tuyaux d'or, fixés à la table pour soutenir les pains de proposition, ou pour donner de l'air.

קנָם f. Nourrice (v. בְּנָק Hiph.).

ה איני חוד איני היי חוד איני חוד איני

תְּנְהוֹ , (pl. מְנְהוֹת et חִים, רְמַנ, רְמּנ. מְנָיּרִי , rac. מְנָיִר יִּעְּיִרְיּי , rac. מְנָירִי , v. יְבָּירָ , Part, portion: מְנָירִי Ps. 63. 11, ils seront la part, la proie, des renards; מָנָיר 11. 6, la part de leur coupe, de leur sort (v. מַנֹיל פּנִיל מִיל , Néh. 12. 44, les parts de la loi (que la loi prescrit de donner aux

prêtres); * אַל מְנָיז Aboth, pour le cas, a condition, afin de.

סְּיֵל m. adj. (rac. סְּיֵסְ). Celui qui souffre, qui désespère : בְּיָּטְ מֵּיַבְּיל מִיִּטְל Job 6. 14, (sous-entendu j'avais cru) qu'à celui qui est au désespoir, qui périt de souffrances, (viendra) l'amour, la compassion, de son ami; d'autres l'expliquent comme verbe transitif : (est-ce qu'on me compare) à celui qui retire son amour, sa compassion, de son ami? ou, lié à ce qui précède: (la sagesse m'aurait-elle abandonné, serait-elle allée) à celui qui est sans pitié pour son ami?

מַם m. (rac. סְּפָה, selon d'autres contracté de נָּכֶּט). Tribut. En argent : נַיַּשָׂם — פַס צַל־ּהָאָרֶץ Esth. 10. 1, (le roi Assuérus) imposa un tribut au pays; נישם אַת־חַבּנַעַנִי לָמָס Jug. 1. 28, il imposa un tribut aux Chananéens (les rendit tributaires); de même טתן לַמָּס v. Jos. 17. 13. En travaux, servage, corvée : יַרָּדר לָמֶס לבֵד Gen. 49. 15, exact. il est assujetti au servage du travailleur, il a été réduit à travailler pour les autres, ou à leur payer un tribut afin qu'ils protégeassent son territoire; וּבַחוּרַיו לָמֵס יִחָרוּ Is. 31. 8, et ses jeunes gens seront tributaires, ou: des serfs; selon d'autres : ses braves seront découragés, au désespoir (v. וַרַדִּר דַשָּׁס שָׁלְשָׁים אֵלֶם אִישׁ ; (מַס et בַּיַבָּים I Rois 5. 27, et le nombre de la levée (des hommes que Salomon avait levés pour les travaux) était de trente mille; ביר מפים Exod. 1. 11, des intendants des travaux de servage, de corvée.

מַרִישָּׁרְשֶּׁלֶּהְ: Cercle מִרישָׁרְשֶּׁלָּהְ: מִבְּיבְּעָּהְבֶּּלְּהְ: Cant. 1. 12, pendant que le roi était dans son cercle (à table avec ses amis, assis en cercle); d'autres traduisent: le roi en s'appuyant, en reposant; יְבְּיבָּעְ רְּאָבִי יִצְּרְאָבִי Ps. 140. 10, la tête de ceux qui forment un cercle autour de moi, qui m'entourent pour m'attaquer, m'accabler; מַבֶּב קַבָּלָב I Rois 6. 29, il fit tailler, sculpter en cercle, c.-à-d. tout à l'entour; pl. fém.: מְבַּרַבְּקַבְּ

Job 37. 12, (le nuage) tourne en cercles, de toutes part; selon d'autres, pour הֹסִבּי Dieu tourne, change (selon sa sagesse), les destins, les événements; הְּמָבֶּי הַרְּדְּעָׁלָּה II Rois 23. 5, et dans les alentours de Jérusalem, ou adv.: et autour de Jérusalem.

יוֹלְרָנִי מִּמְּלְרְוֹיְרִים 1º Maison ou ville fermée, fortifiée: Ps. 18. 46, ils trembleront de peur dans leurs châteaux (dans les lieux où ils sont cachés, renfermés), v. j. יְרָנֵג מִּנְיִּם מִּנְיִם מַּנְרְיִּם בְּיִּם מַנְּרְיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִם פּוֹים בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּב בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּבְי בְּיִּיִּים בּיִּב בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בּיִּם בְּיִּים בּיִּם בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיים בּייִים בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים בּיי

קַים m. (rac. יְסֵי). Fondement: אינים ער בּינים I Rois 7.9, depuis les fondements jusqu'au haut des murs, ou: jusqu'aux corbeaux.

קַּמְרֶרוֹ m. (rac. סָרֶר, v. סֶרֶר, m. (מֶרֶר, v. סֶרֶר, v. מֶרֶר, אַרִר, אַרִּר de colonnes, portique: יַבְּצָא אַחִּדּר יַבְּצָא אַחִּדּר Jug. 3. 23, et Ehud sortit vers le portique, ou : alla dans la salle de réunion (appelée ainsi des rangs des sièges qui s'y trouvent).

קּכְּסָכּי, Kal inusité. Hiph. Faire fondre, dissoudre: בְּּדְמְּצָּחִי צֵּרְשִׁי אֵנְטֶּר. Ps. 6. 7, je fais fondre, j'arrose mon lit de mes larmes; בְּיִבְּיִלְי וְרַבְּטָל 147. 18, il envoie sa parole et les fait fondre; תַּבֶּע בָּעָשׁ חַמִּירוֹ 39. 12, tu consumes ce qu'il aime, ou : sa beauté,

comme un ver (qui ronge); יְּיְכֶּים Jos. 14.8, (pour יְּמְסִיּד ou יִּמְסִיּד (mes frères) ont fait fondre le cœur du peuple, ont jeté l'épouvante dans leur cœur.

קּסְה (rac. סְּסָה, v. סַּסְ). Mesure: מְּכָה חָרָה Deut. 16. 10, en mesure du don, selon le don volontaire de ta main (une oblation selon ton pouvoir, ta fortune); d'autres traduisent: par l'élévation, la présentation du don, etc. (de la rac. סַסַי, v. סַיַ).

תַּמְלָהָ m. Voile : מַמְנֵיו מֵסְנָיו בּיֹשְּנֶיו מֵסְנָת Exod. 34. 33, (Moïse) mit un voile sur le visage (enveloppa son visage d'une étoffe, v. יהים).

קסוּכְה f. (rac. מוּק, pour מְּשׁרְּבָּח). Une haie d'épines : יְשָׁר מְּשְּׁר Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haie d'épines.

קּבְּית (rac. רְּבָּית Douteux: אָּד IRois 11.6, (et vous ferez) la garde de la maison, une garde d'une surveillance continuelle; ou : vous garderez la maison contre la démolition, qu'on ne la démolisse; ou : une garde qui s'éloigne, qui se relève; ou : qui repousse les attaquants; selon d'autres enfin, n. pr.: de la maison de Messah.

קרְּכְלִּים m. (rac. מְחַרָּ). Trafic: מְּחַרָּלִים I Rois 10. 15, et (sans ce que rapportait) le trafic des marchands; selon d'autres: (sans ce que payaient) les négociants et les marchands de parfums, de choses curieuses (v. בָּבֶל.).

אָסְכָּה יִדְנָה (ע. מֶעֶג) Méler : קסָרָה בִינָה Prov. 9. 2, elle a mélé, préparé, son vin;

לְּמְּסֹהְ שֵּׁכֶּר Is. 8. 22, (vaillants) à mêler des boissons enivrantes; יְשִׁקְיֵר בְּרָכִי אַכְּהָי Ps. 102. 10, et je mélais ma boisson de (mes) larmes; בְּי מָסַהְ בְּקרְבָּה Is. 19. 14, l'Éternel a mélé au milieu d'elle (a répandu en elle) un esprit de perversité, de trouble.

קְּלֶּא m. (ע. מֶנֶג). Boisson mêlée : מְלֵא Ps. 75. 9, (la coupe) est pleine de vin mêlé, ou de différentes liqueurs mêlées.

נְסַבְּהְ (rac. נְסֵבְּהְ couvrir, v. לְסָבָּהְ (Couverture, voile: יְחָשְּׁמְּבָּח תַּשְּׁמִּבְּח תַּשְׁכִּרְח עַלִּר (So. 7, et la couverture qui est étendue sur toutes les nations; בְּרִי בָּרָח (Sera) trop étroite, ou trop courte (v. מַבָּא Hiph.).

II בְּטֵבְהָ f. (rac. יְסִיּבְּה fondre). 1° Fonte: בְּכָּבְּהְ Exod. 32. 4, un veau de fonte (jeté en fonte); בְּלֵבְ מַשְּבְּה 34. 17, des dieux (des idoles) jetés en fonte; aussi seul: בְּלֵבְ מַשְּׁבְּה סְּטָּ Deut. 27. 15, une image sculptée, ou une image jetée en fonte. — 2° Alliance: אַבְּיִר וְלָא Is. 30. 1, et qui forment des alliances avec les princes (v. בְּיִבִּין), et non pas par mon esprit (mon inspiration, consentement); selon d'autres: qui cherchent des conseils secrets, ou:

se couvrent de la protection (d'un autre, de l'Égypte), v. I ກຸວຸອຸຊຸ.

אַרְּטָת m. (rac. בּילָה). Un pauvre : יָלָה Eccl. 4. 13, un enfant pauvre, mais sage מְּמֵלְ וְחָרֶם וְחָבְּמֵל וְחָרֶם 19.16, quoique la sagesse du pauvre soit méprisée.

sère : אָבְלְבָּה הּאַבְלּבְּה הּאַבְלּבָּה Deut. 8. 9, (un pays) où tu mangeras ton pain, non pas dans la pauvreté, c.-à-d. où le pain ne te manquera jamais, où tu l'auras en abondance.

קְּנְוֹת מְּסְכְּנוֹת pl. f. Greniers, magasins: II Chr. 32. 28, et des magasins de blé; פָּרֵי מְסְבְּנוֹת בָּגָן Exod. 1. 11, des villes pour servir de magasins (la racine est מָבֵי transpose).

בְּקְלְּמֵה (rac. נְמֵהְ). Tissu: מְּדְלְּמֹה עֵּבְּרְתְּבְּשְׁכָּרְ Jug. 16.13, (si tu tresses les sept) boucles de mes cheveux avec le tissu inachevé (qui est encore au métier); רְאָדִי דַּיְמַּשְּׁכָּיִן vers. 14, (il arracha le pieu) et le tissu.

לול m. (rac. קבלל). Chemin, sentier: יְבֶּיקָה מַסְלוּל נְדָרָהְ Is. 35. 8, il y aura la un sentier et une voie.

קמָרִים Is. 41. 7, סְמֵּרִים Ichr. 22. 3, מְסְמִרִים Is. 41. 7, מְסְמִרִים Ichr. 22. 3, מַסְמְרִים If Chr. 3. 9, מִסְמְרִיח Jér. 10. 4, des clous. Aussi avec מּיִבְּמִשְׁמְרוֹח בּים Eccl. 12. 11, et comme des clous enfoncés profondément.

DDD (v. אָבֶם et הַּסְים) Kal. Une fois: מָנָה נְּמְסֹס נֹסָם Is. 10. 18, et il sera

meurt.

comme fondu, abattu, ou réduit à un petit nombre et fuyant (le peu qui resteront prendront la fuite); selon d'autres: comme (une troupe) dont celui qui porte le drapeau tombe ou fuit (comme une armée en déroute); selon d'autres: comme un malade qui se

Niph. סמֵי, יוֹמֶסוּ; inf. סמֵּי, fut. סמֵי. וַתַם הַשַּׁמֵשׁ וַנָבָּס : 1° Se fondre, fondre וְחַם הַשַּׁמַשׁ וַנָבָּס Exod. 16. 21, lorsque la chaleur du soleil était venue, la manne se fondait; Ps. 68. 3, comme la כְּוִשֵּׁכֵס דּוֹנֶג מִפְּנֵי־אֲשׁ cire fond au feu; וַנְמַשּׁרּ חַרִּים מְדָּנֶם Is. 34. 3, et les montagnes fondront (dégoutteront) de leur sang ; נַיִּעָּשוּ אַסוּרָיוּ Jug. 15. 14, et ses liens fondirent (se brisèrent, tombèrent de ses mains); וְכָל־תַּמְלָאכָּח נְמִבְּחָה וְנָמֵס I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles et faibles, chétives. — 2º Avec \(\frac{1}{2}\) le cœur se fond, perdre courage, être épouvanté : רַּיָּבֶּט Jos. 2. 11, notre cœur a été saisi d'épouvante; רוויא נפרבורתיל — חובס יבים II Sam. 17. 10, même le brave (qui a un cœur de lion) sera saisi d'effroi; ימיס מחוה מער Ps. 22. 15, (mon cœur) s'est fondu au milieu de mes entrailles (de tristesse, de chagrin).

Hiph. Faire perdre courage, épouvanter: אַבִּינּנּ וְמָכָּטּ אָרִילְּבְנָנּי Deut. 1. 28, nos frères nous ont jeté l'épouvante dans le cœur.

אָרָי m. (rac. נְסֵע 1. Nom d'une arme: אָרָי מַשְּׁל Job 41. 18, la lance, le javelot (ou le dard, ou la fronde); selon d'autres : אָרָי adj. de אַרָּי, une lance portée à la main, ou: pesante, lourde. — 2° Carrière (de pierres) [v. אָבֶן שְׁלֵּטָּיות מַשְּׁע 1. Rois 6. 7, (la maison fut bâtie) de pierres toutes taillées, ou: entières (telles qu'elles venaient) de la carrière.

שָׁבֶּע m. (rac. יבָּיבָּי). Action de voyager, voyage, départ, décampement : איני פּיבּי פּיבּי אָדי־תַּאַיַּתְּיִת le décampement des camps (des armées); שָׁבָּי Deut. 10. 11, pour voyager, marcher, à la tête du מספ

peuple; אָלָה מַסְצֵי רְנֵי־יִשְרָאֵל Nomb. 10. 28, (ainsi étaient les voyages) tel était l'ordre de la marche des enfants d'Israel; בְּמְסְעֵיְהָם Exod. 17. 1, Nomb. 10. 6, 12, selon les stations (dans leur voyage, marche).

קבריקי (rac. סְפֵּר (בְּיִרִיבְיּ). Ex. unique: I Rois 10. 12, (le roi fit faire) des balustres, ou : les rampes des escaliers, dans le temple.

מְּמְבֵּר m. (rac. סָמַּד. const. מְסְמָּד. suff. קּמְבָּר m. (rac. סָמַד. const. אַסְמָּד. suff. קּמְבָּר מָאָר. Lamentation, pleurs, deuil: מְסְמָּד מְּדִּל וְכְבָּד מְאָר. Gen. 50. 10, un deuil grand et grave (avec de grands cris et des pleurs); בְּסְמַּד הַמְרוּרִים Jér. 6. 26, répands-toi en lamentations amères; אָסָמָּדִי לְּמָדוֹל לֵּי Ps. 30. 12, tu as changé ma plainte, mes lamentations, en danse, ou : en chant (v. מָּבִּרוֹל.)

אָלְםְּחָטְ m. (rac. אָסֶטְ). Nourriture des bestiaux, fourrage: בַּיבֵּן הָּבֶּן הִּנְסְנוֹיא Gen. 24. 32, il donna de la paille et du fourrage aux chameaux.

ក្សាទីក្សា f. Dartre, rogne : ការ៉ុងឆ្ ការា្ធកុងក្ Lév. 13. 8, la dartre s'est étendue, a augmenté.

החוף לי חוף לי

 Nomb. 9. 20, peu de jours; קיקי Deut. 33. 6, (ajoutez מְּסְּיֶּר Deut. 33. 6, (ajoutez מְסִיּר מְטִיּל de la première moitié du verset) et que ses hommes soient sans nombre, innombrables. — 2º Récit: מָּאַר מִּסְפָּר מִיְלִים Jug. 7. 15, (lorsque Gédéon entendit) le récit de ce songe.

ንቃቦን Esdr. 2. 2, et ንንቃቦን Neh. 7. 7, n. pr. m.

קסף Kal. Ex. unique : לְמְעָל Nomb. 31. 16, (le même que לְמְעֵל commettre une infidélité, un péché contre Dieu (de violer sa loi).

Niph. Étre choisi: יְשֶּׁרָאֵל יְשֶּׁרָאֵל Nomb. 31. 5, et des troupes d'Israel furent détachées, choisies (mille hommes de chaque tribu).

" סְּכֶּי Remettre, aussi enseigner: בַּעָּיְהִי הִינְיִטְּיָא Aboth, (Moīse) enseigna la loi traditionnelle à Josué (de la מְּכֶּי la Massorah, le travail des Massorètes); et en mauvaise part: livrer, trahir.

קָּסֶרֶּת (rac. מַאֲסֹרָת pour מָּסְכָּת). Lien: בּסְסְרָת תְּבְּרִית Ez. 20. 37, (je vous ferai entrer) dans les liens de mon alliance.

ת. (v. מקסר, rac. יבסיף). Instruction, avertissement, châtiment: יְּבְשֹׁטְרָם יְשְׁמִים Job 33. 16, et il (scelle) arrête leur instruction, ou: leur châtiment.

תְּמְחוֹר (rac. סְחֵר). Refuge, retraite: וּלְמַחְטֹּח וּלְמַחְמוֹר Is. 4. 6, (un tabernacle sera) pour refuge et pour retraite (contre les orages).

מין (ימבר הפינים). Retraite, lieu où l'on se cache, secret : יבֶּילְיִרם Ps. 10.9, il attend (dresse des embûches) dans un endroit secret ; בְּיִלְיִרם וְּלַבְּיִרם וְּלַבְּיִרם וֹלְיִרם 17. 12, et comme un jeune lion qui se tient dans des lieux cachés (en embuscade); יבּילְרַיִּרם Jér. 13. 17, mon âme pleurera en secret.

תְּלְכָּד m. (rac. בְּעֵרָה). Action, œuvre: בְּמִידְ Job 34. 25, (parce qu'il) connaît leurs actions, leurs œuvres.

קר בְל בי chald. m. Même signif.: הַי בְל בּי Dan. 4. 34, (lui) dont toutes les œuvres sont la vérité (selon la vérité). תְּצְלֵבְת m. (rac. קּבָבי). Densité: הְצִּלְבָּת קּבְּעְבֵּר I Rois 7. 46, dans de la terre compacte; selon d'autres: dans une terre grasse, dans une bonne argile.

ת (rac. בּיבֶי). 1° L'action de passer: אוֹנים וּ Is. 30. 32, chaque passage de la verge, partout où elle passera (frappera). — 2° L'endroit où l'on passe: בּיבֹיר בִּיבֹּים Gen. 32. 23, (le passage) le gué du (torrent) Jabbok; il Sam. 13. 23, le passage (le défilé) de Machmas.

פּעְבְּרוֹת f. (rac. יְּשָׁבְּרוֹת pl. קוֹעְבָּרָה עְבְרוּז Passage, defile, gue; עָבְרוּז Js. 10. 29, ils passeront les défiles; selon d'autres: les gues (du Jourdain); יְדִּשְּׁבְּרְוֹת נִחְשָּׁבְּרְוֹת נִחְשָּׁבְּרָוֹת נִחְשָּׁבְּרָוֹת נִחְשָּׁבְּרָוֹת Jos. 2. 7, aux gue (du Jourdain); יְדִּשְּׁבְּרָוֹת נִחְשָּׁבְּרָוֹת 161. 32, et les gues du fleuve étaient occupés (par l'ennemi).

ו בְּעְבָּלְה m. et מַעְבָּלָה f. Le camp (qui forme un cercle, v. פָּגלָּא ou de עָבָלָּא), ou de עָבָלָּא Sarricade de chariots : רְשָׁאשׁל שׁבַב בַּעִּעָנְל I Sam. 26. 8, 7, et Saul dormait dans le cercle, au milieu du camp, ou : מַבּילִי I Sam. 17. 20, il arriva dans l'enceinte du camp.

וֹ מַלְּבֶּלְּוֹדְ יִּרְעָמֵּדְ נְיִּשְׁרֵ m. (pl. const. מַלְּבָּלְּוֹדְ יִרְעָמֵּדְ פָּרְעָּבְּרְ וְּיָעָמָדְ Ps. 65. 12, les chemins par où tu passes regorgent de graisse, c.-à-d. sont fertiles; selon d'autres: tes sentiers, c.-à-d. le ciel, les nuées, répandent l'abondance; אָלִידְּבְּעָדְ 140. 6, près, ou le long de mon chemin; אַלְיִדְיָּבְ Prov. 2. 18, et ses sentiers mènent aux morts, aux enfers; au fig.: אַרָּבְּיִבְּיִרְ Ps. 23. 3, dans les sentiers de la justice.

ארָא פְעָדּי קרְסְעָּי : אַרָּא מְעֵדִי קרְסְעָּי ! Ps. 18. 37, et les chevilles de mes pieds n'ont pas chancelé; אַבְּאָ אִי 26. 1, je ne chancellerai pas; part.: אַבְיּי רָגָל וּאַנְיִי יִנְלּ אַבְּעָר מְעָר מְּאָר וּאַ 10b 12. 5, pour ceux dont le pied chancelle (les faibles); רְּיָנֶל מִּעָּיָר, Prov. 25. 19, (part. fém. pour מִינְיִה, ou adj.) et un pied qui chancelle.

Hiph. Faire chanceler : יפֶּרְצֵידָוּם הָפִיד

Ps. 69. 24, fais que leurs reins soient toujours chancelants, rompus; selon quelques commentateurs, aussi בְּנְבֶּין Ez. 29. 7, transposé pour tu leur as disloqué, rompu (les reins), v. בְּנִבְּי

יוני (ornement) n. pr. m. Esdr. 10.34.

קערְיָה (ornement de Dieu) n. pr. m., Néh. 12. 5; מערייה 12. 17.

שנדנים (נְּמַלֶּהְ m. pl. (rac. מָּבֶּוֹ). 1° Joie, délices: Prov. 29. 17, il donnera (causera) des délices à ton ame. — Mets délicats, exquis; מַבְּיַבִּיבּ לְמַבְּיַבִּיִּר Gen. 49. 20, les mets délicats d'un roi; Lament. 4. 5, ceux qui se nourrissaient de mets délicats (v. מַבִּיבִּים).

38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades? (transposé de la rac. יבָּלְּהְ אָנִר אָנג מַצְּבוּלוֹת jier); selon d'autres : as-tu créé leur influence sur les fruits doux? (de בַּלָּרְי אָנג מַצְּבַלֵּי , ע. מַבְּבַּוֹרָת); (מִּבְּהַ הַּלָּרְי אַנג מַצְבַּלֵּי); Sam. 15. 32, et Agag vint à lui avec des chaines (portant des chaines); selon d'autres : dans la joie, tout joyeux.

קעור (rac. קער). Sarcloir ou pioche: אַרָרוּן Is. 7. 25, (les montagnes qui) sont sarclées avec un sarcloir, ou cultivées avec la pioche.

מַעָרה ou מְעָר ח. Seulem. plur. מַעָּרם (const. פְצֵר, avec suff. בְּצֵר,, בֶּצֵר, מַבְּירָוֹם). Entrailles, ventre, sein, cœur: אַשֶּׁר יֵצֵא מִּמֵעֶּדְ Gen. 15. 4, celui qui sortira de tes entrailles (qui nattra de נסוֹ); קועור־לָי בַנִים בְּמֵעֵי Ruth 1. 11, estce que je porte encore des fils dans mon ventre (sein)? מָּנְעֵיר אָנְיִר Is. 49. 1, dès le sein de ma mère ; מְּנְצֵר הַדְּנָת Jon. 2. 2, du ventre du poisson; une fois de l'extérieur : מַצַיר צָשָׁה שָׁן Cant. 5. 14, son (ventre) corps est comme de l'ivoire clair (a la pureté de l'ivoire); au fig.: בּעַר הַבּוּרְבָּרוּ Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues ; מַעַר לְמוֹאַב Is. 16. 11, mes entrailles retentissent comme une harpe à cause de Moab; יְתֹּרֶקְהְ מְחֹדְּךְ מֵכֶּי Ps. 40. 9, ta loi est au fond de mon cœur.

אַבְּאָבָּי פָּעָד f. Même signif.: מְמְנִיּדְיּ וֹנְיְבְּאָבָּי נְיִּדְיּ Is. 48. 19, et ceux qui sortent de ton sein (tes enfants seront nombreux) comme ce qui sort de son sein, du sein de la mer: les poissons (v. vers. 18); selon d'autres: comme les petites pierres, les galets, sur ses bords.

קעָא ou אָעָא chald. Ventre : מְּעֹהָה יְרַנְמָהֵא דִּי נְּחָשׁ Dan. 2. 32, son ventre et ses cuisses étaient d'airain.

קנות (ע. קניה (עניגי אַריב (עניגי I Rois 17. 12, je n'ai rien de cuit (pas de gateau, ou de pain); פניגי בְּעִניג (pas de gateau, ou de pain); אַבּי בְּעִניג בְעִניג (ps. 35. 16, ceux qui raillent pour un gateau, qui bouffonnent pour un repas, les parasites, ou : pour qui la raillerie est une nourriture, un régal; selon d'autres : les railleurs qui disent des choses frivoles, fades.

מְעָנוּי . avec suff. מָדָי et מְעּוּיִם, pl. מֶּעִיִּם). Endroit fortifié, 'forteresse, rocher : וָיָבֹא בָּמָעוֹז מֶלֶהְ דַּוּצְמוֹן Dan. 11. 7, il entrera dans la forteresse du roi de l'aquilon ; צַל ראשׁ הַשָּּערוּז nın Jug. 6. 26, sur le haut de ce rocher; אָרֵי מַערּאּי Is. 17. 9, ses villes les plus fortes ; מֵנוֹז חַנֵּם 23. 4, la forteresse de la mer, la grande ville maritime, Tyr; וַלַאֵלהַ מָּעָיִם Dan. 11. 38, (il révère) le Dieu des forteresses, ou : le Dieu de la force (une idole adorée en Syrie); au fig.: מַעוֹז ראָשָׁר Ps. 60. 9, (Ephraim est) la force, la défense, de ma tête, mon casque; מָלוֹ לַחֹם דֶּרֶךְ דֵי Prov. 10. 29, la voie de l'Éternel est une forteresse, un rempart, à l'homme simple, juste; מָענֹוז לַנָּדל Is. 25. 4, une force, ou un refuge, pour le pauvre; מעוום בעת צרח Ps. 37. 39, (Dieu est) leur force, leur protecteur (des justes), dans le temps du danger, de l'affliction ; מָלְנֶיהַ Is. 23. 11, (pour מָלְנֵיהַ, en place du Dagesh) ses forteresses.

י סיאני avec peu de sommeil (v. בְּבֶּע Aboth, peu : בְּנִענים מְעוּנט יִיעוּט אַ אַנְייָים אַנְייִים אָנְייִים אָנְייִים אָנְייִים אָנְייִים אָנְייִים אָנִייִים אָנִיים אָנִיים אָנִיים אָנְייִים אָנִיים אָנִיים אָנִיים אָנְייִים אָנִיים אָּים אָנִיים אָנִיים אָנִיים אָּיִים אָנִיים אָנִיים אָנִיים אָנִיים אָּים אָּיִים אָנִיים אָּיִים אָּים אָנִים אָנִיים אָּיִּים אָּים אָּיים אָיים אָּים אָיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּים אָּיים אָּיים אָּים אָּים אָיים אָּיים אָּים אָּיים אָּיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיים אָּיים אָיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיים אָיים אָיים אָּיים אָיים אָיים אָּיים אָּיים אָינִים אָּיים אָיים אָיים אָינִים אָּיים אָּיים אָינִים אָּיים אָּיים אָינִים אָּינִים אָּים אָּינִים אָּיים אָינִים אָינִים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָינִים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָינִים אָינִים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָינִיים אָיים אָּיים אָּיים אָינְיים אָּיים אָיים אָיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיים אָינִיים אָּיים אָינִים אָּיים אָינִיים אָינִיים אָּיים אָינִיים אָינִיים אָּיים אָינִיים אָּיים אָינִיים אָּיים אָּיים אָינִיים אָּיים אָינִיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּייִים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּי

קעוֹף n. pr. Moach, père d'Achis, roi de Gath, I Sam. 27. 2.

אינים אינים (מער מון, pl. מער מער אינים מערן אינים אי

קרְעָר n. pr. 1° Maon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, près du : מִּרְעָּר I Sam. 23. 24, désert de Maon.—
2° Maon, peuple dans l'Arabie, Jug. 10. 2; plur.: רְּעַבְּעִירִים II Chr. 26. 7.—
3° Maon, fils de Samai, I Chr. 2. 45.

יםעון (v. בַּצַל מִעוֹן).

ת מְעוֹרָה et מְעוֹרָה f. (v. מְעוֹרָה). 1° Demeure, refuge: מְעֹרָה אֶלְהִי קָּרָם Deut. 33. 27, (le ciel est) la demeure du Dieu de l'éternité, ou : Dieu de l'éternité est un refuge; וְאָל מְעוֹרָה 14. 13, et qui entrera dans nos demeures. — 2° Tanière : רְּבָּצִין Ps. 104. 22, (les lions) se couchent dans leurs cavernes, tanières.

קעונים 1° Pl. de קעונים demeure, et de קעונים n. pr. 2°. — 2° N. pr. m. Esdr. 2. 50.

קעונחי n. pr. m. I Chr. 4. 14.

קיטים m. (rac. איז ténèbres, ou rac. אין abattement): אַניאָר Is. 8. 22, les ténèbres, ou : l'abattement de l'angoisse.

תַּבְּר (rac. עַבָּה). Nudité : לְּבַּעִּן Hab. 2. 15, pour voir leur nudité (v. קֹבִיה).

לְעָלוּ Forteresse (v. מָענוֹי).

בעויה et פַעויה (force de Dieu) n. pr. m. Neh. 10. 9, I Chr. 24. 18.

Pi.: בּי מְעֵשׁוּ Eccl. 13.3, parce qu'elles (les meunières ou les dents, v. שְׁיַדְּיָּן) diminueront, ou, transit.: lorsqu'elles travailleront moins, qu'elles seront plus oisives.

Hiph. trans. 1° Diminuer, réduire : מַּקְּמִים צַּחְלָּחִהּ Nomb. 26.54, tu diminueras sa partie, tu lui donneras une partie moindre; שַּבְּעָבֶּינִי Jér. 10. 24, de peur que tu ne me réduises (à un petit nombre). — 2° Faire une action peu, c.-à-d. à un faible degré, alors un autre verbe est sous-entendu: מַּבְּעָבְיִי Nomb. 41. 32, celui qui amassait le moins en avait dix (mesures); אַלּהְיִבְיִי II Rois 4. 3, n'en demande pas peu; בְּבִּעִייִ II Rois 4. 3, n'en demande pas peu; ס. 15, et le pauvre ne donnera pas moins.

* אַנְרְשַׁמֵּט דְּיּזּים Rituel, (mon sang et ma graisse) qui ont diminué aujourd'hui (forme Niph. et Hithp.).

לפעם פו שליף m. (pl. מְצְשִׁים). Un peu, le peu : מְצָט־מָט Gen. 18. 4, un peu d'cau; אָבָט־מָט 43. 2, un peu de nourriture (de blé); après un autre subst.: מַצָּט בְּעָט בְּעָט בְּעָט Deut. 26.5, avec peu d'hommes; מַצָּט בְּעָט Dan. 11. 34, peu de (un petit) secours; שְּבָּט בְּעָט בְּיִּט Is. 10. 7, pas peu (beaucoup) de peuples. — 2º Adv. Peu : מַצָּט בְּעָט בְּעָט Zach. 1. 15, j'étais seulement peu en colère. — Du temps: מַצְט בְּעָט בִּע בְּעָט בְּעָט בְּעָט בְּעָט בְּעָט בְּעָט בְּעָט בּעַט בּעָט בּעָט בּעַט בּעָּע בּעָט בּעָּע בּעָּעָט בּעָט בּעָּעָט בּעָּע בּעָּע בּעָּע בּעָט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָּע בּעָט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָּעָּע בּעָּעָּט בּעָּט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָּט בּעָט בּעָּט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָּט בּעָּט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָט בּעָּט בּעָּעָט בּעָּעָט בּעָּעָט בּעָט בּעָּעָ בּעָּעָּעָט בּעָט בּעָּעָ בּעָּעָט בּעָּעָט בּעָּעָּעָּעָּעָּע בּעָּעָּי

בשבים Exod. 23. 30, peu a peu; בשבים Nomb. 16. 9, est-ce peu de chose, ou trop peu pour vous? בשבים Ez. 16. 20, était-ce trop peu de ta fornication? crois-tu n'être pas assez prostituée? — 3° Adj.: אַס־בָּיב אַטּים אַס־בָּיב Nomb. 13. 18, si le peuple est peu nombreux, ou en grand nombre; soient peu nombreux (abrégés).

מבענם: Peu s'en faut, presque מבענם שבב אחר חשם Gen. 26. 10, il s'en est peu fallu que quelqu'un du peuple n'ait abusé (de ta femme); בָּטָבֶין Ps. 119.87, ils m'ont presque anéanti sur la terre. - 2º En peu de temps, vite : פרייבער פונים אפוי Ps. 2. 12, car sa colère s'allume vite; בָּמָעָם רָשָּׂוֹאָנִר עֹשָׂנִר Job 32. 22, (considérant que) celui qui m'a créé m'ôtera bientôt du monde. __ 3° (v. בְּלֵב רָשֵׁעִים Très peu, vil : לָב רָשֵׁעִים במעם Prov. 10. 20, le cœur des méchants n'est de nul prix, est très vil; בָּהְיִם נְגָרִים בָּה Ps. 105.12, (vous étiez) très peu nombreux et étrangers dans (la terre de Chanaan).

הְשְׁעֵיף f. (rac. רְּפֶּטָּיִח Ex. unique : מְּנְשָּׁיִח בָּעָּיִח Ez. 21. 20, [adj. ou part. Poual de רְּשָׁיִן (une épée) aiguisée, affilée, pour tuer; d'autres traduisent : cachée, réservée (jusqu'à ce jour), etc.

אַנְעָהָה m. (rac. רּבֶּיבֶּי Vêtement : רּבָּיבָי Is. 61. 3, un vêtement de luxe, de gloire.

קַנעטָפָּה f. (rac. בְּיֵבֶע). Ce qui enveloppe, manteau: וְדִּשִּׁנְעָטְפָּה Is. 3. 22, et les manteaux.

קע" m. (v. קיד.). Ruine: מְצִּי מַשְּּלָּח Is. 17. 1, (Damas sera) une ruine, qui tombe, s'ecroule (un monceau de ruines).

עני n. pr. m. Néh. 12. 36.

עניל m. (rac. קול, pl. נְיִּמְרֵל pl. vêtement qu'on mettait sur les autres habits, espèce de manteau, de surtout; il était porté par les nobles et les princes: מָבָעָר Job 1. 20, (Job) déchira son manteau;

I Sam. 15. 27, (Samuel saisit) le coin du manteau de (Saül), ou Saül saisit le coin du manteau de Samuel; par les princesses: בְּלְבְּעָּטִי בְּעִוּרִי בַּעָּלְיִם בְּעִרִּי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרִּ בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִייִ בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעִרְיי בְּעִרְיי בְּעִרְייִי בְּעִרְייִי בְּעִרְייִי בְּעָרִייִי בְּעָרִייִי בְּעָרִייִי בְּעָרִיי בְּעָרִייִי בְּעִרְייִי בְּעִרִיי בְּעָרִיי בְּעִרִייִי בְּעִרְייִי בְּעִרִייִי בְּעִרְייִי בְּעִרְייִי בְּעִרְייִי בְּעִרִיי בְּעִרְייִי בְּעִרִיי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּייִי בְּעִיי בְּייי בְּעִייי בְּיִיי בְּעִייי בְּיִיי בְּייִי בְּעִייי בְּייי בְּייי בְּעִייי בְּייי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייי בְייבִיי בְּייבְייי בְּייי בְּיבִיי בְּייבְייי בְיייי בְייי בְּייבְייי בְייבְייי בְייי בְּיבִּיי בְּייבְייי בְיייי בְּייי

מַעִים Entrailles (v. מַּצָּים).

* צִּיִד (v. צֵּיִד) De la source, prépos. de.

מער של של היים, const. מְלְיָם, const. מְלְיִם, const. מִלְיִם, const. מַלְיִם, const. מַלְיִם, const. מִלְיִם, const. מִלְיִם, const. מִלְיִם, const. מִלְיִם, const. (la vallée) en un lieu de sources. — 2° Source: aun lieu de sources. — 2° Source: constitue, con

קעינים (cheth. pour קעינים keri, I Chr. 4. 41) Les demeures (v. קשׂון).

קען Presser, froisser; part. pass.: אָבְעוּהְוּ Lév. 22. 24, un animal dont les testicules ont été froissés; הַאָּרֶעְ I Sam. 26. 7, et sa lance était pressée, fichée en terre.

Pou.: אָבֶר שְׁבֵּין Ez. 23, 3, c'est là que leurs mamelles ont été pressées, touchées (qu'elles se sont déshonorées).

תַּעְכָּה תַּעְכָּה . pr. 1° Maachah, une ville au pied de la montagne d'Hermon, II Sam. 10. 8: אַרַם מַעְכָּה I Chr. 19. 6, la Syrie de Maacha; de là, nom de peuple, מַעְכָּה Deut. 3. 14, Jos. 12. 5. — 2° Maachah, père d'Achis, roi de Gath, I Rois 2. 39 (v. מְעִבּה). — 3° Maachah, enfant de Nahor, Gen. 22. 24. — 4° Maachah, femme du roi Roboam, II Chr. 11. 20. — 5° Maachah, fille de Talmaī, roi de Gessur, femme de David, II Sam. 3. 3. — 6° Maachah, femme de Caleb, I Chr. 2. 48. —

7º Maachah, femme de Machir, I Chr. 7. 15, 16.

אָני m. Infidelité, violation (v. a בְּיבֶּל בִּינֶל בִּינֶל בִּינֶל commettre une infidelité, une prévarication, un péché, contre Dieu; בְּיַנֵל בִינְינִי נְיִשְׁיִר בְּיַנְל בַּינָל בַּינְל בַּינָל בַּינְל בַּינָל בַּינָל בַּינָל בַּינָל בַּינָל בַּינָל בְּינֵל בְּינָל בַּינָל בַּינָל בְּינֵל בְּינֵל בַּינָל בַּינְיבְּיל בִּינְיבְּיל בִּינְיבְּיל בְּינָל בְּינֵל בְּינֵל בְּיבָּל בְּינָּיבְּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בַּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּיל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּי בְּיבּיל בַּיבָּיל בּיבּיל בּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָל בְיבָּל בְּיבָּל בְּיבָל בְּיבָּל בְיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָּל בְּיבָל בּיבָּל בּיבּל בּיבָּל בּיבָּל בּיבָּל בּיבָּל בּיבָּל בּיבָּל בְיבָּל בְיבָּל בְּיבָּל בְיבָּל בְיבָּל בְיבָּל בְיבָּל בְיבָּל בְּיבָּל

בעל (rac. צַלָּה, ce qui est supérieur, sur, dessus, toujours lie avec une שמרם מעצל: D'en haut משצל "D'en haut Is. 45.8, (envoyez la rosée) cieux, d'en haut; en haut: אַשָּׁר בַּשָּׁמַרִם מְשַּׁנֵל Deut. 5. 8, ce qui est en haut, dans le ciel; ימִשֵּעֵל יִשֵּל קִבְּירוֹ Job 18. 16, et en haut ses branches seront coupées; suivi de >: קייבל לְבַיִּדִים Gen. 22. 9, sur le bois; ו מְשַּׁעַל לְכוֹכְבֵּר־אֵל Is. 14. 13, au-dessus des astres de Dieu ; שרפים למדים מעלל לו Is. 6. 2, les séraphins étaient au-dessus, ou : autour de lui. — 2º מַעַלָּח Au-dessus: מַשְּׁכְמוֹ וְמַדְּלָהוֹ I Sam. 9. 2, de son épaule et au-dessus, c.-à-d. de toute la tête; מָבֶּן צַיְשִׂיִרים שָׁנָת וַמַעִּלָּת Nomb. 1. 20, (tous les mâles) depuis vingt ans et au-dessus; מַדְּצּוֹם דָּהַרָּא וְמַצְלָהו I Sam. 16. 13, depuis ce jour, et désormais (sans cesser depuis); מַעַלָּה עַּעָלָה Deut. 28. 43, (l'étranger s'élèvera au-dessus de toi) de plus en plus. — 3° לְמַדְּלָהו Eccl. 3. 21, הַעלָרה הָרא לְסַעְלָהו Eccl. 3. 21, si elle (l'ame) monte en haut; לַּמַינְלַהוּ בּמִנְּבָּח Ez. 41. 7, d'étage en étage;

מצל (v. אַב).

לְמַעַל inf.: לְמַעַל קַרְמוֹּדָּר Rituel, de faire monter, venir devant lui.

קּעָלֵי chald. m. pl.: מְצָלֵי שָׁהְשָׁא Dan. 6. 45, le coucher du soleil.

מעל m. (rac. בְּלָּה). Action de lever: מַלָּה Néh. 8. 6, en levant les mains en haut.

מעלה מינות אינות אינות

בּמְלֵּהְה (rac. הַצְּלִּה, pl. מְעֵלֶהְה cension, action de monter: מְעֵלֶה בּאָה בּמָה בּמָלָה בּמָרָה (le premier du mois) était le commencement du départ de Babylone (le cortége partit le premier du mois, v. יְּהָה ; au fig.: בְּיִבְּהַה רְּמָבָּה בַּבְּלָה רְּבְּבָּלָה רְבִּבְּלָה רְבִּבְּלָה רְבִּבְּלָה רְבִּבְּלָה רְבִּבְּלָה רְבִּבְּלָה רְבִּבְּלָה וּ בְּצִלְה רְבִּבְּלִה בְּמָב וּ I Rois 10. 19, le trône avait six degrés; בְּבֵּלְה בְּבְּלָה וּ בְּצְלָה II Rois 20. 9, l'ombre (du soleil) est avancé de dix degrés (lignes), ou: veux-tu qu'elle avance, etc.? et le cadran solaire: יִּיִגְּיִּ מִצְלִה 20.11, sur

le cadran (l'horloge) d'Achaz, v. Is. פורר הַשַּבֵעלות --.8 en tête des psaumes 120 à 134, cantique des degrés, chanté par les lévites placés sur les quinze degrés, ou chant avec gradation, soit en rapport du rhythme ou des sons de la voix; selon d'autres, dans le sens 1º: chant de ceux qui montaient vers Jérusalem, chant du pèlerinage. -3º Endroit haut, position élevée: ו הַאַבם הַשַּצֵלַרו I Chr. 17. 17, l'homme d'un haut rang, l'homme considéré; אַפּוֹנֵח בַשַּׁמַיִם מַצַלּוֹתוּ Amos 9. 6, qui a établi son trône dans le ciel; ou : ses degrés, les créations de tout ordre; ou, comme צַלִּרוֹחֵדי: ses étages.

et de יְּרְיּרֶא מַעַלְיָא adj. Haut : פְּרִיּרָא מַעַלְיָא et de hautes lumières, une haute intelligence.

קעליל (Zach. 1. 4, cheth.) et

קַעלְלִים. (rac. אָבֶּל, seulem. plur. מַעלְלִים. Actions, œuvres: מְצַלְלֵים. Ps. 78. 7, les œuvres de Dieu; מְצַלְלֵים. Jér. 17. 10, (je rends à chacun) selon le fruit de ses actions; הַרְיפִיבָּיבָם Mich. 3. 4, ils ont fait de mauvaises actions; בְּיבְיבָם Jér. 35. 15, rendez vos actions meilleures, (corrigez) amendez votre conduite.

קינים היינים (פבר היינים היינ

קַמְעָּקְהָּה (rac. מָּמֵס). Charge, poids: אָבֶּן מַעַּכְּיָה אָבֶן מַעַּכְּיָה Zach. 12. 3, une pierre d'un poids lourd (très pesante), qui accable celui qui la porte; selon d'autres: par laquelle on essaye et prouve sa force.

סול ביים m. pl. (rac. בְּמַם Profondeur: מָצְמַפְּרִים Is. 51. 10, la profon-

deur de la mer; אָפְּצְּטְפְּי־טָיד Ps. 69. 15, et de la profondeur des eaux; au fig.: מְצְאָלִיךְ Ps. 130. 1, des profondeurs de l'abime (dans ma détresse) je t'ai invoqué.

מַעוֹ (rac. פֶּעָהַת) Intention, but (v. מַצָּהַה), joint avec לְפֵעַרָר, א avec suff. לָפַעַר, לְמַצִּוֹכֶם, לְמַצִּוֹךָ. 1º Prépos. A cause de, en faveur de : לָמֵעַן מְשִׁפְּמֵיך Ps. 48. 12, a cause de tes jugements; לָפַעָן אַחַר וְרֶעֶר 122. 8, à cause de mes frères et de mes amis; וּלְמֵעֵן הַוֹד עֲבִדִי Is. 37. 35, en faveur de David, mon serviteur, à cause de ce que je lui avais promis; לָמַצַּן קוַסְהַי Ps. 6. 5, à cause de , ou par, ta miséricorde (v. בַּחַסְרָּהָ 25. 7, selon ta miséricorde); אַמָּר לְמַעַן שָׁמֶך 109. 21, agis avec moi comme il convient à ton nom, assiste-moi pour la gloire de ton nom; ימשר לְמַען שׁמוֹ 106. 8, et il les sauva pour la gloire de son nom; dans un autre sens : לָמַעָּן שׁוֹרָרֵר 5.9, à cause de mes ennemis (pour les confondre); לָמֵעֵן אֹיְבֵר פְּדֵנִי 69. 19, delivremoi à cause de mes ennemis (pour les humilier). — 2º Conj. Pour, afin que, pour que : לְמֵצֵן חֲלֵל Amos 2. 7, pour profancr, violer (mon saint nom); לְמַעַן הְבָרָכְהְ נַפְּוֹשִׁר Gen. 27. 25, afin que je te bénisse ; לָמַעָּן יִפָּרָת Osée 8. 4, pour qu'il soit perdu (c.-à-d. c'est ce qui leur fera perdre leur or, leurs richesses), ou : ce qui les perdra (les idolatres); רָּכֶּעָן הִאְרֵּסְ בְּּדָבְּכֶּף Ps. 51. 6, (j'ai péché contre toi seul) pour que tu sois reconnu juste dans tes paroles; ou, se rapportant au verset 5: (je reconnais mes péchés) pour que tu sois reconnu juste dans ta promesse (de pardonner). – Suivi de לָמַעָן אֲשֶׁר רְצַנָּח Gen. 18. 19, pour qu'il ordonne; למשן אַשָּרר קרעו Jos. 3. 4, afin que vous puissiez connaître.

ת (רמכ. יפָּקים). 1° Réponse: אָשֶׁר לֹאִ־טְּצְאוּ בְּלְּטְר לֹאִ־טְצְאוּ בְּעָבְּי Job 32. 3, de ce qu'ils n'avaient pas trouvé de réponse; בְּעָבִין לָשׁוּך Prov. 15. 1, une réponse douce: מְבָּיִן בְּעָבִין לָשׁוּך 16. 1, mais de Dieu vient (est inspiré) ce que la langue

répond, prononce; selon d'autres: la réponse de Dieu qui exauce la prière. -- 2º Intention, but: מל פָעַל הֵי לַפַּעָנוּ Prov. 16. 4, Dieu a tout fait d'après son intention, dans un but.

לְעֵנְהָּה f. (rac. מְעֵנְהְּה Douré, le sillon: מְבֶּבְּיִבְּי מֵבְּיָה נְּבְּי מָּבְּי מָבְּי מָבְי מָבְּי מָבְּי מָבְּי מָבְי מָבְי מָבְי מָבְי מָבְי מָבְּי מָבְי מָבְי מָבְי מָבְי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִבְייִם מְבְּיִבְייִם מְבְּיִבְייִם מְבְּיִבְייִם מְבְּיִבְייִם מְבְּיִבְייִם מְבְּיִבְייִם מְבְּיִבְייִם מְיִבְּיִים מְבְּיִבְייִם מְבְּיִבְיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִבְייִם מְבְּיִים מְבְּיִבְיּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְיּבְייִים מְבְיּים מְבְּיִים מְבְּיבְייִם מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיבְיים מְבְּיבְיים מְבְּיבְיים מְבְיבְיים מְבְּיבְיים מְבְּיבְיים מְבְּיבְיים מְבְיים מְבְּיבְיים מְבְיים מְבְיּבְיים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְיים מְבְיים מְבְּיִים מְבְּיים מְבְיים מְבְיים מְבְּים מְבְיים מְבְּיים מְבְיים מְבְיים מְבְיים מְבְיים מְבְיים מְבְיים מְבְיים מְבְיים מְבְּיים מְבְיים מְבְיים מְבְּיבְיים מְבְיים מְבְיוּבְיים מְבְייִים מְבְיים מְבְּיים מְבְיים מְבְיים מְבְיים

ענְנְה f. Ps. 129. 3, keri (ע. הְשָׁבָּה). אַ מְעָנָה f. (ע. הִשְּׁבָּה).

עש n. pr. Maas, fils de Ram, I Chr. 2. 27.

קנצקה f. (rac. קעב). Douleur : לפַעַצַבָּר הְּשְׁכָּבִּץ Is. 50. 11, vous serez couchés, vous languirez, dans les douleurs, la souffrance.

קיבור (rac. קצבי). Obstacle, empechement: בָּיִרְ מֵיְבִי מִנְצוֹר I Sam. 14. 6, car il n'y a pas d'obstacle pour Dieu (rien qui puisse l'empecher, l'arrêter).

קיצָר (rac. קּצָבי). Ex. unique : Prov. 25. 28, (l'homme qui) ne met pas d'empêchement, d'opposition, à son esprit, qui ne sait pas dompter, retenir, son esprit.

ה (יבֶּקָה m. (rac. קּבְּקָה). Balustrade : רְבְּשָׁרְהָ מַבְּקָה לְנַאָּךְ Deut. 22. 8, tu feras (un petit mur) une balustrade autour de ton toit (du toit de ta maison).

בּעַקשִׁים m. pl. (rac. בּעַבּייִּי). Chemin tortu: אָבְיִישׁים לְּמִישׁיִי Is. 42. 16, (je changerai) les chemins tortus en une voie droite, unie.

שער m. (rac. אָיָה, v. מְּעָרָה). 1º Nu-

dité: יְבִירְאֵירִי נוֹיִם מַעֲבֵּךְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations. — 2° Espace vide, intervalle: שַּעֵּבִי אָישׁ I Rois 7. 36, (ces figures étaient gravées) dans l'intervalle; selon d'autres: à côté de chacun (des bords ou des carrés).

מער

I בְּעֵרֶב m. (rac. נְצֵרֶב Echange, trafic, commerce, le marché et la marchandise: נְיִנֵּי בַּעָרֶב Ez. 27. 13, 17, ils ont apporté à ton marché, ou : tes marchandises; יְשִּרְבֵּר 27. 27, et ceux qui font trafic de tes marchandises, ou : qui conduisent ton commerce.

II קּעָרֶב m. (rac. קעָרָב). Le coucher du soleil, l'occident: אָמָרָב Dan. 8. 5, il vint de l'occident; אָמְרָב פּרָב Ps. 407. 3, du lever du soleil et du couchant.

קערָכָּה f. Occident : שְּׁעֶרֶבְּה וֹ Is. 45. 6, depuis le lever du soleil (l'orient) jusqu'à l'occident.

ת (rac. בְּשֶׁים). Endroit nu : מְּצֶרָח Jug. 20. 33, de la campagne nue, dépourvue d'arbres, de la plaine de Gaba; selon d'autres : à côté de, près de, Gaba (v. מַבָּע 1° et 2°); selon d'autres : campagne couverte d'herbe (v. תַּבֶּע).

קַעְרוֹת f. pl. (cheth.): סְצְרוֹת f. pl. (cheth.): I Sam. 17. 23, de la plaine (v. מְצָרוֹת (où était le camp) des Philistins, ou (comme le keri הַּבְּיִרְכֹּה) du camp, des rangs, des Philistins.

קּצְרָה f. (const. מְעָּרָה, plur. מְּעָרָה (caverne: מְּעָרָה Gen. 19. 30, il demeura dans une caverne; וְאָר דִּוּבְּעָרִה אָשָׁר (אַדְרָה אַשָּׁר בַּיִּעָּר (s. 2, et les cavernes; שְּׁעָרָה אַשָּׁר (selon d'autres: n. pr. et Maara) qui est aux Sidoniens.

קירץ m. (rac. פֶּרֶץ). Celui qui inspire la terreur : אָרָאָן Is. 8. 13, et qu'il soit votre terreur, celui qui vous inspire une sainte terreur.

קָּעֶרָהְ m. (rac. בְּעֵרָה). Disposition, projet : מַעַרְבַּר-לַב Prov. 16. 1, les dis-

positions du cœur, c.-à-d. ses conseils, projets.

קַעְרָכָה f. (pl. מַעַרָלָה, rac. פֶּבָּן). Disposition, préparation, rangée: נֵרֹת ביביקה Exod. 39. 37, les lampes du chandelier rangées, ou préparées, par les prêtres ; בַּמַעַרָבָה Jug. 6. 26, (construis un autel) dans un endroit bien disposé, convenable, ou : avec ses rangées de bois; שַׁתַּרִם מַעֵּרָכוֹת Lév. 24. 6, (les pains de proposition seront placés) en deux rangées, piles; une armée rangée en bataille, camp, bataille: ו פֿמַרָּבָּח לְּלְרֵאת מַעַּרָּבָּח I Sam. 17. 21, ordre de bataille en face d'ordre de bataille (armée contre armée); אַנֹכֶּר חַבָּא מר השביבה 4. 16, je reviens de la bataille, ou : du champ de bataille; מַערכות יִשְׂרָאֵל 17. 10, toute l'armée d'Israel ; מַּצְּעַרְכוֹת פָּלְשְׁתִּים 17. 23, (keri) du camp des Philistins (v. מַבֶּרוֹת).

וְנְתְּדֶעְ לָּ. Même signif.: - יְנָתְדֶּעְ בּינְרָעָרְ Lév. 24. 7, tu mettras sur chaque rangée, pile (des pains); יְבַּעְרֶּכֶּרְ II Chr. 29. 18, la table sur laquelle les pains étaient rangés, exposés; et ces pains : בְּינִי בְּעַרְּבָּרִ I Chr. 9. 32, les pains de l'exposition.

sont nus: קבל במּצְיבָּיה m. pl. (rac. בְּשָׁרָהָים). Ceux qui sont nus: וְכָל־בַּמַּרְבָּיה וִלְּבִּישׁר II Chr. 28. 45, ils vetirent tous ceux d'entre eux qui étaient nus.

מְעֵכְה (endroit nu, sans arbres) n. pr. Maarath, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

הַבְּשֵּׁה. (rac. הַשְּׁד, const. בְּצְשָּׁה, pl. בְּצְשָּׁה, const. מָצְשִׁה, avec suff. בְּצָשִּׁר, בַּסָּרָּה, בּינִשְּׁה, בַּינִשְּׁה וּ בַּינְשָּׁה, בַּינְשָּׁה וּ בַּינְשָּׁה וּ בַּינְשָּׁה וּ בַּינְשָּׁה וּ בַּינְשָּׁה וּ בַּינִשְּׁה וּ בַּינִשְּה וּ בּינִשְּׁה וּ בְּיִשְׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בִּינִשְׁה וּבְּיִשְׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בְּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְּׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בְּיִּבְּשִׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בְּיִּבְּשְׁה וּ בִּינִשְׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בּינִשְׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בְּיִּבְּשְׁה וּ בּינִישְׁה וּ בּינִשְׁה וּ בּינִשְׁה וּ בּינִישְׁה וּ בּינִישְׁה וּ בּינִישְׁה וּ בְּיִישְׁה וּ בּינִשְּׁה וּ בּינִישְׁה וּיִישְׁה וּ בּינִישְׁה וּיִישְׁה וּבְּישְׁה וּ בּינִישְׁה וּ בּינִישְׁה וּייִישְׁה וּייִישְׁה וּיִישְׁה וּיִּישְׁה וּיִישְׁיִּים וּייִישְׁיּים וּייִישְׁה וּיִייּים וּייִישְׁיִּים וּייִים בּייִים וּייִישְׁיִּים וּייִישְׁיִּים וּייִישְׁיִּים וּייִים בּיּיִים וּייים וּייים בּייִּיים וּייים וּייִים וּייִים וּייִים וּייִיים וּייים וּייים וּייים וּייים וּייים וּייים וּייים וּייים וּיייים וּייים וּיייים וּיייים בּייים וּייִּייים בּיייים וּיייים

בּיִּשְׁיִי Exod. 5. 4, (pourquoi détournezvous le peuple) de ses occupations, travaux ? נְיַבְיָהו עֲבֹוָה מֵיה הַאַלְּדִוּם I Chr. 23. 28, et (dans) les fonctions qui regardent le service du temple; שַׁשָּׁשֵׁת יָמֵר בת Ez. 46. 1, les six jours où l'on travaille, les jours ouvriers (opposé au sabbat); הַנְּעָשָׁה הָרָע אֲשֶׁר נַצַּשָּׁה Eccl. 4. 3, les œuvres si mauvaises qui se font (sous le soleil), exact. la mauvaise manière d'agir qui a lieu, etc. - 2º Le fait, l'action : דַּוּשָּׁרְעָטִרוֹ אֲשָׁר עָטָרוּ לִּיִשְׂרָצֵל Jug. 2. 10, les faits (merveilles) que (Dieu) a accomplis pour Israel ; מַּה־רַשַּׁצְעָשׁה הַיָּהָה אַשֶּׁר צַּמִּירָשִם Gen. 44. 15, quelle est cette action que vous avez faite? מָכֵל־דָוַמַּעַשִּים אַשֶּׁר־עָשׂאַ I Sam. 8. 8, comme toutes les actions qu'ils ont faites; פִּדּיֹם הַשַּׁצַעָּלָוּח 20. 19, le jour de ce fait (où Saul voulut tuer David); selon d'autres : le jour de travail, jour ouvrier, v. 1°.— 3º La chose faite, œuvre, ouvrage: מַעַמַּח אָבְּבְּעֹרֶיךְ Ps. 8. 4, (les cieux) ouvrage de tes doigts; בַל־מַנְטֶּיר 103. 22, (vous) tous ses ouvrages (vous tous que Dieu a créés); מַּלֵּמֶלוּהוֹיְדֵי אַדָם Deut. 4. 28, les ouvrages des mains de l'homme (les idoles); בַּצְמֵּה הֹשֵּׁב Exod. 26. 1, ouvrage d'un artiste ; מַצְשַׂה רֲשָׁה 27. 4, ouvrage en forme de rets; אָנִי מַצַּטִּי לְּכֶּלֶּהְ Ps. 45. 2, je dis mon œuvre (mon cantique) au roi; וֹפְעָשֵׁח הַאָּרָקָח שָׁלּוֹם Is. 32. 17, l'ouvrage (le fruit) de la justice sera la paix. — 4º Le fruit du travail, le bien : אַיּצָצָאַיּוּ בּפַרְפֵל I Sam. 25. 2, et son bien, ses possessions, étaient sur le Carmel; במירה בעשיף Exod. 23. 16, les prémices de ton bien, de ton blé (fruit de ton travail).

TYP (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 12.

תְּעֵשְׂיָהוּ et מְעֵשִׂיְהוּ (œuvre de Dieu) n. pr. 1º Maasias, prêtre, Jér. 21. 1. — 2º I Chr. 15. 18, et plusieurs autres.

בְּעָשֶׁר m. (de בְּעָשֶׁר dix, const. בְּעָשֶׂר dix, const. בְּעָשֶׂר pl. בְּעָשֶׂר בְּעֹל בּעָשֵׂר בְּעֹל La dime: בַּעָשֵׂר בְּעֹל 14. 20, (Abraham lui donna) la dime de tout (ce qu'il avait pris); בְּעָשֵׂר בִּיך אפטר אינטר אינטר

הוס בענישקות (rac. אָבֶע Diression, extorsion: אָבְע בְּעָבְּע Prov. 28. 16, (un prince) grand oppresseur; אָב בְּעָבְע בַּעְנְשׁלְּוֹא Is. 33. 15, qui dédaigne le profit, le bien acquis par extorsion.

קום n. pr. d'une ville en Egypte, Osée 9. 6. Memphis, appelée pi, Is. 19. 13, et Jér. 2. 16.

אַבְּיּיִם m. (rac. מָּבֵע). Attaque; concret, l'objet que l'on attaque : לְּמִּקְנֵע לָּךְ:
Job 7. 20, (pourquoi m'as-tu mis) un objet d'attaque pour toi (en butte à tes traits)?

ਸਭੂਹ m. (rac. ਸਭੂ). Expiration: ਸਭੂਹ ਫੋਲ੍ਹ Job 11.20, l'action de rendre l'âme, la mort; selon d'autres: le souci de l'âme.

קַּבְּי m. (rac. מְבָּים). Soufflet (de forge): יַבְּיל טַּבְּיר לַנִּיל Jér. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge (à force d'avoir soufflé le feu).

אַ מְפְּבּשָּׁה pr. 1º Mephiboseth, fils de Saül, II Sam. 21. 8. — 2º Mephiboseth, fils de Jonathan, 4. 4.

n. pr. Muppim, fils de Benjamin, Gen. 46, 21.

תְּבִיץ m. (rac. מֵּרְץ). Instrument qui brise: בַּפִּיץ וְחָרֶב Prov. 25. 18, un marteau, ou: une massue et une épée.

ת (ימל m. (ימל m. (ימל Amos 8. 6, et nous vendrons les criblures du blé; מַּמְלֵּי בְּשָׁרִי Abos 41. 15, les parties tombantes, pendantes, de sa chair (du leviathan).

קלְאָה f. (rac. אָפֶּלֶּאָה Merveille : Job 37.16, (connaistu) les merveilles de celui dont la connaissance est parfaite, infinie? (V. אַלָּאָה מִּלְּאָה אַנְּאָרָא מִּלָּאָה מִּלְּאָה מִּלְאָה מִינְיִים בּיִּעִים בּיִּעִים בּיִּעִים בּיִּעִים בּיִּער מִינְיִים בּיִער מִינְיִים בּיִער מִינְים בּיִּער מִינְים בּיִער מִינְים בּיִער מִינְים בּיִער מִינְים בּיִּער מִינְים בּיִער מִינְים בּיִער מִינְים בּיִער מִינְים בּיִער מִינְים בּיִּער מִינְים בּיִּער מִינְים בּיִער מִינְים בּיִּער מִינִים בּיִער מִינְים בּיִּער מִינִים בּיִּער בּיִּער מִינִים בּיער מִינְים בּיִּער מִינְים בּיּים בּיִּער מִינְים בּיּים בּיּים בּייִים בּיִּים בּיּים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים

לְנָהֹ f. (rac. אָלֵּהָ). Classe, division :

אבית אָבית אָבית אָבית אָבית אָבית אָבית אָבית אָבית אָבית פֿוּט les divisions et les familles (v. אָנָאָם).

קַּפְּלָה (rac. אַמָּטָ). Ecroulement : מְּצִּי מַשְּלָה Is. 17. 1, une ruine qui s'écroule, un monceau de ruines.

קְּבְּלֵּהְ הַשְּׁבְּלָה f. Ce qui s'écroule, ruine : מְּבְּבְּלְּה Is. 23. 13, il les a changés en ruines ; קרְיָה בְּצִּירָה לְבַפּּלָה 25. 2, cette ville si forte (tu l'as changée) en ruines.

תְּבְּלְט m. (rac. מָּבָּט). Refuge: אִדִּישָׁר Ps. 55.9, je chercherais vite un refuge pour moi (je me sauverais vite).

אָלְלְּאָה f. (rac. אָבֶּהְיה הַשְּׁלְאָה lhorreur, abomination]. Idole: אָבֶּהְיה הַבְּּלְאָה IRois 15. 13, parce qu'elle avait fait une idole; הַּבְּאַבְה (même verset) son idole.

אַפְלָשׁ m. Ex. unique: אָפְרָשׁ Job 37. 16, selon les uns, comme בְּשְרָשׁ בָּבּ 36. 29, la tension, ou : l'étendue des nuées, comment Dieu les a tendues, ou étendues; selon les autres (de בּוֹלָשׁ balance), le balancement, les mouvements, des nuées.

רְּבָּילֵ הַ (rac. יְבָּילֵ Prov. 29. 16, et les justes verront la ruine (des méchants); אָבְילְּהָה בְּילֵילָ Ez. 26. 15, au bruit de ta chute (de Tyr). — 2° La chose tombée, renversée: על בְּיבָלְהַוּרְ Ez. 31. 13, sur son tronc renversé habiteront (tous les oiseaux). — 3° Cadavre: מְלִיבְיהַן Jug. 14. 8, le corps mort, le cadavre, du lion.

קָּדֶל m. (rac. פָּדֶל). Œuvre : מָּדֶל Prov. 8. 22, (j'étais) avant ses œuvres, ou : la première de ses œuvres.

קפעלה בְּקבּלוּה בְּיִר יִי f. Œuvre : מְּבְּעֵלְה Ps. 46. 9, voyez les œuvres de l'Éternel.

(מיפשע יא) מַכּאַע.

רְבָּלְי מַשְּגוֹ הְיָהָי . Un instrument qui brise, qui tue : יְצִּישׁ מְבִּי מַשְּגוֹ הְיִינִי Ez. 9. 2, chacun avait à la main une arme meurtrière, un instrument de mort.

ישין אַנוּרו לִי זי Marteau : שַּׁרְאָתָּרוּ לַיּר.

 20, tu es un marteau pour moi (à mon usage).

תיה (rac. יבייי). 1° Dénombrement du peuple. — 2° Ordre : יייין איי וויי איי וויי איי וויי איי וויי איי וויי וויי וויי איי וויי וו

לַתְּלֶּקְתְּ f. (rac. בְּשָׁבֶּי,). Les vertèbres du cou, nuque: נְתִּיְבֶּר בַּיִּקְר I Sam. 4.18, et (sa nuque) son cou se rompit.

ייָם מִּרְשָׁרְעָב Job 36. 29, l'étendue, ou la suspension, des nuées; selon d'autres: leur division, variété. — 2° La voile : בּמְרְשַׂרְעָּב Ez. 27. 7, ta voile a été faite (de fin lin, etc.).

קּמָשְׁעָה f. (rac. פָּמֵשׁל.). Ex. unique : אַ בְּאָשְׁעָה I Chr. 19. 4, jusqu'au haut des cuisses (jusqu'aux parties).

I תַּבְּבְּיִם m. (rac. תַּבְּבָּ, const. תַּבְּבְּבָּי L'action d'ouvrir: תַּבְּבְּבְּיִבְּיִבְּיִּבְּיִ I Chr. 9. 27, ils étaient chargés (de l'ouverture) d'ouvrir les portes; תְּבָּבְיִי תְּבְּבְּיִבְּי Prov. 8. 6, (et l'ouverture de mes lèvres) mes lèvres ne s'ouvrent (que pour dire des choses justes).

קליתהילג : Soph. 1.9, tous ceux qui sautent par dessus le seuil (des maisons) pour voler ce qui s'y trouve; selon d'autres, le seuil du temple, imitant la superstition des Philistins, v. I Sam. 5.5; נלי מַבְּיִל וְיִנוֹץ

chent pas) sur le seuil du temple de Dagon; בְּעַבְּעָ הַצָּבֶּע Ez. 46. 2, le seuil de la porte.

(מיץ .v) מץ (מיץ .v).

עַנְאָץ (une fois מָבָיִר pour מָצִיּיִר, fut. wroj, inf. wro, avec sulf. boxxo, part. wate, une fois wate, fem. rwate et regate) 1º Parvenir à une chose, recueillir, gagner, acquérir, recevoir, trouver: אָם עַר־חַכְּלָּית שָׁהֵי מִשְּׁהֵי Job 11. 7, prétends-tu parvenir au but, ou à la connaissance parfaite du Tout-Puissant? ניסָצא בַּשָּׁנֵח תַּוְדָּוּא מָאָח שְׁעַרִים Gen. 26.12, il recueillit cette année le centuple; ון פור פוצא לו עירים בארות II Sam. 20. 6, de peur qu'il ne gagne, qu'il ne se rende maître de quelques places fortes; xxx חָבְּמָת Prov. 3. 13, (l'homme) qui a acquis la sagesse; לַלְּנָאַיִּי דַיָּטָרו 8. 9, pour ceux qui ont trouvé, acquis, la science; י און לִי Osée 12. 9, j'ai gagné, amassé, de la fortune ; לא־מָצַאוּ חַווֹין מְיַיַי Lament. 2. 9, (les prophètes) n'ont pas obtenu, reçu, de visions de l'Eternel; ימָצְרִי שָׁאוֹל מָצָאוּנִי Ps. 116. 3, les angoisses de la tombe (du Schéol) m'avaient atteint, assiégé; וָאִם־לֹא מָדְאָת קדו קד Lév. 25. 28, mais si sa main n'a pas trouvé, n'a pas acquis, de quoi (rendre le prix); וָפִי־כַּנְיִיר מָצְאָאָה יָדִיי Job 31.25, et de ce que ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; ולְבֶּח צִיר ו בשניה מצאר II Sam. 18. 22, tu ne trouveras aucune bonne nouvelle à annoncer, exact. aucune bonne nouvelle ne t'arrive, ou : cette nouvelle n'obtient rien (tu n'auras pas de récompense si tu l'annonces); נלא פַּצָא אֱרדיַוּתְרַפִּים Gen. 31. 35, mais il ne trouva point les Theraphim; איני בו מאימיד I Sam. 29. 3, je n'ai trouvé en lui rien (de coupable, rien à blamer); ־שָּׁמָר לָךְּ אֲשָׁר קיבא יוף I Sam. 10. 7, fais ce que ta main trouvera, ce qui se présentera (sous ta main) à faire, ce que tu pour-ינל אַשָּׁר הִּנְיָבָא יַרְךְּ לַצְשׁוֹת ; ras ou voudras Eccl. 9. 10, tout ce que ta main trouvera à faire (tout ce que tu pourras faire); לא פוצאוום הידיחי Jug. 14. 18, vous n'auriez pas trouvé (deviné) mon énigme; לה מצא אַר־וַיִּוּזִיים I Sam. 20. 21, (trouve) cherche les flèches. -2º Arriver, atteindre, rég. direct : בּרָרָה Exod. 18. 8, (toute la peine) qui leur est arrivée dans leur chemin, voyage ; בָרֶע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶּח־אָבִר Gen. 44. 34, (de peur que je ne voie) le malheur qui arrivera à mon père; ארן אַל־דַוּמּיֹצְאוֹרוּ אוֹרָוּם Jos. 2. 23, tout ce qui leur était arrivé ; לא הִפְצָאֵך בֶּר־שָׁאוּל אָבִי I Sam. 23. 17, la main de mon père Saul ne t'atteindra pas ; avec בּוּמְצָא : ל יַרְהְ לְכַל־אֹיְבֶּיךְ Ps. 21. 9, ta main atteindra tous tes ennemis. — 3° Suffire à quelque chose ou à quelqu'un : אַנָּבָא Nomb. 11. 22, pour que cela leur לַּדָשׁם suffise (égorgera-t-on assez de brebis et de bœuss pour les rassasier?), ou : (si on les égorgeait tous) cela suffiraitil (pour les rassasier)?

Niph. passif: בְּכֹל אֲשֵׁר־יִינְּיצָא לוֹ Deut. 21. 17, dans tout ce qui lui est acquis, tout ce qu'il possède; יָּבְרֵיך Jér. 15. 16, quand les paroles me sont parvenues, quand je les ai reçues ; דַּלַבְּלַבָּתוֹ אַרָן הְּעָבָא Job 28. 12, mais la sagesse où est-elle acquise, où la trouvera-t-on? דָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא דֵעָּבִיעַ בְּּנֶדוֹ Gen. 44. 17, celui dans la main de qui (chez qui) la coupe a été trouvée; הוֹבְיצָאר מוֹד I Chr. 29. 17, ton peuple qui se trouve (est réuni) ici ; בָּלְּדֵיְקָּ הָאָרֶץְר קּבְּרִיִם Gen. 47. 14, tout l'argent qui se trouvait, qui était, en Egypte; שָׁמַרּ אַר בּוֹחַדְהַ חַוּנְּבְּאַת 19. 15, tes deux filles qui אם הודר ביונו המצא לך: sont ici présentes I Chr. 28. 9, si tu cherches (Dieu), il se fera trouver de toi (tu le trouveras); לא־רַמָּצָא לְנִי דְּדְרֵר Jos. 17. 16, la montagne ne suffit pas pour nous (v. Kal3°); ולא ושצא לַהָּב Zach. 10. 10, et (ce pays) ne suffira pas pour eux ; * נִּבָּא וָאֵין שֵׁח אָל־מִצִּראִאְדּזוֹ (Dieu) existe, et il n'y a pas de temps pour son existence (elle est infinie, éternelle).

Hiph. 1º Faire parvenir: וְלָאׁ חִמְצִּרְתְּךְּ II Sam. 3. 8, et je ne t'ai pas fait parvenir (ne t'ai pas livré) entre les

אים אים (rac. באבי ou באבי). 1° L'endroit où l'on est placé, où l'on se tient: מוֹנים Jos. 4. 3, 9, l'endroit où les pieds des prêtres se sont arrêtés; la place, le rang, qu'on occupe: בְּבְּבָּיִם הְּהַבְּיִם וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים בּּבְּבַּים וֹנִים וֹינִים וֹינִים וֹנִים וֹנִיים וֹנִים וֹנִיים וֹנִים וֹנִיים וֹנִים וֹנִים וֹנִיים וֹיים וֹנִים וֹנִיים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִיים וֹיים וֹנִים וֹנִים וֹיים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִיים וֹנִיים וֹנִים וֹנִים וֹיים וֹנִים וֹנִים וֹנִיים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִיים וֹנִיים וֹנִים וֹנִיים וֹנְיים וֹנִיים וֹנִים וֹינִים וֹים וֹינִים וֹנִיים וֹינִים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹנִיים וֹיים וֹיים וֹנִיים וֹנִים וֹיים וֹיים וֹיִים

בּצְים m. Fort, machine de guerre: בְּבְּרְמִּר עָּלֵיקְן Is. 29. 3, j'élèverai des forts, des machines de guerre, pour t'assiéger.

וּ מַלְּכֶּר (Poste: אַכָּשׁר הַשְּׁבֶּה I Sam. 14. 12, les hommes de la garde avancée (v. בַּבָּע 2°).

קְלְּכְּהְ Même signif.: רְבָּיְרָהְ Zach. 9. 8, je camperai autour de ma maison comme une garde (v. בַּשָּבָּע פִיּיָרָ ; selon d'autres, pour בַּשָּבָי ; je camperai (moi-même) autour de ma maison (pour la défendre) contre l'armée ennemie.

 arbres) reste, subsiste, (ainsi) leur race fougueux; au fig.: אָפָאָדַאלּוּרָיָהָ 13. 27, (la race des hommes qui subsisteront) sera une semence (race) sainte.

קצְּרָה n. pr. d'un endroit, Mesobaia, I Chr. 11. 47.

עבּאַבֿע (א. עבּאַבֿע).

רָּצְּרוֹת . plur, מָצֵר ou מָצַר, plur. מָצָר). 1º Cime de rochers escarpés, ou lieu fort, inaccessible : וַיַּשֶׁב דָּוִד בַּנִּנִדְבָּר בַּנְּנִדְבָּר בַּנְּנִדְיָת I Sam. 23. 14, David demeurait dans le désert sur de hauts rochers, ou : dans des lieux très forts; מָצָנִים וֹבְּיִשְׁנְּמִי Is. 33. 16, des forts dans les rochers, ou : des rochers fortifiés, seront sa sécurité, son refuge. — 2º Citadelle: וַיַשָּׁב דְוִד מַמְצָּד I Chr. 11. 7, David demeurait dans la citadelle; יְיוּשְּבֶּרוֹת שָּׁשְׁשָׁה Jér. 48. 41, et les citadelles sont prises.

ן שַׁחָרה מַנִּרה: Is. 51. 17 בָּעָּלָה Is. 51. 17, tu as bu (le calice), tu l'as sucé, vidé (jusqu'à la lie); יַּשְׁמֶרֶיהַוֹ יָּמָצוּי Ps. 75. 9, ils suceront sa lie. — 2º Presser un objet pour en faire sortir un suc, un liquide; נייפרן של פרדוניות של Jug. 6. 38, il exprima la rosée de la toison (il fit sortir la rosée en pressant la toison).

Niph. passif du Kal. וּמֵר מֵלֵא רָשָׁצוּי יביי Ps. 73. 10, et de l'eau (une coupe) pleine est bue par eux. — 2º וְנִפְצֵח דֵמוֹ Lév. 1. 15, et le sang en sera exprimé (on le pressera pour en faire sortir le sang), v. מַצַען.

וֹשְצָּק f. (rac. פָּצָץ). Adj. et subst. Ce qui est sans levain, azyme : תַּלָּח מַצָּה אַבוּתר Lév. 8. 26, un pain sans levain ; *plur.*: יַחַלֹּח מָאַה Exod. 29. 2, et seul אבל משוח 13. 6, tu mangeras des pains azymes (pendant sept jours); מַג רַשַּׁמּשוֹית 23. 15, la fête des azymes, la Paque. ווֹ מַּצְּהׁ f. (rac. מַבָּה Querelle : אַהַבּּ Prov. 17. 19, qui aime les querelles.

מּצְה (source?) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 26.

בְּיִלְה f. (rac. בָּיֵדֵל). Hennissement: ולות אַבּירָיד Jér. 8. 16, du bruit des hennissements de leurs chevaux

et ta lubricité.

ים עור (pl. קעור מיים). 1° Rets, filet (de אַטר־יִדיא מְצוֹרִים Eccl. 7. 26, : elle est un filet (comme un piége). -2º Prise, capture: בְּצִרם Prov. 12. 12, la capture des méchants (ce qu'ils prennent de force). — 3° Citadelle (v. ימְצָר : (מְצָר Eccl. 9. 14, de grands forts, des citadelles.

מצור m. (rac. מצור Filet, rets: ים עלר הופרה עלר הופרה עלר הופרה עלר הופרה Job 19. 6, il m'a environné de son filet (rets).

קעורָה f. (v. מַצוֹרָה). 1º Rets : הַיַּצוֹרָה בער Eccl. 9. 12, (comme les poissons pris) dans le rets fatal. — 2º Citadelle, fort : יְבַאָּרוּ מַמְּצֹרוֹרוּת Ez. 19. 9, on le mena (renferma) dans un fort.

קעונדה f. Même signif. 1º (rac. אביר) Capture, proie : בַּיִרְכָן לְּמָצְרָה Ez. 13. 21, (et ils ne seront plus) une capture, une proie, entre vos mains.—2º Rets: ינְתָשֵּׁשׁ בְּּמְצוּדְתָּד Ez. 12. 13, il sera pris dans mon rets (de מָצֶר . — 3° (v. מָצֶר): על־שַּׁרְ־סֵלֵע וּמְצוּרָדו Job 39. 28, sur la cime du rocher, et dans la montagne inaccessible; וְדַוֶּד אַז בַּמְצִצּינְדוּז II Sam. 23. 14, David était alors dans la citadelle; סְצְּרֶה צְּיוֹן 5. 7, la forteresse de Sion ; מע קוני ויקצויריר Ps. 18.3, l'Éternel est mon rocher et ma forteresse; Ps. 31.3, (sois pour לְבֵית מְצִּוּדוֹת Ps. 31.3, moi) une citadelle très forte, un asile assuré.

יַגְּלָהָה f. (rac. אָנָה, pl. הֹצְיָם). Ordre, commandement, précepte; princip. de Dieu: בישנקה וויא II Rois 18.36, c'était un ordre du roi ; וּוְבַרְמָּם אָת־כָּל־כִּילְבִיית בֶּי Nomb. 15. 39, vous vous souviendrez de tous les commandements de l'Eternel; אַדַת מְכַּל-מָצָוֹת הַי אֲשֵׁר לֹאַ־חַכְּשַׂינַת Lév. 4.13, (s'ils transgressent) un de tous les préceptes de l'Eternel, concernant des choses qui ne doivent pas être faites; s'ils commettent des choses qu'il a défendues; le précepte d'un homme : יובר ביצור וחבת Prov. 7. 2, observe (suis) mes préceptes, et tu vivras (dit Salomon); בְּצְנֵח דַּוּלְנִיִם Néh. 13. 5, ce קצוֹלֶה (rac. אב, v. הצלב). Fond, profondeur: בְּיִדְּיוֹ בְּמָצוֹלְה Exod. 15. 5, ils sont descendus, tombés, dans les profondeurs (au fond de la mer); בְּיִבְּיִנִים בְּיבְיִנִים בְּיִבְּיִנִים בְּיבְינִים בְּיבְּינִים בְּיבְּינִים בְּיבְּינִים בְּיבְינִים בְּיבִּים בְּיבְּינִים בְּיבְּינִים בְּיבְּינִים בְּיבְּינִים בְּיבְּינִים בְּיבְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּיִּים בְּיבְּיבְּים בּיּים בּיּבּים בּיוֹים בּיוּבּים בּיּים בּיבּים בּיּים בּיּבּים בּיּים בּיּים בּיּבְּיים בּיּבְּים בּיּים בּיּים בּיּבְּים בּיּים בּיּים בּיּבּים בּיּים בּיּיבּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיים בּיּים בּיים בּיּים בּיּים בּיים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיים

Jon. 2. 4, tu m'as jeté dans la profondeur (de la mer); מל מצולות באור Zach. 10. 11, toutes les profondeurs du fleuve; מין מצולות Ps. 69. 3, (dans la boue de l'abime) dans une boue profonde.

Piup m. (rac. מובר). Angoisse, tourment, détresse: אַרְּיִיבְּיִי מְּצְאִינְי Ps. 119. 143, l'affliction et l'angoisse (m'ont atteint) m'accablent; קַלִּיאִישׁ קְצִינִי I Sam. 22. 2, tous les hommes qui avaient des tourments, qui étaient dans la détresse.

Plup m. (rac. pax, v. pax Hiph.). Golonne, pilier: אָרָץ I Sam. 2. 8, les piliers (les fondements) de la terre; אָבָשָׁי paxo 14. 5, (un de ces rochers) était droit comme une colonne, c-à-d. escarpé du côté du nord; selon d'autres, part.: était situé du côté du nord.

קרוקה (v. אַבּיבּיים). Angoisse, tourment: אַבְּיבִייּן בּיבְּיִים Soph. 1. 15, un jour d'affliction et d'angoisse; יוֹיִיבְייִם אַבְּיבִייִּח Ps. 25. 17. fais-moi sortir, délivre-moi, de mes tourments, de l'extrémité où je me trouve.

 יְאַרֵי n. pr. (pour יְאַרֵים): יְאַרֵי נְצְּוֹר Is. 19. 6, 37. 25, II Rois 19. 24, les rivières, ruisseaux, de l'Egypte; d'autres traduisent: les rivières resser-rées, profondes.

תיציף ל. (רמר. אביר הפגיף פּבּריף וּצְּרִיף וּצִּרִיף הַצְּרִיף וּצִּרִיף וּצִּיף וּצְּרִיף וּצְּרְיף וּצְּרְיף וּצְּרְיף וּצְּרְיף וּצְּרְיף וּצְּרְיף וּצְּרְיף וּבְּיִיף וּבְּיִּרְיף וּבּיף וּבְּיף וּבּיף וּבְּיִיף וּבְּיִייף וּבְּיִייף וּבְּייף וּבְּיִייף וּבְּייף וּבְּייף וּבְּיִייף וּבְּייף וּבְּיִייף וּבְּייף וּבְּייף וּבְּיִייף וּבְּיִייף וּבְּייף וּבְּייף וּבְּיִייף וּבְּייף וּבְּייף וּבְּיִייף וּבְּיִייף וּבְּייף וּבְּיִייף וּבְייִייף וּבְּיייף וּבְּיייף וּבְּיייִיף וּבְייִייף וּבְייִייף וּיייף וּבּיייף וּיִיייף וּבְּייייף וּבְּיייף וּבְּיייף וּבְּייייף ו

רוֹע (rac. ראָב). Querelle, guerre (v. II אָנְשָׁר מַאָּרָהָן: Is. 41. 12, les hommes qui te faisaient la guerre, tes ennemis.

תַּמְים m. (avec suff. אַדְּיִם). Front: מְּמְכֵּים Ez. 3. 7, (ils sont) durs de front, opiniâtres; הַּטְּיִּהְי הְּיִבְּיִם Is. 48. 4, et ton front est d'airain, (tu es endurci, opiniâtre); יְּבָיוּ הְּיָּבָּיִּ הַצְּיִם Jér. 3. 3, (tu avais) le front, c.-a-d. l'impudence, d'une femme débauchée; pl. const.: היוויאים Ez. 9. 4.

אַרְתְּיה f. Cuissard: אַנְאָיִהְ הַיּנְאָיִהְ I Sam. 17. 6, et des cuissards d'airain.

י אַנְיאוֹרָן f. Existence (v. אָנָי Niph.).

קאָנְה (rac. אַבָּע). Sonnettes, grelots: מְּצָּהְי Zach. 14. 20, les sonnettes, grelots, du cheval.

קְלְלְּהָ f. Ex. unique : קְּלְלָהְ קּבְּילְהַ Zach. 1. 8, entre les myrthes qui étaient dans un lieu ombragé (v. בַּלַ ou : dans un lieu profond (v. בְּיבֹּילָה), ou : près d'un étang ; selon d'autres, n. pr. d'un endroit: Babylone?

יַּבְּלְתַּיִם f. duel (rac. אַלַּאָן חַיִּבּל f. duel (rac. אַלַאַ). Nom d'un

instrument de musique, les cymbales: זְאֶּסֶהְ תַּמְּגִּלְהִים מַשְׁמִּים בּיְשְׁמִים בּיְשְׁמִים בּיִשְׁמִים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִּים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִּים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִּים בּיִּשְׁמִּים בּיִּשְׁמִים בּיִּשְׁמִּים בּיִּשְׁמִּים בּיִּעְּמִים בּיִּבְּיִּבְּים בּיִּעְּבְּיִּם בּיִּעְּבְּיִּם בּיִּעְּבְּיִם בּיִּבְּיִּבְּים בּיִּעְּבְּיבִּם בּיִּבְּיבְּים בּיּבְּיבְּים בּיִּבְּיבְּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּי

תְּשְׁלְּיִתְ f. (rac. בְּשָׁיִ). La tiare du grand prêtre: שׁמֵּי בְּשִׁיִּבְּי Exod. 28. 39, une tiare de fin lin; רְשָּבְיּבִי דְיסִידְ Ez. 21. 31, ôter la tiare (au grand prêtre), ou: ôter le diadème (au roi), inf. pour דְיסִיּ j'ôterai.

עַנְי m. (rac. יְבֶּר). Couche, lit : מִּי קְבָּר הַשַּּבְּר הַשַּּבְּר (trop) court.

רצבי היים (רמבי ביבי). Pas, marche: אביי ביביים Ps. 37. 23, les pas de l'homme (sont conduits) par Dieu; ביי ביביים Dan. 11. 43, (les Libyens et les Ethiopiens) suivront ses pas, seront dans sa suite.

קּצִיר, adj. f. (rac. בָּצַיד). Très petite: קּבָר אַזִיח מִאְנִירָה Dan. 8. 9, une corne très petite.

קּבְּיִם m. (rac. יוּפְּבָּים). Lieu élevé d'où l'on voit au loin, donjon: צֵּלְ-מִּבְּיִם אַבִּרְיַבְּבְּיבְּי צֵלְ-תַּבְּבְּים Is. 21. 8, je me tiens en haut du donjon, j'y fais sentinelle; בַּבְּיבְּים II Chr. 20. 24, sur un lieu élevé d'où on découvre le désert.

ገንሂርን n. pr. de plusieurs villes:
1° Masepha, appartenant à la tribu de
Juda, Jos. 15. 38. — 2° Ville dans
Moab, I Sam. 22. 3. — 3° Ville appartenant à Benjamin, Jos. 18, 26. —
4° Masepha dans Galaad, Jug. 11. 29.
— 5° La vallée Masepha, Jos. 11. 8.

קּאָנְם n. pr. 1° d'une ville dans Ga-

laad, Jug. 10. 17, aussi אָלְשִׁי 11. 29 (v. l'explication des deux noms, Gen. 31. 50, 51). — 2° D'une ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jug. 21. 1, I Rois 15. 22.

cachés ou choses cachées, trésors: cachés ou choses cachées, trésors: Obad. 6, ses endroits les plus cachés, où ses trésors ont été fouillés, ou : découverts.

רְצָּיָם Sucer, savourer (v. הְּבָּטָּ): אַנְהָאָיּ Is. 66. 11, afin que vous suciez, savouriez.

אם מידי (יברי m. (rac. בְּרֵיבְי.). Affliction, détresse : אַרְיבְּיבְי מְרָאִדִּר קרָאָדִר Ps. 118. 5, dans ma détresse, j'ai invoqué Dieu; אַרָּבִי יְאָאוֹל 116. 3, et les angoisses du Schéol בְּרֶי בְּיִבְּיִרִים Lament. 1. 3, (tous ses persécuteurs l'ont atteinte) au milieu de ses afflictions, de ses angoisses; selon d'autres : dans des lieux resserés, dans un détroit, où l'on ne peut pas fuir.

תּצְרֵיִם n. pr. L'Egypte (la forme duel de la haute et de la basse Egypte), aussi אָרֶץ מְּבְיִם מָּבְיִם Gen. 45. 20. — Des habitants: אָרֶץ מִבְּיִם Gen. 45. 2, les Egyptiens l'entendirent; le verbe quelquefois au sing.: יאָבָיִם Exod. 14. 25, et les Egyptiens dirent; אַישׁ מִבְּיִים בּאַרִים 12. 14. מַבְּיִים מָּבְיִם 12. 14. מַבְּיִים 12. 15; fem. יאָבְיִּבּים 12. 14. 15. — La souche: Mizraim, fils de Cham, Gen. 10. 6.

קבְּיָם m. (rac. קבְיָב). Vaisseau qui sert à faire fondre : קּבָּים Prov. 17. 3, le creuset pour (éprouver) l'argent.

קְּיֵם m. (rac. ppa). Corruption, pourriture: הַיִּדְיָם שְׁשֶׁם מְּעָה הַתְּה Is. 3. 24, et à la place du parfum sera (l'odeur) de la pourriture; הַּיָּבְים מָשָׁם מָשָׁם בָּעָּם בָּעָה 5. 24, leur racine sera comme la pourriture, sera pourrie.

קבר (rac. בְּבָבָי). Instrument qui perce, troue, marteau pointu, puis en génér. marteau : יְּבְּבֵּדְאַ Is. 44. 12, au moyen des marteaux, il forme

(l'idole); ימַשְּבוֹה וְחַבְּיָה I Rois 6. 7, et les marteaux pointus (pour travailler la pierre) et la cognée.

הַלְּכֶּבְ הַ (ע. הַשְּבָּב). 1° Marteau : הַשְּׁבָּר הַיְרָבּ עַמְּבָר בְּיִרָּה וְאֶל־עַמְּבָר בּיִר בּיר. 1 Jug. 4. 21, elle prit un marteau. — 2° Le creux : יְאֶל־עַמְּבָר Is. 51. 1, (jetez vos regards) sur le creux du puits, la carrière profonde.

תקה n. pr. Makkeda, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

ימַלְנָשׁ m. (rac. לַבְעָּד, avec suff. מָלְנָשׁ, une fois ימְקִּישׁה). 1° La chose sacrée, consacrée; אַר־מְקּוֹשׁוֹ מְשֵׁנוֹ Nomb. 18. 29, (la part) qui en est consacrée à Dieu. — 2º Lieu saint, sanctuaire: וְעַשׂוּ לִר מְקְדָשׁ Exod. 25. 8, ils me feront un sanctuaire, le tabernacle; דבמי אַרד יקקדש בי I Chr. 22. 19, et bâtissez le sanctuaire de Dieu, le temple; aussi ו מְקוּמָים מְקּוּמָיר Is. 60. 13, le lieu de mon sanctuaire, et מְכוֹן מָקַנְשׁוֹ Dan. 8. 11, le lieu de son sanctuaire; plur.: בְּקַדְּשֵׁיד בירו הַי Jér. 51. 51, et מָקוּלְטִיר־אַל Ps. 73. 17, les sanctuaires, les lieux, les portiques du temple; mais אָמְקַרְּשָׁר יִטְלָרָאֵל Amos 7. 9, les sanctuaires d'Israel, les lieux prétendus saints, où ils adoraient des idoles. — 3° Lieu inviolable, asile: ואַרִיר לַחָם לִּמְקַהַשׁ מְעֵט Ez. 11. 16, je serai pour eux un petit sanctuaire, un asile, une protection; יָדֶרה לְּמְקַרֵּשׁ Is. 8. 14, il deviendra un asile (pour les uns); selon d'autres : une préparation (aux chatiments), v. קדש Pi.

בית אוני מְקְנֵשׁיתָם : m. Lieu saint קּקְנֵשׁיתָם Ez. 7. 24, et leurs sanctuaires seront profanés.

אביבה בי ח. pl. (rac. בְּקְהֵלִים m. pl. (rac. בְּקָהַלִּים ps. 26. 12, je benirai Dieu dans les assemblées, en chœur.

הַלְּוֹת m. pl. Même signif.: בְּבְילִּהְיִּה Ps. 68. 27, bénissez Dieu en chœur.

הלות n. pr. d'endroit, Makheloth, station dans le désert, Nomb. 35. 25. מְקְוַאָּ (v. מְקְוַהָּ 2°).

ים מְקְנָה. (rac. חָהָ, const. מִקְיָה.).

1º Espoir, ressource : וַאֵּדן מִקנָה I Chr. 29. 15, et sans ressource (et c'est irrésistible); רַשׁרַמָּרָה לִּיִשְרָאֵל כַּל־זֹאַח Esdr. 10. 3, il y a (ou : y a-t-il) encore espoir pour Israel, concernant ce sujet (espoir d'y remédier); מְּקְרֵה יְשֶׁרָאֵל Jér. 14. 8, espoir d'Israel, Dieu. — 2º Assemblage, amas, réunion, troupe: ולמכוח ביבים Gen. 1. 10, et l'assemblage des eaux, les eaux rassemblées; תַּל־מָקַתַּה בייבום Exod. 7. 19, tous leurs réservoirs d'eau, ou leurs lacs; וּמָקוָה סֹחֵרֵי ו Rois 10. 28, et הַשָּׁלָהָ יִקחוּ מְּקְנֵח בְּּבְּחִיר une réunion, troupe, de marchands du roi, achetaient (des chevaux) par troupes, pour un certain prix; ou: les marchands réunis achetaient (le droit d'exportation), מִקְנֵח pour tout ensemble, ils payaient une somme fixe au roi pour tous les chevaux qu'ils exportaient; d'autres traduisent par fil de lin (v. קקה): les marchands achetaient du fil de lin, ou : les étoffes de fil de lin de l'Egypte en payant un certain prix, droit. Dans la phrase analogue, II Chr. 1. 16, on lit : מָקוַא et מָקוַא, א pour ה.

קְּלֶהְ f. (rac. קְּמָהְ). Endroit où les eaux affluent: פִּמְלֶהְם Is. 22. 11, vous avez fait aussi un réservoir d'eau, ou un fossé.

סְקוֹם des deux genres (const. בְּקוֹם, plur. מְקוֹמוֹת, rac. קוֹם). Lieu, endroit,.. place : אַל־מַקוֹם אָחַר Gen. 1. 9, (que les eaux se rassemblent) en un seul lieu ; אַם־מַקום לַלוּך 24. 25, (il y a) aussi de la place pour y passer la nuit (coucher); מַדּיבוֹרָא חַשָּׁקוֹם חָזָה 28. 17, que ce lieu est terrible ; מָרֵיז־לָהְ אָל־כִּסְיֹמֶה Nomb. 24. 11, retourne vite vers ton endroit, chez toi; וְגַּם־גֹּלָת צָּתָּח לִּמְקוֹמֵה II Sam. 15. 19, et tu t'es exilé ici (retourne) à ton endroit, vers la demeure ; י אל-יִדִי מַקוֹם לְזַעַקַתִי Job 16. 18, et que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel. — Suivi du pronom relatif, il a souvent la forme construite : בַּּמְקוֹם אֲשֵׁר וְשָׁחַם Lev. 4. 33, au lieu ou l'on tue (les holocaustes); יוּבְּלָּה אַשְׁיֵר־רָעְלָה Jér. 22. 12, au lieu dans lequel ils l'ont exilé, au lieu de son exil ; קילום לא־יַדַע אַל Job 18. 21, (sous-entendu ਬਲੁੱਖ) la demeure (de l'homme, de celui) qui n'a pas connu Dieu; מְקוֹם שָׁיִפּוֹל הָעֵץ Eccl. 11. 3, là où l'arbre tombe. — 2º Endroit, ville : וְלֹאִ־חִשָּׂא לַמָּקוֹם Gen. 18. 24, ne pardonneras-tu pas à la ville? pipp שבם 12. 6, l'endroit de Sichem; * מקום מין celui qui remplit l'espace, qui est partout, qui a fait l'espace : Dieu ; מַּשָּׁים בחר Esth. 4. 14, (la délivrance arrivera aux Juiss) d'un autre endroit, par un autre moyen; selon plusieurs commentateurs : de Dieu. (Il est à remarquer qu'on a évité le vrai nom de Dieu dans tout le livre d'Esther.)

קְּמְרִי Ps. 36. 10, la source de la vie; Ps. 36. 10, la source de la vie; מְלִידְ Lév. 20. 18, la source de son sang (son flux menstruel ou ses parties honteuses); יְמִּיְיָאֵל Ps. 68. 27, (ceux qui sont sortis) de la source d'Israel (la postérité d'Israel).

תְּבֶּים, (rac. תְּבֶּיּיִם). Action de prendre, d'accepter: מים השביי II Chr. 19. 7, on ne le gagne pas par des présents, littér. (ni) acceptation de présents.

יל לְּקְחוֹת f. pl. (rac. קלָּבָּר). Choses a vendre, marchandises: דְּמְּבִּרְאִים אָיה אוֹר אָאר אַרה Néh. 10.32, ceux qui apportent les marchandises.

תְּקְטֶר m. (rac. קְמָרָה). Action d'encenser, encensement : מְזְמֵר מְּקְטֵר בְּקְעָר בְּקְעָר בְּקְעָר בְּקְעָר בְּאָר בּאָר באָר באָר בּאָר בּאָר בּאָר באָר באָרבי בּאָר בּאָר באָר בּאָר בּאָר באָר בּאָר בּיבּי בּייב בּאָר בּאָר בּאָר ב

קְּלֶּרָת (rac. מָמֵר). Encensoir: בְּיִנְינוּ בְּיָנוּ Ez. 8. 11, et chacun (avait) son encensoir à la main.

ים קלות n. pr. m. 1° I Chr. 27. 4.— 2° 9. 37.

א קּוֹלְנֵע m. (rac. בּנְיבָּע). Refuge, asile: villes) soient pour vous (vous servent de) refuge, d'asile; יְבִידִּ הָּקְלַע הָּקְלָע אָרָע אָ

יתקלעות מונים ליקלעת. (rac. בְּקְלְעוֹת מְּרַבִּים: Sculpture, ouvrage taillé, sculpté: מְקְלְעוֹת מְּרַבִּים Rois 6. 32, des figures de chérubins sculptées; רְנַם־צַּלִּיבְּיּתְ מִקּלְעוֹת 7. 31, il y avait des sculptures jusque sur le bord, ou jusque dans les angles.

מַקנה m. (rac. קנה, const. מָקנה, avec sull. מָקנֵיבָם, פָּקנֵבֶם, בִּקנִיף et מְקנָה פּקנַבָם, פּקנִיף, sans que le " marque le pluriel). 1º La possesion, spécial. en bétail, נַיִּדָּוּי־לוֹ מָקמַת־צֹאֹן וּמָקמַת בָקַר: troupeau Gen. 26. 14, il avait des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; אר־פוס אַל־יוֹסָת 47. 17, ils amenèrent leurs troupeaux à Joseph; אַיִּשֵּׁר ַיִּקְתַּה 46. 32, des hommes qui s'occupent à nourrir, à élever, des troupeaux; מְּקְנֵה Nomb. 32. 1, et אָרֶץ מִקְנֶת 32. 4, une terre propre à nourrir le bétail, de bons pâturages.— 2º Achat : מָּקְיָהַ הַיְּשָׁהַ Gen. 49. 32, l'achat du champ (le champ avait été acheté).

קְנְיְהוּ (possession de Dieu) n. pr. m. I Chr. 15. 21.

DOPP m. (rac. ກວກ). Divination : pວຸກຸ ກວຸກຸກ Ez. 12. 24, ni divination

trompeuse; אָמְקְפָם בָּיָב 13, 7, et une divination fausse.

가만, n. pr. d'une ville, Makaz, I Rois 4. 9.

ימָקצָה (v. à מָקצָה).

אַקעוֹף, m. (rac. אַבָּף, pl. מְקְצוֹּר, une fois const. בְּקצוֹיף Ez. 46. 21). Coin, angle: מְקְצוֹיִנְ יִדְיִּדְּבִּי Ez. 46. 21, au coin du parvis; דְּיִרְיִּהְ Exod. 26. 24, ils seront aux deux angles.

לְּכְלְצְעָׁת הַ בּּשְׁבָּר : pl. Angles : בְּבְּעָבְעה הַבּשְׁבָּר בּאַנְעה בּאַבְעה בּאַבְּעה בּאַבּעה בּאַבּעה בּאַבּעה בּאַבעה באבעה באבע

ראָעוֹת f. pl. Nom d'un outil tranchant, ou servant à aplanir : בְּעֵמֵּה Is. 44. 13, il forme l'image avec le rabot, ou: avec le couteau, ou l'équerre, ou la plane.

עַקְצָּת Une partie, quelques (v. קַּצָּת).

PPD Kal inusité, ע. מדג, קדף et דָבָס.

Niph. Languir, fondre, s'évanouir,
pourrir: יְבָּיבָא יִבְּיבָא וַנְּמָסָן Is. 34. 4,
(toute l'armée du cicl) toutes les étoiles
fondront, s'évanouiront; יְבָיבָּא יִבְּיבָּא בַּיבָּא בַּיבָּא בַּיבָּא בַּיבָּא
Ps. 38. 6, mes plaies coulent, ou:
pourrissent; יְבָיבָּא בַּיבִּילָי Zach.
14. 12, et leur langue languira, séchera, dans la bouche; יַבְּיבָּילָ בַּיבָּילָ Lév. 26. 39, ils s'évanouiront, périront, au milieu de, ou: pour leurs péchés.

Hiph.: יְמֵק מְטֵרוּ Zach. 14. 12, il fera tomber la chair, le corps (de chacun), par pièces, ou, intrans.: le corps tombera, etc.

א תְּרָאָ m. (rac. מָרָא, 1° Convocation: מְּרָאָ m. (rac. מְרָא, pour la convocation de l'assemblée; מְרָא יְנָיָא בּצֹי Nomb. 10. 2, pour la convocation de l'assemblée; בּיִרְאָי מְרָא וֹבְיא בּצֹי בּעָרָא לָבָיא בּצִי בּעָרָא לָבָיא בּעַרָא בּערָא בּערַץ בּערָא בּערַרא בּערַרא בּערַע בּעַרָא בּערַץ צּער בּערַע בּערַערַע בּערַע בּערַע בּערַע בּערַער בּערַע בּערַער בּערַע בּערַער בּע

ils entendirent, comprirent, la lecture (ce qu'on lisait); ליה מְּלָרָא Rituel, la lecture, récitation, du livre d'Esther.

קָּקָרָה m. (rac. מָקָרָה). Charpente : בַּּהְ חַּבְּקְרֶה בּבּה הַבְּּקְרֶת Eccl. 10. 18, la charpente s'affaisse, s'écroule.

קְרָרָה (rac. קַרַר). Fraicheur: בְּדֵיבִי Jug. 3. 24, dans la chambre fraiche, la chambre d'été.

קּלְשֶׁרָּה m. (rac. הּשָּׁהָ). Frisure, arrangement des cheveux : הּשָּׁהְים בּיּ Is. 3. 24, les cheveux frisés, bouclés, ou : les cheveux arrondis, bien arrangés, égalisés, exact. le travail de frisure, d'arrangement.

וֹתְּשְׁהָּחְ f. (rac. הַשְּׁהְ). Travail fait d'une pièce, ou battu au marteau: בַּהְאָׁה הַשְּׁהְ Exod. 25.18, tu feras (les chérubins) d'or battu au marteau, ou: d'or massif, dur; selon d'autres: tournés, faits au tour, ou: arrondis, égalisés (v. הַשְּׁהְים); des trompettes d'argent massif ou d'argent battu au marteau, ou des trompettes bien arrondies, Nomb. 10.2; de même, au sujet du chandelier, Exod. 25.31, et d'une colonne, Jér. 10.5.

II מְקְשָׁה f. (ע. מְשִׁאִים). Champ de concombres: מְּמְלְּטָּה Is. 1.8, comme une cabane de gardien dans un champ de concombres.

קר (rac. מֶרֶר). Goutte d'eau: קּבֵּר Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

קרה. מַלָּרָה. Amer, triste, indigné, furieux, funeste, fatal: אָרָה בַּרְלְּמָדִר Is. 5. 20, ils font passer pour doux ce qui est amer; מָלָה בַּלְבְּנָה Prov. 5. 4, (la fin en est) amère comme l'absinthe; בַּלּרָה בָּל בָּרָה בַּל בָּרָה בַּל בָּרָה Is. 3. 14, je m'en allai tout triste;

30. 6. l'ame de tout le peuple était remplie d'amertume, d'indignation, ou verbe (עַרֵר (מַרָר 1. 10, elle avait l'ame, le cœur, triste; אַנְקָּח מָּוֹילָת בְּיִלְּתוֹי mge Gen. 27. 34, des cris hauts et furieux; το τρομ Εz. 27. 31, (avec) des plaintes, des lamentations amères; שניים בייי משי Jug. 18. 25, des hommes irrités, emportés de colère, de rage; Ps. 64. 4, des paroles amères, méchantes; פיירע וַפַּר Jér. 2. 19, qu'il est mal et funeste, fatal. — Employé , Job 7. 11 בְּיַבֶּיר נְפִיָּשִׁיר : Job 7. 11 dans l'amertume de mon âme; בַּר יַנְשָּׁמֵה I Sam. 15. 32, l'amertume de la mort; ביים איזיו Lament. 1. 4, et elle est dans l'amertume, dans la tristesse, ou verbe (עברר: , adverbialem); מרר Is. 33. 7, ils pleureront amèrement; ויושַקף מָּדָה Ez. 27. 30, ils crieront amèrement, lamentablement.

דים et דים devant makk. דים, m. (rac. יסָר, Myrrhe: יסָרָק Esth. 2. 12, avec de l'huile de myrrhe (servant à la toilette des femmes); סיד כבדים Cant. 5. 5, et ייס Exod. 30. 23, de la myrrhe qui coule librement, d'ellemême (la meilleure), on יכבר dont l'odeur se répand au loin.

לְּרָא Hiph. Elever ou s'élever : בְּעֵיז שִׁיִּישׁ בּיִישִּים Job 39. 18, au moment où elle (l'autruche) élève ses ailes, ou : s'élève, prend son élan dans les airs.

קרָאּן, (pour מָר, v. מֶרָה adj.): קּרָאּן קר, פּרָאר, Ruth 1. 20, appelez-moi l'amère, l'affligée.

בְּיבֶא chald. m. Maitre, seigneur: מָרָא סָלְבִּין Dan. 2. 47, et le Seigneur des rois, Dieu; מְרָא בַּלְבָּא 4. 21, mon seigneur le roi.

קראון et קוֹם n. pr. Merodach, une divinité adorée des Babyloniens (Mars?), Jér. 50. 2 (v. אַנִּיל מִילֹמָיִה).

שׁרְאָרָאָ Merodach (Mars? est Dieu et maître), n. pr. Merodach Baladan, fils de Baladan, roi de Babylone, Is. 39. 1.

מָרְאָּה m. (rac. רָאָה, const. מֵרְאָה,

avec suff. armo, warm, riking; pl. const. بيتين, عبيتين, braking, le subst. au sing. on au plur.). 1° Aspect, vue, visage : ראַרו מַרָאַת Gen. 41. 2, belles d'aspect, fort belles; אַניאָדיַן רַע 41. 21, et leur aspect était laid, elles paraissaient laides; יפַראַד פָשנה Cant. 2. 14, et ton visage est agréable ; לְבַל־מָּוֹאָבו מֵינֵי וְשֹׁנַוּן Lev. 13. 12, autant qu'il peut en paraitre aux yeux du prêtre, exact. selon toute la vue des yeux du prêtre ; די מוֹנייביים न्युष् Deut. 28. 34, par l'aspect qui sera devant tes yeux, par les choses terribles que tu verras.—2º Apparition, vision: apparition, merveille ; אָשִיר רַאָּיִרָּ Ez. 11. 24, la vision que j'ai eue; souvent après les adj.: יְשַׁרִישִּׁרְאָם Gen. 12. 11, מַרְצֵּח 24. 16, d'une belle figure ; נַחַמָּד לְמַרְאַה 2. 9, agréable à la vue; مِتِوْتِيْعِتْ پَعْتِط Dan. 10. 18, une apparition comme une figure humaine.

קראָשָׁה et פְּרָשָׁה n. pr. Maresah, ville fortifiée, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44, II Chr. 11. 8.

קראָשׁרֵי f. pl. (rac. שֹׁבֹּי, avec suff. rotwing). Ce qui est près, ou dessous la tête, chevet: ייָשׁיִבּי הַשְּׁיִבּי Gen. 28 11, il fit (de la pierre) son chevet, il la mit sous sa tête; ייָשׁרָּאָר מְיַבְּיִּאָר וֹן I Sam. 26. 7, (sa lance fichée) en terre était

a son chevet; אַרְאָלְיִי מְּיָלְיִאָּי 26. 12, [מַּיְרְיִּאָרִיּיִ 26. 12, [מַיְרִיּאָרִיּיִ 26. 12, [מַיְרִיּאָרִיּיִ 26. 12, [מַיְרִיּאָרִיִּי 26. 12, [מַיְרִיּאָרִי 26. 12] (David prit la lance et la cruche) du chevet de Saul (qui étaient à son chevet).

קר ביי ביי לווי Jer. 13. 18, parce que (la couronne de votre gloire) est tombée de votre tête; selon d'autres: parce que l'ornement de votre tête, votre diadème (et la couronne de votre gloire) sont tombés.

ille ainée de Saul, I Sam. 14. 49.

קרברים m. pl. (rac. רֶברים). Couvertare, tapis: מְרְבַרִּים Prov. 7. 16, j'ai orné mon lit de tapis, de couvertures riches (v. 31. 22).

קרְבָּה (rac. רְבָּה). Etendue, ce qui est étendu, vaste: בְּרְבָּה לְּחָבִיל Ez. 23. 32, (cette coupe) est vaste à pouvoir contenir, elle contient beaucoup (v. une autre explication à שׁבּיל Hiph.).

לפר מין. (rac. קבית). Augmentation, étendue, quantité: אַבְּיבְּיִתְּיִ בְּיִתְּיִבְּיִתְּיִ Is. 9. 6, pour que son empire augmente, s'étende, ou : (il n'y aura point de fin) à l'ètendue, à la grandeur, de son empire; ובּיִי בְּיִרְּיִבְּיִר Is. 33. 23, (on partagera) les dépouilles et le butin (pris) en quantité.

רַקְּרָּיִת f. (rac. בַּרָבָּת). 1° Grandeur, multitude : תְּצִּי מַרְגִּית הָכְּמָּחָה II Chr. 9. 6, la moitié (de la grandeur de ta sagesse) de ta grande sagesse ; מֵרְבִּית תַּעָם 30. 18, une grande partie du peuple; וְכַל־מֵּרְבִּית בַּייתְּהְ I Sam. 2. 33, et toute la multitude (tous ceux) de la maison, ou : tout accroissement de ta maison (tes descendants); מַרִּמִּדֹקָם I Chr. 12. 29, la plupart d'eux. — 2º L'accroissement du capital, intérêt, usure : אַבְּאָרָ אָבּרְתְּמֵן אַבְּאָרָ Lév. 25. 37, tu ne (hii) donneras pas tes fruits, tes grains, à usure (pour qu'il d'en rende davantage).

רְבֶץ m. (רְבֵץ). Endroit où les bêtes couchent, se retirent : מְבֵץ לַחָיָה Soph. 2. 15, une retraite de bêtes sauvages; const. לְמְרָתֵּץ־צֹאֹן Ez. 25. 5, en une retraite des brebis.

קבְּק m. (rac. בְּבֶּק). Endroit où l'on engraisse les bestiaux, engrais: בְּעַלְים Amos 6. 4, et des veaux qu'on avait mis à l'engrais; בַּגָל־מַרְבֶּק I Sam. 28. 24, un veau à l'engrais, un veau gras.

עָרְגוֹע m. (rac. רֶנֵג). Repos, paix : לַבְּנִלְּשׁׁבֶּם Jer. 6. 16, et trouvez le repos (la paix) de vos ames.

ריבלות f pl. (rac. בילים). L'endroit près des pieds, ou ce qui est aux pieds, près des pieds (v. יבישים), les pieds: près des pieds (v. יבישים), les pieds: Ruth. 3. 5, tu découvriras (la couverture) du côté des pieds, ou qui sera sur ses pieds; selon d'autres: tu découvriras ses pieds (pour יבְּלְּהָיִה); (רְבְּלָהִי 3. 8. et vois, une femme était couchée à ses pieds; et ses pieds.

בְּרְנְּלִיוֹת. Les diamants, Aboth.

קרְבֵּּכְּה (rac. רָבָּבּי). Tas de pierres: מְבְּרְוֹּרְ אֶבֶּן מְבַּרְנַּבְּּרִּוֹי אֶבֶן מְבַּרְנַּבְּּרִוֹי אָבֶן מְבַּרְנַבְּּרִוֹי אַבֶּן מְבַּרְנַבְּּרִוֹי Prov. 26. 8, comme un bouquet de pierres; selon d'autres, monceau, de pierres; selon d'autres on lance les pierres: comme un bouquet de pierres dans une fronde, lancé avec la fronde; selon d'autres, pourpre (v. צִּיִּבְּבָּרְ: comme si l'on enveloppait une pierre (commune) dans un drap de pourpre, un drap fin.

רְנֵיכ f. (rac. רְנֵיכ). Repos : rair; rrain Is. 28. 12, et ceci est le repos, on : le lieu du repos.

 קברד Jos. 22. 19, et ne nous abandonnez pas, ne vous divisez pas d'avec nous; בְּבַרְיִראוֹר Job 24. 13, de ceux qui sont rebelles à la lumière (des ennemis de la lumière), ou : qui sont rebelles à Dieu.

מרד

קרך chald. Même signif.: יְמְיִדְ נְצְּשְׁמְּהוּר Esdr. 4. 19, et (qu'elle) s'est révoltée, et que la rébellion, la sédition, était excitée dans elle; ou, יִרָּי, subst.: et que la révolte et la sédition étaient excitées dans elle (dans cette ville).

קֶּרֶר m. Défection, désobéissance : עָּרֶר אַמ־בְּטָרֶר וְאַמ־בְּטַלֵּל Jos. 22. 22, si (nous l'avons fait) par défection, désobéissance, ou : si par infidélité.

ግጋው n. pr. m. I Chr. 4. 17.

קְרָרָא : chald. adj. f. Rebelle מְרְרָא קּרְיָא Esdr. 4. 15, et emphat.: מְרָיָא מָרְיָתָא 4. 12, une ville rebelle.

לַרְדְּרֹּוֹת f. (rac. מְרֵדִּהוֹת). Rébellion, désobéissance : מְּרֵבְּתֵּח דַּשַּרְבּּהוּ I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et désobéissante, rebelle; ' הַּבְּרָבְּּהוּ Rituel, une flagellation de correction, ou : en punition de la désobéissance, une espèce de châtiment qu'on infligeait pour certaines fautes, transgressions légères de la loi.

לֹרְבַּוֹי (ע. לְּנַבְּוֹיִי

קרְרָכְי n. pr. Mardochée, fils de Jaïr, oncle et père adoptif d'Esther, Esth. 2.5.

קרָדָּף m. (rac. קרַבָּי, Persécution, poursuite: קּבָּר רְּשָׂה, Is. 14.6, une persécution, poursuite, sans relache; ou, קרָדָּף part. du Hoph.: (chacune des nations) est persécutée; selon d'autres, sens actif: le roi de Babylone persécutait, etc.

לְרָה (inf. קרי יחה) ליף Désobéir, être rebelle, irriter (ע. מְרַד), offenser מַן סוֹרְר: Deut. 21. 18, un fils indocile, obstiné et rebelle; הזר סוֹרֵר וּמֹרֶח Ps. 78. 8, une race désobéissante et rebelle; avec מִרּבְּרָּגְּרָה Ps. 5. 11, parce qu'ils se sont révoltés contre toi;

Hiph. (ful. נְמְּמָר et יְמָּרָה). Même signif. que Kal: יְמָרָה אָרֹפִּר יְבָּר Deut. 1. 26, vous avez désobéi à la parole de Dieu; יְמִרְה אָרֹבְּּר יְרִי Ps. 106. 33, ils ont irrité son esprit (de Dieu), ou : aigri l'esprit de Moise; יְמִירְה עֵּיֵרְ בְּבוֹּדוֹ וְצִי בְבוֹדוֹ וֹ S. 3.8 (pour minale), pour irriter les yeux de sa majesté (offenser ses yeux, comme s'ils ne voyaient pas les actions des hommes); אוֹנָ מֵינִי בְּבוֹדְיִרְם מְּבַּרְ עֵינִי יִ Job 17. 2, mon œil voit comment ils m'irritent, m'offensent (v. à אַרָּ בְּבִּרְרּבּיִר; יִבְּבְּרִרּב בָּבַּרָר שִׁרִירְם עִּבּרָר mis ils ont été rebelles contre moi; eté rebelles contre l'Éternel.

לְּנְרִי f. duel. Révolte double, réitérée : יָאָרֶץ מְרָיִרִם Jér. 50. 21, la terre de la révolte réitérée, Babylone (rac. בָּיִר).

קרה (amer, de קרה) n. pr. d'un endroit, Marah, nommé ainsi d'après une source qui s'y trouve, et dont les eaux sont amères, Exod. 15. 23.

קְּרָה (rac. קְּרָה). Amertume, chagrin: לָּבְיה נַקְּינה Prov. 14.10, le cœur connaît l'amertume de son ame (ses propres chagrins).

לוֹרָה f. (rac. מְּרָה f. (rac. מְּרָה). Irritation, offense; const.: בְּהְהָירְן מִרָּה Gen. 26. 35, elles étaient une irritation, une offense, pour l'esprit; ou, part.: chacune était rebelle à l'esprit (d'Isaac et de Rébecca); selon d'autres, de בַּרָה un sujet d'amertume, de chagrin (v. בַּרָה).

תבר של (רמר חבר ou קבר). Misère: calamité, persécution: רְמֵי שָּנְיְשׁ וּמְרֹבָּי, בְּיִי שְּנִישׁ וּמְרִבּי, Lament. 1. 7, (dans) les jours de son malheur, affliction, et de ses calamités, persécutions; שְנִיִי וּמְרִבּוּיִ 3. 19, mon affliction et ma misère, ou : ma persécution; concret : רַצְנִיִים מְרִבּוּיִם זְּבַנִיִים נוֹסוֹ, Is. 58. 7, et les pauvres persécutés, fugitifs, sans asile.

מר n. pr. Meroz, ville au nord de la Palestine, Jug. 5. 23.

קרוֹת m. adj. (rac. בְּרוֹת m. adj. (rac. בְּרוֹת m. dj. (rac. בְּרוֹת m. dj. (בְּרוֹת m. dj. (בּרוֹת m. dj. (בּרוֹת

קרום m. (rac. קרום). Hauteur, le haut, lieu élevé, celui et ce qui est haut : בְּדֵר מָרוֹם יְשְׁרָאֵל Ez. 20. 40, sur la haute montagne d'Israel, Sion; שמרום Job מַבְּרוֹם קנוֹ ; 39. 18, en haut dans les airs Hab. 2. 9, (pour placer) son nid bien haut; בא השרום Is. 24. 21, les armées du ciel; et plur.: בַּמָּרוֹמִים Job 16. 19, et mon témoin est dans les cieux; de Dieu : יַאַתַּה מֶרוֹם לָעלֵם Ps. 92, 9, tu es le Très-Haut dans l'éternité; שרום עם Is. 24. 4, les grands, les premiers du peuple; מֵרוֹם מִשָּׁמֶטֵיךְ מְנֵנְהוֹ Ps. 10. 5, tes jugements, châtiments, sont dans le haut, c.-à-d. loin de lui, ne l'atteignent pas; רְיָּבֶר בָּרוֹם Is. 26. 5, ceux qui demeurent dans l'élévation, dans des endroits inaccessibles; בַּעַרוֹמִים בְּבִּים Eccl. 10. 6, (la folie est placée) dans l'élévation, dans de grands honneurs (on donne les hautes dignités aux fous, aux insensés); פִּי־רַבְּים Ps. 56. 3, car beaucoup לחַמִּים לִּי מָרוֹם me font la guerre, ô Très-Haut! selon d'autres : dans leur orgueil ; d'autres traduisent: mais beaucoup luttent pour moi, les anges dans le ciel.

סרוֹם n. pr.: מרוֹם Jos. 11. 5, les eaux de Merom, un lac au pied du Liban, situé dans une région élevée.

לא לַקְּלִים : Course (רוץ ... (rac. לא לַקְּלִים : Eccl. 9. 11, la course n'est pas

pour les plus légers (ils ne peuvent, ne doivent, se fier à leur course, ils ne sont pas sûrs d'arriver).

קרוצה (רוץ בריצה). לי Course: מרוצה II Sam. 18. 27, la course du premier, sa manière de courir. — 2° Oppression, violence: רְצָּהוֹית Jér. 22. 17, (tes yeux sont attentifs) à l'oppression, pour l'exercer, l'exécuter (v. רְצַבְי).

קרוֹקִים m. pl. (rac. סְרַבּי,). Action de purisier, de lisser : יְמֵי מְרוּקִים Esth. 2. 12, les jours de leur purisication, de leurs onctions (le temps pendant lequel les semmes employaient des onctions et des parsums pour paraître plus belles et plaire au roi).

קרוֹת (sources amères) n. pr. d'une ville: הַיְבֶּהְ mich. 1. 12, celle (la nation) qui habite Maroth, les habitants de Maroth; selon d'autres: (Jérusalem) qui est plongée dans l'amertume (de בַּרַבְּי, ou: qui persiste dans la désobéissance (de בַּרַבָּי).

תרותות mentation, cri de joie. d'allégresse: חברת שרות Jér. 16. 5, (dans) une maison de deuil, ou: une maison où l'on pousse des cris de deuil, des lamentations; אור שרותות Amos 6. 7, les cris de joie, d'allégresse, de ceux qui sont étendus voluptueusement, cesseront (v. vers. 4); selon d'autres: leur deuil arrivera, approchera (v. אים s'en aller et approcher).

לְחִיקְרְהוּ עֵּלִי Amollir, résoudre : רְיִמְרְחוּ Is. 38. 21, et qu'ils appliquent (les figues) comme cataplasme sur la plaie, le mal (soit des figues qu'on devait amollir, écraser, soit de leur action, consistant à résoudre le mal), v. קרוֹתְי.

עְרָרְבּר m. (rac. קרְתָב. Espace grand, vaste: יְבָּרְבִּר אֶּרֶץ Hab. 1. 6, qui va vers, qui parcourt, les vastes espaces de la terre; בְּבֶּרְתָב סָפָּפ 4. 16, (autrement Dieu les aurait fait pattre) comme les agneaux dans une vaste

prairie, ou: (Dieu les fera errer) comme un agneau perdu dans une vaste terre, et qui ne peut plus trouver son troupeau; בַּיִבְּיבָיִי בַּבְּיִרְתָּב Ps. 10. 20, il m'a fait sortir (il m'a conduit) au large, il m'a délivré; יוֹם בַּבְּיִרְתַב בָּבְּיִרְתַב בָּבְּיִרְתַב בָּבְּיִר בִיּבְּיִר בַּיִּבְיִר בַּיִּב Ps. 18. 5, Dieu m'a exaucé et m'a mis au large (m'a consolé, sauvé).

פְּרְחַפִּים m. (rac. הַרָּחָ, plur. מְּרְחַפִּים et מְּרְחַפִּים). Lointain, lieu éloigné: מְּרָחַפִּים Is. 10.3, (le malheur) qui viendra de loin; וְנָס בִּפְּרְחָפְ זְּזָח. 17. 13, et il fuira bien loin; בְּבֶּרְחָפְ בְּיִרְ בְּיִרְחָפְ 13. 5, (ils viennent) d'un pays lointain; בּבַּרְחַפִּם, Is. 33. 17, et בָּאָרָע בָּרָחַפּם, 8. 9, les pays lointains, les plus reculés.

לְרֵשׁ 1º Frotter, polir, fourbir: בריטה — בריטה Ez. 21. 14, 33, un glaive poli, tranchant. — 2º Polir la tête, c.-a-d. enlever, arracher, les cheveux; נאָפְרָטָח מְשָּׁעֵר ראִשִׁי וּוְקָנִי Esdr. 9. 3, je m'arrachai les cheveux de la tête et les poils de la barbe ; נַאַמָּד מַיָּדֶם אַנָשִׁים נַאָמָר יָטֵם Néh. 13.25, je battis quelques hommes d'entre eux, et leur arrachai les cheveux, ou : je leur fis raser les cheveux; וּלְחַיֵּד לְּמֹרְטִדם Is. 50. 6, (et j'ai abandonné) mes joues à ceux qui m'arrachaient le poil de la barbe; וְכַל־פַּחָק ברוטה Ez. 29. 18, et chaque épaule est écorchée (à force d'avoir porté des fardeaux).

Niph. Etre dépouillé de ses cheveux, devenir chauve: רְאִרשׁׁ מֵּד רָשְּׁרֵשׁ רֹאשׁׁוּ Lév. 13. 40, et un homme dont les cheveux tombent de la tête.

Pou. part.: נְתְשֶׁה מְּלֵבֶּה I Rois 7. 45, d'airain poli, ou très pur; רְרָדְא לַּבְּשָׁר Ez. 21. 16, et elle (l'épée) a été polie, fourbie.

קרט chald. (v. מָרֵט héb.). Arracher: בר הריקריטו נפּרה Dan. 7. 4, jusqu'à ce que ses ailes fussent arrachées.

אָרָרְם , מְּרִים , מְּרִים , מְּרִים , מְּרִים , מְּרִים , מְרִים , מִרִים , Nomb. 17. 25, pour les enfants de la rébellion , les rehelles ; מְרִי בִּיבְיִים בַּרִים בּרִים בַּרִים בַּרִּים בַּרִים בַּבְּים בַּרִים בַּרִים בַּבְּים בַּרִים בּבְּים בּבּים בּבּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בּבְּים בּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בַּבְּים בַּבְּים בּבְּים בּבּבּים בּבּבּב בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּים בּבּבים בּבּבי בַּבְּים בּבּבים בּבּבים בּבּבי בְּבִּים בּבּבי בַּבְּים בּבּבי בְּבִּים בּבּבי בְּבִּים בּבּבי בַּבְים בּבּבים בּבּבי בְּבִּים בּבּבי בְּבִּים בּבּבּבי בְּבִּים בּבּבּבים בּבּבי בְּבְּבִּים ב

קריב בעל et פריבעל (celui qui lutte contre Baal) n. pr. Meri-baal ou Merilbaal, fils de Jonathan, I Chr. 9. 40.

מָרִיאָ adj. (rac, מְרָאָר Cras, engraissé: מְרִיאֵּר בְּשָׁן מְּלָּם Ez. 39. 18, (des bêtes) toutes engraissées à Basan; puis subst.: ימָר אוֹר וּמְרָר II Sam. 6. 13, un bœuf et une bête (veau?) mise à l'engrais; Is. 1. 11, et la graisse des bêtes mises à l'engrais, engraissées.

קריבה, (rac. יריבה). Dispute, querelle: קריבה קודי מְּדִיבְה Gen. 13.8, qu'il n'y ait point de dispute (entre nous); בּיִּבְיָהְא שֵׁבּ וַשְּׁבְּיִבְּי מַּפְּח וּמְיִיבְּה Exod. 17.7, Moïse appela ce lieu (près d'une source dans le désert de Sin) Tentation, et Meriwah: Querelle (v. vers. 1 à 7); une autre source dans le désert de Sin, près de Kades, s'appelle מְּבִיבִּית קַיבִּים de la dispute, Nomb. 20. 13, et מַּבְּיבִית קַבִּים p'eau de la dispute à Kades, Ez. 47. 19.

קרָיָהְ (résistance) n. pr. m. Néh. 12, 12.

חוֹרָיָה et חוֹרָיָה n. pr. Moria, une colline dans Jérusalem, sur laquelle Salomon a bâti le temple, II Chr. 3. 4 (composé de אָרָי et דְּיָ Dieu a vu, choisi, v. Gen. 22. 8, 14, ou de רְיָּי instruire, d'où venait l'instruction au peuple); אָרְי יְשִׁהְיִיהָּ Gen. 22. 2, la terre, la contrée, près de Moria.

קרְיוֹים (désobéissance) n. pr. m. 1° I Chr. 5. 32. — 2° 9. 11. — 3° Néh. 12. 15 (12. 3, רבים). sœur de Moïse, Exod. 15. 20. — 2° Miriam, fils d'Ezra ou de Mered (?), I Chr. 4. 17 (v. Kimchi).

הַרְיִרוּה f. (rac. מֶרֵר). Amertume, tristesse: הַאָּנִה Ez. 21. 11, et gémis dans l'amertume, la tristesse (de ton cœur).

(בפנירום .4) לבינום

נְקָטֶב : Amer (מְרֵיךִי adj. (rac. מְרֵיךִי). Amer מְּיִרְיּ Deut. 32. 24, et une peste contagieuse, cruelle.

תְּבֶּהְ m. (rac. בְּלֶבְהָ). Mollesse, abattement, peur: בְּלֶבְהָם Lév. 26. 36, exact. je porterai de la mollesse dans leur cœur, je frapperai leur cœur d'épouvante, de peur.

איניר (יבבר ביים). 1° Voiture, char: מוניביו I Rois 5. 6, (quarante mille attelages) de chevaux pour ses voitures ou chars. — 2° La chose sur laquelle on est assis, selle, siége: בְּלָּיִת בְּעָבִי בַּעְבִי בְּעָבִי בְּעַבְּיבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעַבְּיבִי בְּעָבְיבִּי בְּעָבִי בְּעַבְּיבִּי בְּעַבְּיבִי בְּעָבִי בְּעַבְּיבִּי בְּעַבְּיבִי בְּעַבְּיבּי בְּעַבְּיבִּי בְּעַבְּיבּי בְּעִבְּיבִי בְּעַבְּיבּי בְּעַבְּיבִּי בְּעַבְּיבּי בְּעַבְּיבּי בְּעַבְיבּי בְּעַבּיוֹ בְּעַבְיי בְּעַבְּיוּ בְּעַבְּיבּי בְּעַבְיי בְּעבּי בְּעַבְיי בְּעַבְּי בְּעַבּי בְּעַבּי בְּעַבּיוּ בְּעַי בְּבְיי בְּעַבְּי בְּעַבּי בְּעִי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעבּי בְּעַבּי בְּעבּי בְּעבּי בְּעבִי בְּעַבְיי בְּעַבּי בְּעַבּי בְּעַבְּי בְּעבּי בְּעבּי בְּעבּי בְּעבְיבּי בְּעבּיי בְּעבּי בְּעבְיבּי בְּעבּי בְּעבּיי בְּעבּי בְּעבּיבּי בְּעבּי בְּעבּי בְּעבְיבּי בְּעבּי בְּעבּי בְּעבּי בְּעבּי בּבּי בַּבּיי בְּעבּי בּבּיי בְּעבּי בּבּי בּעבּי בַּבּיי בְּעבּיבּי בְּעבּיבּי בּעבּייבּיבּי בְּיבּיבּייבּייבּיוּ בְּבּיבּיבּיוּ בְּבִיבּיוּ בְּבִיי בְּבִיי בְּבּיבּיוּבְיבִי בְּבִייבְייבְייבְייבְייבוּ בְּבִייבּיוּבְיבִיי בְּבִּיבּייבְיי בְּבִיי בְּבִייבְייבּיי בְּיבּיבּיי בְּיבִּיבּיי בְ

קרְכָּרָת f. (rac. קבר, const. קבְּרָבָּת, plur. קבּרְבָּתוּ, const. קבּרְבָּתוּ, Voiture, char, surtout de guerre: קבּרְבָּתוּ הַמְּיִבְּתוּ Gen. 41. 43, dans le second char (après celui du roi); בּרִבְּרֹת מַרְבָּרֹת בַּרְבֹּת בַּרְבֹּת בַּרָבֹת בַּרִבּנוֹת בַּרָבֹת בַּרְבֹּת בַּרָבֹת מַרְבַּרָת בַּרָבֹת מַרְבַּרָת בַּרָבֹת מַרָבֹית בַּרָבֹת מַרָבֹית בַּרָבֹת מַרָבֹית בַּרָבֹת מַרְבַּרָת מַרָבֹית מַרָבֹית בַּרַבֹּת מַרָבֹית בַּרִבּית בַּרַבּית בַּרַבּית בַּרָבֹת מַרְבַּיֹת מַרְבַּיֹת מַרְבַּיֹת מַרְבַּיִּת בַּרִבּית בַּרָבִית בַּרַבּית בַּרַבּית בַּרָבִית בַּרַבּית בַּרָבִית בַּרָבִית בַּרָבִית בַּרָבִית בַּרַבּית בַּרָבִית בַּרִבּית בַּרָבִית בַּרַבְּית בַּרָבִית בַּרָבִית בַּרָבִית בַּרָבִית בַּרָבִית בַּבְּיבִּית בַּרָבִּית בַּרָבִית בַּרָבִית בַּרָבּית בַּבְּיבִּית בַּרָבִית בַּבְּיבִּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּרָבִּית בַּבְּית בַּבְית בַּבְּית בְּבִּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בְּבִּית בְּבָּבְית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְּת בְּבִּית בְּבָּבְת בְּיבּבְית בְּבִּבְּית בְּבִּית בְּבִּבְּת בְּבִּבְּת בְּיִּבְּבְּת בְּבָּבְת בְּבְּבָּת בְּבְּבְּת בְּיבְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּבְּת בְּבְּבְּבְתְיבְּיבְּבְּבְּת בְּבְּבְּתְיבְּבְּבְּתְיבְּבְּתְיבְּבְּת בְּבְבְּבְּתְיבְּבְּת בְּבְּבְּבְּתְּבְּבְּתְּבְּבְּתְּבְּבְּתְיבְּבְית בְּבְּבְּתְיבְּבְּתְיבְּבְּתְּבְּבְּתְיבְּבְּבְּתְיבְּבְּתְיבְּבְּבְּתְּבְּבְּתְּבְּבְּתְיבְּבְּתְיבְּבְּבְּתְיבְּבְּבְּתְיבְבְּבְּתְּבְּבְּבְּתְבְּבְּבְּתְבְבְּבְּבְּתְבְבְּבְּבְּבְּתְבְבְיבְבְּבְּתְיבְבְּבְיתְיבְבְּית בְּבְבְּבְּבְּתְבְבְּבְּתְבְּבְּת

תְּכֵלְתוֹ f. (rac. בְּבֵּלְתוֹ,). Commerce ou marché: תַּבְּלְתַּן Ez. 27. 24, et des bois de cèdre, ou : (lié à ce qui précède : des marchandises dans des caisses) faites de bois de cèdre, étaient, faisaient partie de, ton commerce, ou : étaient apportés à ton marché; selon d'autres : les bois de cèdre, ou : les caisses, étaient de tes marchandises, tu en faisais trafic.

קרְּמָה f. (rac. קּבֶּת Pi.). Ruse, fraude, supercherie, tromperie: בָּא אָּדִיךְ בְּמָרְמָה Gen. 27. 35, ton frère est venu avec

קרְמָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

קרמות (élévation, arrogance) n. pr. m. 1° Esdr. 8. 33 (v. קריות 3°). — 2° Esdr. 10. 36.

תְּרְטָּי m. (rac. מָדְיָם). Ce qui est foulé aux pieds : יְּהָיָה לְמִּרְכָּס Is. 5.5, elle (la vigne) sera foulée aux pieds ; יְדְּאָרָי בְּרְבֶּיכָם הִרְבֶּי הִרְבֶּיכָה בּרְבֶּיכָם בִּרְבֶּיכָם בִּרְבֶּיכָם בִּרְבֶּיכָם בִּרְבֶּיכָם בּרְבֶּיכָם בּרְבֶּיכָם בּרְבֶּיכָם בּרְבֶּיכָם בּרְבֶּיכָם בּרְבֶּיכָם בּרְבַייכָם בּרְבֶּיכָם בּרְבַיכָם בּרְבָיכָם בּרְבַיכָם בּרְבַיבָם בּרְבַיכָם בּרְבַיכָם בּרְבַיבָם בּרַבְּיבָם בּרְבַיבָם בּרְבַיבָם בּרְבַיבָם בּרְבַיבָם בּרְבַיבָם בּרְבַיבָם בּרבּבייבם בּרביב ברביב ברב

י כְּלֶּהֶ Maitre, Seigneur : לְּמֶרֶנְ Je Seigneur qui est dans le ciel; מֶּרֶנְן a nos maitres et à nos docteurs.

DJO n. pr. Meres, un prince perso, Esth. 1. 14.

אָרְסְנָא n. pr. Marsena, un prince perse, Esth. 1. 14.

ערֵעה m. (rac. רַעָּד, v. בַּרָ, avec suff. מֵרְעָּה pl. בַּרָעָה Ami, compagnon: בְּעֵּרִים Jug. 15. 2, c'est pourquoi je l'ai donnée à ton ami, ou : à ton compagnon; דְּעָרִים בְּרַעִּים 14. 11, trente compagnons, trente hommes pour tenir compagnie (à Samson), ou : trente Philistins, amis les uns des autres.

קרְעֵה m. (rac. קביף, avec suff. מְרְעֵהָם, paturage: מְרְעָה Ez. 34. 44, dans un bon paturage; שְׁבֵּר שִׁבְּיִר même verset, dans un paturage gras.

קרנהי Jadon, Meronothite, Néh. 3. 7. יין און Rituel, Maladies.

לְרְעֵיח (rac. בְּיָבֶּין). 1º Paturage, l'action de faire pattre : מַּבְּרְעִירָם נַיִּשְׁבְּעִי Osée 13. 6, lorsque, où des qu'ils sont arrivés dans leur paturage, ils se sont rassasiés; בְּיִבְּיִבְיִרָּ Ps. 74. 1, contre le troupeau que tu fais pattre, dont tu es le pasteur; מֵבְ מַרְיִּעִיהוּ 95.7, (et nous sommes) le peuple qu'il fait pattre, dont il est le pasteur.—2° Troupeau: לוֹנָל jér. 10. 21, et tout leur troupeau a été dispersé.

פּרָעלָה (frémissement) n. pr. Marelah, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

ערָפָּא Jér. 8. 15, בּרְפַּּת Jér. 8. 15, rac. בְּמָא). Guérison, santé, remède, salut, délivrance : וַאֵּדן לֵט מֶרְפֵּא Jér. 14. 19, et il n'y a pas de guérison pour nous; לאֵדן מֵרְמֵּא II Chr. 21. 18, (une maladie) sans guerison, incurable; וּלְכַל־תְּשָׂרוֹ בַּיְרַמֵּא Prov. 4, 22, (elles donneront) la santé à tout son corps; ילִשׁוֹן חֲכַמִּים מֵיְשָּא 12. 18, mais la langue des sages (donne) la santé (aux esprits), elles les console, les encourage; אַרָכָה וּמֵרְפַּא Jér. 33. 6, la guérison et la santé, ou: et les remèdes; נאֵרן מַרפַא Prov. 6. 15, sans salut, sans ressource; אַמרפַא בּכִּנְמֵּרְתָּ Mal. 3. 20, et le salut, la délivrance, sera sous ses ailes.

II אַפַרְיִם m. (rac. רְּפָּא לְשׁרִי Prov. 15. 4, la langue douce, pacifique; בַּבְּיבְּיִא לָשׁרִי 14. 30, un cœur calme (sans envie); בּבַ בִּיבְּיִא בַּרְיַבָּא רַיִּרִי וְדְּטָּאִים וְּדִּלִּים בּרְיַבָּא רַיִּרִי וְדְּטָּאִים בּרְיִּלִּים בּרְיַבָּא רַיִּרִי וְדְטָּאִים בּרִילִּים בּרְבָּא רַיִּרִי וְדְטָּאִים וְדִּילִים בּרְבָּא רַיִּרְיַ וְדְּטָּאִים וְדִּילִים לָּבְּיִר la douceur fait éviter, ou répare, de grandes fautes; d'autres traduisent partout dans le sens de I בּרְבָּא la langue qui guérit, un cœur qui guérit, qui est salutaire; et Eccl. 10. 4: car la santé (celui qui aime sa santé, son salut) évitera les grandes fautes.

קרְפָּשׁ m. (rac. רֶפְשׁ). Ce qui est foulé, troublé, eau trouble: בּּלִיכָם רַגַּלִיכָם Ez. 34. 19, et l'eau rendue bourbeuse, trouble, par vos pieds.

. אָרָי (ע. אָרַי) Kal inusité. Niph. Étre fort, violent: אַמְרֵי־ישֶׁר Job 6. 25, que les paroles justes sont fortes, persuasives; קּלָלָּיו נְמְרָשָׁר I Rois 2. 8, une malédiction violente, outrageante; אווי Mich. 2. 10, et la douleur sera forte, ou: la ruine sera complète.

Hiph. Rendre violent, irriter:

Job 16. 3, qu'est-ce qui t'irrite, t'excite (pour que tu répondes encore)?

קרְצֵע m. (rac. רָצֵע). Poinçon, alène: אָר אָזְט בַּמַּרְצֵע אָר אָזט בַּמַּרְצֵע Exod. 21. 6, (le maître lui percera) l'oreille avec une alène.

הַלְּיָלֵי f. (rac. בְּבְּיֵה). Endroit pavé: מֵרְצָּטֶּה אֲבְרִים II Rois 16, 17, (il posa la mer sur) le pavé (du temple) qui était de pierre; selon d'autres: sur une base de pierre.

קְרַיִּ Frotter, polir, nettoyer, laver: בְּיִים הְּשֶׁה מְוֹלְ Il Chr. 4. 16, d'airain poli, ou pur (עִּבִים:); בַּיְרָמְּחִים Jér. 46. 4, polissez, aiguisez, les lances.

Pou. passif: בּשִּים Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoyé (écuré) et lavé avec de l'eau.

רְחַשְּׁרֵ m. (rac. מְשֵׁרְהוּ Jus: מְּבְּרְהוּר Jug. 6. 19, et il mit le jus (de la chair) dans un pot; מְּבִּרְים Is. 65. 4 (מְבֵּרְ נְּבִּרְ cheth.), le jus (de la chair) d'animaux abominables, immondes.

ת (רְבָקַח m. (rac. קבָּק). Aromate, plante aromatique: מְּלְבְּוֹת מָּרְלָוֹת Cant. 5.13, des tours, ou des parterres, de plantes qui répandent le parfum (v. מָנְלָּל.).

לְּרֶקְתְּה (רְבֶּתְ רְבֶּתְּהְ הַּנְּרְקְתְּהְ Ez. 24. 10, et assaisonne bien la viande. — 2° Pot plein d'onguent: תְּבֶּרְקְתָה Job 41. 23, il fait parattre la mer comme un pot, un vaisseau d'onguents (qu'on fait bouillir), ou : il mêle ses eaux (comme on mêle) un onguent, ou : les parfums.

מֶר־לִּי מְאֹר: . Étre amer; impers. מְרַרְּ מִר־לִי מְאוֹר Ruth 1. 13, je suis très triste, afPi. Rendre amer, irriter: רַיְפֶּרֵרוּ Exod. 1. 14, ils leur rendaient la vie amère (triste, dure); אָפֶרֵר בָּבֶּרֵי Is. 22. 4, je répandrai des larmes amères; יְיְפֶּרְרָוּץ Gen. 49. 23, ils l'ont irrité, chagriné.

Hithp. Le בּ répété : מַּלְמִילְמֵי אֵלָיד Dan. 8. 7, il s'irrita contre lui, l'attaqua avec fureur.

קברָהי (rac. בְּשִׁפּוֹן (po 46. 43, il a répandu ma bile sur la terre.

קרְרָהְ (rac. מְלִרְהָ Amertume: מְלִּרְלָהְ Deut. 32. 32, des grappes d'amertume, c.-à-d. amères; מְרִיְהוּ מְּרָנִים Job 20. 14, le fiel des aspics (י, מְרִירָהוֹ (מְרִירָהוֹ Job 13. 26, pour que tu écrives, décrètes, contre moi des arrêts sévères, que tu m'accables de tant de souffrances.

Des herbes amères: על בְּרִים רֹאבְלְרנּ Exod. 12. 8, ils mangeront (l'agneau pascal) avec des herbes amères (avec des laitues amères, sauvages?); הְשְׁנְּינֵינִי בַּבְּרוֹיִם רוֹבָים Lament. 3. 15, il m'a rassasié d'herbes amères.

לְרָרִי (l'affligé) n. pr. Merari, fils de

Lévi, 46. 11; n. patron., le même, Nomb. 26. 57.

עַרֵשָּׁה (v. אַפָּראשָׁה).

תְלְשָׁעֵח adj. f. (rac. רָשֵׁע. Méchanceté : עַקּלְיָדע דַּשְּׁרְשֵׁעֵח II Chr. 24. 7, Athalie l'impie, la méchante.

מָרָחַיִם (v. מְרָחַיִם subst.).

אַשָּׁשׁ m. (rac. אַשָּׁיַ). L'action de porter: לֵעבֹר וּלְמַשָּׁא Nomb. 4. 24, pour servir et pour porter ; לַאֵּדְ בָּשָּׂא II Chr. 20. 25, tant qu'on ne pouvait pas le porter, qu'on ne pouvait emporter tout; וַעַבֹּרֵח בִּשָּׂא Nomb. 4. 47, et le service, le travail, de porter (le tabernacle).— 2º Ce qui est porté, charge, fardeau : יָאל־חְשִׂאוּ מְשֵּׂא בְּשָּׂא Jér. 17. 21, et ne portez point de fardeaux (au jour du sabbat); אַר־פַשּא כֵּל־חַעם חַזָּח Nomb. 11. 11, (pour que tu me charges) du poids de tout ce peuple; וְדַרָּהָ עָלֵר לְמַשָּׁא II Sam. 15. 33, alors tu me seras à charge. — 3° Avec وَيِثِكُ, ce vers quoi l'âme se porte, l'objet qu'on estime, qu'on aime : יָצָאַדוּ בּמָשָא נַפְּשָׁם Ez. 24. 25, ce que leur âme estime, aime, le plus (à savoir : leurs enfants). — 4º De נשא prononcer, ce qui est dit, sentence, leçon : توفع به پخت יַּסְרַמּוּ אָמֵני Prov. 31. 1, sentences, leçons, par lesquelles sa mère l'a instruit; spécial. prophétie, vision: 📆 נְטָא נְּלָרוּ אֶּח־הַוּבְּשָּׁא הַוּנָּח II Rois 9. 25, et Dieu prononça (par la bouche d'Elie) contre lui cette prophétie ; מַשָּׁא תַּבֵל Is. 13. 1, prophétie contre Babylone; בְּשָּׁיאַ דְבָר-יַר עַל-יִשְׁראַל Zach. 12. 1, récitation de la parole de Dieu, (prophétie) touchant Israel. (Comme les prophéties, en tête desquelles se trouve xwa, contiennent souvent des menaces, qu'elles prédisent des malheurs, il y a des auteurs qui traduisent xwa dans tous ces endroits par: fardeau.) Mais ironiq.: Jér. 23. 33, équivoque, quelle בַּחּ־בַּשָּאׁאַ הַיּ est la prophetie? ou : quel est le fardeau de l'Eternel? (v. versets 33 à 37). --- '5° : אַשַּׁשֵּׁה וֹ I Chr. 15. 27, le maître de la musique, du chant (de elever la voix). — 6° Don, tribut : ו כסק משא II Chr. 17. 11, (les Philistins apportaient à Josaphat des présents) et un tribut d'argent; selon d'autres, un poids, une quantité d'argent: क्ष्म् क्ष्म Rit., action de porter et donner, échanger, le trafic, le commerce.

N炉 n. pr. Massa, fils d'Ismael, Gen. 25. 14.

עשא (rac. נְנָשָא). Acception: אַנְיִם H Chr. 19. 7, (ni) acception de personnes.

לְלְבֶּר: חַשְּׁאָהוּ f. (rac. נְשָׁאָה). Douteux: יְלַבְּר וּמְשָׁאַדּ Is. 30. 27, et (la fumée) la flamme (de sa colère) sera forte, violente (v. יְמָשָׁאַד); ou, comme שָּׁבָי le fardeau sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère.

ראַמְטָ, f. (Fac. אַשָּׁיָ, const. אַמְשָׁיָ, pl. ר בישאר בישי Ps. 1° Elévation : אַני Ps. 141. 2, l'élévation de mes mains (pour prier); וְתַּשְּׁמֵּח וָן Jug. 20. 40, et אָקיּשָׁן vers. 38, une élévation, colonne, de fumée; שאי Jér. 6. 1, levez l'étendard, ou : faites monter des colonnes de feu, comme signal. — 2º Fardeau : דעשאַן אַלית הורפה Soph. 3. 48, la honte à cause , d'elle (de Jérusalem) leur était un fardeau. — 3° Prophétie : בְּשָׁאֵרה שָׁוָא Lam. 2. 14, des prophéties fausses. ... 4º Don, présent : ניַהֶן מַיִּטְאַרו Esth. 2. 18, il fit des dons; רַיִּשָּׂא מַשְאֹה Gen. 43. 34, il fit apporter des présents (des vivres, ou autres présents qu'on donnait aux convives); בְּשְׂאַת מַשֶּׁת הַ II Chr. 24. 6, le tribut (ordonné par)

וּאוֹאָם f. pl., pour אָם, Ps. 74. 3 (v. הַשְּׁאַה).

 sion, ou: n. pr. d'une ville dans Moah, Misgab.

קיים et קשונה ((rac, ימים). Haia: אַיהָים בּייִם Prov. 15. 19, comme una haie d'épines; יויים יים וויים Is. 5. 5, (ja veux) en arracher la haie (v. יים יים יים אַרָּים).

m, (rac. rip). Scie: burrens riwar Is. 10. 15, la scie se soulève-t-elle (contre celui qui l'emploie)?

קישרה (rac. ישיר ס מידי עשרה). Une mesure de capacité: אַמְשׁרְּהָּהְּ 19. 35, (ni) dans les poids, ni dans les mesures (des aliments secs ou liquides); הַמְּיִם תְּשִׁאָּהָה הַשְּׁהָה Ez. 4. 11, et tu boiras de l'eau par mesure, en très petite quantité.

שנים m. (rac. שיש). Joie: שוֹשׁים רְיַשִּׁים Is. 24. 8, la joie, la réjouissance, de la harpe, a cessé; שַבְּי שִּישׁים Lament. 5. 15, la joie de notre cœur; יֹשְׁי שִּישׁים Ps. 48. 3, la joie de toute la terre (objet de la joie, Sion); שְּׁישִׁים Is. 65. 18, et son peuple sera un objet, ou un peuple, de joie; יְבִירְיָבִירְ Is. 6 (subst. pour le verbe), et parce qu'ils se réjouissent de Rasin (v. יְבִירְ), qu'ils aiment s'appuyer sur lui.

קְּחָרֶים m. (rac יְחַשֶּׁ). Raillerie : יְלְיְנָים Hab. 1. 10, les princes seront son jouet, un objet de raillerie pour lui.

י (rac. בל-בָּר וּמַשְׁטִרן (Celui qui accuse, trahit : נְלִיבְּר וּמַשְׁטִרן tout adversaire et accusateur, trattre.

המים ל. (rac. מְשַׁשָׁ). Haine, aversion: הְשְׁשָׁהַ לְּ. (rac. מְשִׁים סְסִיּרְ Osée 9.7, et (à cause) de l'aversion excessive (que vous aviez pour la justice, ou : que vous inspiriez par vos crimes); אַלְיָּרִי אֵלִיְּרִי אַלְיִּרִי אַבְּיִרִי אַבְּיִרְי אַבְּיִרִי אַלְיִרי 9. 8, (le faux prophète a été) la cause de la haine, de l'aversion, dans la maison de son Dieu, il a causé la haine de Dieu pour la nation, en la séduisant; ou : la haine, la persécution, s'est montrée dans le temple envers les vrais prophètes (Zacharie, Jérémie).

למִבֹּץ .A) תַּאַבּׁילָ.

ל משׁכְּית f. (rac. מְשׁבְּית Image, pein-

ture: איש בְּדֵוּרֶדִי בִּיְשָׂבְּרְהוֹי Fz. 8, 19, (ca que fait) chacun dans ses chambres pleines d'images, de peintures (qu'il adore); אַבן פְשִׂפְּרַת Lév. 26. 1, et une pierre ornée d'images d'idolatrie; Nomb. 33. 52, toutes leurs ورا- ورادات images ou peintures, leurs idoles; אַכְּמִשְׁמִיוֹת מָסָבְ Prov. 25. 11, (des pommes d'or) ornées de figures d'argent; selon d'autres : dans des coupes d'argent (de בשוביות לַבַב ;(couvrir, contenir שַּׁבָּה couvrir, contenir שַּׂבָה 73.7, (ils surpassent) les imaginations du cœur, ils ont plus que tout ce que le cœur peut imaginer, desirer; אַכּהוֹיפָה ישׁנַבֶּח בְּכַישִׂכְּח Prov. 18. 11, (le riche se trouve) dans sa chambre ornée de peintures comme derrière une muraille très élevée, ou : (sa richesse est) comme une muraille très élevée, מַּמְשִׂמָּיהוֹ selon son imagination, son idée (il se le figure ainsi).

קרייה בישלקים היא Salaire, récompense: קהיים Gen. 29. 15, quel sera ton salaire? בּיִּחְיִּהְ שַׁלְּכָּה Ruth 2. 12, et puisse ta récompense être parfaite, complète.

בּבְּשִׁמְרוֹת נְטִיּשִׁים ; בּנִשְׁמְרוֹת בּבְּישִׁיםְרוֹת בּבּבּנוֹ. 12. 11, et comme des clous enfoncés profondément (v. בְּבָּישִׁיםְרוֹת בּיִשְׁמְרוֹת

השְּשִׁים m. Augmentation, ou effusion: השְשִׁים הַשִּין בּשְּשִׁים וּבְּיַן Is. 5. 7, il espérait qu'ils pratiquassent la justice, l'équité, et ce n'est qu'augmentation d'iniquité, de crimes; ou : qu'efusion de sang; ou : dartre, plaie (il espérait qu'ils fussent justes envers les pauvres, mais ils sont leur plaie, c.-à-d. ils les oppriment; v. mpo dans tous ses sens, et תַּיְשַּׁיִם).

לְּמְלֶּרָה (rac. קְּמֶרָה ou מְלֶּרָה). Domination, empire : נְמְּרָה תַּלִּרְת עֵל־יִשְׁרָת Is. 9. 5, et l'empire sera sur son épaule (il aura l'empire).

הוֹשְׁרָבְיּה f. pl. (rac. מְשִׁרָּה). Action de faire cuire, action de brûler, combustion: איני הייני ווייני Is. 33. 12, (les peuples seront) comme de la chaux brûlée, exact. comme la cuisson de la chaux; קינוֹבְאַרְ הַוֹּמִירְהָאָרְ Jér. 34. 5, et avec la

combustion qu'on a faite pour tes pères, c.-à-d. à ta mort on brûlera en ton honneur des parfums, ou des choses qui t'auront appartenu, comme on a fait pour tes pères (comparez II Chr. 16.14). — בים היים Jos. 11.8, n. pr. d'une contrée ou d'une ville près de Sidon, Masrephoth majim (les eaux brûlées par le soleil, les salines).

רקבילים (vigne, v. מַרֵּשׁה n. pr. Masrekah, une ville dans Edom. Gen. 36. 36.

נישקה אָת רַשְּּטְרֵה : La poèle בְּשְׁרֵה II Sam. 43. 9, et elle prit la poèle.

ヴロ n. pr. Mas, fils d'Aram, Gen. 10.23.

אַשְּׁלֵי m. (rac. יפָּיָא ou רְּמָּיִהְ). 4° Intérêt, usure: איט־בְּאָרִיר: Néh. 5. 7, (vous prêtez) à usure les uns aux autres.

— 2° Dette: יְבְיָּהָי Néh. 10. 32, (et nous n'exigerons) la dette d'aucune main (le payement d'aucune dette).

אַשְׁיֵב n. pr. d'une ville, Mesa, Gen. 10. 30.

תְּשְׁאָב m. (rac. מְשָׁאָב). Puits, canal: בּין מַשְׁאָבִים Jug. 5. 11, entre les puits, ou les canaux, lieux où l'on puise de l'eau, où l'on abreuve les bestiaux.

קאָשָּׁהְ f. Prêt, dette (v. אַשָּׁהַ 2°): הַּאָּיּהְ הַעְּשַּׁהַ Deut. 24. 10, un prêt quelconque; בְּלְרָבִים בַּעָּהְיהַ Prov. 22. 26, (ni de) ceux qui répondent des dettes (des autres).

תואשט f. pl. (rac. אשט ou איש). Ruines, destruction: ראָלְּהָשׁרְּאַחְיּף. 73. 48, tu les fais tomber dans la destruction, tu les précipites dans les abimes; ראַט ראַבּייי 74. 3, pour des ruines éternelles, pour ruiner à jamais (ceux qui ont désolé le temple), ou : à

cause des ruines, de la destruction (faite par l'ennemi).

לישָׁאָל n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, donnée aux Lévites, Jos. 19. 26, 21. 30; בְּשָׁל I Chr. 6. 59.

קישָאָלָה f. (rac. לְּשָׁאֵל Demande, désir: מְשָׁאֵל Ps. 37. 4, les demandes, désirs, de ton cœur.

Huche, pétrin: איניש, ע. איני levain). Huche, pétrin: ביליש, צאסל. 7. 28, et dans tes huches; ביליש וביליש Exod. 7. 28. 5, ton panier et ta huche; ביליש Exod. 12. 34, leurs pétrins enveloppés, liés (dans des draps); mais mieux: leurs pâtes, pains; d'autres traduisent partout par: restes, provisions (v. משל).

הוֹצְישְׁיִנִי f. pl. (rac. ישָבֶשׁ). 1° Broderie: הְּינֶבּי לְבּישִׁה Ps. 45. 14, sa robe est d'une broderie en or, d'un tissu d'or. — 2° Enchâssure des diamants, chaton: הַוֹיִנִי Exod. 28. 11, (tu enchâsseras les pierres dans) des chatons d'or.

lation : יָלְשְׁבָּעוֹ (rac. בְּלְשְׁבָּעוֹ Lament. 1.7, (ses ennemis) se sont moqués de sa

désolation, de son anéantissement; selon d'autres: de ses jours de repos, de fête.

קינָה m. (rac. יְּשְׁנָה). Erreur : אַלּר קינָה האא קשְׁנָה Gen. 43, 12, c'est peut-être une erreur, une méprise.

בּרְרַבּּיִם מְשִׁרִהְנּי (v. בְּשַׂהְ (v. בְּשִׁהְ (v. בְּשִׁהְ (v. בְּשִׁהְ (v. בְּשִׁהְ (v. בְּשִׁרְ (v. בְּשִׁרְ (v. בְּשִׁר (v. 10, je l'ai tiré de l'eau; tan בּיבִּי (v. 15. 63. 11, celui qui sauve, délivre, son peuple (Dieu), s'est souvenu des siècles anciens (v. comme presque tous les commentateurs expliquent: il s'est souvenu des siècles anciens, de Moïse et de son peuple; ou: son peuple s'est souvenu des siècles anciens et de Moïse.

Hiph.: יְמְשֵׁיִר מְבֵּרִם רַבְּרם Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux.

תְּיָשׁה n. pr. (Mosé) Moise, fils d'Amram, de la tribu de Lévi, prophète et législateur, de שִּישָׁה tirer, celui qui a été tiré de l'eau, v. Exod. 2. 10 (pour שִּישֶׁה); ou le nom (donné par la fille de Pharaon) est d'origine égyptienne, mais de la même signification: מִינִים בּישָׁה Esdr. 3. 2, שִּישֵּׁה בּישָׁה Jos. 23. 6, et שִּישֵּׁה בְּישָׁה II Chr. 25. 4, dans la loi de Moise, le Pentateuque.

תְּנִישָׁה. (rac. רְנָשָׁה. Dette active, créance: בָּלְבְּבֵעל מַשַּׁח דְינוֹ, Deut. 15. 2, chaque homme qui aura une créance, une dette, à réclamer (ידָי se rapporte au verbe מִינוֹ qui précède: sa main se relachera, il ne redemandera pas sa créance).

קשואָה. (rac. אישוֹ). Ravage, lieu abandonné, désert : אינם שֹאָה הְּטִּשׁוֹאָה Soph. 1. 15, un jour de désolation et de ravage; הַמְשׁנְבִּיעַ שׁאָה הְּשִׁיאָה Job. 38. 27, pour rassasier, arroser abondamment, des champs affreux et ravagés, déserts.

ע משאות (v. משואות).

בְּלֵבֶּר (ramené) n. pr. m. I Chr. 4. 34.

ק משובה (rac. לשובה). Aversion, éloignement, apostasie : אָשָבָה בָּשָּבָה 8. 5, avec une aversion permanente, opiniâtre ; לְמְשׁוּבֵרְוּר Osée 11. 7, (mon peuple est malheureux) à cause de son éloignement de moi, parce qu'il s'est révolté contre moi; selon d'autres: il est enclin, disposé, à se révolter contre moi; d'autres traduisent en sens opposé: il est incertain, ne peut se décider de revenir à moi ; plur.: וּפִּשָּׁבוֹתַיָה וֹכְּחָהָ Jer. 2. 19, et ton éloignement fréquent de moi te punira, causera ta punition ; פְּשֶׁבֶהוֹ יְשָׂרָאֵל ; 3. 6, 8, adj. l'infidèle, le rebelle Israel; מְשׁוּבֶה מְּחָיִם Prov. 1. 32, l'aversion des insensés (pour la sagesse) les tuera; selon d'autres: le repos, le bonheur, dont ils jouissent, etc. (v. ⊐ਾਈ).

ק קישונֶה f. (rac. קשׁנְנָת ou שְּׁנֶל). Erreur: אָהִר קּלִּין רְשׁוּנְּהִר Job 19. 4, mon erreur reste avec moi, moi seul j'en souffrirai.

שולים פּנ שׁוֹשׁים m. (rac. שׁוּשׁם). Rame: בּישׁים בְּשׁׁיִם בּבּב בּל הִּמְשִׁי בְּשׁׁים בּב בּל בּב בּב בּל בּב בּע קעוּו tiennent la rame, les rameurs; בְּשׁיֹםְיִבְּרָ, 6, tes rames.

קשׁוּסְה Is. 42. 24, cheth. pour הְּשִׁיםְ pillage (v. הְּשָּשִׁים).

רְשַּׁעֵים (fut. הַשַּׁבְיּד, inf. הַשָּׁבִים, aussi התישיים) Enduire, peindre, arroser, graisser, oindre, sacrer : אַנָשׁיַּהַ הַיַּשׁיַּהַי Jér. 22.14, et peindre de rouge, ou adj. peint de rouge ; בְּשָׁיִדִים מַשְּׁמָן Exod. 29.2, (des gâteaux) arrosés d'huile ; בְּשָׁרוֹּר מַנֶן Is. 21. 5, et graissez (ou polissez) votre bouclier; מולי החוש אות Exod. 28. 41, tu les oindras (pour être prêtres) ; נַיִּמְשַׁחֶם אים אים Nomb. 7. 1, lorsqu'il eut oint et sanctifié (le tabernacle et les vases); מְלַחֵנִים הַאָּלְשָׁחִים Nomb. 3. 3, les pretres qui ont reçu l'onction; ਸਾਹ੍ਰੇਸ਼ לכברא I Rois 19. 16, tu oindras, sacreras (Elisée), pour être prophète; יר אֹרָזי Is. 61. 1, Dieu m'a oint (m'a donné pour mission d'annoncer le salut aux humbles) ; לִמְלָהָ לְמֶלָה I Sam. 15. 1, pour t'oindre, te sacrer roi; אַבְשָׁלום אַשֶּׁר מְשָׁרָוּט עַלָּיט II Sam. 19.11, et Absalon que nous avons sacré, proclamé roi sur nous; la chose avec laquelle on oint, avec a, v. plus

haut; et à l'acc.: אָפֶּין שָׁשׂוּך — אָדְשָּׁיִם Ps. 45. 8, (Dieu) t'a oint avec une huile de joie.

Niph. pass.: מָריִמְשֵׁח דָּוְיִד לְמֶלֶהְ IChr. 14. 8, que David avait été oint, sacré roi; זרא השְּנָשׁת אַדוֹנ Lév. 6. 13, le jour où il est oint, où il reçoit l'onction.

קשֵׁח chald.m. Huile (dont on se sert pour l'onction): הַבֶּר וּבְּלְה Esdr. 6. 9, le vin et l'huile.

רְשָׁבֶּעְן (rac. הַשָּׁבֶּי). Onction: מְּשֶׁבֶּין Exod. 25. 6, pour l'huile de l'onction; שַּיְבָּי הַיִּבְּיִנְי 30. 25, une huile pour servir aux onctions saintes; בְּיָבִי בְּיִבְּיִן וּמְשִׁיִדִי בְּּיָר בְּיִבְּיִי בְּיָר בְּיִבְּיִי בְּיָר בְּיִבְּיִי בְּיָר בְּיִבְּיִי בְּיָר בִּיִּבְיִי בְּיָר בְּיִבְּיִי בְּיִר בְּיִבְּיִי בְּיִר בְּיִבְּיִי בְּיִר בְּיִבְּיִי בְּיִר בְּיִבְּיִי בְּיִר בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּיייִי בְּייִייי בְּייִייי בְּיייִי בְּייִייי בְּייִייי בְיייִיי בְּייִייִיי בְּיייִייִי בְּייִייִיי בְּייִייִייִי בְּייִיייִייי בְּייִיייי בְּייייי בְּייִיייִיי בְּייייִיי בְּייִייי בְּייייי בְּייִיייִייי בְּייִיייייִייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְייייי בְּיייייי בְּיייייי בְּייייי בְּיייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייייי בְּייייי בְּיייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייייי בְּייייייבְיייי בְּיייייי בְּייייייייי בְּייייייי בְּייייי בְּיייי בְּיייייי בְּיייי

תוְשְׁיִבְ f. (rac. תְּשַׁיִם). L'action d'oindre, onction: בּיָהָב בְּאָכּטֹת. 29.29, pour recevoir l'onction dans ces habits (revêtus de ces habits); בְּיִלְּיִלְ לָּנְיִלְיִלְ 40. 15, afin que leur onction leur soit (comme un sacerdoce éternel, qu'elle leur donne à jamais la sacrificature); בְּיִלְיִלְיִלְ לַנְיִלְיִלְילִ לְּנְלְיִלְילִין Nomb. 18.8, je te les donne comme ta part (v. בּיִּלְילִין), ou à cause de ton onction, pour tes fonctions sacerdotales.

לַמְשְׁחִית f. (rac. יְּשַׁחָית, part. du Hiph.). Perdition, ruine, mort, piège, filet: בנה לְמַשְׁחִית Exod. 12, 13, une plaie de ruine, de mort ; אַשָּׁר־תָריּוּ לְמָשִׁתִּית Ez. 5. 16, (les flèches) qui sont pour la ruine, qui donnent la mort; חַלְשֵׁר מַשַּׁתִּרה 21. 36, les hommes qui forgent, méditent, la ruine; הְאַיבוּ מַשָּׁחָיה Jér. 5. 26, ils tendent des filets; וַיִּמְשַּׁיִקִּירה I Sam. 14. 15, et la troupe qui sortait pour dévaster, piller; לְחַר־הַשְּלְשִׁהִיה II Rois 23. 13, de la montagne de perdition, nom donné à la montagne des oliviers, à cause de l'idolatrie qu'on y exerçait; קר השליקיים Jér. 51. 25, montagne destructrice, dévastatrice, Babylone.

ריים אַלְּשְׁרָת. (rac. בּיבִים). L'aurore: מְּבְיָתִם מְשְׁנָתִּים Ps. 110. 3, du sein de l'aurore, ou : depuis le matin du jour où tu es sorti du sein de ta mère.

בְּלְשְׁתֵרוֹ Destruction, ruine (v. מְלְשְׁתֵרוֹ בְּלִי בְּלְשְׁתֵרוֹ בְּלִי בְּלִי בְּלְשְׁתֵרוֹ בְּלִי בְּלְשְׁתְרוֹ בְּלִי בְּלְשְׁתְרוֹ בְּלִי בְּלְשְׁתְרוֹ בְּלִי בְּלְשְׁתְרוֹ בְּלִיים בְּלִיים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלְיבְים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלִיבְים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלְיבִים בְּלִיבְים בְּלִיבוֹים בְּיִים בְּלִיבְים בְּלִיבְים בְּלִיבְים בְּלִיבְים בְּלִיבוֹים בְּיוֹים בְּלִיבְים בְּלְיבוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בְּיוֹים בּיוֹים בְּיוֹים בּיוֹים בְּיוֹים בּיוֹים בְּיוֹים בּיוֹים בְּיבְיבְים בְּיבְּיבְים בְּיוֹים בְּיבְיוֹים בְּיוֹים בְּיבְיבְיים בְ

ה בּשְׁלְתְּי m. adj. (rac. בְּשִׁרָּה). Laid, dé-figuré : מַּאָרָה מַאִּישׁ מַרְאֵּרָה Is. 52. 14, son visage est laid, défiguré, plus que celui d'aucun autre homme.

תְּשְׁלֶּחָת. (rac. הַחַשֶּׁ). Corruption, mutilation: בְּחָב בְּהָרָם Lév. 22. 25, (parce que ces animaux) ont des membres mutilés, exact. leur corruption est en eux.

ולים m. (rac. לְּשְׁמֵיה Endroit où l'on étend : בְּשְׁמֵיה Ez. 47. 10, une place pour étendre les rets, filets.

בּיְשְׁיֵם m. Même signif.: מְּשְׁיֵם m. Même signif.: בּיְבֶּים בּיִּבְּים Ez. 26. 5, un lieu qui sert à étendre, à sécher, les rets.

ת (ימכר באָשָׁר m. (rac. באָשָׁר). Ex. unique: tu fixer, definir, son empire sur la terre (les influences du ciel, des étoiles, sur la terre)?

קישָׁי m. (rac. קּשָׁיִם fil tiré, délié). Soie : אַבְּטֵּקּהְ בָּיִם Ez. 16. 10, et je t'ai couverte, revêtue, (de vêtements) de soie.

מושר .v. pr. (ע. מושר).

אַלְאֵלְ (Dieu le délivre) n. pr. m. Néh. 10. 22.

רַשִּׁים adj. et subst. (rac. הַשָּׁים). Enduit, oint: בַּלָּר מַשָּׁרַחַ בַּשָּׁמֵן II Sam. 1. 21, comme si (le bouclier) n'eût point été enduit d'huile, graissé, ou : comme si (Saul) n'eut point été sacré de l'huile sainte; מַלְיֵדֶן הַשְּׁשָׁידָן Lév. 4. 3, le prêtre oint, le grand-prêtre; מָשִׁיחַ נַבְּיד Dan. 9. 25, le prince oint, sacré; קישי et souvent pour le roi oint, sacré par la volonté de Dieu ; רותחלה לפני בְּיִשִּׁרְחִיד I Sam. 2. 35, et il marchera devant mon oint (le roi que je ferai sacrer); לְמִישׁרחוֹ לְכוֹרֶשׁ Is. 45. 1, (Dieu dit) a son oint, a Cyrus; בַּל־יַיִּי וְעֵל־ ייייייי Ps. 2. 2, contre Dieu et contre celui qu'il a fait sacrer, David; selon d'autres : l'oint promis de Dieu, le Messie; בְּיְשִׁיתָי בְּיְשִׁיתָי Ps. 105. 15, me touchez pas à mes oints (les pariarches); י יְשִׁיִּשְׁיִי וּיִבּ les jours, l'époque, de l'arrivée du Messie.

ָלַשַּׁוּ (fut. יִמְשׁהָ, v. הַּשָּׁהָ) 1° Tirer : tendre, épandre, prolonger, fortifier, avancer : אַשַׁר לאֹ־מֲשָׁכָּח מָעֹל Deut. 21. 3, (une génisse) qui n'a pas encore tire (de charrette) sous le joug; מֹטֶבֶי ਸਾਈਰੂ Is. 66. 19, ceux qui bandent l'arc; et פַּקְשָׁה בָּקַשָּׁה I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc; בְּמַשֵּׁבְ חַאַרַע Amos 9. 13, à celui qui épand la graine, qui sème la terre; בַּבְּלּי Exod. 19. 13, et בְּמֶרֶן הַיּוֹבֵל Jos. 6. 5, lorsque le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue (d'un son tire, long) ; מַשַּׁהְ יַדוֹ אַז־לֹצָצִים Osée 7. 5, il (le roi) a tendu, offert, sa main aux moqueurs, il a prit part à leur libertinage; וַהְּבְּשׁהְ עֵלַירָוֹם שָׁנִים רַבּוֹח Neh. 9. 30, tu as prolongé (ta miséricorde) envers eux (ou : tu as différé leur punition) pendant bien des années : משור Ps. 36. 11, prolonge, continue, ta grace à ceux qui te connaissent, qui t'adorent, ou : dirige ta grace vers, ou étends-la sur ceux qui, etc.; אַל־בָּגוּ מִישֶׁיכִּוּידְרָ וַּלְּטָּר Jer. 31. 3, c'est pourquoi je t'ai prolongé, conservé, ma grace; selon d'autres : je t'ai attirée à moi par la bonté (que j'avais pour toi); לְמִשׁוֹהְ בַּיַיִן אַת־בְּטָּוֹרָי Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin, en buvant du vin ; לַהְ וּמַשָּׁיבְהָ בָּרָר הָבוּר Jug. 4. 6, va, et attire (avec toi), mene, (l'armée) sur la montagne de Thabor, ou : repands-toi, etc.; יַיִּמְשׁהְ דָשׁוֹרֶב 20. 37, et l'embuscade se déploya, marcha en avant; selon d'autres, sous-entendu י מַלשׁוֹשָׁר: fit sonner la trompette (v. plus haut). - 2º Prendre, tenir, entrainer: בישבו ופרוד לכם אאן Exod. 12. 21, choisissez et prenez un agneau, ou : prenez (dans votre troupeau), ou: achetez un agneau; "אָשׁ שׁמָשׁי מִישְׁיָב מּשְׁיָם Jug. 5. 14, ceux qui tiennent, manient, la plume de l'écrivain, les auteurs, les savants; וּמַשַּׁרָרָים בְּכֹחוֹי Job 24. **92**, il entraine, ou abat, les forts par sa puissance; אַל־הִּמְשְׁכֵנִי עִּם־רְשָׁיִכִּים Ps. 28. 3, ne m'entraine, ne m'enveloppe pas;

avec les impies.

Niph. passif du Kal 4°: אֹנְישָׁרָּיִר Is. 13. 22, et ses jours (les jours de sa ruine) ne sont pas éloignés, ne seront pas retardés, ils viendront bientôt, ou: ses jours de bonheur ne dureront pas; און אין ביי Ez. 12. 25, il ne sera pas différé, il arrivera sans retardement.

Pou.: τρφρο τλήπο Prov. 13. 12, une espérance différée, qui tarde trop a s'accomplir (v. Niph.); τορ το Is. 18. 2, une nation qui avait été (tiraillée) divisée; sclon d'autres: une nation étendue, puissante.

אַנְיָּאָרְ יְּתְּיֵבְיּ m. Douteux: בְּשָׁא מָשָׁהְ תַּיְבִיץ Ps. 126. 6, portant le poids de la semence, ou : portant le vase qui contient la graine, ou : la graine à épandre, à semer (v. אָנָיִיף פּג., Amos 9. 13); d'autres traduisent : la noble semence (?); אָרָיִיף אָנְיִיף Job 28. 18, et l'avantage, le prix, de la sagesse, ou : l'exercice, le culte, de la sagesse.

קר. ח. pr. Mesech, fils de Japhet, Gen. 10. 2, souche d'un peuple dans le voisinage de l'Arménie, presque toujours associé à בַּיבָּיְהָ בְּיִשְׁהָ בְּשִׁהְ בַּבֹּג מַיִּבְיָּהְ בַּיִּבְּיִּ בְּיִּבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיבִיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבִיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבִיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְיבִיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּייי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִייי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּייִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְייִי בְּיִיי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּייִייִי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייִייי בְּיייִייי בְּיייִיי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייִייי בְיייי בְיייִייי בְּיייי בְיייייי בְּייייי בְּיייייי בְּיייייי בְּי

 voir prendre ton lit? בַּיְשָׁמָּבְ אַנְיּ בְּיִשְׁיִבְּר II Chr. 16. 14, et on mit (le roi mort) sur un lit; ביווד עַל־בְּיְשְׁבְּרִי, Is. 57. 2, les justes reposeront, seront en paix, sur leurs lits (dans la tembe).

בליבְשְׁבָב chald. m. Lit : בַּל־בְּשְׁבְּבָּר Dan. 4. 2, dans mon lit; בֵּל־בִּשְׁבְבָּר 2. 28, dans ton lit.

ים שׁבּן, const. שָׁבָּלּן, pl. בְּשְׁבָּן, pl. בְשַּׁבָנֵי une fois, בְשָׁבָנוֹת , const. בְשָׁבָנוֹת , une fois מְשְׁכְנֵידֵם). 1º Habitation, demeure, tente : אַבְּטְשִׁלְנוֹרוֹ כִּבְטֵּחְים Is. 32. 18, et dans des demeures de sécurité; לל משכטת ולילים Cant. 1.8, près des tentes des pasteurs ; הַלְּחָהוֹי מְלֵחָהוֹי Job 39.6, (l'ane sauvage à qui j'ai donné) le désert pour sa retraite; לַּחַיִּיִרוּהוֹ קילולאינים Ps. 84, 2, que tes demeures, tabernacles, sont aimables;מָשָׁבֶּנוֹית לָאֵבִייר בעלב 132. 5, une demeure, un temple, pour le puissant Dieu de Jacob; une fois pour la tombe : לְּשָׁלָּבְן Is. 22. 16, (et qui s'est taille dans le rocher) un lica de repos, une tombe. — 2º Et spec. le tabernacle de Dieu, où reposait l'arche d'alliance pendant le sejour des Hébreux dans le désert, jusqu'au temps où le temple fut bâti; seul: יַם שְּׁבֶּל הַצְּיָם Exod. 26. 1, הַיָּשְבָּן בָּשָׁבָּן 38. 21, la demeure du témoignage, de la loi; et אַהַל מוֹעֵר 39. 32, le tabernacle, la tente de reunion (le tabernacle dans toutes ses parties).

I יְמָשֵׁל (fut. יְמְשׁל et יְמְשׁל avec makk.) Régner, dominer, avoir le pouvoir : משל משל בערער Jos. 12. 2, regnant depuis Aroer (jusqu'au torrent de Jaboc); יריבים הפשול Prov. 12. 24, la main des hommes actifs dominera; avec n: יְתוּא יִמְשָׁל־בָּהְ Gen. 3. 16, et il dominera sur toi, il sera ton maître; avec יבל : אַם בּל בַשָּׁע בַל בַּל Prov. 28. 15, un méchant qui règne sur un peuple pauvre, faible; לאַ־רָכִּשׁל לְמֶכְרַהּוֹ Exod. 21. 8, il n'aura pas le pouvoir de la vendre; יוֹרעוֹ מִשְׁלָח מֹי Is. 40. 10, et son bras règne pour lui, il régnera par sa propre force; avec l'acc.: שׁמָשׁל צָיִים בּיִים מְשִׁים מִיבים מַשְׁרָים מִיבים מַשְׁרָים מִיבים מַיבים מַשְׁרָים מִיבים מַיבים מַשְׁרָים מִיבים מַשְׁרָים מִיבים מַשְׁרָים מַשְׁרָּים מַשְׁרָים מַשְׁרְים מַשְׁרָים מַשְׁרְים מַשְׁרָים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מִיבְּים מְשְׁרְים מִיבְּים מְשְׁרְים מִיבְּים מְיבְים מִּים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מִיבְּים מַשְׁרְים מִיבְּים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מִיבְים מְיבְים מַשְׁרְים מַשְׁרְים מְיבִים מְיבְים מְיבְיבְים מְיבְיבְים מְיבְיבְים מְיבְיבְים מְיבְים מְיבְיים מְיבְיים מְיבְיבְים מְיבְיים מְיבְיים מְיבְי Ps. 103. 20, celui qui régnait sur des peuples; מְשָׁלִים Is. 14. 5, des domina-

teurs, des princes.

Hiph. Faire régner, donner le pouvoir : מָמְשִׁרלֵחוּ בְּמֵעֲשֵׁר יָדֶרף Ps. 8. 7, tu lui as donné l'empire sur les ouvrages de tes mains; וַדִּמְשִׁילֵם בֶּרַבִּים Dan. 11. 39, et il les fera régner sur un grand nombre d'hommes; בוֹמְיַנוֹל וָמַנַוֹר יִנמּוֹ Job 25. 2, inf. pour le subst., la domination et la crainte sont en lui, c.-à-d. lui seul est puissant et terrible.

II טְשֵׁל Comparer; faire ou dire des paraboles, des proverbes, des fables: וּמִשׁל אֵל־בֵּרת־חַשָּרָר מַשֵּׁל Ez. 24.3, et parle en parabole à cette race désobéissante; ולא־ימשלו אוו ערד Ez. 12. 23, et on ne dira, emploiera plus, ce proverbe ; לְּמָשׁל Job 17. 6, a ce que les peuples, les gens, fassent des chansons sur moi; ou, subst.: il m'a rendu comme la fable des peuples ; ראָמָרוּ הַשּנְשָׁלָּים Nomb. 21. 27, (c'est pourquoi) ceux qui parlent en proverbes, les poëtes, disent.

Niph. Etre égal, ressembler : אַלִּיני קבשלקי Is. 14. 10, tu es devenu semblable à nous; יְנִמְשֵׁלְתִּר עִם־יוֹרְדֵר בוֹר Ps. 28. 1, (de peur) que je ne sois semblable à ceux qui descendent dans l'abime, la tombe; נְמְיֵשׁל כַּבְּהַמִיה 49. 13, il ressemble aux bêtes.

Pi.: דולא מְמַשָּׁל מְשָׁלִים Ez. 21.5, est-ce que celui-ci ne parle pas (toujours) en parabole?

Hiph.: יְחַמְיִשׁלְנִי Is. 46. 5, (et à qui) me comparerez-vous?

#ithph.: נָאֶרְוּבִישֵׁיל פָּנְבֶּחָר נָאֵקָר Job 30. 19°, et je suis devenu semblable à la poussière et à la cendre.

לְשָׁל m. (v. II פָשַׁל; une fois מְשָׁל I Sam. 24. 14). Parabole, proverbe, sentence, discours figuré, prophétique: בּטַשל מַשַל Ez. 17. 2, use de cette parabole : מָשָׁלֵר שָׁלֹמֹח Prov. 1. 1, les paraboles, sentences, de Salomon; چڼځځ וּמְלֵּיצֵה 1. 6, (pour pénétrer) les paraboles et leur interprétation, le sens, la vérité qu'elles renferment; דַּרָּנָתוּ לְמָשָׁל I Sam. 10. 12, il a passé en proverbe; רַיִּשָּׂא מְּשָׁלוּ רַיּאַמָּר Nomb. 23. 7, il commença ses paraboles (à parler, à prophétiser, d'une manière figurée), et dit; יַשְׁלֵּה מְשָׁבּה מְשָׁבּה מְשָׁבּה מְשָׁבּה מְשָׁבּה מְשָׁבּה בְּשָׁבּה מְשָׁבּה בְּשָׁבּה מְשָׁבּה בְּשָׁבּה tinua son discours figuré. — Satire, parole satirique : יְשֵּאׁ עַלַיכַם מָשָׁל Mich. 2. 4, on fera des satires sur vous ; למשל ל וְלְשִׁיִינֶיז Deut. 28. 37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie (de tous les peuples).

לְּמְשָׁל n. pr. (ע. טְשָׁל).

משׁל m. 1° De I מָשֶׁל, empire, puissance: יְמַיִּשׁלוֹ מִיָּם עֲר־רָם Zach. 9. 10, et son empire, sa puissance, ira depuis une mer jusqu'à l'autre mer ; קַמָּשָׁלוּ אַשֵּׁר מָשָׁל Dan. 11. 4, (ni) comme la puissance avec laquelle il avait régné. – 2° De II פָשֵׁט, ressemblance; concret, ce qui ressemble : אַין־עַל־עַמַר Job 41. 25, il n'y a rien sur la terre qui lui ressemble, qu'on puisse lui comparer; selon d'autres, dans le sens 1°: rien qui puisse le dompter, dominer.

קשל Fable, v. II בְּשָׁבּ, exemple Job 17. 6.

רִישְׁלָח 'm. (rac. יִמְשְׁלָח). 1° Action d'envoyer, endroit vers lequel on est envoyé : לְמִישְׁלֵח שׁוֹר Is. 7. 25, (elles serviront) d'endroit pour y envoyer les bœufs, c.-à-d. de pâturages aux bœufs. — 2º Suivi de יַר, ce à quoi on met la main, ce dont on s'occupe, affaire, entreprise : וּבְכל מִשְׁלַח יַדָּך Deut. 15. 10, et dans tous les travaux de tes mains, dans toutes tes affaires, entreprises.

רַמִּלְים et מַלְשְׁלוֹחַ m. (rac. הַשָּׁלָּוֹחַ). 1° Action d'envoyer, envoi : בְּשָׁלֹחֵ בַּטֹרוּ Esth. 9. 19, 22, et l'envoi de dons (ils envoient des mets les uns aux autres). — 2º Action de tendre : מְשָׁלוֹתַוֹ יַדֵים Is. 11. 14, (l'Idumée et Moab scront) l'objet à quoi leur main tend, leur proie, conquête.

יַםְשְׁלָחַת f. (rac. מְשְׁלָחַת). iº Envoi: יבים פּלָאַכֵּר רַעִּים Ps. 78. 49, un envoi de mauvais anges, c.-à-d. une quantité d'anges envoyés pour les affliger par des fléaux, des malheurs. — 2º Renvoi, affranchissement: אַיּלְשָׁרְאָּדְ Eccl. 8. 8, et il n'y a pas d'affranchissement dans cette guerre, on ne peut s'en exempter.

טְשְׁלִשׁ (ע. שַּלָשׁ).

8. 16, 10. 15, et autres.

ח מְשֶׁלְמְיָה n. pr. m. I Chr. 26. 1.

קישְׁלְמוֹח n. pr. 1° II Chr. 28. 12. — 2° Néh. 11. 13. Le même est nommé מְשְׁלֵח l Chr. 9. 12.

קיְּאָלֶםְ (amie de Dieu) n. pr. Mesollemeth, fille de Harus, épouse du roi Manassé, II Rois 21. 19.

הַשְּׁיִיף f. (rac. בְּשִׁיִי f. (rac. בְּשִׁיִי f. (rac. בְּשִׁיִי f. cela sera un etonnement, un sujet d'horreur, pour les peuples. — 2° Dévastation: קיחיף השְּׁיִיף דְּיִי בְּיִי Ez. 35. 3, et je te rendrai toute déserte, je ferai de toi une dévastation, une solitude; plur.: היוויף ווה ווה ווה 15. 15. 6, (les eaux de Nimrim) seront (se changeront en) un désert.

תְּשְׁכֵּין m. (rac. יְשָׁלֵּיִ). La graisse: יִּישְׁכֵּין Is. 17. 4, la graisse, l'embonpoint, de son corps; pl.: 1° יְבַישְׁכֵּין אַבְּיִין Dan. 11. 24, dans les champs gras, fertiles, du pays; יְבָיִין Dan. 27. 28, 39, la graisse de la terre, une terre fertile (selon d'autres: בַּיִי הָאָרֶין בַּיִייִין de la graisse, comme prépos. pour יְבִישְׁיִבְ de la graisse, comme qui précède); 2° יְבִייִרְיֹג בְּיִשְׁכֵּיִיִיִין Ps. 78. 31, il tua les plus gras, c.-à-d. les plus forts, ou les plus riches, v. Is. 10. 16.

קְּשְׁמַנְּיִם (force) n. pr. m. I Chr. 12.10. היש היים m. pl. (rac, שָׁמָן). Des mets gras: אָכְלוּ מַשְׁמַנִּים Néh. 8. 10, mangez des viandes grasses, de bonnes choses.

קּשְׁרֶע m. (rac. טָּמַע). Ce qui est ouī: גְּיִשְׁתַע אָּוְיָרָי אַנְיִים Is. 11. 3, d'après l'ouīe de ses oreilles, d'après ce qu'il entend, sur le ouï-dire.

ນຸວຸປຸດ n. pr. 1° Misma, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Misma, fils de Mibsam, I Chr. 4. 25.

רְשִׁמַעָת f. (rac. בְּשְׁמַעָת). L'action d'écou-

ter, d'obéir, obéissance, ou : audience, conseil : מולים בילים בילים ו Chr. 11. 25, II Sam. 23. 23, David l'établit, se l'attacha, pour se faire obéir, pour faire exécuter ses ordres; selon d'autres : David l'admit dans son conseil secret; אבים בילים ו Sam. 22. 14, et qui marche sous ton obéissance, qui exécute tes ordres; ou : qui entre, est admis, dans ton conseil; אבים בילים ו 15. 11. 14, et les enfants d'Ammon sont sous leur obéissance, leur obéissent.

קשְׁטְר *m.* (rac. יָשָׁמָר). **1°** Garde, l'endroit où on est gardé, prison : נַיָּמֵן אֹחָם בְּכְּשְׁמֵר Gen. 40. 3, il les fit mettre dans la prison. — 2º Lieu où l'on place les gardes, le poste; aussi ceux qui gardent : איש בְּמְשָׁמֶרוֹ Néh. 7. 3, chacun à son poste; אַמָּיִרְיּסְרּ חַמְּיִבְיּרָ Jer. 51. 12. augmentez la garde, le poste ; תעמיר משמר עלידום Neh. 4. 3, et nous mimes. des gardes pour s'opposer à eux, à leurs efforts. — 3° La chose gardée : בְּבֶּל ישׁמֶר נצר לְבָּדְּ Prov. 4. 23, garde ton cœur plus que toute autre chose digned'être gardée, ou : garde ton cœur contre tout ce qui est défendu, qu'on ne doit pas faire; וּבְסִישְׁמֶרֵיו Neh. 13. 14. a l'égard des choses à garder, ou des cérémonies à observer (dans le temple); ביום למשפר Ez. 38. 7, et tu seras une garde pour eux, tu veilleras sur eux; ou: tu seras un objet de garde, ou d'obéissance, pour eux, ils veilleront sur toi; ou : ils exécuteront tes ordres.

לְּמְשָׁמֶרֶת לְּרֹרְתֵּיבֶם 16. 32, en conserva-: tion pour les races à venir. — 3º Observation, charge, service: אַלְישָׁילָים בּישׁילָים בּישׁילִים בּישׁילָים בּישׁילִים בּישׁילָים בּישׁילָים בּישׁילָים בּישׁילָים בּישׁילים בּישׁילִים בּישׁילים בּישׁילי Nomb. 4. 81, et ceci est (leur service) ce qu'ils sont charges de porter; שׁמְרֵר מְשִׁמֶר 31: 30, qui sont en service, en fonctions, dans le tabernacle ; וַיִּשְׁמִר מְשָׁמֵרְתִּי Gen. 26. 5, et (parce qu')il a gardé mes observances, mes préceptes; השׁמר הי מִשְׁמֶרְתִּר מִישְׁמַר מִי Zach. 3. 7, si tu observes mes préceptes, mes commandements. 4° שׁאָּלֹ I Chr. 12. 29, שׁמָרִים מָשׁמֶרָת מֵּית שָׁאִּלֹ I Chr. 12. 29, ils étaient en service dans la maison de Saul, c.-à-d. lui étaient restés fidèles. ້ຳກັງອື່ພັດ f. Filtre, Aboth (rac. າລຸຍູ່, ע (שְׁמַרִים . ץ).

ים שְׁנָה m. (rac. יושָׁנָה, const. יושָׁנָה et rawa, pl. מְשִׁיִם). Subst. et adj. 1° Le second, suivant l'ordre ou le rang: מבון בושים II Rois 25. 18, et בון בשים ב Jér. 52. 24, le second prêtre, le premier après le grand-prêtre; pl.: פֿרָיני roping II Rois 23. 4, les prêtres du second ordre; בְּמִרְמֶּבֶה הַאָּנְשׁנֶה Gen. 41. 43, dans le second char (après celui du roi); אָרְירוּגּ מִשְׁמָה II Chr. 31.12, (et Siméi) son second frère, son frère puiné, ou (Siméi) son frère était le second en fonctions ; צַל־חָצִיר מָשָׁנֶח Néh. 11.9, (Jehuda) avait l'intendance sur la ville, en second (après le premier intendant); mais בַּבְּיִשֶׁים II Rois 22. 14, et מָן־ הַאָּמָיִמָּה Soph. 1. 10, un second quartier, ou une seconde porte, de la ville (de Jérusalem); d'autres traduisent rowing dans une école (v. "וְשָׁכֵּה הַשְּלֵה :.devant un subst II Chr. 28. 7, le second après le roi; ਬਹੁਸ਼ਤ I Sam. 8. 2, son second fils; אַבוירום דוּפּוּלָשִנִים I Chr. 15. 18, leurs frères (qui étaient) de second rang; וְחַשְּׁמָיִם I Sam. 15. 9, (du bétail) d'un second ordre (d'une seconde génération, production); selon d'autres, agé de deux ans; selon d'autres, transposé de שָׁשֵּׁן, comme מַשְׁמָן du bétail gras.

naire); הַשְּׁיִם הְּכָּבֶן Gen. 43. 42, et אָבָּבֶּים וּלָּהָ, le double de l'argent; יְבְּיבְּיִם וֹשְׁיִם וֹשׁׁ לַבְּיבָּים וֹשְׁיִם וֹשׁׁ לַבְּיבָּים וֹשְׁיִם וֹשׁׁ לַבְּיבָּים וֹשְׁיִם וֹשׁׁ לַבְּיבָּים וֹשְׁיִם וּשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וּשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹיִם וּשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִים וֹיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹשְׁיִם וֹיִים וְּשְׁיִים וֹּשְׁיִם וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִם וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִם וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וּשְׁיִים וּיִּים וְשְׁיִּים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְיִּים וְיִּים וְּשְׁיִים וְיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְּׁים וְּשְּׁיִּים וְּשְׁיִּים וְּשְּׁיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁי

י מְשְׁנָרוּ (rac. יְשָׁנָה). Étude, spéc. la loi traditionnelle, opposé à מְקָרָא la loi écrite, l'ancien Testament.

קשׁמָה f. (rac, סְטַשָּׂ). Pillage, proie: הְּשָּׁמָּטְּלָּה מִילָּטְ לִּמְשָׁהְּוּ Soph. 1. 13, leurs richesses seront une proie, seront pillées: בְּעִילִי הְשָׁמְּה יַבְּעִלְּר, הִשְּׁמָּה יַבְּעָלְר, וּשְׁמָּה בַּעְלָר. Is. 42. 24, qui a livré Jacob au pillage; plur. הַשְּׁמָה Hab. 2: 7.

ת כִּשְׁעוֹל m. (rac. שָׁמָל.). Sentier étroit : אָנָהָים Nomb. 22. 24, dans un sentier, ou défilé, entre les vignes.

בְּתַתֵּם לֹּהְּרְתַּהְם m. Proprete: לְּמְשְׁנִי בּתַתֵּם לֹהְ Ez. 16. 4, (au jour de ta naissance) tu ne fus pas lavée dans l'eau pour être propre, ou : pour avoir la peau lisse ou unie (d'une racine שְּשָׁהָ, v. חַשָּׁהָ ou de שֵׁשָׁן); selon d'autres : pour le salut, la force, ce qui t'aurait été si salutaire (de la rac. שִׁהָין); la forme est pour חַשְּׁמִּה ou חַשָּׁמִה.

סְשָׁעָם n. pr. m. I Chr. 8. 12.

תְּשְׁעָן ח. (rac. שָׁשָׁלָ). Appui, soutien: בּיִּבְּים בְּיִבְּים Is. 3. 1, appui, c.-a-d. secours, en pain et en eau; בּיִרִי־יִר לְּבְּשְׁעָן לֵּר Ps. 18. 19, l'Eternel a été mon soutien, mon protecteur.

אַמְשְׁעֵן אַשְּׁעֵן מְשְׁעֵן אַ Même signif.: מְשְׁעֵן אַבְּיּבְיּלְ Is. 3. 1, l'appui et le soutien, la même chose répétée en forme masc. et fém.: toute espèce d'appui, de ressource.

בּשְׁעֵנְה f. Soutien (v. à מַשְּׁעֵנָה f. Soutien (v. à בַּשְּׁעֵנָה

de deux ans; selon d'autres, transposé ליבות f. Appui, bâton, bequille: de שֵׁשֵּׁי, comme בּיִשְשִׁים du bétail gras. בּיִשְׁים אָרוֹ בְּיִשְׁים אָרוֹ בִּישָׁים אַרוֹ בּיִשְׁים בּיִּשְׁ בּיִשְׁים בּיִּשְׁ בּיִשְׁים בּיִּשְׁ בּיִשְׁים בּיִּשְׁ בּיִשְׁים בּיִּשְׁבּיִם בּיִּשְׁים בּיִּשְׁבִּים בּיִּשְׁים בּיִּשְׁבִּים בּיִּשְׁים בּיִּבְּישְׁים בּיִּים בּיִּשְׁים בּיִּבְּישְׁים בּיִּים בּיִּשְׁים בּיִּים בּיִּבְּישְׁים בּיִּים בּיִּבְּישְׁים בּיִּים בּיִּבְּישְׁים בּיִּים בּיִּבְּישְׁים בּיִּשְׁים בּיִּבְּישְׁים בּיִּבּים בּיִּבְּישְׁים בּיִּבּים בּיִּבְּישְׁים בּיִּבְּישְׁים בּיִּבְּישְׁים בּיִּבְּישְׁים בּיִּבּים בּיִּבְּישְׁים בּיִים בּיִים בּיִּבְיּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיים בּיִים בּיִּבְיּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּייִים בּיִים בּייִים בּיים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּיים בּיים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִי

Exod. 21. 19, (appuyé) sur son bâton, ou sur sa béquille; roper roper Is. 36. 6, le soutien d'un roseau, ce bâton (faible, qui n'est) qu'un roseau (cassé); plur.: प्राप्तप्रक Nomb. 21. 19, avec leurs bâtons.

ק מְשְׁפַּחָה f. (const. בְּשְׁפַּחָה, avec suff. קישָׁפְּחָהִי, plur. אָשָׁפָּחָהָי, const. הוֹחַשָּׁבָּחָהָי, rac. רְמָשׁים, 1º Espèce : קימים לְמִישׁים Gen. 8.19, (les animaux) selon leurs espèces; אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹהז Jér. 15. 3, quatre espèces de fléaux. — 2º Race, peuple : מַּשָּׁמָּחַ התנעני Gen. 10. 18, les peuples des Chananeens; בל פשתות האדמה 12.3, tous les peuples de la terre; municipal יורַעָּה הַאֹּת Jer. 8. 3, cette race méchante; מַל־מִישָּׁמְרוֹית צָמוֹין 25. 9, tous les peuples du Nord. — 3° Famille, partie d'une tribu (שַׁבֶשׁ) et composée de plusieurs maisons (בַּיה אַבוֹּה) נְּיָשׁיִּפְּהוֹתָם: (בַּיה אַבוֹּה לבית אַבֹּיָם Nomb. 1. 20, par familles et maisons, exact. d'après leurs familles et d'après les maisons de leurs pères; מְשְׁמָּוֹת יִרשׁנָית Jos. 7. 17, la famille de Juda, pour : la tribu, ou pour le plur.: les familles de Juda.

ບອຸທຸດ (rac. ຫຼາຍ) m. 1° Action de juger, jugement : לארתובשו בעל בַּנִּלְשָׁים Lév. 19 15, ne commettez pas d'iniquités dans le jugement; מי דַּעְּשָׁשֵּׁים באלדים דאא Deut. 1. 17, car le jugement appartient à Dieu (donc vous exercez une mission divine); ליושב כל-המשפט Is. 28. 6, pour celui qui sera assis sur le tribunal pour juger; אַשָּׁר־לוּ דַּאָבְּשָׁפַט Ez. 21. 32, celui à qui appartient le jugement, qui a le droit de juger. -Le lieu où l'on juge : בּקוֹשׁ בַּיל בּלְים בּלְיבָים Eccl. 3. 16, le lieu du jugement; וַאַל־תַּבוֹא יבְּרָּדְּה Ps. 143. 2, n'entre point en jugement avec ton serviteur. -2° La chose à juger, cause, procès : אַז־כִּישָׁפְּכֵּן Nomb. 27. 5, leur cause; ערַכְּחִר מְּשָׁשָּׁם Job 13. 18, j'ai exposé, plaide, la cause; בישׁ מִי מִשְׁשׁ Deut. 10. 18, il défend la cause de l'orphelin, il lui fait justice; בְּיבֶלֵל מְשָׁפָּיִר Is. 50. 8, qui a un proces contre moi, qui est mon adversaire? — 3° Le jugement,

la sentence : הַּנְּשִׁר שָׁמַט הַעָּלֶהְ ' I Rois 3. 28, la sentence que le roi avait prononcée; בְּלְמַנֵּיך בְּלָשְׁפֶיר רָבָא Ps. 17. 2, que mon arrêt, mon jugement. sorte de toi, soit prononcé par toimėme; בְּשָׁפְּמֵירֵייָ אָמָה 19. 10, les sen- : tences de Dieu sont véritables; - - core nua Deut. 21. 22. (un crime qui attire. qui est puni par) un arrêt, une sentence de mort; מַיַרְמָּר אָהוֹ מְשָׁשְּטִים Jér. . 39. 5, 52. 9, il prononça son arrêt, ses punitions; selon d'autres: il lui fit des reproches ; נְגַע אַל־דָשָׁמָיִם מְשָׁשְּׁטָה Jér. -51. 9, (la punition qu'elle a méritée), sa faute, ses crimes, sont montés jusqu'au ciel; ກາກຸກູ ບານຸຕຸ Ez. 7. 23, (la terre est pleine de crimes) qui méritent une punition de sang, la mort. — 4° Justice, équité : לא־תַּמָח כִּשְׁקַם Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement d'un côté ni d'un autre; כַל־דְּרָכָיו מִשְׁשָּׁם 32. 4, toutes ses voies sont la justice, sont justes ; ﴿ وَلِمِنْ الْعِنْ وَالَّا Jér. 46. 28, selon la justice (avec mé-, nagement); בְּלֹאַ מְלָשָׁם Prov. 16. 8, י sans justice, d'une manière injuste; רבאוני מְשָׁפֵּט 16. 11, et une balance juste. — 5º Ordonnances de justice, droit, loi: מַשְּׁמָשׁתְ הַשְּׁמָשׁתְ Exod. 21. 1, voici les droits, lois; אַר־מִשׁפְּטֵּר תַּצָשׁיּ Lév. 18.4, exécutez mes ordonnances. mes lois; collect.: וּמְשַׁמְיִר Is. 51. 4, et mon ordonnance, comme היהה la loi que j'ai donnée; seul : שַּׁשָּׁשִׁ 42. 1, 3. 4. la loi de Dieu (d'autres traduisent: la justice); אַנְאָדָן טְּשָּׁטִי Jér. 32. 7, le droit du rachat; חַבְּלֹרָת Deut. 21. 17, le droit d'aincsse; בְּיִשָּׁמֵים תַּשֶּלָהְ I Sam. 8. 9. le droit, privilège du roi; שַּׁשָּׁשִׁ Deut. 18. 3, ce qui appartient aux prêtres, ce qu'ils ont droit de prendre. — 6° Coutume, manière: וו Rois 11. 14, selon la coutume; בַּנְיִשְׁנְים דֵרְאשׁנִים 17. 34, selon leurs anciennes coutumes; בַּדוֹ בִּשָׁפַם דָּאָדִישׁ ַ. 1.7. quelle est la manière de cet homme (quelle est sa figure, quels sont ses vetements)? מַחִירָיָת מְשָׁפֶּט הַנְּצֶר Jug. 13. 12, quelle sera la manière de l'enfant, comment doit-il se conduire, quelles choses doit-il observer?

ানুষ্ট্ৰ m. (rac. নৃত্যু). Entonnoir, Aboth.

הביק בין השלים m. duel (rac. רַשְּלֵי). Selon les uns: bergerie, parc (qui aurait été divisé en deux parties); selon les autres: les limites: בין בַּין הַשְּלְיםוֹ Gen. 49. 44, (un ane fort) qui s'étend, couche, entre les limites des chemins, en pleine campagne, ou: entre les parcs; selon d'autres: qui couche sous sa double charge, chargé de deux côtés; ביו בַּיִּבְיּבֶּין בַּיַן בַּיִּבְּיָּ בַּין Jug. 5.16, pourquoi es-tu resté assis entre les parcs, ou entre les limites de deux camps (sans prendre part à la guerre)?

תְּשְׁלֶּשְׁ, m. (rac. מְשְׁשָׁ, v. מְשְׁשָׁה.). Abandon: יבֶּרְשָּׁשְׁ מְבִּיהִי Gen. 15. 2, et le fils à qui ma maison sera abandonnée, dont elle sera l'héritage, la possession (est Eliézer); selon d'autres: l'intendant de ma maison (de מְשַׁשְׁ aller et venir).

י אָבֶי m. (rac. אָבָים). Course, précipitation: בּיבּים Is. 33. 4, comme la course des sauterelles, comme les sauterelles qui accourent, qui se jettent sur un champ; selon d'autres, comme le bruit (des eaux qui se jettent) dans les bassins (v. II בַּיב et III בַּיבָ).

בְּשִּׁקוֹל m. (rac. שָׁקוֹל). Poids: בְּשִּׁקוֹל בּיוֹם בָּעָבְיוֹם בָּבְיִרִם שָׁקוֹל בַּיוֹם Ez. 4. 10, au poids, vingt sicles par jour.

קילים m. (rac. קבשי). Ce qui est audessus de la porte, linteau: אָרָליבּילים Exod. 12.7, et sur le haut, le linteau, des portes; selon d'autres: une fenètre qui était au dessus de la porte (v. קבשי voir, regarder).

קלְּיִלְּיִ m. (rac. אֲשָׁיִן). 1° L'action de peser: הְּשִּׁיִקְילִ הְּיָהְיִּהְ הִיּיְהָי II Rois 25. 16, l'airain n'était pas à peser (il y en avait tant qu'il ne pouvait pas être pesé). — 2° Poids: אַלְּיָהָי הִּיְּבָיִ הַּיִּבְיִי הַיִּיְבָּי רַיִּיְבָּי Nomb. 7. 13, son poids fut de cent trente sicles.

אר היי אָרָלְיּה m. (rac. אַבְּשָׁ). Poids, plomb: אַבְּשָׁלְיּהְ Is. 28. 17, (j'établirai) l'équité pour poids ou pour plomb (tout sera pesé ou réglé selon elle).

היישְׁקֹלֶח f. Meme signif.: רְּשָּׁדְּשֶׁקְלֶח II Rois 21. 13, et le poids, ou le plomb, de la maison d'Achab.

אָרָעָּיָת m. (rac. אָפָשָּי). Profondeur: בּיִשְּׁקַע בַּיִם Ez. 34. 18, et la profondeur de l'eau, pour: de l'eau profonde et claire.

לְּעָרָה f. (rac. לְשֶׁרָה Nomb. 6.3, boisson tirée de raisins infusés, ou : liqueur mêlée du suc des raisins.

תְּשְׁרוֹקִיתְא m. chald. (rac. מַשְׁרוֹקִיתְא m. chald. (rac. מָשֶׁרוֹקִיתְא). Instrument de musique: flûte ou chalumeau, Dan. 3. 5, 7.

יְרָיָּרְיָ *n. pr.* d'une ville : יְרָאָּרָעָי I Chr. 2. 53, et les Maséréens (qui habitaient Mesra).

רי אָיָם Serviteur (v. אַשְּׁיִם Pi. part.). שְׁיִם Toucher, palper, tâtonner (v. שׁיַם et II שׁים). Kal (v. à שׁים).

Pi.: אָדּיבֶּלְיבֵּלָּהְ Gen. 31. 37, tu as palpė, fouillė, tous mes meubles; שַּׁשִּׁיבְ הְשִּׁיִּבְּי בְּשִׁיבִּי הַשְּׁיִבְּי בְּשִּׁיבִּי הַבְּיַבְי בַּעְּבָּי בְּיִבְּיִבְּי בַּעָּבְי בַּיִבְּיִבְּי בַּעָבְיִי בַּעְבָּי בַּיִבְּיִבְי בַּעְבָּי בַּיִבְייִם בַּעָבְי Deut. 28. 29, tu marcheras à tâtons en plein midicomme (l'aveugle) marche à tâtons; בְּשִׁשִּׁי בִּינְי Job 12. 25, ils iront à tâtons dans les ténèbres.

Hiph.: יְרָטֵשׁ דְּשָׁהְ Exod. 10. 21, (on) marchera à tâtons dans les ténèbres, ou: les ténèbres seront épaisses, palpables; d'autres l'expliquent de I ਦਾਲ

(les ténèbres seront dans toute l'Égypte, mors à tes lèvres (à ta bouche); سبد بالمجسة II Sam. 8. 1, (David enleva retirées, quand la nuit sera passée. aux Philistins) le frein (le gouverne-

לְבֵיה m. chald. Meme signif.: לְבֵיה סְּשְׁקִיא Dan. 5. 40, dans la salle du festin.

חם Mort, part. (v. מות).

מָרָד שׁ m. usité seulement au plur. בְּיִדָּים et מָתֵר (const. מְתֵר). Les hommes : בְּיִדִם וְדְעַנְשִׁים וְדַעְּמָּרְ Deut. 2. 34, les hommes, et les femmes, et les petits enfants; Job 11.3, les hommes מחד מספר Gen. 34. 30, (avec) des hommes qu'on peut compter, avec peu de monde; מְרֵי שָׁרָא Ps. 26. 4, les hommes faux; les menteurs; מְּהֵר יְמֶּוֹרָאֵל Is. 41. 14, hommes d'Israel (petit nombre d'hommes, v. le commencement du verset); מְרֵד רַעָב Is. 5. 13, des hommes qui souffrent la faim; selon d'autres, de מידי pour מידי (et les plus nobles d'entre eux) meurent de faim; בְּמָרָזִים ביולב בי הלינים ביולר Ps. 17. 14, (sauvemoi) o Dieu! des hommes qui sont ta main, ton instrument pour punir, des hommes du temps qui s'attachent à la vie.

קינודיש מַּתְבֵּן: Paille: מְּנִדְּיִשׁ מַּתְבֵּן Is. 25. 10, comme la paille (ou comme un monceau de paille) est brisée, écrasée.

mors à tes lèvres (à ta bouche); אַר II Sam. 8. 4, (David enleva aux Philistins) le frein (le gouvernement) de leur capitale (Gath); selon d'autres, n. pr. d'une ville ou contrée, Metheg Haamma.

בורי מְתוּנִים בַּנִּין: Circonspect : בַּרּי מְתוּנִים בַּנִין: Aboth, soyez circonspects en justice.

קיינים adj. (fém. רְּבְּיִהִים, pl. בְּיִבְּיבִים, Doux, agréable: בְּיבִּיבִים, Doux, agréable: בְּיבִים, Doux, agréable: בְּיבִים, Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plús doux que le miel? בְּיבִים בְּיבִים הְבָּיבִים בְּכַנו. 11, le sommeil est doux à celui qui travaille; בְּיבִים לְּבָיבִים בָּבַנו. 2. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel; בְיבִים, בְּיבִים בַּבַנו. 11.7, la lumière est douce, agréable.

אַמְלּישָׁאַל (homme de Dieu) n. pr. Methusael, fils de Mehijael, Gen. 4.18.

תחישלח (homme de l'arme, guerrier) n. pr. Methuselah, fils d'Hénoch, Gen. 5, 21 (il a vécu 969 ans).

רְּחָהְיִם בּיּהְיָהֵל : Is. 40. 22, et qui les a étendus (les cieux) comme une tente.

30, quand travaillerai-je (pour ma propre maison)! בְּיִדִּי אָפִרְ Prov. 23. 35, quand me réveillerai-je (קבור בְּיִבִי Exod. 8.5, pour quand? בַּיִדִּי אָפָרְ 10.3, jusqu'à quand ? עַּיִדִּי אַפָּר 15r. 13. 27, après quand, après combien de temps?

י אָרָיבֶּיי בְּתִיבֶּרָא Étude, école : אַּלְרָישַׁי בְּתִיבֶּרָא et aux chefs des études, des écoles.

(מי מים).

הקרים לי (rac. יביי). Mesure, tâche: יהיים מיניין ישליון בייין ביייין בייין ביייין בייין ביייין ביייין בייין ביייין בייין בייין בייין בייין בייין בייין בייין ביייין ביייין ביייין בייין ביייין ביייין ביייין בייייין בייייין ביייין ביייין בייייייין בייייין ביי

קמלעות f.pl. Dents (transposé, pour בְּלְעוֹת Job 29. 17, les dents, les machoires, de l'injuste; בְּלָבְּעִּת לָבָּרָא לֹוֹ Joel 1. 6, il a des dents dures, fortes, comme un lion.

תרים m. (rac. רְבָּים). Don, présent: בּיבָּין אָדָים Prov. 18. 16. le présent que fait un homme; לְאִישׁ בַּיבָּין 19. 6, à Thomme qui fait des dons, à l'homme libéral.

קרות n. pr. 1º Matthan, prêtre de Baal, II Rois 11. 18. — 2º Matthan, père de Sephatia, Jér. 38. 1.

אָלְחְלֵא f. chald. Don, présent (v. אָהָנ hébr.): בְּרְרָבָן Dan. 2. 48, et de grands présents; בְּרָנְין לָהָ בְּרָבָן 5.17, que tes présents soient à toi, c.-à-d. garde tes présents pour toi.

תְּעָנְה n. pr. Matthana, un endroit près du désert, Nomb. 21.18.

ኒቨር (don de Dieu) n.pr. m. 1 • Néh. 12. 19. — 2 • Esdr. 10. 33. — 3 • Verset 37.

יְנְיְיָ Josaphat de Methni, I Ghr. 11. 43.

לְחֲלְיָהְיּ (don de Dieu) n.pr. 1° Matthania, roi de Juda, nommé plus tard Sédécias, II Rois 24. 17.—2° Mathania, I Chr. 9. 15. — 3° 25. 4. Et autres.

Les reins, les parties inférieures du dos: קיְתָּי, Il Rois 4.29, ceins tes reins; ויי בְּיִתְּי, וּצְּיִלְּנִים וּצִּילְּנִים וּצִּילְנִים וּצִּילְים וּצִילְּנִים וּצִּילְים וּצִילְים וּצִּילִים וּצִּילְים וּצִילְים וּצִּילְים וּצִילְים וּצִילִים וּצִילְים וּצִילִים וּצִיים וּצִילִים וּצִילְים וּצְילִים וּצְילִים וּצְייִילְים וּבְּיילִים וּיִילְים וּבּיילִיים וּיילִיים וּיִּילְיים וּיִילְיים וּצְילִיים וּבְּילִיים וּבְּילִיים וּבּיילִיים וּבְּיילִיים וּבּילִיים וּבְּילִים וּבּיילִיים וּבּיילִיים וּיִילְיים וּבּיילִיים וּיִילְייִילְייִים וּבּיילִיים וּבּיילִיים וּבּיילִיים וּבְי

רְינֵי (fut. רְיִּיִי) 1° Manger avec délices: רְיִי יְדְיִי וְדְיִי Job 24, 20, que le ver le ronge avec délices, ou : que le ver lui soit doux, soit ses délices.— 2° Étre, devenir doux : יְדְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי וְדִיי Prov. 9. 17, les eaux dérobées sont (plus) douces; יְדְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר וְנְבֵי Exod. 15. 25, et les eaux devinrent douces; יִּרְיִי בְיִר יִיִר וְלַבְי וְלַבְי וְלַבְי וְלַבְי Job 21. 33, les mottes de la vallée lui sont douces, la terre lui est légère (v. adj. ping).

Hiph. 1º Étre doux: יְּהָיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּבְּיִם Job 20:12, lorsque le mal (la malice) est doux a sa bouche. — 2º Trans. Rendre doux: יוֹהָי בְּיִהְיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּהְיִם בְּיִּהְיִם בַּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבּים

Ppp m. Douceur: אָם אָם Prov. 16. 21, la douceur des lèvres, des paroles agréables; אָם בּיָם בָּים 27. 9, et la douce parole de son ami.

קְּתְּי אָּר מֶּרְתִּי : יְּמָיִלְּהִי אָּר מֶּרְתִּי Jug. 9. 11, puis-je abandonner ma douceur, mon doux suc?

הקרה (source douce) n. pr. d'une station dans le désert, Methka, Nomb. 33. 28.

מְתְּרָדְת a, pr. 1° Mithridate, tréso-

rier du roi Cyrus, Esdr. 1.8. — Mithridate, préset d'Artaxerxès, 4.7.

וֹאָמְיּהְיּהְ f. (rac. יְּבְיֵּבְ). Don: רְּהָיִםְ הְּיִּהְיִּהְיִּ I Rois 13. 7, et je te donnerai un présent; יְבְּיִלְיִיתְיִםְ Prov. 25.14, d'un don de mensonge, qu'il promet et qu'il ne donne pas; יוֹדְי יִּדְיִם Ez. 46. 5, 11, un

Noun, po quatorzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 80.—
po en chald. et en arabe signifie poisson; cette lettre paraît avoir eu primitivement la forme d'un poisson, qu'elle conserve encore dans le 7 final. po se permute avec 2, p(voir ces deux lettres), et avec 2. Exemples: popt chald. pop deux; pari et pari et pari n. pr.; avec 2, ex:: axi et axi être debout, être placé; app et app dresser un piège.—po est souvent remplace par le daguesch fort, et remplace quelquefois ce daguesch (v. axi chald. et axip).

I ?? interj. qui sert 'à rendre plus pressante une supplication et une demande, une prière. Ah! de grace, donc: formule de civilité : je te prie. Il se met après l'imper. et le fut.: אִמְּרִי־נָא Gen. . 12, 13, dis, je te prie; אַ אָא יַבוֹא נָא Jér. 17. 15, ah! puisse-t-elle s'accomplir. La 1º pers. du fut. suivie de ky prend fréquemment le ה paragogique : אַלָּכָה מָא Exod. 4. 18, permets-moi d'aller (retrouver mes frères) ; נַעַּבְרַדוּ־נַאַ Nomb. 20.17, permets-nous de passer (par ton pays); אַכָּדוד נָא וְאֵרָאָר Exod. 3. 3, je veux aller voir ; בַּר־נַא בָּאַוֹנֶי וַזְעַם Exod. 11, 2, parle donc aux oreilles de ce peuple. — Avec une négation, il se met avant le verbe : אַל־נָא חָרָד בָּשָרַת Nomb. 12. 12, qu'elle ne soit pas, je te prie, comme (un enfant) mort-né. Sans verbe: ky k Gen. 33. 10, n'en use pas ainsi, je te prie. Rarement avecle pret : אַם באָרָד ' הַן בְּשֵׁינֵה Gen. 18. 3, si j'ai (donc) trouvé grace à tes

don, une offrande, de sa main, c.-à-d. selon sa fortune.

កក្កាច្ n. pr. m. Esdr. 10. 33.

מְתְּיְהָהְ (don de Dieu)

n. pr. m.: 1º Esdr. 10: 43: — 2º Néh.

8. 4. — 3º I Chr. 9. 31.

yeux; אָיַדְיּאָי אָיָ הְיִיי Gen. 12. 11, voici, je sais bien. Il marque la douleur: אָיָא ליי Jér. 4. 31, ah! malheur a moi (v. אַיָּאַ).

Page to the season of the seas

II אין adj. Ce qui est cru a demi, pas bien cuit: אין אין אין אין באר באני Exod. 12. 9, vous n'en mangerez pas a demi cru.

NJ'n. pr. No, ville egyptienne, Thèbes ou Alexandrie (?), Ez. 30. 14; plus complet: rick is Nah. 8. 8, No, la grande, la populeuse (ou: No, ville du dieu Amon, v. III rick).

אני m. (plur. אולט). Outre, vase: בּלְּים Jug. 4. 19, une outre pleine de lait: בְּלִים בְּלִים Jos. 9. 4, des outres, pour mettre le vin, qui étaient usées; בְּטִּר בְּלִים Ps. 119. 83, comme une outre dans la fumée.

לְּבְּ נְאָרוֹי בָּי Etre dû, convenir בְּיִר נְּשְׁרָתְּי Rituel, à toi, Éternel notre Dieu, conviennent les cantiques et les louanges (v. רְיִאָּר Niph.).

אָרָוּ (f. יְּהְיָּהָ) Beau, agréable, convenable (v. יְּהָהָ Niph.).

אור (v. à אור Niph.).

רְאָלוֹת pl. (v. ייִייִי) ל Demeures de l'homme: בְּיִבְּיִיבְיּיִ Lament. 2. 2, toutes les demeures de Jacob. בּייִּבְיּיִבְּיִי Pa. 63. 13, les pâturages du désert (v. â בְּיִבְיִי Ps. 23. 2, il me fait reposer dans de vertes prairies.

DNI Parler, annoncer: באו שניים Jér.

23. 31, (les faux prophètes) qui disent: Voici la parole (de Dieu),

ריאון m. (ou part. passif de מון const.). Parole, ce qui est dit.—

Fréq.: מון באין parole de l'Éternel; באין באין Nomb. 24. 3, parole de Balaam; באין Ps. 36. 2, parole du péché, le péché, la passion, dit au méchant.

"Avec suff.: מון מון באין באין Rituel, et délivre (Juda et Israel) comme tu l'as annoncé.

I אָרָאָן m. (rac. שַּבָּי, avec ז parag.). Celui qui parle bien, qui est éloquent: בְּטִּינְיִים Job 12. 20, il ôte la parole à ceux qui savent parler (v. le même exemple à אַבּיָר אַ Niph.).

II 한다 adj. Fidèle (v. yen Niph.).

לְּבִי (fut. אָבְּיִר) Commettre un adultère; sans rég.: אָבְּיִה אַל Exod. 20. 14, tu ne commettras pas d'adultère; אָבִיר בַּיבִּיה Lév, 20. 10, l'homme adultère et la femme adultère; avec le rég. dir.: אַבְּיַר רְּבָּיִה אָבִיר רְבָּיִה même vers., qui commet un adultère avec la femme de son prochain. Mélaph. comme רְבִי בִּיבְּי נִינִים אָרָר וֹנִינִי מָנִי וֹנְיִי וֹנְיִי וֹנְיִי וֹנְיִי וֹנְיִי וֹנְיִי וֹנִי וְּבִּי וֹנְיִי וְבִּיִּי וְּבִּיִּר וְבִייִּ בְּבִּי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנְיִי וְבִּיּי וְּבִּיּי וְבִּיּיִ וְבִּיּי וְבִּיּיִ וְבִּיִּי וְבִּיּי וְבִּיּי וְבִּיי וְבִּיּי וְבִּי וֹנִי וְבִּי וֹנִי וְבִּי וְבִּיי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבְּיי וְבִּי וֹבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבְּי וֹבְי וְבִּי וְבִּי וְבְּי בְּי בְּי בְּיִי בְּי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּי בְּי בְּיוֹי וְבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיּי בְּיּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּי

יאָפִים m. pl. Adultères : יאָפִיקּ Jér. 43, 27, tes adultères.

מְנְיִשְׁישְׁיִי, pl. Même signif.: יְיָשְׁשִּׁיּיָן Osée 2. 4, et que ses adultères (ne paraissent plus) au milieu de son sein, c.-à-d. qu'elle cesse :d'avoir un air et un maintien indécents, impudiques,

PN Mepriser, dedaigner, rejeter avec mepris, avec colere, s'irriter.

Avec le reg. dir.: איין אָבּי שְּבָּי בּיִרְיּנְיִין (1.30, (parce qu')ils ont méprisé toutes mes remontrances; איין אָבְייִין אַבְּיִין אַבְּיִין אַבְּיִין אַבְּיִין אַבְּיִין אַבְּיִין אַבְּיִין אַבְּיִין אַבְּיִין אַבּיין אַבּין בּיִין אַבּין אַבּין אַבּין ווּאַבּין בּיִּין אַבּין אַבּין אַבּין ווּאַבּין בּיִּין אַבּין אַבּין ווּאַבּין בּיִין אַבּין בּיין אַבּין בּיִין אַבּין בּיִין אַבּין בּיִין אַבּין בּיִין בּיין בּיִין בּייִין בּיִין בּייִין בּיִין בּייִין בּיִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּיִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּיין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִּין בּייִין בּיין בּייין בּייין בּייין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייין בּי

Pi. נָאֵץ, fut. יְנַאֵץ. 1º Mépriser, outrager, blasphémer, rejeter, irriter (par des mépris) ; קל־פְנַצַּבְיַךְ Is. 60. 14, tous ceux qui t'ont méprisée, ou décriée; יאַר רַשָּׁע אַלְדִּרּם Ps. 10. 13, (pourquoi) le méchant outrage-t-il, blasphème-t-il Dieu? יְטַצַּמִינִי Deut. 31. 20, ils me rejetteront; פר־אָנָה יְנַאַאָנִי הָעָם וַוּנֶּה Nomb. 14. 11, jusqu'à quand ce peuple m'iritera-t-il? — 2º Faire que les autres אַפָּס פִּיייכָאַץ נִאַבָּהָ אָּרִד-אִיבֵּי יֵיִי : blasphèment II Sam. 12. 14, mais parce que tu as été cause que les ennemis de l'Eternel ont blasphémé contre lui ; יִינָאץ רַשַּׁפַר Eccl. 12. 5, quand l'amande est méprisée, dédaignée (pour רָטֵּאַץ, ou Hiph. pour יַנאַץ); selon d'autres, de יביאָן: quand l'amandier fleurit (allusion aux cheveux blancs du vieillard).

Hithp,: ימיני ישנין Is. 52. B, mon nom est méprisé, blasphémé (pour אָנייביין).

רְאָצְיּן f. Outrage, blasphème: היא ביי היים והיים Is. 37. 3, un jour d'affliction, de reproche et d'insulte, de blasphème.

אַנְיּגְיּלְּ (pl. הַיְּצָּיִם et הַּיבָּיּטָ). Même signif.: הַיְבִּים הַיִּבְּיִים Néh. 9. 18, qu'ils proférèrent de grands blasphèmes; בְּלְּבְּיִבְיִּבְיִּךְ Ez. 35. 12, tous tes blasphèmes.

בְּעִיר : (אָנַל Gémir, soupirer (v. בְּעָר : (אָנַל Job 24. 12, les habitants de la ville gémissent.

הקפיני f. Gemissement, soupir: בייניים בייניים Exod. 2. 24, Dieu entendit leurs gemissements; pl, const. הייניים Ez, 30, 24,

Kal inusité, Pi. אָרָ Rejeter avec

horreur, ou détruire : נאַר מְקְנָיִם Lam. 2. 7, il a détruit son sanctuaire, ou il l'a en abomination; נאַר מָרָהוּ מְרָיִהוּ בְּרָיִהוּ בְּרָיִהוּ בְּרָיִהוּ בְּרָיִהוּ בְּרָיִהוּ צִּרְיָהוּ בְּרִיהוּ עַרְיָהוּ Ps. 89. 40, tu as détruit, rompu, l'alliance contractée avec ton serviteur (v. אַרָּיִהוּ Niph.).

בו n. pr. Nob, ville de la tribu de Benjamin, Is. 10. 32; appelée aussi און בו I Sam. 21.2, ou pour בו A Nob.

יָבָא *Kal* inusité. *Niph*. יָבָא Prophétiser ; absol.: רּאָרָם Ez. 38. 14, fils de l'homme, prophétise; אַרְזַּבָּאֹרוֹי Zach. 13. 4, quand il aura prophétisé (ה parag.); avec le rég. dir.: יבָש אַרד קוּבְּרִים תַאָּלֵת Jér. 20. 1, (Jérémie) qui prophétisait toutes ces choses: avec >, ולְעַחִים רָחוֹקוֹת הויא נְבַא: אַל et בּנָ Ez. 12. 27, il prophétise pour des temps éloignés; אַנּיבָא צַל־חַצִּיר חַאָּז Jér. 26. 20, il avait prophétisé contre cette ville; לינְביאֵי יִקּוּרָאֵל Ez. 13. 2, prophétise contre les prophètes d'Israel; quelquesois avec 🛰 et 5, sens savorable, v. Ez. 36. 1, 37. 4. -- מַרּוּצָ נְמֵרֶת בּשָׁם־יֵי Jér. **26. 9**, pourquoi as–tu prophétisé au nom de l'Eternel (נַבָּיתָ pour יָבָאַיַל ? (יְבַאַיּדְ Jér. 2. 8, ils prophétisent au nom de Baal. — Chanter des hymnes sous l'inspiration divine : על יו־אַסָה דְּוּנָאָא I Chr. 25. 2, sous la conduite d'Asaph qui chantait des hymnes; דוּנָבא עַל־רוֹרוֹח וְדַוּלֵל לַיֵּד vers. 3, qui chantait des hymnes et des louanges à l'Eternel.

 de prophétiser, d'être inspiré. — Étre agité, tomber en délire, divaguer: מְנְבְּלִיאִים בְּוֹהְ וְנְבְּיִא בְּחֹוּךְ וּצִּבְיִא בְּחֹוּךְ וּצִּבְיִא בְּחֹוּרְ וּצִּבְיִא בְּחִבְּיִא בִּחוּנִים I Sam. 18. 10, il divaguait, parlait comme en délire, au milieu de sa maison; בְּלְבָּלִי בִּיִּשׁ בְּשָׁבְּע בְּעָבָּיִא בְּעִּבְּיִבְּא בַּעְּבָּיִא בְּעָבָּיִא בַּעְּבָּיִא בַּעְּבָּיִי בַּעְּבָּיִא בּעְבָּיִי בַּעְּבָּיִי בַּעְּבִּיִּי בַּעְּבָּיִי בַּעְּבָּיִי בַּעְּבִּי בַּעָּבְיִי בַּעְבָּיִי בַּעְבָּיִי בַּעְבָּיִי בַּעְבָּיִי בַּעְבָּיִי בַּעְבִּי בְּעָבְיִי בַּעְבִּי בְּעָבְיִי בְּעִבְּיִי בַּעְבִּיי בְּעָבְייִ בְּעִבְּיִי בְּעַבְּיִי בַּעְבִּיי בְּעָבְייִ בְּעִבְּיִי בְּעָבְיִי בְּעָבְיִי בְּעָבְייִ בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעָבְיִי בּעְבִּי בְּעָבְייִ בְּעִי בְּעִבְּיִי בַּעְּיִי בְּעִבְּיִי בַּעְּיִי בַּעְּיִי בַּעְּיִי בְּעִייִי בְּעָבְיִי בּעְבִּיי בּעְבִּיי בּעְבְּיִי בּעְּבְּיִי בּעְּיִי בּעְבְּיִי בּעְבְּיִי בּעְּיִי בְּיִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעְיִי בְּעַבְּיִי בּעְבְּיִי בְּעִייִּי בְּעִייִי בְּעִייִּי בְּעִייִּי בְּעִייִי בְּעִייִּי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִּי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּיִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִייִּי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִּי בְּעִייִּי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִייִי בְּיִיי בְּיי בְּעִיי בְּיִיי בְּעִיי בְּיִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיבִּיי בְּיִיבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּייִּי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְיבְּיי בְּיבְייי בְּיבּיי בְּיבְּיי בְּיבְייי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּייי בְּיבְיבְיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְ

נבו

רְיִּרְעַבְּי chald. Ithp. Prophétiser: יְיִרְעַבְּי Esdr. 5. 1, Aggée prophétisa.

בור לרות (l'autel) de planches et creux au dedans; métaph.: בְּלֵבְר יִלְבָר וּלִבְר וּלִבְר וּלִבְר יִלְבָר וּלִב בּר יִלְבָר וּלִב מּנִי שַּׁבְּר וּלִב בּר יִלְבָר וּלִב וּעַבְּר וּלִב וּלַב וּלִב וּלִים וּלְּב וּלִיב וּלְּב וּלִיב וּלְּב וּלִיב וּלִיב וּלְּב וּלִב וּלִיב וּלְיב וּלִב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלְּב וּלִיב וּלְּב וּלִיב וּלְיב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלְיב וּלִיב וּלִיב וּלְיב וּלִיב וּלִיב וּלְיב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלִיב וּלִיים וּלְיים וּלִיים וּילִים וּילִים וּלִיים וּיליים וּילִים וּילִים וּילִיים וּיילים וּיים וּיים וּילִיים וּייליים וּיים וּיילִים וּילִיים וּיילִים וּייליים וּיילִים וּייליים ו

עבה (ע. בי).

121 n. pr. 1° Nebo, idole des Chaldéens, Is. 46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres chaldéens. — 2° Nebo, ville et montagne dans le pays des Moabites, Nomb. 34. 1, Deut. 32. 49. — 3° Nebo, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 29.

לבלאָה f. Prophétie, recueil, livre de prophéties: תְּשִּׁבְּיאָה II Chr. 15. 8, et la prophétie d'Oded; מַשְּׁבְּאָּה Néh. 6. 12, la prophétie qu'il a faite à mon sujet; קבּר des prophéties faites par Ahïa.

בּרְבוֹאָה chald. Prophétie : בְּרַנְאָה Esdr. 6.14, selon la prophétie d'Aggée.

לְבְּמֵּרְאָרָן chald. n. pr. Nebusaradan, général des armées de Nebuchadnezar, II Rois 25. 6.

הולכון et אור אינון n. pr. Nebuchadnezar (Nabuchodonozor), roi de Babylone; il détruisit Jérusalem et emmena les Juiss en captivité (v. II Rois chap. 24 et 25, Jér. chap. 39).

נבון (v. בין Niph.).

וְבְּוֹשְׁוְבֶּן (persan) n. pr. Chef des eunuques de Nebuchadnezar, Jér.39.13.

n. pr. Naboth, I Rois 21. 1.

présent, récompense : נְבְּוֹבְּה Don, Drésent, récompense (נְבָּוֹבְּה Dan.

2. 6, des dons et des présents, ou des récompenses; יוְבְּוֹתְּיִהְ לְּצְחָיֵרוֹ חַב Dan.
5. 17, donne tes présents, ou tes récompenses, à un autre.

אוריקלה לְמְיִים Aboyer. Ex. unique: אוריקלה לְמְיִים Aboyer. Ex. unique: אוריקלה לקיים Aboyer. Ex. unique: מויקלה לקיים אוריקלה להיים אוריקלה לקיים אוריקלה ליים אוריקלה לקיים אוריקלה אוריקלה לקיים אוריקלה לקיים אוריקלה לקיים אוריקלה לקיים אוריקלה אוריקלה לקיים אוריקלה לקיים אוריקלה לקיים אוריקלה אוריקלה לקיים אוריקלה לקיים אוריקלה לקיים אוריקלה אוריק

n. pr. d'un homme, Nobah, qui a donné son nom à la ville de Kenath, Nomb. 32. 42, Jug. 8. 11.

אלבו n. pr. d'une idole, adorée des Avéens, II Rois 17. 31; selon quelques-uns, ce nom vient de la figure de chien qu'elle aurait eue (v. ינַבוּוּ).

נְבֵּט Kal inusité. Pi. ou Niph. Regarder: וְמַט לָאָרָץ Is. 5. 30, et quand on jettera un regard sur la terre.

Hiph. (יוֹבִּים voir, regarder, considérer, absolum. avec le rég. dir., avec לאַ-דִּוֹבָים אָיוֹ נְּדַיַבַּלְב : (בַּל ,לָ ,אָל Nomb. 23. 21, il ne voit point d'iniquité en Jacob; . Hab. 2. 15, pour לְפֵעָן הַוֹּמִים עֵּל־מִעוֹרַיהַם יאָמָרט ואָדן פֿוַר: ¡Is. 63. 5, j'ai regardé (de toutes parts), et il n'y avait personne pour me secourir; ראח ני ותביטה Lam. 1.11, vois, o Eternel! et considère (ה parag.); שַּׁלֵּם מידאַכָם לא אַנִּדים Amos 5. 22, et quand vous me sacrifierez les hosties pacifiques les plus grasses, je ne les regarderai pas; אַל־מַיִיאַדּע I Sam. 16. קוביטוי אַלֵּיד וְתַדִּיד , n'aie égard à sa mine ; דְּבָּישוּי אַלֵּיד וְתַדִּידי Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui, et ils ont été éclairés ; תַּבֶּי לַבְּיִית Ps. 74. 20, considère ton alliance, songe, aie égard, à ton alliance ; قِيَافِرُون אַל־מָל־מִצְוֹחֵידּ Ps. 119. 6, lorsque je considérerai, que j'aurai devant les yeux, tous tes commandements; יְתְבָּינוֹ אַל־עַמַל לא הוּבַל Hab. 1. 13, toi qui ne , peux pas voir (sans indignation) l'ini-Ps. 92. וַמַּמָּט עַיִּנִי תָּשׁוּרָי : בָּ Ps. 92. 12, mes yeux verront la ruine, la défaite, de mes ennemis; avec אַדֵּוֹרָי: רְיוֹנְיִיטוּ אָיֵוֹרֵי מְשָׁוּח Exod. 33.8, ils regardèrent derrière Moïse, ils suivirent Moise des yeux ; הַּמָּבֶּם אִשִּׁיבִיה Gen. 19. 26, sa semme (qui était) derrière lui regarda (se retourna pour voir).

I Rois 11, 26.

בין m. chald. Prophète: דער נביאם: Esdr. 5. 1, le prophète Aggée; plur.: mème verset, les prophètes.

בּירָים רַּיּרְיּאָרוּ f. Prophétesse: בְּירָים רַּאָרָן f. Prophétesse: בּאַרים אַלְּרָבּאָרּן fs. 8. 3, je m'approchai de la prophétesse, c.-à-d. de la femme du prophète, de ma femme.

קְּרָיף n. pr. Nebaioth, fils d'Ismael, Gen. 25. 13, souche d'un peuple de l'Arabie Pétrée, Gen. 25. 13, Is. 60.7.

קב m. Source, fond. Plur. seul usité: בְּבֶּי Job 38. 16, les sources, le fond de la mer; selon d'autres: les vagues de la mer.

לבל (fut. בול Se faner, se flétrir, tomber (des fleurs, des feuilles), tomber en défaillance, en langueur, se consumer, s'épuiser (v. נְמֵל , בָּלָה): נְבֵל צָרִיץ Is. 1. 30, comme un chêne ou un térébinthe dont les feuilles tombent, litter. fletri quant aux feuilles; ביר משל ימל Job 14. 18, une montagne qui tombe, qui s'écroule, reste détruite, ne peut plus se relever, litter. reste abattue, affaissée; וְכָּל־צְרָאָם יִמוֹל פִּנְבֹל astres tomberont comme tombent les seuilles de la vigne et le fruit flétri du figuier ; אָבָּלָּח וְבָּלָּח וְבָלָּא Is. 24. 4, la terre est désolée, elle se fond; ou elle est languissante; בַּבֶּר יַבֹּלֹף Ps. 18. 46, les étrangers se consumeront; בלל paiseras. לבל Exod. 48. 18, tu t'épaiseras. --- Agit sottement, vilement: אָבּר עַבְּלָהַן Right Prov. 30. 32, si tu as agi sot-

tement en t'élevant; selon d'autres : -même en tombant de ta grandeur, que cela soit en t'élevant, c.-à-d. que ce soit avec dignité.

ונבל בעלרו פלטי : Niph. ou Hiph. בובל בעלרו פלטי 64. 5, nous sommes tous tombés ou flétris comme la feuille qui tombe (נכבל ou וכנבל pour).

Pi. אָבָל Abaisser, mépriser, outrager, couvrir de honte: נינבל צור יְשָׁעָהוֹ Deut. 32. 15, il a abaissé, méprisé, le rocher de son salut; אַל־תְּנָבֶּל תַּפָּא כְבוֹדָה Jér. 14. 21, n'avilis pas, n'abaisse pas, le trône de ta gloire ; בָּן מְנַבֵּל אָב Mich. 7. 6, le fils outrage le père ; יָנבַלְחָדה Nah. , 3. 6, je t'avilirai, je te couvrirai de honte.

ָּבֶּלָּה adj. (f. אָבָלָה). Sot, vil, mépri– sable , méchant , impie : ַיָלֹא יַשְׂמַדוּ אֲבִר Prov. 17. 21, le père d'un sot ne לא־נַאַרָה לְנָבֵל שָׁמָה ; connaît point de joie ; לא־נַאַרָה לְנָבֵל יתר 17. 7, les paroles nobles ne conviennent pas à l'homme vil; בכי נבל Job 30. 8, des hommes vils, méprisables : פָאָחַר חַזְּבָלִים בְּיִשְׂרָאֵל II Sam. 13. 13, (et tu passeras) pour l'un des insensés ou des impies en Israel: אמר בל הלבלי Ps. 14. 1, l'impie dit en son cœur; אַדָּת הַוּנְבָלוּת Job 2. 10, une des femmes insensées, ou impies.

תבל" n. pr. m. I Sam. 25. 3.

(נְבָלֵי const. נְבָלִים m. (pl. נְבָלַי et נִבְלַי.). 1° Outre, vase : יָנְבַלֵּי שָׁמַיִם Job 38. 37, ·(et les nuées qui sont comme) les outres du ciel ; הַשֶּׁבֶר נַבֶל הֹצְרִים Is. 30. 14, comme on brise un vase fait par des potiers; plur.: בְּלֵר דַשְּבֶלִרם Is. 22. 24, des vases en forme d'outre; selon d'autres: des instruments de musique (v. (בְּבֶּלֶר־דָזְרָש: Lament. 4. 2, comme -des vases d'argile. — 2° Nom d'un instrument de musique : lyre, luth ou ; viole : בְּמֵר וַנְבֵּל Is. 5. 12, harpe et lyre; Ps. 33. 2, sur l'instrument (la lyre) a dix cordes ; בְּלָּרְ עָבַל Ps. 71. 22, surla lyre; plur.: בָּבֶלֵּר נְבָלָר I Chr. .46. **5.** ,

וַבְּלְחוֹ f. (v. לְבָּלְחוֹ). Sottise, stupidité, ac-

Is. 32. 6, car le sot dira des extravagances, ou : l'homme vil dira des choses infames; נבל שמי וּנְבַלָּח עמי I Sam. 25. 25, Nabal (stupide ou vil) est son nom, et la folie, ou l'infamie, est en lui; שַּרְצֵירָים Jér. 18. 18, par le culte infame qu'ils rendent à leurs idoles; להקעשו אַר־דַעבְלָהו דָוּגֹאַל Jug. 19. 23, ne commettez pas ce crime honteux, infame; מַלַבְי הַלָּים Gen. 34. 7, il a été commis une action honteuse (un viol); לבלותי בשות פבב ובלה Job 42. 8, pour ne point agir envers yous selon votre sottise, ou : pour ne point vous couvrir de honte, vous châtier.

וְבַּלָהוּ f. (const. יִבְלָהוּ, avec suff. יְבַלָּהוּ, (נבְּלָרָוְקּי). Cadavre (des hommes et des animaux) : יְבַלַה אָיֹזַבַל II Rois 9. 37, le cadavre de Izebel (Iezabel); וָבָלַת וּיָבֶקָת לא ראכל Lev. 22. 8, il ne mangera pas · de bête morte d'elle-même, ou déchirée par une autre bête; collect.: יָבַלַתַי יִקוּמוּן Is. 26. 19, les corps de ceux qui sont morts au milieu de moi ressusciteront.

נְלְלוּת f. Honte, partie honteuse: אָנָלָה אָר־נַבְלָּחָה Osée 2. 12, je découvrirai sa honte.

וְבַלָּט n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Neh. 11. 34.

עבע Jaillir: מַזל נבֶע Prov. 18. 4, un torrent qui jaillit, ou qui déborde.

Hiph. יוביע Faire jaillir, repandre, faire jaillir des paroles, parler, dire, annoncer, publier : אַבּיעַרו לֶכֵם רוּחִיי Prov. 1. 23, je veux répandre sur vous mon esprit; וֹמָר רְשֵׁינִים דַנְּרִיבֶּ רָעוֹת Prov. 15. 28, mais la bouche du méchant se répand en mauvaises paroles; et absol.: יביעון בחידום Ps. 59. 8, ils parlent du mal avec leur bouche, ils me calomnient: חומר שביני שביי Ps. 419. 171, mes levres publieront, feront retentir, des louanges ; יוֹם לִיוֹם יַבְּדַעָּ אֹמָר Ps. 49. 3, le jour annonce cette parole au jour qui lui succède; וֶבֶר רַב־מוּלְהְ יַנְּשׁעוּ Ps. 145. 7, on proclamera le souvenir de ta grande bonté. — 2º Faire bouillonner, fermenter : יְבָאִישׁ נַאָּיק שָּׁעָּן רּוֹמֵיוּ , tion honteuse, infamie: ירי מבל ובלה ידער Eccl. 10.1, (quelques mouches mortes)

gåtent la bonne odeur de l'huile du ואָס אָנִיד לְּלֵּלִם Ps. 75. 10, je publierai parfumeur et la font fermenter. toujours (les louanges de Dieu); קַּי עַנִּיך

יְבֶּר Pur (v. מָּבֵיר Niph.).

אָלְבֵל יְבְרְנְשְׁיִא chald. f. Chandelier, lampe : אָפָבֵל בָרְנְיִשְׁיִא Dan. 5. 5, vis-a-vis du chandelier.

וּרְשָׁן n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 62.

לְבֵּר וֹתְנֵב סְנְּרִי . 1° Midi, sud : יְּבָּר וֹתְנֵב סְנְּרִי . 13. 19, les villes du midi sont fermées; אַרְי וּשְׁרָב וּאַרְ Nomb. 35. 5, le côté du midi. Scul avec n parag., רְבָּיִ יְּבְּיִבְּי vers le sud, du côté du midi; בְּבְּרָי בְּיִבְּי וְּבְּיִבְ בְּיִר בְּיִבְּי וּשְׁרָ בְּיִבְ וּשְׁרָ בְּיִבְ וּשְׁרָ בְּיִבְ וּשְׁרָ בְּיִבְ וּשְׁרָ בְּיִבְ בְּיִבְ וּשְׁרָ בְּיִבְ וּשְׁרָ בַּיִבְ בַּיִבְ וּשְׁרָ וּשְׁרָ בְּיִבְ בַּיִבְ בַּיִבְ וּשְׁרָ בַּיבְ בַּיִבְ בַּיבְ וּשְׁרָ וּשְׁרָ בְּיִבְ בְּיִבְ בְּיִבְ בְיִבְּיִ בְּיִבְ בַּיִבְ בַּיִבְ בַּיִבְ בַּיִבְ בַּיִבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיִבְּיִ בְּיִבְ בַּיבְּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְּיבְ בַּיבְ בַּיבְּיבְ בַּיבְ בַּיבְּיבְ בַּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְיבְּיבְ בְּיבְ בְיבְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְיבְ בְּיבְ בְּיבְי בְּיבְּיבְ בְּיבְיבְ בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְיבְ בְּיבְי בְּיבְיבְ בְּיבְיבְ בְּיבְיבְ בְּיבְיבְ בְּבְיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְ

קור אור הויד *Kal* inusité. Hiph. בְּנַר Dire, parler, raconter, répondre, faire connaître, expliquer, annoncer, publier, reconnaître, avouer: דערדר נא לזמה Gen. 32. 30, dis-moi, je te prie, ton nom; אַר־מֵי הְעַּיְהָ מִלִּין Job 26. 4, à qui dis-tu, adresses-tu, des paroles? pour אַל־מָּד; יוגירו ונגידוו Jer. 20. 10, parlez, rapportez, contre lui, et nous le redirons; ייבר לאַנדיו Gen. 37. 5, il raconta (le songe) a ses frères ; נעור לו על פר הוה הוה בוים האַכּוּד Gen. 43. 7, nous lui repondimes conformément à ces questions; יְרֵשֵּׁר Is. 58. 1, fais connaître à mon peuple ses crimes; הגיד לפרכת Gen. 41. 25, (ce que Dieu veut faire) : il le fait connaître à Pharaon ; יאַרך מַנָּידי 41.24, et personne ne me l'explique (le songe); לְמֵּאִירֵי חַוֹּחִירָת Jug. 14. 19, à ceux qui avaient deviné l'énigme; ּלְתַּנְּיד בָּנִיד I Sam. 4. 13, pour l'annoncer dans la ville ; פַּנִּיד לָקרַאת מַנִּיד Jér. · 51. 31, et un messager rencontrera un autre messager ; בַּוִּד מְשָׁבֵּר Zach. 9.12, un double message, une seconde promesse; מַנָּרָים בַּעָנָים עַלָּרלוֹחָיר Ps. 9. 12, publiez ses actions parmi les peuples;

לאלם: Ps. 75. 10, je publierai toujours (les louanges de Dieu); אַיִּדְיּבְיּנִי אָיִדְיּ אַנִּדְיּ Ps. 38. 19, car je reconnais mes pechés; אָיִדְי בּיִּדְיּם בְּיִבְּיִי וּאַרָּ וּאַרָּ וּאַרָּ וּאַרָּ וּאַרְ וּאַרְּ וּאַרְ וּאָרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאָרְ וּאָרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאָרְ וּאָרְ וּאָרְ וּאָרְ וּאָרְ וּאָרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְיוּאָרְ וּאַרְ וּאָרְיוּ וּאַרְ וּאַרְ וּאָרְ וּאָרְ וּאָרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְיוּיִי וּאָרְיוּיִי וּאָרְיִי וּאָרְ וּאַרְ וּאַרְיוּיִי וּאָרְיוּיִי וּאָרְיוּיִי וּאָרְיוּי וּאַרְ וּאַרְיוּיִי וּאָרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְייִי וּאָרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאַרְ וּאָרִי וּיִיי וּיִיי וּאָיִי וּעִיי וּאָרִי וּאָרִי וּאָבּיי וּאָבּיי וּיִיי וּיִיי וּאָרִי וּאָרְי וּאָרְי וּאָבּי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּאָרִי וּיִיי וּאִיי וּאָיי וּאָרְי וּאַרְי וּאַרְיי וּאָרְי וּאַרְי וּאַרְיי וּאַרְי וּאָבְיי וּאָבּיי וּאַבּיי וּאַרְיי וּאַרְי וּאָבּיי וּאָבְּיי וּיּיִי וּאָיִי וּיִיי וּאָי וּיִי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּאָיי וּאָיִיי וּיִיי וּיִיי וּאָיי וּיִיי וּאָיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי

Hoph. יְבֵּי, fut. יְבֵּי Étre dit, être raconté: דְּמֵּר לְעַבְּרָיךְ Jos. 9. 24, il a été raconté à tes serviteurs; יַבְּי Gen. 22. 20, on annonça à Abraham.

לְבֶּר chald. Couler: קבר בְּיֵר בְּיִר בְּיִר Dan. 7. 10, un torrent de feu qui coulait, se répandait; אָבְי בְּיִר בְּיִר Aboth 1. 13, celui qui veut rendre son nom célèbre, qui cherche la célébrité.

קנף *prėp.* et adv. Devant, en présence, en face, vis-à-vis, du côté; בַּבָּר בל-עוקה Exod. 34. 10, devant tout ton peuple; נֵגֶר צֵּבֶר מַ Gen. 31. 32, en présence de nos frères; שֵׁרְ הַשְּׁמֵים Nomb. 25. 4. en face du soleil, c.-à-d. en plein jour; בבר מודר Exod. 19. 2, vis-àvis de la montagne ; נֵגֶר יְרוּשָׁלֵם Dan. 6. 11, du côté de Jérusalem. — Avec suff.: רְחֵלְהִי כְאֵרן נְנְהַהָּף Ps. 39. 6, et le temps de ma vie est comme un néant devant toi; avec les prép. - אַכַּנֵלֶר פֿנַנֵלָר פֿנַנָלָר לו עור תנגדו Gen. 2. 18, je veux lui faire un aide qui lui convienne, qui lui ressemble, ou qui soit toujours devant lui, auprès de lui; לְנֵבֶּרִי devant : לְנֵבֶּרִי Hab. 1. 3, devant moi, devant mes yeux; איש לבור לְנֵנְהוֹ Jos. 5. 13, un homme qui était debout devant lui; לְנֵגָרְ דַּוּבוֹנִים ; Is. 1. 7, devant vous לְנֵגְרְּכֵם Néh. 3. 37, contre ceux qui bâtissaient, ou: en présence des maçons (v. à בַּעָם Hiph.); אַניינום לְנַגְּרָם Néh. 12. 9, leurs frères à côté d'eux, ou comme eux; לְנֵגֵר מְלָאכָת מֵּית־חָאֵלּוִדִּם Neh. 11. 22, pour, ou concernant, le service du temple; avec ה parag.: נַלְּדָּההֹנָא לְכַל־עַמּוֹ Ps. 116. 18, en présence de tout son peuple.

De devant, loin de, en face,

contre, du côté : פְּנֵבֶר עֵיפָ Is. 1. 16, (ôtez) de devant mes yeux ; לַךְ מְנַגַר לָאָרִיטׁי , Prov. 14. 7, marche loin du sot בּסִיל éloigne–toi du sot; מְנָבֶר חְרָאָת אֶת־תָאָרֶץ, Deut. 32.52, tu verras le pays de loin; וַפַשָּׁלַךְ אַיד־נַמָּשׁוֹ מְּנָנֵד Jug. 9. 17, et qui a jeté sa vie au loin, qui a exposé sa vie; קובר פסי יי I Sam. 26. 20, à la vue de l'Eternel; selon d'autres : loin de l'Eternel ; וְדָשׁוּ דַוּיֶּיךְה מְלַאִּים לָךְּ מְעָבֶר Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens en face de toi, tu la verras toujours en danger; וְאַפְּה פְּתִיצֵב מְנֵגַר II Sam. 18. 13, et toi, te serais-tu opposé à lui? ou : tu te tiendrais loin, tu ne viendrais pas à mon secours; וַיַבאֹא פִוּגַר לַּוִבְעָה Jug. 20. 34, ils vinrent du côté de Guebaah.

Briller, luire: נְגַּהְ עֲלֵידָם Is. 9. 1, la lumière luit sur eux (le jour se lève pour eux); ילא־יִנַהְ שְׁבִיב אָשׁר; Job 18. 5, et l'étincelle de son feu ne brillera point.

Hiph. Faire briller, éclairer: יְרָתָּהְּ יִלְּאִרְיְּנְאִי אַלְּאִרְיִּנְאִי אַנְּיִּלְּאָרָּ יִבְּיִרְ אַנְּאָרָ וּנִי יַנְּיִבְּעְ וּנְאַנְיִי וּנְאַלְּאָרָ briller sa lumière; יְדָּיִרְ וְּלְשְׁרָּיִי וְוֹשְׁבָּעְ וּנְאַרָּיִי וְוֹשְׁבָּעְ וּנְאַרָּיִי וְוֹשְׁבָּעְ 22. 29, l'Eternel éclairera mes ténèbres.

בור (emph. נְנְרָשׁ) chald. f. Lumière, aurore : יְקִישׁ בְּנְנְרָשׁ Dan. 6. 20, (le roi) se leva avec l'aurore, des la pointe du jour.

רוֹה'גוֹן f. pl. Éclat, clarté : הייבוֹן Is. 59. 9, (nous espérions) la lumière, la clarté.

רְבָּוֹ (fut. יְתֵּה) Pousser, frapper, avec les cornes: וְבָּהוֹ Exod. 21. 28,

si un bœuf frappe de ses cornes (un homme ou une femme).

נגי

Hithp. Lutter, combattre : יְּתְנֵּהְ תַּנְנֶבְּ סֵלֶּהְ תַּנְנֶב Dan. 11. 40, le roi du Sud combattra avec lui.

קאָם adj. Qui frappe habituellement, furieux: אָאָם שׁוֹר נַבְּּהְ הַאָּא Exod. 21. 29, si c'est un bœuf qui a coutume de frapper avec ses cornes.

לְנִינְה f. (rac. נְבֵּן). 1° Chant, musique, chanson, objet des chansons, de raillerie : אַזְכָּרֵה נְגִינֵהִי בּּלַרְלָה Ps. 77. 7, pendant la nuit je me souviens de mes cantiques; מונינים מונינים Lament. 5. 14, les jeunes gens ont cessé leurs chants, leur musique ; וַצַּהַּוּת נְגִריּיָהַם הַיִּרִיתִר Job 30. 9, maintenant je suis l'objet de leurs chansons ; אַנְיִרטֹרוּ שׁוֹרְוִי שֵׁיכֶר Ps. 69. 13, et les chansons des buveurs ; נגיפום כל-דַוּיוֹם Lament. 3. 14, je suis sans cesse l'objet de leur raillerie. — 2º Instrument de musique, instrument à cordes. Au commencement de plusieurs psaumes : au chef des chantres sur des instruments à cordes, ou sur l'instrument appelé Neginoth.

לְבָּל Jouer d'un instrument de musique. Part. seul usité: מְנְיִם שִׁנְיִם אַנִיר Ps. 68. 26, les chantres allaient les premiers, ensuite ceux qui touchaient des instruments.

Pi. Même signif.: יְנִגַּן בְּיָרָ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main; haites un concert des instruments et de la voix (exact. avec des cris de joie); וּנְבְּיִרְיִדִּיִי יְנָעֵן Is. 38. 20, nous chanterons mes cantiques, ou: nous jouerons nos mélodies; part.: מַנֵּבְי I Sam. 18. 10.

נְנֵע (fut. יָנָע, inf. נָעָר et מַעָּה, avec suff. (גַּגְעני) Toucher, approcher, atteindre, parvenir, venir; fréquemment avec a. avec ינל, אַל, אַר avec le rég. dir. et sans rég.: על בַּדְרִים וְיַכְשָׁט Ps. 144. 5, touche aux montagnes, et elles se réduiront en fumée, ou elles seront embrasees; יַרְמִים בְּרָמִים נַנֵּטוּ Osee 4. 2, le sang a touché le sang (on a commis meurtre sur meurtre); אַטר־נַגַע אַל וְיִּים בלמם I Sam. 10. 26, dont Dieu avait touché le cœur ; לאַ־נְיוּרָה לְנִוֹנֻ אֱלֵרוָז Gen. 20. 6, je ne t'ai pas permis de la toucher; לאריוקה פלרהונע בה Prov. 6. 29, quiconque la touche, qui cohabite avec elle, ne restera pas impuni ; פַר־יַכְיוַר נָבָעוּ Is. 16. 8, elles se sont étendues jusqu'à Jazer; פּי־נֹבֶעה עֵלֶרוום הַרַעָּה Jug. 20. 34, que la destruction allait les atteindre; וְיָגֵּע חַהֲבֶר אֵל־מֵלַהְ נִינְוָח Jon. 3. 6, la nouvelle parvint au roi de Ninive; וַיְּגַע חַוֹּהַשׁ חַשְּׁבִּרְעִר Esdr. 3. 1, le septieme mois était venu. — 2° Toucher, maltraiter, frapper: דַּוֹלַגַעַ בַּאָרשׁ דָוֹנָה Gen. 26. 11, quiconque touchera, fera du mal, à cet homme ; לָבְלָתִּי נָנְעַקְ Ruth 2. 9, qu'on ne te touche, qu'on ne te fasse aucune peine; יַר־אַלוּהַ נָגְיָרו בָּר Job 19. 21, la main de Dieu m'a frappé; part.: נגועב Is. 53. 4, frappé de Dieu, ou : frappé de plaies, de lèpre.

Niph. Étre battu : רַּיּנְרָעּי יְדְּוּשָׁעַ וְכָלִי אָסְרָאֵל לְּמְרָדְעָּ Jos. 8. 15, Josué et tout Israel furent battus, ou firent semblant d'ôtre battus, par eux.

Pi. comme Kal 2° : וַיְנַגַע הַי אַרד־פָּרִערוּ

Gen. 12. 17, l'Éternel frappa Pharaon; יו האי וו Chr. 26. 20, que Dieu l'avait frappe de cette plaie.

Pou. passif: אַן יָנִם־אָרָם לֹא יְנְנְיִם Ps. 73. 5, ils ne sont pas frappés de plaies, ou de fléaux, comme les autres hommes.

Hiph. יְגִּרְעָ 1º Faire toucher : רַגִּרְעָהַוּ ער עמר Is. 26. 5, il lui fera toucher la poussière, il fera descendre la ville jusqu'à la terre, il la détruira; מַּגַּרַעַּר Is. 5. 8, qui font toucher, qui joignent, une maison à l'autre; יָּתְעַלָּמָם בין ביונים — בוינים Exod. 12. 22, yous aspergerez le linteau du sang, etc. -2º Les mêmes signif. que Kal : יראשׁנוֹי מַנִּיעַ הַשְּׁמֶינְיָהו Gen. 28. 12, et le haut (de l'échelle) touchait au ciel; ry תוביר הויע Cant. 2. 12, le temps de tailler les arbres est venu ; וַתַּגַּע לְרֵגְלָיד Exod. 4. 25, elle le posa à ses pieds; selon d'autres : elle toucha ses pieds; אַטִּרֵי חַאָּחַתָּח וְיַאִּרֵע Dan. 12. 12, heureux celui qui attend et qui arrive ; הַנַּצָּהָ בּמַלְכוּת Esth. 4. 14, tu es arrivée, tu as été élevée, à la dignité royale; אַטָּיר יבר־דַוּמֶלֶהְ וְיָרוֹוֹ מַאִּיצַ vers. 3, (partout) où l'ordre du roi et son édit étaient parvenus; יהעיש שׁנִים Eccl. 12. 1, avant que les années soient venues. Avec 📆, la main a atteint, acquis; posséder: ואָמ־לֹא חַגִּיע יַרוֹ הֵי שַׂרו Lév. 5. 7, s'il ne possède pas assez pour offrir un agneau.

רָבָעים . (avec suff. נְבְעֹי, plur. נְבָעִי, const. נגפר). Coup, plaie, lepre : וּבֶּדּר נגע לנגע Deut. 17. 8, et entre un coup et un coup (qu'un homme aura donné à un autre); selon d'autres : entre la lepre et la lèpre ; וּבְנִגְשֵׁר בְּנֵר אָדָם II Sam. י 7. 14, et par les coups, les plaies, dont les hommes sont punis; עוד נַבָּע אָרָיא צַל־פַּרְערו Exod, 11. 1, je ne frapperai plus Pharaon que d'une seule plaie; נגע־וִקלון ִסְצָא Prov. 6. 33, il trouvera plaie et ignominie; אַטַּור רַדְעוּך איש עבע לכבוי I Rois 8. 38, quand chacun connaîtra la plaie de son cœur; וראָרו נופֹנון אַרדנוּגְנּע Lov. 18.8, le pontise examinera cette lepro; plus complet : עַל צָּרֶעָיז vers. 10 la plaie de la lèpre; quelquefois pour celui qui est atteint de la lèpre : יִרוֹסְגִּיר יַוֹשֹׁנֵון אָעַי־רַוּנָבֶל vers. 4, le prêtre enfermera le lépreux; aussi de la lèpre des vêtements, vers. 4.

124 1° Pousser, heurter, frapper (principal. de Dieu, quand il frappe les hommes par des plaies, des maladies, etc.): יְכִי־יִּוֹםְ שׁוּר־אָישׁ אַר־שׁוֹר רֵעָרוּ Exod. 21. 35, si le bœuf d'un homme heurte, blesse, celui d'un autre; ינָגָשׁר אַפּהו הַרָּה 21. 22, et qu'ils heurtent une femme enceinte; אָקטָיטָאַיר אָאוֹדְן Ps. 89. 24, je frapperai ses ennemis; -ראוֹם אַרי ביבים Exod. 12. 23, pour frapper de mort les Egyptiens ; בַּילוּהָ הַי צָּאַד-הָעָם Exod. 32. 35, l'Eternel frappa le peuple (de la peste); נְנָפוֹ הֵי מְּמֵעָיו לָחֲלִי II Chr. 21.. 18, Dieu le frappa d'une maladie dans les entrailles ; לַצַּרו נְנָפָנוּ הַי הַוּיוֹם לָּמְנֵי קלשתים I Sam. 4. 3, pourquoi Dieu nous a-t-il frappés aujourd'hui devant les Philistins? c.-à-d. pourquoi nous a-t-il fait subir une défaite par oux?-2º Intrans. Heurter, broncher: ping-pg אבן רַגְלֵּף Ps. 91. 12, pour que ton pied ne heurte pas contre une pierre; יְרַבְּלָּךְּ קאות אלי Prov. 3. 23, et ton pied ne bronchera pas.

Niph. Etre frappé, être battu, par l'ennemi : ניונה ישראל I Sam. 4. 10; יתוקה בי נוות לפני איביה ; Israel fut battu Deut. 28. 25, l'Eternel te fera battre par tes ennemis.

Hithp. Heurter: בְּלֵלֵיכֶם יַרְּלֵּיבֶם יְרְנַנְּמָּה רַנְלֵּיכֶם על־דַּוּרֵר נְטֵּוּף Jér. 13. 16, avant que vos pieds se heurtent contre les montagnes couvertes de ténèbres.

ולא יותית בבם : m. 1° Plaie, peste לַבְּר m. ילא יותית בבם בנה למשחיה Exod. 12. 13, aucune plaie, destructrice (de mort) ne vous frappera; ילא יווירו בוום נגף Exod. 30. 12, afin qu'ils ne soient point frappés de peste. — 2º Choc : ולאבן נגף Is. 8. 14, (il sera) une pierre d'achoppement.

נבר Kal inusité. Niph, בנר Etre ré-

répandue a terre ; ייני נורה Lament. 3. נארות ברות (מרות and en larmes : מרות ברות ברות שאי Job 20. 28, (ses biens) s'écouleront (comme de l'eau), disparaitront, au jour de sa colère; יַדָּי לַיָּלָה נְוָרָה Ps. 77. 3, ma main est tendue (vers toi) pendant la nuit, ou : ma plaie coule, saigne, etc. (v. ביל 2º).

Hiph. יְאִירִ Répandre, faire couler,: faire rouler en bas, précipiter : תַּנֵר מָנָה Ps. 75. 9, il verse (de ce vin), il en donne a boire ; יָדְעַרָּהִי לָנֵי אַבְנֵידָו Mich. 1. 6, je ferai rouler les pierres dans la vallee; וְתַּוּבֶם עֵּל־יְיֵרַ־חֶּבֶב Jer. 18. 21, précipite-les, ou : fais couler leur sang par le glaive, ou : livre-les au glaive.

Hoph. pass.: פַמַיָם מְנַרִים בְּמוֹרָד Mich. 1. 4, comme des eaux précipitées du haut d'une pente.

רָנִשׁ (fut. יִנִּשׁ et רָנִגוֹשׁ) Presser, exi-.. ger le payement d'une dette, faire rentrer les impôts, presser au travail. tyranniser, dominer : לאריוש אַזריַנָערא Deut. 15. 2, il ne réclamera de son prochain le payement d'une dette; וְכַל־עַאָבֵּרַכֵם הְּעִּוֹשׁוּ Is. 58. 3, (au jour de votre jeune) vous pressez, forcez, ceux. qui vous doivent à vous payer; ou :. vous vous faites payer le fruit de vos peines, de votre travail; נָבָשׂ צֵּארֹדְוּכָּטַף ו אַר־דַוּדַוב אַר־עם דַאַר II Rois 23. 35, il fit rentrer l'impôt d'or et d'argent de tout le peuple; part.: יְדֵוּלֹבְטָּים אָצִרם Exod. 5. 13, les intendants des travaux devinrent pressants; אַרך שַׁבַרוֹ נגָשׁ Is. 14. 4, comment l'oppresseur, le tyran, reste tranquille ; מָנֵּעּוּ רַצָּא כַל־כינֵט Zach. 10. 4, c'est de lui que viendront tous les oppresseurs; וַלֹּגְשֵּׂיַהְ צָּדֶּקָת Is. י 60.17, je te donnerai pour dominateur la justice, ou : tes dominateurs régneront avec justice; הְשָׁאוֹת נֹגֵשׁ לֹא יְשָׁכָּע · Job 39. 7, (l'ane sauvage) n'entend' pas les cris d'un conducteur.

Niph. Etre opprime, être foulé, maltraité, être pressé (par l'ennemi), être abattu, être accablé : יְנִנָּשׁ חֶעַב אִישׁ בְּאִישׁ : pandu, couler, s'écouler : וְכַּמָּיִם הַוּעָּרָים : Is. 3.5, et chacun dans ce peuple sera ארצה II Sam. 14. 14, comme de l'eau opprimé par l'autre; נוש ורוא נענה Is.

53. 7, il est opprimé, il est maltraité; ביי נוש איי I Sam. 13. 6, que le peuple était pressé (par l'ennemi); אַישׁרִישֵּל I Sam. 14. 24, les Israélites étaient en ce jour accablés de fatigue et de faim.

ענש Kal prét. inusité (fut. יוָש, imp. אַנָּשׁר, הַשָּׁיּג, et שַּׁגָּ, ישָּׁג; pl. שֹּׁגּ). S'approcher, s'avancer; absol.: אַזָּ הֹשֵּׁיִג Gen. 27. 21, approche, je te prie; avec יְרָנִשׁׁ אֱלֵר: אֱל Is. 50. 8, qu'il s'approche de moi; avec אַל־תַּוְשׁדְבָּר : גַּ Is. 65. 5, n'approche pas de moi; אַדֶּער בְּאַדֶער יַנְשׁר Job 41. 8, ils tiennent fortement l'un à l'autre: avec l'acc.: נְיָנֵשׁ שָׁאִדּל אֱרו־שָׁמוּאֵל I Sam. 9. 18, Saül s'approcha de Samuel, le rencontra; פרי גוֹשׁמוֹ פַר־אַוִּדּיוּ Gen. 33. 3, jusqu'à ce qu'il fût (arrivé) près de son frère ; אַלי מּגַע־בּוֹ II Sam. 1. 15, approche de lui, jette-toi sur lui et tue-le ; רַלְנַשָּׁת על-פל-קרשר Ez. 44. 13, (ils n')approcheront d'aucune des choses saintes, des choses qui me sont consacrées; אַל־הָאָשׁר אַל־אָשַׁר Exod. 19. 15, ne vous approchez point de vos femmes; - wig רילאָדה Gen. 19. 9, va plus loin, éloignetoi; אָשָׁרַר לִּר וָאֲשָׁבָרו Is. 49. 20, va a une autre place à cause de moi, (fais-moi place) pour que j'y demeure.

Niph.: בְּלֵי מִי נְשֵׁי חָשֶׁר Tis. 29. 13, puisque ce peuple s'approche de moi; puisque ce peuple s'approche de moi; רְנָשְׁי חִירָשׁ מַקּוּצֵר Amos 9. 13, le laboureur et le moissonneur s'entre-suivront.

Hiph. Faire approcher, amener, présenter, offrir: אָמָ שְּׁמְשׁ אַנְיִם שְּׁמִּים בּשׁ אַרָּם אָרָם בּשִׁים פֿר. 48. 10, il les fit approcher de lui; יְשִּישְׁיִּחְ בַּּיִם אַרְם בּצְּבִּים בּצְּבִּים בּצְבִּים בּצְבִּים בּצְבִים בּצִבים וּיִּבְּיִּם בּצִבים בּצְבִים בּצְבִים בּצְבִים בּצְבִים בּצְבִים בּצְבִים בּצְבִים בּצְבִים בּצִבים וּיִּבְּים בּצִבים בּצְבִים בּצְבִים בּצִבים בּצְבִים בּצִבים בּצְבִים בּצִבים בּצִּבִים בּצִבים בּצִבים בּצִבים בּצּבִים בּצִבים בּצִבים בּצִבים בּצִבים בּצִבים בּצִבים בּצִּבִים בּצִבים בּצִבים בּצִבּים בּצִבים בּצִבּים בּצִבים בּצִבים בּצִבּים בּצִבּים בּצִבּים בּצִבּים בּצִבים בּצִבּים בּצִבּים בּצִבּים בּצִבּים בּצִבּים בּצִבּים בּצִביים בּצִביים בּצִביים בּצּבִים בּצִבים בּצִבים בּצִבּים בּצִביים בּצִביים בּצִביים בּצִביים בּצִביים בּצִביים בּצִבים בּצִביים בּצִּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּ

maux, et tu ne nous surprendras: pas par eux; ou intrans.: ces maux n'approcheront pas, et ne nous surprendront pas si vite.

Hoph. Etre approché, être amené, être offert: אַנְינְלָּיְהְּ לֹאִי־לְּמִינְםְּיִם בְּינְבְּיִלְּיִהְ לֹאִי־לִּמְיִם בְּינְבְּיִלְיִהְ לֹאִי־לִּמְיִם בְּינִבְּיִּלְיִהְ לֹאִי־לִּמְיִם בּינִבְּיִלְיִהְ Mal. 4.41, (il est offert) on offre des sacrifices en l'honneur de mon nom.

Hithp. S'approcher: וּיִרְאָנְשׁׁהּ יַהְיָדָי Is. 45. 20, approchez-vous tous ensemble.

אָרָא Hiph. Éloigner, séparer : אַרָּא II Rois 17. 21, cheth., il éloigna, sépara (v. תָּיָה); keri חַיַּה.

ברונית באינו Exciter, pousser quelqu'un à faire une chose, spécial. à donner généreusement, de bonne volonté: ביליים בילים בי

Hithp. 1° S'offrir volontairement, se vouer à un service: רְּבָּשֶׁלָּיִם בְּּעָבְּים: לְּשָׁרָם: Néh. 11. 2, qui s'offrirent volontairement à demeurer dans Jérusalem; בְּעָבִים בָּעָבִים עַּעָבּים בָּעָבָים בּעָבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעָבים בּעַבּים בּעָבּים בּעָבּים בּעַבּים בּעבּים בּענִים בּעַבּים בּעַבּים בּעָבּים בּעבּים בּעבּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענִים בּעבּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענִים בּעבּים בּעבּעבּים בּעבּים ב

בלי : chald. Ithp. Même signif.: בֶּלְּי בְּינִי בְּּמַלְּטִוּיִ Esdr. 7. 13, tous ceux qui dans mon royaume s'offrent volontairement (à aller à Jérusalem); 7. 16, les dons généreux que le peuple et les

prêtres consavrent (pour la maison de Dieu.)

JJ (généreux) n. pr. 1º Nadab, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2º Nadab, fils de Jéroboam, roi d'Israel, I Rois 15. 25.

וְרֵבְרָה f. 1° Générosité, bonne volonté, empressement : אֹתַבֶּם נְּדָבָה Osée 14. 5, je les aimerai avec générosité, par pure bonté ; בְּנַבֶּה אֱזְבָּתַה שָׁהַ Ps. 54. 8, je t'offrirai des sacrifices avec une pleine volonte; עַּמָּךְ מָרֶבֹּיז Ps. 110. 3, ton peuple sera plein d'empressement, s'armera promptement (pour combattre). — 2º Offrande volontaire, don généreux : נְדָבָח אֲשָׁשר וִּבּרְיָם וְבִּפִּרְ Deut. 23. 24, l'offrande volontaire que ta bouche a promise; קיבורו פיי Ps. 119. 108, les vœux, les offrandes, que ma bouche a prononcés; ou : les sentiments d'amour, d'adoration, que ma bouche a exprimes ; עם־הַנְּבָרה לָבֵיה הַאֱלֹהִים Esdr. 1. 4, avec les dons pour la maison de Dieu; אָטָם נְדָבוֹת Ps. 68. 10, une pluie généreuse, c.-à-d. abondante, féconde.

(מובת א) נובנת).

נְרֵכְיָה (voué à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 48.

קר הואל (de pierres), mur: מְבָּכִר וִר־אָבֶן Esdr. 6. 4, (trois) rangées de pierres.

יהיד (יהיד, inf. יהי, fut. יהיד) 1° Trans. Agiter, remuer: נֵד נָנָק Is. 10. 14, agitant les ailes. — 2º Intrans. Errer, fuir, s'enfuir, s'éloigner, s'envoler: ירודי לדירם בגוים Osée 9. 17, ils seront 'errants parmi les nations ; לֹנֵד רוּא לַלַּנָוּם Job 15. 23, il erre pour se chercher du pain quelque part; נַתְּנָהִי שׁנָנָהִי מעדנד Gen. 31. 40, le sommeil fuyait de mes yeux ; קינה שְׁכַּוּי הַשָּּלָהְ Esth. 6. 1, le roi ne pouvait pas dormir, litter. le sommeil du roi avait fui ; מַלְבֵּד צְּבָאוֹת Ps. 68. 13, les rois des armées כל רציה יהור ; ont fui, ont pris la fuite אמים Nah. 3. 7, tous ceux qui te verront s'éloigneront de toi, te fuiront; וְכֵלְישׁוְלְ בִּיּוֹשְׁיִם תְּוֹיֹּא Jer. 4. 25, tous les oiseaux du ciel se sont envolés; part. ייבי וליקנליי le fugitif, l'exilé: מֹנֵד אַל־מְנֵלִי Is. 16. 3, ne découvre pas, ne trahis pas, le fugitif; נְמֵדְ נְלֵנִדְי Jér. 49. 5, et personne n'accueillera l'exilé.

Hiph. Chasser, repousser: בְּּחַבְּלֵּבְּ שְׁתְּבְי Job 18. 18, ils sont repoussés de l'univers, exact. ils les repousseront,

on les repoussera, etc.

Hoph. שַּתְ בּנִדר repoussé, disparaître: בְּּבְּרָעְ בְּנֶדְ בְּנֶדְעָ בְּנִדְּעָ בְּנִדְעָ בְּנְדְעָ בְּנְדְעָ בְּנְדְעָ בְּנְדְעָ בְּנְדְעָ בְּנְדְעָ בְּנְרְיוּ בְּיִרְ בְּנְדְיוּ בְּיִבְּעָבְ בְּנְיוּ בְּנְיִי בְּנְדְיוּ בְּיִרְ בְּנְיוּ בְּנְיִי בְּיִבְּעָ בְּיִרְ בְּנְיְ בְּנְיוּ בְּיִרְ בְּנְיְ בְּנְיוּ בְּיִרְ בְּנְיוּ בְּיִנְיְ בְּיִנְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּנְיוּ בְּיִרְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְּיוּ בְּיוּבְּיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְּיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְּיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּיִי בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְּיִי בְּיוּבְיוּיִי בְּיוּבְּיִי בְּיִי בְּיוּבְיִי בְּיוּבְיוּ בְּיִי בְּיִי בְיוּבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיוּבְייִי בְּיוּבְיוּבְיי בְּיוּבְייוּבְייוּ בְּיוּבְיי בְּיוּבְייוּ בְּיוּבְייִי בְּיוּבְייוּ בְּיוּבְיי בְּיוּבְייוּבְייוּ בְּיוּבְייוּבְייוּ בְּיוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּ בְּיוּבְייוּבְייוּבְייוּ בְּיוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייי בְּיוּבְייוּבְייוּבְיוּבְייי בְּיוּבְייי בְּיוּייוּבְייי בְּיוּבְייי בְּיוּבְיייוּבְייי בְּיוּבְייי בְּיוּייוּבְ

Hithp.: יְרְשִׁיְדְיּ כָּלִּ־רֹאֵה בָם Ps. 64. 9, tous ceux qui les verront s'enfuiront, ou, de פיר: secoueront la tête.

ביי chald. Fuir: מָרֵת עַלְּתְּיָּר Dan. 6. 19, et il ne put dormir, litter. son sommeil fuyait loin de lui.

אַרְוֹר m. Action de fuir, fuite: אָרְיּר Ps. 55. 8, je fuirais au loin; plur.: יְשָׁבְעָּהִי נְיִדִים agitation d'un homme que le sommeil abandonne: אָרָיִר בְּיַרִי בְּיַרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִרִי בְּיִר בְּיִרִי בְּיִר בְיִי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייי ב

קָּרָה Kal inusité (v. יבי פּנְים Pi. אָנָרָה Eloigner, écarter, rejeter : יבְּעָבָּים לְּרוֹם Amos 6. 3, vous qui écartez (de vos pensées) le jour du malheur; מְנַבִיכָם Is. 66. 5, ceux qui vous rejettent.

m. Don, prix de prostitution: בְּקְּבִּיוֹמִח יְהְּמִבִּיִּח Ez. 16. 33, on donne une récompense à toutes les prostituées.

רות (rac. יתים). Eloignement, impureté (physique et morale). 1° Impureté du flux menstruel de la femme, abomination, horreur, idole : הַּחָיִם הַבְּיִּם Lév. 12. 2, de l'impureté de sa maladie, de son flux; הַּיִּבְיִם בְּיִים בַּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִבְים בּיבִים בּיבים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבים בּיביבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּי

tion; שַּיְהַיּחִי מְּיִחְיִּהִיא אָיִרְאָּרְ אָּרָ וּוֹלְצִרא 1 Chr. 29. 5, ôlez toutes les impuretés, ou les idoles, du sanctuaire; חסיב אַר Nomb. 19. 13, eau de lustration (dé יִידִי jeter, asperger); selon d'autres, de יַדַיִי eau qui ôte l'impureté; יִידָּיִא וּלְנְיָהוֹ Zach. 13. 1, (une source) pour les lustrations et pour la purification (v. יִרְּשָּׁאַר). — 2° Objet impur: חסיב בב. 18. 6, une feinme impure lorsqu'elle a ses mois; יְרוֹא בּלַבְּיֹר, Lév. 20. 21, elle est impure (pour toi), c.-à-d. ce serait un commerce incestueux.

רְבְּרֵתְ (fut. חַבִּי) Pousser, repousser: בְּבְּרָתְ בָּלְיוֹ בְּרָתְ Deut. 20. 19, pour pousser, mettre, la hache à (la forêt); לְבְלְתִּי נְיָם בְּעָבְי נִבְּיוּ II Sam. 14. 14, pour ne point repousser loin de lui celui qui est repoussé, exilé.

Niph. nag Etre poussé, être repoussé, etre refoule : וְכְּרָחָה רָרוֹ בַּגַרְיֵן Deut. 19. 5, et que sa main est poussée par la . hache, c.-à-d. que la hache lui échappe de sa main; ou : et que sa main s'est élancée avec la hache, qu'elle a porté la hache dans le bois; פְּבֶּל-דַוּבְּּקֹמוֹת אֲלָשִׁר ਸ਼ਹੂ-ਮਾਜ਼ੂ Jér. 40. 12, de tous les lieux où ils furent refoules, exilés; métaph.: ירווישיה הייות בשני Job 6. 13, la sagesse est-elle éloignée de moi? Part. 1733 Exilé, fugitif: סַתְּרִי נְהַיְּחִים Is. 16. 3, cache, protege, les exilés; נְהְחֵר עֵילָם Jer. 49. 36, les fugitifs d'Elam ; collect.: יְהַיּנְהָיה אֲקַבֵּץ Soph. 3.19, je réunirai ceux qui avaient été rejetés, les exilés. Avec suff.: דאָם -יִוֹינֶת תַּבְּדֵק בְּקצֵת חַבְּיָם Deut. 30. 4, quand vous auriez été exilés, dispersés, jusqu'à l'extrémité des cieux (du monde); iring II Sam. 14. 13, son exilé, c.-à-d. celui qui a été exilé par lui. — Des animaux. Errant, égaré: נאָת־הַוּנְהַתַּת לֹא הַשְּׁבְּתַם Ez. 34. 4, vous n'avez point ramené celle (la brebis) qui était égarée. — 2º Se laisser égarer, se laisser séduire : וְנְדַּחָתַּ וְחָשְׁתַּוִיתָּ לָחָם Deut. 4. 19, que tu ne te laisses séduire, ou : que tu ne tombes dans l'erreur, et que tu ne te prosternes devant .eux (les astres).

Pou. Être poussé: ਸਾਹਰ ਸਟ੍ਰੇਸ਼ਲ੍ਹ Is. 8. 22, il sera poussé (rejeté) dans l'obscurité.

Hiph. יודיקו 1° Pousser, renverser, précipiter, chasser, disperser, exiler : י פשארו ייבצו לְדַוּדְירַת Ps. 62. 5, ils méditent, conspirent, à le précipiter de sa hauteur; אַרֵיוֹת הָוְהִירוּג Jer. 50. 17, (une brebis) que les lions out chassée; בַּוֹלֹא יוברומם אַר־כּוֹקי יַי II Chr. 13.9, n'avezvous point chassé les pontifes de l'Éter-מכל-תווים אשר הוייחה בי אלחיה שונה ! nel Deut. 30. 1, du milieu de toutes les nations dans lesquelles l'Éternel ton Dieu t'aura dispersé, exilé; avec יַל: וְחִבְּיתוֹ עָלֵינוּ אָת־חָרְעָתוֹ II Sam. 15. 14, qu'il n'amène sur nous le malheur, qu'il ne nous accable de maux. -2º Egarer, séduire : וַיַּהַירונּ אַת־ישָׁבֵר פִירָם Deut. 13. 14, et ils ont seduit, perverti, les habitants de leur ville; בַּחַלַּם אַמְחֵיתַ מַּדִּיתָאַ Prov. 7. 21, elle le séduit par ses paroles flatteuses; avec 79, détourner de : לְנִשִּׁירַחַךּ מְּן־תַּבֶּרָן Deut. 13. 6, pour te détourner de la voie.

Hoph.: פְּצְבֵּר מְדָם Is. 13. 14, comme un cerf pourchassé, ou errant.

וריב 1° adj. Bien disposé, porté au bien, généreux, noble, distingué, remarquable : בל מדיב לב Exod. 35. 22, tous ceux dont le cœur était bien disposé à donner; יְרוּתַ מְדִיבָּת תִּסְּכְנִי Ps. 51.14, affermis-moi en me donnant un esprit prompt à faire le bien, un esprit généreux : וְנָדֵיב נְדִיבוֹת נָצֶץ Is. 32. 8, l'homme aux sentiments nobles formera de nobles desseins : לאַ־יּפרא עוֹר לַנְבַל נְדָיב 32. אָנָבל נְדָיב 32. לָנָבל נְדָיב sera plus appelé noble; לָכֵל־נַרִּיב בָּחַכְּמָח I Chr. 28. 21, tous les hommes remarquables par leur adresse, leur talent. -2º Subst. Un grand, puissant, prince: ישפה בח בל-נידבים Ps. 107. 40, il répand le mépris sur les grands; ישל קדיבר עמוי Ps. 113..8, auprès des puissants de son peuple; שירובו מיבבו מערב וְכִּוְאֵב Ps. 83. 12, rends-les semblables, eux et leurs princes, à Oreb et à Zéeb; ויבאו מרוחר קדיבים Is. 13. 2, et qu'ils entrent dans les portes des puissants, des princes.

אלויקה (pl. קדיבות). Noblesse, élévation: קדיבות יקדע ודוא על-פידבות יקדע ודוא בל-פידבות יקדע ווא. 32. 8, il forme de nobles desseins, et il se maintient; ou : il sera élevé par sa noblesse; קדיבות קדידע קדידע Job 30. 15, mon élévation (ma situation élevée, prospère) est emportée comme par le vent, ou : mon âme est poursuivie, etc.

וֹלְיָנֵית m. Fourreau: בְּיָנֶית מָלְרְנְיָת מָל תְּרָנְיּת וֹלְיִת וֹלְיִתְיִם וֹלְיִתְיִם וֹלְיִת וֹלְיִית וֹלְיִת וֹלְיִית וֹלְיִת וֹלְיִית וֹלְיִת וֹלְיִית וֹלְייִת וֹלְיִית וֹלְיית וֹלְיִית וֹלְיית וֹלְית וֹלְית וֹלְית וֹלְיית וֹלְיית וֹלְית וֹלְיתְים וֹלְית וֹלְיתְית וֹלְית וֹל וֹלְית וֹיל וֹים בּית וֹלְית וֹ

וו (י. רביה). Don, recompense: אָרָיָה Ez. 16. 33, tes dons de prostitution.

לְרָנָה chald. m. (v. I כָּרָן). Fourreau. Mėtaph.: קבו מִינָה Dan. 7. 45, (mon esprit rensermé) dans (le fourreau) le corps.

רְילִין (fut. קּילִין et קּילִין) Chasser, emporter, disperser: קּילִים Ps. 68. 3, chasse, disperse-les; אַלְיִיר הַּיִּקְים הַיִּלְיּין אַלְיִיר הַיִּין Ps. 4. (comme la paille) que le vent emporte; אַל יִרְיִנְיִנּין Job 32. 13. Dicu le vaincra (non pas un homme).

ישיי (fut. ישיי et ישיי) Vouer, faire un vœu, une promesse: ביר ישנובל לקליר: Deut. 23. 23, si tu t'abstiens de faire des vœux; ישיי Gen. 28. 20, Jacob fit un vœu.

et תובי m. (avec suff. , plur. איניי, plur. עפיר, קבר איניים, Vœu, offrande promise par un vœu: קבר איניים Lév. 7. 16, une offrande après en avoir fait le vœu, ou une offrande volontaire; קבר איניים Ps. 22. 26, je m'acquitterai de mes vœux;

Jug. 41. 39, il מַכַּשׁ לָּה אָּד־קִירוֹ אֲשֶׁר תַּדְי accomplit à son égard le vœu qu'il avait fait.

קיים m. (rac. יְּבְיָה). Gémissement, plainte: רְלֹאִרוֹתְ בְּרָם Ez. 7. 11, il n'y aura pas de gémissement parmi eux (pour les morts).

לְבֵוֹג (fut. רִּלְבֵוֹג) 1° Conduire, mener, emmener: אוֹרָזי מַדַע Lament. 3. 2, il m'a conduit; ניְנְדֵג אָּד־דַאַצּאֹן Exod. 3. 1, il בומור יהומים ינקגו ; conduisit le troupeau Job 24. 3, ils conduisent, c.-à-d. ils enlevent, l'ane des orphelins ; פַּר בָּיָשׁוּבְיוֹר וריבע II Rois 9. 20, car il mene (son char ou sa troupe) d'une manière insensée; בַּן יַנְדֵג מֶלֶהְ־אֲשׁוּר Is. 20. 4, ainsi le roi d'Assyrie emmènera (les captifs de ו'Egypte); לחַג מַצוֹאן רוֹסָףן Ps. 80. 2, toi qui conduis Joseph comme un trou-יף peau ; avec הַבָּנַלָּח: בְּ I Chr. 13.7, ils conduisaient le char. Part. pass.: ומלכיהם קוויים Is. 60. 11, et que leurs rois vous soient amenés ; מַתַּנָה לָּמָנֶר ו בות ביות I Sam. 30. 20, ils les firent marcher, ou, intrans.: ils marcherent devant ce troupeau; וַלְבֵּר נֹתֵג בַּחַלְבֵּחוֹ Eccl. 2. 3, et mon cœur s'est conduit avec sagesse; " נַרֵג מָבוֹר Rituel, temoigner de l'honneur.

Pi. יְכַּדֵּג, fut. יְלַבֵּדֵע. Faire mener, conduire, emmener : רֵינָהַנֶּהוּ בָּכְבָּרָת Exod. 14. 25, il sit qu'on les conduisait avec dissiculté, il rendit leur marche dissicile; אַשָּר־רִיבַתַגְךְ דֵי שָׁשָּׁר Deut. 28. 37, où Dicu t'aura conduit; דויא יכדוגנוי על־מורת Ps. 48. 15, il nous conduira (dirigera) jusqu'à la mort ; וַיַּר נִדֵג רוּתַד-קוִים Exod. 10. 13, l'Eternel amena, fit souffler, un vent d'est; נַתְּנַהֶּג אָרִד בְּנֹחֵי Gen. 31. 26, tu as emmené, enlevé, mes filles; וְאַמָּדוֹתִיהַ מְנַתַגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים Nah. 2. 8, et ses servantes la conduisent (en gémissant) comme des colombes; selon d'autres : ses servantes , מְנֵתְנוֹת , gémissent, etc.

קהה; Gémir, pousser des plaintes, chanter des chants lugubres : יְּנָהָאוּ Mich. 2. 4, on chantera des chants lugubres, lamentables; יְבָּיִהוּ שָּׁלִּי

בּבְרָם Ez. 32. 18, chante un cantique

lugubre sur l'Egypte.

Niph. Meme signif.: אַרֵּיר בְּיִח יְשַׂרְצָּלּ I Sam. 7. 2, toute la maison d'Israel gémit (déplora ses péchés) en revenant à Dieu; selon d'autres: toute la maison d'Israel s'assembla, c.-à-d. ils revinrent tous à Dieu.

להור chald. m. Lumière: פְּקוֹרָא פְּמָה שׁבָּא Dan. 2. 22, en lui se trouve la lumière (cheth. מְּיִרָא).

לְתִּי (avec pause קְתִּי (chant lugubre: קְתִּי Amos 5, 16, ceux qui savent faire, chanter, des chants lugubres.

לְהְיָהְ f. Gemissement, chant lugubre: הָּיִהְ Mich. 2. 4, des chants lugubres, des cris lamentables; mais מִיִּה Prov. 13. 19, v. a הְיִה Niph.

(נחור .v) נהיר).

לְהֵירוּ chald. Lumière, sagesse : מַיִּרוּ מַרְלְּחָטּ Dan. 5. 11, des lumières et de l'intelligence.

רְמֵדְל Kal inusité. Pi. יְמֵדְל הַּתָּל. רְמָדְל Kal inusité. Pi. יְמֵדְל הַתָּל. רְמַדְל הַתְּל מַרְל הַתְּל הַתְּלְּבְּרָבְּיִלְּבְּרָבְּיִלְּבְּרָבְּיִלְּבְּרָבְּיִלְּבְּרִבְּיִלְּבִּרְבְּיִלְבְּרָבְּרָבְּיִלְּבְּרָבְּיִלְּבְּרִבְּיִלְּבִּרְבְּיִלְבְּרָבְּיִלְּבְּרִבְּיִלְּבִּרְבְּיִלְבִּילִּבְּרָבְּיִבְּיִלְבִּים בְּיִבְּיִלְבִּים בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְיבִּים בְּיִבְיבִּים בְּיִבְיבִּים בְּיִבְיבִּים בְּיבְבִיבְּיבִים בּיבְּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבְיבִים בּיבְּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִּים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּי

Hithp. Marcher, s'avancer: קֿאָמִי קאָמִי Gen. 33. 14, je m'avancerai, je suivrai doucement, lentement; ה paragogique.

ארבללים Ne se trouve qu'au plur.: וּבְבללים Is. 7. 19, et dans tous les buissons, ou les paturages; selon d'autres, de פון dans toutes les belles maisons.

בְּחַלֹל n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jug. 1. 30; אָבָּי Jos. 19. 15.

Prov. אַנִּיריכּוֹם Rugir, gémír : אַנִּיריכּוֹם

28. 15, un lion rugissant; אָרְים נְּחָשׁׁ בּוֹאָ Is. 5. 30, il s'élancera stir (Israel) en ce jour, avec un rugissement, un bruit; רְּמָשְׁהָּ בְּאַנְיִיהָן Prov. 5. 11, tu gémiras à la fin.

מַלְהְ m. Rugissement : מֶּלֶהְ Prov. 19. 12, la colère du roi 'est comme le rugissement du lion.

לְּהָּטְה / Gémissement, mugissement: בְּהָטְה Is. 5. 30, comme le mugissement de la mer; מְחַיְשִׁר יְצּה Ps. 38. 9, par les gémissements, agitations, de mon cœur.

Job 8. 5, l'ane sauvage crie-t-il lorsqu'il a de l'herbe; des hommes: בַּיִּלְיִבָּים Job 30. 7, ils gémissent entre les arbres.

וְתַּדְּיּה Affluer, accourir: יְמֵדְּיּה Is. 2. 2, toutes les nations y afflueront, accourront; יְמַדְּיּה אֶלִּימִיּב יֵיִי וְלַיִּרוּ אָלִימִיּב יִיִּי וְלַיִּרוּ אַלִּימִיּב יִיִּי וְלַיִּרוּ עָבְיִּר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיִר עַּבְּיב עַּיִר עַּבְּיר עַבְּיִר עַּבְּיִר עַּבְּיר עַבְּיִר עַּבְיר עַבְּיר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַּבְּיִר עַּבְּיב עַּיִרי עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיבּיי עַבְּיב עַּיִרי עַבְּיבּייי עַבְּיבּייי עַבְּיבּייי עַבְּיבּייי עַבְּייי עַבְּיבּייי עַבְּיבּייי עַבְּיבּייי עַבְּיבּייי עַבְּיבּיייי עַבְּיבּייי עַבְּייִר עַבְּיבּיייי עַבְּיבּייי עַבְּיבּייייי עַבְּיבּייי עַבְּיבּיייייי עַּיבְּיבּיייי עַבְּיבּיייי עַבְּיבּייייייייייי עַבְּיבּייִבּיייייייייייייייי עַבְּיבִּיייייייייייייי

II לְתֵּרְאוּ Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui et ils ont été resplendissants (de joie), ou : ils ont été éclairés; אַרְבָּיִרְאָ Is. 60. 5, alors tu verras et tu sera rayonnante. (V. le même exemple à יָרֵיא, page 258.)

לְחַלְּ chald. m. Fleuve : מָּיָה Esdr. 4. 10, l'Euphrate.

ן לְּנֶרָת cumière (du soleif): אַרְּאָרְאָלָּרְ זייָר סְעָּרִה (le soleil) ne l'éclaire pas:

איז יטכון משיביה croitre, produire, augmenter, s'accroitre: איז יטכון משיביה Ps. 92.15, ils pousseront, produiront, des fruits encore dans leur vieillesse; ייי פיינים היינים אינים מיינים מיינים מיינים אינים מיינים מיינים מיינים מיינים אינים מיינים מיינים מיינים אינים מיינים מיינים בארכונים Prov. 10.31, la bouche du juste produit la sagesse; ביינים מיינים Ps. 62.11, lorsque la fortune s'accroit.

Pilel.: בְּבְּיבֹר בְּיִלְּהִי Zach. 9.47, et le vin animera les vierges, leur donnera la gaieté, ou leur fera produire des chants.

ַלוּב (v. à אַנּרֹב).

ጉዚ 1° S'agiter, être errant, errer, fuir: מַאַיִּים וְסִיּר רָסִיר הַאָּבָיִם I Rois 14. 15. comme le roseau s'agite dans l'eau; ולא האסד Jér. 4. 1, tu ne seras plus errant; יפי קפי Gen. 4. 12, fugitif et vagabond; יביל ביי Jer. 50. 3, ils ont fui, ils se sont retirés; ביף בולק Jér. 50. 8, fuyez du milieu de Babylone; סידי הַוּרָכָם בְּשׁוּרָר Ps. 11. 1, fuis vers ta montagne, comme un diseau; כר מצרר Is. 17. 11, la moisson aura fui, aura disparu; selon d'autres : on gémira pour la moisson (v. 2°); ou subst.: le gémissement pour la moisson (retentira). — 2º Agiter la tête en signe de plainte ; plaindre, lamenter, la mort de quelqu'un : מִר רַנִּגּר לַהְן Is. 51. 19, qui compatira à ta douleur? - קרו לו בלי סביביד Jer. 48. 17, plaignez-le, vous tous qui ôtes autour de lui; 12 rom 241 Jér., 22. 10, ne lamentez pas sa mort; אַקאָרָי לְּמָּר Ps. 69. 21, j'espérais que quelqu'un me consolat.

נוּד: chald. Fuir: קָּי מַיּוְתָא Dan. 4.

לוד m. (rac. יבי מער יבים). Fuite, vie errante: מָבְי מָעַרְהָּוּ צָּהְּח Ps. 56. 9, tu comptes les endroits que j'ai fuis, ou : (les démarches de) ma vie errante.

זוֹ n. pr. Nod, région dans laquelle Cain s'est refugié, Gen. 4. 16.

מודב n. pr. m. I Chr. 5. 19.

Demeurer, rester dans sa de-meure: נְבֶר יְדִיר וְלֹא רִנְתָּוּ Hab. 2. 5.
l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, c.-à-d. il périra, ou : il ne, demeure point tranquille, il suscite des guerres, des querelles.

Hiph. Faire demeurer, élever une demeure à quelqu'un. Ex. unique : אַרָּי וְאַבְּי וְאַבִּי Exod. 15. 2, il est mon Dieu, je lui éleverai une demeure (un temple); selon d'autres : je veux le célébrer, l'exalter (v. יְּבָּיִצְּיִ),

אונים, אונים, מינים, אונים, א

du bercail, c.-à-d. lorsque tu menais pattre les troupeaux ; לְנְרֵיד־צָּאָר Is. 65. 40, (Scharon servira) de parc aux troupeaux; ন্তু দুনুচুচ্ন Job 5. 24, et si tucomptes ton troupeau; selon d'autres: tu auras soin de ta demeure (de ceux - תַחַשִּׁיבֹתִי אַתִּחֶן צֶל־תָּיַחַן ; qui s'y trouvent Jen. 23. 3, je les ramenerai dans leur parc.

מַיִּח adj. f. (const. מָיֵח). Celle qui demeure, qui réside, qui reste paisible : וינית בית Ps. 68. 13, celle qui demeure (paisible) dans la maison, la femme timide, modeste; תַּנָּיֵת Jér. 6. 2, la sédentaire, qui aime à rester chez elle: selon d'autres, comme אַנּאַבּה: la belle.

לוה f. Demeure : קיר אָדִיקה Job 8. 6, ta demeure innocente; plur. rin Soph. 2. 6 (v. l'exemple à 175, page 302).

נוֹתַן, apoc. יַמיּחַ, 1° Reposer, se reposer, s'arrêter, camper, résider, durer : וַמְּנֶח עֵלֵיתָם תְרוּחַ Nomb. 11. 26, l'esprit se reposa sur eux ; נַחַת רוּהַ אֱלַיַּתוּ על־אַלִּישָׁע II Rois 2. 15, l'esprit d'Élie s'est reposé sur Elisée; בר-תמות בר-ביי ובתר חַשַּ Is. 25. 10, la main de l'Eternel se reposera sur cette montagne (v. מית עליתם; II Sam. 21.10, (elle empecha les oiseaux) de se reposer sur leurs corps; וּבַמָּדוֹת יאֹמֵר Nomb. 10. 36, lorsque l'arche s'arrétait, il disait; man הבַהַת Gen. 8. 4, l'arche s'arrêta; ארייניוי I Sam. 25. 9, ils s'arrêtèrent, c.-a-d. ils cessèrent de parler ; מַזַר אָלַר אָפָרַיָם Is. 7. 2, Aram campe dans Ephraim, la Syrie s'est confédérée avec Ephraim; ו וְנַהַוֹנוּ עַלֵּדוֹ II Sam. 17. 12, nous campe-בלב נבון פטח חַכְּמַח :rons autour de lui Prov. 14. 33, la sagesse réside dans le cœur de l'homme intelligent; לא יַמידַו שׁבֶּם הַלְשָׁל Ps. 125. 3, le sceptre, la domination, de la méchanceté (sur l'héritage du juste), ne se maintiendra pas, ne durera pas. — 2º Reposer, se reposer (du travail, de la fatigue), avoir du repos, jouir de la tranquillité : לָפֶעַן ימה עבוף Deut. 5. 14, pour que ton serviteur repose; וַיַּבָּח בַּיוֹם חַשְּׁבִּיכִי Exod. 20. 11, il se reposa le septième jour:

ילארטקטקוי ולארנחקר Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité ni de repos ; אַז רַשּחַ לִּר Job 3. 12, alors il y aura du repos pour moi; בנות לחם Neh. 9. 28, י des qu'ils jouissaient de repos. Avec 79: אַטֶּר־נָדוּ בָּדָוּם דַיִּרוּוּדִים מַאִּיבֵידַוּם Esth. 9. 22, (comme les jours) où les Juifs eurent · du repos de leurs ennemis. - 3º Comme Hiph. Donner du repos : יוַיַּפָּת הַי לָּחָשׁ:-Jos. 21. 42, l'Eternel leur procura du-

repos, leur donna la paix.

Hiph. (יְנִית et יְנִית, v. יְנִית, 1° Poser, mettre, faire descendre, faire reposer : יָדִּנְיִדוֹי לִפְנֵי מִיוֹבֵח הַי Deut. 26. 4, il le posera devant l'autel de l'Eternel; וַיַּנְתָּרְעּ אֱל־תַּתְּמוֹר I Rois 13. 29, il le mit sur l'âne ; אָרֶץ הִּנִּידוּנּ Amos 5. 7, et qui abandonnent la justice, exact, qui précipitent la justice à terre; בַּנְיּנְתַנִי מָּחוֹךְ תַּמָּקְעָת Ez. 37. 1, il me plaça, ou il me fit descendre, dans une plaine; וָכַאַשָּׁר יָנִיתַ יָדוֹ Exod. 17.11, mais lorsqu'il abaissa la main; אָל־מֵינִיתְ מְּרֶכָּת אָל־בָּיתָה Ez. 44. 30, pour faire répandre la bénédiction sur ta maison; בַּמְיָרִירְ הַמֶּרָר בָּב Ez. 5. 13, je ferai reposer, c.-a-d. je ferai eclater, ma colère sur eux ; נַדְּוּלְהוֹיִר דַשְּׁמִר Ez. 21. 22, je satisferai ma colère; דַּנְיִדוּנְ אַת־רוּנְיִר Zach. 6. 8, ils ont satisfait ma colère.

2° Faire reposer; donner, procurer, du repos; laisser en repos, laisser tranquille, laisser : קיידו לַנַיַן Is. 28. 12, faites reposer celui qui est fatigué; בילחר לה Exod. 33. 14, et je te procurerai le repos; מֵי אֵלְדִירְכֵם מֵּנְיִתוֹ לָכֵם Jos. 1.13, l'Eternel votre Dieu vous donne le repos (dans la terre promise); יְדַוּכְיַדַוּ Deut. 12. 10, lorsqu'il לַכֵּם מְּכֵּל־אֹיְבֵיכֵם vous aura procuré le repos de tous vos ennemis : וַלַּמְּלֵךְ אַרן־שׁוֹרָת לְתַוֹּירָתִם Esth. 3. 8, il n'est point dans l'intérêt du roi de les laisser en repos, de les souffrir; יַפֶּר בְּקָד וְינְיוַדְרַ Prov. 29. 17, corrige ton fils, et il te fera jouir du repos; קבר אַל־חַזָּח יַדָּק Eccl. 11. 6, et le soir ne laisse pas reposer ta main; יְנַם־פָּנָה אַל־חַנָּה אָח־רָדֶּךְ Eccl. 7, 18, et de cela non plus ne retire point ta main, ne le néglige pas non plus; אין Osée 4.

3° Conduire, guider: מרות תי הואית תי Is. 63. 14, l'esprit de Dieu le conduit. Hoph.: ילא העניה ביי Lament. 5. 5, il ne nous est donné aucun repos (v. d'autres exemples du Hiph. et du Hoph. à היים).

קימין מאיביקים Esth. 9. 16, et ils eurent du repos du côté de leurs ennemis; לְּטְקָּוֹ I Chr. 6. 41, a ton lieu de repos.— 2º Adj. Prompt, facile, accommodant: מיִן לְבְיִשְׁי Aboth, complaisant pour la jeunesse; מיִן לִבְיִים Aboth, prompt à se mettre en colère.

חֹחָה n. pr. Noha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2.

נוט האָרֶץ: (מוט Chanceler (v. מוט : הָטָּרֶץ Ps. 99. 1, la terre chancelle.

נוֹי : ישׁר בּא Moth, la beauté. מְלֵלִי et בְּוֹלִי chald. f. Tas de fumier: בְּיַרְיִה קִּלָּלּי בִּיְרְיָבִּבּר Esdr. 6. 11, que sa maison devienne un tas de fumier, v. Dan. 2. 5.

נמי רְּיֶּדְהְ : Sommeiller, s'assoupir : מָמי רְיָּדְהְ Nah. 3. 18, tes pasteurs sommeillent; בְּיִשְׁ אֲשָׁ Ps. 76. 6, ils s'endorment, exact. ils dorment leur sommeil.

נְּלְרָיִם (Assoupissement : וּקְרָיִם מּקְר מְלְבְּיםׁ מִּקְרִים מִקְּתְּים מִקְּתִּים מִקְּתְּים מִקְּתִּים מִקְּת ment, la paresse, fait vétir (le paresseux) de haillons.

ין ou אין אין יין אין ou P? Kal inusité. Niph. Fleurir. Ex. unique: ימון יין יין פיטי יין Ps. 72. 17, son nom fleurira, ou se perpétuera, autant que dure le soleil.

וֹזְלְ n. pr. Nun, pere de Josué, Exod. 33. 11; טון I Chr. 7. 27.

DIJ Fuir, s'enfuir, se réfugier, courir: ינֵסְמֵּם גֵּיא־דָּוְרֵי Zach. 14. 5, vous fuirez à la vallée entre les montagnes; selon d'autres, רַנְסְחַם (de בַּחֶבֶּ): la vallée entre les montagnes sera bouchée, fermée; ולא נס לוחו Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait point diminue; רָנָסוּ הַאַלֶּלִים Cant. 2. 17, et jusqu'à ce que les ombres (du jour) se dissipent; avec לְּמָנֵי et יְנָפָני : מָפָנֵי : מָפָנֵי Jos. 8. 5, nous fuirons devant eux ; בְיָרֶר מְּנֶר לֹּי מְפְנֵיר חָרֶב Is. 31. 8, il fuira devant l'épée; נָס תְרֵנְלֵיד Jug. 4. 17, (Sisara) s'enfuit à pied ; יַנָס שָׁמַה רֹצָהַ Nomb. 35. 11, le meurtrier s'y réfugiera ; לַניס אַל־יִניר מְקַלָּט Nomb. 35. 32, (vous ne prendrez point de rançon) de celui qui doit se réfugier, ou (p. לָנָם) : de celui qui s'est réfugié dans une ville de refuge; וּמָצְרֵיִם נַסִּים לָקרַאַיוֹ Exod. 14. 27, et les Egyptiens s'enfuyaient du côté de la mer; לכסום במום ls. 30. 16, nous nous enfuirons, ou nous courrons, montés sur des chevaux.

Pil. בים Mettre en fuite: רְּדָּיִ דְּיִלְּפְתָּח Is. 59. 49, le souffle de l'Éternel mettra (l'ennemi) en fuite; selon d'autres, de בים: fera des prodiges, fera lever l'étendard contre l'ennemi.

Hiph. 1° Faire fuir, mettre en fuite: רְבָּרִח Deut. 32. 30, et deux en feront-ils fuir dix mille?—2° Mettre en sûreté, sauver: חֵנִים אָר־עָבְרִיוּ Exod. 9. 20, il mettait en sûreté ses esclaves; Jug. 6. 11, pour sauver (son blé, ou pour se sauver avec son blé) des Madianites.

Hithp. (v. à II bog).

נְיָנֵע לְבְבוֹ וּלְבֵב עֵבוֹ מְנִיצְ עֲבִי־נִער : Is. 7. 2, son cœur et le cœur de son peuple s'agitèrent, tremblèrent de crainte, comme les arbres des forêts tremblent (lorsque le vent les agite); au-dessus des autres arbres, c.-à-d. pour dominer sur eux;

I Sam. 1. 13, ses lèvres seulement remuaient; מַצָּ מְעָרָ מַנְּעָרָ וּלָ זְּעָרָ אַנְּעָרָ וּלָ Is. 24. 20, la terre chancelle comme un homme ivre; יָבָי מַצְּלְרָיָה Prov. 5. 6, ses sentiers sont mobiles, vont en s'éloignant de la bonne voie; בּיִב מְצָּלְרָיָה Exod. 20. 18, le peuple le vit, et il trembla, ou il recula saisi d'épouvante.

2° Errer, aller, courir ça et là: מַבְּלֵּב Jér. 14.10, ils aiment à erren; Jér. 14.10, ils aiment à erren; Amos 4. 8, deux, trois villes, sont allées dans une autre ville; קַבָּל בַּאָרָשׁ נְּעִי אַלְּשׁ עָּרִים אָלִּבְּעִר אַוּאָד Job 28. 4, (les mineurs) sont plus malheureux que les autres hommes qui errent (sun la terre), v. à בְּלֵב part.: בּאַרָּר , v. à 14, errant, fugitif et vagabond.

Hiph. 1º Agiter, secouer, remuer, rendre chancelant, faire trembler: יַנְרַעֵּ ידי Soph. 2.15, il agitera la main en signe d'étonnement et de raillerie ; אַרַרַיךּ ראָשׁי ותייבית II Rois 19. 21, elle a secoué la tête derrière toi ; יָאַרָיכָם בָּמוֹ ראֹשִׁי Job 16. 4, et je secouerais la tête à votre 'sujet; איש אַל־רָנַע עַאָמתור II Rois 23. 18, que personne ne remue (ne touche à) ses ossements; וַהַּנִרְעַנִי עַל־תָּרָעַר Dan. 10. 10, et (elle me fit chanceler sur mes genoux) elle me remit sur mes genoux qui chancelaient; חַנֵּע וְעָנָה Is. 37. 13, il les a fait trembler, il les a détruits; selon d'autres, n. pr. de villes: Hena et Ivvah.

2° Errer, rendre errant, disperser: אָבְּלֵּכִילּן Ps. 59.16, ils errent pour chercher leur nourriture; הַּיְנִיעוּן לָאֲלֹּבְּעָּרָ II Sam. 15. 20, et aujourd'hui je te ferais errer avec nous; Nomb. 32.13, il les fit errer dans le désert; בְּיִרְלָּהְ Ps. 59.12, disperse-les par ta puissance; Amos 9.9, je les disperserai dans toutes les nations, ou je ferai qu'ils seront agités, etc.

n. pr. 1° m. Esdr. 8. 33. — 2° La prophétesse Noadiah, Néh. 6. 44.

אמונדי ca et la. Kal Asperger, répandre en agitant les doigts : יַּמְּמָּרְ מִי מְּמָרֶי מִי Prov. 7. 17, j'ai répandu sur mon lit de la myrrhe; selon d'autres: je l'ai parfumé de myrrhe.

Pilel Agiter: কা মুদ্রা Is. 10. 32, il agite sa main (en signe de menace).

Hiph. קיים Agiter, mouvoir, élever en agitant, en tournant de différents. כסובה: II Rois 5.41, וְדֵנִיף יְדוֹ אֱל־דַשְּׁלְוֹם qu'il agiterait sa main sur l'endroit (malade), qu'il toucherait ma lèpre pour m'en guérir; לַחַנָּמָּח גֹוֹיָם בְּנַמָּח שָׁיִא Is. 30. 28, pour agiter les nations comme dans un van inutile, qui rejette tout; selon d'autres : dans le van du malheur, des calamités; דַּנִּישׁה יָד Is. 13. 2, étendez-leur la main; avec בָּל: אם־הַוֹנִים יָדִי Job 31. 21, si j'ai leve la main contre l'orphelin; אם-ייתודבל הוצושור בל-מניםו פרונים שבם את-וה Is. 10. 15, la scie se soulève-telle contre celui qui la meut, comme si la verge faisait mouvoir ceux qui l'élèvent ? פָר תַוּרְבָּךָה תַנַּמְּפָה עֶלֶיתָה Exod. 20. 25, car si tu as passé dessus ton ciseau; וְחַרְמֵשׁ לֹא חָנִים Deut. 23. 26, mais tu n'élèveras pas la faucille contre le blé, tu n'en couperas pas avec la faucille. Fréq. des sacrifices qu'on agitait, tournait, vers différents côtés avant de les ילָחָנִים אֹתוֹ הִשנּפָת לִפְנֵי תַי :offrir sur l'autel Lévit. 7. 30, pour l'agiter de tous les côtés devant l'Eternel, littér. pour lui faire faire un tournoiement; et en géneral offrir a Dieu : יְכַל־יִאִישׁ אֲשֵׁר חֲנִים ביים הווב ליד Exod. 35. 22, et tout homme qui offrit à Dieu une offrande לַבוֹנילָן אַבּדַוּלְיָיִם הִּמִּיפֶּה לְּפְנֵי בֵּי d'or; Nomb. 8. 11, Aaron offrira les lévites comme un présent devant l'Eternel; ou : les offrira en les conduisant, en les faisant tourner, vers les différents côtés. - 2º Asperger, faire ruisseler: ושם נדבות שניום אלדוים Ps. 68. 10, גע fais ruisseler, & Dieu! une pluie abondante.

29. 27, (la partie du sacrifice) qui a été agitée (portée vers différents côtés).

ស្ស m. Situation, contrée : ក្នុង កង្គង Ps. 48. 3, (Sion est) dans une belle contrée; selon d'autres: une belle élévation, colline.

נוץ Kal inusité. Hiph. בוץ Fleurir, pousser : הַיִּמֵי הַיְרָמּוֹנְים Cant. 6. 41, 7. 13, si les grenades avaient poussé; רַנַאַץ הַשְּׁפַר Eccl. 12. 5, selon quelquesuns pour יְיַנִיץ, quand l'amandier fleurira (v. מַבּרו et מַבָּרן).

וייָה f. (rac, אָנוּ Plume, penne: תקשת השוקא Ez. 17. 3, (un aigle) plein de plumes (v. ræ).

נוק Ex. unique. Hiph. Faire téter : נְּחִפְּקְיִאָּ Exod. 2.9, et elle le nourrit; ou Kal, de la racine ירק, ou Hiph., de וַתַּנְקַרִּיּ pour יָנַק.

נור chald. f. Feu : מירָא יַקִידְתָּא Dan.

3. 6, d'un seu ardent.

נוש Etre faible, être malade : הַרָּפָּר ישברה לפר ואסישהו Ps. 69. 21, la honte a brisé mon cœur et je suis malade; ou de la rac. אַנָשׁ pour אַנָשׁ pour וַאַאַנוֹשָׁם.

רָנָיו (fut. יִנָּית, apoc. יַנִּיו et יַנַין) Rejaillir: נַאָשָׁר יָדָּח מְדַּמַה פַל־דַּוּבָּנֵר Lévit. 6. 20, et s'il rejaillit de ton sang sur le vêtement. Avec אַל־ דַוּקּרַר: אַל הַנְּכָּה אָל הַנָּכָּה Il Roisַ 9.33, il rejaillit de son sang sur le

Hiph. (ran, fut. apoc. ran). Faire rejaillir, asperger : דוָת צַלַירָתם מֵי דַוּשָּאַת Nomb. 8. 7, asperge-les de l'eau de Lev. 8. וַיַּז בְּשָׁמוּוּ פַל־דַּוּשְׁוֹבָדָן Lev. 8. 11, il en sit l'aspersion sur l'autel; avec יְרִוּנָת אָל־תַבּיִת: Lévit. 14. 51, il en aspergera la maison ; — וְדִוּצָה פָּן־די פָן לְּמְכֵּי בֵי Lévit. 14. 16, il fera une asporsion de l'huile — devant l'Eternel. Part.: מַי־תַּוּהַת Nomb. 19. 21, et celui qui aura fait l'aspersion de l'eau de purification. — 2º Disperser: בַּרָ בָּוָה ביים רַבִּים Is. 52. 15, ainsi il dispersera de grandes nations, ou il répandra leur sang; selon d'antres : il fera parler de lui par de nombreuses nations (v. ਜੂਤੂ), * אוף adj. Indigne : אוף Abath, Abath,

Hoph. Etre agité : אַנָּיר וּדּעָע Exod. il est appelé un homme indigne, méprisable.

> ניור יַעַלָּכ נוִיד: Mets. (זאר rac, לוֹיף Gen. 25. 29, Jacob fit cuire un mets; וּנְיִדְ עַרְשִׁים, 25., 34, un plat de lentilles.

> ייר (rac. נוַר). Nazaréen, qui s'est voué à Dieu et qui s'impose certaines abstinences : יואת חובת דונויר Nomb. 6. 43, voici la loi qui regarde le nazaréen ; אַלְרָרִים יְרְוּיֵת Jug. 13. 5, il sera nazareen, consacré à Dieu. Métaph., des vignes de la septième année : יִּלִנְבֵר נְזִירָךָהַ: Lévit. 25. 5, les raisins de ta vigne non taillée (dont on s'éloigne, qui est consacrée); לְיִיר אֶנְיִיר Gen. 49. 26, qui a été séparé de ses frères, ou : celui d'entre les frères qui est couronné.

> נַלַל . v. בַּיַל Couler, faire couler, se repandre, fondre : יַּנַל־מַיִם אסקלקי Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux; וְטָתְקִים רְיָלִּרְצָרֶק Is. 45. 8, et que les nuages fassent descendre, fassent couler d'en haut, la bénédiction; רַיְלוּ בְּטָּבְירו Cant. 4. 16, que ses parfums se répandent; דָּוִרִים נָוְלֹּהְ מִּשְׁנֵר נֵיר Jug. 5. 5, les montagnes se sont écoulées, fondues, devant l'Eternel. Part. מוולים, poél. נלוולינום Ps. 78. 44, et leurs eaux.

> שַרָש מָשִּוּר דְוִנְיל לֵמוֹ: Hiph. Faire couler: מֵיִשׁ מְשִּוּר דְוַנְיל לֵמוֹ Is. 48. 21, il a fait couler pour eux l'eau du rocher.

תָנָמִים . (avec suff. נְזָמִי , plur. נָזָם, const. נומָד). Boucle d'oreille et anneau que l'on portait au nez : דַּוּנָיִבִּים אֲשֶׁר באונידום Gen. 35. 4, les anneaux qui pendaient à leurs oreilles; באַטִּם תַּנָיָם קל־אַק Gen. 24. 47, je lui donnai des anneaux pour parer son visage, exact. je lui mis l'anneau au nez.

Pl? chald. Etre lésé, souffrir un dommage : וּמַלֹּכָא לָא־לָחֵיֵא נָוֹק Dan. 6. 3, et que le roi n'ait point à soussrir de dommage.

Aph. Causer du dommage, porter préjudice : אָיָהָים מְּיִבְיִם מָּנְיִנְים Esdr. 4 13, enfin cela portera prejudice aux rojs (v. a phys.).

אָנוְל וּשָּׁלְהְי Dommage, tort: בְּנֵיְלְ וַשָּׁלְּהְי Esth. 7. 4, le dommage causé au roi.

Hiph. יִּחִיִר. 1° Séparer, éloigner, faire abstenir : הַּיִּרִי יִּשְׁרָּשׁלְּ Lév. 15. 31, vous séparerez, éloignerez, les enfants d'Israel de leur impureté. — 2° Comme Niph. S'abstenir, se vouer, vouer, consacrer : מַיֵּרֵי Nomb. 6. 3, il s'abstiendra de vin et de liqueurs fortes; יִּחָיִר לַּיִּר אַרִּיבְּי וְחִיר לַּיִּר אַרִּיבְי וְזִרוֹ Nomb. 6. 2, pour se vouer à l'Éternel; nonsacrera à l'Éternel les jours de son abstinence.

ייים או אין דין די m. 1° Diadème, couronne : אַנָּי עליד אַר־רַאָּמַד Il Rois 11. 12, il mit sur sa tête le diadème ; נור מַשְּׁרֵשׁ Exod. 29. 6, la couronne sainte la lame d'or que portait le grand prêtre devant le front (v. אַבני־נוֵר ; (צָרץ Zach. 9. 16, (comme) les pierres d'une couronne. — 2º Abstinence, naziréat, consécration : כֹל ימֵר וּוְרוֹי Nomb. 6. 4, tout le temps de son abstinence, tant que durcra son nazireat; נור אַלחר על־ראשו vers. 7, (il porte) la consécration de son Dieu sur sa téte (la marque de sa consécration); שׁצֵר רֹאשׁ נְוְרוֹ vers. 18, sa che-עור שַּׁפֶּן פִשְּׁדָתוּ אֵלֹחָיר ; velure consacrée Lév. 21. 12, la couronne ou la consécration de l'huile d'onction de son Dieu. — 3º Chevelure consacrée (du nazaréen): אַתר הִתְּנָלְחוֹ אֵת־נְזְרוֹ Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de nazaréen; et en général chevelure longue : יְּנִינְהָ Jér. 7. 29, coupe tes cheveux.

5. 29; ning Is. 54. 9, les eaux du temps de Noé, c.-à-d. le déluge.

יחבי n. pr. m. Nomb. 13. 14.

לְהָר Conduire, mener, guider (Kal prét. et impér. seuls usités): לַבְּ מְחַרוּ בַּאַרְיָם Exod. 32. 34, va, conduis ce peuple; בְּלְּהִים אֱלִּיִרִם בָּלִּירִם Exod. 13. 17, Dieu ne les conduisit pas; יְּבְיִרִים בָּאַרִיר Ps. 27. 11, conduis-moi dans le chemin de la droiture.

קוֹרוֹ, n. pr. Nahor, frère d'Abraham, Gen. 11. 26.

נְחוּשׁ adj. Ce qui est d'airain : אָבּדּי נָתוּשׁ Job 6. 12, ma chair est-elle, d'airain?

קרקי לחושה f. Airain: אָפּרקר קרוּשָׁה Job 40, 18, des tuyaux d'airain; וָאָבֶן רָצשׁק Job 28. 2, la pierre étant fondue se change en airain.

אַרִילְהוּ f. Nom d'un instrument de musique ou d'une mélodie : אַל־דַּאָקּוּרלוּהוּ Ps. 5. 1, sur Nehiloth, ou sur les flûtes [?] (de la racine בְּיִלְהוֹים).

קירים m. duel. Narines: מְּחָרָיִם נְאַן Job 41. 12, une fumée sort de ses narines.

ויל 1º Posséder; avoir une possession, un partage; recevoir une possession, prendre une possession: כבוד ינְחָלֹני יִנְחָלֹני Prov. 3. 35, les sages posséderont la gloire; נַחַלָּמִי עַרְוֹחֶיךָ לְעוֹלָם Ps. 119. 111, j'ai pris à jamais tes témoignages, tes préceptes, comme un héritage ; יְנַחַלָּהָ אָד־דְּאָרֶץ Exod. 23.30, et que tu auras le pays (de Chanaan) en possession; בי לא נכוול אמם Nomb. 32. 19, nous ne demanderons point de part avec eux ; וְנַחֵל יַד צֵּת־יָהוּרֶה חַלְּכִוֹ Zach. 2. 16, l'Eternel possédera Juda comme son héritage; ומַדלָּמִני Exod. 34. 9, prends-nous pour ta possession. Avec בָּאַרַצָּם לֹא תִנְּחָל : בְּ Nomb. 18. 20 , tu ne posséderas rien dans leur pays; Ps. 82. 8, car tu פרראַפור תונול ובכלרוווויים as tous les peuples en partage. — 2º Hériter : לאַ־חַנְחַל בְּבֵית־אַבִים Jug. 11. 2, tu n'hériteras pas, tu ne seras pas héritier, en la maison de notre père. - 3º Donner en possession, partager un héritage ; אַטר־יִנְחֲלוּ לָכָם אַת־דָעָאֶרֶץ Nomb. 34. 17, qui partageront le pays entre vous, ou qui en prendront possession pour vous; נַיְבַלּנּ לִנְחֹל אָת־דָּוּאָרָץ Jos. 19. 49, lorsqu'ils eurent achevé de partager le pays.

Pi. comme Kal 3°. Partager, mettre en possession: אָשֶׁר־נְּחַל מִשְׁלָּ Jos. 13. 32, a qui Moïse avait partagé le pays.

Hiph. הַנְּחִיל Mettre, donner, en possesion; faire acquérir, laisser en héritage, accorder; avec le double acc.: יונת אישה שלווגן את-נוגם נוגע את-נואבא Jos. 1. 6. car c'est toi qui mettras ce peuple en possession du pays; בְּדֶּנְתֶל עֵלְרוֹך נוֹיִם Deut. 32. 8, lorsque le Très-Haut divisa les possessions aux peuples ; לַּדְוֹנְדִירַל אַקבּר יֵשׁ Prov. 8. 21, pour accorder de la richesse a ceux qui m'aiment; אַטֶּר אָ יוּנְחַלְּמִי אָת־אַבוֹתֵיכָם Jer. 3. 18, (le pays) que j'ai donné en possession à vos pères; וְתִּנְחַלְּחֵם 'לְבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם I Chr. 28. 8, vous le laisserez en héritage à יביום תנוילו איד: vos enfants après vous; יביום תנוילו לו . 16, lors בְּטֵּד אָה אֲשֶׁר־יִחְיָה לוּ Deut. 21. 16, lors qu'il partagera son bien à ses fils.

Hoph.: פֿרָ דְּרָדְּלָּתִר לָּר יְרְדֵיִר־שְׁיִא Job 7. 3, ainsi j'ai reçu en partage des mois de déception.

תוקלים m. (תְּלֵים Ps. 124. 4, duel בְּחַלָּים, plur. מְחָלִים, const. יְחָלִים 1° Torrent, fleuve: מְחָלִים Job 6. 15, comme un torrent; בְּלַבִים הְלָבִים הְלָבִים בּלִּבְיתָם Eccl. 1. 7, tous les fleuves (se jettent) vont a la mer; מַלְּבִים מִּלְיִם Nomb. 34. 5, (m local, jusqu'au) torrent de l'Égypte, sur les confins de l'Égypte et de la Palestine. — 2° Plaine traversée par un torrent, vallée: מַרְבִּיִרְיִבְּיִחְבָּיִר צְּבְיִרִי־בְּיִרְם מַרְבָּיִר מִּבְּיִר בְּיִרְיַבְּיִר מַרְבִיר בְּיִרְיַבְּיִר מַרְבִיר בְּיִרְיַבְּיִר מַרְבִיר בְּיִרְבִי בְּיִרְיִבְּיִרְם בְּעַבְיִר בְּיִרְם בְּיִרְם בּיִרְבִּי בְּיִבְיִר בְּיִרְם בּיִרְם בּיִר מַר בַּיִר מַר בַּיִר מַר בַּיִר בַּיִר בְּיִר בְיִים Deut. 2. 36, et la ville située dans la vallée.

(י.) נַחַלָּה (v. בַּחַלָּה).

לַחְלָּהְ f. Possession, propriété, partage, héritage, sort : הַּחָיֵלֵּהְ אַבְּּיִלְּהְּיִלְּהְּ אַרְּחָלֵּהְ אַנְּיִלְּהְּ אַרְּחָלֵּהְ אַבְּּיִלְּהְּ בְּּיִלְּהְ וּ אַרָּיִם בְּיִלְּהְ בְּּיִלְּהְ וּ Is. 17. 11, au jour de la possession de la récolte; selon d'autres : au jour de douleur (de la rac. הַיְּבְיִהְ וְיִבְּיִהְ הַשְּׁרִים Deut. 18. 2, l'Eternel est son héritage. De même des Israélites : הְּיִבְּיִהְ בְּיִבְּיִהְ 9. 26, ton peuple et ton héritage; בּיִבְּיִהְ בַּיִּבְיִהְ אַבְּיִר בְּיִבְּיִהְ בַּיִּבְיִהְ אַבְּיִר בְּיִבְּיִהְ אַבְּיִר בְּיִבְּיִה אַבּיר בְּיִבְיִבְּ אַבְּיִר בְּיִבְיִה אַבּיר בּיִבְיִבְּ Ps. 127. 3, les enfants sont un don de l'Eternel; בּיִבְּיִה אַבּיר בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי Prov. 19. 14, la maison et la richesse sont un héritage (qu'on reçoit) de ses pères.

תוליאל n. pr. d'une station dans le desert, Nomb. 21. 19.

תולמי n. patron. Jér. 29. 24.

וְחֲלֶת f. (v. הַּיְבֶּה). Héritage : מַיְלָת יָרָת נְּלֶר Ps. 16. 6, mon héritage est excellent, ou me platt.

ווים , Kal inusité, Niph. מוף, inf.

יינושל. 1° Se repentir, changer de sentiment, se laisser sléchir, avoir pitié, pardonner : בֵּר נְדַוֹמְהָר נְּר עֲיִשְׁרָחִם Gen. 6. 7, je me repens de les avoir créés; לאַרְרָד רָעָנֵוּם Jer. 15. 6, je suis las de pardonner ou de me repentir, de revenir sur ce que j'avais arrêté ; מַרַינַוּם Exod. 13.17, de peur que le peuple ne change d'avis, ne se repente; avec וְנְחַמְּחִי עַל־תַשוֹבָת : לer. 18. 10, Jer. 18. 10, je me repentirai du bien; רַיַּנַהַם רֵי אֶל־ ון הַרְעָּח II Sam. 24. 16, Dieu se repentit du mal; יָחָעָם נְחָם לְבִנְיָמִן Jug. 21. 15, le peuple eut pitié de (la tribu de) Benjamin; פריינהם ני מנאסהם Jug. 2. 18, car Dieu se laissait stéchir par leurs gémissements. — 2° Se consoler, être consolé; sans rég., avec אָל et אַדַרַדּי : ימשר דונחם נקטר Ps. 77. 3, mon ame refuse toute consolation, exact. d'être consolée ; נינהם ירויה Gen. 38. 12, lorsque Juda fut consolé; פַּי־נָחַם עַל־אַמְנוֹן מריבייז II Sam. 13. 39, parce qu'il s'était console de la mort d'Amnon; pur לבור אמר Gen. 24. 67, Isaac fut consolé de la perte de sa mère, c.-à-d. sa douleur fut tempérée par Rebecca. - 3° Se satisfaire en se vengeant: ואַנוום מערד Is. 1. 24, je me vengerai de mes ennemis.

Pou. Étre consolé : רְּהָבְּיה Is. 54. 11, qui n'est point consolée : בְּיִבְּיה בְּיִה Is, 66. 43, et vous serez consolés dans Jérusalem.

Hithp. Meme signif. que Niph. 1. Se repentir, avoir pitié : אַנְרָאָבֶּים וְיִחְנָהָשׁהּ Nomb. 23. 19, (il n'est point) un mortel pour se repentir;

DD2 n. pr. m. I Chr. 4. 19.

סאבי שנייני: Osée 13. 14, le repentir sera caché devant mes yeux.

איז נְחָמָרוּ בְּלְנְיִי : Consolation . לְּחָיְה Ps. 419. 50, ceci est ma consolation dans ma misère.

ירְתְּיֵהְ (que Dieu console) n. pr. 1° Néhémie, fils de Hachalia, gouverneur de la Judée, auteur du livre de ce nom, Néh. 1. 1. — 2° Néh. 3. 16. — 3° 7. 7.

ים בַּחֲטָנִי n, pr. m, Neh. 7. 7.

רְּאָרֶטְיְ chald. Glorification, sancti- fication, Rituel.

ייי (ע. אָרַיִּבְּי (אַרָּיִי (ע. אָרַיִּבְּי (אַרְיִּבְי (אַרְיִּבְּי (אַרְיִּבְי (עִרְיִבְיִּבְּיִּבְּרְ כְּיִּבּיְן (ע. אָרַיִּבְי (אַרְיִבְי (עִרְיִבְיִּבְּיִּבְּרְ כְּיִבּיִץ I Sam. 21. 9, carl'ordre du roi était pressant, urgent.

יתר בקרו: Job 39. 20, son hennissement vigoureux (v. à יודר).

קַרָּה f. Même sign.: בַּחַרָה Jér. 8. 16, le hennissement de ses chevaux.

יַחְבֵי et נְחֲבֵי n. pr. m, II Sam. 23, 37, I Chr. 11 37,

পান Kal inusité (v. খানু); selon quelques-uns, de খানু, observer les serpents.

Pi. User d'augures, prédire l'avenir par la divination, augurer, présumer : ধার আল্লা Lév. 19. 26, yous n'userez point d'augures; স্বায় কায় খানু উল্লেখ্য বিদ্যুগ্য কায় বিদ্যুগ্য বিদ্য বিদ্যুগ্য বিদ্য বিদ্যুগ্য বিদ্য বিদ্যুগ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্য বিদ্যুদ্ধ বিদ্যুদ্ধ বিদ্যুদ্ধ বিদ্য বিদ্যুদ্ধ বিদ্যুদ্ধ বিদ্যুদ্ধ বিদ্যুদ্

ינושים נוברבור ביי בוללה ; Pour deviner 'Gen. 30. 27, j'ai auguré, ou : je sais par experience, que Dieu m'a beni a tause de toi; יַרַוּאַנְשִׁים יְנַחַשׁוּ I Rois 20. 83, les hommes en tirérent un bon presage.

が か. Sortilége, divination, augure : בישלב בישלב Nomb. 23. 23, car il n'y a point de sortilége dans, ou כפראה נחשים ; Nomb. 24. 1, au-devant des augures.

אָרָלְשׁ n. Serpent : אָרָשׁן Nomb. ערה ברה (21. 9, un serpent d'airain , מש ברה Job 26. 13, serpent fuyant, alerte; selon quelques-uns, nom d'une constellation (le dragon?).

תוש 'n. pr. 1° D'une ville, I Chr. 4. 12. — 2º Nahas, roi des Ammonites, I Sam. 11. 1.

נְיַרָשׁ chald. m. Airain, cuivre : אָחַשׁ ביי מושי Dan. 2. 32, et les cuisses étaient d'airain.

נחשון (conjurateur) n. pr. Nahson, fils d'Aminadab, Nomb. 1. 7.

וֹשָׁרוֹן des deux genres (avec suff. קהשְהַיּה). 1° Cuivre, airain, d'airain: אברול Gen. 4. 22, le cuivre et le fer; ngrup og I Chr. 18. 8, la mer, le bassin d'airain. — 2° Chaines : חכביד בחשתי Lament. 3. 7, il a appesanti mes chaines; plus freq. duel: יְרַגְּלֶּיךְהְ לֹאַר וו לְמָדְשָׁתְּיָם דְּאָשׁוּ II Sam. 3. 34, tes pieds n'ont pas eté mis dans des chaînes. -3° Le has, le dessous : הַחֲשָׁרָת בְּיַרָת Ez. 24. 11, que le bas (du vase) se brûle. Métaph. Parties honteuses : יַבֶּן רְשַׁמַןה קקשות Ez. 16. 36, puisque ta honte est découverte; selon d'autres, argent (de cuivre) : puisque ton argent a été dis-

אַהְשְׁרָא n. pr. Nehustha, mère du roi Jehoyachin, II Rols 24. 8.

וֹחְשְׁתְּוֹ m. Serpent d'airain. Nom donné au serpent d'airain que Moise -avait fait faire, embleme 'qu'on adorait plus tard, et qui a 'été brisé par le roi Ezechias, II Rois 18. 4.

penetrer, faire impression : מַּיִּרָים עַלֵּים Jér. 21.13, qui descendra contre nous רַהִּוֹנְתָּהֹ עַלֵּר יַדָך ; (pour nous combattre) Ps. 38. 3, ta main est descendue, s'est appesantie, sur moi; הַנֵּרָן בְּכֵּבְין Prov. 17.10, une réprimande fait (plus) d'impression sur l'homme intelligent; וּבְרֵגַע שָׁאוֹל רַחַהוּי Job 21. 13, en un instant ils descendent dans le scheol (בחמי pour ידידי se trouvant à la fin du verset).

Niph.: יחשרה מיוחר בר Ps. 38. 3, tes slèches ont pénétré en moi, m'ont percé.

Pi. Faire descendre, abaisser : יְנְתַּיָתַה ירועהי Ps. 18. 35, mes bras abaissent l'arc d'airain, c.-à-d. le tendent; ou: l'arc est tendu (Niph.) par mes bras; selon d'autres, de ruy: l'arc d'airain sera brisé par mes bras; הקרו וראקדו Ps. 65. 11, abaisses-en les sillons, c.-à-d. égalise-les, ou fais descendre la pluie dans ses sillons.

Hiph. בינוחה Renverser, abattre : דינוחה קריקיק Joel 4. 11, que l'Eternel renverse, abatte, tes héros; ou : Dieu, fais descendre tes anges.

רְחַיִּי chald. Descendre. Part. : רְחַיּ ניין ניין Dan. 4. 10, descendant du ciel.

Aph. (fut. חַרַי, imp. חַאַה, part. החותה). Faire descendre, apporter (en bas), mettre : אַנער דעמי בּרֵעיכלָא Esdr. 5. '15, 'descends-les dans le temple'; בּתַתְּרִן מְּמָה Esdr. 6. 1, où (les trésors) ימחת מברה אלתא ; Esd.'6. b, et qu'on les mette dans le temple de Dieu.

Hoph. rrpn Etre renversé, être précipité : בְּקָרֵה מָּלְכֵּיְתֵא מָלְכוּהַה Dan. 5. 20, il fut précipité du trône de son royaume.

DD1 m. 1º Action de descendre, de poser; ce qui est posé, ce qui est placé: ובתה זרועו בראה Is. 30. 30, il fera voir comment son bras s'appesantit, les ינבות שלחנה ; coups que son bras frappera Job 36. 16, ce qui est place sur ta ta-ארון (fut. רובוד 'et 'הידו') Descendre, ble, les mets. - 2º Repos, tranquillité: וביות תושערן Is. 30. 15, vous serez sauvés par la paix et par le repos; בת בח בלא בת Eccl. 4. 6, un peu dans le creux de la main avec du repos ; * מְנֵיות Rituel, avec un esprit calme, ou avec onction.

m. pl. adj. Descendant, qui descendent, qui campent: פַּיִר־טָּיַם אַרָם ביותים II Rois 6. 9, car les Syriens descendent en cet endroit (avec dagesch au lieu de נְדֵירְתִים).

נַנֶּט־, וַנֵּט ,בָט , apoc. רָשָּׁה (fut. נְנָּט־, מַסָּה) 1º Trans. Etendre, allonger, tendre, pencher, incliner, tourner, amener: יוֵים משׁח אַח־יַדוֹ Exod. 14. 27, Moïse étendit la main. Etendre la main, le bras; menacer, être prêt à combattre: ירי אַל־אַל יִדוֹ Job 15. 25, parce qu'il a étendu sa main contre Dieu; בַּוּרוֹעֵ Exod. 6. 6, avec le bras étendu; בנטוד אחרודי בל-מצרים Exod. 7. 5, lorsque j'étendrai la main sur l'Égypte (pour la punir); en signe d'amitié : יברתר ידר Prov. 1. 24, j'ai tendu la main; קבול נכוויר Ps. 102. 12, comme l'ombre allongée, c.-à-d. vers le soir, l'ombre à son déclin (v. 109. 23); ובירה ברון Is. 3. 16, allongeant le cou. le cou tendu, la tête haute; נַבָּדוֹ קַלּ Is. 44. 13, il a tendu le cordeau (pour mesurer); מֹכָר שָׁמָיִם מָּוַרִיעָת Ps. 104. 2, il étend le ciel comme un tapis; মহু עליה רעת Ps. 21. 12, ils ont penché le mal contre toi, ils ont tâché à te faire du mal; שַלוש אַנִי נֹכֵּח עֲלֵיף I Chr. 21. 10, je te propose, présente, trois choses (je te donne à choisir entre trois maux); וַיֵּט שִׁכְטוֹ לְּסְבּל Gen. 49. 15, il a penché, baissé, l'épaule pour porter le fardeau ; פַקיר נְטִיּר Ps. 62. 4, comme un mur qui penche; נַפַּרתָר לָבָּר לֶצָשוֹרת קקיף Ps. 119. 112, j'ai porté mon cœur a executer tes ordonnances; דוני נוטרו ו אַלֵּרתָן פְּנָחָר שָׁלוּם Is. 66. 12, j'amènerai, je ferai couler vers elle, la paix comme un fleuve.

2º Intrans. S'étendre, se pencher, s'incliner, s'avancer, entrer, se tour-

ils, tournent leurs regards à s'étendre dans le pays, ou trans.: pour nous abaisser jusqu'à terre ; וְלֹאִרָעָהוּ לֹאָרֶץ סילם Job 15. 29, leur richesse ne s'étendra pas sur la terre; נָכָּיד רָגָלָי Ps. 73. 2 (cheth. נבריי), mes pieds ont penché, m'ont manqué; שרינטות Jug. 19. 8, jusqu'à ce que le jour décline. ו נקל לשל לנטוח עשר מעלוח Il Rois 20. 10, il est aise, c.-a-d. il est moins étonnant, que l'ombre s'avance de dix degrés (lignes) ; וּכָאֹרָהַ נָכָּח לָלוּן Jér. 14. 8, et comme un étranger qui entre (dans 'un gite) pour y passer la nuit; לא וְטֵּרוּ ימין ושמארל Nomb. 20. 17, nous ne nous detournerons ni à droite, ni à gauche; וַיֵּט אֵלֶיתָו Gen. 38. 16, il s'approcha d'elle; רַיַּט אַלָּר Ps. 40. 1, il s'inclina, s'abaissa, vers moi. Avec מָּצָם, פֶּלָם, se détourner, s'écarter : אָשָׁרָר ֹ מָזָר ספרה Job 31. 7, si mon pas s'est detourné du chemin ; מַר בַּב בוֹ בַּבָב מַיִּב מַיִּר I Rois 11.9, parce que son cœur s'était écarté de Dien; אולַר נְטָרָות מּפָנֵי Nomb. 22. 33, si elle ne s'était point détournée devant moi, c.-à-d. effrayée de ma présence : וַהֵּט לְמָנִי même vers., elle s'est détournée devant moi. --Avec אַחַרֶּד, suivre quelqu'un, être de son parti; s'adonner, se livrer, à quelque chose : לָנְבֹּח אָחֵרֵי רֶבִּים Exod. 23. 2, pour suivre l'avis, le jugement, du grand nombre; יוֹאָב נָטָדו אַדֵּוֹרִי אֲדֹנִיָּיו I Rois 2. 28, Joab avait suivi le parti d'Adonyah ; נישה אַחַרֵי תַּבְצָע I Sam. 8.3, ils (penchaient) se livraient au gain illicite; נְפֵח לָהְ I Sam. 14.7, tourne, va, où tu voudras.

Niph. Etre tendu, être etendu, s'al-וקר יונהת על־ירושׁלָם: Zach. 1. 16, le cordeau sera étendu sur Jérusalem; ענדולים נעדה Nomb. 24. 6, comme des יַנָּר־יִינָּטוּ צִּלְלֵּי־עַרֶב; torrents qui s'étendent ' Jér. 6. 4, quand les ombres s'allongent vers le soir.

Hiph. (הַנֶּם , רָע מָם, apoc. בַיָּם , וְעָבָּם, imper. apoc. pm). 1º Etendre, tendre, dresser, incliner, pencher, tourner, faire retourner, fléchir : יַנָי רַשָּׁרוֹ יָדוֹי Is. חפר : אַיניהָוֹם יְשִׁירוּוּ לִנְטוֹה מָאָרֶץ Ps. 17. 11, 31. 3, l'Eternel étend sa main ; וייריפוֹת

ישי בייה בייה Is. 54. 2, que l'on étende (au loin) les rideaux de tes demeures; לאַבְשָׁלוֹם דְּאַבְיָּר לאַבְעָּלוּם דְּאַנִייִלוּם II Sam. 16. 22, ils dressèrent à Absalon une tente; דָּנְיִריבָא קבה Gen. 24. 14, penche, baisse, je te prie, ta cruche; חַמ־שָּׁמֶיף וְחֵרֵי Ps. 144. 5, abaisse tes cieux et descends; און אליד אוכיל Osée 11. 4, je lui présentai de la nourriture (v. מַ מַּל־מָּלֶּדְיָּאָלָיַר ; אַלָּד מָל־בָּלֶּדְיַּאָלָיַר) יישיץ קשני Prov. 21. 1, il l'incline, le fait tourner, vers où il veut ; הַּצָּר לַּמָברּנֶת Prov. 2. 2, si tu tournes ton cœur vers l'intelligence; לְחַשֹּׁהָם הַיְּרֶבֶּךְ Nomb. 22. 23, pour la ramener dans le chemin; וַיֵּט אַת־לְבָב כֵּל־אִישׁ־יִחּאַרַת II Sanı. 19. 15, il fléchit, gagna, le cœur de tous ceux de Juda; /req. avec nik, prêter l'oreille, écouter : אַנָּר לְּכָּיָשׁל אַוֹּרָי Ps. 49. 5, je prête l'oreille à la parahole ; avec ਸਮੁਸ਼੍ਰਾ, faire pencher la justice, la corrompre, violer le droit : שַּׁשָּׁהַ השַּהַ־אֹל Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement; אַ בּשַּׁשִי אַרָּ Deut. 27. 19, qui viole la justice dans la cause de l'étranger; et sans וַאָּבִרוֹנִים בַּשַּׁעֵר : כְּשָׁמַט amr Amos 5. 12, ils font violence au droit du pauvre, au tribunal; sans rég.: ביים Exod. 23. 2, pour pencher la justice, violer un droit; וַיַּט־צַלֵּיט חָסָר Esdr. 9. 9, il nous a attiré la grâce, il nous a fait trouver grâce. Détourner, séduire : הלאריבם המראל Jér. 5. 25, vos iniquités ont détourné ces choses, ces biens ; אַריל אַר־לְבוֹי I Rois 11.3, les femmes détournèrent son cœur; man Prov. 7. 21, elle le gagne, le séduit; אומיל ਸ਼ਾਹਮ בו Is. 44. 20, son cœur trompé l'a égaré ; נַיַּנֶבֶרוּוּ יוֹאָב אֱל־חוֹהָ חַשָּׁעֵר II Sam. 3. 27, Joab le dirigea, le tira à - part, au milieu de la porte ; אַל־תַּשׁ מָּצַאָּן עבהה Ps. 27. 9, ne repousse pas ton serviteur dans ta colère ; בַּשֹּרָיָה מְבַּרָיָה Job 24. 4, ils repoussent les pauvres de la voie ; וְדֵרָהְ עַנֵיים רָשׁוּ Amos 2. 7, ils détournent, ou ils obstruent, la voie des humbles.

2º S'étendre, se détourner, s'écarter: יצל־תְּלֵיִים וְחַבְּלִּים יַשּׁׁי Amos 2. 8, ils s'étendent sur des vétements donnés en gage; יְלְאֹדְּאָם Job 23. 11,

j'ai observé sa voie et je ne m'en suis point détourné ; בְּלַבְּלְּתְלְּחָלָּ 125. b, ceux qui s'écartent dans leurs sentiers tortueux.

Rituel, exact. (en marchant) le cou tendu, la tête haute, c.-à-d. par la vanité et l'orgueil (v. אַנְיָה ex. Is. 3. 16).

קלר : m. Celui qui est chargé לְּכִילִּי בְּּפֶּן Soph. 1. 11, tous ceux qui sont chargés d'argent, les riches.

לְלְהְי הַ הַּיּלְתְּי f. Action de laver : בַּל נְמִילָת Rituel, (qui nous a ordonné) de laver nos mains.

hiế ਪ੍ਰੀ f. pl. (rac. ਸ਼੍ਰਾੜ੍ਹ). Pendants d'oreilles, Jug. 8. 26, Is. 3. 19.

קְּלִישׁוֹת f. pl. (rac. נְיָשׁיִם). Branches ou rejetons: אָאָד־תַּיְשִׁיּוֹת תַּטִיר Is. 18. 5, il en ôtera les branches ou les rejetons; ou les branches, ou les rejetons; selon d'autres: détruisez les crénaux de ses murs.

לְטֵל (fut. ימיל) Porter, enlever גּ וֹנוֹל (fut. ימיל) Porter, enlever נימיל Is. 40. 15, il enleve les tles comme un grain de poussière; avec מָלָר : עַלְּבָּל וֹנְבֶל עָלָרָה : עַלֹּב וֹנִב עָלָרָה : עַלֹּב וֹנִב עַלְּבָּר נִימֵל עָלָרָה : עַלֹּב וֹנִב עַלְרָה : עַלֹּב וֹנִב עַלְרָה : עַלַּב עָלָר ; je te propose, exact. je t'impose, une des trois choses; עַבֶּל עָלָר : Lam. 3. 28, car il lui a imposé (ce joug).

Pi.: נְרְנִשְׁלֵם נְרְנִשְׁאֵם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta.

לְעֵל chald. Elever, enlever: פָּרְנֵר לִשְּׁבֵּירָא Dan. 4. 31, j'élevai les yeux au ciel; פְּרָבֶּילִח מִן־אַרְטָא Dan. 7. 4, et qu'elle fut enlevée de la terre.

לְטְל m. Charge, poids : יְנַשָּל תַּחוּל Prov. 27. 3, et le poids du sable.

בּילְיבִילְי מָרֹי בְּילִיךְ Amos 9. 15. je les planterai, établirai, dans leur pays; רְיִשְּׁבְּיׁ בְּיִרְ בִּילִּיְןּן בְּילִיןּן בּאַר בְּיִלְיִיןּן בּאַר בְּילִיןּן בּאַר בְּילִיןּן בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּילִיןּן בּאַר בּילִיןּן בּאַר בּא

Niph. Étre planté: אַרָּ בָּל־יִשָּער Is. 40. 24, ils sont à peine plantés.

קנים תְּנְטִנִים m. pl. Plantes: בְּנֵים תִּנְטִנִים Ps. 144. 12, nos fils seront comme des plantes.

קלים (fut. קשֹר, Couler, dégoutter, distiller: מָלְרֵים וְשִׁתְּ שִׁתְּ Job 29. 22, mes paroles coulaient sur eux, leur étaient agréables, comme les gouttes de la pluie ou de la rosée; יְבָיִרִים בְּטִרָּים Cant. 5. 5, mes mains dégouttaient de myrrhe; שְּבָּיִרִים צְּטִרִים Joel 4. 18, le vin coulera des montagnes, exact. les montagnes dégoutteront de moût; יְשָׁהְ moutagnes dégoutteront de moût; יְבָיִים de l'étrangère distillent le miel.

Hiph.: אורים פסרט Amos 9. 13, les montagnes feront couler, distilleront, le moût. — Dire, prophétiser: ייָר אָל אַל הַמְּיִם מְּיִבְּים אַנְּיִם מִּיבְּים אַנְּים מִּיבְּים אַנְּים מִּיבְּים אַנְּים מִּיבְּים אַנְּים מִיבְּים (sux prophètes): Ne prophétisez pas, ou (sous-entendu ils disent): Ne prophétisez pas, ייִבּים מִּיבְים מִיבְים מִיבְים מַיבּים מַי

קרָ אָרָ (Goutte: יְּמֶבְי עַּיִם Job 36. 27, les gouttes d'eau. — 2° אָטָן Exod.

30. B4, espèce d'aromate ou de résine, du stacté (?).

ה היים און משלים n. pr. Vilte pres de Bethleem, en Juda, Esdr. 2.22; n. patron. ייִם בּיִּבְּיִם II Sam. 23. 28.

לשׁר chald. Garder, conserver: מְּלָתָּי Dan. 7. 28, et je conservais ces paroles dans mon cœur.

עשי (fut. שוֹשֵי) 1° Laisser, délaisser, abandonner : נַםָשׁ אָבִּיך אָת־יִּבְרֵי דָאַאוֹנוֹת I Sam. 10. 2, ton père a laissé (de côté) l'affaire des anesses, il n'y pense plus; יַנּשׁשׁ אַלוּהַ עַּשְׂרִיּשׁ Deut. 32. 15, il a abandonné Dieu, son créateur; מָל לֹאִרִיִשׁשׁ יה אַריעמוי I Sam. 12. 22, car l'Éternel n'abandonnera pas son peuple; יַלְמְנֵר יוְרוּבֶלֵע דָּוְרִיב נְטוֹשׁ Prov. 17. 14, avant que la querelle s'engage, abandonne-(la). Avec پرخ, laisser à la garde, consier aux soins de quelqu'un; וַעַּלִ־יִּמִי נָיָטִישָׁהָ מְעַים אָצר I Sam. 17. 28, aux soins de qui as-tu laissé le peu de brebis?-2º Laisser faire, permettre : יָלֹא נְטַשָּׁחַנְּי לְנַשֵּׁם לבנר ולבותר Gen. 31. 28, tu ne m'as pas permis d'embrasser mes fils et mes filles. — 3º Laisser la terre en friche (dans l'année sabbatique), abandonner les créances : הַוֹשָּׁבִינִּית הַשְּׁמְּטָנָת וּנְטַשְׁת Exod. 23. 11, mais, la septième année, tu ne la cultiveras pas et tu la laisseras se reposer; אַרַיַשְׁבַר הַשְּׁבִינִית וּבָשָׁאַ reposer; Néh. 10. 32, nous laisserons la terre en friche la septieme année, et nous ferons abandon de toute créance. --- 4º Jeter, rejeter, repousser : אָקטָשָׁתִיךָּ בומְרְבֶּרָהו Ez. 29. 5, je te jetterai dans le désert; ישיר ישיר Osée 12.

15, il rejettera sur lui le sang qu'il (Ephraim) a répandu; בְּבְישׁרָה בַּרָבְּיבָּ בַּרְיבָּ בַּרְיבָּ בַּרְיבָּ בַּרְיבָּ בַּרְיבָּ בַּרְיבָּ בַּרְיבָּ בַּרְבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָיבְ בַּרְיבָיבְ בַּרְיבָיבְ בַּרְיבָיבְ בַּרְיבָיבְ בַּיבְיבָ בַּרְיבָּיבְ בַּרְיבָּיבְ בַיבְיבָּיבְ בַּיבְיבָּיבְ בַּיבְיבָי בַּיבְיבָּיב בַּיבְיבָּיב בַיבְיבַי בַּיבְיבַי בַּיבְיבַי בַּיבְיבַי בַּיבְיבַי בַּיבְיבַי בַּיבְיבַי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבַי בַּיבְיבַי בַּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבְיבּי בּיבּיב בּיבּי בּיבּיב בּיבּיב בּיבּי בּיבּיב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּב בּבּיב בּבּב בּבּיב בּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּי

Niph. 1º Étre abandonné, relâché; être jeté, renversé: מְשִׁשׁהּ וְתְּלֶּיְהְיּ Is. 33. 23, tes cordages se relâcheront; אַשְּׁיִם בְּיִבְּיִם Amos 5. 2, elle est abandonnée dans sa terre, ou renversée à terre. — 2º S'étendre, se répandre; שְּׁיִם הְיִהְיִהְשִׁי Is. 16. 8, ses branches se sont étendues; יְּבְיִּהְיִהְ וַשְּׁיַבְּיִּ Jug. 15. 9, ils s'étendirent à Léchi.

Pou. Étre abandonné : אַרְמֹּדְ Is. 32. 14, le palais est abandonné.

ליד m. (v. קניף בעינים (v. קניף בעינים ביינים Ez. 27. 32, dans leurs gémissements ils feront sur toi un cantique lugubre (selon quelques autres: leurs enfants feront, etc.).

קיב מְּבֶּרְיִם: Fruit: קיב מְּבֶּרְיִם: (נְּבִי אַרָּה) Is. 57. 19, le fruit des lèvres, les paroles; יְּרָבְּיִ נְבְיָה אָבְלוֹי Mal. 1. 12, son fruit, sa nourriture, est méprisable; selon d'autres: et la parole, c.-à-d. ce qu'on dit de lui, est que sa nourriture est méprisable.

יבי n. pr. m. Néh. 10. 20.

קיר : m. (rac. יכיד). Mouvement (פּרָּדִיד) אין Job 16. 5, et le mouvement de mes lèvres; selon d'autres: la consolation (qui sort) de mes lèvres.

לינדי f. (rac. יבָר, v. יבָר). Objet d'horreur: בליבון לנידה דינהיו. Lament. 1. 8, c'est pourquoi elle est devenue un objet d'horreur, ou (de יבי): elle est devenue errante.

רוֹיִל (habitations) n. pr. d'un endroit près de Ramah, I Sam. 19. 18. בית (rac. יחים). Agrément, ce qui est agréable, ce qui plait; toujours avec יחים odeur agréable (des sacrifices): יחים ספים בית היחים Gen. 8. 21, l'Éternel en sentit l'odeur agréable, c.-à-d. reçut le sacrifice avec contentement; בית בית בית Lév. 26. 31, l'odeur agréable de vos sacrifices.

בְּיחוֹתְי chald. m. pl. Bonne odeur, parfum, encens: אַבְּר לְנַשָּבָּה Dan. 2. 46, il ordonna d'offrir (à Daniel) des victimes et des parfums; Esdr. 6. 40, des sacrifices d'une odeur agréable, ou de l'encens.

ולְיָהָדי ? . Enfant, descendant : זּלְנְהָדִּי הַלְנְהָדִי Gen. 21. 23, (ni) à mon fils, ni à mon petit-fils, à mes descendants; יַרְיָם יְדָהַי יַרְיָם יְדָהַי Ps. 74. 8, selon quelques-uns: leurs enfants tous ensemble (v. le même ex. à יַרְיָד, page 244).

יִּנְנֵהְ n. pr. Ninive, capitale de l'empire assyrien, Gen. 10. 11.

לְּטְּלְ m. Nissan, nom du premier mois des Hébreux, Néh. 2. 1, Esth. 3. 7; dans le Pentateuque il est appelé אָבִיב (v. אָבִיב).

אריבין m. (rac. פרץ יש ביעות). Etincelle: איביקי לריביץ Is. 1.31, celui qui l'aura fait, ou son ouvrage, sera comme une étincelle.

ניק (v. פיין).

בּרי : (נֵר m. Lumière ou lampe (v. נֵר : (נֵר m. בּרי : נַר אַהָּח נֵרָי : II Sam. 22. 29, car tu es ma lumière, ou ma lampe.

ליך Cultiver, rendre labourable, défricher: ירוי לְכָם נִירוּ Jér. 4. 3, labourez, cultivez, des champ snouveaux, c.-à-d. que vous défricherez.

 leur domination, puissance, est ruinée, depuis Hesbon, etc. (v. le même ex. à אַיָּיִי). — 2° Terre défrichée, nouvellement cultivée, Jér. 4.3 (v. à יִיִּייִטּרִים Prov. 13. 23, les champs cultivés, les sillons des pauvres.

לְיָרָ * Velin, papier, Aboth.

אָבֶּן Kal inusité. Niph. Étre chassé: יְבָאָר בְּוֹיְאָרָץ Job 30. 8, ils seront chassés, repoussés, de la terre (v. à יִּבָּאָר Niph.).

אבן adj. (f. רּתַּיבְיּף). Abattu: רּתַּי נְבָּאָת Prov. 15. 13, un esprit abattu.

וֹנְכָּאִים m. pl. (v. נְּבָּה). Les affligés , Is. 16. 7.

ou d'une épice; selon quelques-uns : la cire, Gen. 37. 25.

קָּכֶּד m. Petit-fils, postérité (v. à יָרָן): Job 18.19, il n'aura point de fils ni de postérité parmi son peuple.

לְּכְּח Kal inusité. Niph. Étre battu, être frappé: רְנָבָּא ווֹ Sam. 11. 15, qu'il soit frappé et qu'il périsse (v. נָבָא).

Pou. Etre frappé, broyé: הַשְּשְׁהַיְתְּ הַיְבָּי הִישְׁיִבְּיוּ בְּעִבְּי הַיִּבְּי בְּיִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי furent frappés, gâtés (par la grêle); אָנָג בָּעָב 9.32, (le froment et l'épautre) ne furent pas gâtés.

Hiph. (הַבָּה, impér. בַּבָּת et הָדַ, fut. יפה, רבה et ייבה). 1° Battre, frapper, donner un coup : וַיַּכּוּ־כַּף II Rois 11. 12, ils frappèrent des mains (de joie); וַחַהְ פַּם אֵל־פָּם Ez. 21.19, frappe tes mains l'une contre l'autre; לַּמָּרוֹ תַּקָּרוֹ רַעָה Exod. 2. 13, pourquoi frappes-tu ton prochain? — Frapper d'une plaie, d'une maladie : אַכִּיש בַוּיֶבֶר Nomb. 14. 12, je le frapperai de peste; יַּמְכָּח מַי ביין Deut. 28. 28, l'Eternel te frappera de folie ; אַרוביר הַעּבורו־בַיר אָרו־בורָאוֹר Exod. 7. 25, après que Dieu eut frappé le Nil, après qu'il eut changé ses eaux en sang; יבה לב־הור אוו I Sam. 24. 6, le cœur battit à David, c.-à-d. il fut agité, il se repentit; יְחַבֶּרשׁ לְשָׁבְעָרוּ נְחַלָּים

Is. 11. 15, il le frappera (le Nil), c.-à-d. le divisera en sept torrents.

3° Frapper avec une arme, heurter, atteindre, blesser, incommoder, transpercer : וַיַּהָ אֲח־דַוּשָּלִשְׁתִּר אֱל־כִּיבְּהוֹ I Sam. 17. 49, il frappa (avec la pierre) le Philistin au front; ייַן: אַר־דָוּדַוּנְיה בָּקִיר I Sam. 19. 10, il perça le mur avec la lance, exact. il jeta la lance contre le mur; ייַה אַיד־דַעאַיַל Dan. 8. 7, il heurta le bélier avec ses cornes; נַיַּמָּרו אָר־טָּלָךְ רשראל I Rois 22. 34, il atteignit, blessa, le roi d'Israel (avec une flèche); 🛨 וַרַתְּבְשֵׁע Osée 6, 1, il blesse et il pansera nos plaies ; פַּרְדַאַנְפִים אַשֶּׁר יַבְּרוּא אַרְמִּים II Rois 8. 29, (pour se guérir) des blessures que les Syriens lui avaient faites; וְכִי־יָפֶּח אִישׁ צֵּח־עֵין עֲבָהוֹ Exod. 21. 26, si un homme blesse l'œil de son esclave; רוֹפָם חַשָּׁמָשׁ לֹאִריַכָּנְהוּ Ps. 121. 6, le jour, le soleil, ne t'incommodera pas; וַמָּהָ חַשֵּׁמֵשׁ עַל־ראשׁ יוֹנָת Jon. 4. 8, les rayons du soleil donnèrent sur la ו אַכַּח בְדַיָר וּבַקִּיר ; Sam. 18. 11, je transpercerai David et la muraille ; וַמַּךְ אָר־דַּוּפְרָקרוֹן Jon. 4. 7, il (le ver) perça, piqua, le ricin ; וַיַּךְ אֵרד־תַּעִּבְּרָר Exod. 2. 12, il tua l'Egyptien; הופיהו שרדקל־וְכוּרָה Deut. 20. 13, tu tueras tous les mâles dans la ville ; צַל־בַּן הַעָּם אַרָיֵה Jér. 5. 6, c'est pourquoi le lion les dé-לא נקונו נקלט: רובה נקלט : chirera; souvent Gen. 37. 21, ne le tuons pas. — Avec : ו הַבָּרו נָשׁאוּל בָּאַלְקוּי I Sam. 18.7, Saul en a tué des milliers; בַּעָּבּה הַעָּבָּה הַעָּבָּה הַעָּבָּה II Sam. 24. 17, l'ange qui frappait le peuple ; וַיַּהָ בָּאַנְשֵׁי בֶּירוֹ־שָׁבָשׁ I Sam. 6. 19, il tua les habitants de Beth Semes;

melaph.: לכו ונברו בלשון Jer. 18. 18, venez, frappons-le avec (les traits) de notre langue, déposons contre lui un قرم-دَمُور تَسْفِيْكُ بَا نَسْفِ يَسْفِيكُ ; laux témoignage Exod. 9. 25, la grêle frappa, gâta, toute l'herbe des champs; דופרים אַרד-פַליי איבר לווי Ps. 3. 8, tu as frappé tous mes ennemis sur la joue (tu les as humiliés); וָהַבֵּיהִי פַשְׁהַהְּ מִיֵּר שְׁמֹאֹלֶהְ Ez. 39. 3, j'abattrai l'arc de ta main gauche; רָּיִּתְּהָי בים תילה Zach. 9. 4, il fera tomber ses richesses dans la mer, ou : il renversera son pouvoir qu'elle tire de la mer; avec שֵׁרַשִּׁים, pousser des racines : וְדֵהְ ישרשיי Osée 14. 6, il poussera des racines.

Hoph. (הַּנְּבוּר, une fois הַּנְּבוּר). Etre battu, être frappé : ניפו שטור בני ישראל Exod. 5. 14, les commissaires des travaux des enfants d'Israel furent battus. --- Etre ruiné, tué : על־מַח הָפוּי עוֹר Is. 1. 5, pourquoi voulez-vous être frappés de nouveau? מְתַּהו אֱלֹּדְוּרם Is. 53. 4, un homme frappe par Dieu. - Etre prise: קיבור הועיר Ez. 33. 21, la ville a été prise : אַמר הָפָה אָר־הַאִּנְרָנָיִת Nomb. 25. 14, qui fut tue avec la Madianite; - בַּבֶּי קרֶב Jér. 18. 21, (les jeunes hommes) tués par l'épée; דויכה בַּעָשֶׁב וַיְבַשׁ לִבְּי Ps. 102. 5, mon cœur est frappé comme l'herbe (par l'ardeur du soleil), il est desséché.

קבת רַנְלָרֵם : Frappé, abattu קבת רַנְלָרֵם II Sam. 4. 4, dont les pieds étaient frappés de paralysie, ou qui était boiteux; אַבְּחִירִּהְּן Is. 66. 2, et dont l'esprit est abattu, dont le cœur est brisé.

אבר בלה מים seul usité. Méchants, calomniateurs: נְאֶּסְמּוּ עֵלֵּר נֵבִּים Ps. 35. 15, des méchants ou des calomniateurs se sont assemblés autour de moi.

יבו פון et און n. pr. Pharaon Necho, roi d'Egypte, II Rois 23. 29, II Chr. 35. 20.

נְבוֹן ח. pr.: נְבוֹן II Sam. 6. 6, l'aire de Nachon, appele גֹרָן מִידֹן I Chr. 13. 9.

715] (v. à 75 Niph.).

נבח : prép. 1° En face, vis-à-vis נכח ביי Exod. 26. 35, en face de la table. — 2º Devant : נֹכַח עֵינֵי הַיְבֶּי־אָישׁ Prov. 5. 21, les voies de l'homme sont devant les yeux de l'Eternel, lui sont bien connues ; נֹבָה רֵי הַּרְכָּבָם Jug. 18. 6, votre voyage est devant l'Eternel, c.a-d. il le favorisera; וּמָכְשׁוֹל עַוֹנוֹ יַשִּׁים לבח פניד Ez. 14.7, et qui tiendra devant lui, qui contemplera avec plaisir. l'objet de ses péchés, c.-à-d. ses idoles. Avec d'autres prépos. : אַל־לֹכָה vers : אל־נֹבֶח פְּנֵי אֹחַל־מּוֹעַר Nomb. 19. 4, vers la face, l'entrée du tabernacle; לובה droit devant soi, devant, pour : עַרנַיךּ לנכח יברטו Prov. 4. 25, que tes yeux regardent droit devant toi; לַנְבֵּח הַאָּאָׁנְ Gen. 30. 38, à la vue des brebis; לַנְבָּח កែឃុំសុ Gen. 25. 21, (Isaac pria Dieu) pour (en faveur de) sa femme, ou en face de sa fcmme. — 3° סר נכח Jusqu'en face : ער־נֹבֶרו יְבוּט Jug. 19. 10, jusqu'en face de Jebus.

חבר מיבור ביות (מיבור ביות מיבור ביות מיבור ביות ביות ביות ביות ביות Exod. 14. 2, vous camperez vis-a-vis de (cette ville).

לְבֶל Agir avec ruse, tromper : זְאֶרִיּר Mal. 1. 14, maudit soit celui qui agit avec ruse.

Pi.: בְּלְכָּם אֲשֶׁר־נְבְּלֹר לֶכָם Nomb. 25. 18, les artifices par lesquels ils vous ont trompés, séduits.

Hithp. Former un mauvais dessein: בַּיְחַנְמֵלוּ אֹתוֹ לַחֲמָחֹזּ Gen. 37. 18, ils formèrent le mauvais dessein, ils conspi-

rerent, de le tuer. Avec ב: רייקב א Ps. 105. 25, afin qu'ils formassent de mauvais desseins contre ses serviteurs.

בְּלֶלְ m. Ruse, artifice; plur.: בְּלֶלִתְּם Nomb. 25. 18, par leurs artifices.

m. pl. Biens, richesses, trésor: בְּּבְּים רַבְּּים Jos. 22. 8, avec de grands biens.

לְּכְּיִי chald. m. pl. Biens, richesses: בּיְלְּכָּא Esdr. 6. 8, et des biens, du trésor, du roi; לַבְּיִלָּי נְבְּטִי בִּיְלְבָּא 7. 26, à une amende, ou à une confiscation de ses biens.

Pi. 1° Ignorer, méconnaître: בּיְרִיאָרָיּ Job 21. 29, vous ne méconnaîtrez pas leurs signes, vous comprendrez bien leurs indications; פְּרְיִנְעָריּ בּיִרִי Deut. 32. 27, de peur que leurs persécuteurs ne le méconnaissent, ne s'y méprennent. — 2° Rendre profane: בּיִרָי אָחִרּשָּקִים וַיִּשְׁרּ אָחִרּשָּקִים וַיִּשְׁרִי אַחִי אָבּיִרִים וַיִּעָר יִּיִּרְיִּ אַחִי אָבּיִרִים בְּיִרִי בַּיִר אֹחִי אֲבֹּיִרִים בַּיִרִי Ifr. 19. 4, (parcequ') ils ont rendu ce lieu profane (en sacrifiant aux idoles). — 3° Livrer: בּיִרִי אַחִי אֲבֹיִרִים בַּיִרִי בַּיִר וֹן I Sam. 23. 7, Dieu l'a livré entre mes mains.

homme puisse distinguer un autre; אַניר אַר־וּלוּת יְדוּירַת – לְטוֹבַת Jer. 24. 5, je distinguerai en bien, c.-à-d. je traiterai bien les exilés de Juda; קַּבֶּר־לָּהְ מה עמדי Gen. 31. 32, examine si j'ai avec moi quelque chose qui t'appartienne. -- יוביר פורם Faire acception de personnes, être partial : קַּמַ־שַּׁנִים לֹאִרטוֹב Prov. 28. 21, il n'est pas bien d'être partial. Plus complet : לֹאַר חַנְּיִרוּ מָנְיִם בּשְׁשִׁים Deut. 1. 17, vous ne rendrez pas la justice avec acception de personnes. — S'apercevoir, savoir: וַאָּפִירַה וְחָנַה לֹא־אַלֹּחִים שְׁלָחוֹי Néh. 6. 12, je m'aperçus que ce n'était pas Dieu qui l'avait envoyé; יָאָרנָם מַכָּרַרָּרם לְרָבֶּר יהקיהי Néh. 13. 24, ils ne savaient parler la langue juive, en hébreu. — S'interesser à quelqu'un : לְּדֵוֹפְרֵנְי Ruth 2. 10, pour que tu t'intéresses à moi, que tu me traites si bien ; יְדִיר פַּמִּררַךְ מָּרוּךְ vers. 19, béni soit celui qui t'a fait du bien ; יאַרן־לִּר מַכְּדר Ps. 142. 5, nul ne s'intéresse à moi.

et נְּלֶר et נֶּלֶר et נֶּלֶר et נֶּלֶר. (Fortune étrange, cruelle) Malheur : וָנָבֶר לְּפֹיְבֵיר שָּׁתָן Job

31. 3, et le malheur n'est-il pas le partage des artisans d'iniquité? בְּיִם נְבִיוֹ Obad. 12, au jour de son malheur.

לבות f. pl. Les choses précieuses: מְשׁתְּי נְבְּׁחֹתְּי Is. 39. 2, le lieu qui contenait ses choses précieuses, ou son tresor.

לְלָה Hiph. Arriver au but, finir, achever. Ex. unique: בַּזְּלְהָה לְבָּוֹר Is. 33. 1 (pour מְבַיִּלְהָּף), lorsque tu auras achevé de trahir.

ת וְמוֹאֵל n. pr. 1° Nemuel, fils de Siméon (v. מְמוּאֵל), Nomb. 26. 12; nom patron. במיאלי, — 2° Nemuel, fils d'Eliab, 26. 9.

* לְּמֵלְה adj. Humble: רוּחַ וְמִּיכָּה Aboth, un esprit humble (v. מַּהָ, מַּהָּה.).

רְּבֶל Couper, circoncire: יְּמֶלְתָּם בְּּחָר Gen. 17. 11, vous circoncirez la chair de votre prépuce (v. les autres formes à מול et II בְּלַרְיִם.).

Niph. passif: the star Gen. 17. 27, ils furent circoncis avec lui.

לְהָלְהֹ f. (pl. מְּלֵּכִים Prov. 6. 6, va vers la fourmi, paresseux; מָבָל פֿע פֿע לא־פָּין Prov. 30. 25, les fourmis, ce petit peuple impuissant.

m. Nom d'une bête féroce dont le poil est moucheté: tigre, léopard ou panthère: זְנְבֶּר בְּרַאָּרֹנָאי Jér. 13. 23, le tigre ou le léopard (peut-il changer)

ses taches? יְלֵלֵני מְעָבִים סוּפְרוּ Hab. 1.8, ses chevaux sont plus légers que les léopards.

נסג

בְּיִר chald. m. Mêmesignif. Dan. 7.6. יְּמְרוֹי קרי n. pr. Nimrod, fondateur de Babylone, fils de Chus, Gen. 10.8; יְּמָרִי יִמְרוֹי Mich. 5. 5, le pays de Nimrod, la Babylonie.

נְמִיה וּמְרָח (v. נְמְרָים). נְמְרָים et מֵיח נְמְיָה. (v. נְמְיָה). וְמְיָה (מֵיח נְמְיָה n. pr. m. Il Rois 9. 2.

בלים אינים אינים

D) chald. (v. קנָם).

קּסְבְּה (rac. יְסְבָּה Sort, événement; ou, part. du Niph., ce qui est causé, amené: מַבֵּט הָאֶלְוִים II Chr. 10. 15, car c'était un événement amené par Dieu.

אָלָנְיּר (אַנְיּר פּת arrière, s'éloigner. Inf.: אָלְנִיר אֵלְנִיר Is. 59. 13,
et nous nous sommes éloignés, détournés, de notre Dieu.—2° Atteindre
(עבָּיבוּ, s'attirer, quelque chose: אַנִּיבּיבּ,
mich. 2. 6, pour qu'il ne s'attire
pas des opprobres (v. à מָּלְּבָּיִר).

Hiph. 1° Reculer: אַיַּמָּי אַבוּל רְשֵׁינוּ Deut. 27. 17, qui recule la borne (du champ) de son prochain. — 2° Atteindre, tenir: אַרְמָלִינוֹ Mich. 6. 14, tu atteindras (l'ennemi qui t'enlève tes enfants) et tu ne les sauveras pas (v. le même ex. à בּיִבּי Hiph.).

Hoph. won Etre reculé, être repoussé, se retirer : בּשְׁלֵים הוא שַּׁהְיוֹ Is. 59. 14, la justice est repoussée en arrière, ou se retire au loin (v. ١٥٠).

לְּחָה Kal inusité. Pi. אין Eprouver, mettre à l'épreuve, tenter, faire une épreuve, essayer; avec le rég. dir., avec l'inf. et sans rég.: לָמַּלְהוֹי מְּהַיִּרוֹת I Rois 10. 1, pour l'éprouver (éprouver sa sagesse) en lui proposant des énigmes; וְחַאֵּלֹתִים נְשָּׁח אֵּיִד־אַבְרָתָּם Gen. 22. 1, Dieu mit Abraham à l'épreuve; נס־נא אַז־עַבְּדֵיף יָמִים עַשָּׁרָת Dan. 1. 12, mets tes serviteurs à l'épreuve pendant dix jours; אַנְפָּבָה בְשִׁמְּבָ Eccl. 2. 1, je veux te tenter par la joie; selon d'autres, de la rac. יַפָּה: je veux faire des libations dans la joie: fréq. de l'homme qui tente Dieu : רֵינָסּוּ־אֵל בִּלְבָבָם Ps. 78. 18, ils tentèrent Dieu dans leur cœur; יבל נפותם אחריד Exod. 17. 7, parce qu'ils tenterent l'Eternel; אַנָּפָּת־נָא רַק־הַוּפָּעם בַּנִּהַה Jug. 6. 39, permets que je fasse encore une épreuve par la toison; פָּר לֹאֹ־וְמָפַּח I Sam. 17. 39, car il ne l'avait pas encore essaye; אַשָּׁר לֹא־נְּשָּׁתָח כַּהְּ־רַגְּלֶה תַאַבּ Deut. 28. 56, qui n'a pas encore essayé de poser son pied (sur la terre); קיפָּח דָבָר אֵלֶיף Job 4. 2, si quelqu'un essayait de t'adresser une parole; ou plur., comme אַשָּׁיִבְי: si nous élevons la parole vers toi.

Niph. Etre arraché, expulsé : מַּצְלּ תְּצְּלְּחָה Deut. 28. 63, vous serez expulsés du pays.

• בים נסוף Rituel, le lieu des libations.

רברים chald. Arracher. Ithpe. Etre arraché: הַרְיָם אָל בּרְבּרָם Esdr. 6. 11, une pièce de bois sera arrachée, tirée, de sa maison.

י וְיְּטְן m. Epreuve, tentation, Rituel. קְּיִיםְן m. (rac. יְנָסְרָּ). 1° Libation, effusion de vin, d'huile: דְּיִהוּ יִיִן נְסִיבָּם Deut. 32. 38, qui buvaient le vin de leur libation. — 2° Statue jetée en fonte (v. רְּשָׁבֵּים): שֹּרְיִטְּיבְּים בְּּיִבְּיִם Dan. 11. 8, leurs dieux et leurs statues de fonte. — 3° Prince couronné, oint, comme יְשִׁים: סְּדֹרָיִם סְּדִּוֹיִם סְּדִּים Jos. 13. 21, les princes de Sichon; בְּיִבְיבִים: Ps. 83. 12, tous leurs princes; יְבִיבִים: Mich. 5. 4, et huit hommes couronnés, huit princes.

70] 1° Verser, répandre, spéc. faire des libations en l'honneur de Dieu: וו. 29. 10, פרינסה פליכם בי רוּח חורה מור בים Ts. 29. 10, car l'Éternel a répandu sur vous un esprit d'assoupissement; יַנַסַהָּ לֹא חָשָּׁכוּ עָלָיד Exod. 30. 9, vous n'y ferez point de libations. — 2º Fondre, jeter en fonte : מַּמָר נַסַה חַרָשׁ Is. 40. 19, l'artisan a jeté la statue en fonte. -3° Oindre, couronner : וַאַנִי נַסַכְּחִי מָלָנִי Ps. 2. 6, moi j'ai oint, établi, mon roi (le roi que j'ai choisi). — 4º Couvrir, protéger : וְיַשְּׁמֵּכָּח וַשְּׁמָּיבָח Is. 25. 7, et la couverture qui est étendue (sur toutes les nations), qui les couvre; וַלְנִסֹה מֲשַׁבָּח Is. 30. 1, qui se couvrent d'une couverture, c.-à-d. de la protection (d'un autre); v. une autre explication à II nagg.

Niph. Étre oint, sacré: שַּלְּהָי מֵּרֹאָם Prov. 8. 23, j'ai été sacrée, établie dans ma puissance, dès le commencement

Pi. Répandre, faire une libation: בְּיִבְּשׁׁךְ אֹרְתּם לֵּרִי I Chr. 11.18, il les répandit en l'honneur de l'Eternel.

Hiph. Même signif.: יַיַּבֶּּי אַרָּשׁ לֵיִי בּיִּבְּיּ אַרָשּׁׁ לֵיִי בּיִּבְּיּ אַרָּשּׁׁ בַּיִּבְּיּ אַרָּשּׁׁרְ בַּיִּרְיִם בְּיִבְּיִ אַ אַרָּבּיִרָשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִרְשׁ בִּיִּרְשׁ בְּיִבְּירְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּיִּרְשׁ בִּירְשׁ בִּירְשׁבּירְשׁם בְּיִבְּירְשׁ בִּירְשׁבּירְשׁם בְּיִבּעּבְּירְשׁ בִּירְשׁבּירְשׁם בְּירִבּשׁ בִּיּבְּירְשׁ בִּירְשׁ בִּירְשׁבּירְשׁם בְּיבְּירְשׁ בּירְעָם בְּירְשׁבּירְשׁם בּירְבּשׁ בִּירְשׁ בּירִשׁ בְּיבְּעּבְּירְשׁ בִּירְשׁ בִּיּבְּירְשׁ בִּירִשׁ בְּיבְּירְשׁ בּירְעם בְּיבְּעּבּירְשׁ בּיּבְּירִּעם בְּיבְּירְשׁ בּיּבְּירְשׁ בּיּבְּירְשׁ בּיּבְּירִּם בּיּבְּירִם בּיבְּיבּירְשׁ בּיבּירְשׁ בּיּבְּירְעם בְּיבִּירְשׁ בּיּבְּירִים בְּיבִּירִם בּיּבּירְעם בּיבּירְעם בּיבִּירְשׁ בּיּבּירְים בּיבּירִים בּיבּירִים בּיבּירִים בּיבּיירְשׁיּבּיייִים בּיבְּיבּייִּים בּיִּבּיירְם בּיִּבּייִים בּיּבּיבּירְם בּיבּירְים בּיבּיירְם בּיבּירִים בּיבּיירְם בּיבּיירְם בּיבּיירְם בּיבּיירְם בּיבּיירְם בּיבּירְים בּיבּיירְם בּיבּיירְם בּיבּיירְם בּיבּיירְם בּיבּייים בּייּבּייים בּייבּיים בּיבּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיייבְים בּייים בּייים בּייבְּיבּיים בּייבּיים בּייבְּיבּייי בְּייבְּיבְּיים בּייבּייים בּייבְּיבּייים בּיבּייים בּייבּיים בּייבְּייבְי

Hoph. passif: אַשָּׁר יְשַׂךְ בָּּיִרָן Exod. 25.
29, (les tasses) avec lesquelles se font les libations, ou : (les plaques) par lesquelles les pains sont couverts (v. à היושף).

יוֹף chald. Pa. Offrir des parlums, שִּבְּרָתוּ וְנְיּחֹוִין אֲמֶר לְנִשְּׁבְּיוֹ יִ

Dan. 2. 46, il ordonna de lui offrir 38. 12, ma demeure est arrachée, ou : des victimes et des parfums.

' וְּסְכָּד et יוֹף זוּ m. (avec suff. יִסְכָּד, plur. יִ יָּסְבֶּר ,יְּסָבְים 1° (Offrande de liqueurs) Libation : פְּנְחָה נְנָפֶן: Joel 1.9, oblation et libation. — 2º Statue de fonte : דּמָטְלָּר וְיִסְבְּי Is. 48. 5, mon image sculptée et ma statue de fonte (mes idoles); יָסְפֶּידֶוּם Is. 41. 29, et leurs statues.

יָנְסְבֶּידּעֹן :. Chald. m.: וְנְסְבֵּידּעֹן Esdr. 7. 17, et leurs libations.

(סֿמֿן .a. לֹסָמָן).

DOJ Dépérir. Ex. unique : ooi obpa Is. 10. 18, comme un malade qui dépérit, qui se meurt (v. le même ex. à

ວວນ). Pil. (v. ວນ).

Hithpo. S'elever: אָבָנֶר־נַזֵר מָתְנִיסְסוֹת zach. 9. 16, comme des pierres du diadème ils s'élèveront, ou ils brilleront sur la terre; סַ לַּחָתְהַיָּסָט Ps. 60. 6, une bannière pour leur servir de signal (v. à 🏎).

עַבְּעָם 1° Arracher, démonter : שַּנָּשָׁבַם עם קובייקן Jug. 16. 3, il les arracha (les poteaux) avec le verrou ; בַּל־יִשָּב יְתֵדֹּתָירו Is. 33. 20, (une tente) dont on n'arrachera pas les pieux. — 2º Décamper, partir, marcher, s'avancer : לַאַחַרֹפָת רָסָענו Nomb. 2. 31, ils décamperont, ou ils marcheront, les derniers; וַיְּסְעוּ מְּעָרָהוּ Nomb. 33. 9, ils partirent de Marah; וְהָאָה מְצְרֵיִם נֹסֵע צֵּחַרֵיתָם Exod. 14. 10, voici les Egyptiens qui s'avancerent, marchèrent, derrière eux. — Des objets inanimės: בְּנִסֹעֵ דַיִאַרֹן Nomb. 10. 35, au départ de l'arche ; וְרוּחֲ נַסֶע מֵאָת רֵי Nomb. 11. 31, un vent partit, se leva, excité par Dieu; Dieu fit lever un vent. -Se diriger, errer: אַבָּרִים וְנַסְעוּ בְּצַרֵּר Jér. 31. 24, les laboureurs et ceux qui marchent avec les troupeaux, qui les, כחלוה ונסוע הענותה Gen. 12.9, allant, se dirigeant, vers le sud ; צַל־פָּן נסעי כמר באן Zach. 10. 2, c'est pour-. quoi ils errent comme un troupeau.

Niph. Se déchirer, être arraché: נפע יחבם בם Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée (v. une autre explication a יָרֵד (יְרֵד Is.

le temps de ma vie est fini.

Hihp. 1º Arracher, déraciner : בַּפַּעַ קנין מקניר Job 19. 10, il m'a arraché, ôté, mon espérance, comme (on arrache) un arbre ; בְּשָּׁרְעַ אֲבָנִים Eccl. 10.9, celui qui extrait des pierres (de la carrière), ou : qui transporte des pierres. — 2º Faire partir, faire lever : সম্ভুত স্কুলু. בת־יְשְׂרָאֵל Exod. 15. 22, Moise fit partir: les Israelites; רַפָּד מַרַיִם נַשַּׁמַיָם Ps. 78. 26, il fit lever dans l'air un vent d'est; יַפַּפּע כַּאַאַן עַמּוֹ Ps. 78. 52, il fit errer, יַ ou il conduisit son peuple comme un: troupeau; יוַשְּלֵא הַפִּיעִי II Rois 4. 4, et ce qui sera rempli tu l'enlèveras...

PP Monter. Ex. unique : אַם־אַפּ Ps. 139. 8, si je montais au ciel.

PP] chald. Monter. Aph. Faire monter : אָלַדְיָנָאַל אֲמָר לְּחֲנְסָקַח מְּךְ־נְּנָאַ Dan. 6. 24, et il ordonna de faire sortir Daniel de la fosse (des lions); די תופסף לשרבה Dan. 3. 22, (les hommes) qui avaient fait (monter) entrer Sadrach (etc., dans la fournaise).

Hoph. passif: נְּיִנְשֵל כְּרְ־וּנְבָא Dan. 6. 24, Daniel fut retiré de la fosse.

키우? n. pr. d'une idole qu'on adorait à Ninive, II Rois 19. 37.

n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19, 13.

נאָה n. pr. Noah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

קעורים m. pl. (de נער בים). Enfance, jeunesse : מְּנְעוּרֶיטוּ וְעֵר־עָהַח Gen. 46. 34, depuis notre enfance jusqu'à présent; נעיביד (עיביד Prov. 5. 18, de la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; בני הוצעירים Ps. 127. 4, les enfants de la jeunesse (nés dans la jeunesse du père); בְּיִלְרֵיתוּ Nomb. 30. 17, dans sa jeunesse. De la jeunesse du peuple: אַליף נְעָרֵד אָתָה Jér. 3. 4, tu es le maître, le guide, de ma jeunesse.

ע"אל n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

לְעִילְהִי f. Clôture : אָנְעִילְהַיּ Rituel, הְּמָלָּח נְשִילָּח

prière de la clôture, la dernière des prières du jour d'expiation.

למית, bienveillant: ימריקיים Ps. 133.1, et qu'il est agréable; ביתריקיים Ps. 133.1, et qu'il est agréable; ביתריקיים Ps. 133.1, et qu'il est agréable; ביתריקיים mon bien-aimé, et gracieux; ביתריקיים ימריקיים Ps. 135.3, chantez la gloire de son nom, car il est bienveillant. Plur. ביתיקיים et ימריקיים choses agréables, délicieuses, jeie, bonheur: בְּמִלִּים נְמָלִּיִּלִּי בְּמָלִים נְמָלִּיִּלִי בְּמָלִים נְמָלִים נְמָבִים זְם Job 36. 11, (ils passeront) leurs années dans la joie; בּיִמִיקָ נְצָּית נְמָלִים נְמָבּים Ps. 16. 11, le bonheur est éternellement à ta droite.

Niph. Chausser: בינעלום II Chr. 28. 15, ils les chausserent, leur donnerent des souliers.

לְנְצֶלֹהוֹ בּשְׁבֶּלִיהְ נַבְּלִּים , une fois נְצֶלִּהוֹ Sandale, chaussure: עֵלְיִהְי בַּעָלִי בְּיבָלִי Ps. 60. 10, je jetterai ma sandale sur Edom, c.-à-d. je l'occuperai, ou je le foulerai aux pieds; יְצֶלֶיְהְ Exod. 3. 5, tes souliers; duel: וְאֶבְיוֹן בַּעֲבַהּר נַבְּלֶיִה Amos 8. 6, (de nous assujettir) les pauvres pour une paire de chaussure, c.-à-d. sans qu'il nous en coûte presque rien; דְּלְּבִיֹהוֹ דְּלָבֹיוֹת זְלֵיהוֹ Jos. 9. 5, des souliers usés.

בונים (fut. בְּיבִים Etre agreable, être aimable, beau; être doux, être delicieux, être cher: בְּיבִים Ps. 141. 6, car elles (mes paroles) sont agréables; בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בּיבִים בּיבים בּיבים

douce) fait les délices de ton âme; אָבְּיִישְׁרֶעְ מֵּי נְבָּעָיוּ combien le pays était délicieux; אָבָי בָּי נְבָּעָי אוֹר בְּאֹר אַנִי אָנִי II Sam. 1. 26, tu m'as été bien cher; בְּמַיֹּרְיִדְיִם יִנְיָטֵּן Prov. 24. 25, et à ceux qui réprimandent il arrivera bonheur.

D以2 n. pr. m. I Chr. 4. 15.

שנים אינים אינים

mah, fils de Lamech, Gen. 4. 22.— 2° Naamah, mère du roi Rehobeam, I Rois 14. 21.— 3° Naamah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

יָּצְעָּרָי (pour נְּצָבֶּינִי) n. patron, de נָּצָבֶּינָי, Nomb. 26. 40.

"PV1 (gracieuse, douce) n. pr. Noémi, femme d'Élimelech, belle-mère de Ruth, Ruth, 1.2.

וְעָכֶּוֹ m. Bonté, délices : יִּמְיֵּים נְעָכָּוּ Is. 17. 10, des plants bons, délicieux.

רְצָּעֵלְ n. pr. 1° Naaman, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° Naaman, fils de Bela, Nomb. 26. 40. — 3° Naaman, gênéral de l'armée du roi de Syrie, II Rois 5. 1.

יְעַמְתֹי Sophar de Naamah, Job 2. 14 (v. אַנְעָהוֹי).

רְעצוּיף m. Epine, buisson d'épines; או הַרֵּיה רְעַנְצִּיּרְ הַעְּנְצִּיּרְ Is. 55. 13, à la place d'épines ou du buisson; הַבְּכֹּל הַעְּצִיּרִים Is. 7. 19, et dans tous les buissons d'épines.

I אָלֶר בּעֵּרוּ בְּעֵרוּ בְּעֵרוּת Crier, rugir: אָרָיוּת בַּעֵרוּ בְּעֵרוּ בְּעֵרוּ בַּעַרוּ בְּעַרוּ בּעַרוּ בּערוּ בערוּ בער

II נער (ער ישר Seconer, vider: ער ער אין) אָער אַייַר Is. 33. 15, celui qui secone

ses mains pour ne point saisir des dons corrupteurs; בְּנְיִנְיּ נְצְּיִנְיּ , Néh. 5. 13, je secouai la poche de mon habit; בָּעִי תְּיִק 5. 13, (qu'il soit ainsi) secoué et vide, dépouillé; בְּנִינְיִי בְּיָנִין וְבִּרְטָּי Is. 33. 9, Basan et Carmel secouent, ou, intrans.: se dépouillent de leurs feuilles et de leurs fruits.

Niph. Se secouer, être secoué, être rejeté: אָפָרָט מְּמַט מְמַט מְמַט אָבָא עַנָּט Jug. 16.20, je sortirai comme auparavant et je me secouerai, j'userai de mes forces, ou je me dégagerai (de mes liens); יְנְשְׁיִי אָנְי Ps. 109. 23, je suis secoué, poussé de côté et d'autre, comme les sauterelles; אָנָי יִי רְשִׁיִים מְשָׁרִי Job 38. 13, pour que les méchants soient secoués, rejetés, loin d'elle.

Pi. Secouer, précipter: תָּבֶּר אָנְצָּר Néh. 5. 13, ainsi l'Éternel précipitera, rejettera; נְיִנְצֵר הֵי אָשִּרְבָּים בּיִבְּיִר הַי אָשִּרְבָּים Exod. 14. 27, l'Éternel précipita les Égyptiens dans la mer.

Hithp. Se dégager : דְּיִזְנְפֶּי מֵּכְּפֶּר : Is. 52. 2, dégage-toi de la poussière, se-

coue de toi la poussière.

שנער m. 1° Enfant måle, garçon; se dit de l'enfant qui vient de naître comme du jeune homme de vingt ans : עַר־יִּאָמֵל רועטר I Sam. 1. 22, jusqu'à ce que l'enfant soit sevré ; וְהִתְּּה־נְצֵר מֹכָהוּ Exod. 2. 6, c'était un petit enfant qui pleurait; ו הווער כער I Sam. 1. 24, l'enfant était encore tout jeune, tout petit; בִּי־נַעֵּר אֲלֹבִי Jér. 1. 6, car je suis jeune; אַרְבַע מָאוֹת איטיבער I Sam. 30. 17, quatre cents jeunes hommes. — Des animaux : דַּעָיַר לא־יָבְקָשׁ Zach. 11. 16, qui ne cherchera pas l'agneau encore tendre. — 2º Serviteur, jeune guerrier : אַרַחוּר נַעַרוֹ II Rois 4. 12, Guechasi, son serviteur; או האפים II Sam. 2. 14, que les jeunes guerriers se lèvent; נַצַרֵר עַּוֹרֶר הַוֹּאָנִדינוֹתוֹ 1 Rois 20. 15, les jeunes guerriers des chefs des provinces. נַפָּרִים Jeunes gens des deux sexes : וַנִשֹּל נַל־יַשְנְּרִים Job 1: 19; (la maison) tomba sur les enfants (les fils et les filles de Job); עם נַשְעָים Ruth 2. 21, à mes gens, à mes serviteurs.

אני מוער בּוְעָר בְּיִנְים m. Jeunesse: בְּיִנְים מְּלֵּר מִּלְּר 36. 14, ils mourront dans la jeunesse, ou d'une mort précipitée (v. II בְּיַנִי מִּלְּרֵי Ps. 88. 16, et prét à mourir depuis ma jeunesse; selon d'autres : et expirant d'agitations, de terreurs.

וְתַצְּלֶרְת יְשָׁר עָּר וּנְצִירְת יְשָׁר עָּר וּנְצִירְת יְשָּׁר בְּאֹר . 1° Jeune fille, quelquefois jeune femme: אָבְיִר יְשָּׁר יְבָּעִר וּנְצִירְת וּצִּירְת וּנְצִירְת וּנְצִירְתְיִּתְ 1 Rois 1. 4, la jeune fille était extrémement belle; Ruth 2. 6, c'est la jeune femme moabite. — 2° Servante : בְּבְּקְת וְבָּבְיִת וְבָּלְת Cen. 24. 61, Rébecca et ses servantes.

mite de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 7.

— 2º D'une femme, I Chr. 4. 4.

אָצְרוֹח ; f. pl. Jeunesse קּצְרוֹח Jér. 32. 30, dès leur jeunesse.

עני n. pr. m. I Chr. 11. 37 (v. פּעביי).

ת נעריה n. pr. m. 1° I Chr. 3. 22.— 2° 4. 42.

ולען n. pr. d'une ville, I Chr. 7. 28.

קעָרָת f. (rac. נְעֵּר, ce que l'on détache du chanvre). Étoupe : נְּעָּרָה נִיְּתָּים l's. 1.31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

η n. pr. Memphis, Is. 19.13 (v. μα).

101 n. pr. m. 1° Exod. 6. 21. —

2° II Sam. 5. 15.

אַרָּטְּ (rac. אָרָטְ). 1° Crible, van: רְּטְּיִאָּ Is. 30. 28, dans le van de la destruction. — 2° Elévation, colline: רְּטְּיִ Ios. 12. 13, et plur. איז רוֹשָּי Ios. 14. 2, et איז רְשָּי I Rois 4. 11, la contrée de Dor, ou la colline ou forteresse de Dor; selon d'autres, n. pr.: Naphathdor.

ח (פוּסִים n. pr. m. Esdr. 2. 50.

רְּיָםְּי מְצִּיִים מְצִּיִם (v. יְיִים 1° Souffler: יַּרְיָם מְצִּיִם מְצִים וּיִּים מְנִים וּשְּׁיִם בּיִּרִים בּיִּבְּיבּים בּיִּבְּיבּים בּיִּבְּיבּים בּיִּבְיבּים בּיִבּים בּיבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיבִים בּיִבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבים בּיבִים בּיבים ביבים בּיבים בּיבים ביבים ביבים

Pou. Étre soufssé: הַּבְּיֵּלְ בִּיִּלְּאַרָ Job 20. 26, un feu qui n'a point été soufssé,

allumé (par les hommes).

지털 n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 30.

נְפִּישׁ n. pr. Naphis, fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

ח. pr. m. Neh. 7. 52.

m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre, Exod. 28. 18.

נְמָלוֹ . avec suff, רָפֹל , inf. לָפֹל , avec suff. נְמָלוֹ et מַלְרוֹ שֵּׁחָת בָּה יִפֹּל ' 1° Tomber (מָלוֹ בּי Prov. 26. 27, qui creuse une fosse (pour y faire tomber les autres) y tombera; אַר־מַל Job 14. 18, une montagne qui s'écroule; selon d'autres: la haute montagne (v. בְּחַלָּרם); בְּחַלָּרם Job 31. 22, que mon épaule בְּשֵׁבְטָהוֹ הַמּוֹל tombe, se détache, du dos, de sa jointure. — Tomber, étre étendu, gisant (a terre), être couché: מַפל בַּשָּׂירַה Deut. 21. 1, (un cadavre) étendu dans un champ ; ינַפַל לְּמָשַׁבַּב Exod. 21. 18, mais qu'il soit étendu sur son lit, qu'il soit obligé de garder le lit; מַל וּגְלוּר מֵינַים Nomb. 24. 4, (le prophète) tombant en extase, ou couché, dormant et ayant les yeux ouverts, c.-à-d. ayant des visions pendant le sommeil. — Tomber, שני־שר ונרול נפל היום הוה mourir, périr : פיים II Sam. 3. 38, que c'est un prince et un grand personnage qui est mort en

Tomber dans le malheur, être ruiné: ער לא יְחְרֵה אַחֲרֵי נְמַלוֹ II Sam. 1. 10, qu'il ne voudrait pas survivre à sa ruine; יםל Prov. 11. 28, celui. ביניטרו הוא יְשֹל qui se sie en sa richesse tombera. — Tomber, être inférieur, subir un échec, detre abaissé, déchoir : לאַרנֹפֶל צָּלֹכָר מָעָם Job 12. 3, je ne vous suis point inférieur; צשר הַוּחַלוֹתַ לְנִפֹּל לְפַבֵּיד Esth. 6. 13, devant lequel tu as commencé à tomber, à subir un échec ; רַיָּפָלוּ מָאַר בְּעֵרנֵיקַם Néh. 6. 16, il furent extrêmement abaissés à leurs propres yeux; צָּמָּים הַּוֹהָהֶיךָּ וְפָּלוּ Ps. 45. 6, les peuples tomberont sous toi (te seront assujettis). — Tomber, défaillir, maigrir (du corps): רַנָּמָלַה ארכת Nomb. 5. 27, sa cuisse tombera (de pourriture), ou maigrira. Métaph.: ו אַל־יִפל לַב־אָרָם עָלָיז I Sam. 17. 32, que le cœur ne manque à personne à cause de lui (que personne ne s'effraye des insultes de Goliath). Avec מַנִים, avoir le visage défait, abattu : יַּמְלוּ מָנָיִד Gen. 4. 5, et son visage fut abattu, Avec: אָרֶץ, tomber à terre, rester inaccompli : ער לא יפל מְדְבֵר יֵר צִּרְצָרוֹ II Rois 10. 10, aucune des paroles de l'Eternel ne tombe à terre, ne reste inaccomplie; et sans לא־נָפַל פִנָּנוּ דָּבָר אָחָר : אֶרֶץ Jos. 23. 14, aucune parole n'en est restée inaccomplie ; וְדֵוּיָמִים דֵּרָאשׁוֹיִם רָפָּלוּי Nomb. 6. 12, les jours qui auront précédé, -seront perdus, seront comptés pour rien. — Sens opposé. S'accomplir, se realiser: וְנְמֵל בְּיִשְׁרָאֵל Is. 9. 7. et (la parole) s'est accomplie en Israel; selon d'autres : s'est révélée ; אַרָה יָפֹל דֶּבֶר Ruth 3. 18, comment la chose se terminera, ce qu'il en adviendra; کوهار יתובל בל־יונת Jon. 1, 7, le sort tomba sur Jonas. Sans גוֹרָל, echoir (en heritage, en partage). : זאֹר הָאָרֶץ אֲלָּוּר הְּוֹפֹל אַכֶּם בְּנַחֵלָה Nomb. 34.2, c'est ce pays qui

vous sera échu en héritage. Avec יַלָּים נְּלָּים נְּלָּים נְּלָּים נְלָּים נְלָּים לַּבְּים לַּבְּים לַּבְּים קַּבְּים Gen. 15. 12, une grande obscurité se répandit sur lui.

2º (Tomber avec intention.) Se jeter, descendre rapidement, se précipiter, fondre sur quelqu'un, camper, habiter: רימל על־ציארץ Gen. 33. 4, il se jeta a son cou; וַיִּפֹל אֲבְרֵם עַל־פְּנִיז Gen. 17. 3, Abram se jeta sur sa face, la face contre ניפל נס־דויא על־דורבו ; I Sam. 31. 5, il se jeta lui-même sur son épée; איםל ון מצל חשר קבר II Rois 5. 21, il sauta, des-נַמָּשַל מַצַל הַעָּבֶל cendit vite, de son char ; וַמָּשָל מַצַל Gen. 24. 64, elle descendit rapidement de son chameau; רַיִּפְלֹּהְ בְּרֵבוּ Jos. 11. 7, ils se précipitèrent au milieu d'eux; אָרָי יְדָשׁ Jér. 48. 32, le dévastateur s'est précipité (sur la récolte, etc.); אבאי ליובא Job 1. 15, les Sabéens sont venus fondre (sur eux); לַּמָלָים בָּלַבֶּים Jug. 7. 12, (les Madianites, etc.) étaient campés dans la vallée; צַל־פָּנֵי כָל־אָנַיי ንሙ Gen. 25. 18, il demeurait, ou son partage était en face, ou au milicu, de tous ses frères. — Se rendre, se soumettre à quelqu'un : וַנְפֵל צַל־דַוּבָּטִוִּדִּם Jér. 21. 9, celui qui se rendra aux Chaldeens; מִר־נֶר אָהָךְ עָלֵיִךְ יִפּוֹל Is. 54. 15, celui qui complote contre toi se soumettra à toi; אַל־דַּוּמָשָׂרָּים אָחָרוּ נֹפֵל Jér. 37. 13, tu fuis pour te rendre aux '.Jer. 37 הַּפָּל־נַא תְּדְיַנָיִר לְפָנֵיך: Jer. 37 20, puisse ma prière être reçue favorablement, trouver grace devant toi!

Pil.: בְּיִנְפָל הָיְלֶל הָיוֹלֶל בָּרוֹנָת Ez. 28. 23, ils tomberont blessés, ou tués, au milieu

de la ville (v. à קַלַל).

rite au milieu des nations; לַּחַפִּיל אוֹחַם Ps. 106. 26, de les faire mourir dans le désert ; יָחִפִּיל רָבֹאוֹת Dan.11.12, il fera périr des milliers. — Avec אָרֶץ, faire tomber à terre, laisser inaccompli : וְלֹאִרַחְפִּיל מְכֵּל־דְּבֶרַיוֹ אַרְצָּח I Sam. 3. 19, il ne laissa aucune de ses promesses inaccomplie; et seul : אַל־הַפַּל דָבָר מָעֹל בּבְּרָתְּ Esth. 6. 10, (ne laisse inaccompli) n'oublie rien de tout ce que tu as dit; לא הופילו מְעֵּלְלֵיהָם Jug. 2. 19, ils ne quittèrent pas leurs actions, ne renoncèrent pas à leurs mauvaises actions; יַמִילוּ גוֹרֵל Ps. 22. 19, ils jettent וופרלו ברנר וברן יונחן: גורל sort; et sans דופרלו קּרָי I Sam. 14. 42, jetez (le sort) entre moi et Jonathan, mon fils; אַבְדַוּפְּילְכַם אַר־דַאַבַץ Ez. 45. 1, quand vous vous partagerez le pays (par le sort). — יופיל פַנִים Attrister : יופיל פַנִים אור פַנַי לא יַפִּילוּן Job 29. 24, ils ne troublèrent point la sérénité de mon visage ; לוא־אַפִּרל פָנֵי בָּכָם Jér. 8. 12, je ne ferai point tomber sur[.] vous mon regard de colère, je ne ferai point éclater ma colère contre vous; אַנָּחָנוּ מַפִּילִים הַחַנוּניני לְפַנֵיך Dan. 9. 18, (que) nous t'adressons nos humbles prières.

Hithp. Se jeter, se prosterner, se précipiter : יָאָרְנַמָּל לְּמְנֵר הַיִּי Deut. 9. 18, je me prosternais devant l'Éternel; הלורונימל עַלִּרני Gen. 43. 18, et pour se précipiter sur nous.

קלל m. Avorton : אָשֶׁל Ps. 58.9, (comme) l'avorton d'une femme (v. à אַנָּאָר).

לְּלִים m. pl. (rac. אַנְּלִים). Les géants, Gen. 6. 4.

יָנְפּיץ וַעַבִּיִם: יֹם Briser (ע. פּוּץ (ע. אָנָ

אַטר בּרָדָם Jug. 7. 19, et à briser les cruches qu'ils tenaient à la main. — 2º Disperser, disseminer: תקצות יהודה ובקץ Is. 11.12, il rassemblera les dispersés de Juda ; נְּלִצִים אֶל־דָעָדִיִרם אָל־דָעָדִירם 1 Rois 22. 17, (tout Israel) dispersé dans les montagnes comme des brebis (sans pasteur). — 2° Se disperser, se repandre, s'étendre : מַשְּעָ הַעָּם הַעָּלָר I Sam. 23. 11, le peuple se dispersa d'autour de moi ; וּפַאַלָּה נָפָּצָה בָל־הַאָּרֶץ Gen. 9. 19, de ceux-ci sont sortis tous les hommes qui se sont répandus sur la terre; וַמְּחִיי־שָׁם דַּנְּגְּלְחַמָּח נְמוֹצֶח II Sam. 18. 8, là le combat s'étendit au loin (pour resp).

Pou. passif: מְאַבְנֵי־נִר מְתָּאֲבּוֹר Is. 27. 9, comme des pierres de chaux dispersées, ou brisées.

רְאָי m. Inondation: נָמֶץ תַּרָם Is. 30. 30, inondation et tempête.

PD] chald. Sortir: מיקו מאקו Dan. 3.
26, sortez et venez; וְדָרָא נְמָקֵר Dan. 2.
13, et l'arrêt fut prononcé.

Aph. בְּוְמֵשׁ Faire sortir, emporter: תְּמָשׁ מְּרְבִּיּרְכָּלָאוּ Dan. 5. 3, (les vases) qu'on avait emportés du temple.

בּלְּכָּא chald. f. (emphat. בּלְבָּא מְּרְבָּיִם). Dépense, frais : נְמַּלְנָא מִּרְבַּית בַּלְנָא מִרְבִּית בַּלְנָא מִרְבִּית בַּלְנָא מִרְבִּית בּלְנָא מִרְבִּית בּלְנָא פּרִבְּית בּלְנָא פּרִבְּית בּלְנָא פּרִבְּית בּלְנָא פּרִבְּית בּלְנָא פּרִבְית בּלְנָא פּרִבְּית בּלְבָּא פּרִבְּית בּלְנָא בּרִבְּית בּלְבִּית בּלְבִּית בּלְבִּית בּלְבִּית בּלְבָּא פּרִבְּית בּלְבָּא בּרִבְּית בּלְבָּא בּרִבְּית בּלְבָּא בּרִבְּית בּלְבָּא בּרִבְּית בּלְבָּא בּרִבְּית בּבְּבְּא בּרְבִּית בּבְּבְּא בּרְבִית בּבְּבְּא בּרְבִּית בּבְּבְּא בּרְבִּית בּבְּבְּא בּבְּבּא בּבּבּית בּבְּבְּא בּבּרִבּית בּבְּבְּא בּבּרִבּית בּבְּבְּא בּבּבית בּבְּבְּבְּא בּבּבית בּבּבּית בּבּבּית בּבּבּית בּבּבּית בּבּבית בּבית בּבּבית בבּבית בּבּבית בּבּבית בּבּבית בּבּבית בּבּבית בּבּבית בּבּבית בּבּבית בבּבית בבּבית בּ

Kal inusité. Niph. Reprendre haleine, respirer (après le travail), se reposer: תְּנָמָשׁ בָּּרְ בְּצָּלְיִאָר Exod. 23. 12, pour que ton esclave reprenne haleine, qu'il ait quelque relache;

Exod. 31. 17, il cessa de créer et il se reposa.

chald. Augmenter, prolonger: בְּּיִּשׁ הַבְּיִדִּעֹן? Rit., qu'il prolonge leur vie.

שָּׁבְּי des deux genres (avec suff. דְּינְיִם, pl. הִינִּים, une fois בּינִים, Ez. 13. 20). 1° Souffle, haleine; pur extens. odeur, parfum: הַיִּים שֹׁנְיִים בְּינִים Gen. 1. 30, qui est vivant, animé, exact. en qui est un souffle de vie; בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים Job 41. 13, son haleine allume des charbons; שַּׁבְּיִּבְּי Is. 3. 20, et des bottes de parfums.

2º Vie, principe de vie, âme : מָּר תַּוָּכִם ליא האות Deut. 12. 23, car le sang c'est la vie; ឃុំស្លា កក្កគ្គ ឃុំស្លា Exod. 21. 23, vie בְּחָשְׁתְּפֶּהְ נָפְשָׁם אֵל־חֵיק אָשֹּׁחָם; pour vie; Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'ame dans le sein de leurs mères; יבאַ קווי קווי נפּאָשר Ps. 56. 7, comme s'ils attendaient, épiaient, à m'ôter la vie. Dans ce sens, signifiant la vie purement animale, who se joint aux verbes qui expriment les diverses sensations qu'éprouve le corps. Exemples : יבקה נְמְשׁוּ Is. 29. 8, son anie est vide de nourriture, c.-à-d, il a faim; יְמָשָׁשׁיּ nppiù 29. 8, son ame est altérée; לְּמֵלֵא נְמְּשׁׁוֹ כִּד יְרְעֵב Prov. 6. 30, pour satisfaire son désir, pour manger, lorsqu'il est pressé par la faim ; מַשָּׁמי יְבַשָּׁית Nomb. 11. 6, notre ame est dans la langueur; וָחָקצַר נָפָשׁ חָעָם Nomb. 21. 4, l'ame du peuple s'impatienta ; רַנָּירַא כָּאֹר Jos 9. 24, nous avons craint לְמָשׁוֹחֶים pour notre vie; אַם־ הַּשָּׁם הַשָּׁה ls. 53. 10, s'il a offert sa vie en sacrifice. Avec des prépos.: אַל־נַמְטֵּם II Rois 7. 7, pour sauver leur vie; בְּנָהַלָּיִם נְבִרא לֵּחְבֵּם Lament. 5. 9, au péril de notre vie, nous cherchons notre pain; דַּעּוֹלְכִים בּוְמָשׁוֹרָם II Sam. 23. 17, qui sont alles, au risque de perdre la vie; בְּנָשִׁשׁוֹ דָּבֶּר ו אַרֹּנְיַרוּג אַר־תַּדְּבֶר חָזְּנָת l Rois 2. 23, c'est au péril de ses jours qu'Adonya a proféré ces paroles ; אַל־נָא נאַבְדָח בְּנַמֵּשׁ חָאִישׁ אָקי Jon. 1. 14, que la mort de cet homme ne soit pas cause de notre perte.; בְּיִשְׁמִרֶרְבָּם בְּאֹר לְנִמְשׁרֵרְבָם Deut. 4. 15. gardez-vous bien, pour votre vie, pour votre salut; אָשֶׁר כְּשָׁה לְּמָשְׁר Ps. 66. 16, ce qu'il a fait pour le salut de mon ame.

3° Ame (siége du sentiment, des affections, de la pensée), cœur, sentiment, désir, volonté, pensée (v. בַלַב): मध्या Gen. 35. 18, près de rendre l'ame; וְאַהָּם וְדַלְּהָם אָּח־נָפָטׁ דַעַּרְ Exod. 23. 9, vous connaissez les sentiments de l'étranger, vous savez ce qu'il éprouve; Ps. 27. 12, ne me אַל־הְּתְנֵנִי נְנַמֵּשׁׁ צְרֵי livre pas au ressentiment de mes ennemis; אין נוליי אַל־רַועם חַבָּר Jer. 15. 1, mon cœur ne se tournerait pas vers ce peuple; לַאָבְרוֹן Job 30. 25, mon ame n'était-elle pas affligée pour le pauvre? אַבריַש אַרדיקש Gen. 23. 8, si c'est selon votre désir, si vous voulez bien; לַאָּסֹר שָּׁרֵיו נְּנַמְשׁוֹ Ps. 105. 22, d'emprisonner ses princes, selon son bon plaisir ; אַלָּיך יֵי נַמְּטָׁי אָשָּׂא Ps. 25. 1, c'est vers toi, o Eternel, que j'élève mon ame, ma pensée; דֵּלְמָּח נָמְלָּח Ps. 119. 28, mon âme répand des larmes, se fond ; וַנַמַשׁ־חַלְלִים מְשַׁצַּע Job 24. 12, l'âme des blessés, ou des mourants. crie (vengeance); בַּצַבוּר הְּבֶרֶכְהָ Gen. 27. 4, pour que mon âme te bénisse. On trouve encore wing dans les locutions suivantes : בַּעַל נַמָּשׁ Prov. 23. 2, un homme avide; מַחַלָּהְ־נְמָשׁ Eccl. 6. 9, que les désirs vagues de l'âme; בּיביב נַפַּשׁ Ruth 4. 15, à fortifier, consoler, ton âme; שַּׁבַּי־עַשַ Is. 56.11, qui ont des désirs insatiables, ou qui sont effrontés.

 fut charge de chaines; אָל רָה עָשׁ מְּשְׁ מְּלֵּא רָהוּ Nomb. 6. 6, il ne s'approchera pas du corps d'un mort; שַׁבֶּי בְּשָׁ Nomb. 5. 2, et tous ceux qui se seront rendus impurs (pour avoir touché) un mort.

5° Avec les suffixes শ্লুচ, নুখ্চু, etc., souvent moi-même, toi-même, ou simplement moi, tọi : נְשַׁבַּע יֵד צָבָאוֹת בְּנַקְשׁוֹ Jér. 51. 14, l'Eternel Zébaoth a juré par lui-même; בַּלִּבְדִּיִּם יַשָּׁלִּיִים Job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; אַל־הִדְנְּדִי בְנַמְיַשׁהְ Esth. 4. 13, ne t'imagine pas toi-même; គម្មារ្ទុះ គត្តក្ស់ឃុំ Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle s'appartienne à elle-même, pour qu'elle soit libre; Osée 9. 4, leur pain n'est bon que pour eux-mêmes; selon d'autres: le pain offert pour la purification de leur ame. Pleon .: מַּנְירָה בְּלַרְלָה Is. 26. 9, mon âme t'a désiré pendant

רְּבָּין. Contrée, province. Ex. unique: רְּבָּיוֹן חִילְיִילְּין Jos. 17. 11, trois contrées, ou provinces.

תְּלְּחָי (rac. אָס). Miel (ce qui coule, ce qui fond): נְלְּמִי דְּשָּׁיִם Ps. 19. 11, et (que) le rayon de miel; seul: אָלִידִים רְּשָּׁיִם Prov. 24. 13, et le rayon de miel qui est doux à ta bouche.

קְּחִוּלִים pl. m. Luttes (v. פְּחַוּלִים (מְּחַוּלִים (מְּחַוּלִים (מְחַוּלִים (מְחַוּלִים (מְחַוּלִים (מְחַוּלִים (מְחַוּלִים (מְחַוּלִים (מְחַוּלִים (מְחַוּלִים (מְחַוּלִים soutenu de grandes luttes, ou des luttes en l'honneur de Dieu.

ውርምት n. pr. Naphthuhim, fils de Misraim, souche d'un peuple égyptien, Gen. 10. 13.

וֹלְחָלֵי (ma lutte) n. pr. Nephthali, fils de Jacob et de Balhah, souche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 8.

I איל הווי הווי הוויף הוויף Gen. 40. 10, elle poussait des fleurs.

II ?? m. Epervier, Lev. 11. 16, Job 39. 26.

קר מָצָא (בְּיִבְיּא S'envoler (ע. בְּיִבְיּא בְּאָבָא בְּיִבְּא Jér. 48. 9, afin qu'il s'envole promptement; les deux verbes de la même

racine, ou wan de war qu'il s'en aille en volant, c.-à d. promptement.

그렇? Kal inusité. Niph. 1°Etre placé; הַנָּצָב עַל־הַוּפִוּצָרִים : etre préposé sur נַצָּב עַל Ruth 2. 6, (le jeune homme) qui veillait sur les moissonneurs; וּלָּיִמראַל למַד קאב עלידום I Sam. 19. 20, et Samuel était à leur tête, présidait parmi eux. employé subst. Préposé, intendant, chef: יְטֵנִים־עַטֵּיר נְאַבִּים I Rois 4. 7, douze intendants; מַנָב מָלָהָ 22. 48, un chef, gouverneur, était roi, c.-à-d. les gouvernait. — 2º Se tenir debout, se placer, demeurer, s'affermir, se soutenir: קפה אַלְּעָּהִר וְנָם־וּשָּבָה Gen. 37. 6, ma gerbe se leva et se tint debout; הַנְאַבָּה Zach. 11. 16, (la brebis) qui se tient debout, qui est saine; selon d'autres, au contraire : la brebis qui s'arrête, qui ne peut plus marcher; וַנָאַבָּהַ לַּר טָׁם Exod. 34. 2, tu demeureras la auprès de moi; הָאָיָם הַנָּאָבֶר נִינְאָבֶר הָנָאָר I Sam. 1. 26, la femme qui se tenait auprès de toi en cet endroit; לָכֹל תַּיִּשֶּׁבִרם עֲלֵיד Gen. 45. 1. devant tous ceux qui se tenaient autour de lui; יַבָּרָנוֹ Lam. 2. 4, sa droite s'affermit; לעולם בי דברף בּיִבְּשָׁבְּיִב Ps. 119. 89, ta parole, ס Eternel! est établie, subsiste à jamais, dans les cieux ; בַּל־הָרֶב בָּל־אָרָם וְאָב Ps. 39. 6, tout homme, même le mieux établi, n'est que vanité; ou : tous les hommes demeurent, c.-à-d. ne sont jamais que vanité.

 (de la ville); בַּמֵּב נְּבְלֵּה עַּמִּדם Deut. 32. 8, il fixa la limite des peuples; יְרַשֵּב Prov. 15. 25, il affermit la borne (l'héritage) de la veuve; בּּבְּרָבְּרָ וֹ זַבְּרְבָּךְ I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser

Hoph. 1° Etre placé: בּאָבֶּי בּאָבֶּי Gen. 28. 12, (une échelle) placée, appuyée, sur la terre. — 2° Etre planté: בְּלֹינְ בְּעָּי בְּעָּי Jug. 9. 6, près du chêne planté dans Sichem, ou de la plaine du monument, près de Sichem (v. בַּאָר, n. pr.).

רְאָכֶּה chald. f. (emphat. בְּאָבָה). Dureté: אָבָה Dan. 2. 41, la force ou la dureté du fer.

אָני m. Garde d'une épée, poignée : בּיָבוֹא נַס־רַנְּאָב אַנְדִר רַוּלַנְדֵב Jug. 3. 22, la poignée y entra après le fer (v. part. Niph. de אַנֵב).

עַצָּג (v. אָלָרָ).

יבי 1º S'envoler, s'enfuir (ע. פְּבָא): בְּרַיְנָעוּ Lament. 4. 15, ils se sont enfuis, ils sont devenus errants.—
2º Etre dévasté: יִּיִּשְּׁ הְּעָּיִנְּה בָּיִּנְעָּי Jér. 4. 7, tes villes seront dévastées.

Hiph. Disputer, se soulever, se révolter, combattre : אָשָׁר יִצְּשִּׁר יִצְּשִׁר יִצְּשִׁר אַר אָר אָרָה עִּלְרִיִם בַּוֹרְיִם Ps. 60. 2, lorsqu'il faisait la guerre contre Aram Naharaïm.

ገሂን f. Fleur: יייייי Is. 18. 5, la fleur se changera (en fruit, etc.); ነጥር Job 15. 33, la fleur (de l'olivier).

קיבָּיז f. Plume, plumage: אַרְצָּיז אַיּ אַרְצָּיִא Lev. 1. 16, le jabot (de l'hostie) et les plumes; selon d'autres: le jabot et la nourriture qu'il contient (rac. אַבָּי ou ראָבָי).

My Kal inusité. Niph. Etre persé-

vérant, opiniatre : ਸਾਲ ਸਤ੍ਰਾਂਸ਼ Jér. 8. 5, avec une aversion permanente, opiniatre.

កម្ភា chald. Ithp. Surpasser, l'emporter sur: កម្មាក់ កម្មា Dan. 6.4, (Daniel) l'emportait sur (les princes, etc.), les surpassait.

I וֹנְצָחֵר m. (avec suff. בְּבָּחִר). 4° Gloire, victoire, force : חצות I Chr. 29. 11, et la victoire ou la gloire; man רשראל I Sam. 15. 29, la gloire, ou la force, d'Israel (Dieu); וְלֹאִריבָצָא לָּנְצָרוּ ນກຸກຸ່ວ Hab. 1. 4, et la justice n'apparatt point triomphante, ou dans sa force; on ne rend pas la justice selon la vérité, la sincérité; וָאִרשׁ שׁׂמַכֵּ לָנַצַּרו רקבי Prov. 21. 28, celui qui a bien entendu (ce dont il témoigne), le témoin fidèle, parle pour triompher, convainc par ses paroles; אַבֶּד נִצְּחָד Lament. 3. 18, ma·force est perdue. — 2º Durée, perpétuité, éternité: אַבָּי Ps. 74. 3, pour les ruines éternelles (v. à לָּנֶּת חַיָּת כְאֵבִי נַצָּת , Jér. 15. 18, pourquoi ma douleur est-elle devenue continuelle? יבור Ps. 49. 20, jusqu'à l'éternité; אָבָי, אַבָּי, Ps. 49. 10, אַבָּי בְּרִים Is. 34. 10, a jamais, pour jamais.

II אַנוּ m. Jus (du raisin), sang : יְבֵי m. Jus (du raisin), sang : יְבִי מּלִי מְנִי וּצִּי וּ Is. 63. 3, leur jus, ou leur sang, a rejailli sur mes vêtements; 63. 6, et j'ai fait couler leur sang à terre, ou : j'ai renversé leur force par terre.

ינְצִיב אָתָה I (rac. בַּצָב). 1° Intendant: הְצִּיב אָתָה I Rois 4. 19, et un intendant.

— 2° Poste militaire, garnison: בְּצִיב אָתָה I Sam. 13. 3, le poste des Philistins; וְיִשָּׁם הָאֵדִים כְּצִבִים (II Sam. 8. 14, il mit des garnisons dans Edom.

3° Colonne, statue: מְצִיב מְלַח Gen. 19. 26, une statue de sel.

קציב n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43.

תַּצְיִׁחָ n. pr. m. Esdr. 2. 54.

Pi. 1° Arracher avec violence, piller, dépouiller: מְיַבְּשְּלוּ לְּאֵין לְאֵין ווֹרָבְּלוּ לְאֵין בּעָבְּיּ וּ II Chr. 20. 25, ils en pillèrent tant qu'on ne pouvait emporter tout; בְּיַבְּיִלְּיּ אֲיִרְיִבּעְלוּ אֲיִרְבִּעְלוּ אֲיִרְבִּעְלוּ אֲיִרְבִּעְלוּ בְּעִרְיִם Exod. 12. 36, ils dépouillèrent les Egyptiens.— 2° Arracher d'un danger, sauver: בַּיִּבְיּבִּי בַּעָבְיּרַ בַבַּעָר בַּעַרָּיִבְּ בַּעַרָּיִבְּעָר בַּעָרָיִבּ בַּעַרָּיִב בַעַרָּיב בַּעַרָּיב בַעַרָּיב בַערייב בערייב בערייב

Hiph. הַאַּרל 1° Arracher, ôter, enlever, dérober, piller : וָדָשַּלָּתִּי מִּפְּוּר I Sam. 17. 35, et j'arrachais (l'agneau) de sa בל-חַעשַׁר אֲשָׁר חָאָיל אַלֹּחִים מַאָבִיני ; bouche Gen. 31. 16, toute la richesse que Dieu a ôtée à notre père ; וְרָשֵּלְתִּר צַּמְרָר וּמְשָׁתִּר Osée 2. 11, j'enlèverai ma laine et mon lin; ירוציל עינטי II Sam. 20. 6, et qu'il (ne) se dérobe à notre vue, qu'il ne nous échappe ; מַדַוּשָׁלָל אֲלָשֶר דְּעַבּּלְנוּ I Sam. 30. 22, du butin que nous avons pris; avec בַּרְבָיל בַּרַנֵילָם, séparer entre: וָאַרן מַאַרל בַּרַנֵילָם II Sam. 14. 6, où il n'y avait personne qui pût les séparer. — 2º Délivrer, proteger, sauver: הַּנְקַח הַאָּרל מְעָּרֵת Prov. 10.2, la justice, ou la charité, délivrera de la mort ; יָצֶּת־בָּהֵיני וִוֹצִּיל Exod. 12. 27, il a protégé nos maisons ; אַיָּאַרָּה קּיִרְיִמְּלְּהְ וּעִצְּלְּהְ Ez. 3. 19, toi, tu auras sauvé ton âme; בּלְיָבְּיל לוֹ מַרְשָׁה incommodait.

Hoph. passif: ting say we Zach. 3. 2, un tison sauvé, tiré du feu

Hithp. Se dépouiller, ôter ce qu'on a sur soi : יַרְּוֹבְשֵּלֹּגְ רְבַּיִ־יִשְׂרָאֵל אָת־בָּוֹיִם Exod. 33. 6, les enfants d'Israel se dépouillèrent de leurs ornements.

לְצְיֹן chald. Aph. אָבָין Délivrer, sauver: אָנְיִאָלְיִהְא Dan. 6. 15, de le sauver; part.: אָבָיִיל 3. 28, et qui sauve, délivre.

תוּצְנִים נְרָאּיּ בָאֶרֶץ: m.pl. Fleurs : נְצָנִים מוּגָּנִים מוּגָאָרָן. Cant. 2. 12, les fleurs paraissent sur la terre (rac. ס ט ט ט ט ט.).

(נצע .v. לְצַעְּעָ).

רְצָּיְלְ (ער מיץ : Briller, étinceler. Part. אָבָּי, ex. unique: יְלְצְּאָרִם Ez. 1. 7, et ils étincelaient.

رتةط (a· كُمْنَ).

ראַר (fut. ייאיר et ייאיר, imper. יאבי) 4° Garder, veiller avec soin, protéger, préserver (v. נַצֶר הָאָבֶל מְּרָרָה יאֹבֶל מְּרָרָה : Prov. 27. 18, celui qui garde, soigne, le figuier, mangera de son fruit ; בְּּנְּנֶרֶל ו מצרים II Rois 17. 9, depuis la tour des gardes; מַצְּלִים Is. 26. 3, tu (le) préserveras en lui donnant la paix; אַרַקַרוּ קבר מם-דַּרָהָ Prov. 13. 6, la justice protége celui dont la voie est simple; פַּצַר מְּבְרָכִי Ps. 32, 7, tu me préserveras de la détresse; avec נִשָּרָהו צַל־הַל שִּׁמָּהָר : צַל Ps. 141. 3, veille à la porte de mes lèvres (v. I בצר : Souvent de Dieu מבר אַרָם Job 7. 20, toi qui veilles sur les hommes ; יוצר נַמְּשָׁך Prov. 24. 12, et celui qui veille sur ton âme; וּמָצֶרַת־לֵב Prov. 7. 10, et dont le cœur est bien gardé, qui est insensible; ou : dont le cœur se cache, est plein d'artifices; וֹנְאָרוֹת וְלֹא יִדְיָנְתְּם Is. 48. 6, des choses bien gardées , c.-à-d. cachées, que tu n'avais pas connues.

2º Garder, observer avec fidélité, conserver: אַבְּרִינְאָף יִבְצִירוּ Deut. 33. 9, ils resteront fidèles à ton alliance;

ולאָר m. Branche, rejeton: Is. 14. 19, comme une branche inutile, vile; יְבְּיֵר מָנְיֵר Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation; יְבָּיִר Is. 11.1, et une branche poussera de ses racines.

ילאַת (a· אַנֿאַע).

אָבְקְיּא chald. Pur: בְּעָבֵּה נְמָא Dan. 7. 9, comme de la laine pure.

אַר (fut. בֹשְׁי et יִנְלְבֹין) 1° Faire un trou, percer: ייקב הור II Rois 12. 10, il perca un trou; אַכָּא רְכָּפוֹי וּנְקְבָּא Is. 36. 6, et qui entre dans sa main et la transperce. — 2º Marquer, nommer, fixer, désigner: יַקברו שַּׁבַרף צַלֵּר Gen. 30. 28, fixe toi-même le salaire que tu veux de moi; אַלְּשָׁר פָּריתַי ו ישבש Is. 62. 2, que la bouche de l'Eternel prononcera, nommera; יְּמְבֵּר Amos 6. 1, qui sont désignées, nommées, la première des nations; ou יְקבֵר: ceux qui sont nommés les nobles, les chefs, de la première des nations. — 3° Maudire, blasphémer (v. מָהַב Nomb. 23. 8, מָה אֵלָב Nomb. 23. 8, comment maudirai-je? מקב שבר Lév. 24. 16, celui qui blasphème le nom de l'Eternel.

Niph. passif de Kal 2º. Étre désigné, nommé : אַשָּׁר נִּקְבוּ Komb. 1.17, (les hommes) qui avaient été désignés par leurs noms.

⊃਼ੇਰੇ m. 1° Flute: ਜ਼ਰੂਨ ਜ਼ਰੂਸ਼ Ez. 28.

13, tes tambours et tes flûtes. — '2º Trou : יְּמֶבְּים Rituel, des trous, ouvertures.

가 (avec l'art.) n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

קבּקבּ, f. Femme, femelle, opposé מׁ יָבָי homme, mâle; des hommes: יָבָי וּנְקְבָּיִר Gen. 1. 27; des animaux, Gen. 6. 19, Lév. 3. 1.

קף adj. (Un animal) marqué de petites taches: פֶל־טָּח נְקוֹר Gen. 30. 32, les agneaux qui ont de petites taches; plur. נְקְרָּדּם 31. 8, fem. נְקְרָּדּם 30. 35. De là

הקר בּיקרים m. Berger, propriétaire de bestiaux : אַשֶּׁר־תָּיָת בִּיקרִים Amos 1. 1, qui était un des bergers; דְּיָרָת נִקר נִקר (I Rois 3. 4, (le roi de Moab) possédait, nourrissait, de grands troupeaux.

קרה (Paillette: מָּמְרָּחְת תַּמְּטָת Cant. 1. 11, (des ornements) avec des paillettes d'argent.

רְאָנְי בּוּר בּינית הוא נָכְּיות ווּחַנית בּינית הוא נָכְּית הוּא נָכְּית הוּא נָכְּית הוּא נָכְּית הוּא נָכְּית הוּא נָכִּית הוּא נָכִּית הוּא נָכִּית הוּא נָכִּית בּינית בּית בּינית בּינית בּינית בּינית בּינית בּינית בּינית בּינית בּיני

Niph. rg: Etre innocent, exempt de faute, de péché : אָץ לְחַצַּשִׁיר לֹא יִנְקֵח ; Prov. 28. 20, mais celui qui a hâte de s'enrichir ne saurait être innocent; וְנַקְּת חַאָּישׁ פַּעֵּוֹן Nomb. 5. 31, le mari sera exempt de faute; נַפַּיתִי הַפַּצַם סִפְּלִשְׁתִּם Jug. 15. 3, cette fois-ci je scrai exempt de reproche de la part des Philistins, ils ne pourront pas se plaindre de moi. – 2º Etre absous, rester impuni : וָנָפָּרוּ ויים Exod. 21. 19, celui qui aura frappé sera absous; דְּעָּקָר מָשֶּר דָשָּׁרָים Nomb. 5. 19, tu ne seras pas punie par ses eaux amères, elles ne te nuiront point; אָ יְנַקֵּח נָּל־חַוֹּגֵעֵ נָהוּ Prov. 6. 29, quiconque la touche ne restera pas impuni. — 3° Etre dégagé (d'une promesse): רְּמִּיְתְ מְּיִבְּיבְּתִי וֹאִר Gen. 24. 8, tu seras dégagé de ce serment que tu me feras. — 4° Etre vidé, dévasté, être détruit : רְּנִפְּתָּח Is. 3. 26, elle (la ville) sera vide, sans habitants; בֶּלְּרְתִּוֹנֶב מִינֶּת בָּמִיתְ נְמָה Zach. 5. 3, tout voleur sera jugé, ou détruit, ainsi qu'il est écrit ici.

Pi. חַשָּרְי מִּרָ כִּר יִרָּי בִּרְי מִר יִרְי בִּרְי מִר יִר בּרְי יִרְיִּתְּר מִר יִר יִרְיִּתְּר מִר יִרְיִּתְּרְ מִרְי יִרְיִּתְּ לֹא חְנַבְּיִר יִרְי בְּרִי בְּרִי בְּרָיִ בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייִייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיי

וקורא n. pr. m. Esdr. 2. 48.

(לַּלֵח v. נָלָח).

נקש (v. קיקט).

נְקִיִּים adj. (וְנְקִיִּים adj. (וְנְקִיִּים adj. (נְקִיִּים). 1° Pur, innocent : ונקר וצהרק Exod. 23. 7, l'innocent et le juste; בם נקר Deut. 19. 10, le sang innocent; יָקֵר כַפַּרָם Ps. 24. 4, celui qui a les mains pures; avec נַקַר אַלֹּכָר —: פָּן פְּדְּפֵיר אַבְנֵר II Sam. 3. 28, je suis inno– cent du sang d'Abner. — 2º Dégagé, exempt (de reproche), exempté, dispensé (d'une peine, d'un travail). Avec וְהָיִיתָ נָקִי מַאֶּלָחִי : מְן Gen. 24, 41, tu seras dégagé du serment que tu m'as fait; וְדְּיִיתָם נְקִיִם מֵיֵי וּמִיִּשְׂרָאֵל Nomb. 32. 22, vous serez exempts de reproche devant l'Éternel et devant Israel; יָקרי רחבה Deut. 24. 5, il sera libre (exempt des services de la guerre); ארן נקר I Rois 15. 22, nul ne fut exempté (de corvée).

וּהְיָלְיא Joel 4. 19, Jon. 1. 14 (cheth.), le sang innocent.

לא רוכלה: m. Pureté, innocence לא רוכלה: Osée 8. 5, (jusqu'a quand) ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenir innocents, purs? אָרָוֹין בְּנָבְּיוֹן בָּנָבְּיוֹן

Ps. 26. 6, je purifie mes mains et je serai pur, innocent; יְּבְיִלְין עַבַּיּ יְּנְטִירוֹ (Gen. 20. 5, j'ai fait cela (dans la simplicité de mon cœur) et avec la pureté de mes mains; בְּיִלִין נְשִׁנֵים Amos 4. 6, la pureté, la propreté, des dents, ce qui signifie ici la famine; selon d'autres: l'agacement des dents (v.

ף'ף', ou ף'ף' m. (état const. seul usité). Fente, creux (de rocher), caverne: הַּבְּלְמִים Is. 7. 19, et dans les creux des rochers.

[יִקוֹם . fut. יִקוֹם Se venger, נְקוֹם (inf. בָּקִם venger: לאֹר חַקם Lév. 19. 18, tu ne te vengeras pas; וַלְקָם עַל־עַלִּילוֹתָם Ps. 99. 8, tout en les punissant de leurs fautes; בם עבריד יקום Deut. 32. 43, il vengera le sang de ses serviteurs. — L'objet sur lequel la vengeance est exercée, à l'acc., plus souvent avec ל, פַאַרו , פָּן: ער־יִשְׂם גוֹיר אֹיְבֵידו Jos. 10. 13, jusqu'à ce que le peuple se fût vengé de ses ennemis; אָמֶמְיִר דֵי מְשֵּׁרָ I Sam. 24. 13, que l'Eternel me venge de toi; נקם נקמח בני יִשֹּׂרָאֵל מֵאֵח חַמְּדִינִים Nomb. 31. 2, venge les enfants d'Israel des Madianites; נֹפֵם בֵי לְצָרָיוּז Nah. 1. 2, l'Eternel se venge de ses ennemis.

Pi.: אָנְמְמְהִי דְּמֵי Jér. 51. 36, j'exercerai ta vengeance; יְנִּמְּבְּהִי דְּמֵי II Rois 9. 7, je vengerai le sang de mes serviteurs — répandu par la main d'Izebel; avec בּיָים Ez. 25. 12, et (parce qu')ils se sont vengés d'eux.

Hoph. Etre vengé, être puni: שְׁבְּעָּהָים קפר Gen. 4. 24, (la mort de) Cain sera vengée sept fois; באָר 4. 15, (celui qui tuera Cain) sera puni, etc.

Hithp. Se venger, etre vindicatif. לא תחנמם נמנים Jer. 5.9, ne me venge-

rai-je point? אוֹיֵב אִּמְתְנַשֵּׁם Ps. 44. 17, l'ennemi et l'homme avide de vengeance.

ינִקְמָהי f. (avec suff. נָקְמָהוֹ , נִקְמָהוֹ יוּ , נִקְמָהוֹי , pl. לי נַקָם וְשָׁלֵם Deut. 32. 35, à moi appartient la vengeance et la rémunération ; נֹקָטָר נְקַם־תְּיִרה Lév. 26. 25, qui prend la vengeance de l'alliance, qui vengera l'alliance rompue par eux; וָקְמֵּח דֵּיּכָלוֹ Jér. 50. 28, la vengeance faite à cause de son temple. הַשָּׁרב ,נַתַּן ,לָפַח עָשָּׁח־נָקם נְקָנָה Exercer la vengeance (tirer vengeance): וְנַקַם רָשָׁיב Deut. 32. 43, il tirera vengeance de ses ennemis ; לָתַת נִּלְמַתר־יֵיד בְּנִידְרָן Nomb. 31. 3, pour exercer la vengeance de l'Eternel sur Madian ; ונקחה יִקְמֵחֲנוּ נְיִנְיּנְיּנִי נְיִנְיִנּיּ נְיִנְיִנִּיּ נְיִנְיַנִּיּ נְיִנְיִנִּיּ נְיִנְיִנִּיּ נְיִנְיִנִּיּ לפשות וְקַבָּה בָּגוֹיִם ; vengerons sur lui Ps. 149. 7, pour exercer la vengeance sur les peuples; avec > quelquefois venger quelqu'un : יואַל דַעּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי Ps. 18. 48, le Dieu qui me venge; אַטָּיר עָמָהוֹ לָהְ הֵי נְקָמוֹת Jug. 11. 36, (après) que Dieu t'a fait prendre vengeance (de tes ennemis).

אָפּטְ (ע. אָבְעָר נְמְּשֵׁהְ בַּיְּשׁבּ Ez. 23. 22, 28, (ceux) de qui ton cœur s'est éloigné, retiré.

ארם לְּבְּים דְּבְּים Is. 29. 1, les fêtes passent tour à tour; selon d'autres : les fêtes, ou les sacrifices, cesseront.

Pi. Couper, abattre: יְנְשֵּׁךְ מְבְבֵּי דְּיַבֶּער Is. 10. 34, il abat les broussailles de la forêt; האר בירי נְּמְשׁר־זֹאר Job 19. 26, et après ma peau ils (les vers) briseront, rongeront, ceci (c.-à-d. ma chair, mon corps).

Hiph. קיפִיר 1° Faire le tour : קַּיבְּיִרִי Jos. 6. 3, faire le tour de la ville; יבֵּי הַשְּׁשִׁ יבֵי הַשְּׁשִׁ הַ Job 1. 5, lorsque les jours de festin avaient fait le tour, lorsqu'ils étaient passés; avec ellipse: בֹּא הַשְּׁבֶּם בּּאַמִּי שְּׁאַר בּאַב בּאַב בּאַב בּאַב בּעני בַּעני בַּעני בַּעַרָּבְי בַּעַקְיבָּי בַּעַקְיבָּי בַּעַקְיבָּי בַּעַקְיבָּי בַּעַקְיבָּי בַּעַקְיבָּי בַּעַקְיבָי בַּעַקְיבָּי בַּעַקְיבָי בַעַקְיבָי בַּעַקְיבָי בַּעַקְיבָּי בַּעַרָּבָי בַּעַקְיבָּי בַּעַּרָב בּעַקּיבָּי בַּעַקְיבָּי בַּעַקְיבָּי בַּעַּרָב בַּעַרָּבְיבָּי בַּעַרָּבְיבָּיבְיבָּיבְיבּי בּעַקְיבָּי בַּעַּרָב בַּעָּרָב בַּעַרָּב בּעניבּי בַּעַרָּב בַּעַרָּב בּעניי בּעניבּי בַּעַרָּב בּערַב בּעניבּי בַּעַרָּב בּערָב בּערָב בּערָב בּעניבּי בּעניבּי בַּעַרָּב בּערָב בּערָב בּעניבּי בַּעַרָּב בּענְרַב בּענִיבּי בַּעַרָּב בּענִיבּי בַּעַרָּב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערָב בּערַב בּערָב בּערַב בּערָב בּער

קלקת m. Action de secouer : מְּנֹקְתְּ Is. 17. 6, 24. 13, comme lorsqu'on secoue l'olivier.

קְּקְבָּיִר f. Meurtrissure, plaie : רְחַנֵּיר נִקְּשָּׁר Is. 3. 24, à la place de la ceinture, ou sous la ceinture, elles auront des plaies (v. le même exemple à הַגוֹרָת).

קבן (fut. יְשִׁר, inf. נְקֹר Percer, crever, arracher (les yeux): יְקְרִּהְ עִׁרְבֵּרְבָּוַזְל Prov. 80. 17, que les corbeaux du torrent percent, arrachent (cet œil).

Pou. Etre creusé, être tiré en creusant: מַּמְכָּח מֵּוֹר נְשֵׁרְהָּם Is. 51.1, le creux du puits d'où vous avez été creusés, d'où vous tirez votre origine.

קָרָה f. Fente, creux : בְּנְקְרֵח תָּבְּוּר Exod. 33. 22, dans le creux d'un rocher; plur. זְּנְקְרוֹח Is. 2. 24.

עָק' (ע. פְּרָשׁ et קּרָשׁ) Dresser un piége : הַמַּעַל מַפְּרִי מֹקַשׁ רְשָׁעּ Ps. 9. 17, par l'œuvre de ses mains le méchant tend des piéges (à lui-même).

Niph. Être pris dans un piège, être séduit : אַרְתִּיקָשׁ צְּיִבְיקָשׁ Deut. 12. 30, que tu ne sois (pris) séduit en les imitant.

Pi. Dresser des piéges : רְּמָשׁ שִּׁי שְּׁרִילוּ Ps. 109. 11, que le créancier, ou l'usurier, dresse des piéges à tout ce qui lui appartient, c.-à-d. qu'il lui enlève tout.

Hithp. Meme signif.: דְלָבֶּחְ אַחְדּיםְשׁ I Sam. 28. 9, et pourquoi donc tends-tu des piéges à mon âme (à ma vie)?

לְכְּלִישׁ chald. Frapper, heurter: בָּא לְרָא Dan. 5. 6, (et ses genoux) s'entrechoquèrent.

תר n. pr. m. I Sam. 14. 50.

קר רְשָׁצִים תַּשְּאַח: (נִיר (נִיר 21.4, le sillon du méchant, c'est le péché; le méchant ne cultive, ne médite, que le mal, le péché; selon d'autres, יב, comme : la lumière, l'éclat, des méchants, n'est que péché.

בְרְנֵל n. pr. d'une idole adorée chez les Cuthéens, II Rois 17. 30.

קּבְּלֵל שַׁרְאָעָר. pr. Nergal Sarezer, général, et Nergal Sarezer, mage du roi de Babylone, Jér. 39. 13.

וְרָבָּן m. (rac. רְבַּוּן m. (rac. רְבַּוּן m. (rapporteur; rapporteur: וּבְּאֵרן נִרְבָּן וִשְׁמִים מְדִּיוֹן Prov. 26. 20, là où il n'y a pas de semeurs de rapports, les querelles s'apaisent; וְבְּרֵי נִרְבָּן 18. 8, les paroles du calomniateur.

קרות מינים (cant. 4. 14, le nard et le safran.

נְרְיָה (lumière de Dieu) n. pr. m. Jér. 32. 12.

אָשָׁיִן (fut. אַשְּׁיִ, inf. ישְּׁשִׁי, et ישְׁיִּה, imper. אַשָּׁי et ישׁיָּה, imper. אַשָּׁי et ישׁיָּה, imper. אַשָּׁי et ישׁיָּה, imper. אַשְּׁי et ישׁיָּה, imper. אַשְּׁי et ישׁיָּה, imper. אַשְּׁי et ישׁיָּה, imper. אַשְּׁי et ישׁיִּה, imper. פוּיַב, et ישׁיִּה, part. passif ישׁיִּה, une fois ישׁיִּה et. פוּיַבּלָּה פוּיַבּלָּה et. 29. 1, Jacob leva ses pieds, c.-a-d. se mit en route; יְנָשָׁיִּהְיַנֵּי gen. 26. il élèvera son étendard;

בשוא גליזי Ps. 89. 10, lorsque ses flots s'élèvent; avec عر mettre sur, charger: נישאר אַז־טַברם צַל־חַטריהם Gen. 42. 26, ils chargerent leur blé sur leurs anes; יוורפה לארנטא על-קרבו Ps. 15. 3, qui ne fait point de honte à son prochain, ne lui attribue rien de honteux; ou : qui n'écoute point les calomnies contre lui. De même avec בָּכֹאוֹנַיִם יִשְׂאוּ־יָדֵוּר : בְּ Job 6. 2, si on pouvait les mettre l'un et l'autre dans une balance; וַנְמֵּא־בוֹ צֵּלָהו I Rois 8.31, et que l'on lui impose un serment; ou, אַנָיָשָׁה pour הַנָּיָשָה: que l'on exige de lui un serment. אַכָּא קוֹל Elever la voix : יַנְּשָּׂא קוֹלוֹ וַנְיִקרָא Jug. 9. 7, il éleva la voix et il appela, il cria à haute voix; נִיּשָּׁא צַּטָּו קלוֹ וַיַּבְּךָ Gen. 27. 38, Esaŭ eleva la voix et il pleura; רְשֵׁאַרּ קולם ברפי Is. 24. 14, ils elèveront la voix et entonneront des chants d'allégresse; de même sans יְרָבֹאוּ מִּדְבַּר : קוֹל ופריד Is. 42. 11, le désert et ses villes éleveront la voix; יכאו בהה וכנור Job 21.12, ils élèvent la voix, ils chantent, au son du tambourin et de la harpe; וְשֵּׁא בֵּיוֹם הַעריא Is. 3. 7, il elèvera la voix en ce jour, il répondra. - Souvent avec un rég. dir. Proférer, prononcer, entonner: אַפָּשָא מְשֵׁלָּה Nomb. 23. 7, il commença ses paraboles; לא תַשָּא ਲਾਈ ਤਾਹੁਦੇ Exod. 23. 1, ne profère, ne répands point, une nouvelle de mensonge; selon d'autres : n'accueille לא הפא את־שם־ני אלחיה ; point, etc. Exod. 20. 7, to ne profereras pas en vain le nom de l'Eternel ton Dien; Ps. 81. 3, entonnez le chant. בשא ראש Elever la tête avec joie, avec orgueil : יצַרַקִּתִּי לֹאִרצֵעָּיֹא רֹאִטִיי Job 10. 15, si je suis juste, innocent, le n'ose point lever la tête; אַנְיַלָּאָר רָאָשׁ Ps. 83. 3, et tes ennemis relèvent la tête, deviennent fiers; — נַפָּא אַיִיל מְּדֹבָן; אַת־ראָשׁ יַהוֹיַבֶּרן II Rois 25. 27, Jer. 52. 31. Evil Merodach releva la tête de Jehoyachin, c.-à-d. le tira de l'abaissement, lui rendit la liberté. De même: ישא פרעה אתרהשקה Gen. 40. 13, Pharaon te donnera la liberté; selon d'autres : se souviendra de toi.

signifie aussi : compter נשא אַז־ראש les têtes, faire le dénombrement : 🖘 בּיַר־יִשְׂרָאֵל Exod. 30, 12, בּיַר־יִשְׂרָאַל lorsque tu feras le dénombrement des Israélites; sans יַּמָשׁר נְּעַלְּחָם: רָאָשׁי Nomb. 3. 40, compte-les d'après leurs noms, exact. compte le nombre de leurs noms. — נפלא פונים Elever le visage; se dit d'un homme qui est content, satisfait de lui-même, parce qu'il se sait innocent : אַר מָעָרָה מָעָרָה נָשׁמּם Job 11. 15, alors tu pourras elever ton visage étant saus tache, innocent; sans אַם־הַּיכִּיב פָּאָיז: פַּיִּים Gen. 4.7, si tu agis bien, tu peux élever le visage (v. ragi). Avec by Elever la face vers quelqu'un avec confiance : וָהְשָּּאׁ אֱל־אֱלוֹתַ פְּנֵיך Job 22. 26, tu élèveras ta face vers Dieu. — Regarder avec faveur : יַּצָּיֹא תַי פָּנָיד אַלֵּיךְ Nonib. 6. 26, que l'Eternel tourne ses regards vers toi ; אָרָה אָפָּיא מָנֵי אֵל־ רוצב צחיף II Sam. 2. 22, comment oserais-je lever la face vers Joab, ton frère? comment paraître devant lui? ניטא פרנים Lever les yeux pour voir: נישארלוט אַתרעיון ווַרָא Gen. 13. 10, Lot levant les yeux vit; avec by lever les yeux vers quelqu'un, le regarder avec amour, avec passion, avec adoration; וְהִשָּׁא אֲשָׁת־צֵּרֹנְיוֹ צֶּת־צֵינִיתְ צֵּל־יוֹכָה Gen. 39. 7, la femme de son mattre jeta les yeux sur Joseph; יְצֵינֶיא צֵּל־גָּלַוּלֶי Ez. 18. 6, et s'il n'a pas leve les yeux vers les idoles (de la maison d'Israel) pour les adorer.

que j'élève mes mains vers ton sanctuaire; אָשׁר נַשֹּאַתִּד אַיז־יַדִי לְחָיז Exod. 6.8, (la terre) que j'ai juré de donner, etc.; בַּבְּעָב מַיח יַעַכְּב Ez. 20. 5, et que j'ai juré à la postérité de la maison de Jacob. לְשֵׁא נְשָּׁשׁ אָל Élever l'ame vers quelqu'un ou quelque chose, soupirer après, désirer, אַלָּיִדָּר יַד נַפְּשָׁר Ps. 25. 1, c'est vers toi, ô Éternel! que j'élève mon âme ; וַצֵּלָיו דוּיא נֹטֵיא צֵּת־נַמְּשׁוֹ Deut. 24. 15, et il soupire après son salaire, l'attend avec impatience; -אַל וְמִירוֹוֹ אֵל־תְּשֵׁא נַמְטֵׁן Prov. 19. 18, pour que tu n'aies point à désirer sa mort; selon d'autres , יוֹמָיתוֹ de la rac. בְּיָבָּיהוֹ : ne l'épargne pas en ayant égard à ses cris, a ses pleurs; avec לארנטא : ביטר לארנטא Ps. 24. 4, qui ne met point son attente dans les choses vaines, keri נַּמָּטֵׁר qui ne jure pas en vain par mon âme, par moi ; וַאַל־זֵוֹנָם יִשְאוּ נַמְשׁוֹ Osée 4. 8, ils soupirent après les fautes du peuple (pour qu'on leur amène des sacrifices); ון לאריפט אַליִרים נַמָּשׁ II Sam. 14. 14, le juge ne formera-t-il point de désir (et ne trouvera-t-il moyen pour ne point repousser l'exilé)? Selon d'autres : Dicu n'épargne personne (de la mort, mais le roi trouvera moyen, etc.). – נַטַא לֶב Le cœur excite, porte, à faire une chose : בַּל־אָרשׁ אֲשֶׁר־נְשָּׁאוֹ לְבּוֹ Exod. 35. 21, tous ceux que leur cœur portait (à donner). Aussi : le cœur enorgueillit : וו אנקיאַ לְבָּדְּ לְבָּדְּ II Rois 14. 10, ton cœur t'élève, tu t'élèves d'orgueil.

2º Porter, amener, emporter, supporter, souffrir: porter, segarity Deut. 32. 11, il le porte sur ses ailes; Deut. 32. 11, il le porte sur ses ailes; פְּנָיְנִיאָרָ Deut. 32. 11, il le porte sur ses ailes; פְּנָיְנִיאַ Deut. 32. 11, il le porte sur ses ailes; פְּנִינְיאַ אַרְיּרָ וּשְׁאַבּוּ Nomb. 11.17, ils t'aideront à porter le fardeau du peuple; בְּנִינְיאַ בְּנִי בְּנָיִיאַ בְּנִי בְּנָיִאַ בְּנִי בְּנָיִיאַ בְּנִי בְּנָיִאַ בְּנִי בְּנִייִּ בְּנִייִּ בְּנִי בְּנִיְיִ בְּנָיִאַ בְּנִי בְּנִיְ בַּנְיִי בְּנָיִאַ בְּנִי בַּנְיִי בְּנָיִאַ בַּבְּי בַּנִייִּ בַּנִייִ בַּנְיִי בְּנָיִאַ בַּבְּי בַּנְיִי בְּנִיּאַ בַּבְּי בַּנִייִ בְּנִיּאַ בַּבְּי בְּנִי בְּנִיּאַ בְּבִּי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִיּאַ בְּבִּי בְּנִי בְּיִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּי בְּנִי בְּיִי בְּנִי בְּיִי בְּנִי בְּיִבְּי בְּנָי בְּי בְּנִי בְּיִי בְּי בְּייִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּייִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיבְיבְי בְּיבְיי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְּי בְּיבְיבְיבְּי בְּיבְיבְיבְּי בְּיבְיבְּי בְּיבְיבְּי בְּיבְיבְי בְּבְיבְיבְי בְּיבְּי בְּיבְיבְּי בְּיבְיּי בְּיבְיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיבְּי בְּיבְיּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיּי בְּיבְיבְּי בְּיבְיבְּי בְּיבְיבְּי בְּיבְיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיּי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיוּ בְּיבְּיִי בְּיּי בְּיבְּיי בְּי בְּיּי בְּיבִּיי בְּיי בְּיבִיי בְּיי בְּיי בְּיוּי בְּיוּי בְּי

de les souffrir; פּר לֹא־אוֹרֵב יְדָוּרְמַנִּר וְאֶשָּוֹא Ps. 55. 13, car ce n'est point un ennemi qui m'injurie, je l'aurais supporté; יָפָּא בְּשִׂידִוּר מִיְבֶּכָּרִי Job 7. 13, ma couche m'aidera à supporter mon chagrin, ma douleur; אַנָּשָא נַשָּא Is. 53. 4, il souffre de nos maux ; לפוא עורן porter une faute, être chargé d'un crinic, supporter le châtiment; וַנָּטָא עַינֹינ Lév. 5. 17, et il porte encore sa faute, il ne l'a pas expiée ; וַלֹאִ־תְשַּׁא עֲלֶרִי הַיָּבָא Lév. 19. 17, de peur que tu ne sois chargé de péché à cause de lui ; -גּלֹאַ בְּצֵּוֹן הַאָב Ez. 18. 20, le fils ne portera point le péché du père, ne sera point coupable de la faute de son père; ראכלרו עום רעוא Lév. 19. 8, celui qui en mangera portera la peine de sa faute, sera puni; וַנְפָאוּ צֵּח־וִנּיהַרְכֵם Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidelites; וַלַּצָּחַ לְבַרָּהְ תְּשָׂא Prov. 9. 12, mais, si tu tournes tout en dérision, tu en porteras la peine toi seul.

3º Prendre, ôter, enlever, ravir: מארנא כלרך Gen. 27. 3, prends, je te prie, tes armes ; וַיִּמָאוּ לַחֲם נָשִׁים מֹצֵבִיוֹת Ruth 1. 4, ils prirent pour femmes des Moabites : נַיִּשֹׁאוּם בְּנֵי־קִרשׁ צֵּחֵידֵם I Chr. 23. 22, les fils de Kis, leurs parents, les épousèrent; למא אַר־פַּרְבָּנֵם Dan. 4. 16, (l'intendant) enleva leurs mets, ou portions ; ישָא פַּרִעֹּח אָת־ראַעָּה Gen. 40. 19, Pharaon te fera couper la tête; יביקים רְשֵּׂצֵיר עֹשֵּׁרָר עֹשֵּרִיר עֹשֵּׁרָר עֹשֵּׁרְר עֹשֵּׁרְר עֹשֵּׁרָר עֹשֵּׁרְר עֹשִׁרְר עֹשִׁרְר עֹשִׁרְר עֹשֵּׁרְר עֹשִׁרְר עֹשְׁרְר עֹשְּרְר עֹשְׁרְר עִישְׁרְר עֹשְׁרְר עִישְׁרְר עִּעִּיִיר עִישְׁרְר עִּעְּיִיר עִישְׁרְר עִּעִּיר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְיר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִּיבְּר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִישְׁרְר עִייִייִייף עִישְׁרְר teur m'ôtera bientôt du monde; זְּבָתִּים רְכַּשֵּׂאֵר Mich. 2. 2, (ils ont convoité) des maisons et les ont ravies. — נַיָּטָא עוֹן Prendre, ôter, la faute de quelqu'un, pardonner : נפא עון Exod. 34. 7, il pardonne l'iniquité; aussi avec >: שא נא לְפַשְׁע Gen. 50. 17, pardonne le crime (des serviteurs, etc.); de même נְנֶשׁאַרִד לְכָל־רַדְּשָּׁקִים: seul : נְיָטָאָרִד לְכָל־רַדְּשָּׁקִים Gen. 18. 26, je pardonnerai à toute la ville; אל נשא הַיִּיח לָהֵם Ps. 99. 8, tu étais pour eux un Dieu qui pardonne. — Part. passif : נְיָלֵא עֵּוֹךְ Is. 33. 24, (un peuple) déchargé, absous, de ses fautes; ترفات אַשֵּׁעֵּ Ps. 32. 4 (pour פַּשָׁעַ). — Prendre, recevoir, obtenir: יְיָּהָא בְּרָבָה מָאָה Ps.

24. 5, il reçoit la bénédiction de l'Éternel; נְהַשֵּׁא חֲךְ נְחֵסֵר לְּפֵנְיו Esth. 2. 17, elle obtint, trouva, grace et faveur devant lui. נַשָּא פַּנְרַם Accueillir la face de quelqu'un, l'accueillir favorablement: אוּלֵר יַשֵּא פַנִי Gen. 32. 21 , peut-être qu'il m'accueillera favorablement; אוֹ חַיָּשָּוֹא im'accueillera מבקד Mal. 1. 8, ou s'il te recevra favorablement. Avoir des égards, de la considération, respecter la personne de לוּלֵר פְּנֵר־יָדוֹישָׁפָּט — אַנִר נִשָּׂא : quelqu'un II Rois 3. 14, si je n'avais point d'égard pour Josaphat (roi de Juda); פַּנֵי כֹחַנִים לא נשאר Lament. 4. 16, ils n'ont point eu d'égard, de respect, pour les pontifes; לא־רָשָּוֹא פְּנֵי כָל־כֹּפֶּר Prov. 6. 35, il n'a d'égard pour, il n'acceptera, aucune rançon : וינשוא פונים Is. 3. 3, et un homme considéré, vénéré. - Faire acception de personnes (en rendant la justice): לא־רִוּשֵּוֹא פְּנֵי־דֵּל Lév. 19. 15, tu n'auras pas d'égard, de préférence, pour le pauvre (contre la justice); וַלְּשָׂאָרֶם פַּוֹנִים מחורה Mal. 2. 9, et parce que vous faites acception de personnes, que vous agissez avec partialité, en appliquant ma loi.

Selon quelques commentateurs, אַשָּי signifie 4° brûler et être brûlé: יַרְשָּׁאַר II Sam. 5. 21, David brûla (les idoles), au lieu de: David les emporta; אַרְקָּי ווֹפָּיִרְ Nah. 1. 5, la terre est brûlée, est en feu; au lieu de: la terre se soulève, tremble.

Niph. נְפֵּיא 1° Se lever, s'élever, être élevé: יְזְנָטֵא בְּעַבְרוֹת Ps. 7.7, lèvetoi à cause de la fureur de mes ennemis; וּבָחַנָשׁאַם מֵעֵל הַאָּרֶץ רָנָשׁאוּ הַאוֹפַנִּים Ez. 1. 21, et lorsqu'ils s'élevaient audessus de la terre, les roues s'élevaient aussi ; בַּל־גַּרא יִנְטֵּא Is. 40. 4, toute plaine sera élevée; אַמָּא אוּמָא Is. 33. 10, maintenant je me lèverai, je ferai éclater ma puissance. — 2º Etre porté, être emporté : וּבְנֹתֵיךְ: עַל־פָּתֵם הִּנְּשָׂאנָת Is. 49. 22, et tes filles seront portées, amenées, sur les épaules; נשוא יושלא Jér. 10. 5, il faut les porter (pour יינטאר); ון נְעָשֹא כָּל־אַשֶׁר בְּבֵירֶהְ — בְּבֵלָת II Rois 20. 17, tout ce qui est dans ta maison sera transporté à Babylone.

Pi. אַשָּׁיִ et אַשָּׁיַ וֹ Élever, honorer : וֹכְדי נְשָּׁא מַכְלַכְּחוֹי II Sam. 5. 12, qu'il avait eleve son règne; פַּנְּשָּׂאָרם אָת־דַוּיָדערָים Esth. 9. 3, ils honoraient les Juiss; וּרָעֵם וְנַשְּׂאֵם Ps. 28. 9, sois leur pasteur et élève-les en gloire; ou : porte, soutiens-les. Avec vin Désirer ardemment: בים מְנִשִּׂאִים אַת־נַפְשָׁם לְשׁוּב Jér. 22. 27, (la terre vers laquelle) ils désirent, leur ame soupire, de revenir. - 2º Soutenir, assister, par des présents; faire des présents : רָנָשָּׂיארשׁ אַנְטֵּר מִכְּכִים בּיַכְּסַרְ Esdr. 1. 4, que les gens de la ville l'assistent en argent, lui donnent de l'argent, etc.; נְשָּׂא אֶת־־שְׁלֹכּוֹת בַּצְבֵּי אֲרָוִים I Rois 9. 11, (Hiram) assista Salomon, le pourvut de bois de cèdre; אַמ־נָשָּׁאַרו נפוא לטי II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents? — 3° Porter, emporter : ורַנְשָּׁלֵם רֶינְשָּׁאֵם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta; רְנָשָּׁא אֵחְכָם בְּצְנוֹח Amos 4. 2, l'on vous enlèvera avec des crocs.

Hiph. אִיִּשִּיִא 1° Faire porter: מְּיִמְּיִא צִּיֹן אַשְּׁמְּיִא Lév. 22. 16, pour qu'ils ne leur fassent porter la peine de leur péché; יְחָשִּׁיא מִיְבֶּיְרְ מִיִּבְיִרְ אַלְחֵים אָלֹחֵים אָלֹחֵים אָלֹחֵים אַלְחַיִּם מִיבְּיִרְהְיִּ אַלְחִים אַלֹחַים אַלְחַים מּנְבְיִרְהְ זְּיִשְּׁר חֵנִיבְּ חַנִּעְם בּרִים ווּשִּׁר אַ בּרְיִם מִיבְּעָב מִּיִבְּיִם בְּעַבְּיב מִּיבְיִבְּעַ בְּעַבְּיב מַּבְּיבְיב מִּבְּיבְ מַבְּיבְּב בּיבְיבְּיבְ מַבְּיבְ מַבְּיבְ מַבְּיבְ מַבְּיבְ מַבְּיבְ מַבְּיבְ מַבְּיבְ מַבְּיבְ בַּיבְיבְּעַבְ בְּעַבְיבְ מַבְּיבְ בְּיבִיבְ בְּיבִיב בְיבִיב בְּיבִיב בּיבִיב בּיבִיב בּיבִיב בּיבִּיב בְּיבִּיב בּיבִּיב בּיבִיב בּיבּיב בּיבִיב בּיבִיב בּיבִיב בּיבְיב בּיבּיב בּיבִיב בּיבִּיב בּיב בּיבּיב בּיבִיב בּיבִיב בּיבְיבּיב בּיב בּיבִיב בּיבְיב בּיב בּיב בּיביב בּיבִיב בּיבִיב בּיבּיב בּיביב בּיבּיב בּיבּיב בּיביב בּיביב בּיביב בּיביב בּיבּיב בּיביב בּיבּיב בּיבּיב בּיביב בּיבּיב בּיביב בּיביב בּיביב בּיביב בּיביב בּיביב בּיביב בּיביב בּיביב בּיביב

אַלָּין chald. Prendre, enlever, emporter: אַלָּה מָאנֵיָא שַׁא Esdr. 5. 15, prends ces vases; אָלָה הַשִּׁר הַיּנָה Dan. 2. 35, et le vent les emporta.

Ithp. S'élever, se révolter : נַלְּבֶּלְבִין הְתְּשָּׁאָה Esdr. 4. 19, (que cette ville) s'est révoltée contre les rois.

ק (part. du Niph.). Présent:

אָס־יִמָּאַת יְשָּׁא לָט II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents ?

לשלי Kal inusité. Hiph. בְּשַׂנּה 1° At– teindre quelqu'un ou quelque chose : בל-רֹדְפַּידָה דִוּשִּׂיבוּהָ Lament. 1. 3, tous ses persécuteurs l'ont poursuivie, l'ont atteinte; לאַ־תַּשִּׂינֵם בַּנְבַעַרוֹ מְלְחַמָּח Osée 10. 9, (ils pensent) que la guerre ne les atteindra pas (comme lorsqu'ils combattirent) à Gabaa (contre les hommes iniques); אַן דָּבָרַי וְחָפֵּי — חַלוֹא חִשִּׁיגוּי אַכֹּתִיכָּם Zach. 1. 6, mes paroles et mes décrets n'ont-ils pas atteint vos pères (ne se sont-ils pas accomplis sur eux)? ולא הַוּשִּׁרבֵנה בְּרָקַתו Is. 59. 9, la justice ne nous atteint pas, ne vient pas jusqu'à nous; שַּׁשוֹרן וְשָּׁמְחַוּז רָשִּׁיבוּז Is. 35. 10, la joie et l'allégresse les atteindront, c.-à-d. seront leur partage; ou : ils atteindront, obtiendront, la joie, etc.; ובאו עליה בליתברכות האלח וחשיגה Deut. 28. 2, toutes ces bénédictions se répandront sur toi et t'atteindront, tu en seras comblé ; de la terreur : מַשִּׂינַתוּג ול בַּבְּיִם בַּלָּחוֹת Job 27. 20, les terreurs l'atteindront, le surprendront, comme des flots. Part.: יָאַרן־מַשִּוֹיג יָדוֹ אֶל־פִּרוּ I Sam. 14. 26, nul ne porta la main à la bouche; מְּשִּׂרֹנֵדוּוּ הַרֵב Job 41. 18, si on le frappe, l'attaque, avec l'épée; תורב אוֹיבֶרְהְ לְמַשֵּׁנֶּתְז I Chr. 21. 12, et que le glaive de l'ennemi t'atteigne.

Avec בין la main, c.-à-d. le pouvoir, la fortune atteint: avoir le moyen, être à même: לני בין וְנְנְאָל Lév. 25. 49, ou, s'il en a les moyens, il se rachètera lui-même; וְאַבּילֹּא חַשִּׁירֵה בְּיוֹ וְנְנְאָל Lév. 5. 11, s'il n'a pas le moyen d'offrir deux tourterelles; בָּיַר חַשִּׂירֵ בִי בִּירַ בַּירַ בַּעִּירַ בַּירַ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָ בַּעַרָּ בַעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּבַי בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּבַּ בַּעַרָּבַי בַּעַרָּבַּעָר בַּעַרָּבַּי בַּעַרָּ בַּעַרָּבַּי בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּבָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּבַּי בַּעַרָּ בַּעַרָּבָּי בַּעַרָּ בַּעַרָּ בַּעַרָּי בַּעַרָּיבָּי בַּעָּבָּי בַּעָּבָּי בַּעַרָּ בַּעַרָּי בַּעַרָּי בַּעַרָּי בַּעַרָּי בַּעַרָּי בַּעַרְישָּיי בַּיַּ בַּיבַּי בַּעַרָּי בַּעַרָּי בַּעַרְ בַּעַרְיבָּיבָּי בַּעַרְ בַּעַרְיבָּי בַּעַרְ בַּעַרְיבִּילִי בַּעַרְ בַּעַרְיבָּיבָּי בַּעַרְ בַּעַרְיבָּי בַּעַרְ בַּעַרְיבַּיּ בַּעַרְ בַּעַרְ בַּעַרְיבָּי בַּעַרְ בַּעַרְיבָּי בַּעַרְ בַּעַרְיבָּי בַּעַרְ בַּעַרְיבָּי בַּעַרָּי בַּעַרְ בַּעַרָּבָּי בַּעַרְ בַּעַרָּבְיבָּי בַּעַרְ בַּעַרְ בַּעַרָּבְיבַּיבָּי בַּעַבְיבָּבַי בַּעַבְּיבָּי בַּעְיבָיבָּי בַּעַבְיבָּי בַּעְיבַיבְיבָּיבָּי בַּיבַּיבָּי בַּיּבְיבָּבָּי בַעְבַּבְיבַּעְיבָּי בַּיּבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּעָּבָּי בַיבַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּיבָּי בַּיבָּי בַּבַּיבָּי בַּבְיבָּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּבְיבָּיבָּי בַּבּיבָּיבָּי בַּבְיבָּיבָי בַּיבָּיבָּי בַּבְיבָּייבָּי בַּבְיבָּיבָּי בַּיבְיבָּיבָּי בַיבָּייבָּיבָּי בַיבַּיבָּי בַּבְיבָּיבָּיבָּיבָּיבְיבָּיבָּיבָּי

לְשׁלְּאָה f. (rac. לְשָׂלְּאָה). Charge, fardeau: נְשָׁאֹמִיבֶּם עֲבַּוּפֹּוּח Is. 46. 1, (les idoles) que vous portiez sont chargées sur des bêtes.

אַלְּיִא m. (rac. מָּשֵׁא). 1° Celui qui est élevé, chef d'un peuple, prince, roi,

chef d'une tribu, d'une famille : נַטַרא ו אַשְׁרָזנוּ כֹּל יְכֵּר חָיָרוּ I Rois 11.34, je le maintiendrai prince (roi) tant qu'il vivra ; נָשִׁרא אַנַור לַיוֹם Nomb. 7. 11, chaque jour un chef de tribu; וּנְטִּראַר חַעֵּרָה Nomb. 4. 34, et les princes de l'assemblée, les douze chess de tribus; רכשיא ביח־אַב Nomb. 3. 24, et le chef de la famille; וּנְשִׁרא נְשִׂראַר מָשֹׁרָאַר Nomb. 3. 32, le chef des princes de Lévi, c.-à-d. le chef de toute la tribu de Lévi. – 2º יַפַּוּיאַים (vapeurs qui se lèvent) Nuages , nuées : וַיַּצַל נְשָׁאִים מִקְצַּוּד-אָרֶץ Jér. 51. 16, il fait monter les nuées des extrémités de la terre ; נָטִראָרם וָרוּחַ ינטים אין Prov. 25. 14, des nuées et du vent, et point de pluie.

אָלְשֵׂל Kal inusité. Niph. בְּשֵׂל S'allumer: בְּשַׁלְח רְבְעַלִּל Ps. 78. 21, un feu s'allume contre Jacob.

Hiph. Allumer : אַקר נְאָפֶּוּר נְאָפָּוּר נְאָפּוּר נְאָפּוּר נוּשׁרִים Is. 44. 15, il allume (le bois), et il fait cuire son pain.

I N박국 Kal inusité, excepté inf. 보건 Jér. 23. 39, pour দাঠ . Oublier, abandonner.

Niph. Étre trompé, égaré, être séduit: מָּמֵרֵי מָּרֵי Is. 19.13, les princes de Memphis sont trompés, se sont égarés.

Hiph. Tromper, abuser, égarer, séduire; avec le rég. dir. et בילים יארף: ל Obad. 1. 7, ils t'ont trompé; אַל־רַשִּׁרא און לכם הווקיהוו II Rois 18. 29, qu'Ezéchias ne vous abuse pas ; אַל־הַלְּשָׁאַרּ נַמְּשׁׁחֶרְכָם Jér. 37. 9, ne vous abusez pas vousmėmes ; הַּמְלַצְהָּהְ הָשִׁיא אֹחָה Jér. 49. 16, ton insolence, ou ta folie, t'a égaré; קוויש הושראַני Gen. 3. 13, le serpent m'a séduite. (ການກຸ່ງ II Rois 19.25, v. à ກະໜຸ.) וו אַשְׁיוֹ (v. II יוֹשָׁיֵא) Prêter (a usure): עָשָא אִישׁ־בָּאַתִיד אָהַם נשָׁאִים Neh. 5. 7, vous prêtez à usure les uns aux autres. Part. נשא I Sam. 22. 2, un creancier; וֹבְישָׁא בּוֹ Is. 24. 2, celui qui prête, comme celui à qui l'on prête ; יַלָשָא בו־אַלַה 1 Rois 8. 31, s'il exige de lui un serment; mais notre version est ינטא.

Hiph. Exiger une créance, tour-

menter: לארבישיא אורב מו Ps. 89. 23, l'ennemi ne le tourmentera pas, exact. ne le poursuivra pas comme un créancier; יַפִּי פָּנִין פָלֵיםוֹ (keri poursui) Ps. 55. 46, que la mort les accable, ou les surprenne.

ים (v. אָשֶׁבְ (v. אַשֶּׁבְ) Souffler: יבּיתַ הַיְּבְּילָּבּ יב Is. 40. 7, car l'Éternel l'a frappé de son souffle, littér. le vent de l'Éternel a soufflé dessus.

Hiph. בְּשֵׁרֵ 1° Faire souffler : בַשֵּׁרַ Ps. 147. 18, il fait souffler son vent. — 2° Faire voler, chasser : בַּשַׁרַ בִּּשָׁרַ Gen. 15. 11, Abram en chassa (les oiseaux).

I לְשָׁהְר Oublier, negliger, abandonner: בְּהַרְיִּהְי בּוֹבְּחְ Lament. 3. 17, j'ai oublie le bonheur, j'en ai perdu le souvenir; שׁנִי בְּלֵּוְהְ הָשִׁי (pour הַשָּׁהְ ou הַּעָּהְהְ) Deut. 32. 18, tu oublies le (roc) Dieu qui t'a cree; שִּיא אָהְבָּם נְשׁא Jer. 23. 39, je vous abandonnerai entièrement (v. I אָנָיָבּי.)

Niph. Etre oublié: יְשְׂרָצֵּל לֹא חִנְשָׁרִי (pour יְשִׂרָשֵׁר (חִנְשָׁח מְשָּׁרִי (אַנְיִּי יִשְׁר מְשָּׁרִי יִשְׁרָּיִ ne seras pas oublié de moi.

Pi. Faire oublier : בַּשֵּׁרִי אֲלְדִים אָלִּדִים Gen. 41. 51, Dieu m'a fait oublier toute ma peine.

Hiph:: אַלוֹהַ חְרָבְּחֹת Job 39. 17, car Dieu l'a privée de sagesse, la lui a laissé ignorer; בַּיבֹיקה לַהְּ אֵלוֹה מַבִּיקה Job 11. 6, car Dieu oublie en ta faveur, te pardonne, (beaucoup) de tes fautes; selon d'autres: il exige de toi moins que ton iniquité (ne mérite).

II בְּשְׁרָהוֹ (עִי אוֹ (שָּאַה) Préter; avec בְּ préter a quelqu'un : לאֹר לָשׁרֹבִיר וְלֹאר לָשׁרֹבִיר וֹלֹאר לָשׁרֹבִיר וֹלֹאר לָשׁרֹבִיר וֹלֹאר לָשׁרֹבִיר וֹלֹאר לָשׁרֹבִיר וֹלֹאר לָשׁרֹבִיר וֹלֹאר לָשׁרֹבּי בֹּי וֹבְּישׁרִיבּי : je n'ai rien emprunté; שִּׁיִּרְיִּ בְּשִׁירִי בֹּי וֹשִׁי בּי בְּשִׁרְיִם בּי Deut. 24. 11, l'homme a qui tu auras prété. Part. בְּשִׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בִּעִּרוּ בַשְׁר בִּעִּר בִּשְׁר בִּעִּר בְּשִׁר בִּעִּר בּי בּעִּשְׁר בִּעִּר בּי בּעִּבְּי בַּעִּר בּי בּעִּבְּי בַּעְּר בַּעִּר בּי בּעִּבְּי בַּי בּעִּבְּי בּי בּעִבּי וֹבְּי בּעִבְּי בּי בּעִבְּי בּי בּעִבּי בּעִבְּי בּי בּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בִּעְבְּי בְּעִבְּי בְּעבִּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְיי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעבְּי בְּעבִּי בְּעִבְּי בְּעבִּי בְּעִי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִּי בְּעבּי בְּעבִי בְּעבּי בְּעבִּי בְּעבִי בְּעבִּי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבּי בְּעבְיי בְּעבּי בְּעבּי בְּבְעבִי בְּעבְּי בְּעבּי בְּעבִי בְּעבְּי בְּעבְייב בְּעבּי בְּעבְיבְּיב בְּעבְּיב בְּעבְּיב בְּעבְּבְיב בְּעבְּי בְּעבְיב בְּעבְּיב בְּעבְיב בּעבְיי בְּבְּיב בְּעבּי בְּבְיב בְּבְּב בְּבְיב בּיבְיב בּיבְי בּבְיי בּבְּי בּיבְיי בּיבְּי בּיבְּי בּיבְּב בּיבְיי בּבְּיב בְּבְיי בּבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְי בְּבְיבִי בְּיבְיי בְּיבְי בְּבְיבְיי בְּבְיי בְּיבְיי בְּיב בְּבְיבְי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְעִיי בְּיבְיי בְּיי בְּבְיי

Hiph. Prêter: מַשְּׁאַר בְּרָקָהְ סְשָׁאַר Deut. 24. 10, si tu fais a ton prochain un prêt quelconque.

היד הַנְּשָׁה: אַר Seulement avec בְּּדֹר הַנְּשָׁה: Gen. 32. 32, nerf, ou muscle, qui se retire (?), qui est sur la concavité (de la hanche des animaux).

ק'שָׁלְּיִת m. Dette : רְשֵׁלְּמִי אָח־נְשְׁלְחַ II Rois 4. 7, et paye ta dette.

לְּשִׁיְה f. (rac. I הְשִׁיְה). Oubli : בְּשִׁיָּה Ps. 88. 13, dans la terre de l'oubli, la tombe.

לְשִׁים f. pl. Femmes (v. à הַּשָּׁים).

קייקה f. Baiser : יְשִׁיקה Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi ; מְשִׁיקה Cant. 1. 2, des baisers de sa bouche.

אם ישׁן: (fut. אָשׁרִי et יְשׁרָּבּי 1º Mordre: שְּׁתָּרִים בּבּבּר 10. 11, si le serpent mord; אַשְּׁרִים בְּבּּבּר מִנְיִם אַנִּים Mich. 3. 5, (les prophètes) qui mordent, déchirent, avec leurs dents. Part. passif: בֶּלְירָים Nomb. 21. 8, quiconque était mordu. Au fig., tourmenter: בְּלָבְיר בְּבָּיך Hab. 2. 7, ceux qui te morderont, te tourmenteront. — 2º Étre l'objet de l'usure: בְּלֶב רְבָּיִבְּי Deut. 23. 20, toute chose qui est prétée (qu'on prête) à usure.

Pi. Mordre : וְנִשְּׁכוּ צִּרְכֶּם Jér. 8. 17, ils vous mordront.

Hiph. אָלְאַרְהְּ Prêter à intérêt: אָלָאַרְהְּ Deut. 23. 21, tu ne préteras pas à intérêt ou à usure; selon d'autres : tu n'emprunteras pas à usure.

Deut. 23. 20, un intérêt, usure: לְּאַרְהְּפֶּיִם מָּן Deut. 23. 20, un intérêt en argent; לֹאַרְחְפִּיִם לְּאַרְהְּפָּׁרְתְּ בְּעָּהְ Exod. 22. 24, n'exigez pas d'intérêt de lui; עָלִיוּ נְשָׁהְ Lév. 25. 36, ne prends point d'intérêt de lui; מַּטְפּוּ לֹאִרְתְּן בְּנָשְׁהְ Ps. 15. 5, il ne donne point son argent à intérêt usuraire.

לְשְׁכֶּה (v. לְשְׁבָּה). Chambre, cellule : יְשְׁכָּה יְנְשָׁבָּח Néh. 3. 30, sa chambre ; pl. השָּבָּן 12. 44.

לְשֵׁל (fut. יְשֵׁל) 1° Intrans. Échapper, tomber : יְנָשֵׁל תַּנְרָיָל מִרְנָדְעָץ Deut. 19.5, et que le fer (de la cognée) s'est echappé, est sorti, du manche; לְּיִלְּהְ Deut. 28. 40, car tes olives tomberont (de l'arbre), couleront. — 2° Trans. Oter, retirer, chasser(v. שְׁלֵּלְהְי בְּיִשְׁלִּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ בַּעְּלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בַּעְּלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלֵּהְ בִּעְלִּהְ בִּעְבִּיוֹ בִּעְבִּיוֹ בִּעְבִּיוֹ בִּעְבְּיִי בְּעְבִּיוֹ בִּעְבִּיוֹ בִּעְבִּיוֹ בְּעִבְּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּבְּיִבְּיִי בְּעִבְּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּעְבִּיוּ בִּבְּיוּ בִּיִּבְּיוּ בִּעְבִּייִי בְּעִבּיוּ בִּעְבִּייִי בְּעִבּיוּ בִּיבְּייִי בְּעִבּייוּ בִּיּבְּייִי בְּעִבּייוּ בְּיוּ בְּעִייִּים בּעוּיוּ בּיוּ בִּיבְּייוּ בְּיבִּיים בְּעִבּייִים בְּיוּ בִּיבּיים בְּעבּייוּ בְּיוּ בְּיבּיים בּיּבִיים בְּעִבּייוּ בְייִיים בּיּבּיים בּיּבִיים בְּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייִים בּייִים בּיּבּים בּיּבּיים בּיבּיים בּיּבּיים בּיּבּיים בּיּבִיים בּיּבְיים בּיבְייִים בּיּבְייִים בּייִים בּיּבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיּיבּיים בּייִים בּיּבּיים בּייִיבּים בּיבְּיבּים בְּיבִּיים בְּיבִּיּיבְ בִּיּבְּיים בְּיבִּיים בְּיבְּיבּיים בִּיבּיים בּיבְּיבּיים בּיבּייבְייִים בְּיבּיים בְּיבּיים בּיבּייבְּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבְיים בּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבְיי בִּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבְיי בְּיבּייבּיים בּיבּייבְייבּיים בּיבּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבְייבּיי בּיבּייבְיי בִּיבּייבְיי בּיבּייבְיי בּיבּייבְייבּיים בּ

Pi. Repousser, chasser : רַיבַשֵּׁל אָתר וו הַירוּיִדִּים מַאֵּילווו וו Rois 16. 6, il chassa les Juifs de Eloth.

D වූ Sousser, respirer (v. புற்ற்). Ex. unique, et seulement selon quelquesuns: மக்க Is. 42. 14, je sousserai avec force, je halèterai; mais, selon presque tous les commentateurs, c'est Niph. de மற்ற je détruirai.

וֹלְשָׁכְּה f. 1° Souffle, haleine, respiration : קורקר יפור Job 37. 10, Dieu par son souffle forme la glace; ער אַשׁר לא־נוֹרְרַדּ-בּוֹ נְשַׁטַּח I Rois 17. 17, (il devint si malade) qu'il ne lui resta plus de souffle (qu'il ne pouvait plus respirer); נְשִׁמֶּח דֵי נְבַנַחֵל וַפְרַיח Is. 30. 33, le souffie de l'Éternel, c.-à-d. sa colère, est comme un torrent de soufre ; בְּוֹלָשֶׁבֶּת אלות יאברוי Job 4. 9, ils périssent par le souffle de Dieu. — 2º Souffle de vie, ame, esprit, être animé : וַיָּפֵח בַּצָּפֵיר קיים היים Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie; וְנִישָׁמֵת־מָּר קבארו פער Joh 26. 4, l'âme de qui sort de toi, c.-a-d. parle par ta bouche? יוֹנְשְׁמֵרו שָׁהַר תְּחַדְּנָר Job 33. 4, et le souffle du Tout-Puissant me ranime; יאַר כַּל־ אַנְישִׁיבְיד Jos. 10. 40, tout ce qui respirait, qui avait vie; בַּל הַנְּשָׁמַח הְחַלֵּל רָה Ps. 150. 6, que tout ce qui respire loue Dieu.

בּד נְשְׁמְלָא chald. f. Ame, vie : בְּד נְשְׁמְלָא Dan. 5. 23, Dieu qui tient ton ame, ta vie, entre ses mains.

קַּלֶּשְׁ (v. בְּשֶׁי,) Souffler: רְיָבְשׁהּ Is. 40. 24, il souffle sur eux et ils dessechent; בְּיִבְשׁהּ Exod. 15. 10, tu as fait souffler ton vent.

אר (avec suff. יוֹשְׁילֵּי). Grépuscule (du matin et du soir), soir: בְּתַנְיֵשֶׁם וְצָר־ קערב I Sam. 30. 17, depuis le crépuscule du matin jusqu'au soir; ou: depuis ce soir jusqu'au soir (du lendemain) [v. le même exemple à קַּמַדֶּרָת; קַרֶּמְתִּי בַּנֵשְׁתְ Ps. 119. 147, je devance l'aurore, je me lève avant le crépuscule; וְפֵין נאָה שָׁפְרָח נֶשָׁם Job 24. 15, l'œil du débauché épie le crépuscule, le soir; ירישכי בוכבר נשמו Job 3. 9, que les étoiles qui ont paru à son crépuscule soient obscurcies; אַר נַשָּׁם חָשָׁקי Is. 21. 4, la nuit de mes délices; קרר נַשָּׁרְ Jér. 13. 16, les montagnes couvertes de ténèbres.

[발] (fut. pwj. et pwj.) 1° Donner un baiser, embrasser, s'embrasser, avec le reg. dir.: בְּשֵׁרָים יִשֵּׁם Prov. 24. 26, il faut baiser les levres de celui (qui répond); ou : celui donne un baiser a la bouche (qui , etc.); צַּדֶּק וְשֵׁלוֹם נָשֵׁקוּ Ps. 85. 11, la justice et la paix s'embrassent, c.-à-d. sont inséparables; -Gen. 27. 26, et em וּשֵׁקַרוּ־פִּיר נְבְנִי : ל ! לַכַל־דַחַמַּה אֲשֵׁר לֹאַד; brasse-moi, mon fils ולים I Rois 19. 18, toute bouche qui n'a point adoré Baal en embrassant ses statues ou ses images ; נַּהַצֵּיק רָדָד לָפָּר Job 31.27, si j'ai porté la main à ma bouche, si j'ai baisé ma main, en l'honneur des משקר הומידקשת: astres. — 2º S'armer Ps. 78. 9, des archers armés ; מַּיֶּם בְּיָבֶית II Chr. 17. 17, des hommes armés d'arcs. — 3° Etre pourvu, soigné ou dirige : יְצֵל־פִּיהְ יְצֵּיִם מֶל־צָּמִי Gen. 41. 40, d'après ton ordre, tout mon peuple sera pourvu, ou dirigé; selon d'autres: tout mon peuple t'embrassera sur la bouche, c.-à-d. te rendra hommage, t'obéira.

Pi. Embrasser: מְיַלֵּשֶׁלְ לְּכֶּלֹ-צְּיָדִיּר Gen. 45. 45, il embrassa tous ses frères; יְשִׁלְּיבֶר Ps. 2. 12, embrassez le fils (de Dieu), rendez hommage au roi (v. מַבְּיבֹּי).

Hiph.: אַליאָדוּ אָלּבּיאָדוּלוּיזה אָשָּׁדּוּ בּצֹים Ez. 3. 43, (les ailes) qui touchaient l'une à l'autre.

ישָׁר m. Aigle: דְּנְּשָׁר תְּנְיָּדׁר בּז. 17. 3, un aigle grand, puissant; plur.: בַּזְשָׁרִים Is. 40. 31, comme des aigles.

יְנַבְּרֹן chald. (pl. נְשְׁרִרן). Aigle : יְנַבְּרֹן בּרָן Dan. 7. 4, et elle avait des ailes d'aigle.

Dessécher, tarir: אַסְאָּחַ שִּיוֹשֵיׁ הַשְּׁשִי Is. 41. 17, leur langue est desséchée, ou brûlée, (par l'ardeur) de la soif (le dagesch est euphonique); הַּיִשְּׁיִם בַּוֹיְרָשׁם Jér. 51. 30, leur force est épuisée, anéantie.

Niph. Dessecher, tarir : בְּיִשְׁתוּדְּבֵּיִם Is. 19. 5, les eaux de la mer tariront (v. בְּיִשׁ).

וְלְשְׁרְאָ héb. et chald. m. Lettre: בְּרָבּ בְּיִבְּיִבּ Esdr. 4. 7, et l'écriture de la lettre; בְּיִבְּיבָּיִגְּ 4. 7, la lettre.

רְתְּאֵיל הְעָהָיוּ Couper en morceaux, dépiécer: יְאָרִיל הְעָהַיִּל בְּעָהָיִי Exod. 29. 17, tu couperas le bélier par morceaux; דְיִבְּהְיִי Jug. 19. 29, il coupa, divisa (le corps de sa femme en douze parts).

קייבות m. et לְּחִיבּה f. (plur. קייבות). Chemin frayé, route, sentier: יְהַיבֶּה Prov. 12. 28, et (dans) le chemin frayé; יְהִיבְּה Jug. 5. 6, et ceux qui suivent la grande route; c.-à-d. les voyageurs;

קייהיקה Ps. 119. 35, conduis-moi dans le sentier de tes commandements; יווים אַריביים Job 38. 20, les sentiers qui conduisent à sa demeure.

sont donnés, voués, au service, spécial. du temple: יפּן־נַיְּנִים Esdr. 8. 20, et les serviteurs (que David avait institués pour servir les lévites).

לְחִינֵיָא chald. m. pl. Esdr. 7. 24. Même signif. que יְחִינִים héb.

לְחַבּ (ע. בְּיִרְים) Couler, se répandre: nes plaintes, échappent, se répandent, comme l'eau qui déborde; בַּיִּרִים בַּיִּרִים עַבְּיִרָּט Jér. 42. 18, ma colère tombera, se déchargera, sur vous; יְּמִיבְּרָּ Dan. 9. 11, et la malédiction tomba, fondit, sur nous.

Hiph. הְתִּקְבֵּה 1º Épaissir, amasser: מְּתִּיבְּהַ Job 10. 10, tu m'as fait comme le lait qui se caille, qui s'épaissit; חְתִּיבִּה צָּבְיִרְ בְּּאֶרְ־וּנְּכָּׁה II Rois 22. 9, tes serviteurs ont ramassé l'argent (pour le remettre entre les mains, etc.).

— 2º Faire fondre: בַּתְּבָּה בַּצָּר הַ בָּבְיִר בָּאַר.
22. 20, et je vous ferai fondre; inf.:

Hoph. Etre fondu: בְּקְיהְכּרּ בְּחוֹעָם Ez. 22. 22, ainsi vous serez fondus au milieu (de cette ville).

וְתַּיְ (2° pers. הְּהַיְ, une fois הַּהְהַ II Sam. 22. 41, 1° pers. plur. שַּיַבְיּ; inf. יְדִּיבָּי, Nomb. 20. 21, יְדִייָ Gen. 38. 9, יְהַיִּהְ I Rois 6. 19; plus souvent הַהַ avec suff. הַהָּהִ; impér. הַבָּ avec makk. רְבָּי, רְטָהְ; fut. יְבָּי, avec makk. יְבָּי, 1° pers. plur. יְבָּי, une fois יְבָּי, 10. 10 Jug. 16. 5) 1° Donner, absol.: יִרְיָּלָ יָבִין יְבִיי לָבָּין

nel a donné et l'Éternel a ôté; avec le rég. dir. et la pers. avec ל et אַן: רַאשׁי יַעשָׁר אַל־תִּקְרַלִּר Prov. 30. 8, ne me donne ni la pauvreté ni la richesse ; לַיָּתְּנָה אֱל־ בַּרוּהְ Jér. 36. 32, il donna (le livre) à Baruch ; יחקר Jos. 15. 19, pour לי יחקר, tu m'as donné (une terre aride). Avec p Donner pour, au prix de, en échange de : וַיָּהָט דַיַּיָלֵר בַּאֹנָה Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée; popa mary Deut. 14. 25, tu le donneras pour de l'argent, tu le vendras. Avec לְּלְעֵיַר, בְּכַבְּן ,בְּיַר Livrer entre les mains, au pouvoir : יְהַהִּידָוּ בְּיֵר־ פאַתְבֶּיתָ Ez. 23. 9, je l'ai livrée entre les mains de ceux qui l'aimaient; ניָתְנָטּ קבָּם מִדְיַן Jug. 6. 13, il nous a livrés au pouvoir des Madianites; ברום תח בי אחר יוסיבי לְּפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jos. 10. 12, le jour auquel Dieu avait livré les Amorrhéens au pouvoir d'Israel; מר־נַתַר לָפְשַׁמַּח רַעַכֹּב ls. 42. 24, qui a livré Jacob au pillage. נַתַּלְ תַּד Donner, présenter, la main; demander ou offrir un secours, faire une promesse : פּצָרָיָם נַחַנּה יֵד Lament. 5. 6, nous avons tendu la main à l'Égypte (v. à יַרָּוּנָת נַתַּן יַדוֹי; Ez. 17. 18, il avait donné la main (s'était engagé par promesse). Autres significations: נַיִּפֶּן־יָד Gen. 38. 28, l'enfant avança, sortit, une main (du sein de sa mère); נחמי בר מַדַּת שׁלמה I Chr. 29. 24, (tous les princes, etc.) vinrent rendre leurs hommages et se soumettre à Salomon; וו המדיד לַנִי II Chr. 30. 8, rendez hommage à l'Eternel. — לחן קול Elever la עובר אַר־קוֹלָם וַיְּבְכּה: Nomb. 14. 1, ils élevèrent la voix et ils pleurèrent; קבונה השון קובונה Prov. 2. 3, si tu elèves ta voix pour appeler la prudence; יוַיי נחן קלח וברד Exod. 9. 23, l'Eternel fit entendre le tonnerre et sit tomber la grele; אַרנר יַחַן־אַמָר Ps. 68. 12, l'Eternel fait entendre une parole; דַּוֹרֶתְ אָמֶרֶר ਾਲੂਵਾਂ Gen. 49. 21, il fait entendre de belles paroles (ou : un chêne qui pousse de belles branches, v. אָמָרר et אַנְלָהוֹ); אָרְעּיּרוֹץ Ps. 81. 3, faites entendre le son du tambourin; האל חונהן וכלה לי II Sam. 22. 48, le Dieu qui me venge.

avec un autre inf. Permettre de faire une action: לֹא־יְרַחִפּּדְּךּ לִּנְעֵּעֵ אֵלֶּידְיּ Cen. 20. 6, je ne t'ai pas permis de la toucher; יְלֹא־יָרַחְן סִידוֹן אָח־יִדְשְׁרָאֵל עֲבֹר בִּוְבְלוֹי, Nomb. 21. 23, Sichon ne voulut pas permettre qu'Israel traversat son pays; לא יִבְּעֹר עָבֶל יִדְיִם לְשׁוּב אֶל־אֵלְדִידְם Osée 5. 4, leurs mauvaises actions ne leur permettent pas de revenir vers leur Dieu.

בקן exprime encore : attribuer, accorder, rendre : נַרָנִי לְדָוָר רְבָבוֹת I Sam. 18. 8, ils ont donné, attribué, à David des myriades ; מָּט עו לַאלְדִים Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; וַלֹאִ־נַתַן הִּמְלַה לאלחים Job 1. 22, et il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra rien d'insensé, point de blasphème, contre Dieu. — Produire, causer, accomplir: ונתנה הארץ יבולה Lév. 26. 4, la terre donnera, produira, ses fruits; אַישׁישׁ בּעַמִיתוֹ Lév. 24. 19, un homme qui aura blessé son prochain, exact. qui lui aura causé un défaut corporel; אַל־חָמֵן דֵי מָאַנְיֵי רָשָׁוע Ps. 140. 9, n'accomplis pas, Eternel, les désirs de l'impie.—Répandre : נַתַּן אַר־פַּוּחַהּי I Chr. 14. 17, (Dieu) répandit la terreur (de · David) sur tous les peuples ; נַרָדָּר נַתַּן ביהוי Cant. 1. 12, mon nard repand son odeur. *Impers*.: יַהֵּן מַאַדו Prov. 13. 10, il y a des querelles. — מר יַתַּן Qui donnera (expression qui marque qu'on souhaite quelque chose), plût à Dieu: מרדיהון מויתונו Exod. 16. 3, plut au ciel que nous fussions morts, etc.; מִירַיָּבֶּן לַבְבָם זַח לָבָבם זָח לָהָם Deut. 5. 26, puissentils avoir toujours de tels sentiments; de même יִמֵּן דֵי לָכֶם וּמְצֵאן, מְנוּחָה Ruth 1. 9, que l'Eternel vous accorde la grace, qu'il vous fasse trouver le repos.

2º Mettre, placer, établir: לְּחָתֵּן לָּיִחָּ לְּחָתֵּן לְּחָתִּי לְּתְּתִּי בְּעָנֶן I Rois 6. 19, pour y mettre l'arche d'alliance; אֶד־אֲרוֹן בְּרִית Gen. 9. 13, je mets mon arc dans les nuées; קְּמָחְתִּי אָנִי מִצַּמֶרֶח — וְנְחָתִּי בְּעַרְתִּי בְּעַרְתִּי בְּעַרְתִּי בְּעַרְתִּי - וְנָחָתִּי Ez. 17. 22, moi je prendrai une branche de la cime (du plus grand cèdre), et je la placerai, je la planterai; וְאָתְּיִר בִּירִתִּי Gen. 17. 2, j'établirai mon alliance, je contracterai une alliance; Nomb. 14. 4, établissons (nommons) un chef; אמתרם Ez. 37. 26, je les établirai (dans le pays); selon d'autres: je les benirai : אֵיֹכִי כֹחֵן לִפְנִיכֵם חַיּיֹם Deut. 11. 26, je vous mets aujourd'hui devant les yeux (la bénédiction et la malediction); הִשִּׂרָדי אֲשָׁר נָחָהִּר לְפְנֵיכֵם I Rois 9. 6, mes lois que j'ai exposées devant yous, que je vous ai prescrites ; מַחָמִי איוף על פל-אָרֶץ מְצְרָיִם Gen. 41. 41, je t'établis pour commander à toute l'Egypte; יַזְל אֲלֶשר־נָיַון אֲבִיךְה עַלֵּינוּ II Chr. 10. 9, le joug que ton père a fait peser sur nous; נַיּהָּן־פֹנֶשׁ פַל־הָוּאָרֶץ II Rois 23. 33, il frappa le pays d'une amende, d'une contribution ; וַאַל־תַּתַּן עֻלֵּישׁ בָּם נקרא Jon. 1. 14, ne fais point retomber sur nous le sang innocent; וַנַּחַמָּר בלוך את פליחועבלתיך Ez. 7. 3, je ferai retomber sur toi toutes tes abominations ; יָאַהְנָה אַת־פַּנָי אַל־אַדֹּנַי Dan. 9. 3, j'elevai ma face vers Dieu (pour prier); mais יְנַחֲתִּד פַנֵּד בָּאָרשׁי דַּוּרוּא Ez. 14. 8, je tournerai ma colère contre cet homme. בתוך לבוו ל Tourner son cœur vers une chose, s'appliquer, être attentif : מַאָּמָיבוּ בּבית הַבְּטַת הַבְּטַת Eccl. 1. 17, j'ai appliqué inon esprit à connaître la sagesse; אלי קחר לבּדְי Eccl. 7. 21, ne fais pas attention (à toutes les paroles qui se disent). — בַּקר אַל־לֵב Mettre dans le cœur, inspirer : מָח אַלְּדָיר נֹתֵן אֵל־לִבְּר לַצְשׁוֹת Neh. 2. 12, ce que mon Dieu m'avait inspiré de saire. — Prendre à cœur, méditer: יַהַקרי יָהַון אַל־לָבּוֹ Eccl. 7. 2, et que celui qui est vivant prenne cela à cœur; באר-קבי בַּקוֹמִי אֵל־לְבִי Eccl. 9. 1, j'ai medité toutes ces choses.

3º Faire, faire devenir, rendre: רְּמַהְרָּ לְּמִי לְּכֶם מִּמִי לְּכֶם הַּמִּי בְּבָּם בּיִּמִי בּבְּם בּיִּמִי בּבְּם בּיִמּי בּבְּם בּיִּמִי בּבְּם בּיִּמִי בּבְּם בּיִּמִי בּבְּם בּיִּמִי בּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִּבְּם בּיִבְּם בּיִבְם בּיִבְּם בַּיבְּם בּיִבְּם בּיִבְּם בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בַּיבְּים בְּיבִּם בְּיבִּם בְּיבִּם בְּיבִּם בְּיבִּם בְּיבִּם בַּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבִים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבִים בּיבְיים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְיים בּיבּים בּיבִים בּיבְים בּיבּים בּיבּים

a regardés, nous a pris pour des espions. Avec בְּלִּיבְינֵי לְּמְנֵי : לְמָנֵי : לְמָנֵי : Tear-בְּלְיַנֵיל I Sam. 1.16, ne prends pas ta servante pour une femme pervertie.

אורי בון בון בין אורי ביני : Niph. 1° Etre donné, livré Is. 9.5, un fils nous a été donné; קבר נחני Gen. 9. 2, ils sont livrés entre vos mains; לְחַנֵיתְן בָּה Esth. 3. 14, qu'un édit soit publié. — 2º Etre mis, placé: ברם במרכים רבים Eccl. 10. 6, la folie est placée dans de grands honneurs (v. מַרוֹם a וַצָּבָא הִנָּתֵן צַל־דַחַהַּסִיד בְּפַּשַׁע (מַרוֹם Dan. 8. 12, et une armée, une puissance, lui fut donnée contre le sacrifice perpétuel du péché; selon d'autres: un temps est fixé pour (faire cesser) le sacrifice perpétuel à cause de leurs péchés. — 3° Etre fait : בן דורון מני Lev. 24. 20, ainsi il lui scra fait ; וּמָבֶּן־צָּרָם הַוְצָּיר רָיָרָהָן Is. 51. 12, et d'un mortel qui deviendra semblable a l'herbe.

Hoph. 1° Étre donné: יְבֵּן נְחָלָּהוֹי Nomb. 26. 54, son héritage sera donné; Lév. 11. 38, mais si del'eau a été répandue sur la semence. — 2° Ètre placé: יְיִבֶּן דִישְׁטִיִם יְבֵּין II Sam. 18. 9, il se trouva placé, suspendu, entre le ciel et la terre.

לְחַלְּ chald. Donner, accorder; fut.: אַבְּרְרְלֵּאָן יִּלְתְּרְלֵאַן Dan. 2. 16, que (le roi) lui accordat quelque temps; אַבְּאָרְלָאַל 4. et il le donne, l'accorde; inf. אַבָּאָרָל Esdr. 7. 20.

n. pr. m. 1° Nathan, contemporain de David, II Sam. 7. 2. — 2° Nathan, fils de David, II Sam. 5. 14. — 3° Plusieurs autres, Sam., Rois, Chr., Esdr.

קרְּכְּלֶּהְ (don du roi) n. pr. m. II Rois 23. 11.

לְחַנְאֵל (don de Dieu, ou Dieu l'a donné) n. pr. 1° Nathanael, chef de la tribu d'Issachar, Nomb. 1. 8. — 2° Plusieurs autres, Chr., Esdr., Néh.

קְּנְיְהוֹ et יְחַנְיְהוֹ n, pr. m. 1° II Rois 25. 23. — 2° I Chr. 25. 12, — 3° Jér. 40. 8.

נְחָסוּ נְחִיבָּתִי : Rompre, détruire בְּחַסוּ

Job 30. 13, ils ont rompu, détruit, mon sentier (v. יָבִישְ, בְּיִשׁ).

וֹלָתֵע Briser. Niph.: אָתָט Job 4. 10, (les dents des jeunes lions) ont été brisées (v. בָּיִבּיּג).

אָריקוֹ (fut. יְרִיּתְי Démolir, renverser, abattre, arracher: מְּבְּהִיםְּ מְּהָוֹנְים בְּּבְּרִים מִּבְּרֹן בּּבְּרִים מִבְּרֹן בּבְּרִים מִבְּרֹן Is. 22. 10, vous avez démoli des maisons; אַל יְהָיִבְּים בַּבְּרַב מַבְּרַב לַבְּרַב זְּבָּרָים בַּבְּרַב זְשִׁרָּן Job 19. 10, il m'a détruit de tous cotés; יְרִים יְרִים נְיִרִים בְּרַב בַּרַב Ps. 58. 7, arrache, ou brise, les dents des lions.

Niph. Étre renverse : נְתַאָּרִים נְתְּאֵרָ Nah. 1. 6, les rochers sont renversés devant lui.

Pi. Renverser: יְלְתְּצֵּרּ רְסֹתֵיקוּ Ez. 16. 39, ils détruiront tes hauts lieux, ou : renverseront tes autels.

Pou.: יְחִנֵּח נְתִּץ מִינְבֵּח חַבָּעל Jug. 6. 28, et l'autel de Baal était renversé.

Hoph.: מָּרִי וְכִירֵים וְמָץ Lev. 11. 35, que ce soient des fourneaux ou des foyers, ils seront brisés.

PD Arracher, couper: אָפָשׁם אָשְּׁם Jer. 22. 24, de là même je t'arracherais; אָנְחַשְּׁמִּד בְּיִרְיִנְיִי Jug. 20. 32, nous les éloignerons de la ville (dagesch euphon.). Part. passif: אָנָרָ Lév. 22. 24, un animal dont les testicules ont été arrachés, ou brisés.

Niph. אָחָרָ בֿוֹרָפ arraché, être rompu, se rompre, être détaché, écarté: אָרָיָרָי פֿר מוּרָרָר. פֿר מּבְּרָרָר פֿר מּבְּרָר פֿר מּבְּרָר וֹיִיבְיר פֿר מּבּרְר (ע. le même ex. a arraché de sa tente (v. le même ex. a מּבְּרָר בְּיִבְּיִר בְּיִלְי בְּבְּרָר בְּיִבְּי בְּיִבְּרִי אָל הָּוֹרָר בְּיִבְּר בְּיִבְּי בְּיִבְּרִי אָל הַוֹּרָי בְּיִבְּרִי אָל הַוְּרָבְרָ בְּיִבְּרִי אָל הַוְּרָבְרָ בְּיִבְּרִי אָל בְּרָבְיִר בְּיִבְּרִי אָל בְּרָבְיִר בְּיִבְּרִי אָל הַרְּבָּר בְּיִבְּרִי בְּיִבְּיִבְי בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּרִי בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְייִבְי בְּבְיבְיי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְייִבְי בְּיבְּיי בְּיבְייִבְי בְּיבְייִבְי בְּיבְּיי בְּיבְּייִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְייִי בְּיִבְייי בְּיִּי בְּיִּיי בְּבְייִבְיי בְּיבְּייִבְיי בְייִבְיי בְּיבְּייִבְייי בְּיִייי בְּיבְּייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייִי בְּיייִי בְּיִייִי בְּיִּייִי בְּיִייי בְּייִּיי בְּיִיי בְּיִייִיי בְּיִייי בְּייִי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיייי בְּיבְייי בְּייִי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְּיי בְּיבְייי בְּיב

la ville; יְמֵּיְתֵי נְמְּקנּ Job 17. 11, mes pensées sont renversées.

Pi. מְחְישֶׁרְשָׁרְעָּרְיּרָ Ez. 17. 9, il en arrachera les racines; יְּבְּשָּׁרְשְׁרְעָּיִרְ Is. 58. 6, et pour que vous brisiez tout joug (que portent les autres); יְשְׁרֵירָ Ez. 23. 34, tu te déchireras le sein.

Hiph. Eloigner, enlever: צֵּר הַתִּרְכָּנְיּר Jos. 8. 6, jusqu'à ce que nous les ayons attirés hors de la ville; הָתָבּי בְּצִיאַן לְּמִבְּיִח Jér 12. 3, enlève-les comme les brebis qu'on mène à la boucherie.

Hoph. Étre éloigné: הְיְהְשִרּ Jug. 20. 31, ils furent éloignés, ils se laissèrent attirer, hors de la ville.

Pרָנְיָ m. Espèce de maladie de peau, qui se manifeste au cuir chevelu; celui qui est a teint de cette maladie: בְּיִלְיִנְיִר בְּיִלְינִר tev. 13.30, c'est la teigne; בְּיִלְינָר בְּיִנְיִיר בְּיִלְינִר vers. 33, le prêtre fera enfermer celui qui a la teigne.

Job 37. 1, (mon cœur) tressaille, exact. saute hors de sa place, est hors de lui-même.

Pi. Sauter : לְמַל בְּבֶּוֹן עֵל־דְטָּבֶר Lév. 11. 21, pour sauter, par le moyen de ses pieds, sur la terre.

Hiph. 1º Faire fuir, ou disperser: בְּיִבְּיִר אַרְיִבְּיִר Hab. 3.6, il mit les peuples en fuite, ou il les dispersa. — 2º Lâcher, délier, délivrer: מְּבָּיר מִיבְּיִר זְּיִר יְדִּר זְּדִר בּּיִר מִיבְּיר וֹפְּיר בּּיִר בְּיִר IS sam. 22. 33, il rendit ma voie libre et parfaite, c.-à-d. il enleva tout obstacle.

רְחֵר chald. Kal inusité. Aph. Abattre, faire tomber : אַמָּרָה Dan. 4.
11, faites-en tomber les feuilles.

קָרָ m. Nitre: לָּהָר Jér. 2. 22, quand tu te laverais avec du nitre. אַברְבְּבִּיר בַּנְּהָר (fut. אָבר) Arracher, détruire,

exterminer: אָלָּיר-נְטַבְּּנִירְ אָנִי נֹינִשׁ Jér. 45.4. et j'arracherai ce que j'ai planté; 45.4. et j'arracherai ce que j'ai planté; 45.4. et j'arracherai ce que j'ai planté; 13. j'arracherai tes bois sacrés; אַנְטָנְיִם בִי בַּעַל אַנְטָנָת Poett. 29. 27, l'Eternel les arracha, ou les chassa, de leur pays; יְבָּיִרִים Ps. 9. 7, et les villes que tu as détruites; אָבּירִים אָבּוֹשׁ מִבּוֹנְים וֹצִיים וֹצִּיר אָבּוֹשׁ מִבּוֹנִים וֹצִיים עַבְּיִּר אָבּוֹשׁ מִבּוֹנְים וֹצִיים וֹצִיים וֹצִיים וֹצִיים וֹצִיים בַּיִּר אָבּוֹשׁ מִבּוֹנְים וֹצִיים וֹצִיים בַּיִּר אָבּוֹשׁ מִבּוֹנִים וֹנִים וֹצִיים בּיִבּים וֹצִיים וֹצִיים בּיִבּים וֹצִיים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בְּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בְּיבִּים בּיבִּים בְּיבִּים בּיבִים בְּיבִּים בִּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בִּיבִּים בְּיבִּים בִּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בְּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בַּיבְים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בְּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בְּיבְים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בְּיבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבְים בּיבְיבְּים בְּיבִּים בְּיבְים בּיבְיבּים בְּיבִּים ב

Niph. 1º Étre arraché, être détruit : אָרְמָּהָם Amos 9.15, ils ne seront plus arrachés de leur pays; Dan. 11. 4, son royaume sera détruit. — 2º De l'eau. Tarir : Jér. 18. 14, fera-t-on tarir des eaux étrangères (c.-à-d. qui viennent de loin)? Selon d'autres, pour שַּׁבְּיָבָּי : abandonnerait-on, etc.?

Hoph. Etre arraché: ਸਬ੍ਰਸ਼ੜ ਬੰਸ਼ਸ਼੍ਰਾ Ez. 19. 12, elle a été arrachée avec colère.

D

D Samech, קמָה quinzième lettre de l'alphabet; signifie comme chiffre: 60. b se permute avec toutes les lettres sifflantes. Exemples : נַחַל et יַחַל renverser; apo et ישבי couvrir, cacher; פַלַם, פַּלַ et עלץ triompher, se rejouir; מנץ Pil. ביש et פַּשֵּׁיב fouler aux pieds ; מְשֹּיבָה et מְשֹּיבָה haie ; רַפָּט fouler aux pieds, et רָפָט ramper. Malgré l'analogie entre b et b, ces deux lettres ne se permutent que rarement; certains mots ont un sens tout à fait différent, selon que o ou vest une de leurs lettres radicales. Exemples : boucher, et טַבר acheter, payer; agir sottement, et or réussir, et *Hiph.*, considérer, etc.

אָלְּחְ f. Séah, une mesure de capacité, le tiers de l'épha: אָטָּ אַטָּ II Rois 7. 16, une mesure de pure farine; duel: מַאַרָיִבּ II Rois 7. 18, deux mesures; plur.: מָאַרִי Gen. 18. 7, trois mesures.

קולף m. Combat. Ex. unique: בָּלֵי שׁמְי מְשִׁי מְשִׁי בְּילִי Is. 9. 4, tout combat se livre avec bruit, tumulte; selon d'autres, par analogie avec le chaldéen, soulier. chaussure guerrière: toute chaussure, אָשׁ (de l'homme qui en est chaussé) du guerrier (marche, ou touche la terre), avec bruit.

אָרֶ Combattre, ou être chaussé. Ex. unique: אינ Is. 9. 4 (v. à אַרָּר).

אָסָאָס f. Mesure, de מאָס les deux

premières lettres redoublées : אָסַאפָאָן Is. 27. 8, avec mesure, avec modération, modérément.

אָרָסְ Boire avec excès, se remplir de boisson: יְנִיסְתְּאָדוֹ שֵׁכְר Is. 56. 12, abreuvons-nous de liqueurs fortes (ה parag.); part.: יְלַכְּאָ Deut. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; part. passif אַרָּטְּרָאָם סְבוּאָדם יִבּרָאָר Nah. 1. 10, et lorsqu'ils se scront enivrés de leur vin, ou, בְּבָּיְרָאָ inf.: de la manière dont ils boivent.

אֶסְכְּאִים adj. Ivre : סְּבָּאִים keri, סְּבָּאִים cheth., Ez. 23. 42, des hommes ivres; selon d'autres, nom de peuple : des hommes de Seba (v. בָּאַ).

אָלֶם m. Vin: סָרְאַרְ מָרְשְּׁל תַּמְּרִים Is. 1. 22, ton vin est melé d'eau; סָר סָרָאָם Osée 4. 18, leur vin tourne, s'altère, dans leur bouche (parce qu'ils en boivent trop); selon d'autres : leurs festins ont cessé.

אָלְףְ n. pr. 1° Seba, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'une peuplade de l'Ethiopie. — 2° Province et ville de l'Ethiopie, probablement Méroé, Is. 43. 3; de la דְּמְבָאִר Is. 45. 14, et les hommes de Seba (hommes d'une haute taille).

בּלֹסְ (ז' pers. בְּלִבּא ; inf. בֹּסׁ, בּבֹסְ, בֹּסֹלְ, fut. בְּלֹסְ, יַסְׁבָּר (יַסְבָּא ; fut. בְּלַכְּ, יַסְלָּה) 1° Tourner, tourner autour, faire le tour (d'une ville, d'un pays), parcourir, aller, ve-

חור, retourner : קרות הולבה לבב לבב הולבה Eccl. 1. 6, le vent va constamment en cercle, en tournoyant; סַבּוֹרִדּר אֲנִי וְלִבָּדּי ברטו. 7. 25, je me suis tourné de tous côtés et j'ai appliqué mon cœur à connaitre ; וְסַבּּוִד אֲנִד לְרָאֵשׁ אֶּח־לִבִּד Eccl. 2. 20, et j'ai tourné, c.-à-d. j'ai décidé de détourner, mon cœur (de toutes les רב־לַכָּם סֹב אַת־תַחַר תַּנָּת ; peines, etc.) Deut. 2. 3, vous avez assez tourné autour de cette montagne; קַּלְּמַנִי אַזְּרַתְּעָיר Jos. 6.4, vous ferez sept fois le tour de la ville ; נַיָּסָב אֶת־אָרֶץ אֱדֹּוֹם Jug. 11. 18, il tournait, cotoyait, le pays לEdom; השובירים הושברים בעיר Cant. 3. 3, les gardiens qui parcourent la ville en tous sens; רַיַּטֹבּי בְּירוּירָה II Chr. 23. 2, ils parcouraient la Judée; סֹבָּר עָיר Is. 23. 16, parcours la ville; סֹב אֵל־אָדְורֶי II Rois 9. 18, tourne, va, derrière moi, mets-toi à ma suite; סֹב אַהַוּה וּמָגַע בלחנים I Sam. 22. 18, vas-y toi, et frappe les prêtres : נַיָּסֹבּוּ דָּרָדָ שְׁבְצַח יָמִים II Rois 3. 9, ils tournoyèrent, s'avancèrent (dans le pays), l'espace de sept journées de chemin; סֹב הַתְּרַצֵּב כֹּה II Sam. 18. 30, tourne de ce côté, place-toi ici; io Cant. 2. 17, retourne; וַיַלְּמֵבּי מַל־רַזְעַם Jér. 41 . 14, tout le peuple retourna, fit volte-face.

2º Entourer, environner, assiéger, investir une ville : סבר בייון Ps. 48. 13, environnez Sion; וְתִּנֵּה תִּסְבֵּינַה צֵּלְמֹחֵיכֵם Gen. 37. 7, voici vos gerbes qui entouraient (la mienne); סָבַבוּם מַעַלְלֵידֵם Osée 7. 2, leurs mauvaises actions les entourent, les assiégent, accablent; הַבֶּב אֹחָב Eccl. 9. 14, il investit la ville; ווייסמי השקלעים II Rois 3. 25, les frondeurs l'investirent. Avec יָסֹבּוּ עָלַר : אָל et יָאָל במד Job 16. 13, ses archers m'environnent ; וַיַּכֵּח אֵת־אֱרוֹם חַפֹּבִיב אַלָּיו II Rois 8. 21, il battit, frappa, les Edomites qui l'avaient environné. — סַבָּב absol. signifie aussi: s'asseoir autour d'une table pour prendre un repas : לֹא נַסֹב עֲר־בּאוֹ פֹרו I Sam. 16. 11, nous ne nous mettrons point à table qu'il ne soit venu ici.

3° Amener une chose, en être cause, occasionner : אָלִכִּי בַּלִּרֹנָמָשׁ מֵּיה אָבִיךְ I Sam. 22. 22, je suis cause de la mort de toutes les personnes de ta famille.

Niph. כָּפַבּי (fut. בֹּשֹׁבִי, pl. יְפַבּי). 1° Tourner, se retourner, se diriger : חדלה וֹם בּל־יִּגִירָה Prov. 26. 14, (comme) la porte tourne sur ses gonds; וָרָהַבָּה וְנָסָבָח לְמַעְלָּח Ez. 41.7, pour וְנָסָבָח לְמַעְלָּח, pace des chambres) devenait plus large, et allait en tournant à mesure qu'on montait; ou : on y montait par un escalier qui allait en tournant; דוירדן יפוב Ps. 114. 3, le Jourdain retourne לאחור en arrière, remonte vers sa source; ומיב עליה כוס ימין יי Hab. 2. 16, le calice que l'Eternel tient en sa main droite se tournera vers toi, tu le boiras מ נישב ששראל ללכת I Sam. 15. 27, Samuel se retourna pour s'en aller: לא־יַשְּׁבּוּ בְּלֶכְהַן Ez. 1. 9, ils ne se retournaient pas en marchant; יָחַשֹּׁב הְעַהַקּיִּר Ps. 71. 21, tu te tourneras de nouveau vers moi et tu me consoleras; ומסב לבם תובול מונב Nomb. 34. 4, votre frontière se dirigera en faisant un circuit du côté du midi; avec מָּצֶל, זֶם, so détourner, se retirer : וַיָּשֹׁב מָאַצָלוּ I Sam. 17. 30, il se détourna de lui; בילב מעלידום Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux. – 2º Etre tourné, être transféré, passer à un autre : נְתְּשֹׁב חֲשָּׁלְבְּח I Rois 2. 45, la royauté s'est détournée de moi, a été transférée (à mon frère); כַלֹאֵרתִשֹב אור אור Nomb. 36. 7, pour qu'un héritage ne passe (d'une tribu à une autre); וֹנָסָבּיּ בָהֵיחֵם לָאֵחַרִים Jér. 6. 12, leurs maisons passent à des étrangers; maisons בלי Ez. 26. 2, elle, c.-à-d. (son commerce) ses richesses, passent, viennent, מ moi. — Etre mené: ארון אַלֹּדֵיר רישראל I Sam. 5. 8, que l'arche du Dieu d'Israel soit menée à Gath. — Étre changé : יִפֹב כָּל־דָאָרֶץ כָּצֵרָבָת Zach. 14. 10, tout le pays sera changé, sera semblable à une plaine. — 3° Comme Kal. בסתר אחדותבית: Entourer, environner Jug. 19. 22, (des gens de la ville) entourèrent la maison ; avec לל entourer dans une intention hostile: רנסתר עלים Jos. 7.9, ils nous envelopperont (pour nous exterminer).

Pi.: לְבַצְבּר מַבֵּב אָח־מְנֵי תַּדְּכֶר II Sam. 44. 20, pour tourner, changer ainsi, la face des choses, pour lui donner cette forme ou cette tournure.

Po. בְּבִיס, fut. יְסִיבֵּב Même signif. que Kal. 1° Tourner autour, parcourir, traverser: אָמִבְּבָּה Ps. 26. 6, je me tiendrai près de ton autel; je me tiendrai près de ton autel; protèger: אַמִּבְבָּה אָת־בִּבְּה Ps. 7. 8, l'assemblée des peuples t'environner; avec double rég. dir.: יְסַבְּבָּה אָסוֹבְבַּה Ps. 32. 7, tu m'entoures de chants, de cris de délivrance (v. à בַּבָּה ; סַבְּבָּרָה Ps. 32. 10, il l'entoura, le protégea; בַּבָּרָה Jér. 31. 22, la femme entourera l'homme, le cherchera; selon d'autres: le protégera.

Hiph. בפֶּב, fut. בפֶּב. 1º Intransit. Tourner: הָכֵב אֵל־אֲדֵרֵיהֶם II Sam 5. 23, tourne derrière eux, derrière leur camp. — 2º Trans. Tourner, retourner, détourner : וַיַּפֶּב אַת־פַּנִיו אֱל־הַקִּיר II Rois 20. 2, il tourna sa face vers le mur; parl.: חָנָנִי מַסֶב אַת־כָּלֵי הַנְּילְהַמָּת Jér. 21. 4, je retournerai (contre vousmėmes) vos armes de guerre; לָחֶפֶב אַלִידְ אָז־כַּל-רְשֵׂרָאֵל II Sam. 3. 12, pour tourner, attirer, vers toi tout Israel; יַנְפֶּב צֵרוּן־רֵי אָח־תַּעִיר Jos. 6. 11, l'arche de l'Éternel fit le tour de la ville; יְּמֶבֶּר ברביה פנגהי Cant. 6. 5, detourne tes yeux de moi. — 3º Faire tourner, faire faire un détour, un circuit; changer, transférer : הַסָב אָת־תַּצְאַרָב II Chr. 13. 13, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner; נַיַּפֶב אַלֹּרִים אַח־דְעָם Exod. 13. 18, Dieu fit faire au peuple un détour, circuit (par le chemin du désert); רַיְסְבֵּיִר הַרָּךְ חוּץ Ez. 47. 2, il me fit tourner par le chemin de dehors; זיפטבו אַת־אַרוֹן I Sam. 5. 8, ils firent tourner, ou ils porterent, l'arche (à Gath); ראַרד וו מְבוֹא חַמֶּלֶהְ חַחִיצוֹנָת חֲסֵב בָּית יֵי II Rois 16. 18, et il changea l'entrée du dehors, par où le roi passait, et la fit à l'intérieur du temple; אַז־צַבְּטָא ארת השנים וו Sam. 20. 12, il tira Amasa hors du chemin dans le champ;

transfera, donna, le royaume a David; ביקים (donna, le royaume a David; ביקים (Esdr. 6. 22, il avait tourné en leur faveur le cœur du roi d'Assyrie; בְּיִבְיִה בְּיִבְיִה (בְּיִבְיִה וּאַבְּיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיִה בְּיִבְיִה וּאַבְיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיִה בְּיִבְיִה וּאַבְיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיִבְיִה וּאַבְּיִבְיִה וּאַבְּיבְיִה בְּיִבְיִה וּאַבְּיבְיִה וְצִּיבְיִה וּאַבְּיבְיה בְּיִבְיִה וּאַבְיבְיה בְּיִבְיִה וּאַבְּיבְיה בְּיִבְיִה וּאַבְיבְיה בְּיִבְיִה וּאַבְיבְיה בְּיִבְיִה וּאַבְיבְיה בְּיִבְיִה וּאַבְיבְיה בְּיִבְיה וּאַבְיבְיה בּיִבְיה וּאַבְּיב וּאַבּיב וּאַבְּיבְּיה בְּיִבְיה וּאַב וּיִבּיב וּאַב וּיִבּיב וּאָּייִיב וּאַב וּיִבּיב וּאַב וּאַב וּאַב וּיּאָב וּיִבּי וּאַב וּיּיבּיב וּאַב וּאַב וּי

Hoph. בְּשִׁת 1° Tourner, être tourné: מִינְּיִתְּ מִינְּתְּיִתְּ בַּצִּיתְ בַּצִיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִיתְ בַּצִיתְ בַּצִּיתְ בַּצִיתְ בַּצִּיתְ בַּצִיתְ בַּצְיִים בּעְ בַּצְיִים בּעְ בַּצְיִים בּעְ בַּעְבָּיִים בּעְ בַּצְיים בּעְ בַּעְבְּיִּתְ בַּעְבְּיִּתְ בַּעְבְּיִּתְ בַּעְבְּיִּתְ בַּעְבְּיִיתְ בַּעְבְּיִיתְ בַּעְבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בְּיבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בַּיבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בַּיבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בַּעְבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בַּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְּתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְּבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיבְּיתְ בְּיבְּיבְּיבְיבְּיתְ בְּבְיבְּתְיבְּיבְּיתְ בְּבְּבְּיתְ בְּבְּבְּיתְ בְּבְּיבְּבְּיבְּיתְ ב

קֹתְּה (rac. קֹבֶב). Ce qui est amené, dirigé, par Dieu, par la Providence; événement, sort: בִּידְיְרָהָה סָבָּה מַיִּב דְּ I Rois 12. 15, car ceci avait été amené par l'Éternel.

קבִיב m. (const. סָבִיב). Ce qui est autour, alentour : פורהַמַּלוֹא וַעַר־חַפָּבִיב I Chr. 41. 8, depuis Millo jusqu'aux alentours (de la forteresse). — 2º Celui qui est autour : צַר וּסָבִיב הָאָרֶץ Amos 3. 11, l'ennemi (viendra), et il sera campé autour du pays. — 3° Adv. Autour, tout autour : מָּאָר־סַבְּרב פֵּרנָיָה Is. 49. 18, lève les yeux autour de toi; קברב סָבִרב Gen. 23. 17, dans toute l'étendue du champ, tout autour; יַתַצַבִּירַנִי צַלַיתַם סָבִיב סָבִיב : répélé סָבִיב Ez. 37. 2, il me tit passer tout autour de ces os ; סָבִיב לִשְׁלָחָהַה prépos.: סָבִיב לִשְׁלָחָהַ Ps. 128. 3, autour de ta table; בְּפַבִּרב adv., d'autour, de toutes parts: אַנְאָנָאָר Ez. 39. 17, rassemblez-vous de tous côlés; מַגוֹר מְפַבִּרב Jér. 20. 3, l'épouvante est tout autour, ou : vient de toules parts ; תַּעָלוּ מָפֶּבִיב לְמִיִּשְׁבַּן־כִּבוּח Nomb. 16. 24, eloignez-vous d'autour de la tente de Koreh.

Plur. m. סְבֵּרְבִים. 1° Les alentours,

Plur. f. סביבות. 1° Pays voisins, les alentours : יַלַחַכּוּ הַשָּּקָהֶל אַת־כַּל־סְבִיבֹּתִיםּ Nomb. 22. 4, le peuple dévorera tout ce qui nous entoure. Fréq. Ceux qui habitent le pays d'alentour, les voisins: לעג וַקַלֵּס לָסביבוֹהַים Ps. 44. 14, un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; יָכָל־סִבִּיבֹתֵיתָם הִוּּלְם: ביניתם Esdr. 1. 6, tous ceux qui demeuraient aux environs les assistèrent. -2º Cours circulaire (du vent), circonvolution : וַעַל־סְבִּיבוֹתֵיו שֶׁב תַרוּחֲ Eccl. 1. 6, (le vent va en tournoyant) et il revient sur lui-même dans son mouvement circulaire.—3° Prép. Autour : סָבִּיבֹת דָאוֹתֵל Nomb. 11. 24, autour de la tente; avec suff.: סְבֵּיבוֹחֵיךְ Job 22. 10, autour de toi ; סְבִּיבֹרָאַי I Sam. 26.7, autour de lui.

קבים Entrelacer, embarrasser (des branches d'arbre). Part. passif: פָּרַ מַבְּיִם סְבָּרִם Nah. 1. 10, (ils sont) comme, ou (ils seront consumés) comme, des épines entrelacées.

Pou. Meme signif.: יֶסְבֶּכּי Job 8. 17, ses racines s'entrelacent.

קְּכָּהְ m. Branche entrelacée, buisson: קּבְּהֵי m. Gen. 22. 13, (un bélier) était pris dans un buisson; אָסְבָּרִי בַּיִּבְי Ps. 74. B, dans un bois touffu, ou dans une futaie; סְבְבֵי בַּיִבֶּי Is. 10. 34, les buissons de la forêt, ou le bois le plus épais.

קבר m. Buisson, futaie : פֶּלָּח אַרְבּה Jér. 4.7, le lion monte, s'élance, hors de son buisson, ou de sa futaie.

אָבְאָD chald. f. Nom d'un instrument de musique, sambuque, espèce de harpe, Dan. 3. 5 (v. 7. 10, אַלְּגָאַ).

חַלְּבֵי n. pr. m. II Sam. 21. 18.

לְבֶּל (fut. יְּמְבֹּל) Porter, se charger d'un fardeau, supporter (la douleur, le châtiment, d'une faute): יְּמְבֹּל Gen. 49. 15, pour porter le fardeau; יְּמְבְּלְּהָּ Is. 46. 7, ils s'en chargent; מְבָּלְּהָ Is. 53. 4, il s'est chargé de nos douleurs; יְּבָּלְּהָ Lament. יוֹדָּ הַ 7, nons portons la peine de leur iniquité.

Pou. passif: אַלְּמָּרָס מְּטְבֶּלִים Ps. 144. 14, nos taureaux sont chargés de graisse, sont gras, ou peuvent être chargés, c.-a-d. ils peuvent porter, trainer, de fortes charges.

Hithp. Devenir lourd: יֵיְסְמֵּבֵל הָחָנֶבְ Eccl. 12. 5, et quand la sauterelle même devient pesante, quand la chose la plus légère devient à charge.

בְּלִין: chald. Porter. Po.: בְּלִין Esdr. 6. 3, et que ses fondements puissent porter (un édifice, etc.); ou : que ses fondements soient solides, durables.

עלְבְּל m. 1° Fardeau: בּמָשׁא סַבְּל I Rois 5. 15, (soixante-dix mille hommes) qui portaient les fardeaux. — 2° L'homme qui porte le fardeau, portefaix: אַלָּהְ סָבְּל II Chr. 2. 17, soixante-dix mille portefaix; מַבְּלִּים 34. 13, ceux qui portaient les fardeaux.

קסירוֹתְּי מְשַּבֶל שָּבְמוֹ Fardeau: חֲסִרוֹתְּי מְשַּבֶל שִּבְמוֹ Ps. 81. 7, j'ai déchargé son épaule du fardeau; בַּיִּמְבֵּן אַהוֹ לְכָל־סַבֶּל בֵּית יוֹסֵף Rois 11. 28, il le préposa à toute la charge de la tribu de Joseph, pour recevoir l'impôt, ou pour surveiller les corvées de cette tribu.

קל m. Charge, fardeau: סְבֶּל Is. 10. 27, son fardeau; לל סְבָּל Is. 9. 3, le joug de son fardeau, le joug qu'il portait, qui l'accablait.

קלְּוֹת f. pl. Charges, travaux pénibles, corvée: סְבְּלֵּה מִצְרֵיִם Exod. 6. 6, les durs travaux dont les Egyptiens vous chargent; בְּסִבְּלָתְם 1.11, par leurs travaux pénibles.

הַלְבֹּסְ f. Epi. Les Ephraimites prononçaient הַבְּשׁה au lieu de הַּבְּשׁׁשׁ épi (v. Jug. 12. 6). קבר chald. (v. שָׁבֵר Pi.). Espérer, penser: יְיִסְבֵּר לְּחַשְׁנָיִם Dan. 7. 25, il espère, ou il s'imagine, pouvoir changer (les fêtes, etc.).

י בְּבֶר מָּנִים יְפּוּת : Mine, geste בְּבֶר מָּנִים יְפּוּת Aboth, avec une figure souriante, affable.

• פְרֵני Rituel, avec la permission.

לְרֵיִם (double espérance) n. pr. Sibraim, ville en Syrie entre Damas et Hamath, Ez. 47. 16.

תְּקְתָּה n. pr. Sabtha, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'un peuple אָּהָאָם I Chr. 1. 9.

אָבְתְּבְיּ n. pr. Sabthecha, fils de Chus, Gen. 10.7, souche d'un peuple éthiopien.

יאַף chald. Multiplier, augmenter : רַיְסְנֵא יוֹמֵיזּנֹן Rituel, qu'il augmente leurs jours.

קבר (fut. יְשְׁנִיר : Se prosterner en adorant les idoles : לְבוּל צֵץ אֶּטְנוֹר Is. 44. 19, je me prosternerai devant un morceau de bois; יְחָשְׁרִיך vers. 17, il se prosterne devant (son idole); יְהִשְׁרִיךְ 3. 6, et que vous adoriez.

קנְר chald. (fut. רַסְּוָּר). Se prosterner, adorer: בְּלְרְנָיֵאֵל סְנָר Dan. 2. 46, et il se prosterna devant Daniel.

תווף m. (rac. קבר). 1° Ce qui renferme. Ex. unique: אָקרֵע סְנּוֹר לִּנָּם Osée 13. 8, je déchirerai ce qui renferme leur cœur, c.-à-d. leur poitrine; ou, au fig.: ce qui le couvre, le rend insensible, obtus. — 2° Or pur: מְּבִּרְ מְּנִּרְ מְנִּרְי בְּנִרְּי בְּנִרְ מְנִרְי בְּנִרְ מְנִרְ בְּנִרְ בְּנְרְ בְּנְרְ בְּנְרְ בְּנִרְ בְּנְרְ בְּנִרְ בְּיִרְ בְּנִרְ בְּיִרְ בְּיִר בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְיִי בְּי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִּי בְּיִייִּי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִייִי בְּיִייִּייִייְ בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיבְייִּיי בְּיִייִיי בְּיבְיי בְּיִייִיי בְּיִיייוּ בְּיִייִייְ בְּיִייִי בְּיִיייִיי

(סיג .v. קוֹים pl. (v. סִינִּים).

קְּלֶּה f. Possession, bien précieux, trésor: רְהִיירָם לִי סְנְלָּה Exod. 19. 5, vous serez pour moi de tous les

peuples une propriété, comme mon bien propre; יְּמְלָּמִי מְלָבִים Eccl. 2. 8, et le trésor des rois.

אָרָנִים לא. Ne se trouve qu'au pl. סְנָּיִם אָרָּרְּסְּפָּׁהְּיִּם אָרָּרְּסְּיִּבְּּׁיִם אַרְּאָרָיִם אַרְּאָרְיִם אַרְאָרִים לֹאִ יִדְיִם אַרְאָרִים לֹאִ יִדְיִם אַרְאָרִים לֹאִ יִדְים אַרְאָרִים לֹאִ יִדְים אַרְאָרִים לְאָרִים עְּמִיבְּיִם לֹאִ יִדְים וּעִפְּרִים לֹאִ יִדְים וּעִּבְּיִם עְמִבּיִם עְּמִבּים עְמִבּים עִּבְּים עְמִבּים עִּבְּים עְמִבּים עְמִבּים עִּבְּים עְמִבּים עִּבְּים עְמִבּים עִּבְּים עְּבִּים עְמִבּים עִּבְּים עִּבְּים עִבְּים עִּבְּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עִּבְּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עִּבְּים עִבּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִּבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִּים עִּיבְיּים עִּיבּים עִּיִּים עִּים עִּיבּים עִּיבִּים עִּים עִּיבּים עִּים עִּים עִּים עִּים עִּים עּיבִּים עּיִּים עִּים עִּיבּים עִּים עִּים עִּיבּים עִּים עִּים עִּים עִּיבּים עּיִּים עִּים עִּיבּים עּיבּים עִּיבּים עּיבּים עּיבּים עּיבּים עִּיבּים עּיבּים עּיבּים עִּים עִּיבּים עִּיבּים עּיבּים עִּיבּים עּיבּים עִּבּים עּיבּים עּיבּים עִּיבּים עּיבּים עּיבּים עִּיבּים עּיבּים עּיבּים עִּ

קבוף chald. m. Gouverneur: סְגְנֵיָא Dan. 3. 2, les gouverneurs; דָב סְגָנִין Dan. 2. 48, et le chef des hauts dignitaires.

קבר. v. יִסְגֹר Fermer, boucher: יָסְגַר יָאֵרן פֹּחֲדָן Is. 22. 22, il fermera et personne n'ouvrira (ne pourra ouvrir); סנור חותם צר Job 41. 7, étroitement serré, fermé comme par un sceau; ניסוֹר בְּטֵר הַחָּהָה Gen. 2. 21, il referma la chair, ou : il mit de la chair a sa place; סַגר אָת־פֶּרֶץ יִיר הָּוִד I Rois 11.27, il a fermé, réparé, les brèches de la ville de David ; דַּלְבָּמוֹ Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur; וּסְגֹר לִּקרַאַת רֹדְפַר Ps. 35. 3, et ferme le passage à ceux qui me poursuivent (v. פְּצֵרָם; מְּצֵר avec וַיְּסְגָּוֹר (פְּצֵרָם : בְּצֵרָם מַרְ Jug. 9. 51, ils avaient fermé la porte derrière eux ; סַגָּר רֵי נְּצֶּר רַיְחְמָה I Sam. 1. 6, l'Eternel avait fermé son sein, l'avait rendue stérile; אַיָּקוּלֶב בְּעֵר בתלים Jug. 3. 22, et la graisse se referma autour de la lame; avec יבל: יַסְוֹר עַל־אָרִשׁז Job 12. 14, s'il ferme sur quelqu'un, s'il tient un homme enfermé ; סַגַּר עֲלֵיתֶום תַּוּמְדְבֶּר Exod. 14. 3, le désert s'est fermé sur eux, ils sont renfermés dans le désert. Part. passif סגאר Ce qui est enfermé, ce qui est précieux : ייַוב סְנאר I Rois 6. 20, de l'or très pur.

Niph. Etre fermé, être enfermé, s'enfermer: דְּשָׁבֶּיִים לֹא יָפְּבֵינוּ Is. 45. 1, les portes ne seront point fermées; מִּבְּעֵיוּ יַבִּיִים Nomb. 12. 14, qu'elle soit

enfermée pendant sept jours; דְּשְׁנֵּךְ Ez. 3. 24, enferme-toi dans ta maison; מֵּי נְסְנֵּר לָבוֹא מְנִיד I Sam. 23. 7, puisqu'il s'enferme en se rendant dans une ville (qui a des portes et des verrous); ou : puisqu'il s'est livré lui-même en se rendant, etc.

Pi. Livrer: יְסַנֶּרְף הַי בְּיָדִי I Sam. 17. 46, l'Eternel te livrera entre mes mains; et sans אַטֶּר כְּאַר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בִּאָר בְּאָר בִּאַר בְּאַר בִּאַר אַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר

Pou. Étre fermé: סְּגֵּר מָלֹ־בֵּיִח מְמֹּא Is. 24. 10, toutes les maisons sont fermées, de sorte que personne n'y entre plus; בְּיָבֶּיִח בְּיְסְנֵּיָח וּשְׁסְנֵּיָח Jos. 6. 1, Jéricho était fermée et verrouillée (devant les Israélites), מַנְיִח part. du Kal; ou : Jéricho avait fermé ses portes et était barricadée.

Hiph. 1º Fermer, enfermer: יָחָסְנִּיר אַר־תַּאַת Lév. 14. 38, il fermera la maison; יְרִּוֹסְנְירוֹ חֲעֹרֵן Lev. 13. 5, le prêtre l'enfermera. — 2º Livrer (à l'ennemi), abandonner, sacrifier, mettre à la merci de : וְאֵל־תַּסְנֵר שָּׂרִידֵיוֹ בְּיוֹם צֶּרַה Obad. 14, tu ne livreras, ne trahiras pas le reste de ses habitants au jour du malheur; avec לא־חַסְנִּיר : לְּ, בְּרֵד , אֶל עבר אל-אַרֹנִין Deut. 23. 16, tu ne livreras pas, l'esclave à son maître; וְלֵפי דֵוּסְנִּירוֹ ו בְּרֵר רַשְּבֶּלְהְ I Sam. 23. 20, ce sera à nous à le livrer entre les mains du roi; 📆 Deut. 32. 30, et (parce que) l'Éternel les a livrés, abandonnés; יַחַיָּרָם לַּדָּבֶר הְסְנִּיר Ps. 78. 50, et il les fit périr par la peste, exact. il livra leur vie à la peste; selon d'autres : אם ביַחַלה וְיַסְוִיר ; et leurs bestiaux אָם ביַחַלה וְיַסְוִיר Job 11. 10, qu'il renverse, détruise, ou qu'il livre (le coupable).

קבר אָר אָרייָתָא Chald. Fermer : אָּקְיָרָא Dan. 6. 23, et il a ferme la gueule des lions.

קְרֵיר m. (rac. קנר Pluie: בְּיִרִם מַנְרֵיר Prov. 27. 15, dans un jour de pluie.

שר היהשם בשר בקבר Job 23, 27, tu as mis mes pieds dans les (ceps) chaînes.

" סְּהַּנְרֵי נְּטָבֶּיתָ M. Ordre : סְּהַנְּרִי נְטָבֶיתְ Rituel, l'ordre, de ses libations.

קרין m. Espèce de vêtement fait de lin: אָרָין פָּאִידְ Prov. 31. 24, elle fait des toiles de lin; מָּרִינִים סְרִינִים Jug. 14. 12, trente chemises.

n. pr. Sodome, une des quatre villes dans la vallée de Siddim, près de la mer Morte, qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 18.

קרָר m. Arrangement, ordre. Plur.: Job 10. 22, où il ne règne pas d'ordre, où tout est sans ordre (v. שְּׁנְרָת).

י ייִרְיּסְרֵּר ? Pi. Ranger avec ordre : אָרִיקּים Rituel, et qui range avec ordre les étoiles.

קהר m. Rondeur: אַגן דַשִּׁדָר Cant. 7. 3, coupe de la rondeur, une coupe ronde.

D Une tour (de sa forme ronde); de la ידים Gen. 39. 20, la prison. אים n. pr. So, roi d'Egypte, II Rois 17. 4.

I אם (v. יבָּשָׁג (v. יבָּשָׁג (v. יבָּשָׁג (du bon chemin, de Dieu), s'égarer: רָבּּוֹדְּי, Ps. 80. 19, nous ne nous éloignerons plus de toi; יבָּיוֹדְ Ps. 53. 4, tous ils se sont détournés (de la bonne voie); סוג לַב (Prov. 14. 14, celui dont le cœur s'égare, ou s'éloigne de Dieu.

II כאיה ביים Entourer, environner (v. מייה:): מינה בַּשׁנְשׁנִים Cant. 7. 3, environne de lis.

נַיְמְּכְדִּיּ בַּפּיּנֵר : Cage (סָגֵּר m. (rac. נַיִּמְּכְדִּיּ בַפּיּנֵר : Ez. 19. 9, ils mirent (le lion) dans une cage.

סור (de אם conseil) Hoph. Étre conseillé, être instruit : אַבָּלָּח הַּנְּסִר שָׁלְּטֹּח II Chr. 3. 3, et voici les choses que Salomon avait été conseillé, instruit (de bâtir); ou de la racine יָסַר.

סוֹר m. 1º Société, assemblée (pour s'entretenir ou pour délibérer): oir Jér. 6. 11, l'assemblée des jeunes gens; בּסוֹר יַשְׁרִים Ps. 111. 1, dans la société des hommes probes; ====== שַּׁחַקִּים Jér. 15. 17, dans l'assemblée de ceux qui se divertissaient, ou des railleurs; בָּסוֹד עַמָּר לֹא־יִרְוּיה Ez. 13. 9, ils ne seront point dans l'assemblée de mon peuple. — 2º Délibération, conseil, dessein : בארן סוד Prov. 15. 22, sans délibération, sans réflexion; בעל-עמה ישרימי סור Ps. 83. 4, ils forment des desseins pleins d'artifice contre ton peuple. — 3° Confidence, entretien, intimité, secret : אַשָׁר יַחָדָּד נַמְהִים סוֹר Ps. 55. 15, nous qui eûmes ensemble des conversations familières et agréables; של־מָחֵר סוֹדָר Job 19. 19, tous ceux avec qui j'étais intime ; אַלוּתָ Job 29. 4, lorsque la faveur on la protection secrète de Dieu (veillait sur ma tente); סור בי לירָאָיז Ps. 25. 14, la faveur de Dieu est pour ceux qui le craignent; ou : il leur découvre ses secrets ; יסוד אַחַר Prov. 25. 9, le secret d'autrui.

יחים n. pr. m. Nomb. 13. 10.

770 n. pr. m. I Chr. 7. 36.

לְתְּהֵר נְבְלֶּהְם : (סְּתִּר (v. סְּתִּר): מַּהְּהָה נְבְּלֶּהְם : Is. 5. 25, leurs corps gisaient comme de l'ordure (au milieu des rues) (v. une autre explication à מַשּׁנְּחָה).

າບາວ n. pr. m. Esdr. 2. 54, Néh. 7. 57.

קים (ע. לְמָהְ) Répandre de l'huile sur un corps, frotter, se frotter (d'huile au sortir du bain), oindre : נְאַטְבָּךְ בַּשְּׁטְּרָ : Ez. 16. 9, j'ai répandu sur toi de l'huile; יְחִיבְּרָ לֹאֹ רְטִרְּן Dan. 10. 3, je ne me suis point oint d'huile; רְטָּבֶּן לֹא רְטִרּן : Deut. 28. 40, et (tu n'auras pas) d'huile pour te frotter; ou, pour יְבָּשָׁבְי : tu ne frotteras pas avec de l'huile.

Hiph. Même signification: בַּרְבַּוֹץ נַבְּּטָךְ: II Sam. 12. 20, il se lava et se frotta le corps d'huile.

סְפּנְיָא chald. f. Nom d'un instrument de musique, cornemuse, tympanon (?), Dan. 3. 5, 10.

קונה n. pr. Sweneh (Syene), ville à la frontière méridionale de l'Egypte, Ez. 29. 10.

Did m. 1° Cheval, coursier: סאס בריים Exod. 15. 19, le cheval de Pharaon; איסים Hab. 3. 15, tes coursiers.

— 2° Espèce d'oiseaux: זגיים Is. 38. 14, comme l'hirondelle et la grue; selon d'autres: סאס grue, et אַגויים hirondelle, Jer. 8. 7, cheth.

קיסף f. (de קסט). Jument, cavale: לסטרוי בּרַכְבֵּר מַּרְלַח לסטרוי בּרַכְבֵּר מַרְלָח Cant. 4.9, (je te compare) à la cavale attachée au char de l'haraon.

'PID n. pr. m. Nomb. 13.11.

קום intrans. Finir, cesser d'être, périr: אָפּרָם לֹאַרְיָסוּלְם בּּוּרְעָם Esth. 9. 28, et leur souvenir ne cessera point, ne sera point effacé, chez leurs enfants; אַפּר חַפּר Ps. 73. 19, ils ne sont plus, ils ont péri; אָפָר יָסָרָם Is. 66. 17, ils périront tous ensemble.

Hiph. Faire cesser, en finir, perdre, faire disparattre: אַסְיּאָ אָסְאָּ Jér. 8. 13, j'en finirai avec eux, ou: je les perdrai, exterminerai; אָסְרָּאָ אָסְרָּאָ Soph. 1. 2, je ferai tout disparattre; אָסֹאָ, dans les deux exemples, inf. de אַסָאָ.

D chald. Avoir une fin, s'accomplir: מְּלְיָאָה סָמֵּח עֵּל־יְבִּוּכְדְיָבָּאַר Dan. 4. 30, la parole s'accomplit dans la personne de Nabuchodonozor.

Aph. Mettre une fin, détruire : אָבָּירָן מל-אַלֵּין מַלְּכְּוָתָא Dan. 2. 44, il détruira tous ces royaumes.

קאים m. Jonc, roseau, algue: שְּשָּהַיִּ Exod. 2. 3, elle l'exposa au milieu des roseaux; שְּבִילִּים Jon. 2. 6, l'algue est tournée (autour de) ma tête; בְּיִבי אָדִים Ps. 106. 7, dans la mer des roseaux, la mer Rouge.

nio n. pr. d'une ville, Deut. 1. 1.

קוֹם מַלּיְוָאָרָם ? Tin, extrémité : אָרָה אָדָם אָדָם Eccl. 7. 2, la fin de tout homme ; אָדָר Eccl. 12. 13, la fin de ce discours, de toutes ces paroles ; יוֹסין Joel 2. 20, l'extrémité de son armée, l'arrièregarde.

קוֹם chald. m. Fin, extrémité : קליאַרְטָּא Dan. 4. 8, jusqu'à l'extrémité de toute la terre; פֿל־אַרְטָּא Dan. 7. 28, la fin du discours.

הְּכִּמִץ f. Tourbillon, tempête: יְּבְבֵּאוּ סּוּמָּח חופ paille que le tourbillon emporte; מְּנְבֵּה בַּּהְנֵה בְּהַבּוֹף Is 21. 1, comme des tempêtes qui traversent le midi; avec parag.: יְבִּיבִּירוּ יִקְבֵּירוּ Osée 8. 7, îls moissonneront la tempête.

סור (ful. יבסר, בסגר) 1° S'écarter, se retirer, s'éloigner, écarter, ôter, être ôté, disparaître, cesser. Avec פַעַל, פָּדֶל, פרוּ מָחַרָי : מָאַחַרָי Exod. 32. 8, ils se sont promptement retirés de la voie (que, etc.); וַאַלֹּדָרִים סָר מַעַלַּר I Sam. 28. 15, Dieu s'est retiré de moi, m'a משרים סור־אַפַרַיָם מַצֵל יְדוּדְדוּן ; abandonnė Is. 7. 17, depuis le jour de la séparation d'Ephraim d'avec Juda; אַל־מַסארוּ באַחַרֵי מֵי I Sam. 12. 20, ne vous éloignez pas de Dieu; absol.: בסרמם ועברתם Deut. 11. 16, (prenez garde) que vous ne vous détourniez et adoriez des dieux étrangers; קולל פר Ps. 14. 3, ils se sont tous écartés de la bonne voie, ou : ils sont devenus infidèles; לאַ־רַזסאָר מַעַלָּיו אָנַּלָּמוֹ Prov. 27. 22, sa folie ne le quittera pas; ou, 2º pers.: tu ne lui ôtera pas sa folie; אין מְּרָיוּ מְּנְּיֵנּוּ Exod. 25. 15, (les bâtons) n'en sortiront pas, on ne les en tirera jamais; יְסְרֵה פֵּעָם Prov. 11. 22, (une femme) dépourvue d'esprit, insensée; וְתַּמְמוֹת לֹאַ־סָריז I Rois 15. 14, mais les hauts lieux ne furent point ôtés, exact. ne disparurent point; יָסָר עַלקד Is. 6. 7, ton péché a disparu, est effacé; יַרַכּאָר יבריים פרד Job 15. 30, il disparattra par le souffle de sa bouche; or o Osée 4. 18, leurs festins ont cesse (v. אַכָּט); une fois avec יַכּארוּ בִּר : בָּ Osée 7. 14,

ils s'écartent de moi, ou, de יְּכֶּר: ils se révoltent contre moi.

2º Quitter un endroit pour s'approcher d'un autre, s'approcher, se tourner vers, venir, entrer : אַּלְרָה־נָא וָאֵרָאָר Exod. 3. 3, je veux m'approcher et voir; מִר־מֶּרְר יַסְר תֵּינָה Prov. 9. 4, qui est simple qu'il entre ici; רְחַנֵּח־אָרשׁ כֵּר I Rois 20. 39, un homme s'est approché; סר מַר־דַוּצַּוַּת I Sam. 15. 32, l'amertume de la mort approche; וַסֶר מִרָוַת Amos 6. 7, et le deuil de ceux qui sont étendus voluptueusement approchera (v. à יַנְיִסְרוּ ; avec וַנְיַסְרוּ : עַל עליי לחלחם I Rois 22. 32, ils s'avancerent vers lui pour combattre; avec אָל: ינְסוּרָהו אֶל־יְנִירן Jug. 19. 11, entrons dans la ville; סאירה אַלָּר Jug. 4. 18, entre chez moi ; וָסֵר אֵל־מְשׁמֵעְהָה I Sam. 22. 14, et qui (comme lui) entre dans ton conseil (v. הָמִי יָסִאָּר לִּנְשׁאֹל לְּשָׁלֹם לָךְ ; (מְשְׁמֵעַת 'v. Jér. 15. 5, qui viendra s'informer de ton salut, de ton état? — יַכּוֹר מַמְמַשֵּׁיא I Chr. 15. 22, il était maître, c.-à-d. il excellait, en musique (v. שאר); ou, de : il instruisait les autres en musique.

Pil.: הְרָכֵּי סוֹרֵה Lament. 3. 11, il détourne mes sentiers, les rend tortueux; selon d'autres : il les couvre

d'épines (v. סירִים).

Hiph. מָסִיר, fut. יָסִיר, apoc. יַנַּסַר, 1° Détourner, faire écarter, ôter, éloigner, rejeter, omettre, repousser, destituer, faire disparattre, renverser: Deut. 7. 4, car il בּי־רַסִיר אָת־בְּקָה מֵאַחֲרֵי détournera ton fils de moi, il fera que ton fils m'abandonnera ; לָחָסִיר אָרָם סַעַטָּוּת Job 33. 17, pour détourner l'homme de toute mauvaise action ; וַמְּסֶר בָּגְרֵי אַלְמָּטּרַיְחַה Gen. 38. 14, elle ôta, quitta, ses vétements de veuve; לָחַסִיר אָז־ראֹשָׁיר II Rois 6. 32, pour me couper la tête; יַחַסִיר דֵי מִּמְּהְ בֶּל־חּוֹלִי Deut. 7. 15, l'Eternel éloignera de toi toute maladie; אַשָּׁר לאַ־חַסִּרר הְפַּלָּחָר וְחַסָהוֹ מֵאָתִר Ps. 66. 20, qui n'a pas rejeté ma prière, ni détourné sa miséricorde d'auprès de moi; קייר מְּשָׁפְּטִי Job 27. 2, par Dieu l'Eternel qui me refuse justice, ou qui m'ôte les moyens de me justi-

fier; וְאֵח־דְּבֶרֵיו לֹא חֵסְיר Is. 31. 2, il n'a pas retiré une seule de ses paroles, il n'en a laissé aucune inaccomplie; לא־חַסִיר הַבֶּר מִכּלל Jos. 11. 15, il n'a rien omis de tout ce (que Dieu avait ordonné à Moïse); פָּר אָם־חֲסִירָךּ חָנְינִירִים ו יְתַּפְּּסְיִוּים II Sam. 5. 6, a moins que tu n'aies écarté, repoussé, les aveugles et les boiteux ; הַמָּר הַמָּלְכִים אָרשׁ מִנִּילִמוֹ I Rois 20. 24, éloigne, ou destitue, les rois chacun de leur place, ou de leur poste; הַסִירָה מִנְבִירָה II Chr. 15. 16, il lui ôta son autorité de reine, exact. il l'écarta pour qu'elle ne fût plus reine; וְשַׁאוּל הַסִיר אַת־הָאֹבוֹח ISam. 28. 3, et Saul avait fait disparaître les devins (du pays); הַסָרוּ אָת־אֵלהֵי הַנַּבָר Gen. 35. 2, jetez loin de vous les dieux étrangers; יַנְסִירוּ אֵבְּיר Job 34. 20, ils renversent le tyran; מָסִרר אָוָל Prov. 28. 9, celui qui détourne l'oreille (pour ne pas écouter). — 2º Avec 3x Faire approcher, laisser entrer : וְלֹאִ־אֵבָהוּ דָוָד נים אַליו אַרדאַרון יֵי II Sam. 6. 10, David ne voulut pas que l'on amenat l'arche de l'Eternel (chez lui).

Hoph. Étre ôté, être aboli, cesser: בַּיְבֶּי Lév. 4. 31, comme on ôte la graisse, exact. comme la graisse est ôtée; בְּיִבְיִר מֵיִר מֵיִר בַּיִר Is. 17.1, Damas va cesser d'être une ville, exact. Damas sera retranchée du nombre des villes; מַיִּבְיִר תִּיבְר תַּיִבְּיר Dan. 12. 11, depuis le temps que le sacrifice perpétuel aura cessé, aura été aboli.

רוב מלור מלור (part. pass. de architetta) (keri) Jér. 47. 13, ceux qui s'éloignent, se retirent, de moi (v. à מרוב (part. pass. de architetta) (part. pass. de architetta) (part. pass. de architetta) (part. pass. de architetta) (pass. de architetta

חום m. Rejeton batard, branche dégénérée: ספרר העפר נכריה Jér. 2. 21, des branches dégénérées, une vigne étrangère.

n. pr. d'une des portes du temple, II Rois 11.6.

ים מו חיף Kal inusité. Hiph. (מיסח, une fois חיסח, Jér. 38. 22; fut. חיסה,

יַפּית Jér. 36. 18; part. מְּפָּית). 1° Exciter, persuader, exciter à faire le mal, séduire, tromper : וָהַסִירַוּרנּי לָשָׁאוֹל שָׁרָה שָּׁרָה Jos. 15. 18, elle l'excita, lui conseilla de demander un champ a son père; בר יִסִרתָה אַדִּירך Deut. 13. 7, si ton frère veut te persuader, t'exciter אַשָּׁר־דַּוּסָהַּד אֹרוֹ אָרַזַבָּל אָשָׁהוֹ ; (au mal) I Rois 21. 25, que sa femme Izebel avait séduit, ou : (le mal) qu'Izebel l'avait excité à faire ; פַּן־יַפִּיהו אָּרְוּכָם תִּוֹלָקיַהוּ Is. 36. 18, qu'Ezéchias ne vous persuade, trompe, point; אָרָכלוּ לָּךָּ Jér. 38. 22, ils t'ont séduit et ils ont prévalu, ils ont eu du pouvoir sur toi. Avec > Exciter contre quelqu'un, irriter: אם־בֵּר חֲסִרְחְהְ בִּר I Sam. 26. 19, si l'Eternel t'a excité contre moi. — 2º Repousser, écarter, retirer; avec 79: וויסיתם אַלּוִזים פְּנֵּנוּ II Chr. 18. 31, et Dieu les repoussa, écarta, de lui (de Josaphat) ; מַפּי־אָד (מַפּי־ Job 36. 16, il t'a retiré de la bouche de l'ennemi, ou d'un abime étroit, d'une prison; 🤫 בּשֶּׁמֵּק Job 36. 18, que (Dieu) ne te rejette par un châtiment fort; selon d'autres : qu'on ne te tente par l'abondance, la richesse.

ראם m. (v. אברים). Vêtement. Ex. unique: אברים סוּהוֹת Gen. 49. 11, (il lavera) son vêtement dans le sang du raisin.

קחַתַּכּי אֹחוֹ Trainer, déchirer : יְּחָתַּכּי אֹחוֹ Il Sam. 17.13, nous abattrons, raserons, le mur en trainant (les pierres) jusqu'au fleuve; יְּחִיבּׁרָ וְרִישְׁלֵּךְ Jér. 22.19, en trainant et jetant (le cadavre); ביִּחֹבּ יִלְּכִים לְּסִוּבֹּר יִלְּכִּר יִּלְּכִּר יִּלְבִּים לְּסִוּבְּר יִּלְבִּים לְּכִּר יִּלְבִּים לְּסִוּבְּי יִּלְבִּים לְּכִּר יִּלְבִּים לְּכִּר יִּלְבִּים לְּכִּר יִּלְבִּים לְכִּר יִּלְבִּים לְכִּר יִּלְבִּים לְכִּים לְּכִּר יִּלְבִּים לְכִּר יִּלְבִּים לְכִּר יִּלְבִּים לְכִּים לְכִים לְכִּים לְכִים לְכִּים לִיבְּים לִיבְּים לְכִּים לְכִּים לְכִּים לְכִּים לִיבְּים לִבְּים לִבְּים לִּים לְכִּים לִיבְּים לְּבִּים לְכִּים לְּבִּים לְּבִּים לְכִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִּים לְּיִים לְּבִּים לְּיִים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים בְּיִים לְּבִּים לְּבִּים בּיּים לְבִּים בּיּים לְבִּים בּיּבְּים בּיוֹים בּיּים לְבִּים בְּיִים לְּבִּים בְּיִים לְבִּים בּיּים בְּיבְּים בּיּים בְּיבְּים בּיּים בְּיִים בְּיבְּים בּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בּיים ב

חַחְבוֹח f. pl. Des choses qui ont traine, qui sont déchirées : בְּלֹצֵי תַּפְּנְעבׁית Jér. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés.

תְּחָרָע Kal inusité. Pi. Enlever, balayer, râcler: תְּמָתֵּית עַּמֶּרֶת עַּמָּרָת Ez. 26. 4, j'en enleverai, ou j'en râclerai, jusqu'à la poussière (j'en ferai un rocher tout nu); de là אָרָי m. Balayures, ordures. Au fig.: מְּיִלְי מְּיִלְי מְּיִלְי Dament. 3. 45, tu nous as mis (au milieu des peuples) comme des balayures, comme un objet de dégoût et de mépris.

ou ce qui pousse la troisième année de la semence, tandis que הַשְּׁטְ signifie ce qui provient de grains tombés à terre l'année précédente: שׁיִישָּׁי הַשְּׁיִי Il Rois 19. 29, la seconde année, vous mangerez ce qui croîtra, poussera, de soi-même (v. סְּהִישִׁ).

קייר פֿיַוּלְ Entrainer, ravager: פְּיָר פֿיַוּלְ Prov. 28. 3, une pluie violente qui entraine, ravage, tout.

Niph. Etre renversé, abattu: מַרִּיקָּי Jér. 46. 15, pourquoi tes vaillants hommes ont-ils été renversés, abattus? ou: pourquoi ont-ils été entraînés, emportés?

יַסְתַר (fut. יִסְתַּר Aller autour, parcourir (un pays), voyager, spéc. pour négocier : סָחֵרוּ אָל־אָרֶץ וְלֹא יָדָעוּ Jér. 14. 18, ils vont en exil vers un pays qu'ils ne connaissent pas; ou : ils tournent autour, ils cherchent de tous côté un pays (pour s'y réfugier), et ils n'en connaissent pas ; אָרד־דַזאָרֶץ מְסְדֵּורוּ Gen. 42.. 34, parcourez le pays, ou trafiquez dans le pays. Part. לחה, fem. סֹהֵיר. Marchand, acheteur, fournisseur: לבֶר לפוֹחֵר Gen. 23. 16, (de l'argent) qui est reçu, qui a cours auprès du marchand; לחַרֵּר הַשָּּלֶךְ I Rois 10. 28, les marchands du roi (v. l'explication de la phrase à ים (מְקְנֵה); סְׁתְרֵיךְ is. 47. 15, les marchands qui avaient trafiqué avec toi ; קַּבָּרוֹ ברים Ez. 27. 24, ils sont engages dans ton commerce, ils te fournissent des agneaux, etc.; בַּמַשָּׁלַם סֹתַרָּמָה Ez. 27. 18, Damas faisant le trafic avec toi.

Pil. Girculer vite; du cœur, battre fortement, palpiter: לְּבֶּר מְחַרְתָּר Ps. 38. 4, mon cœur est agité, palpite.

קתר מין ou קתר m. 1° Entrepôt de marchandises, place de commerce : נְּמִיִּר מִּיִּם נְמִּיִר מִּיִּם Is. 23. 3, elle était devenue la ville de commerce, le marché des na-

tions. — 2º Lucre, gain tiré du commerce : שׁבְּיִי וּשְׁבְּיִי Is. 45. 14, et le gain que l'Ethiopie tire de son commerce.

תובית השתיקי Is. 23. 18, le gain qu'elle tire de son commerce et le prix de ses prostitutions; en général gain, acquisition: אָסְתִרְּתְּסְּנְּ Prov. 3. 14, il vaut micux acquérir la sagesse que gagner de l'argent, exact. son acquisition est meilleure que celle de l'argent.

קחוף f. Commerce; concr. ceux qui font le commerce: קחוף Ez. 27. 15, (les habitants des grandes îles étaient) des commerçants de ta main, c.-à-d. à ta disposition; selon d'autres: ils achetaient les marchandises de ta main, de toi.

חֹחֶרָה f. Bouclier rond. Ex. unique: אָמָהוּ יְסֹחֵרָה אָצִיּתוּ Ps. 91. 4, sa vérité est une cuirasse, ou targe, et un bouclier.

תְּלֶח f. Marbre noir ou espèce de pierre fine, Esth. 1. 6.

בשני ש. pl. (עש ביים). Ceux qui se détournent (du droit chemin), les pécheurs : בשני שנארי Ps. 101. 3, je hais les œuvres de ceux qui se détournent du droit chemin.

יסיב Vieillir : יְסִיב Aboth, et vieillis (sur cette étude).

קיני מינים: Scorie, écume des métaux, alliage, vil métal: הָבְּיִּם מִּבְּיִם Prov. 25. 4, ôtez les scorie, ou l'alliage, de l'argent; סִינִים Prov. 26. 23, écume d'argent, argent impur; בְּיִבְּיִּח לְּמָבְּּיִּח לְמִּבְּיִּח לְמִּבְּיִּח לְמִּבְּיִּח לְמִּבְּיִּח לְמִּבְּיִח לְמִּבְּיִח לְמִּבְּיִח לְמִבְּיִח לְמִבְּיִּח לְמִבְּיִּח לְמִבְּיִח לְמִבְּיִּח לְמִבְּיִח לְמִבְּיִח לְמִבְּיִּח לְמִבְיִּיח לְמִבְּיִּח לְמִבְּיִּי בְּיוֹדִייִּמְירָאֵל לְמִיבּי (cheth. מַבְּיִּבְּיִּבְּי בְּיוֹדִייִּמְירָאֵל לְמִיבְּי בַּיוּד בְיוּדִּייִּמְירְאָל לְמִיבְּי בַּיוּד בְּיוּבְייִּבְּי בְּיוּד מִבְּיִּי בְּיִּבְּי בְּיִּבְּי בְּיוּד בְּיוּבְּיִּי בְּיוּבְּיִּי בְּיוּד בְּיוּבְּי בְּיִּבְּי בְּיוּד בְּיוּבְּי בְּיוּד בְּיִבְּי בְּיוּד בְּיִבְּי בְּיוּבְּי בְּיִּבְּי בְּיִּבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִּבְּי בְּיוּבְּי בְּיִבְּי בְּיִּבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיוּבְּי בְּיוּבְּי בְּיוּבְּיי בְּיִּבְּי בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בּיִּים בּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבִּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בּים בְּיִּבְים בְּיִּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בּיּבְּים בְּיִּים בְּים בְּיִים בּיּבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיּבְּים בְּיבְים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בּיבְּי

י אָרְ Haie: קיג לַמוּרָה Aboth, faites une haie autour de la loi.

תְּיָהָ m. Nom du troisième mois de l'année lunaire, mai-juin, Esth. 8. 9.

וריף n. pr. Sihon, roi des Amorrheens, Nomb. 21. 21. י סְימָן m. Signe : סִימָן פּוּב Rituel , un bon signe.

ro n. pr. 1° Sin, ville de la frontière orientale de l'Égypte, Péluse(?), Ez. 30. 15. — 2° Désert de Sin, près du mont Sinai, Exod. 16. 1.

קיב' n. pr. Sinaï, montagne celebre par la révélation divine et la promulgation de la loi, Exod. 16. 1: קר פיני Exod. 19. 11, montagne de Sinaï; פוני פיני 19. 2, désert de Sinaï.

סיני n. pr. Les Sinéens, peuple dans le voisinage du Liban, Gen. 10. 17.

קינים n. pr. Sinim, pays très éloigné de la Palestine (peut-être la Chine?), Is. 49. 12.

D'P (kers) Jér. 8. 7 (v. 545), hirondelle.

קרָא n. pr. 1° Sisara, général de Jabin, roi chananéen, Jug. 4. 2. — 2° Esdr. 2. 53.

" אַרָּיִם Aider, protéger. Pi.: מְּבֵינְים מְּבְּרִים בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם car le mérite de leurs ancêtres les protége, Aboth.

እሂነር n. pr. m. Néh. 7. 47.

י אַקּינְאָדְ Aide, protection : סִּיַּנְקָא דְּלְּזִבֶּיָא Rituel, protection du ciel.

(סיפּנְיָה (ע. סיפּנְיָא).

קְּבֶּר מַּכָּהְ. Foule, multitude: אֶבֶּלר מַּפָּהְ. Ps. 42. B, lorsque je passai au milieu de la foule, accompagné d'une grande troupe. (קס en chald. signifie quantité, nombre.)

קם m. (rac. פָּבָּך, avec suff. סְּבָּר). Tente, cabane, tabernacle, demeure,

קבר שׁבְּעֵּר יְמִים Lév. 23. 42, vous demeurerez sous des tentes, sous des feuillées, pendant sept jours; יְמָים עָּבָּי יִמָּים עָבָּי וּשִׁבְּעֵּר יִמִים עַבּי וּשִׁבְּעֵר יִמִים עַבּי וּשִׁבְּעַר יִמִּים עַבּי וּשִּבְּעַר עַבָּי וּשִׁבְּעַר עַבָּי וּשִׁבְּעַר עַבָּי וּשִׁבְּעַר עַבָּי וּשִׁבְּעַר עַבָּי וּשִׁבְ עַבָּי עַבְּי עַבְי עַבְּי עַבְי עַבְּי עַבְי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְי עַבְּי עַבְּי עַבְי עַבְי עַבְּע עַבְי עַבְי עַבְי עַבְּע עַבְי עַבְּע עַבְי עַבְי עַבְּע עַבְּע עַבְי עַבְּע עַבְי עַבְּע עַבְי עַבְּי עַבְּע עַבְי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּע עַבְי עַבְיי עַבְיי עַבְי עַבְיי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְיי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עב

תוֹשׁת n. pr. 1° Ville de la tribu de Gad, Jos. 13. 27. — 2° Premier lieu de campement des Israelites en sortant de l'Egypte, Exod. 12. 37. — 3° רְּשִׁתְּיִ II Rois 17. 30, (cabane des jeunes filles) nom d'une idole babylonienne.

אלְמָהָם Amos 5. 26, vous y avez porté le tabernacle de votre roi (Divinité), ou de votre Moloch; selon d'autres, rapo est le nom d'une idole; ou, de poéissance: vous avez prêté obéissance, rendu le culte, à votre Divinité.

D.P. n. pr. d'un peuple de l'Afrique, les Suchiyim, Troglodytes (?), II Chr. 12. 3.

עות פּרָהָ פּרָה אָבּיר (עות פּרָה פּרָה אָבּיר וות פּרָה פּרָה אָבָיר וות פּרָה אַבּיר וות פּרָב אָבָיר אָבִּיר אָבָיר אָבָיר אָבָיר אַבָּיר אָבִיר אַבָּיר אָבִיר אַבָּיר אָבִיר אַבְּיר אָבִיר אַבְּיר אָבִיר אַבְּיר אָבִיר אַבְּיר אָבִיר אַבְּיר אָבִיר אַבְּיר אָבִיר אַבְּיבְיר בּרְבִּבּיר בּרָב אַבְיר אָבִיר בּרַבְּבּיר בּרַב בְּרַבְּיבָים בּרַיר בּרַבְּיב בְּרַבְּיב אָבִיר אָבִיר בּרַב בּרַיב אַבּיר אָב בּרַיב אַבּרַיב אַבּרַיי בּרַב בּרַבְּיב אַבְיבְיי בּרְב בּרַבְּיב אַב בּרַבְיי אָב בּרַב אַב בּרַב בּרַב בּרַב בּרַב בּרַב אַב בּרַב אַב בּרַב בּר

loppé, caché, dans la fureur; סָּמָּהָן קָּבָּ 3. 44, tu t'es enveloppé de nuées.

Pilp. סְבְּכֵּן Armer pour le combat, exciter au combat: אָרָיר יִסְבְּכֵן Is. 19. 10, et il excitera contre lui ses ennemis; מְצִּרִים בְּּנְבְּיִר יִסְבְּכֵּן Is. 19. 2, j'armerai les Egyptiens contre les Egyptiens. Selon d'autres, סְבְּכֵּן entrelacer, mêler; ils traduisent, Is. 9. 10, il mélera ses ennemis, il les armera de tous côtés; et 19. 12, je mélerai, je troublerai, soulèverai, les Egyptiens les uns contre les autres.

Hiph. אָסָהְ Couvrir, protéger; avec pet i קּוּבְּיִמִי יָּטְהְ לָּהְ: ל Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile; אַסְהְ לְּהָּ: ל Ps. 5. 5. 12, tu les protégeras. Avec בְּיַבְּיִמִי Ps. 5. 12, tu les protégeras. Avec בְּיַבְּיָהְ בַּעְרִי בְּיַבְּיִבְּי וּ וְעַבְּיִבְּי בַּעְרִי בְּיַבְּי בַּעְרִי בַעְרִי בַּעְרִי בַּעְרָי בַּעְרִי בַּעָרִי בַּעְרָי בַּעְרִי בַּעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָ בַּעְרִי בַּעְרִי בַּעְרִי בַעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָי בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָי בַּעְרָ בְּעָר בַּעְרָ בַּעְרָּ בַּעְרָּי בַּעְרָּ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בְּעָבְּי בְּעָבְּי בְּעָבְּי בְּעָּי בְּעָבְי בַּעְי בַּעְיבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בַּעְיבְּי בְּעָבְי בְּעָבְי בַּעְי בַּעְיבְי בַּעְיבְי בְּעִי בְּעִי בְּיבְּיבְי בְּעִי בְּי בַּעְיבְי בְּיבּי בְּיבְי בְּעִי בְּיבְי בְּעָּי בְּיבְי בְּעְיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבּי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבְיי בְּיבּיי בְיבּיי בְיבִּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי ב

ול (נַסָה: v. Hoph. de יָסַה:).

קְּבֶּּכְּה n. pr. d'une ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 61.

אָבֶּל Kal inusité. Étre sot, fou (v.

Niph. Agir follement, être impie : אוף. Il Chr. 16. 9, en cela tu as agi follement; אָכְּלָהְיּ כְּאֹד Il Sam. 24. 10, j'ai commis une grande impiété.

Pi. Faire parattre insense, rendre vain, déjouer: וְרַצְּהָם יְסַבֵּל Is. 44. 25, et (c'est moi) qui fais parattre folle, qui convaincs de folie, toute leur science; בְּבָּל־נָא אָּדִיבְּעָה אָרִירוּאָ Il Sam. 15. 31, renverse, déjoue, les conseils d'Ahitophel.

Hiph. Agir follement: יוּסְבֶּלְהָּ מָטוּ Gen. 31. 28, tu as agi sottement, peu sagement; יְהְבְּבֶּרְהִי FSam. 26. 21, j'ai agi comme un insense.

לְּכֶּל adj. Fou, insensé : שָׁרָים Jér. 5. 21, peuple insensé; שָּׁבְיִם לָּכָלִים Jér. 4. 22, des enfants insensés.

לֶבֶל הַשָּׁבֵל בָּאָרוֹמִים רַבִּים: חַבּים בְּאַרוֹמָים נָהַוֹ

Eccl. 10. 6, la folie est placée dans de grands honneurs, on donne de hautes dignités aux fous, aux insensés.

קלוח הַסְכְלוּח f. Folie : וְלָאֵח הַסְכְלוּח Eccl. 2. 3, et de s'attacher à des folies , à des choses frivoles.

Niph. Étre en danger: בּוֹקֵכ עֵבְּים Eccl. 10. 9, qui fend le bois est en danger (de se blesser). Dans le Talmud, fréq. קבָּיִם danger.

Pou. part. মুচ্চ্ Le pauvre : মুচ্চ্ন দেশন Is. 40. 20, celui qui est trop pauvre pour donner une offrande (en or ou en argent choisit du bois); selon d'autres : l'ouvrier habile qui s'occupe des offrandes.

Niph. Etre fermé, être bouché: נַיְּמֶּבְרוּי Gen. 8. 2, les sources de l'ablme furent fermées; יְפֶּבֵר פִּי דּוֹבְבִיר Ps. 63. 12, la bouche de ceux qui publient des mensonges sera fermée.

Pi. (v. סָבֶר Pi. et Hiph.). Livrer, trahir: אַרָּטְבָּרְאַר צָּאַרִיבָּם בְּרֵד אַדְּלִיבִם כְּשָׁאַר 19. 4. je livrerai l'Egypte au pouvoir d'un maître cruel. II קבר comme שֶׁבֵר Gagner quelqu'un, le corrompre par argent : וְלַבְּרִים צָלַרְיָם Esdr. 4. 5, et ils gagnerent par argent contre eux des conseillers (du roi).

רַבְּּתְּ Kal inusité. Hiph. Étre attentif. Ex. unique: קְּמָבֵּל ¡ Deut. 27. 9, sois attentif et écoute, ô Israel!

תַּבְּשֶּל הָעֶלְרוֹן: m. Panier, corbeille בְּשֵל הָעֶלְרוֹן: Gen. 40. 17, et dans le panier qui était au dessus des autres; פַלֵּר הֹרִר verset 16, des paniers a claire-voie (v. הֹרִי).

אָלֶּיִת n. pr. d'un endroit près de Jérusalem, II Rois 12. 21.

אָלֶּא (v. מְלָּהָי Pou. Équivaloir, être de même prix : הַּבָּּהָים בַּּהָּים Lament. 4. 2, qui équivalent, qui sont comparables, à l'or le plus pur.

קלר Kal inusité. Pi. Se réjouir, triompher : ליבְּקּלְּהִוּ בְּּהִילָּה לִּאֹּ הַחְמוֹל Job 6. 10, je pourrais triompher quelque forte que soit ma douleur, qu'il ne m'épargne point; selon d'autres : quoique je brûle, quoique je sois consumé par la douleur, etc. (בַּלִי) dans le Talmud signifie brûler).

קלף n. pr. m. I Chr. 2. 30.

קלה Fouler aux pieds, abattre : סָלִּיהָ Ps. 119. 118, tu foules aux pieds tous ceux qui s'écartent de tes lois; d'autres traduisent : tu méprises, etc.

Pi.: פְּלְרֵאַבְּרֵרִי Lament. 1. 15, il a foulé aux pieds, il a abattu, tous mes vaillants hommes.

Pou. Etre du même prix, avoir un équivalent: אַכְּחֶם אִנְּפֶּרָם אַנְּפֶּרָם אָלָּא הְסָלָּח אָלָא Job 28. 16, l'or d'Ophir ne lui équivaut pas, on ne pourrait l'acheter pour de l'or d'Ophir.

קלְת Selah! 1° Note de musique indiquant une pause. Ce mot ne se trouve que dans les Psaumes et dans Habacuc. Selon les uns, de בָּלֵּל elévation de la voix; selon les autres, d'une racine בַּלַּל reposer, se taire: silence, pause.

*2° Eternellement, perpétuellement, Rituel.

70 n. pr. m. Néh. 12. 7, vo ver- . set 20.

עלוא *n. pr. m.* I Chr. 9. 7, אָשָׁ Néh. 14. 7.

יסלוא n. pr. m. Nomb. 25. 14. ליף n. pr. m. Néh. 11. 8.

פלון et סלון m. (rac. סללן). Ronce, épine: פּלון בּיִבְּאִר Ez. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; בּיבִּים וְסָלּוֹנְים בּיבִּים בּיבָּים בּיבּים בּיבים בּיבּים בּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבים בּיביבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיביבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּ

קרובים (fut. יְּסְבָּׁתִי Pardonner, avec יְ et sans rég.: יְּמָבְּ תְּיָהְ אָבְי אָבָּי Nomb. 14. 19, pardonne, je te supplie, le péché de ce peuple; פְּלִּהְוּפִי פְּיִבְּיָהְ פִּיבְּיַרְ, vers. 20, j'ai pardonné, ayant égard à ta demande; מְּמַבְּיִבְּיִרְ Ps. 103. 3, qui pardonne toutes tes iniquités.

Niph. Étre pardonné : נְּמְלַה לָּדָש Lév. 4. 20, il leur sera pardonné.

רְּלֶּחָן. Celui qui pardonne : בּזֹים Ps. 86. 5, bon et qui pardonne. יְלָחָן מְלָחָן adj. Même signif.: סְלָּחָן Adj. Même signif.: סְלָּחָן Rituel, qui pardonne à Israel.

קליְחָהְ f. Pardon: קליְחָהְּ 130. 4, auprès de toi est le pardon; plur.: אַלוּהַ סְלִּיחוֹת Néh. 9. 17, Dieu du pardon, toujours prêt à pardonner; "חידוים Rituel, prières d'indulgences.

קלְכָּה. pr. Salchah, ville dans Basan, Deut. 3. 10.

 סלי לֶרֹכֵב מְצֵּרְבוֹתוּ Ps. 68. 5, exaltez celui qui est monté sur les nuées (les cieux).

Pilp. Exalter: סְלְּטְלָּהְ וּרְּוֹיִם Prov. 4. 8, exalte (la sagesse), et elle t'élè-

Hithpo: דְּלְחִמוֹלֵל S'élever, s'enorgueillir: בּירְהַי בְּלְחוֹלֵל בְּעַבְּי Exod. 9. 17, tu traites encore orgueilleusement mon peuple, ou : tu le foules aux pieds, tu le tyrannises encore (en le retenant de force).

תלְלה f. Levée de terre, terrasse, rempart, retranchement (de l'assiégeant): יוֹשְׁמָּב עַלְיִה לַלְּה f. 6. 6, elevez des remparts, faites des contrevallations, autour de Jérusalem; יוֹשְׁלָה Jér. 32. 24, les retranchements, les travaux des assiégeants, touchent à la ville.

אָלָּס m. (rac. אַבָּס ou הַבְּסָ). Échelle : אַבְּדְּאָה קּמָם אַנְּס פְּנָס Gen. 28. 12, une échelle appuyée sur la terre.

קבוצר : Paniers (סַל (v. לַסַ). Paniers בְּבוֹצֵּר Jér. 6. 9, comme un vendangeur auprès de ses paniers (qu'il remplit à diverses fois).

לְּבֶּר: Job 39. 28, (l'aigle) demeure dans les rochers. Métaph.: יְּבֶּלְּהִי Ps. 18. 3, l'Eternel est mon rocher; יְבַּלְּבִּי Is. 31. 9, son rocher (son roi) dans sa frayeur s'en ira ou disparaitra, ou: dans sa frayeur il (Assour) fuira vers son rocher, se renfermera dans ses forteresses.— '2º Nom d'une monnaie de la valeur d'un demi-sicle, Rituel.

שַלֵּע n. pr. Scla, ville capitale des Edomites (Petza), Is. 16. 1; avec l'art. מַשָּלֵע II Rois 14. 7.

סְלְעָם m. Une espèce de sauterelle, Lev. 11. 22.

קלף Kalinusitė. Pi. Rendre oblique, tortueux; conduire dans un chemin tortueux, corrompre, pervertir, renverser, perdre : אַנְלָּה אָרָם הְּסָלָּף בִּיְרָם Prov. 19. 3, la sottise de l'homme lui

fait prendre une fausse route, exact. rend sa voie oblique; רְשִּׁמָח הְּטָּמֵּח הַּטְּמֵּח וּסְמֵּח וּסְמִּח וּכְּבִי צִּיִּיְיִם בּּעִי בּּעִים בּּעִי בּּעִים בּעְיִנִי בּּעִים וּסְמַח וּסִּבּ וְשִׁנִים וּסְמַח וּסִי בּעִים בְּעִינִי בְּעָיִם וּסְבּי וּסְמַח וּסִי וּסִי בּעִים בְּעָיִם בְּעָיִם בְּעָבִים בּעְבִים וּסִבּים וּסִי בּעַבּים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעְבִים בּעבּים בּעבים בּעבים וּסִים וּסִים וּסִבּים וּסִבּים וּסְבּים וּסִבּים וּסִבּים וּסִבּים וּסִבּים וּסִבּים וּסִבּים וּפִּבּים וּסִבּים וּסִבּים וּסִבּים וּסִבּים וּסִבּים וּסִבּים וּבִּב בּעבים בּבּע בּעבים בּעבים

קלֶף m. Perversité, détour, mensonge: יְסָלֶף בֹּיְרִים יְשָׁיִם Prov. 11. 3, la perversité des perfides les détruira; יְסָלֶף Prov. 15. 4, mais si la perversité, ou le mensonge, est sur (la langue) une langue perverse, ou qui ment.

קלף chald. Monter, s'élever, sortir de : סְלְּמֶךְ מִּוֹרְעֵּמְא Dan. 7. 3, (quatre grands animaux) sortirent de la mer; priorite de la mer; Dan. 2. 29, étant dans ton lit, les pensées s'élevèrent en toi; דִּי מְלִּמְרָ מִן לְנְתָּדְ בִּל Esdr. 4. 12, qui sont partis de chez toi.

* Hithp. : אַנְּמְשְׁלְ מִן הַשְּׁמָּב Aboth, écarte-toi du doute, évite le doute.

רְאָם des deux genres. Fleur de farine: בְּיִם הְאָם Exod. 29. 2, la plus pure farine de froment.

DD m. Aromate, parfum odoriférant: קבנה סַּמִּים Exod. 30. 7, encens composé d'aromates, de parfums odoriférants.

קבְבּרְבְנְר n. pr. d'un général babylonien, Jér. 39. 3.

קמְרֵר m. (les quatre lettres radicales). Fleur de la vigne: יְתַּשְּׁמָרֵם סְמָּרֶר Cant. 2. 13, les vignes (qui sont) en fleur; אָמָרֵה Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; selon d'autres, יְסְמָרֵר les raisins qui commencent à pousser, à se former, le fruit après la floraison de la vigne.

קבף 1°Appuyer; avec אַ, mettre sur,

imposer (les mains); intrans. s'appuyer : יָסְמַךְ רָדוֹ צֵל־דַוּמְיר Amos 5. 19, il s'appuie de sa main contre la muraille; וָסְמַהָ רָרוֹ עַל ראשׁ חַעלַלַח Lévit.1.4, il mettra sa main sur la tête de l'holocauste; פּר־סַפַּה משֵׁח אַת־רָדַיד פַלַיד Deut. 34.9, parce que Moïse lui avait imposé les mains; עַלֵּר סָמְכַה הַמְּתַקּה Ps. 88. 8, ta colère s'est appesantie sur moi. - 2º Soutenir, protéger, fortifier, affermir: יְצִרְקָחוֹי דִּיא סְמָּכְחְדוּי Is. 59. 16, sa justice l'a soutenu. Avec כּוֹפַהְ כֵּי : ל בל-הַוּמְלִים Ps. 145. 14, l'Eternel soutient tous ceux qui sont près de tomber; יאַרן סוֹפַךְ Is. 63. 5, nul ne (me) soutenait; סֹפְכֵּר מִצְרֵיָם Ez. 30. 6, les soutiens de l'Egypte, c.-à-d. ses alliés. Avec un double accus.: וְדַגַן וְתִּדרשׁ סְמַכְחָדוּ Gen. 27. 37, je l'ai pourvu de blé et de vin ; ירוּה מִדיבָח הַסְמְכֵנִי Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit genereux. Part. pass.: סַמוּהָ לָבּוֹ לֹא רִירָא Ps. 112. 8, son cœur est affermi, inébranlable, il ne craindrait point; רצר ו סָסוּהָ Is. 26.3, l'esprit ferme (qui a , confiance en Dieu); סמוכרם לַעַר Ps.111 8, ils sont affermis, immuables, à jaınais. — 3° S'approcher : סָבַּך מֶלֶה־בָּבֶל אַל־יִרוּנְשֵׁלַם Ez. 24. 2, le roi de Babylone s'approche de Jérusalem

Niph. S'appuyer: נַיּפְּפַרְ עְּלֵידָם Jug. 16.29, il s'appuya sur elles; mėtaph.: 16.29, il s'appuya sur elles; mėtaph.: יוֹנְפְּבָר יִיְדִּוּלְנִידְּיִּר יִיְדִּיִּלְיִדְּיִּר יִיְדִּיִּלְיִדְּיִּרְ יִּבְּרַיִּר יְדִּוּלְנְדִיּר יִּבְּרַיִר יְדִּוּלְנְדִיּר יִּבְּרַיִר יְדִּוּלְנְדִיּר יִּבְּרַי יִדְּוּלְנְדִיּר יִּבְּרַי יִדְּיִּוּלְנִידְיּ II Chr. 32. 8, le peuple se fia aux paroles d'Ézéchias.

Pi. Soutenir, fortifier, restaurer: מְּמְבֵּינִי בְּאֲלְשִׁישׁוּח Cant. 2. 5, fortifiez, confortez-moi, par des gâteaux de raisin.

קְּמֵרֶּהְהּ (que Dieu soutient) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

קּמָל et טָטָל m. (v. נְּצָלָם). Image, figure, idole: בּטָל חַפּנְאָת Ez. 8. 3, l'image de la jalousie; אַפָּטָל בְּלָּבָּע הַמִּינִיז בְּלּ־כָּיְבֶּל Peut. 4. 16, l'image de quelque figure ou de quelque idole; שָׁכָל חַפָּיָל II Chr. 33. 7, l'image de l'idole. 120 Kal inusité. Niph. Étre marqué, désigné. Part.: אָלְּיָה וְּטְלָּיָה Is. 28. 25, (il plante) l'orge à l'endroit désigné.

סְּמֵר Etre saisi de peur, fremir: סָמֵר Ps. 119. 120, ma chair fremit par la frayeur que j'ai de toi.

Pi. Se hérisser: אָסָבּר קטַבּרוּ קטַבּר Job 4. 15, les cheveux me dresserent à la tête, exact. les poils de ma chair se hérissèrent.

קּיֶלֶ adj. Hérissé: קּיֶלֶם סְבֶּר Jér. 51. 27, comme des sauterelles ou des hannetons hérissés.

תְּבְּאָרָ n. pr. Senaah, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 35.

סְנְבַלְט n. pr. Sanballat, satrape du roi de Perse, Néh. 2. 10.

לְרָלֶר Cordonnier, Aboth.

קְּנְה m. Buisson : מְּמוֹדְ הַפְּמֶּח Exod. 3. 2, du milieu du buisson.

n. pr. d'un rocher près de Michmas, I Sam. 14, 4.

קניאָה pr. m. Néh. 11. 9, avec l'article ק.

שְׁנְוֵיִים m. pl. Aveuglement, cécité: יוֹבְים קּמָרִים Gen. 19. 11, ils les frappèrent de cécité.

קְּחֵרִיכ n. pr. Sanhérib (Sennachérib), roi d'Assyrie, II Rois 18. 13.

תְּכְּעָבְּה n. pr. Sansannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

יבְּיִם m. pl. Branches: אַּתְיָה בְּטַנְּטִיּר ?. 9, je veux saisir les branches (du palmier).

בל אַשֶּׁר־לוֹ סְנַפִּיר : m. Nageoire מַל אֲשֶׁר־לוֹ סְנַפִּיר Lév.11.9, tout ce qui a des nageoires.

DD m. Nom d'un ver, d'un artison: בְּשָּבֶּר יֹאַכְבֶּׁם סָס Is. 51. 8, comme la laine que le ver, la teigne, ronge; exact. le ver les dévorera comme (il ronge) la laine.

יְםְּׁיִם n. pr. m. I Chr. 2. 40.

קער (fut. יביקבין) Soutenir, affermir, protéger: אָלְסְעָרָה וְיִּמִירְהָּה וְרִימִירְהָּה וֹנִייִי וּאַנִינִי וּאַנִיי וּאַנִּיי וּאַנְיִי וּאָנִיי וּאָנִיי וּאָנִיי וּאָלְיִי וּאַנְיִי וּאָנִיי וּאָנִיי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָּיי וּאָבְייִי וּאָּי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָּי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְּייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְיי וּאָבְּיִיי וּאָבְייִי וּאָבְּייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייִי וּאָבְייי וּאָבְייִי וּאָבְייי וּאָבְייִי וּאָבְייי וּאָבְייִי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְיי וּאָבְּייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָּיי וּאָבְּייי וּאָבְייי וּאָּיי וּאָבְּייי וּאָבְּייי וּאָּיי וּאָבְּייי וּאָבְּייי וּאָּיי וּאָבְּייי וּאָּיי וּאָבְּייי וּאָבְּייי וּאָבְּייי וּאָּיי וּאָבְּייי וּאָּיי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְּייי וּאָבְייי וּאָבְּייי וּאָּיי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָּיי וּאָבְייי וּיִיי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּיִי וּבְּייִי וּאָּיי וּאָּיי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְּייִי וּאָּיי וּאָבְייי וּאִיי וּאָבְייי וּאִיי וּבְּייי וּאָּיי וּאִיי וּאָבְייי וּאִיי וּאָבְייי וּיי וּאִיי וּאָבְייי וּאָּייי וּאָּיי וּאָבְּייי וּאָבְּייי וּאָּיי וּאָּיי וּייי וּאָּייי וּאָּיי וְיּיי וּאָּיי וּאָּיי וְיּייי וּאָּייי וּאָר וּאָיי וּאָרְיייי וּאָּייי וּאָּייי וּאָרְייייי וּאָבְיייי וּייי וּאָבְיייי וּייייייי וּייי וּאָבְייייי וּאָבְיייי וּאָבְייייי

et dans l'équité; בְּחָסֶר בְּחָסֶר Prov. 20. 28, il affermit son trône par la clémence; אָבָר בְּחָסֶר Ps. 20. 3, et du haut de Sion il te protégera.—Avec בַּ Soutenir le cœur, réconforter, restaurer, prendre de la nourriture: רְסַבְּרָר לְּבֶּבְּע Gen. 18. 5. et réconfortez votre cœur, reprenez vos forces en mangeant; רְלָּחָת Ps. 104. 15, et le pain qui fortifie, soutient, le cœur de l'homme; une fois sans בַּב בּיִּחָת וֹ I Rois 13. 7, viens avec moi à la maison et réconforte-toi, et mange.

לאָר chald. Soutenir, assister: מְּסַבְּיִּדִּין Esdr. 5. 2, et les soutenaient, assistaient.

קּעָה 1° Étre impétueux. Ex. unique: מֵרּיּהְ סֹעָּה Ps. 55. 9, du vent impétueux.
— "2° Partir, s'en aller: מְעִיּ הַשְּׁה בִּּמְיּהוּיִה פְּעִיּ הַיּוֹרָה אַנְיּה וּנִים וּוֹשׁ Ps. 55. 9, du vent impétueux.

"מְעִיּרָה Partir, s'en aller: הַיִּמְל מְּחִיּבְּן הַיִּבְּיִן רַ הַּצְּיִים הַּיִּבְּן הַ רְּצִּיִּים הַיִּבְיִים בּיִּבְּיִן הַ רַּבְּיִה בַּיִּבְיִים בּיִּבְיִים בּיִבְּיִים בּיִּבְיִים בּיִּבְיִים בּיִבְּיִים בּיִּבְיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִּים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיביים בּי

י קעידיי /. Repas, festin : יַּלְעידִיי Aboth, tout est prepare pour le festin.

ק"א"ף m. 1°Fente, creux, de rocher: בּסְעֵּדְהַ טָּלַע Jug. 15. 8, dans le creux, la caverne, du rocher; pl.: בּסְעָּבֶּר הַסְּלָבֶּר Is. 2. 21, et dans les creux des rochers. — 2° Branche: בְּסִעְּבֶּר וֹלְבָּר Is. 17. 6, aux branches de l'arbre riche en fruits.

אָעָסְ Kal inusité. Pi. Dépouiller, couper; part.: הְּסָעֵה מָּגרָה Is. 10. 33, il dépouillera, coupera, cette branche.

קשׁמָשׁר (ע. שְׁעָשִּים). Ex. unique. Plur.: סַצְּפֵּרם שָּׁנֵשִּרוּ Ps. 119. 113, je hais les hommes aux pensées équivoques (en matière religieuse), ou: les esprits volages, ou, subst.: les pensées mauvaises, frivoles.

תְּסְעַפֹּרְיד : Plur. Branches קנס בֶּל-עוֹף הַשְּׁבְּיִד Ez. 31. 6, sur ses branches tous les oiseaux du ciel ont fait leur nid.

קלְּפִים רְּלֶפִים חָלֶפִים P. Opinions, pensées, opposées: אַבְּים בּיִלִּישְׁמֵּי חַשְּׁנִּם I Rois 18. 21, (jusqu'a quand) sauterez-vous des deux côtés, pour : flotterez-vous entre deux opinions, entre le culte de

Baal et le culte de Dieu? selon d'autres: sauterez-vous sur deux branches? (v. קיביק).

יַנְּפָּעֵר לֵב מֶלֶןְדְאָרֶם : צִיּפְעֵר לֵב מֶלֶןְדְאָרָם Il Rois 6. 11, le cœur du roi d'Assyrie fut agité, inquiet.

Pi. Chasser, disperser (comme par la tempête): דְצָּטָצְרֵם עֵּל עֵּל־רָעוֹיִם Zach. 7. 14, je les disperserai parmi toutes les nations

Pou. passif: מָבֶּיךְ רְסַעֵּר מְוֹרְן Osee 13. 3, comme la menue paille emportée par le vent hors de l'aire.

שַער היוּפְצֵר (m. Tempête, tourbillon: תַּשְּׁרֵּוּל חַנְּּרִוּל חַנְּּרִוּל חַנְּבְּרִל חַנְּבְּרִל חַנְּבְּרִל חַנְּבְּרִל הַנְּבְּרִל הַנְּבְּרִל הַנְּבְּרִךְ וּ Ps. 83. 46, poursuis-les par la tempête.

קְּעָרָה f. Tempête, tourbillon: אַלּיָדוּ בַּפְּעָרָח חַשְּׁפָּיִם II Rois 2. 11, Elie monta au ciel porté par un tourbillon; רְּהַלַּהְ בְּטְעֵרוּת מֵּיכָּן Ps. 107. 25, la tempête; pl.: Zach. 9.14, il s'avancera au milieu des tourbillons du midi.

qui absorbe tout.
הרים Se frapper la poitrine (en signe de deuil). faire deuil, pleurer un mort, pousser des gémissements: מֵלְשָׁרָיִם suppo Is. 32. 12, (les femmes) se frap-

peront le sein; יָסְפְּרָה רָאָרֶץ Zach. 12.

12, le pays sera en deuil, dans des larmes; אָרָאָי וּרְ וּיִסְאָּר לוֹ נִישְּׁיִאָּל וּ I Rois 14. 13, tout Israel le pleurera; יְבָּיִי וּ וּבְּיִלְּיִי II Sam. 11. 26, elle fut en deuil de son mari, elle le pleura; אַרְבִי וּ וֹשְּׁרִי לְּתְּיִי וּ וֹשְׁרִי וֹיִי אַרִייִ יִּסְיִּּר לִּתְּיַ וּ II Sam. 3. 31, pleurez au sujet d'Abner, ou devant son corps, à ses funérailles; בְּיִי אָבִיוֹן יִסְבְּּיִר לְּרָּ וֹשִׁר זְּלִי וְלִּיִּ אַרִּיִן יִסְבְּּיִר לְּרָּ וֹשִׁר זֹלָוֹ. 34. 5, ils te pleureront en disant: Hélas! le Seigneur, le Prince!

Niph. Étre pleuré: ਸ਼ਾਰੂਸ ਲੈ Jér. 16. 4, ils ne seront point pleurés, on ne les pleurera pas.

קּבָּה (v.קּבָּה) Enlever, ôter, perdre, detruire : פְּבָּקְשֵׁי נְפָּשִׁי לְסִפּוֹיְוִה Ps. 40. 15, qui cherchent à m'ôter la vie; דְנָם אֲדּר ls.7.20, et (le rasoir) enlèvera הַּיַּכַּן מְּסְבָּּת aussi la barbe ; דַּצָּרִי מְּסָבָּרוּ צַּיִּיִים נִסְּ־יָטָינ Gen. 18. 23, perdras, détruiras-tu le juste avec le méchant? — 2º Intrans. בּשַּׁתַּת בְּחַמּוֹת (v. אָס): הֹשִׁת בְּחַמּוֹת (v. אָס): הַשְּׁמָת בְּחַמּוֹת בְּחַמּוֹת (v. אָס) Jér. 12. 4, bêtes et oiseaux sont détruits; וָסָפּא בָּחִים רֶבְּים Amos 3. 15, de grandes maisons auront une fin, seront détruites. — 3°(v. pp.) Ajouter, augmenter : ספר שַׁבָּח עַל־שָׁבָח Is. 29. 1, ajoutez années sur années, c.-à-d. encore quelques années; לְּסָבּוֹהוֹ עוֹד עֵל תרוך אַז בי Nomb. 32. 14, pour augmenter encore la colère de l'Eternel; ,Deut. 29. 18 לְפַעַן סְשׁה וְזְרַנָה אָר דַנְאָבַאָה pour ajouter (les péchés produits) par la satiété à ceux de la soif, ou : pour perdre l'âme altérée, le juste, avec l'âme enivrée, l'homme dépravé (v. le même exemple à רָנָה (cxemple

19. 15, pour que tu ne périsses dans le châtiment, la ruine, de cette ville.

Hiph.: רְשִׁהְיּה הְילְיִהוּ Deut. 32. 23, je les accablerai de malheurs, eżact. j'accumulerai ou j'épuiserai sur eux les malheurs.

* ነነጋር m. Éponge, Aboth.

Niph. S'associer, s'attacher: איף בעליביוז יבעלב Is. 14. 1, ils s'attacheront à la maison de Jacob.

Pi.: न्यूज्य प्रदेश Hab. 2. 15, toi qui lui présentes, verses, ton outre pour l'enivrer (v. à regn).

Pou. S'assembler: way war ram Job 30. 7, ils sont assemblés sous les ronces.

Hithp. S'attacher: ¬ rɨgup ranging I Sam. 26. 19, (qui m'empéchent) de m'attacher à l'héritage de l'Éternel, d'y demeurer.

rogne, ou des pustules, Lév. 13. 2.

90 n. pr. m. I Chr. 20. 4.

קפּנָה m. Vaisseau, navire : יִישְׁשִּים יַר Jon. 1. 5, le fond du navire.

תְּפִיר m. Saphir. Plur. בְּשִּיִים Cant. 5. 14, (entouré) de saphirs.

קלא הַשַּבֶּל מָים : Goupe, vase בְּלֹא הַשַּבֶּל מָים . Juge. 6. 38, un vase plein d'eau.

1º♀ (fut. יְסְבּוֹץ) 1º Couvrir, revêtir, de lambris; lambrisser: לָשָׁבֶח מְּבָּמֵיבֶם סְפּוּיִים Agg. 1. 4, de demeurer dans vos maiאָפָּאָ m. Couverture, plasond: תַּיְּמָּאָן I Rois 6. 15, jusqu'au haut des murailles qui touchent au plasond.

קשְּׁD Kal inusite. Hithp. (v. אָסַ). Demeurer sur le seuil d'une porte : אַלֹּדָּר Ps. 84. 11, être, me tenir, sur le seuil de la maison de mon Dieu.

רַסְּפַּׁרָ (v. בְּשַּׁהָּ , fut. בְּשָׁבָּי) 1° Frapper : אַפָּקם סְּפָּקם Job 34. 26, il les frappe comme les impies, les méchants, ou : il frappe les méchants à leur place, dans leur demeure. Freq. avec בַּפָּיִם Frapper des mains, signe d'impatience, d'étonnement, de mépris : נַיִּסְשֹּׁלְ אָרוֹ־עַפְּיוּי Nomb. 24. 10, il frappa des mains (de colère); סָּמְּקוּ עֵּלֵיִךְ מַנֵּיִים Lament. 2. 15, ils frappent des mains au sujet de toi (d'étonnement). Une fois sans בַּמַּיִם: Job 34. 37, au milieu de nous il frappe (des mains pour s'applaudir); סְּקַּוְתִּר עֵּל־יָרֵךְ Jér. 31. 19, j'ai frappé ma cuisse (de douleur, de désespoir); de même: סָּשֹׁק אֱל־יַדֶה Ez. 21. 17, frappe-toi la cuisse (dans ta douleur). — 2° Se rouler, se renverser: יַסְמַּק מוֹאֵב בְּקראוֹ Jér. 48. 26, Moab se roulera dans ce qu'il aura vomi (comme le fait un homme ivre), ou : il sera abondant en rejetant son vin, il vomira abondamment (v. ppg).

'Pi. Donner abondamment, pourvoir: בְּרָבִים Rituel, il a pourvu à nos besoins.

*Hiph. Suffire : אֵדְ אָט מַּסְפִּיקִים Rituel, nous ne suffirions pas.

* PPP m. Doute, Aboth.

אָסְלְאֵית Dob 20. 22, malgré l'abondance de tout ce qui lui est nécessaire, de ses biens.

יִּסְפֹּר (fut. יְסְפֹּר (rote, inscrire: מָבְּרוֹם (fut. יְסְפֹּר בְּבְרוֹב צָּבְּרִים Ps. 87. 6, l'Éternel

inscrivant les peuples sur la liste écrira (tel y est né). Part. אינט בעריים ביינים ב

Niph. Etre compté: רְלֹהַ יְּפֶּשֶׁר מֵּרֹב Gen. 16. 10, (sa postérité) ne pourra pas être comptée, tant elle sera nom-

breuse.

Pi. 1° Compter : אָסַפַּר נָּל־עַצְּטֹחַר Ps. 22. 18, je puis compter tous mes os; וליבים אַהָּלָים בְּהָּיכְּפָּת Job 38. 37, qui peut compter les nuées dans sa sagesse? selon d'autres : qui a rendu par sa sagesse les nuées brillantes, pures comme le saphir (v. סַפִּרר)? — 2º Raconter, annoncer, publier, faire connaitre : אַבוֹיחֵיט סִפְּרדּ־לָטי Ps. 44. 2, nos pères nous ont raconté; נַיָּטָפֵר פַּרְעֹת לֶּהֶם אַר־חַלמו Gen. 41. 8, Pharaon leur raconta son songe; פַּר יָטַפֵּר צִּדְקָרָגָן Ps. 71. 15, ma bouche annoncera ta justice; דַּשָּׁמִיִם מְּכַּלְּיִים מְבּוֹר־אֵל Ps. 19. 2, les cieux racontent, annoncent, la gloire de Dieu; אַסְפָּרֶה שָׁפָּהָ לָאֲהַר Ps. 22.23, j'annoncerai, je ferai connaître, ton nom à mes frères; אָז רָאָה יַרְסַפְּרָה Job 28. 27, alors il vit (la sagesse) et il l'a fait connaître, ou : il l'a écrite comme règle, loi. — 3º Dire, parler: ובּהַק אָבָּק הָאָהָק Is. 43. 26, parle pour te justifier; אַסְפַּרָת כְּמֹי Ps.73.45, je veux parler ainsi (comme les impies); יַסְמָּרוּ לִּמְמוֹן מוֹקְשָׁים Ps. 64. 6, ils confèrent ensemble, se concertent, pour dresser des piéges; מַדדּיִּלָּהְ לְסַמֵּר חָקַר Ps. 50. 16, pourquoi te méles-tu de parler de mes lois, de mes préceptes, ou de les annoncer?

Pou. Étre raconté, être publié : Job 37.20, lui sera-t-il

rapporté ce que je dirai, ou: le lui rapportera-t-on pour que je parle? מְשָׁר לֹּאִ־סְפֵּר לָּתְּם Is. 52. 15, ce qui ne leur avait jamais été raconté; יִישְׁכָּר מִיפְרָר בִיִּכְּרָּ Ps. 88. 12, ta miséricorde est-elle annoncée, célébrée, dans la tombe?

אפרינימות, secrétaire: סְּמֵרֵי הַשְּּלֶּהְ Esth. 3. 12, les secrétaires du roi; אַבְּאָרָה Il Rois 25. 19, Jér. 52. 25, le secrétaire chef intendant de l'armée, chargé du recrutement et de l'instruction des soldats; selon d'autres: le secrétaire du chef de l'armée; הְּבְרֵי בְּשֹׁלֵי Esdr. 7. 11, à Esra, pontife et docteur, qui enseigne les commandements de Dieu.

קבּף m. chald. 1° Écrivain, secrétaire: אָפְסְשָׁר סְּפְרָּא בּוֹלְבּוֹי בּי בְּעִּרְאָּ בְּעַרְאָּ בְּעַרְאָּ בְּעַרְאָּ בְּנִי בְּעָרְאָ בְּרַבְּאָלָה שְׁכְרָא. בּרבּאַלָּה שְׁכַרָּא. בּרבּאַלָּה שְׁכַרָּא. בּרבּאַלָּה שְׁכַרָּא. בּרבּאַלָּה שְׁכַרָּא. בּרבּאַלָּה שְׁכַרָּא. Esdr. 7.12, (à Esra) docteur très savant de la loi, du Dieu suprême.

רָסְפַרִים . pl. סְפָרִי הַ, m. (avec suff. סְפָרִים , const. סְפְּרֵר). 1º Ecriture (lettres de l'alphabet) : וּלְלַמְּדַם סֵקַר וּלְשׁוֹן כַּשִּׁדִים Dan. 1. 4, de leur apprendre l'ecriture et la langue des Chaldeens; יַדַע סָמָר Is. 29. 11, 12, connaître l'écriture, savoir lire. - 2º Ce qui est écrit, acte, contrat, registre, lettre : וְסֵמֵר מַחַב אִרשׁ רִיבִר Job 31.35, et que mon adversaire rédige son écrit, écrive sa requête; סַמַר כָּרָיתָת Deut. 24.1, écrit, lettre, de divorce; סַפַּר קּמְקּמָת Jér. 32. 11, le contrat de l'achat; אַניי הַעַּליי הַעָּל Jer. 32. 14, ce contrat ouvert, non scellé; סַפֶּר חַיַּחֲשׁ Néh.7.5, un registre généalogique; פַּבֶּר הַנְבֶּר הַנָּבֶר I Rois 14. 19, le livre des évenements des jours, la chronique, l'histoire; ווי בור ספר אל-יואב II Sam. 11. 14, David écrivit une lettre à Joab. -3º Livre : צַשׁוֹח סְּפָרִים חַרְבַּח Eccl. 12. 12, faire beaucoup de livres; בַּכְּתַר הַתּוֹרָה ruing Deut. 28. 61, dans le livre de cette loi; מְנְלַּח־סֵפֵר Ez. 2. 9, un livre roulé; ¬go Is. 29. 18, le livre, pour : la sainte Ecriture; de même בַּשְּׁבֶּיִים Dan. 9. 2, dans les livres saints; מַשְּׁמֶּר רַיִּיִּים Ps. 69. 29, du livre des vivants (ouvert devant Dieu); מְּחָבֶּר בְּאַבֶּר Exod. 32. 32, efface-moi de ton livre que tu as écrit (du livre de vie).

סְפַּר m. chald. Livre: יְסִקְּרִין מְּחִידוּי Dan. 7. 10, et les livres sont ouverts; Esdr. 6.4, dans les archives.

אָרְיֵדִי הַּשְּׁמֶּר : Dénombrement בּיְרְיַדִי הַּשְּׁמֶּר : II Chr. 2. 16, depuis le dénombrement.

기후 n. pr. Sephar, ville dans l'Arabie, Gen. 10. 30.

קפָרַף n. pr. Sepharad, province inconnue où furent exilés des habitants de Jérusalem, Obad. 20. En hébreu moderne סְפָּרֵר signifie l'Espagne.

קְּכְּרָהְ Ps. 56. קּמְפְרָתָן Ps. 56. 9, tout cela n'est-ce pas écrit dans tou livre?

קפּרָה f. (usité seul. au pl.). Nombre: אַ יְרַצְּתְּר סְּמֹרוֹת Ps. 71. 15, car je n'en sais pas le nombre, je ne puis les compter.

קבְרַנֵיִם n. pr. d'une ville assyrienne d'où des colons sont venus en Samarie, II Rois 18. 34, סְּמַרְיִים II Rois 17. 31, les Sépharvéens.

กาุฮุก *n. pr. m*. Néh. 7. 57, Esdr. 2. 55.

* מְלֵּהֶר (v. מֶלֶּהָר) Action de cligner: נְּלָּהָר צָּיִרן Rituel, par le clignement des yeux, c.-à-d. par des regards impudiques.

ילְהי f. Le supplice de la lapidation, Rituel.

קקליני באסם Exod. 17. 4, il s'en faut de peu qu'ils ne me lapident. Suivi de בְּאַבָּנִים Deut. 13. 11, et fréquemment

Niph. passif. Étre lapidé: סְׁמִיל יִשְּׁמֵל בּישׁוֹית Exod. 21. 28, le bœuf sera (lapidé) tué à coups de pierres.

Pi. 1º Attaquer à coups de pierres : וַיְּסָפֵל מָאַבְנִים אֲח־בָּוִר II Sam. 16. 6, il jeta des pierres à David. — 2º Sens opposé. Oter les pierres : יְּיַסְפִּלְּהוּ Is. 5. 2, il ôta les pierres (de la vigne); אָבְּרָ פְּשְׁלֵּי טַּאָבְרָ 62. 10, ôtez-en les pierres. Pou. Étre lapidé: רְיִבָּי I Rois 21.

15, Naboth a été lapidé.

ים מלן. (ל. היס, rac. ישם סער יסט.). Triste, chagrine, de mauvaise humeur: אַבָּר I Rois 21. 4, triste et irrité, indigné; ייָב היְרוּך מְרָת vers. 5, d'où te vient (cet esprit triste) cette tristesse?

סָרֶבים Ez. 2. 6, des ronces, ou des rebelles.

קְרֶּלְין m. pl. chald. Nom d'un vêtement: בְּכִרְבְּלֵיתִינְ Dan. 3. 21, dans de larges culottes, ou dans leurs manteaux.

קרנוֹן n. pr. Sargon, roi d'Assyrie, Is. 20. 1.

קר, n. pr. Sered, fils de Zabulon, n. patron. פַרְהָי Nomb. 26. 26.

יָּלֶהְ וֹ, (rac. אם ou סַרֵּר 1º Défection, révolte, violation (de la loi): peut. 13.6, il a parlé pour הַבֶּר־סָרַת צַּל־תַי vous détourner de l'Eternel, exact. il a prêché la révolte, la désobéissance à l'Éternel; שוּבוּ לַאֲשָׁר הָעֲמִיקוּ סָרָח Is. 31.6, revenez vers celui dont (les enfants d'Israel) se sont complétement détournés, ou se sont détournés par une profonde malice; חוסיתו קרח ls. 1. 5, vous qui vous révoltez, qui vous détournez de Dieu, de plus en plus; Deut. 19. 16, pour témoigner contre lui d'une violation, d'avoir violé la loi; ou : סַרַם un témoignage qui s'écarte de la vérité, un faux témoignage. — 2º Action de cesser, de finir: מַבֶּח מְלָחֵר סְרֵח Is. 14. 6, une plaie ou des coups sans fin.

קרה n. pr. d'une citerne ou d'un puits, II Sam. 3. 26.

nacle; סראַזָּר מְבֵּוּלָים Ez. 23. 15, des turbans de différentes couleurs et pendants. — 'Puer, se corrompre: יוּשָּׁנְיּ Aboth, 3. 1, une goutte corrompue (v. Niph.).

Niph. Etre corrompu, gâté; au fig.:

s'est gâtée, s'est perdue.

תביף m. Ce qui pend, ce qui dépasse: יְסְרֵח תִּעֹוֹץ Exod. 26. 12, la partie des tapis qui dépasse, qui est superflue.

לְרָשׁוּ (comme לְרְשׁׁהְ Cuirasse : לְרָשׁׁהּ Jér. 46. 4, revêtez-vous de vos cuirasses.

קריסים m. (const. סְרִיסִים, plur. סְרִיסִים const. יְסְיִיסִים et יְסְיִיסִים). 1° Eunuque: פוֹנָסִים is. 56. 3, que l'eunuque dise pas; וְאַל־יאַמֵּר יִדְּיִב Esth. 1. 10, וּשִּלְּיִיסִים בְּעַרִיסִים בּיַּרְיִסִים בּיִּרְיַסִים וּשִּרְיִסִים בּיִרְיַסִים וּשִּרְיַסִים וּשִּרְיַסִים וּשִּרְיַסִים נְּעִירָכִים וּשִּרְיַכִּים נְּעִירְכִּים נִּיְרָיִיסִים בּיִרְיַכִּים Gen. 37. 36, Potiphar, officier de Pharaon. Comme les eunuques occupaient de hautes dignités, il est à plusieurs endroits douteux si סִיִּיָּסִ signifie eunuque ou dignitaire de la cour.

קרְכִין m. pl. Ministres ou princes a la cour des rois de Perse : סְרָבִין תְּלָחָת Dan. 6. 3, trois ministres ou princes.

קרנים חידים חידים מידים מידים מידים אידים ו Rois 7. 30, des essieux d'airain; selon d'autres: des plaques d'airain; chald. signifie planches).

2º Princes, spécial. des princes philistins: מְרַיֵּי מְלִּשְׁתִּים Jos. 13.
3, ces cinq princes des Philistins.

וַמְרְעֶּכְּה (v. סְעֵּפָּה). Branche: וַמִּרְבֶּרָכָּה בַּרְעַפּּהְיר Ez. 31. S, ses branches s'étaient multipliées, avaient poussé fortement.

קרֹף (v. קְּיבֶּשְׁי Ex. unique. Pi. Brûler: פְּטָאוֹ הֹוֹינוֹ בְּּטְּכְּוֹטׁי Amos 6. 10, son proche parent l'emportera et le brûlera, ou : et l'arrachera, le sauvera, du feu, de l'incendie; selon quelques-uns: יוֹיוֹיי son oncle paternel, יְּבְּטְרָשׁי ou son oncle maternel.

קרָפָּר m. Nom d'une plante sauvage:

ישָּיְשָּהַ Is. 55. 13, à la place de l'ortie.

רְּיָּיִי שְׁרָי (Cant. 2. 11, l'hiver est passé (cheth. קּיָּיִי).

n. pr. Sethur, fils de Michael, Nomb. 13. 13.

סְתַּטְ מִים וּחַסְּעָ 1º Boucher, fermer: יְבָילְמַיְם II Rois 3. 19, vous boucherez toutes les sources d'eau.— 2º Tenir secret, cacher: יְהָיִים בֹיִם בֹּים Dan. 8. 26, scelle cette vision, tiens-la secrète; בְּבָיבִים בֹיּם בַּיִּם בַּבָּנ בַּצַר 28. 3, aucun secret n'est obscur pour toi.

Niph. Etre bouché, fermé: יְּשִׁיְבְּיִם לְּיִשְׁיִם לְּיִשְׁיִם לְּיִשְּׁיִם לְּיִשְּׁיִם לִּיִשְּׁיִם Néh. 4. 1, que les brèches commençaient à être fermées, réparées.

Pi. Boucher: ਫ਼ਰੋਜ਼ ਕਰਜ਼ਰ Gen. 26. 15, les Philistins les boucherent.

Prov. 22. 3, cheth., il se cache, se met à couvert. Keri הַּמָּחַן Niph. prét.

Deut. 7. 20, qui se cachent devant toi; प्रकृत राज्य के Jér. 16.17, (leurs voles) ne sont pas cachées devant moi. Part.: וואספורת לידי אלחים Deut. 29. 29. (la connaissance) des choses cachées, ou le châtiment des péchés secrets, appartient à l'Eternel notre Dieu; missour Ps. 19. 13, absous-moi des fautes cachées; וְיִסְבֵּוְרְהִי בַשָּׁנֵח I Sam. 20. 5, je me cacherai dans un champ; דייַבּיבָייוּ איזיא ניבעיי Nomb.5.13, et qu'il demeure caché, qu'il demeure un secret, qu'elle s'est souillée, ou : qu'elle se soit cachée pour commettre l'adultère ; יבַשַּׁקַר וָסָבָּוִרָטּ Is. 28.15, et nous nous sommes réfugiés dans le mensonge, le mensonge nous a protégés; יביאים רַאָבוּו רָעָהו נְיָבָוּה Prov. 22. 3, l'homme avisé voit le mal et se met a couvert (v. Kal); אַם יַּשָּׁתַיּ נְּעָנָהַ שיי Amos 9. 3, s'ils se dérobent à mes yeux; ישמתר מישה לורימשרה Ps. 38. 10, mes gémissements ne te sont pas in-

Pi. Cacher: בְּיִנִים Is. 16. 3, cache, protége, les exilés.

Pou. passif: מַאַרָּבָה מְטָּמְרָה Prov. 27. 5, qu'une amitié cachée, secrète.

Hiph. 1º Cacher, couvrir, tenir secret: מַּפְבֵּר בַּבֶר Prov. 25. 2, de cacher les choses; לָּסְבְּוּר נְצָבָה Is. 29. 15 (pour (לְּדִוּסְחִּדי), pour cacher (leurs) desseins; בַּסְבֵּר מְשַׁח שַּנֵיז Exod. 3. 6, Moise se ecouvrit la face; וּמַהּוּצַ רַסְהָּאַר אָבָר מָפֶגוּנִי אר הַנְּבֶר הַנְּיַל I Sam. 20. 2, pourquoi mon père me cacherait-il cette chose? Avec מרים Détourner la face : המסחבר Is. 53. 3, comme quelqu'un dont on détourne la face, qu'on n'ose pas regarder; קַּרָי לֹא הָסְהַרְבִּי Is. 50. 6, je n'ai pas dérobé ma face (aux insultes). — De Dieu : חָּסָהָּיר פַּנֶיד נָבל־רָצֵת Ps. 10. 11, Dieu a détourné son visage, il ne verra jamais rien; אַסְתַּי Ps. 51. 11, détourne ton visage de mes péchés, ne les regarde Pas, pardonne-les; אַל־הַּוּסָהַד מָּנֵיך מְשַּנִיּר Ps. 27. 9, ne détourne pas ta face de moi, ne sois pas irrité contre moi ; תַּוּמוֹשִייַבֶּם ווים מְנֵים מְנֵּם Is. 59. 2, vos péchés lui ont fait détourner le visage de vous ;

de même : אַקּפָר וְאָקְצֹּה Is. 57. 17, je me détournais de lui et j'étais irrité.

2º Abriter, protéger: אַבּל מְּטָשִרְ הַּחְסְתִּירֵיִי Ps. 17. 8, couvre-moi sous l'ombre de tes ailes; הַרְשִׁים מְסֹּחִירֵיִי מְסֹּחִי מְרַיִּים Ps. 64. 3, protége-moi contre le conciliabule, ou contre les desseins, des méchants.

Hithp. Se cacher: יָּדִי מִּשְׁמְתֵּדְ מִּשְׁמָּ I Sam. 23. 19, David se tient caché parmi nous; אָבֵן אַמָּן אָל מְסְמָּתְּ 15, tu es un Dieu qui se cache; יִּבְיַי מְּקַבְּּ וֹבְיַיִ מְּקַבְּי וֹנִי מְּלַבְי מְּקַבְּּ Jugement, de ses hommes intelligents, sera caché, sera obscurci.

תְּחְים chald. Pa.1°Cacher. Part. pass.: אַבְיְהָא Dan. 2. 22, et les choses cachées. — 2° Détruire: בּנְיהָת וְלָּה בּלָּה Esdr. 5. 12, il détruisit ce temple.

מֶלְּיִר m. (avec suff. מְלִיִרי). 4° Ce qui est caché, secret : יְּבֶר־מַלֶּר לִּיּר Jug. 3. 19, j'ai un mot en secret; יְבָּרְם מְּעָרִים Prov. 9. 17, et le pain (pris ou mangé) en secret; בְּמַרֶר יְדָיִר I Sam. 25. 20, dans la partie cachée, éloignée de la montagne, ou dans ce qui est caché par les montagnes, c.-à-d. dans la plaine

(entre les montagnes); פַּשֶׁם בַּשְּׁמֵר Deut. 27.15, qui met (l'idole) dans un lieu secret; מְלַוֹשְׁיִר בַּמֶּתֶר רֵיבֶרוּ Ps.101.5, celui qui calomnie son prochain en secret. — 2° Enveloppe, couverture, voile : עַבִּרם סבר כו Job 22. 14, les nuages sont une enveloppe pour lui, l'empêchent de voir; יסבור פנים בשים Job 24.15, il se couvre, cache, le visage, ou : il fait (de la nuit) un voile pour son visage, ou : il met un voile sur son visage; אֶנֶקָה נְבַּטָהֶר רָצֵב Ps. 81. 8, je t'ai exaucé du milieu de la tempête, des nuées qui m'enveloppaient. - 3º Protection, retraite, asile: אַתַּוּה מָתֵור לָּר Ps. 32.7, tu es ma retraite; רשֵׁב בְּסֵרֶור פֶלְרוֹן Ps. 91. 1, celui qui est placé sous la protection du Très-Haut; וור למו Is. 16. 4, sois pour eux une retraite; יְפַתֶּר מַיִם יִשְׁטֹמּוּ Is. 28.17, les flots emporteront l'abri, ce qui servait d'asile.

Deut. 32. 38, qu'il soit pour vous une protection.

חַרִּי n. pr. m. Sithri, fils de Ouziel, Exod. 6. 22.

ע

I בּבֶר. (דמב Terme d'architect.: עַבְּבּר I Rois 7. 6, et les colonnes et les grosses poutres; selon d'autres: et les architraves ou les corniches, v. Ez. 41.25; plur.: הַוּשְׁבָּר 41.26, et les

poutres ou les corniches; ce dernier peut être d'un sing. خد

II אָלָ des deux genres (const. בַּיב פָּרָר. אָרָר. פְּרָר. פְּרָר. עָרָר. בְּיבְי, const. עָרָר. רְצָר. אָרָר. פְּרָר. פּרָר. פּרָר.

עבר (fut. יַעבֹר, v. plus bas Hoph.)

1º Travailler : שַׁשָּׁת רָמִים מְעַבֹר Exod. 20.9, tu travailleras pendant six jours; מעבר Eccl. S. 11, celui qui travaille; avec le reg. dir.: לבָדֵר מְשָׁתִּרם Is. 19.9, ceux qui travaillent en lin; לַלְבְדֵי חַיִּצִיר Fz. 48. 18, ceux qui travaillent pour la ville, qui aident à sa reconstruction. Souvent cultiver, labourer: ילבר אַרְבָּהוֹי Prov. 12. 11, celui qui cultive, laboure, sa terre; בַּנְרַיבֶּרֶן לְעָבְרָה Gen. 2. 15, il le plaça dans le jardin d'Éden pour qu'il le cultivât; מָּרָמִים חִּצֵּע וְעָבָרָה Deut. 28. 39, tu planteras des vignes et tu les cultiveras. — בַּבֶּר בּ Travailler avec : לא הַעַבֹר מָבָבֹר שׁוֹרֶךְ Deut. 15. 19, tu ne laboureras pas avec le premier né de ton bœuf. — Faire travailler quelqu'un, lui imposer un travail, l'assujettir : לא־תַעָבֹר מּוֹ עַבֹרָח עַבָּר Lév. 25. 39, tu ne le contraindras pas à faire le travail, tu ne lui imposeras pas le trayail d'un esclave; בַּרֶבֶּרוּ רַעָבר רְוּנָם Jer. 22, 13, qui fait travailler le prochain בלים בָּרָם הָעברוי ; Lév. 25 לִּכֹלָם בָּרָם הַעברוי ביים בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּר 46, your pourrez les faire travailler, les garder comme esclaves à perpétuité; de même avec le rég. dir.: ועברום Gen. 15. 13, ils les accableront de travaux, ils les réduiront à l'esclavage, ou: ils (tes enfants) serviront les Egyptiens.

2º Servir (travailler pour un autre): אַטָּר עַּבַדְהִּי אֹתָהּ בַּתַן Gen. 30. 26, pour lesquelles je t'ai servi; avec : יָבם, לַּמָבַי, ל לְמִר אֵנְר אֵבָבֹר II Sam. 16. 19, qui est celui que je viens servir; פַאַטַר צַבַדָּחָר לָפָנַי אביה meme verset, comme j'ai servi ton père; ערישטח היבל יעבר שבה Lév. 25. 40, il te servira jusqu'à l'année du jubile; avec double reg. dir.: אַהַת יַדַיִּנָהַ אָר אָשֵׁר עַבַּרְחִיךְה Gen. 30. 29, tu sais de quelle manière je t'ai servi, exact. ce que, c.-à-d. les services que, je t'ai rendus; avec בים בים בים Jer. 27. 7. (jusqu'alors) de nombreux peuples le serviront, ou : (alors quand son temps sera venu) de nombreux peuples le soumettront, l'assujettiront; בַּל־רָזִלבֶר תאימל מוער Nomb. 4. 37, tous ceux qui servaient dans la tente d'assignation, ou par rapport à la tente, etc. — Servir un peuple, un roi; lui être assujetti: עברו איד קרול לעמר Gen. 14. 4, ils furent assujettis a Chodorlaomer ; יעברו מַצְרֵיָם ארבישטאר Is. 19. 23, l'Egypte sera as-. sujettie a l'Assyrie; רַיָּדָר לָפֶס לֹבֶר Gen. 49. 15, il s'est assujetti à payer un tribut (v. à 59). - Servir Dieu, une divinité; l'adorer, lui rendre un culte : ינְבְרוּ אָּת־רָיֵר מְּיִרְאָּת Ps. 2. 11, servez l'Eternel avec crainte; ויעברד אח־הובעלים Jug. 2. 11, ils adorèrent les idoles de Baal; avec לַצַבֹר לַאלִדִים אֲחַרִים : לַ Jér. 44. 3, de servir des dieux étrangers. Absol.: אם־יִשׁמְשׁי וְיַצְבֹרוּז Job 36. 11, s'ils écoutent et servent (Dieu). — Honorer Dieu par des offrandes: לא־מֵיע מָהדּיַנעבֹר אַז־יִי Exod. 10. 26, nous ne savons ce que nous devons offrir à l'Eternel. De même : וְעַבְרוּ זַבַרוּ וּמְנְחֵוּת Is. 19. 21, ils offriront des sacrifices et des oblations.

Niph. Etre travaillé, être labouré: Niph. Etre travaillé, être labouré: Deut. 21. 4, (une vallée) qui n'aura jamais été labourée; קנפבוקם Ez. 36. 9, (montagnes) vous serez labourées; ינֵפְבוּהָ בָּלֶּהָה נָעָבָה Eccl. 5. 8, le roi même est assujetti aux champs (parce qu'il en tire son entretien), ou: il est honoré et respecté (de ses sujets) à cause des champs (qui lui fournissent de quoi nourrir les autres).

Pou. 1º Étre travaillé, être labouré: בְּחַי שְּבֵּיך לֹאִ־עְּמֵּי Deut. 21. 3, (une génisse) avec laquelle il n'aura pas encore été travaillé, qui n'aura point encore travaillé, porté le joug. — 2º Étre imposé du travail : יְּבָּיִר וְּיִבְּבֹיִר וְּיִבְּבֹיִר וְיִבְּבֹיִר וְיִבְּבֹיִר וְיִבְּבֹיִר וְיִבְּבִּיר וְיִבְּבֹיִר וְיִבְּבִּיר וַ וְיִבְּבִּי וֹ זְּבִיר וַ וְיִבְּבִּי וֹ וֹ זְבִיר וֹ וְיִבְּבִּי וֹ וֹ זְבִּבְּי בַּוֹ וֹ בֹּיִר וְיִבְּבִּי וֹ וֹ וֹ זְבִבּי וֹ בִּיִּר וֹ וֹ וְיִבְּבִּי וֹ וֹ וְיִבְּבִּי וֹ וֹ וְיִבְּבִּי וֹ וִיִּבְּבִי וֹ וֹ וְיִבְּבִּי וֹ וֹ וִיִּבְּיִי וַיִּבְּיִי וַיִּבְּבִיי וַ וַּבְּבִּי וַ וִּבְּבִי וַ וִּיִּבְּי וַבְּבִּי וַ וַּבְּבִּי וַ וַּבְּבִּי וֹ וֹ בְּבִיי וַ וֹיִבְּבִי וֹ וַבְּבִּי וַ וַּבְּבִּי וַ וִּבְּבִי וַ וַּבְּבִּי וַ וַּבְּבִּי וַ וְּבִּבְּי וְבִּבְּי וַבְּבִּי וַ וְבִּבְּי וַבְּבִּי וַ וְבִּבְּי וְבִּבְּבִי וַ וְבִּבְּי וַבְּבִּי וֹ וַבְּבִּי וֹ וְבִּבְּי בְּבִּי וֹ בִּבְּי בְּבִּי וֹ וְבִּבְּי בְּבִּי וֹ בִּיִי וְבִּבְּי בְּבִּי וֹ בְּבִּי בְּבִּי וֹ וְבִּבְּבְּי בְּבִּי בְּבִי וְבְּבִּבְי וְבְּבִּבְּי וְבִּבְּבְּי וְבְּבִּי וֹ בְּבִּבְּי בְּבִּי וֹ וְבְּבִּבְי וְבְּבִּבְי וְבְּבִּבְי וְבְּבִּבְי וְבְּבִבְּי בְּבִּבְי בְּבִּי וְיִבְּבְּבְי וִיּבְּבְּי וְיִי בְּבִּבְי וְבְּבִּבְי וְיִי בְּבִּבְי וְבִיי וְבִּבְּי בְּבִּי וְ בִּבְּי בְּיִי בְּבִּבְי וְבִּי בְּבִּבְּי בְּיִי בְּבְּבִי וְ בְּבִּי בְּבְּבְּי בְּיִי בְּבִּי בְּיוֹ בְּיִי בְּבְּי בְּיִי בְּבִּי בְּיִי בְּבְּי בְּבְּי בְּיִי בְּבִיי בְּיִי בְּיִי בְּבְּי בְּיִי בְּיִי בְּבְּבִיי בְּיִי בְּבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבִּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְיי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי

 Hoph. Meme signif. que Kal. Servir, rendre un culte: קלא תְעַבְרַם Exod. 20. B, Deut. 5. 9, tu ne les serviras, ne les adoreras pas; תְנַבְּרַם Deut. 13. 3, et servons, adorons-les. Ou plutôt ces exemples ne sont qu'une seconde forme du fut. du Kal.

Ithp. Etre fait, être excité: רְבָּהִיְּהָא קּדְּ, Esdr. 5. 8, et ce travail est fait avec soin; אָסְמַּרְטָּ בּיִּהְעָבְּרִּבְּר נְּאָבְּר בָּאוֹ Esdr. 4. 19, et que la rébellion était excitée dans elle; יְהְיַבְּר Dan. 3. 29, il sera mis en pièces. — Etre assujetti: בְּיִלְבָּר לָּדְּן Rituel, à t'être assujetti.

maitre; נְיִּשְּקְרוּ מֵעַבְדֵי וָוִד II Sam. 2. 30, des serviteurs de David (de ses guerriers) manquerent (dix-neuf hommes). צבר Serviteur, en termes de civilité : עַבְּרָּהְ עָרַב אָת־תַאַעַער' Gen. 44. 32, ton serviteur a répondu de cet enfant, pour : j'ai répondu, etc. — Serviteur de Dieu, homme pieux, vertueux : עַבְּוִיר אָשיוֹב Job 1. 8, mon serviteur Job; שֹׁרָה יֵי נָקָנֹשׁ בֶּבְּרָיז Ps. 34. 23, l'Eternel rachète l'âme de ses adorateurs. — Ceux à qui Dieu donne une mission, qui sont ses instruments, principalement les prophètes : יַר יֹצְרֶר מְבָּטֶן לְעָבֶר לוּ Is. 49. 5, l'Eternel qui m'a créé dès le sein (de ma mère) pour être son serviteur; יבוּבִירָרָא**אַר** מָלָּדְ־בָּבָל עַבְּוּר Jer. 25. 9, Nabuchodonozor, roi de Babylone, mon servitear ; אַל־עַבְרַיוּן הַאָּבָראָים Amos 3. 7, (s'il n'a révélé son secret) à ses serviteurs les prophètes; משׁח עַבַּר־תַי Deut. 34. 5, Moïse, le serviteur de l'Eternel.

ግጋሂ n. pr. m. Jug. 9. 26.

קלר Esclave du roi, Jér. 38.7; selon quelques-uns, n. pr. (v. l'exemple à ישים).

קבר אַלָּרָא. m. chald. Serviteur: עֲבֵר אֵלָרָא Dan. 6. 21, (Daniel) serviteur du Dieu vivant; עַבְרוֹיִר דִּי־אַלְיָא viteurs, adorateurs, de Dieu.

עָּכֶּר. Action, œuvre. Ex. unique: יְתַּבְּיֵדְיִם בְּנַבְיִדְם Eccl. 9. 1, les sages et leurs œuvres.

עבר גנו n. pr. Abed Nego, nom chald. donné a Azariah, collègue de Daniel, Dan. 1. 7; אינוא 3. 29.

ロステーマン (serviteur d'Édom) n. pr. m. Il Sam. 6. 10.

보기기보 (serviteur) n. pr. m. 1° I Rois 4. 6. — 2° Néh. 11. 17, 파파 I Chr. 9. 16.

עְרְרָאֵל (serviteur de Dieu) *n. pr. m.* Jér. 36, 26.

עכְרָה. 1° Travail, ouvrage, culture, œuvre: רְּבָל-עֲבֹרָת בַּשְּׁנִית Exod. 1. 14, et à toute sorte de travail dans les champs; עַבֹרַת עָבָר Lév. 25. 39, le travail d'un esclave; תַּבָּרַת צָּהַרָּת

ריבית פל ביי Ez. 29. 18, il a fait faire à son armée un grand ouvrage, ou un service bien rude, autour de Tyr; בּלְאַכָּה עַבֹּרָה Lév. 23. 7, (vous ne ferez) aucune œuvre servile, aucun travail' manuel; פרי עבורתם Néh. 10. 38, les villes qui renferment les fruits de notre culture, labourage; ועַבֹּנֵית הַאָּדֶקָת ו מְשְׁשָׁש Is. 32. 17, et l'œuvre de la justice (aura pour résultat) le repos, ou: l'effet, le résultat, de la justice, est le repos. — 2º Service, ministère, service divin, culte; servitude: רַלַעבֹרָת ו השבה I Chr. 26. 30, et pour le service du roi ; וְעַמֵּב לַעֲבֹרַה וְיָאָרָם Ps. 104. 14, et des herbes pour le service de l'homme, c.-a-d. pour son usage, ou par le travail de l'homme ; אַבֹּרָת עַבֹּרָת עַבֹּרָת Nomb. 4. 47, pour faire l'office du service (dans le tabernacle) et l'of-הַלָּם עַבֹּרַחָבָם הָאֹרֶל מּוֹעֵר ; הַבֹּרַחָבָם הַאַרָּל Nomb. 18. 31, pour votre service dans la tente d'assignation ; אח־הַעָּבֹרָהוֹ ; יְהַשָּׁב Rituel, rétablis le culte, le service sacré (dans le temple); וָרִשָּלְהִיר אָרִיכָם בעבורים Exod. 6. 6, je vous délivrerai de la servitude à laquelle ils vous ont réduits; מַלֹּיָר וּמֵרֹב עַבֹּרָה Lament. 1. 3, à cause de l'oppression et de la servitude insupportable. — 3° Les choses qui servent, outils, ustensiles, meubles : יָכֶל־מֵּלָיו וְכֹל צַבֹּרָהוֹ Nomb. 3. 36, tous les vases et tout ce qui sert, qui est employé, à son usage.

תַבְּבֶּה : Collect. Domesticité : תַּבְּבָּה הַם Gen. 26. 14, et de nombreux serviteurs et servantes.

וקרון (qui sert) n. pr. Abdon, ville lévitique dans la tribu d'Aser, Jos. 21. 30.

לְרְרְּוֹּלְתְ f. Esclavage, servitude: בּצְבְרְרָבִים לֹא צַּוּבֶּט אֵלִרְרִים לֹא צַוּבֶט אֵלִרְיִם החסודה Esdr. 9. 9, et notre Dieu ne nous a pas abandonnés dans notre servitude.

1.72 (mon serviteur) n. pr. m. 1. I Chr. 6. 29. — 2. II Chr. 29. 12. — 3. Esdr. 10. 26.

עְרְיִיאֵל (serviteur de Dieu) n. pr. m. I Chr. 5. 15. תרויה et אבויה (serviteur de Dieu)
n. pr. Obadiah (Abdias) le prophète,
Obad. 1. 1, I Rois 18. 3. — 2º Plusieurs autres, I et II Chr., Esdr., Néh.

לְבְּהִי Étre gros: עָבְּהִי, Deut. 32. 15, tu étais devenu gros, c.-à-d. fort, vigoureux; אָבָר אָבָר I Rois 12. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étalent les reins (le dos) de mon père.

שְׁלֵבוֹת m. (rac. נְצְבֵּט). Gage , nantissement: יִּצְיה אֶּלֶּיךְ אֶּז־רְיָצְבוֹט Deut. 24. 11, il t'apportera lui-même le gage.

אבור אוע m. (rac. קבר). Fruit, blé, de l'année précédente : מַצְבוּה זָשָּבֶּץ Jos. 5. 11, 12, (ils mangèrent) des fruits, du blé, de l'année précédente.

עבור : בְּצָבוּר : בְּיַנְ toujours avec la prép. בַּצָבוּר : 1º Prépos. Pour, à cause, pour le prix de : בַּעָבוּר רָשְלֵר רֶדר צָּיִנְק II Sam. 12. 21, tu jeunais pour l'enfant lorsqu'il vivait encore; selon d'autres: מַלַבוּר tant que l'enfant vivait, tu jeûnais ; בַּעַבוּר וֹאָם וֹ नुष्ट्रां Exod. 9. 16, à cause de cela je t'ai encore laissé debout, je t'ai conservė; בַּעבוּר יַי II Sam. 12. 25, à cause de Dieu, parce que Dieu l'aimait; Amos 2. 6, pour une paire בעבור בעלים de chaussures (v. מַכל Avec suffixe: בעבאריד I Sam. 23. 10, à cause de moi ; בעבארה Gen. 12. 13, à cause de toi (Sara); בעבורה 12. 16, à cause d'elle. - 2º Conj. Pour, parce que, afin que: מַעבאר מַנּאַנה Mich. 2. 10, parce qu'elle a été corrompue, ou : pour son impureté (v. à בַּעָבוּר חֲקֹר ; יְסָקּאָדו II Sam. 10. 3, pour reconnaître la ville; בְּבֶבוּר יָשָׁמָרוּ הַּקְּעֵּר Ps. 105. 43, afin qu'ils observent ses lois; בַּבָּר אֲשָׁר יִבֶּרָכָה Gen. 27. 10, afin qu'il te bénisse; לְבֶעָבוּר בייבים Exod. 20. 20, pour vous éprouver.

שלב"ל (fut. ביבים) Donner ou recevoir un gage pour sûreté d'une dette, en génér. emprunter: לַצָּבִים בָּבִּים בָּבִים בָּבִים Deut. 15.6, tu n'emprunteras pas (tu n'auras pas besoin d'emprunter); בּצָבִים בָּבִים בַּבִּים בַבִּים בַּבִּים בַּבִים בַּבִּים בַּבִים בַּבִּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בּיבּים בַּיבּים בִּיבּים בַּיבּים בִּיבּים בִּיבִּים בִּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בַּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּ

c.-à-d. pour te saisir de quelque objet comme gage.

Pi. Changer: וְלֹא יְבְּבְּטִּדּן אִרְחוֹתְם Joel 2. 7, ils ne changeront pas leur route, ils ne s'en détourneront pas; selon d'autres: ils ne s'arrêteront pas dans leur route.

Hiph. Prêter sur gage, en général prêter: מְיִבְּעִם הַּנְּבִים Deut. 15. 6, tu prêteras à beaucoup de peuples; Deut. 15. 8, tu lui prêteras.

בְּעָבִי m. (rac. נְּבֶּה). Epaisseur : בַּעָבִי Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers; הַאָּרְהָּא II Chr. 4. 17, dans une terre épaisse, grasse, c.-à-d. dans une bonne argile.

'אָבֶר m. Épaisseur : וְעָבְרוֹ חָפָרוֹ 1 Rois 7. 26, et son épaisseur était d'une palme.

אָרִיְרָא, et אּרָיִרְיּט, chald. f. 1° Travail, ouvrage: עַבִּירַה מֵּיוֹד אַלָּרָשׁא Esdr. 4. 24, le travail, la construction, de la maison de Dieu; עַבִּירְהָא דָּךָּה 5. 8, et ce travail. — 2° Les affaires d'un État, le gouvernement: מַנִּי עַל עַבִּירְהָא Dan. 2. 49, il institua sur les affaires, il confia le gouvernement (de la province de Babylone).

עָבִּים pl. (v. l אָבָים).

champs ni des 'vignes ; אָצַבֹר תָּכֶל־צַאָּנָה Gen. 30. 32, je passerai au milieu de tes troupeaux, je les visiterai.—Absol.: וַיַּעַבְרוּ Jos. 2. 23, ils repassèrent (le Jourdain); לא מַעבֹר Nomb. 20. 20, tu ne passeras point; פָסָף לבֶר לַפֹּחֵר Gen. 23.16, de l'argent ayant cours chez les marchands; מַסָף עּוֹבֶר II Rois 12. 5, l'argent qui a cours, ou l'argent que donnent tous ceux qui passent, qui sont comptés dans le dénombrement (v. Exod. 30. 11-13). Quelquefois l'endroit que l'on traverse est sous-entendu, et le but indiqué par לָכַה : עַל ou לָכַה : ינִעְבָּרָה אֶל־מַצֵב פְּלִשְׁהִים I Sam. 14. 1. viens et passons jusqu'au poste des Philistins (vers. 4, avec 5); ou à l'acc.: עברו איי בחיים Jer. 2. 10, passez aux iles des Cethim.

3º Aller au delà, franchir, dépasser,

. Ps. 104 נְבוּל־שָׁמָהַ בְּלֹ־יַעֲבֹרוּן: Ps. 104. 9, tu as posé une limite, elles ne la dépasseront pas; אַרָדוּי נֶבֵר וְלֹא אָעַבוֹר Job 19. 8, il a entouré mon chemin d'une haie et je ne puis plus passer; יברו משקיות לבב Ps. 73. 7, ils surpassent les imaginations du cœur (v. à נם עברו דברי־רַע ; (מַשְּׁנְיה Jer. 5. 28, ils dépassent les actions des (autres) méchants; selon d'autres, par ellipse: ils transgressent (la loi) par leur conduite criminelle. — Passer un endroit, passer outre, passer devant quelqu'un, le devancer : וַיַּצַבְרוּ אֲנָשִׁים מִּדְיַנִים Gen. 37. 28, des Madianites passèrent; Prov. 22. 3, les sots passent outre; בַּאַמיר עַבַר אַח־פְּמּאֵל Gen. 32. 32, lorsqu'il eut passé (le lieu nommé) Penuel; וַיַּעֲבֹר אַר־דַּוּמוּשָׁוּי II Sam. 18. 23, il dépassa Chusi;על־שָּׁרָה אָרשׁ־עָצֵל עָבַרְהָי Prov. 24. 30, j'ai passé près du champ, ou par le champ, d'un paresseux; וַיַעבֹר דֵי עַל־מַנְיוּ Exod. 34. 6, l'Eternel passa devant lui. Part.: ללבְרַי־דָרֶן Prov. 9. 15, les passants.

עבר על מַשָׁע Passer une faute, la par-ל Prov. 19. וְתְּמָאֵרְהוֹ צָבֹר עַל־פָּטָע Prov. 19. 11, sa gloire est de pardonner une faute, un tort; et sans לא־אוֹסִים: בְּשֵׁע פּ sans לאראוֹסִים עוד עבור לו Amos 7. 8, je ne lui pardonnerai plus. — Passer, s'écouler, cesser, finir : בעבר השחרים I Rois 18. 29, midi étant passé ; קַּפְרֵּר עָבֶר Cant. 2. 11, l'hiver est passé ; בצל עובר Ps. 144. 4, comme l'ombre qui passe; וּבְעַב עַבְרָת ישועחי Job 30. 15, mon bonheur a passé comme un nuage; מַקָשׁ עּוֹבֶר Jer. 13. 24, comme la paille qui disparatt, qui est emportée (par le vent); בְּשֵׁלֵח רַעַבֹרוּ Job 36. 12, ils périront par l'épée ou par des traits mortels; נאַמָּן לַחֶם רַעָברוּם Jér. 8. 13, tout ce que je leur avais donné disparaîtra pour eux, leur échappera; selon d'autres: ils transgressent toutes les lois que je leur ai données.

4º S'avancer, marcher, aller, s'en aller, partir : אָבֶּבֹר בַּפָּוּדְ Ps. 42. 5, lorsque je m'avancerai au milieu de la foule; בַּבֹר לִפְנֵי דִינְים Exod. 17. 5, marche devant le peuple; מבְרֵים לִמְאַיֹם מַ

I Sam. 29. 2, marchant à la tête de leurs troupes distribuées par cent et par mille; עברה ולבה אַז־דַוּעִיר Jos. 6. 7, allez et faites le tour de la ville; לבֵר בשׁב Ez. 35.7, allants, venants, ceux qui passent et repassent; יְחַשָּׁרִי אֲשָׁרִי הַחָּתְתָּיד עבר II Sam. 18. 9, le mulet s'échappa d'entre ses jambes ; אַתַר תַּעָבֹרוּ Gen. 18. 5, ensuite vous continuez votre chemin. Avec יברו בירו בירו Ez. 9. 5, passez au travers de la ville; לְּעָבְרָךְ בְּבְרִית יֵי Deut. 29. 11, afin que tu entres dans l'alliance de l'Eternel. Avec לאר: פָּרָ : בְּילָ תַעבוּרִי מְיָּדו Ruth 2. 8, tu ne t'en vas pas d'ici; בְּיָהֶר מֵיָהַם לָּשְׁבָּרָהְר מֵיָהַם Cant. 3. 4, je m'étais un peu éloigné d'eux; אל־נָא קעבר מַעל עַבְדַּק Gen. 18.3, ne t'éloigne pas d'auprès de ton serviteur, c.-à-d. ne passe pas sans t'arrêter auprès de lui; métaph.: וּמַאַלֹּדֵוּר מִשָּׁשְּׁטִר רַעַבוֹר Is. 40. 27, mon droit passe loin de mon Dieu, il ne l'aperçoit pas, ne s'en occupe pas; לא יצברו מחוד דייום Ksth. 9.28, que ces jours ne cesseront pas du milieu des Juiss, qu'ils ne cesseront d'être fêtés

Niph. passif. Etre traverse: מֵחַל אֲשָׁר Ez. 47.5, un torrent qui ne pouvait pas être traversé, qu'on ne pouvait pas passer à gué.

Pi. 1° (Faire passer le verrou dans le crampon,) verrouiller: מְיַבְּבֵּר בְּרַשִּׁרְיִי I Rois 6. 21, il ferma (comme avec un verrou) moyennant des chaines d'or.

— 2° Féconder, couvrir: שׁוּרוֹי שִּׁבָּר Job
21. 10, son taureau couvre (la vache).
(V. le même exemple à אָיָב Hiph.)

Hiph. 1° הְשְבְּרֵיר Faire passer, faire traverser, faire venir; rég. dir.: בָּבָּרִים Ps. 78. 13, il fendit la mer

et les fit passer; avec un double acc.: יובלים נובליר את-נוגם נוצה את-נובל Jos. 7. 7, (pourquoi) as-tu fait passer à ce peuple le Jourdain? avec un rég. dir. בּנים: אַבָּרִיר בָּאָרָץ בּ Ez. 14. 15, si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches ; וַתַּבֶּבִירוּ תַּבֶּר בַּלִי־בָּלֶי־בְּטֶּרָם Nomb. 8. 7, après qu'ils auront fait passer un rasoir sur leur chair, après qu'ils auront rasé tout le poil de leur corps ; נְאַת־חָעָם חָעֵבִיר אֹחוֹ לָעָרִים Gen. 47. 21, il fit passer, il transporta, le peuple dans les villes, c.-à-d. les habitants de chaque ville dans une autre; וֹהַעֲבַרְם אֵר־נַחַלָּתוֹ לְבָהוֹ Nomb. 27. 8, vous ferez passer son héritage à sa fille; וישבירו קול בשחקה Exod. 36. 6, ils firent publier dans le camp; avec שוֹשֵל faire retentir la trompette : בַּצַבִּירוּ שׁוֹמָר Lév. 25. 9, vous ferez sonner la trompette; מַעַבִירִים עַם־יַיַ I Sam. 2. 24, (des bruits que) le peuple de Dieu répand contre vous; selon d'autres : vous éloignez le peuple de Dieu (du temple), ou vous lui faites transgresser (la loi). — Laisser passer: וְלֹא אֲבָדוֹ סִידוֹן — חַצַבְרַנוּ בּוֹ Deut. 2. 30, Sihon (roi de Hesbon) ne voulut pas nous y laisser passer. — Laisser passer une faute, la pardonner : נם־נֵי חַעֲבִיר חָמָארָהְ II Sam. 12. 13, Dieu t'a pardonné ton péché; דַּעַבֶּר־נָא צָּרִד־עַוֹן עבִיּדְּ II Sam. 24. 10, pardonne le crime de ton serviteur.

2º Placer devant quelqu'un, présenter, amener, conduire: ניצַבְרֵדּע לְפָּנֵי I Sam. 16.8, il le présenta à Samuel; וְרִּאִּדִירָת וְתַוֹּצִּר לְּתַבְּרֵה I Sam. 20.36, il tira la flèche en la faisant passer au delà de l'enfant, ou du but; וְחַצְּבַרְתִּי אֶּדִּאִיבֶּיךְ לְּאֵירָץ לֹא יִדְּעָבֵּוּ וֹשְׁבֶּרְיִלְ לֹא יִדְעָבִּן I Jér. 15.14, je te ferai passer, je te conduirai, vers tes ennemis dans un pays que tu ne connais pas.

3° Apporter, offrir, vouer: קּוֹשְבֶּרָהְ Exod. 13. 12, tu sépareras, consacreras, tout premier-né à l'Éternel; קּוֹשְבִירוּ בָּּלָהְ Ez. 23. 37, elles ont offert leurs enfants à leurs idoles; בּלֹקּהְ Lévit. 18. 21, pour les sacrifier à Moloch.

Hithp. 1°S'irriter: אָפָּבְילָּחָלְּרָ, פֿרָ אָדָּ. 18. 21, l'Eternel l'entendit, et il fut irrité. Avec אָבָי יַּבְילָּחְלָּרָוֹ וְיִנְבְּּבֶּי : צֵל יִּבֹי אָבָי בְּיַבְּילָחְלָּרִוֹ וְּיִבְּבָּרְ : צֵל יִבּי אָבּי בְּיִבְּילָחְלָּרִוֹ וֹלְּבָּבְּיִרְ בְּיִבְּיבְּיבְירִבְּיבְּיבְרִיבְ Prov. 26. 17, qui se met en colère pour une querelle. — 2° Trans. Irriter: יְּבְיִבְּיבִי מְרְצַבְּירִ צְּלִירִיב Prov. 20. 2, celui qui l'irrite; בְּיִבְילִבְּיִבְ Prov. 14. 16, mais le sot s'irrite ou est arrogant, ou: le sot (malgré le danger) passe outre.

 $oldsymbol{\mathcal{U}}_{m}$ עברים $oldsymbol{\mathcal{U}}_{m}$, עברים $oldsymbol{\mathcal{U}}_{m}$, עברים $oldsymbol{\mathcal{U}}_{m}$ const. עַבְּרֵיץ). Côté, côté opposé à celui où l'on se trouve, contrée au delà d'une mer, d'un fleuve, etc.: דָאָר אֲשֶׁר בְּצַבֶר חַיָּם Jér. 25. 22, des îles qui sont au delà de la mer; עבר דיירדן Is. 8. 23, et fréq. מְצֵבֶר דְעַּרְבֵּן, au delà du Jourdain, selon le côté où se trouve celui qui parle ou écrit, tantôt le côté oriental du Jourdain, tantôt le côté occidental; de mėme : אַבֶּר חַנָּחַר I Rois 5. 4, l'autre côté de l'Euphrate. Plur.: בְּצַבְרֵי נְדֵוּר Is. 7. 20, dans les provinces au delà de l'Euphrate; וַיַעבֹר דָּוָר תַעָבֵר I Sam. 26. 13, David passa de l'autre côté. — Côté en général: פִּשְׁנֵי עֶבְרֵיהָם Exod. 32. 15, de leurs deux côtés; וּמִבֶּל־עֲבָרָת Jér. 49. 32, de tous les côtés; בְּבֶרֵד מְּדִּמְתַוֹת Jér. 48. 28, aux côtés de l'ouverture d'un fossé. Avec des prépos. : אַל־עַבֶּר חַיָּם Deut. 30. 13, vers le pays au delà de la mer; אַל־עַבֶּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jos. 22. 11, du côté ou en face des Israélites; ציש מו אַל־עַבֵר פַּנִיז רַלַכּוּ Ez. 1.9, chacun mar · chait droit devant lui, exact. vers le côté opposé à sa face; לָעַבֶּר אֲדָור — לָעֲבֶר אָדָור I Sam. 14. 40, (mettez-vous) d'un côté (et nous serons) de l'autre côté; צייא (et nous serons) de l'autre côté; צייא ליברי הוא וויין Is. 47.15, chacun errant de son côté; בַּעַבְר הַאָּדֶר בַּעַב הַאָּדְר בַּעַבְר הַאָּדֶר בַּעַב הַאָּדְר בַּעַבְר הַאָּדְר בַּעַבְר הַאָּדְר בַּעַבְר הַאָּדְר בַּעַבְר הַאָּדְר בַּעַבְר הַאָּדְר בַּעַב הַיִּדְר בַּעַבְר הַאָּדְר בַּעַב הַיִּדְר בַּעָב הַיִּדְר בַּעַב הַיִּב בּעַב הַיִּבְּר בַּעַב הַיִּדְר בַּעַב הַיִּבְּר בַּעָב הַיִּבְּר בַּעָב הַיִּבְּי הַיב בּעַב בּעַב הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּב בּעַב בּעַב בּעַר הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּב בּעַב בּעַב בּעַב בּעַב בּעַב בּעַב הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְי הַיִּבְּי הַיִּבְי הַיִּבְי הַיִּבְי הַיִּבְי הַיִּבְי הַיִּבְי הַיִּבְּי הַיִּי הַיִּי הַיִּב בּעַב בּי הַיִּבְי הַיִּב בּעַב בּיי בַּעְבָּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיּי הַיִּב בּיי בַּעָב בּיי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיי בּיי בַּיבְּי הַיִּי בְּיִי בְּיִי הַיִּי הַיִּי הַיִּי בְּיִי בְּיִב הַיִּי הַיִּי בְּיִי בְּיִבְיי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיּי בּייִי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּיי הַייִי הַיִּי הַיִּי הַייִי הַיִּיי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַייִי הַייִי הַיּי בְּיִי הַייִּי הַייִּי הַייִי בְּיב הַייִי בְּיב הַייי בּיי בְּיב הַייִי בְּיב הַייִי בְּיב הַייִי בְּיב הַייִי בְיבָּי הַייי בּיּי בְּיב הַייי בּיּי בְּיב בְּיבּיי בְיבְיב הַייי בְּיבּי הַייי בּיבְיב הַייי בְּיבּיי בְיבּיב בּיבְיב הַייי בּיב

קבר n. pr. Eber (Héber), fils de Selah, patriarche des Hébreux, Gen. 10. 24; בַּיבַּיבָּי Gen. 10. 21, les fils d'Héber, les Hébreux. Poét.: אָבָר Nomb. 24. 24, les Hébreux (v. אָבָר

אַבְּר chald. La contrée d'au delà: עבר מַדָּאָ Esdr. 4. 10, la contrée d'au delà de l'Euphrate, la rive occidentale.

תְבֶּרָת . Petit bateau pour traverser un fleuve: ון נְּבְּרָח תִּבְּרָח וְתְּבֶּרָח וּ II Sam. 19.19, וף bateau passa; יְבָּרָח תִּבְּרָח II Sam. 15. 28 (cheth. pour הַבְּרָח keri), dans les campagnes du désert.

עבר. v. Hithp.). Grande colère, fureur : בַּעַבְרוֹת בּוֹרְרָי Ps. 7. 7, à cause de la fureur, ou contre la fureur, de mes ennemis; spécial. de la colère, de l'indignation de Dieu, des chatiments qu'il inflige: קיפוץ בָּבְרוֹת אַפֶּוּף Job 40. 11, répands les fureurs de ta colère, ou les flots de ta colère; Ps. 90. 14, et (qui connait) ta grande colère (autant qu'il faudrait) pour te craindre, qui te craint autant que tu es redoutable? בִּילַבָת Prov. 11. 4, au jour de la colère, de Job 21.30, ליום עברות ; Job 21.30 pour le jour des fureurs, où tu infliges des châtiments; עם עברודי Is. 10. 6, le peuple voue à ma fureur; וַצְבְרַחוֹי Is. 16. 6, et sa fureur, ou: et son arrogance; אַנִי רַיְעָתִי — עָבְרָרוֹז Jér. 48. 30, j'ai connu sa présomption, ou sa fureur. י אַבּרָה. Transgression, péché, Rituel.

עַבְרוֹן n. pr. (ע. עַבְרוֹן).

עְרְרוֹנָה n. pr. d'une station, Nomb. 33. 34.

יקבי adj. (pl. בְּבְיים et יְּבְּבִיים; לְּפָּח. Descendant בָּבֶר Descendant de Héber, Hébreu : יְבָּרִיִּים Gen.

39. 17, l'esclave hébreu; לא בְּוְשָׁרִיּה הָעְבְרְיּה בּאָר בּאַר בּאַ

לערים (province de l'autre côté) n.pr. d'une région montagneuse au delà du Jourdain: יובי וועבירם Deut. 32. 49, et pl. יובי וועבירם montagne d'Abarim; לצבירם בעבירם Jér. 22. 20, et crie du haut du mont Abarim; selon d'autres: de tous côtés, ou par les passages (v. à v).

Joel 1.17, פְּבְשׁׁי מְּיִרִיתוּ Joel 1.17, les graines pourrissent (v. à קּרָיוּה).

רבי אוני Kal inusité. Pi. Tresser, tordre: מִיבְּמִים Mich. 7.3, (à eux trois par leurs passions) ils rendent l'iniquité, la corruption, plus forte; exact. ils la tordent, ils en font une corde.

לבְּבֶּית . adj. (fém. רְצָבְיָם). Touffu, branchu: בְּבָיִם בַּיךְ בַּבְּים Lév. 23. 40, et des rameaux de l'arbre très branchu; הַבָּיִם הַיִּבְים Ez. 6. 13, tout chêne branchu.

לבח et עבהים) des deux genres. 1º Objet entrelacé, tresse, cordon, corde, chaine, lien : מצַשַּׂוֹת צַבֹּרֹת Exod. 28. 14, ouvrage en façon de cordon; שָׁרְשָׁרֹת תַּעֲבֹּוֹת meme verset, les chainettes tressées, faites à cordon; ישמר עבות האתב vers. 24, les deux chainettes d'or; וְכַעבוֹת תְעַנֵלָת Is. 5. 18, et commela corde d'un chariot; בַבוֹּח רָשָׁיִפִים Ps. 129. 4, la corde des méchants (dont ils se servent pour attacher les autres à leur joug); צַבֹּיִדִּים תַּדְשָׁים Jug. 15. 13, avec (deux) cordes neuves; ינישליכה משמי עברוימי Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes, leurs chaincs; סגיה אַרָבּת Osée 11. 4, avec des liens. d'amour. — 2º Branche touffue d'un arbre: בל-ברן עבורם Ez. 19. 11, entre ses branches entrelacées, touffues.

בבל Convoiter, aimer, spécial. d'un amour illicite, impudique: אַרְבּל אֲשָׁר בְּנְבָּר 23. 7, et avec tous ceux dont elle était amoureuse; ענבל amoureuse; פון פּוֹף פּיִיף פִייף פּיִיף פִייִיף פִייִיף פּיִיף פּיִיף פּיִיף פּיִיף פּיִיף פִייִיף פּיִייף פִייִיף פִייִיף פּיִייִיף פּיִייף פּייִיף פּיִייף פּייִיף פּייִיף פּייִיף פּייִיף פּייִיף פּייִיף פִייִיף פִייִיף פּייִיף פּייִיף פּייִיף פּייִייף פּייִיף פּיִייף פּייִייף פּייִיף פּייִיף פּיִייִיף פִייִייִיף פּייִייִיף

Avec אָל (v. vers. 12). Part.: פְּאָכּוּ בְּהָּ Jer. 4. 30, les amants, ceux qui convoitent les femmes, te méprisent.

ענְבִים בּענִים בּענים בּענים בּענים בּענים בּענים בּענים בּענים בענים בע

ענְכְּהְ. Amour illicite, impudique: אָנָבְהָא נְפְּנָּהָא Ez. 23. 11, elle a été plus corrompue, plus déréglée, dans sa passion effrénée, que (sa sœur).

אָלָּה (rac. שׁרּ). Gateau: אָלָּה בּאַמּח בּאַמּח (שׁרּג). Gateau: אָלָה בַּאַר בּאַמּח (12.39, des gateaux sans levain; דְּגָּה רְצָּמִים I Rois 19.6, un gateau cuit sur des charbons ardents.

ענור m. Nom d'un oiseau : קסום ענור Is. 38. 44, comme l'hirondelle et la grue.

לְנִיל m. Anneau, pendant d'oreille: צְנִילִּים Ez. 16. 12, et des pendants (a tes oreilles).

ענילה (ל. ענילה dj. Rond, arrondi: עניל סברב I Rois 7. 23, (il fit la mer) מרבעות לא־ענילה (les bords ou les champs) étaient carrés, et non pas ronds.

לֶּגֶלִים. (avec suff. בְּנֵלִים, plur. בְּנֵלִים. Veau; pur. בְּנֵלִים. Lévit. 9. 2, un veau, un jeune taureau; בְּנָלִים יַשְּׁקִרוּ Osée 13. 2, qu'ils baisent, qu'ils adorent, les veaux; בְּנָלִים יָשְׁרָּוּ Ps. 68. 31, avec les veaux des peuples, c.-à-d. les chefs, princes.

קנְלָת f. Jeune vache, génisse : מָּנְלָּתְּי מינְלָתְּי Osée 10. 11, une génisse bien dressée; הְּשָּׁלְּתְּי הְּלָּתְי הָלְּתְּי הַּלְּתְּי וּשְׁלָּתִי וּשְׁלִּתְּי וּשְׁלִּתְּי וּשְׁלִּתְּי וּשְׁלִּתְּי וּשְׁלְּתִּי וּשְׁלְּתִי וּשְׁלְּתִּי וּשְׁלְּתִּי וּשְׁלְּתִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתִי וּשְׁלְּתִי וּשְׁלְּתִי וּשְׁלְּתִי וּשְׁלְּתִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְיוּ בְּבְּתְיִים וּעְבְּיִי וּשְׁלְּתְיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּשְׁלְּתְּיִי וּבְּיִילְיִים וּבְּיִים וְּבְּבְּיִים וְּשְׁבְּלְתְיִים וּבְּיִים וּתְּיִים וּבְּיִים וּשְׁבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּשְׁבְּיִים וּבְּיִים וְבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים בּיִים וּבְּיִים בְּיִים בְּיִים וּבְּיִים בְּיִים בְּיִים וּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְּיים בּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְיים בּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיוּבְייִים בְּיבְּיִים בְּיבְּייִים בְּיִיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים ב

עְּלְלָא n. pr. Eglah, une des femmes de David, Il Sam. 3. 5.

ענְלָא: Promptitude : מַעַלָּא Rituel, avec promptitude, promptement.

ענְלָה (avec suff. יתְּלֶּבְה Voiture', chariot, char: הַשְּיָדְ Sam. 6. 7, un chariot tout neuf; בַּנְלָּה יַמָּה בְּלָּה (Gen. 45. 21, Joseph leur donna des voitures; בַּנְלֹח יִשְׁרֹּן בָּאַשׁ Ps. 46. 10, il brûle les chars (de guerre) au feu.

גְלְלוֹן n. pr. 1° Eglon, roi des Moabites, Jug. 3. 12. — 2° Eglon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

רבע בּנְבְּיוּן Étre triste, être chagriné: עָּנְבְּיוּן Job 30. 25, mon âme (n')était-elle (pas) triste, affligée, à cause du pauvre?

אלצג Ex. unique. Niph. S'enfermer, d'une femme qui demeure dans le célibat: אַלָּתָן הַּעָבֶּעָן Ruth 1. 13, vous enfermeriez-vous à cause d'eux, ou différeriez-vous pour eux (de vous remarier)? (pour מַעָּרָי au régulier, de la rac. בַּבָּעָר.).

שבן ער : M. 1º Eternité, perpétuité שבן ער Is. 57. 15, celui qui habite dans l'éternité; עַרֵי־עֵר Is. 26. 4, jusque dans l'éternité; מִוּרַעֵּר Job 20. 4, depuis l'éternité, de tout temps. — לַּצֵּר Touiours, éternellement : יָאַל־לַעָּד תִּוְעֹר עֵוֹן Is. 64. 8, ne te souviens pas toujours de notre iniquité; ער־עוֹלְמֵר עֵד Is. 45. 17, jusque dans l'éternité; de même מילם ובר ,Ps. 9.6 לעילם ובר :. avec ו Ps. 10. 16, à jamais, exact. pour toujours et à perpétuité; אַבְר־עֵר Is. 9. 5, père protecteur éternel; תַּרְרֵיכִיכּ Hab. 3. 6. les montagnes éternelles. — 2º Butin, proie : מַלַּקַר ראֹכַל עַר Gen. 49. 27, au matin il dévorera la proie; אז הְעַּלְל מֵרְשָׁרָל מַרְבָּרוּ Is. 33. 23, alors le butin et les riches dépouilles seront partages, pour לְיוֹם קוֹמִי לִצֵּר ; עַר וְשֶׁלֵל Soph. 3. 8, le jour où je me leverai pour le butin.

ער מיני (poét. ביי, איני (poét. ביי, avec suff. פּרִיד, פָּרִיד, פָּרִיד, פָּרִיד, ישָר, une fois ביי II Rois 9. 18, pour פָּרִידָם). 1°Pendant, durant, tant que dure, etc.: אַרָּידְה II Rois 9. 22, tant que dureront les prostitutions (l'idolatrie) de Jezabel; בַּרִידְב Job 20. 5, seule-

ment pendant un instant; פַּרְיפֹּה וְצַּרְ פַּרְּ I Rois 18. 45, pendant ce temps. Avec un inf.: בַּיְרְיִבְּיִרְ עַ Jug. 3. 26, pendant qu'ils hésitaient; פַּרְיבִּיִרָּיִי עַלְיצִּיְרָיִר Jon. 4. 2, quand j'étais encore dans mon pays.

2º Jusque. De l'espace, du lieu: שריבועבור בעודל Deut.1.7, jusqu'au grand fleuve (l'Euphrate); ער דיבון Nomb. 21. 30, jusqu'à Dibon; קרב ער הופה Il Sam. 20. 16, approche (jusqu')ici; וְצֵר־נָר וער־עקרון I Sam. 17. 52, jusqu'à Gath et jusqu'à Ekron; בר-למֶרָחוֹק Esdr. 3. 13, אַר־פַּרַחוֹץ Is. 57. 9, jusqu'au loin ; ער לְחַשִׁיב חַרוֹן אַמִּדאַלחֵיני מְעֵּנוּ עַר לְהַבָּר חַיֵּח Esdr. 10. 14, jusqu'à ce que la colère de notre Dieu se sera détournée de nous (que nous avons excitée) au sujet de cela, par ce péché; אַר־הַשׁ II Rois 9. 18, עריקל יוום vers. 20, jusqu'a eux; וַיַּגָשׁ עַר־פַּרַה הַשִּגְּרָל Jug. 9. 52, il s'approcha jusqu'à la porte de la tour; קוַד עָרַיף Job 4. 5, (le malheur) t'a touché. Quelquesois est synonyme de רכלכת ער-תראח: et indique la direction אל I Sam. 9.9, allons vers, chez, le voyant (le prophète); אַזִּין עַר־מָבוּטֹרָרַכָם Job 32. 11, j'ai prêté l'orcille, j'ai été attentif, 'à vos raisonnements; דַאַוּדְנָרו עָרָד Nomb. 23. 18, écoute-moi (prête l'oreille à mes paroles); וְעָדֵיכָם אַחָבּוֹנָן Job 32.12, je vous considère, examine, avec attention (exact. je dirige mon attention, mon examen, sur vous).

Du temps: ראָד מידים על פרים פרים בירים ב

Du degré, de l'intensité: אָם שִּבְּאָם Gen. 27. 33, excessivement; יְּמָּח שֵּרִי בְּּמִּח Rois 1.4, extrêmement belle; שִּרְמְּחָרָה Ps. 147. 15, avec une extrême vitesse; ער תַּלְרייִדי Mal. 3. 10, en trop grande abondance (v. a ישריאין מספר Ps. ער־בַּנְבֶּה מְיָבָים; 40. 13, sans nombre I Rois 22.16, combien de fois encore? וְאֵדֵוּרִירוֹוֹ עַרֵי אֹבֵר Nomb. 24, 20, et sa fin (ira) vers, à la destruction, ou : sera une destruction pour toujours; לא ילא מי ער אַנער Jug. 4.16, il n'en demeura pas un seul; יצר־דעקן וְדַהְאָנָה Agg. 2. 19, jusqu'à la vigne et le figuier, même la vigne, etc. — Jusqu'au point, autant que : אֹ דִוּרְבּוּ כַּר־בְּנֵי רְהוּרָהוּ I Chr. 4. 27, (leurs familles) ne s'étaient pas multipliées autant que celles de Juda. — Depuis jusqu'à, מריפר , מריפר l'un aussi bien que l'autre, tant l'un que l'autre, אָפָלן וְעַר־זָרוֹל Gen. 19.11, depuis le plus petit jusqu'au plus grand; קשוב ער-רֶג Gen. 31. 24, (ne lui dis rien) ח en bien ni en mal; בְּנַרִיקַם וְיָּרִים וְעָרִיקַם וּ וְעַר־עָרֶם זָיָת Jug. 15. 5, (il brula) tant le blé qui était en gerbes que celui qui était sur pied, et même les plants d'oliviers (v. à קרם ; (קרם אדירובה קריותה) Nomb. 8. 4, le pied (du chandelier) aussi bien que ses fleurs (ses ornements); ינער־־קוֹל וער־־קוֹלים ויער־־חַגֹרוֹ I Sam. 18. 4, jusqu'à son glaive, son arc et sa ceinture.

3º Conj. Jusqu'à ce que, avec le préterit ou avec le futur : עַריֹרְמָּרם Jos. 2.22, jusqu'à ce que ceux qui les poursuivaient fussent de retour; ברי קּבָּל שֵׁלָח: Gen. 38. 11, jusqu'à ce que Selah soit grand; plus compl.: פר אַשָּר ער פר אם, Gen. 26. 13, ער פר פר Gen. 24. 19, מֵל אַטָּור אָם Gen. 28. 15, jusqu'a ceque; פר שַׁיַּמּרַה הַיּוֹם Cant. 4.6, jusqu'à ce que le jour se rafraichisse (v. à מַּרְהַ). — De l'intensité : עַר לֹאִ־טָּטְהָהָ אַלַה עַל־לְתַּהְ Is.47.7, tellement, au point, que tu n'as point pris ceci à cœur; 🗝 דיר העבייל I Sam. 20. 41, jusqu'à ce que David pleura plus fort; פר אַשָּרריפַר־כּה ברבני בי Jos. 17. 14, Dieu m'a beni à ce point, si fort. — Pendant que, avec le prétérit et le futur : נַיִּדִיּר כַּר דְּנֵבר נָשׁאוּל I Sam. 14. 19, pendant que Saul parlait; ערייבילה שווים פיף Job 8, 21, pendant qu'il remplit, ou il remplira encore, ta bouche de joie; אַרְ אָרְ אָרְ אָרְ אָרְ אַרְ אַרְ 1. 18; pendant que l'un parlait, cet homme parlait encore; אַר אָשָׁר לאַרְיָבוּאִי Eccl. 12. 1, avant que les jours de malheur viennent; אַרְעָּ אָרִיץ Prov. 8. 26, lorsqu'il n'avait pas encore fait la terre.

ע chald. 1° Prépos. Durant, jusqu'à : יְמִידְן הְלָּהִין Dan. 6. 8, pendant, ou dans l'espace de, trente jours; dant, ou dans l'espace de, trente jours; Esdr. 5. 16, depuis cette époque jusqu'à présent. — 2° Conj. Pendant que, jusqu'à ce que יִּדִירָאָ Dan. 6. 25, (pendant que) déjà les lions s'emparèrent d'eux; בּיִרְיִּהְאָ Dan. 7. 22, jusqu'à ce que vienne; סַּרִּיִּרָהְ אַרְיִרָּהָ Dan. 4. 14, afin que tous les vivants apprennent.

עד (ע. יטיע).

ערד (v. ערד Pil. et Hithp.).

לאַ־עָּרִי עָּלָיִי שְׁרָּיִי בּיִרְיִ בְּעָרִי בְּיִר בְּעִרִי בְּעִר בְּעִרִי בְּערִי בְּעִרִי בְּעִרִי בְּערִי בְּעִרִי בְּערִי בְּי בְּערִי בְּערִי בְּערִי בְּיּי בְּערִי בְּיי בְּערִי בְּיִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּי

לפיר פּגיר (comme) celui qui ôte son habit dans un jour, un temps, froid. — 2º Revetir, parer: פָּגיר פָּגיר Ez. 16. 11, je te pare d'ornements.

Aph. Enlever, ôter, renverser: רִּמְרָתוּ הַשְּׁבְּיר מְּתָּ Dan. 5. 20, et on lui ôta (on le depouilla de) la gloire; בְּיִלְּבָּוּת מַלְּבִין Dan. 2. 21, il detrône les rois.

ערה (ornement) n. pr. Adah, femme de Lémech, Gen. 4. 19.

אָרָה f. (const. צָרַה, rac. יָצָר, 1°Assemblée, communauté, spécial. du peuple d'Israel : עברה בשראל Exod.12.3, צרה בנרייטינאל Exod. 16. 1, l'assemblée des Israelites; de même : עַרָה תַי Nomb. 27. 17, l'assemblée de l'Éternel; et seul: חַצָּה Lév. 4. 15, l'assemblée; ישָׁרִים וְעֵּרָה Ps. 111. 1, dans le conseil, la société, des hommes droits, et dans leur assemblée; וַשַּרַחוֹ לִפַנִי תִּבוֹן Jér. 30. 20, son assemblée demeurera affermie devant moi. — 2º Bande, troupe, compagnie, famille : קֹרַת וְכַלֹּר עברהו Nomb. 16. 6, Coré et toute sa bande; פַרָה מְרֵכִּים Ps. **22**. 17, une multitude de gens méchauts, malins; יולים בל בער קר Job 16.7, tu as désolé toute ma compagnie, tous ceux qui m'environnaient; אָרָה קוּאָ Job 15. 34, la famille de l'hypocrite; פַרַת רָבֹרָים Jug. 14. 8, un essaim d'abeilles.

לְעֵרָה (de ער , rac. יבי). 1° Témoin, témoignage: קבָרָח תַּבְּשָׁרָח Gen. 31. 52, בּעַבָּרר הַוּדְרִידִּיגָּי Gen. 31. 52, בּעַבָּרר הַוּדְרִידִּיגָּי Gen. 21. 30 afin que cela me

serve de témoignage.—2º Pl. אייב Les témoignages de Dieu, ses ordonnances, préceptes: עיריד Ps. 119. 22, 24, 59, tes témoignages, tes préceptes, ou pl. de אייב.

ארוא et און n. pr. 1° Iddo, prophète, II Chr. 12. 15. — 2° Iddo, grand-père du prophète Zacharie, Zach. 1. 1.

ערות f. (rac. פרית, plur. ברות et בַּרוֹת). 1º Témoignage, loi, ordonnance: יְאֵר ער הייר בם II Rois 17. 15, et les témoignages par lesquels il les avertit; שָׁנֵי לְהוֹת תַצֵּרָת Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage, de la loi; אַרֹן חַעֵּרוּח Exod. 25. 22, l'arche du témoignage, l'arche dans laquelle étaient renfermées les deux tables de la loi; אַכל תַּעָּרָה Nomb. 18. 2, la tente du temoignage, et בשבר השבר Exod.38. 21, la demeure du témoignage, le tabernacle; וַיַּקָם עֵרוּה בָּרַעַכְב Ps. 78. 5, il a établi son témoignage, sa loi, dans Jacob ; וַיַּהַן עָלָיו אֶת־־דַאַנוֵר וְאֵת־-תַשְרוּת II Rois 11.12, il mit sur sa tête le diademe et (il lui donna) le livre de la loi; selon d'autres: le diadème et les ornements royaux (v. צָּדִיל). — Synon. de אַלָּח הַעָּרֹה וְתַהְקִּים Deut. 4. 45, ce sont les préceptes et les statuts; Ps. 119. 99, tes préceptes, ordonnances, sont l'objet de mon entretien. — 2º Nom d'un instrument de musique ou d'un genre de cantique : שׁנְשׁנִים Ps. 60. 1, שׁנְשׁנִים ברה 80.1, sur Susan — Sosanim Eduth; selon d'autres , ברגיז : ornement, instrument précieux.

עניין, m. (avec pause קיי, avec suff. m. (avec pause קיי, avec suff. pl. קייין). 1° Age, vieillesse, oppose מייין (עריים) (עריים) 10. Ex. unique: מַנִּיִין מַיּבּיִין בּעַּיִּין פַּעִּיִין פַּעִּיִין פַּעִּין פַּעִּיִין פַּעִּיִין פַּעִּין פַּעִּין פַּעִיין פּעִּין פּעַיִּין פַּעִּיין פּעַיִּים צָּיִין בּעַיִּים וּצִּיִים וּעַרִּים וּצִּיִים וּעַרִּים וּצִּיִים וּעַרִּים וּעַרִים וּעַרִּים וּעַרִים וּעַרִּים וּעַרִּים וּעַרִּים וּעַרִּים וּעַרִּים וּערִים וּעַרִּים וּערִים וּערים וּערִים וּערים וּעריים וּערים וּייים וּערים וּערים וּערים וּערים וּערים וּערים וּייִּיייים וּערים וּערים וּערים וּערים וּייִייים וּיייים וּערים וּיייים וּיייים ו

Ps. 32. 9, sa parure (du cheval) sert à le brider, museler; ou : il faut lui serrer la bouche (avec le mors).

עבי (v. צובי').

ህር (ornement de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 4. 36. — 2° 9.12. — 3° 27. 25.

אָרָיִת, (Dieu l'orne) n. pr. 1º Edayah, grand-père du roi Josias, II Rois 22. 1.

— 2º Plusieurs autres: Esdr., Néh., Chr.; פֵּנְיָנִינְ II Chr. 23. 1.

עדים. m. pl. (sing. בי, employé dans le Talmud). Souillure. Ex. unique: בּרָבֶּנֶרְ עִּבִּיבִּם Is. 64. 5, comme un linge, un vétement, souillé (vétements des femmes aux époques des menstrues, ou vétements des lépreux; rac. עַבִּרּ יִבִּיבּ

אריים adj. Voluptueux, délicat, plongé dans les délices: אָמְיִים וּאַר אָיִים Is. 47. 8, écoute ceci, toi voluptueuse qui vis dans les délices.

אַרִינְאָ, n. pr. Adinah, général de l'armée de David, I Chr. 11. 42.

עריען (ח. pr.: אַרִּינוֹ, דּוּא פָּרִינוֹ הָעָצְנִי ח. II Sam. 23, 8, le même est appelé Adino Hæsni, ou l'Esnite; selon d'autres: il brandit sa lance (v. I Chr. 11. 11).

עריתים, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 36.

ערלי n. pr. m. I Chr. 27. 29.

ערְלָכְּי n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35; עַרְלָּבָּי Gen. 38. 1, (un homme) d'Adullam; la caverne d'Adullam, I Sam. 22. 1.

ווע Kal inusité. Hithp. Vivre dans les délices, se délecter : בַּרְשַׁרָּט מְּטִרְּבָּוּ Néh. 9. 25, ils se sont délectés de tes grands biens, ou : ils ont vécu dans les délices par ta grande bonté.

קיבול m. 1° Volupté, délices : יְבַיּדְּקְּ בְּיבֶּיִהְ חַשְּבָּיִרְ Ps. 36. 9, tu les feras boire au fleuve de tes délices; בְּיבָיהְ בַּיבְּיִרְ Jér. 51. 34, il a rempli son ventre de ce que j'avais de plus délicieux; Il Sam. 1. 24, qui vous revétait de pourpre et de vétements, ou d'ornements, délicieux; ou, ellipse: et qui vous faisait vivre dans les délices. — 2° Une province en Asie: אַרָבְּיָרָ, בַּבְּרָ בַּיָרָ, בַּרָרְ בַּיָרָ, בַּרָרְ בַּיִרָּ, Gen. 2. 8, (Dieu planta) un jardin en Eden; דְּבָּרְ בַּיָרָ, 2. 15, (Dieu plaça Adam) dans le jardin d'Eden, le paradis terrestre; בָּרִי בַּיִּא מַבְּרָן, 2. 10, un fleuve sortit d'Eden.

וקצ n. pr. m. II Chr. 29. 12, 31. 15. אין n. pr. Eden, province de la Mésopotamie ou de l'Assyrie, II Rois 19. 12, Is. 37. 12 (v. ביה עָדָר nom d'une ville).

קיי, יוְּדְּלֶּהְיּ, Jusqu'à présent, maintenant encore : אָשֶׁר קיים בְּיִּהְיָה Eccl. 4. 2, qui sont encore en vie; אָשֶׁר בְּיַרָן כֹּא הָיִה עָּיָה עָרָיָה vers. 13, qui n'a pas encore été, existé.

ערְנָא (volupté) n. pr. m. Esdr. 10. 30.

ערְנֶּה (volupté) n. pr. m. 1° I Chr. 12. 20. — 2° II Chr. 17. 14.

עוֹלְנְיה Volupté, plaisir, désir: קוֹנְאָה לָּי מֶּנְהָּן Gen. 18. 12, aurais-je encore les désirs, ou le plaisir (d'une jeune femme)?

ערְעָרָה n. pr. Adadah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 22.

Hiph. Avoir de reste, davantage: רְלֹא ׁ תְּעְרֵיךְ תְּבֶּרְ בְּלֹא תְעְרֵיךְ תִּבְּרָבְּי בִּעְרָבְּי בִּעְרָבְּי בִּעְרָבְּי בִּעְרָבְּי בִּעְרָבְּי בּעִרְבָּי בּעִרְבָּי qui (en) avait pris beaucoup n'en avait pas davantage, de trop.

Pi. Laisser manquer : לא יְצַרְּרוּ דֶּבֶּר I Rois 2.47, ils ne laissaient manquer de rien.

II אָרָר Disposer, mettre en ordre, en rang: שֹׁרְרֵי מַעְרָכָּח I Chr. 12. 38, disposant l'ordre de la bataille, c.-à-d. rangés en bataille; vers. 33, et de garder le rang, c.-à-d. tous disposés, prêts à combattre.

Niph. Être sarclé : יְלַאֵּ יַפְּיֵר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas sarclée, ou cultivée, fossoyée (ע. בְּיַנִיר).

לנידי (עבירו (עבירו ביירו איני אינידי (אינידי ביירו אינידי אינדי אינדי אינדי אינדי אינדי אינדי אינדי אינדידי אינדי אינדידי אינדי אינדידי אינדי אינדי

קר. 1° Eder, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 21. — 2° Eder, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

774 (troupeau) n. pr. m. I Chr. 8. 15.

ערריאל (troupeau de Dieu) n. pr. Adriel, gendre du roi Saul, I Sam. 18. 19.

ער, שׁים m. pl. Lentilles : יַבָּרָשִּׁים Ez. 4. 9, et des lentilles.

אָלָא n. pr. (ע. ינפָּרו (ע. אין)

עובר n. pr. (v. צובר).

עוֹכְל n. pr. Obal, fils de Joktan, Gen. 10. 28, souche d'un peuple arabe.

אין Cuire, faire cuire (ע. הְּלָּהָהְ: לְּעֵּיהָהְּלְּ בְּעֵיהָהָ Ez. 4. 12, tu feras cuire (le gateau) devant eux.

n. pr. Og, roi de Basan, Nomb. 21. 33.

קנְב Ps. 150. 4). Nom d'un instrument de musique, flûte, Gen. 4. 21; יְצָנְבְי Job 31. 30, et ma flûte.

קרבלי רְשָׁשִּׁם בְּּתְּיָנִי Pi. עַּהְיַ Environner, ou piller. Ex. unique: תָּבְלֵי רְשָׁשִּׁם בִּּתְּיָנִי Ps. 149. 61, les bandes des méchants m'environnent, ou : m'ont pillé, dépouillé (v. שַּׁר אַ פֿי).

Hiph. קפרד 1º Prendre à témoin, appeler en témoignage, être témoin, déposer en témoignage (contre quelqu'un, ou en sa faveur); avec le rég. dir. et avec אַבר פַּוִים: Jér. 32. 10, je pris des témoins; תַּשִּׁירִיר בָבֶם דַיּיוֹם אַת־דָוֹשֶׁבֶיִם ראַביץ Deut. 4. 26, je prends, j'appelle, à témoin contre vous aujourd'hui le ciel et la terre; בָּּתוּשֵׁבִּיבוּך Lament. 2. 13, que puis-je appeler en témoignage, c.-à-d. comme objet de comparaison avec ton état (cheth. אַשִּיבַה, forme (שירה ביון אשת ושירה mal. בין אשת ושירה Mal. 2. 14, (parce que) l'Eternel est témoin entre toi et la femme de ta jeunesse; וַרַפִּרָדוּ אֵנְשֵׁר דַוּבְּלְיַצֵל אַת־נְבוֹת I Rois 21 . 13, et ces hommes pervers, méchants, témoignaient contre lui, Naboth; וַצָּרָן רַאַרַגּרו וַהְּצִּידֵנָי Job 29. 11, l'œil qui me voyait rendait témoignage (en ma faveur).-2º Déclarer formellement, expressément; protester, conjurer, avertir, faire avertir, faire des remontrances : חער חַעַר בי באיש Gen. 43. 3, cet homme nous a expressément déclaré, ou : il nous a avertis; אַשָּׁר אָלִכִּי מַיָּעִיד מָכָם וְצּוֹם Deut. 32.46, (les paroles) que je vous engage, que je vous conjure aujourd'hui (de recommander à vos enfants); רַיַּעַר מַלָּאַקּהָ Zach. 3. 6, l'ange de l'Éternel בַ בְּרוּשְׁכַּ fit cette déclaration à Josué; פָּמַע צָּבָּעי ראַעיביו בּקּהַ Ps. 81. 9, écoute, ô mon peuple! je vais t'avertir, ou te déclarer ma volontė; בד הַשַּר בָּנָשׁן Exod. 19. 21, descends et avertis le peuple ; بَانِعُومَا رَبَايُور Jér. 11. 7, (les) avertissant (tous les matins, c.-à-d.) sans cesse ; תַּיָבֶר הַי II Rois 17. 13, l'Eternel fit avertir Israel (par les prophètes); יַאַנִיד מָּרוֹם מָּכְרֵם צָּיִד Néh. 13. 15, je leur fis des remontrances au sujet du jour qu'ils vendaient des comestibles; avec יצל: על־בִּר אַרָבּרָת וְאַפִּרְתוֹ Jér. 6. 10, à qui adresserai-je la parole, et qui avertiraije, ou conjurerai-je (de m'écouter)? — 3° Prescrire, ordonner : אַטָּר הַוּצָרוֹהָ בָּהָשׁ Néh. 9. 34, (ils n'ont point écouté les commandements et les prescriptions) que tu leur as donnés.

Hoph. Etre averti: יְדְּבֶּעֶר הְּבְעָּר Exod. 21. 29, et qu'il ait été déclaré à ses maîtres, et que les maîtres en aient été avertis.

Pol. שודר Relever, soutenir, proteger: ירום ואַלְּמְטָּח רְעוֹרָה Ps. 146. 9, il releve, protége, l'orphelin et la veuve; part. בעודר 147. 6, protégeant.

Hithp. Se redresser : מְּמָבְּיִשׁ Ps. 20. 9, nous nous sommes releves et nous restons debout, fermes.

קוני (rarement ש) adv. Encore, encore une fois, de nouveau, encore plus, beaucoup, continuellement: בייני בייני Gen. 29. 7, le jour est encore long; יו לייני בייני Gen. 7. 4, encore sept jours, c.-à-d. au bout de sept jours; בייני בייני בייני Gen. 24. 20, elle courut encore une fois vers le puits; יון בְּיַנִים וְיִנִיוְנִים וְיִנִיוְנִים וְיִנִיוְנִים וְיִנִיוְנִים וְיִנִים וְיִנְיִנִים וְיִנִים וְיִינִים וּיִנִים וְיִינִים וְינִים וְיִינִים וְייִים וְיִינְיִים וְיִינִים וְיִינִים וְיִינִים וְיִינִים וְיִינִים וְיִינְיִים וְיִינִים וְיִינִים וְיִינִים וְיִינִים וְיִינִים וְיִינְיִינְיִים וְיִינִים וְיִינְיִינִים וְיִינִים וְיִינְיִים וְייִינְיִים וְייִינְיִים וְייִינְייִים וְייִינְייִייִּים וְיי

פיד Prov. 9. 9, donne (de l'instruction) au sage, et il en deviendra encore plus sage; עוד מעט Exod. 17. 4, encore un peu, il s'en faut peu; וַיַּבְהָ עֵל־צָּנָאַרַיר להי Gen. 46. 29, il pleura longtemps à son cou (entre ses bras); עוֹד יָחַלְלוּהָ Ps. 84. 5, ils te loueront sans cesse, éternellement; עלרימר הַאַרֵץ Gen. 8.22, dorénavant, tant que la terre durera. – בל עלוד Tout le temps que, tant que: בל-עוד ושמחד בר Job 27. 3, tant que j'aurai un souffle de vie ; פּר־כַל־עוֹד נַפָּלָשִׁר מר II Sam. 1.9, car tant qu'il y aura un sousse en moi (je pourrai tomber entre les mains de mes ennemis); selon d'autres : car je suis encore plein de vie. — Avec une négation, ne — plus: לא אֹסָם לְקַלֵּל עֹד אַת־תַאַדָּנָהו Gen. 8. 21, je ne maudirai plus la terre; לא־אוּכַל עוֹד לצאת וַלְבוֹא Deut. 31. 2, je ne puis plus marcher à votre tête, vous conduire; כר לא על-איש ישים עוד Job 34. 23, il n'impose pas trop à l'homme, ne l'accable pas trop; יאין עוד Joel 2. 27, il n'y en a point d'autre.

Avec suff.: רְלֹא אַמ־עוֹרָנִי דְּיִי I Sam. 20. 14, et non pas (je ne te demande pas cette faveur) pour le temps que je serai encore en vie; מינים עמיד קרי Gen. 46. 30, que tu vis encore; עוֹרָנָיִ דְיִי עַמּוֹ Gen. 43. 27, vit-il encore? בּיִרְבִּיִים עַמוֹּרְ Esth. 6. 14, pendant qu'ils lui parlaient encore.

עובר n. pr. 1º Oded, père du prophète Azariahu, II Chr. 15. 1; ou lui-

même prophète, v. 15. 8. — 2º Oded, prophète, 28. 9.

אַנָאַ (ע. אַנָּאָ). עַנָּאָ).

לְנָרֵי Pécher, faillir, agir contre le devoir : תְּבָּאִנִי וְצָּוִינִי Dan. 9. 5, nous avons péché et nous avons failli, commis l'iniquité; לֹא צַל־תְּבֶּלֶּךְ לְבָדוֹ צִּוְקָהוּ Esth. 1. 16, ce n'est pas envers le roi seul que (la reine) Wasthi a mal agi, ce n'est pas le roi seul qu'elle a offensé (ou de la rac. צַּיִרָּח).

Niph. 1º Étre courbé, être ployé: איף אויף אַר Ps. 38. 7, je suis tout courbé (par les souffrances) et extrêmement abattu; בַּצְרֵהְר מָשׁרֹבְי Is. 21. 3, je suis trop courbé (par la douleur, j'éprouve de trop violentes convulsions) pour entendre; ou : ce que j'entends me cause des convulsions.—
2º Étre perverti: בַּבְרַבְּיבָּוֹת prov. 12. 8, celui qui a le cœur perverti; הַבְּבַּרַבְּיַּהַ I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et rebelle.

Pi. Renverser, bouleverser: מָּרְיבּוֹתָי Lament. 3. 9, il a bouleverse mes sentiers (il les a rendus impraticables); Is. 24. 1, il changera, bouleversera, la surface (de la terre).

Hiph. Renverser, bouleverser, pervertir, faillir, faire mal, commettre des crimes : מֵעֵרוּ אֱת־דַּרְכָּם Jér. 3. 21, ils ont perverti leur voie, l'ont rendue mauvaise,criminelle; וְיַשֵּׁר הַעֲיֵרָתִר Job 33.27, j'ai fait violence à la justice, ou : j'ai été pervers (v. à הַצַּוִינוּ הַרְשֵׁעָנוּ (יַשֵּׁר Ps. 106. 6, nous avons failli, commis l'iniquité. nous avons été coupables ; ראל-תולר אַר עַבְּוְּהְ עַבְּוְּהְ II Sam. 19.20, ne te souviens pas (du mal) de l'offense que ton serviteur a faite; קינות נלאר Jér. 9. 4, ils s'efforcent à commettre des crimes; יולבְּחִמִּיז וֹחֹבֶּחָם II Sam. 7. 14, s'il fait mal, s'il commet quelque crime, je le corrigerai.

רְּאָעֵ et אָטְע n. pr. d'une ville assyrienne, II Rois 18. 34, 17. 24; יְרָעַרִים 17. 31, les habitants de Awah.

עלָה f. Dévastation, ruine : עַּיָּה אֲשִׁיבֶּיה

Ez. 21. 32, j'en ferai une dévastation, une ruine.

עוון (v. שון).

* רְּבְּילֵי f. Fausseté, iniquité ; אַרְּחָ Aboth , fausseté , iniquité , des jugements.

מי (v. שׁמי).

אוד Fuir, se réfugier : לְּעֹּיוֹ מְּבְעָבּוֹי Is. 30. 2, se réfugier sous la protection de Pharaon; ou de la racine יַנָי

Hiph. Se réfugier, s'assembler, fuir pour se mettre en sûreté: חָבָּוֹה בְּבֵי בְּנְיְבָּין pur se mettre en sûreté: חָבָּוֹה בְּנַיְבְּיִרְ בְּיִבְּיִבְּיִ עְּבְּיִבְּיִ עְרִּנְּשָׁרָ Jér. 6. 1, fils de Benjamin, fuyez du milieu de Jérusalem, ou assemblez-vous pour sortir, etc.; אַבַּוֹח Is. 10. 31, ils se sont assemblés pour se réfugier (dans un endroit fort); שְׁבָּוֹה Exod. 9. 19, envoie et fais mettre en sûreté ton bétail.

אָרֵי (pl. פִּיִּרם) Nom d'un peuple chananéen, les Avéens, Deut. 2. 23.

אין ou אין chald. f. Perversité. Plur.: יבניקון Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités.

I עְרֵיל, adj. Impie, injuste (v. עָנָיל): נַעָּלָּ יַסְנְּרְרָיִר אֵל אָל עֲּוִיל Job 16. 11, Dieu m'a livre au pouvoir de l'homme injuste.

II עניל, m. (ע. לישלחה באאן פורפים.). Nourrisson, jeune enfant: רְשֵׁלְחוּ בַאָאן פֵּוִיבְּיהָם Job 21.11, ils envoient au dehors leurs enfants comme des troupeaux de brebis; בוּי בְּיִם בַּיִּם Job 19.18, même de jeunes enfants, ou même des hommes pervers (v. עֵיִילוֹ), me méprisent.

לייט 1° N. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, avec l'art., Jos. 18. 23.

— 2° Plur. de יפּוּר et de ...

ריים, (ruines) n. pr. Ville dans Edom, Gen. 36. 35.

אַנגי אַ Agir injustement, avec impiété: רְצַבֵּל Is. 26. 10, il fait des actions injustes; part.: מָבָרָל וְרוּבֶרְץ Ps. 71. 4, des mains de l'homme injuste et violent.

אנל adj. Pervers, impie, injuste: אול adj. Pervers, impie, injuste: איזריע שיל בשרת Soph. 3. 5, mais l'injuste, l'impie, ne connaît point de

honte ; אָפּנְיל Job 27.7, comme un homme injuste.

אָעָל היפּעלה, avec suff. אָרֶל. Iniquité, injustice, déloyauté: אָלְּהַ בְּּיִלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בַּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ בְּּאַלְּהַ Ps. 53. 2, ils ont commis des iniquités, des crimes abominables; Prov. 29 27, l'homme inique; בּּאַלְרְּהַ Ez. 28. 18, par l'iniquité, la déloyauté, de ton commerce.

עול (part. איני seul usité) Allaiter. Des femelles des animaux: רְשִׁשֹׁאַן וְתַבְּּכְּרָ הַבְּיִר וְתַבְּּבְּרָ Gen. 33. 13, et que j'ai avec moi des brebis et des vaches qui allaitent; בְּבִּיר עְּלֵּוֹת חֲבִרְאוֹ Ps. 78. 71, il l'a pris lorsqu'il suivait, c.-à-d. paissait, les bêtes qui allaitaient.

עול m. Nourrisson, enfant: תַּיְלְשָׁהַ אַנְּיִי הַּשְּׁהְ וּאַ M. Nourrisson, enfant : תַּיְלָּיִּגְּיִ הַיִּים וּשְּׁהָּאָ וּאַ הַּיִּבְּיִ וּשְׁרָּאַ וּאַנְּיִבְּיִ וּשְׁרָּאַ וּאַנְּיִבְּיִ וּשְׁרָּאַ Is. 49. 15, (ni) jeune enfant ni vieillard (v. לַּיִּלֵּלָּי).

עולָה. (ע. לענָל (ע. לענָל (ע. לענָל (ע. לענָל). Iniquité, crime, méchanceté : בְּרֵישַׁנְלָּה II Sam. 7. 10, les enfants d'iniquité, les hommes iniques; עָּבְּי שִּבְּיִלְּה נְּבִּי עַנְּלָה וּצִּלְּה נִי וּשִּבְּי וּשִּבְי וּשִּבְּי וּשְּבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּילִּוּן וּשִּבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְּבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּיוּ וּשְׁבִּי וּשְׁבּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּבְּי בְּיִבְּי וּיִי בְּיוּבְיּי בּיּבְּי וּבְּי וּשְׁבִּי וּבְּי וּבְּי בּיּבְּיי בְּיִבְּי וּבְּי וּבְּיוּ וּבְּיוּבְיי וּשְבְּיוּ וּבְּיוּבְיי וּבְּיי בְּיבְּיִי בְּיוּבְּי וּבְּיוּ בְּיוּבְיי וּבְּיוּ וּבְּיוּ בְּיוּבְיי וּבְּיוּ וּבְּיוּ וּבְּיוּ בְיוּבְּיוּ וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיוּבְּי וּבְּיי וּבְּיוּ בְּיוּ בּיי וּבְּיוּ בְּיוּבְּי וּבְּיי בּיוּבְּיי וּבְּיוּ בְּיוּבְּי בּיוּבְיי בּיוּבְּי וּבְּיוּ בּיוּבְּיי בּיוּבְּי בּיוּבְּי בּיוּבְיי בּיוּבְיי בּיוּבְּי בְּיבְּי בְּיוּבְּי בְּיוּבְיי בְּיוּבְי

עוֹלָה (ע. פֹלָּם).

אילְלָּרִים et עּוֹלֵלְים et עּוֹלֵלִים avec suff. עּוֹלֵלִים, תִּלְלַרְים Enfant, jeune enfant: עֹלְלַרְים הַּבְּי Lament. 1. 5, ses jeunes enfants s'en vont captifs; ses jeunes enfants s'en vont captifs; עּילֵלְים בּעוֹלֵל וְרִינַם 2. 11, les petits enfants et ceux qui étaient encore au sein de leur mère. Une fois de l'enfant avant sa naissance: עַלְּלִים לָאִרְיִאָּ אִיר Job 3. 16, comme des enfants conçus qui n'ont pas encore vu le jour.

עוֹלְלוֹת (ע. עוֹלְלוֹת).

עוֹלִם et עוֹלָם m. (pl. שֹלָבִים, rac. עלם). Temps caché, inconnu. 1º Éternité, qui n'a ni commencement ni fin: אל עוֹלָם Gen. 21. 33, Dieu de l'éternité, Dieu éternel; בְּחֵר חֲעֹוֹלֶם Dan. 12. 7, par celui qui vit éternellement; בְּעַנוֹלָם ער שולם אַתּה אַל Ps. 90. 2, d'éternité en éternité, de siècle en siècle, tu es Dieu; ביבורוו עולם Ps. 66. 7, il règne dans tous les siècles par sa puissance ; הַלִּיכוֹת עולם לו Hab. 3. 6, la direction, la marche, des siècles ou du monde, vient de lui (v. le même exemple a תַּלִּיכָּה); וֹרְעָת נוּלָם Deut. 33. 27, et audessous (sur la terre) les bras éternels (te soutiendront); די פַלָּהְ שֹלָם וַעֵּר Ps. 10. 16, l'Eternel est roi éternellement; בם אַר־חַעֹלָם נַרַעְ בְּלְבָם Eccl. 3. 11, bien qu'il leur ait mis dans le cœur l'idée de l'éternité (ou l'étude, ou le désir, des choses de ce monde); וַחַאָּרֵץ לְעוֹלָם עֹמָדֵה Eccl. 1. 4, mais la terre demeure toujours; וְיַשְׁמֹי שְׁמֶת־עוֹלָם Jer. 51. 39, afin qu'ils dorment d'un sommeil éternel (du sommeil de la mort); בַּרָם בֹלָמוֹ Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, la tombe; שׁלֵח לְחֲיֵי עוֹלָם Dan. 12. 2, ceux-ci (se réveilleront) pour la vie éternelle.

2º Siècles passés, reculés, temps anciens : ימוֹת עוֹלָם Deut. 32. 7, (pense) aux siècles anciens, aux temps passés; וֹתְרְבוֹית עוֹלָם Is. 58. 12, des lieux déserts depuis des siècles ; בְּמֵחֶר עוֹלָם Ps. 143. 3, comme ceux qui sont morts depuis très longtemps; אַל־עַם עוֹלָם Ez. 26. 20, auprès du peuple du temps passé, de ceux qui sont morts depuis longtemps; לַּמְדְבוֹת עוֹלָם Jer. 6. 16, les anciens sentiers; מֵעוֹלָם אַנְשֵׁר חָשָׁם Gen. 6. 4, des hommes renommés déjà dans l'antiquité ; וְכִרוּ רָאשׁלוֹה מֵעוֹלָם Is. 46. 9, rappelez-vous les choses passées depuis longtemps ; מַעוֹלָם שָׁבַרְחִר עָּלֵהָ Jér. 2. 20, j'ai brise ton joug depuis longtemps, depuis le commencement.

3° Temps à venir (plus ou moins limité), un temps fort long, toute la durée de la vie d'un homme : לְּעִילָם לֹאַר Ps. 119. 93, jamais (tant que je vivrai) je n'oublierai tes com4º Univers, monde (v. plus haut les exemples, Hab.3.6, Eccl.3.11, Ps.73.12, et souvent dans le Talmud et en chald.): "קַּלְהַ הְעַלֵּם Rituel, roi de l'univers; אָבָּוֹ Rituel, le monde à venir.

עון (v. פין).

אַלְרָי, מִירֹן אָשִׁר, const. אָשֵרֹן אָשִר, מָרֹן אַרָּר. אָשִרֹן אָשִר, מַרֹּב פּר אַבְּרִים אָפְרַר. איב אַבּרָר אַבְּרָים בְּעִרִּים אַבּרָר אַבְּרָר אָבְרָר אַבְּרָר אַבְּרִים בְּעַרְים בְעַרְים בְעַרְים בּעַרְים בְעַרְים בּעַרְים בּעַר אָבְיר אָבְר אַבּער אָבּיר אָבְר אַבּער אַבּער אָבּער אָבּער אָבּער אַבּער אַבּער אַבּער אַבּער אַבּער אַבּער אָבּער אַבּער אַבער אַבּער אַבער אַב

sillon) lorsqu'ils s'attacheront euxmêmes pour tracer deux sillons, allusion aux deux royaumes de Juda et d'Ephrasm.

קוֹנֶי f. Cohabitation, devoir conjugal: אָנְיָאָהְ אָּנְאָהְ אָנְאָהָ Exod. 21. 10, (il ne diminuera pas pour la première) ni la nourriture, ni les vêtements, ni le devoir conjugal qu'il lui doit.

D'N'N m. pl. (rac. האים). Perversité, égarement, vertige. Ex. unique: אַר ביש Is. 19. 14, esprit de vertige.

my 1º Voler, s'envoler, disparattre: ו באַבָּיִים עשרים Is. 31. 5, comme des oiseaux qui volent (sur leurs petits), couvrent (leurs petits) de leurs ailes; אָדָיַ Ps. 91.5, de la flèche qui vole durant le jour ; d'une armée : בְּבַבֶּא בְּבַבֶּא ਬਾਰਦੇਸ਼ Is. 11. 14, ils voleront sur les épaules des Philistins (v. à pro); ול צביד שם Job 5. 7, ils volent haut; ຊວງ ສະລັກູລຸ Job 20. 8, il s'envolera, s'évanouira, comme un songe; mayin Ps. 90. 10, et nous nous envolons. nous disparaissons. — 🏖 Etre obscurci, couvert de ténèbres. Ex. unique : resta Job 11. 17, bien que tu sois وهناج المجارة couvert de ténèbres, c.-à-d. accable de maux, (bientot) tu deviendras semblable à l'aurore; ou, subst.: l'obscurite deviendra semblable à l'aurore (v. ாழம்). — 3° (v. ஜா) Etre épuisé, satigue, abattu, tomber en defaillance; ਕੇਲ੍ਹ ਫੜ੍ਹਾ ਫ਼ੜ੍ਹਾ I Sam. 14. 31, le peuple fut extrémement fatigué, abaitu; pperiem Jug. 4. 21, il tomba en defaillance et il mourut; ou : (elle le frappa pendant qu'il dormait) ayant ete très fatigué, et ainsi il mourut. (בַּצַקּק, pour le distinguer de בַּצַקּק il s'envola.)

Hiph.: ייִחְיבוּה צייִרְה Prov. 23. 5, jetterais-tu les yeux, lèverais-tu les yeux, sur ce (qui bientôt ne sera plus)?

קל שׁוּה (בּלשׁה בְּלשׁה Deut. 44. 20, tout oiseau qui est pur; collect.: שׁוּה הַשְּׁמִים Gen. 30. 1, les oiseaux sous le ciel.

קוֹע chald. m. Oiseau, Dan. 2. 38. אין Conseiller (v. מ ציבי).

γιν n. pr. 1° Us, fils d'Aram, Gen. 10. 23. — 2° Le pays d'Us, Job 1. 1, Jér. 25. 20.

עיק ou אין ou Py Kal inusité.

אַפּיניים adj. (pl. מייים). Aveugle: ישָּבִּייִם Lév. 19. 14, et devant l'aveugle (tu ne mettras point, etc.); ישִּיים ישִּי גּבּייִים Is. 42. 19, qui est aveugle, sinon mon serviteur? שִּיִּם יִשְּיִּב Is. 56. 10, toutes ses sentinelles sont aveugles; f. pl.: יייִים בּיַעִים Is. 42.7, les yeux aveugles (pour : les yeax des aveugles).

איד (fut. יביי, part. יביי) d' Intrans. Etre éveillé, veiller, se réveiller, se lever, sortir de l'assoupissement,

prendre courage: אֵלִי יָשֵׁינָה וְלִבְּי עֵר Cant. 5. 2, je dormais, mais mon cœur veillait; פר וְעֹבַה Mal. 2. 12, qui veille et qui répond, c.-à-d. toute âme qui s'agite, qui vit; d'autres traduisent : fils et petit-fils, ou : mattre et disciple; עוּרֵה Ps. 44. 24, réveille-toi; עובה לַקרַאַרָר וּרָאָה Ps. 59. 5, réveilletoi pour venir au-devant de moi, et considere (mon état); עורי צַפורן Cant. 4. 16, leve-toi, ٥ aquilon ! עירי עירי דבורה Jug. 5. 12, réveille-toi, ranimetoi, Deborah; הַרֶב עוּרִי עַל רֹעִי Zach. 13.7, ô épée, réveille-toi contre mon pasteur! יעורה אַלַר מְשָׁפָט צִּוּרה Ps. 7. 7, réveille-toi en ma faveur, (pour exercer) la justice que tu as ordonnée. — לא־אַכַזַר : Lier, réveiller לא־אַכַזַר ' קרי רעארונד Job 41. 2, il n'est pas si intrépide qu'il le réveille.

Niph. יעור (fut. רֵעוֹר tre réveillé, se réveiller, s'elever: רְלֹא יַעֹרוּ מִיִּשְׁרָחְם Job 14. 12, ils ne seront pas réveillés de leur sommeil; יוַסְעֵּר גָּדִיל יַעֹּרוֹר מִיִּרְתְּחֵר 25. 32, et un grand tourbillon s'elevera des extrémités de la terre; Joel 4. 12, que les peuples se réveillent et qu'ils montent (à la vallée, etc.); ישָׁרוֹן קוֹשׁוֹן (il s'est avancé) de sa sainte demeure.

Pil. פורר 1º Réveiller, ranimer, exciter : יָאָם־תְּעוֹרָרוּ אָת־תָאַחֲכָהו Cant. 2. 7, que vous ne réveilliez point celle que יוֹרָרָת אָת־גְּבוּרָתָן Ps. 80. 3, réveille ta puissance; עוֹרֶר לָהְ רָמָאִרם Is. 14 9, il a réveillé, ranimé, les morts devant toi, ou a cause de toi; קַעַּחִירָים לבר לוייהן Job 3. 8, ceux qui sont disposés à susciter Léviathan (à évoquer le mal, v. a ישור הון בל- ; (לוייתו בניך איון בלי בניך דְיָן Zach. 9. 13, j'exciterai tes fils, O Sion! contre tes fils, O Javan! — 2º Agiter, secouer: וְחוּא עוֹרֶר אַת־חַנְיתוֹ II Sam. 23. 18, il agita, brandit, sa lance (contre trois cents hommes); וְעוֹרֵר עֲלַדוֹ רֵר בְּבָאוֹת שׁוֹט Is. 10. 26, l'Eternel Zebaoth agitera contre lui un fouet.

Hiph. 1º Intrans. Se réveiller, se ranimer : אָנִירָה אָּקָה Ps. 57. 9, je me

réveillerai à l'aube du jour ; הַּדְּירָת יַהַקרצַת לְּמְשְׁפַּבְּיר Ps. 35. 23, ranime-toi et lève-toi pour me faire justice : avec ל על veiller sur : בּר־צַחָּה יָצִיר עַלָּיך Job 8. 6, certes à l'instant il veillera sur toi. - 2º Trans. Réveiller, exciter, ranimer, susciter : פּנָשֶׁר רַצִיר קנוּDeut.32.11, comme l'aigle excite son nid, c.-à-d. ses petits (a voler); וַרְעִררֶנִי Zach. 4. 1, il me réveilla ; יָפֶיר לָּר אֹזָן Is. 50. 4, il me (réveille) touche l'orcille (afin que j'écoute); בָּעִיר צַלְמֵם חָבְוָה Ps. 73. 20, en les réveillant, ou en te réveillant (pour בְּחַצִּיר), tu confondras leur vaine image, leur éclat apparent; selon d'autres: tu rendras méprisable leur image dans la ville; הַנְנִי מִעִירָם מִן־חֲשֵּקוֹם Joel 4. 7, je les réveillerai, je les ferai revenir, du lieu (de leur exil); יָשָׁמוֹת מֵבִיר Osée 7. 4, celui qui attise le feu se repose (depuis, etc.); ou: le boulanger cesse d'éveiller, d'exciter (à apporter du pain), pour מַחַעִּיר; selon d'autres: la passion qui les excite se repose (depuis, etc., c.-à-d. fort peu de temps); רַעִיר קנאָת Is. 42. 13, il excitera, réveillera, sa jalousie, sa colère; יָזְצִירוּ Joel 4. 9, excitez, animez, les vaillants (au combat); חַנְיִר מֵינִיר צֶלֵיחָם ואר-פּדֵיר Is. 13. 17, je susciterai contre eux les Mèdes; חַצִּירוֹחָד מָאַמוֹן וַיַאַח Is. 41.25, je l'ai suscité du nord et il est arrive; avec תַּיִביר בַּי אַח־רוּחַ פֿרַשׁ: רוּחַ Esdr. 1. 1, Dieu réveilla l'esprit, toucha le cœur, de Cyrus; דוניר מַעיר על-ירות מַשְׁחִית — לַבֶּב Jér. 51. 1, je susciterai contre Babylone — un esprit de destruction.

Hithp. 1° Se réveiller, s'élever: קוֹנְהְיִרִּקְ בָּּבְּּ qui se réveille pour s'attacher fermement à toi; מְחְעֹרֵרְ צֵלְ-חָפָּן עַלִּרְיָּבְּרְ עַלִּרְיִנְּיִלְ בָּּעָרְ עַלִּרְיִנְיִלְ בָּעִרְ עַלִּרְיִבְּרִ בְּלִרְיִנְתִּיךְ בַּעָּר עַלִּרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בַּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בַּעַרְיִבְּיִר בַּעַרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעָרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעָרְיִבְּיִר בְּעָרְיִבְּיִר בְּעָרְיִבְּיִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעָרִיבְּעִר בְּעַרְיִבְּיִר בְּעָרִיבְּיִר בְּעָרְיִבְּיִר בְּעָרִיבְּיִר בְּעָרְיבְּיִר בְּעִיבְּיִר בְּעִרְיבְּיִר בְּעִרְיבְּיִר בְּעָבְייִר בְּעָרִיבְּיי בְּעָבְייִר בְּעָבְייי בְּעָבְּיוּי בְּעָבְּיוּי בְּעָבְּיוּי בְּעָבְייי בְּעִבּיוּי בְּעִבְּיי בְּעָבְייִיי בְּעָבְייי בְּעִבּיוּי בְּעִבְּייי בְּעָבְיייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִיייִי בְּיִייִי בְּעִייִי בְּיִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִיים בְּייִי בְּעִייִי בְּיבְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִי בְּעִיייִי בְּעִייִייִים בְּיבְייִים בְּיִיבְייִייִייִייִים בְּיִייִייִים בְּיבְּיבְייִייִים בְּייִייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייבְייִים בְּיבְייִיים בְּיבְייים בּיבְייים בְּיבְייבְייים בְּיבְייים בְּיבְייבְייים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבִּייִים בְּיבְיבְייִים

II עוד Kal inusité (v. קיף). Niph. Etre nu, se dépouiller: פֶּרְיָח חֵעֹיר מַשְׁשֶּה Hab. 3. 9, ton arc est tout à fait à nu, c.-à-d. tu signales ta force (אָרָיָה subst., nudité).

עור chald. m. Menue paille. Ex. unique: קיטר Dan. 2. 35, comme la menue paille.

עור et עור m. (pl. לרוֹח). Peau (de l'homme et du bétail), cuir : יויא פוֹפְלַהוֹי בערו Exod. 22. 26, c'est son vêtement pour couvrir sa peau; ילור מַפַּד 34. 29, la peau de son visage; בעלור לָשַנֵּי Job 19. 20, avec la peau de mes dents. c.-à-d. mes gencives (v. l'exemple à מָּרָמֹה עוֹר ; Gen. 3. 21, des habits de peau ; ואַר־מִּכְסַת עוֹרֹת תַאַילָם Exod. 39. 34, et la couverture de peaux de béliers; בַּלִּרְעוֹר Lév. 13. 49, une chose faite de peau ou de cuir; vers. 48, un travail fait de מַלַאַכָּח עוֹר peau; puėt.: יוֹר בְּעֵר־עוֹר Job 2. 4, (l'homme donnera) peau pour peau, c.-a-d. la vie pour la vie; בַּבֵּי צֹּוֹרוֹ Job 18. 13, les membres de sa peau, c.-à-d. de son corps.

אבְּטְרָהוֹן m. Aveuglement, cécité: אַבְּטְרָהוֹן Deut. 28. 28, (Dieu te frappera de frénésie) et d'aveuglement; אַבָּירוֹן Zach. 12. 4, je frapperai d'aveuglement.

קלונו subst. f. Cécité. Ou adj. f. Aveugle: אינים Lév. 22. 22, une bête frappée de cécité, ou qui a un œil aveugle.

des בּיָרִים m. pl., cheth. pour בְּיָרִים des ânes, Is. 30. 6.

S'assembler. Ex. unique : שלאי Joel 4. 11, assemblezvous et venez tous les peuples; ou, synonyme de יידי hâtez-vous.

ריים (Courber, rendre oblique, faire pencher: מָר יִיבָּיל rendre oblique, faire pencher: מָר יִיבָּיל Eccl. 7. 13, qui peut redresser ce qu'il a courbé, renversé; יִּבְיל יִיבָּיל אַנְיִיל יִיבָּיל וּצְיל אַנְיל אַנְיל יִיבְיל וּצְיל יִיבְיל יִיבְיל וּצְיל יִיבְיל יִיבְיל וּצְיל וּצְיל יִיבְיל וּצְיל וּצִיל וּצְיל וּבְיל וּצְיל וּצְייל וּייִיל וּצְייל וּצְיל וּצְיל וּצְיל וּב וּצְיל וּצְיל וּצְיל

Puissant ne renverse point le droit; Puissant ne renverse point le droit; בייביו בייביו Lament. 3. 36, lorsqu'on fait tort à un homme dans sa cause; Ps. 119. 78, car ils m'ont maltraité, ou : ils ont violé mon droit sans sujet, sans cause.

Pou. Etre courbé : מְּשָׁתְּ לֹאִרְּתְּכֵל לְחְכֵּן Eccl. 1. 15, ce qui est courbé, tortu, ne peut se redresser.

Hithp. Se courber: רְתִּיְשֵׁשׁ צִּיְשֶׁי תְּשִׁילּ Eccl. 12. 3, lorsque les hommes vaillants, forts, se courberont.

ליאין Soutenir. Ex. unique: דּבֶּר אָלָּיָר Is. 50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; selon d'autres, de ry temps: par une parole dite en temps juste, bien à propos.

לְנְתְּהְ f. Injustice, tort: רְאֵרְתָּה Lament. 3. 59, tu as vu, ô Éternel! le tort qu'on me fait.

ኒባህ n. pr. m. 1° I Chr. 9. 4. — 2° Esdr. 8. 14.

ע m. (fėm. ועַיַב, pl. בּיִּיב, rac. ווַעָּב, rac. ווַעָב). 1º Adj. Fort, puissant, violent, véhément, dur, cruel : אַנָּי מָאַנִי זוּ Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plus fort que le lion? ובסים עדים Is. 43. 16, et au travers des eaux impétueuses ; פרים עַנָּיים Exod. 14. 21, par un vent d'est impétueux; ער עו ובואל בּנַי עַבּוֹץ Nomb. 21. 24, car la frontière des Ammonites était forte (bien défendue); עבר עם ls. 25. 3, un peuple puissant ; חָפָה מָהָה Prov. 21. 14, une colère véhémente; מַלָּהְי עַד Is. 19. 4, et un roi cruel; אַ פַּנִים Deut. 28. 50, qui a le visage dur, qui est fier, insolent; עַּיִרְיַבְּעָּשׁ Is. 56. 11, qui sont effrontés; plur.: ינאדו פַלַר פִיִּרם Ps. 59.4, les forts s'assemblent contre moi; באון עיים Ez. 7. 24, l'orgueil des puissants; fem. plur.: יְבֶּנְשִׁיר יְבָנַח צָאוֹת Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes. — 2º Subst. Force, puissance: וְיַחֵאר עִנו Gen. 49.3, et la préférence en puissance (v. a יַחֵר).

ען היינים f. (pl. ציום 'Chèvre: אינים f. (pl. ציום 'Chèvre de l'année, dans sa première année; ביינים Gen. 38.17, un chevreau; ביינים Deut.14.

4, et ce qui naît des chèvres; שְּלְכֵּיר עִּיִם Gen. 37. 31, un bouc. — 2° Seulement au plur. Poils de chèvre: בְּּרִיְתְּבְּיִם Exod. 35. 26, elles filaient des poils de chèvre; בְּיִב צִּים Exod. 26. 7, des rideaux de poils de chèvre.

עניר, chald. Chèvre; pl. עניר, Esdr. 6. 17. ען m. (rarement איס, avec makk. אַר, avec suff. יְבָיָה et קַּיָּה, פָיָה et קַיָּה). 1° Force, puissance, forteresse, appui, solidité: רוורעת בעיים עשק Ps. 77. 15, tu as fait connaître ta force parmi les peuples; וְשֶׁבֵרְתִּי אַת־נָאוֹן עָזְכֵם Lév. 26. 19, je briserai l'orgueil de votre puissance; ורוירד מְעַקּה נְאַהָּ Amos 3. 11, il ôtera ta force; קא אַלֵּרך אָשְׁמֹרָרָת Ps. 59. 10, malgré la force, ou l'audace (de l'ennemi), j'espère en toi; הַּדְרַכָּר נַמְּלְּטִּר עֹּו Jug. 5. 21, ô mon âme! marche avec force, en triomphe; מַשֵּרוּ־לוּ Jér. 48. 17, le sceptre de la puissance ; וּמָנְדֵל־עוֹ Jug. 9. 51, et une forte tour; שול עוד Ps. 68. 34, une voix puissante; מַקרַרָה לו Prov. 18. 19, plus qu'une ville forte. Avec מַנִים La fierté, l'audace : יְלֹד מַנֵיר יְשִׁנָא Eccl. 8. 1, son visage, son regard fier, en est change; נייר עו מְבְטָּוָת Prov. 21. 22, il renverse la forteresse, ou : il abat la force où elle mettait sa confiance; יושביות לדוררי עז Ps. 30. 8, tu as donné à ma montagne, c.-à-d. à ma grandeur, de la force, de la solidité; ייַ פּיָר Jér. 16. 19, Eternel qui es ma force; אַשׁרֵי אָרָם עוֹד־לוֹ בָהָ Ps. 84. 6, heureux l'homme dont l'appui est en toi ; צור־עָּוִי Ps. 62. 8, le rocher de ma force. -על וְהַמְאֵרֵת : Eclat, gloire, majesté האַרָּת על יַהְמָאָרָת Ps. 96. 6, l'éclat et la beauté; רַאַרוֹן עָנָןר Ps. 132. 8, et l'arche de ta majesté, l'arche d'alliance ; נַיָּהַן לַשָּׁבִר כָאוֹ Ps. 78. 61, il livra à la captivité sa gloire, sa majesté (l'arche et les tables de la loi); וְעָּאֹ נְּשִּׁחַקִּים Ps. 68. 35, et sa majesté est dans les nues ; הַמָּל לָאַל הַיִּדּם Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; גּבְלֵּר כֹּז II Chr. 30. 21, avec des instruments faits pour célébrer Dieu, ou : des instruments qui résonnaient fortement.

my n. pr. m. 1° II Sam. 6. 3, ver-

set 5, 1777. — 2° I Chr. 8. 7. — 3° Esdr. 2. 49.

le désert où l'on envoya le bouc émissaire; composé de בי chèvre, bouc, et de אָנְאָלְיּגְּ s'en aller: le bouc qui s'en va, qu'on chasse (dans le désert); selon d'autres, le nom d'une haute montagne coupée en pic, de יַבְּירָ, et de אַנְּ comme אַנְיִרִי, (v. Lév. 16. 8.)

אַנֵב (fut.בְּיֵבוֹב) 1°Relacher (des liens), délier, décharger : וָּדָוּבַלָּתָּ מַצַוֹב לוֹ צָוֹב בים בים Exod. 23. 5, garde-toi de l'abandonner, tu délieras (l'ane) avec lui, c.-à-d. tu aideras le maître à décharger son ane. - 2º Abandonner, délaisser, quitter, laisser : ואם-מעוכהוי רעוב אחכם II Chr. 15. 2, mais, si vous l'abandonnez, il vous abandonnera; יאם־רַעוֹבוּ בְנַיִיו הוּרָחִי Ps. 89. 31, si ses enfants abandonnent ma loi ; בַּיַבָּוֹב יָסְצֵּוּר שָׁלֵג לְבְנוֹן Jér. 18. 14, abandonne-t-on, c.-à-d. refuse-t-on, de boire l'eau qui coule du rocher des champs, et qui vient de la neige du Liban? selon d'autres : la neige du Liban cesset-elle d'envoyer ses eaux sur les rochers des champs qui sont à ses pieds? יוסהם יצובי Jon. 2. 9, ils abandonnent leur bonté, leurs bons desseins, ou leur grace, miséricorde, c.-à-d. Dieu; בְּאִשָּׁהוֹ עֵּדוּבָהוֹ Is. 54. 6, comme une femme délaissée ; עובות עבר עלער Is. 17. 2, les villes d'Aroer sont abandonnées; עַל־עַן רַעַוָב־אִישׁ אַת־אַבִּיוֹ וְאַת־אָמוֹ Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme quittera son père et sa mère; יַלָּילֹב רָטָׁע וּרָכּנוֹ Is. 55.7, que le méchant délaisse sa voie; ישוֹרָה וְלוֵב Prov. 28. 13, mais qui confesse et abandonne (ses péchés); בַּיַלֵּב בְּנְרוֹ בְּיַדָּא Gen. 39. 12, il lui laissa sa robe entre ses mains; יאַנָה תַעַוֹבוּ מְבוּדְכַם Is. 10.3, où laisserezvous votre gloire? וַיַּצָּעָה הַיִּקְנִים I Rois 12. 8, il laissa (ne suivit pas) le conseil des vieillards; רַיַּצָוֹב כָּל־אֲשֶׁר־ הבר יוסף Gen. 39. 6, il remit, confia, à Joseph tout ce qu'il possédait; סַּיְרִישִׁישִׁים בּרֶד-יְשִׁישָׁים II Chr. 12. 5, je

vous ai abandonnés au pouvoir de Sesak. — Avec be et b Laisser, transmettre, livrer : וַצַּוְבוּ לַצֵּחֵרִים תַּילָם Ps. 49. 11, ils laisseront leurs biens à d'autres ; לא-חַצוֹב נַפְשִׁר לִשָּׁאוֹל Ps. 16. 10, tu ne livreras pas mon âme au scheol; אַרִיּבְיֹבוּ לָהֶם הַיִּיוֹבָּחוּ Néh. 3. 34, les laissera-t-on faire, sacrifieront-ils? selon d'autres : vont-ils se fortifier? (v. 3°). — Intrans. S'abandonner: יולבח הַלַבּה רַצִּוֹב חַלַבַּח Ps. 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne ; אַר־רַר עַזָבוּ לשמר Osée 4. 10, ils ont abandonné l'Éternel pour ne pas observer (sa loi); ou, לְּשֵׁמוֹר au verset suivant : pour s'adonner (aux plaisirs etc.); אַשֶּׁר לֹא־עָזַב הסהו Gen. 24. 27, qui n'a point cessé d'exercer sa grâce, etc.; אֵצַוֹבָח עָלַר שִׁירִוּר Job 10. 1, je m'abandonnerai a ma plainte, je donnerai un libre cours à ma plainte. Part.: יָאָמָס עַצוּר יְעָזוּב Deut. 32. 36, il n'y a plus rien des biens qu'on conserve, enferme, chez soi, ni de ceux que l'on abandonne (dans les champs), les troupeaux; selon d'autres: ni un homme enfermé, un esclave, ni un homme libre; ou, subst.: il n'y a plus de retraite ni forteresse (v. 3°). -3º Restaurer, fortifier: וַיַּעַיָבוּ יָרוּשָׁלַם Néh. 3. 8, ils fortifièrent Jérusalem.

Niph. Étre abandonné: יְלֹא רָאִרִידּי Ps. 37. 25, je n'ai point vu le juste abandonné; מֵּדְּיִבְּ נַעֲּיָב בַּיח־דְיָאֵלְיִּדִים Néh. 13. 11, pourquoi la maison de Dieu est-elle abandonnée? רְיִאָּרֶץ הֵּעִּיב בַּיִּב בַּיח בַּיבָּב Lév. 26. 43, la terre sera abandonnée par eux. Avec לְיִבִּים Is. 18. 6, ils seront tous ensemble abandonnés aux oiseaux de proie des montagnes.

שנולינים m. pl. Marchés et marchandises: בְּחְנֵים Ez. 27. 14, ils ont amené à tes marchés; קינבוֹנֵיךְ: עוֹבוֹנֵיךְ: vers. 27, tes richesses et tes marchandises.

PIDIX n. pr. m. Néh. 3. 16. 기기X n. pr. m. Esdr. 2. 12.

אוני (la forte) n. pr. Azza (Gaza), ville importante à la frontière méridionale de la Palestine, Jos. 11. 20, 15. 47; אוני Jug. 16. 1, à Gaza; n. patron. עַּנְיִדִים 16. 2, les habitants de Gaza.

ענה (v. ענה).

אונ Forteresse (v. קוב), ex. Deut. 32. 36.

לְנִיבֶּה (part. de נְיֵבֶּט Lieux abandonnés, ruines: יְרַבְּה הָמֶּרֶב הָאָרֶץ
Is. 6. 12, les lieux abandonnés, les solitudes seront nombreuses au milieu du pays; מַצִּוּבַח חַחֹרָשׁ Is. 17.9, comme les branches (d'un arbre) abandonné.

אליבְרּה. (l'abandonnée) n. pr. 1°Azouba, mère du roi Josaphat, I Rois 22. 42. — 2° Azouba, femme de Caleb, I Chr. 2. 18.

אין ליבור (בבור Ps. 24. 8, l'Éternel est fort et puissant. — פרל וקדאו וויל וקדאו Ps. 25. Subst. collect. Les forts: חַיִל וְקָדָאוּ Is. 43. 17, l'armée et les vaillants soldats.

אין, m. (rac. יפָין). Force, puissance, violence: רְפֵּיִרּוּ מֹרְאוֹתִיךְּ רֹאַמֵּרוּ Ps. 145. 6, (tout) parle de la puissance de tes prodiges terribles; רְפֵיִרוּ מִלְּדְיָבִיּר Is. 42. 25, la violence de la guerre.

אוור (ע. עוור).

Hiph. מְנִים Avec מְנִים Rendre le visage dur, avoir un air effronté, impudent : חַבֵּיִח מְנִיִּח חַבְּיָח מְנִיִּח מְנִיִּח פוציי אִישׁ רְשָׁע בְּמְנִיר : Prov. 7.13, elle prend un air effronté. Avec בוצי אָישׁ רְשָׁע בְּמְנִיר : Prov. 21. 29, le méchant fait paraître l'effronterie sur son visage.

TY n. pr. m. I Chr. 5. 8.

ነግ ነገር (Dieu l'a rendu fort) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 20. — 2° 15. 21. — 3° II Chr. 31. 43.

יוֹע ח. pr. m. 1° I Chr. 5. 31. — 2° Plusieurs autres, Chr., Néh. אַויאַל (ע. עוֹיאַל).

עוואל (la force de Dieu) n. pr. 1° Uzziel, fils de Kehath, Exod. 6. 18; n. patron. פְּנִיאֵלָּר, Nomb. 3. 27. — 2° Plusieurs autres, I et II Chr., Néh.

עויְרוּל et עויְרוּל II Rois 15. 13; il est appelé aussi אַנוּיִרָּיִם et אַנִירָים II Rois 15. 1, 6.—
2º Plusieurs autres, Chr., Esd., Néb.
אָנִינִין n. pr. m. Esdr. 10. 27.

תְּבְּעוֹע (courageux jusqu'à la mort) n. pr. 1°Azmaweth, un des héros sous David, II Sam. 23.31.— 2° I Chr. 27. 25 (v. יְבֵּיתַ מְיִנֵּיתְ).

לְנְיֵהְ f. Nom d'un oiseau immonde de l'espèce de l'aigle, aigle noir ou aigle de mer, Lév. 11. 13.

אָנוֹי Kal inusité. Pi. Creuser, fouir: יְנְיצִּיְקְרוּגּ Is. 5. 2, il en avait foui la terre; selon d'autres: il entoura (la vigne) d'une haie.

אָלְיָּאֵ chald. f. Anneau à cacheter : הַּנְיְקְאָ בְּעִיּלְןאָ Dan. 6. 18, le roi la scella de son anneau.

אַיִר (fut. בַּצָּוֹר , pl. בַּצְּוֹר) Secourir, aider, assister, soutenir; avec reg. dir., ל et ביר ou בי בי וב I Sam. 7. 12, l'Éternel nous a secourus jusqu'ici ; פֿוְרֵי חַמְּלְחָכָה I Chr. 12. 1, assistant dans la guerre, auxiliaires de guerre, allies; ואַרֹנָי רֵי יַעַוָּר־לִּי Is. 50. 7, l'Eternel mon Dieu m'a aidé; יְחַשָּה עַוֹרָה לְרֶעָּח Zach. 1. 15, ils ont augmenté le mal; וְחַמָּח עֵּוְרוּ עִם־הַוְיִד I Chr. 12. 21, ils assisterent David (contre l'ennemi); עַורוּ אַישׁ בָּרֵצָּחוּ II Chr. 20. 23, ils s'aidèrent l'un l'autre. Avec אַחַרֵּר Soutenir le parti de quelqu'un : נַיַּצְיָרוּ אֲחַרֵי אֱדֹנְיַח I Rois 1.7, ils furent du parti d'Ado-ווiah. Part.: יָבָשׁל עוֹדָר וְנָפָל עֵזָר ls. 31. 3, le protecteur trébuchera, et celui à qui le secours est donné tombera.

Niph. Etre secouru, assisté; recevoir du secours, s'aider: יבָּי הְבָּי בְּיַבְּי רְבִּי Ps. 28. 7, mon cœur a mis sa confiance en lui et j'ai été secouru; וְבַּבְּיִרְא לְהַיְבָּי II Chr. 26. 15, il sut s'aider, ou: il fut secouru merveilleusement; בַּבְּיִהָּי צַבְּיִהָי I Chr. 5. 20, ils recurent du secours contre eux.

Hiph. part. pl.: מְּקוֹרִים אֹקה II Chr. 28. 23, ils leur sont en aide (pour מַצוֹּרִים).

ענית n. pr. m. 1° I Chr. 4. 4; verset 17, אונית, 2° 12. 9.—3° Néh. 3. 19.

711, n. pr. m. 1° Néh. 12. 42. — 2° I Chr. 7. 31.

1º Jer. 28. 1. — 2º Ez. 11. 1. —. 3º Néh. 10. 18.

אָרְעֵּע (secours) n. pr. 1° Esra (Esdras), pontife et scribe, qui ramena une colonie juive de Babylone en Judée, Esdr. chap. 7. — 2° Néh. 12. 1.

ነር Dieu l'aide) n. pr. m. 1° II Chr. 12. 6. — 2° 25. 18. — 3° Plusieurs autres.

לוְרֵח et אַוֹרְת f. Secours, aide: מַּזְרָח Ps. 46. 2, un secours dans les détresses; אַוְרָח בָּאָר Ps. 60. 13, un secours contre l'oppresseur. Avec paragogique : פָּזְרָח פָּנִי Ps. 44. 27, lève-toi à notre aide; פְּזְרָח לָּט Job 31. 21, en me voyant protégé par les juges assemblés aux portes de la ville.

עוֹרָה n. pr. (v. עֹזֶרָה),

עורה (Parvis du temple, terrasse devant l'autel: הְיִהְבָּיִהְה הַיִּהְנִיה בּוֹנְיה וּיִבְּיבָּיה II Chr. 4. 9, et le grand parvis; הְּמְבָּיְהָה הַיִּקְבָּיָרָה בַּיִּבְּיבָּיה בּיִבְּיבָּיה בּיִבְּיבָּיה בּיִבְּיבָּיה בּיִבְּיבָּיה בּיבְּיבָּיה בּיבְּיבָּיה בּיבְּיבָּיה בּיבְּיבָּיה בּיבְּיבָּיה בּיבְּיבָּיה בּיבִּיה בּיבְּיבָּיה בּיבְּיבָּיה בּיבְּיבְיה בּיבְּיבְיה בּיבְיבִיה בּיבְיבִּיה בּיבְיבְיה בּיבְיבְיה בּיבְיבְיה בּיבְיבִיה בּיבְיבִּיה בּיבְיה בּיבְיבִיה בּיבְיבִיה בּיבְיבְיה בּיבְיבְיה בּיבְיבְיה בּיבְיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה

יוֹע n. pr. m. 1 Chr. 27. 26.

עוריאָל (secours de Dieu) *n. pr. m.* 1° Jér. 36. 26. — 2° I Chr. 5. 24. — 3° 27. 19.

עזרְיָהוּ et עזרְיָהוּ, n. pr. (v. עזרְיָהוּ). טְרִיקָם n. pr. m. 1° I Chr. 3. 23.— 2° Plusieurs autres.

אָנָה (א. אוֹנָה).

שני ש. (rac. מים). Burin, plume: בְּכֵּם מְרִיּלָ קבׁם בְּרִילָ Jér. 17. 1, (écrit) avec un burin de fer; מָם סוֹמַר פְּרִיר Ps. 45. 2, la plume d'un écrivain expéditif.

אָטְעֵ chald. Conseil, prudence: אַטָּג Dan. 2. 14, (Daniel) répondit avec prudence.

ליי לי Se couvrir, s'envelopper, se revetir: וְעַלְּיִלְּיִם רַּעְּטִרְּט רַבְּיִטְרָּע בּרָינִין Lév. 13. 45, il se couvrira le visage jusqu'au-dessus des lèvres; וְרִיבְּיִי בְּיִבְיִין I Sam. 28. 14, et il était couvert d'un manteau; בְּעִיל בְּעיל בְּעִיל בְּעִייל בְּעִיל בְּעִייל בְּעיל בְּעִיל

2° (ע. בייי Se précipiter, fondre sur quelque chose: מַשְּבֵּי אָלִיבְּיִשְּׁלֵּל I Sam. 15. 19, (et pourquoi) l'es-tu précipité sur le butin? רְּבָּיבָי בְּיִבְיּי בְּיִבְיּי Cant. 1. 7, pourquoi serais-je comme une femme errante ou languissante? selon d'autres, sens 1°: comme une femme voilée, en deuil.

Pou. part. πφορ Ez. 21. 20, (une épée) cachée, réservée (jusqu'à ce jour).

Hiph. Couvrir, envelopper: מְּרֶכּוֹת רְיְבְּשָׁרְת Ps. 84. 7, leur guide, législateur, ou la pluie (ע. מוֹרָת), les couvre, comble, de bénédictions; יוֹבְּיִרָת מָּלְיוֹת Ps. 89. 46, tu l'as couvert de honte.

אריים, m. pl. douteux. Ex. unique: לַמְּלָּגְּי מְלָּגִּר חָלָב Job 21. 24, ses lieux de pâturage sont remplis de lait; selon d'autres: ses vases, ou ses réservoirs; d'autres traduisent: ses veines, ou ses entrailles, sont pleines de sève, etc.

קני אור. pl. Eternument. Ex. unique: קניל אור Job 41. 10, son éternument fait briller la lumière, jette du feu.

ק'צְּשָׁגְּ m. Chauve-souris, Lév. 11. 19; plur.: רְלַנְשֵׁלְּמִים Is. 2. 20, et aux chauves-souris.

אַע (fut. אַפַליב) 1° Se couvrir, se revetir, se cacher: יַצְּמָלִים יַצְּמָמוּ־בֶּר Ps. 65. 14, les plaines se revêtent d'épis; יבשבו הוא הואס למי Ps. 73. 6, ils se cou-. vrent de violence comme d'un vêtement, exact. un vêtement de violence les couvre; יְנִילף רָמִין Job 23. 9, s'il se cache à droite ou dans le sud. — 2º Etre faible, languissant, accablé : בַּעַשֹּׁהְ לָבָּר Ps. 61. 3, lorsque mon cœur est défaillant, accablé; פָּר־רוּהַן מִלְּפָנֶר רַעֲטוֹם Is. 57. 16, lorsque l'esprit est abattu, humilié, devant moi; selon d'autres: car un esprit émanant de moi les revêtira, c.-a-d. les ranimera. Part. passif: דעשופים ברעב Lament. 2. 19, qui languissent, qui meurent, de faim; des animaux : הַעַּטְמָּרם Gen. 30. 42, les bêtes faibles ou tardives (v. Hiph.).

Niph.: אַנְשֵׁחָ Lament. 2. 11,

quand les jeunes enfants défaillent, meurent d'inanition.

Hiph. Etre faible: אָבְּוַעְּטִין בְּיִאָנִי Gen. 30. 42, mais quand les brebis étaient faibles; selon d'autres: tardives, c.-à-d. qu'elles ne devaient concevoir qu'en automne.

Hithp:: בְּתִיקְשֵׁהְ בְּתָּיִלְּלּ Lament. 2.12, lorsqu'ils défaillaient comme celui qui est blessé à mort; בְּלֵי רְיִּוֹיִ Ps. 142. 4, lorsque mon esprit languit en moi, s'enveloppe, s'obscurcit; בַּלְּיִ הִּיִּתְ Ps. 107. 5, leur âme était languissante, défaillait.

שְׁעָלֵי Entourer, environner, avec double accus.: אָבְיבוֹן מַלְטִיךְ Ps. 5. 13, tu l'environneras de ta grace; avec אָּגְ, en mauvaise part: לֹפְרֵים אֶל־רָּוִר ISam. 23. 26, (Saül et ses gens) environnèrent David (pour s'emparer de sa personne).

Ps. Couronner, environner: הָשְׁמָשִׁ קּמְיְם יִשְׁיִּטְ Ps. 65. 12, tu couronnes l'année de tes biens; יוֹב הַשְּׁיִרָם הַשְּׁיִבְּי הַשָּׁי יִבְּעַבְּעְרֵבִי הַשָּׁי Cant. 3. 11, avec la couronne dont sa mère l'a couronné; רְבַיְהִיִּם Ps. 103. 4, qui t'environne de grâce et de miséricorde.

Hiph. Donner des couronnes: צר Is. 23. 8, Tyr qui distribue des couronnes.

תְּטֶּרָה (const. אָבֶּיבֶה, plur. מְשֶׁרָה (Couronne, diadème: בְּיבֶּיהָת בְּיבֶּיה ווֹ Sam. 12. 30, la couronne de leur roi; וְצָיִּשְׁיהְ בְּיִבְיה Zach. 6. 11, et en fais des couronnes; אָבָיבָה בְּיבֶיה Prov. 12. 4, une femme vertueuse est la couronne de son mari.

אַטְלָרָה n. pr. Atarah, mère d'Onam, I Chr. 2. 26.

"U (ruine) n. pr. Aï, ville importante des Chanancens, Gen. 12. 8.

עניים . (rac. פָּנִית , plur , פְּנִית .). Ruine , monceau de pierres : יְשַּׁמְהִי יִשְּׁהָת Mich. 1. 6, je ferai de Samarie comme un monceau de pierres qu'on ramasse dans un champ; Mich. 3. 12, et Jérusalem deviendra un monceau de pierres, פְּנִיר , pour בִּיִר (v. בִּיִּבְי בָּיִר , pour בִּיִּר (v. בַּיִּבְי בָּיִר , pour בִּיִּר (v. בַּיִּבְּי בָּיִר).

אי, *n. pr.* d'une ville, Néh. 11. 31. ע'ר. (עוב (ע. בייע).

עיבֶל n. pr. Le mont Ebal, en face du mont Garizim, Deut. 11. 29.

לְּלֵּוֹ (ruines) n. pr. Iyon, ville forte de la tribu de Nephthali, I Rois 15.20.

בּיָבֶּט מָרָא (v. הְּיָבֶּט Fondre sur: בַּיְבָּט Pondre sur: בַּיְבָּט Pondre sur: בַּיְבָּט Pondre sur: פּיָבּט Pondre sur: I Sam. 25. 14, il les a rebutés par des paroles rudes, il a invectivé contre eux.

ענים (כיוב לארידעי עיש Oiseau de proie: עָרִיב לארידְעי עָיִש Job 28. 7, un sentier que l'oiseau de proie ne connaît pas; חַנִּים צָבוּעַ נַתַלְּחִי לִּי Jér. 12. 9, mon héritage est-il devenu pour moi comme un oiseau de proie teint de sang? Collect.: נַיִּיִרָים עַל־תַּפְּנִיִים Gen. 15. 11, les oiseaux de proie vinrent fondre sur les bêtes mortes. Au fig.: אַרָּיִּר עַיִּים Is. 46. 11, j'appelle de l'orient un oiseau de proie, c.-a-d. un conquérant.

טְעֵישׁ n. pr. m. 1° D'une ville de la tribu de Juda, I Chr. 4. 3, Jug. 15. 8, II Chr. 11. 6. — 2° D'un rocher, près de cette ville, Jug. 15. 8, 11.

עניי הָעַרָים עַיי (collines des monts Abarim) n. pr. 1° D'une partie de la montagne Abarim, Nomb. 33. 44, 45. — 2° Iyim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 29.

עילא י chald. Haut : לְפֵילָא מְּן Rituel, au delà de, au-dessus de.

עלוֹם (ע. עילִם). Éternité, perpétuité: לְּמֵילוֹם Il Chr.33.7, à perpétuité, pour toujours.

עילי n. pr. m. I Chr. 11. 29.

על'ג' n. pr. Elam, fils de Sem, Gen. 10. 22; souche d'un peuple perse, Gen. 4. 1; la capitale Susan (Suse) qui est dans la province d'Elam, Dan. 8. 2.

עָרֶם רּוּחוֹי. Force, puissance: גַּלְיָם רּוּחוֹי Is. 11. 15, par la force de son vent.

וצ ou אין Regarder d'un mauvais œil. Ex. unique: יַיִּדִי שָׁאוּל עֹיֵן אֶּדְ־דָּיִדִּי I Sam. 18. 9 (keri), Saul voyait David de mauvais œil.

I.X f. (const. ערן, avec suff. ערק, duel et pl. ערנים, const. ערנים, une fois ערנים Is. 3.8, pl. צילית, const. צילית seulement sens 3° les sources). 1° Œil, regard: לא־חִשְּׁבֵּע עֵיִן לְּרָאוֹת Eccl. 1. 8, l'œil ne se rassasie pas de voir; למַבַּחַנִּי בַּאַחַד מַעִּינֵיהָ (keri מַאַרֵּוֹת Cant. 4. 9, tu m'as ravi le cœur par l'un de tes regards; ערעים הייהר לִנְינֵר Job 29. 15, je servais d'yeux à l'aveugle; וְדָּוִרִיתָ לָּנֵנִי לְצֵינָיִם Nomb. 10. 31, tu nous serviras d'yeux, c.-a-d. de guide; אוּלַר יִרְאָח יֵי בָּעֵרנִי II Sam. 16. 12, peut-être Dieu verra-til les larmes de mes yeux ; cheth .: בְּבוֹנְי verra-t-il mon affliction. On dit métaph.: רום עינים Prov. 21. 4, ובה-עינים Ps. 101. 5, la hauteur du regard; יְעֵרְבֶּים רמות Ps. 18. 28, des yeux hautains; pour : orgueil, l'orgueilleux ; יְשָׁח עֵינֵים Job 22. 29, celui qui baisse les yeux, qui est humble; טוב־פַרָן Pr. 22.9, bon, charitable; בע ערן Prov. 23. 6, de l'avare, de l'homnie envieux; de même: וְרַצֵּח צֵיקה בָּאַחִיך הָאֶבְיוֹן Deut. 15.9, ton œil regardera sans pitié ton frère qui est pauvre; פרור פרבים Habac. 1. 13, toi dont les yeux sont purs; בַּקַרַח צֵּרנַרָם Gen. 38. 14, בַּכִּינֵים vers. 21, dans le carrefour; selon d'autres : près de la double source, ou à la porte de la ville d'Enayim. — Souvent un verbe sousentendu : בַּלָּחָר אֵל־דַוּשֵּׁן עַינֵינני Nomb. 11. 6, nos yeux ne voient que la manne, ne se tournent que vers la manne; ערני מִּמִיר אֵל־רֵיַ Ps. 25. 15, j'ėlėve sans cesse mes regards vers Dieu ; עליה עיניני ני II Chr. 20. 12, nos yeux, nos regards, sont tournés vers toi; לַרֵי עַרן אַרָם Zach. 9. 1, l'Eternel a l'œil sur l'homme; הָמָיר עֵינֵי יַר אַלרֶירף בָּה Deut. 11. 12, l'Eternel ton Dieu a continuellement les yeux sur ce pays; עַרנַר בְּנֵאֶפְנַר־אֶרֶץ Ps. 101.6, mes yeux veillent sur les fidèles de la terre; sens opposé: רְּנָּה מיני אַדֹני יַיִּי בְּמָּמְלַכְּח Amos 9. 8, voici, les regards de l'Eternel sont tournés contre ce royaume (pécheur); avec בֵל: ערניו על־דַּרְכִי־אִישׁ Job 34. 21, ses yeux sont ouverts sur les voies de l'homme; יונח ערן רֵי אֵל־יִרַאָיר Ps. 33. 18, voici, l'œil de l'Eternel est sur ceux qui le craignent; sens défavorable : עֵינֵיך בִי וארנור Job 7. 8, tes yeux seront sur moi, et je ne serai plus; avec אַדֵּרֶר: יאָדֵורֵי נְּלִּוּלֵי אֲבוֹחָם דָּוּוּ עֵינֵידָום Ez. 20. 24, et parce que leurs yeux étaient après les idoles de leurs pères. — לְצִינֵים Sous les yeux, à la vue, en présence de, en face de : לֹא יִרְדָּזּוּ בְּפֶּרֶךְ לְצֵינֵיך Lévit. 25. 53, qu'il n'exerce pas sur lui une domination rigourcuse sous tes yeux; לערני בני־הות Gen. 23. 8, en présence des Héthiens. — בְּעֵינִים Aux yeux de, dans la pensée, le jugement de : דור ווב בער בער Is. 5. 21, malheur à ceux qui sont sages à leurs propres yeux, dans leur propre opinion; לֵיִדָּר כִּמְצַחֵק בְּעֵינֵי חַחָנִיו Gen. 19. 14, mais il parut aux yeux de ses gendres qu'il le disait en se moquant; בשוֹב בְּעֵינְהְ שֵׁב Gen. 20. 15, établis-toi où il te plaira; אם־רָעָת בְּעֵינֵי אַרֹנֵיתָ Exod. 21.8, si elle deplait a son maitre; יוַנְצֵלְמֵח מֵצֵינֵי כַל־חַר Job 28. 21, elle est cachée aux yeux de tous vivants; אָם פַעֵּינֵי חַצָּרָה נַעָּשְׁתַה Nomb. 15. 24, si la faute a été faite hors des yeux, c.-à-d. à l'insu, de l'assemblée; בֵּרן בֵּרנֵיךָ Exod. 13. 9, entre tes yeux, sur ton front.

2º Face, visage, apparence, couleur, éclat; face d'un pays, surface: צֵּוֹן בְּצֵיוֹן אַנִין אַנִין הַבְּילַוּת 14. 14, face à face, d'une manière visible; יְמֵח עֵינִים 15 Sam. 16. 12, d'un beau visage, ou: ayant de beaux yeux; וְצֵיִים בְּצֵיוֹן וַהְבִּילַוּת Nomb. 11. 7, elle avait la couleur du bdellium; Lévit. 13. 5, la plaie a gardé la même apparence, la même

couleur; כי יְמֵן מַבּמֹס צֵּינוֹ Prov. 23. 31, quand (le vin) fait briller sa couleur dans la coupe; לְצֵין תַּוּחְשָׁבֵל Ez. 4. 1. comme l'éclat d'un métal brillant; בְּסָּחוֹ אָר־צֵין תָאָרֶץ Exod. 10. 5, ils couvriront la surface de la terre.

3° Plur. צְלְנִית, const. מַפְּרָוְ. (מְפְּרָוְ. מַפְּרָים, Source: מֵילִים Gen. 16. 7, une source d'eau; מֵילות Prov. 8. 28, les sources de l'abime. — Plusieurs sources portent des noms particuliers: מַין רֹנֵל Jos. 15.7, la source du Foulon, aux confins des tribus de Benjamin et de Juda; מֵין הַשִּוּיִן אַנִּין אַנָּרְ אַנְרָּנִל Néh. 2.13, la source du Dragon, près de Jérusalem; מֵין הַשִּנִּין אָנַרְ הַנָּרָנְיִ בַּנִין הַשָּנִין אַנַרְ בַּנִּרְ בַּנִין הַבָּנִין הַבְּנִין הַבָּנִין הַבְּנִין הַבְּנִינְיִין הַבְּנִין הַיִּבְּנִין הַּבְּנִין הַבְּנִין הַבְּיִין הַבְּנִין הַיְּבְּנִין הַיִּבְּיוֹים בּיִין הַבּינִין הַבּינִין הַבּינִין הַבּינִין הַיּבְּיִין הַיִּין הַּבְּנִייִין הַיּבְּינִין הַיּבְּיוֹים בּינִייִּים הַיּיִים הַיּיִים הַיּים הַיּיִּים הַיּיִים הַּבְּיים הַיּיִים הַיּיִים הַיּיִּים הַיּיִים הַּיִּים הַיּים בּינִים בּיּים הַיּיִּים בּיוּים בּיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיּים בְּיוֹבְיּים בְּיּים בְּיּיִים בְּיּים בְּיִים בְּיּבְּיוֹים בְּיּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּיוּבְּים בְּיּים בְּיּבְיּים בְּיּבְיוּבְּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִיוּיוּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיוֹים בְּיִיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיּיִים בְּיִים בְּיִ

TU n. pr. 1° Ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34.11. Plusieurs autres villes tirent leurs noms des sources voisines:

צרן אָוִד (source du chevreau) Ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 62.

עין גַּנְיִם (source des jardins) 1° Ville dans la plaine de Juda, Jos. 15. 34.—
2° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

בין־האר et פין־האר (source de la demeure) Ville de la tribu de Manassé, Ps. 83. 11, Jos. 17. 11.

פרן חַהָּה (source vive) Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

ערן תיצור (source de l'herbe) Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

עין מְשְׁמָם (source du jugement) Ville appelée aussi Kades, Gen. 14.7.

ערן ענלים (source des veaux) Ville près de la mer Morte, Ez. 47. 10.

שַּרְשָׁשֵשׁ (source du soleil) Ville aux confins de Juda et de Benjamin, Jos. 15.7.

עין (v. פיד).

עינים n. pr. d'une ville, selon quelques-uns, Gen. 38. 21 (v. l'exemple à נין 1°).

עְיְנֶם (deux sources) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 34.

עיגָּן n. pr. m. Nomb. 1. 15.

עני (י. קיַע) Être fatigué, épuisé: פּרְמָּה נַמְּיִשׁר לְּדֹּרְבִּם Jér. 4. 31, mon âme est épuisée, défaillie, à cause des meurtriers.

לְצִילָ adj (fém. אָבִיקּב). Las, fatigué, épuisé (de fatigue, de soif), altéré: פּרִיפָּר אָבִיךּ Gen. 25. 30, car je suis fort las; בּיְבָּי אַבְּי בַּיִבּן Is. 46.1, une charge a une bête fatiguée; הַיְבָּי בְּיַבְּן וְדִּבָּר בָּיַר בָּיַר בָּיִר בְּיִב בְּיִבְּי בְּיַב אַ בַּיבְים בַּיִר וּ Is. 29. 8, lorsqu'il se réveille, il est encore las; בָּיָבֶי עַיִּבְיּר בָּיַר בָּיַב בַּיִב וּ Jér. 31. 25, une ame languissante; בְּיָבֶי עַיִּבְיִר בַּיַב וּ Is. 32.2, dans un pays aride.

רנית (ניתר ישר). Obscurité: שלאה (ניתר ביקר). Obscurité: אינור ביקר Amos 4.13, il fait l'aube et l'obscurité; avec ה parag.: היי, Job 10.22.

קר. מינית n.pr. 1° Ephah, fils de Midian, Gen. 25. 4, souche d'un peuple; la contrée Ephah, Is. 60.2. — 2° Ephah, fils de Jahdaï, I Chr. 2.47. — 3° Ephah, concubine de Caleb, I Chr. 2.46.

עַפִּי (épuisé) n. pr. m. Jér. 40. 8. איפִּי (עּיפִי (עּיפִי (עּיפִי (עּיפִי (עּיפִי (עּיפִי (עּיפִי (עּיפִי (עּיפִי

וְעֵיִר מָּרָא M. Anon, jeune ane: וְשִׁיִּר מָּרָא Job 11.12, l'homme qui est né comme un anon sauvage (v. l'explication du verset a לָבֵב, page 315); שִּיִּרוֹת קַּרְהַאָּלְמִּים Gen. 49.11, son anon; plur.: וְדְאֵלְמִים Is. 30. 24, les taureaux et les anes.

עיר verbe (v. ציר).

ע"ר (plur. פָּרִים, ע. שָרִים, une fois רְאֵלְשֵׁר וְשָׁרָם Jug. 10. 4). Ville: רְאֵלְשֵׁר וְשָׁרָם Jug. 19. 4, et les gens de la ville; Gen. 19. 4, et les gens de la ville; שְּלֵּרִים Gen. 41. 48, il mit les vivres en réserve dans les villes; אּמֶלְאוּ Is. 14. 21, et qu'ils ne remplissent pas de villes la face de la terre, ou : qu'ils ne remplissent la terre d'ennemis, de perturbateurs (v. II שִּיי בְּילִי אָרִים אָרָי ; selon d'autres : (alors, quand cette race ne sera plus) on remplira de villes, etc.; שִּירֹי וְשִּלְיִי Ps. 46. 5, ville de Dieu; עִיר בְּשִּלְיִי Is. 52. 1, Dan. 9. 24, ville sainte; אווו בּיִר בְּשִּרִי II Chr. 25.

(ville de sel) Jos. 15. 62, פרר דַּשְּׁלֵח

dans le désert de Juda.

ville de serpent) I Chr.4.12. פֿיר שָׁפָּשׁ (ville du soleil) Jos. 19. 41, appartenant à la tribu de Dan.

ער האסירם (ville des dattes) Deut. 34. 3, II Chr. 28. 15, nom donné à Jéricho.

ע"ר. pr. d'un homme, I Chr.7.12. II איבוא בייא (rac. שיי) haine, colère, vengeance; concr. ennemi: ילא אָבוֹא בְּנִיא מְנִיי Osée 11. 9, je ne viendrai point avec haine, colère; selon d'autres: je ne viendrai, résiderai pas, dans une autre ville (que Jérusalem); יִשְּלְיִהְ בְּּנְיְהָוֹתְּי Jér. 15. 8, je ferai tomber sur elle soudainement la vengeance, ou l'ennemi, et la terreur (v. עָי.).

ע"ר chald. m. (rac. שר, pl. ע"ר). Gelui qui veille, nom donné aux anges: שר וְמַהִּישׁ Dan. 4. 10, un être veillant et saint; בְּיַרֵית שִירִין Dan. 4. 14, par le décret de ceux qui veillent, des anges.

ペアン (qui veille) n. pr. 1° Ira, prêtre, II Sam. 20. 26. — 2° De deux généraux de David, II Sam. 23. 26, 37.

עיִר n. pr. Irad, fils de Henoch, petit-fils de Caīn, Gen. 4. 18.

עירו (sa ville) n. pr. m. I Chr. 4. 15. עירי (ma ville) n. pr. m. I Chr. 7. 7. (leur ville) n. pr. Iram, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

עירם ei עירם (v. פרים) 1º adj. Nu:

ני מיים אָניים (Gen. 3.11, (qui t'a dit) que tu étais nu? Plur.: בייוים פּי מיים אָנוּם 3.7, ils connurent qu'ils étaient nus.— מי בייוים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבִּיִים וְבָּיִים וְבִּיִים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִים וְבִּיִּים וְבִּיִים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים וְבִּיִּם בְּבִּיִים בְּיִבְּיִים וְבִּיִּים וְבִּיִּם וְבִּיִּם וְבִּיִּם בְּבִּיִּם בְּבִּים בְּבִיים וְבִּבְּיִים וְבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּם בְּבִּיִּם בְּבִּים בְּבִּיִּם בְּבִּיִים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּבִּיִּם בְּבִּיִים בְּבִּיִּם בְּבִּיִּם בְּבִּיִּם בְּבִיים בְּבִּיִּם בְּבִּים בְּבִּים וְבִּים וְבְּבִּיים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִּבְּיוֹם בְּבִּים בְּיִּבְּים בְּבִּים בְּיִּם בְּבִיים בְּבִּים בְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבּים בְּיבְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבּבּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבְּבִּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּים בְּבְּיבְם בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְּבְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּבְּים בְּבְּבּים בְּבִּים בְּבְּבּים בְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּבְּבְּבּים בְּבְּבְּבְּבִּים בְּבּבְּבְּבְּבּים בְּבְבּבּים בְּבּבּים בְּבּבּ

איש f. (v. II בְּיִשׁ עֵּל־בְּנֶינְין Job 38. קבִישׁ עַל־בְּנֶינָן Job 38. 32, l'étoile de l'Ourse avec ses satellites.

אָרָנוֹר n. pr. d'une ville, Is. 10. 28. עְרָבּוֹר (ע. פְּבֶּיָר (ע. פְבָּבֶּי) n. pr. m. 1° Gen. 36. 38. — 2° Il Rois 22. 12.

אַלְּרִישׁ m. Araignée : יְקְּתְרֵי צַבְּבִּרִישׁ Is. 59. 5, et des toiles d'araignées.

אַכְּבֶּר m. Souris, rat des champs: אַכְּבֶּר Lévit. 11. 29, et la souris; וְדֵּצְׁלְבֵיר צֵּרְבְּעַרִיכָּם I Sam.6.5, et des figures de vos rats.

12½ n. pr. Acco, port de mer dans le pays d'Aser, habité par les Chananéens, Jug. 1. 31 (Ptolémaïde, Saint-Jean d'Acre).

710以 (attristé) n. pr. d'une plaine près de Jéricho, Jos. 15. 7.

וֹבְּעֵ n. pr. Achan, fils de Charmi, Jos. 7. 1 (יבָּיֻ I Chr. 2. 7).

DDX Kal inusité. Pi. Faire retentir des clochettes: וְבְרֵנְלֵּיתָם הְעַבְּסְבָּי Is. 3. 16, et faisant du bruit avec leurs pieds, elles font retentir les chaînettes, ou clochettes, qu'elles portent aux jambes.

DJX m. 1° Chainette, espèce d'ornement que les femmes portaient aux pieds: מְּמָבֶּיִה וְזְבֶּכְּיִם Is. 3. 18, l'ornement des sonnettes, des chainettes.—
2° Chaine, corde: אַרְבֶּיבֶּט אָל־מַּיִּם הַ אַרִיל Prov. 7. 22, et comme un fou avec la chaine, la corde, par laquelle on le traine pour être châtié.

עְכְּטְה n. pr. Achsah, fille de Caleb, Jug. 1. 12.

אָבֶר Troubler, affliger, rendre malheureux: עָבֵר אָבִר אָבִר אָבר I Sam. 14. 29, mon père a troublé le pays (le peuple); עֹבֵר יִקוּרָאֵל I Rois 18.17, celui qui trouble Israel; אָבִר קָּם Gen. 34. 30, vous m'avez troublé, affligé; אָרָי Jug. 11. 35, tu es du nombre de ceux qui m'affligent; יְשִׁיהוּ אֲבָּיָר Prov. 11. 17, l'homme cruel fait souffrir sa propre chair, c.-à-d. se rend malheureux lui-même; יְבִיר צַבְּרַ מְיִרוּ Prov. 15. 27, celui qui recherche le gain déshonnête trouble sa maison.

Niph. Étre troublé, être agité, excité: יְּבְאַבִּר נְּעָּטָּר Ps. 39. 3, ma douleur était vive, déchirante. Part. employé subst. Trouble: רְבִּאָבִר נְּעָבָּרְ אַרְיָּבְּר נְעָבָּרְ Prov. 45. 6, mais dans le revenu du méchant il y a du trouble, du désordre.

רְבֶּעָ n. pr. (v. אָבָר).

לְרָלָן (afflige) n. pr. m. Nomb. 1. 13. בְּעֵּה עַּרְשׁוּב m. Vipère, aspic: בְּעָה עַּרְשׁוּב Ps. 140. 4, le venin d'aspic.

ין י adv. Maintenant, à présent, Rituel, Aboth.

ליביר אל אל מי שור בולימנים אל פני אל מי שור בולימנים ולא מי מי טוני מי טוני

אינרי איי אינרי איי אינרי איי אינרי איי אינרי איי אינרי איי אינרי איי אינרי איי אינרי אינרי אינרי אינרי אינרי איי אינרי אינרי אינרי אינרי אינרי

qu'il ne soit pas entendu sortir de ta bouche, exact. sur ta bouche, sur tes lèvres; לאּ־רָגַל צַל־לְשׁׁטֹ Ps. 15. 3, il ne calomnie pas par sa langue. — Des vêtements qu'on porte, qu'on a sur soi: פרונת הַאַפִּים אֲשֵׁר עַלַיוּ Gen. 37. 23, la robe bigarrée qu'il portait ; וָדָיָרָח צַל־אַדֵרוֹן לְשָׁרֵת Exod. 28. 35, et Aaron en sera revêtu quand il fera le service ; בַּסַר וְוָדָב צָלַרָּחָם Deut. 7.25, l'or et l'argent qui seront sur elles; יַפֵל פָנִי Job 24.9, ce qui est sur le pauvre, les habits qu'il porte.— Quand il s'agit d'une charge, d'un fardeau, d'une obligation morale: דיו עלי לטבח Is. 1. 14, elles me sont devenues à charge; דורבו עלַר מאָר מוַדר Gen. 34. 12, imposez-moi, exigez de moi, une forte somme; עַלַר אַלֹּדִוּים נְדָרַיך Ps. 56. 13, je m'acquitterai, o Dieu! des vœux que je t'ai faits; exact. il m'appartient, il est de mon devoir, de m'acquitter, etc.; וְעָלֵר לָחָת לָּךְ II Sam. 18.11, et c'eût été à moi de te donner; וַצַלֵּיחֵם לַחַלֹּק לַאַחַיהָם Néh.13.13, et leur charge était de distribuer (ce qu'il fallait) à leurs frères.

יבתבתי על־חַלְּחֹת Exod. 34. 1, j'écrirai sur les tables ; לָחַפִּטִיר עַל־אָרֵץ Job. 38. 26, pour faire pleuvoir sur une terre (où, etc.); על הַר־גָּבֹהַ עֵּלִּי־לָּךְ Is. 40. 9, monte sur une haute montagne; זַיּרָזלֹף אַר־הַעַן עַל־הַעַץ Esth. 7. 10, ils pendirent Aman à la potence. A ce sens se rattachent les exemples suivants : בַּל יוֹטָד אַלֵּם Ps. 56. 1, sur l'air de la colombe muette; עַלַּר תִּשְׁתַּמַה נָפִּשִּׁר Job 30. 16, mon âme se repand sur moi, c.-à-d. répand des larmes sur moi, ou : mon מַלֵּר כַּלְלַרָה בָּנָר (בַּנָר ame se fond en moi Gen. 27. 13, que la malédiction que tu crains, mon fils, tombe sur moi; עלי דויי כּלַנְהו Gen. 42. 36, tous ces maux retombent sur moi ; ולא יַעַלָּח עַל־לָב Jer. 3.16, elle (l'arche) ne leur viendra pas dans l'esprit; לארהסת עליד Deut. 13. 1. tu n'y ajouteras rien ; גַּם־בָּאֵרוּת מַּחָשָׁב על־בְּרָיְכְּן II Sam. 4. 2, Béeroth aussi était réputée de Benjamin ; שַּבֶּר עַל־שָׁבֶר Jér. 4. 20, ruine sur ruine, malheur sur malheur; ימים על-שׁמָים Is. 32. 10, après une année et des jours, exact. des jours ajoutés à une année; צַל־נָשֶׁרוּ Gen. 28. 9, outre les femmes qu'il avait déjà; אָרָה Exod. 29.3, dans

un panier.

2º Sur, au-dessus (sans contact entre les deux objets): איני פון Ps. 29.3, (la voix de l'Eternel) retentit sur les eaux; איני שַּלְּדְיָאָרֶץ Gen. 19. 23, le soleil se levait sur la terre; אַ בָּל־דָאָרֶץ régner sur; בְּלַלְּדָּ בַּלֹּ בְּלַלְּדִּ וּלָבְּיִר בַּלֹּ בַּעַלִּי בַּלֹּ בַּעַלִּי בַּלֹּ בַּעַלִּי בַּלֹּ בַּעַלִּי בַּלִּבְּיִר בַּלִּי בַּלִּי בַּעַלִּי בַּלִּי בַּעַלִּי בַּלִּי בַּעַלִּי בַּלִּי בַּעַלִּי בַּלִּי בַּעַלִּי בַּעַלִּי בַּלִּי בַּעַלִּי בַּעַלִי בַּעַלִּי בַּעַי בַּעַלִּי בַּעַלִי בַּער בַּעַי בַּעַלִי בַּעַלִּי בַּעַי בַּער בַּעַי בַּעַי בַּערִי בַּעַי בַּעַי בַּער בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעלִי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּער בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעבָּיי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעל בַּעל בַּעבִּי בַּעַי בַּעַי בַּעל בַּעבַּי בַּעַי בַּעַי בַּעל בַּעל בַּעבַּי בַּעַּי בַּעַבְּי בַּעַל בַּעַי בַּעַּי בַּעל בַּעַבְּי בַּעבַּעל בַּעל בַּעבַּי בַּעַבְּי בַּעַבְּי בַּעַל בַּעבַּי בַּעבַּי בַּעבַּעבָּי בַּעבַּעבְּי בַּעַל בַּעבַּי בַּעבַּיבְּי בַּעַּייבַּיבְּעבָּעבַּי בַּעבַּי בַּעבּיי בַּעבַּיבָּי בַּעַבְּיבָּי בַּעַבְּיבָּעבָּי בַּעבַּי בַּעבַּיבְּיבָּעבָּי בַּעבַּי בַּעבַּיבְּיבָּי בַּעבַּיוּ בַּעבַּיוּ בַּבְּיבָּי בַּעבַּיוּ בַּעַבְּי בַּבְּיבָּי בַּעְיוּ בּבְּיבִּיי בַּיבְּיי בַּעַּי בַּעַּי בַּיבְיי בַּעְבַּיי בַּעַּי בַּעַּי בַּיבְּיבָּי בַּיבְּיי בַּיבְּיבִּיי בַּעַבְּי בַּבְּיי בַּבְּיבִּי בַּעַבְּי בַּעַי בַּיבְּיבָּי

3°Au-dessus, au dela, plus que (עּרָרָיִף):
Ps. 137. 6, au-dessus de ma principale joie; יְטֹרָא עֵּל־כְּלַּ־סְבִּיבְרִיּר Ps. 89. 8, il est plus redoutable que tous ceux qui l'environnent; עַל־נְּרָתָּהְיָתָּדּ Lévit. 15. 25, au delà du temps de

son impureté.

g marque le but, le motif. Pour, à cause de, en faveur de : יַרְתַּקַבֶּל עֲלֵיכֶם Job 42. 8, (Job) priera pour vous; שַׁמֵּר־נִלְחֵם אָבִי עֵלֵיכֵם Jug. 9. 17, car mon père a combattu pour vous; פָּר־עֶבֶּיוּף חורגני Ps. 44. 23, c'est à cause de toi que nous sommes égorgés; - דולמֵר על קני עפיף Dan. 12. 1, qui tient ferme pour les enfants de ton peuple, c.-à-d. qui les défend, protége; הַּלָּךְ מֵּח עַּלִּר กษัฐกู Gen. 20. 3, tu vas mourir à cause de la femme (que tu as prise). De là בל זאת , בל זה à cause de cela; בל זאת , בל זה pourquoi; פל מָהו pourquoi? avec l'inf.: על־צִוּקוֹ נִפְשׁוֹ מַאֵלְחִים Job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; וַעַל רְשַׁמוֹת חַחַלוֹם Gen. 41. 32, et quant à ce que le songe a été réitéré. se met après les verbes ولا Dans ce sens , פַּנֵג, שֵּׁכֵּר, se réjouir; פָּנַג, סָפַּר, pleurer, se lamenter, etc. Après beaucoup de verbes qui expriment une affection, indique le rapport à l'objet qui ود produit cette affection. On dit encore קבר על parler au sujet de, יָבֶר עַל phetiser, הְוָהוֹ עֵּל avoir des visions au

5° אַ exprime un rapport de proxi-

mité, de voisinage. Devant, autour, auprès de, près de, à côté de : אַטַּיר כֵּל־ תַּבְּרָת Exod. 27. 21, (le voile) qui est devant l'arche de témoignage; חיפה יַריף פָלֵינף I Sam. 25. 16, ils ont été une muraille autour de nous; בַל־תַּבֶּין Gen. 16.7, près de la source ; צֵלֵר נָרָר Nomb. 24. 6, près d'un fleuve; על-דַוּיַרָן Prov. 23. 30, (ceux qui s'attardent) auprès du vin ; לא־תַּקָּח הַאָם עֵל־הַתְּנֵים Deut. 22.6, tu ne prendras pas la mère quand elle est auprès de, ou sur, ses petits; selon d'autres : tu ne prendras pas la mère avec les petits; על־צַנָארַירו Gen. 45. 14, à son cou (attaché à son cou en l'embrassant) ; וְצֵל־פַּרָח רֵצִי Job 31. 9, (si j'ai dressé mes embûches) à la porte de mon prochain; על־רָמִינוֹ Zach. 3. 1, a sa droite; שָׁלשָׁח אַנָשִׁים נָאַבִּים עַלַיוּן Gen. 18. 2, trois hommes se tinrent, parurent, près de lui; וַיַּעַמֹר הַעָם עַל־מֹטָּת Exod. 18. 13, le peuple se tenait autour de Moise; פֿרָחֵר בָרָיתִר צֵלַי־וַבַח Ps. 50. 5, qui font alliance avec moi près des sacrifices, c.-à-d. en m'offrant des sacrifices; פגני על-אַלוִים Ps.7.11, mon bouclier est en Dieu; pléon.: בַּל־אַחַרָיהַ Ez. 41. 15, au derrière du temple; בל-לְמְנֵי Ez. 40. 15, devant. Fréq. avec יָד (v. à יַד 3°, 5°, 6°).

6° Sens divers. A) comme by et b Vers, à : יָרִיא עַלְּתָח עַלֵּיחָם Jos. 2. 8, elle monta vers eux ; לַב רַשַּלַהְ עַל־אַבְשַׁלוֹם II Sam. 14.1, le cœur du roi penchait vers Absalon; וְעַלֵּר חְשׁוּקְתוֹ Cant. 7. 11, son desir tend à moi; יַאַּמְנֵה עַל־רַמָּדן Gen. 24 49, je me tournerai à droite; יברייסלן עלימי Job 22. 2, certes c'est à lui-même que (le sage) est utile; וַשִּׂמְהַ לְבָּךְ עֵל־עַבְהִּר אִיּוֹב Job 1.8, as-tu tourné ton esprit, ton attention, vers mon serviteur Job? אָם־עַל־דַוּעַלָּהְ טוֹב Esth. 3. 9, s'il platt au roi ; יְצָּטִירָת חֲסֵר על־עַבְהָּף I Sam. 20. 8, tu feras cette grace a ton serviteur; יַשַרֵב עַלַיו מִירִחי Ps. 104. 34, puissent mes paroles lui être agréables! רָשָׁת פּוֹרֵשׁ עַל־פָּעַמִיד Prov. 29.5, (l'homme qui flatte son prochain) tend un piége à, ou devant, ses pieds. B) comme על־בָּנְפוֹת דָאָרֶץ Jusque: צַל־בָּנְפוֹת דָאָרֶץ

Job 37. 3, jusqu'aux extrémités de la terre; אַל־מאַז Ps. 48. 15, jusqu'à la mort. C) Comme ב פו איב Avec : בל-שְׁשׁח בר רשראל Exod. 28. 11, avec les noms, ou selon les noms, des fils d'Israel; רַאַנְשִׁים עַל־רַעְנְשִׁים Exod. 35. 22, les hommes avec les femmes ; וְצֵרָשׁ צַלּ־בָּנֶרַהָ Job 38. 32, la grande Ourse avec ses satellites. D) De manière : בַל־בָּבֶרוּ Esth. 9. 26, de cette manière, ou au sujet de ces événements; בל־שַׁקַר Lév. 5. 22, (et qu'il jure) d'une manière fausse, c.-à-d. faussement; על־נִקַלָּה Jér. 6. 14, légèrement; על-יָרֵור Ps. 31. 24, abondamment. E) Contre: פַלֵּר דִישֶׁבה קישבית Jér. 11. 19, ils ont médité de mauvais desseins contre moi; מלשתים עלַקף Jug. 16. 12, les Philistins viennent sur, ou contre, toi ; דְּנְנָר עָלֵּרָךְ Ez. של בל (א. 8, voici, je viens contre toi; קום על se lever contre quelqu'un (v. à קנה et מבר מצר. — על-פוני Devant, en face de, avant, etc. (v. מָל־פִּד ; °7 מָנִים, v. פַּל־פָּד ; v. מָּר מָּד): וְעֵל־חַרְבָּה חִתְיבָה Gen. 27. 40, tu vivras par ton epec; צֵלֵיתָם יְהִוּינּ Is. 38. 16, c'est par cela qu'on vit, exact. par elles, par les années primitivement fixées; על־שׁם חַמַּה Esth. 9. 26, du nom de Pour.

פל מי, פל אָשָׁר Parce que: פל מי, פל אָשָׁר Parce que: אין אָשָׁר פָּטָּר הוֹי אָשָׁר Parce qu'il n'a point commis d'iniquité, ou : quoiqu'il n'ait, etc.; פל לא־שָּטְרוּ הוֹירָקוּק Ps. 136, parce qu'ils n'ont point observé ta loi; פַל אָשֶׁר פִּיְבוּ אֶּדְרְבְּרִית הֵי Peut. 29. 24, parce qu'ils ont abandonné l'alliance de l'Eternel; פַל מְּרַ-אֵרן בַּרִרְבָּר Deut. 31. 17, parce que Dicu n'est pas au milieu de moi.

קַּיְּהָם בִּיְמָשֵׁ Ps. 108. 5, car ta miséricorde est grande, elle atteint jusqu'audessus des cieux; אַלהַ מַעַל גָּלהַ Eccl. 8.7, quelqu'un qui est élevé par-dessus ceux qui sont élevés; רַאַשָּׁלְכֵם מַעָּל שָׁחָּר בדי Deut. 9. 17, je les jetai (hors) de mes deux mains; פר בֵי סָר מֵעֶלֶרוּ Jug. 16. 20, que l'Eternel s'était retiré de lui; שור מַעַלַּר Job 30. 30, ma peau est devenue noire sur moi, ou: se détache de moi ; דְּרְשׁוּ מַעַל־מַשָּׁר דֵי Is. 34. 16, recherchez dans le livre de ו Eternel (סורו נא מַבל אַחַלֵּר הַאַנְשִׁים Nomb. 16.26, retirez-vous des tentes de (ces) hommes; וַיִּשֹׁב מַעַלֵּידֵוּם Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux; תַּשְׁבָּרִים מַעֵּל חַמְּלַהְ Jér. 36. 21, (tous les princes) qui étaient places auprès, ou autour, du roi. — מַעַל לִ Au-dessus de , sur, auprès : מַעַל לִ אלבית הָוִיד Néh. 12. 37, au-dessus de la maison de David; מַצַל לַרָקִיעַ Gen. 1.7, au-dessus du firmament; מַעַל לַחוֹּמָה מעל למונח : Néh. 12.31, sur la muraille חקשקת II Chr. 26. 19, auprès de l'autel de l'encens.

עלינא, בְּלֵינָא, בְּלֵינָא, בְּלֵינִא, בְּלֵינָא, בְּלֵינָא, בְּלֵינָא, בְּלֵינִא, מור. 2. 28, dans ton lit; Dan. 2. 28, dans ton lit; בְּלִינְאָלְ עַל עַל־אַרְיוֹן Dan. 2. 24, paniel alla vers Arioch; בְּלִיאַרִיוֹן Dan. 2. 24, (בְּרָיִאַרְיוֹן בּלִיִּרָאָ בָּלַרְ בַּלִּאָא שָׁב Esdr. 5. 17, s'il semble bon au roi; בְּלֵין בַּלִין Dan. 2. 24, (puisse mon conseil) te plaire.

עלל שלי שני (avec suff. לאלי ועלל שלי (עלה Nomb. 19. 2, (une vache) qui n'ait point encore porté de joug; על מוב ו Rois 12. 11, d'un pesant joug, pour: d'un esclavage dur; מוב Lament. 3. 27, il est bon pour l'homme de porter le joug dans sa jeunesse, c.-à-d. de conattre les malheurs, les épreuves, de la vie

אָלָּאֵ chald. prepos. Au dessus : רְעַלָּא סְקְּדִין Dan. 6. 3, et au-dessus d'eux.

אָפָּאָ (joug) n. pr. m. I Chr. 7. 39. אַלֵּע adj. Begue, qui begaye : אָלִשׁוֹן ז פּלְבִּים Is. 32. 4, la langue de ceux qui bégayent.

*אַלְבּוֹן m. Rituel, mépris, injure.

עָלָה (fut. בְצֵלֵח 1º Monter : צָלָר בְאַר Nomb.21.17, monte, o puits! ואר יעלה קר האבץ Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre. Avec אָל et בַּל : פּלָח יַבֶּלָח בלחים Exod. 19. 3, Moise monta vers Dieu; אַבלָח על־בַּמַחֵר עב Is. 14. 14, je monterai aux hauteurs des nuées. אים: ב Ps.68.19, tu es פַלִּיחַ לַפֶּרוֹם: ב Ps.68.19 מירבעלת בהרביד ; mionte vers les hauteurs Ps. 24. 3, qui montera à la montagne de l'Eternel. Avec un régime direct : קר עַלִּיחַ מְשַׁכְּבֵּר אֲבִיק Gen. 49. 4, car tu es monté sur la couche de ton père. Souvent, aller d'un pays vers un autre situé plus haut, comme, par exemple, aller de l'Egypte, de l'Assyrie, de Babylone, à la Palestine, du royaume d'Israel vers la Judée : רַיַבל צַבְרָם מִּמְצַרָים Gen. 13.1, Abram s'en alla de l'Egypte montant (vers le sud); יְעָלָּח מָּן־הָאָרֶץ Exod. 1. 10, (de peur) qu'il ne sorte du pays (de l'Egypte); חַלּלִים מִשְׁבִר הַגּוֹלֵח Esdr. 2. 1, les exilés qui remontèrent de la captivité; בצלה ביהודה Is. 7. 6, allons en Judée.

Qn emploie souvent יַּלָּה quand il s'agit d'aller au temple, à un lieu sacré; d'aller devant un juge, un supérieur, etc.: וַנַעַלָּח בַּרַח־אָל Gen. 35. 3, montons à Beth-El; מָנֵי צֵלֹּחָה בְּבֵיח יֵי I Sam. 1.7, chaque fois qu'elle montait à la maison de Dieu ; וַיַּצֶלוּ אֱלֶידָו בְּנֵי רְשִׂירָאֵל בְּשִּׁשְׁכֵּע Jug. 4. 5, les Israélites montaient vers elle pour être jugés ; לֹא נַצֵּלֶהו Nomb. 16.12, nous n'irons pas (auprès de Moïse); וּבֹעֵז עַלָּה חֲשֵּׁעֵר Ruth 4. 1, Booz monta à la porte (de la ville où siégeaient les juges). — D'une route, בַּמִּסְלּוֹת אֲשֶׁר אֲדַוּת עֹלֶּח בֵית־אֵל : contrée Jug. 20.31, dans les routes dont l'une monte, conduit, à Beth-El; ועלה הגבול קברה Jos. 13. 7, cette frontière monta vers Debir; דַּוּמָרְבָּר עֹלֵח מִירָיחוֹ בַּרָר בַּיֹת־אֵל Jos. 16.1, le désert montant de Jéricho par la montagne jusqu'à Beth-El.

On dit עלה monter, s'élever. De la

fumée: צָלָה קִיטר הָאָרֶץ Gen. 19.28, une fumée montait de la terre. — De la colère : יָנֶם־אַה עָלָח בְיִשְׂרָאֵל Ps.78.21, et sa colère s'éleva contre Israel; אַם־רוּדֶן דַשַּנוֹשֵׁיל קובלת עליק Eccl. 10. 4, si l'esprit de celui qui domine s'élève contre toi. — De l'aube du jour : וּבְמוֹ חֲשַׁחֲר עֶלָח Gen.19.15, et lorsque le jour se leva. - Des plantes. Pousser, crottre, produire : עַלָּחָה נָאָה Gen. 40. 10, (la vigne) poussait des fleurs; וְעֵלָח שֵׁמְיר וְשֵׁיִת Is. 5. 6, elle produira des ronces et des épines, ou: des ronces et des épines y monteront; יְהַנֵּח עָלַח כְלּוֹ מְמָּשׁוֹנִים Prov.24.31,voici, tout produisait des orties, ou : tout était changé en orties; יַעַלְתַח בָאֹר כָלָּח Amos 8.8, (la terre) sera toute inondée comme d'un fleuve; וּבְשֵּׂר עַלָּח Ez. 37. 8, et il y crût de la chair. — עַלַהו עָירר Emporter une ville par escalade, s'en emparer: עיר גַּבּרִים עַלָּח חַכָם Prov. 21. 22, le sage s'empare de la ville des forts; שָׁהַר מוֹאַב וְעַרֵיתַ עַלָּח Jer. 48. 15, Moab est dévastée, et (l'ennemi) s'est emparé de ses villes; selon d'autres: ses villes ont été brûlées ou détruites. — Du sort : אַשָּׁר עַלָּח עַלָּרו חַגּוֹרֶל לָרַי Lévit. 16. 9, (le bouc) sur lequel le sort sera tombé, que le sort aura désigné (pour être consacré) à l'Eternel. — D'un vêtement : אַבַּגַר בָּלָאַיִם שַׁעַטִנוּ לֹא יַעַלָּח עַלִּיק Lévit. 19.19, tu ne mettras pas sur toi un vêtement tissu de diverses sortes de fil de laine et de lin; exact. un des vêtements, etc., ne viendra pas sur toi, ne te couvrira; יעלוּ אָבֶר מָּנְשַׁרִים Is. 40. 31, ils pousseront des ailes comme les aigles; de même : וָעַלְתַה יָדוֹ עַל־יַד רַעַרוּג Zach. 14. 13, et sa main s'élèvera contre la main de son prochain. — D'un bandage qu'on applique sur une plaie : מַהוּעַ לֹא עָלְחָח אַרְכַח בַּּח־עַמִּר Jér.8.. 22, pourquoi la guerison de mon peuple n'avance-t-elle pas? --- D'un rasoir: מורח לא־עלח על־ראשיר Jug. 16. 17, le rasoir n'a jamais passé sur ma tête. — Des sacrifices : מַצַלוּת הַמְּמָהַת II Rois 3. 20, à l'heure où l'on offrait l'oblation; וָאֵל־תַּאַיְבֵּחַ לֹא־רַצְלֹּנּ Lévit. 2. 12, mais ils ne scront pas mis, offerts, sur l'autel.

2º Monter, s'élever dans les airs, se dissiper, disparaître, être enlevé: בְּשָׁרָה disparaître, être enlevé: בְּשָׁרָה בָּשָׁר בַּעָרָה בָּשָׁרָה בַּעָרָה בָּעָרָה בַּעָרָה בָּעָרָה בַּעָרָה בַעָּרָה בַּעָרָה בַעָּרָה בַעָּרָה בַעְרָה בּעְרָה בּעְרָה בּעְרָה בּעְרָה בּערְה בּעְרָה בּעְרָה בּעְרָה בּערְה בּערְי

לְּלֵּא עָלָה Tre rapporté, être mis: רְלָּא עָלָה I Chr. 27. 24, ce dénombrement ne fut point mis, rapporté, parmi ceux enregistrés dans les chroniques. — יירוּשְׁלַה עַל־לָב עָל־רִיּה עַלִּילְב עָלִירְיִּה עַלִּילְב עָלִירְיִּה עַלִּילְב עָלִירְיִּה בְּיַלְבְּעָם וֹיִי עַלִּילְבְּעָם וֹיִי עַלִּילְבְּעָם וֹיִי עַלִּיבְנָם עַלְירִינְיִ עַלִּיבְנָם עַלִּיבְנָם עַלִּיבְנָם עַלִירְנְיִם בּיִי בּי Jér. 51. 50, que Jérusalem revienne dans votre cœur, que son souvenir se présente à votre esprit; בַּעַר עַלִירְנְיִר בַּיִר בַּי עַלִּירְנְיִר בַּעַר עַלִּיבְרָם עַלְיבְּנָם עַלְיבְּנָם עַלְיבְּנָם עַלְיבָּר עַלְיבָר, בַּעָם עַלִּיבְי, page 259).

Niph. 1º Étre monté, être ramené: אינון דער אינון דער בי אינון דער בי

* Pi.: לְצַבֶּּה Rituel, d'exalter, de louer (Dieu).

Hiph. 1º Faire monter: דְּיִרָּא חֶעֵּלֶתִם יְּחָנְגְיִת Jos. 2. 6, elle les avait fait monter sur le toit; אָבָיק אַת הַיְשָׁאַר דְיִנְשָׁר Jug. 20. 38, qu'ils fissent monter une colonne de fumée de la ville; אַטֶּר הָוַצֶלָטּ מַאָּרֶץ בירים Exod. 32. 1, qui nous a fait sortir du pays d'Egypte; וַאַנָּשִׁיר אָשָׁר־יִנִּמּוֹ הָעֵבֶּלָה ון דור Il Sam. 2. 3, David fit remonter aussi les gens qui étaient avec lui. — De la colère: רעלה־אַרן Prov. 15. 1, (une parole dure) excite la colère. — Faire croftre : בַּלֵּרְכָם בָּעָלר Ez. 37. 6, je ferai crottre la chair sur vous; נְמַעֵל אַחַד פִּעַרָיחַ Ez. 19. 3, elle a fait croitre, c-.à-d. elle a élevé, un de ses lionceaux ; חַנְיָר מַצֵּלָּחר זָּה אֵרְכָּח Jér. 33. 6, je lui apporterai une guérison, je lui rendrai la santé ; יַדַוּצַלַּיתִי צַלּ־בַּל־בַּתְנַים phy Amos 8. 10, je mettrai un sac sur tous les reins; חַשַּׁצַלֵּח צַּרִי זָחַב צַל לְבוּשָׁבֶן II Sam. 1. 24, qui mettait des ornements d'or sur vos habits; בַעַלָּה עַל-הַשָּגַן האחת I Rois 10. 17, il employa (trois mines d'or) pour chaque bouclier. — Des offrandes, des sacrifices : יְרַוּעֵלֶרוּ שם לעלה Gen. 22. 2, offre-le là en ho-ון ילא־הַבַלָּח מִנְחַת לְמֵלֵךְ אֲשׁוּר ;II Rois 17. 4, et parce qu'il n'envoyait, ne payait plus, le tribut au roi d'Assyrie; ו הַצַלָם שׁלמה למס־עבר I Rois 9. 21, Salomon les rendit tributaires, ou: les assujettit au servage; בַּחַצַלֹּתָךָ אַת־תַּוּבַיה Nomb. 8. 2, quand tu allumeras les lampes. — 2º Enlever : אַל־מַדֶּלֵנִי מָחָצִי רבר Ps. 102. 25, ne m'enlève pas au milieu de mes jours; * מַצֵּלֶּח אֲנִי צַלֵּיכֶם מוֹבֶר Aboth, je vous compte, je vous accorde, une récompense.

Hoph. passif: הְבְּלְחָת Nah. 2. 8, elle sera enlevée; הַבְּלְחָת עֵל־הַעְּבְּוֹבָה Jug. 6. 28, (le second taureau) était offert en holocauste sur l'autel; אָבָה הִעָּלָה עַל-כַּמָּר (מַרָב בַּלְבָר רִשְּׂרָאֵל II Chr. 20. 34, qui a été relaté dans le livre des rois d'Israel.

Hithp. S'élever, se gonfler: יָאֶל־יִרְיִבּל Jér. 51. 3, et contre celui qui s'élève, c.-à-d. qui est fier, dans sa cuirasse; " מְיִבּיבִי הִיְבַּלָּת Rituel, le septième jour il s'est élevé.

עלה m. (rac. אָלֶה crottre, const. אַלֶּה avec suff. צְלַה , pl. const. צַלַר). Feuille: צַלַר Gen 8.41, une feuille d'olivier; אַנָּר הַרָּה Gen. 3.7, des feuilles de figuier.

אלְלֵּה chald. Prétexte, fausse accusation: אָלָהְילְשְׁנָהְילָה Dan. 6.5, de trouver une cause, un prétexte, pour accuser.

גלה, chald. Holocauste: בַּצְלָּדְן Esdr. 6. 9, pour les holocaustes.

יְלַנְּכֵּה יָפֶשׁ : Défaillance , אַלוּכָה Rituel, l'âme défaillante, brisée (v. יְלַכַּלּיִבָּי).

קְנָה (pour בֵּלְהָה). Iniquité: בְּנֵי בַּלְּהָה Osée 10.9, les enfants de l'iniquité, les hommes injustes.

עלְנָה n. pr. Alvah, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 40.

עלומים. pl. (rac. עלם). Jeunesse, vigueur de la jeunesse : יבֵי עלומִים Ps. 8. 46, les jours de sa jeunesse; Job 20. 11, ses os qui étaient remplis de vigueur de la jeunesse; ou, ellipse: ses os sont pleins des suites des péchés de sa jeunesse.

אָלְן (injuste) n. pr. Alvan, fils de Sobal, Iduméen, Gen. 36. 23; צַּלְּדֶן I Chr. 1. 40.

עליקה. Sangsue, ou monstre imaginaire qui suce le sang des hommes. Exemple unique, Prov. 30. 15, symbole de la cupidité, de l'insatiabilité.

עלות (ע. צלות).

אַללין (v. קבּלְץ et עָבֶּלְץ) Se réjouir, tressaillir de joie: וְבִּלְּזוּ לְמָנֶיוּ Ps. 68. 5, réjouissez-vous devant lui. Avec בְּיִבְי אָבֶּלּוּזְיוּ Hab. 3. 18, et moi je me réjouirai en l'Éternel;

קבריר Ps. 149. 5, les saints se réjouiront dans la gloire, ou : triompheront avec gloire; בְּלֵי מְיֵבִי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ Ps.96. 12, que les champs et tout ce qui est en eux soient dans la joie, ou : témoignent leur joie. En mauvaise part : ישֵּׁר רַבּלוּוּ Ps.94.3, jusqu'à quand les méchants triompheront-ils, se glorifieront-ils, dans leur orgueil?

וְלֶלֵּי מְּלֵּי Is. 5. 14, et quiconque il y a en elle de joyeux (descendra dans le Scheol), ou : l'ennemi triomphera en elle, ou : le Scheol se réjouira d'elle comme d'une proie.

אַלְטְּה. Profonde obscurité, ténèbres: יַבְּלְטָה הָיָה, Gen. 15. 17, il y eut une profonde obscurité.

'?u. n. pr. Eli, grand prêtre, I Sam. 1, 3.

אלי. m. Pilon: בַּצְלָּה Prov. 27. 22, avec un pilon; plur.: הַּיִּבְּלָּה II Chr. 24. 14, et les mortiers, ou : et les coupes; selon d'autres, inf. Hiph. de בְּיִבָּלָה, ou pour ripedir, ou pour les holocaustes.

עלי, prep. Sur (v. צָלַי, prep. Sur (v. צָּלָּ).

אָלְיְא (cheth.) אוֹלְיִא (keri) chald. adj. Elevé, souverain: אַלְאָא אַרְאָא Dan. 3. 26, et אַלָּאָי seul, Dan. 4. 14, le Dieu suprème, souverain.

אַלְיוֹן m., מֵלְרוּנָת f., adj. Haut, supérieur, le plus élevé, suprême: תַּבְּרָבְּת וֹתְּבֶּלְרוֹנָת II Rois 18.17, la haute piscine; בוולים הובלינית בצלים Ez. 42.5, les chambres supérieures, de dessus; בּלְרִוּחְדֶּ עֶּלְּיוֹן עֵלּ Deut. 26. 19, pour qu'il te rende supérieur à toutes les nations; יו Rois 9. 8, et cette maison qui a été haut élevée; selon d'autres: cette maison sera démolie, détruite (v. עָלָּיִד Hiph. 2°); d'autres traduisent: cette maison sera haute, c.-à-d. un monument servant d'exemple des châtiments de Dieu; לְּעָלִידׁן; Gen. 14. 20, Dieu suprême. Seul: לְּעָלִידֹן; Ps. 82. 6, (vous êtes tous) les enfants du Très-Haut.

עליון m. chald. emph. pl. : פֶּלְּדוֹנְיִךְ Dan. 7. 22, 25, du Dieu suprême, du Très-Haut.

אין עלייִים Is. 24. 8, le bruit des hommes joyeux. Sens désavorable: קרָיִח עַלִּייִם Is. 22. 2, ville qui ne connaissait que la joie, qui ne demandait qu'à se réjouir; עַלִּייֵר גַּאַנְהַוּ; Soph. 3. 11, ceux d'entre toi qui se réjouissaient avec tant d'orgueil, d'insolence.

אַלִּיל m. Creuset. Ex. unique: בַּצַלִּרל Ps. 12. 7, au creuset de terre; selon d'autres, בַּצַלִּרל, de מָּצֵל par le mattre de la terre.

ללְלָהְיִי לּבְּלִי f. (plur. עַלִּילָּהִי rac. צְלִילְּהִי 'Action, exploits, conduite. De Dieu: Ps. 9. 12, ses exploits, ses œuvres; עַלִּילְהִי Ps. 9. 12, ses exploits, ses œuvres; עַלִילְהִי Ps. 66. 8, il est terrible dans sa conduite sur les enfants de l'homme. Des hommes, spéc. leurs actions criminelles: אַלִילְהַיְרָּהִי Soph. 3. 7, toutes leurs actions sont corrompues, exact. ils étaient corrompus dans toute leur conduite.— צַלִּילִהְּהָּבְּיִרִים: (עַלָּהְיִרָם: (עַלָּהְיַרָּבְּיִרִּם: Pcausc, prétexte (v. צִּלָּה: בְּבָרִים: Deut. 22.14, un prétexte pour parler contre elle, c.-à-d. une fausse accusation.

עליליָה f. Action : וְרַב הְצָּלִילִּיָה Jér.32. 19, et puissant en actions , en exploits.

עליָן (v. פַלִּיָן).

אליצות ליצות Joie, transport: צַלִּיצָּוּת Habac.3.14, c'était une joie pour eux, ils se réjouissaient.

Jug. 1. 15, fem. Supérieure: אַלָּרְיּח Jug. 1. 15, les sources de dessus, c.-à-d. dans le haut pays.

אָלִית f. chald. Salle haute : בְּנִּינִיתֵּה Dan. 6. 11, dans sa chambre (v. נַבִּינִית).

עכל Kal inusité. Po. איבל א 1° Agir, agir légèrement, faire du mal, affecter, faire souffrir : יְלַלְּהִי בֶּעֶמָר בַּרְנִי Job 16. 15, j'ai couvert ma tête de poussière, exact. j'ai mis, ou roulé, ma tête dans la poussière; לִמָּר עוֹלֵלָתָּ עֹהו Lament. 2. 20, envers qui tu as agi ainsi; עֵינִי עוללה לנחולים Lament. 3. 51, mon œil affecte mon ame, c.-a-d. je suis comme anéanti à force de pleurer; נֹנְשֵּׁירוּ מְעוֹלֵל Is. 3. 12, ses dominateurs (chacun d'eux) est, ou agit, comme un enfant (v. צוֹלֵל). — 2º Grappiller, cueillir ce qui reste dans une vigne après qu'elle a été vendangée : וְבַרְפָף לֹא חְעוֹלֵל Lévit. 19. 10, tu ne cueilleras pas les grappes qui seront restées dans ta vigne; au fig.: עולל רעוללו כַנַּפָן שָׁאַרִית יְשִׂרָאֵל Jer.6. 9, on cueillera, c.-à-d. exterminera, les restes d'Israel, comme on grappille תובל לחו בקסלות המשה אלפים ; une vigne ਇਸ਼ Jug. 20. 45, on en tua par les chemins cinq mille hommes, les uns après les autres. — Passif: אַשָּׁר עּוֹלֵל לִּר Lament. 1.12, (comme la douleur) qui m'a été faite, qui m'est arrivée.

Hithp. יְּחַמְעֵּלֵל 1° Se signaler par ses exploits, agir, accomplir, special. en maltraitant, châtiant, quelqu'un: אֵשְׁי הַּמְעַלְּמִּר בְּטִצְרַיִּם Exod. 10. 2, ce que j'aurai fait, accompli, en Egypte; אַשָּׁר הְתְעַלֵּלְ בְּּרָם I Sam. 6. 6, après qu'il les eut châtiés d'une manière merveilleuse; בִּי הְתִעַלֵּלְרִּבְּם Jug. 19. 25, ils l'outragèrent, ils abusèrent d'elle; בִּי הַעַּעַלְלָּרְבָּם Nomb. 22. 29, parce que tu te moques de moi, ou: que tu m'as pressé, blessé, le pied.

Hithpo. Accomplir, exécuter: לְּהַתְּעוֹיֵלֵל Ps. 141.4, pour commettre de méchantes actions par malice.

עלל chald. Entrer, aller (pret. בַּל, פָּלָּרוּ, part. plur. בָּלָיים): בָּלָרוּ,

אַרִיוֹךְ: Dan. 2. 24, Daniel alla vers Arioch; בָּאַרִין צַּעִּרֹן (cheth. צָּלִרֹן) Dan. 4.4, (les magiciens) alors vinrent; יְצֵר Dan. 6. 15, jusqu'au coucher du soleil (v. בָּאָבוֹ הַשְׁלָּאַא hébr).

Aph. Faire entrer, amener: בַּינְצֵּל Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel. Imper.: קָּנָיָאל vers. 24, amène-moi près du roi; inf.: לְּדָעָלָּה לַרָּזְעָלָּה בָּוֹן 4. 3, de faire entrer.

Hoph. יוצל קרם מלפא passif: אינה Dan. בירם מלפא Dan. 5. 43, Daniel fut amene pres du roi.

תללות et עוללות pl. f. (const. אללות rac. אללות). Grappes qui restent dans la vigne après la vendange; וְנְשָׁאַר בוֹ שֹלֵלוֹת Is. 17. 6, il y restera des grappes, de quoi grappiller (v. Jér. 49. 9).

עלם Cacher. Kal part. passif, seul usité: אָלִם Ps. 90. 8, nos fautes cachées.

Niph. בְּלֵיבְים בְּלֵינִי בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלֵים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלָים בְּלִים בּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְים בּלְים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּים בּלִים בּלים בּלִים בּלִים בּלִים בּלּים בּלּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלים בּלִים בּלִים בּלּים בּלִים בּלִים בּים בּלִים בּלִים בּיבּלים בּיל בּיבּלם בּים בּילִים בּים בּילים בּיבּלים בּיבּלים בּיבּלם בּיבּלם בּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

Hiph. Cacher: וַנֵיר הַוּבֶלִּרם מְּמֵבִּר II Rois 4. 27, l'Éternel me l'a caché. Avec שַרנַים ואם הובלם בבלימו עם: Détourner les yeux יואָרֶץ אָר־עֵינֵיהָם Lévit.20.4, si le peuple du pays détourne les yeux (de cet homme, ferme les yeux à son crime); וּמַעּלִים עֵינִיו Prov. 28. 27, mais celui qui détourne ses yeux (du pauvre); ות בַּשָּרֵה (Ps. 10. 1, (pourquoi) te caches-tu, te détournes-tu, de nous dans le temps de l'angoisse? אַל־הַּעָלָם אוקה Lament. 3. 56, ne détourne point ton oreille (de mes cris); אַנְלָּים עֵינָי בּוֹ I Sam. 12. 3, pour fermer les yeux sur lui, pour ne pas le juger avec impartialité; מָר וַח מַעָּלִים עַצַח בָּלִי־דַעַת Job 42. 2, qui est celui qui assez depourvu d'intelligence ose cacher tes desseins,

c.-à-d. ose les présenter sous un faux jour, les blamer?

Hithp. Se cacher: פְּלֵים: רְּחְצַּעֶּׁם־שֶּבֶּנָ.

Job 6. 16, dans lesquels la neige se cache, se jette; בּחָים הָשְׁבְּעֹר וֹחִיבַּעַּׁם Deut. 22.

1, (ne) te détourne (point) d'eux; ls. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère (v. le même exemple à מָשֵׁ, page 85).

DY et אָלְטָא chald. m. (v. נְּיֹלְם). Eternité: בּלְבוּח נְּלְבוּח Dan. 3. 33, un règne éternel; בּלְבּיח בְּלְבּיּא Esdr. 4. 15, depuis les temps passés, depuis des siècles; מְרַבּיְלְבָיָא Dan. 2. 20, depuis l'éternité jusqu'à l'éternité.

ם אָלְעָלֶם m. Enfant, jeune homme : בָּלֶעָלֶם I Sam. 20. 22, à l'enfant; בָּרְיִידְיוּ הְעָלֶּלָם I Sam. 17. 56, de qui ce jeune homme est-il le fils ?

לְּלֶּהָה (1° Jeune fille, jeune femme; אַלְּמָה Gen. 24. 43, la jeune fille qui sortira pour puiser de l'eau; הְיָה הָּיִבְּאַה הָעָּלְּהָה Is.7.14, la jeune femme concevra; pl. מִלְּבָה בָּירָה Cant. 1.3, Ps. 68. 26, les jeunes filles.— 2° מִלְּבָּיָה הִיִּרָּה מִינִי אַרִּרָּה וּשִּׁרְיִּבְּיִּה וּשִּׁרְיִּבְּיִּה וּשִׁרְיִּבְּיִּה וּשִׁרְיִּבְּיִּה וּשִׁרְיִּבְּיִּה וּשִּׁרְיִּבְּיִּה וּשִׁרְיִּבְּיִּה וּשִׁרְיִּבְּיִּה וּשִׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִׁרְיִבְּיִּה וּשִּבְּיִּבְיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁרְיִבְּיִּה וּשִּׁבְּיִּבְּיִּה וּשִׁרְיִבְּיִּה וּשִׁרְיִבְּיִּה וּשִּבְּיִי בְּיִבְּיִיה וּשִׁבְּיִבְּיִּה וּשִׁרְיִבְּיִּה וּשְׁבְּיִבְּיִּי בְּיִבְּיִּה וּבְּיִבְּיִּה וּשִׁרְיִיִּי בְּיִבְּיִּה וְיִבְּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִת וְּבִּיְבְּיִבְּיִּה וְיִּבְּיִּבְּיִּת וְיִבְיִבְּיִּה וּשִּבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִם וּשִּבְּיִבְּיִים וּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִם וּשִׁרְיִבְּיִּבְּיִּם וּשִּבְּיִבְּיִּבְּיִּם בְּיִבְּיִבְּיִּבְּיִּם בְּיִבְּיִבְּיִם וְּשִּבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּים וּשִּבְיבְּיבְּיִבְּיִים וּשִּבְּיבְּיִּבְּיִים וּשִּבְּיבְּיבְּיִבְּיִים וּשִּבְּיבְּיבְּיִים וּשְׁבִּיבְּיִים וּשִּבְּיבְּיבְּיִּבְּיִים וּשִּיבְּיִים בּיוּבְּיים בּיּבְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בּיּבְּיבְּיבְּיִים בּיּבְּיבְּיִּים בְּיִים בּיּבְּיִים בּיּבְּיִים בְּיִּיִים בְּיִּבְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִּים בּיּיִים בּיּבְיבְּיבְּיִים בּיּבְיּבְיּיִּיּיִים בּיּבְּיבְּיִים בּיּבְּיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְּיִים בּיּבְיבְּיבְּיִים בּיּיבְּיִים בְּיִבְּיִיבְּיִים בְּבְּיבְּיבְּיבְּיּבְייִים בּיּבְּיבְּיבְּיבְייִבְּיבְּיבְּיבְּיִּיבְּיִים בּיּבְּיבְּייִבְּייִים בְּיבְּיבְּייִים בְּיבְּייִּיבְייִּיים בּיּבְּייִבְּייִים בּיּבְּיים בּיבְּיבְּייִּיבְּייִבְּיייִייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּייִיים בְּיבְּייִיי בְּיבְּיבְּייִּיבְּייִיים בְּיבְּיבְּייִים בְּיבְּיבְּייִיבְּייִים בְּיבְּיבְּייִ

אלְלוּע n. pr. 1° Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 21.18; שַּלְּטָּה I Chr. 6. 45. — 2° אַלְטִרְיִבְּה Nomb. 33. 46, station dans le désert.

עַלְמוֹת (ע. עַלְמוֹת (ע. עַלְמוֹת

עלְכֵי chald. Un Élamite. Plur. צַלְּפֶרָא Esdr. 4. 9, les Élamites (ערַכָּם .).

סְיִיטְע, Les choses cachées (v. בּלְשָּׁ Kal).

עלְטָת n. pr. m. 1° I Chr. 7. 8. — 2° 8. 36.

עלטָת n. pr. (ע. עלטָת).

רלא (v. יבלץ et עלקי) Se rejouir : אלא Job 20. 18, il n'en jouira pas.

Niph.: איף אוף Job 39. 13, (as-tu donné) les ailes à l'autruche dont elle se glorifie.

Hithp.: נְּחְעֵּלְסָה בָּאָהְבָרם Prov. 7. 18, délectons-nous de voluptés.

עלע Sucer, avaler : יְשֵלְשׁלּע Job 39. 30 (v. à יְשֵלְשׁר Pi.).

עלע, chald. f. (v. hébr. צַלָּע). Côte: הַאָּלָת chald. f. (v. hébr. צַלָּע). Côte: החלָה עּלְעָרן בְּקּעָּרוּ dans sa gueule trois côtes; selon d'autres: elle avait dans sa gueule trois défenses.

אר היירים: 10% Kal inusité. Pou. 1º Étre couvert, enveloppé. Part.: בְּעַלְּמֶּח טַמְּיִרִים Cant. 5. 14, (de l'ivoire) couvert de saphirs. — 2º Languir, tomber en défaillance: בַּיַרְהְּ צְּלְמִיּ Is. 51. 20, tes enfants sont tombés en défaillance.

Hithp. 1° Se couvrir, s'envelopper: אָבְּיִבְּיהָ Gen. 38. 14, elle s'enveloppa (de son voile). — 2° Languir: יוְשְאַבְּיהָהְ Amos 8.13, les jeunes filles, etc., languiront, mourront (de soif).

PN (fut. פְלֵכִי פִּרְי, v. זְבֶּלִיץ בִּרְיִ פִּרְטִ Se réjouir, triompher: בְּבֶּלִיץ צֵּדִּיּכִיְרִם Prov.28.
12, quand les justes se réjouissent, sont
dans la joie; עַּלֵיץ לְבִּרְ בַּרְיָּ
1 Sam.2.1, mon
cœur tressaillit de joie dans l'Éternel;
Ps. 25. 2, mes ennemis ne triompheront pas de moi. De
la nature inanimée: מַבְּיִץ מִשְּׁיָרָת I Chr.
16. 32, que le champ se réjouisse.

עלְחָה f. Iniquité (v. à עַלְחָה

אַניִּיִי פּנְיִיִּיִּי , plur. יְּשִׁיִּי , quelquefois פְּמִיִּים , plur. יִּשִּׁיִּי , quelquefois פְּמִיִּים , quelquefois יִּשִּׁיִּי , quelquefois יִּשִּׁי , plur. יִּשִּׁיִּי , avec suff. יְּשִּׁיִּי et יִּשְּׁיִי , avec suff. יְּשִּׁיִּי et יְּשְׁיִּים וְיִּשְׁיִּ Esth. 1. 22, et à chaque peuple. Fréquemment du peuple d'Israel: יִּשְׁיִּ Exod. 15, 13, ton peuple , o Éternel! עֵּיִי בְּיִי וְּשִׁיִּ בִּיִּי וְשִׁיִּ Is.

53. 8, mon peuple; בְּנֵי־עֵּאִי Gen. 23. בר-עַבָּר ; les fils de mon peuple Lament. 2. 11, la fille de mon peuple, le peuple auquel j'appartiens, au milieu duquel je demeure, mes concitoyens; עם תאבץ Lévit. 20. 2, le peuple, les habitants du pays; רַיַּיִים חוּר לְעַם־ קאָרֶץ Gen. 23. 7, il se prosterna devant les gens du pays; צַּמ־דָשָּׁרָץ Il Chr. 33. 25, la multitude, le bas peuple; "עם קאַרֶץ Aboth, un ignorant, homme commun, vulgaire; עם־עָנָר Ps. 18. 28, le peuple affligé, c.-à-d. les pauvres, les humbles; צָם תַּשָּבָא Nomb. 31. 32, ים הְּמְלַחַמָּח Jos. 8.3, les gens de guerre. שם se dit aussi d'une tribu : זַבְלוּךְ עַם Jug. 5.18, Zabulon est un peuple ; בַּאַב בְּבָלת שמרם Deut. 32. 8, il a établi les limites des tribus; ולו יִקּוְית עַנִּים Gen. 49. 10, et lui (aura) l'obéissance des (autres) tribus; אַנר נאַסָּת אַל־צָּנְגַּר Gen. 49. 29, je vais être réuni à mon peuple, auprès de ma famille, des miens, c.-à-d. je vais mourir; יוֹשָבּי אַלֶּר־אָמּ Gen. 32.7, le peuple qui était avec lui, ses gens. Avec mart., il signifie aussi le genre humain, l'homme : אָבֶן חַצִּיר הַנֶּם Is. 40. 7, en vérité l'homme n'est que de l'herbe; נֹתֵר נְשָׁמָח לָצָם עָלֵרהָן Is. 42.5, qui donne la respiration aux hommes qui sont sur la terre; אַקּוּם־עַם אָקּוּם מָר אַהָּוּם־עַם Job 12. 2, en vérité vous êtes tout un peuple, ou le genre humain tout entier. — Des animaux : דַּנְּמָלִרם עַם לֹאַ־עָּר Prov. 30. 25, les fourmis, ce petit peuple impuissant.

בְּל־בַּמְבָּיָא chald. m. Peuple; pl.: בְּל־בַּמְבָיָא Dan. 3. 7. tous les peuples.

meme; וְדַבֶּר לַאֲים עְשָּהְ Job 15. 11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur (v. à לאַט (לאַט); אלק פִס־גַּנָב Prov. 29. 24, celui qui partage avec le voleur. Il exprime l'idée d'assistance, d'appui : נרד עמו I Sam. 18. 14, l'Éternel était avec lui; הַבָּל אֲשֵׁר אֲהָח עֹבָּה בִּלֹל אֲשֵׁר אֲהָח עֹבָּה Gen. 21. 22, Dieu est avec toi dans tout ce que tu entreprends; יומם חַקרם עשו Deut. 22. 4, tu l'aideras à relever (l'animal tombé). Avec, équivalent de contre: ואֹתִי תַבִיא בִּמְשָׁפָּט עִנְיְדָ Job 14. 3, tu me fais entrer en jugement, en cause, contre toi ; ניַאָבֶק אָרשׁ פּמּנוֹ Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui ; מַר־רַקוּם לָר עָם־ Ps. 94.16, qui viendra à mon secours, m'assistera, contre les méchants; אָבְחֵרֶת דְבָרֵי עִמּוֹ Job 9. 14, choisirai-je des paroles contre lui? — En faveur de, a l'égard de, envers : פַּר־עַשִּׁרָחַר עָשֵּׁכֶם חֲסֶר Jos. 2. 12, puisque j'ai exercé la bonté מ votre égard ; וְלָבֶם לֹא־נָכוֹן יִמוֹ Ps. 78. 37, et leur cœur n'était pas droit, sincère, envers lui. — De la part de : m יולק־אָרָם רָשָׁע נִם־אַל Job 27. 13, c'est la part de l'homme méchant, impie, que Dieu lui réserve.

2º Avec, en même temps, de même, comme : לַחַמִּית צָּהִים עִם־רָשָׁע Gen. 18. 25, de faire mourir le juste avec le méchant; וְעִם־אָרָם לֹא וְנְגַעוּ Ps. 73. 5, ils ne sont point frappes de plaies comme les autres hommes; דולמו עם־ אַניות אָבָּת Job 9. 26, ils passent comme (avec la même vitesse que) des barques légères de roseaux ; תַּנְת־נָא בָחֶמוֹח אָשֶׁר־עָשִׂיתִר עִּשְּׂדְ Job 40. 15, voici le Behémoth que j'ai créé avec toi, en même temps que je t'ai créé. — Aussi longtemps que : יירַאוּה עם־שַׁמַשׁ Ps. 72. 5, ils te craindront tant que le soleil durera; יְצֶּם־חֵה Néh. 5. 18, avec tout cela, malgré cela.

3° Chez, auprès, près de, dans, entre: מְבֹּרְ מֵּרְתָּהְ Gen. 32. 5, j'ai demeuré chez Laban; קּאָלָּהְ אָדֶר מִּבְּרְ מִּרְ מִּרְ אַבְּרָ אַבְּרָ מִּרְ אַבְּרָ אַבְּרָ מִּרְ מִּבְּרָ אַבְּרָ אַבְּרָ מִבְּרָ מִּרְ מִבְּרָ מַנְ מִבְּרָ מַנְ מִבְּרָ מַנְ מַבְּרָ מַנְ מִבְּרָ מַנְ מַבְּרְ מַנְ מִבְּי מְבִּי בְּיִבְ מִבְּי מְבִי בְּיִבְ מִבְּי מְבִי מִבְּי מְבִי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּים מְבְיי מְבְּי מְבְּי מְבְיּים מְיּבְיי מְבְּי מְבְּים מְבְּיים מְּיים מְבְיים מְיבְּיים מְבְייִי מְבְּיים מְבְיים מְבְי

dans le temple); ב עמיני Gen. 24. 25, il y a chez nous beaucoup (de paille et de fourrage); עם־בַּיח מִיכָה Jug.18. 3, quand ils furent auprès de la maison de Micha; צַּלֶב רְיִרָּחָת רוּיַח אַחֶרֶת עִּמּוֹ Nomb. 14. 24, parce qu'un autre esprit était en lui; עם־יוֹשׁבֵי דַוּדֵל Is. 38. 11, avec ou parmi les habitants du monde (v. ישביקוי עם־אַחַלֵּי קַדֵר (חֲדֵל Ps.120.5, que j'ai demeuré dans les tentes de Kedar. Souvent שם-לבו Dans le cœur, dans la pensée : יַבּרְתִּר אֲנִר נִים־לִבְּר Eccl. 1. 16, j'ai parlé en mon cœur ; לִינַדִּעָּת ִיִּם־לָּבֶבֶּך Deut. 8. 5, tu reconnaîtras dans ton cœur ; קירת עם־לְבָּבִי I Chr. 22. 7, il était dans ma pensée, j'avais le dessein; עם-לְבָבִי Jos. 14.7, comme c'était dans mon cœur, comme je le savais. De même sans יַרַעִּתִּר כִּי־וֹאַת עָמַה: לֵב Job 10. 13, je sais que cela est dans ta pensée; יבות רבות עמו Job 23. 14, et beaucoup de choses semblables sont dans sa pensée; אַשׁר עם־שׁהּר Job 27. 11, ce qui est dans la pensée du Tout-Puissant.

4° Comme יְ בוּ בְּיבֶּית שֵּרְבֶּּת בְּיבְּית עִם־יְמָּח בְּיבָּת בְּיבְּית בִּיבְּית וּ I Sam. 17. 42, son teint était rosé (et il était) beau de visage; הְצִּיִים עִם בְּמִירִים Nah. 3. 12, des figues et des fruits précoces; עֵם אֲבְּיִוֹים II Sam 6. 4, (ils emmenèrent le chariot) avec l'arche de Dieu, ou : allant à côté de l'arche, etc.

בּיִּגִם D'auprès, d'entre, de la part de: מַנִם פַרְעֹה Exod. 8. 8, (Moïse et Aaron se retirèrent) d'auprès de Pharaon ; מַעָּם שחשר חקחנה Exod. 21. 14, tu l'arracheras meme de mon autel; מַנֶּם בָּרֶפֶּדוּ Gen. 48. 12, d'entre ses genoux; הַיָּרָה נְסָבֶּח מֵעָם הָאֵלְהִים II Chr. 10. 15, c'était un événement amené par Dieu; צורר מַעם ביר Ps. 121. 2, mon secours me vient de Dieu; וְכִּי־יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעִם רֶעֵרוּי Exod. 22. 13, si quelqu'un emprunte de son prochain ; נַכוֹן חַרָּבֶר מֵיָם הַאַלֹּחִים Gen. 41. 32, la chose est décidée de Dieu; אַמְּעָתָה יְשֵׁלְמֵיָה Job 34. 33, est-ce d'après toi, d'après ton avis, que Dieu récompense et punit?

Dy chald. Les mêmes significations

que מו אפר אלפא Dan. 6. 22, avec lo roi; אבר שְׁנְנֵי שְׁמָבְּא Dan. 7. 13, sur ou dans les nuages du ciel; מִברּרָּר Dan. 3. 33, dans toutes les générations; מִברּלָיִא Dan. 7. 2, pendant la nuit.

לְּבֶּר (fut.אָבֶר) 1°Étre debout, se tenir debout, se placer: וָהִנָּח לֹמֵר עֵל־הַוּנְמֵלִים Gen. 24. 30, et voici, il se tenait, il était, près de ses chameaux; וַתַּעַמוֹד מַאָּוֹ תַּבְּקַר וְצַר־צַּחָּר Ruth 2.7, elle est restée debout, ou : elle est demeurée ici depuis le matin jusqu'à présent. — יָּבָמַר לְּמְנֵי — אֵיז מְנֵי Se placer, se présenter, devant quelqu'un; le servir : בַּעָּמָרוֹ לְּמְנֵי מַּרְעֹּדוּ Gen. 41. 46, quand il se presenta devant Pharaon; אַשֶּׁר־עָמָר שריפוני בי Gen. 19. 27, où il s'était tenu, présenté, devant l'Eternel; אָשָׁילָיּע בורכון הולפר לפניף Deut. 1. 38, Josué, fils de Nun, qui te sert; דַר צָּבָאוֹת אֲשֶׁר עמֵירְתִּי לִּמְנֵיד I Rois 18. 15, par l'Eternel Zebaoth dont je suis le serviteur, le prophète; לַפֵּמֹר לְמְנֵי הֵי Deut.10.8, pour se tenir devant l'Eternel, pour être בַּצָּמִד מְּדֵיכָל הַשְּּלֶךְ; consacré à son service Dan. 1. 4, pour servir dans le palais du roi. — עַמַר עַל Etre préposé à, assister, défendre, avoir confiance en: חם הַלבּיִים צַל־הַוּפְּקִיים Nomb. 7. 2, qui étaient à la tête de ceux dont on avait fait le dénombrement, ou : qui avaient assisté à faire les dénombrements; בולפר בל-בני בפקד Dan. 12. 1, qui se présente pour les enfants de ton peuple, qui les assiste, protége; וַלַעֲמֹד עַל־נַמָּשֵׁם Esth. 8. 11, et de désendre leur vie; בּמַרְחָם עַל־דַּוּרְבָּכָם Ez. 33. 26, vous vous confiez en votre épée.

 drait; אַל־מַצַּמֹד מָּדֶבֶּר רֵע Eccl. 8. 3, no persevere point dans une mauvaise entreprise; אַלפָר מָר יַעָבור Ps. 130. 3, Seigneur, qui pourrait se soutenir, subsister? וְרָכָלָהָ צָּמֹד Exod. 18. 23, tu pourras subsister, y suffire; יָרָאָרָץ לעולם עמדת Eccl. 1. 4, mais la terre demeure ferme pour toujours; מר אין בּמור לְפַנֵיף עַל־וֹאַת Esdr. 9. 15, car on ne peut subsister devant toi à cause de cela (des péchés); לְּמָנֵי זַעְמוֹ מִי רַעֲמוֹד Nah. 1. 6, qui pourra subsister devant sa colère? יָלאִ־עָפֶד אִישׁ בְּמְנֵיחָם Jos. 21. 44, aucun (de leurs ennemis) ne subsista devant eux, ou : n'osa leur résister; קשׁנֵים רַעָּמְדוּ נְגָהוֹ Eccl. 4. 12, les deux lui résisteront; ירויא שַׁנִים יַעַכֹּר סמלה השמון Dan. 11.8, et pendant quelques années il résistera au roi du Nord; de même sans reg.: יָאֵרן מֹהַ לַעֵּטֹר Dan. 11. 15, sans force pour résister. Avec z Entrer dans, se maintenir dans, assister à , s'attacher fortement à : וועם בבריח II Rois 23. 3, tout le peuple entra dans, adhéra à, cette alliance; מר עמד בסוד בי Jer. 23. 18, qui a assisté au conseil de l'Eternel?

3º Rester (dans le même état), durer, se conserver, s'arrêter : לָפַעַן רַעַּמָדוּ רַמָּים לְבֵּרם Jér. 32. 14, afin qu'ils se conservent longtemps; דוּנָגָע עָמַר הְצֵינְיוּ Lévit. 13. 5, la plaie s'est arrêtée dans son aspect, a conservé la même forme; בעמר בעמר Exod. 21. 21, s'il reste vivant, s'il survit un jour ou deux; לאריעמר בי כח Dan. 10. 17, il ne reste plus en moi de force; יַרַרָדַ עַּפֶר Jos. 10. 13, et la lune s'arrêta; השַּׁיִּת אַל-מַעַטֹּד I Sam. 20. 38, hate-toi, ne t'arrête pas; נַיַּצַמְרוּ חַנַּיִּים חַיּרְדִים מִלְמֵעְלָּח Jos. 3. 16, les caux qui descendaient d'en haut s'arrétèrent; בַּרָה שַׁלשׁ־פָּעָמִים וו Rois 13. 18, il frappa trois fois, puis il s'arrêta; וַתַּצָּמֹד פָּלֶּרָת Gen. 29. 35, elle cessa d'avoir des enfants.

4º S'élever, se lever: אָשִׁר בַּעֲבֹר בַּתְּדְתָּרוּ Eccl. 4. 15, qui s'élèvera à sa place, qui le remplacera; בַּעָבֹר בַּיכָאֵל Dan.12. 1, Michael s'élèvera; fréq. de l'avénement d'un nouveau roi: בַּעָבֹר בָּיִלָּה Dan. 8. 23, un roi fier, impudent, s'élèvera; de la guerre : מַּלַחָמָר מָלַחָמָר I Chr. 20. 4, une guerre s'éleva, s'alluma; יבְּתַבְרַיָה Is. 47. 12, lèvetoi, viens donc avec tes enchanteurs: בַּבְּים יַצְמָרוּ עַל־מֵלֶךְ דַעְּנֶב Dan. 11. 14, beaucoup s'élèveront contre le roi du Midi; לא תַעַמֹר עַל־הַם רַעָּה Lévit. 19. 16, tu ne t'élèveras pas contre le sang, la vie, de ton prochain; selon d'autres: ne t'arrête pas, ne reste pas inactif, auprès du meurtre de ton prochain, c.-à-d. ne néglige rien pour sauver sa vie; לְשֵׁמֹר אַת־בַּרִיתוֹ לְעָמְדָה Ez. 17. 14, mais qu'il observat son alliance et qu'il y persistat, ou: pour qu'il subsistat; יַבְּמָרוּדּנָא שֶּׂוֹרֵינּג Esdr. 10. 14, que nos princes se présentent, ou : que nos princes soient établis, placés, à la téte, etc.

Hiph. 1º Faire tenir debout, placer, faire mettre, ériger, établir, instituer : בועפור — אַר הַאִישׁ הַשְּׁבֶּהַר Levit. 14.11, (le prêtre) présentera l'homme qui se purisie devant l'Eternel; יְצֵל־בָּבֹרוַר יַצְמִרדֵנִי II Sam. 22. 34, il m'a place sur mes licux élevés; דְּלַחוֹת לֹא-חַצַמֶּרָתִּי בָשִּׁצַרִים Néh. 6. 1, je n'avais pas encore mis les battants aux portes; וּלְרַוּעַמִיד אָתר בּתִרבֹחֵינ Esdr. 9. 9, et de relever, de rebatir, ses lieux déserts; וַתַּעֲמֵיד מָשָׁמָרוֹת Néh. 7. 3, et qu'on pose des gardes, des postes; וְחַבֶּמִיר בָּבֵיח צֵל אַת־פֹּחֵנֵי חַבָּמוֹת I Rois 12. 32, il établit à Beth-El les sacrificateurs des hauts lieux; וָהַעַּמַדָּטּ שַלֵּיט מְאֲוֹת Néh. 10. 33, nous nous imposames des ordonnances, des lois.

2º Faire subsister, rendre stable, affermir, conserver, décider : וּלְחֵצְמִיד אַח־יִרוּטָּלָם I Rois 15. 4, pour faire subsister Jerusalem ; מַלַךְ בְּסִיְּשָׁפִט רַצֵּמִיד אֶרָץ Prov. 29. 4, c'est par la justice qu'un roi affermit le pays; וַיַּצַמִידָת לְיַעַכֹב לָחֹק Ps. 105. 10, il l'a confirmée à Jacob pour loi; רַלְּצֶמֵד אֵח־פָּנְיוּן II Rois 8. 11, il composa son visage, voulant cacher son émotion; בַּעַבוּר זֹאַר הַעַבְּיִהְיקּ Exod. 9. 16, c'est pour cela que je t'ai conservé; ייַצָּמִירוּ דָבֶר II Chr. 30. 5, ils décidèrent, donnèrent l'ordre ; לְחַצֶּמָרר שוור Dan. 11. 14, pour établir, ou pour accomplir, la vision ; אַשַּׁר הַיכַּמַרְהִי לָאֵבֹרָריכָם II Chr. 33. 8, (la terre) que j'ai desti-

née, assignée, à vos pères.

3º Faire lever, soulever, susciter: יַנְעָמֵר רוּחַ סְעָרָת Ps. 107. 25, il fit lever un vent de tempête; וַתַּבְּמִיד חֲמוֹן רַב Dan. 11.11, il soulèvera, assemblera, une grande multitude (de gens); ינֶם־נְבִיאִים אָרָמָּדְהָ Néh. 6. 7, tu as aussi suscité des prophètes.

4º Intrans. Etre debout: וּמֶלֶהְ רָטָּרָצֵל ון הָרָה בַּנְּבְרָבְּה II Chr. 18.34, le roi d'Israel était debout dans son char; בּיַחְעֵים בּל־מַחְנֵים Ez. 29. 7, tu as rendu leurs reins immobiles (v. une

autre explication à פַּעָר).

Hoph. Etre place : יצפר־הוי Lévit. 16. 10, il sera placé, présenté, vivant (devant l'Eternel); דַּיָּה מַשַּׁמֶר בָּשַּׂרְכָּבָה I Rois 22.35, (le roi) fut retenu, ou: resta debout dans son char.

עטָר m. Lieu où l'on se tient, place, poste : ניבא אַצל עַמְדִי Dan. 8. 17, il vint près du lieu où je me tenais; יבַּבְּמִידַנִי עַל־עַמְדִי vers. 18, il me fit tenir debout dans le lieu où j'étais, ou: comme j'avais été debout; וַיַּבֶּמֶר דַיַּבֶּּלֶךָה נל־פַמָּרוֹ II Chr. 34. 31, le roi se tint debout en sa place, ou sur son estrade.

לְפָרָה (Place, état : אַמְרָה f. Place, état Mich. 1. 11, il prendra chez vous sa place, il s'établira chez vous; selon d'autres : il apprendra de vous de s'arrêter, de ne pas venir vous plaindre.

עַּפְּרֵי Meme signif. que אָפָּיר Avec moi : קיביו עפרי Gen. 31. 5, (le Dieu de mon père) a été avec moi ; יְשֶׁבֶּח שָּׁמָּרִר 29.19, demeure avec moi; בּי־בְרַבִּים דָּוּיוּ בְּנָבִיי Ps. 55, 19, car ils étaient en grand nombre avec moi; selon d'autres: quoique beaucoup eussent été contre moi ; ישָהֵר שָׁהַר לְשָהַר Job 6. 4, les flèches du Tout-Puissant sont en moi.

לְפָּת toujours à l'état construit et avec לְּבָּמֵּח; une fois לְּבָּמַח Ez. 45.7, une fois seul rapy Eccl. 5. 15. Prépos. Près de, vis-a-vis, contre: לְצִוּר תַּשִּׁסְנֶּרֶת

אָבְּיִה n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 30.

ת. pr. d'un peuple, les Ammonites, I Sam. 11. 11, descendants de קרעהי קרעהי Gen. 19. 38, fils de Loth. Plus souvent קבר עמור Nomb. 21. 24; עמוירו un Ammonite; fém. עמוירות, pl. עמוירות, pl. עמוירות, pl. אווירות, pl. אווירות,

Diny n. pr. Amos le prophète, Amos 1. 1.

Pink (profond) n. pr. m. Néh. 12. 7, 20.

עפיאל n. pr. m. 1° Nomb.13.12.— 2° Plusieurs autres, II Sam., I Chr.

עפיהור n. pr. m. Nomb. 1. 10.

רביים או עמיין פיין n. pr. m. I Chr. 27. 6.

עִמִינְרַב n. pr. m. Exod. 6. 23.

קריק, chald. adj. Profond, impénétrable: צָמִיקְרָא Dan. 2. 22, les choses profondes.

קיבֶּנֶלָה דַּמְבַּנְאָה לָהְּ עָבִיר . Gerbe : אָבִיּר Amos 2. 13, un chariot plein de gerbes. יז אַפִּישִׁדי אור ה. pr. m. Nomb. 1. 12.

נְבֶּר : 1º Société, compagnie קּבָּר Zach.13.7, l'homme de ma compagnie, mon compagnon. — 2º Concr.

m. Prochain, ami : הְצָּרֶק Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice.

לְשָׁלֵע (fut. בְּעֵלֵי Travailler, se fatiguer, se donner de la peine: בְּעָלֵי בְּעֵלְי שׁ הַבְּלְי בְּעִלְי שׁ Prov. 16. 26, l'ame de celui qui travaille travaille pour lui, c.-à-d. pour son besoin; בְּעָלִי בּי לִאִּיבְעַלְי שׁ Jon. 4.10, pour lequel tu n'as pas travaillé, qui ne t'a pas coûté de peine; בְּבָלִי בַּעָּלִי בַּבְּעַלִי בַּעַר בַּעָּבָל Eccl. 1.3, de toute la peine qu'il se donne.

עַכְל des deux genres. 1º Travail, peine : וְזֶח־הָיָח הֶלִּקִר מְבַּלּ־צַמַלִּר Eccl. 2. 10, et c'était là mon partage de tout mon travail; אָדָם לְעַמֵל יוּלָּד Job 5. 7, l'homme nait pour le travail ; צַמַל הוא Ps. 73. 16, cela m'a semblé une peine inutile, une chose trop difficile; וַעַמֵל לָאָמָים רַירִשׁוּ Ps. 105. 44, et ils possèdent (le fruit) du travail des nations. — 2º Peine, tourment, souffrance : רָאָרוּ עָנְיִרּ וַעַמֶּלָר Ps. 25. 18, regarde mon affliction et ma peine, mes souffrances; נַיָּסְהֵר צָמֵל מֵעֵרנָי Job 3.10, (que n')a-t-il caché la peine, le tourment, à mes yeux ? מָנַחַמֵּי עָמַל Job 16. 2, des consolateurs fâcheux, importuns. — 3º Synonyme de אַן Iniquité: אַרָר לְשׁוֹכוֹ עָטָל וַאָּרָן Ps. 10. 7, l'iniquité et l'injustice sont sous sa langue; יִמְבָּה עַמֵל הַחֵבּים וֹאַ Is. 10. 1, (malheur) à ceux qui font écrire des jugements, ou des ordonnances, injustes!

עָפָל n. pr. m. I Chr. 7. 35.

קלֵלְתְּ n. pr. 1° Amalek, fils d'Eliphaz, petit-fils d'Esaū, Gen. 36. 12, souche d'une tribu arabe, vers. 16.—
2° Les Amalécites, peuple très ancien

qui habitait la partie sud-ouest de la Palestine, au midi de l'Idumée, Gen. 14.7, Nomb. 24. 10; שְּבֶּבֶּלְתִי et avec l'art. קוְצְבָּלֵלִת Gen. 14.7, Amalécite.

DDL Obscurcir: אַרָּיִם לֹאּ־עָּמָטְדּוּ בְּּבֶּרָ בַּר. 31.8, les cèdres du jardin de Dieu ne l'obscurcissaient point, n'étaient pas plus hauts que lui. Intrans. Etre obscur, caché: בָּלִיבְּיִם לֹא עַּמָּבּוּךְ בַּבָּרָ בַּבַּרָ בַּבָּרָ בַּבְּרָ בַּבְּרָ בַּבְּרָ בַּבְּרָי בַּבְּרָ בַּבְּיִי בְּבָּרָ בַּבְּיִי בְּבָּיִי בְּבָּיִי בְּבְּיִי בְּבָּיִי בְיִים בְּבָּיִי בְּיִבְיִים בְּבִּייִים בְּבָּיִי בְּבְּיִים בְּבִּייִים בּבְייִים בּבְייִים בּבְייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְיִיבְּיִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בּבְּייִים בּבְייִים בּבְייִים בּבּייִים בּיִּים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּים בְּבִּייִים בּיִּבְייִים בּיִּים בּיִייִים בְּבִּייִים בְּיִים בְּבִייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּיִים בְּבִּייִים בּיִייִים בּיִּבְייִים בְּיִים בְּבִּיים בּיִּבְייִים בְּיִים בְּבִּייִים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּייִים בּיּבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּייִים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בּייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִיבְייִים בְּייִים בְּיִיבְייִים בְּייִיבְייִים בְּייִים בְּייִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּייִים בְּיִיבְייִיבְייִים בְּיבְייִיבְייִים בְּיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיבְייבְיייִים בְּיבְייִיבְייִים בְּייִיבְיייִייִיים בְּיבְייִיבְייִייִים בְּיבְייִייִייִים בְּייִיבְייִים בְּיבִּייִייִייִייִייִייִים בְי

Hoph. Étre obscurci : אֵיכָּת רּנְצָם דָּנְת Lam. 4. 1, comment l'or est-il devenu obscur, a-t-il perdu son éclat?

עַרְטִין, etchald. עַרְטִין Peuples (v.שַ). עַבְּנוּאֵל (Dieu est avec nous) Nom symbolique et prophétique d'un fils du prophète Isaïe; selon d'autres, d'un fils du roi Achaz, Is. 7. 14.

בשל une fois שָּבֶּשׁ, v. les exemples (/ut. (ענה מַבְּשֹּבְים, 1° Lever, porter: מָלְרֹפְּטָרָן, 1° Lever, porter: מַלְרֹפּטָרָן, 18. 46. 12. 3, tous ceux qui lèveront (cette pierre); מְלִרְבָּטִּן וּצִּיּיָבְן וּצִּיּיִבְּיִם וְצִּיִּבְּיִם וְצִּיִּבְּיִם וְצִּיִּבְיִם וְצִּיִּבְיִם וְצִּיבְיִם וּצִּיִּבְיִם וּצִּיבְיִם וּצִּיבְים וּצִּיבְּים מַבּבְּל פֿפּים on. — 2° Charger, mettre un fardeau sur une bête: מְבִּיבְים וּצִיבְּים בְּיַבְּים בַּבְּל פֿבְּים בּיִבְּים בְּבָּל פֿבְים אַרִים בְּבַּבֶּל פֿבְּים בּאַר אַבְּל פֿבְים וּצִיבְּל בּבְּים בְּבַּל פֿבְים וּצִיבְים בְּבָּל פֿבְים וּצִיבְים בּבְּבּל פֿבְים וּצִיבְים בּבְּבּל פֿבְים וּצִיבְים בּבְּבּל פֿבְים וּצִיבְים בּבָּבּל פּבְּים וּצִיבְים בּבָּבּל פּבְּים בּבְּבּב בּבְּב בּבּב בּב בּב בּב ב 18. 20, (Dieu qui) nous charge, c.-à-d. qui nous comble de ses dons; ou: (Dieu nous délivre) si l'on nous charge, nous accable.

Hiph. Charger d'un fardeau : אָבִר ד Rois 12.11, mon קוּנְמִים עַלֵּיכֶם עֹל כְּבֵר père vous a chargés d'un joug pesant.

עַמְסְיָהְ (Dieu le porte) n. pr. m. II Chr. 17. 16.

עְרְעָע n. pr. Amad, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

אַכֵּק Etre profond, être impénétrable : מְאֹר צָּמְקוּ מֵרְוּשְׁבֹּיֶרְהּ Ps. 92. 6, tes pensées sont extrêmement profondes.

Hiph. Rendre profond: תֶּבֶּמִּיק תִּרְתִּב Is. 30. 33, il l'a faite profonde et large; קַבְּמָקיּ לְשָׁבֶּח Jér. 49. 8, ils ont fait leur demeure dans les profondeurs, les PPL adj. Profond, impénétrable; le plur. seul usité: קמְכֵּי שָּׁמָּה Is. 33. 19, (le peuple) d'un langage inintelligible.

אָרַם adj. (fém. בְּמָשָּׁהְם). 1º Profond: בְּמָשָּׁהְם Prov. 20. 5, des eaux profondes; מֵּמָשְׁ בְּעִּרֹר בְּעָשׁרוֹ בְּעָבּרוֹ בְּעָבּרוֹ בַּעָבּרוֹ בַּעַבּרוֹ בַּעָבּרוֹ בַּעְבָּרוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעָבְיוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבָּרוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעָבְיוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבִּיוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעָבְיוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבִּיוֹ בְּעָבְּרוֹ בַּעְבִּרוֹ בַּעְבִּיוֹ בְּעָבְּרוֹ בַּעְבִּיוֹ בְּעָבְּרוֹ בַּעְבִּיוֹ בְּעָבְּרוֹ בַּעְבִּיוֹ בְּעָבְיוֹ בְּעִבְּרוֹ בְּעָבְּיוֹ בְּעִבְּרוֹ בְּעָבְּרוֹ בְּעָבְיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בַּעְבִּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעָבְּיוֹ בְּעָבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעבִיים בּעִבּיוּ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְיוֹבְיוֹ בְיוֹ בְיוֹ בְּיוֹי בְיוֹבְייִי בְּיוֹים בְּבִיבְיים בְּבְיוֹבְיוֹי בְיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְיוּבְיוּ בְּיוֹבְייוֹ בְּיוֹים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְייִים בְּיבּיים בְּיבְייים בְּבְיבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְיבְיים בְּבְיבְיים בְּבְיבְיים בְּבְיבְיים בְּבְיבְיבְייוּ בְּבְייִים בְּבְיבְייוּי בְּבְיוּבְייוּ בְּבְיוּבְייוּ בְּבְיוֹבְייוּ בְּבְיוּבְייוֹ בְיוּבְייוֹ בְּיוּבְייוֹ בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְיוֹי בְּבְיוֹי בְּיוֹבְייוֹ בְּיוֹבְייוּ בְּיוֹי בְיוֹי בְּיוֹבְיוֹי בְיוֹי בְיו

PDL m. Vallée: ילא־אַלֹתִי שְּמָחִים הוּא I Rois 20. 28, mais il n'est pas le Dicu des vallées; בְּקְבֶּי Jér. 47. 5, de leur vallée. Une fois pour les habitants des vallées: וַיְבְּרִיהוּ אֲח־כָּל־יְתְּעֵּסְתִי I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallées.

ראָם דְּאַכְּי בְּיִאָּרָה La vallée du chêne, I Sam. 17. 2, dans le voisinage de Bethleem. אָבָּיִם דְּאָבָּי La vallée des pleurs, Ps. 84. 7 (v. à בָּיָא).

במק בּרְכָּת La vallée de bénédiction, II Chr. 20. 26, près d'Engedi.

בֶּסֶק תַּמְּלֶּהְ La vallée du roi, Gen. 14. 17, près de la mer Morte.

בּשְׁלְיִי בְּשְׁבְּע La vallée de Josaphat, Joel 4. 2, entre Jérusalem et la montagne des Oliviers.

בּמְקּדְקּבִּים La vallée des géants, Jos. 15. 8, entre Jérusalem et le pays des Philistins (v. aussi à מָרָים et יַּרָרָעָאל). קציץ, PPX n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

Prov. מָאָרֶץ לְּכִּפְּל m. Profondeur: נְאָרֶץ לְכֹּפְל Prov. 25. 3, on ne peut sonder la terre dans, ou à cause de, sa profondeur.

עָמֵר Kal inusité. Pi. Ex. unique. Part.: פְצַמֵּר Ps. 129. 7, celui qui lie

des gerbes.

Hithp. Se servir d'un homme comme d'un esclave : יְּהְיְתְשָּמֶּר־מוֹ Deut. 24. 7, et qui s'en sert comme d'un esclave; et qui s'en sert comme d'un esclave; Deut. 21. 14, tu ne pourras pas la traiter, la garder, comme esclave; d'autres traduisent aux deux endroits : en faire le trafic, vendre pour esclave.

לְשְׁבַּחְפָּ מְּמֶר תַּשְּׁיִה חָשְׁר. 1° Gerbe: רְשְׁבַּחְפָּ מְמֶר תַּשְּׁבְּים לְשְׁר. 24. 19, et que tu auras oublié une gerbe dans le champ; רְאָבַּקּרִים בְּעֵבְּרִים Paut 2. 7, que j'amasse ce qui tombe d'entre les gerbes. — 2° Omer, mesure de capacité: איי פּאָר האא באריים ביי בְּשִּׂרִית הָאֵיִּפְּת האא Exod. 16. 36, un omer est la dixième partie de l'epha.

עָּרֶבּ : (צָּמֶר hébr. בְּעָבֵר : (צָּמֶר Dan.7.9, comme de la laine pure.

עמְרָה. pr. Gomorrhe, une des quatre villes près de la mer Morte qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 19.

רְיִינְעְ n. pr. 1° Omri, roi d'Israel, fondateur de Samarie, I Rois 16. 16, 24. — 2° Plusieurs autres, Chr.

תְּבְיָּטְ n. pr. 1° Amram, fils de Kehath et père de Moïse, Exod. 6. 20; n.patron. צַּבְּיָבְי Nomb.3.27.—2° Esdr. 10. 34.

אָמָאַ (ג. סֹמֹאַ).

እሮርኒ, n. pr. m. 1º Il Sam.17.25.— 2º II Chr. 28. 12.

ኒያኒ, n. pr. 1°I Chr. 6.10.—2°15. 24. — 3° II Chr. 29. 12.

עַבִּשְׁבִי n. pr. m. Néh. 11. 13.

בְּנֶע, n. pr. Anab, ville dans la montagne de Juda, Jos. 11. 21, 15. 50.

לְּבֶּבית m. (pl. בֶּנְבִים, const. בְּנְבִית dagesch euph.). Raisin : וְבִּם־בַּנְב Deut. 32. 14,

et le sang du raisin, le vin rouge; ספּפּנְבִּרם מַּפּּּרְעָּר Osée 9. 10, comme des raisins dans le désert; בַּּוֹבִר נְּיִרְךָּ 25.5, les raisins de ta vigne non taillée.

אַגע Kal inusité. Pou. part.: וְחַשְּׁכְּמָּוָרוּ Jér. 6. 2, et une femme délicate, accoutumée à une vie molle.

Hithp:: 1° ביליבי Deut.28.56, pour s'être habituée à la mollesse. — 2° Se réjouir, mettre sa joie dans: רְּמִיְשְׁבֶּע Is.55.2, et votre âme jouira de ce qu'il y a de meilleur; יְחִיבְעַע עַלִּיבּר שָׁלִיבּוֹ עַּלְיבּר שְׁלִיבּר שְׁלִיבְּר שְׁלִיבְּי שְׁלִי שְׁלִיבְּי שְׁבְּיִבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְי שְׁלִּבְי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִיבְּי שְׁלִּי שְׁלִיבְי שְׁלִיבְּי שְׁלִים שְׁלִיבְי שְׁלִיבְי שְׁלִים שְׁלִיבְי שְׁלִיבְי שְׁלִיבְי שְׁלִים שְׁלִיבְי שְׁלִיבְי שְׁלִיבְי שְׁלִיבְי שְׁלְיבִי שְׁלִיי שְׁלִיבְּי שְׁלִים שְׁלִיבְי שְׁלִיי שְׁלִיבְי שִׁלְיבִי שְׁלִיבְי שְׁלִיבְי שְׁלְיבִי שְׁלִיי שְׁלִיבְּי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי בְּיִי בְּיִי שְׁלְיבִי בְּיִים בְּיִי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי שְׁלִיי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי שְׁלְיבִי שְׁלְיבְיי שְׁלְּבְּי שְׁלְּיבְּיי שְּבְּיי שְׁלִים בְּיבְּיי שְׁלִיי שְׁלִיי בְּיי שְׁבְּיי שְּבְּיי שְׁבְּיי שְּבְּיי שְׁבְּיים בְּייִים בְּיים בְּייִי בְּייִים בְּיוּים בְּייִי בְּיּיבְּיים בְּיבְּיוּבְייִים בְּיבְּיוּבְיים בְּיבְּיוּבְייִים בְּיבְּיוּבְּיוּים בְּ

לְצִלְּמָח: (וְבִּעְּמָח: Habitué à la mollesse, à une vie de délices: הָאִרשׁ חָרֵהּ Deut. 28. 54, l'homme d'entre vous le plus délicat et fort habitué à la mollesse, aux délices de la vie; de même au fém.: יְהַעְּנִינְיִי vers. 56, la femme habituée à une vie de mollesse.

תְּלֶנְת m. Délices, plaisir : יְקְרָאָחָ לַצַּׁבֶּח Is. 58.13, et si tu appelles le sabbat (tes) délices; בְּדֵירְכָלֵי עֹנֶג 13. 22, dans les palais de plaisance.

עבר Attacher: אֶבְּרְבֶּים פַּל־מַּרְם ton cou; אֶבְּרְבָּים בָּל־מַרְם לָּח לֵּר 6. 21, attache-les à ton cou; אֶבְּרְבָּים בָּלְרוֹח לִי אֶבְּרְבָּים בַּלְרַמַּם בָּלַרַמַּם בָּלְרַמָּם בַּלְרוֹח לִי comme une couronne.

וליק (fut. רַפּיָר, רְפִירָן, 1º Répondre; la personne à laquelle on répond à l'acc., aussi bien que la chose que l'on répond : בְּיַלֵּיְלְּהָוֹם Gen. 23. 14, Ephron répondit à Abraham; רְבָּילְיִרוּ בְּילִיןּלְיִלְּיִלְּאָר Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes; בְּלִּיְרָיִר לֹא רַבְּילָן אַרִּבְּיִר לֹא רַבְּילָן בְּעָהוֹן בַּעָּהוֹן בַּעָּהוֹן בַּעָּהוֹן בַּעָרוֹן לֹא רַבְּילָן בַּעָרוֹן בְּעָרוֹן בְּעָרוֹן בַּעָרוֹן בְּעָרוֹן בַּעָרוֹן בַעָּרוֹן בַּעָרוֹן בַעְרוֹן בַּעָרוֹן בַערוּן בַעְרוֹן בַעְרוֹן בַעְרוֹן בַעְרוֹן בַּעָרוֹן בַּעְרוֹן בַעְרוֹן בַּעְרוֹן בַּעָרוֹן בַּעְרוֹן בַּעָרוֹן בַּעְרוֹן בַּעְרוֹן בַּעָרוֹן בַּעְרוֹן בְּעִרוֹן בְּיִבְּעִרוֹן בְּעִרוֹן בְּעִירוֹן בְּעִירִין בַּעְרוֹן בְּעִירִין בַּעְרוֹן בְּעִרוֹן בְּעִירוֹן בְּעִין בְּעִרוֹן בְּעִירִין בְּערוֹין בְּעִין בְּעִירִין בּערוֹן בּערוֹין בּערוֹן בּערוֹין בּערוֹין בּערוֹין בּערוֹין בּערוּין בּערוּיף בערוּיף בּערוּיף בּערוּין בּערוּיִין בּערוּיף בערוּיף בּערוּין בּערוּיף בּערוּיף בּערוּיף בערוּיף בערוּיף בערוּיף בּערוּיף בּערוּיף בּערוּיף בערוּיף בערוּיף בּערוּיף בערוּיף בּערוּיף בערוּיף בערוּיף

rėg. dir.: מַדיּעָקָה מַי Jer. 23. 37, que t'a répondu l'Eternel? — Répondre à une observation, contredire : בַּרלֹא אָישׁ Job 9. 32, il n'est pas un homme comme moi pour que je puisse lui répondre, contredire; שֹׁמַרֵיו מָתָּם Job 32. 12, (il n'y a pas un) d'entre vous qui ait répondu à ses paroles, qui les ait réfutées; ירתו מִבִּינִיד יַעַנֵינִי Job 20. 3, du vent, c.-à-d. des paroles vaines doivent-elles réfuter ce que me dit mon intelligence (v. Hiph.). — Répondre à une prière, à un vœu; exaucer : בְּקָרְאִר עֲנֵנִי Ps. 4. 2, lorsque je t'invoque, exauce-moi; בְּיָבֶי רֵיָים פברהבי Ps. 22. 22, exauce-moi qui suis entre les cornes des licornes; ענגר בַצבַית Ps. 69. 14, réponds, exauce-moi, par ton secours fidèle, efficace; יַשָּׁבְּיִדִּים אַטריינית באַט I Rois 18. 24, le Dieu qui répondra par le feu (en envoyant le feu sur l'autel).

2º Prendre la parole, prononcer: יַפַען אָשוֹב וְיּאַמֵּר Job. 3. 2, Job prit la parole et il dit. Des juges: ולא־חַעָּטָה על־רָב Exod. 23.2, tu ne prononceras pas dans une cause (en suivant l'avis, etc.). — Annoncer, faire savoir : וַתַּי עָנָה I Sam. 9. 17, l'Éternel lui dit, lui annonça; אל הים יענה אר שלום פריטה Gen. 41. 16, Dieu annoncera, fera savoir, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon. — Témoigner, porter témoignage, pour ou contre quelqu'un: יבולים בי אול Gen. 30. 33, ma droiture temoignera en ma faveur; "pri ינסי באָדיד Deut. 19. 18, s'il a déposé un faux témoignage contre son frère; ו וישימתה תערבה Job 15.6, tes propres lèvres témoignent contre toi; דְּמָרָה וו פּנידים בּליבה בּם Is. 3. 9, l'expression de leur visage témoigne contre eux. Plus complet avec péposer un témoignage : לאר הַשְּׁבֶּה בְּרַעָּה עֵּר שָׁקַר Exod. 20. 13, tu ne déposeras pas contre ton prochain un faux témoignage.

3° Chanter en se répondant l'un à l'autre; en général chanter, pousser des cris (de joie ou de guerre): אָנָי בּילָּה Nomb. 21. 17, chantez un cantique à son sujet; מי מָי מְּיִלְי מְּיִר בְּאַלָּיִה יִרְי Osée 2. fr, et elle y chantera comme au temps de sa jeunesse; וְמָטְּי מְּיִלְּיִה יִבְּי אַרְי וֹצְּי Sam. 21. 12, n'est-ce pas de lui qu'on a chanté! יְנְי מְיִל עֲמִי וְבִּי בְּעִר בְּיִר בְּיִר בַּי בַּעִר בְּעִר בְּיִר בַּיִר וְצָּי בַּעִר וֹץ Exod. 32. 18, ce n'est point le bruit de cris de victoire; יְלִי בְּיִר בִּיִר וֹץ Jér. 51. 14, ils pousseront contre toi des cris de joie. Des animaux : יוֹלְי בְּיִר בַּיִּר בַּיִּר וֹץ Is. 13. 22, les hiboux hurleront dans ses palais.

Niph. 1° Étre répondu, être contredit: איר בי בי לא יצייו Job 11.2, ne serat-il rien répondu, ne répondra-t-on pas, à tant de paroles?—2° Étre exaucé: אָרָ בְּרָיִם לָּא יַצְיָּיִ וְּלָא יַצְיָּיִ וְּלָא יַצְיָּיִ וְּלָא יַצְיָּיִ וְּלָא יַצְיָּיִ וְּלָא יַצְיָּיִ וְּלָא יִצְיִּי וְּלָא יִצְיִּי וְּלָא יִצְיִּי וְּלֵּא יַצְיִּי וְּלָא יִצְיִּי וְּלָא יִצְיִּי וְּלָא יִצְיִּי וְּעִנִי וֹ וְיִּצְיִּ וֹ וֹ וֹ פֹּרִים וֹ וֹ וֹ ne sera pas exaucé. — 3° Répondre: אֵרִי יַצְיִּיִרּלוֹ בִּי Ez.14.7, moi l'Eternel je lui répondrai par moi-même (v. verset 4).

Pi. Chanter: אָרָס הָשָּׁה שָּהֶט Is. 27.

2, chantez en l'honneur de la vigne qui porte du bon vin; אַנְיבְּילָּאָר לְּעָנִיּה Ps. 88. 1, pour le chanter sur l'air de Maheleth; אַנְיבִי שׁׁנַעַ Exod. 32.

18, j'entends la voix des personnes qui chantent en chœur.

Hiph. Répondre: אוֹרָה Eccl. 5. 19, Dieu lui répond pour la joie de son cœur, Dieu en l'exauçant remplit son cœur de joie. — Faire répondre: יְחָבָּוֹי שְׁבֵּיִי עֲבַיִּי Job 20. 3, et l'esprit (éclairé) par mon intelligence me fera répondre, me dictera la réponse. II אָלָרְי S'occuper d'une chose, se tour-

menté, affligé; בְּעֵכּי מִּדְּאֵין רֹּצָּח Zach. 10.2, ils ont été abattus parce qu'il n'y avait point de pasteur; selon d'autres, de I בְּנָיוֹ : ils disaient (qu'ils erraient) parce qu'il, etc.; וּמַּיִים לֹא רַצַּנִיוּ S. 31.4, il ne s'épouvante, ne se décourage pas, devant leur multitude.

Niph. Etre humilié, être tourmenté, s'humilier: עַבְּיַרִיִּרְ צֵּרִיבְּאֹר Ps.119.107, je suis extrêmement humilié, ou affligé; je suis extrêmement humilié, ou affligé; Is. 58. 10, et si tu rassasies l'âme tourmentée par la faim, ou: si tu consoles l'âme affligée; בַּיִּרִי מַאַנְהַ לַּעָּלִי מִפְּנִי Exod.10.3(p. לְּרַיְּעָלִירְ חָבְּנִי jusqu'à quand refuseras-tu de t'humilier devant moi?

Pi. Opprimer, tourmenter, humilier, maltraiter : וְצִנוּ אֹתָם אַרְבֵּע פֵאוֹת שָׁנַת Gen. 15. 13, ils les opprimeront pendant quatre cents ans; נַתְּעַנֶּיתָ שָׁרֵי Gen. 16. 6, Sara la tourmenta, maltraita; צַּבָּר רַבְּרֵהְ כֹּחִיר Ps. 102. 24, il a affaibli, abattu, ma force dans le chemin; ואענה אַר־זַרַע דָּוָר I Rois 11. 39, j'humilicrai la postérité de David ; וָכַל־מִשְׁבַּרֶדּה עַזִּיתְ Ps. 88.8, tu m'as accablé de tous tes flots.—Faire violence (à une femme): ויענון Gen. 34. 2, il lui fit violence; ענה אַת־אַטָּה רַעָּהוּ Deut. 22. 24, (parce qu'il) a violé la femme de son prochain. — עבר נקשה Se macérer par les jeûnes: וְפִנְיהֵם אֵת־נַמְשׁחֵיכֶם Lévit. 16. 31, vous jeunerez; ענירור באום נקומר Ps. 35. 13, je me suis macėrė par le jeûne.

Pou. passif de Pi.: יבילי בי־עניתי Ps.119.71, il est bon pour moi d'avoir été humilié, affligé. Part.: ובְּעָנִית Is. 33. 4, et affligé; inf.: יבּל־תַּינִיתוּ Ps. 132. 1, de tous ses tourments, de toutes ses peines; בְּלַ-תַּעְנָּיִתְּ עָּשֶׁרְ לֹאִּ־תְּעָנְית Lévit. 23.29, toute personne qui n'aura pas jeûné, exact. qui ne se sera pas imposé le jeûne.

Hiph. Humilier: בֵּר תַשְנֵם I Rois 8. 35, II Chr. 6. 26, parce que tu les auras affligés, humiliés; ou, de I נָּנָת: et tu les exauceras.

 דּבְּר I Rois 2.26, parce que tu t'es affligé de tout ce que mon père a souffert, de toutes les afflictions de mon père.

ענה (עונה ענה).

I אָנְהָירן.chald. Répondre: עֵּנ תְנְיָנִיח וְאָמְרִיך Dan. 2. 7, ils répondirent pour la seconde fois, et ils dirent. — Prendre la parole : עָנֵח דְנָנַאל וְאָמֵר Dan. 2. 20, Daniel prit la parole, et il dit.

II אָנְיּה, chald. Etre affligé. Part. plur. פַנֵין Dan. 4. 24, les pauvres.

אנה. n. pr. 1°Anah, fils de Seir, Gen. 36.20.—2°Anah, fils de Zibon, 36.24.

ענְרֵי (נְּנְיֵר , צְּנֵירם (נְּנְיֵר , צְּנֵירם (מַנְיֵר , מַנְּיִרם). Malheureux, afflige, humble, débonnaire, doux : לא שׁבַח צַּיַבְּקַח עְּנְוִים Ps. 9. 13, il n'oublie pas les cris des malheureux, des affligés; יַרְפָּנִירם הַּרְפּנִי Ps. 25. 9, il enseigne sa voie aux humbles; עְנְיִר אָרֶץ ; Ps. 76. 10, les humbles de la terre; Ps. 76. 10, les humbles de la terre ; tait extrémement doux.

ח אנור n. pr. m. I Chr. 4. 8.

קלפני כבודר: Humilité, douceur קלפני כבודר Prov. 15. 33, l'humilité précède l'honneur; de Dieu: אַנְיָהְהְּ תַּרְבֵּנִי Ps. 18. 36, ta bonté me fait devenir grand, puissant.

וְצֵנְוֶה בֶּּדֶּלָ f. Douceur, bonté : וְצֵנְוָה בָּּדֶלָ Ps. 45. 5, ct (pour la cause) de la bonté et de la justice.

י ענדי איין Violence : אנדי תודין Aboth, deni de justice.

ענוק, (v. צָנִיּק.).

סענית אָנָי (rac. I קנָת ou II ענית ענית ou souffrance. Ex. unique: ענית ענית ענית צפר. 25, les souffrances ou les cris du malheureux.

"אָנְיִר , פַנִּיר , פְנִיִּר , פְנִיִּר , פְנִיִּר , פְנִיִּר , פְנִיִּר , פְנִיִּר , plur. בְּנִיר , malheureux , humble , doux : אַבְּרוֹן Deut. 24. 14, qui est pauvre et indigent ; יַאָבִי יְנִי נְאָבְרוֹן Ps. 40. 18, je suis malheureux et affligé; יַבְּר פָּנִר , אַבְרוֹן Ps. 18. 28, tu sauves le peuple malheureux ; עָנִי וְרֹבֵּב עַלִּרְדְמוֹר Zach. 9. 9, humble et monté sur un âne.

ילְצְרֵיך m. (avec pause לֵיִי avec suff. מְיִישְׁמַע Misère, souffrance, affliction: מִיישְׁמַע Gen. 16. 11, car l'Éternel a entendu (ta voix) dans ton affliction; ou, de I יַּבְיָי il a entendu tes cris, exaucé ta prière; בְּיִי עִרִי Prov. 31. 5, pain de misère; בְּיִי־עִּיִי Prov. 31. 5, les malheureux, les affligés.

ነዚ n. pr. m. I Chr. 15. 18.

תוביה. n. pr. m. Néh. 8. 4.

ענים n. pr. Anim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 50.

DLY n. pr. Anem, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

אָנְמִים Peuplade d'origine égyptienne, Gen. 10. 13.

ענקילך, n. pr. d'une idole adorée des Sépharvéens, II Rois 17. 31.

ענו אין Kal inusité. Pi. Rassembler des nuages: בְּכַנֵּר נְּמֶן עַל־דְטָאָרָץ Gen. 9. 14, quand j'aurai rassemble des nuages au-dessus de la terre.

Po. אָפּדּיִם, (fut. יְדִּיּבָּים, part. יְבִּיבָּים, fém. une fois דֹּנְיָרָי Is. 57. 3). Faire des enchantements, tirer des augures en observant la marche des nuages; selon quelques-uns, de יְבִירָ jeter un sort par les yeux, le regard; selon d'autres, pronostiquer selon les temps et les heures: אַרְיִבְייִ בּוֹיִ וְדִילִּי II Rois 21. 6, et il fit des enchantements, et il usa d'augures; יְבִּיִּיִ בְּיִלִּיִ בְּעִּיִּרִם בּוֹלִי Lévit. 19. 26, vous n'observerez point les nuages pour deviner; יְבִּיִנִים בַּמִּלְיִבִים Deut. 18. 14, les augures ou enchanteurs;

Is. 2. 6, ils ont des enchanteurs comme les Philistins.

אַנָּן m. (const. צַבַּלָּיִם חַפּנּי, nuée : תַּבְּלָיִם הַפְּנָיִם הַפְּנָיִם בְּבְּלָּח הָשָּׁנְיִּח הַפְּנָיִם בַּבְּלָּה הָעָנִים זְמִּנְיִם בַּבְּלָּח בְּבָּלָּח מָצִּבְּן Jér. 4. 13, il montera comme des nuces.

12以 n. pr. m. Neh. 10. 27.

עָנָר לְשָׁמֵילָא: chald. Nuages: בְּנָנִר לְשָׁמֵילָא Dan. 7. 13, les nuées des cieux.

אַנְנָה (. collect. Des nuages : אָלָנָה Job 3.5, que des nuages épais, obscurs, s'arrêtent sur lui.

י אָנְנִי n. pr. m. I Chr. 3. 24.

ענְנְיָהְ (que Dieu couvre) n. pr. 1°D'un homme, Néh. 3. 23. — 2° D'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 32.

לְּנְלֵּהְ m. (const. שׁרָשׁי Branche: שׁרָשׁי Mal. 3. 19, (ni) racine (ni) branche; בְּנַמְּיָהְ אֵרוֵר־אֵל Ps. 80. 11, et ses branches (sont comme) des hauts cèdres; בְּנַמְיָהְ אַרְנִרּ בְּלֵּבְּ Ez. 36. 8 (du sing. לְנָּנְהָּ עִּיִּרְ, vous pousserez vos branches.

אַגּן chald.m. Branche: רְבְעֵיְמִיּוִיד Dan. 4. 18, et sur ses branches.

בּבְּתְּי נְצֵנְפָת adj. f. Branchue: פֿרְבָּת נַצְנַפְּת Ez. 19. 10, (une vigne) pleine de fruit et de branches.

Ply Mettre un collier autour du cou, se parer d'un collier : אַנְמָרְמוֹ Ps. 73. 6, l'orgueil les environne comme un collier.

Hiph. Mettre sur le cou, charger quelqu'un (de présents): תַּצְנִיםְ לּוּ: Deut. 15. 14, tu le chargeras de présents, tu lui donneras (de ton troupeau, etc.).

קנְת m. Collier, ornement que l'on met au cou: met au cou: איז בּיִּבְיּרִבְּיבְ Cant. 4. 9, par l'un des colliers, des ornements, de ton cou. Plur.: יְּבְצַּבְּירִ לְּנַרְּוּלְתָּיךְ Prov. 1. 9, et une parure, un riche collier, pour ton cou; סְבֵּיִרְיבִי וְשִּבְּיִר נְשַׁבְּירָ pour ton cou; pour ton cou; pour ton cou; pour ton cou de leurs colliers qui étaient aux cous de leurs chameaux.

קּבְּע, n. pr. d'un géant, souche d'une race chananéenne : בְּנֵי בְּנָף Nomb. 13. 33, יְלִידֵי חִצְּנָם Nomb. 13. 22, les descendants d'Anak; בְּעָנָקִים Jos. 11. 21, piggi Jos. 21.11, Anok.

עני n. pr. 1° Aner, Chananéen, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° Ville lévitique sur le territoire de Manassé, I Chr. 6. 55.

שמיים (שנישי שוריקים) Punir, imposer une amende, imposer une contribution: אָרָיָם אָרִים וּשְּׁים וּשִׁים Deut. 22. 19, ils le condamneront à une amende de cent pièces d'argent; אָרִישְּׁיִם וּשִּׁים II Chr. 36. 3, il leva sur le pays une contribution (de cent talents d'argent, etc.); אַרָישׁיִים Prov. 21. 11, quand on punit le moqueur; אַרִישְּׁיִבְּיִם עְּשִׁים Amos 2. 8, ils boivent du vin acheté de l'argent de ceux qu'ils ont condamnés à une amende, ou : le vin qu'on a été force de leur fournir. Avec בי בי בייבים Prov. 17. 26, il n'est pas bon de condamner le juste.

Niph. passif: עלים דְּעָם Exod. 21.
22, il sera puni, condamné, à payer (ce que le mari demandera); יְּמָיִים Prov. 22. 3, les sots passent outre, et ils en portent la peine, ou : les sots transgressent la loi, et ils sont punis.

שליש m. Punition, amende, contribution: למא שליט Prov. 19. 19, (qui se laisse emporter par la colère) en porte la peine; וַיִּהָּרֶע עֵלִידְעָדָע II Rois 23. 33, il imposa au pays une amende, il leva une contribution.

לַנְנָשׁ־נִּכְּסִרֹן: m. chald. Punition: לַצְנָשׁ־נִּכְּסִרֹן Esdr.7.26, à une amende, ou: à une confiscation de ses biens.

תְּנֶת n. pr. m. Jug. 3. 31.

יוֹנְעְנְתְּי, n. pr. 1° Anathoth, ville lévitique sur le territoire de Benjamin, lieu de naissance du prophète Jérémie, Jos. 21. 18, Jér. 1. 1.—2° Anathoth, fils de Bécher, I Chr. 7. 8.

ענְחֹחִיָּה n. pr. m. I Chr. 8. 24.

עָּמִים m. (rac. לָּכֶּם). Jus exprime, moût: עַלִּבְּטִים Joel 1.5, à cause du moût; בַּלִבְּטִים רַמִּנִי Cant. 8.2, du suc nouveau de mes grenades.

בְּפְּלוֹתֶם רְשָׁצִים : Presser, fouler בּילְפּלּתְם רְשָׁצִים : Mal. 3. 21, vous foulerez les méchants.

לַבְּטֵּיל מְּרָבְרֵי חוֹרָת: S'occuper: בַּבְּיר חוֹרָת Rituel, de s'occuper de l'étude de la loi.

זְצְּלֵחְ־שְׁבֶּר רְשְׁבֵּר : Is. 15. 5, on fera retentir le cri de l'affliction; ou, forme irrégulière de ישיר ils exciteront des cris, etc.

רְּבְּאִים, m. pl. Branches ou feuilles: מְבֵּין עָּמָאִים Ps. 104. 12, du milieu des branches, ou des feuilles.

עָּהָ (v. ציָפָת).

לאל Kal inusité. S'élever. Pou. Etre gonflé, être orgueilleux, arrogant: מְּמְלֵּח נִמְּשׁׁה הוּ Hab. 2.4, son ame orgueilleuse n'est pas droite, ou: n'est pas tranquille en lui.

Hiph. Agir avec orgueil, avec temérité, s'obstiner: רַיִּפְּשִּלְּהְּ לַכְּלֹוּת אֵלְ־רִאִשׁ תָּשִׁר Nomb. 14. 44, ils eurent la témérité, ils s'obstinèrent, de monter sur le sommet de la montagne.

לְּשְׁלֵי m. 1º Hauteur, colline, tour: מְּלֵּלְ Is. 32. 14, tour et forteresse; בְּשְׁלֵּלְ II Chr. 27. 3, la tour fortifice sur la montagne de Sion. — 2º Plur. מַלְּרִם ou בַּשְׂלִרם (keri בַּילִרם) Deut. 28. 27, I Sam. 5.9, des tumeurs à l'anus.

가 가 n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

D בְּעַלְעֵּלְ m. plur. usité seulement à l'état const. יְעַלְעֵּלְי. Paupières : יְעַלְעַלְּעָּלְ זְלְעָּלֶתְ Job 16. 16, l'ombre de la mort est sur mes paupières; יְעַיִּייִ Job 3.9, les paupières, c.-à-d. les rayons, de l'aurore.

רַכְּמֶר מָּצֶמֶר אָנְעָּר II Sam. 16. 13, il élevait de la poussière, la faisait voler (contre David).

קבּקר. (const. בְּמַּר, avec suff. בְּמָּרָת, plur. בְּמָרְתּה, const. מַמְרוֹת. Poussière, terre pulvérisée, poudre: עָּמָרְ בְּרְאָדְבָּתְה לַכְּרְ בִּרְ בְּרְאָדְבָּתְה בְּתַר כָּרְ בְּרָאָתְם עָּמָר Gen. 2. 7, la poussière de la terre; בַּבְּלְאוּם עָּמָר Gen. 26. 15, ils les remplirent de terre; בַּבְּר בַּבְּר Lév. 14. 45, tout le mortier de la maison;

II Rois 23. 15, il les réduisit en poussière; וַיִּצְמַר עֵקַר Hab. 1. 10, il entasse de la terre, il élève des remparts; حجرة רורדר עמר Ps. 22. 30, tous ceux qui descendront dans la terre, dans la tombe; וַאַל־עַמַר הַשׁוּב Gen. 3. 19, tu retourneras a la poussière, à la terre; דַּירֹיִדָּךְ עָמָר Ps. 30. 10, la poussière te célébrerat-elle, c.-à-d. l'homme après la mort? מָר מָנַח צָפַר רַעַכּוֹב Nomb. 23. 10, qui peut compter la poussière de Jacob, c.-à-d. sa nombreuse postérité. Quelquefois comme מֵעְמֵר שִׁרֶּמָּה הַתְּיָבָּאה Nomb. 19. 17, de la cendre du sacrifice d'expiation brûlé. Plur. : יָראשׁ עַפָּרוֹת מָבֶל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; יָצַמָּרֹת זָחָב לוּ Job 28. 6, la poudre d'or y est.

ን፥ሂ n. pr. 1° Epher, fils de Midian, Gen. 25. 4. — 2° I Chr. 4. 17. — 8° 5. 24.

עלָּכְּר m. Chevreuil, gazelle, faon: לְּלְּמָר דְאַאָּיִלִּים Cant. 2. 9, au faon des biches; פְּשְׁיֵרִי עָפָּרִים Cant. 4. 5, comme deux faons.

תְּלְרָה n. pr. 1° Ophrah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 23; אים Mich. 1. 10. — 2° Ophrah, ville de la tribu de Manassé, Jug.6.11. — 3° Ophrah, fils de Meonothai, I Chr. 4. 14.

מקרון n. pr. 1° Ephron, ville aux confins de Benjamin, II Chr. 13. 19 (keri יְבֶּשְׁרִיוּן). — 2° La montagne d'Ephron, à la limite de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 9. — 3° Ephron, fils de Sohar, Héthéen, Gen. 23. 8, 10.

עְפְרֵין (v. צֶפְרוֹן).

עַבֶּרָת f. Plomb: אָבֶן וְעּלְבָּת Job 19. 24, avec un burin de fer et avec ou sur du plomb; אָבֶן וָעּלְבָּרָת Zach. 5. 8, poids de plomb.

ץ א. (עבר const. פברים). 1°Arbre: יבין החירם). Gen. 2. 9, et l'arbre de vie; collect.: קרן פון פון היים Gen. 1. 11, des arbres fruitiers; ביבין Deut. 28. 42, tous tes arbres. — 2° Bois, objet de bois: יַרְבַּקּרַ

קבי לאָר (Gen. 22. 3, il fendit le bois pour l'holocauste; אַבי שָּׁבִי Exod. 25. 10, du bois d'acacias; אַבִי אָבִי אַבּי אַבְּיִים לָּצֶץ אָבִי אַבִּי אַבְּיִבּע וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי בּעֹרִיבּע וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִּבְיִים וֹשְׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִּׁי וֹשִׁי וֹשִּבְיִים וְשִּׁבְּיִים וְשִּׁי עִּבְּיִים וְּשִּׁבְּיִים וְשִּׁי וְּשִׁי וְשִּׁי וְשִּׁי וְשִׁי וְבְּשִׁי וְשִׁי וְבִּיִּבְּיִים וְבְּעִיי וְשִׁי וְבִּיִּשְׁ וֹשְׁי וְבִּיִּשְׁי וְבִּיִּים וְבְּשִׁי עִּבְּיִים וְבְּעִיי וְשִׁי וְבְּיִבְּיִים וְבְּעִייִים וְבְּעִייִים וְבְּעִייִים וְבְּעִייִים וְבְּעִייִים וְבְּעִייִים וְבְּעִּיִים וְבְּעִּיִים וְבְּעִּיִים וְבְּעִּבְּיִים וְבְּעִּבְיִים וְבְּעִּבְּיִים וְבְּעִייִם וְבְּעִייִם וְבְּעִייִם וְבְּעִייִם וְבְּעִייִם וְבְּעִייִם וְבְּעִייִם וְבְּעִבְּיִם וְבְּעִיִּים וְבְּעִיִּים וְבְּעִיִּים וְבְּעִייִם וְבְּעִיבְּיִם וְבְּעִייִם וְבְּעִבְּיִים וְבְּעִבְּיִים וְבְּעִייִּם וְבְּעִייִם וּבְיִים וְבְּעִייִּם וְבְּעִייִם וְבְּעִייִם וּבְּבְּעִיים בְּבְּעִיים בְּיבְּעִיים בְּיבְּעִיים וּבְּבְּעִיים בּיִּבְּעִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים בְּיִים וְּיִים וְּיִים וְבְּיִים וְבִּיִים וְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים וּיִים וְּבְּיִּים בְּיִים בְּיִים וְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיוּים בְּיים בְּיוּים בְּיוֹים וְּבְּיים בְּיוּים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּיִים בְּיים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיִים בְּ

אַצְבּי אָבִיז (Chagriner, affliger: וְלֹּהִי בְּצָבוֹ אָבִיז I Rois 1. 6, son père ne le chagrinait pas (ne lui faisait pas de reproches). Intrans.: וְצָשֵּיהָ בַּיְבֶּהִי לְבָלְתִּי בְּצְהִי I Chr. 4. 10, si tu agissais contre le mal, si tu l'empêchais tellement que je fusse sans chagrin, sans douleur; וואר בייבור וואר

Niph. 1° Se chagriner, s'affliger, être affligé: פֿריפּת בּלָבָּה Gen. 45. 5, ne vous chagrinez pas; בַּלְבָּיָה I Sam. 20. 3, (que Jonathan ne sache rien de ceci) de peur qu'il ne s'en afflige; בְּלִיבְּבָּי אָל וֹן I Sam. 20. 34, il était affligé à cause de David; בְּלִיבְּ בִּלְּבְּי בִּלְּבִּי בִּעָבְּי בְּעָבּי בִּעָבְּי בְּעָבּי בִּעָבְּי בִּלְּבִּי בִּעָבְּי בִּעָבְּי בִּעָבְּי בִּעָבְּי בִּעָבְּי בְּעָבְּי בִּעְבִּי בִּעָבְּי בִּעָבְי בִּעָבְּי בִּעָבְי בִּעָבְי בִּעָבְי בִּעָבְי בִּעָבְי בִּעָבְי בִּעְבִּי בִּעָבְי בִּעָבִי בִּעָבִי בִּעָבִי בִּעָבִי בִּעָבִי בִּעָבִּי בִּעָבִּי בִּעָבִּי בִּעָבִי בִּעָבִי בִּעָבִי בִּעָבִּי בִּעָבִי בִּעָבְי בִּעְבִּי בִּעְבִּי בִּעָבְּי בִּעְבִּי בְּעָבִּב בְּעָבִי בִּעָבִי בִּעָבִי בִּעָבִי בַּעָבִּי בַּעָבִּי בִּעְבָּב בִּעָבְי בִּעְבָּי בִּעְבִּי בִּעְבִּי בִּעְבִּי בַּעְבָּי בִּעְבִּי בְּעָבְּי בִּעְבִּי בְּעָבְי בִּעְבִּי בִּעְבִּי בְּעָבְי בַּעְבִּי בְּעָבִי בַּעְבִּי בְּעָבִּי בְּעָבִּי בְּעָבְי בַּעְבִּי בְּעָבְי בַּעְבִּי בְּעָבְי בַּעְבִּי בְּעָבְי בִּעְבִּי בְּעָבְי בִּעְבִּי בְּעָבְי בִּעְבִּי בְּעָבְי בִּעְבִּי בְּעָבְי בַּעְבִּי בְּעָבְי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעָבְי בַּעְבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בּיּי בְּי בְּעִבּי בְּעָבְי בְּיִבְּי בְּיִיבְי בִּיבְּי בְּיבְי בִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיבְיב בּי בְּיבְיב בְּיבְי בְּיבְיב בְּיבְיי בְּיבְיב בּיבְּי בְּיבְיב בְּיבְיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְיב בְּיבְי בּייִבְּי בְּיבְיב בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיב בְּיבְיי בְּיבְיב בְּיבְּי בְּיבְיבְּי בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיב בְּיבְיבְּי בְּיבְיב בּיבְיב בְּיבְיבְיי בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בּיבְיב בּיבְיב בּיבְיי בּיבְיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבְיב בּיבּיב בּיבּי בּיבּי בּיבּיב ב

Pi. 1° Chagriner, affliger: דְּעִּשְבוּ וּאַר. Is. 63. 10, ils ont affligé, contristé, son esprit saint; בָּבֶר Ps. 56. 6, ils m'affligent sans cesse à cause de mes paroles, ou: ils tordent sans cesse mes paroles, ou: ils les empoisonnent. — 2° Travailler, façonner: יַבָּיך עַשְבוּנִי Job 10. 8, tes mains m'ont façonné.

Hiph. 1° Chagriner, irriter: אַרְּבְּרַבְּיִים Ps. 78. 40, (combien de fois) l'ont-ils chagriné, irrité, dans cette solitude (quand ils étaient dans le désert). — 2° Servir, rendre un culte: בַּיִּבְיִים לְּתְּבָּיִבְּי Jér. 44.19, nous avons fait en son honneur des gateaux pour lui rendre un culte; selon d'autres: pour présenter sa forme, en y gravant son image.

Hithp. S'affliger, s'irriter : ציריבו קרבור Gen. 6. 6, il s'en affligea en son cœur; ניתעארה האנטים Gen. 34. 7, ces hommes en furent irrités.

שְצֵע chald. Étre affligé, triste; part. pass.: מְּכֵל צָבִּיב Dan. 6. 21, d'une voix triste.

בונגב ובנה א אולב m. 1°Image ou idole: דונגב ובנה וַמַּרּץ הַאָּישׁי הַוָּּדִי Jér. 22. 28, cet homme est-il comme une image, une statue, méprisable et brisée, ou : comme une idole, etc.? — 2º Travail, travail pénible, bien acquis par le travail : רָלֹא יוֹסָך אמבל שבל Prov. 10. 22, et il n'y joint aucun travail; יַפַּצְבַיךּ בְּבֵית נָכְיִי Prov. 5. 10, (de peur) que tes biens acquis par le travail ne passent dans une maison etrangère; לָחֶם חָצַבְּרִם Ps. 127. 2, du pain péniblement acquis, ou : le pain de douleur (v. 3°); אַנְבִּרכָם הִנְּוֹשׁוּ Is. 58. 3 (avec dagesch emph.), vous pressez impitoyablement (à ce qu'on vous paye) vos biens, c.-à-d. l'argent qui vous est dû. - 3° Douleur, peine: קּנְיִד בְּנִים Gen. 3. 16, tu n'enfanteras qu'avec douleur; אַבֶּבר־עָצָב Prov. 15. 1, une parole (dite) avec dureté, une parole qui blesse.

אַצְאַ m. 1° Idole : פְּצְמִּדְ עָּמָבּי Is. 48.5, mon idole a fait ces choses. — 2° Douleur, chagrin : בְּרָהְ עָּצָב Ps. 139. 24, une conduite qui irrite Dieu, ou : qui nuit aux autres (v. d'autres explications à בְּלָהְ מִעְּצָב , page 131); בְּלַהְיּה נְעִנְב , page 131); ווווי I Chr. 4.9, je l'ai enfanté dans la douleur; און זו Is. 14.3, au jour où l'Eternel te fera reposer de tes peines.

קבון אין אין (const. בְּבְּבִּיבְיּן). Douleur, peine, travail: בְּבִיבִּים; Gen. 3. 16, (j'augmenterai) ta douleur; בּבַּבִיבָּים; Gen. 5. 29, et du travail pénible de nos mains.

Ps. איני דערים Ps. 135. 15, les idoles des nations; איני בערים I Sam. 31.9, le temple de leurs idoles.

וויף f. (const. אַבְּבָּע, plur. const.

סטופער, chagrin: יָבָּשְבֹּיִדְיּ Job 9. 28, je tremble de toutes les douleurs qui m'attendent; בְּיִבְּיִבְּיִּדְּ Ps. 147. 3, il panse leurs plaies, c.-a-d. il les console dans leur douleur; בַּיבְיִרִיבִּייִר Prov. 15. 13, mais par le chagrin du cœur; יְרָבֵּי צִּיְבְּיִרְיִבּ 4, que leurs douleurs augmentent.

קיניו: Prov.16.30, celui qui ferme les yeux (pour mieux méditer).

I בְּרְתוּ עַבָּח Bois, arbre: בְּרְתוּ עַבָּח Bois, arbre: בִּרְתוּ עַבָּח Jér. 6. 6, coupez des arbres.

וֹעַלְּה f. (rac. יַפַץ, const. יַפַץ). Conseil, avis, projet, dessein: וַשׁׁמֵעַ לְעַבָּה Prov. 12. 15, le sage écoute les conseils; אַנְיָשִר עַצְרָזי Ps. 119. 24, les gens de mon conseil, mes conseillers; וַכְצָה מְלָאֵכָיד רַשְׁלִּים Is. 44. 26, il accomplit l'avis de ses envoyés, c.-à-d. leurs propheties; וַעַנָּה שָׁלוֹם תַּחָרֶת בָּרן שְׁנֵירָם Zach. 6. 13, il y aura entre les deux un conseil de paix, c.-à-d. une parfaite concorde; עַצַּרוּ־עָנִי חָבִּישׁוּ Ps. 14. 6, vous faites honte à l'affligé à cause de son dessein; לַנְשׁוֹרוּז עָצָרוּן וְלֹא מְיִנִי Is. 30. 1, de former des desseins que je n'ai point inspirés, ou : de prendre conseil, et non pas de moi; וְכַל־עַצְרָוּה יִמַלֵּא Ps. 20. 5, il remplira tous tes desseins; בין דיא הקום Prov. 19. 21, le dessein de l'Éternel seul subsiste ; אַרשׁ עַבַּרָשׁי Is. 46. 11, l'homme qui doit accomplir mon dessein; אָריִים בְּעָצֵהו נְשָׁלְּחָרוּא I Chr.12. 19, ils l'avaient renvoyé après réflexion; ול השבה Jér. 32. 19, grand en conseil. Plur.: פריבור אבר קצוח חומה Deut. 32. 28, ils sont un peuple privé de conseil, c.-à-d. de sens, de sagesse, ou : qui n'écoute pas le conseil; עַר־אַמַד אֲשָׁדִיז עֲצוֹיו Ps. 13.3, jusqu'à quand agiterai-je ces pensées, ces craintes, en moi-même?

בר וְעצוּם מְמוּי בּמוּנִים מְמוּי Exod. 1.9, plus nombreux et plus fort que nous; מְלְכִים עַצוּמִים Ps. 135. 10, des rois puissants; יקרים יְקוּים Prov.

18. 18, il fait le partage entre les puissants; sait distribuera le butin qu'il aura pris des puissants. Poét., pour : membres puissants. Poét., pour : membres puissants, griffes : יְאָר בְּצִּיבְּיִם יְחַלֵּכְּאָרֵם : 10. 10, les malheureux tombent entre ses griffes; selon d'autres : en sa puissance; יְצִיבְּיִם מַלְּרְיִרְינְיִרְיָּ Prov.7.26, ils sont nombreux ceux dont elle a causé la mort, ou : elle a tué des plus forts; בַּצִיבְיִם וְשִׁלְּבְּיִלָּבְּ Amos 5.12, vos péchés sont nombreux.

אַלין בְּבֶּר n. pr. d'une ville dans Edom, sur le rivage de la mer Rouge, Nomb. 33. 35, I Rois 9. 26.

אַצְל Kal inusite. Niph. Etre paresseux : אַל־בָּקָה Jug. 18. 9, ne soyez point paresseux à partir.

ענר-פְתֵּר עָבֵל תִּשְׁכָב: m. Paresseux: עַּבל תִּשְׁכָב Prov. 6. 9, paresseux, jusqu'à quand seras-tu couché?

עַצְלָּחְתְּחִיל t וּצְלָּחְרָּלְּוֹל f. Paresse: עַצְלָּחְתְּחִיל Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement; וְלָּחָם עַצְלִּחִים Prov. 31. 27, le pain de paresse, pour: d'une paresseuse; duel: מַצְצַלְחִים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח Prov. 31. בּעַצֵלְחַים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח בּעְרָח Prov. 31. בּעַצֵּלְחַים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח Prov. 31. בּעַצֵּלְחַים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח Prov. 31. בּעַצְלְחַים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח Prov. 31. בּעַצְלְחִים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח Prov. 31. בּעַצְלְחִים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח Prov. 31. בּעַבְּלַחִים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח בּעְבָּלְחִים יִשְּהְ תַּעְּקָרָח Prov. 31. בּעַבְּלְחִים יִשְּהְ תַּשְּקְרָח בּעַבְּלְּחִים יִשְּהְ תַּעְּבְּיִם יִשְּבְּיִם יִשְּהְ תַּעְּבְּיִם יִשְּהְ תַּעְּבְּיִם יִשְּבְּיִם יִשְּהְ תַּעְּבְּיִם יִשְּהְ תַּעְּבְּיִם יִשְּהְ תַּעְּבְּיִם יִשְּהְ תַּעְּבְּיִם יִשְּהְ תַּעְבְּיִם יִשְּהְ תַּעְבְּיִם יִשְּהְ תַּעְבְּיִם יִשְּהְ בִּעְבְּיִם יִבְּיִבְּיִּבְּיִם יִבְּיִבְּיִם יִשְּהְ בּעְבָּיִם יִשְּהְ בִּעְבְּיִבְיִּם יִשְּהְ בַּעְבְּיִם יִבְּיִבְּיִבְּיִם יִבְּיִבְּיִים יִשְּהְ עַבְּיִבְּיִבְּיִם יִבְּיִבְּיִבְּיִם יִבְּיִבְּיִבְּיִים יִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִים יִבְּיִבְּיִּבְיִים יִבְּיִבְּיִם יִבְּיִבְּיִים יִבְּיִבְּיִבְּיִים יִבְּיִבְּיִבְּיִים יִבְּיבְּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיבְּיִים יִבְּיבְּיִבְיִים יִבְּיבְּיִבְיִים יִבְּיבְּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיבְיִים יִבְּיבְּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיבְיּים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיבְיּים יִבְּיִבְיּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיבְיִים יִבְּיבְיִבְיּים יִבְּיבְיּיִים יִבְּיִים יִבְּיבְּיִבְּיִים יִבְּיבְיּיִים יִבְּיִבְּיִים יִבְיבְּיִים יִבְּיבְיּים יִבְּיבְּיִים יִבְּיבְּיִים יִבְּיבְּייִבְיּים יִבְּיבְיּבְיּים יִבְּיבְּיִים יִבְּיבְּיִים יִבְּיבְּיבְיִים יִבְּיבְּיִים יִבְּיבְיּיִבְּיִים יִבְּיבְּיבְּיִים בְּבְּיִּיבְּיִים בְּיבִּיּבְיּיִבְיּיִים יִבְּיבְּיִים בְּיבְּיבִים בְּבְּיבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּיבִּים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּבְיבִים בְּיבְיבְּים בְּבְּיבִים בְּיבְים בְּבְּיִבְיּים בְּבְיבִים בְ

עצַט וי Trans. Fermer (v. יענָה): ולצם ערניו Is. 33. 15, celui qui ferme les yeux (pour ne point voir le mal). — 2º Intrans. Etre fort, puissant, devenir puissant : פַּרַבְּעָרָהַ מְשֵּנוּ מְאֹר Gen. 26. 16, tu es devenu bien plus puissant que nous; מַדו כָּצִמוּ רָאשַׁידָם Ps. 139. 17, que le nombre en est grand; יַנּיַעָאר הָאָד Exod. 1. 7, ils devinrent extrêmement puissants; יְעַצֵּם כֹּחוֹ Dan. 8.24, et sa puissance s'accroîtra; יאיבי חיים עצמר Ps. 38. 20, mes ennemis sont en vie et sont puissants. - Etre considérable, nombreux : עַנְעַמַוּ מָיַּ Ps. 40. 6, ils sont trop nombreux pour gue je puisse les raconter; צַיִּמוּ מִשָּׁבוֹתֵירָוּם Jér. 5. 6, leurs rébellions, apostasies, sont augmentées.

Pi. 1º Fermer : נְיַבְצֵּם אָח־עַינֵיכָם Is. 29. 10, il a fermé vos yeux. — 2º (de

אָמָייִי (אָבְייִין Ronger ou briser les os : יְיָדְיִּתְּיִיִּין Jér. 50. 17, et ce dernier lui a brisé ou ronge les os.

Hiph. Rendre puissant: רַיַּבְּעָּהָי Ps. 105. 24, il l'a rendu plus puissant que ses oppresseurs.

עַצָּמִים des deux genres (plur. בַּצָּמִים, plus freq.: מָצָמוֹת). 1° Os, ossements: בצם פעבר Gen. 2. 23, l'os de mes os; צבם אל עצם Ez.37.7, un os (s'approcha) de l'autre; יָרָאָּח עָצָם אָלָם Ez. 39., 15, s'il voit les ossements d'un homme; באמות הוסף Exod. 13. 19, les ossements de Joseph; הַּנְבָּטֵּר הַבְּטֵּך הַשְּלֵּצֵּה Eccl. 11. 5, de même que (tu ne sais pas comment se forment) les os dans le sein d'une femme enceinte. — 2º Corps, visage, teint : וּמְרָשָא לְכָצֵם Prov. 16. 24, et salutaire pour le corps; אַיִבּים מִּפְנִינִים Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que le corail. — 3° Il remplace le *pronom* mėme : תַּנְצָם תַּיּוֹם חַוָּדָ Gen. 7. 13, en ce jour même; וּכְעָצֶם תַּשָּׁמֵיִם Exod. 24. 10, et comme le ciel même, ou: comme la face du ciel; מַצָּבֶּם הָּוּמִי Job 21. 23, dans toute sa vigueur; עַּבְּמִי Ritucl, moi-mėme.

DEU, n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 3.

Deut. 8. 17, ma puissance et la force de ma main. — 2° Corps, substance, essence: לא־נְבְחֵד עָצָבִי תְשָּרְ,
Ps. 139. 15, ma substance, mon corps, ne t'était pas inconnu.

ነጋሂህ n. pr. d'une ville sur la frontière méridionale de la Palestine, Nomb. 34. 4.

חוֹם לְצֵע f. pl. Fortes raisons, arguments: תַּיִּלְישׁר נַבְּאַמּוֹחַיבָּם Is. 41. 21, produisez vos arguments.

וא ח. pr. d'une ville inconnue; אָריני הְינֶּבְּעְי II Sam. 23.8, Adino l'Esnite (עוים: עוֹים: עוֹי

עצר (fut. יעצר et יַנעבר) פּר אי fermer, renfermer, emprisonner : וְעַבֶּר אָת־דַוֹשָׁמַיִם Deut. 11. 17, il fermera les cieux; שבר עבר יר ווער פל-רוום Gen. 20. 18, l'Éternel avait fermé tout sein, c.-à-d. avait rendu stérile (toute la maison d'Abimélech); אָם־אַנִי תַעּנוֹלִיד וְעָצַרְתִּי Is. 66.9, moi qui fais nattre, fermerais-je (le sein), empêcherais-je d'enfanter? ני אָם־אָשָׁח עַצְרַח־לָניּ I Sam. 21.6, les femmes ont été éloignées de nous, nous ne nous sommes pas approchés d'elles; עַבּר בְּעַבְּלַהַר Jér. 20.9, (un feu) renfermé dans mes os; רדויא כצור Néh. 6. 10, il y était renfermé; רַיַּבַעָּבַרוּוּ מֶלַךְ אֲשׁוּר II Rois 17. 4, le roi d'Assyrie l'enferma; עוֹד עָצוּר מְקּנֵי שָׁאוּל I Chr. 12. 1, encore enfermé, caché, de peur de Saul, ou : évitant la face de Saul; עבור Deut. 32. 36, des biens qu'on conserve chez soi (v. l'exemple à קוַב גּ page 520).

2º Retenir, empêcher: נַעָּצָרַתוּ־נָא אוֹרָהָן Jug. 13. 15, je te prie que nous te retenions; וְלֹא רַבֶּצֶּרְכָּח תַּעָּטָׁם I Rois 18. 44, que la pluie ne te surprenne, exact. ne t'empêche (de sortir); אַל־תַּצְצָר־לָּר ברלב II Rois 4.24, n'arrête pas (l'ânesse) pendant que je la monterai. Avec n: וַפְצֹר מְמִלִּיךְ מִיר יוּכָל Job 4.2, qui pourrait retenir ses paroles; בַּעַצֹר בַּמַרָם Job 12. 15, il retient les eaux. — בער כהן Garder, conserver, la force; avoir le pouvoir: יְלֹא עַצַרַרְתִּר כֹּדָק Dan. 10.8, je ne conserval aucune force; וְלֹאֹ־עַצַר כֹּוַן ירבעם עוד II Chr. 13. 20, Jarobeam n'eut plus de force, de pouvoir; ומָר וו בית לבְנוֹת־לוּ בִית II Chr. 2. 5, qui aura le pouvoir de lui bâtir une mai-וַלֹא צָבָרוּ לַלֶּכֶרוּ : כֹּהַ son. De même sans יָלֹא צָבָרוּ לַלֶּכֶרוּ אל-מֵרְשׁישׁ II Chr. 20. 37, ils ne purent pas aller à Tharsis.

3° Commander, régner: אַל־רְעָצוֹר עִּמְּןְּבְּ II Chr. 14. 10, nul homme ne peut régner à côté de toi, ou : ne peut prévaloir contre toi; I Sam. 9. 17, celui-ci régnera sur mon

ליבי Jug. 18, 7, (nul n')héritait le pouvoir, le pouvoir n'était pas héréditaire, ou : personne ne possédait le commandement, ils étaient libres.

קלאָר (בְּעָבֶר בְּיִתְם: Prov. 30. 16, le sein fermé, stérile.—
2º Oppression: אַפָּר בְּעָבְר בְּעָבְר Is. 53. 8, il est enlevé, retiré, de l'oppression et des châtiments; בַּעָבֶר בָּעָר Ps. 107. 39, par l'oppression, par le malheur.

אַרָת פּנְתְּתְּלֵּתְת assemblée, assemblée solennelle, fête : בּיִרָת בַּיְרָת בַּיִרָת בַּירָת בַּיִרָת בַּיִרָת בַּיִרְתַּבְּירָת Amos 5.21, je ne recevrai pas avec contentement (ce que vous m'offrirez) dans vos fêtes solennelles (v. a בְּיִר בְּיִרָת בְּיִרָת בְּיִרָת בַּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּירִי בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִי בְּיִייִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִייי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּיי

אָלָאָ chald. (v. קּבָּח). Oppression, mal: פּן בֶּל־בָּקָא Rituel, de toute oppression, ou: de tout mal.

ארצע (fut. בְּעָבֶּר 1º Saisir par le talon: פֿבָּבֶּר בָּעָב Osée 12.4, dans le sein de sa mère il saisit son frère par le talon.— 2º Supplanter, tromper: בַּלְבָּיִר זְּיִח מַּצְבֵּיִר זְיִה מַּצְבֵירִ Gen. 27. 36, il m'a supplanté déjà deux fois; בּלִּבְּיִר Jér. 9. 3, tout frère ne songe qu'à tromper.

Pi. Retenir, retarder : יַלֹא יַצַּקְבַם Job 37. 4, il n'arrête pas (les nuages).

'고양보 m. (const. 그렇고, avec suff. izgz, plur. const. צַּקְבֵּר , צַקבר avec dagesch euph., et לפַברות). 1° Talon, pas, demarche, trace : אָמָה הְשׁוּמָנוּ עָקַב Gen. 3. 15, toi, tu lui blesseras, mordras, le talon; קימסי עקביה Jér. 13. 22, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés, découverts; פקבר-סוס Gen. 49.17, les pieds, exact. les paturons du cheval; פוֹן צַקבר יִסְבַּוּי Ps. 49. 6, l'iniquité de mes talons (c.-à-d. de mes démarches, de mes actions) m'entoure, m'enveloppe; selon d'autres : l'iniquité de ceux qui me poursuivent, etc.; אַשָּׁר הַרָּפוּ נִּקְבוֹת בְּשָׁרַהָּף Ps. 89. 52, par lequel ils ont outragé les démarches de ton oint; אָאי־לָּךְ בְּנִּקְבֵּר תַּאָאוֹן Cant. 1. 8, suis les traces des brebis; וְעַקְבוֹחֵיךְה לֹא נוֹדְעוּ Ps. 77. 20, tes traces n'ont point été connues. — 2° Arrièregarde: יָאֵר־עַקבו Jos. 8. 13, et ceux qui tenaient le dernier rang, l'arrière-garde.

איני מיני איני ווּרָי וּלְינִי אַלְּבּר לְּבִּילוּי Is. 40. 4, le chemin tortu sera une plaine.—2° Adj. Trompeur, pervers: אָלֵב מְּלֵב מְלֵב מִלְב מְלֵב מִלְב מְלֵב מְלֵב מְלֵב מְלֵב מְלֵב מְלֵב מְלֵב מְלֵב מְלֵב מְלְב מְלֵב מְלְב מְלֵב מְלְב מְלֵב מְלֵב מְלֵב מְלְב מְלֵב מְלְב מְלֵב מְלְב מְלְב מְלְב מְלְב מְלֵב מְלְב מְלְב מְלְב מְלֵב מְלְב מְּב מְלְב מְלְבְים מְבְּבְים מְבְּבְים מְבְיב מְלְב מְבְּים מְבְּבְּבְּל מְבְּבְים מְבְּבְּבְיּב מְבְיּבְים

בקב m. 1º Fin, suite d'une chose, récompense d'une action : בְּשֶׁבְרָם עַקָב רָב Ps. 19. 12, quand on les observe, il y a une grande récompense; *adver*bialement, jusqu'à la fin, toujours: יאברתו עקב Ps. 119. 33, je garderai (cette voie) jusqu'à la fin de ma vie, ou (v. קקב): en suivant ses traces; selon d'autres : je la garderai (ayant en vue) la récompense (qui m'attendrait); אַכּלָם עָקַב Ps. 119. 112, toujours, jusqu'à la fin, ou : la récompense durera toujours. — 2º Prép. A cause de, pour : על־עַקב בָּלְשָׁהַ Ps. 40. 16, à cause de leur honte, ou : qu'ils aient la honte pour récompense; עַקַב שׁתַוּד Is.

5. 23, pour des présents. — 3° Conj. En récompense de, parce que : בְּבָיצִי Deut. 7. 12, en récompense, si vous écoutez ; בְּבֶיל בְּיִי בֵּינִי Gen. 26.5, parce que (Abraham) a obéi; בְּבֶוֹל בִּי Amos 4. 12, puisque (je ferai, etc.).

אָקְרֶּהְ f. Tromperie, ruse : אָקְרָּאָ II Rois 10. 19, (Jéhu) faisait cela avec ruse, finesse.

רבעלר אודירגון קל Gen. 22. 9, il lia Isaac, son fils.

* Niph. שַּנְעַקר עַל אַב־תַּמְוֹשַׁת Rituel, qui מָּנַעָקר עַל אַב־תַּמְוֹשַׁת Rituel, qui a été lié (pour être offert) sur l'autel.

TPX adj. Marqueté, rayé; selon d'autres: marqueté aux pieds, aux endroits du corps, par où on les attache (ע. בַּיבָּוֹן בִּלְּיבֶילוֹי Gen. 30. 40, il fit que le troupeau avait en vue les brebis marquetées, rayées; (vers. 35), (les boucs) marquetés.

וו Rois 10. 12, nom d'un endroit, littér. la maison où les bergers attachent, lient, les brebis (pour les tondre), ou : lieu de réunion des pasteurs.

ਸਤ੍ਰਿਪ f. Oppression : ਸ਼ਹ੍ਹਾ ਸਤ੍ਹਾ Ps. 55. 4, à cause de l'oppression du méchant.

⊃PV n. pr. m. 1° Esdr. 2. 42. — 2° 2. 45. — 3° I Chr. 3. 24.

י עקידה. f. Action de lier, sacrifice: בְּקִידָה יְחִידּ צְּקִידָה יְחִידּ Rituel, le sacrifice du fils unique (d'Isaac).

י אָקּיְעָה f. Piqure: בַּקִיבָה Aboth, la piqure d'un scorpion.

לקל Kal. inusité. Pou. Étre courbé, tortueux : אָשָׁשָּׁם מְשָׁשָּל Hab. 1. 4, des jugements corrompus, pervers; de là

אַרְלְקּלְ, adj. (plur. seul usité). Tortueux, oblique : אָרָחוֹת צַקּלְקּלִה Jug. 5. 6, par des chemins tortueux, détournés; de même: אַבְּלְקַלּיִרָם Ps. 125.5, leurs sentiers obliques.

אַקּרְחוֹן (adj. Tortueux : אָרָאָרָן Is. 27. 1, le serpent tortueux.

Ry, n. pr. Akan, fils d'Eser, Gen. 36, 27.

קבין (ע. דְשָׁיִי) Déraciner, arracher : בַּצְּילִיר נְשִׁינִיּצְ בּצְילִיר נְשִׁינִיּצְ Eccl. 3. 2, d'arracher ce qui est planté.

Niph. Etre arraché, être renversé: בְּיָבֶהְ אַיִּהְ Soph. 2. 4, Ekron sera renversée.

קבע, chald. Kal. inusité. Ithp. pass. Etre arraché: אַקבּעָדָי Dan. 7. 8, (trois cornes) furent arrachées.

קאָנָת adj. (fem. בְּמָרֶת, צְּמֶרֶת, בְּקָבֶּת. Stérile: תְּמָבֶר בָּצֶּבְר בְּבָּבְר בַּבְּרָת בְּר בָּצָבְר בַּבְּרָת בְּר בַּבְּרָת בְּר בַּבְּרָת בְּר בַּבְּרָת בְּר בַּבְּרָת בְּר בַבְּרָת בְּר בַּבְּרָת בְּרָת בְּתְבְיבְת בְּרָת בְּרָת בְּרָת בְּתְבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְת בְּרָת בְּתְבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְתְיבְיבְיבְתְיבְתְיבְתְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְיבְתְיבְבְתְיבְתְבְיבְתְיבְבְתְיבְבְתְיבְבְ

קר. Racine. Au fig., qui a pris racine dans un pays, qui s'y est établi: לְצַקֵר מְשְׁבְּּתִּיז גַּר Lévit. 25. 47, à un habitant du pays, mais dont la famille y est étrangère.

עקר n. pr. m. I Chr. 2. 27.

לקרב m. (plur. נְקִיבְרָה Deut. 8. 15, des serpents brûlants et des scorpions; brûlants et des scorpions; Ez. 2. 6, et quoique tu habites au milieu des scorpions.—
2° Espèce de verge ou de fouet garni de pointes: מַּבְּקרְבָּיב וּ Rois 12.11, moi je vous châtierai avec des fouets, ou des verges de fer, qu'on nomme scorpions; selon d'autres: avec des églantiers.

עקרון n. pr. Ekron, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 13. 3, appartenant plus tard à la tribu de Dan, Jos. 19. 43; יְרָיָעֶקרֹיְרִי Jos. 13. 3, et (le prince) d'Ekron.

צק'עני Présenter comme pervers: אָנָי נַיַּצְקְשֵׁנִי Job 9. 20, si je suis innocent, il (Dieu) ou elle (ma bouche) me convaincra d'être perverti, d'être coupable.

Niph. ינָצְקשׁ דְרָבִים Prov. 28. 18, mais celui qui est pervers dans ses

voies, dans sa conduite.

Pi. Détourner, rendre tordu, corrompre: בּחָלֵּה שִׁלְּשְׁה בְּּחָבְּיבוֹ Is. 59. 8, ils pervertissent, corrompent, leur conduite, exact. ils rendent leurs sentiers tortus. Part.: יְּבָיבָּיד Prov. 10.9, celui qui pervertit ses voies.

Deut. 32. 5, une race perverse; שְּשֶׁר אֶרְהֹיִדְיּרָטְּר אָרָיִי Deut. 32. 5, une race perverse; אָשָׁר אָרְהֹיִדְיּרָטְר צִּפְּשִׁר אָר Prov. 2.15, desquels les voies sont tortueuses; בְּבְּשִׁרְּלֵב Prov. 11.20, ceux dont le cœur est corrompu; שְׁבָּיב צְּבָּר צְּבָּע שְׁנָיִר אָרָטְר שְׁבָּע Prov. 10.1. 4, le cœur pervers; שְׁבָּיב שְׁבָּיב Prov. 19.1, que celui dont les lèvres sont perverses, dont les paroles sont équivoques, doubles.

רְשִׁישְׁאַ f. Perversité: אַ רְשִּׁישְׁאַ Prov. 4. 24, 6. 12, la perversité de la bouche, le mensonge, la médisance.

ער. (plur. פִּרִים). Ennemi: תְּיִנְיּ שָּׁנְהְ I Sam. 28. 16, il est devenu ton ennemi; אַכֶּיְהְ שָּׁרָיְהְ Ps. 139. 20, tes ennemis proferent ton nom en vain; selon quelques-uns aussi: תַבֶּל שָּׁרִים וּבָּל שָּׁרִים Is. 14. 21, pour qu'ils ne remplissent pas la terre d'ennemis, de perturbateurs (v. à I

ער chald. Ennemi : יִּמְשָׁרֵהְ לְּעֶרָהְ Dan. 4. 16, et que son interprétation (s'accomplisse) sur tes ennemis.

אר part. (v. I שרר).

ソ (qui est éveillé) n. pr. Er, fils de Juda, Gen. 38.3.

I 그기깃 Mêler (v. Hithp.). 1º Echanger les marchandises, trafiquer : בּערב הַ בַּערבה Ez. 27. 9, pour échanger ta marchandise, ou : pour faire ton commerce (v. verset 27, et à I בַּצֶרֶב). — 2º Se mettre à la place d'un autre pour cautionner, être garant, répondre soit de la vie, soit des dettes, d'un autre : פר עבוף ערב אַת־רַשְעַר Gen. 44.32, car ton serviteur a répondu de l'enfant, c.-à-d. de sa vie; שִּיבֶר עָבָּרָי עָבָּרָ Job. 17.3, donne-moi quelqu'un qui soit garant pour moi auprès de toi; ערבור Is. 38.14, sois garant pour moi, c.-a-d. protége-moi; פִּי־עַרַב זַיר Prov, 11. 15, s'il a répondu pour un étranger; אָם־עַרְבָּתַּ לְרַעָּךָ Prov. 6. 1, si tu as cautionné ton ami, ou : si tu as cautionné quelqu'un envers ton ami; ערב שַרְבָּח לְּמְנֵי רֶעֵהוּ Prov. 17. 18, qui répond, se rend caution, pour son ami, ou envers son ami. — 3° Engager, donner en gage: אַנְּחָנוּ עֹרְבִים Néh. 5. 3, nous engageons (nos champs, etc.). Avec \(\frac{1}{2}\) Engager son cœur, se risquer, se hasarder: מָר הוא עָרֵב אַת־לְבוֹ Jér. 30. 21, qui est celui qui engage son courage, c.-à-d. qui se hasarde (de venir vers moi). — 4° Etre doux, être agréable : וּלְשׁנָחִר שֶרְבָּח לִּר Jér. 31. 26, et mon sommeil m'a été doux; וְעֶרְבָּח לַתֵּי מִנְחַת יחידה Mal. 3. 4, l'offrande de Juda sera agréable à l'Eternel; ישרב עליו שיחי Ps. 104. 34, puisse ma prière lui être agréable! אַטָּר עַרַבָּתְּ עַלַירָנִם Ez. 16. 37, (tous ceux) auxquels tu avais plu.

* Hiph. Rendre agréable : רְחַצֶּרֶב נָא Rituel, fais (que les paroles de ta loi) soient agréables.

Hithp. 4° Se mêler: רַיִּחְעָּרְבּוּ בְּגוֹיִם Ps. 106. 35, ils se sont mêles parmi ces nations; יְרָ בְּעָּבְיִר לֹאִירְתְּעָרֵב יְרָ Prov. 14. 10, aucun etranger ne peut se mêler, avoir part, à sa joie. Avec ל בּעָרִי לֹא תְחְעָרָב יִר לֹא תְחְעָרָב Prov. 20. 19, ne te mêle pas avec le bavard, ou le flatteur. Avec עם־שׁוֹנִים צֵּל־תְּחִעָרָב : עַם latteur.

Prov. 24. 21, ne te mêle point avec ceux qui recherchent le changement, avec des gens remuants. — 2° Donner une garantie, un gage: יִּיִּאָנֶרְ בַּאָאָדְיִּדְּיִּאַרִיּ אַרְּאָרָ בַּאָאָדִרְ Is. 36. 8, donne une garantie à mon maître, le roi, ou : engage-toi envers lui.

II ֶּעֶרָם (de בֶּעָרוֹם) Faire soir, faire sombre: בָּעָרוֹם לַעַרוֹם Jug. 19.9, le jour baisse et le soir approche; שֶּרָבָּח מָּלִרִּם נַעָּרוֹם Is. 24.11, toute joie est troublee, ou s'est évanouie.

Hiph. 1° Faire quelque chose le soir: דְּשָׁבֶּם יְּתְשָׁבֵּם I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. — ° 2° Faire venir le soir: בְּבַּבִּירִם בַּרָבִים Rituel, qui fait paraître le soir.

בּרְזְלָא מְעָרֵב : chald. Méler. Pa.: בַּרְזְלָא מְעָרַב Dan. 2. 41, le fer mélé avec de l'argile et la terre glaiseuse.

Ithp. : מְּחְשֶׁרְבִּין לֶּחֵיוֹן vers. **43**, ils seront mėlės.

ערֵכ adj. Doux, agréable : פרי קולה ערב Cant. 2.14, car ta voix est douce.

אלות. Mélange d'insectes malfaisants, ou de bêtes sauvages; la quatrième plaie d'Égypte; selon d'autres: une espèce particulière d'insectes ou de mouches, Exod. 8. 21, 27, Ps. 78. 45.

עָרָב et אַנְרָ n. pr. L'Arabie, Is. 21. 13, Ez. 27. 21; עַרְבִי Is. 13. 20, et עַרְבִי Néh. 2. 19, un Arabe. Plur. : הַעַּרְבִיאִים II Chr. 21. 16, et הַעָּרְבִים II Chr. 21. 16, et הַעַרְבִים

בְּשְׁרִי M. 1° Trame d'un tissu : בְּשְׁרִי Lévit. 13. 48, dans la chaîne, ou dans la trame. — 2° Collect. Mélange de gens de toutes sortes, surtout d'étrangers : בַּבְּי בְּיָר בִּבְי בִירָב בַּבְּ בַּבְי בַּבְּי בַּבְּר בַּבְי בַּבְי צִּי אַרָּאַר 12. 38, il s'en alla aussi avec eux une multitude de toutes sortes de gens; בְּבִּיבְיבְּי בְּבֶּר בִּיִבְ בִּיִּבְיּבְיִבְּ Néh. 13. 3, ils séparèrent tout mélange, tous les étrangers, d'avec les Israélites.

בְּרֶב des deux genres. 1° Soir: מְרַבּקָּבְּ בּרַבְּב Exod. 18. 14, depuis le matin jusqu'au soir ; בערב Gen. 19. 1, לעה ערב 8.11, לַטֶּרֶב Ps. 89.7, et seul בַּעֶּרֶב Exod. 16.6, sur le soir, vers le soir. Plur.: יאב ערבות Jer. 5. 6, le loup du soir, qui sort le soir pour surprendre la proie, ou : loup du désert (v. עַרָבָה). Duel : בין חַעַרְבַּיִם Exod. 16. 12, entre les deux soi**rs,** entre le jour qui finit et le soir qui commence, temps de la journée pendant lequel on offrait l'holocauste du soir, et qui dure depuis le moment où le soleil commence à décliner jusqu'à la nuit; " פֶּרֶב שָׁתָּה Aboth, veille du sabbat. — 2º Mélange, association, alliance: מַלְכֵּר חֲעָרֵב I Rois 10. 15, les rois alliés, ou : les rois de l'Arabie ou de l'Occident; וַאַח כָּל־חַצֵּרָב Jér. 25. 20, et tous les alliés.

ערבים m. (pl. לְּבְרֵים). Corbeau: וְיַשְׁלֵּח קרבי לְבְיֵי לּבְרֵי לִבְיַי לִבְיַי לִבְיַי לִבְי Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux.

nite. — 2º Nom d'un rocher sur la rive du Jourdain, où le prince Oreb a été tué, Jug. 7. 25.

עָרָכָּה, f. 1° Lieu aride, désert : אֶרָכָּה ציַח וַעַרְבַּח Jér. 51. 43, une terre aride et un pays sauvage, désert; אַטָּר שָׂנְקר אָשׁיִר שָּׁנְקר אָ עַרָבָּח בַּירוֹנ Job. 39. 6, a qui j'ai donné le désert pour maison. Avec l'art.: בְּעֵרָבָת Deut. 1. 1, 2. 8, Jos. 12. 8, la plaine, la contrée, qui s'étend des deux côtés du Jourdain et de la mer Morte. Un de ces côtés est appelé : עַרבוֹת יָרָירווֹי Jos. 5. 10, la campagne de Jéricho, et l'autre : מַעַרְבֹּח מוֹאָם Deut. 34. 1, de la plaine de Moab; בין Deut. 4, 49, la mer du désert, et נַחַל הָצֶרָבָה Amos 6. 14, le torrent du désert, un torrent entre Moab et Edom; selon d'autres : le premier la mer Morte, et l'autre le Kidron. — 2º Plur. שרבות les cieux (lieux de délices, v. לַרֹבֶב גַּעַרָבוּת (4°) Ps. 68. 5, à celui qui est monté sur les cieux.

ערַכְּה. n. pr. Arabah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 18.

עָרֶבוֹן m. Gage : אָהֶרְילָּהְ m. Gage : מָת הָשֵׁר אָהֶר אָבְר מָּר Gen. 38. 18, quel gage te donnerai-je? 'עָרָב, 'אַרָב', 'אַרָב', Arabe (v. à בַּיב

ענְרָכִים m. pl. (const. עַרְבֵּר. Saules: עַרְבֵּר-נְחָל. Job. 40.22, les saules du torrent; אַנְבָּרִם בְּחִיבִּים בְּחִיבִּים Ps, 137.2, (nous avons suspendu nos harpes) aux saules au milieu d'elle; בַּלְבָּרָבִים Is. 15.7, le torrent des saules, dans le pays de Moab.

ערְכְּחִי De la ville d'Araba, II Sam. 23.31.

אַרַג Crier, soupirer après, désirer ardemment: מְּאַיֶּל הַשְׁרֵג עֵּל־אָמִים עֵּן Ps. 42. 2, comme le cerf brame, soupire, après les torrents, ainsi mon âme soupire après toi.

קר, n. pr. 1° Arad, ville chananéenne, Nomb. 21.1, Jug. 1.16. — 2° Arad, fils de Beriah, I Chr. 8.15.

ענְדֶר m. chald. (v. עָרוּד.). Ane sauvage, onagre: וְצִּבּדְיָּנְאָ מְדוֹרַשּ בין בין בין Dan. 5. 21, sa demeure sera avec les onagres.

אָרָה Kal inusité. Niph. Étre répandu: פּריבערה עַלֵּרִים רוּחַ מִּשְּׁרוֹם Is. 32. ל. jusqu'à ce que l'esprit soit répandu d'en haut sur nous.

Pi. אָרָה (עני, אָרָה, apoc. אָרָה, 1° Répandre, vider: אָרָה פֿרָה Gen. 24. 20, elle vida sa cruche; יְרָּבֶּר נָּהְיּה וֹלְּבְּר נִינְיּה וֹלְבְּר נִינְיּה וֹלְבְּר נִינְיּה וֹלְבְּר נִינְיִּה וֹלְבְּר נִינְיִּה וֹלְבְּר וְבְּרְ בְּרָה בְּרְ בְּרְ בְּרָה בְּרְ בְּרָה בְּרָה בְּרְ בְּרָה בְּרָה בְּרְ בְּרָה בְרָה בְּרָה בְרָה בּרָה בּרָה בְרָה בְרָה בּרָה בּרְה בּרָה בּרְה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרְה בּרְיה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְה בּרְיה בּיה בּרְיה בּרְיה בּרְיה בּרְיה בּרְיה בּרְיה בּרְיה בּרְיה בּרְיה בּרְיה

cedre; אָן דְּרוּ צֵרוּ בֵּר חַיְסוֹד אָה Ps. 137. 7, découvrez, détruisez, jusqu'à ses fondements; inf.: יסור יַסור Hab. 3. 13, en découvrant les fondements.

Hiph. 1° Répandre, livrer: תְּעֶרָת נַמְּשׁׁי שׁנְיּיָת נַמְּשׁׁי Is. 53. 12, (parce qu'il) aura livré son âme à la mort. — 2° Mettre à nu, découvrir: אָר בְּעָרָה Lévit. 20. 18, il a découvert sa source (son flux).

Hithp. 1°S'étendre: אַמְּיְנְרְּתְּ מְּאָוְרָתְּ רְצְּנְיִ Ps. 37. 35, et qui s'étendait, ou : qui fleurissait; comme un arbre verdoyant.— 2° Etre nu, être découvert : Lament. 4. 21, tu en seras enivrée, et tu seras découverte.

ערונָה, f. Parterre (d'un jardin): בערונָת תַּבְּשֶׁם Cant. 5. 13, comme un parterre de plantes aromatiques; בּבְרְגִּהְז מַנְשְּׁרָבּ Ez. 17. 7, des parterres où elle était plantée.

ארור m. Onagre, ane sauvage: מסרות ערור ישסרות ערור Job. 39. 5, et les liens de l'onagre.

לְּרֵיְרָהְ f. (rac. יְבֶּיְהְי Nudité, partie honteuse, honte: בְּיַהְיִהְ אָבְיר אָבִיר אָבָר Osée 2. 11, (servant) à couvrir sa nudité; 2. 11, (servant) à couvrir sa nudité de son père; mais יְבָּיִר אָבִיר בָּיָר בַּיִר בָּיִר בָּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַיר בַּיר בַּיב בַּיר בַּיב בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיב בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיב בַּיב בַּיב בַּיב בַּיר בַּיב בַּיב

נְעֵרְוָתְ בַּלְּכָּא : Chald. Déshonneur עוֹנְהְיּ Esdr. 4. 14, le déshonneur du roi, que l'on méprise le roi, ou : le dommage du roi.

ערוֹם (pl. ביוּהים לְרוֹם (gen. 2. 25, adj. Nu: ביוּהים שרייהים Gen. 2. 25, ils étaient tous deux nus; ביוֹם שׁניהם שׁניהם se dit aussi de celui qui est mal vétu, ou qui n'a qu'une partie de ses vêtements:

vėtements à ceux qui étaient presque nus; קרום וְיָבוּק Is. 20. 2, nu (c. à-d. sans manteau ou en habits déchirés, usés) et nu-pieds.

ערום (ע. ערום).

ערוער (עריבי ערוער m. Arbre abandonné, isolé: יְתִּהְעָנָהְ מַבְּרוֹצֵר מַבּּוְדְבֶּר Jér. 48. 6, vous serez comme un arbre isolé dans un désert; selon d'autres: comme des bruyères, etc.

צרוער et ערער n. pr. 1° Aroer, ville sur le torrent d'Arnon, dans le pays de Moab, Deut. 2. 36, Jér. 48. 19, appelée שָרֵי Jug. 11. 26: שָרֵי צַרֹיצָר Is. 17. 2, les villes autour d'Aroer.—
2° Aroer, ville vis-à-vis de Rabba, appartenant à la tribu de Gad, Jos. 13. 25, Nomb. 32. 84. — 3° Ville de la tribu de Juda, I Sam. 30. 28; הְערֹעֵרִי I Chr. 11. 44.

עריץ m. Horreur, terreur: בְּצְדִּיץ Job. 30. 6, dans des plaines terribles; selon d'autres: dans les creux, les cavernes, des plaines.

Is. 19.7, les prairies ou la verdure près du fleuve (v. קיהוע Hithp.); selon d'autres, inf. de ישָּי tout ce qui est près du fleuve sera à nu, la campagne sera dépouillée.

גרָרָה. Nudité: אַרָרָה Ez. 16. 7, tu n'étais couverte d'aucun vêtement, tu étais tout à fait nue, עָרָיָה tement, tu étais tout à fait nue, עָרָיִה הַעֹּוֹר כַּשְׁיֵּהְה Hab. 3.9, ton arc est tout à fait à nu (v. II פּרִבּד).

ツ n. pr. Eri, fils de Gad, Gen. 46. 16.

י אַריכֶּת Disposition, preparation: בַּרִיבָּח בַּר Rituel, et que la lumière soit bien disposée, qu'elle brille d'un grand éclat (v. à קבּרָה).

עריקה, f. (plur. אַרִיקה seul usité). Pate: בְּיִיסְהַתְּ Nomb. 15. 20, בַּיִּיסְהַרָּ Ez. 44. 30, les prémices de votre pate.

עריפים m. plur. Cieux, nuages: אָרִישִּׁיהְ Is. 5. 30, la lumière s'obscurcit, ou : le soleil est obscurci par les nuages (qui couvrent ce pays).

גרירים . plur, פֶּרִירים (rac. פְּרִירִים, plur (פְּרִירִים, Isolé, abandonné, un homme privé d'enfants: יְאָכֹּרִי חֹלֵּבְּךְ פֶּרִירִים (Gen. 15.2, j'erre sans enfants, ou : je m'en irai de ce monde sans laisser des enfants; בְּרִירִים יְאָדִינּ Lévit. 20. 20, ils mourront sans enfants.

קער (fut. רערה) 1° Ranger, mettre en ordre, disposer : וַיַּצֵּרֹךְ אַת־תָּבָּצִים Gen. 22. 9, il disposa le bois (sur l'autel); וְפָרֵךְ בֶּלֶיהָ חָעֹלָת Lévit. 6. 5, il y mettra, disposera,l'holocauste; תַּעַּרְכּוֹת לָתּ עַל־חָעַג Jos. 2. 6, qui avaient été arrangées par elle sur le toit ; נַיַברוּה בֶּלָרו צֵרָה לָחָם Exod. 40. 23, il mit sur (la table) par rangées les pains (de proposition); בילה אַר־דְּעַרוֹה Lévit. 24.4, il arrangera, préparera, les lampes ; צַרַבְּהִוּר נֵר לִבְּשִׁירִוּר Ps. 132. 17, je préparerai une lampe מרכתו שלתות Prov. 9. 2, elle a dressé sa table; יְשָׁלְּדֶוֹן עֶרוּךְ לְּמָנֶיהַוּ Ez. 23. 41, et une table était dressée devant (le lit); צרובה בכלל II Sam. 23.5,

(une alliance) bien ordonnée en toutes choses; יְּשָבְיְ בְּבֶן יְשָׁ Jér. 46.3, préparez le bouclier et la targe.

Se mettre en ordre de bataille, se préparer, s'armer pour le נישרכו מלחמה לקראה פלשחים : combat I Sam. 17.2, ils se rangèrent en ordre de bataille en face des Philistins; רַפַּרָכוּ אָחַם מָלָחָתה Gen. 14. 8, ils se rangèrent en bataille, engagèrent un combat contre eux. Part. pass.: פרוה לְּנְּלְחֲמֵח Jér. 6. 23, armé comme le sont des hommes qui veulent livrer combat; מרוך מְלְחֵמֶח Joel 2.5, un peuple rangé en bataille; et part. actif: ערבר מְלְחָמָהו I Chr. 12. 33, prepares a combattre; de même עַרָה seul : נַיַּעַרְבוּ אל-הַעְבָּהַת Jug. 20. 30, ils se rangèrent en bataille en face de Guébaah; עַרְכוּ עַל־בָּבֶל Jér. 50. 14, rangez-vous en bataille autour de Babylone; וַעַרְכוּ לָּה Jér. 50. 9, ils se rangeront en bataille contre elle; בעותר אלות יערכוני Job. 6.4, les terreurs divines se dressent, sont dirigées, contre moi. — פַרָה מְלִים Disposer des paroles (pour attaquer, ou pour défendre) : ילא־עַרָהְ אָלֵר מִלָּרן Job 32.14, ce n'est pas à moi qu'il a adressé ses paroles; בֹּלֶר אָעַרָה־לִּף Ps. 5. 4, le matin, je t'adresse (sous-entendu הְּמְלֵּחָר ma prière); לֹא נַעִּרֹךְּה קמר השה Job. 37. 19, nous ne saurons rien dire à cause de nos ténèbres, de notre ignorance; וְיַצְרְכֶּחָ לִי Is. 44. 7, qu'il l'expose pour, ou devant, moi.— ערה משפט Exposer un droit, plaider une cause : דַּמָּת־נָא עַרַכְהַר מְשָׁמָּט Job 13. 18, j'ai exposé, plaidé, ma cause; de même עֶרֶה לְּמָנֵי : Job. 33. b. expose tes raisons; אוֹכִיבֶה וֹאֶנֶרְכָּח לִנֵינֵיך Ps. 50. 21, je te reprendrai et j'exposerai tout devant tes yeux; * לוֹרְכֵּר חַהַּיִנִין Aboth 1.8, ceux qui exposent la cause devant les juges, les avocats.

2º Comparer, égaler, ressembler: במרים מערכו בלו Is. 40. 18, et quelle image lui comparerez-vous? (ou Hiph. pour בְּיִבְּיוֹרְ לֵירָ; ;(מַעֵּיִרְכּוּ Ps. 89.7, qui, dans le ciel, est comparable à l'Éternel? בּיִר בּיִבְּיוֹרָ בִּירָ Ps. 40.6, rien ne

peut être comparé à toi, ou : on ne peut pas les exposer devant toi; לֹא־רַעַרְכָּנָּהְוֹ תָּוֹנָהְ Job 28. 17, l'or ne l'égale point.

3° Estimer, faire cas d'une chose : ਸੁਣਦਾ Job 36. 19, ferait-il cas de tes richesses ?

Hiph. Estimer, taxer: הְּיֶבֶּיהְ תְּבֹּיִךְ תְּבִּיךְ תְּבִיךְ תִּבְירָ בְּוֹבִיךְ בִּיבִירְ תִּבִיךְ Lévit. 27. 12, le prêtre le taxera.

ער די. (avec suff. ער פר פריבי). 1° Arrangement, rangée, proportion : עַרָה לָחָם Exod. 40. 23, l'arrangement des pains, les pains mis par rangées; וְצֵרֶךְ מְּנָרִים Jug. 17. 10, un équipement en fait de vêtements, un habillement complet; selon d'autres: des vêtements doubles, c.-à-d. pour l'été et pour l'hiver; יחדן ערכו Job 41. 4, et la beauté de ses proportions, de sa structure (v. âן דרן). ---2° Estimation, prix : פָּעֶרְפָּךָה חַפֹּבֵין Lev. 27. 12, comme ton estimation, o prêtre! comme l'estimation que tu en auras faite; בְּלֵכְקּק Lévit.5.15, selon l'estimation que tu en feras; d'autres considèrent le 7 dans ces exemples comme paragogique : selon l'estimation ; אַרָּאַרוּ אַנישׁ כּעֵרְכִּי Ps. 55. 14, mais toi, un homme que j'estimais autant que mon égal, comme un autre moi-même; לאריידע אַלושׁ עַרְכָּה Job 28. 13, l'homme n'en connaît pas le prix.

Niph.: לְּתְּחֵה נְם־צֵּהֶה וְחֵלֶבל Hab.2.16, bois toi aussi, et découvre-toi, exact. montre ton état d'incirconcision.

אָבֵל subst.et adj.m. (const. אָבֵל פּרָל. אָבָל פּרָל. וֹבְלּיבָל . Incirconcis, impur: וְבָל־פָּרֵל בּרֹּל בּרֹל Exod. 12. 48, nul incirconcis n'en mangera; souvent pour désigner les peuples étrangers: רְדָה בַּרִיבְּרִים בַּרִים צַּרִיבָּרִים בַּרִים צַּרִיבַירִים בַּרִים צַּרִיבַירִים בַּרִים צַּרִיבַירִים בַּרַבַּרִים בַּרִים צַּרִיבַרִים בַּרִים צַּרִיבַרִים בַּרִים צַּרִיבַרִים בַּרִים צַּרִיבַרִים בַּרִים בּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּיבִּים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּיבְיבִּים בּיבִּים בַּיבְּים בּיִּים בַּרִים בַּיבְּים בַּיבְּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבְּים ב

לְאֵישׁ אָשֶׁר־כּוֹ עָּרְכָּהְי. Prépuce: לְאֵישׁ אָשֶׁרּ־כּוֹ עָּרְכָּהְּ Gen. 34. 14, à un homme incirconcis; הַשְׁרְ עָּרְבָּהְרָם I Sam. 18. 25, cent prépuces de Philistins; בְּטֵּר עֶּרְבַּהְרָם Gen. 17. 11, la chair de votre prépuce. Au fig.: עַרְבַּרָם לַבְרַבָּם Deut. 10. 16, le prépuce de votre cœur (vos passions déréglées).

עָרָלוֹת n. pr. (v. à עָרָלוֹת.).

עים יעים ראיא Étre rusé, être fin: עים יעים ראיז I Sam. 23. 22, qu'il est fort rusé; le premier infinit. du Kal, le deuxième fut. du Hiph.

Hiph. 1º Rendre ruse: רַצְרִימּה טוֹר Ps. 83. 4, ils forment des desseins pleins d'artifice. — 2º Étre ruse, fin (v. l'exemple au Kal); en bonne part, être prudent, sage: יְמָרֶה רָעָים Prov. 19. 25, le simple deviendra avisé, sage.

Niph. (v. צְּרַמָּד). Etre amoncelé : בָּרְמִּדְּכָּיָם Exod. 15. 8, les eaux ont été amoncelées.

ערם Nu (v. ערם).

עלֶם m. Ruse: עלֶם Job 5. 43, il surprend les habiles dans leur propre ruse; selon d'autres, pour מָרְמָּח, de שָׁרְמָּח.

לְּהָרְגוֹ בְּעֵּרְטָּה f. 1º Ruse, ruse préméditée: בּיִרְיָגוֹ בְּעֵּרְטָּה Exod. 21. 14, pour le tuer par ruse, de dessein prémédité. — 2º Sagacité, discernement, sagesse : Prov. 1. 4, pour donner de la prudence, du discernement, aux simples.

קיביתיון m. Espèce d'arbre: יְצִיְתּמוֹן Gen. 30.37, et (des branches) de platane, ou : de châtaignier. Pl.: יְצִרְמֹיָת Ez. 31.8, et les platanes, ou : les châtaigniers.

וְעָע n. pr. m. Eran, fils de Southalah, nom patron. פֵרָנִי, Nomb. 26. 36. הואט (ע. פַרִיבָּה).

ערעור (v. שרושר n. pr.).

ערער adj. Abandonné, isolé: רְּשִּרְשֶּׁר Ps. 102. 18, la prière du malheureux, ou de l'exilé; קַּעַרְבֶּר בְּעַרְבֶּר בְּעַרְבָּר לְבִירְבָּר נְעַרְבָּר נְעַרְבָּר נִעְרָבְּר (comme un arbre solitaire, isolé; selon d'autres: comme la bruyère dans une lande.

ער ער ער ער (ע. ארוער, ער מ. מר.). ארר.). ארר. בער אין Distiller, couler: ארר: ארר. אין ארוער שניים שנייר ער מייטר שנייר ארביים שנייר מייטר שנייר מייטר ארביים שנייר או ארביים שנייר ארביים שנייר ארביים שנייר אוביים שנייר אוביים שנייר איניים שנייר איניים שנייר איניים שנייר איניים שנייר איניים שנייר איניים שנייר איניי

coule comme la pluie.

II און (de שָׁרָש) Briser la nuque (des animaux), renverser, abattre : יפַרְּמָּתוּ Exod. 13. 13, tu lui briseras la nuque; הַשְּרָלָה הָעָרָלָה הַעָרָלָה הַעָרָלָה הַעָרָלָה הַעָרָלָה עוֹבְרָלָה עוֹבְרָלָה עוֹבְרָלָה עוֹבְרָלָה עוֹבְרָלָה עוֹבְרָלָה עוֹבְרָלָה עוֹבְרָלָה עוֹבְרָלְה עוֹבְרַלְה עוֹבְרַלְּה עוֹבְרָלְה עוֹבְרַלְה עוֹבְרַלְה עוֹבְרַלְה עוֹבְרָלְה עוֹבְרַלְּה עוֹבְרַלְה עוֹבְרַלְּה עוֹבְרַלְה עוֹבְרְלְּה עוֹבְּרְלְה עוֹבְּרְלְה עוֹבְּרְלְה עוֹבְּיִילְ עוֹבְּרְלְה עוֹבְּירִלְה עוֹבְרִילְה עוֹבְּרִלְּה עוֹבְּירִלְּה עוֹבְּרִלְיה עוֹבְּרִלְיה עוֹבְּרִלְה עוֹבְּרִלְה עוֹבְּרִלְה עוֹבְּרִלְה עוֹבְּרִלְּה עוֹבְרִילְתְּיִילְתְּיִילְתְּיִילְתְּיִילְתְּיִילְתְּיִילְתְּיִילְתְּיִילְּתְּיִילְיה עוֹבְּרִילְתְיִילְיה עוֹבְּרִילְתְּיִילְיה עוֹבְּיִילְת עוֹבְּרִילְתְיה עוֹבְרִילְתְּיִילְתְיִילְיה עוֹבְּיִבְּיִילְיה עוֹבְרִילְתְיה עוֹבְרִילְתְיּיִילְיה עוֹבְרִילְתְיה עוֹבְרִילְתְיה עוֹבְרִילְתְיה עוֹבְּרִילְתְיה עוֹבְירִילְתְיה עוֹבְירִילְיה עוֹבְירִילְיה עוֹבְירִילְיה עוֹבְייִילְיה עוֹבְיילִיל עוֹבְיילִיל עוֹבְייל עוֹבְייל עוֹבְייל עוֹבְייל עוֹבְייל עוֹבְילִיל עוֹבְיל עוֹבְילְיבְיל עוֹבְיל עוֹבְייבְיים עוֹבְייב עוֹבְייבְייִים עוֹבְייבְיים עוֹבְייבְייבְייִים עוֹבְייבְייבְייבְיים עוֹבְייבְייבְייבְיים עוֹבְייבְייב עוֹבְייבְיים עוֹבְייבְייבְייב עוֹבְייבְייִים עוֹבְייבְייב עוֹבְייבְייב עוֹבְייבְיים עוֹבְייבְייבְייבְיים עוֹבְייבְיים

 le dos, ont fui, devant moi; מָּרִיםְּטָּ אֵלֵּרִי Jér. 2. 27, ils m'ont tourné le dos, et non le visnge; שַּׁרָתּ לָּאָשָׁ יִּתְּטִּ לִּמְּטֵּ לִּמְטַּ אַרָּתְּ Jos. 7. 12, ils tourneront le dos, ils fuiront, devant leurs ennemis; יְשַׁהְיָּ vers. 8, Israel a tourné le dos (devant ses ennemis).

תְּבְּתְּ n. pr. f. Orpah, belle-sœur de Ruth, Ruth, 4. 4.

אָלָּרָ, m. Brouillard, obscurité: בָּלּרּ הַעְרָשָׁל Exod. 20. 18, vers l'obscurité.

Niph. Etre redoutable : אֵל נַשָּרָץ Ps. 89. 8, Dieu est redoutable, terrible.

Hiph. 1° Effrayer: קרוא מַשְרִיבְּכָּם Is. 8. 13, que lui seul vous inspire de la terreur; selon d'autres: il vous rendra terribles, forts. — 2° Craindre, vénérer: נְלֹא חַשְרִיבּי Is. 8. 12, ne craignez pas; וְאָרֹדְּיִלְיִיבְיִי Is. 29. 23, ils redouteront, vénéreront, le Dieu d'Israel.

PLY Fuir: װּלְרָקִים צָּיָח Job 30.3, qui fuient dans des lieux arides.

'P. Les Arkiens, habitants de la ville d'Arka en Syrie, Gen. 10. 16.

עְרָקִים m. plur. Nerfs, artères: יְשִׁרְבֵּיּן Job. 30. 17, mes nerfs, ou mes artères, n'ont pas de repos, sont toujours agités; selon d'autres: ceux qui me poursuivent ne se couchent pas (ע. פֻּבִּיץ).

ערר (v. II پערה) Se depouiller, קשנה Is. 32. 14

(imper. ou infinit.), ôtez vos habits et mettez-vous à nu.

Po. Renverser: עוררו אַרְמְנוֹתִיהָ Is. 23. 13, ils ont renversé ses palais.

Pil. ערשר et Hithp. Etre renversé, detruit: ערער מחשרער Jer. 51. 58, (les murs de Babylone) seront renversés, détruits. Toutes ces formes peuvent aussi être de la racine אניי

שַרָשׁוּת .pl. עַרָשׁוּת ,pl. עַרָשׁנוּ , pl. עַרָשׁוּת). Lit : ערשה ערש ברול Deut. 3. 11, son lit qui est un lit de fer; עֶרָשׁ דְּנָדְי Ps. 41. 4, lit de douleur.

בשבורו אינע m. (avec suff. בשָּׁבֶּם, pl. רובשבורו). Herbe : יָנַחַהִּר עַשָּׁב בְּשַׂדָּה Deut. 11. 15, je ferai crottre l'herbe dans ton champ ; עשבות הקים Prov. 27. 25, les herbes des montagnes.

עשַׂבּא עשׁבָּע chald. Herbe : יִנִשְּבָא בחורין יאכל Dan. 4. 30, il mangea l'herbe comme les bœuſs.

עשה, apoc. ניַנש 1° Faire, agir, travailler : לַעשוֹה טוֹבָת אוֹ רָעָת Nomb. 24.13, pour faire du bien ou du mal; בַאַמְנָה הַם לְּשִׁים II Rois 12.16, ils agissaient fidèlement; לַלְּטֵּר דַוּמָּלָאכָה meme verset, aux ouvriers; וְעָמִירָד־נָא עמדיר חסר Gen. 40. 14, et rends-moi un bon office; אַת אַשֶּׁר־עַשִּׁתַח עָשוֹ Ruth 2. 19, celui chez lequel elle avait travaillé. Avec > Faire pour ou contre quelqu'un : מָתַי אָצֵשָּׂה גַּם־אָלֹכָר לְבֵּיתִי Gen. 30. 30, quand ferai-je aussi quelque בחר זאת עשרת פני ? chose pour ma maison Exod. 14. 11, que nous as-tu fait? בֹרו יַפַטָּור לָּךְ : Formule d'imprécation ו אַלחִים וַכֹּח יוֹסִים I Sam. 3. 47, que Dieu agisse ainsi envers toi, et qu'il y ajoute ainsi, c.-a-d. qu'il te traite avec la dernière rigueur.

Faire, fabriquer, former, créer, produire : יָאֶעֶטְהְ לְגוֹיר עָדוֹל Gen. 12. 2, je te ferai devenir une grande nation ; וַלַבַּשׂוֹרוּז ז בלר־מלחמתן I Sam.8.12, pour fabriquer ses instruments de guerre; בַּלַרוּ נָקָוֹדו בחקשת Exod. 38.3, il fit tous ses ustensiles d'airain ; mais : לַכַל־תַּלֶרוֹ תַּשְׁלֵח כְּחֹשֶׁת Exod. 27. 3, pour tous tes ustensiles tu emploieras l'airain ; צַּטָּרוֹ דֵי אָר־דְּוֹשָׁבָיִם ביקי Exod. 20. 11, (en six jours) l'Éternel a fait le ciel et la terre; איזי קשף Deut.32.6, il t'a créé; אַלוֹת פּלוֹת אַלוֹת מַיּלין Job 35. 10, où est Dieu mon créateur? אַטָּר־עָּרָא אַלּדִים לַּצַשוֹת Gen.2.3,(l'œuvre) que Dieu a créée pour être faite, ou: pour se reproduire elle-même, pour que chaque espèce se reproduise; יַנֶּץ לפור קרי Gen. 1. 12, et des arbres portant des fruits; וַזַרַע חֹמֵר רַעֲטָּוֹח אַרְפָּח Is. 5. 10, un chomer de semence ne produira qu'un épha (de blé); מיב עשות וּהַלֶּב Is. 7. 22, par l'abondance du lait (qu'elles) donneront.

Apprêter, préparer, arranger, soigner : אָטֶר צְּטָשׁר הָשָּׁשׁר נְּטָשׁר Gen. 18. 8, le veau qu'il avait apprêté; רוְמֵשׁׁ צֹּאֹנֶ עֲשׁׁרּיהי I Sam. 25. 18, et cinq brebis tout apprétées; וְצָּשְׁרָח אַה־צְּפֶּרְנֵיהָ Deut. 21. 12, elle arrangera, coupera, ses ongles; selon d'autres (sens opposé): elle laissera pousser ses ongles; ונמ־צֶרָה לֹא־כָשׁוּ בתם Exod. 12. 39, ils ne s'étaient apprêté aucune provision; יָלאֹר עָשָׂרו רָגָלַרו ילא־עַטָּדו שְּׁמְמִר II Sam. 19. 25, il n'avait point soigné, ou lavé, ses pieds, ni fait sa barbe. D'un sacrifice: Offrir, consacrer: ושר השאת פעשה ליום Exod. 29. 36, tu offriras tous les jours un taureau d'expiation ; מַלְּטָח עוֹלָת Ez.46.13, tu l'offriras en holocauste; וְוַדֶּעב כָּשׁוּ לַבְּעַל Osée 2. 10, et l'or qu'ils ont offert à Baal; יַנְשִּׁישׁ לַיֵי אַלֹּדֵישׁ Exod. 10. 25, et nous (les) offrirons à l'Eternel notre Dieu; ון ניתרו לפוים לחם II Rois 17. 32, ils offraient des sacrifices pour eux.

Acquérir, s'acquérir, procurer, amasser: עשה אַר כַּל־חַכָּבר חָאַה Gen. 31. 1, il a acquis toutes ces richesses; בַּשָּהוֹ לָּר שמ־הַחַיִל הַנַּוּח Deut. 8. 17, (ma force et ma puissance) m'ont acquis, procuré, toutes ces richesses; אָשֶׁר־עָשׁה אָשֶׁר־עָשׁה זיַ Gen. 12.5, les personnes qu'ils avaient acquises; צָטִירְתִי לָי שַׁרָים וְשָׁרוֹת Eccl. 2. 8, je me suis acquis des chanteurs et des chanteuses; נַפַעשׁ װָב וָבָטָם בְּאוֹצְרוֹנְיךּ Ez. 28. 4, tu as amassé de l'or et de

l'argent dans tes trésors.

Etablir, instituer: ניַכשׁ פֹהַנִים I Rois

קרעשים בַּבְּלֵּי בַּבְּלֵים בַּבְּלֵי בַּבְּלֵים בַּבְּלֵי בַּבְּלֵים בַּבְּלֵי בַּבְּלֵים בַּבְּלֵי בַּבְּלֵים בַּבְּלֵי בַּיִּלִים בַּבְּלֵי בַּיִּלִים בַּבְּלֵים בַּבְּלִי בּיִּרִים בְּיַבְּלִים בּיִּבְּלִים בּיִּבְּעוּם בּיבְּבּים בּיּבְּבְיבּבּים בּיבְּבְּיבּים בּיבְּבְּיבּים בּיבְּבּים בּיבְּבּים בּיבְּבּים בּיבְּבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּ

הְצְּיֵּוֹת עֲטֵּוֹת Rituel, les commandements positifs.

2º Presser: בְּעַשׂה מִּמְּבְרֵים הַּתִּיךְ Ez.
23.21, lorsqu'on pressait tes mamelles dès (ton séjour) en Egypte; הְּנָיִי בֹּטָה Soph. 3. 19, je réprimerai, ou détruirai, tous ceux qui t'auront affligée, ou : j'agirai contre tous ceux, etc.

 יל השיטיים Exod. 2. 4, pour savoir ce qui lui arriverait; אָרָה הַשְּׁיִלְיּה בָּלְּיִם וּנִי אָרָה בָּלְיִם וּנִי אָרָה בָּלְיִם וּנִי אָרָה בַּלְיִם וּנִי אָרָה בַּלְיִם וּנִי אָרָה בִּינְיִה בְּעָּיָה לְיוֹם אָרָה (v. une autre explication a רְיִשׁי בְּיִי אָרָה בְּעָלָה לְיוֹם אָרָה (page 266); אָרָה בְּעָלָה לְיוֹם אָרָה (Néh. 5. 18, et ce qui fut apprété pour un jour.

Pi. (v. Kal 2°) Presser, fouler: וְשָׁם Ez. 23. 3, là ils ont

pressé leur sein virginal.

Pou. Étre formé : אַטְּירִירְּיבְּשִּׂירְרָּיְרְּבְּעַּתְרִיּ 139. 15, lorsque j'ai été formé dans un lieu secret.

עִּלְּהְאֵל (que Dieu a créé) n. pr. m. 1° II Sam. 2. 18. — 2° II Chr. 17. 8.

איני (homme fait ou velu) n. pr. m. Esaŭ, fils d'Isaac, frère de Jacob, Gen. 25. 25; בְּיֵרְ בְּיִלֶּין Deut. 2. 4, יְּבֶי רְיִבְּיִ Deut. 2. 4, יְבִי רְיִבְּיִן Obad. 18, et יְּבִי seul, Jér. 49. 8, la famille, les descendants, d'Esaŭ (v. בּיִבּיִר).

ንድምህ, (Dieu l'a créé) n. pr. m. I Chr. 4. 35.

ついない。 (même signification) n. pr. m. 4° II Rois 22.12.—2° Plusieurs autres, I Chr.

אַלִּירִי m. Nombre ordinal, le dixième: בְּינְיִהְי מְּיָבֶשׁ Lévit. 27. 32, le dixième sera consacré (à Dieu); בְּינְהִיּשִׁי לֵּהֹיָשׁ Ez. 33. 21, au cinquième jour du dixième mois.

גְשִּׁירִית f. 1° Nombre ordinal, la dixième: בְּשִּׁרָית דְּשָׁבָּע Ez. 29. 1, la dixième année.—2° Une dixième part: בַּשִּרִית הָשִּׁרָּת Exod. 16. 36, la dixième partie d'un éphah.

יניה בה f. La dixième partie : יעלייניה עליינית Is. 6. 43, il en restera encore une dixième partie; selon d'autres: encore dix (rois) y viendront.

אראל Kal inusité. Hithp. Se disputer, contester: פר ועוד האים Gen. 26. 20, parce qu'ils s'étaient disputés, qu'ils avaient contesté, avec lui.

PVX (dispute, contestation) n. pr. d'un puits près de Guerar, Gen. 26.20.

עלירי (ת. היינית, השליית). Dix: היינית היינית (מיינית ביינית). Dix: אינית הוביינית (מיינית (מיינית מיינית מיינית

י אָלֶּי m. (f. אַנְשְׁרַח.) Dix, seulement dans les nombres composés depuis 11 jusqu'à 19: אַרְבָּעָד m., onze; אַרְבָּעָד f., onze; m., quatorze; חַבָּעְרַח f., seize.

עשר, chald. f. (ח:. צַּטְּרָח). Dix , Dan. 7. 7, 24.

עשׁר Lever la dime, dimer : צֹאַנְכָם I Sam. 8. 17, il prendra la dime de vos troupeaux.

Pi. Donner la dime: צְּשֵׂרְ אַנְּשִּׂרְנִיּ לְּךְ.
Gen. 28. 22, je t'en donnerai la dime;
קָשָׁר אַר מְלַרְּמְבּיּצִּר זְיִבְּיָּרְ Deut. 14.
22, tu donneras la dime de tous les produits de ce que tu auras semé;
produits de ce que tu auras se

Hiph.: בְּנְשׁר חַלְּנִים Deut. 26. 12, lorsque tu auras achevé de donner la dime (pour בַּנְשֵׁר חַלְנִים (לְחַלְשֵׁר Néh. 10.39 (pour בִּנְשֵׁר), lorsque les lévites donneront la dime (de la dime).

עשְׁרַה (ע. עשְׁרַה).

עשָׁרָת (ע. אַנְשָּׁרָת).

עשרון m. (plur. בְּשָׁרוֹנְים). Dixième partie d'un épha, mesure de capacité:

רְּיִלְּיִה dévit. 14. 21, un dixième (d'épha) de fleur de farine.

סי אין אין ייט אין אין פֿין פֿערים פֿערים אָרים פֿערים פֿערים פֿערים פֿערים פֿערים פֿערים אין Gen. 31. 38, vingt ans; אין פֿערים פֿערים בּערים פֿערים בּערים בּערי

עייין chald. Vingt, Dan. 6. 2.

I אַלָּהָ m. Ver, teigne, artison: בְּבָנָה Job 13. 28, comme un vêtement que la teigne a dévoré.

II שׁעֻׁ m. Nom d'une constellation, l'Ourse: שֹׁשִׁ חשָׁשׁ Job 9. 9, qui a créé l'Ourse.

Piwix m. (rac. בְּשֵׁק). Oppresseur: מְבִּר בְּשׁׁוֹק Jér. 22. 3, de la main de l'oppresseur.

בי עשיקים, m. pl. Oppressions, violences, injustices: תַּבְּשׁיִּקִים Amos 3. 9, et les oppressions (qu'on exerce) dans son sein; תַּבְּיִשׁיִם בַּּעִשִּׁים בַּיִּשִּׁים בַּיִּשִּׁים בַּבְּיִים בַּיִּשִּׁים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבִּיים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבִּיים בַּבְּיִים בַּבְּיִּבְיִים בְּבִּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בְּבִּיִּים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בַּבְּיִים בְּבִּים בּבְּיִים בְּבִּיים בַּבְּיִים בְּבִּיים בַּבְּיִים בְּבִּיים בַּבְּיִים בְּבִּים בַּבְּיים בַּבְּיִים בְּבִּיים בַּבְּיִים בְּבִּיים בְּבִּים בּבּיִים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּבּיים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּיים בּיבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיי

ת אינה n. pr. m. I Chr. 7. 33.

עלשיר וְרָשׁ m. Riche, le riche : עָּשִׁיר וְרָשׁ Prov. 22. 2, le riche et le pauvre; Ps. 45. 13, les plus riches du peuple; ישָׁמֶּל יִשְׁבּי Eccl. 10. 6, et que les riches, c.-à-d. les nobles, les gens dignes de considération, sont assis en bas.

עָּשֶׁן m. (const. יְשַׁלֵּשׁן et שְּׁשֶׁבֶּי). Fumée: בּנְשֶׁן הַיְּבְּשָׁן Exod. 19. 18, comme la

呼以 n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 42.

נְאָּז־יָתָּר עָשֵׁן: adj. m. Fumant : וְאָד־יָתָּר עָשֵׁן Exod. 20.18, et la montagne fumante; יַטאּוִדִים רְעָשֵׁיִנִים Is. 7. 4, de tisons fumants.

רַעָּשׁל (fut. אַשׁלֵיב) 1° Opprimer, maltraiter, fouler: עשַׁק הַל חֵרֵם לשָהוּ Prov. 14.31, celui qui opprime le pauvre blasphème son créateur; לאֹרַוּנְיוָד אָרָם Ps. 105. 14, il ne permit à personne de les opprimer; יָאָר־מָר עָשַׁקְתָּר I Sam. 12.3, contre qui ai-je usé de violence? ou, sens 2º: à qui ai-je extorque (de l'argent)? בַּל־תַּנִי לִעשָׁקַר Ps. 119. 121, ne m'abandonne pas à ceux qui veulent m'opprimer. Part. pass. ou adj.: אָרָם פָּשָׁם בְּדֵם־נָמָשׁ Prov. 28. 17, sens actif, un homme qui aurait attenté à la vie de quelqu'un, un meurtrier, ou, pwy: poussé par sa passion à commettre un meurtre; דָּבְעַר וָצָשָׁקִים Eccl. 4. 1, les larmes des opprimés. 2º Faire tort, tromper, frustrer, frauder: לא־חַצְשׁם אַת־רַצָּה Lévit. 19. 13, tu ne tromperas pas ton prochaiu, tu ne lui enlèveras rien par fraude; זּבְעלָשָׁקַר שׁבַר־שָּׂבְיר Mal. 3. 5, et contre ceux qui retiennent le salaire du mercenaire; וְצְלָשׁקוּ וְבֶר וּבֵּיהוּ Mich. 2. 2, et ils oppriment l'homme et lui prennent sa maison (par fraude); בון רַכְשׁל נָהַוּ Job 40.23, il absorbera un fleuve (sans se hâter), ou : qu'un fleuve déborde avec violence (il ne se sauvera pas).

Pou. part.: npwpn Is. 23.12, celle à qui il sera fait violence, qui sera opprimée.

የ የሂ n. pr. m. I Chr. 8. 39.

PV m. 1º Oppression, violence, action de faire tort: אָדָם Ps.

קיקקה לי f. Oppression, violence: אָיִשְקָה לִּי Is.38.14, la violence (s'exerce) contre moi, ou : je suis (accablé) de souffrance; selon d'autres, impératif de puy: ôte-moi (ma maladie, ma souffrance).

יְצְשַׁר (fut. יְבְשַׁר, Etre riche, devenir riche: אַךְּמָּדְר, Osée 12.9, je suis devenu riche.

Hiph. 1°Trans. Enrichir: בְּרַמֵּת בְּיִרְיִּהְיִּף Prov. 10.22, la bénédiction de l'Eternel enrichit; הַּיְשִׁיִּהְ בַּּרַתְּבְּיִרְּיִּךְ Ps. 65.10, tu couvres (la terre) de beaucoup de richesses (pour בַּיִּרְיִּהְיִּהְיִּהְ). — 2°Intrans. S'enrichir, devenir riche: בַּיִּרְיִּהְיִּרִיּרְ Ps. 49. 17, quand un homme devient riche; עַלִּיבְּיִרְיִּרְ וַיִּעְשִׁירִיּרְ Jér. 5. 27, par ce moyen ils sont devenus grands, et ils se sont enrichis; מַאַנְשִׁרְ Zach. 11.5, car je suis devenu riche.

Hithp. Faire semblant d'être riche: ביש ביוצמה Prov. 13. 7, tel se fait riche, veut passer pour riche, qui n'a rien du tout.

עשֶׁר m. Richesse : עשֶׁר m. I Sam. 17. 25, une grande richesse.

אַשְׁעֵּע Étre usé: יְשָּבְּבֵי נְצִּשׁשׁ Ps. 31.11, mes os sont consumés, usés; שְּנְיָּטְיּ יָבְיּנְיִם פֵּינְיִּ Ps. 6.8, mon æil est obscurci, ou fondu de chagrin.

אַע Étre poli, être resplendissant: אָשָׁרְאָּ טְּשְׁרָּאָ Jér. 5. 28, ils sont devenus gras, ils sont resplendissants.

Hithp. (v. מָשִׁת chald.). Penser, se souvenir: אַלָּיִרם לָני Jon.

1. 6, peut-être que Dieu se souviendra de nous, ou : aura pitié de nous.

רְשְׁלֵי, chald: Penser, songer : אַבְּלְבָּא רְשִׁין Dan. 6. 4, le roi pensait (à l'établir sur tout le royaume).

קישרות אין נישרות f. Pensée: אָשְׁרּוּוֹת פְּעָשְׁרּוּת Job 12. 5, dans la pensée de l'homme heureux.

אָבְדוּ כְּשְׁחּנוֹת f.phur.Pensées: אָבְדוּ כְּשְׁחּנוֹת Ps. 446. 4, ses pensées, ses desseins, périssent.

אלייית (היות Plur. Richesses, spéc. les portées, l'accroissement, du bétail: יבליים Deut. 7. 13, et les portées de ton menu bétail.

אלְשְׁתְּרוֹת n. pr. Astharoth, ville dans Basan, Deut. 1.4, appartenant depuis a la tribu de Manassé, Jos. 13. 31; appelée aussi צְּלְיִהְרֹת קַרְנִים Gen. 14.5; יַרְיִדְיִם I Chr. 11. 44, d'Astharoth.

לְשְׁרְעֵׁלְ f. Asthoreth, Astarté, une divinité des Sidoniens, II Rois 23.13, et des Philistins, I Sam. 31.10; son culte avait beaucoup de ressémblance avec celui qu'on rendait à Baal. Plur. היישלים Statues d'Astarté: יוֹבְּלָרִים וְאָרָיִם וֹאָלָיִרִים וְאָרָיִם וֹאָלָיִרִים וֹאָלַיִים וֹאָלַיִים וֹאָלָים וֹאָלָים וֹאָלָים וֹאָלָים וֹאָלָים וֹאָלָים וֹאַלָּים וֹאַלָּים וֹאַלָים וֹאַלָּים וֹאָלָים וֹאָלָים וֹאַלָּים וֹאָלָים וֹאָלִים וֹאָלִים וֹאָלָים וֹאָלָים וּאָלָים וֹאָלִים וֹאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וֹאָלִים וֹאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלִים וֹאָלִים וֹאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלָים וּאָלִים וֹאָלִים וּאָלִים וּאָלִים וּאָלִים וֹאָלִים וּאָלִים וּאִים וּאִים וּאָב וּאָים וּאָלִים וּאָב וּאָלים וּאָב וּאָלִים וּאָלִים וּאָלים וּאָב וּאָלים וּאָב וּאָלים וּאָּים וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּאָלים וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּיִים וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב וּאָב

d'une époque à l'autre (d'une semaine jusqu'à l'autre); רַּיָּר עָר־עָר Ez. 4.10, 11, d'un temps à un temps, c.-à-a. d'un jour à l'autre. Avec les prépos. בּטָרו הַוֹיִדא : ל, כ, ב Deut. 1.9, en ce temps-la; הְכֵּל־עַרו Ps. 10. 5, en tout temps; פער מְנְחַר־עָרֶב Dan. 9. 21, au temps, à l'heure, de l'oblation du soir; קער חיים, Gen. 18. 10, quand ce temps reviendra, c.-à-d. dans une année (v. à , page 177); בַּעַרו בְּיַדַר Exod. 9. 18, demain, à cette même heure; מַנַּיר יַשָּׁנַיר ארקב Nomb. 23. 23, comme ou des maintenant, il sera dit à Jacob; ou, רַּצָּיה: en son temps, en temps convenable; לַטָּח שַרֵב Gen. 8. 11, sur le soir.

Temps propice, temps convenable: בלפים בינים בי

signifie aussi le temps fixé de la vie, destinée, fatalité : לַּמָּח רָשׁמּח בְּלֹא עָתַּף Eccl. 7. 17, pourquoi mourrais-tu avant ton temps? אַטָּר־קַמְּטוּ יִלֹאִ־עֵּח Job 22. 16, qui ont été retranchés, emportés, avant leur temps; אַם לאֹריַתַיכ יואדים אַידיכווי Eccl. 9. 12, l'homme ne connaît même pas son temps, sa desti-חלפ: אַנְהַא נְקַרוֹב לְבוֹא נְקָה Is. 13. 22, (son temps) sa fin approche; ער בארער אַראַ Jér. 27.7, jusqu'à ce que viendra le temps de son pays; וַיִּיִּשׁ נְבַּוֹלֵם בָּ Ps. 81. 16, leur bonheur eût toujours duré; במוח עמים Néh. 9. 28, en divers temps, souvent; יִּדְעֵּר הַוֹּעָהִים Esth.1.13, qui connaissent les temps, les événements des temps, l'histoire; בְּיֵלְיִר Ps. 31. 16, mes destinées sont en ta main; אַמוּנָיז יַכְּחַיקי Is. 33. 6, la fermeté, la stabilité, de ta destinée ; רַוּצָּחָרם אֲשָׁיַר עַבְרוּ עַלַיד I Ch. 29. 30, et les événe∹ ments qui ont passé sur lui.

TYP DX n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

קיבי אנו inusité. Pi. Préparer, disposer : יְפָאָרָת מְּשֶּׁרָת לָּקְּי Prov. 24. 27, et dispose, prépare-le (ton ouvrage), dans, ou pour, ton champ, soigne bien ton champ.

Hithp. Étre disposé, être destiné: בְּעָלֵים Job. 15. 28, qui sont destinées à devenir des monceaux de pierres.

ጥርህ, n. pr. m. Neh. 11. 4.

ጣቦህ (de ry temps) Adv. de temps. A présent, maintenant : מַעַבַּוּת וְעַר־עּוֹלֵם Is. 9. 6, des maintenant et à jamais; ਸਜ਼ੂਬ੍ਰਾਪਤ Gen. 32. 5, jusqu'à maintenant; אַרָּקּה בּרא בַּחָבָּא Is. 30. 8, va donc maintenant; et écris-le, etc.; וְעַהַּוֹר וְיִשָּׁתַּלְעַיִדי יר עליודי Is. 36. 10, et maintenant, estce donc sans la volonté de Dieu que je suis monté (contre ce pays)? אַהַּוּל ברוה בי Gen. 26. 29, tu es maintenant, ou : certes, tu es, un homme béni de Dieu ; צָהָה אָפָּקָה יוֹם־אָרָה I Sam. 27. 1, certes, je périrai un de ces jours (par la main de Saül). — Souvent קעפהו Et maintenant, les choses étant ainsi, c'est pourquoi: וְעַהָּוּח אַרוּר אָהָר Gen. 4.10, c'est maintenant donc (c'est pourquoi), sois maudit; יצַקור אַדורט בְּטַוֹרָט וּ Néh. 5. 5, et pourtant notre chair est comme la chair de nos frères; שַּתַּח ו תושוב השניבלבת לבית-ייפוד I Rois 12. 26, maintenant, ou bientôt, la royauté reviendra à la maison de David ; מִי־צַּהַתּוּ לַשְּׁמַר אַשְׁקַב Job 7. 21, bientôt j'irai dormir dans la poussière (dans la terre).

קליקיים : m. plur. Boucs של מודים Gen. 31. 12, tous les boucs; au fig.: בֶּל בְּחִיִּדִי שָּׁרֶץ Is. 14. 9, les puissants, les princes de la terre.

'현보 n. pr. m. 1° I Chr. 2. 35. — 2° 12. 11. — 3° II Chr. 11. 20.

une fonction: אַנְישׁ Lévit. 16. 21, un homme prêt, préparé, à cette fonction; selon d'autres: qui aura cette fonction chaque année à la même époque.

אָרִיד chald. Préparé, prêt: בון אָיניכון בון אָיניכון Dan. 3. 15, si vous êtes prêts.

אָתִיץ m. adj. Beau, magnifique: וְלְמְבַשָּׁה עָּהִיקּן Is. 23. 18, et pour un vêtement magnifique (ou durable).

אותי (ביים ביים ביים Is. 28.9, ceux qu'on vient d'arracher de la mamelle (de sevrer).—
2° Vieux, ancien: דְוַלְּבָּרִים עַמִּימִים עַמִּימִים (dr. 4. 22, et ces choses sont anciennes, connues depuis l'antiquité.

וְצַחִיק יוֹמִין : chald. Vieux, ancien אַתִּיק Dan. 7. 9, et l'ancien des jours, Dieu.

ጉርሂ, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda. I Sam. 30. 30.

ערְלֵי n. pr. m. Esdr. 10. 28.

בים אָרֶץ Kal inusité. Niph. Étre obscurci: נְיְבָּחֵם אֶרֶץ Is. 9. 18, le pays est obscurci; selon d'autres: est embrasé, en feu.

ሂ n. pr. m. I Chr. 26.7.

אַרְאָיאָל n. pr. Athniel, fils de Kenaz, juge d'Israel, Jug. 3. 9.

PDU (fut. בייל (געם arraché, être transporté: יבאר בְּעָבְּם Job 14. 18, et le rocher est arraché de sa place.—2° Vieillir: אַנְיבִּים בְּעַבִּיבִירָרָי Ps. 6. 8, (mon œil) a vieilli à cause de tous mes ennemis; Job 21.7.

(pourquoi les impies) vieillissent-ils? selon d'autres : ils s'endurcissent (v. פַּאַפּאַ).

Hiph. 1° Arracher, transporter: בינים מינים שלים Job 32. 15, on leur a fait perdre les paroles, ils ne savaient plus rien répondre; בינים בינים און בינים בינים Job 9. 5, qui transporte des montagnes. Des nomades qui transportent les tentes d'un endroit a un autre: décamper, partir: בינים ביני

קרָע m. Dureté, arrogance, audace: בְּאָם בְּיִם I Sam. 2. 3, que des paroles arrogantes, hautaines, (ne) sortent (plus) de votre bouche; מִיבְּיִים בָּיִם בָּיִם בָּיִם Ps. 31. 19, qui proferent des paroles dures, audacieuses, contre le juste.

רון עובר אל מלן. Beau, brillant: יינות אל מלן. Prov. 8. 18, une fortune brillante, ou: des richesses durables (v. יינות אלים ביינות ביינות

Niph. Se laisser fléchir par des prières, exaucer: רַשָּׁיֶד לֹּיִי Gen. 25. 21, l'Éternel fut fléchi par ses prières, l'exauça; וְמָשֵׁד לָּיִש Is. 19. 22, il sera fléchi par leurs prières, il les exaucera; ביים לַּיִים I Chr. 5. 20, il les exauça.

II אלא Kal inusité. Niph. douteux : מינים היים אין Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi sont fréquents, ou bruyants; selon d'autres: trompeurs.

Hiph. Multiplier: הַיִּבְיבָּיבְּם כְּלֵי בְּבְיבִים Ez. 35. 13, vous avez multiplié vos paroles contre moi, vous avez proféré des paroles insolentes contre moi.

אָרָע m. 1° Épaisseur, vapeur épaisse : נְעֵהֵד עֲּקְדְּיִקְיהוּ Ez. 8. 11, et une épaisse nuée de parfum. — 2° Adorateur : בַּיִּדְי Soph. 3. 10, mes adorateurs; selon d'autres : Atharai, nom d'une nation.

de Siméon, Jos. 19.7.

אַתְּרָרָת (rac. II יְּשָׁהְ). Abondance : רְּשָׁהְ מִיּלְיִם וְשָּׁהְ Jér. 33. 6, l'abondance de la paix et de la vérité; selon d'autres, de I יְשָׁ action d'exaucer, d'accorder: la paix et la vérité, la fidélité, que je leur accorderai.

Ð

Pe, אש dix-septieme lettre de l'alphabet; comme chiffre, il signifie quatre-vingt; sa forme et son nom probablement de ma bouche; sa prononciation est double. na avec dages se prononce p, et na sans dages et na la fin des mots toujours ph, f. Il se permute avec les autres labiales; exemples: אַרָּב disperser, אַרָּ בּוֹ בִּי לֵּבְ disperser, אַרָּ בָּ et שֵׁשָׁ sauver, etc.

K9 adv. Ici: kipa Job 38. 11, et ici (v. ria et ia).

בּיבְירָבִי Exemple unique. Hiph: בּיבְירָבִי Deut. 32. 26, j'ai dit: Je veux les disperser, extirper; selon les uns, de יוּבָּי coin, côté: je veux les jeter vers tous les côtés; selon d'autres, de בְּיִב colère: je déchargerai ma colère sur eux; selon d'autres, de בִּיִּ יִיבּי cou sont-ils?

ארריים: 1° Côté (מַאַר f. (const. אַשָּׁה). 1° Côté (מַאַר Jos. 18.14, le côté de la mer, de l'occident; ימַאַז־כַּגְתַּרוּ 15, et le côté du midi; ביין Exod. 26. 20, du côté du nord. — 🕏 Contrée : באָדה דאָם Jér. 48. 45, (la flamme dévore) le côté, la contrée, de Moab; selon d'autres : les forts, les chefs, de Moab; שַּאָתֵר מּוֹאָב Nomb. 24. 17, les contrées, ou les chefs, de Moab. — 3º Angle, coin : ন্ত চল্ল Lév. 19. 9, le coin de ton champ; מְּמָשֵׁיז בְּשָׁהוּ Amos 3.12, dans le coin du lit; פאר ראשכם Lév. 19. 27, (vous ne devez pas couper en rond) les coins de vos cheveux (au-dessus des oreilles où commencent les favoris); פאַר זָקַנָּך 27, (tu ne dois pas raser) les coins de ta barbe; de la : קצרעי מַאָּדו Jér. 9. 25, 25. 23, 49. 32, selon quelques-uns : les Arabes qui se coupeut les cheveux en rond, ou : qui se rasent entièrement la barbe; selon presque tous les commentateurs : les peuples qui demeurent aux coins extrêmes, les plus reculés.

אָפָּאַ Kal inusité. Pi. 1º Orner, glorifier: לָּמָאֵר מְקוֹם מְקַדְּנָשׁר Is. 60. 13, pour orner mon sanctuaire; וברה הקארהי אַפּאַר 60.7, et je glorifierai (ou: je ferai qu'on glorifiera) la maison de ma majeste; בריקאַרָה 60. 9, 55. 5, car (Dieu) t'a comblé de gloire ; יְפַאֵר עֵנַוָּים Ps. 149. 4, il glorifie les humbles par la victoire (en les sauvant).— 2º לא תְּמָאֵר אֲחֲרֶיך Deut. 24. 20, (quand tu auras secoué ton olivier) tu ne reviendras pas aux branches après (pour prendre les fruits qui y seront restés), de אַבּה; selon d'autres : tu ne le dépouilleras pas de son ornement (tu ne prendras pas tout, tu y laisseras quelques fruits).

 15, la cognée se glorifie-t-elle contre celui qui s'en sert pour couper? לְּבִי יִּמְלְיֵאֵר עָּלֵי יִימְרְאֵר עָלֵי יִימְרְאֵר עָלֵי יִימְרְאֵר עָלֵי יִימְרְאֵר עָלֵי יִימְרְאֵר עַלִי יִימְרְאֵר עַלִי יִימְרְאַר בּעַלִי יִימְרְאַר Exod. 8. 5, glorifie-toi contre moi, c.-a-d. du pouvoir que tu as sur moi, en me faisant faire ta volonté; selon d'autres: explique-toi envers moi, en me fixant le temps, quand tu veux que je prie.

רַאָּרָ m. (plur. פָּאָרִים, const. פָּאָרָים). Ornement, spéc. de la tête : יַּנְאֵר הַּדֶּרָה אָמָר Is.61.3, (pour leur donner) un ornement (une couronne) au lieu de la cendre; וּמְאַרֶכִם עַל־רַאשִׁיכִם Ez. 24. 23, et (vous aurez) vos coiffures sur vos têtes; selon d'autres : vos fronteaux (v. מֹינַישַמֹּית); פַאַרֵי חַמְּנְבָּעֹת Exod.39.28, et פַאַרִי חַמְּנְבָּעֹת Ez. 44. 18, les tiares magnifiques, et les tiares de lin (que portaient les pretres); פָּדֶירֶן יְכַדֵּן מָאֵר Is. 61. 10, comme un époux orne sa parure, ou sa couronne (v. קבקל), ou : qui se pare de sa couronne ; דַּוּמָאַרִים Is. 3. 20, les coiffures, bonnets, ou couronnes, que portaient les femmes.

קמארה. (rac. אַשָּהְ). Eclat: אַבְּיּהְּיּ קמארה Joel 2. 6 et Nah. 2. 11, (tous les visages) perdent leur éclat, beauté, c.-à-d. pâlissent de terreur; selon d'autres: ils deviennent ternes, noirs, comme (מַבְּיִּר, 2º). un pot (ע. קבַיְר, 2º).

קארן, n. pr. d'une contrée inculte et montagneuse, entre l'Arabie Pétrée, la Palestine et le pays des Iduméens; Hab. 3. 3 et Deut. 33. 2, de la montagne de Paran;

Gen. 21. 21, dans le désert de Paran ; אֵיל פָארָן 14. 6, la plaine de Paran.

בא. unique: הְּנְשֵׁח מָּבְּיָח Cant. 2.13, (le figuier) adoucit, remplit d'arome, ses figues pas encore mûres (rac. אשר ou נְּבָּג).

m. Ce qui est gâté, fétide, impur : אָנְיִי אָנְיִי Ez. 4. 14, la chair impure, abominable; איז בעני בעני Lév. 19.7, (la chair d'une hostie pacifique devient le troisième jour) impure, abominable; מְיִרְיִי Is. 65. 4, le jus (de la chair) d'animaux immondes, impurs.

ソルラ 1º Rencontrer, arriver, venir a: ניקוער בו מַלְאָכֵר אַלּדְרּם Gen. 32. 1, des anges de Dieu le rencontrèrent; תַּמְנְעוֹ־בּוֹ Nomb. 35. 19, s'il le rencontre, trouve; נַיְּמָגַע מָּמֶשׁם Gen. 28. 11, il arriva à un certain lieu; avec l'accus.: בריי הופוע שור Exod. 23. 4, si tu rencontres le bœuf (de ton ennemi); וּמָנְעָתָּ חֲבֶל נְבָאִים I Sam. 10. 5, tu rencontreras une troupe de prophètes. D'une contrée : וּפָגֵע בִּירִידוֹוֹ Jos. 16.7, (la frontière) vient jusqu'à Jéricho; וּבְאַשֵּׁר יִמְוְעוּן 17. 10, ils touchent, s'unissent, (a la frontière) d'Aser; וּמָנֵע אַל־הַזּוּמַדּל 19.11, (la frontière) venait jusqu'au torrent. — 2º Se jeter sur, frapper, tuer : וּמָנֶע מַּלֹחֵנִים I Sam. 22. 18, et frappe, tue, les prêtres; וּמָכֶע־מָנוּ Jug. 8. 21, (viens toi-même) et tuenous; avec l'accus.: בַּרַבְּעָנֵי מַנְיַבֶּר Exod. 5. 3, de peur qu'il ne nous frappe de la peste (ou de l'épée). — 3° Prier, insister dans sa demande auprès de quelqu'un : יָאֵל־הַמְנַע־בָּי Jér. 7. 16, et n'insiste pas dans tes prières auprès de moi; יְמָּוְעוּ־נָא נְּיֵי צְּבָאוֹת 27. 18, qu'ils prient le Dieu Zebaoth; וּמַנְעוּרֹלָן Gen. 23. 8, et priez, intercedez, pour moi, auprès d'Ephron; שַּנְינָת אַח־קַשׁש ולמה ברק Is. 64. 4, tu as rencontré, trouvé, qui se réjouissait, qui mettait sa joie, à pratiquer la justice (v. 1°); ou : tu as frappé, tué, etc., c.-à-d. les justes sont morts, ne sont plus (v. 2°); ou: tu as exaucé la prière des justes; selon Gesenius: tu as frappé, c.-a-d. contracté, une alliance avec le juste (ע. מְרֵית מְרֵית (עַרֵית מְרֵית (עַרַית מְרַית מִרַית (עַרַית מְרַית מִרַית מִרַית (עַרַית מְרַית מְרַית

Hiph. Faire rencontrer, frapper, prier : וַיֵּר יִזְּמָגִּרְעַ בּוֹ אָח עֵוֹן מָלֵנוּ Is. 53. 6, et Dieu le fit frapper pour la faute de nous tous, le chargea seul de nos péchés; selon d'autres: Dieu fut touché par lui, par ses prières, (pour pardonner) nos péchés à nous tous; וַיַצָּר נָלֶיתָוּ Job. 36. 32, il lui commande בְּבַּמְנִיבֶּ (au soleil) par (la nuée) qui le rencontre, le couvre; selon d'autres; il commande à la nuée (de pleuvoir) par celui qui prie (accordant cette grace aux prières des hommes); אם־לא יַמְשַּׁנְעָתִי בְּוֹדְיֹבִי אַח־תַאֹיֵב Jér.15.11, si je ne fais pas que l'ennemi te rencontre, si je ne jette pas, n'excite pas, l'ennemi contre toi (la nation); ou, parlant au prophète: si je ne ferai pas que l'ennemi lui-même te priera, te demandera grace ; יוְמָּוְעֵי בַּעֵּלָה Jér. 36. 25, ils ont supplie le roi (v. Kal 3°); יַלַפּשְׁיִצִּים יַמְּוִּרֶעַ Is. 53. 12, et il prie, intercède, pour les violateurs de la loi; פִּר־אֵין בַּקּנִּיב 59. 16, que personne n'intercède par ses prières.

שַבָּע m. Ge qui arrive à un homme, occurrence, événement fortuit : רְּבָים בְּּעְרֵיה אָיִרְיִם בּּעְרָיה אָיִרְיִם בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרָיה בּעְרִיה בּעְרָּיה בּעְרָיה בּעְרָּיה בּעְרָיה בּעְיּיה בּעְרָיה בּעְרָיה בּעְרָּיה בּעְרָיה בּעְרָיה בּעְרָיה בּעְיבּיה בּערְיה בּיבּיה בּערְיה בּערְיבּיה בּערְיבּער בּערְיבּער בּעריה בּעריה בּעריה בּעריה בּעריה בּעריה בּעריה בּעריה בּעריה בּי

לְצִיאֵל (sort de Dieu) n. pr. Pagiel, fils d'Ochran, chef de la tribu d'Aser, Nomb. 1. 13.

אָשֶׁר מְּנְרֵי מְצָרֵי Isam. 30. 10, qui étaient trop las, trop faibles, pour passer (le torrent); הְּלֶּיִל מְנִיר מַלָּרִי 30. 21, qui étaient trop faibles pour suivre David; selon d'autres: qui refusaient, ne voulaient pas passer le torrent, ne voulaient pas suivre David.

Niph. Se rencontrer, aller au-devant l'un de l'autre : ייָטָר רְנָאָטָרוּ רְנָאָטָרוּ Ps. 85. 11, la miséricorde (de Dieu) et la vérité (de la part des hommes) se sont rencontrées ; עָּשִׁיר נְרָשׁ נְשְּׁנִשׁי Prov. 22. 2, le riche et le pauvre se sont rencontrés.

Pi. אָטָר יְמָלְי יְסָל יְלָּהְי Job 5. 14, le jour (au milieu du jour) ils rencontrent (ils se heurtent dans) les ténèbres (ע. אָנֶע et שַּׁנָע.).

תְּבָּיִה עֵבִיה בַּבִּיה בַּבְּיה בַבְּיה בַּבְּיה בַּבְיה בּבְיה בּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבְּיה בּבְּיה בַּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבּיה בּביה בּבּיה בבּיה בבייה בייה בייה בבייה בייה בבייה בבייה בייה בבייה בבייה בייה בי

livré de la maison des esclaves (de la servitude); אָרָיבָּה מָבְּר מָבָּר בָּרָבְּר Jér. 15. 21, et je te délivrerai de la main des hommes puissants, violents; אַרָּיבָּר Ps. 34. 23, Dieu sauve l'ame de ses serviteurs; אַבָּרְיִּר בְּּרִינִּה בִּינִינִי אַרִּיבְּרִי בַּינִי אַרִּיבְּרִי אַרִּי בְּּרָי בַּרְי אַרִי בְּרָי בַּרְי אַרִי בְּרָי בַּרִי אַרִי בְּרָי בַּרְי בַּרְי אַרִי בְּרָי בַּרְי בַרְי בַּרְי בַרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרִי בַּרְי בַּיְי בּיּי בַּיְי בַּיְי בַּיְי בַּיְי בַּיְי בַּיְי בַּיְי בְּיִי בְּיי בַּיּי בּיּי בּיּי בּיּי בַּיּי בַּיּי בַּיְי בַּיְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בַּיְי בַּיְי בְּיִי בְּי בְּיבְיי בְּיִי בְּי בְּיבְיי בְּיוּבְיי בְּיבְי בְּיי בְּיבְי בְּיבְי בַּיְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְּיבְ בְּיבְיבְּי בְּיבְּיבְ בְּיבְּיבְּיבְ בְּיבְּבְיבְי בְּיבְּבְיבְיבְּי בְּיבְּבְיבְּיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְיבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְבְיבְיבְּבְיבְבְיבְיבְבְיב

Hiph.: היקוריה Exod. 21. 8, il doit accepter son rachat, ou: l'aider à se racheter.

Hoph. infinitif: mapn; Lév. 19. 20, et être racheté (v. Niph.).

קְרְהְאֵל (Dieu le sauve) n. pr. Pedahel, fils d'Amihud, chef de la tribu de Nephthali, Nomb. 34.28.

קרהצאה (le rocher, c.-à-d. Dieu, le sauve) n. pr. Pedazour, père de Gamliel, Nomb. 1. 10.

תְּבְּיִרְם . (seulement au plur. בְּיִבְּיּחְ וּשְׁרִיבּי. Prix du rachat: מָּיַבְּיִּחְ וּשְׁרִיבִּי . Nomb. 3. 51, l'argent provenant du rachat; מְּיִבְּיִם בְּיִנְים 3. 48, rachat des (premiers-nés) qui sont au-dessus du nombre (des lévites); mais בְּּמִדְּיִבְיִי וּצֹּבְיִי מִּיבְּיִי . 35. 10 et 51. 11, est part. pass. de בְּיִבְּיִי, ceux qui sont sauvés par Dieu.

(délivrance) n. pr. m. Esdr. 2. 44.

בּילְכִּילִי מְּדֶּהְ (rac. מְּיָהָהְ). 1° הַּיְלְּהְיּ מְּדְהַ Exod. 8. 19, et je ferai une séparation (entre mon peuple et ton peuple). — 2° Délivrance: מְּיֵבְּיִה לְצָבִיה Ps. 111.9, il a envoyé la délivrance à son peuple.

קרָיָה (Dieule sauve) n. pr. 1° Pedaïa, père de Zebida, mère du roi Jehoyakim, II Rois 23. 36. — 2° I Chr. 3. 18.

י פְּרָהוּ (même signif.) n. p. m. I Chr. 27. 20.

١

الم المالية (المالية) Rachat: مِرْطِ المِلْهِ بِينَا) Nomb. 3. 49, l'argent, le prix, du rachat.

וויף m. Rachat: יוליף מיין Exod. 21.30, le rachat de sa vie; יבור מִּיִין Ps. 49.10, et le rachat de leur ame est trop cher (elle ne peut pas être rachetée).

Y Délivrer: ייינים בענים Joh 33. 24, délivre-le, afin qu'il ne descende pas dans la tombe, l'abime (v. ייינים).

תְּיִים m. (avec suff. יְּחָיִה). La graisse : בּיִּיִים עַּאָר יְאָּיָר וּשְׁיָר וּאָרָי געָּיָר וּאָרָי געָּיָר וּאָרָי געָּרָי געָּיר וּאָרָי געָּיר וּאָרָי געָּיר וּאָרָי געָּיר וּאַרָי געָּיר וּאַרי וּאַרי געָּיר וּאַרי וּאַרי געָּיר וּאַרי וּאַר וּאַרי וּאַרי וּאַרי וּאָרי וּאַרי וּאָרי וּאָרי וּאַרי וּאָרי וּאָר וּאָרי וּאָרי וּאָרי וּאָרי וּאָרי וּאָרי וּאָרי וּאָרי וּאָרי וּאָר וּאָרי וּאָר וּאָי וּאָי וּאָר וּאָי וּאָר וּאָי וּאָר וּאָר וּאָי וּאָר וּאָי וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָי וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָי וּאָר וּאָרי וּאָייי וּאָיי וּאָר וּאָיי וּאָיי וּאָיי וּאָייי ו

ma. (const. יוף, avec suff. יוף ma bouche; פור פורוג et פורוג et פורוג et; ים פר et ייף: v. aussi קריפיות). 1° Bouche : יָכל־תַּשָּה אֲשָׁר לֹא־נְשַׁק לוּ I Rois 19. 18, et chaque bouche qui n'a pas baisé (Baal); אַר לַרָשׁם Ps. 115.5, (les idoles) ont une bouche (et ne parlent point); במיקו Gen. 8. 11, (la colombe avait une feuille d'olivier) dans son bec; me rigin Is. 10. 14, (un oiseau) qui ouvre le bec. Surtout comme organe de la parole : בְּבִר־מָּח Exod. 4. 10, (j'ai) la bouche, la parole, difficile; אַל־עָּה ap אַדְּמָר־בּגי Nomb. 12. 8, bouche à bouche je lui parle, c.-à-d. directement, familièrement; אַנָא Jos. 9. 2., d'une commune voix, unanimement; war יְהַיָּה־לְּהְ לְּאָדוּ Exod. 4. 16, il te sera comme une bouche, c.-à-d. il parlera pour toi, ou : tu parleras par sa bouche; אָריבילַהָּ שָׁמֹר Eccl. 8. 2, observe l'ordre du roi; אַיּקר־יַבְּרָדו אַיּקר Jos. 1. 18, (chaque homme) qui désobéira

a ta parole, à tes ordres;

Job 33.6, vois, je parle comme toi, je suis ta parole, ta discussion, sur Dieu; ou: je suis comme toi devant Dieu, je suis sa créature comme toi (v. plus bas);

Representation de la chasse (d'Esaŭ) était dans sa bouche, Isaac mangeait la chasse d'Esaŭ; ou: à sa bouche, c.-à-d. à son goût, il aimait à la manger.

2° Des choses inanimées: יהריים יים קראי קראי Gen. 42.27, à l'ouverture de son sac; יביר יים ביל ישי בילים בילים

3° Avec בְּיָבֶי Le tranchant, le fil, de l'épée: אַפָּרְיבָּי Jos. 10. 28, et il fit passer tout dans la ville au fil de l'épée; au plur.: בְּיִבְּיִ וּ וֹשְׁבְּיִ וֹ Sam. 13. 21, (l'outil) avec un grand nombre de dents, d'entailles, c.-à-d. la lime, ou : בְּיִבְיִי וּ la lime, בּיִּ avec ses dents (servait à aiguiser le soc, etc.); selon d'autres : (il y avait) des brèches, des cassures, aux tranchants des socs, etc.; בְּיִבִּי ְ Prov. 5. 4, comme une épée à deux tranchants (v. ring et ring).

4° Bord: אָרְיִיִי Ps.133.2, le bord de ses vêtements; אָדּי Prov. 8. 29, le bord (de la mer); אָדִי II Rois 10. 21, et אַרְּיִי אָרִי Esdr. 9. 11, d'un bout à l'autre.

5° Part, portion: לְּבְּי לִּבְּי לִּבְּי לְּבִי Deut. 21. 17, pour lui donner une double portion; אַלְּיִי בְּיִי בִּיִּי בְּיִ בִּיִ בְּיִי בִּיִּי בְּיִ בִּיִּ בְּיִבְי בִּיִּ בִּיִּ בְּיִבְי בִּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְיבְי בְּיִבְי בְּיבִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבִי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְ בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיי בְּיבְּי בְּיי בְּיי בְּיבְי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי

Avec des prépositions il devient souvent particule. 1° pa Suivant, selon. conformément à, par la raison que, de manière que : qui par I Chr. 12. 23, suivant la parole, l'ordre, de Dieu; rou par Lév. 25. 52, selon le nombre (à proportion) des années; que que par le proportion par le

Nomb. 6. 21, conformément à son יאיש ביקוד אי Nomb. 7. 5, (a) chacun à proportion de leur service; נמר אַשׁר אַרנבם שׁנִירם Mal. 2. 9, par la raison que, ou de même que, vous n'avez pas gardé (mes voies); עַּמָּר־אָייטׁו לא־נַטַא ראַטוי Zach. 2. 4, de manière que pas un seul n'osa lever la tête.—2° לָפֶּד Même signif.: למד אַכלי Exod. 12. 4, (chacun) en proportion de ce qu'il mange; קשר של Gen. 47. 12, a proportion des enfants de chacun; rap לפר-הסד Osée 10. 12, moissonnez selon l'amour, ou : dans la miséricorde ; אַלְמָּר תַּבְּלוֹת תָּנְנָן Nomb. 9. 17, et à mesure que, dès que, la nuée s'élevait, se re-על-פור מַרַערו : Sur l'ordre על פור פּי Gen. 45. 21, sur, selon, l'ordre de Pharaon; יכל־פַּרּ רַיי Nomb. 3.16, selon l'ordre de Dieu; בל־פָּר שָׁנֵים מַיִּרם Deut. 17.6, sur la déposition de deux témoins; צל־פור דַרָכוֹ Prov. 22. 6, selon sa manière, dans la voie qu'il doit suivre, ou : (forme l'enfant) à l'entrée de sa voie (v. plus haut 2°); על־פּר (י קהברים קאלית Gen. 43.7, conformement à ces paroles, ou : selon ces choses, comme les choses étaient en vérité.

לה פני מי לה מלי מי לה Gen. 19.12, as-tu encore ici quelqu'un (des tiens)? איבו לכבו לבני 22.5, demeurez ici; איבו לכבו בי I Sam. 16.11, jusqu'à ce qu'il soit venu ici; איבו היא היא היא היאים Esdr. 4.2, qui nous a envoyés en ce lieu; אים Ez. 40.21, d'ici, c.-à-d. d'un côté; איבו איבו היאים 40.10, ici et là, des deux côtés (v. אים).

নিট্নাট n. pr. 1° Pouah, fils d'Issachar (Gen. 46. 13, দুল্). — 2° Pouah, fils de Dodan, Jug. 10. 1 (ou fils de l'oncle d'Abimélech).

בְּעָבָּג בְּעָבּ froid, engourdi: יוֹשָׁג בְּעָבּ Gen. 45. 26, mais son cœur, son esprit, restait engourdi, abattu; יְלֹנוּ תְּעָבּיג, Ps. 77. 3, (ma main est étendue) et elle ne s'engourdit, ne s'abaisse pas; רְיִה אָשָּהָה Hab. 1. 4, la loi est impuissante, n'est pas suivie, obéie.

Niph.: ימיניף Ps. 38. 9, je suis languissant, sans force.

קלה (rac. אל-תחני היים לה המוני היים לה המוני לה המוני לה Lament. 2. 18, ne te donne pas de relache (ne t'arrête pas dans tes larmes).

תּוֹיָם n. pr. (v. אַנָּה).

קיים (v. הַּיְּיָם t הְשֵּׁי, Souffler: יְיַשְּׁי, בְּיִּלְּשִׁי, Cant. 2. 17, 4. 6. jusqu'à ce que (le vent) du jour souffle, jusqu'à l'aube du jour; selon d'autres: que le jour se rafratchisse, jusqu'au soir.

Hiph. 1° Souffler, allumer : הָפִרחָר בַּנְרָּ Cant. 4. 16, souffle dans (ou à travers) mon jardin. Avec בּאָשׁ עַבְרַרָּד אָמִריַח : בּ Ez. 21. 36, je soufflerai dans le feu, c.-à-d. j'allumerai le feu de ma fureur (contre toi); יָפִרחוּ קרָיָה Prov. **29**. 8, ils allument la ville, l'excitent, la soulèvent; selon d'autres (de mg): ils l'entourent d'embûches, causent sa ruine (v. 3°). — 2° Dire, invectiver : וְיַפִּיהַ כָּוָבִים Prov. 19. 5, qui dit des mensonges; יְמִידִוּ אַמּוּמָד 12. 17, qui dit la vérité; יפידו בּדֵש Ps. 10. 5, (tous ses ennemis) il les dissipe par son souffle, ou : il invective contre eux; ימידו לו 12.6, (je viendrai au secours de celui) qu'on invective, qu'on renverse par un souffle; selon d'autres, les deux derniers exemples de 👊 entourer d'embûches. — פּלֵם פֿלַם פּלַם Is. 42. 22 (de אַן Is. 42. 25 (de אַן), ils sont tous entourés de piéges dans des cavernes; ou, בחורים : tous les jeunes gens ont été entourés de piéges, ont été pris (v. II האר").

DID n. pr. Put, fils de Cham, souche d'un peuple d'Afrique: les Libyens, selon les uns; les Mauritaniens, selon les autres, Gen. 10. 6, Jér. 46. 9.

אביאל n. pr. Putiel, beau-pere d'Elasar, Exod. 6. 25.

תְּשִׁיפִּר n. pr. Potiphar, Egyptien, chef des gardes de Pharaon, Gen. 39.1.

שוף m. Couleur, fard: פּר בּמוּך אוד Rois 9. 30, elle mit du fard sur ses yeux, c.-à-d. sur ses paupières (une préparation d'antimoine?);

719 m. Fève: Fix II Sam. 17. 28, Ez. 4. 9, et des fèves.

Pul, Is. 66. 19; selon d'autres, l'Afrique même. — 2° Pul, roi des Assyriens, II Rois 15. 19.

Did et Di chald. m. (les mêmes signif. que אוּ hébr.). Bouche: אַבְּיָבָּי בַּיִּבְי Dan. 4. 28, dans la bouche du roi; אַבָּיבָּי 7. 5, dans sa gueule; אַבָּיוֹ בַּיִּ 6. 18, l'entrée de la fosse.

אָבּיר accable, ou être dans la peur: אָבָּיך אָבּיך אָבּיך Ps. 88. 16, j'ai porté (le poids) de tes terreurs, et j'en suis accablé, ou : et je suis dans le trouble, la peur (de שָּן douter, hésiter, craindre).

תְּיָשׁׁת n. pr. d'une des portes de Jérusalem: יְשָׁיֵע וְוּמֹיּט II Chr. 25. 23, la porte qui se tourne, la même qui est appelée יְשָּׁיִּע וְוֹשְׁיִע II Rois 14. 13, la porte de l'angle.

기원 n. patron. de ryn (v. rṣṇ), (la famille) des Punites, Nomb. 26. 23. 기원 n. pr. d'une ville (station). Punon, Nomb. 33. 42.

העה n. pr. Puah, une des sagesfemmes des Hébreux, Exod. 1. 15.

אינדין (ע. אָשָּי) Disperser, se disperser, se répandre, abonder : אַשְּיִהְיַהַּ Soph. 3. 40, part. pass., la fille, c.-à-d. les enfants, de mes dispersés, du peuple que j'ai dispersé, d'Israel (selon d'autres, n. pr. d'un peuple, Puzai); יִייִּיִּיִּיִיִּיִּ Ez. 34. 5, (les brebis) ont été dispersées; אָדְיִיִּיִ Gen. 11.4, de peur que nous ne nous dispersions; אַדְיִיִּיִּיִּיִּיִיִּיִּ Nomb. 10. 35, que tes ennemis

soient dispersés, dissipés; איני איני I Sam. 14. 34, dispersez-vous (allez) par tout le peuple; איני בעיניף Prov. 5. 16, que tes fontaines se répandent, coulent dehors; ישני המעשה בימים Zach.1.17, mes villes abonderont en biens.

Pi.: אַבְּישׁיִשׁ יְשֹבֵּץ סָכֹּלֵּצ Jer. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher (qui fait sauter les morceaux de tous côtés).

Pilp.: רְיַמַגְּקְצֵיִי Job 16. 12, et il m'a brisé.

Hithph.: יוֹרְבִייִנֵי Hab. 3.6, et les montagnes (qui semblaient) éternelles ont été brisées, réduites en poudre (יוֹנְאָיִריִיִּבְּיִן Jér. 25.34, v. יְּצִוֹּשִׁיִּרִיִּיִּם).

אום אום און פוליליף: Is. 28.7, Pie Kal. Broncher: קר פוליליף Is. 28.7, ils se sont égarés (dans) les jugements.

ton âme au (pauvre) qui a faim, si tu l'assistes avec effusion de cœur; בְּיִּבְיּם Prov. 3. 13, (l'homme) qui fait sortir l'intelligence (d'un autre, c.-à-d. qui l'apprend de lui, l'acquiert), ou (de lui-meme) qui la répand; בְּיִבְּיִם 12. 2, il reçoit, obtient, la grâce de Dieu; בְּיִבְּיִם Ps. 140. 9, ne fais pas aboutir, c.-à-d. n'accomplis pas, ses pensées, desseins.

הריים ל. (rac. אור). Obstacle, empêchement: אור ליה יהיים יהיים וליהים בליהים בליהים

פור פור Briser, dissoudre, inf.: אָרָץ Briser, dissoudre, inf.: גירן אָרָן Briser, dissoute.

Hiph. (מַפּר et מַפּר avec pause מָפָרר, part. מַפַּר, inf. דְּמָּרָ, avec suff. בְּמָּר, fut. אָמָדר et אָמָדר). 1° Rompre, dissiper, annuler: מַשַּר בְּרָיהז Is. 33. 8, il a rompu l'alliance; חַמֵּרוּ Ps. 119. 126, ils ont rompu, violé, ta loi; יי מַּמָּיר מַ Ps. 33. 10, Dieu dissipe, rend vains, les desseins des nations; קַּמָּר אות Prov. 15. 22, les pensées se dissipent, s'évanouissent; רְּחָפֶר אַת־נִרָרָה Nomb. 30. 9, et s'il désavoue, casse, le vœu de sa femme; אַרְעָּה װָשָׁרָנוּי 30. 14, et son mari peut casser, annuler, le vœu ou la promesse de sa femme.-2º Détruire, retirer, détourner : ਸਗ੍ਰਸ਼ ਸ਼ੁਸ਼ קפר יראה Job 15. 4, tu détruis même la crainte de Dieu; רְּהָשֵּׁר מַצַּכְּקְדּ Ps.85.5, et détruis ta colère, fais-la cesser, détourne-la; וְדַוּסִהִּי לֹאַ־אֲמָּיר מֵינְמוֹ Ps. 89. 34, je ne retirerai pas ma gráce, ma miséricorde, de dessus lui.

Hoph.: יצמי פצח וְהְשָּׁר Is.8.10, formez des desseins, ils seront dissipés; בּבּי הַשָּׁר Jér. 33. 21, mon alliance aussi sera rompue.

Po.: אַהָּה פֿרַרְתְּ בְּעָזְהְ יִם Ps. 74. 13, tu as divisė, fendu, la mer par ta puissance.

Pilp.: יַיְמֵרְשְּׁרֵכִּי Job 16. 12, il m'a, brise, réduit en poudre.

Hithp:: יִרְשִּׁירְרָהוּ אָרֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute (v. Kal).

אורי (persan). Le sort: יוְשִּיל מּאִי Esth. 3. 7, on jeta le sort, qui est en hébreu Goral; de la pl. שִּיִּרִים les sorts, et יְמֵי וְשִּיּרִים les jours des sorts, nom de la fête qu'on célèbre le 14 du mois d'Adar, en commémoration des événements racontés dans le livre d'Esther (v. Esth. chap. 9).

לְּבָהִי f. (rac. אש briser). Pressoir: מּיִרְהִי הְּרַבְּהִי לְבָּהִי Is. 63. 3, j'ai été seul à fouler le pressoir (le vin dans le pressoir); אַבְּיִהְי Agg. 2. 16, (pour puiser) cinquante (mesures) dans le pressoir; selon d'autres, purah, le nom du vaisseau, de la mesure: cinquante purah, mesures.

י אָרָקּוּ m. Délivrance, salut, Rituel. אּרָרָקּוּ n. pr. (persan). Poratha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אוש Augmenter: אָנְשִׁידּ מְּנָשִׁיּ אוּשָׁשׁי Hab. 1. 8, sa cavalerie augmentera, se répandra de toutes parts; אַנְיּלִי מֵּרְעָּלִי מֵּרְעָּלִי מֵּרְעָּלִי מֵּרְעָּלִי מֵּרְעָּלִי מִרְעָּלִי מַרְעָּלִי מַרְעָּלִי מַרְעָּלִי מַרְעָּלִי עַרְעָּלִי עַרְעָּאָ אַ Jér. 30. 11, vous vous êtes engraissés comme une génisse nourrie d'herbes; selon d'autres: vous bondissez, tressaillez de joie, comme une génisse, etc.

Niph.: מְשֵׁה Nah. 3. 18, ton peuple s'est répandu, ou a été dispersé, dans les montagnes.

'MB n. patron. Les Puthéens, I Chr. 2. 53.

לְּטְּיִם Adj. Pur: יְּשְׁ בְּיִשְׁ Cant. 5. 11, de l'or pur (de יְשָׁ פּֿוֹרפ fort, dur). Et seul subst. Or pur: יְשְׁיִבְּיִח מְּיִּ Ps. 21. 4, une couronne d'or pur.

`Pi. Ex. unique: מפַּנִיז וּמְבַרְיִּבּר II Sam. 6. 16, sautant et dansant. Hoph.: זְּדֶב בּיִבְּיִנְ I Rois 10.18, de l'or purifié, pur; selon quelques-uns, aussi אַבְּאָ Dan. 10.5, (de l'or) pur (ע. אַבְּאָר).

119 Kal. Part. pass.: hyanp nip Jér. 50. 17, un agneau égaré, effarouché.

Pi. 1° Disperser: אָנֶרְיִּרְ אִינְרִיף Ps. 89.

11, tu as dispersé tes ennemis; אַנְרִי דְּיִּבְּיִלְּיִר מָּצְׁרִי דֹּנִי בּּאַבּירִי דֹּנִי בּאַנִי דִּי בּאַנִיין דּי בּאַנִיין דּי בּאַנִיין דּי בּאַנִיין דּיִּבְיִרְיִי בַּיִּרְ וּעִי בְּאַרִי דִּיִ בְּאַרִי דְּיִבְיִין Jér. 3. 13, tu as dispersé tes voies, tu as couru dans tous les sens (vers les idoles). — 2° Répandre, donner libéralement : בְּשִׁרְיִּבְיּרְ דְיִי בְּאַרִי בְּיִרְ בְּאַרִי בְּיִּרְ בְּאַרְיִּרְיִם בְּאַרִי בְּיִרְ בְּאַרְיִּרְם בְּאַרְיִּרְם בְּאַרְיִּרְם בְּאַרְיִּרְם בְּאַרְיִּרְם בְּאַרְיִּרְם בְּאַרְיִּרְם בְּאַרְיִּרְם בְּאַרִי בְּאַרְיִּרְם בְּאַרְיִּרְם בְּאַרִי בְּאַרְ בְּאַרְיִּרְם בּאַר בּאָּב בּאַר בּאָּב בּאַר בּאַ

Niph.: נְמְזְרֵדּ בַּצְּמֵרנּי Ps.141.7, nos os ont été dispersés.

Pou.: מְּנֶּיִי Esth. 3. 8, (un peuple) dispersé.

תַּבְּיִרם . (rac. תַּיִּם ou חַתַּבָּ; plur. חַיַּבַּק, const. מַחַר 1º Filet, piege, ruine: ראַדֵוז בְּעָּכֵב פָּח Job 18. 9, le piége le saisit par le talon; מָבֶיתַוּר צָּפוֹר אֱל־פַּח Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, se jette, dans le filet; בתוך פודו Ps. 419. 110, בַּקשׁ פוּח 140. 6, et אַ בַּקּי פַּח 141.9, tendre, dresser, un piége ; וָדָייּוּ לֶכֶם לְמַּח Jos. 23. 13, ils deviendront pour vous בסתור ומודר ומודה ומוד piége; מתור ומודר ומודה Is. 24. 17, l'effroi, la fosse et le piège (la ruine). — 2º Lame, feuille de métal: בורי הוגליב Exod. 39. 3, les feuilles d'or; רַקְיֵּר מְּוִים Nomb. 17. 3, des lames étendues, bien plates (de cuivre). -3° Foudre: יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים מָּוִים Ps.11. 6, il fera pleuvoir sur les pécheurs des charbons, la foudre; d'autres traduisent: des piéges (?); ou p est radical, et מַּרִים une autre forme pour מַּרָים une autre forme (עַ מַתַם .ע).

36. 16, effrayés ils se tournèrent les uns vers les autres. — 2° De joie : poie : 2° De joie : זְּבְּדָּהְ זַלְּבְּרָּן בְּלַ בְּּבְּרָן Jér. 33. 9, ils trembleront, frémiront, à la vue de tout le bien ; בְּבָּרְ Dosée 3. 5, ils retourneront en tremblant (de joie, ou de respect) vers Dieu.

Pi.: נְמְשַׁנֵדר הָּנְיּדר Is. 51. 43, et tu trembles sans cesse; מְשַּׁנֵדר הָּמְיִדר Prov. 28. 14, l'homme qui craint toujours (ce qui est à craindre), l'homme prudent, prévoyant.

Hiph.: יְרֹב פְצְמֵיחֵר רְוּקְחִיד Job 4.14, il a fait trembler tous mes os, la frayeur pénétra mes os.

ל פּרָיִים , pl. פּרְיִים בּאַל (16.16,1'épouvante et la terreur; בּיִּכְּיָם עַּרַיְּבָּי Job 13.11, et sa terreur tombera sur vous, vous accablera; בַּיִּבְּים Is. 2. 10, בַּיִּבְּים Ps. 36. 2, la terreur, la crainte, de Dieu (que Dieu inspire); la crainte que les Juifs (inspiraient); בְּיִבְּיִם בּּיִרְיִּים בּאַרִים בּיִרְיִּים בּאַרִים בּיִרָּים בּיִרָּם בּאַרָּם (Dieu) l'objet de la crainte, de l'adoration, d'Isaac. Plur.: בּיִרְיִּם בְּיִרָים בּיִרָים בּיִרָּם בּאַרָּם Job 15. 21, la voix des terreurs (des bruits terribles).—2° בּיִרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרַם בּאַרָם בּאַרָּם בּאַרָם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאָּרָם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּיבְּיבּים בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּם בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּם בּאַרָּים בּאַרָּיבּים בּאַרָּים בּאַרָם בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּא

קרְהָי אַלִּיהְרָי אַלִּיהְרָי אַלִּיהְרָי Jér. 2. 19, et que ma crainte n'est pas sur toi, que tu ne me crains plus.

 mon; הַּיְהָיּ הִייְהְיִּ Néh. 5.14 (pour יְּיִהְיָּה), pour être gouverneur, (ou pour בּיְהָיָהָּ leur gouverneur.

m. Même signif.: אַפָּיָר הְּיִּהָּשְׁ, pl. אַיְּרִיהָשָּׁ, m. Même signif.: אַפָּיָר הְּיָּהָיּ בּּאַר בּּאַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר באַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר

Etre étourdi, usité seulement au part.: בְּיִבְים בּיבְים וּמִבּים Jug. 9. 4, des gens légers (pauvres, misérables) et étourdis (qui agissent saus réflexion); selon d'autres: méprisables; בְּיבָּיִבָּי Soph. 3. 4, ses prophètes (faux) sont étourdis, extravagants; selon d'autres: des misérables (v. ישות).

רוֹתְם f. (rac. יוֹםְּ). Étourderie: בּיְחִיתְּבְּיִם Jér. 23.32, et par leur étourderie, témérité.

רַשְּׁהַ (ע. מַּיּהַ).

פַּחִים (ע. מַ חַּשָּ).

בּהָה m. Charbon: בְּהָרָבּים לְּנָחָלִּים Prov. 26. 21, (ce qu'est) le charbon à la braise. Aussi charbon ardent: בּמָצֵל בְּמָהָים Is. 44. 12, il travaille (le fer) dans, moyennant, les charbons ardents (Néh. 5. 14, v. a הַּיִּהָשָּׁ).

רַסְּבְּ chald. m. Potier: יְסָהְ הַּיּבְּּמָרָ Dan. 2. 41, l'argile dont (se sert) le potier.

התף Gouverneur (v. התף).

חַחֲשׁ des deux genres. Fosse: תְּמְּדִּילּ II Sam. 18. 17, la grande fosse; תַּאַרָּיִה תַּמְּרָיִדִּם 17. 9, dans une des fosses, cavernes. Souvent מְּנֵדִּי נְמָנִיה l'effroi et la fosse (image de ruine, malheur).

אָב מוּאָב (gouverneur moabite) n. pr. m. Esdr. 2. 6.

רָּעָת הַנּא: Dépression : אָיָהָת Lev.

13.55, c'est une dépression, une partie (d'un vêtement) rongée par la lèpre.

רְּנְיִים f. Une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand prêtre (la topaze?), Exod. 28.17; שינה הייבים Job 28.19, la topaze de l'Ethiopie.

יִּטְירִים : בּיִּטְירִים cheth., I Chr. 9. 33, pour פְּטִירִים keri (v. פָּפָּט.

י קּטְירָה f. (v. פְּמֵר). La mort: רְשָׁשְׁיקָים Aboth, car au moment de la mort d'un homme, quand l'homme quitte ce monde.

לְּמָשִׁישׁ m. Marteau : וְּמְצֵין סָלֵּעּ Jér. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher; au fig.: מַּשִּׁישׁ כָּלִידְשָּבֶץ Jér. 50. 23, le marteau de toute la terre, a savoir Babylone, qui dévastait, ruinait, les autres pays.

בּשִּׁישֵׁ chald. m.: פַּשִּׁישׁ cheth., פַּשִּׁישׁ keri, Dan.3.21, leurs tuniques (ou culottes, ou chemises).

기일부 1° Sortir, se détacher, s'en aller : ו המטורר צארם I Rois 6. 18, 29, et des fleurs sorties, épanouies (selon d'autres : des guirlandes de fleurs), ou : des fleurs qui se détachaient du fond (en relief); נַיִּמְטֵר מִמְּנֵי שָׁאוּל I Sam. 19. 10, il s'en alla, il sortit, de la présence de Saul. - 2º Trans. Faire sortir, ouvrir, affranchir: פוֹפֶר פֵיָם Prov. 17. 14, celui qui donne une ouverture à l'eau, qui en ouvre la digue; פר לא־קטר ידוֹירֵע – אַר־הַאַּחַלְּמוֹח II Chr. 23.8, car Joiada n'avait pas renvoyé les divisions. ne leur avait pas permis de se retirer; קטורים (cheth. קטורים) I Chr. 9. 33, (les lévites chantres) étaient exempts (des autres fonctions); יי opposé à etre exempt, dispense, d'une chose, d'un devoir.

Hiph.: בְּשָׁבֶּרוּ בְשֶׁבְּרוּ Ps. 22. 8, ils ouvrent largement leurs levres, la bouche (en se moquant).

" Niph. S'en aller : יְּבְשֶׁוּמְטֶּרִים מְלְּמֶנֶהְ Aboth, et quand ils s'en vont d'auprès de toi; aussi: décéder, mourir. אָרָהָ m. (ע. אַבֶּי בְּיִר.). Ce qui ouvre: בּיִרְיּהָעָּ Exod. 13. 12, tout ce qui ouvre le sein de sa mère (tous les premiers-nés); et seul: אָרָי אָנִי אָנָי 34. 19, les premiers-nés des bœufs ou des brebis.

היינים f. Ouverture, ce qui ouvre: מְּבְירָהָם Nomb. 8. 16, tous les premiers-nés (v. à מְבָּהָה).

رفد ۲۰ نفر).

ה pr. d'une ville dans la Basse-Egypte, Phibéseth (Bubaste?), Ez. 30. 17.

אים אָיָלָ Job 30. 24, quand dans son malheur ils (les ennemis) poussent des cris de joie; ou : dans la calamité (que Dieu envoie) il y a une consolation pour eux (les hommes); ou : il leur reste la prière pour la détourner (עַּיַאַשׁיַנִּיִּיִּ צְּיִיִּיִּיִּ בְּיִיִּיִּ צְּיִיִּ בְּיִּיִּ בְּיִּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְי בְּיִבְיִ בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיִבְי בְּי בִּיבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בִּיבְי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיייִי בְּייִייִי בְּייִיי בְּיייִי בְּייִיי בְּיייִי בְּיייִייי

river p.pr. d'une ville en Egypte, vis-à-vis de Baalsephon, Phihachiroth, Exod. 14. 2.

Jug. 3. 16, (l'épée) avait deux tranchants, pour min pl. de me.

m. (rac. יים) (ce qui est facile à souffler). Poussière, cendre: בְּיַלָּוּ Exod. 9. 8, la cendre d'une fournaise.

n. pr. Pichol, chef de l'armée d'Abimélech, Gen. 21. 22.

(فَتَرَدُهِ ٨٠ فَرَرُدُهِ

היפש פּישָהו פַלֵּי בָּטָל f. Graisse: פֿיבָּעה Job 15.27, et il a fait de la graisse sur la cuisse (il se fait gros et gras).

Dṛṇp et Dṛṇp n. pr. 1º Pinéas, fils d'Eléazar, Exod. 6. 25. — 2º Pinéas, fils d'Élie grand prêtre, I Sam. 4. 3. — 3º Pinéas, père d'Éléazar, Esdr. 8. 33.

Pp n. pr. Pinon, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 41.

Prier. Hithp.: Every Rituel, se laisser toucher, attendrir, par des prières.

תְּיֶב הְּיִּהְיּהְ f. plur. (de ra). Tranchants, dents: תְּיֶב בְּיִּהְיּ Ps. 149. 6, et une épée à deux tranchants; הְיָב בּּיִבּ is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer.

P. m. (rac. pm). Vacillation: אָּמָים Nah. 2. 11, et la vacillation, le tremblement, des genoux.

(abondance d'eau) n. pr. d'un fleuve, Pison, qui coule autour du pays de Havilah, Gen. 2. 11 (le Gange ou l'Indus?).

מירוֹץ n. pr. m. I Chr. 8. 35.

ا به الهجم. (rac. بهجم). Bouteille, cruche: بهجم I Sam. 10. 1, une cruche, ou une fiole, d'huile.

শিক্ত Pi. Couler: চত্ত্ব চত্ত্ব ছিন্দ্ৰ Ez. 47. 2, et l'eau coulait, sortait (du côté droit).

ם פּבְרֵת הַאַּבְיִם n. pr. Les fils de Pochéreth Hazwajim, ou de Pochéreth (qui était) de Zwajim, Esdr. 2.57.

차구후 Kal inusité. Niph. Être extrême, étonnant, difficile, merveilleux : II Sam. 1. 26, ton زمارتها بمتحربها برا amour pour moi était extrême, unique; ייבור מְּלְטָּמִית Dan. 11. 36, il dira des choses inouies, impies (contre Dieu); zach. 8. 6, il sera difficile, ou étonnant, à mes yeux ; تَبَعِرُهُمْ مِينَ قِبَ ; ou étonnant, à mes yeux Gen. 18. 14, y a-t-il rien qui soit trop difficile à Dieu ? קיים פיקה Deut. 30. 11, (le commandement) ne t'est pas caché, ou : trop difficile, au-dessus .Prov. 30 نُعَرِيْهِ رَبِيْسَ رَفِيْهِ رَبَيْدِ: de toi; نُعْرِيْهِ رَفِيْهِ 18, trois choses me sont cachées, difficiles à connaître; تِرَبِ جَبِهِ بَتِهِ عَبِهِ اللهِ بَتِهِ Deut. 17. 8, lorsqu'une affaire te sera trop difficile (a demêler); יצל פי מינאית ישליודי Ps. 139. 14 (pour ישליודי), parce que je suis distingué, une créature admirable, par tes merveilles. — racin Les choses merveilleuses, miraculeuses: אָיָיִשׁיִּאָיָה Ps. 9. 2, je raconterai toutes tes merveilles; rigge

ridipi Exod. 34. 10, je ferai des prodiges. Comme adv.: רייוישי ריישיין Dan. 8. 24, il fera un ravage d'une manière prodigieuse, incroyable; ou: il détruira les choses, les monuments, qui sont des merveilles; ריישיין בעולו בעולו בעולו בעולו און בעולו בעולו

Pi. Séparer des autres, consacrer par sa parole: בְּשָּׁשִּׁ בְּעָר 22.21, Nomb. 15.3, 8, pour offrir ce qui a été consacre par un vœu, pour accomplir un vœu.

Hiph. 1° Faire prodigieux, admirable, merveilleux : יוֹמְלָרֹא חַסְהוֹ לִי Ps. 31. 22, il a signalé sa grace à mon égard, il a fait paraître sa grâce, d'une manière distinguée ; וָדִוּמָּלָא דֵיר אָרד־בַּעּלִדְןּ Deut. 28. 59, Dieu signalera tes plaies, les rendra prodigieuses, extrėmes ; אַנא צַבָּרוּ Is. 28. 29, il rend son conseil admirable; פַּמַלָּאַ לַפְּטּוֹת Jug. 13. 19, et il fit des merveilles; adverbialement : וְיַשְׁלֵא II Chr. 2. 8, et לָּחָמְלָּרא Joel 2. 26, admirablement, merveilleusement. 2° Comme Pi. : קר יַפְלָא מָדֵר Lév.27.2, et בְּקְלָא לִנְדֹּר נֵדֶ־ Nomb. 6. 2, (un homme) qui consacrera une chose en faisant un vœu (qui fait vœu de consacrer une chose, ou de s'en refuser la jouissance).

Hithph:: יָחָשֵׁב הְּחְשֵּׁלָא בִר Job 10.16, tu te montreras de nouveau prodigieux contre moi (tu me puniras d'une manière terrible) (v. יַּלָּה).

 bée prodigieusement, d'une manière terrible.

אריי adj. Caché, difficile: ידי אַרָּאָשְׁ, pour ידְּיִשְׁאַ de אָבָּיּי, pour ידִּישָׁי de אָבָּיּי, pour ידִישְׁיִשְּׁ de אַבְּאָי, pour ידִישְׁיִשְּׁ de אַבְּאָי, pour ידִישְׁיִשְּׁ de אַבְּאָי, il (mon nom) est caché, est un secret, ou : trop prodigieux pour le dire; fém.: אָבְּיִיִּיִי בְּעָּיִיי בְּעָּיִיי בְּעָּיִי Ps. 139.6, (cheth. רִיִּיִּשְׁיִּי cette connaissance est trop difficile pour moi, est au-dessus de moi (v. אַבָּאָי).

קלאק (Dieu le distingue) n. pr. m. Néh. 10. 11.

לאל Kal inusité. Séparer, diviser. Niph.: מָּר בְּיָבֶּיוּ מִּלְנְח תְּאָרֶץ Gen.10.25, parce que de son temps la terre fut divisée (par suite de la confusion des langues, v. chap. 11).

Pi.: רְּבְּשָׁלְ אֲשְׁרַשְּׁ Job. 38. 25, qui a divisé, préparé, des canaux à la pluie impétueuse; שָּלֵּג לְשׁיִּע Ps.55.10, divise leurs langues (fais qu'ils ne s'entendent plus entre eux).

"Hiph. וְאֵל תְּּדִי מַמְלֵּיג לְכֶל־דְּבֶּר Aboth, et ne rejette aucune chose (comme étant impossible).

קלבי קלינה : chald. Diviser מַלְכּי קלינָה Dan. 2. 41, un royaume divisé.

אָלָג m. Ruisseau: פֶּלָג אֵלְּהִים Ps. 65. 10, le ruisseau de Dieu (né des pluies que Dieu envoie par sa grâce); פַּלְגַי־בָּיִם Ps. 1. 3, des ruisseaux, des courants d'eau; בַּלְגַי־בַּיִם Lament. 3. 48, (mon œil répand) des ruisseaux de larmes.

179 (division) n. pr. Peleg, fils d'Eber, Gen. 10.25.

קלג m. chald. Moitié : אְלֵג פּדָּן Dan. 7. 25, et la moitié d'un temps.

קלני f. (se trouve seulement au plur. אַל־יַרָא (se trouve seulement au plur. אַלּרַיָּרָא (פּלָּג): אַלּרַיָּרָא (פּלָּג): אַל־יַרָא Job 20. 17, il ne verra, ne se rejouira pas des ruisseaux. — 2° Divisions: אַלְּבְּלְּהִיּא וְיִאַיבְּן Jug. 5. 15, et ווּשְּבְּעָּיִּ עִייִּרְאַיבְּן verset 16, à cause des divisions de Ruben (entre lui et les autres tribus), ou en lui-même, ne pouvant pas se décider à combattre pour les uns ou pour les autres (v. שַּלְּשָּׁ).

לַפְלנוֹת בֶּיה הַאָבוֹת: f. Distribution בְּלְנָה

II Chr. 35. 5, selon la distribution (les divisions, classes) des familles.

קילָישׁי et פֿילָנְשׁי et חַּשְׁלְּשִׁים. Concubine : אָשְׁלְשִׁים et חַשְּׁלְשִׁים. Concubine : אַבְּיִשְׁים וּשְׁיִּלְשִׁים בּעַנְשִׁים בּעַנְשִּׁים בּעַנְשִּׁים בּעַנְשִּׁים בּעַנְשִּׁים בּעַנְשִּׁים בּעַנִּשִּׁים בּעַנְשִּׁים בּעִּים בּעַנְשִּׁים בּעִּים בּעִּים בּעִּשִּׁים בּעַנְשִּׁים בּעִּים בּעִּיבְּיִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעּבְּיבְּישִּים בּעּבְּיבְּיים בּעּבְּיבְּישִּים בּעּבְּיבְּישִּים בּעּבְּיבְּיים בּעּבְּיבְּיים בּעּבְּיבִּים בּעּים בּעּבְּיבְּיים בּעּבְּיבּים בּעּבְּיבּים בּעּבְּיבּים בּעּבּיים בּעּבּיים בּעּבּיים בּעּבּיים בּעּבְּיים בּעּים בּעּבְּיים בּעּבְּיים בּעבּים בּעּבּיים בּעּבּיים בּעּיים בּעבּיים בּעּבּיים בּיבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּיבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּעבּיים בּיים בּעבּיים בּי

אביים קלים קילפ. Acier: אָלְים קילְים Nah. 2. 4, l'acier des chariots (brille) comme du feu, ou: le chariot (brille) par le feu, les étincelles, que fait jaillir l'acier; selon d'autres, אים transposé: comme des flammes.

פּלְרָשׁ n. pr. Pildas, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

פְּלֶה Kal inusité (v. פְּלָּאה). Niph. Être distingué: בְּמִּלְּים אֲנִי וְצַפְּּךְ Exod.33.16, afin que moi et ton peuple nous soyons distingués (des autres peuples) (v. à אַלַ וֹ פַּצִר הַיִּצְרָּ וֹ נִינִי בְּיִּבְּרְ (v. à אַלַ וֹ פַּצִר הַיִּצְרָּ וֹ בִּיִּבְּרָ (v. à אַלַ וֹ פַּצִר הַעָּרָ (Ps. 139.14).

Hiph. Separer, distinguer: מְּשִׁרְּיִהְיִ בְּאָיִם בְּאָם בַּאָם פָּאָם פָּאָם פָּאָם פּאָם פּאָם פּאָם פּאָם בּאָם פּאָם פּאָם פּאָם בּאָם בּאָם פּאָם פּאָם בּאָם בּאָם

לא (distingué) n. pr. Palu, fils de Ruben, Gen. 46. 9; patron. אַלְאַיּ Nomb. 26. 5.

רוב היים לבו וביקע בארן: Ps. 141.7, comme (le laboureur) qui coupe et fend la terre (avec le soc), ou : comme celui qui coupe et fend les arbres, le bois, sur la terre.

Pi. Fendre, couper: יְמַלֵּח אַר Prov. 7. 23, (jusqu'a ce que) la flèche fend, transperce, son foie; יְמַלֵּח אֵל-טָּד II Rois 4. 39, il coupa (les fruits) par morceaux, et les mit dans le pot pour cuire; Job 39. 3, elles font que leurs petits percent (leur sein), elles les mettent au jour avec effort.

ביים chald. Servir; special. servir, adorer Dieu: אָלָנְשָׁ בְּיִּבְּיִּבְּיִ בְּיִבְּיִּבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִ בּיִ בּיִבּיִּבְיִ בּיִ מַלְּיבִין 17.14, (toutes les nations) le serviront, l'adoreront.

חלים של היים של היים

Pi. 1° Se sauver: ישמלפת ביים השלפתו Job 23.7, je me sauverai pour toujours de mon juge, je gagnerai ma cause devant lui. — 2º Trans. Sauver, délivrer : بجويزت Ps. 18.3, (Dieu est) mon libérateur; מְּמַלְּכִּר מֲאֹרָבֵר 18.49, qui me délivre de mes ennemis; אַלָּטֵרָי מְיַר רַשַׁע 71. 4, sauve-moi des mains du méchant; פַל־אַרן פַּלָּט־לָמי 56.8, à cause de (leur) iniquité sauve (moi) d'eux, ou : les épargneras-tu malgré leur iniquité? leur iniquité demeurera-t-elle impunie? selon d'autres : rejette, repousse-les, comme — 3° Pousser dehors, laisser échapper, enfanter : יות שלים Job 21.10, sa vache met bas, fait des petits; אַפָּלָם Mich. 6. 14, et (les enfants) que tu engendreras, ou : qu'elle enfantera; selon d'autres, sens 2º: et ceux que tu sauveras (v. Hiph.).

Hiph.: רְאַלָּיִת טְּרֶם רְתַּלְּים Is. 5. 29, il se jettera sur la proie et l'emportera, la mettra en sûreté; רְיִשָּׁרִ רָלָא תַשְּלִים Mich. 6. 14, et tu atteindras (l'ennemi qui

t'enlève tes enfants); ou : tu tiendras entre tes bras (tes enfants), et tu ne les sauveras pas; selon d'autres : (ta femme) concevra, mais elle n'enfantera pas; ou : tu tiendras (ta femme), mais tu n'engendreras pas (v. la suite de la phrase à la fin du Pi).

בּלְיִים adj., seulement plur. בּלְיִם בּלְים בּלִים בּלְים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְים בּלְים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְים בּלִים בּיבְּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּיבְּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְים בּלִים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים ב

De m. (ou inf. du Pi. de בַּבַשְׁ Délivrance: רְּהֵ מַלֵּט מְסוֹּבְנֵיִי Ps. 32.7, tu m'entoures de chants de délivrance, ou : je ferai entendre des chants de délivrance (pour te remercier de la délivrance) quand tu m'entoureras, me protégeras.

연구를 (délivrance) n. pr. m. 1° I Chr. 2. 47. — 2° 12. 3.

(פְּלֵישָׁה .ע) פְּלֵעָה).

ነጋን (delivrance de Dieu) n. pr. 1° Palti, fils de Rafu, Nomb. 13. 9.— 2° Palti, fils de Lajis, I Sam. 25. 44; le même est appelé አድርጎት II Sam. 3. 15.

'የነቅ n. pr. m. Néh. 12. 17.

ጥሮን (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21.—2° 4. 42.

קלְּטְיָהוּ (même signif.) n. pr. Pelatiahu, fils de Benaïa, Ez. 11. 13.

לְיִי Difficile, et fém. אָלִיאָד (keri, v. קּלִּיאָד cheth.).

קליה (Dieu le distingue) n. pr. m. I Chr. 3. 24.

לְּלִישִׁים et בּיִבְּשִׁים Fuyard, qui se sauve, échappe par la fuite: יַבְּשִׁים Gen. 14. 13, un homme qui s'était sauvé (de la bataille) arriva; יַבְישׁ שָּׁרִיי יַלְישׁ שִּׁרִיי Jos. 8. 22, tellement qu'il ne resta pas d'eux un seul qui échappât, ou qui se sauvât; יַבְּשִׁי שִּׂרִיי Jug. 12.4, des fugitifs d'Éphraïm (à savoir: vous, les gens de Galaad; selon d'autres: les fugitifs, c.-à-d. les hommes

de basse condition d'Éphraim, dirent, etc.); בְּתֵּי מְנֵיִי מְלֵּיִם Nomb.21.29, il a laissé ses fils fugitifs, il les a laissés fuir; selon d'autres: il a livré ses fils qui allaient se sauver.

קליל m. (rac. פְּלֵּלִים tes juges: יְטָדֵן הַתְּלָלִים באוֹם Les juges: יְטָדֵן הַתְּלָלִים באוֹם Les juges בא וְיַבָּדן הַתְּלָלִים בא Les juges exod. 21. 22, ou il donnera, payera, d'après les juges, ce que les juges ordonneront; וְדִיא שָׁין בְּלִילִים Job.31.11, et c'est un crime que les juges doivent punir, un crime, péché, capital.

קלילה (rac. מְלֵּלִּה). Justice, discernement: צְשִׁי מְלִּילָה Is. 16. 3, fais (ou cheth., faites) la justice, c.-a-d. agis (ou agissez) avec un juste discernement.

לילות f. Action de juger, jugement, Rituel.

קלילי adj. Ce qui est du ressort du juge: אַפּריִלִּי Job 31. 28, ce serait la aussi un crime punissable (que les juges devraient punir) (v. à שְּלִילְיָח Fém. subst.: מְלִילָּהְי Is. 28.7, ils se sont égarés dans la justice, c.-à-d. dans leurs jugements.

קלף m. 1° Cercle, district, quartier: מֵל מְלָהְ יְרִּישָׁלֶּהְ עִרִּישָׁלָּהְ עִרִּישָׁלָּהְ עִרִּישָׁלָּהְ עִרִּישָׁלָּהְ עִרִּישָׁלָּהְ עִרִּישְׁלָּהְ עִרִּישְׁלָּהְ עִרִּידְּשָׁלָּהְ מּוֹזוֹים du district de Jérusalem; מַלְּהְ עֵּרִידְישָׁלָּהְ 3. 14, chef du district ou du quartier de Beth-Hacharem; לֹמִלְּהֹי 3. 17, pour son di-

strict, ou quartier.— 2° Fuseau (de sa forme ronde): קָּמָבוּ מָּלֶהְ Prov. 31. 19, et ses doigts ont pris le fuseau (pour filer). — 3° Bâton: בַּמָּלָהְ Il Sam. 3. 29, et l'homme qui saisit (qui s'appuie sur) le bâton (parce qu'il est faible, malade).

Hithp. 1° S'interposer comme juge, arbitre : מר יַרְחָפַלל-לוי I Sam. 2. 25, (mais si un homme peche contre Dieu), qui s'interposera pour lui, pour être juge? selon d'autres : qui priera pour lui? (v. 2°). — 2° Intervenir pour quelqu'un par des prières, prier pour lui, et puis en général: prier, prier Deut. 9. 20, נְאֵרְאָפֶל גָּם־בְּצֶר אֲרֵרן: et je priais aussi pour Aaron. Avec יצל: יאיוב עַבְהַי יִחְפָּלֵל עֵלַיכֶם Job 42.8, et Job, mon serviteur, priera pour vous. -Celui à qui la prière s'adresse, avec 🛬 : לידה אַרִיקּנַלל Ps. 5. 3, car c'est à Toi que j'adresse ma prière. Avec > : יאַרִּשְּלְלַת לְיֵד Dan. 9. 4, je priai l'Eternel. Avec יְמָרֶים : לְמְנֵי אֱלֹחֵר חַשְּׁמֶרִם : לְמְנֵי אַלֹחֵר הַיּ Néh. 1. 4, et je priai en la présence du Dieu du ciel; אַלָּיָה יָתְשָּׁלֵלֹּר Is. 45.14, ils te supplieront, ils imploreront ton secours; אַל־דַאַנַער דַוּנָדו דְיִרְשָּלֵּלְתִּר I Sam. 1.27, pour cet enfant j'ai prié, c.-à-d. j'ai prié Dieu de me le donner.

Niph.: בְּמָלֵל מְדוֹלֶל מְדוֹלָל Ez. 28. 23, et les habitants blessés dans la ville seront jugés; ou : ceux qui sont dans la ville se jugeront, se regarderont

d'avance, comme blessés, comme frappés; mais il est plus probable que c'est une forme irrégulière de > 12: ils tomberont blessés ou tués.

לְלֶּבְּׁלְ (juge) n. pr. m. Néh. 3. 25. אַלְּבְּׁיִם (Dieu le défend) n. pr. m. Néh. 11. 12.

פְלְמִנִי .v) פַּלְמנִי).

קלוני n. pr. Helez de Phalon, I Chr. 11. 27.

Prov. 16. 11, une balance et des plateaux justes sont selon (la volonté, la prescription) de Dieu; ou: la justice, les jugements, de Dieu, sont pesés à la balance; selon d'autres: בְּשָׁקֵל מְשָׁלְים וְיִרִים le fléau ou l'arbre de la balance; les montagnes dans la balance?

י פֿוְלּפוּל Discussion savante, profonde; controverse : מְּלְפּוּל תַהַלְּמִידִים Aboth, la discussion, controverse, des disciples.

לְיף Ex. unique. Hithph. Trembler: אָבּער בְּיִבְּיִרָיִן רְּחְבּּעָבּין Job 9.6, et les colonnes de la terre tremblent, sont ébranlées.

האנים לי Tremblement, frémissement: יְאָבְיוֹ בְּטְּרִי מְּלְּצוֹה Job 21.6, un frémissement a pris, agité, tout mon corps; יְתְּבְשֵּׁיִ שְּׁנִצְּיִם Ps. 55.6, le frémissement m'a couvert, j'ai été saisi de terreur.

עלש usité seulement au Hithp. Se rouler: יְהָשָּׁלְשִׁי בָאַשָּׁר בְאַשָּׁר Jér. 6. 26, et roule-toi, couche-toi, sur la cendre; שָּׁמָּר Mich. 1. 10 (keri יִּהְשַּׁלְשִׁיּר), couche-toi dans la poussière; une fois seul: אָרָהְשַּׁלְשִׁיּר Jér. 25. 34, couchez-vous (sur la cendre); d'autres traduisent partout: se couvrir de cendre.

תְּלְשֶׁח n. pr. d'une contrée dans la Palestine; selon d'autres : la Palestine même; הְשְׁבֶּי פְּלָשָׁה Exod. 15. 14, les habitants de Peléseth, ou de la Palestine.

קלְשְׁתִּי פּלְשְׁתִּים m. (plur. פְּלְשְׁתִּים et חָוּ פְּלְשְׁתִּים). Un Philistin; l'origine des Philistins est de Caphthor (v. יקתור et Amos 9.7): בְּלֶהְ־פְּלְשְׁתִי Gen. 26. 1, (Abimelec) roi des Philistins.

Nomb. 16. 1. — 2° Peleth, fils de Jonathan, I Chr. 2. 33.

י פְרֵהי m. Toujours avec פְּלֵהִי : פְרֵהי II Sam. 15. 18, collectif d'une espèce de gardes, de satellites, du roi, les archers et les frondeurs; selon d'autres : deux races en Israel, les Céréthiens et les Phélétiens; d'autres traduisent : תְּבָּים les coureurs, comme בְּבָים (v. II Rois 11. 4).

אַבֶּל מְּנָה .(le même que תְּיִּהְיִם). Coin: אָבֶּל מְּנָה Prov. 7. 8, près de son coin, c.-à-d. près du coin où la femme se trouve ou demeure; ou הְּיָה est pour הַּיָּה, de תְּיָה pl. une fois: מַבֵּר בַּוֹה Zach. 14. 10, la porte des angles.

19 conj. exprimant un doute, une crainte. De peur que, de — ne; il se place: — ou après l'action qui doit empêcher, détourner, ce que l'on craint,

ce qu'on veut éviter : פַּן־נָפּוּץ Gen.11.4, (batissons-nous une ville, etc.) de peur que nous ne nous dispersions; פֵּן־תִּמְיתוּן 3. 3, (vous n'en mangerez point) de peur que vous ne mouriez; après les verbes craindre, se garder, jurer : אַרְתְּגְוֹל 31.31, (j'ai eu peur) que tu ne voulusses ravir; פַּן־הַּוֹשָׁיב אָת־בְּנִי 24.6, (garde-toi bien) de ramener mon fils (en ce pays-là); אור Deut. 4. 23, (prenez garde) de n'oublier; פַּן־הַמְּנָעוּן בָּר Jug. 18. 12, (jurez-moi) que vous ne me tuerez point; — ou au commencement de la phrase, exprimant seul la défense ou la crainte, la menace : שרהאמרו Job 32.13, ne dites point; קר יפית אָחָכֶם חִוּקיִדּוּ Is.36.18, qu'Ezechias ne vous persuade, trompe point; וְצֶחֵה קרישלה ירו Gen.3.22, mais maintenant il est à craindre qu'il ne porte sa main (à l'arbre), il portera peut-être, etc.; מרבחרב אצא Nomb. 20. 18, autrement je sortirai avec l'épée; פור נשאר רונו ניי II Rois 2. 16, un vent ou un esprit de l'Eternel l'aura peut-être enlevé; nik Prov. 5. 6, elle n'a garde de marcher droit dans le sentier de la vie; ou, byph est la 2º personne : (elle empêchera) que tu ne marches dans le sentier de la vie; ou : (garde-toi) de balancer le sentier de la vie contre celui où elle veut te conduire, d'hésiter entre les deux (v. פַּלַם).

בּוֹשֵׁד מִּנְית וּתַּבְּ Ez. 27.17, avec le plus pur froment et l'excellente pâtisserie; selon d'autres: et le baume; selon d'autres, deux noms d'endroits: du froment de Menith et de Pannag.

מנקון, וְאַפָּן, וְיִפֶּן רִי מִיּרָר, avec יְּמְפֶּן, וְאָפָּן, וְאַפָּן, מָשָּׁרְ, וְמַפָּן, וְאַפָּן, מוגאו מוגאון אַפָּר, מוגאון אַפּר, trans. seulement dans la locution בּרָה שָּׁהָּי שֹּׁרָה tourner le dos: בּרָה עַלָּה פָּרָה וֹלְא פָּרָה Jer. 2. 27, ils m'ont tourne le dos, et non le visage; בּרָה אֹבְרִיהְם Jos. 7. 12, ils tourneront le dos, c.-à-d. ils fuiront devant leurs ennemis. Partout ailleurs intrans. Se tourner: בּרַפֶּן פַּרְבָּי בַּרַה Exod. 7. 23, et Pharaon se tourna, se

retira (et entra dans sa maison); וַיָּפַן מעם פרעה 10.6, il se détourna et sortit de devant Pharaon ; יְּשְּׁמֵה צֵּל־הַרֶה עמרה I Sam. 13. 17 (une division) se tourna vers le chemin d'Ephra. Avec >: וארש לדרכו פניני Is. 53. 6, nous nous sommes tournés chacun vers sa propre voie. Avec l'accus.: יִּפְנָח הַרָהְ בֵּית חֹרוֹן I Sam. 13. 18, (une autre division) se tourna vers le chemin de Beth-Horon; רבְבֹל אֲשֵׁר־יְמָבָי 14. 47, et de quelque cote qu'il se tournat; קטראַלָּר Is.45.22, tournez, convertissez-vous à moi; וָאֶל־מִר מִקְּרְשִׁים הָּפְּנֵת Job 5.1, et à qui des saints t'adresserais-tu? כֵּר מְנַה אֵל־ שלקים אַחַרִים Deut. 31. 18, parce qu'il a suivi des dieux étrangers; בַּמְּטֹרֵם בתריחם Ez. 29. 16, quand ils se tournent vers eux, qu'ils se lient avec eux (les Egyptiens); אַשֶּׁר לָבָבוֹ שֹׁנֶת דַיִּיוֹם מֵיִם דֵי Deut, 29. 17, dont le cœur se détourne aujourd'hui de Dieu. - Du temps: שָּׁמָי וְשִּׁים Jér. 6. 4, le jour décline ; יבל־רַמֵיני פַני Ps. 90. 9, tous nos jours se passent, s'évanouissent (par ta colère); לְמָנֹית בֹּקר Exod. 14. 27, quand le matin approcha, à la pointe du jour; לְּמְנוֹת עַרֶב Gen. 24. 63, vers le soir.

Souvent se tourner, se retourner, pour voir, regarder, examiner : וּפָנִירִדּי אֲנִי רְבָּאוֹת חָכְתָּה Eccl. 2. 12, je me suis tourné pour contempler la sagesse, j'ai passé à la contemplation de la sagesse ; ניפן כח וַכֹּח וַיַּרָא Exod. 2. 12, et il se tourna ici et la, il regarda de tous cotes, et vit; יַיִּמִנּי אֵל־אֹדֶול מוֹעֵד Nomb. 17.7, ils tournèrent (leurs yeux) vers le tabernacle; וּמָנִירִוּר אֲנִר נִבְל־מַצַמַּר Eccl. 2. 11, et j'ai tourné les yeux vers tous mes ouvrages; ניפון אַדֵירָיר II Sam. 4.7, il se retourna pour voir; וּמַּכָּר לְבָּיִּלְּהוּ Is. 8. 21, il tourne les yeux vers en haut (le ciel); אַל־מָשָׁר הַעָּם הַעָּם הַאָּר Deut. 9.27, ne regarde, ne considère pas la dureté, la désobéissance, de ce peuple.—De Dieu qui exauce : פַּנֵה אֵלַר Ps. 69. 17, tourne-toi vers moi, regarde-moi favorablement; יקַנִית אַל־ קּמְלַה עַבְרָּךְ I Rois 8.28, tourne-toi vers la prière de ton serviteur, reçois-la fa-

Hiph. Tourner: רָּמָּן זְּיֶב אֶל־זְיָב Jug. 15.4, il tourna une queue à l'autre, il lia les renards l'un à l'autre par la queue; רְּבָּיִב יִּבְּיִב יִּבְּיִב וּבְּיִב וּבְּיִב וּבְּיִב וּבְּיב בּיב וּב בּיב וּב בּיב וּבְּיב בּיב וּב וּב בּיב וּב בּיב וּב בּיב וּב בּיב וּב בּיב וּב וּב בּיב וּב בּיב

Hoph.: כסר יְּחְכּר! נסר נְּסר Jér. 49.8, fuyez! ils se sont tournés vers vous, les ennemis approchent déjà; ou : fuyez! et (à l'instant) ils ont tourné le dos, ils ont commencé à fuir; יְּמָנֵית בְּעָנִית בְּעָנִית בְּעָנִית בָּעָנִית בְּעָנִית בָּעָנִית בַּעָנִית בַּעָנִית בַּעָנִית בַּעָנִית בַּעָנִית בַּעָנִית בַּעַנִית פַּעָנית פַּעָנית פַּעָנית פַעַנית qui est tournée, qui regarde, vers le septentrion.

*Niph.: מְּלֶבְעָאָתְּיָה אָשְׁרֶּה מְשָׁבֶּי מְשָׁבְּי לְאַ תְּשָּׁבְּי לְאַ Aboth, quand je serai débarrassé de ma besogne, quand j'aurai le temps, j'étudierai, peut-être que tu n'auras pas le temps.

קּבָּה f. (rac. אָשָׁ ou שָּׁבָשׁ, v. שָּׁן). Coin,

angle: רְאַבֶּל בָּלְרִים Prov. 7. 12, dans chaque coin (de rue); בְּלִריִם 21.9, dans un coin sur le toit; בְּלִים 10, 38. 6, sa pierre angulaire; רְאָבָּן בְּלִים 18. 22, la principale (pierre) de l'angle; רְישִׁים וֹן צִלְּרִים וֹן וֹן בֹּלְרִים וֹן וֹן בֹּלְרִים וֹן וֹן בֹּלְרִים וֹן וֹן בֹּלְרִים וֹן בּלְרִים וֹן וֹן בּלְרִים וֹן בּלְרִים וֹן בּלְרִים וֹן בּלִים וֹיִים וֹן בּלִים וּן בּלִים וֹן בּיִּים וֹן בּלִים וֹן בּלִים וּן בּלִים וֹן בּלִים וֹן בּיִּבְּים וֹן בּיִּים וֹן בּלִים וֹן בּיִים וֹן בּיִּים וֹן בּיִים וֹן בּיִים וֹן בּיִּים וֹן בּיִים וּיִים וֹן בּיִים וּיִים וֹן בּיִים וּיִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וֹן בִייִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וְיִים בּיִים וֹיִים וִייִים וְיִים וֹיִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וְיִים וּיִים וְיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וְייִים וְּיִים וּיִים וּיִים וְיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים ו

ליאול (la face de Dieu) n. pr. 1° D'un endroit, Penuel, où Jacob a lutté contre l'ange, Gen. 32. 32 (אַרָיאַה, vers. 31), Jug. 8. 8, les habitants de Penuel. — 2° Penuel, fils de Sasac (cheth. אַרָיאַר), I Chr. 8. 25. — 3° Penuel, père de Gedor, I Chr. 4. 4.

פְנִישֵׁל n. pr. (v. פְּנִישֵׁל). Perles (v. פְנִישֵׁל).

pl. m. (une fois fém., Ez.21.21; const. אָנֵי, rac. מָּכָה). Le côté ou la partie du corps qui se tourne dans tous les sens, ou : vers celui qu'on regarde, à qui l'on parle. 1º Visage: בְּפְּרֵאָת פְּנֵיתָה Gen. 38. 15, elle s'est couvert le visage; על־פַּנֶר אָבָרי Gen. 50. 1, (Joseph se jeta) sur le visage de son père; le verbe et l'adj. souvent au pl.: עניכם ועקים Dan. 1. 10, vos visages tristes ou maigres; אַפָּנֵי לֹא יֵרָאוּ Exod. 33. 23, mais mon visage ne sera pas עם ניש פועם ניע Prov. 25. 23, et le visage triste, ou : qui exprime la colère; rarement au sing .: פְנֵי דֵי חַלָּקָם Lament. 4. 16, la colère de Dieu les a dispersés (v. 2°); פַנים אַל־פָנים Gen. 32. 31, face a face; מַנִים בְּקַנִים Deut. 5. 4, face à face; על־פַניף יְבַרְבָּף Job 1. 11, il te dira des blasphèmes en face ; מִר־יַנִּיִרד על־פָּטָד דַּרְשׁי 21.31, qui lui dira en face, ou de son vivant, sa voie? qui le blâmera pour ses mauvaises actions? בובר אורד בל־פור Is.65.3, qui m'irritent en face, qui font des choses que j'ai défendues, sous mes yeux; de même ּ אַל־שְּׁנָדוֹ ; Job 13. 15, en face אַל־שְּׁנָדוֹ י

שלחילוי Deut. 7. 10, Dieu rend à (celui qui le hait) ce qu'il mérite sur-lechamp, ou : déjà dans cette vie ; מָּמָנֵי שנים Job 16.8, il témoigne (contre moi) en face, en ma présence; שרם פוניך אל-דורי ישראל Ez. 6. 2, tourne ton visage, ton regard, vers les montagnes d'Israel; mais: יַנָּטֶם אָּד־פָּטָד דַּר דַּאָלְפֵּר Gen. 31. 21, il tourna son visage, il avança, vers la montagne de Galaad; אַשָּׁר־פָּנִיתָּם לָבוֹא Jer. 42.17, (tous ceux) qui ont dirigé leur visage pour aller (en Egypte), qui se proposent d'aller; de même: וַאַּמִינַה אַת־פָּנַיַי אַל־אַדֹּנִי Dan. 9. 3, je tournai mon visage, regard, vers Dieu; נַיַּמַן יַרוּיֹטָקַט ארי-שניד II Chr. 20.3, Josephat tourna son regard, c.-à-d. s'adonna (à la prière); sans verbe : וּמָנֶיד לַמָּלְחָמָה II Chr. 32. 2. et son regard vers la guerre, c.-à-d. il était résolu à faire la guerre.

2º La colère : אָנֵי רַי בְּלֹטֵלִי רַע Ps. 34. 17, le regard sévère, la colère, de Dieu, (frappe) ceux qui font le mal; מְּפֶידָה לאַ־דֵירוּ־לַחּ עוֹד I Sam. 1.18, elle n'avait plus son visage triste, irrité; אָנוְבָח פָנַי Job 9. 27, je veux quitter mon découragement, abattement ; שָׁכִּתִּר אֲנִר אֲד־פַּנַר ; באים שיש Lév. 20. 5, j'arrêterai mon regard de colère sur cet homme; פרישונהו פני בעיר היאת לרעה ולא לשובה Jer. 21. 10, car j'arrête mon regard sur cette ville pour le mal, et non pour le bien ; נאַנִי אָהַן אֵת־פָּנֵי Lév. 20. 3, je tournerai ma colère (contre cet homme); קים prier, saluer, quelqu'un (v. הַלָּח ; הַשִּׁיב מַנִים refuser une demande a quelqu'un (v. שוב Hiph.).

3° Le visage, pour l'être, la personne même: שָּנֵי רֵלֵכּוּ Exod. 33.14, ma personne marchera, moi-même je marchecherai (devant toi); אַפָּנִיךְּ רּלְכִּים בַּקּרָבּ II Sam. 17.11, et tu iras en personne au combat; פָּנִי שִּנִים et בַּיִּא יָם בַּרָבּי בַּנִים בַּרָבּי.).

4º La face, surface, superficie, des choses: קּבֵי הָאַרָּטָּח Gen. 2. 6, la surface de la terre; אָבָי Job 38.30, et la surface de l'ablme, des flots; מְּבֵי לְבֵּילִשׁי 41. 5, la superficie du vête-

ment (du Léviathan), la peau sur son dos, ou : la mer qui l'enveloppe ; بيوت ברש מודע Is.25.7, la face du voile; ברש מודע קיב אין Prov. 27. 23, tu dois bien connaitre la face, c.-à-d. l'état, de tes brebis; puis, en général, manière, mode: "מַנְלָּח פָּנִים בַּחוֹרָח Aboth, qui trouve une manière (fausse) d'interpréter la loi.

5° Le devant, le côté antérieur, d'une .chose: אַפֶּרֶד מְשָּׁבֶּי בַּשַּׁבֶּים Jér. 1.13, et la face, le devant (du pot ou de la chaudière), est tourné du côté du nord; דישָּבָּד Joel 2. 20, (je ferai périr) l'avant-garde, les troupes qui se trouvent en tête; אַל־מוּל מְּנֵי הַאָּנְלְּחָטָה II Sam.41. 15, en avant du combat, devant le front, là où le combat (sera très rude); אַכָּד פְּנֵיךְ מְעֵרוֹת Ez. 21. 21, vers où (ta face) ton tranchant est tourné; au plur., également וַאַרְבָּעָהו פָּנִים Ez. 1.6, et quatre faces; v. aussi לַחָם תַּשָּׁכִים מו les pains de proposition, et שַּׁלְתַּן תַּשָּנִים la table sur laquelle ils étaient exposés (au temple).

פּוּרִים adv. Dedans : פּוּרִים Ez. 2.10, dedans et dehors; לַשָּׁרוֹר וָלֹא לְפָנִים Jér. 7. 24, (ils se sont tournés) en arrière, et non en avant. — Du temps: Deut. 2. 10, 12, jadis, autrefois; רוארז לְּפֵנִים בִּיִּטְרַאֵל Ruth 4. 7, et c'était ainsi l'usage autrefois dans Israel; וּבְּלְּמַנִים Is. 41. 26, et depuis les temps anciens; מַשְּׁרָים וּמָאֵדּוֹיר II Sam. 10. 9, de front et par derrière. — Avec des prépositions, שנים en forme const. ישם devient très souvent particule.

וַיַּצַא אַל־פָּנָיו : Au-devant אַל־פָּנַי 1º II Chr. 19. 2, (Jehu) vint au-devant de lui. Devant : אַל־פָּנֵי אֹדֵול מּוֹצֵר Lévit. 9. 5. devant le tabernacle; אַל־פָּנֵי דַאָּרֹך Exod. 23. 17, devant le Seigneur; אַל־פְּכֵי תְשָּׂיֵה Lév. 14. 53, sur la surface du champ, en plein champ.

אַר־פְּנֵי •En présence, devant אַר־פְּנַי •2 ביביקה Esth. 1. 10, devant le roi; אַר בּיביקה יים Gen. 19.13, devant l'Eternel; אַר־פְּטַי חערר Gen. 33. 18, devant cette ville; בְּתָּק מְטֵּה הְעָהָ Gen. 27. 30, (Jacob était sorti) d'auprès d'Isaac; מַאַר פָּנֵי תַּבָּיָת II Rois 16. 14, (il transféra l'autel) de devant le temple (qui était en face du temple).

3° ישָּק Devant : קייבי ישָּק Ez. 42. 12, devant le mur ou l'estrade; קייבעב איש בקייך Deut. 7. 24, nul ne se tiendra devant toi, ne pourra te résister; יבֶשר בְּמְבֵי même sens Jos. 10.8; בּיִלְיבּי Ez. 6. 9, ils se déplairont à eux-mêmes, ils se repentiront, se feront des reproches eux-mêmes (v.

פנים 3°).

עַמַרָי (מַפָּר avec suff. לָפָּרָי , לְפָּבֶיו , לָפָּרָי , לָפָּרָי , לָפָּרָי לְּמְנֵידָים , לְּמְנֵיכָם). A) En présence, sous les yeux, sous la surveillance, devant: לְּמְיֵי צַּבְּיר וֹלְמְבֵי בְּטָר Nomb. 8. 22, devant, c.-à-d. sous la surveillance d'Aaron et celle de ses fils; ישָׁבִים לְּשָּבֵי II Rois 4. 38, (les jeunes prophètes) demeuraient devant (sous la surveillance d')Elisée; , Ps. 72. 47, devant le soleil לְּמַנֵי־שָׁמַשׁ c.-à-d. tant que le soleil durera; יַלְמָּכֵי דַתַּד 72. 5, et tant que la lune durera; Job 8, 16, devant le جورت نورن ا soleil, quand le soleil luit; selon d'autres: avant (le lever) du soleil. B) Au-Près de, chez : לָנַדֵוֹמָים לִּמְּנֵי שׁבַידֵום I Rois 8. 50, (qu'ils trouveront) de la compassion auprès de ceux qui les auront emmenés captifs; נְּהִילֵּ לִּמְנֵי אֲהֹנֶיר II Rois 5. 1, (un homme) puissant auprès de son maitre; לְמָכֵי הַיּ Gen. 27. 7, (afin que je te bénisse) en présence de Dieu; לְּמְיֵי בּ Exod. 34. 34, (lorsque Moise se présentait) devant Dieu, dans le sanctuaire ; לִישְׁבִּים לִמְנֵי הֵי Is. 23.18, à ceux qui sont assis, qui servent devant Dieu, dans le temple; אַרוּר דָאָישׁי אַפֶּרָי יַ Jos. 6. 26, maudit soit devant לַנְצוֹן לָנָים לִּמְנֵי דֵי ; Dieu l'homme (qui) Exod. 28. 38, pour qu'ils trouvent grace devant Dieu; דַּיְשָׁבַּוּ לִּמְבֵּי הַי vivre selon la volonté de Dieu (v. קילָה; קץ כָּל־בָּשָׁר בָּא לְפָּנֵי Gen. 6. 13, la fin de toute chair est venue devant moi, m'a plu, j'ai résolu de faire périr tout ce qui vit; אָבִיה לָמְנֵי אָבִיה I Sam. 20. 1, quelle est ma faute aux yeux de ton père, ou contre ton père? mi sart fon ילְמְנֵי מָאָח אָשׁים II Rois 4. 43, qu'est-ce

que cela pour que je le place devant, que je le serve à, cent personnes? אַכִּר נֹתֵן לִפְנֵיכֶם Deut. 11. 26, je mets devant vous, je vous propose (pour choisir); אָשֶר נְחָבְּר לְמָנֵיכֵם I Rois 9. 6, (mespréceptes) que je vous ai proposés à suivre (ordonnés); אַרו־דַוּפל נַדֵּון דֵי — לִפְּנֵינוּ Deut. 2. 36, Dieu a tout donné devant nous, a tout mis en nos mains, en notre pouvoir; et sans verbe: הַנֶּח־רֶבְּקָח קיניך Gen. 24. 51, Rébecca est devant toi, entre tes mains ; הָאָבֶיץ הִּדְינָה לִפְנֵיכָם 34. 10, et la terre est devant vous, à votre disposition. C) Avant: לַּמַכֵּי לַשַּׁדֵּירוּ 📆 Gen. 13. 10, avant que Dieu détruisit (Sodome); לָּמָכֵי נְבַעוֹרו Prov. 8. 25, (j'étais enfanté) avant les collines : למכי Gen. 30. 30, avant moi, c.-a-d. avant mon temps, mon arrivée chez toi; וְלָמְנֵי כְּיָאָת Neh. 13. 4, et avant cela. D) Devant, à la tête : וַיַבָּא לָפַנֵיםי I Sam. 8. 20, il marchera à notre tête; সমুদ্ יצא לְּמְנֵידָּוּם וַאֲשֶׁר יָבא לִמְנֵידָּוּם Nomb. 27. 16, qui puisse sortir et entrer devant eux, à leur tête. E) Plus que : לְּמְנֶי־רֵל Job 34. 19, (favoriser le riche) plus que le pauvre. F) Au-devant, contre: יַמְרַרינא לְּפָּרַ Gen. 24. 12, fais venir au-devant de moi (ce que je désire); וַיַּקְמֵּה לְּמָנֵי מְשָׁהוּ Nomb. 16. 2, ils s'éleverent contre Moise; נַיַבָּא לְמְנֵינָשׁ I Chr. 14.8, David marcha au-devant, ou contre les Philistins. G) On explique de plusieurs manières : אַל־וְּתַּקּוֹן לְּמְכֵי בְּּטִּדְבְּלִיצְל I Sam. 1. 16, ne prends pas ta servante pour, ne la crois pas, une des filles perverties, réprouvées; ou: n'expose pas ta servante, ne la fais pas rougir devant (Penina ma rivale) cette femme méchante; לְּמְנֵי־עֲשׁ Job 4.19, (ils sont consumés) et comme rongés des vers, ou par les vers; selon d'autres: devant l'étoile de l'Ourse, tant que l'Ourse durera, toujours (v. צָּשׁ, et plus haut לְּמְנֵי רְיֵנֵדוֹּ); Prov. 17. 18, (qui rend caution) pour son ami; selon d'autres: envers son ami, le prêteur; יְסְשָּרוּזּ לְּמְּכֵי אֲבְנֵר II Sam. 3. 31, et pleurez pour Abner, ou : allez en pleurant devant les funérailles d'Abner.

5° בְּלְּמְנֵי De devant, d'auprès, devant: בְּלְּמְבֵּי הַיּ Lév. 9. 24, (le feu sortit) de devant l'Eternel; מַלְמְנֵי מַרְעֹד Gen. 41. 46, (Joseph sortit) d'auprès, de la présence, de Pharaon; מַלְּמָנֵי fuir devant quelqu'un (v. I Chr. 19. 18); ירא־דויל־בַּעַּח־מְּלְפַנֵי craindre, trembler, s'effrayer devant, de quelqu'un; I Sam.8.18, vous ווצקפם -- מִלְּפְבֵּי מַלְנְבָּם crierez à cause, ou contre votre roi; וְכָנֵע אַרָאַב מְּלְמָנֵי I Rois 21. 29, Achab s'est humilié devant moi (presque toujours avec l'idée d'éloignement, de crainte, de soumission, d'humiliation). - מַלְּמְנֵי הַיּ I Chr. 16. 33 , (les arbres chanteront) en présence de Dieu, ou: à cause de Dieu (qui vient).

6° מַּפֶּהַ A) Loin, hors de la vue, de la présence : וַיַּפַע עַמַמּר הַוְכָּבַן מִפְנֵיהַם Exod. 14.19, la colonne de nuée se retira hors de leur vue, de devant eux (et se mit derrière eux); הַלְּכֵּי מְּשְּׁמֶה Osée 11. 2, ils sont alles hors de leur vue, ils se sont éloignés d'eux ; בַּיִּנְיֵבֶ בַיִּר הַשְּׁבַּוּל Gen. 7.7, (Noé entra dans l'arche) devant les eaux du déluge, c.-à-d. pour se sauver des eaux; מַרָה מִפְנֵי fuir (de devant) quelqu'un , דְּעָבֵל בְּפְנֵי se sauver de quelqu'un, בַּעַּק מִפְּנֵי crier à cause de, contre (l'oppresseur); après בַרָא craindre, יתח trembler (v. תַּתָּח Niph.), s'humilier, קוב se lever (devant les vieillards, Lév. 19. 32), mas se cacher, de peur des ténèbres (Job 23. 17); אָרִימֶלָהְ אָחִיד Jug. 9. 21, (il demeure là) de peur de (craignant) Abimélech son frère ; מְּפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Is. 17. 9, (que les Chananéens avaient abandonnées) fuyant devant les enfants d'Israel. B) Par, à cause de : מַּמְיַבָּים Gen. 6. 13, (la terre est pleine de violence) par eux, exercée d'eux ; מַּמַרַ תַּעַרֹב Exod. 8. 20, (toute la terre fut corrompue) par ces bêtes (ou mouches, v. מָּפְנֵי יַדָּה Jér. 15. 17, devant ou par ta puissance (ta prophétie, v.יבי); בּיבְיֵר וֹעֵ מַעֵלְלֵּיךְ Deut. 28. 20, à cause de tes mauvaises actions; מַּמְרֵישָׁמָן Is. . 10. 27, (le joug se brisera) par la graisse (du taureau), ou par la douceur de l'huile; selon d'autres: devant celui qui est oint; אָשֶׁר יָרָדּע בַּאָּשָׁ Exod. 19. 18, parce que (Dieu) était descendu; בְּעָרְ אָשֶׁר קִעּרְ אָשֶׁר קִעּרְ אַשָּׁר פִעּרְ אַשָּׁר פִעּרְ אַשָּׁר פִעּרְ אַשָּׁר פִעּרְ עִעּרְ אַשָּׁר פִעּרְ עִעּרְ אַשָּׁר פִעּרְ עִעּרְ אַשָּׁר פִערּם vous avez brûlé de l'encens (aux idoles) (v. aussi בּיִבּם 3°).

7° עַל־פָּטַ A) Devant, en face, en présence, vis-à-vis : על-פַניד Gen. 32. 22, (les présents marchèrent) devant lui; וַעַל־פָּנֵי כַּל־חַעַם Lév. 10.3, et en face de tout le peuple; צַל־פָּנֵי אַרַירֹן אֲבִירָום Nomb. 3.4, sous les yeux, en présence, d'Aaron leur père; וַעַל־פָּטַיבֶם אָם־אַבַוַב Job 6.28, il sera sous vos yeux, il sera évident pour vous, si je mens (que je ne mens pas); selon d'autres : et si je vous mens cn face; ליקני דודיכל II Chr. 3. 17, devant le temple; על-פטי-רות Ps. 18. 43, (comme la poussière) devant (emportée par) le vent; קַל־פָּנֵי רֹחֲב חַבָּית I Rois 6. 3, devant la largeur du temple, dans toute sa largeur; צַל־פְּנֵי רְקִרעַ קשׁמָים Gen. 1. 20, devant (sous) le tirmament du ciel ; צל-פני מַמְרַא 23.19, vis-à-vis de Mamré; צַל־פְנֵר תַּיַרְדֵן I Rois 17.3, vis-à-vis le Jourdain. B) Avant: על־פְּנֵי מָרַח אָבְיוּ Gen. 11. 28, (Haran mourut) avant (ou du vivant de) son père Thérah; בַּל־פָּנֵי בֶּן־חַשִּׂטֹאָת Deut. 21. 16, avant (en lui donnant la préférence sur) le fils de celle qu'il n'aime pas. C) Vers : צל-קוני סְרֹם Gen. 18. 16, (ils tournèrent les yeux) vers Sodome. D) Sur la surface, dessus, sur : מַצֵל פָּנַי דְאַרָּמָת I Sam. 20. 15, de dessus la terre; מֶּרֶץ צֵּל־מְּנֵי־מֶּרֶץ Job 16. 14, plaie sur plaie; בל-פַּבַי Exod. 20.3, (tu n'auras point de dieux étrangers) à côté de moi, ou outre moi, ou, comme לַּמַנֵי devant moi, tant que je durerai, éternellement.

קנְיְּלָהָ f. (de פְּּנִים ce qui est tourné vers le visage de ceux qui entrent, qui sont dehors). L'intérieur: בֶּלְּהְ מְּנִיםְה Ps. 45. 14, toute resplendissante est la fille du roi dans l'intérieur (du palais); אַלִּיְדְמַבְּיִה מְּנִיבְּיִה IRois 6. 18, dans le temple à l'intérieur (le temple au dedans); וַּבְּבֹּוֹאִ מְנִיבָּה IChr. 29. 18, ils entrèrent dans l'intérieur,

c.-à-d. dans le palais; מְּמְיִמְה I Rois 6. 30, au dedans; בְּאַנְיִמָּה Ez. 41, 3, il entra dans l'intérieur; מְמְנִימָה 40. 16, au dedans de la porte; מְמְנִימָה 6.21, au dedans, dans l'intérieur; de là

קְּיִכְיים adj. (f. הְּיִכְיּה, plur. הְּיָכִיּה f. הְּיִכְיִּה בּיִר וֹחַבְּיִכְיּה). Intérieur: בַּבְּיִכִּיּה (בְּיִכְיּהׁה £z. 40.44, de la porte intérieure; בַּבְּיִכִייּדְ: 41.47, au dedans et au dehors.

קריים m. pl. (rac. יְפְּנִיים Prov. 3.15, פונים (cheth. בְּפְנִיים Prov. 3.15, elle est plus précieuse que les perles; Lament.4.7, ils étaient plus vermeils de teint que les perles (c.-a-d. le dedans de la nacre des perles); selon d'autres: que le corail rouge; d'autres traduisent partout : des rubis.

קְּנְּהְ (perle ou corail) n. pr. Penina, femme d'Elkanah, Sam. 1. 2.

Plp Pi. Traiter doucement: מַנָּיִי Prov. 29. 21, celui qui traite avec trop de douceur, qui gate son serviteur des son enfance.

• בְּקַכְּשׁ Un livre de commerce, Aboth.

Dɨ m. (rac. סְּבָּים). Seulement dans בּייָּהָיִם Gen. 37. 3, II Sam. 13. 18, une robe de plusieurs couleurs; selon d'autres: une robe trainante qui va jusqu'aux extrémités, jusqu'aux pieds et aux mains (v. בַּיָּב chald.); aussi בּיִּבְּשִׁה דִינִים Gen. 37. 23, II Sam. 13. 19.

De chald. m. L'extrémité: מס קיא Dan. 5. 5, l'extrémité de la main, les doigts, ou : la paume de la main, pour la main; אָדְיִדְא 5. 24, les doigts de cette main, ou : cette main.

(אָפֶּס דַּוִּנִים v. pr. (v. פַּס דַּפִּים (אָפֶס בַּוּנִים

אַרְעָלְנָידְיּוּ Ps. 48. 14, considérez ses palais, ou : rehaussez, fortifiez-les (v. קּסְנָהּיִם); selon d'autres : parcourez ses palais.

רְּאָם (hauteur) n. pr.: ראָט חַפְּסְנָּח Nomb. 21. 20, le sommet du Pisgah, hauteur dans Moab.

קּסָה (rac. פְּסָה). Abondance : יְדִיּ אָרָץ Ps.72.16, il sera (comme) une abondance de froment sur la terre, ou : qu'il y ait une abondance, etc.; selon d'autres : une poignée de froment (semé) dans la terre (produira des fruits comme les cèdres du Liban) (v. on chald.).

* プラ Tache, défaut, Aboth.

* PIDP Petite section d'un chapitre, un verset.

Pi.: רְמַקְיאַרוּ עֵל־רַיִּאַרְיָאַ I Rois 18. 26, il sautaient sur ou autour de l'autel, ou : ils étaient flottants, indécis, près de l'autel, ne sachant quoi faire.

Niph.: יַפּל יַיְפּטָת II Sam. 4. 4, il tomba et en fut boiteux.

기인 (boiteux) n. pr. m. 4° I Chr. 4. 12. — 2° Néh. 3. 6. — 3° 7. 51.

תְּסַחִים (pl. מְּסַחִים). Action de passer, action d'épargner. 1º L'agneau pascal: זַבַּח־פַּסָת הוּא לַיֵּר אֲשֵׁר־פָּסָת Exod. 12. 27, c'est la victime du passage (de la grace) de l'Eternel qui passa (les maisons des enfants d'Israel quand il a frappé de mort les Egyptiens); הקשות שות 12.21, et immolez la paque, l'agneau pascal ; אַכְלּוּ אַת־דַוּשָּׁסַת II Chr. 30. 18, ils mangerent la paque; המש השמין Exod. 12. 48, (et qui veut) faire le sacrifice pascal; שָׁיִריטֵת הַשְּּׁלָהִים II Chr. 30. 17, l'immolation des agneaux de pâque. — 2º La fête de Paque célébrée en mémoire de la sortie d'Egypte : אַסָּה בַּיִּה Lév. 23. 5, (au premier mois [Nissan], le quatorzieme jour du mois) c'est la Paque de l'Éternel; אַפָּתְ הַיְתַשָּׁהָ Jos. 5. 11, le

lendemain (le deuxième jour) de la Pâque.

רְּמִיְרִים Adj. (pl. מְּסְרִים Boiteux, paralytique: אָרשׁ עָבֵּר אוֹ מַּמַחַ Lév. 21.18, un homme aveugle ou paralytique; וווּ Sam. 9.13, il était paralytique des deux jambes; מַּסְרִים בְּוִיהְ בַּזֹּר זְּגַרְיר בָּוֹרָים בְּוִיהְ בַזּגַרְיר מַּבְּיִּהְ בַּזּר בַּזְּרִים בַּיִּוֹהְ בַּזּר בַּזֹר מַבְּיִר בַּיִּר בַּזּר בַּזֹר מַבְּיִר בַּיִּר בַּזּר בַּזְרִיּבְּיִר בַּזְרִיּבְּיִר בַּזְרִיּבְּיִר בַּזְּיִר בַּזּר בַּזְירִים בַּזְיִרּ בַּזּר בַּזְירִים בַּיִּרִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בָּיִרִים בַּיִירִים בַּיִּירִים בָּיִרִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּוֹירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִּוֹירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בָּיִוֹירִים בְּיִוֹירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בַּיִוּרִים בַּיִירִים בַּיִּירִים בַּיִּירִים בְּיִוּירִים בְּיִוּירִים בְּיִירִים בְּיִירִים בְּיִירִים בְּירִים בְּיִירִים בְּיִירִים בְּיִירִים בְּיִירִים בְּיִירִים בְּיִייִּים בּייִיים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִי בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִיים בּייִיים בּייִים בּייִיים בּייים בּייִיים בּיייים בּייים בּייים בּייים בּייִים בּייִיים בְּייים בּייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייי

שנילים. m. (rac. אָפֶל, le plur. שוֹלים seul usité). 1° Les images taillées, sculptées, de bois, métal ou pierre : שְּלְיִילָים Deut. 7. 25, les images taillées de leurs dieux; et seul: הַלְּילִילְים Jér. 8. 19, (pourquoi) m'ont-ils irrité par leurs images (idoles)? שְלִיילִים בְּילָים Is. 30. 22, tes idoles d'argent. — 2° Lieu d'où l'on taille, tire, de la pierre; carrière: בְילִים Jug. 3. 19, et il revint des carrières.

ግወቅ n. pr. m. I Chr.7. 33.

רְמְּכֵּל (fut. יְמְּכֵּל (rad. אַבְּיִרִּם Exod.34.4, il tailla deux tables de pierre; בְּיִבְּל הָיִבְּי Hab. 2. 18, que le maître, l'artiste, l'a sculptée.

לְּחַלְּחֵרִץ (Dan. 3.7) et מְּחַלְּחֵרִץ (3.5, 10. 15) chald. m. Nom d'un instrument de musique, le psaltérion.

Ps. 12. 2, car les vérités, ou les hommes fidèles, loyaux, ont cessé, disparu (de la סיף extrémité).

יה לְאַרְקְּסוּק: Cesser, interrompre: דְּרְלָּאִרְקְּסוּק Rituel, qui ne cessera pas. Hiph.: יבְּעָּסִיק בְּיִנְּעָּנְיִים Aboth, et qui s'interrompt dans son étude, sa méditation.

지부터 n. pr. m. I Chr. 7. 38.

תְּשִׁבְּיה מְשְׁבְּיה Is. 42. 44, je crierai (je me ferai entendre) comme une femme dans les douleurs de l'enfantement.

リラ n. pr. Paou, une ville dans le pays d'Edom, Gen. 36. 39.

יְפְעֵל (fut. יְפְעֵל, une fois הְמְעָל avec makk.) Faire, fabriquer, travailler, créer, préparer, pratiquer : מַתּד-מָּמַכַל Job 11. 8, que peux-tu faire? אַרָּיִם מָּדר Ps. 11.3, qu'a fait, ou que peut وهود faire, le juste? וַלֹאָ תַּדְ פַּעָל כָּל־דוֹאַח Deut. 32. 27, ce n'a point été Dieu qui a fait toutes ces choses; רָמַעֵּל־אַל Is. 44, 15, il fait, fabrique, une idole; קַּעַל בַּקַּרָם 44. 12, il travaille moyennant les charbons; פֿעל יְשׁוּעוֹח Ps. 74, 12, (Dieu) opère le salut; וּלְּמֹעֵלָה Job 36. 3, et a mon createur; בָּכוֹן לְשֵׁבְחָךּ בּלְתְּ בְּי Exod. 15. 17, le lieu que tu as préparé, Eternel, pour ton siège; אובלי רַע עַל־מְשִׁכְבוֹרָם Mich. 2. 1, et ceux qui préparent, méditent, le mal dans leur lit; אמצל צרק Ps. 15. 2, et qui pratique la justice; מעלר און 5. 6, ceux qui font le mal, qui commettent l'iniquité; le régime indirect avec אַנְדֵּר : ל tob Job 22. 17, et que leur fera le מַחד-הַמְּעַל-בּוֹ : Tout-Puissant? Avec בי מַד : מַד בּיִמְעַל 35. 6, que lui feras-tu (quel mal lui feras-tu)?

1. 5, car (Dieu) fera une œuvre, ou: une œuvre se fera (un châtiment); mais אָבָיה Ps. 90.16, (que) ton œuvre, ton secours (paraisse). — 2° Le produit du travail, acquisition, salaire: איבל לא דפרלו לא דפרלו לא דפרלו לא דפרלו לא דפרלו לא דפרלו 13, et (qui) ne lui donne pas son salaire.

רְּעָלְּחְרָ f. 1° Action, œuvre, effort: מְּעָלְתְּהְ Prov. 10. 16, l'œuvre, l'effort, du juste; בְּיִלְּתְּהְ לִּתְּלְתְּהְ Jér. 31. 16, il y aura une récompense pour tes œuvres. Plur.: בּיָה װְלְּצָלְתְּהְ Ps. 17. 4, pour les actions, les efforts, des hommes. — 2° Salaire: בּיִרָּה בְּיִלְּתְּהְ Lév. 19. 13, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier; בְּיִבְּי שִׁיִּבְּי בְּיִלְּתְּ Ps. 109. 20, ce sera le traitement, la punition, de mes adversaires.

יְלֵילְיִי (récompense de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 5,

DUD Pousser, battre (v. מַעַם). Kal. Ex. unique: יְמָשָׁם בְּלְּתְּהֵל רְנְּחָ הַ לְּמָשָׁם Jug. 13. 25, et l'esprit de Dieu commença à le pousser, l'agiter, le faire agir; selon d'autres: à le fortifier.

Niph.: זְּהְשָּׁמֶב רְּהַשָּׁ, Gen. 41.8, son esprit fut agité, troublé; אָרַבְּיּר Ps. 77.5, j'ai été tellement troublé, saisi de frayeur, que je ne puis parler.

Hithph.: יוֹאָרְשָּׁנֵם רֹאִיז Dan. 2. 1, son esprit fut très agité, effrayé.

DVP des deux genres (duel בַּעָבָיִם, pl. פעמים et מעמים). 1° L'enclume (sur laquelle on bat): אַר־רוּלָם פַּעַם Is. 41.7, celui qui bat l'enclume. — 2º Le pas: Ps. 17. 5, afin que mes בַּל־נַמּוֹטוּ מַעַמֵּר pas ne chancellent point; אַנְבַר הַבַּךְ 119. אוויין פֿוְצָבֵיר פַרְכְּבוֹתָירו Jug. 5. 28, les pas, c.-à-d. le passage, de ses chariots; מַרדיָמוּ מִעָּמֵיךְ Cant. 7. 2, que tes démarches sont belles! ou: que tes pieds sont beaux! אַרְבַּע פַּעֲשׂחָיר Exod. 25. 12, aux quatre pieds de l'arche; selon d'autres: aux quatre coins. — 3° Coup, c.-à-d. fois : אַדָּעַה Jos. 6. 3, une fois; טְּבָע מְּעָבִים 6. 15, sept fois; שַּעֵם אַרָּער Jos. 66.8, en une

seule fois, en même temps; שְּתְשֵּׁתְּ Gen. 27.36, deux fois; שְּתָּשִׁ וּשְּׁמָּתִּ I Rois 22.46, combien de fois encore; שֵּתַשּׁ Néh. 13.20, une fois et une seconde fois; שֵּעָשִּׁי Gen. 46.30, cette fois, maintenant; שַּתַשּׁי Nomb. 24.1, comme les autres fois, comme auparavant; שֵּתַשְּׁ Prov. 7.42, tantôt — tantôt.

אַנְמוֹנְ m. Sonnette (du mouvement du battant): יַּפְעַמנֵי וְדָיב Exod. 28. 33, et des sonnettes d'or.

פֿאָדָטַ (א. פֿאָדָטַ (א. פֿאָדָטַ).

י תְּשְׁמְצֵּח נַכֶּלְבֶּים Tayb Pi. Découvrir: רְּוֹשְּׁמְצַח נַכֶּלְבִּים Rituel, et qui découvre les choses cachées.

יוֹעוּף n. pr. Paarai, d'Arbi, chef de troupes, II Sam. 23. 35 (נַשַּבִּי I Chr. 11. 37).

ווֹיָבְּי (v. אַבָּיָם et אַבָּים) Fendre, ouvrir largement. 1° Avec mp Ouvrir la bouche : מַצר מָלַר מְרַעָם Ps. 22. 14, ils ont ouvert leur bouche contre moi (comme pour me dévorer); מַצוּ נַלֵּינוּ מִירָוּם Lam. 3. 46, (tous nos ennemis) ont ouvert la bouche contre nous (pour se moquer); וְאָלֹכִר מָנְצִרְרָוּר מִּר אָל־רֵיֵד Jug. 11. 35, et j'ai ouvert témérairement ma bouche à l'Eternel (je lui ai fait un vœu imprudemment); אָרִין אָת־פִּידָן Deut. 11. 6, la terre a ouvert sa bouche (s'est entr'ouverte pour les engloutir); une fois מַצוּר מְשַׁמָדי Ps. 66. 14, (les vœux que) mes lèvres ont proférés.—2º Ouvrir les chaînes, délivrer : פָּבָירָי וְדַוּאַרלַנִיי Ps. 144. 7, délivre-moi et sauve-moi; לבהוי אַר־בּוִר עַבְהוֹ 144. 10, qui délivre David son serviteur.

TYP Eclater, faire entendre. Avec

קאָרוּ רְתָּר Pousser des cris de joie: קּאָרוּ רְתָּר Is. 14. 7, ils poussent des cris d'allégresse; קירים רְתָר Is. 49.13, montagnes, faites entendre des chants de joie; מְּאָרְנְּי וְרַנְּיִם Ps. 98.4, élevez la voix et chantez.

Pi.: אושה בקיתים אין Mich. 3, 3, ils leur ont brisé les os.

וְתְינְהוּ הַּמְצִירָה מִים (Quantité: רְּיִנְיה הַמְּצִירָה הַמְּצִירָה בִּמְצִירָה בּוּע (Sam.13.21, et l'outil avec beaucoup de dents, c.-à-d. la lime, servait (à aiguiser le soc); ou: יְבִיבְהוּ l'instrument avec des entailles, la lime, מים avec ses dents, servait à, etc. (v. le même exemple à רַבַּ מַב).

אָצָל Kal inusité. Pi. Oter l'écorce, peler: אַבְּלֵּהְת לְבָּהַיּת Gen. 30. 37, il pela sur (ces branches), il ôta une partie de leur écorce, et ces endroits pelés parurent blancs; אַבְּהַיִּהְ 30. 38, les branches qu'il avait pelées.

רוֹא פְּצְלוֹת f. plur. Les endroits pelés, écorcés (v. l'unique exemple à אָנָלוֹת).

Old Fendre: הְּמְשֵׁק אָרֶ הְשִּׁלְּיִה Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre, tu l'as fendue, entr'ouverte.

אַצָּטְנְיִי מְצָּעּוּנְי : Blesser, meurtrir הַשְּׁנִינְי מְצָּעּוּנְי : Gant. 5.7, ils m'ont frappée, ils m'ont blessée; קַבְּיוּ וֹתְּבֵּי וֹתְּ וֹצְּיִנְ וֹתְּ וֹתְּבִּי וֹתְּבִּי וֹתְבְּי וֹתְּבִּי וֹתְּבִּי וֹתְּבְּי וֹתְּבִּי וֹתְּבְּי וֹתְּבְּי וֹתְּבְּי וֹתְּבְּי וֹתְּבְּי וֹתְבִּי בְּיִבְּיוֹ Deut. 23. 2, un homme meurtri, mutilé par broiement, dont les testicules ont été écrasés, broyés.

אַנְּיִם . (plur. מְצָּיִם). Blessure: דְּיִמְרִּיִם Is. 1.6, blessure et meurtrissure; שָּׁבִּילְ לְּמְצִילִי Gen. 4. 23, j'ai tué un homme de ma blessure (de la blessure que je lui ai faite), ou: pour ma blessure (pour mon malheur); selon d'autres: ai-je donc tué? je n'ai pas tué, etc.

ץ ሂደቅ n. pr. m.: ץ ፲፱፻፫፮ I Chr. 24. 15, à Pisès, avec l'art.; ou n fait partie du nom: à Hapisès.

אַנְי (fut. יְמְצֵּר) Entailler (ע. מְּבֶּר, Au fig. Presser quelqu'un à force de paroles, de prières, insister auprès de

lui: יַּיְמְבֵּי־מֶּבְ מְאֹד: Gen. 19. 3, et il les pressa avec instance; יַּיְמְבִּי־מֵּר לְּכְרֵיּרוּ II Rois 5. 16, il le pressa d'accepter; mais: מַמְבִירּ בָּאִישׁ בְּלוּש Gen. 19. 9, ils presserent Lot avec violence, se ruèrent sur lui.

Hiph.: יְאָרֶן וּרְזְכְּים תַּמְצֵר I Sam. 15. 23, persister dans la désobéissance, résister à la volonté de Dieu, est un crime égal à l'idolatrie (v. קּרְפָּרם); d'autres traduisent: תַּמְצֵר augmenter, ajouter aux paroles des prophètes.

רמקה (fut. ימקה 1° Chercher, visiter, examiner, se souvenir en bien et en mal, punir, venger : וְאֶתדאֵדֶירְהְ הִּוְּמְלִד לְשָׁלוֹם I Sam. 17. 18, va voir tes frères pour leur salut, santé, informe-toi de leur santė; יַּמְּקִר שָׁמְשׁוֹן אַר־אָשָׁת. 15. 1, Samson visita, alla voir, sa femme; מַקרָת לַיְלָת Ps. 17. 3, tu (m')as visité, ou examiné, pendant la nuit; נַהַּמְּקָרֶנּוּ Job 7. 18, et (pour que) tu le visites, examines, tous les matins; וַלֹא מְקַדְהֵם אֹחָם Jér.23.2, et vous n'avez pas eu soin de (mes brebis); ייַר פַּקַר אַר־שַּׂרַתוּ Gen. 21. 1, Dieu visita Sara (se souvint d'elle pour lui tenir sa promesse); אַלְּדִּרִם פָּּלִר יָמְּלִר אָיְרֶכֶם Gen. 50. 24, Dieu se souviendra certainement de vous (pour vous délivrer), vous visitera; מַצֵּר מְקרוּך Is. 26. 16, dans la détresse ils se sont souvenus de toi, ils t'ont cherché; יָכָּר יָמָּלֹף Job 31. 14, et si (Dieu) se souvient (et s'il me blame, me demande compte); יַנְקָּדוֹ בָּר אַרן מַקַר אָפוּ Job 35. 15, et maintenant, puisqu'il n'est pas ainsi (que tu n'as pas de confiance), sa colère sévit; ou : il te visite dans sa colère; selon d'autres : c'est en vain que (Job dans son ignorance) s'irrite contre Dieu; suivi de פון יִפְּלִר שַלֵּרהַ : עֵל Is. 27.3, pour que (personne) ne se souvienne d'elle, n'attaque, ne gâte, la vigne; selon d'autres: pour qu'aucune de ses feuilles n'y manque (v. 2°); וּמַקַרָתִּי עַל־דְיִיּוֹשָׁבִים Jér. 44. 13, je visiterai, je punirai, les habitants (d'Egypte); וּבָּהוֹם פַּקוּרָי וּפָּקוּרָתִּר עַלֵּרוָם בּיִאשָּהַ Exod. 32. 34, au jour de la vengeance je les punirai de leur peche; de אָל־אָמּמוֹן: אָל־אָמוֹן Jér. 46. 25, je vais punir Amon, ou : la multitude (de No, v. אָמִלּר אָלִּה לֹאֵר : לֹאָר בּאָלֵּר לָאָר Jér. 9. 8, ne les punirai-je pas pour cela? Avec l'accus: לְּמְלֵּר מֶלַר-תַּוֹוֹיִם :Ps. 59. 6, pour punir toutes les nations.

2º Chercher quelqu'un; apercevoir, regretter, son absence; le demander; être privé, manquer, d'une chose: באָרָי אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיִּ אָבִיךְיּ אַבִּירָ זוֹ I Sam. 20.6, si ton père aperçoit mon absence, s'il me demande; ילא קּפָרָי מְאַרְיּ אָבִירְ 15.15, nous n'avons rien regretté, perdu, rien ne nous a manqué; אַבְּיִין לֹאַ קְּפָרָי Is. 34.16, aucune ne sera privée de sa compagne, l'une ne manquera pas a l'autre.

3° Compter, faire le dénombrement: אַלָּה וְשְּׁמָּה אַלָּה וּשְּׁמָּה אַלָּה וּשְּׁמָּה אַלָּה וּשְּׁמָּה אַלָּה וּשְּׁמָה אַלָּה וּשְּׁמָה אַלָּה וּשְּׁמָה אַלָּה וּשְּׁמָה אַלָּה וּשְׁמָה Nomb. 1. 44, ce sont ceux qui furent comptés, dénombrés; מָל־שְּׁמְהֵּה וְלְּהָיִה לַמְּמֵה וְאַנְּהְי אַלְהִי וְלְנִיְּה לְמַצֵּח וְאַנְּהְ 3. 39, tous les lévites dont (Moise et Aaron) firent le dénombrement; מְלֵּהְי לְּמָבֵּה וְאַבּּבְּן 1, ceux qui furent comptés de la tribu de Ruben; שִׁלְּה אִתְם Exod. 30. 12, lorsqu'on les comptera. Aussi des choses: מַלְּבִּי מִּתְּה וְבִּינְים בּּבְּעָה אַלָּה בּבַּע (Exod. 38. 21, voici le compte des choses (employées) au tabernacle.

4º Faire visiter, examiner, soigner, par un autre; préposer, établir, quelqu'un sur les autres; ordonner : פַּמַקרַהָּם תַלְיתום בְּיִשְׁמְרֵת Nomb. 4. 27, vous les chargerez du soin, vous leur ordonnerez de faire avec soin ; יָמַּלָד בֵי — אָרשׁי על-הַשְרֵה 27. 16, que Dieu établisse un homme qui veille sur ce peuple; אַקרוּ ילַרְתַּ מְּסָר Jér. 51. 27, établissez, nommez, un prince, capitaine, contre elle; וּפַּקַרְהִּר צַלֵּרְדָם אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת Jér. 15. 3, je préposerai sur eux quatre familles, je les soumettrai à quatre espèces de fléaux; ורוא-פוקר עלי Esdr. 1. 2, et il m'a commande; הַּשְּׁמָרֵים Nomb. 31. 48, les préposés, les chefs; מַקָּדֵי חַנְיַל II Rois 11. 15, ceux qui commandaient les troupes; בִּר־מָבַןר צָּלָרו הַּרְכּנוֹ Job 36. 23, qui lui commande sa voie, sa conduite; בָּיִר צָּבְיִר עַּרָדָּא Job 84. 13, qui lui a ordonné (de créer ou d'avoir soin de) la terre.

5° Confier une chose aux soins d'un autre, lui confier un dépôt: וַיְּמְכִּי בַּנְיִית II Rois 5. 24, il les déposa, donna à garder, dans la maison; ou: il les cacha, serra, etc.

Niph. 1º Passif de Kal 1º. Etre visité, être puni : אַמַרֹב רַמִים רָמָים Is. 24. 22, et après beaucoup de jours ils seront visités, ou : ils seront punis (pour les péchés commis) pendant un si long temps; יַּפְקַר עַלֵּידָשׁם Nomb. 16. 29, (et si le sort de tous les hommes) est prononce sur eux; בל־דַּפֶּקַר רַע Prov. 19. 23, il n'est visité d'aucun mal. — 2º Passif de Kal 2º. Etre demandé, manquer : ילא־נִּקְקַר נִיוּמָנוּי אָישׁי Nomb. 31. 49, et pas un seul de nous ne manque; ן נְמָּקוֹרָת נִיי יִפָּקוֹי מוֹשְׁבָּךּ I Sam. 20. 18, tu seras demandé (ton absence sera regrettée), car ta place sera privée de toi, sera vide; וַיָּפָּקרוּ מֵעָבְרֵי דְוָר II Sam. 2. 30, des serviteurs de David manquaient (dix-neuf hommes). -3º Passif de Kal 4°. Etre établi dans un emploi sur les autres : נישַּקרוּ בַיוֹם דַורוּא Néh. 12.44, ce jour-là (des hommes) furent établis (sur les chambres du trésor); וישקרו השוערים Neh. 7. 1, les portiers furent établis.

Pi.: דְּבָאוֹת מְתַּקֵּר צְּבָא מְלְּדְמָּח Is.13.4, Dieu Zebaoth fait la revue de l'armée de cette guerre.

Pou.: 1° מְּשֵׁר שְּלֵּר בְּלֹּבְּיִף מְּשֵׁר בְּלֹבְּיִף בְּצִּלְּבְּר בְּלִבְּיִף בְּלִבְּיִף בְּלִבְּר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִיר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבְּיִר בְּעִבְּיר בְּלְבְּיִר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבּיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בּיבְּיר בּיבְּיבְיי בְּיבְייבְיי בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיבְּיבְּיי בְּיבְיבְּיי בְּיבְיבּיי בְיבּיבְּיי בְּיבּיבְּיי בְּיבְּיים בְּיבּיים בְּיבְייבְּיים בּיבְייבּיים בּיבּיים בּיבּייבְיים בּיבְּייבּיים בּיבּייבְיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבּייבּייבְייבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייבּי

Hiph. 4° (même sens que Kal 4°). Etablir, confier, remettre, recommander: יְּשְׁכֵּיִר אָׁהוֹ רְיָבִירוֹ וְעֵל מֶּלְרְאָשֶׁר יְשׁרֹלוֹ Gen. 39. 5, il l'établit sur sa maison et sur tout ce qu'il possédait, lui confia sa maison, etc.; יְיִבְּעֵר מְּבִּירִים עַלְּרְיָאָרֵץ

41.34, qu'il établisse des officiers dans le pays; ואַתָּדו הַתְּקַד אַח־דַוּלְנִים עַל־ Nomb. 1. 50, établis les lévites pour avoir soin du tabernacle; יָבי יוּמְקִיד עַלְידֵום Jer. 40. 11, et qu'il avait établi sur eux, qu'il en avait donné le commandement (à Godolias); au fig.: וְיִתְּכַוְיְתִּר עֵלֵיכָם בֶּיְוּלָּח Lev. 26. 16, j'établirai sur vous (je commanderai contre עווע אליבר פליבר etc.; וְתַּמָּקִיר צַליבר II Chr. 12. 10, et les remit aux mains (des chefs); בְּיָרָהְ אַפְּקִיד רוּוּדי Ps. 31.6, je remets mon esprit entre tes mains; suivi de וָכִי חַפְּקִרר אָמוֹ אֲנָטָירִם : אָת Jer. 40.7, et qu'il avait mis sous son com. mandement, qu'il lui avait recommandé, les hommes (les femmes et les enfants). — 2º Déposer, confier à la la garde : יַמָּקִיד מַלֵּיו Is. 10. 28, il laissera son bagage (a Machmas); -rug יות בלו התקרד Jér. 36. 20, ils laissèrent le rouleau (le livre) en dépôt (dans la chambre d'Elisama); וַיַּמְקָרוּ אָר־יִרְמְיִדוּ 37.21, qu'on mit Jérémias sous garde, qu'on le gardât, protégeât.

Hithph.: נַיִּהְפֶּׁלֵד Jug. 20. 15, les enfants de Benjamin furent comptés, passés en revue; נַיִּהְפָּלַד וְיִנִים 21. 9, le peuple fut passé en revue.

Hothph.: לא הַיְּהְפְּקְריּ מְּחוֹכָם Nomb. 1.47, (les lévites) ne furent point comptés parmi eux.

קרה (de קקר 1°). Punition, chatiment, sort: קיום מְּקְרָה Is. 10.3, (que ferez-vous) au jour de la punition? בוּ מְּקְרָהוֹת חָצִיר Ez. 9.1, les punitions de la ville, ou : ceux qui doivent visi-

ter, chatier, la ville, sont proches; אסקיה כל יושים Nomb. 16. 29, le sort de tous les hommes. — 2º (de 3º) לַּפַּׁלַתָּהוֹ אַתָּאוֹ : Compte, dénombrement I Chr. 23. 11, (ils furent compris) dans le même dénombrement, c.-à-d. ne formant qu'une seule famille. -3° (de קקד 4°). Charge, soin, garde, gardien : אָלְעָזֶר Nomb. 4. 16, et la charge d'Eléazar (sont confiés aux soins d'Eléazar); מַּקְלָּהוֹ מַּיהוֹ II Chr. 23. 18, les charges, offices, dans le temple; אָרָה הַיִּבְּיהָ II Chr. 24. 11, l'office, ou, concret, les officiers, du roi; יַשַּׁמְנִתּר מְּקַנְיַתְּהְ שָׁלֹתם Is. 60. 17, je ferai que tes officiers, ceux qui te gouvernent, te donneront la paix, ou: que la paix sera ton chef, règnera sur toi ; אָּקְרָּתְהְ שָׁהָרָת רוּחָר Job 10. 12, et ton soin, ton secours, a ניַטָּים וַשֹּׁרֵע מָּקְהֹת ; conservé mon âme II Rois 11. 18, le pontife mit des gardes (dans le temple); בַּיתַּדְּנָשָׁן Jér. 52. 11, la maison de garde, la prison; אָקקהָם עַל מַזַל Is. 15.7, et leurs biens (les choses qu'on garde avec soin, ils les porteront) au torrent (des saules); selon d'autres : ce qui était sous leur commandement, le pays près du torrent, qui leur appartenait (leur sera enlevé); אַקַרוּ יָקַרוּ אָרֵוּר Ps. 109.8, et qu'un autre prenne ses biens, ou sa charge, son ministère.

קיקיון m. (rac. אָשָׁהָ הַיּיּ, 1° Dépôt: אָבּיּבְיּל לְּתְּקְּיוֹן Gen, 41.36, ces vivres formeront un dépôt (seront réservés); אָבּירִין אָבּירִין אָבּ Lév. 5.23, ou le dépôt (qui avait été déposé chez lui).—
* 2° Souvenir, Rituel.

רְיָשֶׁם מְצֵל : Charge, garde : אָרָהְאָם וֹלָיִים וֹלָיִים וֹלָיִים Jér. 37. 13, et il se trouvait la un homme chargé de la garde, un capitaine à qui la garde (de la porte) était confiée.

קלוד (שׁוֹבֵי m. 1° בְּשׁוֹבְ בְּיִם בְּשׁרְ Ez. 23. 23, les commandants et les nobles; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod et de Soa. — 2° יוֹשְׁבֵי מְּקוֹד Jér. 50, 21, les habitants de la ville du

châtiment, Babylone; selon d'autres, n. pr.: les habitants de Pekod.

m.pl.Ordonnances, préceptes: שְׁמְשִּי הֵי יְשָׁהִישׁ Ps. 19.9, les ordonnances de l'Éternel sont droites; מֵאָכָיִם 111.7, tous ses préceptes sont sûrs, infaillibles.

미구쿠 Ouvrir, presque toujours suivi de אַז־צַל־יַת שְּקַתְּתְּ שֵׁינֵיךְ : עַיִּן Job 14.3, et aussi sur lui tu ouvres les yeux (tu daignes l'observer); אַמְּקַרו אַר־עַינִי Zach. 12.4, j'aurai les yeux ouverts (sur la maison de Juda), je l'épargnerai; פרקה Prov. 20.13, ouvre tes yeux (sois éveillé, ne dors pas); לַּמַלָּוֹת שַׁינָים וא פורות Is. 42.7, pour ouvrir les yeux aveugles, pour rendre la vue aux aveugles; נישקח אליוים איז־עיניה Gen.21.19, Dieu lui ouvrit les yeux, c.-à-d. Dieu fit voir à Agar ce qu'elle n'aurait pas découvert sans son secours; une fois: וו אונים Is. 42. 20, avoir les oreilles ouvertes, pouvoir entendre; une fois: יי שֹׁקַח עורים Ps. 146. 8, Dieu éclaire les aveugles (leur ouvre les yeux).

Nip::: פְּוִרִים Gen. 3. 5, vos yeux seront ouverts; פְּוִרִים Is. 35. 5, alors les yeux des aveugles s'ouvriront.

קבי adj. Qui a les yeux ouverts, qui voit: אַז יַּצָּיִר אָנִייִּר בּצַיִּר פּנְיִרָּט Exod. 4. 11, l'homme qui voit, ou l'aveugle; בּיִבְּיֵרָם בְּעַיֵּרָ פְּנְרִים 23. 8, les présents corrupteurs aveuglent ceux qui sont éclairés, même les sages.

Pekah, fils de Remalia, roi d'Israel, II Rois 15. 25, Is. 7.1.

קרְיָרָה (Dieu lui ouvre les yeux) n. pr. Pekahiah, fils de Manahem, roi d'Israel, II Rois 15. 22.

ולְאָסאִיִים מְּקָתוּ Ex. unique: קּלְאָסאִיִים גְּיִּבְּיִיּ Is. 61. 1; un mot de רְּשָׁי, avec redoublement des deux dernières lettres, comme הַּיְבְּיִיּ (pour annoncer) l'ouverture (de la prison), la délivrance, à ceux qui sont dans les chaînes; sclon

d'autres: mpa ouvrir, et mp (de mp?) prendre, tirer (de la captivité); ou: mp la maison qui tient, qui renferme, la prison; mp mpa l'ouverture, la délivrance, de la prison.

קרין א. (de קּמָר 4°). Commissaire, inspecteur, chef: בְּמְלֵּהְים קְּמָרָים Gen. 41.34, que (le roi) établisse des commissaires (dans tout le pays); הַּמְרֵּיִב צִּלְ-אִנְיֵּי תַּשְּלְחָכָּת Néh. 12.22, et l'inspecteur; le chef, des lévites; וְמִלְּהָיִם II Rois 25.19, le chef, celui qui commandait les gens de guerre.

מינים m. plur. Un ornement d'architecture, en forme d'œufs selon les uns, de coloquintes ou de nœuds selon les autres: יינים און אינים אינים אינים ווא ווא דער אינים אינים ווא דער איני

וו Rois 4. 39, des coloquintes de champ, c.-à-d. sauvages.

פר et קר m. (pl. פּרִים). Taureau: בר בֶּּלֶבת Lév. 4. 3, un jeune taureau; בשור פר Ps. 69. 32, qu'un jeune taureau; selon d'autres : qu'un bœuf et qu'un taureau; hisin lug. 6.25, le jeune taureau; יַּמַר עַשָּׁבֶּע שָׁנִים 6. 25, et l'autre taureau de sept ans, ou : mis à l'engrais pendant sept ans; וּמָרִים עם־־אַמִּרִים Is. 34. 7, et les taureaux jeunes avec les taureaux gras et forts; פּנְשֵׁלְּמָח מָּרָים שְׁמָחִים Osée 14.3, et nous payerons les taureaux par nos lèvres; au lieu de sacrifier des taureaux, nous offrirons le sacrifice de nos lèvres, nos prières, nos actions de grace.

בירוא בין Ex. unique. Hiph.: בי דוא בין Osée 13.15, car lui qui porte des fruits, qui est fertile, puissant, entre ses frères; selon d'autres fertile entre les prairies, comme יחָבָּי (לַפְּרָית ', לַחָּיִה'); d'autres expliquent יְמָרִיא (de יְשָּרָא): parce qu'il a mis le désordre entre les frères, qu'il a séparé les uns d'avec les autres.

ארָם m. (une fois אַרָּאָי Jer. 2. 24, pl. אָרָאִים). Ane sauvage: אַרָּאִים Job 6. 5, l'ane sauvage crietil lorsqu'il a de l'herbe? משוש שניים שוש שניים בשוש בשניים ווא 32. 14, une joie des anes sauvages (endroit où ils se plaisent); au fig.: אַרָּאָי אַרָּיָה אָרָה Gen. 16. 12, et il sera entre les hommes comme un ane sauvage, il sera sauvage, toujours en guerre avec les autres.

סְּלְיִף (sauvage) n. pr. Piream, roi de Jarmuth, Jos. 10.3.

בארם Les branches (v. אום Les branches (v. באבום).

קרֶבֶּר m. pr. d'une place ou d'une maison : שְׁיֵבֵים לַפַּרְבֶּר I Chr. 26. 18, deux lévites gardaient le Parbar; selon d'autres : le faubourg (v. קרורָרים).

קר (ע. מָרַע, מְרַע, מְרַע, אַרָה) Kal une fois, part. pass.: הַּמְנֵירָשׁ וְכַנְמֵּירָשׁ בְּנַנְמֵירָשׁ בְּנַנְמֵירָשׁ בְּנַנְמֵירָשׁ בְּנַנְמֵירָשׁ בְּנַנְמֵירָשׁ בְּנַנְמֵירָשׁ בּּוֹרָאוֹתּוּ Ez. 1. 11, et leurs faces et leurs ailes s'étendaient (en haut), ou : telles étaient leurs faces, et leurs ailes s'étendaient.

Niph. 1° Se separer : לא נְּמְרֵדוּ II Sam. 1.23, (même dans leur mort) ils ne se sont pas séparés; נְקְרֵד מְקַרָן Jug.4.11, (Héber) s'était séparé de Kajin (des autres Kineens); avec הַּמַל : תַּבֶּר נָא gen. 13.9, sépare-toi, je te prie, בַּעַלֵּר d'avec moi; לָתַאֵּיָח רָבַפֵּשׁ נִמְרָד Prov. 18. 1, celui qui se sépare (de Dieu, de la bonne voie) cherche (à satisfaire) ses désirs; ou יִּמְרֵד: qui se sépare des autres, qui vit à part, ne cherche que son plaisir, ce qui est selon sa fantaisie. — 2º Se répandre, être dispersé: מַאַלָּה נְּמָרְדוּ Gen. 10.5, de ceux-ci se répandirent (dans les îles); selon d'autres: les iles furent partagées entre eux; ואַנְחִנוּ נִפְרַדִים בַּל־תַחוֹבֶּת Neh.4.13, et nous sommes dispersés sur la mu-

Pi.: ישנדיו שני Osée 4.14, ils se séparent (de leurs femmes) pour aller avec des courtisanes, ou : ils vont à l'écart, ils vivent avec des courtisanes.

Pou.: וּמְמַּדֶּד בֵּרן וְזְעַמִּדּים Esth. 3. 8, (un peuple) qui reste séparé entre les nations, ou : des gens séparés les uns

des autres, qui se haïssent entre euxmêmes.

Hiph. Séparer: רַזְּבְּטְּלְּבִים וְמְּבְּיִרִם רָפְּבָּר Gen. 30. 40, Jacob sépara les agneaux (de ceux de Laban), ou : il divisa les agneaux; בֵּי יַבְּיִירִי תְּבִיר Ruth. 1. 17, seulement la mort fera une séparation (entre toi et moi), nous séparera; Deut. 32. 8, quand il a séparé, divisé, les fils d'Adam.

את (avec suff. יוֹדְיּם) Mulet (de רַבָּשָׁ s'étendre, courir, ou : qui reste séparé, isolé, qui n'engendre point): רֹבֵב עַל־נַשְּׂרֶר II Sam. 18.9, (Absalon) montait un mulet; בּמֹר.2.66, leurs mulets.

וֹתְּבֶּה וִשְּּלֶהְ I Rois 1. 44, la mule du roi.

Joel 1. 17, les graines pourrissent (sous la terre), de קרות disperser, la semence dispersée, répandue sous terre; selon d'autres: les tonneaux de vin sèchent.

Dתוף m. Jardin fruitier et d'agrément: מְרַיֵּט רְשִׁיִּרְט Cant. 4. 13, un jardin de délices, rempli de pommes de grenade; בייי בעור בייי Eccl. 2. 5, des jardins et des vergers (ou des clos).

Porter, produire, pousser, être fertile, fécond: אינה שלים Deut. 29.17, une racine qui porte, produit (du poison); יוֹבְרֵי מִשְׁרָשׁרִי וֹבְּרֵי בִּישׁר בּבְּרִי בּבְּרִי בִּבְּרִי בִּבְּרִי בַּבְּרִי בִּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְיי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בְּבָּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְיי בַּבְּרִי בַּבְיבִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בְּבָּרִי בַּבְּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בַּבְּרִי בְּבָּר בִּבְיי בְּבִּיבְי בְּבָּר בִּיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְּיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבּי בּבְיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּי בּבּיי בּבּיי בּיבּי בּבּיי בּיבּי בּבּיי בּבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּי בּבּיי בּבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּי בּבּיי בּיבּי בּבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּבּיי בּיבּיי בּיבּי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּיבּיי בּבּיי בּיבּיי בּבּיי בּיבּי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּיבּי בּבּיי בּיבּיי בּבּיי בּיבּי בּבּיי בּבּיי בּיבּי בּבּיבּי בּבּיי בּיבּי בּבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי

Hiph. Rendre fertile, multiplier:

rendu fertile, m'a fait crottre; יְּתְּשְׁרִיִּי יוֹלְּעָרְ אָבִירִיּ יוֹלְּעָרְ אָבִירִיּ יוֹל Gen. 17. 20, je le ferai crottre, je lui donnerai une nombreuse postérité; יוֹל Ps. 105. 24, il multiplia extraordinairement son peuple.

לְּנָתֵי מְּרִיתְּיִ (עִּר יִּתְיִּם בְּיִתְּיִ מְּרִיתְּיִ וּעָּבְיּעְ מְּרִיתְּיִ (Gen. 41. 2, sept vaches; יְּתְיַבְּעְ וּלְיִבְּעָּךְ Job 21. 10, sa vache met bas; יְבְּעָבְיִרְ וּיִיבּעְּ Amos 4. 1, vaches de Basan, grasses, (femmes nobles luxurieuses de Samarie).

חַרָּה n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Benjamin (avec l'art. הַּפַּח), Parah, Jos. 18.23.

(ڤڻ× ۲۰) ؤرٰٰٰٰٰٰ

ing (branche) n. pr. Pourah, serviteur de Gédéon, Jug. 7. 10.

אָרוֹדְאיף (graine, ou solitaire, ermite) (v. באָי et הייה) n. pr. Esdr. 2. 54; אַרָיה Néh. 7. 57.

י Parvis ou antichambre: הְשִׁילְם חַנְּיִם לְּמְרוֹחְדֹּוֹךְ Aboth, ce monde-ci ressemble, est à comparer, à un parvis, ou à une antichambre (eu égard à l'autre monde).

קרוֹיִי (une fois *cheth*. pour *kers*) פְּרוֹיִי Esth. 9. 19 (ע. פְּרָיִים).

[h] (florissant) n. pr. m. I Rois 4.17.

וות מינים: n. pr. d'une contrée : חוב מינים II Chr. 3. 6, l'or de Parvajim; selon quelques-uns: de l'Orient en général; selon d'autres, c'est un adj.: de l'or très fin, très pur.

קרור יבְשָׁלוּ הַמְּרָאר Pot: יבְשָׁלוּ הַמְּרָאר Nomb. 11.8, ils faisaient cuire (la manne) dans un pot.

שְּלֵינִים m. plur. Faubourgs: אָשֶׁר II Rois 23.41, qui (était) dans les faubourgs (qui y commandait) (ע. פַּרְבָּרָר).

ית פרוש ה. קיינה ביינה Rituel, tu as ordonné les observances, tous les détails de la célébration (du sabbat).

ורח ביותר ביותר Eruits, dans היים ישלים Is.2.20,

un oiseau ou animal qui ronge les fruits (v. קּמְּרְמֵּרָת).

רְיָּיִי מְּרְיָיִי Hab. 3.14, selon les uns : la tête de ses chefs, capitaines; selon les autres : la tête, c.-à-d. les chefs, de ses villages ou villes ouvertes (v. רְּיִיִים).

Jug. 5.7, il n'y avait plus de chefs, ou de braves (dans Israel); selon d'autres: il n'y avait plus de villages, de villes, sans murailles (on craignait trop les ennemis pour y demeurer); de même: אַרְלָּיִל בָּרִי בְּרִינִי בָּלִי בָּרִי בָּרִי בָּלִי בָּלִי בְּרִינִי בַּלִי בַּלִי בּרָנִי בַּלִי בּרָנִי בַּלִי בּרַנִי בּלִי בּרָנִי בּלִי בּרַנִי בּלִי בּרַנִי בּלִי בּלִי בּרַנִי בּלִי בּלְי בּלְיוֹ בְּלִי בּלִי בּלְיבְי בּלְיבְּיבְיוֹ בְּיבְּלִי בּבְּיוֹ בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּבְּלִי בְּבְּיוֹ בְּעִי בְּבְּיבְיי בְּבְיבִי בּבְּיי בּבְּי בְּבְיבִי בּבְּיי בּבְּי בּבְּיי בּבְּיי בּבְּי בּבְיי בּבְיי בּבּי בּבי בּבּי בּבּי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְי בּבְיי בּבְיי בּבְי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְי בּבּי בּבי בּבּי ב

תְּדְיּחְ f. pl. Villes ou villages sans murailles et dans une plaine: אֶּרֶץ שְּרָיוֹתוּ Ez. 38. 11, un pays ouvert, sans muraille, sans défense; פְּרָיוֹתוּ מַשֵּׁב יְרִיּשְׁלַבְּ Zach. 2. 8, Jérusalem sera une ville ouverte (n'aura plus besoin de murailles).

בּרָיִים adj. מֵעְרֵי Deut.3.5, (sans compter) les villes du campagnard, les bourgs sans murailles; בַּיְרִים הַשְּּרָיִים (keri בַּיִּרִים) Esth. 9. 19, les Juifs habitant la campagne.

17.9 Nom d'un peuple chananéen habitant les montagnes, les Pérézéens, Jos. 11.3.

בְּרָזֶל chald. m. (v. בְּרָזֶל hébr.). Fer: בְּרָזֶל Dan.2.33, (ses jambes étaient) de fer; בַּרְזָל מַרָּזְל מַּרָּזָל מַרָּזָל מַרָּזְל מַרְזָל מִרְזָל מִרְזְל מִרְזְיל מִרְזְיל מִינְיל מִרְזְיל מִרְזְיל מִרְיל מִרְזְיל מִרְזְל מִרְזְיל מִרְזְיל מִרְזְיל מִרְזְיל מִרְזְיל מִרְזְיל מִרְזְיל מִרְזְיל מִינְיל מִינְייל מִינְייל מְינְייל מִינְייל מְינְייל מִינְייל מִינְייל מִינְיל מִינְיל מִינְייל מְינְיל מְינְייל מְיינְיל מִינְיל מְינְייל מְינְייל מְינְייל מְינְיל מִינְייל מְינִינְיל מִינְייל מ

 forme une éruption (sur la peau); אַרָּח מְּבָּח מְּבָּח 14.43, (si la plaie) se répand sur la maison (ses murs); אַרָּחִידְיּ בָּבְּחִידְיּ Exod. 9.9, en des ulcères enflammés (qui se répandent sur la peau).—
2º Étendre les ailes, voler: מַּרְחִיּחִים בַּבּּנִּרְחִיִּחִים בַּבּּנִי בַּבְּרַחִים בַּבְּנִי בַּבְּרַחִים בַּבְּנִי בַּבְּרַחִים בַּבְּנִי בַּבְּרַחִים בּבְּנִי בַּבְּיִי בַּבְּיִים בּבְּנִי בַּבְּיִים בּבְּנִי בַּבְּיִים בּבְּיִים בּבְיִים בּבְּיִים בּבְיים בּבְּיִים בּבְייִים בּבְייִים בּבְייִים בּבְּיִים בּבְייִים בּבְּיִים בּבְּיִים בּבְּיבִים בּבְיים בּבְייִים בּבְיים בּבּים בּבּיים בּבּים בּבּים בּבּיים בּבְייִים בּבְייִים בּבְיים בּבּיים בּיבּים בּבּיים בּבּיבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּייים בּבּיים בּבּיים בּבּיבּיים בּבּיים בּבּיבּיים בּבּיב

Hiph. 1° Faire fleurir: יְשְׁרְיִהְיּרָ Ez. 17. 24, et j'ai fait fleurir, reverdir, l'arbre sec. — 2° Intrans. comme Kal: אַלְרִים יַפְּרִים יַפְּרִים Ps. 92. 14, ils fleuriront dans les parvis de notre Dieu; יְאַרְלִּי יְשָׁרִים יַפְּרִים Prov. 14. 11, mais la tente des justes sera florissante.

תֹשְׁבֵּא מִינְ Nomb. 17.23, il en était sorti des fleurs; וְּפְּרָחָם מָאָבֶּק רַעְּלֶּה Is. 5.24, et leur fleur sera dissipée comme la poussière; אָבָר לְבָּטִין Nah. 1.4, et la fleur (des arbres) du Liban, ou : la fleur du Liban, ses arbres; אַרְרָהָירָת Liban, et les fleurs d'or qui ornaient le chandelier.

קרְיָה m. Couvée: צַל־יָמִין מְּרְיָה יְקוּמי Job. 30.12, à ma droite la couvée s'élève, la jeunesse ou la populace s'élève avec insolence contre moi. (v. קּבְּרֹיָה 2º et אָמְרֹיָה).

בּשִּרְכִּים עֵּלְ-פִי תַּעָּבֶל Ex. unique: אַבְּים תַּעָּבֶל Amos 6. B, qui accordent leur chant, voix, avec le son du nabel (la lyre ou quelque autre instrument) (ע.בָל,), ou: qui ouvrent largement (la bouche) (ע.בָרָשׁ, שְּרֵד, p), qui chantent d'une manière désagréable en s'accompagnant avec l'instrument; selon d'autres: qui jouent sur le nabel.

בּלֶטְף m.: נְּמְרֶטְף Lév. 19. 10, (tu ne dois pas recueillir) les grains tombés de ta vigne, qui tombent de la vigne çà et là pendant la vendange.

ייף m. (avec pause קּרִיד , avec suff. קּרָיד , מְּרִיד , מִּרְי , מְּרִיד , מִּרְי , מְּרִיד , מְּרִי , מְּרִיד , מְּבְּיד , מְּרִיד , מְּבְּיד , מְּרִיד , מְּבְּיד , מְּרִיד , מְּבְּיד , מְּר , מְּרִיד , מְּבְּיד , מְּרִיד , מְּבְּיד , מְּרִיד , מְּבְּיד , מְּרִיד , מְּבְּיד , מְּבְיי , מְּבְּיד , מְּבְּיִי , מְּבְּיִי , מְּבְּיי , מְבְּיִי , מְּבְיי , מְבְיי , מְּבְיי , מְבְּיי , מְּבְיי , מְּבְיי , מְּבְיי , מְּבְיי , מְבְּיי , מְבְּיי , מְבְּיי , מְבְּיי , מְבְיי , מְּבְיי , מְּבְיי , מְּבְּיי , מְבְּיי , מְבְיי , מְבְּיי , מְבְּיי , מְבְיי , מְבְייִי , מְבְייי , מְּבְיי , מְבְייִי , מְבְייי , מְבְיי , מְבְייִי , מְבְייִי , מְבְייִי

(une terre fertile); בַּץ פָּיִר לֹמָירוֹ Gen.1.11, des arbres fruitiers qui portent des fruits chacun selon son espèce : mères doivent-elles manger leurs fruits (enfants)? וּבַרַךְ מָּוִיר-בִיטִקּה Deut.7.13, il bénira le fruit de ton ventre (tes enfants); פַּרִיד מַעַלְלֵירַוּם יאַכֵּלוּן Is.3.10, (les justes) recueilleront les fruits de leurs œuvres; פַּרִי מַרְּוֹשָׁבֹרָיִם Jer. 6.19, fruit de leurs pensées (résultat de, châtiment pour, leurs pensées); מַּבְּיִר מַצְטֵּיה Ps. 104. 13, (la terre sera rassasiée) des fruits de tes ouvrages, c.-à-d. de la pluie qui tombe du ciel, ou: les habitants de la terre seront rassasiés des fruits des arbres; מְּפָרָד כָפֵּרַח Prov. 31.16, du fruit de sa main, de son gain; אָרִי־בֹּרֶל לָבֶב Is. 10. 12, le fruit de l'orgueil (de la jactance, des blasphèmes).

אַריִדָּשׁ n. pr. (ע. אַבִּירָשָּ).

קיינים .dj. (const. מְּיִרין, pl. בְּיִרְים .ls. Féroce, violent, voleur: חָבָּי, pl. בַּיבִים ls. 35. 9, et la féroce des bêtes (la bête féroce); אָרְהוֹח פָּרִיץ Ps. 17. 4, les voies, la conduite, de l'homme violent; בַּרְפָּיִרִין בַּיבִים Ez. 18. 10, un fils qui soit violent, voleur; יוֹפָרֵין Jér. 7. 11, une caverne de voleurs (v. בַּרַיִּים).

לְּרֵיקְהי f. Action de secouer : מְּלִיקְהי Rituel, en (secouant), brisant, le joug (de tes lois).

• אַרִישׁוּרוּ Aboth, abstinence.

קּפֶרָהְ m. Dureté, cruauté: מְּשֶׁרָהְ Exod. 1. 13, avec dureté; לארחְרָה בוֹ הְפֶּלֶרָה Lév. 25. 43, ne domine pas sur lui avec cruauté, dureté.

לקר ליף f. Voile suspendu dans le temple devant le sanctuaire: בְּיבֶּח וַשְּּטָּן, Exod. 35.42, le voile qui sert de couverture, de rideau (devant l'arche).

Dechirer, découdre; toujours avec בְּנְרֵיכָם לִּאִרחִים: ישִׁרָּה vétement: בְּנְרֵיכָם לִאִּרחִבּיּ Lév. 10. 6, et ne déchirez pas vos vétements (pour un mort); part. pass.: מָּנְמִים 13. 45, décousus. אַרְטִּשְׁרָאַ n. pr. Parmastha, fils de Haman, Esth. 9. 9.

קרָנָה n. pr. Parnach, père d'Élisaphan, Nomb. 34. 25.

*Dבַּרְבָּשׁ Nourrir. Pi.: יסבּיְבְּשָּׁין Rituel, qui nous nourrit.

י בּרְנְּטְה f. (v. בַּרְנֵס). La nourriture, Rituel.

pleurera pas leurs morts).

Hiph. Fendre: תְּפְּרָסָה Lév.

11. 4, et (des bêtes) dont la corne du pied est fendue; אַרְסָה בּוֹיְסָה 11.4, et (dont) la corne du pied n'est point fendue; מְּפָרָה 11.3, (toute bête) pourvue de corne aux pieds (toutes les bêtes à quatre pieds); selon d'autres: tout ce qui fend les cornes (et dont les cornes sont entièrement fendues d'un bout à l'autre); בּיִבְּיִה מִּיִּהְיִה מִּנִּיה (ps. 69. 32, (un bœuf) qui a (pousse) déjà des cornes et des ongles.

תְּיָשׁ חַיּ n. pr. La Perse: סֹיְלָּהְיּשָׁרֵס II Chr. 36. 22, Cyrus, roi de Perse; de même en chald., Dan. 6. 13; de là : מַּיְלָישׁ Dan. 6. 29, le Perse.

* DŢP m. Salaire, récompense, Aboth.

Dan. 5.28, Pharès (signifie): Ton royaume a été divisé; יפַרְטִּר (5.25, pl., fait allusion à la division du royaume, et à בַּרָטָר (v. vers. 28).

n. Nom d'un oiseau immonde, une espèce d'aigle, griffon ou orfraie, Lév. 11. 13.

קרָסוּת, une fois קּרָסיּת, La corne au pied des animaux, ongle, sabot: לְּמִּרְסִיּתְּל Exod. 10. 26, il ne demeurera pas même un sabot, un ongle, de leurs pieds; יְמִיּסִיּת חָּרָסִיּת Deut. 14.6,

deux cornes, c.-à-d. la corne divisée en deux; פּרְסוֹיז סּיְסִיד Is. 5. 28, les sabots de ses chevaux.

עַרְׁטִי Un Perse (v. פַּרָטִי *n. pr.*).

יף ו ערע 1º Rejeter, éviter, reculer, dissoudre : יַהִּמְּרְישׁ כָּל־צָּבְּיִזי Prov. 1. 25, vous avez rejeté tous mes conseils; ארביים 4. 15, évite, fuis (la voie des mechants); מוֹרֵעֵ מוּסָר 13. 18, celui qui évite, qui hait, la discipline, l'instruction; לא־אַקרַע וְלאֹ־אַרוּס Ez. 24.14, je ne reculerai, ne reviendrai pas, sur ce que j'ai dit, résolu, et je n'épargnerai pas; פר פרע דויא פרייםרערו אַרֵערן Exod. 32. 25, que (le peuple) était effréné, car Aaron l'avait rendu effréné, l'avait désorganisé, dissous; selon d'autres: qu'il était tout nu, car Aaron l'avait mis à nu, c.-à-d. l'avait montré dans toute sa honte, avec tous ses vices (v. 2°).— 2º Découvrir (en rejetant, enlevant, les habits): וּפָרֵע אַר־ראָשׁ דַאְשָׁדו Nomb.5.18, il découvrira la tête de la femme (enlèvera ce qui lui enveloppe, cache, les cheveux); רָאשֵׁיכֶם אַל־הְמְרָעוּ Lév. 10. 6, vous ne découvrirez pas votre tête; יְחְיָה מָרוּצַ 13. 45, sa tête sera découverte, nue; (d'autres traduisent, en sens opposé, שַּרַע ראָש laisser pousser les cheveux, ne pas les couper: il était défendu aux lépreux et à ceux qui sont en deuil de se raser, de se couper les cheveux; mais aux prêtres il était défendu de prendre le deuil) (v. Lév. 10. 6, 21. 10). — 3° בַּקרֹעַ שְּרָעוֹח מְּיִשְׂרָאֵל Jug. 5. 2, lorsque les désordres régnaient en Israel, ou : lorsque des invasions eurent lieu, que les ennemis firent irruption de tous côtés; selon d'autres : la vengeance fut exercée; Gesenius: lorsque les princes, les premiers en Israel, marchèrent en avant, se mirent à la tête.

Niph.: יְפֶּרֵע נְיֵם Prov. 29. 18, (sans prophétie) le peuple s'égarera, se dissipera, sera sans frein; יְנְּמֶרֶע לָּטִּ מִשְּרֵים Rituel, qui nous a vengés de nos ennemis (v. Kal 3°).

Hiph. 1º Faire interrompre, détour-

עורת: קרְעוֹרת: אַרְעּיִר Jug. 5. 2 (v. à אָרָשְּׁ פּרְעּיִר), les désordres, ou les invasions, ou la vengeance; אַרְעּיִר אַרַיבּ Deut. 32. 42, depuis le commencement des invasions de l'ennemi, ou : de la vengeance (exercée sur) l'ennemi; selon d'autres : de la tête blessée, brisée; Gesenius : de la tête des chefs, des princes, de l'ennemi (v. אַרָּשָּׁ 3°).

קרעוד ח. pr. Titre donné aux anciens rois d'Egypte: שָּרֵי מַרְשׁה Gen. 12. 15, les princes (de la כְּטִר מַרְשׁה roi d'Egypte, suivi de בְּבָּיה מְבָּיה יִבְּיה roi d'Egypte, II Rois 17.7; quelquefois suivi d'un autre nom: מַּרְשׁה וְבֹּיה וְבֹּיה וְבֹּיה וֹשְׁרֵשׁה II Rois 23. 29, Pharaon Nechao; שַּרְשׁה וְשִׁרָשׁה Jér. 44. 30, Pharaon Hophra.

י אָרְעֵנוּת f. Punition, châtiment, Aboth (v. פְּרָשׁת).

אַרְוֹרֵי פּרְעלשׁ m. Puce: אַרְוֹרֵי פּרְעלשׁ ISam. 24. 15, (tu poursuis) une puce (un homme trop faible, trop peu important, pour attirer ta haine).

שַּרָעשׁ n. pr. Esdr. 2. 3.

קּרָעָרוֹן n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraim : תַּפְּרָעָרוֹנְי Jug. 12. 15, de Pirathon.

קַּפְּרָ n. pr. d'un petit fleuve qui coule près de Damas, le Parpar, II Rois 5.12.

לְּהָלְאוֹת יַּ הָּנְהְנְאוֹת לָּחָכְּאָת f. plur. : פּּרְפְּרָאוֹת Aboth, des sciences préparatoires, ou : des connaissances agréables.

רָפָרֹץ (fut. רַפָּרֹץ) 1º Détruire, briser, abattre : פרץ וְיֵרוֹ Is. 5. 5, (je vais) détruire son mur; בָּלָה הַפֹּרֵץ לִפְנֵיהֶם Mich. 2. 13, celui qui brise, détruit (les murs, les portes), marche devant eux; עת לְּמַרוּץ Eccl. 3.3, (il y a) un temps d'abattre ; נַיִּפְרֹץ בְּחוֹמֵח יִרוּשַׁלַם Il Rois 14. 13, il fit une brèche à la muraille de Jerusalem; עיר פרוצה Prov. 25.28, une ville dont la muraille a été détruite. — 2º Presser, poursuivre, frapper, attaquer : פַּרָיִפְּרֹץ בָּהָם יֵי Exod. 19. 22, de peur que Dieu ne les frappe (de mort); צַל אֲשֶׁר פָּרַץ הֵי פָּרֵץ בִּלְּזָח II Sam. 6. 8, de ce que Dieu avait frappé Oza d'un malheur, châtiment; avec l'accus.: יפרציר פרץ צל-פני־םרץ Job 16.14, il me déchire, (me fait) plaie sur plaie, ou attaque sur attaque; מרץ נחל 28. 4, il a percé un torrent, il a précipité un torrent (de feu, de métal, sur la terre); selon d'autres : si le torrent déborde; שַּרָצה Osée 4.2, ils usent de violence (de là פַרָיץ).— En bonne part, presser, insister par des prières (v. נַיִּמְרַעְ־בּוֹי II Sam. 13.25, il lui fit de grandes instances; וויִפְרָצוּ־בוֹ עַבְרֵיוֹ II Sam. 28. 23, mais ses serviteurs insistèrent auprès de lui, le contraignirent (de manger). — 3º Disperser, s'étendre, croître : פַּרַץ יר אַר־אֹיבֵר לְּמַנֵּר II Sam. 5. 20, Dieu a dispersé mes ennemis de devant moi; Ps. 60.2, tu nous a dispersés; ou, le sens 1°: tu nous a abattus, détruits; אַרָאַים Gen. 28. 14, tu t'étendras (a l'occident et à l'orient); תונה ולא ימרצר Osée 4. 10, ils sont tombés dans la fornication, mais ils n'en croissent pas, n'en ont pas plus d'enfants; ניקריע לַרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; יַיִּמְרֹץ תָאִישׁ 30. 43, cet homme s'étendit, devint riche; וְכַּמָּרֹץ ון הַהַּבֶּר II Chr. 31.5, lorsque la chose fut répandue, que l'ordre du roi fut connu; יקביה יפריצי Prov. 3. 10, tes

pressoirs déborderont, regorgeront (de vin).

Niph.: אֵין נְחוֹין נְמְרֶץ I Sam. 3.1, la prophétie n'était pas répandue, était rare; ou : n'était pas révélée.

Pou. part.: יְרּיּשֶׁלַם בְּשֹׁרְבָּת Néh. 1.3, et la muraille de Jérusalem est détruite.

Hithph.: עַבְּיִדִּם תַּמְּוְפֶּרְצִּים I Sam. 25. 10, des serviteurs qui s'arrachent de la servitude, qui fuient (leurs maîtres).

אָרָץ m. (pl. פְּרָצִים et פְּרָצִים). 1°Brèche, ouverture : סַּגַר אַת־מַרַץ יִּנִיר I Rois 11. 27, il a fermé l'endroit ouvert de la ville, la brèche; בַּקַרֶץ נֹמֵל Is.30.13, comme un mur entr'ouvert, qui menace ruine; וּפְרַצִּים הַצֵּאכָה Amos 4. 3, vous sortirez par les brèches des murailles; קרץ רַחַב Job 30.14, (ils sont arrivés) comme par une large brèche ; עַבַּר נַבַּפַּרֵץ Ps. 106. 23, (Moise) s'est présenté sur la brèche (pour détourner le malheur), ou: avec la prière (v. קּרַץ 2º). — 2º Malheur, défaite : עַטַּח רַי פַּרֶץ Jug. 21.15, Dieu a fait une brèche, a fait périr; אַרן פַּרֵץ Ps. 144. 14, il n'y a pas de défaite, ou de brèche; de là n. pr.: וו פּרֶץ עְּנָהו II Sam. 6. 8, le malheur, le chatiment, d'Oza; מַּרֶץ צַּל־פְּנֵי־סָרֶץ Job 16.14, attaque sur attaque, ou: plaie sur plaie; בְּקָרֵץ מָיִם II Sam. 5. 20, comme l'éruption des eaux, comme des flots qui se répandent, dispersent.

ן (rupture) n. pr. Pérès, fils de Juda, Gen. 38. 29; n. patr. : פַּרָצָּר Nomb. 26. 20.

קרים אין לפני מינים (de dessus ton cou); אַרָּרְיָאֵרן Ps. 7. 3, (un lion) qui brise les os, qui déchire, sans qu'il y ait personne qui sauve. — 2º Briser les liens, tirer du danger, délivrer: ביקרים ביקרים ביקרים Ps. 136. 24, et (qui) nous a délivrés de nos ennemis; שִרְּיִם בְּיִרָם Lament. 5. 8, personne ne nous rachète, délivre, d'entre leurs mains.

Pi.: פָּרְקוּ נִזְמֵר חַזְּרֶב Exod. 32. 2, (arrachez), ôtez (à vos femmes), les

pendants d'oreilles d'or; הַּמְרַסְיּדֶּל (Zach. 11.16, et il leur rompra la corne des pieds; הַּמְרֵסְ הַיִּדִּים I Rois 19.11, (un vent) qui brise, renverse, les montagnes.

Hithph.: דְּתְשָּׁרְקְּי וְיְבֵשׁׁי Ez. 19.12, (les branches) ont été brisées, et sont devenues toutes sèches; בַּיְרְשָּׁים Exod. 32.3, tout le peuple s'arracha, se dépouilla (des pendants d'oreilles); " Rituel, qu'ils soient délivrés (de tout mal).

רְשְׁיִרְהָ chald. Racheter: תְּשְׁיִרְהָּ בְּאַרְקָת סְרָס Dan. 4. 24, rachète tes péchés par des bienfaits, des aumônes (v. מַבָּר 2°).

רְּחָבֶּף m. Jus: וּמְבֵּף מְּנְלִים Is. 65. 4, (keri בְּיִף), et le jus (de la chair) d'animaux abominables, immondes (v. בְּיַבָּף).

P.P. m. 1° Rapine: תְּלֶשְׁת מְלֶשְׁת Nah. 3.1, (une ville) pleine de rapines (de מְיַשְׁלִ בְּלֵיד עַלִּי 2° - בְּיִשְׁלִ בְּלִיד עַלִּי 2° - בְּיִשְׁלִי Obad. 14, et tu ne te tiendras pas sur le chemin qui fourche (de מְיַשְּׁ briser, se bifurquer). — 3° ' בְּיִשְׁ Fraction, chapitre d'un livre, époque de l'année, Aboth.

ישׁ יּבִקְלִישׁ יּ m. Défenseur, Aboth.

ער .v. קֿ<u>ר</u>ר (ע. מוּר .v. פֿרַר

לַרַשׁ (fut. יִמָּרטֹּ 1º Briser (v. פָּרַשׁ): איםרשו באשר בפרד Mich. 3.3, et ils les ont brisés, hachés, comme ce que l'on fait cuire dans un pot; שֹּרֶשׁ אַרן לַדָּוּם Lament. 4. 4, personne ne leur brise du pain, ne leur en donne. — 2º Etendre, élever : ימַרִּטוּה בֵּנֶר Nomb. 4. 6, ils etendront un drap; בַּל־פַּרָשׂוּ נָס Is. 33. 23, ils ne peuvent pas étendre les voiles; מֹרְיֵטִיר כְנָמַרָם Exod. 25. 20, tenant les ailes étendues; אַפּרשׁ אַר־כַּפַּר אָל־רֵיר Exod. 9. 29, j'étendrai mes mains (je les élèverai) vers l'Eternel; נַוְמָרֹשׁ י מַפַּרני לְאַל זָּר Ps. 44. 21, si nous avons étendu nos mains vers un dieu étranger; עניי פּוּר פּוּרְטָּוּח לֶעָנִי Prov. 31. 20, elle tend sa main au pauvre (pour le secourir); ou, dans le sens 1°: sa main brise, donne, (le pain) au pauvre; יַרוֹ פַּרַשׁ צָר Lament. 1.10, l'ennemi a porté sa main (à tout ce qu'elle avait de précieux); אַרָּה ' רַּמָרּל יִמְּרֹט אָבָּּר Prov. 13. 16, l'insensé étend (devant les autres) sa folie, la fait voir.

Niph.: לְכָל־רוּהַ רְשָּׁרֵשׁוּ Ez. 17. 21, ils seront dispersés de tous côtés.

לְּמָרִשׁ לֶּרֶשׁ עֵּלִי Lév. 24. 12, jusqu'à ce qu'il leur fût indiqué clairement selon l'ordre de Dieu (qu'ils eussent su ce que Dieu en ordonnerait).

Niph.: מַּרָשׁוֹתוּ Ez. 34. 12, ses

brebis dispersées (v. פַּרַשׂ).

Pou.: אַ מֹרֵישׁ אַ Nomb. 15. 34, car il n'avait pas été dit, indiqué, clairement, il n'avait pas été fixé; בַּיְּפֶרָּא אָבְּיִּשׁיִ Néh. 8. 8, ils lurent dans le livre (de la loi de Dieu) distinctement.

Hiph.: וּכְּצִּמְעֹנִי רַמְרִשׁ Prov. 23. 32, et il pique, blesse, comme un basilic.

קרש chald. Rendre distinct, clair (v. פְּנֵרִשׁ חְּלֵּרִי מְרָנִיר hebr. Pou.). Pa.: פְּנָּרִשׁ חֲרִי מְרָנִיר Esdr. 4.18, (la lettre) a été lue distinctement, exactement, devant moi.

קנישׁם m. (pl. פָּרָשׁם; v. Hiph. de שַּׁבָשׁ qui pique le cheval). 1° Cavalier: שֹּיְשׁ צִּשְׁרָם Jér. 4. 29, par le bruit de la cavalerie; בַּלִּיבְּשׁׁרַ Nah. 3. 3, des cavaliers qui lèvent (des épées brillantes); Exod. 14. 26, sur leurs chariots et sur leurs cavaliers; sere pare leurs cavaliers; cavaliers. — 2° Cheval de selle: שְּׁרָשִׁים Ez. 27. 44, des chevaux (de somme) et des chevaux de selle; שְּׁלְיָשִׁים I Rois 5. 6, et douze mille chevaux de selle (d'autres traduisent partout : des cavaliers); אַבְּעָלִיִּים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; וּתְּלְיִשִׁים II sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְעָלִיים II sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְעָלִיים II sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְעָלִייִם II sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְעָלִייִם לֹא יְרָשָׁיִם II sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְעָלִייִם לֹא יְרָשָׁיִם Is. 28. 28, mais ses chevaux, ou ses cavaliers, ne le brisent, broient pas; selon d'autres : אַבְּעָלִייִּיִם וּפֹּיִשְׁיִּיִים וּפֹּאַר עָּבְּעָלִייִם וּפֹּאַר עָּבְּעָּר עַבְּעָלִייִם וּפֹּאַר עַבְּעָר עַבְּער עַבְּעָר עַבְּעָר עַבְּעָר עַבְּעָר עַבְּער עַבְּעָר עַבְּער עַ

בּילִישׁי m. Excrément: אָבְּידִישְּׁי Exod. 29. 14, et ses excréments; בְּילִיבִּי מְּלָשׁ אַלִּיבִּיכְּם Mal. 2. 3, je vous jetterai sur le visage les ordures, les excréments, de vos sacrifices solennels.

שׁרָשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

קּרָשָׁה f. Indication, exposition, exacte: בְּאָרָשָׁה Esth. 4.7, et l'indication exacte de la somme d'argent; יְמָרָשָׁה תַּרְשָׁה בְּילָשְׁה 10.2, et l'exposition exacte, distincte, de la grandeur de Mardochée, ou : l'extension de sa grandeur, sa haute puissance.

קרָשְׁנָן et וְשְׁרָשְׁ m., hébr. et chald. Copie: אַנְישְׁנֶן אַנְרָשָׁנָן אַנָּרָ Esdr. 4. 11, et ceci est la copie de la lettre; יוְישְׁנְוּ וַיִּשְּׁנְוּ וַיִּשְּׁנְוּ וַיִּשְּׁנְוּ וַיִּשְּׁנְוּ וַיִּשְּׁנְוּ וַיִּשְּׁנְוּ וַיִּשְּׁנְוּ וַ בּאַרָּיב זְיִשְׁרָשַׁ בּאַר. 1. 14, une copie de l'édit.

Jug. 3. 22, de sorte que les excréments sortirent, s'écoulèrent, ou : l'épée pénétra jusqu'aux boyaux (qui contiennent les excréments) (ע. פּרָשׁיִם); selon d'autres: Ehud sortit, alla à un endroit dans le palais appelé Parsedon.

Répandre : פֿרְשֵׁז עָלֶיר עָנָט Job 26.9, il répand sur lui (sur son trône) ses nuages, il l'entoure de ses nuages (v. שָּרַשׁ).

אָרָרָאָא n. pr. Parsandatha, fils de Haman, Esth. 9.7.

קרח פּרָח. pr. d'un fleuve, l'Euphrate; יתר-מרָת Gen. 15. 18, le fleuve d'Eu-

phrate; לַהְי מְּרָהָת Jér. 13.5, va au bord de l'Euphrate.

part. fém. (v. שָּׁרָש verbe).

של החים m. plur. Les premiers dans l'État, les nobles, chez les Perses, Esth. 1.3, 6.9; aussi chez les Juifs: הַּמָּרְ הָּמִים Dan. 1.3, et d'entre les nobles.

Se répandre; seulement de la lèpre: לֹאִבּ מְּעִיר Lév.13.5, (si) la lèpre ne s'est point répandue davantage sur la peau; יְאָבּד מְּשִׁח תַּמְּטָח תַּמְּטָח מִינְיִּסְבָּיִרוּ וּמִינְיִּע בְּעִיר . 7, mais si la dartre s'étend, augmente.

Is. 27. 4, je marcherais sur elle, je la foulerais aux pieds (v. קּמְּשָׁעָה le haut des cuisses).

עליע m. Un pas: מָּי לְמָּשֵׁע מֵּרינִי וּבֵין וְשָּׁנֶת I Sam. 20. 3, qu'il n'y a qu'un pas entre moi et la mort.

Prov. 13. 3, qui ouvre largement ses lèvres (qui dit des paroles inconsidérées).

Pi.: בְּלֵקְדֵי אָת־רַנְלֵּקְדִּ Ez. 16. 25, tu as ouvert, écarté, tes jambes (à tous les passants, tu t'es abandonnée à eux).

Job 35.45, selon les uns, rac. ששת quantité: Job ne le reconnaît pas par la quantité de (ses erreurs), ou: Dieu fait comme s'il ignorait la quantité (des péchés ou des paroles inconsidérées de Job); selon les autres, ששׁ pour שִשָּׁ : Dieu ne connaît pas, ne punit pas, les péchés, les crimes, יאֹרִיף sévèrement, avec sévérité.

בּישַׁחְיר: .: Ex. unique. Pi.: יְיִמְשְׁחֵיר: Lam. 3. 44, il m'a déchiré, brisé.

חלים n. pr. 1° Pashur, fils d'Immer, prêtre, Jér. 20. 1 (v. la signification vers. 3, composé de מים quantité et חווים, une grande liberté; opposé au nom בְּנֵוֹר מְשָׁבִיר la frayeur de toutes parts). — 2° Pashur, fils de Malchiah, Jér. 21. 1. — 3° Esdr. 2. 38.

ਖ਼ਿਲ੍ਹੇ 1° Se répandre, se jeter sur,

faire irruption, invasion : רַיַּפּשָׁשׁרּ בַּעָבֶּק I Chr. 14. 13, (les Philistins) se répandirent dans la vallée; בַּלַק מָּשָׁט Nah. 3. 16 (comme) la sauterelle qui ouvre ses ailes, ou : comme les sauterelles ou les hannetons qui se répandent, qui Job הַיּפְשָׁכוּוּ עַל־דַעוּמָלִים ; Couvrent la terre 1.17, ils se sont jetés sur les chameaux (pour les enlever); אַל־דַוּפִיר Jug. 9. 33, tu te répandras, tu viendras fondre, sur la ville; suivi de רַיִּמְשָׁיםוּ : אַל אַל־רַעִּשִּׁרְרִי I Sam. 27.8, ils firent une invasion dans Gessuri; de בי יימשטרי בערי ירודית II Chr. 25. 13, ils firent une invasion dans les villes de Juda; de ו'acc.: אַנַּחַנוּ פָּשִׁינְינוּ נַנְב חַנְּרַחָי I Sam. 30. 14, nous avons fait une irruption dans la partie méridionale des Céréthiens.— 2º Etendre (un habit), c.-à-d. l'ôter, le quitter ; וּמָשֵׁם אַר־בְּנָרָיז Lév. 6. 4, il quittera ses (premiers) vêtements; בּשְׁיִטְתִּד אַר־כְּחַלְחִי Cant. 5. 3, je me suis dépouillée de ma robe; seul : ਸਹੁੰਦੇਸ਼ Is. 32. 11, ôtez, quittez (vos vêtements).

Pi.: לְמַשֵּׁט אָּדּירַנְלְּלְּרֵם I Sam. 31.8, pour dépouiller ceux qui avaient été tués; אַדְּ לְמַשַּׁט אָד II Sam. 23.10, seulement pour dépouiller (les morts).

Hiph. 1º Dépouiller, faire ôter: 🦚 אַפְּשִׁישָנָהוּ עֵּרְנָּהוּ Osée 2.5, de peur que je ne la dépouille, que je ne la déshabille toute nue; וַיַּמְשָׁשׁה אַת־מַלֵּיד I Sam. 31. 9, il lui ôtèrent ses armes; avec deux accus. : וְדֵוֹפְשֵׁים אָּת־אַדֵורֹן אָת־בְּנְדֵיוּ Nomb. 20. 26, et fais qu'Aaron se dépouille de ses vêtements; כָּבוֹדִי מַעָּלַר יִּמְשִׁישׁ Job. 19.9, il m'a dépouillé de ma gloire. — 2º Oter la peau (des animaux): רָחְפָשׁרִים אַר־חַעלהו Lev. 1. 6, on ôtera la peau de l'holocauste; וְתַּלְנִיָּם על פון II Chr. 35. 11, et les lévites ôtèrent la peau, écorchèrent les victimes; יעורם מעליתם הקשיטו Mich. 3. 3, ils leur ont arraché la peau.

Hithph. : נַיִּתְשַּׁשֵּׁט יְדּוּטָאָן אָח־דַאְבָּעיל I Sam. 18. 4, Jonathan se dépouilla du manteau, ôta son manteau.

אַשְׁשָׁ Faire défection, se soulever, violer, transgresser: נַיְפָשָׁע מוֹאָב בִּיְשִׂרָאֵל

II Rois 1.1, Moab fit défection à Israel, secoua le joug d'Israel ; מָלַהְ מוֹאֶב מְּשָׁע בָּי 3.7, le roi de Moab s'est soulevé contre moi; ניָפְשָׁע אַרוֹם מְהַהָע יִר־יִרוּרַה 8. 22, Edom se retira de dessous la puissance de Juda, secoua le joug de Juda; ביום וו פּשׁער בִּי Is. 1. 2, mais ils se sont révoltés contre moi ; אַלְחָיָה פָשָׁעָק Jér. 3. 13, tu t'es révoltée contre l'Éternel ton Dieu, tu as violé sa loi; יְמְשֵׁעִריּנָבֶר Prov. 28. 21, (que pour un morceau de pain) l'homme commette des péchés; יְצֵל־תּוֹרָחִי שָּׁשָׁעּנּ Osée 8. 1, ils ont viole ma loi. Part. : מַּשְׁבִּים וְדָשְאָדם Is. 1.28, les transgresseurs de la loi et les pécheurs; בַּחַרֶם הַפּשׁעִים Dan. 8. 23, lorsque le nombre des transgresseurs, des impies, sera complet; selon d'autres, subst. comme הַּמְשֵׁעִים: lorsque les iniquités, ou les châtiments de leurs iniquités, seront au comble.

Niph.: אָד נְמְשֵׁע מִמְרְיַח־עוֹ Prov. 18. 19, un frère offensé (par son frère est plus dur, plus difficile à gagner) qu'une ville forte, ou : des frères qui se sont désunis, brouillés, sont plus durs, etc.

עשַׁנְּים , pl. (avec suff. אָשָׁנָים , pl. פְּשָׁנָים). Défection, crime, transgression, péché : בְּמָשֵׁע אָרֶץ Prov. 28. 2, lors du soulèvement, de la révolte, d'un pays, ou : à cause des péchés d'un peuple (les chefs, ses maîtres, augmentent); קייף אַרִיךְּ Gen. 50. 17, le crime, le méfait, de tes frères; שָׁלְשָׁת מְּשָׁמֵי מַנָּיִת Amos 1.6, les trois péchés de Gaza; יקייתי בעב פּוּשִיקי Is. 44. 22, j'ai effacé tes transgressions comme une nuée qui passe; לְכָלֵא דְשְּׁנְשׁל Dan. 9. 24, pour faire cesser les transgressions, ou la punition des transgressions ; דאַתַּן בָּבוֹרָד שער Mich. 6. 7, sacrifierai-je mon fils ainé pour mes péchés, ou : comme sacrifice expiatoire de mes péchés?

ישיף chald. Expliquer, interpreter (v. hébr. שְּשֵׁר et יְשָׁרָּיִין לְמִּמְּיִבר pan. 5. 16, que tu peux expliquer, (donner) les explications, interpretations. Pa.: מַמַּשֵּׁר תָּלְמִרן 5. 12, interpretant les songes.

תְּשְׁרֵיך (emph. אָשְׁרָּא, plur. מְּשְׁרָּא) m. chald. Explication, interprétation: בְּילָבָא נְחַרָּא Dan. 2. 4, et nous dirons l'interprétation; בְּילָבָא וּמְשְׁרָא 2. 6, le songe et son interprétation.

וּמָר הֹדֵצַ מַשֶּׁר הַבְּר . Explication : וּמָר הֹדֵצַ מַשֶּׁר הַבְּר Eccl. 8. 1, et qui connaît l'explication, l'éclaircissement, des choses (ou des paroles des prophètes).

תְּשְׁמִּרִם f. (avec suff. יחִשְּׁמִּח, pl. יחִשְּׁמִּחָ, const. יחִשְּׁמָּח. 1° Lin, chanvre: יחִשְּׁמִּחְ בַּיִּרְשִׁעִּרְח יַבְּיִּעְםְּעִרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיִּרְםְּעִּרְח בַּיְרָם בּיִרְםְּעִּרְח בַּיִרְם בּיִרְם בּירִם בּירְם בּירִם בּירִּם בּירִם בּירִּם בּירִּם בּירִם בּירִּם בּירִם בּירִם בּירִם בּירִּם בּירִם בּירִּם בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בְּירִם בּירִים בּייִים בּייִים בּירִים בּייִים בּייים בּייִים בּייים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בְּייִים בּייים בּייים

תְּבְּהַי , rac. מְּתִה , avec suff. מְּתְּה , plur. מְּתְּה). Morceau: מָּתְה לָבָהִי Gen. 18.5, un morceau de pain; יְאֹכֵל שָּּהְי לְבָהִי Prov. 17.1, un morceau de pain; מַּיְשְלֹיךְ בְּרָהוֹ Prov. 17.1, un morceau de pain sec; מַּיְשְלֹיךְ בְּרָהוֹ רָבְּתוֹ Ps. 147. 17, il fait tomber sa glace comme par morceaux.

הוא douteux: יֵיֵר פְּרְּהֶן יְשָׁרָח Is. 3. 17, l'Éternel découvrira leurs parties honteuses; selon d'autres, pour יְבָּיְתְּח וֹשְׁבִּיּח leurs cheveux (v. מַּאָּח). Plur.: הוֹהוֹח יַבְּיִּח וֹשְׁבִּיח I Rois 7. 50, et les gonds des portes de la maison; selon d'autres: les clefs (rac. ראם).

פָּתִיר (v. פָּתָאִים).

באֹקה (ע. בּישָּהְ adv. Soudain, subitement, aussitôt: בּיִּבְּיהָ בְּיִר בְּיִר Nomb. 12. 4, Dieu parla aussitôt (à Moïse); בּיִבְּיא — רְּיִרְיִיאָב Jos. 10. 9, Josué arriva subitement; בַּיְבָּיא Prov. 3. 25, d'une frayeur soudaine. Souvent après בְּיִבָּיא בִּירִיאָב Nomb. 6. 9, בּיִּרָיאַ Is. 29. 5, et בְּיִבְיאַ 30. 13, tout d'un coup, subitement et à l'imprévu; בִּיִּרְיִּיְרִי תַּיְּבָּיִר II Chr. 29. 36, car la chose arriva (la résolu-

tion fut prise) subitement, tout d'un coup.

אַרְהַבּיּה (v. אַ et בַּיּה, ou d'origne perse). Mets délicat, viande délicate: בְּיִבְּיהַ בַּיִּה Dan. 1. 5, des mets délicats du roi (de la table du roi), ou : des portions des mets du roi; הַּיִּג אָרִי 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets délicats, ou leurs portions des viandes.

בּקוֹנֶה m. Édit, sentence: מְּחְנָּה בּגָּלה בּיִררנַצְּטָּה Esth. 1. 20, l'édit du roi; אָמָה בַּיִרנַבְּטָה בּבְּיר בַּצְירנַבְּטָה Eccl. 8. 11, parce que la sentence n'est pas exécutée.

Dשְּׁחְשָּׁ chald. m. (emphat. אַנְהָיִיּ Dan. Edit, parole, lettre: בּיּהָהָ וּשְּׁרָּאָב Dan. 3. 16, sur ou a cette parole; אַנְאָהְיִּאְ Esdr. 4. 17, le roi envoya une réponse, ou un édit; אַנְאָרָאּ בַּלְּהִיּ Esdr. 5.7, ils lui envoyèrent une lettre.

וּלְפַּעָתה (v. אַמָּתָהר : יילְפַּעָתה (v. אַתָּאַ 1° Ouvrir) פָּעָת Prov. 20. 19, à l'homme qui ouvre toujours ses lèvres, qui parle toujours, le bavard, ou: qui persuade avec ses lèvres, l'homme insinuant, flatteur.-2º Etre ouvert, recevoir facilement les impressions, se laisser séduire : - a יְּמְחֵח לְבַּבְּכֵם Deut. 11. 16, que votre cœur ne se laisse pas séduire; רַיָּמָהְ בַּטֶּרֶר לַבְּי Job 31. 27, si mon cœur a été séduit en secret; man Job 5. 2, part., et le simple, ou : celui dont l'esprit, le désir, est ouvert à toutes les choses, l'envieux; ביומר פורח Osée7.11, comme une colombe simple, facile à prendre, à séduire.

Niph.: אָמְרְתֵיךְיְרֶי וְאָמָּחְ m'as persuadė, Eternel, et j'ai été séduit, trompé (dans mes espérances); Job 31.9, si j'ai été séduit par ou pour une femme.

Pi. Persuader, séduire, flatter, tromper: פְּחִיחֵיר Jér. 20.7, tu m'as persuadé; בְּרִיבְּשָׁהְ I Rois 22. 20, qui veut séduire Achab; מְּהִי צָּרִיבְּשָׁהְ Jug. 14. 15, persuade ton mari, gagne sa confiance; בְּרִירְמַהָּה אִישׁ מְחוּלָּה 22. 15, si quelqu'un séduit une vierge; קיים בישיים Ps.78.36, ils le flattaient de leur bouche (en paroles); יְחַשָּׁמְיּרְהְ Prov. 24. 28 (תַ interrogatif), est-ce que tu tromperais (ne trompe pas) par tes lèvres?

Pou.: יְשְּׁהֵּד מָצִּדְי, Prov. 25. 15, le prince se laisse persuader, fléchir; ביִּרְשָּׁהָּד Ez. 14.9, et le prophète

qui se laisse tromper.

Hiph.: מְּמְהֵּ אֱלְהִים לְּיָמֶּה. 9. 27 (pour מְמְהָה), Dieu élargira l'espace, étendra les possessions, de Japhet.

אַרְאָר n. pr. Pethuel, père du prophète Joel, Joel 1. 1.

רמה חות חות היות המונית ולמונית המונית ולמונית במונית ולמונית במונית ולמונית במונית ולמונית ול

חוֹר n. pr. d'un endroit près de l'Euphrate, Phethor, où demeurait Balaam, Deut. 23. 5; אַרוֹר Nomb. 22. 5, à Phethor.

דּבִקּרוֹתֵי לָתָם m. pl. Morceaux : יּבִקּרוֹתַי לָתָם Ez. 13. 19, et pour des morceaux de pain (v. תַּפַּי).

רֹתְים (ע. תְּיִח, fut. תְּמָהִי) Ouvrir: מִּינְהְּי מְּהָוֹת I Rois 8. 29, afin que tes yeux soient ouverts; הְיֹהְיהַ מַהָּהְ מַּרְיָה מַינָּהְ מְּרָה מִינָּהְ מְּרָה וֹצְיִי מִינְה מִּיְבְּ מְּרָה וֹצִי מַרְה עַּרְיָה מַינָּהְ מְּרָה וֹצִי מַרְּה וֹצִי וֹצְיִי מִינְה עִּיְרָ בְּיִּה וֹנִי מַּרְיָה וֹצִי מַּבְּ בְּיִה וֹנִי מִּי וֹצִי מַרְיָה וֹצִי מַבְּיִה מִינִי מַרְיָה וֹצִי מַבְּיִה מִּי וֹצִי מַבְּיִה מִינְי מַבְּיִה מִּי וֹצִי מַבְּיִה מִּי וֹצִי מַבְּיִה מְּבְּיִה מִּבְּיִה מְּבְיּה מִי וֹצִי מַבְּיִה מְּבְיּה מִי וֹצִי מַבְּיִה מִּבְּיִה מִּבְּיִה מִּבְּיִה מִּבְּיִה מִי וְבְּיִיה מִי וֹנְיִי מְּבְיּה מִי וְבְּיִיה מִי וְבְּיִה מִּבְּיִה מִּבְּיִה מִּבְּיִה מִּבְּיִה מִּבְּיִה מִי בְּיִיה מַבְּיִה מִּבְּיִה מַבְּיִה מַבְּיִה מִי וְבְּיִיה מַבְּיִה מִי וְבְּיִיה מִי וְבִּיה מִי וְבְּיִיה מַבְּיִה מְבְּיִה מַבְּיִה מַבְּיִה מְבְּיִה מַבְּיִה מַבְּיִה מְבְּיִה מְבְּיִה מַבְּיה מְבִּיה מִי וְבְּיִיה מְבְּיִה מְבְּיה מְבְּיִה מְבְּיִה מְבְּיִה מְבְּיִה מְבְּיִה מְבְּיִיה מְבְּיִבְּיה מְבְּיִבְּיה מְבְּיִיה מְבְּיה מִיּבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מִּבְיּיה מְבִּיה מְבְּיה מִּבְּיה מְבְּיה מִּבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מִיבְיי מִּבְּיה מְבְיּבְיּיה מְבְיּבְיּבְיּבְיּים מְיבְּיה מִיי מְבְיּבְיּיה מְבְיּבְיּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיבְּיה מְבְּיה מְבְּיּבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיּבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיּבְּיּיה מְבְּיּיה מְבְּיבְּיה מְבְּיּבְּיּיה מְבְּיְבְּיה מְבְּיבְּיה מְיבְּיהְיה מְבְּיְיה מְבְּיּיה מְבְּיּבְּיה מְבְּיּבְּיּבְּיה מְבְּיה מְבְי

(du trompeur) sont ouvertes (parlent) contré moi ; יַּיְמְתָּה דֵי אַת־מִי Nomb. 22.28, Dieu ouvrit la bouche de l'anesse (la fit parler); אָפָרָת אָרד אַרד Ez. 3. 27, j'ouvrirai ta bouche (je t'inspirerai la parole); פַּתַּח־לִּר אֹזָן Is.50.5, (Dieu) m'a ouvert l'oreille, m'a fait entendre sa révélation ; פָּתֹת מִּפְתַּח אֶת־רָדָך לוּ Deut. 15. 8, tu dois lui ouvrir ta main, le secourir, lui donner du tien; אַמָּתְּחָה לַהָּ 20. 11, et si elle t'ouvre (ses portes); יְנִמְּחְדַח־בָּר Amos 8.5, afin que nous ouvrions les greniers de blé (afin que nous vendions le blé); אַרֶב מָּרָהוּג Ps. 37.14, ils ont tiré l'épée (du fourreau); התית בתו Ez. 21. 33, épée tirée du fourreau; אַסִירָיוּ לֹאִ־מָּחַת בַּיִּיְתַה Is. 14. 17, il n'a pas ouvert (la prison) à ses captifs (pour les renvoyer) à la maison, chez eux; אָמְתַּח בְּכִנוֹר חִירָתִי Ps. 49. 5, j'ouvrirai (je commencerai) mon énigme sur la harpe.

Pi. 1º Ouvrir, s'ouvrir, relacher, délier: הַלְּחֵר מָנֵיד מִי מְּחָבוּ Job 41. 6, qui peut ouvrir les portes de sa face (sa bouche); הַמְּבֶּר הַמְּבֶּר Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; לאַ־מָּתְּדֶוּה אֲיִנְקָּד Is. 48.8, ton oreille ne s'est point ouverte (selon d'autres, les deux derniers exemples pour Pou. passif, être ouvert); קריר מְחַר Job 30. 10, il a fait relacher la corde de mon arc, ou : il a ôté mon frein par lequel je les avais domptés (v. רָרָתר); אָמוֹסֶרָר Ps. 116. 16, tu as rompu mes liens; מַּמַּרָת מַשִּׁלָּק 30.12, tu as délié, tu m'as ôté, le sac dont je m'étais revêtu; mangan I Rois 20. 11, comme celui qui delie, ôte, son armure; בוֹשׁתְ קְיהְתְּהָם Jér. 40, 4, je te délie auPou.: הַּהְּחָהָהְ Exod. 39.6, (des pierres) gravées.

Hithph.: דְּרְאָּבֶרְ מֵיְסְרֵי צֵּנְאָרֵךְ Is. 52. 2, délie, délivre-toi des chaînes de ton cou.

תְּחַיף chald. Ouvrir: אָבּירן פְּתִירָן בַּאָּר Dan. 6. 10, et ses fenêtres étaient ouvertes; וְכִּמְּרִין מְּתִידוּוּ 7. 10, et les livres sont ouverts.

תווים און, פְּתַּוֹים, avec suff. פְּתַּוֹים, pl. פְּתַּוֹים, const. פְּתְהֵיר). Ouverture, porte, entrée: קיבר־רָּאּבָרל Gen. 18. 1, à la porte de la tente; מְחַה הַתְּרָת 19. 11, à la porte de la maison; אַרַירָה Is. 3. 26, ses portes (les portes de la ville, de Sion); man שַׁנֵּר חַיִּנִיר Jos. 20. 4, à l'entrée de la porte de la ville; בְּמַרָח צֵינְים Gen. 38. 14, à la porte d'Enayim, ou : à l'entrée d'une double source ou d'un carrefour; Osée 2. 17, en une entrée à l'espérance; הַּיְהָשָה Gen. 19. 6, à la porte (de la maison); *מָחָחֵר נְהַה Aboth, les purifications des femmes (les lois qui concernent les ordinaires des femmes).

Ps. 119.130, l'ouverture : פַּתְּחִדְּבְּרֶדְהְ רָאָּדִר Ps. 119.130, l'ouverture, la manifestation, selon d'autres l'entrée, le commencement, de tes paroles, éclaire, répand la lumière.

וְוֹחוֹף m. Ouverture, action d'ouvrir: מְּתְּחוֹרְ בָּבָּיּ לְּבָּיִרוֹרְ בַּבְּיּרִ Ez. 16.63, 29.21, le pouvoir d'ouvrir la bouche, d'avoir la parole ferme; aussi: excuse, prétexte.

קרְיָהְ (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 24. 16. — 2° Esdr.10.23. — 3° Néh. 11. 23.

י שְּׁחָרִים (plur. פְּתָאִים et מְּתָּים). 1° Simplicité, niaiserie (v. מְּתָּהָם 2°): מְאַרְבּוּ מָּתִיּר Prov. 1. 22, (jusqu'à quand) aimerez-vous la sottise? — 2° Adj.

Simple, niais, sot, imprudent: ישָׁשׁים Ps. 116. 6, l'Eternel garde, protége, les simples; ייָבְיים Prov. 27. 12, les imprudents; פְּיִאִים לְּכֶּלְינֶבְי 14. 15, le sot, le niais, croit toutes les choses, tout ce qu'on lui dit; ייִבְּיִים יְּבָּיים Ps. 19. 8, elle donne la sagesse aux simples, aux hommes sans expérience.

לְיִף chald. m. Largeur: הַּיָשְׁ Dan. 3.1, la largeur (de l'image); הַּיָשָׁ Esdr. 6.3, la largeur (du temple).

קּתִינִיל m. Nom d'un vêtement: קְתַינִיל Is. 3. 24, et au lieu d'un large manteau, ou d'un habit de fête; selon d'autres: des riches corps de jupes.

קְּתֵיּהְיּח יְבֵל-יְדְיָהָיִר : Simplicité קּתַיּוּח Prov. 9. 13, une femme simple, imprudente, et qui ne sait rien (v.ייָם).

תְּחָרוֹת f. plur. Épées tirées : תְּיָבְיּת Ps. 55. 22, mais elles (les paroles) sont des épées tirées (ע. תְּיָב, אָרִייִּת וְּיָבְיּרִיּיִרְיִי, Mich. 5. 5, (ils détruiront) le pays de Nemrod avec ses épées, ses propres armes; selon d'autres : à ses portes, à ses entrées (v. תְּיָבֶּי

שְּרֵיל m. (rac. אַרָשְׁיָם). Fil, filet: שְּרֵיל Jug. 16.9, un fil d'étoupe; שְּרֵיל Exod. 28. 37, un filet, ruban, bleu; בְּעִיד בְּיִרְיִּךְ Gen. 38. 18, ton anneau (cachet) et ton cordon (auquel l'anneau est attaché), ou ton bracelet; selon d'autres: ton manteau ou ta tiare; selon d'autres: ton manteau ou ta tiare; אַרִיצְּמִיד שָּרֵיל פָלִיי Nomb. 19. 15, (le vaisseau) qui n'aura point de couvercle ni couverture liée dessus; selon d'autres, אַרִיבְּיִי שָּרִיל פָלִיי une paire de cordons: qui n'est pas lié par un double cordon.

לְּחֵלֹים. Niph. Etre tordu, être faux, pervers; être entrelacé; lutter: מָּחָל אַדְן בָּיְרָם. Prov. 8. 8, il n'y a dans (mes paroles) rien de tordu, de faux; מַּמָּחָלִים Job 5. 13, et le dessein des hommes rusés, pervers; מְּחָלְּהַם Gen. 30. 8, j'ai lutté avec ma sœur,

ou : je me suis liée avec ma sœur, je me suis fortifiée par elle, en priant Dieu de me donner des enfants comme à elle.

Hithph.: יְנְעֵּדְיִנְשֵּׁנִי מְּיִבְּיִנְשֵּׁנִי Ps. 18. 27, et avec l'homme d'une conduite tortueuse, avec l'homme pervers, tu te montres tortueux, tu uses de détours; שְׁתָּאָ II Sam. 22. 27 (pour בַּיִּבְּיִבְּיִבְּיִרָּ,).

מול הול (rac. בּוֹר). Rusé : דּוֹר Deut. 32. 5, une race pervertie et rusée (corrompue).

Basse-Egypte, Exod. 1. 11.

אַרָּק הֵינִישׁ הַ. (אָרָיִם חַ. Aspic : מֶּיְדְ הֵינִישׁ Ps. 58. 5, un aspic sourd (qui n'entend pas la voix des enchanteurs, v. vers. 6); דְּאָשׁ מְּיָנִים יִינְע Job 20. 16, il sucera le venin des aspics.

ערַע adv. Soudain, subitement, tout d'un coup (v. בְּיִלְיִה בְּילִיה יִשְׁבָּר ? Prov. 6. 15, il sera brisé tout d'un coup; אַבר בְּילִיה בְּלִיה בְּלִיה בְּלִיה אַרְיַה Nomb. 35. 22, mais

si (c'est) par hasard, sans haine (v. d'autres exemples à אָרָאָא)

קרון m. Interprétation: יוֹ מְחָרוֹן Gen. 40. 12, voici l'interprétation (de votre songe); אַלוֹא לַאלֹחִים מְּחִרֹיִם 40.8, les interprétations ne sont-elles pas à Dieu (n'appartient-il pas à Dieu de donner l'interprétation des songes)?

DIND n. pr. d'une contrée. Pathros, la Haute-Egypte, Ez. 29. 14; la terre de naissance, de l'ancienne demeure, des Egyptiens, Jér. 44. 15: בְּעָרִיבְּיִם Gen. 10. 14, (Mesrayim engendra) aussi les Pathrusim.

(אַנָן (v. פַּרְשֶׁנָן) Copie.

רות ביתות ביתות Couper par morceaux: אוֹת מיתות ביתות Lév.2.6, inf., (tu dois) le briser, couper, par petits morceaux (v. ישׁם).

z

ע, Zade, בַּבְ dix-huitieme lettre de l'alphabet; comme chiffre, il signifie quatre-vingt-dix; il se permute avec les linguales, avec בּ, comme בַּבַ et בַּבָּ garder, conserver; בַּבָּ briller, être pur, et בַבָּ lumière, fenêtre; בַבַּ pur, et בַבָּ lumière, fenêtre; בַבַ בַּבָּ couleur; בַבְ chald., teindre; בַבְ couleur; בַבְ chald., l'été; rarement avec les autres; avec les siffantes: בַבְ briller, et בַבָּ priller, et בַּבָּ priller, et בַּבָּ priller, et בַּבָּ priller, et בַבָּ priller.

איי Selon quelques-uns, subst. m.: איי בא האמר לו Is. 30. 22, tu l'appelleras ordure (v. איי); mais presque tous

traduisent: sors d'ici, lui diras-tu (impératif de יְבָּא).

קּבֶּלְיֵי לַ (rac. בָּבֶּי). Ordure: הָּבָּעָּיִדְּיָּ קּבְּלְלֵי צֵאֵי תָאָיָם Deut. 23. 14, tu couvriras l'ordure qui sort de toi; בְּצָלִי צֵאֵי תָאָיָם Ez. 4. 12, par, ou sur, l'excrément (sortant, venant, de l'homme).

אַצ et אַצ'ע (v. אַניב, מיאָיב).

Job. 40. 21, il dort sous des feuilles de lotos; selon d'autres, pour בְּלְלִים sous des ombres, des feuillages épais, qui donnent de l'ombre; בְּלִלִים 40. 22, les branches de lotos le couvrent et lui donnent de l'ombre, ou : des arbres touffus lui donnent de

l'ombre (ou, interrogatif: peut-il dormir sous l'ombre, etc.? rien n'est assez grand pour le couvrir de son ombre).

าพัน des deux genres, collect. Bétail, particul. menu bétail, chèvres, brebis: ריצה באון Gen. 4. 2, un pasteur de brebis; מְקְמֵּר צֹאֹן וּמְקְמֵּר בָּאַן 26. 14, des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; rarement pièce de bétail, une brebis : יָאַרָבֶּע־צאון הַחַח הַשָּׁח Exod. 21. 37, et quatre pièces (brebis) pour une brebis; אַמָּצֵּח I Rois 5.3, et cent brebis; יַיַּדַוּמוּ דַאַצוֹאן Gen. 30. 39, les brebis et les chèvres étaient en chaleur; fém.: נַהַלַּדְּרַ רַעּאַאֹן 30.39, les brebis eurent des petits; une fois, brebis à l'exclusion de chèvres : אֹאַר שלשַׁת־אַלְפִּים וָאֵלֶם כִּיִּים I Sam. 25. 2, trois mille brebis et mille chèvres; pour troupeau en général : צאונכם רַנִּטוֹר I Sam. 8. 17, il prendra la dime de vos troupeaux (v. צֹמָה).

기본및 (place des troupeaux) n. pr. Saanan, ville dans Juda, Mich. 1.11, (peut-être 맞지? Jos. 15. 37).

סיאָנְאָי m. plur. (rac. אַדָּיִ). Ce qui sort: 1° de la terre, les plantes: דְּאָרָיִי Is. 42.5, la terre et ce qui en sort, toutes ses plantes; אַרָּאָבָי וְלּאַרָּאָי Is. 42.5, la terre et ce qui en sort, toutes ses plantes; אַרְאָבָּאַי רְלּטּרָטוּי Is. 31. 8, et que mes rejetons soient déracinés. — 2° Ce qui sort du sein de la mère, la postérité, les enfants: de la mère, la postérité, les enfants: פון אַרָּאָבָאַר מָעָרָן Is. 61.9, et leurs enfants (seront connus, célèbres) parmi les peuples; אַרָּאָבָאַר מַעָּרָן 48.19, et les enfants de ton sein.

m. Un des animaux impurs, espèce de sauterelle ou de lézard; selon

d'autres : le crocodile ou la tortue, Lév. 11.29.

אַרְאָרָ Se réunir, s'assembler: יִּיִּצְּבְאָרָ Nomb. 31.7, ils s'assemblerent contre les Madianites (pour les combattre); אַרְאָרִאַל Is. 29.7, (les peuples) qui s'avancent, s'assemblent, contre Ariel; יְמִלּאָ עֵלְּרֵיבְּיוֹץ 31. 4, pour combattre sur la montagne de Sion; אַבָּא אַבָּא אַרָא Nomb. 4. 23, tous ceux qui se réunissent aux autres, qui entrent en exercice pour servir au temple; יְםְיִּבְּיִּא וֹנְאַרְּיִּא וֹנִא וֹנִיִּא וֹנִיּא וֹנִיִּא וֹנִיּא וֹנִיִּא וֹנִיאָּ וֹנִיּא בַּיִּא זַּבְּא וֹנִיא זַבָּא זַבְּא 1 Sam. 2. 22, (les femmes) qui s'assemblaient à la porte du temple (v. רובְיֵגַ 1°).

Hiph.: דַּמַּצְנָא אָר־צָם דְאָרֶץ II Rois 25. 19, qui réunit, pour les services de guerre, les hommes tirés du peuple, qui les recrute.

אָבָא (const. אָבָא; plur. אָבָא, const. אָבָאֹרַר , צְבָאֹרַד: aussi צָבָאֹרַד, 🎮. (deux fois fem.). 1° Armee, exercice: על־הַשָּבָא II Sam. 8. 16, (Joab) était à la tête de l'armée; מַלר־צָבַאוֹ Gen.21.22, (Phicol) le chef de l'armée (d'Abimélech); אַנְשֵׁר דַּעָּבָא Nomb. 31. 53, les hommes qui composaient l'armée, les soldats; רבא באב Deut. 24.5, רבא באב Nomb. 31.27, et (plus souvent) יצָא צֶּבָא Nomb. 1. 3, sortir vers l'armée, aller à la guerre, servir dans l'armée; בַּל־תַּבָא אַבא Nomb. 4. 35, qui entre dans l'armée des lévites, qui sert au ministère du tabernacle; וָכַל־צָּבָא דַוֹשָׁמַיִם I Rois 22. 19, toute l'armée du ciel, les anges; בַּל־צָבָאָיד Ps.103.21, (vous) ses armées célestes, ses anges tous; יבָרָא חַשָּׁמַיִם Jér. 33. 22, les étoiles; מל צבא השפרם Deut. 4. 19 (le soleil, la lune et les astres) toute l'armée du ciel; אָבָא דַאַבּא Is. 24. 21, les armées d'en haut (opposé aux rois de la terre); une fois: הַּשָּׁמַיִם וְדָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם Gen. 2.1, le ciel et la terre et toutes leurs armées (comparez Néh. 9. 6, le ciel et ses armées, la terre et tout ce qu'elle et בֵי צָּבָאוֹת , אֵלֹדִים צָבָאוֹת et באות בבאות L'Eternel Dieu Zebaoth, maître des armées (de la terre et du ciel, de tous les esprits et de toutes les puissances). — 2º Temps de service, guerre, combat, souffrance: יולא־צָּבָא לָאַליש Job 7. 1, l'homme a un temps de service (sur la terre), c.-à-d. ses jours sont bien fixés, comptés; ל-יִמֵּי צְבָאִי אֵרָחַל 14.14, tous les jours de mon temps de service, de ma vie de combats, de souffrances, j'attendrai; נדי מַלְאַדוּ צְּבָאַת Is. 40. 2, car son temps de lutte, de souffrances, est fini; וצבא גרול Dan. 10. 1, et le temps de souffrances sera long, de grandes et nombreuses calamités arriveront; selon d'autres, sens 1°: (Daniel vit dans sa vision) une grande armée.

אָרָאִים et אָרָאִים pl. de אָרָאִים (v. בְּרָאִים). אֹרָץ (fut. בְּרָאִים) chald. Vouloir, désirer: הְּנָּהָה רְּהְנָהָּ Dan. 4. 22, et il les donne à qui il lui plaît; אֲרַיִי 7.19, ensuite je désirai (savoir); infinit.: בְּרַבְּרָהִ 4. 32, et à son vouloir, comme il lui plaît.

עראים (Osée 11.8), בּיִים (Gen. 10. 19) et יְיבִייִם (Deut. 29. 22) n. pr. Seboim, ville dans la vallée de Siddim, détruite en même temps que Sodome et Gomorrhe.

ת צבקה n. pr. m. avec l'art. I Chr. 4.8.

1° S'assembler pour combattre: 1s. 29.7, tous ceux qui combattent contre elle (pour בְּבֶּית, v. בְּבֶּית, 2° S'ensler: Nomb. 5. 27, son ventre s'enslera.

Hiph. infinit. : בְּצְבּוֹת מָטֶר (pour הַּנְּעָר) 5.22, pour faire enfler le ventre.

קאָד adj. fém. Ce qui s'enfle : דְאָד אָבָק אָבָק Nomb. 5. 21, et ton ventre s'enflant (qui s'enfle).

בּד לָא־רִּלְשְׁמֵא צְבוּי Dan. 6. 18, pour que sa volonté, son intention (à l'égard de Daniel), ne soit changée, ou : de peur que l'état de Daniel ne soit changé, qu'on ne fit quelque chose contre lui (v. צָרָא chald.).

עוֹם adj. Ce qui est de différentes couleurs, ou teint: חַפִים צָבוּעַ Jér. 12.9,

est-ce que (mon héritage est devenu) comme un oiseau de proie de différentes couleurs, ou teint du sang des morts (עַבֶּבֶע;)? selon Gesenius, subst.: des oiseaux de proie et des hyènes.

י אַבּוּר m. La commune, le public, Rituel (v. צְּבָּרִים).

Day Donner: יִּצְבָּט־לָּה קֵלָּה Ruth 2. 14, il lui donna, présenta, du grain rôti.

קבי m. (avec une pause בָּרָי, rac. אברו). 1° Ornement, beaute, gloire: לְצְבִּר וּלְכָבוֹד Is. 4. 2, (il sera) un ornement et une gloire; בָּבִי לַשֵּׁהִים 24.16, la gloire du juste; לַצַּשָּרֵת בָּבִּר 28. 5, comme une couronne d'honneur, de -dioire; בָּבֶל צְבִר מַמְלָכוֹת 13.19, Baby lone, la gloire, l'ornement, des royaumes; בָּאֶרֶץ־תַזְּאָבִי Dan. 11. 16, 41, et seul הַשֵּבִר 8.9, le pays de la beaute, de la gloire, la terre sainte; לָּתַר צָּבָרי ਪੋੜ੍ਹਾਂ 11.45, et entre la montagne de la sainte beauté, Sion; une fois au plur.: לים צבר צבאות גורם Jer. 3. 19, heritage qui est l'ornement entre les ornements des nations; mais selon d'autres : excellent héritage (que possèdent) les armées, ou : une multitude des nations (v. אַבָא subst.). — 2º Un animal tirant ce nom de la beauté de sa forme: le cerf, la gazelle, ou le chevreuil : לבאייל Deut. 15. 22, comme le cerf et le chevreuil (d'autres : le chevreuil et le cerf); plur.: בְּאַבֶּרָם II Sam. 2.18, comme un des cerfs (ou des chevreuils ou gazelles); בְּנָאִים I Chr. 12. 8, et צבאות plur. fém., Cant. 2.7.

אָרְיָא (ornement) n. pr. m. I Chr. 8. 9.

קאימי ל. Nom d'une bête femelle: מאימי גְבְּיִח Cant. 4. 5, 7. 4, deux chevreuils femelles, ou gazelles femelles, ou deux petits jumeaux d'une chevrette ou d'une gazelle (v. le mase. ביי 2°).

ארְיָר (ornement ou gazelle) n. pr. Sebiah, mère du roi Joas, II Rois 12.2.

עביים (v. ביאים).

ערַיְאָ chald. Tremper, arroser: בְּשָׁמָּיִ Dan. 4. 22, et ils te feront tremper, arroser, par la rosée du ciel. Ithph.: אַבְּשַׁבִּי 4. 12, (et de la rosée du ciel) il sera trempé, mouillé; אַבְעַבִּי הַבְּשִׁי 5. 21, son corps fut trempé.

עבע א. Couleur, habit de diverses couleurs; plur.: שַלֵּל בְּבָבִים Jug.5.30, le butin en vêtements de diverses couleurs.

אָרְעוֹן n. pr. Sebéon, fils de Seir, Gen. 36. 20.

אַרְצִים n. pr. d'une vallée et d'une ville de Benjamin: בְּיִבְּלְבִים I Sam. 13.18, la vallée de Seboim (des oiseaux de différentes couleurs, ou des hyènes, v. בָּיִבָּי, la ville de Seboim, Néh. 11.34.

קרְצְּקְרְדּכְר : Gen. 41.35, qu'ils amassent le blé; Gen. 41.35, qu'ils amassent le blé; Job 27.16, s'il amasse l'argent comme la poussière; יַיִּצְּעָר הָּטֶּר Hab. 1.10, il entasse la terre, élève des remparts, contre la forteresse.

שְׁרֵּרִים m. pl. Tas: שְׁרֵּרִים II Rois 10. 8, deux tas.

* חַבְּע Aboth, pinces, tenailles.

אָבָרִים m. plur. Gerbes ou javelles: מְרַיִּשְּבָּהִים Ruth 2. 16, (vous laisserez tomber pour elle des épis) des gerbes, ou des javelles.

איניים אורים אורי

tirerai de côté, ou, pour אַבְּיִּינִים de son côté, du côté de cette pierre (vers.19).

— פּיִּנִינִים לְּבָּיִים לְּבָּיִים לְּבִּיִּים לְּבִּיִּים לְבִּיִּים לְבִּים בְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים בְּיִּבּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים בְּבִּים בּבּים בּים בּים בּים בּיּבּיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְייִּם בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בּבּייִים בּּבּייִם בְּבְּבִּים בְּבִּייִם בּּבּייִם בּבּייִים בּבּייִם בּבּייִם בּים בּבּייים בּבּיים בּבּייִּים בּּבּייִים בּבּייִּים בּיּבּייִּים בּּבּייִּים בּים בּבּייִים בּבּייִים בּיּבּייִּים בּּבּייִים בּּבּייִּים בּּבּייִּים בּּבּייִּים בּּבּייִּים בּּבּייִּים בּבּייִּבּיים בּּבּייים בּּבּייִים בּּבּייִּבּייִים בּּבּייִּים בּּבּייִּים בּיבּייִי

קמר מַלְמּדְיּטְ בּיִּבְיּנְאָיָ Dan. 6. 5, du côté (c.-à-d. en ce qui regardait l'administration, les affaires) du royaume; לְצֵר נְּלָּאָר , 25, (il parlera) contre le Très-Haut.

Dan. 3. 14, est-ce un projet, est-ce bien votre intention? (v. אַרָּאָר, אַרָּאָדְּאָ hébr.), ou: est-ce une raillerie? c'est ainsi que vous raillez, que vous méprisez mes ordres? d'autres traduisent: est-il vrai?

n. pr. d'une ville aux confins du nord de la Palestine, Sedad ou Sedadah, Nomb. 34. 8, Ez. 47. 15.

Dresser des embûches, chercher à tuer quelqu'un: אָבָּאָר לֹאָבָּאָר Exod. 21. 13, mais celui qui n'a point dressé d'embûches, qui n'avait pas eu l'intention de tuer son prochain; אַרִיבְּאָרָאַר I Sam. 24.12, mais tu as l'intention, tu cherches tous les moyens, de m'ôter la vie.

Niph. Étre désolé, ravagé: בְּבְּדּוֹ צָבְיוָם Soph. 3. 6, leurs villes sont désolées, ravagées.

אָרָה (ע. אַרָה).

Pink (le juste) n. pr. 1° Sadok, père de Jérusa, mère du roi Jotham, Il Rois 15.33. — 2° Sadok, fils d'Ahitob, grand-prêtre, II Sam. 8.17.—3° I Chr. 5.38, et plusieurs autres, Néh.

אָרָיָּדְּ f. (rac. אָרָיִּדְּיָּה). Intention de tuer: תְּבְּיִיִּהְ Nomb. 35. 20, avec un mauvais dessein, dans l'intention de donner la mort; בְּלָא בְּיִיָּהְ 35. 22, sans malice, sans intention de nuire.

מייים avec l'art. יוֹשִׁיים n. pr. Sid-

dim, ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19.35.

עריק adj. (rac. בַּדֶּל). Juste, selon l'équité, la vérité; qui a la bonne cause, pieux, vertueux, charitable, etc. De Dieu : בַּוֹיִיק תֵי II Chr. 12.6, Dieu est juste (quand il punit); צַּוִּיִּיםְ דּוּא יֵיַי Lament. 1. 18, Dieu est juste (parce que j'ai désobéi à sa parole); — pour récompenser : דושר וְבַרוּשׁם וְצָהִים Ps. 112.4, clément et miséricordieux et juste; פר צַבְּוּיִים אַתַּוּח Néh. 9.8 (tu as accompli tes paroles) car tu es juste; ואל-צורים ומושרע Is. 45. 21, Dieu juste יר בעצורם נאני ועות דורשים ; et sauveur Exod. 9.27, Dieu est juste (a la bonne cause, a raison), mais moi et mon peuple nous sommes des impies (nous avons tort); אָהִים דַיָּרְאשׁוֹן בְּיִדבוֹ Prov. 18.17, le premier (qui se présente devant le juge) est ou paraît juste dans sa cause (avoir raison) (v. verset 5); ולאמר צויים Is. 41.26, afin que nous disions: Il est juste, c.-à-d. il dit la vérité; נְיִן אַישׁ צַּהִּים Gen. 6.9, Noé (fut) un homme juste, vertueux; souvent oppose à אַטָּיַן l'homme mechant, impie : יצַרִּים חוֹטַן וְמֹיחֵן Ps.37. 21, mais le juste fait le bien et est charitable; צַּהָים אֹכֵל לְשֹׁבֶע מִשְׁשׁוֹ Prov. 13. 25, le juste mange seulement pour soutenir sa vie; לֵב צָהִים יָחָנָח לַצָּמֹת 15. 28, le cœur du juste médite pour répondre; 13.5, le juste déteste le mensonge; 9.9, le juste reçoit l'instruction avec joie; הַקּים וּמְשָׁמִים צַּהָּיקם Deut. 4. 8. des lois et des ordonnances pleines de justice; מובר בבורק Is. 49. 24, selon les uns: la prise, le butin, d'un homme fort, la prise du vainqueur (peut-elle lui être enlevée?); selon d'autres : le butin (fait, pris) du juste, ce qu'on enlève au juste, ou : la prise juste, faite en bonne guerre, selon les lois de la guerre.

PT¥ (fut. בְּדָבְיּק) Étre juste, avoir la bonne cause, avoir raison, être innocent, se justifier, paraître juste: בְּלַבֶּרָ Ps. 51.6, pour que tu sois

juste (reconnu juste) dans tes paroles (fidèle dans tes promesses); בְּרְקוּ יַרְוֹנֶינּי Ps. 19. 10, (les jugements de Dieu) sont tous justes; בַּיַקַה מְעַנִּיּ Gen. 38. 26, elle est plus juste que moi, elle a raison, la bonne cause, contre moi; אַטר אִם־אָדַקְּחִדּי Job 9. 15, si je suis juste, innocent; אַרָּקַתָּ Job 33. 12. tu n'as pas raison ; מַרַר רְצָהָקוּ Is. 45.25, par l'Eternel ils seront justifiés; יוכר יְצְהַּק יִלֹּוּד אִשַּׁדוּ Job 15.14, et qu'est-ce que (l'homme) né d'une femme, pour לאַ־יִצְרֶּק לָמַנֵיךָ כָל־תַר ! etre trouvé juste Ps. 143.2, nul homme vivant ne sera trouvé juste devant toi; שַּׁמָשׁ אָמִישׁ עם־אַל Job 9.2, comment l'homme peut-il se justifier devant Dieu, paraftre juste devant lui (ou : avoir raison contre lui)? הָּצְהַקנָה בְּעָה Ez. 16. 52, elles paraîtront plus justes que toi.

Niph.: לָּנְצָּיֵלְ Dan. 8. 14, le sanctuaire sera justifié, vengé des in-

sultes, purifié.

Hiph. 1º Rendre juste un autre: וּמַצְהִיכֵּן דָערַנְּרִם Dan. 12.3, et ceux qui conduisent beaucoup d'autres vers (dans la voie de) la justice; — בַּבְּהִיק Is. 53. 11, (mon serviteur qui est juste) conduira un grand nombre vers la justice, les rendra justes. --2º Comme Pi. Justifier : לאראַצּדְּירִק רָשָׁעּ Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai point, le coupable; וְיִנְצְּוִיכִוּ אָתד Deut. 25.1, ils justifieront celui qui a la justice de son côté, ils lui feront gagner sa cause ; וָוּשְׁנֵּקְתִּיוֹ II Sam. 15.4, et je donnerai raison (à celui qui aurait à se plaindre), ou : je jugerai (chacun) selon la justice; מַצָּוִייקי Is.

80. 8, celui qui me justifie, qui défend ma cause; אַבּיִבּיק אָרְנָבּוּ Job 27. 5, (Dieu me garde) de vous donner raison.

Hithp.: פַּחַרּיִּנְבְּיֵרָּפְ Gen. 44. 16, et comment nous justifierons-nous? comment nous défendre des soupçons?

אָרֶקי m. (avec suff. צָּדָקי). Droiture, justice, droit, vérité, probité, piété, bénédiction, délivrance, salut : בַּמַעַוּלֵר צהַק Ps. 23.3, dans les sentiers de la droiture; פֿעַל צֵּרֶק 15.2, et qui pratique la justice, qui fait ce qui est juste; אַדְכָּתַ צָּדֶק 45. 8, tu as aimė la justice; וּלְּמֹעֵלָר אָמֵר־צָרֵק Job 36. 3, et je donnerai, j'attribuerai, la justice à mon créateur, je prouverai qu'il est juste; pres ברים Deut. 1. 16, jugez selon la justice; בְּיֵלֶם Is. 58. 2, les règles de la justice ; אַבְעֵּ־בֶּנֶק — אַבְעַ־בֶּנֶק — מֹאוֹנֵי־בֶּנֶק Lév. 19. 36, une balance juste, des poids justes; יְבְחֵר־צֵּרֵק Deut. 33. 19, des sacrifices de justice, c.-à-d. dus, selon les prescriptions; בְּנִיקִי Ps.7.9, selon ma justice, mon droit; souvent: צרק ומשפט Ps. 89. 15, la justice et le jugement (ou l'équité); פְּדָבֶּר צָדֶק 52.5, que dire la vérité; בֶּלֶק יָלִק בָּא ls.1.21, la justice, la probité, habitait dans elle ; אַני בְּצֵרֶק אַחַנֵּה פַנֵיך Ps. 17. 15, mais moi par ma probité, ma piété, je verrai ton visage; וְשָׁתַּקִים יְיָלוּ־צָּרֶק ls. 45. 8, et que les nuées fassent couler d'en haut le bien, la bénédiction; קרוֹב צָּדְקַר 51.5, ma délivrance, mon salut (le salut que j'enverrai), est proche ; וּלְחָבִרא צַרַק עלַמִים Dan. 9. 24, et pour porter la justice éternelle, ou le salut éternel ; קראריף בצרק Is. 42.6, je t'ai appelé dans ma justice, ma vérité, ou : pour le salut; אַנֹכִי חַעִירֹחַהוּ בַצְּדֵק Is. 45. 13, je le susciterai (Cyrus) pour faire régner la justice, ou pour qu'il apporte le salut.

קרקה (v. בְּדֶקה). Droiture, droit, justice, vertu, les bonnes œuvres, les bienfaits, piété, mérite, miséricorde, charité, salut: תּלָהְ בִּרְקוֹת Is. 33. 15, qui marche dans la droiture, dans la

iustice; וּמַחדּיַשׁ־לָּר עֹּרָר צְּרַכְּוָח II Sam. 19.29, et quel droit aurais-je encore? quel droit aurais-je d'en demander davantage ? וַלָּכָם אַרּן־דַוּלֶּלְ וּאְדָיָלָהו Néh. 2. 20, mais vous n'avez aucune part, aucun droit; יוצוירה לְצְרָכָןת Joel 2. 23, (parce qu'il vous a donné) des premières pluies selon le droit, c.-à-d. qui tombent dans le temps et avec la quantité convenables; selon d'autres: pour votre bien, votre salut; ou : il vous a donné un docteur, un prophète, pour vous enseigner la justice, les vertus (v. מַנְטָּה ; מַעֲטָּה , מָצָטָה תַּאָרָקה עבֹיַרת מַעָּטָה אַ עבֹיַרת בּיַרָּקה אָרָקה אָרָ והאַרָּקַת Is. 32. 17. l'ouvrage de la justice, le culte de la justice; נְקַרָשׁׁ נְבַּבֶּרֶקַתוּ 5. 16, (Dieu) signalera sa sainteté par la justice (en punissant les infidèles); יָצִרְקַרְקּ לְיִשְׁרֵי־לֵב Ps. 36. 11, (étends) ta justice sur ceux qui ont le cœur droit (pour les récompenser); plur.: Ps. 11.7, (Dieu) aime les בְּדָקוֹת אָדֵב actions justes, bonnes; אַרָּקוֹּת הַיַּי Jug. 5.11, les bienfaits, la clémence, de Dieu; דַּרָחוֹקִים מְצִּדֶקָה Is.46.12, (vous) qui êtes éloignés de la vertu ; אַרָקַח עָשָׂח ls. 58. 2, (qui) a fait les choses bonnes, justes; ניַחְשָׁבֵּחַ לוֹ צְרַקַת Gen. 15.6, il lui compta, imputa, sa foi à piété, à mérite; אַנָּהרְיָה הְּרָיָה Deut. 6. 25, il nous sera compté pour un mérite, pour piété, ou : il nous attirera la grace, la miséricorde, de Dieu; -5 זרִקתִינוּ Is. 64. 5, toutes nos œuvres de piété, toutes nos bonnes œuvres; וּצְרָקַח מָאַלֹּחֵר יִשְׁעוֹ Ps. 24. 5, (il recevra) grâce, miséricorde, du Dieu de son salut; וצרַקַח הַאָּיל מְשֵּוֹח Prov. 10.2, mais la justice, ou la charité, délivrera de la mort; קרַבְּחָר צָּרָכְתָר Is. 46. 13, j'ai approché (j'enverrai bientôt) ma delivrance; וְצִּדְקָרְוִי לְעוֹלֶם תִּקְרָה 51.8, mais mon salut sera eternel; וצרקתר לחולות 56.1, et mon salut (est proche) à se manifester.

קרקר לְּיִרְקְרְ f. chald. Bienfait, charité: בְּיִבְיקְר מְּיִרְ בְּּצְּרְקְרוּ מְּרִבְּ Dan. 4.24, rachète tes péchés par des bienfaits, par des actes de charité. 17.74 (la justice de Dieu) n. pr. 1° Sidkiyahou, Sédécias, roi de Juda, à qui ce nom a été donné par Nebucadnesar à la place de celvi de Mathaniah, II Rois 24.17.—2° Sédécias, fils de Chanaana, faux prophète sous Achab, I Rois 22.24 (17.72 22.11).—3° Sédécias, fils de Maasseiah, Jér. 29. 21.—4° Sédécias, fils de Josias, I Chr. 3. 16.—5° Sédécias, fils de Hanania, Jér. 36. 12.

בְּלֵי נְחְשֶׁת Briller. Hoph. part.: בְּלֵי נְחְשֶׁת Esdr. 8. 27, des vases d'un airain brillant (comme de l'or, v. קונה de là

בּילי adj. m. Jaune : שַּׁלֶּר צָּרוֹב Lév. 13.30, du poil tirant sur le jaune, jaune comme de l'or.

Hiph.: לְּתְצִּרְיל מָּרָים מִשְׁמֵן Ps. 104. 15, (le vin sert) à rendre le visage (de l'homme) brillant plus que par l'huile, y répand la gaieté; ou: (Dieu) répand la joie sur le visage de l'homme par l'huile qu'il lui donne.

• הֹלְתַעְ f. Chant, louange, Rituel.

אין Briller, luire. Kal inusité; de là יִּבְּיֵר huile.

Hiph., dénominatif de בֵּרְן: יְבְּקָרּה Job 24.11, entre leurs murs ils pressent les olives, ils font de l'huile. ' יְבְּיִרָּה Rituel, rend clair.

קיל f. Fenêtre: אַנְיָה לְמָּבֶּה Gen. 6. 16, tu feras à l'arche du jour, de la lumière, c.-à-d. une fenêtre.

שוֹרִים duel (double lumière, la lumière la plus forte, la plus brillante). Midi: Midi: שַּרְבִּיא יוֹסֵךְ בַּאַרִיִם Gen. 43.25, attendant que Joseph entrât sur le midi; שִּרְבִיבִּי שִּׁבְּיבְיִם מַבְּיבִים Deut. 28.29, tu marcheras à tâtons en plein midi; au fig.: בּאַרִיִבִים Ps. 37.6, (il fera éclater) l'équité, la bonté, de ta cause, comme le midi (comme le soleil à son midi); אַרָּבִים יְקִבּים יְקבּים דְּלָבִים Job 11.17, et plus que le midi se lèvera, brillera, ta vie.

אוֹאָד. (rac. אָדְי, v. הַאָּצִי). Ordure, excrément: אָרָהְיּהָי Is. 36. 12 (keri), (réduits) à manger leurs excréments; הַּאָצ אָדָף 28.8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure, de saletés; דְיָהָי Prov. 30. 12, (une race) qui n'a point été lavée de son ordure, des taches de ses crimes.

בְּנְדִים צוֹאִים adj. m. pl. Sales: בְּנָדִים צוֹאִים Zach. 3. 3, et מַבְּנְדִים תַשִּאִים 3. 4, des (et les) vétements sales.

צְנָאר m. (const.צְנָאר, avec suff, צָנָאר, ענארף, une fois צוּרָם Néh. 3. 5; plur. constr. צְּוָארֵי , avec suff. צָּוָארֵי , une fois אַנְארֹחֵיכָם Mich. 2. 3; v. צַּנְרוֹן, rac. בור (בור בנאבה: Cou, nuque). בור בּנְיר בּנָאבה Cant. 4. 4, ton cou est comme la tour de David; יַרוּץ אֵלֶיוֹ בָּצְנָאר Job 15.26, il court contre lui le cou raide, c.-à-d. la tête levée, avec orgueil (v. Ps. 75. 6); צל צַנָּארֵטי נְרְדָּקְטי Lament. 5. 5, nous étions poursuivis de près, ou : le joug, la chaîne, sur le cou; וְנָחַן עֹל בַּרְוַל עַל־צָּנָארָק Deut. 28. 48, et il mettra un joug de fer sur ta nuque (sur ta tête). Plur. Les cous: על־צַנְאַרָּד יואל הים האלבים אלבים האלבים pieds) sur (les cous) le cou de ces rois; אַשֶּׁר בְּצַוּארֵי נִפְּלֵּיחָם Jug. 8. 21, qui etaient aux cous de leurs chameaux; pour le singulier: יַפְּפֹל עֵל־צָּוְאֵרֵי בְּרָיְמִן Gen. 45. 14, (il se jeta) au cou de Benjamin (pour l'embrasser); בְּיְאֵרֵי Ez. 21. 34, les cous, les troncs, des impies qui ont été tués (dont on a coupé la tête).

אַלְרָא et צּוֹכְה n. pr. d'un état dans la Syrie; complétement : אַרָם צוֹכָח Ps. 60. 2, Aram-Sobah, dont le roi fut vaincu par David, II Sam. 8. 3; הַיָּחַ II Chr. 8. 3, Hamath-Sobah.

עוּר (fut. יַבּגּר , v. צַּרָדוֹ) וּ Prendre , chasser, du gibier : יצינה לי צָיַר Gen. 27. 3, et chasse, prends-moi, du gibier; תַּשָּר־צָּיִד 27. 33, (qui est celui) qui a chassé du gibier ? דַּתַצַּדִּר לָלָבֶרא טָרֶם Job 38. 39, prendras-tu la proie pour la lionne? — 2º Poursuivre, dresser des embûches, épier : צור צַרוּנִי כַּאָפוֹר Lament. 3. 52, ils m'ont poursuivi, pris comme un oiseau qu'on prend à la chasse; צרו צערינו 4. 18, ils ont poursuivi, épié, nos pas; יצרינו למַרְ הַוֹּמֹת Ps. 140. 12, (le mal) le pousse, l'entraine, à la ruine (v. נָמָשׁ יְקָרָה ; נָמָשׁ יְקָרָה מצחד Prov. 6. 26, elle dresse des embûches à l'âme si noble, si précieuse.

Pi. Meme signif.: רְצְּבִּידְיִ נְּמְשׁיִרּוּ Ez. 13. 18, pour captiver, surprendre, les ames; fut. fem.: תְּצִּירְיָהָוּ (meme vers.) elles surprennent (les ames); part. fem.: תְצִירְוֹתוּ 13. 20.

Hithph. Ex. unique: יום יִצְבֵּיוְנה אֹם. 12, nous l'avons pris tout chaud pour nous servir de nourriture (nous nous sommes approvisionnés de pain tout chaud) (v. דְּיָדָה).

רָיִגִּי, imper. רְּבְּצִי et יצֵי. Etablir, constituer, décréter, commander, ordonner, défendre: רְבָּצִי רְּיִ לְנָנִיר I Sam. 13. 14, Dieu l'a établi chef (sur son peuple); בובר ווי לבנידי בור ווי בינידי בור ווי בינידי בינ

חבר בתקרבת Deut. 28. 8, Dieu décrétera la bénédiction auprès de (sur) toi; יציה לעולם בריהוי Ps. 111.9, il a établi, décrété, son alliance pour l'éternité; וַיצַר אַבִּיטָלַךְ אַת־כָּל־דָּוּעָם Gen. 26. 11, Abimélech ordonna (fit cette défense) à tout le peuple; ירצר עליר 28. 6, il/lui commanda; ביצור אל־יוֹסָק 50. 16, ils firent dire à Joseph; וַיָּצֵר שָּרִערו לְכַל־עָמוֹ Exod. 1. 22, Pharaon commanda à tout son peuple; rarement suivi de צְּנָח צֶלֶרתַ אֲשֶׁר לֹא־תַנָּיד : אֲשֵׁר Esth. 2.10, Mardochée lui avait ordonné de ne pas le dire; avec le double accusat. : re בל־אַשֶּׁר אַצְנֵּח אוֹתְקּ Exod. 25. 22, tout ce que je te commanderai. — Sans faire mention du mandat, de la chose ordonnée : ילא צוירום Jér. 14. 14, je ne les ai point établis (prophètes, je ne leur ai point donné ordre pour cela); ורצו עליו פרעה אנשים Gen. 12. 20, Pharaon donna ordre à (ses) gens de prendre soin de lui (d'Abraham); ואַנָּי אַצַּוָּּדוּ עליקן II Sam. 14.8, et je donnerai ordre à cause de toi (pour te satisfaire). Avec מַלְאָכָיו יְצֵנַּוֹד־לַּןְדְ: ל Ps. 91. 11, il a donné ordre à ses anges en ta faveur. Des choses inanimées : אַצָּיָּה אָא־תַּוֹהֶרֶב Amos 9. 4, je commanderai a l'épée; יצויה בי הסהוי Ps. 42.9, Dieu commande à sa miséricorde (de venir, il l'envoie); ו ביצר אל-פרחו Il Sam. 17. 23, il mit ordre aux affaires de sa maison (il fit son testament); צו לְבַירָקה Is. 38. 1, fais ton testament.

Pou. Étre commandé: בּצִירֵבּן צָּבֶּירָת Lév. 8. 35, car il m'a été ainsi commandé; יַבְּירָר צָּבְּירָ Ez. 12. 7, comme il m'avait été commandé; אַבּירִר צָּבְירָר אָבָיר Nomb. 36. 2, et il a été ordonné à mon seigneur par Dieu.

*Hithp.: מְצְטֵוּהּ עֶּלֶּרְתְּ Rituel, il a été ordonné de (sanctifier) le sabbat.

אַרוֹ Jeter des cris : אַרִּדּר נְּיִרְים רָאָיִדּר Is. 42. 12, qu'ils jettent de grands cris du haut des montagnes; de là

אָנְחָה f. Des cris: אָנְחָה על-דַשַּיַן Is. 24. 11, les cris (retentissent) pour le vin, parce qu'il n'y a plus de vin; יְצִוְיָתִי קרושְׁכֹּיֵם Jér. 14. 2, et les cris de Jérusalem (sont montés au ciel), des cris de douleur, de détresse.

עוּלְה. Le fond de la mer : דָאמָר בּיבילָת חֵירָבִי Is.44.27, qui dit au fond de la mer, à l'abîme : Sois à sec (v. מְצִילָּת חַיָּבִי).

עום Jedner: בְּיִנִם בְּיִנִם בְּיִנִם בְּיִנְם בְּינִם בְּינִם בְּינִם בְּינִם בַּינִם Jug. 20.26, ils jednerent ce jour-là; part.: בְּצֵּנִם צְּטְהְנִי אָנִם Néh. 1. 4, je jednai; אָנִי צָּם Zach. 7. 5, est-ce pour l'amour de moi, ou suivant mon commandement, que vous avez jedné?

בְּיָבֶם דָּוָּר (pl. רְיִבְּט צָּיִם Dix m. (pl. רְיִבְּט צִּים בּיִנְּע זְּיִר אַ צִּיֹם אַנְּט II Sam. 12.16, David fit un jeûne; בְּיִנְם צִּיְרָט זְּיִם צִּיְרָט זְּיִם צִּיְרָט זְּיִם גַּיִּם Is. 58.3, le jour de votre jeûne; בּיִנִּים I Rois 21.9, publiez un jeûne; selon d'autres: une assemblée du peuple; de même Jér. 36.6.

אַניָע n. pr. Suar, père de Nathanel, prince de la tribu d'Issachar, Nomb. 1.8.

צוף Couler: צמרימים על־ראשר Lam. 3.54, les eaux (flots) coulaient, se sont répandues, sur ma tête.

Hiph.: אָטֶר וְאַדְּהְ אָרְרְמֵי יְמִיסְרּוּן Deut. 11. 4, de quelle sorte il a fait couler les eaux de la mer Rouge (sur eux); וְנְיָצֶהְ וְתַבְּיִלָּן Il Rois 6. 6, et le fer nagea sur l'eau, ou: le prophète fit nager le fer (v. מַּמָר מַלַּוּ).

קוני m.: אין אין Prov. 16. 24, un rayon de miel; רְנָהָית צִּיִּמְית Ps. 19. 11, et le rayon de miel le plus excellent.

קאני n. pr. Thohu, fils de Suph, I Sam.
1. 1 (I Chr. 6. 20, איז keri, et 6. 11, 'פֿיב').

רְבְּוֹשֵׁ n. pr. Sophar de Naamath, un des trois amis de Job, Job 2. 11.

עיץ ou איץ Fleurir: אין ou צוין Ez.7.

10, la verge a fleuri.

Hiph. Fleurir, pousser des fleurs, briller, parattre, regarder: יְבָּרִץ בָּרִץ Ps. 132. 18, mais sur lui brillera sa couronne; יְבָּרֶץ בִּרץ Nomb. 17. 23, et avait produit, poussé, des fleurs; paratte Ps. 90.6, il fleurit le matin; בְּבִּרְץ בִּרץ Ps. 92. 8, quand les ouvriers d'iniquités auront fleuri; מְבִּרץ Cant 2.9, il (fait briller ses

yeux), il regarde, ou: paraît, se montre, du travers des barreaux.

צוק I Kal inusité. Hiph. בערק Presser, resserrer, assiéger, tourmenter, importuner : אַשַׁר־רַיָצִים לָּהְ אֹרָבֵהְ Deut. 28. 53, (la détresse) dont ton ennemi te resserrera, où il te réduira; חציקחנר רות בְּטִירָ Job 32. 18, l'esprit qui est en moi me presse, me force, de parler; וַרַאָּרקוֹרָה לַאַרִיאַל Is. 29. 2, je réduirai, j'assiégerai, Ariel; ממת תשצים 51. 13, la fureur de l'oppresseur, persécuteur; קרי חַצִּיקַתְרוּגּ Jug. 14. 17, car elle l'avait tourmenté de ses prières, l'avait importune; נַיִּהִי בָּי־חָצִּיקַת כוֹ בִּיְבֶרֵית 16. 16, et comme elle l'importunait, tourmentait, de ses paroles (v. d'autres exemples à בְּצָּק).

II אָצר (v. אָבר) Verser, fondre : יְצרּיק עְבּרֹיך Job 29. 6, et (lorsque) le rocher versait, répandait, vers (ou pour) moi (des ruisseaux d'huile); אָבּרָן יְצִרּיִן נְחִוּשׁׁרוּ 28. 2, et la pierre est fondue (pour devenir) airain, on change la pierre en airain en la fondant; אַבְּרָן יַבְּיִרְעָּן Is. 26. 16 (pour אָבָין), ils ont épanché la prière, ils t'ont adressé leur prière humble.

Hiph. Placer, poser: רַּיִּבְּיִם לְּמְנֵי הַיּ Jos. 7. 23, ils les déposèrent devant l'Éternel; יְבִּיבְּיִבְּיִי II Sam. 15. 24, ils posèrent l'arche (de Dieu); de la parce colonne (d'autres classent tous ces exemples, Kal comme Hiph., sous pr.).

אוֹק m. (צוֹקוֹ Trouble, tourmente: בְּצִּוֹק חְיִנְהִים Dan. 9. 25, même dans la tourmente, les troubles des temps (dans les temps des troubles, les temps fâcheux, difficiles).

אַלְקּתּ f. Détresse, angoisse: בְּבֹא צָלִיהָם Prov. 1. 27, quand l'affliction et la détresse vous surprendront; קבּאָרֶח נְצִיקּח Is. 30. 6, dans un pays d'affliction et de misère, d'angoisse; אַנְיִה צִּיקָח (פּינוּף 8. 22, les ténèbres de l'angoisse (v. קּינוּף).

עור, אור (rocher, v. צור n. pr. La ville de Tyr; אַרָּצֶּר צור II Sam. 24. 7,

les fortifications, les murailles, de Tyr; מְרֵרְ מִרְבֶּרְ־צֵר Jos. 19. 29, la ville forte de Tyr: Tyr était bâtie sur une île dans la mer Méditerrané; מֵּרְ בְּצִוֹרְ בְּרִיבְּר Ez. 27. 32, quelle ville est semblable à Tyr? Elle est comme une ruine, ou comme une tombe muette, au milieu de la mer.

עור (fut. יניָצֶר, רַצִּיָּדָ, v. אַרָבָיּ) 1° Assiéger: ייבער אָיד I Chr. 20. 1, il assiégea la ville de Rabbah ; יַצַּרָהָ עָלַירָו Deut. 20.12, (alors) tu l'assiégeras; avec ליירי : אַל־יִניר : אַל־יִניר : אַל Deut. 20. 19, lorsque tu mettras le siège devant une ville; absol.: צוּרָר מְדֵר Is.21.2, assiége, o Mède; de même des personnes qui gont dans la place assiégée : וַיַּצָרוּ עַלַרוּ II Sam. 20. 15, ils l'assiégèrent à Abelah ; לָצוּר אֶל־הָּוֹר וְאֶל־אֲנָטָירו I Sam. 23. 8, et d'assiéger David et ses gens; וְצֵרְהִר עֶלֵיןְדְ מָאָב Is. 29. 3, je t'assiegerai avec des forts, des machines de guerre; אַרְהַנְים צַּרְהַנְי Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré de près, par derrière et par devant, tu m'as tenu assiégé de toutes parts; selon d'autres: tu m'as formé (v. 4°). — 2° Combattre, poursuivre, affliger, presser: וְצַרְתִּי אָּת־צַּוְרֶרֶרן Exod. 23. 22, j'affligerai, je poursuivrai, ceux qui te poursuivent; אַל־הָּצָר אַר־מוֹאַב Deut. 2.9, ne combats pas les Moabites; מַצְרִים אֹחָם Esth. 8. 11, qui les attaquent, poursuivent; כָּד יָצָר־לֹּר איבו I Rois 8. 37, si son ennemi le presse; אָרִים אָא־דָּוֹנִיר נְּלָּדְּךְ Jug. 9. 31, ils ferment la ville pour toi, ils t'empêchent d'y entrer, ou : ils excitent. soulèvent, la ville contre toi. - 3° Serrer, lier, renfermer : וָצַרָהָ הַפֶּפֶת בְּרֶדְ Deut. 14. 25, tu serreras l'argent (que tu apportes) dans ta main; יַיָּצֶרוּ וַיְמָטּ את־הַמֶּמֶן II Rois 12. 11, ils lièrent, serrèrent (dans des sacs), l'argent après l'avoir compté; נַיַבַּר כִּכְּרַיָם כָּטָף 5.23, il lia, mit, les deux talents d'argent (dans deux sacs); צור מְעוּרָה Is. 8. 16, lie, attache bien cet avertissement, cette doctrine, ne la néglige pas, ou tiens-la secrète. — 4º (v. רַצָּר) Former, faire : ניצר אוו בחרט Exod.

32. 4, il le forma dans un moule; ביְצֵר אָר־שְׁיֵנִי וְזְעַמּאִּרִים I Rois 7. 15, il fit les deux colonnes (de bronze); בְּעָרֶר אָבִּירְךְּ Jér. 1. 5 (chethib), avant que je t'eusse formé, créé.

Niph.: קיניר נְצוּרָה Is. 1.8, comme une ville assiégée (selon d'autres, part. pass. de נָבֶּר). V. les exemples du Hiph. à אָרֵיב.

עור m. (plur. בירים, une fois צור , Job 28. 10). 1º Pierre, rocher, roche: ולְצוּר מְּכְשׁוֹל Is. 8. 14, et comme une pierre d'achoppement, ou de scandale; וּבְצוּר נְחַלִּים Job 22.24, et sur les pierres des ruisseaux; יַרְעָתֵּק צור מְנְּקוֹמוֹ Job 18. 4, le rocher sera-t-il déplacé, transporté de sa place? צור יִטְרָאֵל Is. 30.29, le rocher, le fort, d'Israel, Dieu; יבירי אָחֲסָת־בּוֹ Ps.18.3, (Dieu) ma force, mon refuge, en lui j'espère; דַּנָבִּיטוּ אֱל־ ואַבְתַּם Is. 51. 1, regardez la roche d'où vous avez été taillés (votre souche, Abraham). — 2º La force, c.-à-d. la pointe, le tranchant, d'une arme : דאי חַרְבּוֹ Ps. 89. 44, la pointe de son épée; יורבות צרים Jos. 5. 2, des couteaux tranchants; selon d'autres: des couteaux do pierre (v. 1°); הַלְּקֵת הַאָּרָים II Sam. 2. 16, le champ des épées tranchantes, ou des forts, des vaillants (v. 1°). — 3° Forme (de יצורָם 4°): יצורָם Ps. 49. 15, et leur forme, figure, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer).

אור n. pr. 1° Sur, un des princes des Madianites, Nomb. 25. 15, 31. 8. — 2° I Chr. 8. 36.

ין עור (ע. אין <u>אַלְּר</u>ּ).

אַרָּהְה עוּרָה f. Forme: אַרָה תְּבָּיה בּב.43.11. la forme, la figure, du temple; plur.: וְכָל־צַּוּרֹחָיר 43.11, toutes ses formes, tous ses dessins.

קרון m. Cou: מְצַּרְלֹנֶדְן Cant. 4. 9, (un ornement) de ton cou (v. אָנָאר).

עוריאל (Dieu est son rocher) n. pr. Suriel, fils d'Abihayil, Nomb. 3. 35.

עוּרִישַׁרַי (le Tout-Puissant est son rocher) n. pr. Surisaddai, père de Sa-

lamiel, chef de la tribu de Siméon, Nomb. 1. 6.

ית ou אית (v. קצה) Hiph. Brûler: אַגּירְאָּח יְתַּדּר Is. 27. 4, je les brûlerai toutes ensemble.

እቫሂ (clarté) n. pr. m. Néh. 7. 46.

אַרָּהְ adj. Brûlant: בְּחֵה בָּנְאָ Is.5.13, brûlant, languissant, de soif.

אריי בּנוּילֶב בּנוּים blanc: בְּיוּילֶב Lament. 4. 7, ils sont plus blancs, plus purs, que le lait (puis: briller, brûler, être aride, etc., v. אַזָּי, אוֹיָרָיִא).

אָרִיתְ שְּׁלֵּע m. (rac. אַרָּיִם סְלֵּע Ez. 24. 7, 8, 26. 4, 14, la pointe sèche, luisante, d'un rocher.

אַרִירָוּר f. Contrée aride : אַרִירָוּר אַרִירָים Ps. 68. 7, seulement les infidèles, ceux qui se retirent de Dieu, demeurent dans une contrée sèche, aride.

אָתְתְיִים : m. pl. Ex. unique אָתְתְיִים (keri אַתְתְיִים Néh. 4. 7, sur des hauteurs arides, dans un terrain sec, aride (v. יְבִּיִיתְ.).

וְחָנֶּא f. (rac. יְחַבֶּא). Puanteur: יְחַבֶּל יִרְיַבָּ Joel 2. 20, et leur puanteur s'élèvera dans les airs.

רוֹתְשְׁרְעֵּ לְ. pl. (rac. אַנְיִשְׁיָּה נַפְּשָׁךְּ קוֹתְּיִבְּיִרְ נַבְּיִרְיִּה נַפְּשָׁרְ Is. 58. 11, il rassasiera ton âme dans les plus grandes sécheresses (dans la disette).

PD¥ (v. pnw) Rire: אָשָׁ pnw prisingen. 18.12, Sara rit(secrètement); בָּלְינָשׁיִלָּי בָּל מַלְינָשׁיַרָּיִי 21. 6, quiconque l'apprendra rira, s'en réjouira, avec moi.

Pi. Jouer, plaisanter, se moquer: בְּיִבְּי כְּבְּצִּיִק Gen. 19. 14, mais il parut

(à ses gendres) qu'il plaisantait, qu'il le disait en se moquant; בְּיִבְשׁלְּ בְּשִׁרֵּטִּ בְּיִבְּעִים (בְּיִבְּעִים בְּיִבְּעִים (בּּיִבְּעִם בְּיִבְּעִים (בּּיִבְּעִם 16.25, afin qu'il jouât, ou chantât, devant eux; בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם Gen. 26.8, Isaac jouait, plaisantait (avec sa femme); בְּיִבְיִּבְּי Gen. 39.14, pour se jouer de nous, pour nous insulter.

קרים עטח ליי. Gen. 21. 6, Dieu m'a fait un objet de ris (on rira de moi), ou : Dieu m'a donné un sujet de joie; לְּצָחֹק וּלְלַכֵּנ Ez. 23. 32, (tu deviendras) un objet de ris et de raillerie.

רְבֶּבֶּר צְּחֵר : Blanc, brillant : יְבֶבֶּר צָּחָר Ez. 27. 18, et la laine d'une blancheur éclatante.

תולות adj. f. pl. Blanches: מילות Jug. 5.10, des ânesses blanches (aux taches blanches), ou éclatantes, très belles.

har, fils de Siméon, Gen. 46. 10 (Nomb. 26. 13, il est appelé 13). — 2º Ephron, fils de Sohar, Gen. 23. 8. — 3º Sohar, fils de Hélah, I Chr. 4. 7.

"¥ m. (rac. רְצָּרִ סְנִר וְצָרָ). Vaisseau, navire: אָדָר וּצָר אָדָר (Is. 33. 21, et un grand navire; אָדָר בְּתִּר בְּתִר וּצִר (Nomb. 24. 24, et des vaisseaux (viennent) du côté de Cethim; בַּבָּר Ez. 30. 9, sur des vaisseaux; selon quelques-uns aussi: רְסָרָה לְצִּרִים Is. 23. 13, (les Assyriens) l'avaient fondé pour leurs vaisseaux, pour y loger leurs flottes (v. רְצִיִּר); אַרָּים בּוֹ צִּיִּרִם Dan. 11. 30, ils viendront contre lui sur des vaisseaux.

እንሂ n. pr. Siba, serviteur de Saul, II Sam. 9. 2.

איר איד. (rac. איד. const. איד. avec suff. מור אַר: 1° Chasse: אים וּבּרי בּרִר 10. 9, un héros de chasse, un fort ou violent chasseur; אים יֹנָי בַּרִר 25. 27, un homme habile à la chasse.—2° Gibier: היי איד ליי בַּרִר Gen. 27.7, apportemoi du gibier. — 3° Nourriture, comestible: איני מִּנִים בָּרִי בִּרִר Néh. 13. 15,

le jour où ils vendaient des comestibles; בינה בינה Ps. 132. 15, je bénirai sa nourriture; לְּתָם בֵּינָם Jos. 9.5, le pain qui leur servait de nourriture pendant le voyage, durant le chemin.

לְרַבִּים : Chasseur (צבּר m. (rac. צַּיָּרְים). Chasseur בְּיָרִים לַרְבִּים Jér. 16. 16, (j'enverrai) à beaucoup de chasseurs.

תידין n. pr. 1° Sidon, fils de Chanaan, Gen. 10. 15. — 2° Sidon, une des plus anciennes villes des Phéniciens, Gen. 10. 19; בְּיִדִּין בָּבָּין Jos. 11. 8, la grande Sidon (la ville riche, célèbre); מַּיִּר בִּידִּין Is. 23. 2, les marchands de Sidon.

אָדוֹנִין et אָדינִים, pl. אָדינִים, פּרוּנְיִית. (fem. אָדינִים ou בְּּדינִים.). Un Sidonien, une Sidonienne, Deut. 3. 9, I Rois 11.
1. Aussi יְחַאָּדינִי Jug. 3. 3, le peuple de Sidon, les Sidoniens.

אָרָה f. (rac. רְיִבָּי, Sécheresse, terre sèche, aride: בּיִיתְּי Job 24. 19, la sécheresse et la chaleur; בְּיִבְּי, Ps. 63. 2, dans une terre aride, déserte; בְּיִבָּי, Ps. 78. 17, dans un lieu sans eau, le désert; pl.: יְּבָּי בַּיִּיִּים, Ps. 105. 41, (les eaux) se répandirent comme un fleuve dans des lieux arides.

קְּיִּלְיָת (v. בְּיָּה). Lieu aride: מְּיֹּלֶית Is. 25 5, comme la chaleur brû-lante dans un lieu aride; Is. 32. 2.

ת (rac. יבי ou ייניאי). Signe, monument, tombeau: איני וואָד וווין II Rois 23. 17, quel est ce monument, ce tombeau? אַבְּיָה אָבְּיִר בְּיִהְ Ez.39.15, il mettra auprès (du cadavre) un signe, une marque; יויין בּיִי בְּיָה בִּיִין Jér. 31. 21, place-toi des signes pour indiquer les chemins.

(אַן (v. אָן).

שְׁנְינֵלְ m. Prison ou les fers: בְּיִבְּינִקּ Jér. 29. 26, (tu le feras mettre) dans la prison, ou dans les fers (tu lui mettras des menottes).

שְׁעֵׁלֶ (petitesse, exiguité) n. pr. Sior, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 54.

ባኙ n. pr. keri (v. 🗫).

איץ Fleurir (v. ציץ).

ויא m. (rac. אבר ou אבר, pl. מידא.).

1° La lame luisante (d'or) que portait le grand prêtre devant le front: אבין אידי באיל Exod. 28. 36, une lame d'or pur (sur laquelle sera gravé: La sainteté est à Dieu).—2°Fleur(ע. מידי באיל Job 14. 2, (l'homme) natt comme une fleur; אבין אידי באיל Is. 40. 6, et toute sa force, sa beauté, est comme la fleur des champs; אור באיל I Rois 6. 18, et des fleurs sorties, épanouies

(ou: des guirlandes de sleurs, v. פְּבֶּר Jér. 48. 9, donnez des ailes à Moab (pour s'envoler vite de son pays).

ון אָרְיָּץ n. pr.: בְּמַבְּלֵּה וַזְאַרִיץ II Chr. 20. 16, sur le coteau qui conduit à Sis, ou : le mont appelé Sis.

אַינְּה f. Fleur : דיצה נבל Is. 28. 4, une fleur qui tombe, qui est flétrie (יצרץ. 2°).

Ez. 8. 3, (elle me prit) par les boucles (les cheveux) de ma tête (v. אָרַאַ 3°, aile).—2° Frange: אָרָשׁ בְּרָשׁב בְּרָשׁ Nomb. 15. 38, qu'ils se fassent des franges (aux coins de leurs vêtements); également de אָרָאָ aile, ce qui se détache, ce qui pend, ou de אָדָא Aiph., regarder (v. verset 39): «en voyant ces franges, vous vous souviendrez de tous les commandements de l'Éternel, et vous les observerez.»

יקלג, איקלג , איקלג , pr. Siklag, ville appartenant à la tribu de Siméon, Jos. 15. 31.

יֵלְכֹּנְ וַבְּצְטֵּיְרִּוּ Unique: יַבְּלְכּנּ וְבְּצְטֵיְרוּ Jos. 9. 4, ils se mirent en route, et se firent passer pour des messagers (formé de יִבְיּבְּי 3°); ou: ils partirent, et se mirent en route; d'autres traduisent comme יִּבְּיַבְיּרִּ ils s'approvisionnèrent de vivres, ils prirent des vivres avec eux (v. יבּבּ Hithph.).

עיר m. (rac. ציר et איר). 1° Les gonds d'une porte : חַהַלָּת תִּשוֹב עַל־צִירָה Prov. 26. 14, (comme) une porte tourne sur ses gonds. — פירים Les douleurs (v. אַנווּנִי מָצִירֵי יוֹלֵרָה : verbe 2°): אַרָּיר מָצִירֵי יוֹלֵרָה Is. 21.3, des douleurs me saisissent comme les douleurs d'une femme qui est en travail; פַרָּמְכוּ צָּררֵי עָלַי Dan. 10. 16, mes douleurs m'ont assailli (j'étais saisi de terreur). — 3° Messager : יָצָיר Prov. 13.17, mais un messager, ambassadeur, fidèle; וָצִיר מַנוֹיִם שָׁלֵח Obad. 1, un ambassadeur a été envoyé aux nations. — 4° Forme, idole (de באר 4°; selon d'autres, de ביר 2°; parce qu'elle est la cause de châtiments, de

douleurs): דְּרְיֵשׁי צִּירִים Is. 45. 16, les fabricateurs des idoles; וְצִּירָם Ps. 49. 15 (chethib), et leur forme, figure, beauté.

על m. (rac. אַלֵּל, avec suff. בָּלָּד; une fois אָלָלִים; plur. צְלָלִים, const. צָלָלִים). Ombré : צל הַוּהָרִים Jug. 9. 36, les ombres des montagnes; צַלַלִּרעָרַב Jer. 6. 4, les ombres du soir, et הַצַּל נָכוּר Ps. 102. 12, comme l'ombre étenduc (qui s'allonge vers le soir et puis passe, s'évanouit); au fig. : בְּצֵל כְּנָמֶיךְ Ps. 17. 8, (couvre-moi) sous l'ombre de tes ailes; שרחר כלרל צלה Is. 16. 3, fais ton ombre (en plein midi) comme la nuit même, c.-à-d. donne un refuge sûr, couvre de ta protection; צל פַחֹרֶב Is. 25. 4, (Dieu) était une ombre, un rafraichissement, contre la chaleur; 🗢 צַלָּם מַעַלָּרְחָם Nomb. 14. 9, leur ombre, c.-à-d. leur défense, force, s'est retirée d'eux; פר בָּצֵל הַחָכְמַח בְּצֵל הַפַּסְה Eccl. 7. 12, car il est sous la protection de la sagesse et sous la protection de l'argent (l'une et l'autre le rendent indépendant) (v. צַאַלִּדם).

לא chald. Pa. Prier: אַבְּאָי Dan.6. 11, et il adorait Dieu; part. plur.: אָבָאָר לְחַיֵּר מַלְּכָּא Esdr. 6. 10, et (pour qu')ils prient pour la vie du roi.

קָּטֶר לָּצְלֹּהוֹי Cuire, rôtir: הְּטֶר לָּצְלֹּהוֹי I Sam. 2. 15, donne de la chair pour la faire cuire; אָצְלָּח בָּשֶׁר בָּשֶׁר 19, je fais cuire de la chair.

femme de Lamech, Gen. 4. 19.

לְּלְּוֹלְ f. (v. אַלָּאָן chald.). Prière : אָלְלְּוֹלְן Rituel, leur prière.

וֹלְצְ (תְּלֵבְת Jér. 12.1; [ut. תְּבֶּלַת). 1°Traverser, passer: וְנְבֶּלְתוּ תַּיְרֶהֵן II Sam. 19.18, ils passèrent le Jourdain. — 2° Saisir,

éclater, fondre sur quelqu'un: רַתַּצָלַרוּ עֶלַרי רוּחֵבי Jug.14.19, l'esprit de Dieu saisit (Samson). Avec נַתְּצַלֶּח רוּחֶ־רֵי אֱל־הַוֹּר : אֱל I Sam. 16. 13, l'esprit de l'Éternel se saisit de David; פַרַיִּצְלַח כָּצִשׁ בַּית יוֹסֶתּ Amos 5.6, de peur que sa colère n'éclate comme le feu dans la maison de Joseph. ou qu'il ne fende, brise, la maison, etc. — 3° Aller droit, prospérer, réussir: וַהַפָּץ הַי בְּרָדוֹ וִצְּלָת Is. 53. 10, et la volonté de Dieu réussira, s'accomplira, parfaitement par lui; צְלַח רָבָב עַל־דָּבֶר־אֱמָח Ps. 45. 5, réussis, monte sur ton char, pour la cause de la vérité; ou, n½ sens ובר : viens fondre, attaquer לא־יִדְלַח תְּיָמָיו Jér. 22. 30, un homme qui ne prospérera, à qui rien ne réus-אַנְחַנָּת שָׁתוּבְּלָת הַתְצָּלָת ; Sira, durant sa vie Ez. 17. 10, la voila plantée, prospérera, poussera-t-elle? לא רָצְלַה לַכֹּל Jér. 13.7,10, qui n'est bon, propre, à aucun usage.

Hiph. Faire réussir, et intransit. prospérer, réussir : וַיֵּי חָצָּלִיחַ הַּרָפִּר Gen. 24. 56, puisque Dieu a fait réussir mon voyage, l'a rendu heureux; אישריי ראא עשרו די פיצלידו Gen. 39. 23, et tout ce qu'il entreprenait, Dieu le faisait réussir; וָתִצְלִּיתַ מְרְמָח מְּיָרוֹ Dan. 8. 25, et comme il est heureux, qu'il prospère, il use d'artifice, ou : il conduit ses artifices avec succes; וַלֹא תַצְלִיתַ אָת־דְּרֶכֶיף Deut. 28. 29, et tu ne réussiras point dans tes chemins, tes entreprises; Ps. 37. 7, contre l'homme בְּמַיִּצְלְרְדָו דַּרְכּני heureux dans sa voie, à qui tout réussit; אַרְעָד הַּרְעָני Jug. 18.5, si notre voyage serait heureux; לא רַצְּלָרוַת Prov. 28. 13, (qui cache ses crimes) ne prospérera pas.

רל. ביל chald. Réussir (v. הַבְּילְ hébr.). Aph.: הַבְּילְת אַבְּילְם Dan. 3. 30, le roi rendit heureux, c.-à-d. éleva, rendit grand (Sidrach, etc.); בְּילְת בְּעַלְּכִיתְ הַעְּלְבִּילְם Dan. 6. 29, (Daniel) prospéra, fut toujours en dignités, pendant le règne de Darius; בּילָת בְּילִם Esdr. 5. 8, et (le travail) réussit, s'avance, entre leurs mains.

לְלְּחָה f. Ex. unique: אַלְחָה II Chr. 35. 13, et dans des plats, ou dans des poèles.

אַלוֹיִית f. Ex. unique : אָלוֹיִית II Rois 2.20, un plat, un vaisseau, neuf.

לְלִי m. (rac. אָלֶי). Ce qui est rôti: בְּלָרְיאֵשׁ Exod. 12. 8, 9, (la chair) rôtie au feu; יְצְלֶּח צָּלָר וּ Is. 44. 16, il fait rôtir un rôti.

לְיל keri (v. אַלִיל keri).

16, à cette voix mes levres ont sonné, tremblé de frayeur. — 2° Étre ombragé, couvert d'ombre: אַלָּלָּגְּ שְׁמָּבֶר רְרִּנְּשֶׁלֵּבְּ עַרִּבְּיִלְּבְּעָ Néh. 13. 19, lorsque les portes de Jérusalem étaient couvertes d'ombre, c.-à-d. vers le soir (v. צַבָּ).— 3° Tomber, rouler: אַלָּנְ עַנִּעֹנְעַ בַּעֹנְעַ בַּעֹנְעַ בַּעֹנְעַ בַּעֹנִי בַּעָּנִי בַּעַנִּי בַעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַענִי בַּעַנִי בַּעַנִי בַּעַנִי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַענִי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִּי בַּעַנִי בַּענִי בַּענּי בַּענִי בַּענִי בַּענִי ב

Niph. (comme Kal 1°): אַמְּכֶּיר II Rois 21. 12, les deux oreilles lui tinteront, (en) seront étourdies

(v. Jér. 19. 3).

Hiph. 1° אָצְלֶּרֶתְּ שְׁמְרֵּי אָזְנֶיר I Sam. 3. 11, les deux oreilles lui tinteront, seront étourdies, frappées (v. Niph.).— 2° בְּבָל מַבָּל בַּבָּל בַּבָּל בַּבָּל מַבָּל donne de l'ombre, un feuillage touffu (v. Kal 2°).

אָלֶלְפֿוּצְיּ n. pr. (avec l'article). Selellponi, fille de Étam, I Chr. 4.3.

אַן־בְּצָלָם n. (avec suff. צַלְמִי pl. const. אַלְבָּרְ n. (avec suff. צַלְמִי p. const. אַן־בְּצָלָם n. (avec suff. צַלְמִי n. (avec suff. אַלְמָי n. (avec suff. אַלְמָי n. (avec suff. the bres n. avec comme une ombre; הַבְּלָם הַבְּלָם הַבְּלָם הַבְּלָם הַבְּלָם הַבְּלָם הַבְּלָם הַבְּלָם הַבְּלָם מַבְּלָם מַבְּבָּבְּים מַבְּלָם מַבְּבָּם מַבְּבָּבְּבָּם מַבְּבָּבְם מַבְּבָּבְּבָּם מַבְּבָּם מַבְּבָּבְּבָּם מַבְּבָּם מַבְּבָּם מַבְּבָּבְּבָּבְּים מַבְּבָּבְים מַבְּבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּב

בּבְּלְמִי בְּבְּבְרֵיכְם 5.3, il engendra à sa ressemblance et à son image; בְּבְּבְרֵיכְם I Sam. 6.5, (vous ferez) des formes, des figures, de vos rats; נְאָרִירְם וּנְאָרִי בְּיִלְיִי שְׁמִיר וּנְאָרִי בְּיִרְם וּנִאָּר וּנִי וּנְאָר בְּיִבְּיִי שְׁמִיר וּנִי וּנְאַר בּיִּבְּיִי בְּיִר בְּיִרְם וּנִאָּ II Rois 11. 18, et ils brisèrent les images (de Baal); בְּאַרְם בְּיִר בְּיִרְם Amos 5.26, et Chiyun (Saturne) votre idole, ou l'image de vos idoles (v. בְּיִרְם)

ילָם, בּיִלְם et אַלְטָּג chald. Image, idole: בְּיֵב בְּיב Dan. 3. 11, une image d'or; בְּיִבְיבָ 3. 2, pour la dédicace de l'idole.

ק'ב' (riche d'ombre) n. pr. 1° D'une montagne, Selmon, près de Sichem, Jug. 9. 48, couverte de neige (v. Ps. 68.15.)— 2° D'un des chefs de l'armée de David, Selmon d'Ahoah, II Sam. 23. 28; appelé בילי I Chr. 11. 29.

אַלְמוֹנָה n. pr. Selmona, station dans le désert, Nomb. 33. 41.

לְּכֶּוֹרָת f. (formé de אֵב ombre et de mִים mort). Ténèbres épaisses, obscurité très forte; אָרֶץ הְשָּׁהְ וְצִלְּכֶּיִת Job 10.21, la terre des ténèbres et de l'obscurité de la mort; אַבְּרֵבְיִרְ צַּלְכָּיִת 38.17, les portes des ténèbres (de la mort); אַרְאָבָיִר אַבְּלְכָּיִת Ps. 23. 4, la vallée des ténèbres, des ombres de la mort.

עְלְטְנְּעֵ n. pr. Salmunna, roi des Madianites, Jug. 8. 5.

עלי (dénom. de אָלָב כּלֹּנְיְלֵכּי (Pencher d'un côté, boiter: רְּדְּאַ צֵּלֵבְעֵ עֵלֹּיְרְיָכִי Gen. 32. 32, il était boiteux de sa hanche (d'une jambe); רְּדְּאָלָה אַנְּיִלְה Mich. 4.6, je rassemblerai celle qui était boiteuse (fatiguée, affaiblie, par le long chemin et les souffrances, Israel); רְדְּיָלְשִׁיְהִי אָּיִדְי אָדִי Soph. 3. 19, je sauverai celle qui boitait.

אָלֶע f. (const. אָלָבִי et אַלָּאָר, avec suff. יאָלָגִי plur. רָּבְּלִיתוּר, const. רְּאָלָּאָרָי, tonst. רְּאָלָּאָרָי, tone de l'homme: רַּפְּלָּאָרָי, וּאַלָּאָרָי, וּאַלָּאָרָי, וּאַלָּאָרָי, בּאַרָּילָּאָרָ, וּאַרָּילָּאָרָ, בּאַרָּילָאָרָ, בּאַרָּילָאָרָ, la côte qu'il avait prise, tirée (d'Adam); puis des côtes d'un édifice, c.-à-d. les planches, poutres, ais: אַלְּאָרִירִּילָּאָרְ, la Rois 6. 15, (il fit ou lambrissa les

murailles) d'ais de cèdre; שַּׁמַלַל עַל־ קאַלְלַת 7. 3, au-dessus des poutres (qui formaient le plafond). — 2º Côté. De l'homme : יָאֵיד נָכוֹן לְצֵלְעוֹ Job 18. 12, la calamité sera prête à son côté; selon d'autres : prête à frapper celle qui est à son côté, sa femme; שַּׁלָנִיי בָּלָנִיי Jér. 20. 10, qui gardaient mes côtés, auparavant mes amis qui étaient sans cesse à mes côtés; selon d'autres, de בַּלֵּע: qui attendent ma chute. — Des choses : בַּלַע־דַוּמְשָׁמַן Exod. 26. 26, le côté du tabernacle; בְּלָּטָׁה תַאַרֹן 25. 14, les côtés de l'arche; שָׁמַר צַּלְעֹת תַּאָּוְתַּת 27.7, les deux côtés de l'autel; בַּל־בָּלַכִּ ring 26. 35, du côté du septentrion; וֹשֶׁרֵי צַלְטִים חֲהֵלֵח תַאָּחָת I Rois 6. 34, les deux côtés, ou les deux battants, d'une des portes. — 3° Chambre latérale; ו ויישש בלעות סברב I Rois 6. 5, et il fit des chambres tout à l'entour ; יָתַאָּלֶעוֹת צֵּלֶע אַל־צֵּלֶע Ez. 41. 6, et les chambres latérales (étaient) une chambre auprès de l'autre; et *collect*.: שַּׁרָת תַּאָרכֹנָת I Rois 6. 8, l'entrée des chambres latérales (du bas côté) du milieu; בַּרָּה בלעורד Ez. 41. 9, l'espace destiné aux chambres latérales, ou : un corridor entre ces chambres et le mur.

צלע n. pr. Séla, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28; Séla, sépulture de Saül, II Sam. 21. 14,

לְצֶלֵע m. Trébuchement (ע. צָלֵע), chute, adversité, calamité: יְבְעַלְּעִי שֶׁמְרוּוּ Ps. 35. 15, et ils se sont réjouis de ma chute, de mon adversité; אַנְי לְצָלָע) 38. 18, je suis préparé aux malheurs, aux châtiments; et selon quelques-uns aussi: שַׁמְרֵי צֵלְעִי Jér. 20. 10, qui attendent, espèrent, ma chuta (v. צֵלֶע 2°).

ባን¥ n. pr. m. Néh. 3. 30.

קרָבְּיּלְבְּיִ n. pr. Salaphhad, fils de Hépher, Nomb. 27. 1.

אָלְצִּץ (ombre contre la clarté, la lumière du soleil) n. pr. Selsah, ville appartenant a Benjamin, I Sam. 10.2,

יילְלְלְלְ *m*. (const. גְּבָּבְי, rac. גְבָבָּל,

וי Bruit : אַרַץ צָּלְצֵל תְּנַמַרָם Is. 18. 1, la terre (qui fait) du bruit de ses ailes, faisant allusion au bruit des armes que font les ailes de l'armée, ou au bruit des voiles des vaisseaux qui se déploient comme des ailes; l'Ethiopie, visitée par tant de vaisseaux; selon d'autres : la terre dont les ailes font beaucoup d'ombre, la terre si vaste (v. אָלַל 1° et 2°).— 2º וּבְצֵלְצְלִים II Sam. 6. 5, et avec des timbales (de בָּלַבְּלֵר־שָׁמֵע (1º); בְּבַלְבָּלַר־שָׁמַע et Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son clair, harmonieux, et des timbales d'un son fort, de jubilation. — 3° וּבְצַּלְצֵּל דָּנִים Job 40. 31, (veux-tu remplir sa tête) de dards qu'on lance aux poissons, de harpons? selon d'autres: (veux-tu jeter sa tête) dans le réservoir des poissons, ou la nasse? — 4° יַרַרָשׁ הַאָּלַצֵּל Deut. 28. 42, des insectes bruyants, bourdonnants, des grillons, consumeront (les arbres et les fruits); d'autres traduisent : la sauterelle ; d'autres : la nielle.

P: n. pr. Sélek d'Ammoni, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23. 37.

יְלְּחֵי (protégé de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 20. — 2° 12. 20.

אָשְׁעְ (fut. אַבְּיִהְי Étre altéré, avoir soif: מָּר צְּבֵּיִהִי Jug. 4.19 (א omis), parce que j'ai soif; הַצָּבִיה Ruth 2.9; 2° pers. fém., quand tu auras soif; מָאלּהִים Ps. 42.3, mon âme brûle de soif pour Dieu.

אָטָץ m. Soif: קּאָרֶץ צִּיָּהוּ וְצָּכָא Ez.19.
13, dans une terre de sécheresse et de soif (aride et sans eau); יְשְׁרָּהּ מְּרָאִים Ps. 104. 12, les ânes sauvages s'y désaltèrent, y apaisent leur soif.

אָרְאָדְּרְ f. Soif: הְּנְיִזְקָּדְ מְשְּׁמְּאָדְ Jer. 2. 25, (épargne) aussi la soif à ta gorge (que tu éprouves à force de courir, d'errer; ou, au fig.: pour la passion, volupté).

ואָטְאָי m. Une terre alteree, aride: בּיָבְּאוֹן אֲשִׁר אָיִר בּיִרם Deut. 8, 15, et une terre aride où il n'y avait pas d'eau; וְצִּמָּאוֹן לְמַבּיבֵּי מִים Is. 35.7, et la terre desséchée, aride, (se changera) en des sources d'eau.

בְּבֵיל פְּעוֹר. Kal inusité. Niph. S'attacher: חַּנְּצְעָּרִים לְבַעֵל פְּעוֹר Nomb. 25. 5, qui se sont attachés à Baalpeor, qui se sont consacrés à son culte; יַיִּשָּׁמְרוּ לְבַעל Ps. 106. 28, ils se consacrèrent à Baalpeor.

Pou.: מְצְּמֶרָת עֵל־כְּחְרָץ II Sam. 20. 8, (une épée) attachée à ses reins, pendue au côté.

Hiph.: אַלְשׁוֹקָר תַּאָמִיד מְרְמָה Ps. 50. 19, et ta langue lie, combine, trame, la ruse, les tromperies.

לָּכָּר m. (avec suff. יוֹבְּיִבְ, pl. יִּבְיִבְּיּלְ, const. יבְּיבָיּבְ, 1° Une paire, deux. Des bêtes: בְּבָּיבְיבָּ I Sam.11.7, une paire de bœuſs; בַּבְיבַ I Sam.11.7, une paire de bœuſs; בַּבְיבַ I Rois 19.10, deux ânes; בְּבָיבִ בְּבָּיבְ I Rois 19.19, douze paires, attelages, de bœuſs. Des hommes: בְּבָיבִים צְּבָּיבִ I Rois 9.25, (lorsque nous) chevauchions ensemble (toi et moi), ou que nous étions dans un même chariot; בַּבָּיבָ בַּבָּיבָ Is. 21.7, 9, (une paire de) deux cavaliers.—2° עַּבְּיבָ I Sam. 14.14, un champ que peut labourer une paire de bœuſs dans un jour; בַּבְּיבָ בַּבְּיבָ Is. 5.10, dix arpents de vigne.

לְיָבֶּיִלְ f. (rac. מַבְּעַיּלְ: douteux : מְבָּעָיִּלְ: Cant. 4. 1, 6. 7, selon les uns : derrière ton voile; selon les autres : entre les nattes de tes cheveux ; d'autres traduisent : outre ce qui est caché en toi, ce que l'on doit passer sous silence ; de même : בְּיִי בְּעָיִּנְ Is. 47. 2, ôte ton voile, ou : découvre tes nattes, tes boucles.

אַמּאַק m. (rac. אָמַלּק Raisin sec:

דיי איי דאָי I Sam. 25. 18, et cent (gateaux ou grappes) de raisins secs; דְּבֶּלִים וְצִּבְּיִם וְצִּבְיִם וְצִבְּיִם וְצִבְיִם וְצִבְּיִם וְצִבְּים וְצִבְּיִם וְצִבְּים וּצְבִּים וּצְבְּיִם וְצִבְּיִם וְצִבְּיִם וְצִבְּיִם וְצִבְּיִם וְצִבְּיִם וְצִבְּיִם וּצְבְּיִם וּצְבְּיִם וּעִבְּיִם וּבְּבְּיִם וּבְּבְּיִם וְצִבְּיִם וְבִּבְּים וּבְּבְּים וּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וְבִּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּבְּבְים בְּבְּים בּיּבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בּבּים בּיּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בּבּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בּבְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיבְים בּבְּים בְּבְּבִּים בְּבְּיבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּיבְּבְּבְּים בְּבְּבִּים בְּבְּבְיבְּבְּים בְּבְּבְיבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְי

אַמַרו (fut. יִבְּמַח) Pousser, paraitre: וְבָּבֶּת מַבֶּם הַשְּׁבֵּת בַשְּבֶּל Gen. 2. 5, et toutes les herbes de la campagne avant qu'elles eussent poussé, ou : ne pous-פל-יובא השומה לכם מן־ ; saient pas encore תְּשֵּׁתַ Exod. 10. 5, tous les arbres qui poussent (pour vous) dans les champs; יַפּוּעָר שָׁדוֹר צָּמַדר בּוֹ Lév. 13.37, et si des poils noirs y ont poussé; transitif: יַער צוֹמַחַ עַצִּים Eccl. 2. 6, une foret qui pousse, produit des arbres, c.-à-d. de jeunes arbres, ou : une forêt d'arbres non fruitiers; בַּטָרֶם הָצָמֶרָם Is. 42. 9, avant que (ces événements) paraissent, arrivent; מַאַרְכַּחָף מְחֵירָת תִּצְּמָת 58. 8, et ta guérison paraîtra, arrivera, vite; אַפֶּח מַאָּרֶץ חִאְּמָח Ps. 85. 12, la vérité germera, sortira de la terre.

Pi. Meme signif.: רְּשָׁבֶּהְ Ez.16. 7, et tes cheveux avaient poussé; רְיָהָיל לְצִבּּוֹת Jug. 16. 22, ses cheveux commençaient de nouveau à pousser, à revenir.

ΠΟΥ m. (avec suff. πιρικ). Végétation, plante, fruit: πιρική πιρική Gen. 19. 25, et tout ce qui pousse de la terre, toutes les plantes; πιρική πιρική Εz. 16. 7, comme la végétation, les herbes des champs; πιρικ Ps. 65. 11, les fruits (de la terre); τι πιρικ Is. 4. 2,

פּנְיבִי אָרָי m. (rac. יבָּיבָי. 1° Bracelet (qui est attaché au bras): רְּיבִי אָרָי פּרּר. 24. 22, et deux bracelets pour mettre à ses bras; אַבְּיִר וְצָבִיר אַבְּיִר Nomb. 31. 50, des jarretières et des bracelets. — 2° Couvercle attaché au vase: אַבְּיִר פָּיִר פָּרִי פָּרִי עָּרִי אָרָי אַרְי אַרָּי אָרָי אַרְי אַבְּיִר פָּרָי פּרִי פּרָי פּרִי פּרִי פּרִי פּרִי פּרָי פּרִי פּרָי פּרִי פּרִי פּרָי פּרְי פּרָי פּרָי פּרָי פּרְי פּרְיי פּרְייִי פְיּיִי פּרְייִי פּרְייִי פּרְייִי פּרְיי פּרִיי פּרְיי פּרְיי פּרְיי פּרְייִי פּרְיי פּרְיי פּרְייִי פּייִי פּייִי פּרְייִי פּייִי פּייִיי פּייִיי פּייִיי פּייִייי פּייִיי פּייִיי פּייִיי פּייִיי פּייִיי פּייִיי פּייי פּייי פּייי פּיייי פּייי פּיייי פּי

אַמִיחָה f. Action de pousser: אָמִיחָה Rituel, et que la corne pousse, c.-à-d. que la force, le bonheur, (de David) augmente.

Tessé; le filet, piége; ou celui qui tend le piége, le malfaiteur, le brigand: בְּיִילִי בַּיִילֵי Job 18.9, le filet, selon d'autres le brigand, l'arrêtera, prévaudra contre lui; בְּיִילִי בַּיִּילִי Job 5. et le brigand boit, enlève, leurs richesses; d'autres expliquent בַּיִּלִי : ceux qui sont altérés (v. אַבַאַ).

התייטְץ f. (rac. יבְּיבְ extinction). Seulement adverbialement: בְּבְּיִרְתִּי Lév. 25. 23, et יְבְּיִרְתִּי vers. 30, jusqu'à l'extinction, c.-à-d. à perpétuité, pour toujours.

וְשָׁרֵיִם צִּמְקִם Cosée 9. 14, et des mamelles sèches (qui n'ont pas de lait).

עָּכֶּר m. (avec suff. צְּמָרָי). Laine: בַּמֶּרְ Ez. 27. 18, et la laine d'unc

blancheur éclatante; בְּבֶּנֶר צָּבֶּנֶר Lév.13. 47, dans un vêtement de laine.

ግርሃ n. pr. Semari, fils de Chanaan, Gen. 10. 18, souche d'un peuple chananéen à qui appartenait la ville de Simyra au pied du Liban.

קרֵיִם n. pr. Semarayim, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 22; קַּרְיִם II Chr. 13. 4, la montagne de Semarayim.

בּיבֶּירָהוֹ (avec suff. בּיבֵּירָהוֹי La laine de l'arbre (עָבֶיר, בּיבֹּירָם, c.-à-d. son feuillage, sommet, sa cime: צַּבֶּירָת בְּיבָּירָם בַּירָרָם בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָרָם בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבְּיַרָם בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבָּים בַּירָבְּיבָּים בַּירָבְּיַם בַּירָבְּיבָּים בַּירָבְּיבָּים בַּירָבְּיבָּים בַּירָבָּים בַּירָבּים בַּירָבָּים בַּירָבּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבָּים בּירָבָּים בּירָבּים בּירָבְיבָּים בּירָבּים בּירָבְיבָּים בּירָבְיבָּים בּירָבְיבָּים בּירָבְיבָּים בּירָבְיבָּים בּירָבְיבָּים בּירָבּים בּירָבְיבָּים בּירָבּים בּירָבים בּירָבּים בּירָבּים בּירָבים בּירָבּים בּירָבים בּירָבּים בּירָבים בּירָבּים בּירָבּים בּירָבּים בּירָבּים בּירָבּים בּירָבּים בּירָבּים בּיבּים בּירָבים בּיבּים בּיבּים בּירָבים בּירָבּים בּיבּים בּירָבּים בּירָבים בּיבּים בּיבּים בּירָבים בּירָבּים בּיבּים בּיבּיבים בּירָבים בּיבּיבּים בּיבּיבים בּיביבים בּיביביבים בּיביביבים ביביבים בּי

Anéantir: בְּמֵּרֵגְּ בְּמֵּרֵגְ Lam. 3. 53, ils m'ont jeté, renfermé, dans une fosse pour m'ôter la vie (exact. ils ont coupé, anéanti, ma vie dans une fosse, ou dans une prison).

Niph.: מְפְּרֵי מִפְּרֵי תְּפְרֵי תְּפְרֵי תְּפְרֵי תְּפְרֵי תְּפְרֵי תְּפְרֵי תְּפְרֵי תְּפְרֵי תְּפְרֵי לֹא נִצְמָתִי בְּפְרֵי תִּיבְי וּעָבְּי. 17, mais je n'ai pas été anéanti, exténué, je n'ai pas péri au milieu des ténèbres; יוֹרְבּי נִצְּמָהוּ Job 6.17, (les fleuves) quand ils sont réchauffés ils (s'écoulent) tarissent (v. בִּיבִי), ou: quand ils sont froids, qu'ils gèlent, leurs eaux se resserrent, se condensent

Pi.: אַמְחָרִי מְנְאָרִי Ps.119.139, mon zèle m'a desséché, consumé.

Pilp.: בּשְּרְחוּנִי Ps. 88. 17, tes terreurs, tes arrêts terribles, m'ont exténué, anéanti.

Hiph.: יבְּמִיּ מַצְמִיּ Ps. 69. 5, ceux qui veulent me perdre sont puissants; Ps. 101. 8, j'exterminerai, je tuerai, tous les pecheurs de la terre.

וְצְׁ et אָרְ n. pr. d'un désert: מְּרְעֵּרִיּצְּרְ le désert de Sin, entre la Palestine et le pays des Iduméens, dans lequel était שַּׁחְבָּף Nomb. 20. 1, la ville de Cades; יְתְּבָּץ Nomb. 34. 4, Jos. 15. 3, par Sin.

אַנאַ m. Brebis: אָרֵה'ת לְצֹנַאָּכֶם Nomb.

32.24, (et faites) des parcs, des étables, pour vos brebis (v. אָל:).

עָּהָה m. Brebis: אָלָמָים Ps. 8. 8, les brebis et les bœufs (v. אַנָא et צֹּיִלָּה.).

רַבְּנוֹת et אָנַן, plur. בְּנִים et אָנַן. 1° Epine : צּוֹים מָּדִים מְּדֶרָה צִּפָשׁ Prov. 22. 5, des épines et des piéges sont dans la voie de l'homme faux; -אולר ימְשָׁנִים רְקַּחֲרוּג Job 5. 5, et même d'entre les épines il la prendra (la récolte); selon d'autres: l'homme qui a des armes, l'homme armé, la prendra (v. 2°). — 2° Bouclier, targe : זְיָהַוֹּלַ רְצָּמָה Ps.35.2, prends ton bouclier et ta targe (ou: tes armes et ton bouclier); רוֹשָא הַאָּיִן I Sam. 17.7, et celui qui portait le bouclier, l'écuyer; רָנָשָּוֹא אַרְבֶם מְצְנִיּח Amos 4. 2, (l'ennemi) vous enlèvera avec des crocs, ou des hamecons (v. min). — 3° Froid, fraicheur: Prov. 25. 13, comme פָּצְנָּח־שָׁלֵג בְּרוֹם קַצִּרר le froid, la fratcheur, de la neige, au jour de la moisson.

קנוף ou אָנוּף chethib, pour בְּיִרְּאָ Is. 62. 3 (v. אָנִידְ).

רְמִילְ אָזֹרֶיף m. Canal, aqueduc: רְּמִילְ אָזֹרֶיף Ps. 42. 8, au bruit de tes canaux (tes cascades, tes flots); אוֹרְיוֵג עָּוֹיִר II Sam. 5. 8, et qui arrivera jusqu'à la gouttière (jusqu'au haut de la forteresse).

רַתְּצְנֵח מֵעֵל : Descendre, tomber : נְתְּצְנֵח מֵעֵל : Jos. 15. 18, Jug. 1. 14, elle descendit, ou elle tomba, de dessus l'ane; נְתְּצְנֵח נָתְּצְנֵח נַתְּצְנֵח נַתְּצְנָח Jug. 4. 21, elle enfonça (le clou), ou (le clou) s'enfonça, jusque dans la terre.

אָנְינִים m. plur. (rac. אָבֶי, v. אָבֶּי, 1°). Epine: יְלְצְּיִרִים הְצְבֵּירָם Nomb. 33. 55, (ils seront) comme des aiguillons, des pointes, dans vos côtés; יְלְצִינִים הְצֵינִיכָם Jos. 23. 13, et comme des épines dans vos yeux.

אָנְיף m. (rac. אָבָק, const. אָבִיק, plur. יבְּיִרְם, Ornement de tête, tiare: אָבָירְם, Job 29. 14, comme un manteau royal et comme une tiare; יבְּיִרְם בְּלּיּבָרוּן וּבְּלּיבָרוּן Is. 62. 3 (cheth. בְּבִיקּה), une tiare royale (ou un diadème); des femmes:

Is. 3. 23, et les coiffes (bandeaux); du grand prêtre : בֵּיִק בָּיִנִי Zach. 3. 5, une tiare pure, éclatante.

בּצְילֵים sec, ou être vide; part. pass.: יְּמְבֶּלִּים נְּמְבָּלִים Gen. 41. 23, des épis desséchés, secs, ou vides.

וּלְּץ n. pr. Senan, ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 37 (v. אַאַב).

Hiph.: יְתַּצְכֵּעַ לֶּכֶּח Mich. 6. 8, et s'humilier pour marcher, c.-à-d. marcher, agir, avec soumission, humilité.

ካንዴት f. (rac. ኮኔኔ). Enveloppe, voile, ou pelote (v. l'ex. unique, Is. 22.18, à ኮኔኔ).

רוב ביליי (. (rac. יביי), douteux: אַנְיְאָיָלְ הַּבְּעָּ בּאַרָּאָ Exod. 16. 33, prends un vase, ou une bouteille; selon d'autres : une corbeille.

אַנְקּתְּ m. Tuyau, canal. Pl.: יְשְׁנֵי צְנְתְּרְוֹיוֹת Zach. 4. 12, les deux tuyaux ou canaux d'or (par où coule l'huile dans les becs).

 montent, s'élèvent (chacune) au-dessus du mur; selon d'autres: les filles courent pour le voir (Joseph).

Hiph.: רְתַּצְּכִירֵדִשׁ לְּכֶּלֶךְ תַּלֶּרְהְ עַלְּרִיתׁ Job 18.14, et tu le feras marcher, tu le conduiras, vers le roi des terreurs (la plus grande des terreurs); ou : elle (sa confiance) le conduira vers le roi des terreurs, la mort.

עצ m. (avec suff. צְצָהֵיד, pl. צְצָהִים). Pas, démarche: קָבָּהָד וְשָׁשֶׁל II Sam. 6. 13, six pas; יְסְפּוֹיר יִסְפּוֹיר Job 31. 4, et il compte toutes mes démarches.

תְּעֵלְ הַ. (rac. אָעָדְה. Action de marcher, marche: אֹנְיָדְה II Sam. 5. 24, et אָנָה אָרָ דְּנִידְה I Chr. 14. 15, le bruit d'une marche (de quelqu'un qui marche).

espèce de petites chaînes que portaient les femmes comme ornement aux jambes (v. אַנְצָאָהָ).

אָעָ Incliner, courber, remuer, errer: וביר צבה לְחַפְּחָהָ Is. 51.14, celui qui est courbé (sous les chaînes, le captif) sera bientôt délié, ou : celui qui erre (hors de sa patrie, l'exilé) sera bientôt délivré ; אָת צעָרו וֹנָת Jér. 2. 20, tu t'inclines, tu t'étends, ou : tu erres, cours, בישרו בר'ב: ; comme une fenime impudique בחום Is. 63. 1, qui marche dans la grandeur, la puissance, de sa force; selon d'autres, transit.: qui fait marcher, errer (les peuples de pays en pays); וְשָׁלַחָמְר־לוֹ צֹעִים וְצֵעָרוּי Jér. 48. 12, je lui enverrai des gens qui savent incliner, vider, transvaser, les vases, et ils le renverseront, videront; selon d'autres : des gens qui le feront marcher, qui l'enverront en exil.

Pi.: শাস্থা Jér. 48. 12 (v. le même exemple au Kal).

עוֹר cheth. pour אָעוֹר Jér. 14. 3, 48. 4 (v. צָעִיר.).

עציף m. (rac. אָצָק). Le voile des femmes: יְבְּעִרּה Gen. 24. 65, elle prit le voile (et se couvrit); אָנִיקּאָ 38. 19, son voile.

Petit, jeune, vil, le dernier : יְחַאָּצִיר Petit, jeune, vil, le dernier : יְחַאָּצִיר Is. 60. 22, et le plus petit deviendra un grand peuple; אַצִיר בַּאַאן Jér. 49. 20, les petits, les garçons, qui gardent les troupeaux; les plus petits, les moindres, entre les armées ou les peuples; אַל-הַאַּצִירְהָּ אַל-הַאַצִירְהָּ Job dit) à la cadette; אַלּרָיִם Job 32. 7, je suis jeune (en années); יְאָלִּכִי יְאָלִּכִי קַנְּבְּיִה אָכִי יְאָלִרִי אָלִרִי הָּבִירוּ אָלִרּ אָל- יְנְבְּהָי אָלִרִי וְנְבְּהָי Ps. 119. 141, je suis petit, vil et méprisé.

אָעִיר n. pr. d'une ville : אָעִירָה II Rois 8. 21, à Saïr.

Jeune age, jeunesse: נְצִּעִּיר מָּצְעָּיְהוֹ Gen. 43. 33, et le plus jeune selon son age, sa jeunesse; קרֶר צַּחַי מְּאַעִירָם Dan. 8. 9, une corne d'une petitesse excessive; ou c'est plutôt adj.: une très petite corne (v. מְצָעִירִם).

אָרֶל בַּלּרִצְּצָן Etre transporté: אַרָּצְבָּן Is. 33. 20, une tente qui ne sera jamais transportée ailleurs, qui ne sera jamais levée.

ענו ח. pr. d'une ville dans la basse Egypte, Soan, Tanis: שָרֵי צַּעָן Is. 19. 11, les princes de Tanis; צַען מִצְרָיִם Nomb. 13. 22, Tanis en Egypte.

n. pr. d'une ville ou d'une contrée dans le pays de Nephthali: מַאַלוֹן הְצְעַנְיִּים Jos. 19. 33, d'Ellon en Saananim, ou d'Ellon jusqu'à Saananim; selon d'autres, a appartient au mot, et la ville s'appelle Allon-Besaananim.

בְּעָשֵׁת m. plur. Ex. unique: מַצְשֵׁת II Chr. 3. 10, (deux chérubins), travail de sculpteurs, statuaires (rac. בּיצֹי); selon d'autres : en forme d'enfants (comme בּיִצִּצִינִים 2°).

ils crièrent à l'Éternel; סָרָתְּקָתָּק Job 19.7, si je crie à cause de la violence qu'on me fait.

Pi.: יְרְשָּא מְצְיֵק II Rois 2. 12, et il criait.

Hiph.: ניַבְּבֶּק טְמוּצֵל אֵד־חָקֹם I Sam. 10. 17, Samuel fit assembler (convoqua) le peuple.

Niph. passif du Hiph.: יַפְּיָאֵל Yug. 7. 23, des hommes d'Israel furent convoqués, ou s'assemblèrent; יַפְיָרָאַל I Sam. 13. 4, et le peuple s'assembla auprès de Saül.

בְּצְקַרו בְּנֵי־וִשְׂרָאֵל f. Cri, plainte: בְּצְקַרו בְּנֵי־וִשְׂרָאֵל Exod. 3. 9, le cri des enfants d'Israel; בְּיִלְרוּ בַּנְקַרוּ אָנְרָיִם אָח־פְּנֵי דִי Job 34. 28, les cris, plaintes, du pauvre; מִי־נֶּרְלָּה צַּצְּקַרְם אָח־פְּנֵי דֵי Gen. 49. 43, parce que leur cri, c.-à-d. le cri à cause d'eux, ou le cri de leurs crimes, est devenu grand, fort, devant l'Éternel.

עלא ראָפר: 19 בְּלֹא רְאָפֶר: 19. Etre petit, vil, faible: ללא רְאָפר: 19. Jér. 30. 19, et ils ne deviendront pas vils, ils ne tomberont pas dans l'abaissement; יוְצְפֵרּי Job 14. 21, et s'ils sont vils, méprisés; בֵּלְרַתְּשִׂבְּרִי Zach. 13.7, (j'étendrai ma main) vers ceux qui sont petits, faibles.

עוער et אינער (petitesse) n. pr. d'une ville, Soar (Segor), appelée ainsi parce qu'elle était petite, Gen. 19. 20; אַנָרָח vers. 23, à Soar (appelée aussi בָּלֵע, v. Gen. 14. 8).

לפרם אַכֶּרָא אַוְרָא: f. Peine, travail: לפרם אַכֶּרָא אַוְרָא Aboth, la récompense sera selon (en proportion de) la peine.

אַפֿר עּוֹרָם (v. אָמֵדְ). Étre attaché: בָּמַר עּוֹרָם בּל-מַאָּמָם Lament. 4. 8, leur peau est attachée, collée, sur leurs os.

לְּבָּרָ (fut. רְּבֶּבְי et בְּבֶּרְ Voir, regarder, surveiller, observer, épier, espérer: בְּבָּעִי מְבִי בְּבָּרָ Cant. 7. 5, (la tour) qui regarde vers Damas; בַּבָּעִי בַּבְּעָרִ בְּבַעִּר וֹ צַבְּעָר בּבְּעָר בּבְעָר בּבְּעָר בּבְּער בּבְער בּבְער בּבְּער בּבְּער בּבְּער בּבְער בּבְּער בּבְער בּבּער בּבּבּער בּבּבּע

אַפְרֵיָם עִם־אֵלֹדֵי Osée 9. 8, la sentiaelle d'Ephraim, le prophète, (devait être) pour mon Dicu; ou : le prophète d'Ephraim était avec mon Dieu; ou: Ephraim regarde vers, espère en mon Dieu; צומות רַעִּים וְטוֹבִים Prov. 15. 3, (les yeux de Dieu) contemplent, observent, les bons et les méchants; Prov. 31. 27, elle צוֹפְרֵה חֲלָּיכוֹת בֵּיתַה considère, surveille, les allées, la marche, de sa maison ; צֵינָיוֹ בַּגוֹיִם הִצְּפֶּינָת Ps. 66. 7, ses yeux regardent, observent, les nations ; יצָּם רֵי בֵּרינִר וּבֵרינַה Gen. 31.49, Dieu regardera entre moi et toi, jugera entre nous; בּוֹמֵת רָטָׁע לַצַּוֹרִים Ps. 37. 32, le méchant observe, c.-a-d. épie, le juste, וְצָּפּוּ רוּוּא אֱלֵר־דָּוֹרֶב Job 15. 22, il est regardé, épié, menacé, par l'épée; il est destiné à l'épée (pour rart. pass.).

Pi. 1º comme Kal. Regarder, attendre, chercher quelqu'un des yeux, esperer en lui : יד הַרָה מְצָּמָה I Sam. 4.13, (Eli était assis) à côté du (près du) chemin, regardant, attendant; דַּצָּמֵר וּמָצְאָח Is. 21.6, pose le gardien, la sentinelle; מָצְמֵּרְהָ Mich. 7. 4, tes prophètes; צְּמָרְנוּ אֱלֹ-װִיר Lam. 4. 17, nous avons espéré en un peuple. Avec : ואַני בּרֵר אַצָּבּּה Mich. 7. 7, mais moi j'espère en Dieu; et seul : אַצָּמָּח Ps. 5. 4, et je leve les yeux, j'espère. -2º Couvrir quelque chose (d'or, d'argent, etc.): יְצִפָּרהָ אֹתוֹ זָהָב טָחוֹר Exod. 25.24, tu couvriras (la table) d'or pur; ורצמוד וחוב I Rois 6. 20, il le couvrit d'or; מיים איים II Chr. 4.9, il couvrit (les portes) de cuivre.

Pou.: מְּצָּהָּים נְיְהָים Exod. 26. 32, (des colonnes) couvertes d'or; מֶּטֶהְ פִּיבֶּים Prov. 26. 23, l'argent qui n'est pas encore purifié, et qui est placé, tendu (sur un vase), qui couvre le vase.

ገር ያ f. Inondation : קרשָּבְּי Ez. 32.6, le pays de ton inondation, pour : ton pays inondé, l'Egypte; ou : le pays dans lequel tu nages, c.-à-d. le pays entouré de rivières (rac. קיצי); selon d'autres (rac. חַבָּיִב) : le pays vers où

ton regard s'élève, même la partie haute du pays.

ነይሂ n. pr. Sepho, fils d'Eliphaz, Gen. 36. 11; ቋሚ I Chr. 1. 36.

לפּוּי m. (rac. רְּבָּבְי Pi. 2°). Couverture de métal: אַבּיי בַּבְּייבָּי Nomb. 17. 3, 4, (les lames d'airain) formaient une couverture de l'autel, servaient à couvrir, revêtir, l'autel; בְּמִפְּרָ נַכְּמִפְּרָ Is. 30. 22, ce qui couvre tes idoles d'argent.

וֹשׁבְּי, const. אָבָי, const. אָבָי, le nord, septentrion: אַבָּי עַבְּיבָי Jér. 16. 15, de la terre du nord (Babylone); אַבּירי בָּיבּין Jér. 16. 15, de la terre du nord (Babylone); אַבּירי בָּיבּין בַּיבּין אַבָּין אַבָּין אַבּין אַבּין

nant à la tribu de Gad, Jos. 13. 27.

וֹלְצְלּוֹין (ע. אָפְיוֹן n. pr. Sephon, fils de Gad. Patron.: בְּמֹינִר Nomb. 26. 15.

אָפּונִי m. adj. Qui est du nord: בְּאָשׁוּנִי Joel 2.20, et le peuple, l'armée, du nord; selon d'autres: une espèce de sauterelles qui viennent du nord.

עָפֿרע cheth. (v. צָפִרעַ).

לפור des deux genres (rac. בְּשָּרִים, pl. מַבְּרִים). Oiseau, spéc. petit oiseau (passereau): אָל־פָּוּר אָל־פָּר Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, qui se jette, dans le filet; בְּיִר בִּיִּת בַּיִר Ps. 84. 4, même le petit oiseau (le passereau) trouve une maison; בַּרֹיִר בְּיִר Deut. 14.11, tout oiseau qui est pur; collect: מֹל צִּבּוֹר בִּיוֹר בִּרוֹר. Ties Gen. 7. 14, tous les oiseaux.

יוֹשֵּׁצְ n. pr. Sephor, père de Balak, roi de Moab, Jos. 24. 9.

ר בּשְׁלֵים וּ חֲשְׁעֵּ מִי ח. pr. m. I Chr.7.35. הַחֲשָׁצֵּ f. Cruche, coupe: בַּשַּׁתֵּים הַשָּׁבִים I Sam. 26. 11, une cruche a eau, ou une coupe; מְשָׁתֵים I Rois 17. 12.

et la cruche, ou le vase, qui contient l'huile (rac. ngg).

ر پرهن . ۷) پاؤر

בּפְּרָיֵנֵי f. (rac. יְּשָּבְּיְלֵי Espérance: בְּּבְּיִנְיִנְי Lament. 4. 17, dans notre espérance, tant que dura notre espoir, nous espérions (en un peuple), ou : sur notre donjon nos regards étaient attachés (sur un peuple).

ነነት¥ (attente, souhait) n. pr. Sephion, fils de Gad, Gen. 46.16 (v. ነነደጃ).

היקיבי Exod. 16.31, comme un gâteau pétri avec du miel (rac. הַבָּאַ, peut-être d'après la forme du vase dans lequel on le fait cuire, v. יידוא אוניין.

יְּשָׁלְּ chethib, pour אָפּין part. de אָפּן Ps. 17. 14.

אָפִיר m. (rac. אָפֶר. Bouc: צְּמָר. מָאָפָּיר Dan. 8.5, un bouc (de chèvre); יְתַאָּמָּיר אָפָּיר פּנוּע (de chèvre); יְתָאָיר אַפָּיר פּנּע (פּניר (douze) boucs pour le péché, comme sacrifices expiatoires.

אָפִיר m. chald. Même signif.: יְּבְּמִירֵי Esdr. 6. 17, et des boucs.

לפּיָרָה (rac. יבָּאָ). 1° Couronne: רָבָּאָרָה Is. 28. 5, et comme une couronne, un diadème, de beauté.— 2° Cercle, au fig.: יְלִּבְּיִרָה אֲלָהְיָה Ez. 7. 7, (le cercle) la vicissitude des choses, du sort, est venue vers toi; le sort, la ruine, t'atteint; selon d'autres (de אַקָּהָא chald., matin): le matin, le jour fatal, est venu pour toi; d'autres traduisent: ta couronne, c.-à-d. ton règne, cessera (v. אִיבּה); comp. Ez.7.10.

אָפֿית f. (rac. אָפָּית). Garde : אָפֿית f. (rac. אָפָּית). Garde : אָפֿית Is. 21. 5, que la garde, la sentinelle,

garde, veille (v. mps à mps); ou qu'on garde, veille, dans la guérite (d'autres traduisent: préparez la lampe).

אַלּוּ (fut. יִּצְפֹּן) 1° Cacher, protéger, defendre: נְמְצְמְנֵרִנּי Exod. 2. 2, elle le cacha; יַמְבַּאָני Jos. 2. 4, elle le cacha (elle cacha chacun d'eux à part, ou, pour יַּמְצָשָׁנֵם: elle les cacha); part.pass.: יִחְלְלֹּהְ אָר־צְסוּנִיר Ez. 7. 22, et ils violeront mon endroit caché, c.-à-d. mon sanctuaire; יִצְּמְנֵנִי בְּסְכֹּה Ps. 27. 5, il me cache, me protége, dans son tabernacle; אָמוּנֵיך 83. 4, ceux que tu protéges. — 2º Se cacher pour tendre des piéges; יְצִּמְנֵיח לְנַקִר Prov.1.11, tendons des piéges en secret à l'innocent; בים לנסשתם 1. 18, ils tendent des pieges à leurs âmes; seul : ינורו יצמונו Ps. 56. 7, ils s'assemblent, ils se cachent. — 3° Conserver, réserver, épargner: אַשֶּׁר־צָּמַנְהָ לִירֵאָיף Ps. 31. 20, (ta bonté) que tu as réservée pour ceux qui te craignent; אָבְּמַלָּאָ הַמְּלָא בְּטְנֵם (keri) Ps. 17. 14, et tu remplis leur ventre de ce que tu réserves, c.-à-d. de tes biens, tes trésors; וַאֵּלָּה צָּפָנָהַ בָּלְכָבָך Job 10. 13, et tu conserves, tiens caché, tout cela dans ton esprit; הַבָּפּוֹך אָתַּהָה Prov. 2. 1, (si) tu conserves, caches, dans toi, dans ton esprit (mes préceptes). — 4º Arrêter, priver de : צ'מְנֵיתָ בָּפַרְרוּתַ Prov. 27. 16, celui qui veut l'arrêter (pour qu'elle ne querelle plus) est comme s'il voulait arrêter le vent, ou, sens 1°: qui veut cacher ses paroles (pour qu'on ne les entende) comme s'il voulait cacher le vent; לַבַּם צַּפַּוּהַ פְּשָּׁכֵל Job 17.4, tu as privé leur cœur, esprit, d'intelligence.

Niph.: לאריבאָפּט פּמִרט Job 24. 1, les temps ne sont pas cachés (par le Tout-Puissant), ou : les sorts ne lui sont pas cachés; אַרָּבְּיִבְּעָּרְ עַרְּנָּיִם Jér. 16. 17, leur iniquité n'est pas dérobée (à mes yeux); אָרָבִירְ לָּיִבְּיִרְ Job 15. 20, (et les années) qui sont réservées, destinées, au tyran, ou : les années (de sa vie ou de sa tyrannie), lui sont cachées, inconnues.

Hiph.: יוֹצְמִינוֹ Exod. 2. 3, (elle ne

pouvait plus) le cacher; אָלְאוֹלָיִי Job 14.13, que tu me mettes à couvert, que tu me conscrves, dans le Scheol.

קריידי (Dieu le protége) n. pr. 1° Le prophète Sephania, fils de Chusi (Sophonie), Soph.1.1. — 2° Sephania, fils de Maaséia, prêtre, Jér. 21, 1 (בְּעַנְיִדּי 37. 3). — 3° Zach. 6. 10. — 4° I Chr. 6. 21 (le même est appelé אַרְיִה 6. 9).

תַּנְעֵם תּיבְּעָבְּי תּי n. pr. Nom que Pharaon a donné à Joseph, Gen. 41. 45, et qui signifie, selon les uns: qui découvre, connaît, les choses cachées (v. אַבָּעָבָּי et reconnaît, les choses cachées (v. אַבָּעָבָי et reconnaît, les choses cachées (v. אַבָּעָבָּי et reconnaît, les choses cachées (v. אַבָּעָבָּי et reconnaît, les choses cachées (v. אַבָּעַבְּיוֹ et reconnaît, les choses cachées (v. אַבָּעַבְּיוֹ et reconnaît, les choses cachées (v. אַבָּעַבְּיוֹ et reconnaît, les choses cachées (v. אַבַּעַבְּיוֹ et reconnaît, les choses cachées (v. אַבַּעָּי et reconnaît, les choses cachées (v. אַבַּעָּעָּי et reconnaît, les choses cachées (v. אַבַּעַּעָּעָ et reconnaît, les choses cachées (v. אַבַּעָּע et reconnaît, les choses cachées (v. אַבַּעְּעָבָּע et reconnaît, les choses cachées (v. אַבַּעַּע et reconnaît, les choses (v. אַבַּע et

עַבָּא צָּמַע Is. 14. 29, de la race du serpent) il sortira une vipère (un basilic).

קשני אין אָפּעני m. (formé de אַבָּעָּג, ce qui appartient à la race des vipères). Vipère, basilic : קאניר Is. 11. 8, l'œil ou la caverne du basilic : קאניר צַּעְּענִיר Jér. 8. 17, des serpents et des vipères; ou, adj.: des serpents très venimeux.

"אַבְּעָּרָר בְּעַהַּיִּם Aboth, ils étaient pressés, serrés.

קצֵבְּע Pi. (rac. קבַּצָּ), onomatopée. Gazouiller, chuchoter: קַּצְּבְּעָבְיּק Is. 10. 14, (un oiseau) qui gazouille; קַּצִבְּעָבְיּק אַ 38. 14, ainsi je gazouille, je crie; בּיִבְּעָבְעַבְּיָּק 8. 19, (les devins) qui chuchotent, qui parlent tout bas.

ក្សបុទ្ធម្ន f., douteux. Ex. unique:
ነយម្ហាក់ម្ពុជ្ធម្ន Ez.17.5, il l'a placé, planté,
en (ou comme) un saule; selon d'autres: comme rejeton; d'autres traduisent: dans une terre inondée, c.-à-d.
bien arrosée (de թա).

לְשָׁר Ex. unique: Jug. 7. 3, qu'il s'en retourne de bonne heure (le lendemain matin) de la montagne de Galaad (de בְּקרָה chald., matin), ou : qu'il fasse le tour pour s'en aller de la montagne, etc. (v. יְשִׁרְרָה).

אַלְּיל chald. des deux genres (v. יוֹשְּלָּי, hébr.). Oiseau : אַבְּרֵי שְׁבָּיָא Dan. 4. 9, les oiseaux du ciel; יְצִפַּרֵיָא 4.11, et les

oiseaux; קיְצְפֵּרִין 4. 30, comme les oiseaux.

עַרְיְבְּיִם m. (comme collect. fem.). Grenouille: יָסָרוּ זַיְאָפֵּרְדְּעִים Exod. 8. 7, les grenouilles se retireront; collect.: זַּאַפַּרְדַּעַל זַיִּאַפַּרְדַּעַל 2, et les grenouilles sortirent (des eaux).

femme de Moise, Exod. 2. 21.

רְעָּשְׁרָתוּ (rac. יְצָשְׁרָ. 1° Ongle: רְעָּשְׁרָּתוּ Deut. 21.12, elle se coupera (arrangera) les ongles; selon d'autres: elle laissera pousser ses ongles (י. יְּעָשָׁרָ (יְּעָשִׁרֹ בּיִר 17.17, avec une pointe de diamant (ou d'acier).

רְאָשֶׁר (rac. רְאָשָׁר ou אָשָּר). Chapiteau: יְתַשָּׁלֶּר אֲשֶׁר־עֵּלְ-רְאִשׁר II Chr. 3. 15, et le chapiteau qui était au haut (de chaque colonne).

רְּבְיּלְ (donjon) n. pr. Sephhat, ville chananéenne; appelée aussi יְרִימָּת Jug. 1. 17.

ጥርት ክ. pr. La vallée de Sephatha, près de Maresa, dans le pays de Juda, II Chr. 14. 9.

יניקלג pl. (v. אָקלג). אין אָלָים n. pr. (v. אָקלג).

וו Poche, besace: בַּרֶפֶל הְצִּקְלֹנוּ II Rois 4. 42, (il apporta aussi) des épis frais, du froment nouveau, dans sa poche (besace).

אַר ei אַ (rac. צוּר ou אַרַר, avec suff. אָרִים, plur. אָרִים) m. 1°Adversaire, ennemi : תַּצֵּר תַאַרֶב Nomb. 10. 9, l'ennemi qui vous combat, attaque; ברי Job 16.9, mon ennemi; צָרִים Deut. 32. 27, leurs ennemis, persécuteurs; adj.: איש צַר וָאוֹרֶב Esth.7.6, un homme hostile (notre adversaire), un ennemi. – 2º Détresse, affliction, adversité: רבח לי Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large; יפַרא ; 18.7, dans mon affliction בַּצַּר־לָר באַר לַחָם 106. 44, il (les) a regardés dans leur affliction; אר וּפְצרּקת Job 15. 24, l'adversité (le trouble : et l'angoisse (v. fem. מַצר נַחְשָׁברּ : יצר - 3° Pierre (צַרָה - מַצר בַּיר Is. 5. 28, (la corne du pied de ses chevaux) est pareille à la pierre, est dure comme des cailloux.

עַ adj. Etroit: ישָּ מּיִסְיִם Nomb. 22. 26, en un lieu étroit; ישָ מּיִחים Job 41. 7, un sceau étroit, c.-à-d. ferme; מִירלִי הַשְּּמִוֹם Is. 49. 20, le lieu est trop étroit pour moi.

ער n. pr. Seer, ville appartenant a la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35.

שני ח. Pierre, cailloux: קּשָׂמִיר חָזֶּק Ez. 3. 9, comme le diamant plus dur que la pierre, que le caillou (v. אַבּ et אַב 3°); אַבּרְדּע צִּרְּדָּע Exod. 4. 25, Sephora prit une pierre aiguë (ou un couteau) (v. אַבּר subst. 2°).

אָרַבּ Kal inusité. Niph. Étre brûlé: בּיבְּהָ הָּלִּקְבִּרּבָה בָּלִּקְּנָים Ez. 21. 3, et tous les visages en seront brûlés (ou rougiront de honte) (v. קָרָב et בַּיָדְ); de là

בּרֶבֶּח חַלְּיָבְּׁר (. 1° Subst.: בְּירָבְּח חַלְּיְבָּרְּ Lév. 13. 23, c'est une marque de brûlure, une cicatrice de l'ulcère; בְּיבֶּי 13.28, c'est la cicatrice de la brûlure. — 2° Adj. Brûlant: מְצִיבָּח Prov. 16. 27, comme un feu brûlant, dévorant.

אַרֵרָה n. pr. Seréda, ville appartenant à la tribu de Manassé, I Rois 11. 26 (אַרָהָן Jug. 7. 22, et אָרִהָן I Rois 4. 12).

אָרְיָה אַ אָרְיָה n. pr. Seruiah, fille d'Isaïe, mère de Joab, I Sam. 26. 6, I Chr. 2. 16.

אָרוֹעָה (lépreuse) n. p. Scruah, mère de Joroboam, I Rois 11. 26.

רוֹר (v. אַרוֹר).

י גְּרוּהוֹ עֵּרְן f. Etrécissement : תְּצֶרוּהוֹ Rituel, par un œil étroit, c.-à-d. jaloux, envieux.

Pousser de forts cris. Part.: אַרַת Soph.1.14, (le héros) poussera des cris forts et amers.

Hiph.: אַן־יִדָּי Is. 42. 13, et il jettera des cris de guerre.

אילי Tyrien (de צֹר Tyr): אָלְשׁרָים I Rois 7.14, un homme de Tyr; וְלַשִּׂרִים Esdr. 3.7, et aux Tyriens.

קיר הצייר וי m. (rac. יְבְיִרּה, avec יְבְּיִרּה, pause יְבְּיִרּה. Résine odorante, baume: יַבְּיִרּה עַבְּיִרּה Jér. 8. 22, n'y a-t-il plus de baume dans Galaad?

ጉኒ n. pr. m. I Chr. 25. 3.

אָרְיָּנְהַ (א. אַיִּלְיַנְהַן).

לְצְרִיתוּם. (rac. אָרִיתּם, pl. אָרִיתּן. Tour, donjon (d'où la sentinelle crie; selon d'autres: qui brille au loin): יְּטָיתּי עֵל־ Jug. 9. 49, et (les) placèrent autour de la tour; וּבְאַרִיתּוּם I Sam. 13. 6, et dans les tours.

* אָבּרְיבִּטּי Avoir besoin. Hiph.: יְאֵל תַּאָבִייבַטּי et ne nous laisse pas avoir besoin.

ערָן m. Besoin: בְּכֶּל־צָּרְפָּהְ II Chr. 2. 15, selon tout ton besoin.

קוֹנְעָה f. Guepe, frelon (selon quelques-uns: maladie, plaie); collect.: יְשֵׁלֵּחְהֵר אָח־חַאַרְעָּח לְּפָּנְיךְּ Exod. 23. 28, j'enverrai devant toi des frelons (ou: des maladies, des plaies).

אָרְעָר (place des guépes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 33; אָרְעָרוּ I Chr. 2.54, et אָרְעָרוּ 2. 53, de Sorea.

ראבין ל. (rac. בְּבִישׁר בָּר.). La lèpre: des hommes: בַּעָ בְּיַבִיח בִּי חִוְּיֵח בְּאָרָם Lév. 13. 9, si la plaie de la lèpre se trouve a un homme; des habits: רְוַבֶּבֶּרְ בִּירִידְיִרְי 13. 47, si un vêtement est infecté de la plaie de la lèpre; des

maisons: יְנִיחָתִּי נְגַע צָרַעֵּח תְּבֵּרת אֶרֶץ אֲחְזַּחְכָּם 44.34, et que j'aurai frappé de la plaie de la lèpre quelque maison dans la terre que vous posséderez.

Niph.: יְאָרְמּר רַגְּרִם Dan. 12. 10, beaucoup seront éprouvés comme par le feu.

Pi.: מָּרִירָא מְאָשׁ מְצָרֵם Mal. 3. 2, car il est comme le feu qui fond les métaux, ou: le feu de l'orfévre.

'P'' (orfévre) n. pr. Melchiah, fils de Sorephi, Néh. 3.31; selon d'autres: fils de l'orfévre.

ריבי (fonderie) n. pr. d'une ville entre Tyr et Sidon; אָנָי וּ Rois 17. 9, 10, (va) à Sarephath (Sarepta); Obad. 20, jusqu'à Sarepta (d'après une tradition, אַרַבּי signifie aussi la Gaule, la France).

אוֹתֵה Osée 4. 19, le vent l'a comme liée (sur ses ailes), l'a emportée; וֹנְתְּקְיָנְת בְּיְרִיתְ II Sam. 20.3, et elles demeurèrent enfermées. — 2º Opprimer, combattre, être hostile : וצררו אַתכם Nomb. 33. 55, ils vous combattront: יצרָרֶר יָרוּרְרָת Is. 11. 13, et ceux qui opprimaient Juda, ses ennemis, ou : les ennemis (d'Ephraïm) qui étaient de .Nomb. 25 צררים הם לכם: ל Nomb. 25 18, ils se sont montrés hostiles, ennemis, a votre égard; בְּכָל־צוֹרְרָי Ps. 6. 8, à cause de tous mes ennemis; לַצָּרֹר בּלות ערוהה Lév. 18. 18, (tu ne prendras pas la sœur de ta femme) pour l'offenser, pour rendre sa sœur sa rivale et pour decouvrir sa nudité (v. אַרַת 1°). — 3° Etre à l'étroit, être afflige, dans l'angoisse : פר צר-לר Ps. 31. 10, car je suis dans l'angoisse; לַבֶּם Jug. 11. 7, (maintenant) que vous êtes dans l'angoisse, l'affliction; צר־לָּר מָאֹר II Sam. 24. 14, je suis dans une grande angoisse, perplexité; צר־לִּר עָלֵיךְה II Sam. 1. 26, je suis dans la douleur à cause de toi (fut. פצר et יַצֵּר v. à II יַצֵּר).

Pou.: וְּכְצְּיָרִים Jos. 9. 4, (et des vaisseaux pour le vin rompus) et liés, ou recousus.

Hiph. (תַּצֵּר, inf. יְנְצֵּר לְּךָּ: (בְּצֵּר בְּאָה.) Deut. 28.52, il te pressera, t'assiégera (dans toutes tes villes); נְיָצֵר לְּנָת Néh.9.27, ils les ont opprimés; וְנָצֵר לָנָת Jér. 48.41, une femme dans le travail de l'enfantement.

 sans qu'il en tombe à terre un seul grain.

אָבֵרָה n. pr. (v. אָבֵרָה). רְאָ n. pr. m. I Chr. 4. 7. ת (éclat du matin, aurore) n. pr. Séreth Hassahar, ville apparte nant à la tribu de Ruben, Jos. 13. 19. אָרָתוֹ n. pr. (ע. הַיָּדֶאַ).

P

ראב סנא אדף) Un oiseau aquatique et du désert (le pélican?): ראָבְּיִדְיִידְיִּ Lév. 11. 18, Deut. 14. 17, et le pélican (un des oiseaux immondes); אַבְּיִדְּיִ Is. 34. 11; const.: יַבְּיִדְּי בִּיִּדְיָּ Ps. 102. 7, (semblable) au pélican du désert.

קב m. (rac. קבב). Nom d'une mesure de capacité: רְבָּע רַשְבַּע II Rois 6. 25, et le quart d'un kab (un kab est le sixième d'un קבָּרם); plur. יקבּרם.

קְּבֶּה f. (rac. קבָר ou קַבָּב). Estomac: הַקָּבָּה Deut. 18.3, et l'estomac (des animaux).

קֹרָה (rac. איף סע בּקבּי). Ventre: הַּהְבֶּקבּי, אַלּ-קַבְּיָה Nomb. 25. 8, (il perça) aussi la femme dans le ventre, (exact. dans les parties que la pudeur cache); selon d'autres, comme הַּבָּי

(il perça) la femme dans sa tente, chambre.

קְּבְּהְ (rac. בְּבַּה). Tente, alcôve: אֶלְּהַתְּּבְּא Nomb. 25. 8, (il entra après l'Israélite) dans la tente, la chambre, où était le lit (l'alcôve).

אָבּרָךְ: m. (rac. קבּרְ). Foule ou amas: קבּרְצָּרָךְ: Is. 57.43, la foule de ceux que tu as assemblés pour te secourir, ou : l'amas de tes idoles.

קביר, (rac. קבר,). Sépulture, inhumation: קביר הְשִׁרְר Jér.22.19, il sera enterré de la sépulture d'un ane, c.-à-d. comme on enterre un ane. — 2° Sépulcre, tombeau: קבר בייר לפר. Gen. 35. 20, le sépulcre de Rachel; בְּבְרָבְּיִם 47. 30, dans leur sépulcre.

קבַל Kal inusité. Pi. Prendre, recevoir, accepter, agreer : וַיַּמְבָּלֵם דָּוִיד I Chr. 12. 18, David les reçut (bien); וו Chr. 29. 22, ויַקבלוּ חַכֹּחַנִים צַּת־חַהַם et les prêtres prirent le sang (des taureaux); אַח־תַּמוֹב נְקַבַּל — וְאָח־תְרֶע לֹא וּקבּל Job 2. 10, puisque nous avons recu le bien (de la main de Dicu), pourquoi n'en recevrons (accepterons)nous pas les maux? לא קבל Esth. 4. 4, mais il ne (les) accepta pas; קימו וָקבלו 9. 27, les Juiss confirmerent et agréèrent (s'obligèrent de fêter); רְקַמֵּל מּוּסְ- Prov.19.20, et reçois, écoute, l'instruction (de la * קַבֶּלָּה tradition et la cabbale, la science cabbalistique).

Hiph.: בּקְבָּלֹה Exod. 26. 5, 36. 12, les nœuds, ou les cordons, doivent se répondre, c.-à-d. être placés vis-à-vis (l'un de l'autre).

קבל מַלְכוּדָא : chald. Recevoir. Pa

Dan. 6. 1, (Darius) recut, prit, le règne; אַרְבְּעָהָאַן 7. 18, ils recevront le règne, ils entreront en possession du royaume.

et קבל, chald. Le devant, la face, seulement comme préposition. לָקָבֵל נָבְרַשְׁתָּא : Lu face, vis-à-vis לָקַבַל Dan. 5. 5, vis-a-vis du chandelier. — 2° Devant : קאַם לְקַבְלָהְ 2.31, (la statue) se tenait debout devant toi; וַלַּקְבֵּל אֵלְפָא 5.1, et devant ces mille (seigneurs).-לַקַבַל מָלַי : (פָּנִים â מִפְּנֵי . (פָּנִים â מָפָּנַי): בּלְבָא 5. 10, à cause des paroles du roi ; בּלְקבל דְּנָת Esdr. 4. 16, à cause de cela. Tout comme, parce que, פַּל־מָבֵל הִּי c'est pourquoi : פָל־קבַל הַּר מַרְוְלָא Dan. 2. 40, tout comme le fer (brise tout); ל-קבל הי־מָרֵימֶן ווּא 6. b, parce qu'il était très fidèle; בָל־קָבַל הַר בֶּל־בָּל בָר בָּל-A. 10, c'est pourquoi (aucun) roi, quelque grand qu'il soit; בַּל־קבַל דְּנָת 2.12, à cause de cela, par cette raison.

קּבְל-עָם : Prépos. Devant קבְל-עָם II Rois 15. 10, devant le (en présence du) peuple.

קלל m. L'opposé, ce qui est contre: וְּמְיִדִּי Ez. 26. 9, ce qui frappe, ce qui pousse, contre (les murs), les machines de guerre; ou : מְּדִי les coups, de ses armes.

לידים אַלְידים בּי צַּהָם לְבִּעִים אֹתִי (v. בְּבֶּע צִּיָם אֶלִידִים בִּי צַּהָם לְבִּעִים אֹתִי (v. בְּבָּע צִיִּם אָלִידִים בִּי צַּהָם לְבִּעִים אֹתִי (v. בּבְּע צִיִּם אָלִידִים בִּי צַּהָם לְבִּעִים אֹתִי (v. 13.8, est-ce qu'un homme frustre, trompe, Dieu? et certes vous m'avez frustré; שַּבְּעִי בְּיִבְּע אָרִילְבְּע צָּיִר בְּעִי Prov. 22. 23, et il ravira l'ame à leurs ravisseurs (d'autres traduisent partout par outrager, irriter). — "2° Établir: בְּבִּעְרִי בְּיִר מִבְּעִי רְבִי Rituel, ils établirent, instituèrent, ces huit jours, etc.

אַקבּער Is. 51. 17, 22, (toi qui as bu) jusqu'à la lie du calice (de בּבְּיָּבְ se fixer, v. בּבְיִּבְ ce qui se fixe, s'attache au fond); selon d'autres: רְעַבְּיִבְ vase qui sert de pro coupe, vase, calice à boire (de בַּבָּיָב inusité, être rond, voûté; v. בַּבִּיף, רִיבָּבָּיָבָ).

יי עבע ' Une chose fixe, permanente:

קבע Aboth, fais de l'étude de la loi une chose fixe, permanente.

וֹבְּקְמִיץ (fut. יְמִבִּיץ) Recueillir, amasser, assembler, rassembler: בַּיְּקְמִיץ אָדּיַבְּלּ-אֹבֶל Deut. 13. 17, et tu amasseras tout le butin, toutes les choses qui se trouveront (dans cette ville); יְבָּיִרְ עַלִּירָיִ יִּרְ Prov. 13. 11, mais celui qui recueille, amasse à la main, peu à peu; אַבְּיִרְיִּבְיִלְיִבְּיִלְ II Sam. 3. 21, je vais rassembler tout Israel; יְבִירְבָּיִרְ אַדִּיבְּלָּיִתְיִּבְיִר Ps. 41.7, il s'amasse de l'iniquité, c.-à-d. il cherche de quoi calomnier, médire.

Niph. pass.: רְבֹּא רִשְּׁרֵע Ez. 29. 5, tu
ne seras pas recueilli (selon d'autres:
pas enseveli); בֶּל־דָעוֹיִם נִקְבָּצוֹ רַיְהְיָּרְ Is. 43.
9, que toutes les nations se rassemblent; הַשְּׁרָצוּ וְיִשִּׁרְעוֹי Gen. 49. 2, assemblez-vous et écoutez.

Pi. Recevoir, accueillir, amasser, rassembler : וּלְרַדֻּמִים וּרוֹלִים אַקַבְּצֵּךְ Is. 54.7, et par une grande miséricorde je te recevrai (opposé à בַוֹלָבָוֹב; רְחַנְּדֶּחָת ; אַקבּץ Soph. 3. 19, et j'accueillerai (je ferai revenir) celle qui avait été rejetée; יַהְקַבְּצוּ אַח־מֵי Is. 22.9, et vous avez amassé les eaux ; וַקַבָּצָהְ מָכַל־תַּעָבָּים Deut. 30. 3, il te rassemblera (en te retirant du milieu) de tous les peuples; וַאַנִי אַקבּץ אַר־שָׁאַרַית צאֹנִי Jér. 23. 3, et je rassemblerai les brebis qui resteront de mon troupeau; קבצו מארור Joel 2.6, (tous les visages) (retirent en eux, c.-à-d.) perdent leur éclat; selon d'autres: amassent la noirceur, c.-à-d. deviennent noirs (comme un pot) (ע. מארוּר (ע. מַארוּר).

Pou. part.: רְּבְּשָׁרְשְׁ Ez. 38. 8, qui a été rassemblé, tiré (d'entre plusieurs nations); selon plusieurs commentateurs, aussi: רְּבָּשְׁרְשְׁ רְּטָּוֹי בְּיִבְּשׁׁ Mich. 1. 7 (pour בְּשְׁרְשׁׁךְ), (tout cela) a été amassé du prix de la prostitution; ou, Pi.: elle (la Samarie) a amassé tout, etc.

Hithph: וַּיְּחְקַבְּצוּ יַחְדָּר Jos. 9. 2, ils s'unirent tous ensemble; פָּר יִּחְקַבְצוּ

Jug. 9. 47, qu'ils se sont assemblés. אָרָצְאָל n. pr. (v. אָבָאָבּיִי).

קרְעָּרְ, (rac. אָבְף). Amas: קּבְעָּרְ הַּיְּדְשָׁהְ Ez. 22. 20, un amas d'argent et de cuivre.

קבצים (deux tas) n. pr. Kibsaim, ville de la tribu d'Ephraim, Jos. 21.

Niph. pass.: וְשֶׁם אָפֶבּר Ruth 1.17, et là je serai enterrée; רַיְּבֶּרְרָיִר פּריִבְּרָר II Chr. 21.1, il fut enterré auprès de ses pères.

Pi., comme Kal. Surtout enterrer plusieurs à la fois: מְצְּרֵים מְקְתָּרִים Nomb. 33. 4, et les Égyptiens enterrèrent (tous les premiers-nés); מְקְבֶּרֵם מְלְבָּרֵם Osée 9. 6, Memphis les enterrera (sera leur sépulcre).

Pou.: מָּמֶה קְתֵּר אֲבְרָדְם Gen. 25. 10, c'est là qu'Abraham fut enterré.

קברים אים. (avec suff. קברים, pl. קברים, const. קברים קברים, il Sam. 3. 32, le tombeaux (sont prêts) pour moi (il ne me reste plus que le tombeau); יודאא בקברים יובל, 21. 32, et il sera porté aux tombeaux (au cimetière).

תְּכְרוֹת־הַמְּאָנָה n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinaī, « les sépulcres de la concupiscence » (v. le motif du nom, Nomb. 11. 33).

חַרָּרָ (ע. הַשְּׁרָ , אָפִּר , אָפִּר , אַפִּר , אַפּּר , אַפּר מוּח , ordinaire-ment suivi de הַיָּבְּר לַבְיר בַּיִּר הַשְּׁרָ הַּעְּר הַיִּבְּר אַנִּר הַ בְּיִר אַפּר אַבּר , cet homme s'inclina profondément et se prosterna devant l'Eternel; בַּיִּבְּר בְּיִר אַפִּר אַרְבָּר , I Sam. 24. 9, David s'inclina la face jusqu'en terre.

וורה. f. (rac. קורה). Nom d'une plante,

la casse: מְמָים מְשְׁיִי Exod. 30. 24, et cinq cents sicles de casse (pour faire l'huile sainte); Ez. 27. 19.

קרוֹטִים m. pl. (rac. קרוֹטִים). Antiquité: זענים Jug. 5. 21, un torrent antique, c.-à-d. célèbre depuis des siècles, à cause des grands événements dont il a été témoin.

קרש et קרש adj. Ce qui sort du commun, ce qui s'élève au-dessus de l'ordinaire, de tout ce qui est profane; pur, saint; se dit de Dieu : פַר כַּןרוֹשׁ אַנָּר Lev. 11. 43, 44, car je suis saint (j'abhorre tout ce qui est impur); יַאָּמֵה קרוֹשׁ Ps. 22. 4, mais tu es le saint (le seul qu'Israel adore); מר-קרוֹשׁוּ יר אַלחַרטו 99. 9, parce que l'Eternel notre Dieu est saint; קרוש בי צבאור Is. 6. 3, (saint, saint) saint est le Dieu Zebaoth (la terre est remplie de sa gloire); souvent: קרושׁ יִשְׂרָאֵל Is. 1. 4, le Saint d'Israel; aussi au plur.: אַלִּחִים ון קרשים רואא Jos. 24. 19, il est le Dieu très saint; יְדַעָּה קרְשָׁים Prov. 9.10, 30. 3, la science du saint, la connaissance de Dieu; וָעִם־קרוֹשִׁים נַאַפֶּן Osée 12. 1, (mais Juda est resté) fidèle au Saint (à Dieu); des prêtres: קרשׁים יִדְוּיוּ באלקויקום Lev. 21. 6, qu'ils soient saints (purs) devant leur Dieu; לַאַתַרֹן קַרוֹשׁ וַיַּ Ps. 106. 16, contre Aaron le saint de l'Eternel; du Nazaréen : קרשׁ יִחָיַתוּ Nomb. 6.5, il sera saint; des hommes pieux, purs : קרוש יַאַמֶּר לוּ Is. 4. 3, (celui qui sera reste dans Sion) sera appelé saint; לִּלְרוֹנִשִׁים אֲשֶׁר־בָּאֶרֶץ הַשָּׁת Ps. 16.3, à l'égard des saints qui sont sur la terre ; du peuple d'Israel : וְדְיִיתָם בריטים Lev. 11. 43, soyez saints (abstenez-vous de toute impureté); יַנֶּם־קַרֹּטֵּים Dan. 8. 24, et le peuple des saints; des anges : יָאל־מִי מִקּרשָׁים Job 5. 1, et à qui des saints (t'adresseras-tu)? Ps. 89. 6, dans l'assemblée des saints; בל-קרושים עשה Zach. 14. 5, tous les saints (anges) avec toi; apop Exod. 29. 31, à un lieu saint; אַרוֹשׁ חַיּוֹם לָאֵרֹנֵינוּ Néh. 8.10, ce jour est saint à notre Seigneur; קרש בישור בייון

Ps. 46.5, le saint lieu, (la plus sainte) des habitations du Très-Haut.

- יוש אי Sanctification, Rituel.
- י קרושין ף pl. Les fiançailles, Rituel.

אַט קרָיָת 1º Brûler, s'allumer: אַשָּי קרָיָת Deut. 32. 22, un feu s'est allumé dans ma fureur (pour: le feu de ma fureur s'est allumé). — 2º Trans. Allumer: אַט קרַיְהָט נְאַפִּי Jér. 17. 4, vous avez allumé un feu dans ma colère; אַט פְּרַיִר אָט Is. 50. 11, ceux qui allument un feu.

TOTP f. (rac. mp). Ardeur, fièvre ardente, Lév. 26. 16, Deut. 28. 22.

קרים, *m.* (rac. קב'ם). La partie de devant, spéc. l'est, l'orient : שָׁנַיַּמָים פּנַידָים אריקיים Hab. 1. 9, la foule de leurs visages regarde en avant, ou : l'aspect de leur visage est comme le vent de l'est(brûlant, rude)(v. וּמָצֵמָים; פָרִיםׁ ; Ez. 47. 18, et le côté de l'orient; רוּהַר בים Exod. 10. 13, et seul קיים Job 27. 21, le vent de l'est (fort, brûlant, dans ces pays); v. Ez. 27. 26, Gen. 41.6 (desséchés par un vent de l'est); ורֹרֶת קדים Osée 12. 2, et il (Ephraim) poursuit le vent de l'orient; parallèle les choses vaines et pernicieuses : וימלא קדים בטלי Job 15. 2. (le sage) doit-il remplir son intérieur (cœur) de vent, de choses vaines, frivoles?

הרישין בארום (ע. עיריש באלור באלור

 veilles de la nuit, c.-à d. j'étais éveillé avant la fin de la nuit; קַרַּמְחִי לִבְרֹתַן Jon. 4.2, j'ai prévenu (le danger) en fuyant (vers Tharsis); קַּרָּמָתר בַּנַשֶׁת Ps. 119. 147, je me suis hate, je me suis levé de bonne heure, au lever de l'aurore; יַקוּמוּנִי בְיוֹם־אֵידִיי 18. 19, ils m'ont surpris, assailli, au jour de ma calamité; שלחר חסהר ישהעני 59. 11, Dieu me préviendra (viendra a mon aide) par sa miséricorde; וְלֹאַ־יָקַהְּמֶנָּח מָלֵן Is. 37. 33, il ne viendra pas devant (la ville) avec un bouclier (il ne l'attaquera pas); יַקדּמָּח מָנָיד בְּחוּרָת Ps. 95. 2, allons audevant de sa face (saluons-le) avec des actions de graces; אַמָר לֹא־קַרָּמוּ אָחָכֶם Deut. 23. 5, parce qu'ils ne sont pas venus au-devant de vous (avec du pain et de l'eau); avec deux accus.: תְּקַוּמֶנּי Ps. 21.4, tu le préviens des bénédictions du salut (de ta grâce).

Hiph.: מֵי וֹקְהֵימֵינִי וְאַנֵּעֵם Job 41.3, qui m'a le premier rendu un service, qui m'a donné le premier, afin que je le lui rende; ou : qui ose se présenter devant moi, s'opposer à moi, je le récompenserais; וְחַבְּרֵים בַּצַרֵינִי וְדָנָהְן Amos 9.10, ces maux (ne) nous surprendront pas, ne nous atteindront pas si vite.

DJP, m. 1° Le côté de devant, adv.: אחור נקדם צרהני Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré, par derrière et par devant (v. אצ 1° et 4°). — 2° Le même que קורם אָדֶלה l'est, l'orient : קורם אָדֶלה Job 23. 8, si je vais en Orient (ou : en avant, v. 1°); מַקָּרָם Gen. 2. 8, 12. 8, à l'orient ; מְקֵרֶם לְּגָן-עָרֶן 3. 24, à l'orient du jardin d'Eden; קרמה Nomb. 10. 5, du côté de l'orient; בַּנֶּי־קֵדָם Job 1.3, Is. 11. 14, les fils de l'Orient (qui habitent le désert de l'Arabie); אָרֶץ מָנֶם Gen. 25. 6, et בַּיִר בְנֵי־ קָרָם 29. 1, le pays de l'Orient et le pays des Orientaux; דור מַשְרֵם Gen. 10. 30, la montagne du côté de l'orient; בָּלָאוּ מִקָּדֶם Is. 2. 6, ils ont été remplis de l'orient, c.-a-d. de superstitions, de magie, de l'orient; ou : (de superstitions sousentendu) plus que l'orient. — 3° Ce qui était avant, le temps ancien, l'antiquité: בּיִבִי Ps. 44. 2, dans les jours de l'antiquité (anciens); שִיבִּי Ps. 74. 12, depuis des siècles, depuis le commencement; שֵבִיבִי Is. 19. 11, les anciens rois; שֵבִי בִּיבִי Is. 19. 11, les anciens rois; שֵבִי בִיבִי Ps. 55. 20, et celui qui est assis sur le trône depuis le commencement, avant tous les siècles; שִבִי Jér. 30. 20, comme autrefois; שִּבִיי שִבִּי Prov. 8. 22, avant ses œuvres, ou: la première de ses œuvres; בִּיבִי בַיִּים 8. 23, avant que la terre fût créée.

De là القبي du côté de l'orient (ع. à عبي).

avec suff. चुट्टी, दोबीत. (v. प्रञ्च hebr., avec suff. चुट्टी, चुट्टी, प्राच्या के Dan. 2. 11, devant le roi; चुट्टी 5. 23, devant toi; चुट्टी 4. 5, devant lui; मच्च्टी च 7.7, qui (ont eté) avant elle (cette bête); चुट्टी 2. 6, de moi, de ma part; क्यूंट प्राच्या 2. 15, (la sentence pro-noncée) du roi; चुट्टी 6. 27, de moi, de ma part (il est decrété).

quité: جبت الله عنون الله

הריקיף. chald., seulement comme prépos. Avant: וּפָין וּשִּיבְיים Dan.6.11, et וּפָּן יִשִּיבְיים Esdr. 5. 11, avant cela, auparavant.

fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

P. J. Seulement à l'état const. rupp Du côté de (vers) l'orient : rupp ruig Gen. 2. 14, vers l'est des Assyriens.

בּיִלְיּהָר adj. Oriental, f.: רְיִהְיּה בּיִי בּיִּלְיּה בּיִבּי מּלְיּה בּיִבּי בּיִּלְיּה בּיִבּי בּיִּלְיּה בּיִבּי בּיִבּי בּיִּלְיּה בּיִבּי בּיִּלְיִּה בּיִבּי בּיִּלְיִּה בּיִבּי (Diem est)

antérieur, avant toutes les choses qui ont été créées.

प्या , द्वा (rac. प्रमु: (diag) विवाध moine; plur. noine, fem. mone). 1 Anterieur, oriental: ישט ביורית מפרטיתי Ez. 10.19, la porte antérieure du temple, ou : la porte du côté de l'orient; ਅੰਗੜ੍ਹਾ ਦੂਸ਼ Ez. 47. 18, la mer orientale, la mer Morte; opposé à propinti la mer occidentale, la mer Méditerranée (v. Joel 2. 20). - 2 Ancien, passé: trong true Ez. 38. 17, dans les siècles passes; tritrei Job 18. 20, et ceux qui sont nés avant, les ainés (opposé à tryitte ceux qui viendront après lui); donc : ceux qui sont de son temps; יְּשָׁלְ יְבַּקְ־שִׁיִּ Sam. 24.14, l'ancien proverbe, ou : le proverbe des anciens; moure Is. 43. 18, et les choses anciennes, ce qui s'est passé autrefois.

הוציקה א. pr. Kedemoth, ville appartenant à la tribu de Rubea, I Chr. 6. 64; ישני Jos. 13. 18, ישני ישני שניים Jos. 13. 18, ישני ישניים Jos. 13. 18, ישניים ישניים Deut. 2. 26, du désert de Kedemoth.

'האורים לישניים לישניים לישניים לישניים הישניים הישניים Rituel, il prévoit la fin d'une chose dans son commencement, origine.

P. chald. adj. Premier. Plur.:

Mygypi ngir nam Dan. 7. 24, et il
sera différent des premiers, de ceux
qui l'auront devancé; fém.: Mygyp 7.4,
la première (bête); plur.: Mygyp myp.
7. 8, les premières cornes.

קריאל (qui est devant Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 40.

1072 n. pr. d'un peuple chananéen, les Kedemonéens, Gen. 45. 19.

et יביי אור. (rac. איני, avec suff. יביי פון et יביי אור.). Le haut de la tête: יביי אור. Le haut de la tête: יביי אור. Il Sam. 14. 25, depuis la plante des pieds jusqu'au sommet de la tête; יביי יביי איני איני אור. Ps. 68. 22, le haut de la tête où les cheveux se séparent, où est la raie; ou: la tête pleine de cheveux (au fig.: la tête orgueilleuse, superbe).

Etre noir, obscur, sombre,

morne, triste: חַבָּירִם מִּיִרְים Job 6. 16, (des torrents) qui sont troubles, noirâtres, par la glace; יְשֵׁיִרם שִּיְרֵים שִּיְרֵים עַּיְרֵים עַּיְרֵים עַּיְרֵים עַּיְרֵים עַּיְרֵים עַּיְרֵים עַּיִּרָם נַשִּיְרַם בּעַיִּרָם נַשִּיְרָם עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיִרְים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיִרְים עַּיְרָים עַיִּרְים עַּיְרָים עַּיְרָים עַּיִרְים עַיִּרָם עַּיִרְים עַיִּרָם עַּיִרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַּיִרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַּיִרָם עַּיִרָם עַּיִרם עַיִּרָם עַּיִרָם עַּיִרם עַּיִּרָם עַּיִרם עַּיִרם עַיִּרָם עַּיִרָם עַיִּרָם עַיִּרְים עַיִּרְים עַּיִרְם עַּיִרְים עַּיִּבְים עַּיִּרְים עַּיִרְים עַּיִרְים עַיִּרְים עַּיִרְים עַּיִּבּם עַּיִרְים עַיִּרְים עַיִּים עַּיִרְים עַּיִּים עַּיִּרָם עַּיִים עִּיִּרָם עַּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִרָם עַיִּים עִּיִּים עִּיִּים עַיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עַּיִּים עַיִּים עַּיִּים עַיִּים עַיִּים עַּיִים עַּיִּים עַיִּים עַּיִּים עִיִּים עַּיִּים עַּיִים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִיִּים עַיִּים עַּיִים עִּיִּים עִּיִים עִיִּים עִּיִים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִיִּים עִּיִּים עָּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִיים עִייִּים עַּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיְּיִים עִּיִּים עִּיְיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיְיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיְיִים עְּיִּים עִּיִּים עְּיִּים עְּיִּים עְּיִים עִּיִּים עִּיְיִּים עִּיִּים עִּיְיבְּים עִּיְיִים עִּיְיִּים עְּיִים עְּיִּים עִּיְיִים עִּיִּים עַּיְיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עְּיִים עִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עִּיּים עִּיִּים עִּיים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִ

Hiph. Obscurcir, attrister: וְּחְקְּדֵרְתִּי Ez.32.7, j'obscurcirai leurs etoiles; נְאַקְּדֵּר עֶּלֶּר לְבְּעוֹך Ez. 31. 15, je rendrai le Liban triste à cause de lui, je ferai que le Liban sera attristé.

Hithph.: נְדִישְּׁמַיִם רִּיְּזְפַנְּרִיּגְּ עָבִים I Rois 18. 45, et le ciel se couvrit, s'obscurcit, de nuées.

קרָר (le noir) n. pr. Kedar, fils d'Ismael, Gen. 25. 13, souche d'une tribu arabe: בְּאַרֶּלֵי בֵּרָר בֵּרָר בַּרָר Is. 21.17, les enfants de Kedar; plus tard, en général: les Arabes.

ורדון? (le trouble) n. pr. d'un torrent et d'une vallée entre Jérusalem et la montagne des Oliviers: בְּתֵוּל מְדְרוֹן II Sam. 15.23, sur le torrent de Kedron; קרון עווים בווים II Rois 23. 4, dans la vallée de Kedron.

אַלְגִּישׁ שָׁפַיִם כַּוְרָרּת: Le noir: אֵלְגִּישׁ שָׁפַיִם כַּוְרָרּת: Is. 50. 3, je revėtirai le ciel de noir, je l'envelopperai de ténèbres.

Tristesse: קרניין Mal. 3. 14, nous avons marché dans la tristesse, contrition, d'un visage triste, abattu.

עלקישי avec pause, fut. קרישי Sortir de l'ordinaire, de ce qui est commun, profane; être pur, saint: יְּחָבְּשׁי Is. 65. 5 (pour הָּשִּׁי יִּחְיִּשׁי, je suis plus pur, plus saint, que toi; בּי בִּישְׁיִנְי בְּשִּׁינְי יִּבְּיָשׁי Exod. 29. 37, qui-conque touchera l'autel doit être saint (selon d'autres: toute chose qui aura touché l'autel, qui aura été offerte à l'autel, sera sacrée, sainte); בֵּלְיִינְיִנְיַ

בקקלש יַקקלש 30. 29, celui (ou ce qui) y touchera doit être saint; de même: על אַשֶּׁר־יִנגַע בָּבְשָּׁרָה יִקְּדָשׁ Lév.6.20, tout ce qui touchera la chair (de l'hostie pour le péché) sera sanctifié, sera destiné au même usage que cette chair; ou : quiconque touchera, etc., se sanctifiera; מרי קוד שוו Nomb. 17. 2, parce qu'ils (les encensoirs) ont été sanctifiés; ping יַקְּדֵּשׁ מַּמֵּלִי I Sam. 21.6 (combien plus) sera-t-il, restera-t-il, sacré, sanctifié, aujourd'hui dans le vase? תַּיָּקַרָּשׁ Agg. 2.12, (tout ce qui aura touché de la chair sanctifiée) sera-t-il aussi sanctifié, saint? selon d'autres : ce qui aura touché indirectement au vêtement impur deviendra-t-il par cela impur (exact. comme saint, dont la jouissance est défendue)? מַּן־הָּקְבָּשׁׁ תַּלְצָאַת Deut. 22. 9, de peur que (la plante) pleine, le blé mûr, ne soit saint, c.-à-d. comme saint pour toi, que la jouissance ne t'en soit défendue.

Niph. Etre sanctifié, glorifié: בְּקִרֹבִי Lévit. 10. 3, par ceux qui m'approchent je serai sanctifié; בְּקָרְשְׁתִּי בְּכָם Ez. 20. 41, je serai sanctifié en vous
(par le bien que je vous ferai); יְקְרָשְׁתִּי בָּנְכָּן בָּב 28. 22, lorsque j'aurai été sanctifié en elle (en la châtiant); יְקְרָשׁׁ מְּרָבִּיִרי Exod. 29. 43, et (le tabernacle) sera
sanctifié par (la manifestation) de ma
gloire.

Pi. Sanctifier ; rendre , déclarer, saint; consacrer, préparer, purifier : לא־קַדְּשׁתְּם אוֹחִי Deut. 32. 51, (parce que) vous ne m'avez pas sanctifié, vous n'avez pas rendu gloire à ma sainteté; ากชาวา Lévit. 21. 8, tu regarderas (le pretre) comme saint; לַקַרָּלֹשׁוֹ Exod. 20. 8, pour sanctifier (le jour de sabbat); ירקבים איזוי Gen. 2. 3, (Dieu) le rendit, déclara, saint (le sabbat); אַנִּר דֵי מְקַדְּשָׁבֶּם Lévit. 20. 8, je suis l'Eternel qui vous sanctifie; קישר Joel 1. 14, sanctifiez un jeune, c.-à-d. ordonnez, publiez, un jeûne saint; אָרָשׁ אַלְּדַיּ Exod. 28. 41, et tu sacreras (les prêtres); ו אַרד־אָלְעֶזֶר בְּנֹי מְדְיֹשׁוּ I Sam. 7. 1, et ils consacrerent son fils Eléazar; יַּקְדָּשֶׁתָּ אִיתוֹ Exod. 29. 37, tu consacreras (l'autel); בּיְלָּיִבְּישׁ שִּׁיִדְּיַשׁ 19. 14, (Moïse) prépara, purifia, le peuple; בְּלִּיבְּלִי בְלֹּיבְנִי שִּׁיִדְּבָּעַ Exod. 13. 1, consacre-moi tous les premiers-nés; בַּיְשׁי צְּלֶירָוְ מּיִבּי Jér. 51. 27, préparez, armez, les nations contre (Babylone); אוֹנְיִשׁי בּיִלְחָים Joel 4. 9, préparez (armez-vous pour) la guerre.

Hiph. Meme signif. que Pi.: יְּחַקְּרִישׁיּ Is. 29. 23, ils sanctifieront le saint de Jacob; יְחַבְּיִה אָרִי בְּּיִחִי IRois 9. 3, j'ai sanctifié, déclaré
saint, ce temple; יְרִיבְּיה אָרִי בַּיְרוּי Lév.
27. 14, (un homme) qui consacre,
voue, sa maison (à Dieu); יְהַשִּׁרְדֵּי יִּחִיי בְּיִרְהָי
אָרִי־תְּיָבֶי וּעָבָּי יִּחָי Jug. 17. 3, j'ai consacré cet
argent.

Hithph. Se purifier, se sanctifier, être fêté: הַּשְּׁשְׁבְּיִּחְ II Sam. 11. 4, elle s'était purifiée (de son impureté); הַיְּשְׁבָּשׁי II Chr. 5, (tous les prêtres) se furent purifiés, préparés; רְיִנְיִשְׁבָּשׁי II Chr. 5, (tous les prêtres) se furent purifiés, préparés; בַּיִנְיִישְׁבָּשִׁי Ez. 38. 23, je me sanctifierai, je signalerai ma sainteté; בִּיִנְיִשְׁבָּשִׁי Is. 30. 29, (comme en la nuit) où une fête est célébrée, (la nuit) d'une fête solennelle.

קרשׁה. אָרָרָשׁה f. Un garçon, une femme, qui se voue aux idoles en leur sacrifiant son innocence, qui s'adonne à la fornication: קוֹשְׁה אָלְיּבְּיִיםְ קְיִנְיִּם Deut. 23. 18, il n'y aura point de prostituée (entre les filles d'Israel); יְלִּבִּיִּדְיִיְּדְיִּיְ קְּרָנִיִּם même vers., et il n'y aura point de fornicateur (sodomite) (entre les fils d'Israel); אַרְבָּבְּיִרְ נִיּמְרָנִיִּם II Rois 23.7, les maisons (ou les chambres) des fornicateurs; f. pl.: רוֹשִׁיִּבְיִּהַ Osée 4. 14.

קרש, n. pr. d'une ville dans le désert, Kades, Gen. 14.7; compl.: קרשׁ בּרַבּ Kades Barnea, Nomb. 34. 4; de la le désert de Kades, Ps. 29. 8.

תות n. pr. 1° Kedes, ville appartenant à Juda, Jos. 15. 23. — 2° Kedes, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 37. Avec ה: השְּיִם Jug. 4. 10, et השִים 4. 9, vers Kedes. — 3° Kedes, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 57 (appelée הַיִּשִׁם Jos. 21. 28).

קָרָשׁי ח. (avec suff. קָּרָשִׁי; pl. קַּרָשׁים, const. קַרְשֵׁי, avec suff. קַרָשֵׁי, (מַרַשַׁיבָם, כַּרָשֵׁיי). 1º Sainteté : אַדַּירו נִשְׁבַּעְתִּר בְּקָרְשִׁר Ps. 89. 36, j'ai juré une chose par ma sainteté; ליוים דְבֶּר בְּקַדְשׁוֹ 60.8, Dieu a parlé par sa sainteté (ou : dans son sanctuaire); souvent après un autre nom comme adj.: יָשׁם קַרְיִשׁי Lév. 20.3, mon nom saint; יור־קרשׁי Ps. 2. 6, (Sion) ma sainte montagne; בּוֹנֵדִי־לֹנָשׁ Exod. 28. 2, les vêtements sacrés (des prêtres). — 2º Personne ou chose sainte, sacrée : בכל-קדש לא-חונע Lev. 12. 4, elle ne touchera à rien qui soit saint; נחיד קולש (les prétres) seront saints; קַּרְשָׁי חַפַּרָשִׁים et קַרְשִׁים Lév.21. 22, les aliments, sacrifices, saints, et les plus saints (qui sont offerts à Dieu); וּלְצֹּבְרוֹת תַּקַּרָשִׁים I Cbr. 26. 20, et sur les trésors des choses consacrées à לשֶׁרֶת בַּשְּׂרָשׁ: Dieu. — 3° Le sanctuaire Exod. 28. 43, pour servir dans le sanctuaire (le tabernacle); בַּשְּׁלָשׁ Ps. 20. 3, du sanctuaire (du temple); תַּקָּיָשׁ I Rois 8. 8, le temple; خزت تاهِرت باه عند اله الله عند اله الله عند اله الله عند اله الله عند الله ع 6, le saint des saints (le lieu du temple où reposait l'arche); בֹּדָשׁ קַדָשׁ Exod. 29.37, (l'autel sera) très saint; ביתו קוַשׁ בושרים II Chr. 3. 8, 10, la maison du très saint (le saint des saints).

י קרשוה f. Sainteté, Rituel.

(לנה א.) לנה מון.

קְּהָה Affaiblir, émousser (v. קָּהָה). Se dit seulement des dents: אַקְרֶיהָי שָּׁנָי Jér. 31. 30, ses dents seront agacées (v. vers. 29).

Pi.: אָפּר־פַּרְיִת הְתַּרְיֵל Eccl. 10. 10, si le fer est émoussé; בּנְרָים פַרִּית Aboth, des raisins acerbes, pas mûrs.

קּבִּל Kal inusité (v. איף la voix). Hiph. Convoquer, faire assembler: אַרּבָּל-צַבִּוּץ Nomb. 8. 9, tu convoqueras toute l'assemblée (des enfants d'Israel); בְּיִבְיִה Deut. 31. 12, fais assembler le peuple.

Niph. S'assembler : נְקְתֵּלֵּנְ תַּיְרְּשִּׁרְים Esth. 9. 2, les Juis s'assemblèrent; איני על־בּעָשׁר Nomb. 16. 3, ils s'assemblèrent (se soulevèrent) contre

Moïse.

קריל מינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים פור בינים אינים אי

קְּהֵלְּחָהְ (assemblée) n. pr. d'une station dans le désert, Kehelatha, Nomb. 33. 22.

קְּהַלֶּה f. Assemblée, peuple, foule: בְּיִלְה Deut. 33. 4, l'assemblée, le peuple, de Jacob; הְיִלְּה בִּילְה Néh.5.7, une grande foule.

תֹלֵילָף n. pr. de l'auteur du livre de l'Ecclésiaste, le roi Salomon, Kohéleth, fils de David, Eccl. 1. 1; de אַרָּיָם qui rassemble, réunit en lui, tant de connaissance et de sagesse; ou: qui parle, prêche, à l'assemblée, au peuple. Avec l'art.: האָרִיִּיִם 12. 8, le prédicateur, l'ecclésiaste; une fois fém. (du n final?): האָרִיִם הִיִּיִם 7. 27, a dit Kohéleth; le livre de l'Ecclésiaste est appelé d'après l'auteur rhmp.

קקף (assemblée) n. pr. Kehath, fils de Lévi, Gen. 46. 11; patron. קקרי Nomb. 3. 27.

קר פּנְיף (קרָת (rac. קּרָה). 1° Cordon, cordeau, règle, loi: יְבָרְ בְּרָה Ez. 47.3, et ayant un cordeau à la main; יְבִי בְּרָה שָר Job 38. 5, qui a tendu sur elle le cordeau (pour la mesurer, l'aligner); יְבָּר בְּרַבָּר בַּרָר בַּרַר בַּרְר בַּר בַּרְיבָּר בַּרְר בַּרְר בַּרְר בַּרְר בַּרְר בַּרְר בַּרְר בַּרְר בַּר בַּרְר בַּר בַּיבְּיבְּר בַּרְר בַּיְר בַּרְר בַּיְר בַּרְר בַּיְר בַּיְר בַּיְר בַּיּר בַּיִי בַּיְר בַּיִיי בַּיְייב בּייב בּייב בּיבּייב בּייב בּייב בּייב בּיבּייב בּייב בּיבּייב בּייב בּיבּייב בּייב בּיבּייב בּייב בּייב בּיבּייב בּייב בּיבּייב בּיבּייב בּיבּייב בּיבּייב בּיבייב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּייב בּיבּיב בּיבּייב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבייב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבייב בּיביב בּיבּיב בּיבייב בּיבייב בּיביב בּיבייב בּיבייב בּיבּיב בּיבייב בּיבייב ביבייב בּיבייב בּיבייב ביבייב בּיבייב בּיבייב ביבייב ביביב ב

deau (pour détruire); אַרָּ לְּקָר Is. 28.10, une ligne après une ligne, c.-à-d. une règle, loi, après l'autre. — 2° Gorde, son: אַרָּאָרָץ יְצָא קּוּפְּן Ps. 19. 5, leur son, voix, s'est répandu dans toute la terre; אַרָּי אַרָּאָרָץ יִצָּא קּוּפּן Is. 18. 2, un peuple lié comme par des cordes, ou: puni avec mesure, graduellement; ou: dans une mesure exacte, comme il l'a mérité; d'autres traduisent par forco, vigueur: ce peuple très vigoureux (et qui foule aux pieds les autres peuples) (v. מַבּוּבְּיִבְּיִ

(ce que vous avez bu).

Hiph. Meme signif.: הְּקְיאָהְיּף Prov. 23. 8, (le pain que tu as mangé) tu le rejetteras; בְּלְּאִרְיָהְיִאָּרְיְאָהְיִרָּא וְלֹאִרּיְתְּקִיא הָעָּרִי אָרְכָּם Lév.18. 28, afin que cette terre ne vous rejette; Job 20. 15, il avait dévoré des richesses, mais il les rejettera, il sera forcé de les rendre.

קוֹבֶע m. (rac. קוֹבֶע etre voûté, rond; ערֹבֵע הְשָּׁהָם, ע. קּבְּעַה). Casque : קּבָּעָה I Sam. 17. 38, un casque d'airain.

קְּהָה Attendre, espérer, seulement part.: בֶּלְּיקוֹיְהְ: Ps. 25.3, tous ceux qui espèrent en toi; יְקוֹיִה 37.9, qui attendent l'Éternel (son secours); לְקוֹיִי, Lament. 3. 25, (Dieu est bon) à ceux qui espèrent en lui.

Niph. S'attendre les uns les autres, s'assembler: יְנִקְּוּרְ אֵּלֶּיתָוּ כָּלִּ־תַעוֹיִם Jér. 3. 17, toutes les nations s'y assemble-

ront; ישור דושרם Gen. 1.9, que les eaux se rassemblent (en un seul lieu); de là . מַּלְנָת , מִּלְנַת

TP, chethib pour p I Rois 7. 23, Zach. 1. 16, cordeau (v. 12).

(פּׁלַנִּוּלִנִים v. פֿוּנַים).

קוט (v. קוץ) 1° Avoir du dégoût : אַרְבַּעִים שָׁנַה אַקוּט בְּרוֹר Ps. 95. 10, pendant quarante ans j'ai eu du dégoût pour cette race; בְּמָעֵם בַם Ez. 16. 47, il n'aurait eu que peu de dégoût (pour toi); selon d'autres, pp particule, le mėme que מְצַים: comme si (c'était) très peu (pour toi). — 2º Couper : אַשֶּׁר־יַקוֹט אסלו Job 8. 14, dont l'espérance sera coupée, s'évanouira; ou : est un néant, un rien (v. יַקוֹט).

Niph. Même signif. que Kal: אַכְּלִשׁתָם בּמְנֵיכֶם Ez. 20. 43, vous vous déplairez a vous-mêmes; וְנַלְשׁוּ בְּּמְנֵירֵוֹם 6.9, et ils se déplairont à eux-mêmes; הַטָּבוּ יַמְּלְּשֵׁר מְּדֵוּכֵּר Job 10. 1, mon âme est ennuyée de ma vie (mon âme m'est devenue ennuyeuse); d'autres traduisent partout : disputer, quereller; plusieurs grammairiens adoptent pour Niph. la racine bup.

Hithph. : וַאַרִּקוֹטְטָּיַם Ps. 119. 158, (j'ai vu les perfides) et j'ai éprouvé du dégoût, ou : je me suis irrité ; אָבָּחָקוֹיִמֶּיַרָּ אַחַקוּטַם 139. 21, n'ai-je pas éprouvé du dégoût, ou ne me suis-je pas irrité, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi?

קול m. (plur. קולים et קולים). Voix, cri, son, bruit, fracas. Des animaux: וְקוֹל שַׁחֵל Job 4.10, et la voix du lion ; des hommes : הַשִּל קול בַעקב Gen. 27. 22, cette voix est la voix de Jacob; קול יי אַלוּים מְיוּחַלָּה בָּאָן Gen. 3. 8, la voix de l'Éternel Dieu qui se promenait dans le jardin (le paradis), c.-à-d. qui se faisait entendre; יול בי Ps. 29. 5, la voix de l'Éternel, le tonnerre; bipa קרול אַקור ; Gen. 39. 14, a haute voix קרול Exod. 24. 3, (tout) d'une voix; אַיָּקוּן קלו מבכי Gen. 45. 2, il fit entendre, éleva fortement, sa voix dans des קול נַתנו (pleurs (et il pleura); קול נַתנו (מוקקים

leur voix (le tonnerre); וַיַּיִּמִטִּר־קוֹל מִידוּנְדָה II Chr. 24. 9, on fit publier en Judée; וְחַשְּׁל נְשָׁמַע בֵּרות שַּּרְעֹח Gen. 45. 16, et le bruit se répandit dans la maison de Pharaon; מְּמָל זָטרָאַד Jer. 3. 9, par le bruit de sa prostitution (selon d'autres : par le débordement de sa prostitution); קול הַשּׁלְּמֵר II Sam. 15. 10, le son de la trompette; בְּקוֹל מָיָם רְבָּים Ez. 1. 24, comme le bruit des plus grandes eaux; ובר על וול Is. 29.6, et avec des tremblements de terre et avec un bruit, fracas, effroyable; on trouve >ip plusieurs fois avec l'ellipse du verbe אָשָׁמַע (une voix, ou un bruit, est attendu) (v. Is. 13. 4, 52. 8; Job 39. 24); ">ip rog une voix céleste.

קול, (voix de Dieu) n. pr. 1° Kolaiah, père d'Achab, Jér. 29.21. - 2º Kolaïah, fils de Maaseïah, Néh. 11. 7.

קום (prét. קת une fois קאם Osée 10. 14; fut. ביים , part. ביים, une fois nip II Rois 16.7) 1° Se lever, s'élever, s'élever contre quelqu'un, naître, venir, devenir puissant : ניַמָם לָּקרָארָם Gen. 19.1, il se leva (alla) au-devant d'eux; בּפְּנֵר שֵׁיבָרו הַקִּים Lév.19.32, tu te lèveras devant un homme qui a les cheveux blancs; souvent avec d'autres verbes: ניקם נילה Gen. 22. 3, il se leva et alla (il se mit en chemin pour aller); בַּבַּקָם איוב וייקרע Job 1. 20, Job se leva et déchira (son manteau); קוּמָדוֹ הֵי וְיַקּצוּ אָרֶבֶּיקּ Nomb. 10. 35, leve-toi, Eternel, que tes ennemis soient dissipés; יר דווֹשָׁרעַנְר Ps. 3. 8, lève-toi, Eternel, sauve-moi ; קמים עלי Ps. 3. 2, ceux qui s'élèvent contre moi, mes ennemis; יַקם צַל-בֵּית מְרֵצִים Is. 31. 2, il s'elèvera contre la maison des criminels; ברן אַל-דַּיבֵל Gen. 4. 8, Cain se jeta sur Abel (et le tua); קמר-בי עַרַי־שָׁקַר Ps. 27. 12, de faux témoins se sont élevés contre moi; קמר Ps. 18. 40, mes adversaires; קפרו Deut.33.11, ses adversaires, ennemis; וַצַל־מָי לֹא־יַקוּם אוֹרָדוּ Job 25. 3, et sur qui sa lumière ne se lève-t-elle point? אָמָצְתַרָיָם רַקִּים הַלָּד Job Ps. 77. 18, les nuées ont fait retentir 11. 17, et plus que le midi se lèvera, brillera, ta vie; נַיָּלָם מֶלֶּהְ־חָנָשׁ Exod. 1. 8, un roi nouveau s'eleva (naquit, monta au trône); אַבְע שָׁבָע שְׁנֵי רַעָב Gen. 41. 30, et sept années de famine viendront; וּבְקוּם רְטָּיִנִים Prov.28.12, quand les méchants s'élèvent (deviennent puissants).

2° Se tenir, résister, subsister, durer, rester, persévérer, s'exécuter, s'ac-לא חוּכַל לַקוּם לְּפָנֵי : complir, être valable אַרְבֶּיף Jos. 7. 13, tu ne pourras te tenir devant tes ennemis, c.-a-d. leur résister; ולארייקום הילוי Job 15. 29, son bien ne subsistera, durera pas; מָר יַקוּם יַעַקֹב Amos 7. 2, 5, qui (faible comme) Jacob pourra subsister? ou: comment Jacob subsistera-t-il? פַּמַלְכָּחָה לֹא־חַסְיּם I Sam. 13. 14, ton règne ne durera point; וַקַם תַבְּיָת Lév. 25.30, la maison restera (à celui qui l'aura achetée) ; ורוא על־נְדִיבוֹרו ובקום Is. 32. 8, et il persévère dans des desseins nobles; דַבָּר וְלֹא יַקוּם Is. 8. 10, faites des conventions, elles ne s'exécuteront pas; הַבַר־מָר יַקוּם Jér. 44. 28, la parole de qui s'accomplira; וְקַמֵּה פָּל־נְרָרָהָ Nomb. 30. 5, tous ses vœux seront valables; לאריַקוּם כֵּר אָתַוּר Deut. 19. 15, un seul témoin ne sera pas valable, ne suffira pas; מַר־יַקוּם לָּר Ps. 94. 16, qui se présente en ma faveur, qui vient à mon secours; פָּד קַמָּה ערניד I Rois 14. 4, car ses yeux étaient fixes, immobiles, c.-à-d. aveugles.

Pi. Valider, confirmer, s'imposer pour devoir, exécuter, conserver: Ruth 4.7, pour valider une לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר chose, un acte, quelconque; לַקַיֵּם צֵּיד־ יַמֵּר תַּפְּרִים Esth. 9.31, pour confirmer, observer, ces jours des sorts (v. אור); בר בבר Ez. 13. 6, pour confirmer, assurer, ce qu'ils ont dit; לָקיַם עַלַּידָשׁם Esth. 9. 21, pour se l'imposer comme devoir, pour s'engager à observer; ישׁבַּיכְּחִי וַאַקְיַבְּיח Ps. 119. 106, j'ai juré et je le tiendrai, l'exécuterai; קימָנָר Ps. 119. 28, conserve-moi.

Pilp. Relever, rebâtir: יְחָרְבוֹחָיתַ אֱקוֹפֶם Is. 44. 26, et je relèverai ses villes en ruines; עובר לאויב יקופם Mich. 2.8,

mon peuple s'élève comme un ennemi; selon d'autres, *trans*.: mon peuple (m')élève, me regarde, comme un en-

nemi (v. a אַרְמִיל).

Hiph. 1º Relever, dresser, ériger, réparer, rétablir, susciter, perpétuer: קבים עשו Deut. 22. 4, tu le relèveras (l'animal tombé) avec lui (son maître), tu l'aideras à le relever; יַקימון מְלֵיך: Job 4. 4, tes paroles relèvent, affermissent (celui qui trébuche); נַתַּקְשׁתְּ אַת־תְּאָשְׁתָּן Exod. 26. 30, tu dresseras le tabernacle; וַיַּכְּם מִינָהַ I Rois 16. 32, il érigea un autel; הַקִּימוּ בַחוּנִיד Is. 23. 13, ils ont érigé ses tours; לַתַּקִים אַרַץ Is. 49. 8, pour réparer la terre; לְחַקִּים אַת־נְשִׁבְּטֵי רַעַכְב 49. 6, pour rétablir les tribus de Jacob; יחקשתי אַר־בְּרִיחִי Gen. 6. 18, j'établirai mon alliance (avec toi); חקים בי לָחָם שׁתְּטִים Jug. 2. 18, (et lorsque) Dieu leur avait suscité des juges; הַלָּנָה רֶר נְבָאִים Jér. 29. 15, Dieu nous a suscité des prophètes; לַחַקִּים לָאָחִיר שָׁם מִּרְשָׂרָאֵל Deut. 25. 7, pour perpétuer dans Israel le nom de son frère. — 2º Etablir. arrêter, ratifier, accomplir : פַלְּכָּך אֲשֵׁים הַקִּים עָלַיךּ Deut. 28. 36, ton roi que tu auras établi sur toi; יַקָם סְעַרָה Ps. 107.29, il arrête la tempête, la calme; ou : la tempête qu'il avait excitée (est devenue un vent doux); אַישָׁה יָקַרמָנוּ Nomb. 30. 14, son mari peut ratifier (le vœu de la femme); יַקַם יֵי צַּת־דָּבֶרוֹ I Sam. 1.23, que Dieu accomplisse sa promesse.

Hoph. pass.: דויקם הַיּנִישָׁהַן Exod. 40. 17, le tabernacle fut dressé; הַקָּם עֵל II Sam. 23. 1, (l'homme) qui a été élevé bien haut, ou : qui a été établi pour être le chef, le prince; אין ביים ביים יִּבְרֵי יִחוֹמָרֵב Jér. 35. 14, la parole de

Jehonadab est observée.

Hithph. S'élever contre quelqu'un (v. Kal 1°): יָאֶרֶץ מָחְקוֹמֶמָח לוֹ Job 20.27, et la terre s'élève contre lui; מַּתַּחַקוֹנְמָבֶי Ps. 59. 2, de ceux qui s'élèvent contre moi, de mes adversaires.

וַקָם בַּתִּתְבָּתֵלָת : chald. Même sens קוֹם Dan. 3. 24, il se leva avec trouble; s'élèvera; מְּקְּיִם מֵּלְכּוּ אָחֵיִר 3.3, ils se tenaient debout; וְחָאָמִין 2.44, mais (ce royaume) subsistera, durera, éternellement.

Pa.: לְּקֵיֶם מְלְכָּא Pan.6.8, d'établir, de faire, un édit royal.

Aph. (מְקִמְם, une fois אֲמָרִם Dan. 3.1; plur. אַקִּימִים, part. סְּתְּמֵים, fut. יְתָּיְמִים et יְתָּיִם : אֲמִימָם, Dan. 3.1, il érigea (la statue); אֲמִימָם בְּּלִימָּיִם Esdr. 6.18, ils établirent les prêtres (en leurs ordres); ban. 6.2, et il établit sur le royaume (cent vingt satrapes).

Hoph.: בְּאַלָּשׁ Dan. 7. 4, elle fut placée (elle se tint sur ses pieds) comme un homme.

קיף f. (rac. באף). Taille, stature, hauteur: יוֹרְשִיף אַבּוֹּן I Sam. 16.7, la hauteur de la taille (d'un homme); - אַבְּיִי יִינִיף 28. 20, (il tomba) tout de son long; רְשִיף בּיַרְ בַּירִיף בַּבּיל Ez. 13.18, toute stature, pour: tout homme, chaque homme; אַרְיִיי Is. 37. 24, la hauteur de ses cèdres; אַרְיִיף Gen. 6. 15, sa hauteur (de l'arche de Noé).

ראוֹלַךְ אָרְבָּם : adv. Ex. unique קוֹמְטִיּוּח Lév. 26. 13, je vous fis marcher le corps droit, c.-à-d. la tête levée.

קרן Kal inusitė. Pi. Déplorer, chanter, faire une complainte: רַיְלַיַלַ דָּוֹדְ צָּרֹר : II Sam.1.17, David fit cette complainte; חַלְּיָנִי עָלִיןּהְ Ez. 27. 32, ils diront dans leur complainte sur toi; וויִקלָּהְ צֶּלִּ־צִּּלְבַיֵּבְיַ וּ וּצִּלְהָּ צֶּלִרְצִּלְּהַ צִּלִּרְבָּעַר II Sam. 3. 33, et le roi fit une complainte sur Abner; מְּקִינְיִהוּ פָּרִי 9. 16, les femmes qui pleurent les morts, les pleureuses.

אַר וְשׁוֹעֵ וְקוֹעֵ בּ בּקְּמְוֹר וְשׁוֹעֵ וְקוֹעֵ בּ Ez. 23. 23, les commandants, les nobles et les princes; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod, et de Soa, et de Koa.

קוף m. Singe, seulement pl.: יְלְמִּרם I Rois 10. 22, יְלְיִּמִים II Chr. 9. 21, et des singes.

וְיָּמֶץ, רָּלִץ, יָלְץ, וְיָלְץ, וְיַלְץ, וְיַלְץ, וְיַלְץ, אַנֹין) Avoir en abomination, avoir du dégoût: בַּאָר בַּאָר Lév. 20. 23, c'est pourquoi je

Hiph. 1°Effrayer: תַּבְּלָח בּרוּנְהָ אַנְּרָח וּנְּכִּלְּח בּרוּנְהְ וּבְּלָּח בַּרוּנְהְ וּבְּלָח בַּרוּנְהְ וּבְּלְּח בַּרוּנְהְ וּבְּלָח בַּרוּנְהְ וּבְּלְּח בַּרוּנְהְ Ps. 3. 6, je me suis éveille; בְּחַלֵּהְ Ps. 3. 20, comme un songe (s'evanouit) au moment de s'eveiller (qu'on s'éveille); בְּלֵבְיה Dan. 12. 2, ils se réveilleront (du sommeil de la mort); בּלַבְּי Ps. 35. 23, réveille-toi, et lève-toi.

II קרץ (de קרץ été) Passer l'été: נָבֶּיך וְשַׂנִים Is. 18. 6, les oiseaux y demeureront pendant tout l'été.

קוץ קון m. Epine: יְלְרָבֶּר Gen.3.18, des épines et des ronces; plur.: יְשָׁיִם Jér. 4. 3, מְצִים Is. 33. 12, les épines.

rip n. pr. 1° Kos, père d'Anob, I Chr. 4. 8. — 2° Avec l'art.: riph les fils de Kos, prêtres, Esdr. 2. 61.

רוצוף f. pl. Les boucles de cheveux: קישוֹרָי Cant. 5. 2, mes boucles; קישוֹרָי 5. 11, ses boucles (cheveux).

קוּר (קוּר Creuser: קּיִר יְּיָהָיר יְּיָּהָיר יְּיָּבְּלְּוּר נְּבָּרְתִּר יְּבָּיִר נִיִּבְּי בְּרָתִּר זְּבְּרָתְּר זְּבְּרָתְּר זְּבְּרָתְּר זְּבְּרָת 19. 24, j'ai creusé et j'ai bu de l'eau (v. פֿרָת פֿרָר ; ou, de בְּיִרְה ; je suis allé jusqu'à la source.

Hiph.: בְּיִקִיר מֵיה מִיהָ Jer. 6. 7, comme un puits fait jaillir, jettedehors, l'eau; בְּיִהְה רְיָּהָה (même verset) ainsi sa malice jaillit, ou : elle (cette ville) fait jaillir sa malice.

Pil.: מְקְרְקֵר מְר Is. 22. 5, (l'ennemi qui) renverse, brise, la muraille (de la ville, יְקַרְתְּר מֶּל הְעֵר שֵׁר וְאָר Nomb. 24. 17, et il renversera, ruinera, tous les enfants de Seth.

קורא n. pr. m. 1° I Chr. 9. 19. — 2° II Chr. 31. 14.

קוֹרִים m. pl. Tissus, toiles: קוֹרִים

Is.59.6, leurs tissus, toiles; וְקוּרֵי צַּבֶּרִישׁ 59.5, et des toiles d'araignées.

קוֹרָה f. Poutre: אָישׁ פוֹרָה אָדָה II Rois 6. 2, (nous prendrons) chacun une poutre; קוֹרִה בָּהַיני Cant. 1. 17, les poutres, ou les solives, de nos maisons; בְּצֵל כִּרְרִי Gen. 19. 8, sous l'ombre (l'abri) de mon toit, de ma maison.

קלמוֹכִית מְשַׁעֵּר יְקשׁנִּן (מְשִׁנֵּר יְקשׁנִּן בּ. 29. 21, et à celui qui les réprouve, blame, dans l'assemblée, ils (lui) tendent des piéges (v. יְקשׁ); selon d'autres, de שׁשָּׁב : ils ramassent, ils recherchent, des reproches, des invectives, contre lui.

קוֹשְׁיָרְהוּ n. pr. m. I Chr. 15. 17, le même קרשׁיָי 6. 29.

한 P. Ez. 16. 47. Peu (v. 의다).

קְּלֶּה m. (comparer בְּיַהָ, בְּצַה, קְיַּבְּ tailler, couper). Destruction, ruine, peste: שְׁיֵב בְּיִבְיּב וּצַ Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon de destruction, qui ruine, brise, tout; בְּיִרִיר, Deut. 32. 24, et la peste amère, cruelle.

אָדי קטָרְךְ שָאוּל Osée 13.14, je serai ta ruine, ô enfer! ou: ta ruine (dans) l'enfer; je te conduirai dans la tombe; selon d'autres: où est ta peste, ô enfer! (v. אַדִּי.).

ל אבור י Aboth, accusateur.

קשׂרָה f. (rac. קשׂרָה). Encens : יְשִׁישׁר קשׂרָה Deut. 33. 10, ils offriront de l'encens devant toi, en ton honneur (v. קשׂרָה).

חַמוּנָה n.pr.Ketourah,femme d'Abraham, après la mort de Sara, Gen. 25.1.

한다. Étre ennuyé, se déplaire (v. les exemples à 과무 Niph.).

אָרְיּחָלל אֱלוּתְּ Tuer, assassiner: אַלוּתְּלל אֱלוּתְּ Ps. 139. 19, si tu tues, o Dieu, l'impie; ou: puisses-tule tuer; יְמְעַל־יְנִי, Job 24. 14, il assassine le faible et le pauvre.

קטל chald. Tuer. Part.: אָטַל Dan. 5. 19, il faisait mourir; part. pass.: קטיל בַּלְשָאבַי 5. 30, Baltassar fut tué. Pa.: מָשֵל רְשׁוֹן 3. 22, (le feu) tua ces hommes.

Ithpe. et Ithpa. pass.: מָּחַשְּלֵּרן 2.13, ils furent tués; מְּחַבְּטֶלֶּח meme verset, pour être tué.

קּטְל, m. Carnage : קּטָל, m. Carnage grip קּטָל Obad. 9, (pour que) chacun de la montagne d'Esaü (soit exterminé) par le carnage.

י אָטְלָא הַיּבּב La mort : קְּטָלָא Aboth, il mérite la mort.

קמְיֵן עּוֹד : Étre petit, être peu: נְתִּלְמֵן עּוֹד זאָר בְּצִינֶיךְ II Sam. 7. 19, mais cela a encore paru peu de chose à tes yeux; Gen. 32. 11, je suis trop peu digne de toutes les miséricordes, de la grace.

Hiph.: לְחַקְּפֵּדְן Amos 8.5, pour rendre petit, diminuer.

ਪ੍ਰਿੰਧ et ਪਿੱਟੇ adj. (const. ਫ਼ਿਲ੍ਹਾ, f. ਸਬ੍ਰਾਪੁ; pl. קטַיִּרם, f. קטַיִּרם). Petit, plus jeune, cadet, moindre: דְּמָאוֹר חַקְּטוֹן Gen. 1. 16, le petit corps lumineux, la lune; ערר קטנח Eccl. 9. 14, une petite ville; לל כל הקר השקטן Is. 22. 24, tous les instruments, ou vases, d'une petite dimension, c.-à-d. petits; בנו הַקַּקָטָן Gen. 9. 24, le plus jeune des fils de Cham, à savoir Chanaan; selon d'autres : son second fils (à lui Noé), Cham; בַּעַּלָב בְּקַשְׁן אַנְאַן 27. 15, Jacob son fils cadet; עַבְרֵי אַרֹנִי חַקּטַוִים Is. 36. 9, (un des) moindres serviteurs de mon maître; בובר חַקַכו Exod. 18. 22, une affaire petite, de peu d'importance.

7부구 n. pr. m. Esdr. 8. 12.

קְמֵיִּדְ עָבָּרוּ . Le petit doigt : מְמֵיִּדְ אָבִר I Rois 12. 10, II Chr. 10. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étaient les reins (le dos) de mon père.

קְּטְקּהְ מְּלִילֹת Cueillir, arracher: יְקְיֵהָהְ מְּלִילֹת Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis; קיקט בר. 17. 22, j'arracherai (une branche) tendre.

Niph.: אָפָקּי אוֹ Job 8. 12, il n'est pas cueilli.

지역 Kal inusité. Pi. Brûler de l'encens en l'honneur d'une divinité, des

idoles; בּיִרְשְׁרוּ לַאלוּיִם צְּחַרִּים לַאלּיִרם בְּיַרְיִּם בְּיַרְיִם בְּיַרְיִם בְּיַרְים בְּיִרְים בְּיַרְים בְּיִרְים בְּיַרְים בּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרְים בּיִרְים בּיִרְים וֹן לֹבְים בּיבְים וֹן בּיִרְשְׁרוּ לַבְּיִרם וֹן בּירָם בְּיִרְם וֹן בּירָם בְּיִרְם וֹן בּירָם בְיִבְים וֹן בּירָם בְיִבְים וֹן בּירָם בְיבִים וֹן בּירָם בְיבִים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבִים בְיבִים בּיבִים בּיבים ביבים בּיבים בּיבים בּיבים ביבים בּיבים ביבים ביבי

Pou.: מְשָׁרֶת מר Cant.3.6, parfumée de myrrhe.

Hiph. Encenser, envoyer la fumée de l'encens ou des sacrifices: בַּקְּמִירִים בַּיִּמְשִׁרִים בַּיִּמְיִרִים בַּיִּמְיִרִים I Chr. 6. 34, (Aaron et ses fils) offraient tout ce qui se brûlait sur l'autel des holocaustes et sur l'autel de l'encens; בַּאַבְּיִרִיִּתְּיִ בַּיִּרְיִּמִירָּיִ I Rois 11. 8, (les femmes) qui brûlaient de l'encens à leurs dieux; בְּאַבְּיִרִיִּן Exod. 29. 18, et tu feras brûler le belier tout entier (sur l'autel).

Hoph. pass.: בָּלִּיל מְּקְכָּה Lév. 6. 15, (l'oblation) s'envolera en fumée, brû-lera tout entière; part.: בְּקְבָּה מְשָׁבְּׁיִם מְשָׁבְּׁים Mal.1.11, (en tout lieu) il est encensé et offert, c.-à-d. on encense et on sacrifie en l'honneur de mon nom; ou, בְּבָּיִם subst., comme בְּבָּיִם de l'encens est offert à mon nom.

II שְרֵיה Ex. unique. Part. pass.: בְּצְרִיה Ez. 46. 22, selon les uns : des cours non couvertes, ou des chambres ouvertes sans toit; selon d'autres : des cours liées entre elles ou au parvis extérieur (v. בְּיִבְיה chald.); Gesenius : des cours couvertes.

קְּטַר m. chald. Lien (v. קְּטַר hébr.): מְּרָבֶּדְּ Dan. 5. 6, les liens (jointures) de ses reins; au fig.: יְּמְשָׁרָא קִיְרָיךְ 5. 16, et qui résout les questions les plus difficiles, les plus embarrassées, les problèmes.

קַּמֵּר m. Ex. unique: קַמֶּר מְשָּרְקּם Jér. 44. 21, l'encensement que vous avez fait (ou: l'encens que vous avez brûlé). 기가가 n. pr. d'une ville dans la terre de Zabulon, Ketron, Jug. 1. 30 (Jos. 19. 15, elle est appelée rup).

לְּמֶּכֶּרְתִּי f. (rac. מְשֵׁר, avec suff. קְּמֶּכְּרְתִּי f. (rac. מְשֵׁרָת מְשִּׁרָת parfums: מְשְׁרָת בְּשִׁרָת בּאַלָּת 40. 27, l'encens composé d'aromates; בּאַבָּרְת הַשְּׁלֶרְת Exod. 30. 27, l'autel des parfums. — 2° La partie des sacrifices qu'on brûle: מֵּיִלִּים Ps. 66. 15, la fumée des chairs brûlées des béliers.

חַפְּרוֹן. v. מְיִבוֹרוֹן. n. pr. (v. קְמָרוֹן).

ק"א. (rac. איף). Vomissement, la chose que l'on vomit, rejette: מָלְאוּ מָדְּאּ בָּקְאוּ מִדְּא Is. 28. 8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure; מָרְאוּ וֹשְׁכּוֹר נְּבְּקִיאוֹ וֹשְׁכּוֹר נְּבְּקִיאוֹ חַבּיּר מְּעִיוֹר נְּבְּקִיאוֹ homme ivre qui va en chancelant en même temps qu'il vomit, qu'il rejette (son vin).

רְרָּדְּ (incertain, vomir): אַרְיּדּ Jér. 25. 27 (v. à איף Kal).

שָרָי m. chald. (v. קיף hébr.). L'été, Dan. 2. 35.

קיטוֹר m. (rac. יסָף). Fumée, brouillard: פָלָה מִיטֹר הָאָרֶץ בְּמִיטֹר הַנְּבְשָׁן Gen. 19. 28, une fumée, vapeur, s'éleva de la terre semblable à la fumée d'une fournaise; ימָלָג נְיִמִיטֹר Ps. 148. 8, neige et vapeur, ou brouillard.

אם כלי. m. (rac. ביף), douteux: אָם בּיבָּי אָם בּיבָּי Job 22. 20, certes notre (étre) existence n'a pas été détruite (v. בּיבָי); selon d'autres: son existence (de cette génération, v. verset 17) n'a-t-elle pas été détruite (pour ימים)? d'autres traduisent: nos eunemis n'ontils pas été exterminés? ביף collectif, ennemis, comme ביף (v. ביף 1°).

້ ວ່າ Subsister, durer, rester. Hithph.: ກສຸກຸກຸກຸກຸກຸກຸກຸກຸກຸ Aboth, sa science subsistera, restera (v. ອາງ Pi.).

קָרָם m. chald. Édit: קְּיָם בֶּלְפָּא Dan. 6. 8, un édit royal; בֶּל־אָטָר וּלְיָם 6. 16, chaque défense et statut, édit (v. בּשְׁם chald. Pa.).

רָּבְּר chald. adj. Durant, permanent: יְקְיָם לְּעֶלְבִין Dan. 6. 27, (Dieu vivant)

et durant dans tous les siècles; מַלְנּיִהָּהְ לָּהְ לַּיָּבְּיִםְא 4. 23, ton royaume te sera permanent, te demeurera.

קּיְּכְּהְ (rac. בּאָף). Action de se lever: בּאָרָיָם בְּאָבָים בּאָרָם בּאַרָם בּאָרָם בּאַרָם בּאָרָם בּאַרָם בּאָרָם בּאָרָבּים בּאָרָם בּאָבּים בּאָרָם בּאָבּים בּאָבּים בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָ

קמוש .v) קימוש.

1.7 m. Lance: מְשָׁמֶל מִינּי II Sam. 21.16, et le poids de sa lance, ou : du fer de sa lance.

ו.ף. (de תְּיָף acheter ou créer) n. pr. 1° Cain, fils d'Adam, Gen. 4. 1. — 2° D'un peuple, Kayin, Nomb. 24. 22 (ע.ביר.). — 3° D'une wille appartenant à la tribu de Juda; avec l'art.: תַּמְרָּר. Jos. 15. 57.

קינים f. (rac, קד, pl. קינים et קינים). Complainte, plainte, cantique lugubre: בקינים Jér.7. 29, fais, prononce, un cantique lugubre; אָאר־תַּקְינָה תַיּגֹּאי IS Sam. 1. 17, (David fit) cette complainte; וְיִנְּם מְיִרִּרִם עַלּרַתַּקִּינִיה וֹנִילָּת וֹנִילָּת נִינִים בַּלּרַתַּקִּינִיה וֹנִילָּת II Chr. 35. 25, ils sont écrits parmi les lamentations.

קינה *n. pr.* Kinah, ville appartenant à Juda, Jos. 45. 22.

יאין. 1° Nom d'un peuple chananéen qui habitait au milieu des Amalécites: qui raparts Gen. 15. 19, les Kinéens (v. I Sam. 15. 6, וחַבֵּיִר פַרִינִי פַרְינִי וּבְּיַרְ וּבְּיַרִ בַּרְינִי וּבְּיַרְ I Chr. 2. 55, les Kenites, nom d'une famille descendant de Keni, beau-père de Moïse; d'autres traduisent: les orfèvres (מְיַנִּיִב Jug. 17. 4; Targ. מַרְיַנִיִּבּיִרָּן.

1472. n. pr. Kenan, fils d'Enos, un des patriarches, Gen. 5. 9.

אָרָף, signification de אָבָּף couper). La récolte des fruits, le temps de cette récolte, l'été, les fruits de l'été: בַּל־מְצִּרְרָהְ Is. 16. 9, sur ta récolte des fruits et sur ta moisson; בְּבָּרֶם 28. 4, avant la récolte des fruits; פַּבָּרָם מָרִץ Gen. 8. 22, et

l'été et l'hiver; אָסְמּי בִּיִּדְ וְמַדִּץ Jér. 40. 10, recueillez le vin (les fruits de la vigne) et les fruits de l'été; יְחַבְּיִרְאָרָ II Sam. 16. 2, et les pains et les fruits de l'été, les figues (v. 16. 1); de la II יְדִיף.

קיצוֹנְה m. קיצוֹנְה f. (rac. קצַבְ, v. קרַב) adj. Extrême, ce qui est au bout: תַּיְרִיפָּת תַּמְּיצוֹנָת ביִירִיפָּת תַמִּיצוֹנָת Exod. 26. 4, 36. 17, le rideau extrême qui est au bout.

plante (ricinus), ricin selon les uns, calebasse, citrouille, selon les autres, dont les feuilles couvraient de leur ombre le prophète Jonas, Jon. 4.6 à 10.

קְּלְלּוֹן פֵּלִים Mab. 2. 16 (ou יְלְּבְּוֹרָן פְּלּוֹן Hab. 2. 16 (ou קְלּוֹן redoublé, rac. קְלָּהְ, et la honte, l'ignominie; ou composé de פָּבוֹין, un vomissement honteux (souillera) ta gloire (les choses qui font ta gloire).

ור פר (une fois קיר Is. 22. 5, plur. בְּקִירוֹת : Muraille, mur, paroi). Muraille, הַבְּרָת Lév. 14. 37, aux murailles de la maison ; מְקִיר חָצִיר Nomb. 35. 4, à partir du mur de la ville; בְּקֵיר תַהוֹמָה Jos. 2. 15, pléon., à la paroi du mur de la ville (pour: au mur); בְּוַרֵם קִיר Is. 25. 4, comme une pluie d'orage (a renverser) les murs ; וָחָרָשֵׁר קּיר I Chr. 14. 1, et des maçons; קיר הַאָּיִבֶּהַ Lév. 1. 15, la paroi, le côté, de l'autel: קירות לְבִּי Jér. 4. 19, les parois de mon cœur; צליַת־קיר II Rois 4. 10, une chambre (galetas) pratiquée dans le mur, ou: formée de murs, c.-à-d. de pierres, non lambrissée de plâtre; קיר-מוֹאַב Is. 15. 1, citadelle de Moab, n. pr. d'une ville fortifiée, ou de toute une province de Moab; קיר־קורָטּן Jér. 48. 31, et חַרֶּבְיר חַרְבָּיר 11 Rois 3. 25, Kir Heres, Haraseth (muraille ou citadelle de briques).

ק"ר. n. pr. d'un peuple et d'une contrée soumis aux Assyriens, Amos 9.7; II Rois 16. 9, à Kir.

סרים? n. pr. m., Néh. 7.47; בים Esdr. . 2. 44.

du roi Saul, I Sam. 9.1. — 2° Kis, fils de Jeïel, I Chr. 9.36. — 3° Kis, bisaïeul de Mardochée, Esth. 2.5. — 4° Plusieurs autres, I et II Chr.

קישוף. n. pr. d'un fleuve, Kison (ou Cison), qui tire sa source de la montagne Tabor, Jug. 4. 6, 7.

יקוישי ח. pr. (ע. קוישי).

סְרֶרְכּף m. chald. Dan. 3. 5, 7, 10, cheth. קירְוּה keri, guitare selon les uns, harpe selon les autres.

קל chald. m. (v. לדף hébr.). Son: Dan. 3. 5, le son du cor.

לפל Voix (v. איף l'exemple Jer. 3. 9).

קלהן Faire brûler, rôtir: אָשֶׁרְשְּׁבֶּעְּעָ קבּרְ עָבֶּעְ בְּאָנִי Jér. 29. 22, (Sédécias et Achab) que le roi de Babylone fit brûler (par le feu); אַבִּיב קַלַּרִּ תָּאָשׁ Lév. 2. 14, des épis rôtis au feu.

Niph. Selon quelques commentateurs: רְסָלֵי מָלְאֵי נִקְלָה Ps. 38. 8, mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, de plaies ensiammées; selon d'autres, de II קַלָּה tres, de II מָלָה: de choses viles, d'un mal honteux (v. II בָּסָבָּ).

 Prov. 12. 9, un homme pauvre, méprisé (v. Niph. de I ng).

Hiph.: מַקְלָּהְ אָבִיר וְאָמֵּה Deut. 27. 16, qui traite avec mépris son père ou sa mère.

קלון, m. (rac. II קלון). Ignominie, honte, dédain: קָּבְּיוֹן יִבְּצָא Prov. 6. 33, il ne trouvera que plaie et ignominie; קָבָּין יִבְּצָא Is. 22. 18, (toi qui es) la honte de la maison de ton maître; וְבִּי בְּיִלוֹן הָיִרְים Prov. 18. 3, et avec le dédain (pour les autres), ou : avec sa conduite honteuse, (vient sa propre) honte; selon d'autres : (avec le méchant arrivent) en même temps l'opprobre et la honte; קלות: 13. 26, et on a vu ta honte, ta nudité.

7022 f. Pot ou chaudron, I Sam. 2.14, Mich. 3.3.

gèreté, frivolité.

בּלִינּ Etre retiré, contracté. Part. pass.: בּילִּינָ Lév. 22. 23, (un animal) qui a quelque membre plus court qu'il ne faudrait (exact. ce qui est retiré, contracté; de là בּילָּיִנָּ endroit où on se retire, refuge).

קליא (une fois קליא I Sam. 17.17, rac. I קלים). Du grain rôti, séché au feu: ילְּחֵם וְּלֶּלִי Lév. 23.14 (ni) pain, ni grain rôti.

יקלי n. pr. m. Néh. 12. 20.

קלְיָה n. pr. Kelajah, lévite, Esdr. 10. 23; le même est aussi appelé

קְלִיטְה *n. pr.* Kelitah , Esdr. 10. 23, Néh. 8. 7.

 vile, méprisable, à ses yeux, c.-à-d. elle me méprise (selon d'autres, Niph.).

Niph. (יַפַלּוּ , זְנַבָּל t בָּבָל, fut. יַפָּלוּ). 1° Etre leger, facile, peu, vite (v. Kal): פל-נְקַלָּח Jér. 6.14, par (une parole) légère; adv. légèrement, négligemment: נקל לשל II Rois 20. 10, c'est une chose facile pour l'ombre (l'ombre peut aisément); דינקלה בעיניבם I Sam. 18. 23, est-ce donc peu de chose à vos yeux (croyez-vous que ce soit peu)? נַקַל ווייות לי עבר Is. 49. 6, c'est peu que tu sois mon serviteur; יַקַלּנּי הֹדְשַרְכֵם Is. 30 16, ceux qui vous poursuivront courront vite. - 2º Etre, paraître, vil; itre méprisé : יוָקַלֹּרָד עוד מָזוֹאַת II Sam. 6. 22, je vais paraître encore plus vil וְשָׁנִי יַּקְלָּי I Sam. 2. 30, et ceux qui me méprisent seront méprisés (ou Kal).

Pi. Maudire: אַזְרָלְּהְ II Sam. 16. 10, maudis David; אַזְרָלְּהְ Gen. 12.3, ct ceux qui te maudissent; יְקַלֵּלְ בְּבֶּלְכָּר 8. 21, il maudira son roi et son Dieu; אָנָלְיִם לָּנְים לָנִים בְּנִים בְּנִים בָּנִים בּנִיי I Sam. 3. 13, ses fils se font maudire, s'attirent des malédictions; selon d'autres, comme Kal 2°: ils se montrent vils, indignes.

Pou. pass.: יְתַּחִיטָא מֶּרְ־בָּאָח שָׁטָּר יְקְעָּל Is 65. 20, et le pécheur de cent années sera maudit; יְקַלְּלָּר Ps. 37. 22, et ses maudits, c.-à-d. ceux qu'il a maudits.

Hiph. (לְבֶל , inf. לְבָל, fut. לְבָל 1° Rendre léger, soulager, diminuer: ו אַמַּח חַקַל מֶעַלְינוּ I Rois 12. 10, mais toi, rends-nous (le joug) plus léger, soulage-nous; אוּלֵר רָקַל אַח־רָרוֹ מַעַלַיבָם I Sam. 6. 5, peut-être rendra-t-il sa main plus légère, la retirera-t-il de dessus de vous; וְהַכֵּל מֵעַלֵּיך Exod. 18. 22, rends-toi (ton ouvrage) plus léger, plus facile; אָבִיך אָבִיך I Rois 12. 4, soulage, c.-a-d. diminue, quelque chose du service que ton père (nous avait imposé). — 2º Dédaigner, mépriser: וְמַדּוּנְכֵּ הַוֹקְלֹחֵנִי II Sam. 19. 44, et pourquoi nous as-tu dédaignés, nous as-tu fait cette injure? אָב וָאֵם הַקַלּוּ בָהָ Ez. 22. 7, ils ont méprisé leur père et leur mère au milieu de toi.

Hithpalp. : יְכֶל־רְחִּבְּעֹוֹח הְחְקַלְּקּלֹיּ 4. 24, et toutes les collines étaient ébranlées.

קלל (בין adj. Luisant: קלל Ez.1.7, Dan. 10. 6, l'airain luisant, poli.

DIR Kal inusité. Pi. Ex. unique: prix obp Ez. 16.31, selon les uns: pour louer son salaire, pour être content du prix, quel qu'il soit, qu'on lui donne pour ses faveurs; selon les autres, au contraire: pour dédaigner ce qu'on lui offre (afin d'en obtenir davantage); obpla Rituel, et de louer, glorifier.

Hithp. Se railler: מַּיְתְּקְלְּטוּבּי II Rois 2. 23, ils se raillaient de lui; רְדּוּא Hab.1.10, et il se raillera des rois.

קלֶם m. raillerie : לְּהֶרְשָּׁת וּלְּלֶבֶּ 20. 8, un sujet d'opprobre et de raillerie.

קְלֶּטְה f. Objet de raillerie : הְלֵּטְה Ez. 22. 4, (je t'ai rendue) un objet de raillerie pour tous les pays.

עליק לינה לְלֵעַ הָאָבֶן 1º Jeter, lancer: בָּל-זָח לְלַעַ Jug. 20. 16, chacun de ces hommes était adroit à jeter des pierres avec la fronde; חָנְּנִי קּוֹלֵבֵּ אֶח־יּוֹשְׁבֵּי חָאָרֶץ Jér. 10. 18, je jetterai (loin, hors du pays) les habitants de cette terre.—2°Tailler, sculpter: בַּמַב קַלַבּ I Rois 6. 29, il fit tailler, sculpter, tout à l'entour; יְקַלַבּ הַנָּלַב 6.35, il fit tailler des chérubins.

Pi., comme Kal 1°: יְרַשְלֵּע: I Sam.17, 49, (il prit une pierre) et la lança avec sa fronde; אַר יָקלְּעָהוּן יַקלּעָנּהוּן 25.29, mais l'ame de tes ennemis il la jettera au loin.

עלְלֵים (תְּלֵעִים לְּרָדִי בְּיָדִי I Sam. 17. 40, tenant sa fronde à la main (ע. אָלָבְים לֶּרְצִים לֶּרָצִים לֶּרָצִים לֶרָצִים לֶרָצִים לֶרָצִים לֶרָצִים לֶרָצִים בְּרָצִים לֶרָצִים בְּרָצִים לֶרָצִים בְּרָצִים לָרָצִים בְּרָצִים בְּרָצִים בְּרָצִים בְּרָצִים בְּרָצִים בּרָצִים בְּרָצִים בּרָצִים בְּרָצִים בּרָצָים בּרָצִים בּרָצים בּרָצים בּרָצים בּרָצים בּרָצִים בּרָצים בּרָצים בּרָצים בּרָצים בּרָצים בּרָצים בּרָצים בּרָבים בּרָצים בּרָבים בּרָבְיבִים בּרָבְיבִים בּרָבְיבִים בּרָבְיבִים בּרָבְיבִים בּרְבָּים בּרָבְיבִים בּרָבְיבִים בּרְבָּיבִים בּרְבָּיִים בְּרָבְיבִים בְּרָבְיבִים בְּרָבְיבִים בְּרָבְיבִים בְּרָבְיבִים בְּרָבְיבִים בּרְבָּיבִים בּרְבָּיבִים בּרְבָּים בּרָבְיבִים בּרְבָּים בּרְבָּים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִּים בּיבְּיבִים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִים בּרְבִּים בּרְבִים בּרְבִיים בּרְבִיים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִיים בּירְבּים בּירִים בּירָים בּירִים בּירִים בּרְבִיים בּירִים בּירִים בּירָיים בּירָיים בּירִיים בּירָבים בּירָבים בּירָביים בּירָים בּירָבים בּירָביים בּירָביים בּירָבים בּיבְיבּיב בְּירָביים בּירָביים בּירָביים בּירָביים בּירָביים בּירָביים בּירָביים בּירָביים בּירָיב בְּירָביים בּירָביים בּירָביים בּירָביים בּירָים בּירָּים בּירָּים בּיבּים בּיבּיים בּייביים בּייבים בּיבּיים בּיבּיים בּייביים בּייב בּיבּיבים בּייביים בּייים

אָרָע m. Frondeurs : הַשְּלְצִים II Rois 3. 25, ceux qui étaient armés de frondes, les frondeurs.

קלקל adj. (rac. קלה). Chétif, mauvais: בַּלְּהֶם הַקּלֹקֵם Nomb. 21. 5, de la nourriture chétive, mauvaise.

ה בְּלְּכֶלְה f.: לְּכְלְלְה Aboth, au moment de son malheur, humiliation (v. â קבֹל Pilp.).

וְלְשׁׁלֹשׁ תְּלְשׁׁוֹן: m. Pointe, dent: וְלִשְׁלֹשׁ תְּלְשׁׁוֹן I Sam.13.21, et en une fourche à trois dents, ou pointes.

קְּמָה f. (rac. קּמָה). Le blé qui est encore sur pied: מַּחָהֵל הֶּרְמֵשׁ בַּשָּׁהָם Deut. 16. 9, quand commence (quand on met) la faucille dans le blé.

קטואל n. pr. 1° Kemuel, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2° Kemuel, fils de Sephtan, Nomb. 34. 24. — 3° I Chr. 27. 17.

וֹמִיף, n. pr. Kamon, ville dans Galaad, Jug. 10. 5.

קמָח שְּלִרִים: Nomb. קמָה שְּלִרִים Nomb.

5. 15, de farine d'orge; חַמְּחִירְ קַמְּחִירְ Is.47. 2, et fait moudre la farine (le blé pour qu'il devienne farine).

Rider: קֿבָּד לְּצִּד חָיָה Job 16. 8, tu m'as ridé la peau, ce qui devient un témoin contre moi (ces rides témoignent de l'extrémité où je suis); selon d'autres: tu m'as saisi fortement, accablé (v. מַבֶּיץ).

Pou.: אָשֶׁר־קְמְּטוּ וְלֹאִישֵׁר Job 22. 16, (ces hommes) qui ont été retranchés, emportés, avant leur temps.

קְּמֵר (סְּרְּהְ מְמֵלְרּ: Se faner : קְמָר (סְּרְּהְ מְמֵלְרּוֹן (Is. 19. 6, les roseaux et les joncs se fanent; מָבֵילוּן מְמֵל 33. 9, (les arbres) du Liban sont fanés, ou coupés.

אָרָסְיְּף Presser, fermer la main, saisir, prendre: יִּבְיּטְיִּ בְּלֹּא מְבְּיִלְ בְּרָבְיִי בְּלֵּא מְבְּיִלְ בְּרְבִּינְיִנְיִרוּ Lév. 2. 2, il prendra de (l'oblation) une poignée; et seul: יְקַבֵּין בְּרַדְיִנְּיִנְיִרוּ Nomb. 5. 26, le prêtre prendra une poignée de cette oblation.

יְלֵיף m. Une poignée: יֹגִיהְף אֹלִיהְ Lév. 2.2, 5.12, et seul יֹגִיהְף 6.8, sa main pleine, une poignée.

קָּבְּיִּים m. plur. Poignées : קָּבְּיִם Gen. 41. 47, la terre produisit par poignées, par tas, c.-à-d. très abondamment (du sing. קּבָּיִים ou קָּבָּיִים).

(אַמּוֹשׁ ע.) קִמְשׁוֹנִים).

אָרָף, Kal inusité. Pi. 1º Étre jaloux, porter envie, envier: יְחָשָׁא אַרָּיָא אַרָּף, Nomb. 5. 14, qu'il soit jaloux de sa femme; בּּיְהַיּא לְחֵלָ בַּיְאָר הַרָּיִּא נַבָּרָת Gen. 30. 1,

Rachel porta envie à sa sœur; אַל־תַּקְמָאַ מלפר עילח Ps. 37. 1, n'envie pas ceux qui commettent l'iniquité; avec >: ריקטא למשח Ps. 106. 16, ils envièrent Moïse; avec l'accus.: לא־יָקוַא אַת־יָדוּרָדוּ Is. 11. 13, (Ephraim) ne sera (plus) envieux de Juda. — 2º Etre zélé pour quelqu'un, avoir du zèle pour: הַחַהַ אַטַר קוַא לָאלּחָיד Nomb. 25. 13, parce qu'il a été zélé pour son Dieu; קנַאַתָּדּ לְצִיוֹן לִקְיָאָת נְרוֹלָת Zach. 8. 2, j'ai eu pour Sion un zèle, un amour, ardent. — 3° Exciter la jalousie, la colère : שַּׁם קנאוני בלא־אַל Deut. 32. 21, ils ont excité ma jalousie, ils m'ont irrité en adorant ce qui n'est pas Dieu (les idoles); וויקטאר I Rois 14. 22, et ils l'irritèrent.

רְּבֶּא יְרָּכָּא chald. (v. תְּיָבָי hébr.). Acheter: רְיָם אַנְיְאַ הַּבְּא בְּיִבְּא בַּבְא בְּבָּא בְּבָּא de cet argent (des taureaux, etc.).

קנאָדוּ f. (rac. קנא Jalousie, envie, zèle, ardeur, colère : פַּר־קוֹצָה הַמָּת־נָבֶר Prov. 6.34, car la jalousie est la fureur de l'homme (du mari); סַמֵּל הַקּנָאַה Ez. 8.3, l'image de la jalousie; *plur*.: איבות קנאית Nomb. 5. 15, un sacrifice de jalousie; אַמָּרָח הָּמָירת קוָאָה Job 5. 2, et le simple, le petit esprit, l'envie, le tue; קיטר־אָישׁ מַרֵעֵדּא Eccl. 4. 4, l'envie qu'un homme éprouve de la part d'un autre, qu'il excite en lui; אָרָאָתוּ בְּקוּנָאָתִי II Rois 10. 16, et tu verras mon zèle pour Dieu; אָבָאית יֵי צָּבָאית Is. 9.6, le zèle de l'Eternel Zebaoth (pour le peuple); קינאריער 26. 11, le zèle de · Dieu pour son peuple; קשַׁת בָּשָׁאוֹל פָנְאַת

Cant. 8. 6, le zèle de l'amour, l'amour ardent, est inflexible comme la tombe; מְבְיֵר יְמִין בְּיוֹ Deut. 29. 19, la fureur de Dieu et sa colère; מְבְיֵר יְמִין בְּיִל אָרָוּך Ps. 79. 5, (jusqu'à quand) ta colère s'allumera-t-elle comme un feu?

קנה (fut. יַּקנֵה) Créer, former, posséder, acquérir, acheter, racheter: קבים נאָרָע Gen. 14. 19, (Dieu) qui a créé, qui possède, le ciel et la terre (v. דַלוא־דוּא אָבִיךּ קַנָּךָ Deut. 32.6, n'est-ce pas lui qui est ton père, qui t'a créé, ou qui t'a possédé? מָּר־אָתָּה פַנִּיתַ כְּלִּיֹתֵי Ps. 139. 13, car tu as formé mes reins, ou : tu les possèdes, tu en es le maître; קבָה חַכְבָּה Prov.4.7, tache d'acquérir la sagesse; קַנִּיחָר לָר לָאִשָּׁד Ruth 4. 10, (et Ruth) je l'ai acquise pour être ma femme, je la prends pour femme; קניתר איש אחריי Gen. 4. 1, j'ai acquis, obtenu, un homme de l'Eternel; רַפּוּר אָבָרָחָם Gen. 25. 10, le champ qu'Abraham avait acheté ; בַע רַע דיאבר השקונה Prov. 20.14, mal, mal (cela ne vaut rien), dit celui qui achète; לְּמָטֹח ארישאר עשוי Is. 11. 11, pour racheter, délivrer, les restes de son peuple.

Niph. pass.: בּוֹי יְפָני בְּחִים Jér. 32. 15, des maisons seront encore achetées (on achètera encore).

Hiph.: מֵּדְאָרָם חִקְנֵנִי מְנְעִּדְּי, Zach. 43. 5, car quelqu'un m'avait acheté des ma jeunesse (pour travailler pour lui); selon d'autres: m'a fait acheter (des champs, ou des bestiaux) (מְּנָתִי Ez. 8. 3, ע. אַנָּתְי Hiph.).

41. 8, exactement la mesure d'une canne, à savoir de six coudées. — 4° Le fléau de la balance, la balance même : אַבְּילְיִי בְּשָׁרֵי וְזָּבְּילְ Is. 46. 6, et ils pèsent l'argent dans la balance. — 5° La tige du chandelier dans le temple : בְּיַבְיּ וְיִבְיִי Exod. 25. 31, son pied et sa tige (du chandelier); mais plur.: בְּיִבְּי וְיִבְּיִי בְּיַבְיּ וְבִילְיִי בִּיבְּי בַּיִר בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְּי בָּיִבְי בַּיִבְי בַּיבְי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבְי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבִי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבָי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיי בּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבּי בַּיבְיבּי בַיבּי בַּיבְיי בַּיבְיבּי בַּיבְיבּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בּי בּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַיבּי בּיבּיי בַּיבּי בַּיבּיי בַּיבּיי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָי בַיבְיבָי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיי בַיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבְיבָי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבְיבָּי בַּיבְי בַּיבָּי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבּי בַּיבְיי בַּיבּי בַיבּי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבּי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבּיי בַּיבּיי בַּיבּיי בַּיבּיי בַּיבּי בַּיבּיי בַּיבּיי בַּיבּיי

תָּלֶּהְ n. pr. 1°קְּרָה La rivière des roseaux, à la frontière d'Ephraïm, Jos. 16. 8. — 2° Kanah, ville appartenant à la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.

אָל־פָּוֹא רוֹמָ (rac. אָבָא, v. אָבָּן). Jaloux: אָל־פְּװֹא דוּא Jos. 24. 19, c'est un Dieu jaloux; Nah. 1. 2.

127 n. pr. 1° Kenaz, fils d'Eliphaz, Gen.36.11, le prince Kenaz, 36.42.— 2° Kenaz, père d'Othniel, frère de Caleb, Jos. 15. 13. — 3° Kenaz, ou Uknaz (223), fils d'Ela, I Chr. 4.15.

וְלְּיִלְי חִירְיִתְּינִי Gen. 15. 18, et les Kenézéens. — 2° Nom patron. de אָרָ 2°, Nomb. 32, 12.

* 「乳 (v. 12).

רְבְּׁמִיןְי, m. Cinnamone, Prov. 7. 17, Cant. 4. 14, const. בְּמָבֶּרְ בָּצִים Exod. 30. 23, et du cinnamone odorant.

אָרָן Kal inusité. Pi. Nicher, faire son nid (ע, אָשֶׁר־שָׁם צָּפְּרָים יְקַנֵּט Ps. 104. 17, les petits oiseaux y font leurs

nids; ripp rapp rapt Is. 34. 15, c'est là que le hibou fait son nid, ou que le serpent (javelot), ou le hérisson, fait son nid, son trou (v. ripp).

Pou.: מְקוֹמְה מְאֵרְזִים Jér. 22. 23, toi qui niches, qui fais ton nid, dans les cèdres.

آبياً Job 18. 2 (v. à ۲۲).

* 1212 Aboth, vase, cruche.

קְּנְח n. pr. Kenath, ville en Palestine, Nomb. 32. 42, I Chr. 2. 23 (ע. ביוֹ).

בְּעָרָהְ יְּלְּיָסֵס (v. קְּצֵּיְרָ) Gouper: יְאָד פְּרָיָה יְלִיסָס Ez. 17. 9, et il en coupera, abattra, le fruit.

תְּלֶּחָתְ f. Petit vase: ישְּׁהַתְּ הַּנְהְ Ez. 9. 2, 3, le petit vase à l'usage d'écrivain, c.-à-d. l'encrier, l'écritoire. Seul: הַּנְאָיִתְּיִ 9. 44.

קצילה (bourg, château) n. pr. Kella, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44.

עעף, Se luxer, s'éloigner (voir les exemples à בַּקֵר (נְקַל).

ערַעף m. Piqure, gravure: דְּעָרָעִי

בּלֵכְת Lév. 19. 28, et une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures, ou caractères, imprimées, gravées, sur le corps.

קְּעָרָה f. (pl. קְּעָרָה , const. קְּעָרָה Nomb. 7. 13, un plat d'argent; קְּעָרִה Exod. 25. 29, les plats (de la table dans le tabernacle).

אליף, Se ramasser, se blottir, se coaguler: סְּלְּמְּאֵים עֵּלְּיֹטְמְרֵיְהָם Soph. 1. 12, (les hommes) qui se blottissent sur leur lie, c.-à-d. se reposent sur leurs biens, comme le vin sur la lie; אַרְאָאָרְיִּ בָּאַרִיּלְיִי Exod. 15. 8, les abimes se sont coagulés (congelés).

Hiph.: יְבַּנְבְנֶה הַקְפִּרְאֵנָיִ Job 10. 10, et tu m'as fait cailler, coaguler, comme du lait qui se durcit (le fromage).

וֹלְּפָּרְוֹית (rac. אַהָּבְּ). Nuage, obscurité: יְמָשְּאוֹין Zach. 14. 6, (il n'y aura pas une lumière) de clarté ni de nuage, il ne fera ni très clair ni très sombre; selon d'autres: (une lumière) mélée de clarté et d'obscurité; d'autres traduisent: mais il n'y aura que froid et gelée.

קפֵּרְתִּי Couper. Ex. unique. Pi: יְּפִּרְתִּי Is. 38. 12, j'ai coupé (par mes péchés) ma vie comme le tisserand (coupe le fil de la toile, ou coupe la toile du métier).

קּפְרָה m. Destruction: קְּמָּרָה Ez. 7.25, la destruction, l'anéantissement, arrive (rac. מַּפַר paragogique).

*1792 m. Aboth, un homme irascible, qui se met facilement en colère.

וא פּלְמּוֹרֶשׁ קְפּוֹר פּלּ Is. 14. 23, (j'en ferai) la possession, la demeure, des hérissons (selon d'autres: de la tortue); ou: un oiseau, butor ou chouette, v. ls. 34.11, Soph. 2.14.

רְיִּסְיִּרְ (שְׁנִּית יְשִׁבְּי (יְשִׁבְּי (יְשִׁבְּי (יְשִּבְּי (יְשִּבְּי Ps. 107. 42, et toute injustice, iniquité, fermera sa bouche (les méchants seront réduits au silence); קּבְירְיִנְיךְ אָשְרְיִרְיִךְ Deut. 15. 7, et tu ne resserreras point ta main (devant le pauvre, c.-à-d. ne sois pas impitoyable); אַבּרְבְיִבְיִר בְּאַרְ רַבְּעַרִי Ps. 77. 10, (Dieu) a-t-il fermé, refusé, sa miséricorde dans sa colère?

Niph.: מַלֵּל יִמְמְצִּרן Job 24. 24, ils seront exterminés comme toutes choses, ou: ils passeront subitement sans laisser une trace de leur existence.

Pi. Sauter: מְקַפֵּץ עֵל־תַּוְבְעוֹת Cant. 2. 8, sautant sur les collines.

אָר . (rac. קאַר, avec suff. קאַר). Fin, extrémité, calamité, ruine: ario izp Is. 37. 24, la hauteur de son extrémité, la pointe de son sommet (du Liban); אָפָק הֹלָייב Jér. 50. 26, marchez contre elle des extrémités du monde; בוץ בל-בַּטָּר Gen. 6. 13, la fiu de toute chair, l'extermination de tous les hommes; souvent בְּשָׁץ à la fin, au bout de, après : פַקץ אַרְבָּעִים יוֹם Gen. 8. 6. au bout de quarante jours ; פַקַץ ימיחם ימים Gen. 41.1, deux ans après; הַבְּער שִׁנְעָם הַעָּעָר שְׁבַער Deut. 15. 1 , à la fin de sept ans, c.-à-d. chaque dernière année des sept, tu feras l'année de la remise; de même בְּקַץ שֶׁבֶּע שָׁנִים Jér. 34. 14, à la fin de sept ans, c.-à-d. au commencement, à l'entrée, de la septième année; aussi לַקַץ שָׁנִים : לָקַץ II Chr. 18. 2, quelques années après; אַרן קַץ Eccl. 12. 12, il n'y a point de fin, sans fin; בָּא דַוּפַןץ אֶל־כַּוּנִיר Amos 8. 2, (la fin), le temps de la ruine est venu pour mon peuple; בַּנֵּה צַּוֹן כַּןץ Ez. 21.30, au temps où le péché aura une fin, ou amènera la fin, la ruine; לָטָד־קַץ לקץ חיימין 8. 19, et למוער קץ 12. 13, au temps de la fin, à la fin des jours, aux derniers jours, avant l'arrivée du Messie. Une fois plur. : קּשִׁימוּן קנצר לְמָלּרן Job 18.2 (pour קַבָּר לְמָלּרן), (quand) mettrez-vous une fin, un terme, aux paroles?

קַבֶּב אָּרָד (m. 4° Forme: יְקַבֶּב אָּרָד I Rois 6. 25, 7. 37, la même forme, taille.— 2° Extrémité. Plur.: לְקִצְבֵּר תָּרִים Jonas 2. 7, jusque dans les extrémités, les racines, des montagnes (qui sont au fond de la mer.).

קצור : Ruiner (קצָב et קַּצָּב Ruiner עַּבִּים רַבִּים Hab. 2. 10, ruiner (en rui-

nant) plusieurs peuples.

Pi. Couper: רְלֵלֵים חִבְּלִים חִיבְּלִים Prov. 26.6, celui (qui envoie un insense comme messager) coupe, brise, les pieds, c.-a-d. c'est comme s'il avait les pieds coupés, de ne pas pouvoir aller luimeme; בְּיִלְיָאָלְ הִיִּבְּיִלְ וֹן H Rois 10.32, (Dieu commença) à couper en Israel, à les faire périr les uns après les autres; d'autres traduisent: à se lasser d'Israel (comme יְשִׁרְ).

지복구 des deux genres (pl. rixp, rac. תַּבָּים). Fin, extrémité, côté, coin: برويد (tu placeras un chérubin) à une extrémité (et l'autre) à l'autre extrémité; של־שָׁיַבֵּי מָצוֹחֵיו même verset, aux deux extrémités (du propitiatoire); שַׁנֵּר קצוֹת בְּחִשֵּׁרְ 28. 23, les deux côtés, bouts, du rational; קצור הארץ Is.40.28, 41.5, les extrémités du monde, les nations les plus éloignées; מַאַרְבֵּע מְצוֹח חַשְּׁמֵיִם Jér. 49. 36, des quatre coins du ciel (des points cardinaux); השַבֶּיה Exod.26.4, à l'extremité, au bord ; קצות דְּרָבָי Job 26. 14, (ce ne sont que) les extrémités de ses voies, c.-à-d. une petite partie de ses œuvres; מַקְצוֹח חֻעָּם I Rois 12. 31.

13.33, une partie, un certain nombre, d'entre le peuple; selon d'autres : des extrémités du peuple, c.-à-d les derniers du peuple; prixpa Jug. 18.2, de leur milieu, d'entre eux, de leur rang.

ਜ਼ਪੂਸ਼, avec suff. ਜ਼ਪੂਸ਼, v. קאָם et פאָף). Fin, extrémité, bout, partie : בְּקצֵה תַּמְּרָבֶּר Exod. 13. 20, à l'extrémité du désert; הַבָּקַבָּה הַבָּּהָבָה Nomb. 11. 1, à l'extrémité du camp; בּל־הַקּבֶּה אָל־הַקּבֶּה Exod. 26. 28, depuis un bout jusqu'à l'autre (bout); בֵּל-וָעָם בּקבֶּה Gen. 19. 4, tout le peuple d'un bout de la ville à l'autre, ou : de tous cotés. הַשְּׁבְי comme אָפָיָם A la fin, au bout, après (v. מַקץ : מָקלשָׁת יַנָּים Jos. 3. 2, au bout de trois jours; בַּקַבָּה שלש שׁלִים Deut. 14. 28, à la fin de trois ans; וּמִקְצֵה אֶּחָיוּוּ Gen. 47. 2, et du nombre (d'entre) ses frères ; אַישׁים אַיַּחַר ביה Ez. 33. 2. un homme d'entre eux; קצה העם Nomb. 22. 41, une partie du peuple.

קְאָר m. (ע. קיבר פּקָר). Fin: קְאָר מָּרָר Is. 2. 7, et ses trésors sont sans fin (infinis); יוֹבר וְצִרן מַבְּר Nah. 3. 9, et l'Égypte (dont le peuple ou la puissance) est sans fin, immense.

קאָר m. plur. const. Extrémités : Ps. 48. 11, 65. 6; Is. 26. 15, les extrémités de la terre, les nations les plus reculées.

רוֹצְרְ, f. pl. (rac. ראָבָּף). Coins, extrémités: תְּצְרְבֵּע תַּקְבָּעׁה Exod. 38. 5, aux quatre coins (de la grille); יְשָׁבֵּי מְצִּרִי מִנְּיִר מְצִּרִי מִנְּיִר מְצִּרִי מִנְּיִר מִצְּרִי מִנְּיִר מִנְּיִר מְצִּרִי Ps. 65. 9, ceux qui habitent les extrémités de la terre (Exod. 37. 8, et 39. 4, מַצִּיִרְיִ cheth. pour מַצִּיִּרְיַ keri).

קברץ m. Nom d'une plante; אַרָּחָייִף Is. 28. 25, il sème du gith, ou de l'aneth, ou de la vesce, ou de la nielle (Is. 28. 28).

קציני m. Seigneur, juge, capitaine, prince: קציני קרם Is. 1.10, seigneurs, juges, de Sodome; קציני אַיָּשׁר 3.7, prince, chef du peuple; קציני אַיָּשׁר יַיִּשְּׁלָּיְיָשָׁר Jos. 10. 24, les principaux officiers

de l'armée; קצרן מְצרן Dan. 11. 18, un capitaine fera cesser (l'opprobre); קאָרן מְצרן Prov. 25. 15, un prince se laisse persuader, fléchir.

קציעה f. (rac. קצים). Ex. unique, plur.: קצימיח Ps. 45.9, la casse (le même que קידים); selon d'autres: l'ambre gris.

קציעה n. pr. Késiah, fille de Job, Job 42, 14.

אָצְרָ Kal inusité. Hiph. Faire racler: בְּאָר חַבְּיִה רַקְצִּבּ Lév.14.41, il fera racler (les murailles) de la maison.

Hoph. part.: בְּחְלְצָעוֹת Ez. 46. 22, les endroits angulaires, pour: les angles, coins (du parvis), v. אַקָּצָע

Hiph. Irriter, exciter, la colère : אָרִייָהָ אָּאָבְרִי Deut. 9. 7, de quelle manière tu as excité la colère de l'Éternel.

Hithph.: אָבֶרְיִרְעָב וְיִרְעָב וְיִרְעָב Is. 8.

21, et quand il souffrira la faim, il se mettra en colère.

קצָהְ טַּוּרָא: chald. Etre en colère: אַקצָהְ Dan. 2. 12, et il était fortement en colère.

אַרְבְּיִהְ לַּבְּבְּהְ Joel 1.7, (il a réduit) mon figuier en une brisure, destruction, c.-à-d. il a brisé, ou détruit, mon figuier; selon d'autres: il en a arraché l'écorce.

רְצַּבְּר (ע. בְאַבְּר וּאָבָּי) Couper: הְּאָבְי בְּאַבְּי Deut. 25. 12, tu lui couperas la main; בְּלִּבְעִבְּי מַאָּר Jér. 9. 25, tous ceux dont les coins de leurs cheveux sont coupés, qui se coupent les cheveux en rond; selon d'autres: qui sont, habitent, dans les coins extrêmes, aux extrémités du désert.

Pi. (עְצַּהַ פּּ נְעָבָּה). Couper, briser, détacher: מָבָּי רְשָׁבִים Ps. 129. 4, il a coupé les cordes des méchants; il Sam. 4. 12, ils leur coupèrent les mains; בְּיִבְּיִהְם Exod. 39. 3, il coupa (réduisit les lames d'or) en fils; חוֹבְיִהָּים (réduisit les lames d'or) en fils; בּבְּלְּהוֹת Pl I Rois 18. 16, Ezéchias détacha (les lames d'or) des portes; des portes; בּבָּלִי הַיִּהָים II Rois 24. 13, il brisa tous les vases d'or.

Pou.pass.: בְּחְלֵּיתִם וְרַנְּלֵּיתָם בְּעָבְּיתָם בְּעָבְּיתָם בְּעָבְּיתָם בְּעָבְּיתָם בְּעָבְּיתָם בְּעָבְיתָם בְּעָבְיתָם בְּעָבְיתָם בְּעָבְיתָם בְּעָבְיתָם בְּעָבְיתָם בְּעָבְיתָם Jug. 1. 7, (qui avaient) les pros orteils coupés.

רְצְרָּ chald. Couper. Pa.: אַנְמָיִרְּיּ Dan. 4.11, et coupez-en les branches. I אַרְרָ (fut. בּיִרְרִי) Couper, moissonner, récolter: יְּבְּיִבְּים מְצֵּרוּ Jér. 12. 13, ils ont moissonné des épines; יְּבְּיִבְּים אָרוּ Lév. 19. 9, lorsque vous couperez la récolte dans votre pays; maissonneurs; au fig.: יְבְּיִבְּיִבְּי Prov. 22. 8, (qui sème l'injustice) récoltera les maux, tourments; מַבְּיִרְיָּם Osée 10. 13, vous avez moissonné l'injustice; מְבִּירִיּ Job 24. 6 (cheth. Hiph. יִּבְּיִרִי Kal), ils moissonnent son blé (sa pâturo), ou: ce qui n'est pas à eux (v. בַּיִּבְיִּם).

II אף (fut. יַקבּר) Etre court, être raccourci, abrégé : פַּר־קַצָּר הַוְּמַצֵּל Is.28.20, car le lit est (trop) court; הַלַּצָר Nomb. 11. 23, la main de Dieu est-elle trop courte, c.-à-d. impuissante? אלאר ון פֿלְצְרָח יַד-וֵיָי מַחוּוְשִׁישַ Is. 59. 1, la main de Dieu n'est point trop courte, ou raccourcie, pour ne pouvoir sauver; וַמְּקצֵר נְמָשׁ־חַעָּם Nomb. 21. 4, et l'âme du peuple était courte, c.-à-d. le peuple s'impatienta, perdit courage; וַמְּקַבֶּר למאד למאד Jug. 16. 16, et il était découragé jusqu'à désirer la mort; ama לא־תִקצר רוּחִר Job 21.4, pourquoi mon esprit ne serait-il pas troublé, afsligé? רְּנְהַל Prov. 10. 27, (les années des méchants) seront abrégées.

Pi.: קבר יפר Ps. 102. 24, il a abrégé mes jours.

Hiph.: יְמֵרְקָּ יְמֵר צְלּוּמָרוּ Ps. 89. 46, tu as abrégé les jours de sa jeunesse.

קאָר adj. Court: יְבְיִר Is. 37. 27, ceux qui ont la main courte, qui sont faibles, impuissants; אַבְרַירִיּרָיִ Prov. 14. 29, et בְּיִבְּיִבְיּבְיּ 14. 17, l'impatient qui se fâche, s'irrite, promptement (v. II יְבָיר יְבִיר יְבִיר יִבִּיר job 14.1, l'homme qui ne vit que peu de temps.

קְּלְּהְ m. État d'être court; au fig. (de l'esprit): d'être troublé, découragé: מְּלָּהֶר רַאַּהְיּ Exod. 6. 9, à cause de (leur) impatience, découragement, affliction.

רוֹתְצְרְיּרְ f. pl. Petites, étroites; הְשְּלְיּהִיתְ בְּיִבְּיהִיתְ הְשָׁרְיִתְּ Ez. 42. 5, les chambres d'en haut étaient plus petites, plus étroites; adj. ou part. pass. de II אַבָּרָיִּר

רֹתְּבָּי, f. (rac. רְאָבָּי) seulement dans רְּאָבִי f. (rac. רְאָבָי) seulement dans ראָבְי f. (composé de קי et ראָבָי). 1° A la fin, au bout de, après (v. רְּאַבָּי מִי אַבְּי רְאָבִי רְאָבִי רְאָבִי הְיִבְּי מִי אַבְּי רָאָבִי רְאָבִי רְאָבִי רְאָבִי וּ 1. 18, et au bout des jours, le temps étant passé (où,etc.).—2°Du nombre, de la somme, c.-à-d. une partie , quelques-uns : c.-à-d. une partie , quelques-uns : vases; רְאָבִיר וְאָבִי רְאָבִי Néh. 7. 70, quelques-uns des chels des familles; (d'autres traitent ראָבִי comme subst., forme rapp).

קר chald. (const. רקיף). Même signif.: לְּלָתְּהֵי רֹיְבֶּיְאָ Dan. 4.31, et après ce temps; עְלָתְהוּ 2.42, une partie du royaume.

קב adj. (rac. קבר). Froid: מים קרים Prov. 25. 25, de l'eau froide, fraiche; יקר-רוּת 17. 27 (cheth., קבר keri, v. יקר, et (l'homme) d'un esprit froid, c.-à-d. calme, réservé.

קד m. le froid: יְלָד נְּחָם Gen. 8. 22, et le froid et le chaud.

לפרר .v) אר (ער.

I אָּקְרָא (fut. יְקרַא) 1° Crier, invoquer, implorer, proclamer, publier, annoncer : נַאַקרַא בְּקוֹל גָּדּוֹל Gen. 39. 14, jc criai a haute voix ; נַיִּקרָאוּ לְמָנִיר 41. 43, et on cria devant lui; וַהַּקְרָא קַשָּׁר II Rois 11.14, et elle cria: Trahison; souvent suivi de נַיַּקרָא בְאָזְנֵי — לַאמר ב אָמַר Ez. 9. 1, il cria à mes oreilles, et dit; וַנִּקרָא אָחִימַעָץ וַיאֹמֵר II Sam. 18. 28, Achimaas cria et dit. Avec נַיַּקרָאוּ : אַיל אל-הַפַי־רַך Jug. 18. 23, et ils crièrent après (vers) les enfants de Dan; מי אַתָּהו קראה אַל־הַשְּלֵּהְ I Sam. 26. 14, qui es-tu qui cries ainsi au roi? Avec בל-רֶטֵישׁ: בֶּל ו יקרא Is. 34. 14, (et un satyre, monstre) jettera des cris à l'autre. Avec אַמַיּעַיי: וַיִּקרָא יִדוֹנְעָדְ אַחֵרֵי חַנְּעֵר I Sam. 20. 37, Jonathan cria derrière l'enfant, c.-à-d. a l'enfant qui s'en allait ; נַיִּקרָא אַחַרֶּי־שָׁאשׁל 24. 9, il cria après Saul. Invoquer, implorer, le secours, surtout de Dieu: רַקרָאָר עַנֵיִר Ps. 4. 2, lorsque je tinvoque, exauce-moi; אַלֶּרֶה דֵי אֶּלֶרֶה 28. 1, je crie vers toi, Eternel; יְקרָא נֶלֶיךְה אָל־יֵיר 2º Appeler, s'attirer, convoquer, convier, elire, glorifier: וַיָּקרָא צָּרוֹ־עָטָוֹי Gen. 27. 1, il appela Esaŭ; avec 5: בלין וּלְבָנִיד Lév. 9. 1, Moise appela Aaron et ses fils; avec > : ניִקרָא רֵי אֵלדִים אָל־דָּוּאָנָם Gen. 3. 9, l'Eternel Dieu appela Adam; אַפָּרוּ לְמָחַלְּמוֹרוּו יִקרָא Prov. 18. 6, et sa bouche appelle, נּקרַא־טַּים תָּבֶּיה ; c.-à-d. s'attire, des coups Ruth 4.11, et cherche, attirc-toi, un nom, deviens célèbre à Beth-Léhem; ניסרא יעקב אַל־בָּנִיר Gen. 49. 1, Jacob appela, convoqua, ses enfants; פראוי Joel 1.14, convoquez une assemblée solennelle; אַלָּח קרוּצֵאי חַצֵּרָח Nomb. 1. 16, c'étaient les convoqués du peuple, c.-à-d. les hommes qu'on convoqua à l'assemblée, aux conseils; צַיַּקרַא אַר־כָּל־אָדָיר I Rois 1.9, il convia tous ses frères (à un festin); תַּקַרוּאָרם I Sam. 9. 22, les invités, conviés; יַקרַאַרָ אַלֵּדָן Deut. 20. 10, tu l'inviteras à la paix, tu offriras la paix à la ville; ואָרן־קרא בְצְרַק Is. 59. 4, personne n'appelle, ne cite, l'autre (devant les juges) avec justice, ou : ne reprend, ne blame, l'autre, etc.; קראחר וְבּוֹרֵר ls. 13. 3, j'ai lait venir mes guerriers; יַד מָבֶּטֶן מְדָאָנִי ls. 49. 1, Dieu m'a appelé, c.-à-d. choisi, des le sein de ma mère; יָקרָארָדי לֵבְרְהִי 22. 20, je choisirai mon serviteur; קרארד בשם Exod. 31. 2, j'ai appelé nommément (Besallel), je l'ai choisi ; אָנִי רַי תַּקוֹרֵא בְשָׁכָה Is. 45. '3, je suis l'Eternel qui t'ai appelé par ton nom, qui t'ai élu; יַיָּקרָא בְּשֶׁם יַיִּ Gen.

12. 8, il invoqua, glorifia, le nom de Dieu; יקרא איש הסדי Prov. 20. 6, chacun vante, glorifie, sa propre bonte; בְּיָה יִקרָא בְּשַׁם־בַּעָּלָם Is. 44. 5, et celui-ci se glorifiera du nom de Jacob.

4ºRéciter, lire: צַּיְקְרָא בְּאָוְנֵי חָעָם Exod. 24.7, et il lut devant le peuple; צַיִּקְרָאּי אַרָּר Néh. 8. 8, et ils lurent dans le livre (de la loi).

Niph. Etro appelé, s'appeler, être lu : ניַפַרָאוּ סֹפְרֵי חַמְּלֵהְ Esth. 3. 12, les secrétaires du roi furent appelés; וְיַפֶּרָא שְׁמוֹ בִּיִשְׂרָאָל Ruth 4.14, et que ' son nom soit conservé, ou célèbre, dans Israel; אַשָּׁרו יִקּרָא אָשָׁרו Gen.2.23, celle-ci sera appelce femme (d'un nom qui dérive de אָישׁ homme); וַנְּקַרָאַת ברושלם עיר האמה Zach.8.3, et Jérusalem sera appelée la ville de la vérité; ילאר יָפֶרָא עוֹד אָת־שִׁמְהְ אַבְּרָם Gen. 17. 5, ton nom ne sera plus appelé, tu ne t'appelleras plus, Abram; כל הַוּמָרָא בְשָׁמִי ls. 43.7, tous ceux qui s'appellent de mon nom, qui portent mon nom; בַּל ישם אַחַרַהַם רַּקַרָאני Gen. 48.6, ils porteront le nom de leurs frères; בק יַקרַא ישִּקְהְ עַלֵּרְעוּ Is. 4. 1, seulement que ton nom soit appelé sur nous, c.-à-d. que nous portions ton nom; כָּדִייִּשְׁנְּהָרָ נְקַרָא חזַה היבָּהָים I Rois 8. 43, que cette maison porte ton nom (qu'elle s'appelle la maison de Dieu); נַיִּדְרָּאִים לִּפְנֵי בשלה Esth. 6. 1, et (les annales) furent · lues devant le roi.

Pou., comme Niph.: בְּלֵּהְשִׁלְּהָא בְּלְּהָשׁׁתְּי Is. 65. 1, (une nation) qui n'est pas appelée de mon nom, qui ne porte pas mon nom; בְּיִשְׁרָאֵל בְּלְהָעָ לְּהָ בָּעָר בְּלָרְאַ לְרָבְּעָ בְּלְרָאָל בּלְרָאָל בְּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בְּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָאָל בּלְרָא בּלְרָא בּלְרָא בּלְרָא בּלְרָא בּלְרָא בּלְירָא בּלְרָיף בּלְירָא בּלְרָיף בּלְירָא בּלְרָיף בּלְירָא בּלְירָא בּלְרָיף בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְרָיף בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָרְא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָא בּלְירָרְא בּלְירִיף בּיוּבּיים בּיוּבּיים בּיוּבּיים בּיוּבּיים בּיוּבּים בּיוּבּיים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּבּים בּיוּיבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּבּים בּיוּבים בּיוּבים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּבים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיים בּיים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוּבּי

II אָרָא (v. קרַא) Rencontrer, venir vers, arriver : יקרָאָרוּר אַסוֹן Gen. 42. 38, s'il lui arrive quelque malheur; מַרֵא כִי Job 4. 14, la crainte est venue à moi, m'a saisi; אַר דִיקרָא אֶּרְכָם Gen. 49. 1, ce qui doit vous arriver.—L'infinitif avec לְּקַרָאתוֹ ל (avec suff. לְקַרָאתו ל לְּמְרֵאחְכֵם) prépos. Au-devant, vis-a-vis: בה לקראת משהו Exod. 4. 27, va au-devant de Moïse; לְּקְרֵאת חַמִּלְּחָבֶּת Jos. 11. 20, (pour aller) au-devant de la bataille, pour qu'ils combattissent; -www. בּחרוֹ לִקרַאת רַעֵּחוּ Gen. 15. 10, (il mit) les morceaux vis-à-vis les uns des autres; לְקרֵאת רְסִוּרָאֵל I Sam. 4. 2, vis-à-vis du camp d'Israel.

Niph.: אַלְדִיּ יְתִּבְּרִים נְקּרָא עָלֵים Exod. 5. 3, le Dieu des Hébreux s'est rencontré, s'est fait connaître, à nous; יוֹרָ בְּעַרֵי אַרְשָׁלִּוֹם לִּמְרֵי עַרְדִי דְּוֹר II Sam. 18. 9, et Absalom fut rencontré par les gens de David; חַבְּי מִרְר בְּעִר בְּרָר דְּוֹר Deut. 22. 6, si le nid d'un oiseau se trouve (devant toi), si tu trouves, etc.; יְּמָר אִידֹי II Sam. 20. 1, là se trouva, se rencontra, un homme; infinitif נְּקְרָא אִידֹי 1. 6, être rencontré.

Hiph.: הַמְּרֵבְּא אֹרְם אַת בֶּל־דָנֶרְכָּת הַזּאֹת Jér. 32. 23, c'est pourquoi tu leur as fait trouver (leur as envoyé) tous ces maux.

אָקר, chald. (fut. אָקרָא, רְּקרָא, v. אָקרָא, hébr.). 1° Crier: מָרֵא בְּחַרָּא Dan. 4.11, il cria avec force. — 2° Lire: מֵרָי בְּדָיָר בְּיִרָּא לְמִרְי בְּיִרָּא לְמִרְי בְּיִרָּא לְמִרְי בְּיִרָּא לְמִרְי בְּיִרָּא לְמִרְי בְא לְמִרְי בְא לִמְרָי בְא לְמִרְי בְא לִמְרָי בְא לְמִרְי בְא לִמְרָי בְא לְמִרְי בְא בְא לִמְרָי בְא לְמִרְי בְא לִמְרָי בְא לִמְרָי בְא לִמְרָי בְא בּא Dan. 5.8, mais ils ne purent lire cette écriture.

Ithph.: פְּקַרְ דְיִיֵּאל יְתְקְרֵי Dan.5.12, que Daniel soit donc maintenant appelé.

קרא קרא Perdrix (de I קרא qui crie): I Sam. 26. 20, comme (le chasseur) court dans les montagnes après la perdrix; קרא דָנָר 17 11, (comme) la perdrix couve des œufs.

et יְּרְבָּה et פֿרְבּה מְּרְבּה, וֹחּה. יִּלְבְּב et בְּרָבְּה Etre près, approcher, s'approcher, s'avancer vers et contre, se présenter: Jos. 10.

24, approchez, mettez, le pied (sur le cou de ces rois); נַמְּקַרָבוּ עַצְמוֹת Ez. 37. 7. les os s'approchèrent (les uns des autres) : נַיִּקְרָבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת Gen. 47. 29, les jours d'Israel approchèrent de mourir, c.-à-d. le jour de sa mort approchait; ילא־קרב וה אַל־וָה Exod. 14. 20, une (armée) ne s'approcha de l'autre; avec בֹי בְּאָחֵלֶף בּ Ps. 91. 10, (aucun fléau) n'approchera de ta tente; קרְבָּח אֶל־נִמְּשָׁר Ps. 69. 19, sois près de mon ame (soutiens, console-la); קרבו אַלִּר I Rois 2.7, parce qu'ils sont venus vers moi, à mon secours; בַּקרבַהם לִפְּנֵי־הַי Lév. 16.1, lorsqu'ils se présentèrent devant Dieu (avec des offrandes); הַקּרֶבִים — אֶל־יֵי Ez. 40.46, part., (des lévites) qui se présentent devant Dieu ; נַאַלְרַב אֶל־תַּנְבִיאָח Is. 8. 3, et je m'approchai de la prophétesse (je cohabitai avec elle); אַהָּם קַרֶבָּים חַיּוֹם בּמֵלְחֲמֵח Deut. 20. 3, vous marchez aujourd'hui au combat; בַּקרֹב עַלָּר מְרַצִּים Ps. 27.2, lorsque les méchants s'avancent contre moi, fondent sur moi; קרב אַלִיף Is. 65. 5, marche vers toimême, c.-à-d. retire-toi, n'approche

Niph. Même signif.: יְנְקְרֵב בַּעַלְרִחְבָּיִח Exod. 22. 7, le maître de la maison se présentera (devant le juge); יְנְקְרַבְּהָם אָם Jos. 7.14, vous vous présenterez (demain) au matin.

Pi. 1° Trans. Faire approcher, presenter: מַרְבָּתִּי צִּיְחָבְּי Is. 46. 13, je fais approcher, j'enverrai bientôt, ma justice; קרבוּ רִיבְּבָּע 41. 21, présentez, plaidez, votre cause; אַרָבּי רִיבְּבָע Ps. 65. 5, heureux celui que Tu choisiras et que Tu feras approcher (de toi).

— 2° Intrans.: מַרְבֵּוּ לָבִוּא Ez. 36. 8, car ils sont proches pour venir, ils viendront bientôt.

 Jug. 5. 25, elle (lui) présenta de la crème; אָרָם פִּרּ־רַקְרִיב פְּכָּם קַרְבָּן I.év.1.2, lorsque quelqu'un d'entre vous offrira un sacrifice (à Dieu); מַקריבֵר חַקּטֹרָת Nomb. 16. 35, ceux qui avaient offert l'encens ; וָחָקָרִיב חַלֹּבֵון אֵח־חַלֹּל Lev. 1. 13, et le prêtre sacrifiera tout cela; ישְׁרֶת בְּשֶׁרֶת בְּקְרִיבוּ Is. 5. 8, ils ajoutent champ a champ. — קרב פּרָ Eloigner: וניקוב מאַח פְּנֵי חַבֵּיח II Rois 16. 14, il éloigna, transféra, (cet autel) de devant la face du temple. — 2º Intrans.: וּמַרְעֹרוּ הקרב Exod. 14. 10, et Pharaon approcha (ou, ellipse: fit approcher son armée); מַקריב לַלָּרֶת Is. 26. 17, (une femme qui) est près d'enfanter.

בוף, adj. (v. à בְּרָשְׁלְחֵלָ.). Approchant, avançant: יְצָּאֵר בָּאֶל־הַשְּׁלְתַּלְ I Rois 5.7, et tous ceux qui approchent de la table du roi, qui mangent à sa table; בַּאֶל־הַשְּׁלֵי אַל־הַאָּלַר בַּאַל־הַעָּלִי Nomb. 17.28, tous ceux qui approchent du tabernacle.

קבר chald. Meme signif. que קרב hébreu : באבירן קרבו Dan. 6. 13, alors ils s'approchèrent.

Pa.: יְחְלֵבֵב Esdr.7.17, et offreles (sur l'autel).

Aph.: לְּלְרֶבּוּרָה חַקְרְבּוּרָה Dan. 7. 13, et ils le firent approcher de lui, l'amenèrent devant lui; אַלָּרָא Esdr. 6. 17, et ils offrirent pour la dédicace du temple.

קרָב m. (de קרב s'avancer contre quelqu'un). Combat, guerre יַנְשְּלַמֵּר Ps. 144. 1, qui instruit mes mains au combat; קרָב הַּלְּרָב 55. 19, (il me délivre) de la guerre qu'on me fait; plur.: קרבות הַדְּעָבּר Ps. 68. 31, qui aiment les guerres.

קְרֶב chald. m. Guerre, combat: פָּבָדָא מְרָב Dan.7.21, elle fit, soutint, un combat.

קרָבִים, m. (avec suff. קרְבִּים, plur. קרָבִים, קרָבִים). 1° L'intérieur du corps, ventre, entrailles, sein: מַרְבָּים אַל־קרְבָּנִים Gen. 41. 21, et elles entrerent dans leur ventre, leurs entrailles; בַּיִּם הַבְּנִים Gen. בַּקרבִּה Gen. בַּקרבִּה Gen. בַּקרבִּה הַבָּיִם Gen. בַּקרבַה קרַבְּים Gen. בַּקרבַה הַבָּים Gen. בַּקרבַה הַבְּים Gen. בַּקרבַה הַבְּים Gen. בַּקרבַה הַבְּים Gen. בַּקרבַה הַבְּים הַבּים הַבְּים הַבְּיבְים הַבְּים הַבְּיבְים הַיבְּים הַבְּים הַבְּים הַיבְּים הַבְּים הַבְּים הַיבְּים הַבְּיבְים הַיבּים הַיבְּיבְים הַיבְים הַבְּים הַיבְּים הַבְּים הַבְּים הַב

elle était grosse) s'entre-choquaient dans son sein ; ניִרְתַץ אָת־תַּקּרֶב Lév. 9. 14, il lava dans l'eau les entrailles, intestins (de l'holocauste). — 2º L'intérieur, le cœur, la pensée : קרַבּם תַּשֹּׁים Ps. 5. 10, leur cœur n'est que malice. méchanceté; קרבם בְּחֵימוֹ לְעוֹלָם Ps. 49. 12, leur pensée est que leurs maisons dureront toujours (selon d'autres, transposé de קבָרָם: leurs sépulcres seront leurs maisons pour l'éternité); וְקַרָב אִישׁ Ps. 64. 7, et l'intérieur, la pensée intime, de l'homme. — 3° L'intérieur, le milieu d'une chose; de la la préposition בְּקֵרֶב au milieu, dans: בקרב דוארץ Gen. 45. 6, au milieu du (dans le) pays; בַּקֵרֶב הָצוֹת Is. 5. 25, au milieu des rues; בַּקֵרֶב שָׁיִרם Hab. 3. 2, au milieu des années, des temps; על פר־אַרן אָלדַוּר בְּקרְבִּר Deut. 31. 17, à cause que mon Dieu n'est point en moi, avec moi. בְּּשֶּׁרֶב Du milieu, d'entre: מַקרב אַחַיף Deut. 17. 15, d'entre tes frères; נַחַסְרֹחָר מַחַלָּח מִקּרָבָּה Exod. 23. 25, et je bannirai les maladies du milieu de toi.

קרָכְה f. Rapprochement, attachement: קרָבָה (ou קרָבַה Ps. 73. 28, Is. 58. 2, le rapprochement vers Dieu, l'attachement à Dieu.

קרְבָּן הְעַצִּים : Néh. qṛבֵּן הְעַצִּים Néh. 10. 35, 13. 31, l'offrande des bois.

קרְרָּם m. (plur. קרְרָּמִים et בַּרְרָּמִים). Hache, cognée: בְּלְרָבִיץ פַרְרָּמִיּם Ps. 74. 5, (un homme qui lève) les cognées pour (abattre) la futaie, le bois touffu.

קָרָה f. (rac. קרָר). Le froid: בְּיוֹם מֶרָה Prov. 25. 20, dans un jour du froid (dans un'temps froid); רָפָנֶי קַרָּהוּ Ps. 147. 17, (qui pourrait subsister) devant la rigueur de son froid?

Niph. Venir au-devant, se présenter, se rencontrer: נַיְּמֶּר דְיִ אָל־תְּלְעָם Nomb. 23. 15, Dieu se présenta devant Balaam; נְמְרָת עֶלִים עֵלִים Exod. 3. 18, (Dieu) s'est présenté à nous; אַלָּי יָקָרָת יְיִ לְּקְרָאִת וֹיִ לְקְרָאִת וֹיִ לִּקְרָא נִקְרָת וְיִ לְקְרָאִת וֹיִ לִּקְרָא נִקְרָת וְיִ לִּקְרָא נִקְרַיִּרְיִ Dieu viendra-t-il au-devant de moi; זְּקְרִיְהִי נִקְרִיִּרִי II Sam. 1. 6, je me suis rencontré par hasard (sur la montagne de Gelboa).

Pi. (ע. הַלְּרָה). Joindre les poutres, bâtir: בּּתְבְּתִּים אַרֹּחָלָּקְיּוֹח בְּּתְבְּתִּים II Chr. 34. 11, et pour faire les planchers des maisons; חַמָּח Néh. 3. 3, 6, ils mirent les poutres dessus, la couvrirent; בְּתַּיִם עֲלִפּוֹהָיוּ Ps. 104. 3, qui bâtit ses chambres élevées avec de l'eau, ou : dans l'eau.

Hiph. Faire rencontrer, préparer: פָּר וּחָלְרָח יֵרְ אֵלֹחֶדְהְ לְּשָּנָּר Gen. 27. 20, parce que l'Eternel ton Dieu me l'a fait rencontrer, a fait que cela s'est présenté de suite a moi; הַּחְבִּירָם לְּשָנִי חַיּרֹם 24.12, fais, je te prie, que je rencontre aujourd'hui (ce que je désire); הַחְבִּירְם אָרַם Nomb. 35.11, choisissez, préparez-vous, des villes; selon d'autres: construisez-vous des villes (v. Pi.).

קָרָה. Accident: מְּקְרֵח-לֶּיְלָּח. Deut. 23. 11, (une impureté provenant) d'un accident de la nuit, d'un songe impur; ' לְּבַוּלְ בְּרֵוֹל Aboth, il n'est jamais arrivé un accident, une

pollution, au grand prêtre (le jour de l'expiation).

קרוב , fém. קרוב , קרוב , adj. (rac קרוב Proche, près, parent, allié, ami : הַלְּצִיר קרבה Gen. 19. 20, cette ville est proche; יְדָיִיתָ קֵרוֹב אֵלַי Gen. 45. 10, tu seras près de moi; בַּקרבָר Lév. 10. 3, dans ceux qui m'approchent (les prétres et les lévites); du temps: פר קרוב רים אידם Deut. 32. 35, car le jour de leur perte est proche; אור פרוב מִקני־חשָׁן, Job 17. 12, la lumière qui était proche (qui allait paraître) cède aux ténèbres, ou : est près de céder, cédera bientôt, aux ténèbres; יוַקרֹב אֵלָיז Nomb.27.11, qui lui est le plus proche (parent); קרוב לנו דוארים Ruth 2. 20, cet homme est notre parent; דַּרָלֹּגְּ קַרוֹבֶר Job 19.14, mes alliés, amis, m'ont abandonné; יְקְרוֹב שְׁבָּדְ Ps. 75. 2, ton nom nous est proche, c.-à-d. familier, nous l'invoquons souvent (v. Jér. 12. 2). — מָקרוֹב adv. 1° מַקרֹב בָּאוּ Deut. 32. 17, (des dieux) arrivés depuis peu de temps, Job 20. 5, le triomphe des impies est de peu de durée, est court. — 3° пру בּקרוֹב Ez. 7. 8, maintenant (je veux) en peu de temps, c.-à-d. bientôt; * בְּקֵרוֹב bientôt, Rituel.

Niph.: יְלָאֹ יִקְרֵה לֶּהֶת Jér. 16. 6, et on ne se rendra pas chauve à cause d'eux, à cause de leur mort.

Hiph.: בְּרָהָ מֶרְהָ בְּרָהָ Ez.27.31, ils raseront leurs cheveux à cause de toi (v. Kal).

Hoph.: בֶּל־ראשׁ מְּקְרָה Ez. 29. 18, toutes les têtes sont devenues chauves.

ַחְרֵתְ (le chauve) n. pr. Johanan, fils de Kareha, Il Rois 25. 23.

בתה מבון adj. Chauve: בתה בשא Lév. 13. 40, il est chauve (au haut de la tête

ou par derrière, opposé à אַבּה chauve par devant); אַלֵּה II Rois 2. 23, monte, chauve!

תקר. pr. 1° Korah, fils d'Ésau, Gen. 36. 5 (vers. 16, le prince Korah, le même, ou fils d'Éliphaz, petit-fils d'Ésau). — 2° Korah, fils de Jeshar, Exod. 6. 21, qui s'est révolté contre Moïse, Nombres, chap. 16; מְּבֶי לְּכָה les fils de Korah, ses descendants, lévites et chantres, auxquels dix psaumes sont attribués. — Korah, fils de Hebron, I Chr. 2. 43.

קרְתִי', patron. de קרַתוּ, Nomb. 26. 58.

רתות f. Endroit chauve: רתות Lév. 13. 42, sur le haut et le derrière de la tête chauve, sans cheveux; אַ מְּחָרְהָּיִגְּי אַנְיּ זְּאַנְיִרְיִּבְּי אַנְיִּרְיִּבְּי אַנְיִּרְיִּבְּי אַנְיִּרְיִּבְּי אַנְיִּבְּיִרְ 13. 55, (une étoffe) rongée en son envers ou en l'endroit.

אינות (rac. קָּרָה). Choc, rencontre hostile, toujours avec וְחָלֵּהְ בִּיּ בְּנִיבְּי בְּנִיבְּי בִּי בְּנִיבְּי בִּי בְּנִיבְי בְּנְיבִי בְּנִיבְי בְּנִיבְי בְּנִיבְי בְּנִיבְי בְּנְיבִי בְּנִיבְי בְּנְיבִי בְּנִיבְי בְּנִיבְי בְּנִיבְי בְּנִיבְי בְּנִיבְי בְּנְיבְיי בְּנְיבְיי בְּנְיבְיי בְּנְיבְיי בְּנְיבִי בְּנְיבִי בְּנְיבִיי בְּנְיבִי בְּנְיבִי בְּנִיבְיי בְּנְיבְיבְיי בְּנְיבְיי בְּנְיבִי בְּנְיבִי בְּנְיבִי בְּנְיבִי בְּנְיבִי בְּנְיבִים בְּיִבְיים בְּיִבְיִים בְּיבְיים בְּיִבְיים בְּיבְיים בְּיבְיִים בְּיבְיים בְּיבְיִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְיבְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְיבְיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיבְים בְּיבְיים בְּיבְיבְיבְיבְיים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיי

marcherai contre vous avec un choc furieux, j'opposerai ma fureur à votre désobéissance (d'autres expliquent קָּרָה hasard : si vous traitez tous vos maux comme hasard, comme s'ils ne venaient pas de moi); * קּרָה accident (v. à קָרָה).

אָרָיא, adj. (rac. I קרִיא). Appelé, convoqué (v. parl. קרִיא קּרָיא פֿין פָּין פָּין אַרָּא אַרָּא Nomb. 1. 16 (cheth.), les convoqués du peuple; קרִצִּין מוֹצֵין 16.2, ceux qui sont appelés, convoqués, aux assemblées.

קריאָה f. (rac. וְקרָאָה). Action de crier, proclamer: יִּקרָאָה אַלִּידָ אָּדִי דָּשְרִיאָה Jon. 3. 2, et annonce sur (cette ville) la proclamation.

קרָיָה f. (rac. קרָה, v. Pi.). Ville, cité: תְּיָהָת נָאָפָרָח Is. 1. 21, la cité fidèle: ינה הנה קבית 29. 1 (pour קריה הנה דור), ville où David a campé, habité; dans les noms propres suivants : קרַנֵה אַרְבֵּע Gen. 23. 2, et קריַת הָאֵרְבֵּע Neh. 11. 25, la ville d'Arbé (un grand entre les Anakim), l'ancien nom de Hebron, Jos. 14, 15; קרבת־בַּעֵל Jos. 15. 60, la ville de Baal, la même que קריה יערים Jos. 9. 17, la ville des forêts; קריַת הַיָּצֶרִים Jer. 26. 20, קרות ערים Esdr. 2. 25, et מַּצְלָּח Jos. 15. 9, I Chr. 13. 6, ville aux confins de Juda et de Benjamin; פְרַיַת הָצוֹת Nomb. 22. 39, la ville des rues, une ville dans Moab; קרית-סוח Jos. 15. 49, la ville des palmes (v. סְּנְסְנִים), la même que קריַת מַפֶּר 15. 15, la ville du livre, et que הָברר Jug. 1. 11, דְּבָר Jos. 15. 15, ville appartenant à la tribu de Juda; סריחים la double ville Kiriathayim: 1º ville appartenant à la tribu de Ruben, Nomb. 32. 37, plus tard à Moab, Jér. 48. 1. Ez. 25. 9. — 2º Ville appartenant à Nephthali, I Chr. 6. 61 (קַרָּקָן Jos. 21. 32).

et אָרְיָהְ chald. f. Ville : דְּכְיָהָא דּכּלְרָיָה Esdr. 4. 10, dans les villes. de Samarie.

ח קריות n. pr. 1° Kerioth, ville appartenant a la tribu de Juda, Jos. 15.

25. — Ville dans Moab, Jér. 48. 24 (Jér. 48. 41, et Amos 2. 2, la même ville; selon d'autres, pl. de קרָה : les villes).

פּוֹנְיַחַיִם et קּוֹנְיָחַיִם (v. à הַּיָּחַה).

קרַתְּמִי צְלֵיכָם : trans. Étendre קּמְרַמְּתִּי צְלֵיכָם Ez. 37. 6, je couvrirai, j'étendrai, la peau sur vous. Intrans. S'étendre : יַיִּמְרֵם עֵּלִידָם עֹּוֹר 37. 8, et la peau s'étendit sur (ces os).

T.P. f. (une fois m., Dan. 8.9, const. ברני .const , קרנים et קרנים, const ; קרני plur. קְרָנוֹת , const. קַרְנוֹת). 1° Corne : בקרביו Gen. 22. 13, (un bélier qui s'était embarrassé) avec ses cornes (dans un buisson); יְתַּשֶּׁרֶן תַּאְדוֹלָה Dan. 8. 21, et la grande corne (du bouc); - corne qui sert de vase : מַלָּא קַרָנָה שָׁמֶר I Sam. 16. 1, emplis d'huile la corne que tu as; קרר השמרן 16. 13, la corne pleine d'huile; בְּקַרֵן הֵיּוֹבֵל Jos. 6. 5, avec la corne du bélier (qui sert de trompette, v. רוֹבֶל); au fig., comme symbole de la force et de la puissance : נְּנָדְּעָה קֶרֶן מּוֹאָב Jér. 48. 25, la corne (la force) de Moab a été rompue; הַרוֹמ מַרְנוֹת צַּדִּים Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'affermira; נַפּרָם פּרָאֵים קרָנִי 92. 11, tu as élevé ma corne (ma force) comme celle du Reem (ע. לְקַחְנוּ לְנוּ קַרְנִים (רָאָם Amos 6. 13, nous nous sommes (pris) fait des cornes, nous nous sommes rendus puissants, redoutables; אַל־תָּרִימוּ קַרָן Ps. 75. 5, n'élevez pas la corne, ne soyez pas orgueilleux ; יִלַלָּהָתִי בֵּעָמַר בַּרָנִי Job 16.15, j'ai souillé ou couvert ma corne (c.-à-d. ma tête, mon visage, rayonnant) de poussière; יַקרָן יִשְׁעִי Ps. 18. 3, et corne de mon salut (Dieu, la force qui me sauve); קרנית שון Ez. 27. 15, des cornes, c.-à d. des dents, d'ivoire; selon d'autres, pour יְלֵּיֵל: des cornes (de chèvre) et des dents (d'éléphant). -2º Cime d'une montagne : בְּמֶבֶן בָּן-שָׁמֶן Is. 5. 1, sur la cime d'une montagne grasse, fertile. — 3° קרנות הַנְּיוֹבֶה Exod. 29. 12, Lév. 16. 18, les cornes de l'autel, des pointes en forme de corne

aux quatre coins de l'autel (v. Exod. 27.2: « tu feras ses cornes à ses quatre coins »). — 4° Rayons : אַרְיֵבִים מְיָבִים מְיָבִים מְיָבִים מְיָבִים מְיָבִים מְיַבִּים מְיַבִּים מְיַבִּים מִיבְיוֹ לִּוּ Rayons partaient de ses côtés (soit les rayons du soleil, ou les éclairs; selon d'autres : allusion aux rayons du visage de Moïse, v. Exod. 34. 29-35).

רוף (de קרן שלר: Rayonner: פֵּד קרן שלר פֶּיִר Exod. 34. 29, 30, 35, que la peau de son visage (de Moïse) jetait des rayons.

Hiph.: מַקרַך Ps. 69.32, (un bœuf) qui a (pousse) deja des cornes (de מָדָרָן 1°).

קרָנָא פּןרָנָא f. chald. Corne (duel בְּרְנַיָּא בְּטֵּר et בְּרְנֵיְא aussi au pl.: בְרְנַיָּא בָּטֵר Deut. 7. 20, les dix cornes.

TIP. (la corne du fard) n. pr. Kéren Hapuch, fille de Job, Job 42.14.

סְרָס נְבוֹ : Se courber, tomber, être renversé : אַרָס נְבוֹ Is. 46. 1, Nebo est renversé; קרָסוּ בְּרָענּ רַחְדָּנִי 46. 2, ils ont été renversés, ils sont tombés tous ensemble; de là

בּרָכֵּר, seulement plur. קּרָכֵּר, const. m. Crochets, agrafes, boucles: בַּרְכֵּר אָרָכַּר Exod. 26. 6, cinquante agrafes, boucles, d'or (pour y passer les cordons et joindre ensemble les rideaux du tabernacle).

קרם n. pr. (v. קרם).

קרְסל: m. Cheville; seulement duel: קרְסְלֵּרְ II Sam. 22.37, Ps. 18.37, et les chevilles de mes pieds, pour: mes pieds, n'ont point chancelé (dimininutif de ברים articulation, nœud).

ערית, arracher, couper, calomnier: ouvrir, arracher, couper, calomnier: couper, calomnier: Gen. 37. 29, il déchira ses vêtements; רַבְּיִרִי II Sam. 13. 31, (et tous ses serviteurs) étaient déchirés de vêtements, c.-à-d. avaient déchirés de vêtements déchirés, avaient déchiré leurs vêtements; בְּבְיִרִים קְרָנִים קְרָנִים סְנִיִּר לַבְּיִם Osée 13. 8, je déchirerai ce qui couvre leur cœur, c.-à-d. leur poitrine, ou leur cœur fermé, endurci; signification de leur cœur fermé si

לביתוקישי בייתוקישי בייתוקיישי בייתוקיישים בייתוקיים בייתו

Niph. pass.: לאּ יְקֵרֵצּ Exod. 28. 32, pour que (l'habit) ne se déchire; וְתַּאַנְגְּתָי נְאָרֶעּ I Rois 13. 5, et l'autel se rompit.

קרָצִּרם m. Seulement plur. קרָצָּרם Les parties, pièces, morceaux, d'un habit déchiré, haillons; יַּמְרָבֶּיִם Proy. 23. 21, et l'assoupissement, la paresse, fait vêtir (l'homme) de haillons.

Pincer, mordre: מְיָלְיְשְׁיִדְיי Prov. 16.30, se mordant les lèvres (geste d'un homme qui a des desseins malicieux); de même קיין בין 10.10, qui cligne les yeux, fait des signes des yeux; et מְיֵרִי 6.13, (le méchant) fait des signes des yeux.

Pou.: מַדְּמָר נְם־אָנְר Job 33. 6, moi aussi j'ai été arraché (c.-à-d. formé) de l'argile, ou de la boue.

אית היא היא שלין של m. Destruction ou destructeur: אָן מְּנֶץ מְּשֶׁוּן אָן Jér. 46. 20, la ruine, la destruction, ou le destructeur, viendra du pays du Nord.

רְרָיֵב chald. m. Morceau arraché: באבירון היה. Dan. 3. 8, ils mangèrent les morceaux (arrachés de la chair) des Juifs, c.-à-d. ils les calomnièrent, accusèrent; הִּידְאַבְלּגּּ מַרְצִּיּוֹיִר 6. 25, qui avaient calomnié, accusé, Daniel.

אָרָקי m. Fond, sol, terrain: אָרָקי אָרָקי Nomb. 5. 17, sur le sol, pavé, du tabernacle; בּיִרְיָּקְרָקע פְּרִידִים I Rois 7.7, d'un bout du sol jusqu'à l'autre bout, c.-à-d. sur tout le sol, plancher; selon d'autres : depuis le plancher jusqu'au plafond (qui est en même temps le plancher de l'étage supérieur); Amos 9. 3, au fond de la mer.

기가 n. pr. Karka, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15, 3.

קרקר n. pr. d'une ville, Karkor, Jug. 8. 10.

קרַקּר Pi. (v. ייף Pilp.).

שָּלְהָ, m. (avec suff. קּלְדְּהָ, pl. קּלְלָּהְיּ const. יבְּשְׁרָם. Ais, planche: יבְשָׁרָם בּיּשְׁרָם בּיּשְׁרָם בּיִשְּרָה Exod. 26. 15, tu feras les ais pour le tabernacle; קּלְשֵּׁרְ בַּעַרְיּשָׁרְ בַּעַרְיּשָׁרְ Ez. 27. 6, collect. ils ont fait tes ais (les ais de tes navires) d'ivoire; selon d'autres: ton gouvernail.

ית (ער. קבת רית: Aboth, le repos, la récréation, de l'esprit.

קרָת, (rac. קרָת, v. קרָת). Ville, cité: קפּר־קרָת Prov. 8. 3, à l'entrée de la ville; מְלְמֵּר קרָת 9. 3, les lieux élevés de la ville.

קרְקּה (ville) n. pr. Kartha, ville appartenant à la tribu de Zabulon, Jos. 21.34.

אר בּוֹרְטָוֹי n. pr. Karthan, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 21. 32 (la même que בְּרְטָוֹים 2°, v. à בַּוֹרְטָּוֹיִם).

קְּשִּׁישָׂה f. Nom d'une monnaie, d'une pièce d'or ou d'argent: בְּבְּאָה קְשִּׁישָה Gen. 33. 19, pour cent kesita (en comparant ce passage avec celui chap. 23. 16, on pourrait peut-être admettre qu'une kesita était de quatre sicles); אָקָהי Job 42. 11, une kesita; d'autres traduisent, Gen.: cent brebis ou agneaux, et Job: une brebis ou un agneau.

לל אָשֶּׁר־לוֹ סְנַפִּרי : Lév. 11.9, tout ce qui a des nageoires et des écailles; אור בּיִשְּׁלְּשִׁרוּ בַּישְׁלְּשִׁרוּ בַישְׁלְשִׁרוּ בַּישְׁלְשִׁרוּ בַּישְׁלְשִׁרוּ בַּישְׁלְשִׁרוּ בַּישְׁלְשִּׁרוּ בּישְׁלְשִּׁרוּ בּישְׁלְשִּׁרוּ בּישְׁלְשִּׁרוּ בַּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁרוּ בּישְׁלְשִּׁרוּ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִׁרְ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִׁרְשִּׁרְ בּישְׁלְשִׁרְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁבְּיִם בּישְׁבְּשִּׁרִי בּישְׁלְשִּׁבְּשִׁר בּישְׁלְשִׁיִּים בּישְׁרִי בְּישְׁלְשִׁתְּשִׁים בּישְׁרִי בְּשְׁלְשִׁבְּשִׁים בּישְׁרְשִּׁרְשִּׁרְ בּישְׁלְשִּׁבְּשִּׁרִים בּייִבּים בּייִים בּישְׁרְשִּׁבְּשִּׁרִם בּישְׁרִים בּישְׁרִים בּישְׁרִים בּישְׁרִים בּישְׁרִים בּישְׁרִים בּישְׁרִים בּישְׁרִים בְּשִׁרְשִּׁרְשִּׁרְשִּׁרְשִּׁרְשִּׁרְשִּׁרְשִּׁרְשִּׁרְשִּׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרְשִּׁרִים בּּיִים בּּישְׁרִים בְּשִּׁרִים בּּיִּים בּּיִּים בּּישִּׁרִים בּישִּים בּּיִּים בּישִּים בּּיִּים בּּיִּים בּּיִּים בּּיִּים בּּיִים בּישִּׁים בּּיִּים בּישִּים בּּיִּים בּּישִׁים בּּיִּים בּּישִׁים בּּישִּים בּישִּים בּישִּים בּיּים בּיים בּייִים בּישִּים בּישִׁים בּּיִים בּייִים בּישִּים בּישִׁים בּישִּים בּישִּים בּיים בּייִים בּיּבּים בּיים בּישְׁיִים בּישִּים בּייִים בּישִּים בּישִּים בּישִּים בּייִים בּיּים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּייִּים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִּיים בּיים בּ

שלף. m. (א. שַּשַׂף). Chaume, brin de paille, paille: בְּקבּן שׁשַׁ שַּׁשְּׁף Exod. 5.
12, afin d'amasser du chaume au lieu de paille; בְּקשׁ נִּלְּשׁ בַּלְּאָ Is. 41.2, comme la menue paille emportée par le vent; שַּׁבָּא Obad. 18, et la maison d'Esau sera une paille.

אַרם פּקשָׁאִים : m. pl. Ex. unique קשׁאִים אַת חַקּשָּׁאִים אַת חַקּשָּׁאִים אַת חַקּשָּׁאִים Nomb.11.5, les concombres (v. II הַקְּשָּׁה,

רָאָיְנִי Ecouter attentivement : יְאָיְנִי קּאָיַם הְקְשַׁרְנָּח Is. 32. 3, et les oreilles de ceux qui entendent écouteront avec attention.

קרי נָא אָזְקרי (Attentif; fém.: קּרִי נָא אָזְקרי Néh. 1. 11, que ton oreille soit attentive (a la prière de ton serviteur).

קשבות adj. Attentif; seulement pl. f.: קשבות Ps. 130. 2, que tes oreilles soient attentives; II Chr.6.40, 7. 15.

קּשֶׁר m. Attention: אָיָּדֶר מָּנֶת וְאֵין קּשֶׁר I Rois 18. 29, et personne ne répondit, et aucune attention (à leur invocation); וְחַקְשִׁיב קָשֶׁב רַבּ־קָשֶׁב Is. 21. 7, et il

écoutera, ou considérera, attentivement (ce qu'il verra), avec une grande attention.

קשה (fut. רְשְּבֶּה) Étre dur, lourd, cruel, difficile: רְיַבֶּילָשׁ וּצַּבְּר אַנִישׁ יְרִבּילִישׁ וּצַבְּילִישׁ וּצַבְילִישׁ וּצַבְּילִישׁ וּצַבְּילִישׁ וּצַבְּילִישׁ וּצַבְּילִישׁ בּיבְּילִישׁ פּצּע מוט בּיב מְשִׁבְּילִישְׁ פּצְּעַ וְשְׁבָּילִישְׁ בְּעָשׁׁ בְּילָשְׁ וּצְּילִישְׁ וּצְּילֶיתוּ בַּיְבָּילְישׁׁ בְּעָשׁׁ בְּילָשְׁ וּצְּילֶיתוּ בַּיְבָּילְישׁׁ וּצְילָיתוּ בַּיבְּילִישְׁ וּצְילִישְׁ בְּעָשׁׁ בְּיבְּילִישְׁ בְּיבְּילִישְׁ בְּיבְּילִישְׁ בְּיבְּילִישְׁ בְּיבְּילִישְׁ בּיבְּילִישְׁ בְּיבְּילִישְׁ בְּיבְּילִי בְּילְשְׁה בְּיבְּילִי בְּילְשְׁה בְּיבְּילִי בְּילְשְׁה בְּיבְּילִי בְּילְשְׁה בְּיבְּילְילִי בְּילְשְׁה בְּיבְּילִי בְּילְשְׁה בְּיבְּילִי בְּילְשְׁה בְּיבְּילִי בְּילְילִי בְּילְשְׁה בְּיבְּילִי בְּילְילִי בְּילְילִי בְּילְילִי בְּילְילִים בְּיבְּילִי בְּילְילִים בּיבְּילִי בְּילְילִים בּיבְּילִי בְּילְילִים בּיבְּילִי בְּילְילִים בּיבְּילִי בְּילְיים בּיבְּילִי בּילְילִים בּיבּילִי בּילְילִים בּיבְּילִי בְּילִיים בּיבּילִי בּילִיים בּיבּילי בּילִי בּילְיים בּיבּילִים בּיבּיליים בּיבּילִים בּיבּיליים בּיבּיל בּיבּיליים בּיבּילי בּילְיים בּיבְּילִים בּיבְּילִים בּיבּילִי בּילְיים בּיבּילְיים בּיבּילִים בּיבּילִים בּיבּילִי בְּילִים בּיבְּילִי בְּיבְיבִּילִים בּיבְילִיים בּיבְילִים בּיבְילִיים בּיבְּילִים בְּילִים בּיבְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בּילִים בּילִים בְּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּיליים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בּילִים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִים בּילִים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילְייים בּילִייים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילְייבְייבְייים בּילְייי

Niph.: יְצָבֵר מָּה נְקְטָּה Is.8.21, il errera sur (cette terre) accablé d'un sort dur, cruel.

Pi.: הְּקְישֵׁשׁ בְּלֶּרְשָׁה Gen. 35. 16, il lui était difficile, pénible, dans son enfantement (elle accoucha avec un travail pénible).

Hiph. Rendre dur, difficile; endurcir, s'endurcir: וַעַרָשָּׁבָם לֹא חַקְשׁוּ עוֹר Deut. 10. 16, ne rendez plus votre cou dur, inflexible, c.-à-d. ne vous endurcissez pas plus longtemps; מַר־הַקשַׁה אֱלֵיר Job 9. 4, qui s'est endurci contre lui, qui lui a désobéi? וַאַנִי אַקשָׁח אַת־לַב פַּרָעֹח Exod. 7. 3, mais j'endurcirai le cœur de Pharaon (je l'abandonnerai à son égarement); אַבִּרךּ חָקשַׁח אַז־עָלֵט I Rois 12. 4, ton père avait rendu notre joug dur, lourd ; הַקְשִׁירָת לִשָּׁאוֹל II Rois 2.10, tu me demandes une chose bien difficile; אַלְרָתְּשׁ אַלָּרָתָם Gen. 35. 17, lorsqu'elle eut un travail pénible, une grande peine à accoucher (v. Pi.).

ble, qui est opiniatre, entêté; שְּלָּיִי שְּלָּיִי בַּר. 2. 4, qui ont le visage, le front, dur, qui sont impudents; בְּיִיבִי 3.7, et ils ont le cœur endurci; הִשְּׁבְּיִי 3.7 s. avec son vent impétueux; השְּלָיִי הְשִּׁרְיִיבְי אַנִיי הַשְּׁרִי הַיְבְּי מִשְׁרִי הַיְּבְי מִיבְּי אָנִיי בּישְׁר מַבְּי אָנִיי בּישְׁר בּיבּי אָנִיי בּישְׁר בּיבּי אָנִיי בּיבּי אָנִיי בּיבּי אָנִיי אָנִיי בּיבּי בּיבּי בּיבּי אָנִיי בּיבּי בּיבּיבי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיבי בּיבּי בּיבּיבי בּיביי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיביי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיבי בּיבּיביי בּיביי בּיביי בּיבּיי בּיבּי

בּילְים chald. m. (v. שְּשֶׁים hébr.). Vérité: די כְל-מַגְבְדּוֹחִר מְשׁוֹם Dan. 4. 34, dont toutes les œuvres sont (selon) la vérité; אַרְקְשִׁים 2.47, en vérité, vraiment.

לְנֵים Kal inusité. Hiph. Rendre dur, être dur: פֿנָּים וְלַבָּע Is. 63. 17, tu as laissé notre cœur s'endurcir (pour ne plus te craindre) (ע. הַשָּׁה); יְלָשְׁרֹי בְּיָּה וֹשְׁרִי בְּיָה Job 39. 16, elle se conduit durement, elle est insensible à ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle.

קשׁם m. Vérité: מְּפֶּיֵ קשָׁם Ps. 60.6, pour l'amour de la vérité (v. קשׁוֹם chald.).

קְּשְׁיִם אִּמְרֵי אֲמָת Certitude: קּשְׁיִם אִּמְרֵי Prov. 22. 21. (pour te faire connattre) la certitude, l'infaillibilité, des paroles de la vérité.

קישר העם חים. (rac. מְשָׁר הָעָם חַנֶּה חַיּבֶּם הַעָּה חַעָּב הַעָּה Deut. 9. 27, la dureté, l'opiniâtreté, de ce peuple.

קְשְׁיוֹף (dureté) n. pr. Kision, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20 (שֹׁיָהֶ I Chr. 6. 57).

יות בּקשׁיוּת מּירָת Dureté: בְּקשׁיוּת Rituel, par l'opiniatreté (v. à קשׁה).

לְשֵׁר (fut. יְלְשֵׁר (יִקְשֵׁר , attacher: בּיבְירָוֹ שָׁנִי Gen. 38. 28, elle lia à sa main un ruban d'écarlate; בְּשְׁרֵם Prov. 6. 21, tiens-les liés à ton cœur; avec בּיבְירָוֹ שָׁנִי Jos. 2. 18, tu attacheras (ce cordon) à la fenêtre; tu attacheras (ce cordon) à la fenêtre; עַבְּיבָּינִי Gen. 44. 30, et sa vie est attachée à la vie de celui-là, la vie de mon père dépend de celle de son fils; אַנְּלֶּח קְשׁׁשִּׁרָּח בְּלֶבּרִינָעַר Prov. 22.

15, la folie est liée au cœur de l'enfant. — 2° Se liguer, conjurer, conspirer: אָבָים פָלָכּם פָלַכּם פָלַכּם I Sam. 22.8, vous
avez tous conspiré contre moi; אֲבִירִם II Sam. 15. 31, Achitophel est
un des conspirateurs; בַּיְלְשִׁרִים בְּלָבִיר בַּיְלָשִׁר פָלָיר בְשָׁיִר בְּיִלְשִׁר פָּלָיר בַּיְלָשִׁר פָּלָיר בַּיְלָשִׁר פָּלָיר פָּעָר מוּ 11 Rois 14. 19, on fit une conjuration
contre lui. — 3° Étre serré, fort, robuste: רְבִּילְבֵּיר בְּיִבְילַבְּר (Gen. 30. 42, les
(brebis) fortes (celles qui étaient conçues au printemps) furent pour Jacob.

Niph.: Se lier, être lié: שׁרָשׁרָת מְּנֶשְׁרָת מְנֶשְׁרָת בְּנֶשְׁרָת בְּנִיבְּת וֹנִיבְּע I Sam. 18.1, (l'âme de Jonathan) s'attacha, se lia étroitement, à l'âme de David; תַּמְשֵׁר מֶּל-תַחוֹנְתוֹ Néh. 3.38, et toute la muraille fut liée, c.-à-d. close, achevée.

Pi.: קּמְשֵׁר מַבְּדֵנוֹת מָרְטָּח Job 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades? ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux (qui les font mûrir, so nouer)? הְּמֵלְשִׁרִים עַבְּעָּה Is. 49. 18, et tu te les attacheras comme une épouse (s'attache la ceinture).

Pou.: תַּשִּׁאָרְ תַּשְּׁלְשָׁרוֹח Gen. 30. 41, les brebis les plus fortes (v. Kal 3°).

Hithph. Conspirer: הַּחְמַשְׁרוּ צֶּלֶּיִ עֲבֶרִיּר II Chr. 24. 25, ses serviteurs conspirèrent contre lui.

קשר. (ע. קשר). Conjuration, trahison: וַהַּמְרָא מְשָׁר בְּיִשׁר II Rois 11.14, et elle s'ecria: Conjuration, trahison! וַהַמְּרָא 12.21, ils firent une conjuration, conspiration; יַרְיִר יַתְּשָּׁרִר אָשִּר אַבְּיִר אַבְּיִר וּאַבָּין II Sam. 15.12, et la conspiration devint puissante.

קיליים m. pl. Nom d'un vêtement: יְחַלְּשִׁרִים Is. 3. 20, les ceintures, les écharpes (que portent les femmes); selon d'autres: les chaînes qu'elles portent au cou, ou:les cordons, les rubans, dont elles attachent leurs cheveux; בְּעָרוֹ מְשִׁרִים Jér. 2. 32, une épouse (oublie-t-elle) sa ceinture, ou sa chaîne, ou ses rubans?

קשׁשׁ Kal. Assembler: יוּרְקּישׁשׁי רְּטִישׁי אָנְייִשׁי רְּטִישׁי Soph. 2. 1 (le premier Hithph., le second Kal), assemblez-vous et assemblez (les autres), ou, au fig.: recueillez-

vous, rentrez en vous-mêmes, et faites que les autres se recueillent.

Po. Amasser, chercher: בְּחֶבְ חֶבֶּלְ Exod. 5. 7, et qu'ils amassent, qu'ils aillent chercher eux-mêmes, la paille; בּרִים Nomb. 15.32, un homme qui ramassait du bois.

Hithph. Soph. 2. 1, v. Kal.

 קילות. Arc ou archer: יחל מים. Gen. 21. 20, et il devint un tireur d'arc, adroit à tirer l'arc (ע. קילים); selon d'autres, יקור homme: il devint השף tireur d'arc, archer (ע. בים. 3°).

Chald. keri. Guitare ou harpe (עְרַוֹּלֵם).

ר Resch ייי vingtième lettre de l'alphabet; comme chiffre il signifie deux cents; lettre liquide, ה se permute avec ל פני (v. ces deux lettres); comme son guttural, avec ה פּצַבּע fendre et הַבָּע séparer, distinguer; פּצַע et הַצַע briser, couper; ה remplace quelquefois un dages fort, comme אַפָּע hébr. et הַבְּעָה chald., le trône; בְּעָשָׁ בַ et בַּעַבָּע Damas.

רָאָד (fut. אָרָי, אָרָי, אָרָי, נִיּלָא; inf. הֹאָרָ, יראון; const. ראה, יראה; une fois בארה Ez. 28. 17) 1° Voir, avoir des visions: יראו Ps. 115.5, (les idoles ont des yeux) mais elles ne voient pas; אַרָּהָ רָאִיתִר צַדִּיק Gen.7.1, je t'ai vu un juste (j'ai vu que tu étais juste); souvent suivi de וַיַּרָא דֵי כִּי־שְׂטּאָת לֵאָת Gen. 29. 31, l'Eternel vit que Lia était méprisée; פּר רָאַחָה כִּר־גַרַל שֵׁלָה 38. 14, parce qu'elle voyait que Selah était devenu grand; ou de יַאָרָא יָתְנָח־אָישׁ: יַתְנָח בּאָישׁ Zach. 2. 5, et je voyais un homme devant moi ; נאַרָא וְרִוּנֵה מָלֵא Ez. 44. 4, et je vis que (la gloire de l'Éternel) avait rempli (le temple); avec omission du régime : ילא־רָכלְתִּי לְרָאוֹת Ps. 40. 13, je n'ai pas pu voir (mes iniquités, parce

qu'elles étaient trop nombreuses), ou: je n'ai pu en soutenir la vuo; יִרָאוּ רַבִּים 40.4, beaucoup d'hommes (le) verront; ראַר פוני דובלה Esth.1.14, ceux qui voient le visage du roi, qui sont ses intimes; וַיִרָאוּ אַת אַלתַר יִשְׁרָאֵל Exod. 24. 10, ils virent le Dieu d'Israel (sa gloire, sa majesté, v. 32. 20; Dieu dit à Moïse: « Tu ne peux pas voir mon visage, parce que l'homme ne me verra sans mourir, l'homme ne peut me connaître parfaitement»); רָאִיתִר אֱלֹחִים פָּוֹים אֶל־פָּוֹים Gen. 32. 30, j'ai vu Dieu face à face; אַטָּיר אָמָרוּ לָראִים לא חִרָּאוּ Is. 30. 10, qui disent à ceux qui voient, aux prophètes: Ne voyez point, n'ayez pas, ou ne dites pas, vos visions (v. רַאַר et חַזָּח); לִראַר שֹׁשְׁשָּׁהַ Eccl.7.11, pour ceux qui voient le soleil, les vivants; הַגָּם הַלֹּם רָאִיחִי אַחַרֵּר ראָר Gen. 16. 13, ai-je rien vu après ma vision? (la vision a disparu sans laisser une trace, sans que je l'aie vue s'en aller, preuve que c'était une vision divine); selon d'autres : j'ai vu maintenant (un ange) après que Dieu m'a vu (puisque Dieu me voit et m'exauce).

2º Voir, considérer, examiner, re-

garder, avoir soin, choisir, visiter, envisager : וְרַאֵּהוּ חַכֹּחָן Lév. 13. 5, le pretre le considerera ; לָרְאוֹת תָּבְנוֹת הָאָרֶץ Gen. 34. 1, pour voir, examiner, les femmes de ce pays-là; ראַרו מַּלָבֵר Ez. 21.26, il a examiné (consulté) le foie; וראָח בָעָבִרם Eccl. 11. 4, et celui qui considère les nuées. — Regarder avec plaisir, satisfaction : אַל־תַּרָא דָיָן Prov. 23. 31, ne regarde point le vin (lorsqu'il est vermeil); אל-ירא במלגות Job 20.17, il ne verra, ne se rejouira pas, des ruisseaux ; וּבָאֹיָבֵר רַאֲתָה עֵינִי Ps. 54. 9, mon œil a vu, s'est réjoui, de mes ennemis (de leur ruine); יַאַרָי, אָרָאָדו בְּשׂנְאָד 118.7, et je verrai (ce que je souhaite arriver) à mes ennemis (leur ruine, punition); au contraire, voir avec douleur, être témoin de quelque chose de malheureux qui arrive à ceux qu'on aime: אַל־אַראַה בְּמוֹח הַיָּלֶה Gen. 21. 16, je ne verrai point, je ne serai point temoin de la mort de l'enfant; מַן אַרָאָרו בָרֶע 44. 34, de peur que je ne sois témoin du malheur (de mon père); regarder avec dédain, mépris : אַר מַל־עָבֹקּ יַרָאָח Job 41. 26, il regarde avec mé~ pris tout ce qui est élevé; אַל־תַּרָאָנִי ליובר שׁתַּרְרוֹרֶת Cant. 1. 6, ne me regardez pas dédaigneusement parce que je suis brune; regarder avec compassion: וָכִי רָאַח אַת־עָנְיָם Exod. 4. 31, et que (Dieu) avait regardé leur affliction (qu'il la fera cesser); ראָדו יֵד בַּעַנָיד Gen. 29. 32, Dieu a regardé mon affliction (l'a fait cesser). — Pourvoir, veiller, avoir soin : רָאָה בֵּירִוּך הָּוָר I Rois 12.16, pourvois à ta maison, David; אַרין שַור שרת השור ראָת Gen. 39. 23, le gouverneur de la prison ne veillait (à rien, ne prenait connaissance de rien); ירָאַרו יָשָׁר Ps. 37. 37, et considère le juste, ou : prends soin de la justice, de l'équité; avec is se pourvoir, se procurer, choisir : אַלְדִים יַרָאָת־טּר יַדָּאָר אַר אַל דָיים בּיַרָאָר Gen. 22. 8, Dieu choisira, fournira lui-même, l'agneau ; נַיַרָא רֵאשׁיה לוֹ Deut. 33. 21, et il a choisi la première part (de la possession); et sans יֵרָא מַרְיצֹהו : לוֹ ברון Gen. 41. 33, que Pharaon

choisisse un homme intelligent. - Visiter: וּבָא אַבִיך לָרָאוֹתָק II Sam. 13. 5, et lorsque ton père viendra te visiter; ראַר אַר־שְׁלוּם אַחַיךְ Gen. 37. 14, vois la paix, c.-à-d. la santé, de tes frères, vois s'ils se portent bien; יערניו אַל־קַרוֹשׁ ישראל הראינה Is. 17.7, et ses yeux regarderont le Saint d'Israel (il espérera en lui); ירא ני עליכם Exod. 5. 21, que Dieu jette les yeux sur vous (qu'il exa-מה ראית כד עשית ; mine votre conduite מר-חַבֶּבר חַיָּה Gen. 20. 10, qu'as-tu envisagé, quelle était ton intention en agissant ainsi? Part. pass.: חראיות Esth. 2.9, (et sept jeunes filles) qui étaient choisies, ou qui étaient dignes, convenables, à lui être données (pour la servir).

3º Apercevoir, reconnaître par les sens ou par l'intelligence, éprouver, jouir ou souffrir : לָרָאוֹת מַחדיַנְקרַא־לּוֹ Gen. 2. 19, pour voir comment il les appellerait; וכל--חַצֶּם רֹאִים אָת--חַקּוֹלֹת Exod. 20. 18, et tout le peuple apercevait, entendait, les tonnerres; רארתר אאר Is. 44. 16, j'ai senti le feu, la chaleur; ראַה חַיִּים Eccl. 9. 9, jouis de la vie; לראות לאחת Ps. 16. 10, pour voir la tombe, éprouver la corruption; ים שוב Ps. 34. 13, Eccl. 3. 13, 6. 6, et פטוב Jer. 29. 32, Eccl. 2. 1. voir le bien ou les biens, c.-à-d. jouir des biens de la vie; רַאָּח רָעָה Jer. 44. ולבר דאת הרבה 17, voir, souffrir, le mal; ולבר דאת הרבה moon Eccl. 1. 16, et mon cœur a vu. connu, beaucoup de sagesse ; ראוּ דְבַר־יֵיר Jér. 20. 31, écoutez, reconnaissez, la parole de Dieu; וּרָאִיתֵם בֵּין צַהִּים לְרָשֵׁע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence, vous distinguerez) entre le juste et le méchant.

Niph. Etre vu, visité; parattre, apparaître, se présenter: מָבֶן אִּכּדְיָבֶּאָת Jug. 5. 8, est-ce qu'un bouclier a été vu? אַבְן נִרְאָה I Rois 6. 18, aucune pierre ne fut vue; אַבְן נִרְאָה חַיַּבָּשָׁה Gen. 1. 9, et que le sec, la terre, paraisse; אַל־נַוֹּמֹנַיִן Lév. 13. 7, après qu'il aura été vu, visité, par le prêtre; בִּיְרָאֵהוֹ אֶל־אַרְוּאַבְּיִן I Rois 18. 1, présentetoi devant Achab; יְרֵיְאָּה אָּה־פְּנֵי וּץ I Sam.
1. 22, pour qu'il se présente devant l'Éternel; היי מון מון 3. 21, Dieu continua à paraître; יַרְיָּאָה בָּי לְּנֵירָאֹה Gen. 12. 7, Dieu apparut à Abram; יַרְיָּאָה דֵּי וַלְּיָאָה לַּרְיּ בְּיִרְאָה וּיִר וּשְׁרִי בְּיִרְאָה וּיִר וּשְׁרִי בְּיִרְאָה לַרְי וּשְׁרִי בְּיִרְאָה לַרְי בִּירְאָה Gen. 21. 34, sur la montagne de Dieu il sera pourvu (v. Kal 2°, exemple Gen. 22. 8), les hommes seront vus et protégés de Dieu; ou: sur cette montagne on se présentera devant Dieu.

Pou.: אלא האר Job 33.21 (dages dans ה), (les os) qui n'avaient pas été vus (qui étaient couverts).

Hiph. (הַרָאָח et הַרָאָה, fut. אַרָבָא, יַרָאָא, comme Kal). 1º Faire qu'un autre voie, faire voir, montrer : לַרָאֹתְכֶם בַּדֶּרֶה Deut. 1. 33, pour vous faire voir (pour que vous puissiez voir) dans le chemin; וו אַרם אַרד בּרְדַוּמֵלֶהְ II Rois 11. 4, et il leur montra le fils du roi; דַרַרָאַרתָר גוֹיִם מַקַרָהְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations; כֹּדוֹ דִּרְאֵנִי אֱדֹנֵי Amos 7. 1, ainsi m'a fait voir le Seigneur (dans une vision); אַלֹּדִים יַרְאֵנִי בְשׁוֹרְרֶי Ps. 59. 11, Dieu me fera voir (ce que je souhaite) à mes ennemis (leur punition, v. Kal 2°). — 2° Faire éprouver, faire jouir (v. Kal 3°): תָּרָאִיתַ עַּנְּבָּךְ קַשָּׁח Ps. 60. 5, tu as fait éprouver à ton peuple des choses dures ; וְדֵוּרְאָּח אֱת־נַמְשׁׁוֹ בוֹם Eccl. 2. 24, et qu'il fasse jouir son ame du bien; יִאַרָאַרוּר בִּרישׁוּצֵרִוּי Ps. 91. 16, je lui ferai voir mon salut; je le ferai jouir du salut qui vient de moi.

Hoph. 1° Pass. du Hiph.: ראָאָר בָּאָר בָּאַר בָּאַר בָּאַר בִּאַר בַּאַר בַּאַר בַאַר בַּאַר בַאַר בַּאַר בּאַר בּאַ

Hithph: תְּקְרָאָה הְּיָבְּאָ Gen. 42.1, pourquoi vous regardez-vous les uns les autres, c.-à-d. pourquoi restez-vous oisifs, hésitez-vous à prendre une ré-

solution? מְּרָבָּה מְּרָה II Rois 14. 8, voyons-nous l'un l'autre, mettons-nous en face, en présence, c.-à-d. combattons entre nous; מַרָּה מָּרָה 14.11, ils étaient en présence, ils combattaient l'un contre l'autre.

קְּמָר adj. Voyant: יְיָאָה Job 10. 15, (moi) voyant ma misère, c.-à-d. qui en suis accablé, qui la vois toujours près de moi.

ቫርት f. Ex. unique. Nom d'un oiseau de proie (de rṣṣ་) qui a la vue perçante), Deut. 14. 13, le milan? le vautour? mais Lév. 11. 14, on lit ræਤੁਸ਼੍ਹ.

וְבְּאָרְיִ n. pr. Ruben, fils atné de Jacob et souche de la tribu du même nom; l'étymologie: voyez un fils, ou composé de הָּאָרָ et הָּעָרָי (Dieu) a regardé mon affliction, Gen. 29. 32 (v. הָאָר, 2°).

Action de voir : בְּאַרָה בְּגַּיִר בָּגַּרְ בְּאַרָּה Action de voir : בְּאַרָּה בָּגַרְ בַּצַּרְ בַּצַּרְ בַּאַרָּ 28. 17 (inf. irrég. de בְּאָר,), pour jeter les yeux sur toi, pour voir ta honte (v. בְאָר, 2°).

רְאִלְּקְהְ (l'élevé) n. pr. Réumah, concubine de Nahor, Gen. 22. 24.

רְאוּק f. Action de voir, vue : רְאוּה יְנְיִר (keri רְאִית cheth.) Eccl. 5. 10, la vue de ses yeux, le plaisir de voir (son bien).

אָר היאָר מּרְאָר Miroir: אָרָאָר Job 37. 18, comme un miroir de fonte, d'airain (v. אָרַאָּר 2°).

יאָן et אָר m. 1° Vision, contemplation : אַר אַל רַאַר Gen. 16.13, toi, Dieu de la vision, qu'on peut voir, contempler; ou : qui voit, pénètre tout; selon d'autres, verbe: tu es le Dieu qui m'as vue אַחַרֵי ראָד même verset, v. à אַחַרָי ראָד 1°). – 2º Aspect, figure : יטוב ראָר I Sam. 16. 12, et beau d'aspect, d'une belle figure (v. מֵראָה Job 33. 21, (sa chair se consume) de la vue, c.-à-d. qu'on ne la voit, qu'elle ne paraît plus. — 3° יַפּיפִּתִּיךָ פִּדיֹאִי Nah. 3. 6, je ferai de toi un exemple (pour servir d'avertissement); selon d'autres: je te rendrai comme de l'ordure, tu seras un objet de mépris, de dégoût (v. אַר Hoph. 2°).

וְאָיְהְ (Dieu le regarde) n. pr. m. 1° I Chr.4.2 (רְאָּיִה, 2.52). — 2° 5.5.— 3° Esdr. 2.47.

יָּלְיּוֹן m. Apparition : יְּדָּיְאָיוֹן Rituel, et l'apparition (des fidèles au temple).

רָאֵים (ע. רְאֵים).

ראשון (v. ראשון).

רְאִית (chethib) Eccl. 5. 10 (v. רְאַרּק). בְּעָּרִם (pour בְּאַר) Etre élevé. Ex. unique : רְאָמָד Zach. 14. 10, elle sera élevée (v. ירִבּּת).

Ps. 92. 11, רַאַּכוּ Job 39. 9, 10; plur. רַאַּמִים et בַּמִים Ps. 22. 22). Nom d'une bête des forêts, très forte et féroce, qui renverse tout par sa corne ou ses cornes; בְּרַרְאַמִים Ps. 29. 6, un jeune récm; selon les uns, est une espèce de bufile ou d'antilope; selon les autres, le rhinocéros; selon d'autres, la licorne.

רְמִיֹח f. pl. (rac. רְמִיֹח pour רְמִיּח). Choses précieuses, des perles ou du corail rouge, Job 28. 18. Ez. 27. 6: רְמִיּח לָאֵירִל חָבְּמִוֹח Prov. 24.7, la sagesse est une chose trop haute, trop relevée, pour l'insensée; ou: comme des perles ou du corail rouge, comme une chose trop difficile à obtenir.

ת האמות n. pr. 1º Ramoth, ville en Galaad, Deut. 4. 43, Jos. 20. 8 (Jos. 21. 36 המיד , et Jos. 13. 26 המידי).

— 2º Ramoth, ville appartenant à la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

Pauvre (v. ירוש).

אלע m. (rac. ריש , v. בַריש). Pauvreté: מריש Prov. 30. 8, (ni) pauvreté, ni richesse; און 6. 11, ta pauvreté.

באשרות, chald. m. (pl. באשרן, avec suff. באשרות, האיר האיר האיר, באשרות, באשרות, באשרות, באשרות באש

ראשׁי m. (plur. רָאשׁים, une fois רֹאשׁי Is. 15. 2). 1º Tête (des hommes et des animaux), personne, homme: ראשׁב אַמַרֵיִם Gen. 48. 14, la tête d'Ephraïm; ראַש חַמַּר Lev. 4. 4 , la tête du jeune taureau; דָרָעָם נָרָאשׁם נָחַמִּר Ez. 9. 10, je mets leur conduite sur leur tête, c.-à-d. je les punis pour leurs crimes; וּנְתַּמְרוּ, בָּראֹשׁוּ 17. 19, et je ferai tomber sur sa tête (le violement du serment, etc.); יַשׁוּב עַמָלוֹ מָראֹשׁוֹ Ps. 7. 17, le mal (qu'il méditait) retournera sur sa propre tête, l'atteindra lui-même; בְרַאשִׁיניוּ וַ**פוּל אֵל-אַוֹינִיוּ I Chr. 12. 19**, il fera la paix avec son maître avec nos têtes, c.-à-d. en lui vendant notre vie, en nous sacrifiant à lui; tête, pour : מָּסְפַּרֵי רַאִּשִׁי דַּיִדְלֹּוּץ: personne, homme I Chr. 12. 23, le nombre des hommes armés; לְּרֹאִשׁׁ מַבֶּר Jug. 5, 30, pour la tête d'un homme, c.-à-d. pour chaque homme. — 2º Chef, sommet, pointe. la chose principale, capitale : ראש שָׁבְטֵר רשָרֵאֵל אַחָה I Sam. 15. 17, tu es le chef des tribus d'Israel; אָרֶם הַּמֶשֶׁם Is. 7. 8, Damas est la capitale de Syrie; ראשר בית-אבות Exod.6.14, et ראשר בית-אבות 6. 25, les chefs des familles; פֹרֶע רָראֹשׁ II Chr. 19. 11, et seul בַּרְיאִשׁ 24. 6. le grand prêtre; שָּׁמֵּב רֹאשׁ Job 29. 25, j'occupais la première place; תַּיי צָּרֶיתָו בראש Lament. 1. 5, ses ennemis sont à la tête, c.-à-d. la dominent, ou triomphent; ראשר הודורים Gen. 8.5, les sommets des montagnes; יראשוי 11. 4, ct le sommet (de la tour); ראש הועשהרם I Rois 7. 19, le haut des colonnes; וּכְראֹשׁ שִׁבּלֶּהו Job 24. 24, et comme la pointe des épis; ראש שניין Ps.118.21, la principale (pierre) de l'angle; שֹאים לאַמְחַרִּי 137. 6, ma principale, ma plus grande joie; רַאשָׁר בְּטַמְרִם Cant. 4. 14. les parfums les plus excellents. -3° Somme, nombre, troupe: וְלַשַּׁלָם אַׂרוֹ בראשוי Lév. 5. 24. il le restituera en son entier, tout le capital; נשא אַר־ראַשׁ Nomb. 4. 22, fais le dénombrement; ראִשִּׁים Jug. 7. 16, trois bandes, troupes (de soldats); רַיַשֵּׁם שַׁאוּל אָת־דַוּצָם שלשה ראשים I Sam. 11. 11, Saul divisa son armée en trois corps. — 4º Com-וחencement, le premier : פַּל-ראָשׁ דֵּרֶהְ Ez. 16. 25, tout commencement d'un chemin, toute entrée d'une rue; בראשׁני בלים Amos 6.7, entre les premiers, en tête des captifs; ראָשׁ חַדְשִׁים Exod. 12. 2, le commencement, le premier des mois; שראש Is. 40. 21, des le commencement (du monde); וְרֹאִשׁׁ צַמָּרוֹת חֲבֶל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; ou comme שַּׁבֹּיאַים: avant le commencement, la création, de la poussière. — 5° Une plante vénéneuse (pavot, tête de pavot; selon d'autres : ciguë ou ivraie); puis en général : poison , venin , fiel : שֹׁרֵשׁ פֹּרֶה ראש Deut.29.17, une racine qui porte, produit, du poison (des pécheurs qui séduisent les autres au péché); וּמָרַח סראש מְשׁפְּט Osée 10. 4, la justice (les châtiments) germera, fleurira, comme les herbes vénéneuses (ou : comme la ciguë); לַצְנָהוֹ וַרְאִשׁׁ Lament. 3. 19, de l'absinthe et du poison (du fiel); יראש נראש Deut.32.33, et le venin d'aspics; une fois פובר רוש Deut. 32. 32, des raisins vénéneux.

קַלְּיא רֹאִשׁ n. pr. d'un peuple : יָשִּׁרְא רֹאִשׁ Ez. 38. 2, 3, 39.1, prince de Ros, de Mesech et de Thubal (probablement en Tauride); d'autres traduisent : prince et chef de Mesech et de Thubal (v. שֹׁלֵי ב '').

תְּיִלְּבִילְּי f. pl. Commencement: יְרָיִבְּיבְּע Ez. 36. 11, et je vous ferai plus de bien que dans votre commencement (que vous n'avez reçu au commencement) (v. איים 4° et באשׁרים).

רֹאִשְׁה f. adj.: תָּאֶבֶן תָראֹשָׁה Zach. 4. 7, la pierre principale (v. אים 2°), ou la première pierre, la pierre angulaire (v. אים 4°).

ילאשון) אישון Job 15.7, יאשון Job 8... 8; plur. רָאשׁנִים; fém. רָאשׁנִים, une fois ראשורה Jér. 25. 1 , plur. ראשורה; rac. ראש (ראש). Le premier : אַיָּר רַיִּר רָאשׁוֹן Is. 41. 4, moi, l'Éternel, je suis le premier; מַרָאשׁוֹן מָאָרַוּר לַרוֹרָשׁ Gen. 8.13, le premier (mois) et le premier jour du mois (au premier jour du premier mois); le premier dans l'ordre : יָרָצָר אַת־דַיַּרָאשוֹן. Gen. 32. 18, il ordonna a celui qui marchait le premier; le premier en dignité : דָרָאשׁוֹנִים לְיֵר תַּעֵּלֵהְ I Chr. 18. 17, les premiers auprès du roi; يجج ביום דיראשון Exod. 12. 15, le jour avant (Paque, la veille de Paque, vous enlèverez le levain), ou : le premier jour (de Paque, vous aurez enlevé, il n'y aura plus de levain); דַרָאישוֹן אָרָם תּוָלֵר Job 15.7, es-tu le premier homme qui soit né, qui ait été créé? selon d'autres : es-tu né avant Adam? לְיָמִים רָאשׁנִים Deut. 4. 32, les jours, les siècles, passés; מַנְבֶראִים תַרָאשׁנִים Zach. 1. 4, les prophètes qui ont précédé; ראשטה Is. 43. 18, 46. 9, les choses passées, le passe; aussi תַּרָאשׁמה Is. 42. 9, les premières prédictions. ראשׁנים adv. A la tête, en avant, le premier, premièrement : נַיָּטֶּים אַת־הַשְּׁמָּחוֹת — רָאשׁנֵח Gen. 33.2, il mit à la tête les servantes; ראשונה 38. 28, celui-ci est sorti le premier; ראשונה יפועה Nomb. 2. 9,. ils partiront en avant, les premiers; וְשַׁלְּמְתִּי רָאשׁוֹנָתו Jér. 16. 18, je rendrai premièrement (au double ce qu'ils méritent); מראטיה Deut. 9. 18, Dan. 11. 29, comme auparavant, comme la première fois; וַיְּסְשׁ מֵרָאשׁנָה Nomb.10.13, ils partirent les premiers ; מָּרָאשׁלֶּיָה Gen.. 13. 4, (l'autel qu'il avait bâti) avant,

auparavant; בְּרֵאשׁנְה: Is. 52. 4, (mon peuple descendit en Egypte) autrefois; בְּרָאשׁנָה: 1.26, comme autrefois; בְּבָרָאשׁנָה: 18. 29, auparavant; בְּבָרָאשׁנִה: I Chr. 15.12, lors de la première fois. בְּבָרָאשׁנֹה: (עִרָּאַשׁנַה: (עִרָּאַשׁנַה).

ראשית f. (rac. ראש, une fois ראשית, Deut. 11. 13). 1º Commencement, premier état, le premier, les prémices: בּרֵא אַלּדִים Gen. 1.1, au commencement Dieu crea; בַאשָׁרַת מַּקְלֵכְתוּ 10. 10, (Babylone fut) le commencement (ou la capitale) de son royaume; - ובראשיה מקלבה Jér. 28. 1, au commen בכאשיה מקלבה cement du règne (de Sédécias); מַרֵאשָׁרוֹי (Job 42. 12, (Dieu bénit Job dans son dernier état) plus que dans le premier; בראשירוו Eccl.7.8, (il vaut mieux penser à la fin d'une chose, avoir en vue le succès d'une entreprise) que son commencement; וַרֵאלָשִית אוֹנְי Gen. 49. 3, et premier (fruit), prémices, de ma force, c.-à-d. mon premier-né; רית בּרְכּל Prov. 8. 22, (je suis) la première pensée, le premier but, de sa voie (de sa création); באשָׁית מְצִירְכָם Lév. 23. 10, les prémices de votre moisson; ראשית פרי חאַדמה Deut. 26.10, les prémices des fruits de la terre. — 2º Le plus excellent, le plus précieux: באשרת בעודם Amos 6. 1, la première, la plus excellente, des nations; וְרֵאשִׁירת לּשְׁמַרִּים 6. 6, et les huiles de senteur les plus précieuses.

ואשנית Jer. 25. 1, la première (v. à ראשוי).

בין adj. (avec une pause בִּי, plur. בְּבִּים; fem. רְבָּים, plur. רִבְּים; rac. בַבְיָן.
1° De la quantité. Beaucoup de, nombreux: בְּבִים I Rois 10. 2, beaucoup d'or; בַּבִּים Gen. 24. 25, beaucoup de fourrage; בַּבַ בַּב Jos. 17. 14, un peuple nombreux; בַּיב בְּבָים Nomb. 32.1, un grand nombre de troupeaux; בַּיבִים Gen. 21. 34, beaucoup de jours, longtemps; suivi d'un subst.: בַּיבִּיב בַּבְּיבִים Prov.14. 29, (un homme) de beaucoup d'intelligence, ou d'une grande prudence (v. 2°); בַּיבִּים בַּבִּיבַ בַּבְּיבַים בַּבִּיבַ בַּבִּים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיב בַּבְּיבַים בַיבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְיבַּים בַּבְּיבַים בַּבְיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּיבְיבַּים בַּבְיבַים בַּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְּיבַים בַּבְיבַים בַּיבְיבַים בַּיבַים בַּבְיבַים בַּיבַים בַּיבַים בַּיבַים בַּבְיבַים בַּיבַים בַּבְיבַים בַּיבַים בַּיבַים בַּבְיבַים בַּיבָּים בַּיַבְּיבַים בַּיבְיבַים בַּיבְיבַים בַּיבַים בַּיבַים בַּבַים בַּיבַים בַּיבַים בַּבְּיבַים בַּיבַים בַּבְיבַים בַּיבְיבַים בַּיבְּיבַים בַּיבַּים בַּיַבְּיבַּים בַּיַבְיבַּים בַּיבַים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבִּים בַּיַבְּיבִּים בַּיבְּיבַים בַּיבַים בַּיבְּיבַים בַּיבָּים בַּיבִּים בַּיבַים בַּיבַים בַּבְּיבַים בַּיבְּיבַּיבְּיבַים בַּיבִּים בַּיבַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּיבַים בַּיבַּיבַים בַּיבַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּיבַיּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַים בַּיבַּים בַּיבַּיבַים בַּיבַּים בַּיבַים בַּיבַּים בַּיבַּיבַים בַּיבַּיבַים בַּיבַּים בַּיבַּים בַ

I Sam. 2. 5, et une femme riche en enfants, qui a beaucoup d'enfants; בְּרֵי עָם Lament. 1. 1, י parag., (une ville) pleine de peuple; sans subst.: ינפל מְעָנּע רָב Exod. 19. 21, (de peur que) beaucoup, un grand nombre, d'entre eux, (ne) périssent; רָשׁ־לִּר רָב Gen. 33. 9, j'ai beaucoup de bien. — Adverbialement : וְרַב שֵׁיִרִיה יְמֵר־שָׁנֵיוּ Eccl. 6. 3, quelque nombreux que soient les jours de ses années. Souvent : Assez, c'est assez : בַב עור־יוֹסָת בָּנִי חַר Gen. 45. 28, c'est assez (pour moi, je n'ai plus rien à souhaiter) puisque mon fils Joseph vit encore; בב־לָהָ Deut. 3. 26, et רב־לַכָּם Ez. 45. 9, Nomb. 16, 3, c'est assez pour toi, pour vous (cesse, cessez); בַּבּ-לָכָם שָׁבָּח Deut. 1.6, vous avez assez demeuré (auprès de cette montagne); aussi le fem. s'emploie adverbialement : בַּבָּח שַּבְבֶּער־לָּח Ps. 123. 4, mon ame est toute rassasiée, ou: rassasiée depuis longtemps; לאראַמוֹים רַעָּדוּז Ps. 62.3, je ne serai pas fortement ébranlé.

2º De la qualité. Grand, puissant, age, aine: תחום כַבָּח Gen. 7. 11, le grand abime ; בי רַבַּח דִרא Esth. 1. 20. (l'empire) qui est grand ; רַב מִּשָּהְ תַּדֶּרָה I Rois 19.7, le chemin est encore grand pour toi, il te reste encore un grand chemin à faire ; מַבָּח רֻבָּה Nomb. 11. 33, une grande plaie; מָת רַב כּוּבָן Ps. 31. 20, combien grande est ta bonte; רב לְהוֹשִׁיע Is. 63. 1, (je suis) puissant pour sauver; מִּיָּרוֹעֵ רַבִּים Job 35.9, à cause du bras des grands, des puissants; וָרֶב יַעַבֹר צָּעִיר Gen. 25. 23, et l'ainé sera assujetti au plus jeune ; לארר ביו ביובמו Job 32. 9, ce ne sont pas toujours les hommes agés qui ont la sagesse.—Subst.: רַב־טֵבְּחִים II Rois 25. 8, le chef des gardes; בה סַרִיסִיו Dan. 1. 3, le chef de ses eunuques; רב מְחוֹלֵל־כֹל Prov. 26. 10, le puissant fait trembler tout le monde (de לָחַלָּל; selon d'autres : le Grand (Dieu) forme, crée, tout; ou : un grand maitre, un homme habile, sait tout

faire (de אח).

3° Tireur d'arc, archer (de בַבָּי 2°): שְׁמְשִׁישׁי שֵּלְּבְּבֶּל רַבְּּיִם Jér.50.29, rassemblez-vous contre Babylone, archers! Job 16.13, ses archers, ou: les pointes de ses lances, m'environnent.

ברְבִּיבְי, fém. בְּבִּיבִּי, fém. בְּבִּיבִּי, fém. בְבִּיבִּי, fém. בְבִּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בְבִּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בְבִיבִי, fem. בְבִיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בְבִיבִי, fem. בְבִיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. בַבְיבִי, fem. בְבִיבִי, fem. בַבְּיבִי, fem. sinsolentes, orgueilleuses.

יַב (ע. ביין).

דב m. (rac. רוב , aussi רוב, avec makkeph יָב; plur. בָּרְ,). 1° Multitude, , Lév. 25. 16 לָפִר רֹב חֲשָׁבִּיִם : quantité selon le grand nombre d'années (s'il reste beaucoup d'années jusqu'au jubilé); רב־וִבְּתַרכֵם Is. 1. 11, la multitude de vos victimes; רָבֶּר תּוֹרַרָתִי Osée 8. 12, une quantité (d'ordonnances) de ma loi, ou: les ordonnances principales de ma loi ; יִרֹב עַצְּמֹרָוּר Job 4.14, et tous mes os; de là לַרֹב adv., en quantité, fort, beaucoup: צַיַּמָּרֹץ לֵּרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; Deut. 1. 10, comme בכוכבר השפים לרב les étoiles du ciel en nombre ; צאר ובקר II Chr. 18. 2, des brebis et des לא כֵּרַבָּכֵם מִבֶּל-חֲצִנִּים לא כֵּרַבָּכַם מְבֵּל-חֲצִנִּים ; bœuſs en quantité Deut. 7.7, ce n'est pas à cause de votre plus grand nombre, c.-à-d. ce n'est pas que vous soyez plus nombreux que toutes les nations. — 2º Grandeur: בּרֵב־כֹּדָּן Ps. 33. 16, par la grandeur de la force; פּרֹב רַחֲמֶיך 51.3, selon la מַרֹב תַּדֶּרֶה ; grandeur de ta miséricorde Jos. 9. 13, par la longueur du chemin (par le long voyage).

לְבָב (v. רְבֶה) 1° Se multiplier, être מִר־תַּחֵל תָּאֶרֶם לָרֹב (רֶבֶּח Ombreux, grand) Gen. 6. 1, lorsque les hommes commencèrent à se multiplier; אָדָי אָדָי Ps. 3. 2, que le nombre de mes ennemis est grand; עור בי בּעְלְידְרְ בְּי Ps. 104. 24, que tes œuvres sont nombreuses, ou grandes, Éternel! (Tous les autres temps se forment de רְּבָּי,) — 2° Tirer des flèches (v. בַרַ 3°): שֹׁיִן Gen. 49. 23, et ils ont lancé les flèches contre lui (selon d'autres, de בֹין: ils l'ont querellé); בַּרָיִים רְבּ וְבֹּיִן Ps. 18. 15, il a lancé les éclairs (selon d'autres: il a multiplié les éclairs; ou, בַ adj.: il a envoyé beaucoup d'éclairs).

Pou.: מְרְבֶּבְּהִי Ps.144.13, (des brebis) qui se multiplient par myriades (formé de בבר).

קְבָבְּהֹי, const. רְבְבְּהֹית, const. רְבְבְּהֹית, const. רְבְבְּהִית, bix mille, myriade: אָבָּהְ לִּרְבָּבְיִת.). Dix mille, myriades de dix Jug. 20. 10, et mille (hommes) de dix mille; מְרְבְבֹּיִרִי I Sam. 18. 7, et David (a tué) ses dix mille; מַרְבָּבֹיִר כִּיְרָי Deut. 33. 2, (entouré) des myriades de saints.

לֶבֶר Couvrir ou orner: מֶרְמָּדִים יְבֶרְתָּדִי Prov.7.16, j'ai couvert, ou orne, mon lit, de tapis, de couvertures riches (ע. בָּרָת.).

וֹבְיה et בּיָב, apoc. בִירָ et בַּיה, v. בְבֶב) 1° Se multiplier, s'accroître, augmenter, être nombreux : פרו וירבו Gen.1.22, croissez et multipliez-vous; לְמַצֵּן יִרְבּוּ יְמֵיכֵם Deut. 11. 21, afin que vos jours se multiplient; וירבר דערם Gen. 7. 17, les eaux s'accrurent; him רַרְמַיּך Ps. 139. 18, ils seront plus nombreux que les grains de sable; une fois יֵרְבְּיִן Deut. 8. 13, (tes troupeaux) augmenteront. - 2º Etre grand, plus grand, devenir puissant, être long: לאַ־רַבְּחַת מְּמַת I Sam. 14. 30, la défaite n'aurait-elle pas été grande, ou plus ,I Rois 5. 10 נַחַרֶב חַכְּמַח שָׁלֹמַה 1 Rois 5. 10 et la sagesse de Salomon était (plus) grande (que celle de tous les Orientaux); מָר־יִרְבָּח אֵלוֹהַ מַאֲנוֹשׁ Job 33. 12, que Dieu est bien plus grand que l'homme, bien au-dessus de l'homme; מָרַבוֹח צַהִּיקִים Prov. 29. 2, quand les justes deviennent grands, puissants;

Deut. 19. 6, si le chemin בייייבה וַשְּיֵרָהְ est long ; מַיִדּי רֹבֶח מַשָּׁמת Gen. 21. 20, il devint un tireur d'arc, habile à tirer l'arc (v. רָבָר ?); selon d'autres : רֹבֶת : grand, jeune homme, il devint archer

(v. קשׁׁמ. v).

Pi.: רַבַּה צָבַאָּך Jug. 9. 29, augmente ton armée; ולא־רָבִּיתַ בְּמְחִירֵיחֵם Ps. 44. 13, et tu n'augmentes pas (ta richesse), tu ne gagnes pas, par leur échange, par le prix de leur achat (tu les vends à vil prix); רָבְּיַח גוּרֵיתַ Ez. 19. 2, elle a élevé, nourri, ses petits; אַטָּר־יִםְשַּׁרִוּהִר וְרְבְּדְיְחִי Lament. 2. 22, (ceux) que j'ai soignés, que j'ai élevés.

* Pou. part.: מִּרְעַּה Rituel, (une bé-

nédiction) abondante.

Hiph. (הַבָּב, fut. הַרָבָּ, apoc. בַיָב, imper. הַבְּרָבֵּח et בֹּיֶת, inf. הַבְּרָב, raַרְבָּח et ברבות). 1º Multiplier, augmenter, enrichir, avoir beaucoup : דַּרָבֶּה אַרָבָּה Gen. 3. 16, je multiplierai, j'augmenterai ; דֵּרְבְּר־שָׁרִר Is. 23. 16, augmente le chant (chante beaucoup d'airs); וְדִירְבֵּיתִי אָּחְכֵם Lev. 26. 9, je vous augmenterai; לְחֵרְבּוֹח לוֹי Prov. 22.16, pour s'enrichir; אַר הַרָּבֶּריתִר לָשׁ Osée 2. 10, et l'argent que je lui ai donné en abondance; בַּלְבָּח רֻנְלַיִם Lev. 11. 42, tout ce qui a plusieurs (plus de quatre) pieds; דִרִבוּ נְשָׁרם וּבֶנִים I Chr. 7. 4, ils avaient beaucoup de femmes et d'enfants; souvent avec d'autres verbes: דרבחת לחתפלל I Sam. 1. 12, elle priait beaucoup, longtemps; מַרְבָּים חַעַב לְחֲבִרא Exod. 36. 5, le peuple apporte trop, plus qu'il ne faut ; יְדִירְבָּח לָחָלְשִׁיב אַפּוֹ Ps. 78.38, il détournait souvent sa colère; לא־דֵרְתַּח Exod. 30. 15 (sous-entendu (לְּחֵה), (le riche) ne donnera pas plus; l'infinitif הַּרְבָּה, rarement הַּרְבָּה, adv., beaucoup, bien, très : אָם־כָּעָט וָאָם־דַּוּרְבֵּרו Eccl. 5. 11, peu ou beaucoup; שַּלְבֶּרָהְ בּוּרְבָּהוֹ פִאֹר Gen. 15. 1, ta récompense sera très grande; נאַרָא חַרָבָּח מָאֹר Néh. 2. 2, j'avais bien peur ; נַיְּרְצֵּט תַּוְרְבֵּח 3. 33, il était très en colère. — 2º Rendre grand, puissant: יְצֵינְיָהָהְ תַּרְבֵּנִי Ps. 18. 36, et ta bonté me rend grand, puissant; יְהַרְבִּיהָ אֱת־גְבוּלִי I Chr. 4. 10, si

tu grandis mes terres (si tu étends mes limites); וְיֶרֶב אֲמְרָיוּ לָאֵל Job 34. 37, il profère beaucoup de paroles, ou des paroles impies, contre Dieu (v. בַב chald.).

רָבָה chald. Devenir grand : רְבָה Dan. 4. 8, l'arbre devint grand, crût; קרת 4. 19, (c'est toi) qui es devenu grand.

Pa.: מַלְכָּא לְדֵנְיָאל רַבִּי Dan. 2. 48, le roi éleva Daniel, le rendit grand.

רַבְּה (la grande) n. pr. 1º Rabbah. capitale des Ammonites, II Sam.11.1; בר עמון Deut.3.11, dans Rabbath (ville) des enfants d'Ammon. — 2º דַּלָבָּדוּ La ville de Rabbah, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 60.

וֹבוֹ f. (aussi רָבוֹא, duel רָבוֹתָיִם; plur. רבאות et רבבה). Le même que רבאות dix mille, myriade : יָּשׁמֵּר רָבוֹא Néh. 7.72, et רַבּהָרָם Ps. 68. 18, vingt mille.

וֹרַבּוֹ רָבְוַן : chald. Myriade : וָרָבּוֹ (keri רַבְבַן) Dan.7.40, une myriade de myriades, cent millions.

יְבוּ et אַרְאָז chald. f. Grandeur: ורבו יתירה Dan. 4. 33, et une grandeur extraordinaire; אָרֶבוּרָהָהָ 4. 19, et ta grandeur.

תבות (v. יבות Myriades.

יבוני של-עולם : Maitre הבוני של-עולם Rituel, maître du monde (Dieu).

רָבִיכִים *m. pl.* (rac. רָבַב). Les nombreuses gouttes, ou qui sont lancées, qui tombent du ciel (v. רָבַר 1° et 2°), la pluie : וְכֹּרְבִיבִים צֵּלֵי־צֵטֶּב Deut. 32. 2, comme les gouttes du ciel (qui tombent) sur l'herbe.

וְּרָבִיד m. (rac. יֶבֶבי). Collier: וְרָבִיד בל-גַרוֹטַך Ez.16.11, et un collier autour de ton cou; רָבִר הַאָּחַב Gen. 41. 42, une chaine (un collier) d'or.

יָבִיעי (rac. אָרְבַּע, v. אַרְבַּע, f. רָבִיעין) nombre ordinal. Le, la quatrième: ברברער Ez. 1. 1, le quatrième mois; ובשׁנָח דְּוְרְבִישִׁת Lév. 19. 23, et la quatrième année; בֵנֵי רַבְצִרם II Rois 10.30, 15.12, les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils; 29. 40, le quart de la mesure appelée hin; רְבִימִּיז Néh.9.3, la quatrième part du jour; selon d'autres: quatre fois par jour; בּרִימִיז בַּרִימִּיז Ez. 48. 20, vous séparerez un carré (de 25 mille); la Rois 6. 33, (des poteaux) taillés à quatre faces, ou carrés.

יבילין chald. Quatrième: אַבילין chald. Quatrième : אַבילין פּמלְכוּן בּיילָן פּאָריין פּאָרייין פּאָריין פּאָריין פּאָרייין פּאָריין פּאָריין פּאָרייין פּאָייייין פּאָיייין פּא

רְבְּיִת (multitude ou capitale) n. pr. Rabbith, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

אלובית מונים Méler ou tremper, seulement Hoph. part.: יְסְבֶּׁה מְרֶבֶּכְּה Lév.7.12, et de la plus pure farine échaudée, trempée dans de l'eau bouillante; ou: bien mélée avec de l'huile; selon d'autres: cuite (dans la poèle); seul: מְרַבְּּבָּהְ 6.14, רְּבָּבְּהְרָבְּּבְּ I Chr. 23. 29, (une oblation) échaudée, ou bien mélée d'huile, ou cuite (ou rôtie sur le feu).

רְּלְהֹ n. pr. Reblah, ville dans le pays de Hamath, Nomb.34.11, II Rois 23. 33.

* 132 m. pl. Rabbin, mattre, titre donné aux docteurs qui présidaient au Sanhédrin, Rituel.

י בְּנֵנְיּחְ: f. Domination, les dignités, honneurs, Aboth (de בָּבָּנִים ou בָּבָּנָיִּה).

I שלך Coucher: לְרְבְּעָּת גּוֹרָי Lév. 18. 23, et בְּרְבְּעָּת גּוֹרָ 20. 16, (une femme qui s'approche d'une bête) pour se prostituer.

Hiph.: בְּיָבְּיִבְּי בִּלְצִּים בּלְצִּים Lév. 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail par deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête de celle d'une autre espèce).

II אַבְּלָ (v. בְּיִבְּיּהְ, Etre carré, part. pass.: בְּיבִיהַ בַּיבִיתְ Exod. 27. 1, l'autel sera carré; בְּיבָית רְבָּיִית בַּיבִּית בַּיבִית בַּיבית בַּיבִית בַּיבִית בַּיבית בּיבית בַּיבית בּיבית בַּיבית בַּיבית בַּיבית בַּיבית בַּיבית בַּיבית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבית בַּיבית בַּיבית בּיבית בַּיבית בַּיבית בַּיבית בַּיבית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבי

Pou.: מְרְבָּיִפְי Ez. 45. 2, (un endroit) carré (de cinq cents cannes) de chaque côté; fém.: מְרְבָּעִי 40.47, (une cour) carrée; לְּבָּעִי f. pl. I Rois 7. 31 (v. מְּבָּעִ a la fin).

I שנית (v. I ירָבּע Etat d'être couché: אָרָנּי וּרְבְּער אַרָּאָ Ps. 139.3, tu connais, ou tu protéges, mon aller et mon coucher (soit que je marche ou que je repose) (v. à יונים Pi.).

II אַבְּל (ע. אַרְבֵּע, II לְבֵע (ע. אַרְבֵּע, II לְבֵע (ע. בְּע בִּעּוּץ, II לָבֵע (ע. בַּע בַּע בַּעּרָץ, I Sam. 9. 8, le quart d'un sicle. — 2° Chacun des quatre côtés d'un corps: בְּבֶע בָּע בַּערָץ, I Sam. 9. 8, le בַּע אַרְבָּער רְבְעַירָן בּערָץ. Ez. 1. 8, à leurs quatre côtés; בְּנָיִר (de l'autel).

של, n. pr. Reba, un des rois des Madianites, Nomb. 31.8, Jos. 13.21.

עבר m., ne se trouve qu'au plur.: ביר m., ne se trouve qu'au plur.: 5. 5, 34.7, Deut. 5. 9, et sur les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils (v. רְבִינִים à דְבַיִּרִם).

 sous sa charge; des hommes: הָּבְּבְיּה Job 11.19, tu te coucheras, tu seras en repos, sans que personne t'effraye; בְּבָּיה בִּיבְּיּה Jis.14.30, (et les pauvres) se reposeront en sûreté; הַּיִּהְיִה בְּיִהְיִּה Gen. 49. 25, l'abime, les eaux, qui reposent en bas, dans la profondeur; הְּבָּיִה בּיֹ בְּלִּיהָאְנָה Deut. 29. 19, toutes les malédictions pèseront sur lui; בְּבָּיה בּיֹ בְּלִיהְאָנָה בֹּי בָּלִיהְאָנָה בּיִבְּיִּה בּיֹ בָּלִיהְאָנָה בּיִבְּיִה בּיִבְּיִּה בּיִבְּיִה בּיִבְּיִּה בּיִבְּיִה בּיִּבְיִּה בּיִבְּיִה בּיִבְּיִה בּיִבְּיִּה בּיִבְּיִה בּיִבְיִה בּיִבְיִה בּיִבְיִּה בּיִבְיִה בּיִבְּיִה בּיִבְּיִה בּיִבְּיִה בּיִבְּיִה בּיִבְיִה בּיִבְיִּה בּיִבְיִּה בּיִבְיִּה בּיִבְיִה בּיבְיִּה בּיבְיִה בּיבְיה בּיבְיִיה בּיבְיִּה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְּיה בְּיִיה בְּיּיה בְּיבְּיה בְּיּיה בְּיּיה בְּיִּיה בּיבְיה בְּיִּיה בְּיּיה בְּיּיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיּיה בְּיּיה בְּיּיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיּיה בְּיּיה בְּיּיה בְּיּיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְיּיה בְיבְיה בְּיִיה בְּיּיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בִיבְיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְיִיבְיה בִייה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְיּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּייה

Hiph. Faire reposer: אֵיכָּה הַּרְבִּּרִיכְּ בּשְּהָרָה בּרְבָּרִיבְּ Cant. 1.7, où tu fais reposer (ton troupeau) à midi; אַלָּרְיִבּ אַרְבָּרִיבָּ Ez. 34. 15, et je les ferai reposer (mes brebis, Israel); אָלָרִי בְּתַּרְיְ בָּתַּרְ בְּתַּרְ אָרָבִיךְ בַּתּרְ אַרָּבִיךְ בַּתּרְ אַרָּבִיךְ בַּתּרְ אַרָּבִיךְ בַּתּרְ אַרָּבִיךְ בַּתּרְ אַרָּבִיךְ בַּתּרְ בַּתּרְ אַרָּבִיךְ בַּתּרְ אַרָּבִיךְ בַּתּרְ בַּתּרְ בַּתְּרְ אַרְבִּיבְי בַּתְּרְ בַּתְּרְ בַּתְּרְ בַּתְּרְ אַרְבִּיבְי בַּתְּרְ בַּתְּרְ בַּתְּרְ בַּתְּרְ בַּתְּרְ בַתְּרְ בַּתְּרְ בַּתְרְ בַּתְּרְ בַּתְרְ בְּתְרְ בַּתְרְ בְּתְרְ בַּתְרְ בַּתְרְ בְּתְרְ בַּתְרְ בְּתְרְ בְּתְרְ בִּתְרְ בְּתְרְ בְּתְרְיִי בְּתְרְבִּיּתְרְ בְּתְרְיִי בְּתְרְבִיּיִים בְּתְרָבִייִי בְּתְרְבִּירְ בְּתְרְבְּיִיךְ בְּתְרְבְיּרְ בְּתְרְיִיךְ בְּתְרְבְיּתְרְיִיךְ בְּתְרְבְּיִירְ בְּתְרְבְּיִיךְ בְּבְּיבְיּרְ בְּתְרְבְּיִים בְּתְרְבְיּבְיּיבְיּבְיּתְיּבְיּתְיּיְיבְיּיוּ בְּיּבְיּיִייְ בְּתְרְיִיךְ בְּיּבְיּבְיּרְ בְּתְרְיִיךְ בְּתְרְבְיּרְ בְּתְרְיִיךְ בְּיִירְ בְּתְרְיִירְיִיךְ בְּתְרְיבְיּרְיוּבְיּבְיּרְיוּבְיּיוּ בְּיּבְיּבְיּיוּ בְּיּבְיּבְייִייְ בְּיבְיּיבְייוּ בְּיּבְיּבְייִייּיְיְיְיְבְיּיבְיּיוּ בְּיּיוּבְיּבְיּיבְיּיבְיּיבְיּיִייְ בְּבְּיבְיּיבְיּיבְיּיִירְ בְּיּבְיּב

רְּבֶּץ מָּבֶץ m. Lieu de repos, de retraite: לְבֵבֶץ מָּבֶץ וּבָּץ וּבָּץ וּבָּץ וּבָּץ וּבָּץ וּבָּץ וּבָּץ וּבִּץ וּבִּץ וּבָּץ וּבִּץ Prov. 24. 15, ne trouble point le lieu de son repos (du juste).

기구구? (celle qui attache?) n. pr. Rebecca, fille de Bethuel, femme d'Isaac, Gen. 22. 23.

לְרַבְּלְבְּוֹ chald., seulement plur. Les grands, princes(v. בְּבַרְבְּנִידִּי Dan. 5. 1, pour ses grands, les grands de sa cour.

רְּשְׁקְה (chef des échansons) n. pr. Rabsakeh, général assyrien, II Rois 18. 17.

קָרֶב (תַּבְּר נְחַלּ: Motte de terre : קָבָר תָּבְּר (lui sont douces, la terre lui est légère); אַרְבָּרִם יִדְבָּקִם (פּנְבִּרם יִדְבָּקִם הַלָּב 38. 38, (et lorsque) les mottes de la terre s'attachaient entre elles.

לְבָּל (fut. רְבֵשׁ, ע. בְּלֵשׁ, בְּעֵשׁ,) Étre agité, troublé, ému; se facher, trembler, frémir: ילא יִרְנֵּז שׁרּה Il Sam. 7. 10, et il ne sera plus agité de trouble;

ירְנָדֵּח לָּדֶּב Is. 14.9, le scheol (en bas) est agité, ému, à cause de toi; de colère : וְרֶגֵוּ וְטְּחֵק Prov. 29. 9, soit qu'il se fache ou qu'il rie ; נַתַּרָגָּוַיִּ־לָּי Ez. 16. 43, trans., et que tu m'as irrité; יַרְגַּוּ הַאָּלַהְי II Sam. 18. 33 (19. 1), le roi était saisi de douleur; — de crainte, de frayeur : הַּרְגַּוֹכָה בֹּלְפְחוֹרה Is. 32. 10, tremblez, vous qui êtes dans la sécurite; וְרָבְוּף וְחָלֹף מְשָּנֵיךְ Deut. 2. 15, ils trembleront, ils seront saisis de douleur, de frayeur, devant toi (v. אחר); לְּמְנָיר רָנְוָה אֶרַץ Joel 2.10, la terre tremble devant lui; — de joie: יַרַבָּזוּוּ עֵל כָּבל־ חבושה Jér. 33. 9, ils frémiront à la vue de tout le bien.

Hiph. Troubler, faire trembler, irriter: לְּבָּיִתְּי וְּרְבַּוְתַּבִּי I Sam. 28.15, pourquoi as-tu troublé mon repos! וְיִדְיְנִי בָּבֶּל Jér. 50. 34 (inf. pour יְּבַיְרְבָּי בַּבָּל pour faire trembler les habitants de Babylone; Job 12. 6, à ceux qui irritent, offensent, Dieu.

Hithph.: דְּרְדְיֵבְּוּךְ אֵלֵּר Is. 37. 28, 29, II Rois 19. 28, 29, ton irritation, ta rage, contre moi.

אַרְיָחָנָא Chald. aph. Irriter : מְרְיָחָנָא Esdr. 5. 12, lorsque nos pères eurent irrité (Dieu).

רַנְי chald. m. Golère: מְרָנֵי תַּשְׁא Dan. 3. 13, avec colère et fureur.

라기 adj. Agité: '고그 그는 Deut. 28. 65, un cœur toujours tremblant, agité de crainte.

לי הילי הילי הילי לינו Job 3. 17, (c'est là que les impies) cessent l'agitation, le trouble; אַבְיבְיי Is. 14.3; et de ton chagrin, de tes douleurs; שַבְּיבִי Job 14.1, (l'homme) rempli de douleur, de misère; בַּיבִי וְלֹנָי וְלֹנָי בְּיבִי Job 14.1, (l'homme) rempli de douleur, de misère; אַבְיבִי וְלַנִי בַּיבִי Job 39. 24, (le cheval enfonce la terre) avec rage (ou bruit) et avec frémissement; בְּיבִי בַּיִּבְי בַּיִבּי בְּיבָי בַּיִבָּ Hab.3.2,dans(ta) colère souviens-toi de la miséricorde.

קְּנְיָּהְ f. Tremblement: תְּנְנָּחְ Ez. 12. 18, (bois ton eau) avec un tremblement, dans l'inquiétude. לְבֶל (de רְבֶּל pied) 1° Aller çà et là, porter des nouvelles, médire, calomnier (v. לְבֶל Es. 15.3, il n'a pas médit, calomnié, avec sa langue. — 2° Fouler, de là רְבָל foulon dans les n.pr. בֹּלִים et בּיֹלָם.

Hiph: יְבִּיבְּיבִים Osée 11.3 (pour יְבִּיבְּיבִים), j'ai fait marcher Ephraim, je lui ai appris à marcher, comme à un enfant, je l'ai conduit doucement, je l'ai élevé. Guider, accoutumer: Rituel, et guide, accoutume-moi, aux bonnes œuvres, aux œuvres de piété.

רָנְלֹי f., rarement m. (avec suff. רְנְלִּי, duel et pl. בְּלֵּרִם, const. רְגְלֵּרִם; le plur. רָנְלִּים seulement dans le sens 2°). 1 °Pied: רגל פתח דנל Exod. 21. 24, pied pour pied; רֵגל אַרָם וְרֵגָל בּתַבָּח Ez. 29. 11, (ni) le pied d'un homme, (ni) le pied d'une bête; בַּק אֶּלְבָּרָת בְרֵגְלָי Deut.2.28, je veux seulement passer à pied (ou toujours sur mes pieds, passer sans m'arrêter) ; אַהר-בְּרַנְלֶּיף Exod. 11. 8, toi et tout le peuple qui est à tes pieds, qui te suit, à qui tu commandes; וַיַּצֵל הְּרֵגְלָיו צֵעָשָׁרֶת אַלְפֵּר אִישׁ Jug. 4.10, et il amenadix mille hommes sous son commandement; שַּׁלֵּה בָּרָגָּיר 5.15, il a été envoyé sous la conduite de (Barak), ou : Barak s'est précipité å pied; לָּעָם אֲשֶׁר מְּרֵגְלָּי Jug. 8. 5, aux gens qui me suivent, qui sont avec moi; יַניבֶרֶךְ רֵי אֹיִקּךְ לְרַנְּלָּי Gen. 30. 30 , Dieu t'a beni aussitot que j'ai mis le pied dans ta maison; לַרֵגְלָּדי Hab. 3. 5. derrière lui, à sa suite; הַלְּכָת לָרֶגְלָה I Sam. 25. 42, qui la suivaient; הַיִּשְׁמָרָיה ברגלה Deut. 11. 10, (un pays que) tu

as arrosé avec ton pied, c.-à-d. en allant chercher de l'eau; ou : moyennant des machines qu'on mettait en mouvement par la force des pieds (en Egypte); מֵימֵי רַגְלֵידָם Is. 36. 12 (keri), leur urine; יְמַלְנֵי דְיַרְגְלַיִם 7. 20, et le poil des pieds (des parties honteuses); ו לְחָסָךְ אָת־רַגְּלֶית I Sam. 24.4, pour couvrir ses pieds, c.-à-d. pour satisfaire un besoin naturel (v. פַבַה; — לָּדֶנֶל דַשְּׁלָאבָרו ילְרֶנֶל דַיְּלָּדִים Gen. 33.14, selon la marche du troupeau et selon la marche des enfants (qui cheminent lentement): selon d'autres, en rapport des affaires, de la besogne: et selon la marche des enfants (מַלָּאכָּדו 2º).

2° Fois: שָלְשׁ רְנְלֵּרִם חָחֹג לִּי בְּעָרִם אָשׁ אַ אַ Nomb. 22. 28, déjà trois fois; שָׁלָשׁ רְנָלִּים תְּחֹג לִי בְּשַׁיָרָת Exod. 23. 14, trois fois tu célébreras des fêtes en mon honneur chaque année; plus tard * שֵׁלִשׁ רְנָלִים Rituel, les trois fêtes, et בַּלְּרֹם fête.

ינל ou רְבֶל chald. f. Pied; duel בְּלְכִיץ Dan. 7. 4; plur. בְּלָכִיץ 2. 41, les pieds; בְּלְיִדִּר 2. 33, ses pieds.

קילים adj. (de בְּלֶּלִי pied). Soldat qui sert à pied, fantassin: בְּלֵּלִי בְּלָּלִי בְּלָּלִי 12. 37, près de six cent mille hommes à pied, fantassins; plur.: בְּלִים בְצְּלִים בִצְּלִים בִצְּלִים בִצְּלִים בִצְּלִים בִצְּלִים בַצְּלִים בַצְּלִים בַצְלִים בַצְּלִים בַצְּלִים בַצְלִים בַצְּלִים בַצְלִים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעָּלִים בַּעְלִים בַעְלִים בַּעְלִים בַּעְלָּים בַּעְלָּים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעְלִּים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעְלִים בַּעְּלִים בַּעְּים בַּעְּים בַּעְּים בַּעְּלִּים בַּעְבָּים בַּעּבָּים בַּעְּים בַּעְּים בַּעְּים בַּעְּים בַּעְּים בַּעְּים בַּעְלִּים בַּעְבָּים בַּעְבָּים בַּעָּים בּיּבּים בּיּבִּים בַּעִּים בּיּבְּים בַּעִּים בּיּבְּים בַּעְבִּים בּיּבּים בּיּים בּיּים בּיּבְיּים בַּיּים בַּיּים בּיּבְים בַּיּים בַּיּים בַּיּים בּיּים בּיּים בַּיּים בּיּבְיּים בּיּבְיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בִּיּים בּיּים בִּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בִּיּים בִּיּים בּיבְּים בַּיּים בְּיּים בְּיבּים בִּים בּיּים בּיבְיים בּיבְּים בּיבְיים בּיבּים בּיבְּיים בּיבְּים בִּיּים בִּיּים בּיּים בּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בִּיבּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבִּים בְּיים בְּיבִּים בְּיבִּים

רְּלְלִים (endroit des foulons) n. pr. Roglim, ville dans Galaad, II Sam. 17. 27, 19. 32.

לְרָבִנּר , lancer, des pierres; lapider; avec ou sans le mot וְרָבְנּר ; avec ou sans le mot וְרָבְנּר ; avec ou sans le mot יְבָּרָן אָבָן בָּרָ בַּרְ בָּרָ בְּרָ בָּרָ בַּרָ בָּרָ בָּרָ בַּרָ בַּרָ בָּרַ בָּרַ בָּרַ בָּרַ בָּרַ בָּרַ בָּרַ בָּרַ בָּרַ בְּרַ בָּרַ בְּרַ בַּרַ בְּרַ בַּרַ בְּרַ בַּרַ בַּבַּבְּ אַבָּר בַּרַ בַּרַ בַּרַ בַּרַ בַּרַ בַּבַּר בַּרַ בַּרַ בַּבַּר בַּבַּר בַּבַּר בַּבַּר בַּבַּבְּבַ בַּבַּר בַּבְּבַּבְּ בַּבְּבַּ בַּבְּבַּ בַּבְּבַּי בַּבְּבָּ בַּבְּבַּ בַּבְּבַּ בַּבְּבַ בַּבַּ בַּבַּבְּ בַּבְּבַּ בַּבְּבַּ בַּבְּבַּבְּ בַּבְּבְּבַּ בַּבְּבַּ בַּבְּבַּבְּבָּ בַּבְּבַּ בַּבְּבַּבְּבָּ בַּבְּבְּבַּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבְּבָּבְ בַּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְ בַּבְּבְּבָּבְ בַּבְּבְּבָּבְ בַּבְּבְּבָּבְ בַּבְּבְּבָּבְ בַּבְּבַּ בַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַּ בַּבְּבַ בַּבְּבַּ בַּבְּבַ בַּבַּ בַּבַּ בַּבַּ בַּבַּ בַּבַּ בַּבַּ בַּבְּבָּ בַּבְּבַ בַּבְ בַּבְּבָּ בַּבְּבָּ בַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַבָּבָּ בַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַּבָּב בַּבְּבַ בַּבְּבַּבָּב בַּבְּבַ בַּבְּבָּב בַּבְּבַ בַּבְּבַּבְ בַּבְּבָּב בַּבְּבַ בַּבְבַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַּבְּבַ בַּבְּבַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַב בּבַּבְּבַ בַּבְּבַּב בַּבְּבַּב בּבַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַ בַּבְּבַּב בּבַּבְּבַ בַּבְּבַּב בּבַּבְּבַ בַּבְבַּב בּבַּבַּבַּבְבַּבָּב בּבַּבַּבְבַּב בּבַּבַב בַּבַּבְבַּב בּבַּבַּבְבַּב בּבַּבַּב בּבַּבַּבָּב בּבַּבָּבַ בַּבְּבַּבָּב בּבַּבַּבָּב בּב

קלף n. pr. m. I Chr. 2. 47. קלף קלף n. pr. m. Zach. 7. 2.

אַרְּנְעָה (Troupe: רְּנְטָה Ps. 68. 28, les princes de Juda (et) leur troupe; selon d'autres: les princes de Juda, leurs chefs.

וְבֹּיְ מִילְמְדִידּ: Murmurer, désobéir: יְרוֹגְנֶים יַלְמְדּידּ Is. 29. 24, les indociles apprendront la loi de Dieu.

Niph.: יְהֵרְנְּכִי בְאָחֲלֵיכֶם Deut. 1. 27, vous murmurâtes dans vos tentes, vous vous plaignites sourdement, Ps. 106. 25.

Niph.: יַרְיָּמִי וְרִיּמִי Jer.47.6, dompte, c.-a-d. repose-toi, arrête-toi, et sois calme (ne frappe plus).

Hiph. 1º Procurer, donner, le repos (v. Niph.): הַלּוּךְ לְתַּרְנִּרעוֹ יִשְׂרָאֵל Jér. 31. 2, (Dieu) marche pour lui donner son repos, à Israel (ou : Israel marche à son repos); לְמַעַן דִּלְּוֹיִעַ אֶּת־דָּוָאֶרֶץ Jér. 50. 34 (pour יַּרְגִּרִיעַ), pour donner le repos à la terre (en châtiant Babylone); selon d'autres: pour agiter, épouvanter, la terre (par le châtiment de Babylone); וּבְּנִים אַרְגִּים לאור עַמָּים אַרְגַּיע Is. 51. 4, et j'établirai ma justice pour éclairer les peuples; selon d'autres : j'exercerai ma justice à tout moment (de כֶּנֶע pour etc. — 2º Intrans. Avoir du repos: לא חַרְאָרעַ beut. 28. 65, tu n'auras aucun repos; אָם דִּוּרְגִּיפָח לִילִּיח Is. 34.14, la repose, se retire, l'oiseau ou le fantome de nuit (v. לִּרִלְּרִה). — 3° (de כָנֵע) Faire un clin d'œil : פּר־אַרְנִיעָה אֲרִיצָנוּ מעליתו Jer. 49. 19, car je fais un clin d'œil, et je le fais courir loin d'elle, ou fondre sur elle; c.-à-d.: en un moment je ferai sortir Israel de l'Idumée (où ils sont en captivité); ou : je ferai

fondre l'ennemi sur l'Idumée; (selon d'autres, dans le sens 1°: car, quand je donnerai le repos à Israel, je chasserai les Iduméens de leur pays); 50. 44, יְצֵרְבְּעִרִּאָן Prov. 12. 19, pendant que je fais un clin d'œil, c.-à-d. seulement un moment, opposé à יְצֶר (toujours); selon d'autres: (mais la langue de mensonge) jusqu'à ce que je la brise, que je la calme, que je la fasse taire.

אָבֶר־אָרָץ: Adj. Ex. unique; pl.: רְצְבֵּר־אָרָץ:
Ps. 35. 20, (et contre) les hommes tranquilles, paisibles, humbles, de la terre (v. רָבֵּע Niph.); selon d'autres: et dans les endroits fendus, les creux de la terre, dans les cavernes, c.-a-d. en secret.

רָגָעִים . (plur. רְגָעִים). Un clin d'œil (v. רַגַע Hiph. 3°), fort peu de temps, un moment : רַגַע אַדֵור Exod. 33. 5, un moment; בּרֶנֶע קַטֹן Is. 54. 7, un petit moment, fort peu de temps (selon d'autres, de רָגַע agiter : dans une légère agitation, colère); וּבְרָנֵע שָׁאוֹל יַחַתּוּ Job 21. 13, et en un moment ils descendent dans le scheol; selon d'autres (de בַּגֵּע Niph. et Hiph. 1° et 2°): en repos, en paix, sans souffrances et sans regrets; כְרָנֵע Ps. 73. 19, et רַנָע Job 34. 19, en un moment, tout d'un coup; לְרְגַעָּרם Job 7. 18, Is. 27. 3, a tout moment; יְחַרְדוּ לִרְנֵעִים Ez. 26. 16, ils trembleront à tout moment, ou: soudainement; selon d'autres: de terreur, ou : à cause des troubles, de la catastrophe.

רְבֵּשׁ (v. רְבֵּשׁ , רְבֵּשׁ Étre agité, ému: לְבָּשׁ Ps. 2. 1, pourquoi les nations sont-elles émues, se soulèvent-elles avec bruit?

* Hithph.: מְּשִּׁרְבִיּוְשׁוֹח qui s'élèvent, qui surgissent.

רְנֵשׁ chald. Meme signif. Aph.: רְנֵשׁ Dan. 6.7, 16, ils entre-rent tumultueusement chez le roi.

קנש m. Agitation, bruit, foule bruyante: קְּרָשֶׁשׁ Ps. 55. 15, nous marchons (vers la maison de Dieu)

avec une foule bruyante, au milieu d'une foule de peuple.

קּלְשָׁה f. Agitation : מֵרְגְשֵׁה פֹּצֵלֵר צָּנָן Ps. 64.3, de l'agitation, ou de l'assemblée tumultueuse, des ouvriers d'iniquité.

לְנְיתָה (נְיְתָה (נְיְתָה) Soumettre, assujettir: יְּהְיִהְיּ Ps. 144.2, qui assujettit mon peuple sous moi; לְבִד־לְּמָבִי Is. 45.1 (inf. pour lui assujettir des nations.

Hiph.: נְיָרֵד עַלְּדְוֹמְבִּרְבִּרם — אָזְרִדְּתְּרָבְּרָם וּצְּרָבְּרִם I Rois 6. 32, il aplatit, étendit, l'or sur les chérubins, c.-à-d. il les couvrit de plaques d'or minces.

וֹנְינֵר , לָנֵר v. נַבּוֹרְהְּ , וְיִרְנֶת fut. יְיִרֶּה, יִנְינָה, v. יָנָר יָּר, יָנָר יָּר, 1º Fouler: אוֹב Joel 4. 13, venez et foulez (car le pressoir est plein), ou, de יַרֵר: venez et descendez; יַרֵר יַרָר יַרָּר בם ישרים Ps. 49. 15, et les justes les fouleront, marcheront sur leurs cadavres; ou, sens 2°: domineront sur eux. — 2º Dominer, assujettir, tyranniser, régner, réduire : וּרָדוּ בָּדְנֵת תַּיָּם Gen. 1.28, et dominez sur les pois-וֹרַדוּ בֶּכֶם שֹׁנְאֵיכֵם Lev. וֹרַדוּ בָּכֶם שֹׁנְאֵיכַם Lev. 26.17, vos ennemis vous assujettiront; מעפר l'accus.: בּוּרָמֶן צָּעִיר רֹרֶם Ps. 68. 28, Benjamin, le plus jeune ou le plus petit (la tribu la moins nombreuse), règne sur eux, est leur maître; הֹרֶת וּרָשׁן מּוֹיִם Is. 14. 6, qui tyrannisait les peuples dans sa fureur; וְיַרְדִּ מִיַצֶּקב Nomb. 24.19, de Jacob (sortira) celuí qui régnera, qui aura l'empire; תַּרָדְבָּוּת Lament. 1. 13, (il a envoyé d'en haut un feu dans mes os) et le feu y a régné, les a dévorés; selon d'autres : et Dieu les a réduits, brisés; ּ וְתַּלֹּבְוֹנִים יִרְהוּ צֵל־ יביבום Jér.5.31, et les prêtres régnaient par eux (selon les ordres ou avec l'aide de faux prophètes). — 3° S'emparer, prendre: רַרָה תַּרְבָשׁ Jug. 14.9, il avait pris le miel; נַיִּרְהַתוּ אֱל-בַּסָּד 14. 9, et il le prit entre ses mains.

Pi.: אָז יְרֵד שִּׂרִיד Jug. 5. 43, alors les restes (d'Israel) ont réduit, vaincu (les princes du peuple); יַרְרַ-לִּר même verset, Dieu a réduit, vaincu, pour moi, en ma faveur (les héros).

Hiph. Faire dominer: אַלְכִּים יַרְיָּך Is. 41.2, et il le fait dominer sur les rois, il les lui soumet.

17 (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2.

ליידי m. (rac. קלאה woile ou manteau: קלאה אַדּרְוְיִיִּידִּ מַעָּלֵּר; Cant. 5. 7, ils m'ont ôté mon voile, ou mon manteau; plur.: נְיִנְיִי וֹ זְנַלֵּר Is. 3. 23, et les voiles, ou les manteaux.

ת לְדָנִים n. pr. Rodanim, fils de Jawan, I Chr. 1.7 (Gen. 10.4, הֹדְנִים), souche d'un peuple (les Rhodiens?).

יַרַף (fut. יִירָשֹׁן) 1° Suivre, tendre à, exercer, poursuivre : שוֹב וָתָסֶר יִרְדְּשׁוּנִי Ps. 23. 6, le bien et la miséricorde (de Dieu) me suivront, m'accompagneront; רְדְשׁוּ אַדְורֵי Jug. 3. 28, suivez-moi promptement; רֹבֶף צְּיָקָת Prov. 21. 21. celui qui tend à (qui suit) la justice, c.-à-d. qui l'exerce ; יָרָדְמַדּוּץ Ps. 34. 15, et poursuis (la paix) avec ardeur. tache de l'obtenir; הֹרָפֵר וְעָהו 119.150, qui se portent vers, qui commettent, le crime; ורֹדֵף קדִים Osée 12. 2, et qui court après, qui suit, le vent de l'est.-2º Poursuivre hostilement : בַּרַבְּפָם Gen. 14.15, il les poursuivit (les eunemis); ולא רָדָמוּ אַחַרֵר בְּנֵר וַעֲכֹּוֹב 35. 5, ils ne poursuivaient pas les fils de Jacob; נוּרְדְּפוּ אָל־מִדְיָן Jug. 7. 25, ils poursui-Job מוד-וור ווי Job במוד וויים לו Job 19.28, pourquoi le persécutons-nous? וֹרָדַף אֹּחָם מוֹל צֶלָת Lév. 26. 36, le bruit d'une feuille les fera fuir.

Niph. pass.: בל צָּנָארֵט נְרְדָּקט Lamentations 5. 5, nous étions poursuivis de près; ou: le joug, la chaîne, sur le

cou; קְבְקֵשׁ אָדּיִירָהָּן Eccl. 3.15, (Dieu) rappelle ce qui a fui, le temps qui est passé, ou les choses passées; selon d'autres: Dieu cherche, protége, celui qui est poursuivi, persécuté.

Pi. Même signif. que Kal. 1º Suivre, poursuivre : וּמְרַהַּה רֵיקִים Prov. 12. 11, celui qui poursuit des choses vaines, ou ייטר בות אד קרו ;qui suit les hommes frivoles 15.9, qui suit, exerce, la justice; מַרַדֵּם אַמָּרִים 19. 7, (le pauvre) court après quelques paroles (de ses amis qui le quittent), ou : il les suit avec des paroles suppliantes. — 2º Poursuivre, persécuter : מַשָּאִים מְרַדֵּה רַעָּח Prov. 13. 21, le mal poursuit les pécheurs; ואיביו ירַדֶּם חשָׁהְ Nah. 1. 8, et il poursuivra ses ennemis jusque dans les ténèbres, ou: il les fera poursuivre Ps.7.6 יַרֶהֹת אוֹיֵב נַתְּשִׁיר; Ps.7.6 (forme moitié Kal, moitié Pi.), que l'ennemi poursuive mon âme.

Pou.: וְרַדֵּף מְּלֹץ דָּיִרִים Is. 17. 13, il sera chassé, dissipé, comme la paille de la montagne (devant le vent).

Hiph.: דְרְדִּדִּקְתוּה Jug. 20. 43, ils l'ont poursuivi.

Hoph.: מְרְבֶּף Is. 14. 6, elle est persécutée, ou subst. (v. מְּרָבֶּף).

ארכים אוני בּנְקר בּנְיל Se soulever: אוני בּנְקר בּנְיל בּנְל Souleveront (a savoir) l'enfant contre le vieillard (et l'homme vil contre le noble), ou : ils seront fiers, arrogants; יְרָתַב רַעָּיך Prov.6.3, trans., et presse, réveille, ton ami pour qui tu as répondu; ou : rassure-le (celui envers qui tu es engagé); יְרָתַב לְבָבָּך Is. 60. 5, et ton cœur tressaillira de joie; mais la leçon ordinaire est יְרָתַב ton cœur se dilatera.

Hiph.: פְּרְחַבֵּיִרְ מְּנַמְּשֵׁׁדְ עֹּנִי Ps. 138.3, tu m'as encourage, tu as augmenté la force dans mon âme; לְּהַיְרִירְבִירְ Cant. 6.5, car ils m'ont vaincu, ou : ils m'ont assailli le cœur.

רָלָּה־מָּטָר : תָּלְבִּים m. Homme arrogant קּלְּהְיַבְּים Ps. 40. 5, et qui ne tourne point sa vue vers les hommes arrogants, les superbes.

Ps. 90. 10, et leur force ou orgueil (les plus beaux de nos jours) ne sont que peine et misère.

חַוּבָּה n. pr. m. I Chr. 7. 34.

אַל-הִּמְהַדּה וְאֵל־הִּרְהוּ: S'épouvanter בְּאַל-הִמְּהַדּה וְאֵל-הִמְּרָהוּ Is. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point (v. בָּיָב, ou rac. בַּיָבה.

בּילְינִי m. pl. (rac. מְינִי courir, couler). 1º Les canaux faits, creusés, pour abreuver les animaux; auges: מְּמְלִינִים בּילְּנְיִנְיִים בּילִּנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְיִנְיִנִים בּילַנְינִים בּילַנִינִים בּילַנִינִים בּילַנִינִים בּילַנִינִים בּילָנִינִים בּילָנִינִים בּילַנִינִים בּילַנִינִים בּילָנִינִים בּילַנִינִים בּילַנִינִים בּילַנִינִים בּילְנִינִים בּילַנִינִים בּילַנִינִים בּילַנִינִים בּילְנִינִים בּילַנִינִים בּילְנִינִים בּילִּנִינִים בּילְנִינִים בּילִנִינִים בּילִּנִינִים בּילִינִים בּילִנִינִים בּילִּנִינִים בּילִּנִינִים בּילִּנִינִים בּילִינִים בּילִּנִינִים בּילִּנִינִים בּילִּנִינִים בּילִּנִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִּנִינִים בּילִּנִים בּילִּנִינִים בּילִינִים בּילִּנִים בּילִּנִים בּילִּנִים בּילִנְיים בּילִנִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִּנְיים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִּינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִּינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִינִים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִּיים בּילִינִים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִיים בּילִּיים בּילִיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִּיים בּילִיים בּילִיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִּיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִּיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִיים בּילִּיים בּילִיים בּילִּיים בּילִיים בּילִיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִיים בּילִּיים בּילִיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִּיים בּילִּיים בּילִיים בּילִּיים בּיליים בּ

הַרְיּרְיֵּכֵי . Terme d'architecture: הְרִּירְיַבֵּי , nos cant. 1. 17 (cheth. בְּרוֹיְבֵי , nos soliveaux cannelés, ou nos lambris, ou notre plafond, sont (est) de cyprès (ou de sapins); selon d'autres : notre corridor.

רָאָר chald. (pour רְאָּר, de רָאָר, hébr.). Aspect: וְרַבִּיעָיָא Dan. 3. 25, et l'aspect, la figure, du quatrième (v. 2. 31).

רוב (prét. בְבָהָ, בְּבָּהָ, inf. בֹר, part. בְבָּהָ, Contester, disputer, défendre : אָבָם־יִשְׂרָאֵל Jug. 11. 25, a-t-il contesté avec Israel? יָלֹא רָבוּ עָלָיִתָּ

Gen. 26. 22, et ils ne disputèrent point pour(ce puits); אַטר־רָבוּ בְנֵר־יִשִּׂרָאֵל אַת־תַי Nomb. 20. 43, où les enfants d'Israel se sont élevés contre l'Eternel, ont murmuré contre lui ; דור רָב אַרד־יצָרוּ Is. 45.9, malheur à celui qui dispute כחtre son créateur; דָרָהָ אָדנָי רָיבֵי נָמְשֵׁי Lament. 3.58, Seigneur, tu as défendu la cause de mon âme (tu as plaidé ma cause); יַבִיר רֵב לוּ Deut.33.7, ses mains combattent pour lui, ou lui suffisent (マ. コワ).

Hiph. (part. מֵרִיב , fut. יְרִיב , apoc. יַרֵב, inf. בִירָב, imper. בַּרָיב, וְיִיב, inf. בַּרָב, Meme signif. que Kal. Disputer, quereller, combattre, défendre, protéger: מַדּוּעַ אָלַרוּ רִיבוֹת Job 33.13 (pour מַדּוּעַ אָלַרוּ רִיבוֹת), pourquoi disputes-tu contre lui? לַרִיב Job 9.3 (pour לְּדָיִרב Job 9.3 (pour disputer contre lui; יַרִירבוּן אַמוֹ Jug. 8. 1, ils le querellèrent; נַיָּרֶב בְּלָבְן Gen. 31.36, et il querella Laban; בל־מַח־חְּרִיבֵנִי Job 10. 2, pourquoi tu me querelles, tu me juges si sévèrement; אַשָּׁר יַרָיב לּוֹ Jug. 6. 31, qui combattra pour lui (Baal), qui le vengera ; ריבוּ אֵלְפָנָת Is. 1. 17, défendez la veuve; וְיַרֶב אֱת־רָיבִי I Sam. 24. 16, qu'il défende ma cause; יריבת היבר מגור לא-חסרד Ps. 43.1, et défends ma cause (en me protégeant) contre un peuple qui n'est pas bon; קריבֶר I Sam. 2. 10, ses adversaires (v. בַרֵב et בַרָב); d'autres admettent seulement la racine רִרב, classent tout au Kal, excepte le part. מריב au Hiph.

ורחויבה עור בד עם--אַל : douteux רוּך Osee 12. 2, mais Juda marche encore avec Dieu, se conduit, se gouverne, selon (la volonté) de Dieu; selon d'autres, sens opposé: Juda aussi lutte contre Dieu (v. רָנָה), ou : est effréné contre Dieu, sa désobéissance n'a pas de frein ; רַדְנוּ לוֹא־נָבוֹא עוֹד אֵלֶיךְ Jér. 2.31, nous sommes sans frein, libres; ou: nous régnons, nous sommes maîtres, nous ne viendrons plus à toi; selon d'autres, בְיִני : nous nous retirons (de

וְּחִיה פַּאֲשֵׁר הַּרִיד Gen. 27. 40, mais le temps viendra que tu régneras,

ou que tu t'étendras; selon d'autres: lorsque tu crieras, gémiras (dans ton esclavage); אָרִיד גְּנְשִׂרְּדָוּר Ps. 55.3, je crie, je pleure, dans mes plaintes; ou: j'erre çà et là dans mon chagrin.

Boire jusqu'à satiété, s'enivrer (comme שַׁבַע manger jusqu'à satiété): בינוק בינוק Ps. 36. 9, ils se rassasieront de la graisse, c.-à-d. ils seront enivrés de l'abondance qui est dans ta maison; וְרָיָבֶּח מְּבֶּמָם Jér. 46. 10, (l'é– pée) s'enivrera de leur sang; מַנָתוֹדְיָים Prov. 7. 18, enivrons-nous de délices, d'amour.

Pi. 1º Même signif. que Kal: תַּיְנָיִה אַרְצָם מְּדָם Is. 34.7, leur terre s'abreuvera, s'enivrera de sang; רְּיָתָת — חַרְבִּר 34. 5, mon épée s'est enivrée (de sang). 2º Trans. Arroser, inonder, rassasier, enivrer : אָלְמֶיתוּ בַּהַּת Ps. 65. אַרַיַרָה; arrose, inonde, ses sillons; י סעריבן Is. 16. 9, (pour בְּנָרֶה ou - pour net npour n), je t'inonderai de mes larmes, ou : je fondrai en larmes sur toi; יְרַצֵּירָזִי --- דַּלָּשֵׁן Jer. 31. 14, je rassasierai (les prêtres) de graisse (ou: d'abondance); קַּרָיהָן יְרָהָּק Prov. 5. 19, que son sein, ses charmes, t'enivrent, te suffisent.

Hiph. Même signif. que Pi. 2º: דְרְנֵירָדִי נְפָּשׁׁ עַּיָפָת Jér. 31.25, j'ai enivré, désaltéré, l'âme qui était languissante de soif; יוִרְיָח אַת־תַאַרֵץ Is. 55. 10; (la pluie) a abreuvé la terre; אַמַרָרָת גַּם־תּוּא רירא Prov. 11. 25, et qui arrose (qui donne aux autres) sera lui-même arrosé, ou : il est comme רֹרָה la première pluie (v. דּרָיִרָינָינָי ; (יָרָה et יִרָּה); לֹא דִרְיִרָינָינָי Is. 43. 24, tu ne m'as pas rassasié (de la graisse de tes victimes):

ווָה adj. Arrosé: פָגַן רַוָה Is. 58. 11, Jér. 31.12, comme un jardin toujours arrosé.

לָמַצַּל סְמַּה הָרָיָח f. adj. Enivrée: לְמַצַּל סְמַּה הָרָיָח Deut. 29. 18, pour ajouter (l'ame altérée, l'innocent) à l'âme enivrée; c.-à-d. l'ame enivrée, l'homme dépravé, voudrait perdre avec lui des justes, ou sa propre âme raisonnable; ou subst., ivresse: pour ajouter (les péchés produits par) l'ivresse, la satiété (à ceux de la soif).

בוֹם (v. יבית) Étre aéré, vaste, spacieux: Job. 32. 20, je veux parler pour que l'air, la respiration, me vienne, c.-à-d. pour respirer, me soulager; אַבּבְּרָח וְיִרְנִחִד-לִּי ISam.16. 23, et Saûl était soulagé, était à son aise.

Pou.: בְצַלִּיוֹת מְרְנָּוִים Jér. 22. 14, et des chambres spacieuses, bien aérées. "Hiph.: תְּיְרִיתַ Rituel, mettre au large, délivrer.

וְרָרֵתְ מְּשִׁימּי Gen. 10. 16, et mettez (laissez) de l'espace (entre un troupeau et l'autre).—2° Soulagement: רְיָתִי נְתַּאָנָה Esth. 4. 14, le soulagement, le secours et la délivrance.

רוֹחַ ou רוֹחַ Aspirer, respirer (v. רוֹחַ et man subst.). Kal inusité. Hiph. Sentir par l'odorat, flairer : אָם לָחָם וָלֹא יַרָידוּוּן Ps. 115. 6, (les idoles) ont un nez, mais elles ne sentent pas, n'ont point d'odorat; תַּלִים תַי אַת־רַים הַ Gen. 8. 21, Dieu sentit l'odeur agréable, c.-à-d. reçut le sacrifice avec contentement comme on recoit une odeur agréable; מַדַיִריהוֹי אָשׁ Jug. 16. 9, lorsqu'il (le fil d'étoupe) sent le feu; וּמֶרָחוֹץ יברית מְלְחֵמָת Job. 39. 25, (le cheval) flaire de loin la bataille, il la pressent, ou: il sent les troupes de loin; רלא אַרִידִּן בְּעַצְּרֹחֵיבָם Amos 5. 21, je ne sentirai pas, je ne recevrai pas, (les sacrifices) de vos assemblées solennelles, de vos fêtes; ou: je ne puis souffrir vos fêtes, vos sacrifices; ou: vos fêtes me déplaisent ; וַדַּיִרִידווֹ בְּיַרָאַת יַי Is. 11. 3, et son odorat sera, c.-à-d. il se plaira, dans la crainte de Dieu; ou: il discernera, jugera (inspiré), par, etc. (ou de רוּהַ esprit: il sera rempli de l'esprit de la crainte de

לְּוֹחַ f., rarement m. (pl. היהיא, v. רְנָּחַ et רְנִחַ.). 1° Souffle, haleine, respiration, colère, air, vent, côté: יְבָרוּתַ מְּרִי

Ps. 33. 6, et par le souffle de sa bouche (la parole de Dieu); וברות שפתיו Is. 11. 4, et par le souffie de ses lèvres (par sa parole); רוּהַ חַוּיַר Job. 7. 7, ma vie n'est qu'un souffle; רוּחָר זַרָה לָאָשֶׁתָּר Job. 19. 17, mon haleine repugne à ma femme; אַר־יָשׁ־רוּחַ בְּמִיחָם Ps. 135. 17, il n'y a pas de respiration dans leur bouche; רוּהַ הַיִּים Gen. 6. 17, souffle de vie, respiration; חַלָּמֵב רוּהָר Job. 9. 18, que je reprenne haleine, que je respire; ישרות אפו Job. 4.9, et par le souffle de sa colère; בַּמַתַת רוּחָם Jug. 8. 3, leur colère s'apaisa; كون المرابع ברורווי Prov. 16. 32, et celui qui est maître de sa colère (ou de son esprit); ליאָם רוּחַ Jér. 2. 24, 14. 6, puiser, attirer, l'air; מיים Gen. 3. 8, dans l'air frais du jour, vers le soir, lorsqu'il s'élève un vent frais; רוּח על-קאַרַץ 8. 1, (Dieu fit souffler) un vent sur la terre; רוּדֵו-גְרוֹלָת Jon. 1.4, un vent impétueux; רוּהַ הַי I Rois 18. 12, II Rois 2. 16, Is. 40. 7, le souffle de Dieu, le vent; בַּוְמֵר־רוּהַ Ps. 18. 11, les ailes du vent; מַאַרְבֵּע רוּרוֹת Ez. 37. 9, IChr. 9.24, des quatre vents (des quatre points cardinaux); רונה השקרים Ez.42.16, le côté de l'orient; רוּהַ הַאַפוּר 42.17, le côté du septentrion ; מע fig.: רַּנָּר רוּהַר Is. 26. 18, nous n'avons enfanté que du vent; היה Mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, qui court après des choses vaines et fausses; לָּרְבְּרֵי־רוּתְ Job 16. 3, aux discours en l'air; דַעַר־רוּהַ 15. 2, une science vide, vaine.

de Dieu, c.-à-d. l'âme de l'homme, à lui insussée, inspirée, par Dieu (v.Gen. 2. 7); אַלדֵיר הַורוּהוֹח לְכַל־בַּמַשׁר Nomb. 16. 22. Dieu (qui donne) les âmes à toute chair; איש אַשֶּׁר אַרן מַינְצָר לְרוּחוּ Prov. 25. 28, un homme dont l'esprit n'a pas d'empêchement, qui ne sait pas dompter son esprit, ses passions; נַּתְּפָעַם האיז Gen. 41. 8, son esprit fut agité; בוב אֶרֶדְ־רוּחַ מְּוָבָּה רוּחַ Eccl.7. 8, l'homme patient (qui a de la longanimité) vaut mieux qu'un présomptueux; וּקצַר־רוּתַ Prov. 14. 29, et l'impatient; וַלֹאֹרַ קַמָּרוּ עור רוּחַ בְּארשׁ Jos. 2. 11, personne n'avait plus de force d'esprit, de courage; וּמְשַּׁבֵּר רוּחַז Is.65.14, et par déchirement de l'esprit, par affliction; יְרוּהַ נַכּוֹן Ps. 11.12, et un esprit ferme, droit; יְנָאֵמַך רהה Prov. 11. 13, mais un esprit, un cœur, fidèle; רוּהַ וְמִנִים Osée 4. 12, l'esprit de fornication; רוּהַ הַּרָבֶּתָּה Is. 29. 10, (un esprit), une propension à l'assoupissement; וּלָרוּחָ מִשְׁשֵׁם Is. 28. 6, et en un esprit de justice; דַּוּצִיר רֵיר אָתר רות פורש II Chr. 36. 22, Dieu excita l'esprit de Cyrus, lui inspira la volonté, la resolution; חַנָּי לַחָן מוֹ רוּחָ II Rois 19. 7, je lui inspirerai un certain esprit, une résolution ; אַשָּׁר נַרָבָה רוּהוֹי אֹתוֹ Exod. 35. 21, que son esprit, sa pleine volonté, (y) porte; וַתְעוֹלָח עַל־רוּחֲכֶם Ez. 20. 32, ce qui occupe votre esprit, ce que vous méditez.

רונת קרשה, רונת ני, רונת אלתים, רונת-אל (ou רוּדֵן קַדְישׁוֹ) Job 33.4, Ps.104.30, 33. 6, l'esprit de Dieu, de l'Eternel, ton (ou son) esprit saint, Dieu créateur; Ps. 51. 13, 143. 10, l'esprit de Dieu qui dirige les hommes à la vertu, à la sagesse; Exod. 31. 3, 35. 31, qui inspire les artistes; Nomb. 24.2, I Sam. 10.6, Is. 42.1, qui inspire les prophètes (אָרשׁ מַרוּנַק Osée 9.7, un prophète, et אָרשׁ מַרוּנַק) I Rois 22. 21, un esprit prophétique); Jug. 6. 34, qui inspire les capitaines (des armées); Joel 3. 1, Is. 59. 21, qui inspirera un jour tous les hommes; ירות אַלחִים Gen. 1. 2, selon les uns: un vent (envoyé de Dieu); selon les autres: l'esprit de Dieu;—opposé à সভুডু:

נְּשֶׁר וְלֹאִ־רְּתְּחַ Is. 31. 3, (ils sont) chair, et non pas esprit (ou anges).

רוֹח כו ארוֹח chald. f. Vent, esprit: מְרְבֵּע רוּתְרּ שְׁמֵינָא Dan. 7. 2, les quatre vents du ciel; אַרְבָּע רוּתָה הַ 5. 20, et (que) son esprit se fut affermi; יְהִי בָּרִין מַהְּיִשִׁין בַּה 4. 5, et en qui est, réside, l'esprit des dieux saints.

Ps. 23. 5, ma coupe d'abondance, ou adj.: ma coupe est abondante, toute pleine; מוֹסִירְנִיהָ 66. 12, tu nous a conduits (vers l'abondance), dans un endroit d'abondance, ou: de raffratchissement.

לְיִיתֵי adj. Vaste, abondant; pl. רְיִיתַי Rituel.

בורם , ברם , apoc. בירם Etre haut, élevé; s'élever, s'enorgueillir; פֿנרפ rehaussé, exalté: נָתָרָם מַעַּל הָאָרֶץ: Gen. 7. 17, (l'arche) fut élevée au-dessus de la terre; רוּפָת Ps. 21. 14, élève-toi, Éternel; nutr pap Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève (v. rab); רבש רשת Deut. 32. 27, notre main a été élevée , c.-à-d. puissante ; יָרֶם לְבֶבֶה Deut. 8. 14, ton cœur s'élèvera, s'enorgueillira ; מַרוּ־רַמוּ עֵינֵיו Prov. 30. 13, que ses yeux sont superbes, altiers; ירוֹם אֹיִבְר עֵלֵּד Ps. 13.3, (jusqu'à quand) mon ennemi s'élèvera-t-il au-dessus de moi; וְמָסְלֹחֵר יַרְמוּן Is. 49. 11, mes (routes) sentiers seront rehaussés; וַיַרֹם מַאַגָג מַלְכּוֹ Nomb. 24. 7, et son roi sera plus puissant qu'Agag; יְרַרוּם אֱלוֹרֶוּי רְּשָׁבֶּר Ps. 18. 47, que le Dieu de mon salut soit glorifié, exalté; וַלָבֶן יַרוּם Is. 30. 18, et c'est pourquoi Dieu sera exalté quand il vous fera miséricorde, ou : il est trop élevé, c.-à-d. trop loin de vous, il n'est pas encore disposé à vous faire miséricorde. Part. et adj. בְּחַ, הְיֵם, fėm. Haut, élevé, audacieux, de haute taille, grand, puissant, superbe: רְּבֶּיִר בָּבָּית Exod. 14. 8, avec la main élevée, c.-a-d. ouvertement, audacieusement; בְּבָיר בָּבָּי Is. 6. 1, un haut trône; רְבָּיִר בְּבָּי Ez. 20. 28, toutes les collines élevées; בְּבָּיִרִי Deut. 2. 10, (un peuple) d'une haute taille comme les enfants d'Enak; סתור Ps. 78. 69, comme (les cieux, ou les palais) élevés; בְּבִיר בְּבִי בְּבָּי בִּיִר בַּרָּי Ibeut. 27. 14, à haute voix; בְּבִי בְבִי בְּבִי בְבִי בְּבִי בְבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְבִּי בְבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְבִי בְּבִי בְבִי בְבִי בְבִי בְּבִי בְבִי בְּבִי בְבִי בְבִי בְבִי בְּבִי בְּבִי

Pi. Elever, bâtir, mettre en honneur, en sûreté, exalter: לָרוֹמֶם אַת־בֶּרת אַלֹתַיני Esdr. 9. 9, pour élever (bâtir) la maison de notre Dieu; אַרִּמְקָרוּשׁ Ez. 31. 4, une quantité d'eau avait fait pousser en haut (l'arbre) ; רוֹמַמָּחָר בָתוּלוֹת Is. 23. 4, je (n')ai (point) élevé de jeunes filles; בָּצוּר יִרוֹמְמֵנְי Ps. 27. 5, il m'élèvera sur un rocher (il me mettra en sûreté comme sur un rocher); בַּיָשָׁמָּרל אַק־כְּרוֹכָם I Sam. 2. 7, il abaisse et élève (met en honneur); עַל־פַן לא חָרוֹמָם Job 17. 4, c'est pourquoi tu ne (les) élèveras point, ou : tu n'élèveras point (ta gloire par eux); אַרוֹּמְמָהְ רַיּי Ps. 30. 2, je t'élèverai, Éternel, (par mes louanges), je t'exalterai; אָרוֹמְמַח שָׁמוֹ 34. 4, et nous célébrerons, exalterons, son nom. — בים Intrans.: חרוממנה פרילות צהיק Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'af-וֹמְרוֹמָם עַל־בַּל־בָּרַבָּת Neh. 9. 5, et il est élevé au-dessus de toutes les bénédictions.

Hiph. 1º Elever, ériger, lever, prélever, enlever, ôter: ימָיִר אַרָּיִם Ps. 3. 4, et (tu) élèves ma tête; בְּיִרִים \$9. 43, tu as élevé la main droite (la puissance) de ses adversaires; בַּיָּיַם (la force) de son peuple; בְּיַבְּיַם בַּיִּרָם 148. 14, et il élève la corne (la force) de son peuple; בְּיִרְיַם בָּיִם בָּיִר בַּיִּבָּם Gen.31.45, il dressa, érigea, (la pierre) pour être un monument; בְּיִרָם בְיִר בַּיְּבָּם Ps.74. 3, élève tes pas, viens à grands pas; בַּיִרֶם בְיִר בַּיְּבָּיַם ! Rois 11. 26, il leva la main (il se souleva) contre le roi;

nunga Exod. 7. 20, il eleva la verge; מהורימי קול Gen. 39. 18, lorsque j'ai eleve ma voix; לְהַרִּים־בְּקוֹל I. Chr. 15. 16, pour élever la voix (pour faire entendre bien haut le bruit de la joie); וו בחל בחציברות II Chr. 5. 13, et lorsqu'ils firent retentir leurs voix mêlées aux sons des trompettes, ou : lorsqu'ils sonnèrent des trompettes ; הַרֶּשֹׁתָר יַדִיר אַל־בֵּר Gen. 14. 22, j'ai levé ma main vers Dieu, c.-à-d. je jure; תַּדַעַלַהָ מָכָס Nomb. 31. 28, tu prélèveras un impôt; יְחַרִים חַעַטָרַת Ez. 21. 31, enlève, ote-(lui) la couronne; דַּרִרמוּ מְכִשׁוֹל Is. 57. 14, ôtez l'obstacle (de la voie); וְדֵירִים אַת-חֲבָּשֵׁן Lév. 6. 3 , il ôtera, prendra (une partie des cendres); וַלֹא מִשְּׁדְבֶּר דַרִּים Ps. 75. 7, l'élévation, la grandeur (ne vient à l'homme ni de l'orient, ni de l'occident), ni du désert, c.-à-d. du midi; selon d'autres, le sujet est omis: (le secours ne viendra ni, etc.) ni des déserts des montagnes (v. דָּר). — 2º Des sacrifices. Séparer, ôter et élever en l'air, la partie qu'on fait après brûler sur l'autel : בַרִים מְמֵּנוּ Lév. 4. 8. il séparera (du veau toute la graisse); et en general offrir, donner: תָּרִימיּ חרופה Nomb. 15. 19, vous séparerez, mettrez à part, vous offrirez une oblation; אַטָּשר דַּיִרִיכּהּ לֵיֵיי 31.52, (l'or) qu'ils consacrèrent, offrirent, à Dieu; בַּלָּים לַשְּׁחֵל l Chr. 30.24, (le roi) offrit, donna, à l'assemblée.

Hoph. pass. du Hiph. 2º: בַּאָשֶׁר הוּרֶם Exod. 29. 27, et ce qui a été séparé (du bélier) et élevé vers le ciel; Lév. 4. 10. — Enlever, abolir: בּאָשָׁרְּיּ Dan. 8. 11, et par lui fut enlevé, c.-à-d. aboli, le sacrifice perpétuel.

Hithph.: מלימָל מַל־מַל־אַל Dan. 11. 36, il s'élèvera et se glorifiera, montrera son orgueil contre tout dieu; אַררומַם Is. 33. 10 (pour אַרומָם), maintenant je m'élèverai, je signalerai ma puissance.

רוֹם chald. S'élever: הְּבָרֵה Dan. 5. 20, mais après que son cœur se fut élevé. Pal.: प्रकृतिका — ग्रुष्ट् Dan. 4. 34, et je célèbre, j'exalte (le roi du ciel).

Ithph.: אָיִיבְיּהָיִה 5. 23, (contre le maître du ciel) tu t'es élevé.

Aph.: בְּיִה מָרִים Dan. 5. 19, il élevait (ceux qu'il voulait).

הוס היסית לרים היסית Prov.25.

3, le ciel pour (ou dans) sa hauteur;
בים לב, 4, בים ליב, Jér. 48. 29, et seul: רום ביניים Is. 2. 11, 17, hauteur des yeux, du cœur, hauteur des hommes, c.-à-d. leur orgueil, arrogance.

chald. m. Hauteur: Agra Dan.3. 1, 4. 17, sa hauteur.

רוֹם הַבְּיִדּא נְּטָא הוֹם הוֹת . Le haut, le ciel: אוֹם הַבְּידּא נְּטָא . Hab. 3. 10, il a élevé ses mains (vers) le haut, le ciel; ou : la hauteur, le ciel, a élevé ses mains (v. à אמַ).

רוֹמְה. pr. d'une ville. Rumah, II Rois 23. 36.

רוֹטְה f. Hauteur: וְלֹא חֵלְכוּ רוֹטָה Mich. 2. 3, vous ne marcherez point (avec) hauteur, la tête haute, fièrement.

רְּטְּטֵם m. Célébration: יְרֹנְטֶם מַּנְיּה לְשׁוֹפִי Ps. 66. 17, et la célébration était prête sous ma langue, ma langue le glorifiait toujours.

רוֹמְמוֹת f. pl. Louanges: אָל דּוֹמְמוֹת Ps. 149. 6, les louanges de Dieu sont dans leur gosier (bouche).

רוֹמְמוֹת f. Élévation: מֵרוֹמְמְתְּדְּ מִידִים Is. 33. 3, par ton élévation, à l'éclat de ta puissance, les nations se sont dispersées.

רון (v. רון Hithph.).

point de moi; ib area mingra Ps. 95. 2, faisons retentir en son honneur des cantiques avec des transports de joie; לַּנְּתוּת הַרִּינִיי רַבַּ Mich. 4. 9, · pourquoi jettes-tu des cris lamentables? selon d'autres, de רָבָּר: pourquoi t'attachestu, t'associes-tu. à de nouveaux amis? pourquoi cherches-tu de nouvelles alliances parmi les nations? הַּוַיַּבָּבָים מַנַבַּבָּים Nomb. 10.9, vous sonnerez des trompettes en sons entrecoupés et forts (opposé à אָהָקשּי יָלא הַיִּרִישּי ; (מַקע 10.7, (pour assembler le peuple) vous sonnerez (des trompettes) d'un son uni, simple; vous ne sonnerez pas d'un son entrecoupé et éclatant ; וַיַּבִישׁ תַּעָשׁם מָרוּצָהו ו בְּרוֹלָת Jos. 6. 20, le peuple poussait de grands cris.

Pol.: לא יִרֹעָל אוֹ יִרֹעָל Is.16.10, il ne sera (plus) chante ni poussé des cris de joie (on ne chantera plus, on ne poussera, etc.).

Hithph: יְהְרוֹעָשׁי אַבְּרִיְשִׁירוּי Ps. 65.14, ils jetteront des cris d'allégresse, ils chanteront; פַלֵּר מְּלֵי הְיִלְּיִר הְּלָּרְ בְּלֵּר מְלֵּרְ מְּלֵר אַנְיִּר אָר Ps. 108. 10 (v. 60. 10), je vais triompher de Peléseth ou de la Palestine (v. Hithph. de בַּעַר בַּעַר.).

קריקים ירוקים (Kal inusité. Pol. Étre ébranlé: יְבְּיִבְּים יְרוֹקְּמַנּ עמויי ירוֹקִמּנּ Job 26. 11, les colonnes du ciel sont ébranlées, tremblent.

רוץ (fut. נייָרַץ, יָרִרוּץ) Courir, s'empresser : רָץ אַבְרָיָם Gen. 18. 7, Abraham courut (au troupeau); וַמָּבֶר לָאָבִיהָ 29. 12, elle courut le dire à son père; וַהַם רַצה Jér. 23. 21, et ils couraient d'eux-mêmes, ils se hâtaient, s'empressaient; דֶּרֶהְ־מִּצְוֹתֵיךְה אָרוּץ Ps. 119. 32, je cours dans la voie de tes commandements, je les observe fidèlement; יַרדּץ קוֹרָא בוֹ Hab. 2. 2, (afin que) le lecteur puisse le lire couramment; ירוץ דְּבֶרוֹ Ps. 147. 15, sa parole court, arrive vite. — Dans un sens d'hostilité: אַלָּד Job 15. 26, il court contre lui ; יָרֶץ פָלַר 16. 14, il vient fondre sur moi; בוֹ־יָרוּץ צֵיִּרִם Prov. 18. 10, le juste y court, s'y refugie. Part. רָצִּים, יָדֶּים,

une fois יְדְּדִי (II Rois 11.13). Courrier, satellite: רְץ לִּקְרֵאּת־רָץ יָרִיץ Jér. 51.31, un courrier rencontrera un autre (courrier); בּיִבְּיִם Esth. 3.13, les courriers (qui portaient les dépêches du roi de Perse); לָּרָיִבְי I Sam. 22.17, II Rois 10.25, à la garde, aux satellites (des rois des Juifs).

Pil.: קברקים דרוצצה Nah. 2. 5, (les chariots, ou ceux qui s'y trouvent) courent comme les éclairs.

Hiph. Faire courir, chercher ou apporter vite, hâter: אַרְיבֶּע מַעְּלָּיתָּ Jér. 49. 19, je le fais courir loin d'elle (v. le même exemple à בַּבֶּע Hiph. 3°); הַבְּעְ הַבְּעִר בְּבִע הַבְּעִר הַבְּעִר בְּבִע הַבְּער בְּבָע הַבְּער בְּבָער בְּבַער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבַער בְּבָּער בְּבָער בְּבָער בְּבָּער בְּבָער בְּבָער בְּבָּער בְּבָער בְּבָּער בְּבָּער בְּבְּער בְּבָער בְּבָער בְּבָּער בְּבָּער בְּבָער בְּבָּער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָער בְּבָּער בְּבָער בְּבָּער בְּבָער בְּבָּער בְּבָער בְּבָער בְּבָּער בְּבְּבְער בְּבָּער בְּבָּער בְּבִּער בְּבָּער בְּבָּער בְּבָּער בְּבְּער בְּבָּער בְּבָּער בְּבָּער בְּבָּער בְּבָּער בְּבִּער בְּבְּער בְּבִּער בְּבִּער בְּבִּער בְּבִּער בְּבִּער בְּבִּער בְּבִיער בְּבִּער בְּבִיע בְּבִּער בְּבִיע בְּבִּער בְּבִי בְּבִיע בְּבְיב בְּבְיב בְּבִיע בְּבִיע בְּבִיע בְּבִיע בְּבִיע בְּבִיע בְּבְיב בְּבִיע בְּבִיע בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בּבּיב בּבּע בּבּיב בּבּע בּבּיב בּבּע בּבּיב בּבּע בּבּיב בּבּע בּבּיב בּבּע בּבּבּע בּבּע בּבּב

סרוק ou רויק *Kal* inusité. *Hiph*. 1°Vider, se vider, répandre, laisser vide: על-דוארץ יריקד Eccl. 11. 3, (les nuées) se vident, c.-à-d. répandent la pluie sur la terre; הַמָּרִיקִים מַצַלֵּיהָם Zach. 4. 12, qui font couler d'elles (l'huile); קב מְיִיקִים שַּׁקֵידָים Gen. 42. 35, ils vi-לַּחָרִים נָפָשׁ רַצֵב ; Is. 32. 6, pour vider, ou laisser vide, l'âme de celui qui souffre la faim, le laisser languir. - 2º Tirer (du fourreau), faire tirer les armes, c.-à-d. armer: אַרִים דַּוֹרָבִּר Exod. 15, 9, je tirerai mon épée; יַחַרֶב אָרִיק אַדֵּרֵידִוּם Ez. 5. 2, et je tirerai l'épée derrière eux (en les poursuivant); יהרק הייה Ps.35.3, (tire) lève la lance; וַיַרָק אַר־חַוּיְכִיד Gen. 14. 14, il fit tirer les armes, c.-à-d. il arma ses gens les plus braves (v. קוניק: ,) אַרִיכֵּם; פָטִים חוּצוֹת אַרִיכֵּם Ps. 18. 43, je les verserai, je les ferai disparattre, comme la boue des rues (נַקַק יי.).

 un parfum qu'on répand (selon d'autres, un n. pr. d'endroit: comme l'huile de Thurak) (v. רָרַבָּים).

יר בְּטֶּרוֹ צָּאר־יוֹבוֹ Suppurer: דָּר בְּטֶּרוֹ צָּאר־יוֹבוֹ Lév. 15.3, (si) sa chair (suppure) jette l'écoulement, le flux.

רוש (v. אשׁ טּº).

ברים רוש Ps. 34. 11, les jeunes lions (ceux qui dévorent comme de jeunes lions, ou : les grands, les riches) ont été dans le besoin et ont eu faim.—

Part. אין pauvre, indigent; אין Prov. 10. 4; pl. יְשִׁים Prov. 22. 7; יְשִׁים Prov. 13. 23, le champ (les sillons) des pauvres.

Hithph.: מְתְרוֹשֶׁשׁ – Prov. 13. 7, tel feint d'être pauvre (se fait pauvre)

(ע. שׁשֵׁיַ).

n. pr. Ruth, Moabite, femme de Booz, bisaïeul de David (v. livre Ruth).

רְיִנְיָא ,רְיִרְ Chald. m. (רְיָנָא ,רְיִרְ, pl. ; pl. (רְיִנָּא ,רְיִרְ Dan. 2. 19, le secret, mystère, fut découvert (à Daniel); "רָיַר Rituel, les secrets du monde.

קָרָה Anéantir: כָּי רָיָה אַת בְּלֹי אֲלֹבִי הְאָרֶץ
Soph. 2. 11, car il fait disparattre, il anéantit, tous les dieux (idoles) de la terre.

Niph.: בְּשָׁבְּין בְּשָׂרוֹי רַרְיָחִי Is. 17. 4, et la graisse, l'embonpoint, de son corps, s'évanouira (il deviendra tout maigre).

תור adj. fem. Maigre: אָר רְיָה Ez.34. 20, un agneau maigre; אַר Nomb. 13. 20, si (la terre est) maigre, mauvaise, stérile.

I אַרָּ הַ. (rac. הַיָּרָ). Maigreur, consomption: אַבְּמִשְׁמֵּנְיוּ בְּזוֹרָ Is. 10.16, (Dieu enverra) la maigreur, la consomption, aux forts; בְּמִשְׁמֵּנְיוּ בְּזוֹרְ אַבְּיַבְּּרְ אָבְּיַרְ Ps. 106. 15, il envoya la consomption contre leur vie (la mort); אַרְמֵּרְ Mich. 6. 10, l'épha, la mesure maigre, c.-à-d. fausse. II אַרָּ הַ הַיִּרְ הַיִּרְ עָּיִר, v. בַּיִר, Prince: אַרָּ בְּיַר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִּר בְיִיר בְיִּרְ בְּיִר בְיִיר בְיִיר בְיִיר בְיִיר בְיִיר בְיִר בְיִיר בְיִּר בְיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִיר בְיִיר בְיִיר בְיִּר בְּיִר בְּיִר בְיִיר בְיִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִייִר בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִר בְּיִר בְּיִירְ בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בִּיּיִי בְּיִייְ בְּיִייְ בְּיִי בְּיִייִּי בְּיִי בְּיִייִּי בְּיִייִי בְּיִיּי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייְ בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּיִייְיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייְיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּיִיייי בְּיייִיייי בְּיייִייְיייִי בְּייִייְייי

וֹחְלְיְ (prince) n. pr. Rezon, fils d'É-liada, roi de Damas, I Rois 11.23, 24.

רְיִרִי m. (rac. רְדִיה Maigreur, au fig.: מוֹרְ דִּיִר לִּי וֹרְיִרִילִי Is. 24. 16, maigreur, consomption, a moi; comme אוֹר לִי malheur a moi; selon d'autres, comme chald.: le secret est pour moi, j'ai vu dans des visions ce qui doit arriver.

סר וְּמַח־יִרְזְמֵּוּן צֵּרְנֶיךְהְ Job 15. 12, et pourquoi tes yeux font-ils des signes, regardent-ils avec tant de fierté? (Souvent en hébreu moderne מָּבִי montrer, indiquer.)

ת רוֹזְנִים m. (ne se trouve qu'au pl. רוֹזְנִים et חַמּיֹחֵן רוֹזְנִים לְּאָין. Princes, rois: תַּמֹיחֵן רוֹזְנִים Is. 40. 23, qui réduit à rien les princes (v. II רָזוֹץ).

בחקר Etre ou devenir large, spacieux: זְרְתְּבְּחְ Ez. 41. 7, (l'espace des chambres) devenait plus large (à mesure qu'on montait); קְרָבִב פִּי בַּל־אִיְבִי I Sam. 2. 1, ma bouche s'est élargie, est ouverte, contre mes ennemis; אַרָבָב לְּבַבְּן Is. 60. 5, et ton cœur se dilatera de joie.

Niph. part.: פֵר נִרְחָב Is. 30. 23, de vastes, grands, paturages.

Hiph. Rendre large, élargir, agrandir, étendre, mettre au large: הַרַחַבָּה וֹבָּהָ Is. 57. 8, tu as élargi, agrandi, ton lit; יְחִרְחַבְּהִר אֵת־וּבְלֵּךְ Exod. 34. 24, et j'étendrai les limites de ton pays; בּרְדִּיב נְּדְ Deut. 33. 20, (béni soit celui ַמָרָחִיב לוּ ; qui) étend les limites de Gad; Prov. 18. 16, lui ouvre une large voie; בַּצָר חִרְחַבְּהָּ לִּי Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large, tu m'as sauvė; רַיַּרַקוּיבוּ עַלַּי קּרַקום 35. 21. ils ont ouvert contre moi leur bouche (pour me railler); צרות לְבַבִּר חָרְחִיבוּ 25. 17, les angoisses, les peines, ont élargi mon cœur, c.-à-d. mon cœur a dú s'étendre pour les soutenir toutes; ou, intrans.: les angoisses de mon cœur se sont étendues, multipliées.

בְּיִלְּבָּת יְתָּבֹּת יְתָּבָּת יְתָּבִּת const. rage, spacieux, vaste, étendu: רבָּתַבְּת Job 30. 14, comme une large brèche; הְּרָבָּת הַּחִבְּת Néh. 3. 8, la large muraille; בְּיִבָּת Senot. 3. 8. une terre bonne et spacieuse; כּבָּת מַבְּת הַבָּת Gen. 34. 21, et ce

תְּחֶב n. pr. Rahab, femme à Jéricho, qui a caché les émissaires de Josué, Jos. chap. 2.

בְּתַבְּרִיאָרָץ: m. Espace, étendue : יַתְבָּרִיאָרָץ Job 38. 18, les espaces, toute l'étendue de la terre; בַתַב 36. 16, (tu seras) dans une place vaste, ou large.

קרחוב קוחוב souvent קרחוב des deur genres (pl. רולבות). Rue, grande place: בְּרְחוֹב נָלִין Gen. 19. 2, nous passerons la nuit dans la rue; בְּרִחוֹב שֵׁבְּרְחוֹב שֵׁבְּרְחוֹב שֵּבְר חִיבִי אַבְּרִחוֹב בַּיִּח רָשִּלְּרִים 1I Chr. 32. 6, la place devant la porte de la ville; בַּרְחוֹב בֵּיח רָשִּלְּרִים Esdr. 10. 9, sur la place qui était devant le temple où le peuple s'assemblait (v. בַּרְחוֹב בַּרִחוֹב.).

קרָרָה adj. f. Large, et subst. (ע.בְּחָבָרוֹ n. pr. 1° D'un puits: Rehoboth (Dieu nous a mis au large), Gen. 26. 22. — 2° D'une ville en Assyrie: בְּחֹבֹּוֹת חַנְּהָבֹּת חַנְּבֹּר פִּרוֹב פָּרוֹת מַנְּרָ פָּרוֹת מַנְּרָ פָּרוֹת מַנְּרָ פָּרוֹת מַנְּרָ פַּרוֹת מַנְּרָ פַּרוֹת מַנְּרָ פַּרוֹת מַנְּרָ פַּרוֹת מַנְּרָ בַּרְ פַּרָּתְ מַנְּרָ בַּרְ מַנְּרָ מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִבְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִבְּי מַנְּיִבְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְּיִי מַנְיִי מַנְּיִי מַנְיִי מַנְיִי מַנְייִ מְיִּבְּיִי מַנְיִי מַנְייִי מַנְיִי מַנְיִי מַנְיִי מָיִי מַנְייִי מַנְייִי מַנְייִ מְיִי מַנְייִ מְיִי מַנְייִי מַנְייִי מַנְייִי מַנְייִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מִיי מְיִי מְיִייְי מְיִי מְיִיְיְיְי מְיִי מְיְיְי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִיי מְיִיי מְיִי מְיִיי מְיִי מְיִי מְיִּייְיְיְייִי מְיִּיי מְיִי מְיְיִי מְיִי מְיִי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְייִי מְייִי מְיִיי מְיִיי מְיִּיי מְיִיי מְייִי מְיִיי מְיִּיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְייִיי מְייִּייְיי מְיִייְיי מְיִיי מְייִייי מְיִיייי מְייִייי מְיִייי מְייִיי מְייִיייי מְייִיייי מְייִיי

רְחַכְּיָהוּ et רְחַכְּיָהוּ (que Dieu met au large, qu'il sauve) n. pr. I Chr. 24. 21, 23. 17.

סְלְלֵכְ (qui élargit, agrandit, le peuple) n. pr. (Rehabam) Roboam, fils et successeur de Salomon, I Rois 11.43.

בחום adj. (rac. בְּחֵשׁ) Miséricordieux, seulement de Dieu, et presque toujours

avec אַל רַחוּם וְחַוּוּן Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément.

DITI n. pr. 1° Rehum, conseiller du roi de Perse, Esdr. 4. 8.—2° Rehum, fils de Bani, lévite, Néh.3.17.—3° Esdr. 2. 2 (le même pro Néh. 7. 7).—4° Rehum, prêtre, Néh. 12. 3 (pr. 12. 15).

רָחוק adj. (rac. רָחַים, fém. הְיוֹק). 1° Lointain , loin : איי רָחוֹץ Joel 4. 8, un peuple lointain; בֶּרֶבֶ רְחֹקָת Nomb. 9.10, à un voyage lointain, bien loin; subst.: אַה רָחוֹסְ יִחְיָה Jos. 3. 4, mais il y aura une distance; pirrya Ps. 10. 1, dans l'éloignement, loin de nous; קרחים Gen. 22. 4, pיותים Job 39. 29, de loin; לְמֵרָחוֹץ Job 36.3, de loin, ou: vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu. — 2º Du temps: קרחים Is. 22. 11, 25. 1, et בירוים 37. 26, depuis les temps les plus reculés.— 3° וְרַחֹּלְ מְשְּנִינִים Prov. 31. 40, et (son prix est) plus élevé que les perles, est au-dessus des perles.

ירְיוּיטֵּט דְּתִּיטִט (ant. 1. 17, cheth. (v. רְּחִיטֵט keri).

תחים m. duel. Les meules de moulin); meule, moulin à bras: הַחָיִם יִרְבָּב
Deut. 24. 6, la meule de dessous (gisante) et celle de dessus (courante);
selon d'autres: les meules, et קחי בְּחַים
pachine qui les fait tourner; קחי בַּחַים
Is. 47. 2, prends le moulin (à bras),
ou: saisis, tourne, la meule.

רְחִיץ chald. adj. Loin, éloigné: בַּיִּדִּיקִין בְּיוֹי Esdr. 6. 6, soyez, restez éloignés (loin de là) (v. בְּיִדִּיק).

רְחֵלִים (pl. רְחֵלִים). Mère-brebis, brebis. בְחֵלֶים Gen.31.38,tes(mères)brebis.

תול n. pr. Rachel, fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 6.

אָרָחְמְה רֵי חִזְמִר : Ps.18.2, je t'aimerai, Éternel, (toi qui es) ma force.

Pi. Avoir pitie, faire misericorde: אַרַחַם l xod. 33. 19, je ferai misericorde a qui je voudrai faire misericorde; רְרַחַפְּרָ Deut. 13. 18, afin qu'il ait pitié de toi. Avec בּרַחַם אָבּ

בל-בּגְרִם Ps. 103. 13, comme un pero a de la tendresse (une compassion pleine de tendresse) pour ses enfants; בַּאַרָּבְּיִם גַּרְבְּבְּיִם גַּרְבְּבְיִם Is. 49. 15, pour n'avoir point compassion (tendresse) du fils de ses entrailles; part.: בַּאַרָּיִם בְּרָבִּים Ps. 116. 5, et notre Dieu est plein de miséricorde.

Pou. Trouver, obtenir, pitié, miséricorde: אָרָיָם רְּעִיב רְיִנְים Prov. 28. 13, mais qui confesse (ses péchés) et les abandonne obtiendra miséricorde; אָדְי Osée 14. 4, en (ou par) toi l'orphelin trouve de la compassion, de la tendresse; הַבְּיִם לֹא Osée 1.6, celle dont on n'a pas pitié, qui n'est pas aimée.

הַרְתָּם m. הַרְתְּבָּת Lév. 11. 18, et הּרְתְּבָּת Deut.14.17 (n parag.), un des oiseaux immondes (vautour, aigle-vautour, porphyrion?): tire son nom de son amour pour ses petits.

ברילה שנים: . 1°Matrice, sein, entrailles (ע. בְּרָהָם): בּרְלָה שָּׁרָים (קרָם Gen. 49. 25, les bénédictions des mamelles et du sein (de la fécondité); Prov. 30. 16, et la matrice stérile. — 2° Jeune fille: בְּיִבְּים בְּיִבְּט Jug. 5. 30 (le second, duel de בְּיִבְּט (on donnera à chaque homme) une fille, ou deux jeunes filles.

DD2 n. pr. m. I Chr. 2. 44.

ער אַ פּיִחָים אַפּר. (une fois fém., Jér. 20.17, v. à הַיְחָי). Matrice, sein, entrailles (v. בְּיִחָם 1°): יבָאָרָי הָיָם הָּיָּ הְיַּיְם הָּיָּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִּ בְּיִ בְּיִבְי Exod. 13. 2, tout ce qui ouvre le sein de la mère (tous les premiers-nés, tant des hommes que des bêtes); בְּיִבְיִב Ps. 22.11, depuis le sein, c.-à-d. au sortir du sein de ma mère; au fig.: בַּאַ בְּיִבְים Job 38.8, lorsque la mer sortit du sein, lorsqu'elle a été créée (בַּיְבָיב Ps.110.3, v. à הַיִּבָּים).

קַּמְהָיִם f. duel: רַחֲמָהִים Jug. 15. 30, deux jeunes filles (v. בַחָם 2°).

יַטָּטָה (ע. בּחָטָ).

רַחֲלִים pl. m. (rac. רַחָם). 1° Les en-

trailles, le cœur: יְדַיְבֶּי מְּלָיִר מִּבְּי מִּבְיִר מִּבְּי מִבְּיִר מִּבְּי מִבְּיִר חִוֹנִי Gen. 43. 30, son amour s'enflamma, fut ému (pour son frère); בְּיִבְיִר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיבְר בְּיבִר בְיבִּיר בְּיבִר בְּיבִר בְּיבִר בְּיבִר בְּבִיר בְּיבִר בְּיבִּר בְּיבִּר בְּיבִר בְּיבִר בְּיבִּר בְּיבִר בְּיבִּר בְּיבִּר בְּיבִּר בְּיבִּר בְּיבִּר בְּיבִר בְּיבִּי בְּיבִר בְּיבִּר בְּיבִּר בְּיבִּר בְּיבִּים בְּיבִּר בְּיבִּר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּיבִר בְּיבִר בְּיבִר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִיר בּבְּיב בְּבִיר בְּבִיר בּבְיר בּבְיר בּבְּיר בּבְיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבִיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבִּיר בּבּיר בּבִּיר בּבִּיר בּבּיר בּביר בּבּיר בּבּיב בּיבּי בּבּיב בּיבּיי בּבּיב בּיב בּבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּי בּיבּיב בּיבּיב בּי

וְחַכִּין chald. Miséricorde : וְחַכִּין לְמִּבְעֵא Dan. 2. 18, et pour implorer la miséricorde.

יוְמְלָּוֹ et אַנְמְלָוֹ adj. (v. בּחּים). Le miséricordieux (Dieu), Rituel.

יַבְּיִבְי adj. Compatissant; fém. pl.: בְּיִבְיִבְי Lament. 4.10, les femmes compatissantes, tendres.

רְחֵלְי Trembler: רָחֵלּדּ בָּל-צַּצְּמֹתֵּר Jér. 23. 9, tous mes os ont tremblé, ont été ébranlés (de terreur).

Pi.: מל-גויוליר וְרַתַּקּר Piane, c.-a-d. voltige doucement, au-dessus (ou sur) ses petits; מבּרָתִים מְרַתְּתְּם Gen. 1. 2, l'esprit de Dieu planait (était porté) (sur la surface des eaux), ou : se mouvait (au-dessus des eaux).

Se laver le corps, se haigner, laver une partie du corps (jamais comme une partie du corps (jamais comme לְרִהֹץ צֵּלֹ־בְיִרְאֹר : (jamais comme בָּבָּט laver ses habits): לִּרְהֹץ צֵּלֹּ־בְּיִרְאָר : Exod. 2. 5, (elle vint) au fleuve pour se baigner; בְּבָיִּכְם Gen. 18. 4, pourque vous laviez vos pieds; בִּיְרָבִּיר בִּיְרָבֵּיר בַּיִּרָב Exod. 30. 20, ils se laveront de cette eau (les mains et les pieds, v. vers. 19); במון בַּבְּיִר בְּיִרְץ בַּבְּיִר בִיִּרִץ בַּבְּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַיִר בַּבְיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַיִר בַּיִר בַיִּר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַיר בַּיר בּיר בַּיר בַי

mains dans la pureté, je purifie mes mains, je serai pur, innocent.

Pou.: לא רְחָץ Prov. 30. 12, qui n'a pas été lavé; הְאָדִין לאַריְחָדָא Ez. 16. 4, tu ne fus pas lavée dans l'eau.

Hithph:: אם־הורְרָהַצְּתִּר Job 9. 30, quand je me serais lavé ou baigné.

מֹאֶב סִיר רַתְּצִי m. Action de laver: מּזֹאֶב סִיר רַתְּצִי Ps. 60. 10, 108. 10, Moab est le pot de mon lavage, c.-à-d. comme un vase dans lequel je me lave, ou : dans lequel je me lave les pieds, terme de mépris.

רְתְּלֵּה מְרָ f. Lavoir, abreuvoir: תְּלְּהָּ מְרָ בְּתְּהָ Cant. 4. 2, 6. 6, (des brebis) qui montent du lavoir, du gué, de l'abreuvoir.

וְחַקְ chald. Avoir confiance. Ithph.: די תארותצה בלוניהי Dan. 3. 28, qui ont eu confiance en lui.

Niph. Ex. unique: בֵּר אֲשֶׁר לֹאֹ־יַרְחֵק תְבֶּל Eccl. 12. 6, (chethib) avant que la chaîne (d'argent) soit retirée, enlevée (keri בְּרֵחָם soit rompue).

Pi. Eloigner: וְרְרֵקְלְיֵדְ אֶּדְרְקְאָּרָם וְדִּי אֶּדְרְקְאָּרָם Is. 6. 12, et (que) l'Eternel ait éloigné, chassé, les hommes (de leur pays); יְלָבּוֹ רְדַּוְלִ מְעָּנִי 29. 13, mais qu'il a éloigné son cœur de moi.

Hiph. 1° Trans. Éloigner: מַּמְהַ מַצְלֵּי בְּיִדְיִר Job 13. 21, éloigne, retire, ta main de dessus moi; יְּדְיִרִים בְּיָשְׁיִּר בְּיִּדְּיִּ בְּיִבְירִים Ps.103.12, il a éloigné de nous nos péchés (il nous les a pardonnés); avec un inf.: מְיִרִים מָרִיִר Ps. 55. 8, je fuirais bien loin; דַּלְבָּת לָאַ־תַּרְדִּוּיסִוּ לָלֵבֶת Exod. 8, 25, n'allez pas trop ou plus loin; קרְהֵיק adv., Gen. 21. 16, au loin; אר ביתים באד Jos. 3. 16, bien loin. -2º Intrans. comme Kal: לא דור דויקוי Gen. 44. 4, ils n'étaient pas encore loin; יאל־הַרְיִוּיקוּ מְרַבוִיִר מָאֹר Jos. 8. 4, ne vous éloignez pas beaucoup de la ville.

* Hithp.: וְנִתְרַחַקִּמי Rituel, nous avons été éloignés (de notre sol).

רַחַקיף: .adj. Qui est loin; plur Ps. 73. 27, ceux qui sont loin, qui s'éloignent de Toi (de Dieu).

Agiter, pousser au dehors: רַחָשׁ לְבָּר הַבְּר טוֹב Ps. 45. 2, mon cœur (agite) produit une parole, un chant agréable (v. שֹׁנֻיִם, שֹׁצֵים et השֶּׂהָקים).

רות de נחת de בחת f. (rac. רות comme בחת Pelle (parce qu'elle jette au vent?): אַ Is. 30. 24, qui a été vanné (remuć) par la pelle.

בּוּרֶם דָּוֹרִים £tre trempé, mouillé: בְּעַב יַרְטֵבוּ Job 24. 8, ils sont trempés, percés, par les pluies des montagnes.

רַטב דויא לִפְנֵי־: adj. Frais, vert יָּטב דויא vingi Job 8. 16, il est plein de sève, frais, vert, avant que le soleil se lève.

קים און פור Jeter, rac. de יְרְשֵּוֹי, Job 16. 11 (v. à יַרֵט).

וָרֶטֶט הָחֲוִיקָּח: Tremblement: וְרָטָט Jér. 49. 24, et un tremblement, une terreur (la saisit), s'empara de Damas.

עַבְּעָרוֹ בִּנְעֵר : בּנִער בְּשָׁרוֹ בְּעָרוֹ בְּעָרוֹ בְּעָרוֹ בִּנְער : בּנִער בְּעָרוֹ בְּעָרוֹ בְּעָרוֹ Job 33. 25, sa chair redevient fraiche, grasse, saine, plus que dans son enfance (formé de בַּיֶב être humide, et de שׁמַשׁ étre gras, ou de שׁים augmenter).

וְלַלְבַיתָם: *Kal* inusité. *Pi*. Briser: וְלַלְבַיתָם בּיבְיֵּשׁׁשׁ Il Rois 8. 12, tu briseras, écraseras (contre terre), leurs petits enfants; יקשַׁתוֹח נְעָרִים הְרַשַּׁשְׁיָת Is. 13. 18, les arcs (les flèches) perceront, abattront, les jeunes hommes.

Pou. passif: עלליתום יַרְטָשׁוּ Osée 14. 1, leurs petits enfants seront brisés, écrasés; אַם עַל־מָנִים רְעָנְשָׁת Osée 10. 14, la mère a été écrasée, tuée, sur (après) ses enfants.

יי שוות (rac, אַה־עָּרָר: Pluie: אַה־עָּרָר Job 37. 11, (il charge le nuage) aussi de pluie, de fécondité (v. רָנָיָה); selon d'autres, בֶּרָה de בָּרָה: même (dans) la pureté de l'air (v. קיבי).

ריב. Contester, disputer, etc. (v.ביב).

ריב rarement בין m. (rac. ייב ou יִיב; plur. ריבות, et const. רִיבוּת). Querelle, dispute, cause, procès: נַיִּתִי־רָיב Gen, ער־יַרָּוֹרָה ; 13.7, il s'éleva une querelle ריב ברן אַנְשִׁים Deut. 25. 1, s'il s'excite une dispute, querelle, entre (deux) hommes ; איש ריבי Job 31. 35 , mon adversaire; selon d'autres, au contraire : celui qui défend ma cause; אַלְשֵׁר רְרבַן Is. 41. 11, tes adversaires; בריבו Exod. 23. 3, dans sa cause, son proces; איש ריב קייתי Jug. 12. 2, j'avais une cause, un différend.

ריבי n. pr. m. II Sam. 23. 29.

יים verbe (v. רוּתַ).

תים m. (rac. רום ou בים). Odeur: נחמי ביתי Cant. 2. 13, ils ont répandu (leur) odeur; בית בּנִי בְּנִי בְּנִית שָׁנֶת Gen. 27. 27, l'odeur de mon fils est semblable à l'odeur d'un champ; très souvent בית ניחק odeur agréable des sacrifices (v. יָרִיהַ מֵּרָה מַלָּי Job 14.9, par l'odeur des eaux (dès qu'il aura senti l'eau); אָרַבאַשָּׁמֵם אָאד־רֵיחֵט Exod. 5. 21, vous nous avez mis en mauvaise odeur.

בית מר: chald. m. Odeur בית Dan. 3. 27, et l'odeur du seu.

נַים (ע. בֿים).

ריצבם : Job 6. 27, votre ביצבם *m*. Ami ami (v. II בֵעַ).

רוֹם f. plur. (rac. אָר). Des grains piles: נַהְשָׁטֵח עֵלָיד חַרְשׁוּח II Sam. 17.19, et elle répandit dessus des grains pilés, ou: de l'orge mondé; הָרִיפוֹת Prov. 27.22, au milieu des grains qu'on bat, monde.

חַיְּבֶּח n. pr. Riphath, fils de Gomer, Gen. 10. 3, souche d'un peuple de même nom.

י ריצָה f. Action de courir, Rituel.

רוף? Vider, etc. (v. פר).

רִיק m. (rac. אַרָּים סורים). Une chose vide. vaine: יְדְּמִּוּרְיִם Ps. 2. 1, (les nations) méditent, forment, de vains desseins; אַבְּיִבְּיִן יִים 4. 3, (jusqu'a quand) aimerez-vous ce qui est vain, la vanité? adj.: אַבָּיִר רִים Jér. 51. 34, un vaisseau vide, et adv.: אַרִים Ps. 73. 13, יִרִים Jér. 56. 16, יִרִם Job 39. 16, et בְּיִרִים Jér. 51. 58, inutilement, en vain, pour rien.

ביקים . et Pi m. (fém. הביםים; plur. ביקים, fem. ביקות). Adj. Vide, vain, frivole: יבָהִים רַקִּים Jug. 7. 16, et des cruches vides; יְחַבּוֹר רֵק Gen. 37. 24, et la citerne était vide (sans eau); וַרֶּקָה נַפְּשׁׁוֹ Is. 29.8, et son âme est vide (de nourriture), c.-à-d. il a faim ; לא־דֶבֶר בק הוא מַבָּם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (ou chose) vaine, sans importance pour vous; וַלֵּכְ Néh. 5. 13, et vide, c.-à-d. pauvre; אַנְשִׁים רֶיקִים Jug.9.4, des gens légers, misérables; אַחַר חַרֶּקִים II Sam. 6. 20, un des hommes frivoles, vils (un des bouffons); Prov. 12. 11, et celui qui וּמְרַדֵּהְ רֵיקִים poursuit, court après, les choses vaines (ou : qui suit les hommes légers, frivoles).

ביקם adv. Les mains vides, en vain, sans motif, gratuitement: אַל־הְבּיִאִּי רֵיקְטּי אַרַבּיִאִּי רֵיקְטּי אַרַבּיִאִּי רַיְקְטּי אַרַבּיִאָּי רַיְקְטּי אַלַּרְעָּנִי אַ נעני אַנְיִנְשָּׁי וּשְּלַּיְבָּיִי שְּלַּרְעָּנִי שְּלַּרְעָּנִי שְּלַרְעָּנִי שְּלַרְעָּנִי שְּלַרְעָּנִי שְּלַרְעָּנִי שְּלַרְעָּנִי יִי בְּיִקְט שְּלַרְעָּנִי יִי בְיִקְט אַנְיִאָּת אָח־פְּנֵי רֵי רַיִּקְט (a present) sans rien, sans salaire; בּיִבְיִי רַיִּיְנְי רַיִּיְטְּי בְּיִיאָת אָח־פְּנֵי רֵי רַיִּקְט (beut. 16. 16, on ne parattra point devant l'Eternel les mains vides (sans offrandes); בּיִבְּט (l'épée de Saul) ne revient pas (de la bataille) vide, sans être couverte de sang; ou: en vain, sans succès; בּיִרְיִי יִיִּי Ps. 7. 8, celui qui me poursuit sans cause, gratuitement.

רור (rac. דור ou ייר.). Salive: לייר m. (rac. יוֹרָר יִירוֹ אָל־וְקָלוֹ I Sam.21.14, et laissa couler sa salive sur sa barbe; בְּרִיר Job 6.6 (v. à תַּלְּמָהוֹם).

רישה (rac. רִישׁה). Pauvreté: רָישֶׁה m. (rac. רִישֶׁה). Prov. 24. 34, ta pauvreté; רישָׁם 10. 15, leur pauvreté (v. רֵאשׁה).

ישי Chef, Rituel; pl. const. רֵישֵׁי.

ריש m. Pauvreté : יְשְׁבֶּע־רִיף Prov. 28.19, il sera rassasié, c.-à-d. accablé de pauvreté; רישו 31.7, sa pauvreté.

ישון Job 8. 8, le premier (ע.ישון).

יַבְבִּים ,pl. בַּבָּים, f. וֹבָבָי, pl. בַּבִּים, f. במוח). Delicat, tendre, faible, mou, doux : מַילָדִים רַכִּים Gen. 33. 13, (que) les enfants sont délicats, ou : fort petits; בה נשוב 18.7, (un veau) tendre et excellent; וָאֵלֹכִי דֵייוֹם רָדָּ II Sam. 3. 39, je suis aujourd'hui faible, encore peu affermi sur mon trône; וַפֶּרנֵר לַאָּדו רמה Gen. 29. 17, Lea (Lia) avait les yeux, la vue faible, courte (ou: les yeux chassieux); דַרַכָּח בָּךּ Deut. 28. 56, la femme délicate entre vous, c.-à-d. qui a vécu dans la mollesse; מְצְנֵח־־רָךְ Prov. 15. 1, une réponse douce; אַכּיךָה אַנֶּיךְה Tob 40. 27, te dira-t-il des paroles douces, humbles! וְרֵךְ חַלֵּבֶב Deut.20.8, (un homme) mou de cœur, c.-à-d. timide, lâche.

יתה Délicatesse, mollesse: שְׁבֵּוֹהְ Deut. 28. 56, et par délicatesse, mollesse.

רַבְּב (fut. יַרַבּב). Etre assis, être porté; aller à cheval, monter un cheval ou une autre bête, monter sur un chariot: יַסוּס אֲשֵׁר רָכַב עָלָיו הַוּמֵלֵךְ Esth. 6. 8, et le cheval que le roi a coutume de monter; נְחָרְבֶּבְנַח בֶּל־חַגְּמֵלִים Gen. 24. 61, elles montèrent sur des chameaux; אַטֶּר־רַכְּבְתַּ עֵלֵר Nomb. 22. 30, (ne suisje pas ton anesse) que tu as coutume de monter? avec אַטָּר אַנִי רֹכָב בָּה : ב Néh. 2. 12, (la bête) sur laquelle j'étais monté; רֹכֵב חֲפוּט Il Rois 9. 18, Amos 2. 15, celui qui est monté à cheval, le cavalier; סוס וולכבו Exod. 15. 2, le cheval et (son) le cavalier; לְכָבִים בֶּרֶכֶב וּבְסוּסִים Jér. 17. 25, qui montent sur des chariots et sur des chevaux; au fig. : יחנה בי רבב על-עב כל Is. 19. 1, vois, l'Éternel sera porté Hiph.: Faire monter sur une bête, un char; faire porter, monter sur: נחר ביבחוי בל־חסוס Esth. 6. 9, et qu'il le fasse monter sur ce cheval (du roi); וַנֵרָכְבוּ אָת־שְׁלֹפֹת עֵל־חַרְיַת I Rois 1.38, / et ils firent monter Salomon sur la mule (du roi David); וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת Gen. 41. 43, il le sit monter sur, le sit conduire dans, (son second) char; אַל־רוּחַ הַּרְכִּיבֵּיִר Job 30. 22, tu me fis porter par les vents, tu me lanças dans les airs; יַרְכּבַרוּ עַל־בָּמֵיתֵי אָרָץ Deut.32. 13, il l'a fait monter sur les hauteurs de la terre, l'a établi dans une terre élevée; ou: l'a rendu grand, puissant; יור בבה אַנוש לְראֹטֵנוּ Ps. 66. 12, tu as 'fait monter des hommes sur notre tête (tu nous as donné des maîtres qui nous accablaient). — Des choses inanimées: וַיַּרָכְּבוּ אַת־אַרוֹן חַאַלֹּחִים II Sam. 6. 3, ils montèrent, mirent l'arche de Dieu (sur un chariot); דַּרְבֶּב יַדְךָּ עֵל-דָוְקָלָּטָת II Rois 13.16, mets ta main sur l'arc. אַרְמָּיב אֵּקרֵים Osée 10. 11, je monterai sur Ephraim, ou : j'attellerai Ephraim (à la charrue).

בָּבֶּי m. (avec suff. רָכְבָּר; pl. const. רָכְבֵי חַמּוֹר רָכָב אָמָל . 1º Cavalier : רָכָב הָמוֹר רָכָב Ls. 21. 7, un cavalier monté sur un âne et un cavalier monté sur un chameau; רֵכֶב אִישׁ 21.9, les chevaux avec les hommes (qui les montaient), ou: le chariot (conduit par) les hommes (v. 2°). — 2° Chariot, char, très sou-על-סוס רַכֵב מַרְעֹח: .Exod על-סוס בבר 14.9, tous les chevaux et les chariots de Pharaon; רָכְּבוֹ Jug.5.28, son char; ל בב ברול Jos. 17. 18, des chariots de fer armés de faux; בַּנֶר חָרֶכַב II Chr. 1.14, dans les villes destinées à loger les chariots, les équipages; בַּבַב souvent pour les chevaux qui trainent les chariots, ou pour les soldats qui s'y trouvent, II Sam. 8.4; בַּב מֵאוֹת רָכֶב 10.18, (David tua) sept cents chariots (les troupes qu'ils contenaient); יְבֶב סּוּכִּים II Rois 7. 14, deux chariots attelés de chevaux, ou : deux hommes montés sur des chevaux, deux cavaliers. — 3° La meule de dessus, courante : בָּבָּה וֹנְבְּיִּב II Sam. 11. 21, le morceau d'une meule (v. à בַּיִּבְיַם).

קב m. Cavalier: חַתְּ בְּבָּב II Rois 9. 17, prends un cavalier, ou écuyer; זְיִאְמֶר לְרַנְבוּ I Rois 22.34, il dit à celui qui dirigeait son char (à son cocher).

תְּבֶבִים n. pr. 1° Rechab, souche d'une tribu nomade, II Rois 10. 15; דְּבָבִים Jér. 35. 2-11, la maison des Rechabites.— 2° Rechab, fils de Remmon, II Sam. 4. 2. — 3° Rechab, père de Malchia, Néh. 3. 14.

וְרְבָּהְ f. Action de monter à cheval: תְּבְנְיֵרִ־חֹמְשׁ לֵּרְכְבָּת Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou des vétements, magnifiques, pour monter à cheval; ou : pour des chars, voitures.

תְּבֶּה n. pr. d'un endroit, Recha, I Chr. 4. 12.

קנוב (rac. יְרָבֵב, Char: תְּשָׂם עָבִרם). Char: רָכּוּבוּ Ps. 104. 3, il fait des nuées son char.

קביל m. (rac. לְּבִיל : יְבִיל : לְּבִיל לְּאַרְתְּלֵּךְ רָבִיל : יְבִיל : לִּאִרְ בְּיַלְּךְ לִבְּיל : לִאַרְ בְּיַלְּךְ : לִּאַרְ בְּיַלְּךְ : לִאַרְ בְּיַלְּךְ : לִּאַרְ בִּילְ : בְּיַלְ : Lév. 19. 16, ne va pas de côté et d'autre pour la calomnie, la médisance, ne calomnie pas; חוֹלֵךְ רָבִיל Prov. 11. 13, le calomniateur; אַלְשֵׁי Ez. 22. 9, des calomniateurs, ou: des traitres.

רַבְּרְ Etre doux, tendre, faible (v.בְרָבְרָ II Rois 22. 19, parce que

ton cœur a été tendre, attendri ; רָפּז יְבֶרְיִי מִּשְּׁמֶן Ps. 55. 22, ses paroles sont plus douces que l'huile.

Niph. Etre troublé, épouvanté: אַל־בַרְבָּךְ Deut. 20. 3, que votre cœur ne soit point troublé, épouvanté, qu'il ne s'affaiblisse point.

Pou.: רְלֹא רְבְּכֶּח הַשְּׁמֶן Is. 1. 6, et (la plaie) n'a pas été amollie, adoucie, avec l'huile.

Hiph.: יְאֵל תֵּרַךְ לִבִּר Job 23.16, Dieu a amolli mon cœur, a brisé mon courage.

רָּכְּל (ville de commerce) n. pr. Rachal, ville appartenant à la tribu de Juda, I Sam. 30. 29.

קרְרְיּלְרִף f. (rac. לְּבֵלְ 1°). 1° Commerce: בְּלְּתְּהְ Ez. 28. 16, dans la multiplication de ton commerce (v. vers. 5, 18). — 2° Marchandise: בְּלָתְהְּ רְבָלֶתְהְּ בַּלַנִּתְהְּ בַּלַנְתְּהְ בַּלַנְתְהְּ בַּלַנְתְהְּ בַּלַנְתְהְ בַּלַנְתְהְ בַּלַנְתְהְ בַּלַנְתְהְ בַּלַנְתְהְ בַּבְּלָתְהְ Ez. 26. 12, ils pilleront tes marchandises.

בְּרֶרְכְּסוּ מְּרִרְכְּסוּ בְּרִרְכְּסוּ בְּרִרְכְּסוּ בְּרִרְכְּסוּ בְּרִרְכְּסוּ בְּרִרְכְּסוּ בְּצִרּ בְּוּחִשֶּׁרן. 28.28, 39.21, on attachera le rational (à l'éphod), ou: on le tirera en haut (vers l'éphod).

וֹלְרְכְּטִים לְּבְּקְצָה Ex. unique: הַּזְּרְכָטִים לְבְּקְצָה Is. 40. 4, et une suite de collines (tellement près les unes des autres qu'il n'y a pas de passage entre), ou : les chemins raboteux, d'un accès difficile, seront changés en une plaine, vallée; selon d'autres : les montagnes élevées seront changées, etc.

קרְכְסֵר אִרשׁ: m. Ex. unique; pl.: מִרְכְסֵר אִרשׁ Ps. 31. 21, (tu les protégeras) contre les conjurations des hommes (comme סְלֶּבֶּר), ou : contre leurs voies tortueuses, ou : contre leur hauteur, c.-à-d. leur orgueil (v. כָבַט te רָבָט).

אַריבָלי Acquerir, posseder: רְאָדיבָלי קבישׁר הָנְשׁר הָנְשׁר קּנְשׁר Gen. 12. 5, et tous les biens qu'ils avaient acquis.

תרכישת. Selon les uns: beau et jeune cheval; selon les autres: une bête d'une autre race, mulet (ou dromadaire): לְבָבִי נְעָרָכָשׁ I Rois 5.8, pour les chevaux et les jeunes coursiers, ou: et pour les autres bêtes; בי נְעָרָכָשׁ Esth. 8. 10, 14, (des courriers) montés sur de jeunes coursiers, ou sur des mulets.

רָם part. m. (fém. רְּבֶּה). Haut, élevé (י. רְּבּוּ

D? n. pr. 1° La famille de Ram, Job 32. 2 (selon quelques-uns, des descendants d'Abraham). — Ram, fils de Hesron, Ruth 4. 19. — 3° Ram, fils de Jerachmeel, 1 Chr. 2. 25.

רַבִּים . ע. רַבִּים (pl. רַבִּים, v. בַבָּים).

לְּכָּה Jeter, précipiter, lancer: סיס בּיִם רְבָּה רָבְּה בְּיִם בּיִם Exod. 15. 1, il a précipité dans la mer le cheval et le cavalier; הְּשָׁה וְיִבְּיה וְלִבְּה Jér. 4. 29, et plur. איבָר רְבָּיה Ps. 78. 9, qui lancent (des flèches) de l'arc, les archers.

לפָּהְה (רְמֵב, בְּיִרְה). Hauteur, special. des hauts-lieux, des endroits élevés, où l'on sacrifiait aux idoles : תַּבְּעָּר לָּבְּיָר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי

רָכְּה n. pr. 1º Rama, ville apparte-

רמכ

nanta Benjamin, Jug. 19.13; avec l'art.
ריים Jos. 18.25, Jug. 4.5.—2° Rama
ou Ramath, ville dans la montagne
d'Ephraim; toujours ריים וועס ביים ו

רְּמָה Chald. 1° Jeter: רְמָה Dan. 6. 17, et ils (le) jetèrent dans la fosse (des lions); קלא לנוא־ניד,א לנוא־ניד,א בַּירָא לנוא־ניד,א 3. 24, n'avons-nous pas jeté (trois hommes) au milieu du feu? inf.: אַרְמָיף 3. 20, de jeter; אַרְמָין לְנוֹא־אָתּוּרְ: 3. 20, de jeter; אַרְמָין לְנוֹא אַרְמָין בְּיִר בָּירָמִין בְמִין בְמִיר לַנוֹא בַּירְמָין רְמִיר Dan. 7. 9, jusqu'à ce que l'on plaça des trônes (ou: que des trônes furent placés).— 3° בּירָמי בְּירָמִין בּירִב בּירָמי בַּירָמי בַּירִמּים בּירִמּים בּירַמים בּירִמים בּירִמים בּירַמים בּירִמים בּירִים בּירִמים בּירִמים בּירִים בּירִמים בּירִים בּיים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּיבּים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּיים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּיים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּיים בּיים בּירִים בּייִים בּירִים בּייִים בּירִים בּירִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּייים בּיים בּי

לְּהָת (rac. II בְּלֵּהְת). Ver, collect. les vers: אָם בְּלִּהְעם וְלָּהָת Job 25. 6, combien moins l'homme qui n'est qu'un ver; וְרְמָּה לְּאִדְּיְרָה Exod. 16. 24, et il n'y avait aucun ver; מון Job 21. 26, et les vers les couvriront.

ת מוֹן n. pr. 1° Remmon, ville appartenant à Siméon, au midi de Jérusa-

lem, Jos. 15.32, 19.7, Zach. 14.10.—
2° Remmon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19.13 (יביביו I Chr. 6.62).—
3° ביביו וליבי וביביו I Chr. 6.62).—
3° ביביו וליבי וליביי וביביו וליביי וליבייי וליביי וליב

רוֹם ח. pr. Ramoth, ville dans Galaad, Jos. 21. 38 (v. הַבְּמִית et הַבְּיִת n. pr. 4°).

לְנֶב (hauteur du midi) n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, I Sam. 30. 27 (בַּמָּרְנֵגָב Jos. 19. 8).

המלאתי הגאור היהיקה ל. douteux : קימית היא ל. douteux : ב. 32. 5, et je remplirai les vallées de ta hauteur, c.-à-d. du tas de (tes cadavres); de בית, ע. היים; ou : de ceux qui faisaient ton orgueil (ע. בית); selon d'autres : des vers (de tes cadavres), comme רשים.

תֹלות m. (plur. רְמָחוֹם, avec suff. בּיַּמָח רֹמָח). Lance (ou javelot): וַנְמְח רֹמָח Nomb. 25. 7, il saisit une lance; מְרְמִּי יְיִבְּמִירִם Jér. 46. 4, aiguisez vos lances (les fers de vos lances).

יקינים seulement *plur*. קּרָפִּים II Chr. **22.** 5; comme קאָרָפִּים II Rois 8. **28**, les Syriens.

ת בְּמְיָה n. pr. m. Esdr. 10. 25.

דֹרְיִי, f. (rac. דְּבָיְה Kal et Pi.). Subst. et adj. 1° Relachement, paresse, paresseux: בְּבְיִה מְּדְיָה לְבָּיִה Prov.12.24, mais (la main) relachée, paresseuse, sera tributaire; דְבָיִה 10.4, la main paresseuse; דְבָיִה 16.4. la (ou pour בְּבִירְהַיִּה), avec négligence, nonchalance, ou adv. nonchalamment. — 2° Tromperie, fausseté (Job 13.7): בְּבִיִּה Ps. 120.3, langue trompeuse; דְבִּיִּה 78.57, comme un arc trompeur (qui tire de travers).

בְּנִים m. plur.: בְּנִי הָרַבְּנִים Esth. 8. 10, les petits des juments, les pou-

lains, ou de jeunes juments, ou des mulets engendrés des juments (et d'anes).

Niph.: ראינה מהוך המידה Nomb. 17. 10, levez-vous, c.-à-d. séparez-vous de cette assemblée; יַבּרְבּה הַעְּרָוּבָרם Ez. 10. 15, 17, 19, et les chérubins s'élevèrent en haut (v. toutes les autres formes à ביר).

II בְּיָרֶם תּוֹלֶצִים Exod.16. 20, et des vers y rampaient, ou : cela fourmillait de vers (v. רָבָּים).

עָּנֶר (j'ai élevé son secours) n. pr. m. l Chr. 25. 4.

Niph.: מֶּרְנְלֵּיִם מַּרְמֶּסְנָת Is. 28. 3, elles seront foulces aux pieds.

Ramper, marcher, se mouvoir: Gen. 1. 26, et sur tous les vers qui rampent sur la terre; יְרָשֶׁע דֶרְיִשֶּׁע דֵּלִידְאָרֶץ Lév. 11. 44, à tous les reptiles qui rampent, se remuent, sur la terre;

les vers : תְּשָׁלְישָׁ הָשְׁלְּישָׁ Gen. 1. 25, tout ce qui rampe sur la terre; הַבְּישָׁרַישְׁלַ 7. 23, jusqu'aux bêtes, jusqu'aux reptiles; une fois des poissons: מָל־יָבָשׁ Ps.104. 25, là (dans la mer) sont des poissons sans nombre; de tous les animaux : הַאָּרִידְיִשׁ אַשִּׁר Gen. 9. 3, tout ce qui a mouvement, qui a vie (tous les animaux).

npp (hauteur) n. pr. Rémeth, ville appartenant à Issachar, Jos. 19. 21.

קנֶב n. pr. d'une ville, Jos. 19. 8 (ע. בְּמֵח נָנֶב).

רָרֵ פַלֵּט : . (רְבֵרָ). Chant; pl.: רָדֵי פַלַּט Ps. 32. 7, des chants de délivrance (ע. בּוֹשָׁיַם)

קנה אַשְּׁהָי Retentir: תּבְּנָה אַשְׁבָּי Joh 39. 23, près de lui, ou contre lui, le carquois retentit (du cliquetis que font les flèches qui s'y trouvent et qui s'entrechoquent, ou du sifflement que font les flèches quand on les tire), (les flèches sifflent autour lui) (v. בַרָי).

 Ps. 17. 1, écoute attentivement mes cris, supplications.

ጉጀን n. pr. m. I Chr. 4. 20.

רַבּן (fut. יַרֹין, une fois יַרוּן Prov. 29. 6, comme de דָנִי , inf. רֹן, impér. דָנִי et ליני). Chanter des louanges, pousser des cris de joie; en général chanter, se réjouir; aussi crier, gémir : מַבַּרָא בל־חַעם וַיַּרֹנּי Lév. 9. 24, tout le peuple le voyant, ils louèrent Dieu avec des cris de joie; בְּרָרַיַחַר פּוֹכְבֵּר בֹקר Job 38. 7, lorsque les astres du matin (les planètes?) me louaient tous ensemble; וְתַרֹן לְשׁוּן אָלַם Is. 35. 6, et la langue du muet chantera des cantiques; בַּנִּר עַקַבַר Is. 54. 1, chante, réjouis-toi, femme stérile. — Des choses inanimées : דַּנּוּ וֹטְמַיִם Is. 44. 23, cieux, chantez, soyez dans l'allégresse ; תַּכְּמִית מַחוּץ מַרֹּפָּן Prov. 1.20, la sagesse crie (son enseignement) dans les rues; קוֹמֶר רֹנָר בַּלֵּרְלָח Lament. 2. 19, leve-toi, crie, gémis, pendant la nuit.

Pi. Même signif. que Kal: תַּסְרַרֶּיתַ רנן ברגנף Ps. 132. 16, et ses saints crieront (seront ravis) de joie; suivi de a: רֵינה צַּהִיקִים בְּרֵי Ps.33.1, justes, chantez les louanges de Dieu avec joie; תַּבֶּעָלָהי יַרֵיף אַרַעַן 92. 5, je chanterai avec allégresse les œuvres de tes mains; de בַל: וְרִנְּפוּ עֵּל־בְּבֵּל Jér. 51. 48, ils chanteront de joie, triompheront de Babylone (de sa ruine); avec l'accus.: הְרַיַּנַן לְשׁוֹנִי צָּרַקְתַּדְּ Ps. 51.16, ma langue chantera avec joie ta justice; avec אַל־: אַל avec יַרַוֹנָי אָל־ אַל חַד Ps. 84. 3, ils célébreront avec joie le Dieu vivant ; avec לָכוּי נַרַינָרָח לַרֵיר : ל Ps.95.1, venez, chantons les louanges à l'Eternel, en son honneur.

Pou. pass.: זְּבֶּרְבָּים לֹא־יְרְנָן Is.16.10, et dans les vignes, il ne sera plus chanté (on ne chantera plus).

Hiph. 1º Faire chanter, remplir de joie: וְלַב אֵלְמָנְת אַרְנִן Job 29. 13, je faisais chanter, je remplissais de joie, le cœur de la veuve; מּוֹצְאֵי בֹקר נְעָרָב בַּרְנִין; Ps. 65. 9, tu fais chanter (ou fais que l'on chante) tes louanges avec joie, depuis l'orient jusqu'à l'occident (v.

יוְרְיִנִים גּוֹיִם 2°). — 2° Comme Kal: יַרְיִנִים גּוֹיִם Deut. 32. 43, nations, chantez les louanges de son peuple, ou : réjouis-sez-vous à cause de son peuple; יַרְיִנִים; Ps. 81. 2, poussez des cris de joie en l'honneur de Dieu.

Hithp:: מְנְמֹיר מְּחְרוֹפַן מְבִּירן Ps. 78. 65, comme un homme fort qui jette des cris (en sortant) de son vin (en s'éveillant de son ivresse), ou: par son vin, dans son ivresse; selon d'autres, d'une rac. ידון ou II ידון vaincre (vaincu par le vin): un homme fort en état d'ivresse.

רְנָיִת רְשָׁצִים: (רְנָת רְטָּלָ. Allégresse, chant d'allégresse : רְנָתֵּי רְשָׁצִים Job 20. ל רְנָת רְשָׁצִים: Job 20. ל רְנָת רְשָׁצִים: Ps. 63. 6, et ma bouche (te) louera avec les lèvres de l'allégresse, ou avec des paroles d'allégresse, de joie (ע. תְשָּׁבֶּי); אַרָּנָת Ps. 100. 2, avec des chants d'allégresse.

קְנְיִם n. pl. Nom d'un oiseau: קְנְיִם Job 39. 13, les ailes de l'autruche (rac. רְנָּהִים, du bruit qu'elle fait de ses ailes, ou, de יְרָנָּה de ses cris); selon d'autres: le paon (de בְיָ parce qu'il est glorieux de la beauté de ses plumes), ou: le rossignol.

기우? n. pr. d'une station dans le désert, Rissah, Nomb. 33. 21.

רְּסִיסִי לְּיְלָּח . n. pl. 1° Gouttes: רְסִיסִי מְּילָּח . 2. les gouttes (de pluie ou de rosée qui tombent pendant) la nuit (v. יְסַס,).— 2° Brèches: רְסִיּסִי Amos 6.11, il frappera la grande maison par de grandes brèches, il la fera tomber en ruines (de יַסֵס briser).

P? n. pr. Resen, une grande ville en Assyrie, Gen. 10. 12.

DDT 1° Humecter: לָרֹם אֶת־תְּשׁלֶּת Ez. 46. 14, pour (le) faire dégoutter sur (pour humecter) la fleur de farine (de la רְסִיסִים 1°). — 2° Comme בָּצֵץ briser (י. בְּיִסְיסִים 2°).

על (rac. בעל, avec pause בעל, plur. רַצִּרם; fem. רַצָּח, plur. רַצִּח). 1° Adj. Mauvais, méchant, dépravé, déplaisant, désagréable, sauvage, pernicieux, laid, malheureux, triste, abattu: טוֹב בְּרֶע אוֹ־רַע נְּטוֹב Lév. 27. 10, une bonne (bête) pour une mauvaise, ou une mauvaise pour une meilleure; וְחַמֵּיִם רַעִּים II Rois 2.19, mais l'eau est mauvaise; רַק רַע כַּל־חַיּוֹם Gen. 6.5, (tous les desseins de leurs pensées) sont en tout temps mauvais, ou subst.: ne sont que méchanceté; וְרֵע מַצֻלָּלִּים I Sam. 25. 3, méchant dans ses actions, dans sa manière d'agir ; לָבֶם הָרֶע Jér. 3. 17, leur cœur endurci, dépravé; שַׁם רַע Deut. 22. 14, un mauvais nom, c.-à-d. une mauvaise réputation ; ניַחר ער — רַע בּעֵינֵי יֵי Gen. 38. 7, Er (fils de Juda) était un méchant homme aux yeux de . Dieu, c.-à-d. lui déplaisait; דַּרַע בָּעֵרנַי I Rois 11. 6, (et fréquemment) ce qui est mal aux yeux de Dieu, ce qui lui déplait; רַע עָלַר חַמָּצְטָּח Eccl. 2. 17, (car) tout ce qui se fait (sous le soleil) m'a déplu, m'est désagréable; רַלֹאַר דוייתי בע לְּפָנִיו Néh. 2. 1, et je ne lui étais pas désagréable, je ne lui déplaisais pas; selon d'autres : je n'avais pas eu (auparavant) devant lui l'air triste (v. plus bas); חַיַּה רַעָה Gen. 37. 33, une bete sauvage; דָבָר רָע II Rois 4.41, une chose, matière nuisible, malsaine; נַחַלָּיִם רָעִים Deut. 28. 59, et des maladies malignes; רֵע עָרָן Prov. 23. 6, un homme d'un mauvais œil, c.-à-d. jaloux, envieux ; רַעּוֹת מַרְאָּח Gen. 41.3, laides de vue, difformes; לָרָשָׁע רָע Is. 3. 41, malheur à l'impie méchant (aussi envers les hommes). ou: malheur à l'impie, (il sera) misérable, accable de maux; לָרֵע לַכֵּם Jer. 7. 6, pour que vous (ne soyez) malheureux, qu'il ne vous arrive malheur;

ברּרֶע Prov. 25. 20, un cœur triste, affligé; מַדּיִבֶּט קְיֵבְט Gen. 40. 7, pourquoi avez-vous le visage si abattu, si triste?

I צת ה. (רוב Cris, tumulte, ton-חברים: אַר־פוֹל הָעָם בְּרַעֹּה Exod. 32. 17 (keri בְּרַבְּיֹה), la voix du peuple dans son tumulte, ses cris de joie; יַבְּיַר צָּלָּד: Job 36. 33, son bruit, c.-a-d. le tonnerre, annonce (la pluie); בַּע Mich. 4. 9, des cris lamentables (v. le même exemple à בַּרִר).

II אַרֵּעָח, avec suff. רָצָּח, avec suff. רֵעוֹ, רֵצֵּה, plus souvent בְצַר, בָּצִר, pl. בְּנִים, const. בָּנִיה, בְנֶיה, בְנֵיה). 1°Ami, prochain, amant, l'autre: שָׁלשָׁת רַצֶּר אָיוֹב Job 2.11, trois amis de Job; מָבֵּית רֵעֶּה Prov. 25.17, de la maison de ton ami, ou : de ton prochain; וַאַתְּ זַנִית רַצִּים רַבִּים Jér. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants; אַתְבָּה רַכַּ Osée 3.1. (une femme) aimée d'un amant (d'un autre que son mari); וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶך, Exod. 20. 17, et tout ce qui appartient à ton prochain; ניאֹמָרוּ אִישׁ אֵל־רֵעֲדוּ Jug. 6. 29, ils se dirent les uns aux autres; même des choses: לָּקרַאֵּת רֶעֵּדוּיּ Gen. 15. 10, (les morceaux) vis-à-vis (les uns) des autres (v. אמר). — 2º Pensée, ערות לַרָעִר : (רַעִּרוֹן et רַעוּת : עַרָעָר (עַיִּר פַּנְתַּת בַּנְתַּת יַ Ps. 139. 2, tu as compris, découvert, ma pensće; וָלָר פַתרייַקרוּ רַעֵּיף 139. 17, que tes pensées sont pour moi impénétrables, ou : que ta volonté est précieuse pour moi; selon d'autres: que tes amis me sont chers, v. 1º (v. יַּקָר).

רע m. (rac. רַצֶּל). 1º Mauyais état:

לאָנ (fut. יְרְעֵב Avoir faim, languir de faim: קּמְרִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּי Ps. 34. 11, les jeunes lions, ou les riches, ont été dans le besoin et ont eu faim (v. יִרְעָּב בְּלִיאָרֶץ מִצְרֵיִם Gen. 41. 55, tout le pays d'Egypte éprouvait la famine; Jér. 42. 14, nous ne languirons pas de faim (faute) de pain.

Hiph.: יַרְשְּבֶּךְ Deut. 8. 3, il t'a fait souffrir (t'a affligé de) la faim; לֹאִריַרְשִּׁר Prov. 10. 3, Dieu ne fera pas souffrir la faim, n'affligera pas par la faim (l'ame du juste).

לְצְמּוֹת רָעֶב m. Faim, famine: יַלְצָּמוֹת רָעָב בָּעָב בְּאָרָ, Lament. 5. 10, l'ardeur, l'extrémité, de la faim; נְיִדִּי רָעָב בָּאָרָץ Gen.12.10, la famine était survenue dans le pays; אַרְעָבְּם Néh. 9. 15, pour leur faim, c.-à-d. pour apaiser leur faim.

קְעְבוֹן m. Même signif. que דְעָבוֹן Ps.37.19, et dans les jours de famine; פּבְּבוֹן בְּבִּבוֹן קַבּבוֹן Gen. 42. 19, et seul בְּבִּבוֹן בְּבִבוֹן 42.33, de la nourriture, du blé, pour la faim, le besoin de vos maisons.

קיברים לָאָרֶץ וַתְּרְעָּר : דַּמָּרֶץ Ps. 104. 32, il regarde la terre, et elle tremble.

Hiph.: Dan. 10. 11, je me tins debout étant tout tremblant; בּרְבִּיִרִים בַּלְּחַנְּבָּר Esdr.10.9, (ils étaient tous) tremblants pour cette raison (à cause de leur péché).

ער m. Tremblement, épouvante: בְּצֵר הַאָּרְוַמֵּל רְצֵר Exod. 15. 15, un tremblement, l'épouvante, les saisit, s'empara d'eux.

קרָאַנְי f. Tremblement: אַרְאַנְי Job 4. 14, la crainte m'a saisi et le tremblement (je fus saisis de crainte et de tremblement); וְגִילוּ מִרְצָּיָר Ps. 2. 11, et réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

רָצָה (fut. יִרְעֵּח 1º Paitre, mener paitre, faire paitre, conduire, repaitre: קלוא אַחֵיק רֹעִים בְּשָׁכֵם Gen. 37. 13, tes frères ne font-ils pas paître (les troupeaux) dans le pays de Sichem? אַרכַרו תְרְצֵח Cant. 1. 7, où tu mènes paitre (ton troupeau); אָרְעָרוּ צֹאִקּה Gen.30.31, je paitrai tes brebis; avec וְּתְּנֵה רֹצֶת : בָּ באאן I Sam. 16. 11, et il pait, garde, les brebis. Part. רְצָים , pl. רְצִים , pl. רְצִים const. רציה Pasteur, berger : ריצה Gen. 4. 2, pasteur de brebis; ריצר מַקְנֵתר אברָם 13.7, les pasteurs des troupeaux d'Abram; רֹצֵר יִצְרָוּק 26.20, les pasteurs d'Isaac; fém.: מָל רֹעָה הָרא 29. 9, car elle était bergère. Au fig.: אַהָּח הָרָעָּח אריכמי II Sam. 5. 2, tu paitras, conduiras, mon peuple ; קרֹפִים דֵּרֹפִים אַרד בַּנְבִי Jér. 23. 2, les pasteurs qui conduisent mon peuple; de Dieu : יַר לְצֵּר Ps. 23. 1, l'Eternel est mon pasteur (rien ne me manquera); רֹצֵּח יִשְּׁרַאֵּל 80. 2, pasteur d'Israel (Dieu); יִרְעּוּ רַבְּּרִם Prov. 10. 21, (les lèvres du juste) paissent, c.-à-d. dirigent, instruisent, beaucoup d'hommes; רֹעִים Jer. 2. 8, 3. 15, des pasteurs, des princes, rois; מֵרֹעֵה אַחַר Eccl. 12. 11, par un pasteur, maître, אָרָן וָיָלֶב לֹא יִרְעֵם Osée 9.2, וּרֶדָן וָיָלֶב לֹא יִרְעֵם la grange et le pressoir ne les repaitront, nourriront pas (ils n'y trouveront pas de quoi se nourrir. — 2º Pattre, brouter, détruire, maltraiter: וַרַעוּ כְבַּשָּׁים Is.5.17, les agneaux paitront; יאַב וְטַלָּח ירש כאַנור 65.25, le loup et l'agneau iront paitre ensemble; וְרַצָּרוֹ חַבַּרְכֵּל וְתַבָּשׁן Jér. 50, 19, il pattra sur le Carmel et le Basan; ou avec לִּרְעוֹת בְּנַנִּים Cant. 6.2, pour se repaitre, se nourrir, dans les jardins; ou, dans le sens 1º: pour faire pattre (son troupeau) dans les jardins; au fig.: וָרָעוּ אָת־אָרֶץ אַשׁוּר בַּחֶרֶב Mich. 5. 5, ils pattront, detruiront, avec l'épée, le pays d'Assur; יַרַע מַיִּרִיד קאַחַלה Job 20.26 (forme apoc.), (le feu) détruira ce qui sera laissé, resté, dans sa tente (v. à יַרַעוּהָ קַּרָּלָּד); אַרָּלָד Jér. 2. 16. ils brouteront le haut de ta tête, ils te briseront la tête (v. לצֶת צֶקרָת; רצֶת בֶּקרָת Job 24.21, il offense, maltraite, la femme stérile (selon d'autres : il la nourrit bien, la présère, parce qu'elle n'a pas d'enfants et qu'elle conserve mieux sa beauté). — 3º Se repattre, suivre, aimer, fréquenter : יָרְעָה אָנֵלָה Prov. 15. 14, (la bouche des sots) se repatt de folie; וּרְצֵה אֲמִינָה Ps. 37. 3, et repais-toi de vérité, reste-lui fidèle; רבה רובה Osée 12. 2, (Ephraim) se repatt de vent, suit, aime, les choses vaines; יִרֹעָהו מְסִרּלָרם Prov. 13. 20, et qui aime, fréquente, les sots; יַרֹצֵּח זוֹנוֹת 29. 3, qui poursuit, fréquente, les prostituées; de là II רֵצ

Pi.: אָטֶר רַעָּטִח לּוּ Jug. 14. 20, (un ami) qu'il s'était associé, avec lequel il était lié (v. Kal 3°).

Hiph.: יַּרְעֵם מְּחֹם לְבָבוֹ Ps.78.72, il les a conduits, gouvernés, (dans) selon l'innocence de son cœur (v. Kal 1°).

Hithp.: אַל־תַּדְע אָר־בַּעֵל אָף Prov. 22. 24, ne t'associe pas, ne contracte pas amitié, avec un homme colère, emporté.

קְּלֵלְ (rac. רְצֵע) 4° adj. f. Mauvaise, mechante (v. רֵצ'). — 2° Subst. fém. Même signif. que בי subst. Mal, malheur, méchanceté, malice, crime: על-הְרָעָה Jon. 3. 10, (il se repentit) du mal, (il ne leur envoya pas) le mal; קר קבּקני קינית Gen. 19. 19, de peur que le malheur ne m'atteigne, ne me surprenne; אים פּר פּר בּקני אים אים ביים ביים לא. 44. 4, (pourquoi avez-vous rendu) le mal pour le bien? אָם־ בְּעָלֵהוֹ עַבְּנֵי רְעָהוֹ Gen. 26. 14, afin que tu ne nous fasses aucun mal, tort; יְדְיָשְׁי רְעָהוֹ Ps. 38. 13, et ceux qui désirent mon malheur; דְּאָדִים Gen. 6. 5, que la méchanceté, la malice des hommes, était extrême; la malice des hommes, était extrême; de la plus malicieuse de vos méchancetés, du plus affreux de vos crimes.

ק'ע ה. (rac. דְעֶּח 3°, v. II בַעָּח 1°). Ami: בְּעֵּח דָעָּר דָיָד II Sam. 15. 37, (Husai), ami de David (בַּעַח דַּיִר 16.16); בַּעָּח דַשָּבֶּלָּך I Rois 4. 5, ami, favori, du roi.

קְּלֵלְה f. Amie, compagne: רַשֹּׁהֶיהָן Ps. 45.15, ses compagnes; אָנֹרִי וְרֵשׁוֹתָי Jug. 11. 37, moi et mes compagnes.

הְעָר inf. de רָצָר, avec ה parag. Briser, casser: רְצָר הְּיִלְרָּק וֹשְּלֶרָץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, déchirée (exact. briser: elle a été brisée); שַׁרְרַצָּה Prov. 25. 19, une dent de pourriture qui se casse, une dent pourrie.

ነሃገ (ami) n. pr. Réü, fils de Peleg, Gen. 11. 18.

לעלאֵל (ami de Dieu) n. pr. 1° Réūel, fils d'Ésaŭ, Gen. 36. 4, 10. — 2° Réūel, père de Jethro, Exod. 2. 18, Nomb. 10. 29. — 3° Réūel, fils de Jebniyah, I Chr. 9. 8. — 4° Réūel, père d'Éliasaph, Nomb. 2. 14 (קעואַל) 1. 14, 7. 42).

et II בַיֵּב 2°); selon d'autres: une affliction d'esprit (une déception) (de רָצֶּר 2° ou de בָצֶר).

רְעוּת f. chald. Volonté, ordre: רְעוּת בּלְכָּא Esdr. 5. 17, et la volonté, le désir, du roi; פִּרְעּה אַלְחָלם 7.18, selon la volonté, l'ordre, de votre Dieu.

וְצְלְּחִירם: Pâturage: רְצִּיף m. (rac יְצָּיף). Pâturage: וְצָּיף רְצִיּף I Rois 5. 3, et vingt bœufs du pâturage (opposé à ceux engraissés à la maison, à l'étable).

עת (ami) n. pr. Réī, un chef sous David, I Rois 1.8.

קאָקל רֹעִי (רְצֶּח , Pastoral : מָאֹחָל רֹעִיר Is.38.12, comme une tente pastorale, la tente d'un berger : רַצִּי רָאֵלִיל Zach.11. 17, subst., pasteur indolent, inutile.

לְנְיְהִי f. (rac. רֶבֶּיזְ.). Amie, bien-aimée: בְּיְהָיִהְי Cant. 1. 9 (et souvent dans le même livre), ma bien-aimée; אָנֹבְי וְרשׁיַהֵי Jug.11.37 (cheth.), moi et mes amies, compagnes (ע. רַבֶּין.).

ארן אין m. (rac. אין 3°, v. II בְרַעְּרוֹן לָמֵּרֹ 2°). Pensée: הְרַעְּרוֹן לָמֵּרֹ Eccl. 2. 22, et avec la pensée, l'application, de son cœur, son esprit; בְּעִיּרוֹן רִיּנְיִין וּרְּנִין זְּרִיּנְין 1. 17, 4. 16, une tendance aux choses vaines, de vains efforts; d'autres traduisent partout comme בְּעִירִין une affliction d'esprit.

וְרַכְּיֹנִיִּר יְבַתְּלְנֵּיִי Chald. m. Pensée: יְבְתְּלְנִיּר יְבַתְּלְנֵיִּר Dan. 4. 16, et ses pensées lui troublaient וֹיִבְּיִינִיךְ; 'épouvantaient; רַשְיוֹנִיךְ; 2. 29, et יְרַשְיוֹנֵי לִבְבָּיוֹנֵי לִבְבָּר 2. 30, tes pensées, et les pensées de ton cœur, tes songes, tes visions pendant le sommeil.

אָרָעָלי Ex. unique. Hoph.: רְתַּמְרוֹשָׁים Nah. 2. 4, et les lances sont brandies, agitées; ou : (ceux qui s'élevaient comme) des sapins seront dans le tremblement, épouvantés (v. רָבַער); selon d'autres : les lances ont été empoisonnées, c.-à-d. elles blessent mortellement (v. רַבֶּע).

רַעל m. Tremblement ou poison: בְּבַל Zach.12.2, une coupe de tremblement, qui donne des vertiges, ou: une coupe de poison.

קְּעֶלוֹת f. pl. Espèce de vêtement de femme: הְּדְרֶעֶלוֹת Is. 3. 19, les voiles des femmes (ou des mentonnières) (de דָצֵל trembler, flotter).

רְאֵלְיָה (qui tremble devant Dieu, qui le craint) n. pr. m. Esdr. 2.2 (le même רַצְּמִיָּה Néh. 7.7).

ליי איי 1º Retentir, faire du bruit: אַרְעֵּם דְּיְנָם הַּלְּאוֹי Ps. 96. 11, 98.7, I Chr. 16. 32, que la mer et ce qu'elle renferme fasse entendre un grand bruit, fasse retentir son allégresse.— 2º Étre bouleversé: דְעֵמֵה פִּנְים Ez. 27. 35, ils ont le visage bouleversé, ils ont changé de visage.

Hiph. 1° Tonner: אַל־דַּעְבּוֹד דִּיְרָבוֹ Ps. 29. 3, le Dieu de gloire a tonné; אור Job 37. 5, Dieu tonne avec sa voix d'une manière merveilleuse.— 2° Exciter la colère: בַּעַבּוּר אַבְּיִר I Sam. 1. 6, pour exciter sa colère, pour l'irriter, l'aigrir (v. Kal 2°).

DYI m. Bruit, cris, tonnerre: בַּעַם Job 39. 25, les cris, la voix tonnante, des capitaines; קּלְלְ בַעָּקְהָ Ps.77, 19, la voix de ton tonnerre; יְרַבָּם נְּבוּרֹרָהָ Job 26. 14, (qui peut comprendre) le tonnerre de sa puissance, c.-à-d. de ses décrets puissants, éternels, et en même temps impénétrables.

רַנְעָרָה (Trémissement : בַּיִלְּבְּישׁ צַּנְאָרוֹ Iob 39. 19, est-ce toi qui revêts son cou du frémissement, c.-à-d. qui donnes au cheval la force de pousser ses hennissements? selon d'autres: la crinière (du bruit qui se produit quand le cheval la secoue).

תְּעְכְה n. pr. 1º Raema, fils de Chuş, Gen. 10.7. — 2º D'une ville, Raema, Ez. 27. 22 (Regma, sur le golfe persique?).

DDDYI et DDDYI n. pr. d'une ville en Égypte, Raamsès, bâtie ou fortifiée par les Israélites, Exod. 1. 11; et de la contrée: la contrée de Raamsès, dans le pays de Gosen, Gen. 47.11, 27.

אר היב און Kal inusité. Pil. Verdir: יְבְּבָּוּה אַ רְצְנְנָהִי Job 15. 32, et sa branche ne verdira pas; אַרּ־עֵּרְשֵׂט רְעֲנְנְהְי Cant.1.16, notre lit aussi verdit, est couvert de fleurs, ou: est frais, beau (ou adjectifs, surtout le dernier, qui est milra).

וְצַבֵּנְ chald. adj. Florissant: וְרַצֵּנֵן Dan. 4. 1, (j'étais) florissant, heureux, plein de gloire, dans mon palais.

ソ以フ 1°Etre mal, dangereux, envieux, deplaire (v. יַרֶע el בָיַר: (בַע מֹטָח רַע : Nomb. 11. 10, et cela parut mal aux yeux de Moïse, lui déplut; וַרַע בְּעֵרנָיו Prov. 24. 18, et que cela (ne) lui déplaise ; וְרָעָרו לְק זֹארו מִעָּל II Sam. 19. 8, cela sera plus dangereux, funeste, pour toi que (tout le mal, etc.); יָרֶעָה עֵיקָה באַדִיךְ Deut. 15. 9, ton œil sera mauvais, regardera avec haine, sans pitié, ton frère (qui est pauvre, tu refuseras 2º Comme רצץ Briser, ruiner, exterminer : ר'טוּ עַוּמִים Is. 8. 9, brisez, ruinez, o peuple! selon d'autres (de בַּצָר 3°): assemblez-vous, peuples; הָּלֹעֵם בָּשֵׁבֶם בּרְזֵל Ps. 2. 9, tu les briseras avec un sceptre ou une verge de fer ; רַיב בַּבָּרַרִים Job 34. 24, il brisera, exterminera, les puissants (v. בַּעַרו 2º).

Niph. pass.: יְרֹצֶּח מְסִילֵּים רֵּרוֹצֵ 13. 20, mais qui fréquente les sots, les insensés, sera brisé, ruiné; selon d'autres: deviendra méchant, pervers (v. Kal 1°); רֵב רֵרוֹצֵ Prov. 11. 15, (qui répond pour un étranger) sera ruiné, tombera dans le malheur (בַּצְּעֵב subst. ou inf. Kal de בַּצַר 2°).

Hiph. (בְּרֵע et הָרֵע, inf. הָרֵע , fut. בְּרָע, part. הָרֵע, pl. הָרֵע). Mal faire, mal agir, faire du mal, faire le mal, faire tort, affliger: הַרַע מַדְּלִּלְיָהָע Mich.3. 4, (comme) ils ont mal fait dans leurs

actions (ils ont fait de mauvaises actions); בַּיִלְישָׁר שַּׁשְׁר שַּׁשְׁר Gen. 44. 5, vous avez mal agi (dans) ce que vous avez fait (vous avez agi très mal); וְחֵרֵע לַעֲשׂוֹת I Rois 14.9, tu as mal fait, fait le mal; הְוַלַּגּּ חֲרֶבֶּ Is. 1. 16, cessez de faire le mal; בַּרֵע Prov. 17. 4, celui qui fait le mal , le méchant ; פַרָת מָרֶעִים Ps. 22. 17, une assemblée, une foule, de méchants, de scélérats; לַמֵּח תַּרֶעֹתָהוּ בעם חובה Exod. 5. 22, pourquoi as-tu fait du mal à ce peuple (l'as-tu affligé)? avec l'accus.: וַלֹא דַוֹרֶלַחִי אַתדאָדור מָדֵום Nomb. 16. 15, je n'ai fait de mal (tort) a aucun d'eux; לְרֶעֵע עְמָּרִיי Gen. 31. 7, de me faire tort; avec יּבְּנְבִיאֵי אֱל־תַּרֶעוּ : בּ I Chr. 16.22, et ne faites point de mal à mes prophètes; avec > : I Rois 17.20; לחרע או לחיים Lev. 5. 14, (un homme qui jure) de se faire de mal ou de bien, c.-à-d. de se priver de jouissances ou de se les donner.

Hithp.: (לינית Is. 24. 19, la terre a été brisée (v. לינית); אַישׁ רֵינִים Prov. 18. 24, un homme qui a beaucoup d'amis se fait du tort, qui fréquente trop ses camarades et croit trop en leur amitié se ruinera; selon d'autres, dans le sens de קינית 3°: celui qui a des amis doit s'associer à eux, se montrer leur ami, les cultiver.

עצין chald. Briser: יְתֵּרֹבָ Dan. 2. 40, il brisera (tout).

Pa.: וּכְמַרְוֹלָא בִּר־מְרֶעֵע Dan. 2. 40, et comme le fer qui brise.

קר (fut. יְרְעֵּמּר) Distiller, dégoutter, couler : לְּיְעָמּר טָּל Prov. 3. 20, et (que) tes nuées distillent, laissent dégoutter, la rosée; יְרְעָמּר טְאוֹת מִיְרָעָּר Prov. 3. 21? Ps. 65.13, les pâturages du désert dégoutteront, c.-à-d. seront fertiles; ou : (les pluies) dégoutteront, tomberont, sur les pâturages; יְרְצָמָּלוּן דָּיָשֶׁר ; 65. 12, elles dégouttent de graisse, elles sont fertiles (v. II בְּעִנְּעָרָן ...)

Hiph.: זְּרְשִׁים שְׁמֵרֵם בְּּשְׁבֵּעל Is. 45. 8, laissez dégoutter, envoyez (la rosée, la bénédiction), cieux d'en haut (v. בְּיַבְּיִם).

ץצְן (ע. בְעֵּע 2º et מָבֶּע) Briser, affli-

ger: מְּרְכֵּץ אּדִּיבּ Exod. 15. 6, (ta droite) brise l'ennemi; נַירְצָצוּ נְיִרֹלְצֵצוּ הָאר Jug. 10. 8, ils affligeaient, accablaient et opprimaient les enfants d'Israel.

Niph.: נְרָשֶׁה הָאָרֶץ Jér. 50. 46, la terre a été ébranlée, épouvantée.

Hiph. Ebranler, faire trembler, faire bondir: אָרָע הְּמְרֵעְּהַ אָרָ Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre; אַרָּעָר אָרַבְּלּר הַּוֹיִר Agg. 2. 7, j'ébranlerai tous les peuples, je les épouvanterai; הַּתְּרַבְּיהָשׁנּע Job 39. 20, est-ce toi qui lui fais faire du bruit comme (une nuée) de sauterelles, ou: qui le fais bondir comme les sauterelles?

שנות אינות שנות אונות א

 rai leur pays, je lui rendrai son ancien éclat, sa prospérité; לְּרְשָּׁרְאֵלְ לִּרְשְׁרָאֵלְ Osée 7.1, lorsque je (voulais) guérir Israel; קַּאָבִירְ לַּרְאָרִי ְּרַ Jér. 17. 14, ô Éternel, guérismoi, assiste-moi! בּיְשָּׁהְ שִּׁרְשָׁ Osée 14. 5, je guérirai, pardonnerai, leur défection; קַּאָבִירְ נַבְּשִׁי Ps. 41. 5, guéris mon âme, pardonne-moi (car j'ai péché contre toi); אָבָּרְרַ אֲבָּרֹ Job 13. 4, des médecins sans valeur, de mauvais consolateurs; בּיִר לֵבּר לֵבּר לֵבּר. il guérit, console, ceux qui ont le cœur brisé.

Niph. pass.: Étre guéri; neutre, guérir, être pardonné: מְלַפְּא חַנְּבָּץ Lév. 13.37, la teigne est guérie; בְּלָּא חַנְּבָץ 14.48, la plaie s'est guérie; אַטָּר לֹאַר בְּלָּא חַנְּבָץ Deut. 28.27, (des maladies) dont tu ne pourras pas guérir; בַּיִרְשָּא חַבְּיִר Ez. 47.8, les eaux seront guéries, c.-à-d. redeviendront douces, salutaires; בַּרְפָּא־לָנִיּג Is. 53.5, nous avons été guéris (exact. le mal a été guéri pour nous), Dieu nous a pardonné.

Hithph.: לְּדִיתְבַשֵּׁא II Rois 8. 29, pour se faire guérir. (Cette racine change aussi avec II בְּרָשִׁה, v. בְּשָׁה subst., II מְרָפֵּא et II הָבֶּח Pi.)

אָלָן m. (rac. אָבֶּה, mais dans le sens de II רָפָּאָדם.), usité seulement au plur. באָרָבְּאָדם: Les ombres, les morts: רְבָּאִדם: אָבּרַיְבָּאָדם: Ps.88.11, les morts vont-ils ressusciter et te louer? בְּקְבָּיִה לְּבָּאָדִם רְבָּוּאַרָּם Prov. 21. 16, il demeurera dans l'assemblée des morts (dans l'enfer); Job 26. 5, les choses

mortes (la semence qui paralt morte sous la terre) sont engendrées, se forment; selon d'autres: des géants (des formations gigantesques) se forment, sont engendrés (v. יְּפָאִים; ou: des géants sont dans l'angoisse, gémissent (v. יְּהַלֵּל).

אָלָּדְן et רְּבָּדְן n. pr. 1° Le chef d'une race de géants: לְּדְעָקָא I Chr. 20. 8, (ceux-ci furent nés) à Rapba, ou : au géant; אָבָּיִרְי הָיִנְּאָנָא 20. 4. et בִּילִידִי הָיְנָאָא II Sam. 21. 18, les descendants de Rapha ou de la race des géants (v. רְּלָּאִים 2° Rapha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2. — 3° Beth-Rapha, fils d'Esthon, 4. 12.

רְפָּאָר (rac. רְפָּא,), seulement plur. Les remèdes: רְפָּאוֹת בְּיחִי רְשָאוֹת keri Jér. 46. 11, en vain tu multiplieras les remèdes.

* רְפּוּאָה לְּיבּלְּהְיּה Guérison : מָבּנְאָה une guérison parfaite, Rituel.

רְּמְאֵיה מְּיִי לְשָׁהָּךְ. Santé, force: רְמְאֵיה מְּיִי לְשָׁהָּךְ Prov. 3. 8, cela sera la santé pour ton nombril, cela augmentera la force de tes nerfs.

D'Nੈਜ਼ੋ m. pl. (v. אַהָּהְ n. pr. 1°). Les Raphaim ou Raphaites, une race de géants dans le pays de Chanaan, Gen. 14. b, «les Raphaites dans Asteroth-Karnajim»; Deut. 3. 11, «Og, roi des Basan, était resté de la race des géants » (de ce pays); 2. 11, «les Emims aussi sont regardés comme des Raphaim (des géants), de même que les enfants d'Enak ».

한 기 (Dieu le guérit) n. pr. Raphael, fils de Semayoh, I Chr. 26.7; 'l'ange Raphael.

ליְרָמֶּר חָרְבּץ צְלַרְיִםְים Job 41. 22, il couche, répand, tout ce qui est aigu, piquant, sur le limon; ou : il est couché, il repose dessus comme sur la vase; d'autres traduisent : il se repose sur l'or (v. יחראי).

Pi. Préparer le lit : יְצֵיּנֶי Job 17.13, j'ai fait, préparé, mon lit (dans les ténèbres); קַּמְּרִנְּיִ מְּתָּמּוּרְנִים Cant.2.5, couchez-moi, préparez mon lit près des pommes ou des pommiers; selon d'autres: fortifiez-moi avec des pommes ou par leur odeur.

I רְפֶּה לְּיֶבֶרְיִתְ (v. רְפֶּה Guérir: רְפֶּה (Ps. 60. 4, guéris ses brisures; וְיָדֶר הִרְפָּרְיָת Job 5. 18, et ses mains guérissent (la plaie qu'elles ont faite).

Niph.: רְלְאֵ נְרְשְּׁרְשׁׁר. 14. 9, mais elle (Babylone) n'a point été guérie; פווי 19. 14, qui ne peut לאַריובל לְרַרְשָׁח עור 19. 14. 19 פֿרָשָׁת רְשִׁרִים וּצְרָים וּעִריי וּצְרָים וּעִריי וּצְרָים וּעַרִים וּעָּיִים וּעָּיִים וּעַרִים וּעִּיִים וּעַרִים וּעַרְים וּעַרִים וּעַרִים וּעַרִים וּעַרְים וּעַרְים וּעַרְים וּעַרְים וּעִיבְּים וּעַרְים וּערִים וּעִּיבְים וּעַרְים וּערִים וּערִיבּיים וּערִים וּערִים וּערִים וּערִים וּערִים וּערִים וּערִים וּערִים וּערִים וּעריבי ערִ

Pi.: נְיְרַפּוּ אֶת־שָׁבֶּר מַּת־צַּוִּדּי Jér. 8. 11, ils pansaient les plaies de la fille de mon peuple.

וו אָרָן (fut. אַרָר, הַרָּבָּן Décliner, se désister, s'affaiblir, être sans force, perdre courage: הַּנָּח־נָא רָפָּה חַיּוֹם Jug. 19. 9, considérez que le jour décline; נירה בייה Exod. 4. 26, il se désista de lui, c.-à-d. le laissa, cessa de le poursuivre; רָדָמּוּ נְדֵיחָם מְרְדַוּמָלָאַכָּה Neh. 6.9, leurs mains se désisteront du travail (le cesseront); וָאֵל־יִרְפּוּ יִדֵיכֶם II Chr. 15.7, et ne laissez pas vos mains s'affaiblir, se relacher (dans le travail); על-פון פל-ידוים חרשינה Is. 13. 7, c'est pourquoi toutes les mains seront sans force, languissantes, c.-à-d. on perdra tout courage; וְרֵמוּ יְדֵירוּ Jér. 50. 43, et ses mains sont demeurées sans force (il a perdu courage, il a été épouvanté); בְּמָרֵה דַשָּׁמֵשׁ Jér. 49. 24, Damas a perdu courage; הַבָּח יָרָפָה Is. 5. 24, et (comme) le chaume décline, c.-à-d. est dévoré par la flamme; ou trans.: comme la flamme dévore le chaume.

ר Niph. part.: בֶּרְמָּרם הַשׁ Exod. 5. 8, ils sont relachés dans le travail, paresseux (v. vers. 17).

Pi. Baisser, relacher, affaiblir, décourager: תְּלָפֶּינָת בַּנְפֵּינָת בַּנְפַּינָת בַּנְפַינָת Ez. 1. 24, 25, ils laissaient tomber, baissaient, leurs ailes; הְּמָי בְּפָּר בְּפָּר בְּפָּר Job 12. 21, il relache la ceinture des puissants, c.-â-d. il affaiblit leur force; אָדִירָב אַדירָב Jér. 38. 4 (pour אָדירָב , il affai-

blit les mains (des guerriers), il les

décourage.

Hiph. (fut. בְּרָשָׁת et הָרָהַ) Retenir, retirer, abandonner, laisser, interrompre, quitter: קיבה יודה II Sam. 24. 16, retiens ta main, c.-à-d. cesse de ravager; אַל־מָרָם יָנִיהְ מֵעַבָּנֶיהְ Jos. 10.6, ne retire pas tes mains de tes serviteurs, ne les abandonne pas; דַּרְפַּח בְּשֵּוֹר Jug. 11. 37, désiste-toi de moi, relachemoi, laisse-moi aller (pendant deux mois); באַלְפֵּר אַרְפָּדָן Néh. 6. 3, pendant que je laisse (le travail), que je l'interromps; לא יַרְפָּוּך Deut. 4. 31, (Dieu) ne t'abandonnera pas; דַּלִּיםוּ הַּדְיכנוּ Ps. 46. 11, arrêtez-vous, restez en repos, et considérez; הַרָּם וְאַנִּירָת לָּה I Sam. 15. 16, arrête (ce que tu veux faire), c.-à-d. attends, et je veux te dire; אַדְוָחִיר וְלֹא אַרְפָּני Cant.3.4, je l'ai saisi, arrêté, et je ne le laisserai point aller, je ne le quitterai pas.

Hithp:: עַּרְיּאָנָה אַהֶּם מְהַרְּפָּר Jos. 18. 3, jusqu'à quand vous montrerez-vous paresseux, lâches, hésiterez-vous? מְהְרַפֶּּר בִּמְלֵאֹרָהוּ Prov. 18. 9, celui qui est mou, lâche, dans son ouvrage; בְּהִל בְּרִים בָּרָה 24. 10, si tu t'abats, te décourages, au jour de l'adversité,

de l'affliction.

קּבְּה n. pr. 1° Rapha, ou géant (v. רְּבָּאָה n. pr. 1°). — 2° Raphah, fils de Benah, I Chr. 8. 37 (le même est appelé רְבָּבָה 9. 43).

kib? (le guéri) n. pr. Raphou, père de Palti, Nomb. 13. 9.

በያን n. pr. Rephah, fils de Beriah, I Chr. 7. 25.

רְבְּיִרהׁ זְיָהַבּ (rac. בְּבֶּיי). Lit de repos : בְּמִירָהוֹ זְיָהַבּ Cant. 3. 10, son lit de repos était d'or; selon d'autres: le fond, la

base, ou le dessus, l'impériale de la litière (v. vers. 9).

קליִרִים n. pr. d'une station dans le désert, Rephidim, Exod. 19. 2.

רְפָּיְהְ (Dieu le guérit) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21. — 2° 4. 42. — 3° 7. 2. — 4° 9. 43 (v. רָפָּה n. pr. 2°). — 5° Néh. 3. 9.

רְּפְּיוֹן m. (rac. II רְפָּה Jér. 47. 3, par l'affaiblissement des mains, c.-à-d. par découragement, peur (v. רָבָּה).

בּתְּלְפֹּט et שַׁבְּן (ע. בַּתְי) Fouler: בַּתִּלְפֹּט בַּתִּלְפִּט Ez. 32. 2, et tu foulais leurs fleuves, tu troublais les flots en les foulant; בְּבְלְבֶּכֶם הְּרְפֹּטוּן 34. 18, vous foulez, troublez (le reste), avec vos pieds.

Niph.: מַבְּיָן נִיְּפָּשׁ Prov. 25. 26, une fontaine troublée (par les pieds).

Hithp.: לַּהְ הַתְּרַפֵּט Prov. 6.3, va, prosterne, humilie-toi; selon d'autres: hâte-toi, mets-toi en mouvement; hâte-toi, mets-toi en mouvement; prosterne avec des fragments, des pièces d'argent, c.-à-d. (jusqu'à ce que chacun d'eux) se soumette et offre un tribut; selon d'autres: qui foule les autres aux pieds, ou: qui se laisse fouler aux pieds, qui se laisse humilier, pour des pièces d'argent (v. מַרָיִר).

בְּלְבֶּלְיה chald. Même signif.: בְּלְבֶּלִיה רָפְּטָּה סמר Dan. 7. 7, et elle foulait aux pieds, écrasait de ses pieds, ce qui restait.

לְּבְרֵאֵם לְּךְ: f. plur. Radeau : רְּבְרֵאֵם לְּךְ: II Chr. 2. 15, et nous ferons conduire (ces arbres) vers toi en radeaux; formé de בָּבָי être étendu, ou d'origine étrangère (I Rois 5. 23, on lit à la place לּבְרֵיה.

רוּף (v. אַדְּבַּ).

Pat Appuyer. Hithp.: בּּרְבּ Cant. 8. 5, (celle) qui s'appuie, est appuyée, sur son bien-aimé.

רָפּֿמ (v. סֿבֿל).

רָפֶּשׁ וְטִים: Is. 57. עָּפֶשׁ וְטִים: Is. 57. 20, la vase et la boue (de la mer).

יְאֵין בָּטֶר בָּרְפְּחִים : m. pl. Étables יְאֵין בָּטֶר בָּרְפְּחִים Hab.3.17, et il n'y aura plus de bœufs dans les étables (sing. רֶפֶּת).

וות Fragment, pièce; pl.: מְּרֵשֵּׁר־כָּטְּת Ps.68.31, avec ou pour des fragments, lingots, pièces d'argent (de בְּיִר,); selon d'autres: avec ou pour des dons, gratifications d'argent; de בְּיִר, Pi. (v. le même exemple à בְּיֵם Hithp.).

רדץ m. part. Courrier (v. רדץ).

אַרָּק 1° Courir (v. רוּץ): אוֹצרָ בּיוֹת מְיִנְיּוֹת בְּצֹוֹא בּיִנְיִּנְיִּתְ Ez. 1. 14, inf., et les animaux de courir et de revenir, couraient et revenaient.— 2° Recevoir favorablement (עַרְצָּרִי, בּיִרְיָּבְיִרִי Ez. 43.27 (comme (יְרָצִּרִי, et je vous recevrai favorablement, je serai réconcilié avec yous.

לְמֶּח תְּרַאֶּדוּן תָּרִים ... Ps. 68.17, selon les uns, comme יְּתְּרַיְּדִים : pourquoi, montagnes, sautez-vous, tremblez-vous? selon d'autres: pourquoi regardez-vous (Sion) avec envie, jalousie, malice?

רְצָּה (fut. יִרְצֶּח, אַרָיָן) 1° Se plaire, mettre sa complaisance, trouver plaisir, recevoir favorablement, vouloir, aimer : רוצַרז בַי בְּעַמּנוֹ Ps. 149. 4, Dieu se platt en, met sa complaisance dans son peuple; רָצְיָחָה נַפְּשָׁר Is. 42. 1 (sousentendu in), (mon élu) dans lequel mon ame a mis sa complaisance, son affection; בְּמִרְחֵם יִרְצֵּרּ Ps. 49. 14, (leurs enfants) se plaisent à leurs paroles, à suivre les conseils, les ordres, de leurs peres; avec l'accus.: רָצוּ עֲבָדֶיך אֶת־אַבָּנֶיח Ps. 102. 15, tes serviteurs trouvent, ont plaisir à ses pierres ; בַּיָר לֹא רָצָם Jer. 14:10, et Dieu ne les a pas regardés avec complaisance, ils ne lui sont pas agréables; נְתִּרְצֵנִי Gen. 33. 10, et tu m'as reçu favorablement; עולה לא חרצה Ps. 51. 18, tu n'as pas les holocaustes pour agréables ; וָלֹאִ־יֹסִיתְ לִּרְצוֹת עוֹר Ps. 77. 8, (est-ce qu'il) ne (nous) sera plus jamais favorable? suivi de יצם: עם־אַלּדִים Job 34. 9, quand il se plaît en Dieu, qu'il s'attache à lui; selon d'autres: quand il court, marche, avec Dieu (dans sa voie, comme יְבִּילְיִעְ יִּעִּהוֹ ; רְּיִּץְ Ps. 50. 18, tu consentais à être avec lui, tu te plaisais avec lui; ou: tu courais avec ou après lui (v. יְבִּיִּרְיִיְ יִבְּיִּרִי יְבִּירִי Ps. 40. 14, qu'il te plaise, Eternel, de (veuille) me délivrer; part. pass.: יְבִירִּי אָדִיר לְבִר אָדִיר לְבִר אָדִיר לְבִר אָדִיר לְבִר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַבּר לְּרֹב אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַבּר לְרֹב אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַבּר לְרֹב אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַבּר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַדִּיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַדִּיר לְבֹר אַדִּיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַדִּיר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַדִּייִי אַדִּיי לִבְּר אַדִּיר לְבֹר אַדִּי אַבּר לְבֹר אָדִיר לְבֹר אַב אַדִּיר לְבֹר אַדְּיר לִבּר אָדִיר לְבִּר אָּדִיר לְבֹר אַב אַדִּיר לְבֹר אַדְיִיי בּעִר לִבְּר אָדִי אָדִיר לְבִּר אָדִיר לְבִּי אָדִיר לְבִּר אָדִיר לְבִּר אָדִיר לְבִּר אָּדִיר לְבִּר אָּדִיר לְבִּר אָדִיר לְבִּר אָּדִיר לְבִי אָּדִיר לְבִּר אָדִיר לְבִּר אָדִיר לְבִיר אָדִיר לְבִר אָּדִי אָדִיר לְבִּי אָּדִיר לְבִיר אָּדִיר לְבִי אָּדִיר לְבִיר אָדִי אָדִיר לְבִיי אָּדִיר לְבִיר אָּדִיר לְבִיי אָדִיר לִּבְּי אָּדְייִיי אַרְיי אַר אָּיִיי לְּבִיי אָּדִיר לְבִּי אָרִיר לִייִיי אַנִיי לְבִיי אָרִיי לִייִיי לְבִיי אָרִיי לִייי לִייי לִייי אַנְייי לִּייי לִּיי לִּייי לִּיי לִייי לִּיי לִייי לִּיי לִייי לִייי לִייי לִייי לִייי לִייי לִייי לִייי לְיִיי לִייי לְייִי לְייִי לְיִיי לְייִי לִייי לְייִיי בְּייי לִייי לְייִי לִייי לִייי לִייי לִייי לִייי לְיייי לִייי לְיייי לְייִיי לְייִיי לְייִיי לְייִייי לְייִיי בְּייי לְייִיי לְיייי לְייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייי בְּייִיי בְּיִיי בְּייי ב

Niph. 1° Passif de Kal 1°. Étre reçu favorablement, agréé: בְּרָבֶּה לְּקְרַבְּן Lév. 22. 27, il sera reçu favorablement comme sacrifice; זְּיִבְּה לִוֹי 1. 4, elle (l'holocauste) sera reçue, agréée de Dieu pour lui (en faveur de celui qui l'offre); בּלְבֵיר לֹא רֵיבֶד, 22. 23, mais il ne sera pas reçu favorablement pour (s'acquitter) d'un vœu. — 2° Passif de Kal 2°: בִּיבָר צִיֹר צִיֹרָם Is. 40. 2, que le châtiment de son iniquité a été payé, acquitté, qu'elle a expié ses crimes.

Pi.: בֶּנְיוֹ יְרָאֵדּ דֵלָּים Job 20. 10, ses fils chercheront à plaire aux pauvres, apaiseront les pauvres (en leur rendant leurs biens).

Hiph.: נְיִנְיבֶּיז צָּר־שַׁמְּחֹרֶהְ Lév. 26.34, et (le pays) payera ses temps de repos, s'en acquittera en se reposant (v. Kal 2°).

Hithp:: וּבְמֶּח יְחְרֵשֶׁח וְחְעֵּלְ־אֵדְיִרְיּ I Sam. 29. 4, et par quel (autre) moyen se rendra-t-il agréable, cherchera-t-il de plaire à son maître? " Rituel, celui qui s'apaise, qui se montre clément, miséricordieux.

רָצַין m. (rac. רָצָיוֹ). 1°Complaisance, contentement, agrément, faveur, joie, plaisir : רציר פלה Prov. 14. 35, (un serviteur intelligent obtient) la complaisance, le contentement, du roi; עלומיכם לא לרצון Jer. 6. 20, vos holocaustes ne sont pas à mon agrément, ne me sont pas agréables; לָרַצוֹן לֶּדֶוֹם בּקטֵי בַּי Exod. 28.38, pour leur (attirer) le contentement, la grâce, devant Dieu, pour que Dieu leur soit favorable; לָרַצֹּיָבֶם Lév. 19. 5, pour votre faveur, pour vous attirer la faveur de Dieu; יירצוֹנוֹ פִּיכֵי דָרָהְ Prov. 11. 20, et ceux dont la voie, la conduite, est simple, innocente, (sont ou font) sa joie, ses délices; ילַקְתַּח רָצוֹן מְיָדְכָם Mal. 2.13, et pour recevoir de vos mains un présent agréable, qui me fasse du plaisir. — 2º Volonté, désir, grâce, les effets de la grace : לַצְשׁוֹחד־רְצוֹינְהָ Ps. 40. 9, de faire ta volonte; למֵי רְצוֹנוֹ 103. 21, qui exécutent sa volonie; ועשה כרציני Dan. 8. 4, il fit selon sa volonté, tout ce qu'il voulut; וּבְרַצֹּנָם Gen.49.6, et dans leur volonté criminelle, leur impétuosité; ירְצוֹעֹי Prov. 16. 15, et la grâce, clémence (du roi); בְּעֵה רַצוֹּך Is. 49. 8, dans un temps de grace, où ma grace leur est accordée; וּמַשָּׁבָּיבַ לָּכֵל־חֵוּר רָצוֹוּן Ps. 145. 16, et tu rassasies toute créature vivante des effets de ta grâce; selon d'autres : selon son désir, à sa satisfaction; אַבֶּע רַצוֹן Deut. 33. 23, (Nephthali) rassasié des effets de la grâce de Dieu, ou : selon ses désirs, jouissant de tout comme il le désire.

ראָרָן, Tuer, assassiner: אַרָּאָרָן, דּיִרָּאָרָ 20. 13, tu ne tueras point; אַרָּאָרָן וְּיִנְאָרָן Deut. 22. 26, et il lui ôte la vie, l'assassine; רְאֵרֵין part., celui qui fait un homicide involontaire, Nombres, chap. 35; ou un homicide volontaire, un assassin, Job 24. 14.

Niph. pass.: תְּאָבָה תְּנְרָאָה Jug. 20. 4, la femme qui a été tuée; אֵרָצֵה Prov. 22. 13, je serai tué, assassiné.

Pi. Commettre beaucoup de meurtres : בְּרְ־חַמְרַצֵּוֹי תַּיָּה II Rois 6.32, ce fils de meurtrier; אַרְּמָּרִם רְרָשִּׁרִם Ps. 94. 6, ils tuent, assassinent, les orphelins; מְּבְּעָהוּ כְּלְּכָם Ps. 62.4, (jusqu'à quand) percerez, tuerez-vous? ou, selon Ben-Asser, אַרְאָדוּר Pou.: vous allez être tous percés, tués.

ነት? (délice) n. pr. m. I Chr.7.39. የ¥? (le fort prince) n. pr. 1° Resin, roi de Syrie, Is.7.1.—2° Esdr.2.48.

ענין אָרדאָוָל: Percer: וְרָצֵע אֲלֹנֶיו אָרדּאָוְלי Exod. 21. 6, son mattre lui percera l'oreille (v. יְצֵּח.).

קצין Paver. Part. pass.: אַיבּיהָ יֹבִיהָּ Cant.3.10, son milieu, intérieur, était pavé, parqueté, avec amour (orné de tout ce qu'il y a de plus précieux); selon d'autres: celui qui était au milieu (qui était dedans) brûlait d'amour.

אָרָן m. Charbon ardent; plur.: אָנִיי I Rois 19. 6, un pain cuit sur des charbons ardents.

ግዛን n. pr. Reseph, ville conquise par les Assyriens, Is. 37. 12.

ገንሃን n. pr. Rispah, fille d'Ajah, concubine de Saul, II Sam. 3.7.

רְצַלְ, (fut. יְרִיץ, אָרִיף, pour יְרָיּץ, v. צַּבָּץ, Froisser, casser, briser, ecraser, opprimer: קָבָיף Is. 42.3, (il ne brisera pas) un roseau déjà cassé, froissé; אָרֶץ גְּוּיִּר; Ps. 48.30, je brise, j'enfonce, la troupe (ou, de יְרִי: je cours après, je poursuis); אַרִּיִּרִיּר; I Sam. 12.3, qui est-ce (y a-t-il quelqu'un)

que j'ai opprimé ? קרינים Amos 4.1, (vous) qui écrasez, opprimez, les pauvres; רצוצים Is.58.6, les opprimés, les esclaves; יָחָרֶץ גַּלַּח תַּנָּתָב Eccl. 12. 6, (avant que) la coupe d'or se casse.

Niph.: ינה'ץ דוולנגל Eccl. 12. 6, (et avant que) la roue se rompe; מרוץ Ez.

29. 7, tu te romps.

Pi., comme Kal: אָרָיָרָן בּאִשֵּׁי לִּוְיָרָן Ps. 74. 14, tu as brisé, écrasé, les têtes de Léviathan; נַיַרַאֵּץ אָסָא מָן־חָעָם II Chr. 16. 10, Asa opprima (ou tua) plusieurs d'entre le peuple.

וַיִרֹּצִּנּוּ אָתדּבְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jug. 10. 8, et ils opprimaient les enfants d'Israel.

Hiph.: יַהַרִץ אַרדּגַּלְגָּלְהוֹי Jug. 9. 53, et elle lui brisa, enfonça, le crâne.

Hithp.: נַיּחָרֹצָצוּ הַבְּנִים Gen. 25. 22, les enfants se poussaient, s'entre-choquaient (dans son sein) (ν. רדץ).

ף מלן. (rac. בְּקַלָּ). Mince, maigre; seulement plur. fem.; וַרְשִּוֹר מָשֵׁר Gen. 41. 19, et seul דורקות vers. 20, 27, (des vaches) décharnées, maigres.

Pl adv. de restriction. Seul, seulement, ne - que, vraiment, sans doute: בק־עוֹג Deut. 3. 11, Og (roi de Basan, était resté) seul (de la race des géants); רַכְּם יַבַינְחִיר Amos 3.2, je n'ai connu, choisi, que vous; בֶּק לָאֵנְשִׁים חָאֵל Gen. 19.8, seulement (ne faites pas de mal) à ces hommes-là; אַרן בָּאָרוֹן רַק II Chr. 5.10, il n'y avait dans l'arche que (les deux tables); רַק בְּעֵיָה Jos. 11. 22, soulement, ou excepté, dans la ville d'Aza; רַק תַּיְשֶׁר I Rois 14.8, (de faire) seulement ce qui est juste, de ne faire que ce qui est juste; בַק צַם־חֶכָם וְנָבוֹן Deut. 4.6, un peuple (seulement, c.-à-d.) vraiment sage et intelligent; רַק אֵיך־יִּרְאַת אַלְדִּים Gen. 20. 11, sans doute, il n'y a point de crainte de Dieu (en ce pays).

רַיק .Vide (v. בַּק).

רק m. (rac. רָקֵק). Salive, crachat: לא - הישים רים Job 30. 10, ils ne retiennent pas le crachat (devant mon visage), ils me crachent au visage; רָקּר 7.19, ma salive.

בַּקר (fut. יִרָּקב) Pourrir: בַּקר לא־יִרָּקב

Is. 40. 20, un bois qui ne pourrisse point; וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב Prov.10.7, mais le nom des méchants pourrira (comme eux), il sera vite oublié.

אַרַקב עַצָּמוּת קנאַת: m. Pourriture הַרָּקב בַּצָמוּת קנאַת Prov. 14. 30, l'envie est la pourriture des os; יבוא רָקַב בְּעַצְמַי Hab. 3. 16, la pourriture, c.-à-d. l'exténuation, pénètre dans mes os (par la peur ou la faim, v. vers. 17); יְהַלֶּח יָבְלָּח Job 13. 28, et lui (l'homme, le corps de l'homme) est consumé bien vite, comme une chose pourrie, comme un bois pourri.

אַרַוּן m. Pourriture : לַצַע רַקַּבוּן Job 41. 19, comme du bois de pourriture, du bois pourri.

וַקַּד Danser, sauter: יַשָּׁת רָקוֹד Eccl. 3. 4, et un temps de danser, de sauter de joie; הִּרְקְרוּ בְאֵלִים Ps. 114. 6, (pourquoi, montagnes) sautez-vous comme des béliers?

Pi. Danser, sauter, courir : וּשָׂעַרְרַים ור ירקרו- is. 13. 21, et les satyres, ou les diables, y feront leurs danses; יַלְלֵירָוֹם יְרַפַּרוּן Job 21. 11, et leurs enfants sautent (en jouant); וּמֵרְמַבֶּח מְרַקַּבָּח Nah. 3. 2, et le chariot qui court, roule très vite.

וויר קידם במורעגל Ps. 29. 6, (il) les fait sauter, bondir, comme des veaux.

וַקְּהַיּ f. (rac. ppp). 1° Tempe: וְדַיּיָבור יהרקתי Jug. 4.22, et le clou était (encore) dans sa tempe. — 2º Joue : בַּקַרָה Cant. 4. 3, 6.7, ta joue.

רקון n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Dan, Rakkon, Jos. 19.46.

רַכְּיַ Composer, préparer un onguent, un parfum : אָישׁר יִרְקַח מָּמֹ־וּג Exod. 30. 33, quiconque en composera de semblable (une huile d'onction semblable); מַצְמָּח רוֹקַתָּ Exod. 30. 35, l'ouvrage d'un parfumeur.

Pou. part. : מְרָפֻּחִים II Chr. 16. 14, (des aromes) mélés, composés (selon

l'art des parfumeurs).

Hiph.: הַבְּיבְשָׁר הַשָּׁיִרָם, Ez. 24. 10,

inf. ou impér., et assaisonner, ou : assaisonne la viande, apprête, achève bien, la cuisson.

קרָק m. Parfum: מְיֵרֶן הֶּרֶקְתְּה Cant. 8. 2, du vin mêlé de parfums.

תְּרְיָרְפָתִיה Parfumeur; plur.: אָרְיָרְפָתִּיה Neh. 3. 8, fils d'un des parfumeurs; fém. plur.: רְבַּתְּיוֹים I Sam. 8. 13, (il prendra vos filles) pour en faire des parfumeuses; selon d'autres: des servantes; d'autres traduisent aux deux endroits: des pharmaciens.

וֹקְתִים m. pl. Onguents: וַמְּיִדְּרָ Is. 57. 9, et tu as augmenté, ou prodigué, tes onguents, tes parfums.

בְּיִלְיִא אַלְּדִים לְּיָלְיִע (רְמֵע P.) m. (rac. רְמַע). Étendue, extension, spécial. l'étendue du ciel, le firmament: וַיְלָיִא אַלְדִים לְיִקִיע שָׁיָיִם Gen. 1. 8, Dieu donna au firmament le nom de ciel; aussi: הַרְקִיצַ דְיִּאָיִים 1. 14, au firmament du ciel; בְּרִלִיצַ דְיִּאָיִים Ps. 150. 1, (louez-le) dans le firmament où sa force réside, éclate; selon d'autres: dans l'étendue de sa force.

רָקְי, m. (rac. רְקַקי). Tourteau, gâteau fort mince: יְקָשְיק אָקי Exod. 29. 23, et un tourteau, gâteau; רְקִקים מַשׁוֹי 29. 2, et des gâteaux fort minces, sans levain.

P Broder soit au métier, soit à la main, surtout pour faire des dessins de plusieurs couleurs (ע. הַבְּאַרְנָּקוּ seulement part. בְּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בַּאַרְנָּקוּ בּאַרְנָּקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַרְנָּקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַרְנָּקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַרְנָקוּ בּאַר בּאָר בּאַר בּאָבּארב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַבּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַב בּאָר בּאַר ב

Pou.: רַפְּמָהִי בְּחַחְתִּיוּת אָרֶץ Ps. 139. 15, (lorsque) j'ai été tissé, brodé, c-à-d. formé de matières diverses, (comme)

au fond de la terre, c.-à-d. dans le sein de ma mère.

P.7. n. pr. 1° Rekem, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27. — 2° Rekem, un des rois des Madianites, Nomb. 31. 8. — 3° Rekem, fils de Hebron, I Chr. 2. 43. — 4° Rekem, fils de Sares, 7. 16.

לְּלְּחָרֵי f. (ע. בַּבְיִר, Ez. 16, 13, et de la soie, et de la broderie (des étoffes brodées), de diverses couleurs; בְּבְיִר דְּלְבְּיִר 16. 18, tes vêtements brodés ou tissés de diverses couleurs; plur.: בְּבְיִר רִּלְבְּיִרִי Ps. 45. 15, en habits brodés; duel: בְּבְיִר בַּבְּיִר Jug. 5. 31, deux vêtements brodés, ou : un vêtement brodé de deux côtés; des plumes d'un aigle: בַּבְיִר בֹּלִי הְיִרְשָׁבְּי Ez. 17. 3, qui avaient une variété de couleurs; des pierres : בַּבְּיִר בּלִי הְיִרְשָׁבְּי I Chr. 29. 2, des pierres brillantes et de diverses couleurs.

לְרוֹפֵע הָאָרֶץ כִּלֹּדוֹמָיִם 1º Étendre : לְּרוֹפֵע הָאָרֶץ כַּלֹּדוֹמָיִם 136. 6, celui qui a étendu la terre sur les eaux. — 2º Étendre une chose par le pied, l'aplatir, la fouler; אֶּרְפָע בִּוֹן אַרְפָע 1I Sam. 22. 43, je les foulerai aux pieds, ou: je les étendrai, c.-à-d. disperserai; absol. אַרְפַע בְּרַנְלְה בַּרַנְלְה בַּרַנְלְה בַּרַנְלְה בַּרַנְלְה בַּרַנְלְה בַּרַנְלְה בַּרַנְלְה בַּרַנְלְה בָּרָנְל 14, frappe (la terre) de ton pied, de colère, d'indignation; בַּרַנְלְה בְּרָנֶל בְּרָנְלְה בְּרָנֶל בָּרָל בָּרַנְע 15. 6, et (parce que) tu as frappé du pied, c.-à-d. que tu as sauté de joie.

Pi. Étendre une lame, l'amincir, l'aplatir : יַּרְשָּׁשׁ אָּז־שַּׁחֵי בַּאָרָע בּאַרָּבּּ Exod. 39. 3, ils rendirent les lames d'or fort minces, ou : ils firent, battirent, les feuilles d'or; בַּּיִרֶּבּ יְרַשְּעָּע Is. 40. 19, (et l'orfévre) couvre (la statue) d'or mince, d'une feuille d'or.

Pou.: בֶּסֶתְ מְרֶשֶׁנ Jér. 10. 9, de l'argent aminci, réduit en lames.

Hiph. Etendre: פַּרְקִּישַׁ עָּמֵּר לִיְסְׁתָּקִים Job 37. 18, as-tu étendu avec lui (l'as-tu aidé à étendre) les nues, les cieux? (v. > 7°).

רַקּצֵי פַּחִים: : m. pl. Étendues רָקְצִי פַּחִים

Nomb.17.3, des lames bien étendues, réduites en feuilles.

רָקק Kal inusité. Rendre mince, plat; de là רָקּים, פְּקים, et בָּ adj., peut-

etre aussi py adv.

n. pr. d'une ville appartenant à Nephthali, Rakkath, Jos. 19. 8 (Tiberias ou Sephoris?)

Pauvre (v. רוּשׁ).

* שְׁיֵלֵן Puissant: שֶׁיֵלֵן בְשָּׁארן Aboth, ils sont puissants, ils (en) ont le pouvoir (v. רְשִׁידוֹן).

• רשות et רשות Pouvoir, puissance,

permission, Aboth.

קרשׁרוֹן m. (rac. בְּינִישׁ בְּלֵּהְ בְּשׁרוֹּ Esdr. 3.7, selon le pouvoir, l'autorisation, que Cyrus, roi de Perse, leur avait donnée.

רַשִּׁית Commencement (v. רַאִּמִית).

Marquer, écrire. Part. pass.: בְּמָתֵב אֲמָהָ Dan. 10. 21, ce qui est marqué, écrit, dans l'écriture de la vérité.

בְּיִרְיָ chald. Écrire, signer: מְּיִרְיָּהְ Dan. 6. 9, et signe l'écrit, l'édit; בּיְרָבָּא דְיָהִי רְשִׁים ל. 24, et cette écriture fut tracée, ces paroles furent écrites, tracées.

עשֵׁין (fut. אַישַׁין) 1° Etre agité, inquiet (comparez אַיָר, שַּבְי, ע. אַשָּין et Hiph. 1°): אַרְשֵׁע מַיִּרְשָּׁר Eccl.7.17, ne t'inquiète, ne t'agite pas trop; selon d'autres: ne sois pas trop méchant, ne tombe pas dans l'excès de la méchanceté ou de l'impiété. — 2° Etre agité par ses passions, être méchant, injuste, inique, criminel, impie: מַּיְאַשִּׁיִר בְּיִשְׁאַרָּת Dan. 9. 15, nous avons péché, nous avons commis l'iniquité;

Ps. 48. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par l'impiété, en faisant ce qu'il a défendu; ou : je n'ai pas commis d'iniquité, d'infidélité, contre mon Dieu; אַפּרָיָדְיָּאָ Job 10. 15, si j'ai été méchant, impie; ou : si je suis coupable.

Hiph. 1°Troubler, agiter: יָרוּא יַשָׁיקט וְמִיר רַדְיְשָׁעֵ Job 34. 29, s'il donne la paix, qui agitera, troublera (les hommes)? וּבְכֹל אֲשֶׁר־יִקְּנָת רַיְשִׁיעַ I Sam. 14. 47, et de quel côté qu'il tournât (les armes), il troublait, répandait la terreur; selon d'autres: il châtiait (les ennemis), il les vainquait. — 2º Intrans., comme Kal 2º. Commettre l'iniquité : וַתַּרְשַׁיַעֵּנוּ Dan. 9. 5, nous avons commis l'iniquite ; רויא הירשיע לעשורת II Chr. 20. 35, il a fait des actions impies; trans.: וּמַרְשִׁרעַר בְּרָרוז Dan. 11. 32; ceux qui trahissent l'alliance, les prévaricateurs de l'alliance. — 3° Déclarer coupable, criminel , condamner : אַשָּׁר יַרְיָשִׁרּעָן אַלֹּדִירם Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront ; וַיַרְשִׁיעוּ אֵח־אִיוֹב Job 32. 3, (et de ce) qu'ils avaient (cependant) condamné Job.

עשָׁיִי, adj. (fém. רְּטָשׁיָי,). 1° Agité , inquiet, méchant, injuste, inique, impie: וְהַרְשַׁעִּים בָּיָם וְגָרָשׁ Is. 57. 20, mais les méchants sont comme une mer toujours agitée ; יַשׁמ רָשֵׁיִעִים חַיִּלוּי רֹנֵז Job 3. 17, c'est là que les agitateurs, les impies, cessent (d'exciter) le trouble; וְתֵיהו בַּאַדִּירַ מַרַיָּשׁע Gen. 18.25, et que le juste, l'innocent, soit (traité) comme le méchant, l'impie; בַּעֲבֶּח רְשֵׁיִנִים Ps. 1. 1, dans le conseil des impies ; מַּצַּח רְשָׁיִנִּים Is. 14. 5, le bâton des méchants, des peuples qui oppriment Israel; פַּרַרְעֹדּי בר שנית Ez. 3. 18, de sa voie impie. -2º Celui qui a la mauvaise cause, le coupable, punissable: לא־־אַצָּדִּיכן רֲשַׁעּ Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai pas le coupable ; אַל־הָשָׁע יָדְךּ צִם־רָשָׁע 23. 1, ne prête pas ta main à celui qui a la mauvaise cause ; אַשָּׁר־דוּא רַשָּׁע לַמוּח Nomb. 35. 31, qui est coupable de mort, qui a mérité la mort.

עלין m. (avec suff. רְשָׁעִי). Iniquité, crime, injustice, mensonge, impiété: אַנאַ רְשַׁע Ps. 45. 8, et tu hais l'iniquité; שֵׁיִם יָצֵא רָשֵׁע I Sam. 24. 14, des méchants vient le mal, le crime, c.-à-d. ils ne peuvent faire que le mal, le crime; איברות רָשׁע Mich. 6. 10, les trésors (obtenus) par l'injustice, la violence; במאונר השע Mich. 6. 11, avec une balance injuste, fausse; בְשַׁל Prov. 8.7 (opposé à rax), fausseté, mensonge; קונים סְפֶּקָם Job 34. 26, il les frappe à cause de leurs crimes, de leurs actions impies; selon d'autres, plur. de יַּלְשָׁלֵי: comme des impies, ou: à la place des impies.

קישָׁעָר f. Méchanceté, iniquité, impiété, injustice, crime: בְּעֵּרָח בָאֵשׁ רְשָׁעָר Is. 9. 17, la méchanceté ou l'impiété s'est allumée comme un feu; עמֵר רְשָׁעָר Mal. 3. 15, ceux qui commettent l'iniquité; מוני רְשְׁעָרוֹי Deut. 25. 2, selon son crime, son injustice.

רַשְּׁעָחֵיִם (ע. בּיּשַׁן (ע. בּיּשַׁן).

רָשֶׁרָ m. Flamme, charbon ardent, éclair, fièvre, peste, (oiseaux de proie): רְשָׁמֶּרְהַ רְשָׁשֵּׁר אֲשׁ Cant. 8.6, ses charbons sont des charbons de feu très ardents, ou: ses flammes sont comme les flammes du feu ; וּמִקְנֵידָם לָרְשָׁוֹשִׁרם Ps.78.48, (il livra) leurs troupeaux aux éclairs, au feu du ciel; הַשָּׁמֶר־קַשָּׁל, 76.4, les éclairs de l'arc, c.-à-d. les flèches; ובני רַשָּׁתְּ Job 5.7, selon les uns: et les fils de l'éclair, les oiseaux de proie, qui volent comme l'éclair; selon les autres: les fils du feu ou du charbon, les étincelles, « (comme) les oiseaux ou (comme) les étincelles (s'élèvent en l'air) »; אַלַּחָמֵר רֲשֵׁן Deut. 32. 24, et (ils seront) dévorés par la fièvre, la peste; selon d'autres : déchirés par des oiseaux de proie, de carnage.

רְשָׁלֵּי, n. pr. Reseph, fils de Beriah (ou fils de Rephah), I Chr. 7. 25.

שַּׁשֵׁלְ Kal inusité. Po. Détruire ou dépeupler : יְרשֵׁשׁ Jér. 5.17,

(l'épée à la main) il détruira ou dépeuplera tes villes fortes.

Pou.: সম্পূৰ্ণ Mal.1.4, nous avons été détruits, ou (de খান) appauvris, pillés.

קירוֹן m. (rac. בְּמֵיח: Chaine: מְּמֵּח: Ez.723, fais, forge, la chaine; plur.: מְּרַחּוֹיִם I Rois 6. 21, avec des chaines d'or, et קּרָחּיִה נָּקְרָ Is. 40. 19, et des chaines d'argent.

רְתְּחֶירְ Kal inusité. Pi. Faire bouillir: רְתְּחֶירְ Ez. 24.5, exact. fais boullir ses bouillons, c.-à-d. fais-la bouillir à grands bouillons, bien bouillir.

Pou.: מַצֵּר רְמְּדוּג Job 30. 27, mes entrailles bouillent, un feu brûle dans mes entrailles.

Hiph.: בַּרְחִיתְ כַּפִּיר מְצִיּלָת Job 41.23; il fait bouillir le fond de la mer comme un pot ou une chaudière.

ת. L'action de bouillir, bouillon, bouillonnement, Ez. 24.5 (v. מַחַקְיּף.).

לְרֶבֶּרָת חַמְּרְכֶּבָת Attacher, atteler: בְּלֶּבְּלָּ שׁנְּרֶבֶּל Mich. 1. 13, attache le chariot aux coursiers, attelle les coursiers au chariot (fuis bien vite).

רְּחָמִים m. (fém. I Rois 19. 4, cheth., plur. רְחָמִים). Espèce d'arbrisseau, le genièvre ou le genêt: הַּחָל הְחָל Rois 19. 5, sous un genièvre, à l'ombre d'un genièvre; בְּחַלִּי רְתְמִים Ps. 120. 5, des charbons de genièvre ou de genêt.

רְתְּלֶה n. pr. Rithmah, station dans le désert, Nomb. 33. 19.

תְּחָל inusité. Niph. Etre rompu: אַטָּר בּארבירָתִּק תָּבֶל הַעָּכֶל בּעָבָל הַעָּבֶל הַעָּבֶל הַעָּבֶל הַעָּבֶל הַעָּבֶל הַנְבָל הַעָּבֶל הַעָּבֶל הַעָּבֶל הַעָּבָל הַעָּבָל הַעָּבָל הַעָּבָל הַעָּבָל הַעָּבָל הַעָּבְל הַעָּבל הַעְּבל הַעְבּבל הַעְבּבל הַעְבּבל הַעְבּבל הַעְּבּבל הַעְבּבל הַעָּבל הבער הערביים הייבוּים הערביים הערב

Pou. Étre lié, chargé (de chaines): בְּיִּמְים (Nah.3.10, et tous les grands)

ont été liés avec des chaines, chargés de chaines.

רָּחְקוֹת f. pl. Chaines (v. pinב).

לַתַת m. Terreur: הָתֵת מְּבַיָּב אָפְרַיִם הְתַת

7

לאָר Sin שְּלְים ne formait dans l'origine qu'une lettre avec שׁ Schin, à savoir la vingt-et-unième lettre de l'alphabet. Comme chiffre ils signifient l'un comme l'autre trois cents. שׁ se permute avec les sifflantes; exemples: השָׁ et הַ fouler, בַּשָׁ cacher, בַּשָׁ fouler, בַּשָׁ cacher, בַּשָּׁ prire (v. בּ et בַ), אַלָּי levain, et בַּיִּשְּׁמִי pétrin, huche.

קאר לא יִפְּצֵא הי. Levain : לא יִפְּצֵא Exod. 12.19, il ne se trouvera point de levain (dans vos maisons).

אַמַּח f. (inf. de נָשָׁא, avec suff. שְׁאַחָּד; une fois into Job 41. 17). 1º Action d'élever : iniga Job 41. 17, lorsque (le léviathan) s'élève ; דַלֹא אָם־הַּרִטִיב טָאַת Gen. 4. 7, n'est-ce pas (ainsi), si tu fais, agis bien, élévation! c.-à-d. tu peux élever le visage (v. Job 11. 15); selon d'autres: (tu trouveras) le pardon (de tes péchés), ou : tu trouveras grâce. — 2º Une élévation dans la peau, une plaie ou tache qui fait paraître la peau qui l'entoure plus haute, plus élevée : וָחַנַּח מְצַאַת־לְבָנָת נָבעוֹר Lév. 13. 10, et qu'il y ait sur la peau une enflure ou une tache blanche (v.vers.3). – 3º Elévation, dignité : בַחַר פַּשָּׁת Gen. 49.3, la préférence en dignité (v. יֵרֶד 4°); ון אַרְבָּע אָרְבָם Job 13. 11, sa קבָער אָרְבָם majesté (selon d'autres : son apparition) certes vous effrayera; יְּשָׁמֵּטוֹ מְשָׁמָטוֹי אבין יובא Hab. 1.7, la justice et la dignité, souveraineté, ou : les décrets, viendront, émaneront de lui (de ce peuple).

ישְׁבֵּי chald. m. plur. Les anciens : שָׁבֵי יְדוּרְיָאַ Esdr. 5. 5, les anciens des

Osée 13. 1, quand Ephraim parlait, (il répandait) la terreur; ou adv.: quand Ephraim parlait d'une manière terrible, imposante (il fut élevé, exalté, dans Israel).

Juifs; לְשֶׁבֵיָא אָלֵּךְ 5.9, à ces anciens (עוֹיבָיא hébr. et שִּׁרבּ).

קבָּרָת . Grille; plur.: שְּבָּרָת T Rois 7. 17, des rets, grilles, ouvrage de treillis, de réseaux (ע. שֶׁבָּרָה).

רפנה, yrille: סָבְּהָּי, v. שְׁבְּבָּהְ, Job 18. 8, et il marche sur ou dans le filet, dans ses mailles; בְּיִלְישְׁבְּבָּהְ IR Rois 1. 2, à travers la grille (d'une fenètre), la jalousie; ווֹבְּיַבְּהִי וּשְּבְּבִיהוּ I Rois 7. 42, pour les deux grilles, réseaux (aux chapiteaux des colonnes).

אַרְבָא Nom d'un instrument de musique (v. שַׂרְבָא).

קבְּׁבְּׁ et יִּלְבְּׁבְּׁי n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben, Sebam, Sebmah, Nomb. 32. 3, 38.

אַבע (avec pause יִשְבַע, fut. יִשְׁבַּע) Se rassasier, être rassasié, être saturé, dégoûté de quelque chose; וַאַּכַל וַשָּׂבָע Deut. 31. 20, il mangera et se rassasiera; *rarement* apaiser la soif: יַלאֹג יַשְּבְּעוּ Amos 4. 8, sans pouvoir apaiser leur soif; אֶרָץ לֹאִ־מָּלְבֶּנָח מָּיִם Prov. 30. 16, la terre ne se rassasie, ne se soule point d'eau ; avec l'*accus.* : בְּּמָשִׁבְּעִרּ-לָּחֲם Exod. 16.12, vous serez rassasiés de pain; לא־יִטְּבֵּע בַּטְרָּ Eccl. 5. 9, (l'avare) ne sera jamais rassasié d'argent; avec 79: י מְּבֶּיר מָעַטְּיה חָשְׁבָּע חַאָּרֵץ Ps. 104. 13, la terre sera rassasiée des fruits qui sont tes ouvrages (c.-à-d. elle sera pleine de fruits, d'arbres); avec בַּיַשַּׁבְעַהוּ רַרְעוֹהוּ נַמְּשָׁר Ps. 88. 4, mon ame est rassasiée, remplie, accablée, de maux, de douleurs; suivi de >, avec un inf.: לארחשבע פַרן לִרְאוֹח Eccl. 1.8, l'œil ne se rassasie point de voir; רָשַּׁבֶּע בְּחֶרָתָּח

Lament. 3. 30, il se rassasiera d'opprobre; שְּבֵעְּהִר עֹלְהִית צֵּילִרת Is. 1. 11, je suis rassasié (dégoûté) des holocaustes des béliers (je ne les aime plus); אָר דְּשָׁבְעִי יְהַים Prov. 25. 17, de peur qu'il ne se dégoûte de toi; רְאָבֶע יָהַים I Chr. 23. 1, et תַּיְשְׁבַע יְהַים II Chr. 24. 15, il était rassasié, plein, de jours.

Pi. Rassasier: נַמְּשָׁם לֹא רְשׁׁתְּבֹע Ez. 7. 19, ils ne rassasieront pas leurs ames; פּוֹבְּרָר Ps. 90. 14, rassasienous des le matin de ta miséricorde.

Hiph. Rassasier: אָרִינִידָין אַשְּׁמִּדִּעָ לְּחָטּ Ps. 132. 15, je rassasierai de pain ses pauvres; pauvres; בּבּר בַּבּר בְּבּר בַּבּר בְּבּר בַּבּר בְּבּר בַּבּר בְּבּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבָּר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בּבְּיר בְבִּיר בּבְּיר בְבִיר בּבְּיר בְבִיר בּבְּיר בְּבִיר בּבְּיר בְּבִיר בּבְּיר בְּבִיר בּבְּיר בְּבִיר בּבּיר בּבּיי בְּבּיי בְּבִיי בְּיבְי בְּבִי בְּיבְ בִּיבְ בְּבִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיי בְיבִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְיּיִי בְיּי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיבְיי בְיבִי בְייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיבִי בְּיי בְּיי בְיבִי בְּיי בְּיבְי בְיבִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְי בְיבִי בְייב בְייב בּיי בְּיבּי בְיבְיי בְּיבְיי בְּייב בְיבִי בְּיבְיי בְּיבּי בְיבִיי בְּיבְיי בְּייב בְיבִי בְּיבְיי בְּיבְייב בְּיי בְּבְייב בְיבְיבְיבְי בְּיבְיבְייב בְּייב בְיבִיי בְּיבְיב בְיבִי

עַבְשָׁ adj. (const. אַבְשְׁ הָּשָּׁה, וּשְׁבַשְׁלָּחָ. Rassasié, comblé, accablé: אָבָשְׁ שַּׁשָּׁ Prov. 27.7, l'âme (une personne) rassasiée; אַבְעָבּיִם I Sam. 2.5, (ceux qui étaient) rassasiés; אַבַע אָבַער בָּעוֹן Deut. 33. 23, (Nephthali) rassasié, comblé, des effets de la grâce de Dieu (v. אַבּעריבִּין); לבְּעֵּרִיבְּין Job 14.1, et rassasié, rempli, de misère; אַבְעריבִין 10. 15, accablé d'opprobre, de honte; אַבְעריבָּען Gen. 35. 29, et seul אַבְעַבְּיַבְעַן 25. 8, rassasié de jours, très vieux.

עשבע m. Satiété, abondance: אַבְשׁלָּצְ Exod. 16. 3, jusqu'à la satiété, suffisamment; אָבְישָׁרְשִׁלְּשָׁרְ Deut. 23. 25, (tu pourras manger) selon ton désir, à ta satiété, jusqu'à satiété; אַבְעָּי בְּשִׁרָּעָּרְ Ps. 16. 11, une abondance de joie. קיניה f. Abondance : שַּׁרְעָה Ez. 16. 49, abondance, rassasiement, de pain, de nourriture.

קבר Considerer, réfléchir; seulement part.: תַּאָדִי שֹבֵר בְּרוֹמֵח רְרוֹשֶׁלֵם Néh. 2. 13, 15, je considérais (je faisais mes réflexions sur) les murailles de Jérusalem (une autre version: שַּבֵר de שַבֵר je brisai les murailles, je les enfonçai pour passer).

Pi. Attendre, espérer: מְלְתֵּוֹן מְשְׁתֵּרְיָם מְּעָבְּרָים Ruth 1.13, voudriez-vous attendre après eux (attendre qu'ils sussent grands)? בּיִלְים בָּיִלְים בָּיִלְים בָּיִלְים בָּיִלְים בָּילִים בָּילִים בַּילִים בַילִים בַּילִים בּילִים בַּילִים בּילִים בַּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בַּילִים בַילִים בּילִים בּיבּים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּיבְים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּיבְּיבּים בּיבְּיבְיבְים בְּיבְיבְיבְים בּיבְים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּ

קברו על-יֵר אָלְוָיר: m. Espérance: מַּבְרוֹ עַל-יֵר אָלְוָיר: Ps. 146. 5, son espérance est dans l'Éternel son Dieu; מְּמִּבְרִי 119. 116, de mon espérance.

אָלָשְׁ Kal inusité. Hiph. Rendre grand, trouver grand: בְּעִּיבְּא לַבְּיִרָּא לַבְּיִרָּא לַבְּיִרָּא לַבְּיִרָּא לַבְּיִרָּא לַבְּיִרָּא מְנִירָא לַבְּיִרָּא מְנִירָא מְנָרָא מָבָיר 36. 24, que tu trouveras ses œuvres grandes, sublimes; ou: que tu les célébreras (v. מְּנָיִר לִּבְּיִר לִּבְּיִר לִּבְּיִר לִּבְּיִר לִּבְּיִר לִּבְּיר לִּבְּיר לִּבְּיר לִּבְּיר לִּבְּיר לִבְּיר לְבִּיר לִבְּיר לְבִיר לִבְּיר לְבִּיר לְבִּיר לִבְּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבְּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִיר לְבִיר לְבִיר לְבִּיר לְבְּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבִיי לְבִּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִּיר לְבְּיר לְבִּיר לְבִיר לְבִיי לְּבְיי לְבְּיי לְבִּיר לְבִיי לְבִּיי לְבְּיי לְבִיי לְבְּיי לְבְיי לְבְיי לְבְיי לְבְיי לְבְיי לְבְיי לְבִּיי לְבְיי לְבִּיי לְבִיי לְייִי לְבְיי לְבְיי לְבְיי לְבְייי לְבְּיי לְבְייי לְּיי לְבְּיי לְבְייי לְבְּיי לְבְייי לְבְייי לְבְייי לְבּיי לְבִיי לְייי בּייי בְּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּיי

לְּבְּלֵי chald. Devenir grand, croître: אַבְּילִי רְשְׁגֵּא Dan. 3.31, que votre paix, salut, augmente, grandisse; בְּבָּלָּא Esdr. 4.22, pour que le dommage ne devienne plus fort, que le mal ne croisse.

אַב S'élever, être haut: אָב Job 5. 11, ils sont relevés, ou s'élèveront, par le secours (de Dieu); אָבָר Deut. 2. 36, (il n'y eut pas de ville) qui eut été trop haute, inaccessible, ou trop forte pour nous.

Niph. Etre haut, élevé, grand, fort, protégé, difficile : וּכְחוֹמֶהוֹ Prov. 18. 11, et comme une muraille fort élevée; קריה וְשִׁנְבֵּה Is. 26. 5, la haute ville (avec des murs et des palais bien élevés); selon d'autres : la ville forte ou superbe; אַ נְשָּׁנָב וּוּ Is. 33. א, l'Eternel est élevé, grand ; יָשׁנַב שָׁמוֹ לָבַרוֹ Ps.148. 13, il n'y a que lui dont le nom est eleve, grand; בוֹ־יָרוּץ צַּוִּיק וְנְטְּוָב Prov. 18. 10, le juste s'y réfugie, et il est protégé (comme dans une haute forteresse) (v. נְשִׁנְבֶּח לֹאִ־אַּבֶל לֶּה Ps. 139. 6, (cette science) est élevée (trop difficile pour moi), je ne pourrais y atteindre.

Pi. Élever, susciter, fortifier, protéger, sauver: לְּפָשׁׁבְּ בֵּי ְיֶּאֶד-צְּרֵי רְבִּין עָלָיִר Is. 9. 40, Dieu rendra fort, ou fera élever, suscitera contre (Israel), les ennemis mêmes de Resin (les Assyriens); Ps. 69. 30, ton secours, ô Dieu, me relèvera, ou: me protégera, fortifiera; אַלִּיִּרָם בְּשַׁיִּבְיִנִי פָּטַאָּבַיִּנִי 99. 2, mets-moi en sûreté, sauve, protége-moi de (ou contre) mes adversaires.

Prov. 29. בּוֹמֵחָ בֵּיֵר יְשִׁנְּב Prov. 29. 26, mais qui met sa confiance en Dieu sera élevé, ou : sera sauvé, protégé.

Hiph.: יְקְיאֵל יְטְוּרֵב מְכֹּרוּנ Job 36. 22, Dieu seul se montre grand, élevé, dans sa puissance; ou: il élève les hommes, ses créatures, etc.

שְּנָּה (v. שֶׁנָּא (v. שֶׁנָּא Job 8.7, menter: יְשְׁנָּא רָּאוֹר רָאוֹר בְּאֹר Job 8.7, mais ton état postérieur grandira beaucoup, c.-à-d. plus tard ta postérité croîtra, augmentera; רְאָרָי בַּלְּבָּטוֹן יִשְׁנָּה Ps. 92. 13, il croîtra comme le cèdre du Liban.

Hiph.: דְּקְאַנִּר-הָיִּל Ps. 73. 12, ils ont augmenté, multiplié, leur richesse.

לגוב (l'élevé) n. pr. 1° Segub, fils de Hesron, I Chr. 2. 21. — 2° Segub, fils de Hiel, I Rois 16. 34 (בְּיִב cheth.).

אַניא adj. Grand: דֶּרָשֵל שָּוֹּרָא Job 36.

26, certes Dieu est grand; מַּוּרָא כֹּחַן 37. 23, grand en puissance.

Is. 17. 11; selon les uns de יְּלֶּיְתֶּלְּ נְּעֵלְּהָ הְּעֵּלְּהָּלְּיִ בְּּעַרְּ הְּעַלְּבְּּלְּהְ Is. 17. 11; selon les uns de יְּלֶיהָ : le jour que tu as planté, tu as fait pousser (la plante); ou intrans.: elle (la plante) a poussé; selon les autres, de יִּבְיּבְּּלְּה ou partes, tu l'en occupais, tu la cultivais, soignais; ou de cor : tu l'as environnée d'une haie.

אַדר Kal inusité. Pi. Rompre les mottes, herser, aplanir un terrain: יִּשְׁיֵדְי אַּרְשָׁרֵּי וּגָּי וּצִּבְּי אַנְיִי וּצִּי אַרְעָּר וּצִּבְּי אַנְיִי וּצִּבְּי אַנְיִי אַנְיִי וּצִּבְּי עִּבְּיִר אַנְיִי אַנְיִי וּצִּבְי עִּבְּיִם אַנְיִיף וּצִּבְיִם אַנְיִיף וּצִּבְּים אַנְיִיף וּצִּבְי עַנְיִים אַנְיִיף וּצִּבְי עַנְיִים אַנְיִיף וּצִּבְי עַנְיִים אַנְיִיף Joh 39. 10, ou hersera-t-il, aplanira-t-il, les vallons derrière toi (en te suivant).

ישָּׂרִי מּיִרָית, avec suff. שָּׁרָת, שְׁרֵית ; plur. שָּׁרֵית, const. שָּׁרֵית, une fois חליתי Neh. 12. 29, avec suff. שרחים, שרותם). 1º Champ, terre labourable: לובע משורה Gen. 47. 24, comme semence du champ (pour semer les terres); שׁבֶּרֵת אוֹ־בֶּרֶם Exod. 22. 4, un champ ou une vigne. — 2º Collect. Les champs, la campagne, territoire : אָרשׁ שָּׁוּרָה Gen. 25. 27, un homme qui est souvent, qui vit, dans les champs; תַּשָּׁיַת הַיָּת Gen. 2. 20, les bêtes des champs, les animaux terrestres; שבה בועיר Gen. 41. 48, Jos. 21. 12, les champs, la campagne, près, autour, d'une ville, son territoire; סְּרֵה אֲרָם Osée 12. 13, le territoire, la contrée, de Syrie; הַּשְּׁבֶּא בוּאֵב Gen. 36. 35, le territoire, le pays, de Moab.

mais sculement en style poétique: מְּנִירִית Deut. 32. 13, les fruits de la campagne; בָּל־תִירִהוֹ שָׁנִיי Ps. 104. 11, toutes les bêtes des champs.

בַּבֶּק תַּשְּׁבִּים n. pr. d'une vallée: עַבָּק תַּשְּׂבִּים n. pr. d'une vallée Siddim (des champs, de תָּבָּי et יְבָּיבָי ; selon d'autres, de יִבְּיב, la vallée de chaux) « qui est maintenant la mer Salée », la mer blorte.

תְּלֵבְרָהְ (ע. יְסָרָּר.). Ordre, rang, poste: אַלּבְּתָּשְּבְרוֹת II Rois 11.8, celui qui entrera dans les rangs, les postes des soldats, qui gardent le temple (donc: qui entrera au temple) (v. 11.15, et II Chr. 23.7, 14); אַבְּיִרִּם I Rois 6.9, (et il plaça) des rangées de poutres (ou de lambris) de cèdre.

לפי (cont. אים, avec suff. ישׁרָשׁר et אַרְשׁים) des deux genres. Le petit d'une brebis ou d'une chèvre, agneau, chevreau: רְבָּשִׁר חְשָּׁה לְעֹלָּך Gen. 22.7, mais où est l'agneau pour servir d'holocauste? אים מַשֹּׁר עִּיִּדְים וְשַׁר עִּיִּדִים וְשַׁר עִּיִּדִים וְשַׁר עִּיִּדִים וְשַׁר עִּיִּדִים וְשַׁר עִּיִּדִים וְשַׁר מַּוֹר עִּיִּדִים וְשַׁר מָּוֹר מַלְבָּצִיל Deut. 14. 4, le menu bétail en fait de brebis et de chèvres; עַּיִּדְים וְשַׁר עָּיִּדְיִם וְעַּבְּצִיל עַּיִּדְים וְשַׁר עַּיִּרְיִם וְיַבְּצִיל עִּיִּם מַּבְּיִם וְשַׁר מַּבְּצִיל עַּיִּבְּיִם וְשַׁר מַּבְּצִיל עַּיִּבְּיִם וְשַׁר מִיּבְּיִבְּיִל עַּיִּבְּיִים וְשַׁר מִּבְּיִבְּיִב וְשַׁר מִּבְּיִבְּיִם וְשַׁר מִּבְּיִבְּיִם וְשַׁר מִּבְּיבְיִם וְשַׁר מִּבְּיִב וְשַׁר מִּבְּיבְיִם וְשַׁר מִּבְּיב וּבְּיבִּים וְשַׁר מִּבְּיב וּבְּיבּיִב וּבְּיבּיִים וּשְׁר מִיבְּיב וּבְּיבִּיב וּבְּיבִּים וּבְּיבּים וְשַׁר מִּבְּיב וּבְּיבְּיב וּבְּיבּיִים וּבְּיבּיב עַּבְּיב וּבְּיבּים וְשַׁר מִּבְּיב וּבְּיב וּבְּיבּיִים וְשַׁר מִּבְּיב וּבְּיבּייִם וְשַׁבְּיב וּבְּיבְּיב וּבְּיב וּבְּיב בּיבּיב עַּבְּיב עִּבְּיב וּבְּיבּיב וּבְּיבּיב עַּבְּיב וּבְּיב בּיבְּיב עִּבְּיב וּבְּיבּיב עַּבְּיב עִּבְּיב עִּיב בּיב עַבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב וּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב וּבְּיב עִּבְּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עַּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִּבְיב עִבְּיב עִבְּיב עַּבְּיב עִבְּיב עִבְּיב עִּבְּיב עִבְּיב עִבְּיב עִבְּיב עִבְּיב עִבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִבְּיב עִבְּיב עִּיב עִּבְּיב עִבְּיב עִּבְּיב עִּבְּיב עִבְּיב עִּבְּיב עִבְּיִים עִּבְּיב עַבְּיב עִּבְּיב עִּבְיב עִבְּיב עִּבְּיב עִּבְיב עבּיב עִבְּיב עִּבְּיב עַבְּיב עִּבְּיב עִבְּיב עִּבְּיב עַבְּיב עּבְּיב עַבְּיב עבּיב עבּיב עבְּיב עבּיב עבּי

אַהָּר m. Témoin: אָלְהֵר mon témoin (celui qui connaît le fond de mon cœur) est dans les cieux.

ינר מְּחַרוּרָא f. Témoignage: ינר מְּחַרוּרָא fen. 31. 47, le monceau (de pierres) du témoignage.

שְׁהַרְנִים m. pl. Ornement en forme de lune ou de croissant que portaient au cou les femmes, Is. 3. 18, et les montures des rois: יְמַצִּיְאַרֵי אֲשָׁרְרִים אֲשָׁרְרִים אֲשָׁרְרִים אֲשָׁר רְבַּיִּאַרָי Jug. 8. 21, et les ornements en forme de lune (les bossettes) qui étaient au cou de leurs chameaux.

שוֹכְהְ m. Branches entrelacées: מוֹכְהְ קּאֵלָת II Sam. 18. 9, les branches entrelacées, touffues, d'un chêne ou d'un térébinthe (v. פְבָּרְ.).

לא נשור (v. אים) Niph. Reculer : לא נשור לא

n'a pas reculé, ou: sa flèche n'est jamais retournée en arrière.

The Enduire : יְשֵּׁרְתָּ אֹרֶם בַּמְּשִׁר Deut. 27. 2, 4, et tu enduiras (les pierres) de chaux (v. יְשִׁיד.).

קמים Kal. Ex. unique: רְשֹׁבְּים מְשׁבְּים Kal. Ex. unique: רְשֹׁבְּים מְשׁבְּים Gen. 24. 63, (Isaac était sorti) dans le champ pour méditer, ou pour prier; selon d'autres: pour se promener entre les herbes, les plantes (v. מַשְּׁבִים), ou: pour causer avec ceux qui étaient dans les champs.

Pil.: אָבְּיִבְּיִהְ אָשׂוֹתְּהַן Ps. 143. 5, je médite sur les (ou: je parle, je raconte des) ouvrages de tes mains; זיי ישׂוֹתָה Is. 53. 8, qui racontera son âge, ses années; ou: l'histoire, les souffrances de sa vie; selon d'autres: qui racontera la grandeur de sa génération, de ceux qui vivaient de son temps (v. les autres exemples à תַּשֹׁרָה).

רַשָּׁבֵּי בָּזָב (שָּׁמָה (v. שֶּׁבֶּי בָּזָב): אַנְּבֵי בָּזָב Ps. 40. 5, et ceux qui se détournent (de la vérité, et penchent vers, courent) après le mensonge.

לורף (סגב): לורף Clore, environner de haies (v. מגב): לורף Job 1.10, n'as-tu pas fait une haie (un rempart) autour de lui (et de sa maison)? ne l'as-tu pas gardé, protégé? En mal : הַּיְבֶּהְ נַּשִּירִים Osée 2. 8, je ferme ton chemin avec une haie d'épines, je t'ar-rêterai au milieu du chemin, je t'empêcherai de le suivre.

Pil.: יְנְיִדִים הְּשֹׁרְכֵנִיּי Job 10. 11, et tu m'as tissé, entrelacé (ou affermi) d'os et de nerfs.

קולים m. Branche: איש שולים Jug. 9. 49, chacun (coupa) sa branche, une branche pour lui.

שוֹכָה Jug. 9. שוֹכָה Jug. 9. 48, une branche d'arbre.

הובה n. pr. Sochoh, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

nom d'une famille, les Suchathim, I Chr. 2. 55; de הְּבָּתִים nom de leur chef, ou d'une ville.

שונים פו שוני (Kal, prét. שוני, מְּמְינִים וּהַּלָּ, בּישֹּיִם, בּישֹּיִם, בּישֹּיִם, בּישֹּיִם, בּישֹּיִם, בּישֹּיִם, נישִּים, נישִּים, נישִּים, נישִּים, une fois (Exod. 4. 11); Hiph. part. בּישִּים Job 4. 20; impér. בּישִּיח Ez.21 21. L'impératif בּישַׁ, בּישׁיִים, בּישִּיים, ou Kal de בּישׁים, ou Hiph. de בּישִּים, cus Kal de בּישׁים, ou Hiph. de בּישׁים, cus significations du Kal et Hiph. étant d'ailleurs les mêmes, nous pouvons sans inconvénient mêler les exemples.)

1º Mettre, placer, planter, établir, dresser, se ranger, fonder, créer, rendre, marquer : וַיַּשֵּׁם שָׁם אַת־תַאַדָם Gen. 2. 8, et il y mit (plaça) l'homme; note אָרִי בְּבוֹר 40.15, ils m'ont mis (enfermé) dans cette prison ; השַה בַּשָּׁם Is. 28. 25, il met, plante, du froment; רַיַּשִּׁרכוּה בֶּנִים Esdr. 10. 44, (ils mirent des enfants au monde), ils eurent des enfants; רְשִׁים בְּמֶּלֶע קנַהּ Nomb. 24. 21, et tu as mis, établi, ton nid, ta demeure, sur le rocher; קורם־לְּךָּ אֹרֶב Jos. 8. 2, et mets, dresse, une embuscade; water ישלשה ראשים Job 1. 17, (les Chaldéens) se sont rangés, divisés, en trois troupes, bandes; שִׁימוּ וַבְּשִׁימוּ עֵל־דַוִעִיר I Rois 20. 12, rangez-vous (en bataille), allez investir la ville, et ils l'investirent; ou : dressez (vos machines de guerre) contre la ville, et ils les dressèrent; ב.Ez.21.21, tourne, dressetoi a gauche; אַשָּׁר־שָּׁם לוֹ בַּהַרָה I Sam. 15. 2, qui s'est mis en embuscade, ou : s'est opposé à lui dans son chemin, lui a barré le chemin ; שוֹם תַּשִּׁים עַלֵּיך מַלֶּךְ Deut. 17. 15, tu établiras, choisiras, un roi sur toi (pour te commander); וְרַטֵּם אֵת־בַּנְיוּ שׁפְּכִּים I Sam. 8. 1, il établit ses fils pour juges (sur Israel); avec שַׁמַנִי אֱלֹחִים לְאָרוֹן: ל Gen. 45. 9, Dieu m'a établi, rendu, le maître (de toute l'Egypte); אָבָל קּלָּה Job 34.13, et quel (autre que lui) a fondé, créé, tout le monde (l'univers); מָּשׁוּמָה עם־עולם Is. 44.7, depuis que j'ai fondé, etabli, le (premier) peuple du monde, c.-a-d. le plus ancien peuple; פַר־יָשִים באַרֶץ מִשְׁפָּט 42. 4, jusqu'à ce qu'il place, établisse, la justice sur la terre; בּשׁיּם

השי ישיליה Deut. 12. 5, (le lieu que Dieu choisira) pour y établir son nom, c.-a-d. pour y résider; הְיִשְׁם הֹיִיםְוּלְ הִיְיםְרָּ לְּרָּים (Gen. 47. 26, Joseph l'établit pour loi, le fit passer en loi; שַּׁמְיִּחִי לְּדָּ בְּּיִקִּים (Exod. 21.13, je te destinerai, marquerai, un lieu.

2º Mettre, coucher, imposer, imputer, exposer, tourner vers, considérer; יַשִּׁים מַסְקּ־אִישׁ Gen. 44. 1, et mets l'argent de chacun (à l'entrée du sac); ישָׁמְם בּאָרוֹן Deut. 10. 2, et tu mettras (les tables) dans l'arche; נַיַּמַשֹׁם עַל־יִצְתַוּק בני Gen. 22. 6, il mit (le bois) sur son fils Isaac; יְםִימוּ יִד עַל־פָּח Job 21. 5, et mettez la main sur la bouche (silence!); ר בַּמְשָׁם אַל־־דַמְשָׁם I Sam. 19. 13, elle coucha (l'image) sur le lit; יָאַשׁ לֹא תַּשִּׁרמּוּ I Rois 18. 25, mais n'y mettez pas, n'approchez pas, le feu; וְשַׂבְּקִירָ מִיקר מִיקר עליה Ruth 3. 3, et mets tes habits (sur toi), habille-toi; מְּשִׁימוּ עֵּלֵיהָם Exod. 5. 8, vous leur imposerez (la tâche); לא־רוטימון עליד נשה Exod. 22. 24, ne lui imposez pas, n'exigez pas de lui, de l'usure, des intérêts; לֹא רָטִיׁיַם בָּהָ Deut. 7.15, il ne mettra pas (les plaies) au milieu de toi, il ne t'en frappera pas; וְדֶמֶם לְשׁוּם עֵל־אַבִּימֵלֵה Jug. 9. 24, et pour mettre leur sang sur Abimélech, c.-à-d. pour lui imputer leur meurtre, l'accuser d'avoir versé leur sang; -של יַטֵּים תַּעֶּלֶהְ בְּעַבְהּוֹ דָבָר I Sam. 22. 15, que le roi ne m'impute aucune faute, qu'il ne m'accuse de rien; אַנַיַשָּׁם לַּחָם — נַּיָשָׁם לָיָם בּ Dan. 1.7, et il leur imposa des noms, leur donna d'autres noms; יַשַּׁיבֶּוּ שָׁמִיּ אַבְרַחָם Néh. 9. 7, et tu lui avais donne le nom d'Abraham ; לא שַּׁמִּר אֱלֹדִוּרם לְנֵגְרָּם Ps. 54. 5, ils ne se sont pas proposé Dieu devant les yeux, Dieu ne leur était pas présent devant les yeux; יָאֵל־אַלֹּחִים אַשִּׂים דְּבְרַחִי Job 5. 8, et j'exposerai ma cause devant Dieu; יָשִׁים באוני ברוישע Exod. 17. 14, mets-le aux oreilles de Josué, fais-lui savoir, signifie-le-lui; בָּשִּׁרֹבֵּא אַב Job 36. 13, (les impies) conservent en eux leur rage, ne s'en corrigent pas; selon d'autres: se chargent de, s'attirent, la colère (de Dieu); ואין איש שם על-לַב Is. 57. 1, et personne ne le prend à cœur, n'y fait réflexion en lui-même; וַיַּשֵּׁם הַּוָר — בַּלְבַבוֹי I Sam. 21. 13, David prit (ses paroles) a cœur, en fut frappé; יָטָם הַרָה Ps. 50. 23, et celui qui est attentif à son chemin, qui marche dans la bonne voie; וַפֵּינֵיךְ שִׁים פַלַיד Jér. 39. 12, dirige tes yeux sur lui, prends bien soin de lui. מוֹים פַּיִּים Tourner le visage (v. שַּׁיִם 1º): וְנְטַלְּמָרוּ Is.41.22, nous y tournerons notre esprit, nous l'écouterons avec attention, et absol. וְרַשִּׁיבִילוּ רַדְּוֹהֵי 41.20, afin qu'ils considèrent et qu'ils בַוּשַׂבָּהַ לָבָה ; comprennent tous ensemble על־עַבְהִי אִיוֹב Job 1. 8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job, l'as-tu. considéré? avec 3 Exod. 9. 21; avec לא אַרְ־דוּגא יַשִּׁם בִּר —Job 23. 6, non certes, mais il me considérera; selon d'autres: il ne mettra pas tant sur moi, ne m'accablera pas.

3° Faire, former, donner, accorder: מר־רַשׁוּטֹ אָּלֵם Exod. 4. 11, qui fait le muet, qui rend muet; אַטָּר־שָּׂם רֵי מִבְטָּחוֹ Ps. 40. 5, qui fait de Dieu son espérance, qui met son espérance en Dieu; אַם־שַּׂמְתִּר זַחֲב בְּסְלִּר Job 31. 24, si j'avais fait de l'or mon espérance; לְנוֹר אֲשִׂרְבָתוּ Gen. 21.13, je ferai de lui un peuple, il sera le chef, la souche d'un peuple; על בְּוּל Is. 25. 2, tu as fait d'une ville un monceau de pierres, des ruines; אַטָּר־שָּׁם בְּמָצְרַיִּם אֹחוֹתֵינ Ps.78. 43, qui avait fait ses miracles dans l'Egypte; יִישֵּׁם לְּךְּ טְּילוֹתּב Nomb. 6. 26, et qu'il te (prépare), donne, la paix ; קים־נא כַבוֹד לַרֵּב Jos. 7. 19, donne, rends gloire à l'Eternel ; לא־שַּׁמְתּ לָחֲם רַחֲמָרם Is. 47.6, tu ne leur as pas accordé de miséricorde, tu n'en as pas usé envers eux.

Hoph.: בּיּנְשֵׁם לְּמְנִין לָאֲכֹל Gen. 24.33, (keri) il fut place, mis devant lui, de quoi manger, on lui servit à manger; mais le cheth. בַּיִּישִׁם et Gen. 50.26, Kal de בַּיִּיים: on plaça, mit (v. בַּיָּיִים).

 ordre, un édit; בּלְשְׁשִׁבְּי בּלְשְׁשָׁבָּי 5. 12, (à qui le roi) avait donné le nom de Baltsasar; לְּבִיאל שָׁם בָּל 6. 15, et il dirigea sa pensée, son esprit, vers Daniel, il prit une résolution touchant Daniel; בַּלְּהָ בַּלְנָה שְׁעַם 3. 12, ils n'ont point tourné l'esprit vers toi, o roi! ils ne t'obéissent pas.

Ithp.: אָבּי מְּמְשֵׁם Esdr. 5. 8, et la charpenterie se pose (sur les murailles); אָבָּי יַהְשָּׁבוּן Dan. 2. 5, (et vos maisons) seront faites, changées, en fumier, ou: en ruines; מָבָּי יַהְשָּׁבוּן Esdr. 4. 21, jusqu'à ce qu'un ordre soit donné, publié, de ma part.

שלר (v. אָלְיבֶלּלְאָדְ: 1º Lutter, vaincre, se rendre maître: יְנָשֶׁר אָלִיבֶלְּאָדְ יִשְׁר אַלִּבְלְּאָדְ וּעָלִי Osée 12. 5, et il lutta contre l'ange; יְנָשֶׁר 5, et il lutta contre l'ange; יְנָשֶׁר בּלִינְשֶׁרְ עַלִּרְיַעְלָּךְ עַלִּרְיַעְלָּךְ עַלִּרְיַעְלָּךְ עַלִּרִישְׁרָאַ Jug. 9. 22, Abimélech s'était rendu maître d'Israel, avait régné sur Israel. — 2º Se retirer: בַּעָּיִיבְי בַּעְּיִבְיּר מַעְּיַבְּי Osée 9.12, quand je me retirerai d'eux, quand je les abandonnerai (v. מַשֹּר.). — 3º Scier: יִבְּשֵׁר מַשְּׁנִבְיּר וְ I Chr. 20. 3, il les scia, coupa, tua, avec des scies (selon d'autres, pour יַּיְשֵּׁיִר d'une racinc (יַבֶּיִר).

Hiph.: ספיריי Osée 8. 4, ils ont fait régner, ils ont établi, choisi, des princes.

Is. 18. 25, et il plante du froment par rangs, rangées; selon d'autres: du froment beau, choisi (עור, שִּרָח, cu: dans l'endroit principal, le meilleur du terrain.

קבר (v. שוֹרֵק). n. pr. Sorak, une vallée près de Gaza, Jug. 16. 4 (la vallée des bonnes vignes).

שלש Kal אשנים, inf. שלש et שלש, fut. שלשי, une fois Is 35. 1. Hiph. imper. שלי, fut. שלים, fut. שלים (ou également Kal, rac. שלים). Se réjouir, mettre sa joie: - מַלְיבָּיבְּעָּלְיבָּיִ Deut. 28. 63, comme Dieu s'est réjoui à cause de vous; לְּשִׁים עַּלְיבְּיָבְ 30.9, pour se réjouir sur toi pour le bien, c.-à-d. pour y mettre sa joie à te combler de biens; יוֹשִׁישׁישׁ מִישׁישׁ מִישׁישׁ מִישׁישׁ מִישׁישׁ מִישׁישׁ מִישׁישׁ מִישׁישׁ מִישׁישׁ מִישׁישׁ פּרַבּּגָּיִם (mon âme) se réjouira de son secours (du secours que Dieu lui en-

verra); ישיט מיט אַפּיט בּיִיך Is. 61.10, je me réjouirai avec une effusion de joie dans l'Eternel; ישטרם מִדְעָּר Is. 35.1, le désert (et la terre aride) s'en réjouiront (pour מָּבָּע מ שׁ en place du ן parag.).

חלים יחים מיתי (מינים מיתים חלים Dessein, méditation: מְּמְנִיד לַאָּרָם מַחִים Amos 4.13, et qui annonce à l'homme quel est son dessein, ce qu'il (l'homme) médite (selon d'autres: ce que lui (Dieu) médite, ce qu'il veut faire).

שְּׁחָה Nager: שַּׁאָשֶׁר רְפָּרֵשׁ חַשּׂהָת לְּשְׁחוֹת Nager: בַּאֲשֶׁר רְפָּרֵשׁ חַשּׁהָת Is. 25. 11, comme le nageur étend (ses mains) pour nager.

Hiph: אָמְּהָה בְּכָל־לַיְלָה מְשָּׁהְיּה Ps. 6.7, je fais nager, j'inonde toutes les nuits mon lit (de mes pleurs); de la

אַרוֹי f. Action de nager: מֵר שָּׁרוּץ Ez. 47. 5, des eaux de nage, qu'on ne pouvait passer qu'à la nage.

ערוק (v. phip).

יָאָשְׁתִים אֹתְם אֶל-מּוֹט פַּרְעֹּה Presser: יְאָשְׁתִים אֹתָם אֶל-מּוֹט פַּרְעֹה Gen. 40. 11, et j'ai pressé (les raisins, j'en ai exprimé le jus) dans la coupe de Pharaon (שַתְּט chald).

אָחִיף (v. שְׁחִיף).

Pi. Étre gai, se divertir, divertir, jouer, chanter et danser: בְּסִוּדְשִׁמְשִׁרִּם Jer. 15. 17, dans une assemblée de gens gais, qui se divertissent; בְּחַיִּתְּם Zach. 8. 5, (des enfants) qui jouent dans ses places publiques; בְּשִׁרְּיִבְּי Job 40. 20, (toutes les bêtes des champs) s'y jouent, (se plaisent avec lui); יְםְיִּתְּי לְּמִנִינ II Sam. 2. 14,

(que les jeunes gens) jouent devant nous, qu'ils s'exercent aux armes, qu'ils se battent pour nous amuser; בְּשִׁיְתִּיקִילָּי, Jug. 16. 25, qu'il joue devant nous, qu'il nous divertisse (en chantant et en dansant); הוְשִׁיִשִּׁים בְּשִׁיִּהִים בּוֹשְׁיִבְּיִים בּוֹשְׁרָבִי, I Sam. 18.7, les femmes qui chantaient et dansaient (v. vers. 6); בְּשִׁיִּהְים בְּשִׁיִּבְים בִּיִּבְיִם בְּשִׁיבִּים בְּשִׁיבִּים בְּשִׁיבִּים בְּשִׁיבִּים בַּעִּיבִים בְּשִׁיבִים בַּעִּיבִים בְּשִׁיבִים בַּעִּיבִים בְּשִׁיבִים בַּעִּיבִים בְּשִׁיבִים בַּעִּבְים בַּעִּיבִים בַּעִּיבִים בַּעִּיבים בַּעִּיבים בַּעִּבְים בַּעִּבְים בַּעִּבְים בַּעִּבְים בַּעִיבְּים בַּעִּבְים בַּעִּבים בַּעִּבים בַּעִּבים בּעִבים בּעִבים בַּעִבים בּעבים בּעבים

Hiph.: נַיִּרְינּ מֵשְּׂחִימִים צַלֵּיהֶם II Chr. 30. 10, mais ils se moquaient d'eux.

קריתי et אירון אירון אירון אירון שורים. Le ris, rire, cris de joie, moquerie: אָרוֹים אַרוֹים בּבּרוֹים בּבּרוים בּבּרוֹים בּבּרוֹים בּבּרוֹים בּבּרוֹים בּבּרוֹים בּבּרוֹים בּבּרוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּייים בּיים בּיוֹים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים בּיים בּייים בּיים בּיים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיים ב

שׁשֵּׁי (rac. תְּשָׁשִׁי). Ex. unique: שִּישִׁים Osée 5. 2, ceux qui se détournent de la bonne voie, les pécheurs, apostats, se sont cachés dans les profondeurs (pour tuer les fidèles); ou : ils sont allés bien loin dans leurs péchés (v. בַּיִּים).

אַלְייִ (fut. הַשְּׁיִי et שְּׁשִׁי) Se détourner, se débaucher, devenir infidèle: מְּלֵּיִלְּיִה הַשְּׁיִ Prov. 4. 15, détourne-toi de (cette voie); אָלִיבֶּיתָ לִּבְּרָ לָבָרָ לָבָרָ בְּיַבְיּתָ בְּעָרִי בְּעָרָ בְּיַרָ בְּיַרָ בְּיַרָ בְּיַרְ בְּיַרָ בְּיַרָ בְּיַרְ בְּיַרְ בְּיַרְ בְּיַרְ בְּיַרְ בְּיִר מְעַבְּיִת וּשְׁהִּ Nomb. 5. 12, (un homme) dont la femme se détourne, se débauche, lui devient infidèle; בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיר בְּיִבְיִר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיבִיר בְּיִבְיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּייִייִי בְּיִי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּייִבְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִּיי בְּיִי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּייִבְייִי בְּייִייִי בְּייִבְיי בְּייִבְייִּי בְּייִי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִבְיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִייי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּיִייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיבְייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְ

רישים (/ut. אַלייייים (יְשְּׁשׁם בְּשִׁי אָדּיבְּעָבְיּל Gen. 27. 41, Esaŭ conçut de la haine pour Jacob, Esaŭ conçut de la haine pour Jacob, הַיִּשְׁיִם יִּינְיּיִ לַּטְּ לַּטְּיִי יִּיטְבְּ לַנִּי יִּטְבְּעָבִי יִּיטְבְּ לַנִּי זְּעִדְּיִבְיִי יִּטְבְּ לַנִּי יִּטְבְּ לַנִּי יִּטְבְּ לַנִי יִּעְבְּיִבְיי יִּטְבְּ לַנִי יִּשְׁיִבְינִי יִּטְבְּ Joseph nous haīra-t-il, nous traitera-t-il, en ennemi; יוון בּעָבִי יִיְדְּרְ תִשְּׁיבְינִיי וּטְּא Job 30. 21, tu me montres ta haine, tu me combats avec la force de ta main (v. יִישְׁשֵׁ).

לְשְׁלְּינִינִי Ps. 38. 21, ils me haïssent, se déclarent contre moi; שְׁמְיֵי נַמְּשִׁי 71. 13, les ennemis de mon âme, qui en veulent à ma vie; יְנִישְּׁשִׁן עְּמֵר עַלֵּרְיְבִינוֹ לְשִׁשְׁן עַמֵּר עַלַרְיְבִינוֹ לְשִׁשְׁן עִמָּר עַלַרְיְבִינוֹ לְשִׁשְׁן עִמָּר עַלַרְיְבִינוֹ לְשִׁמְן וֹ Yach. 3. 1, et l'ennemi, ou l'accusateur, se tenait à sa droite pour l'accuser (ou : pour s'opposer à lui).

* Hiph. Part.: מַּטְּיֵּדְ Adversaire, ennemi, traitre, Rituel.

בּקרבוּ שִּׁיְטְנָּה f. Accusation: בַּקרבוּ שִּׁיְטְנָה Esdr. 4. 6, ils présentèrent par écrit une accusation.

חַלְּטְלְיה n. pr. d'un puits, Sitnah, nommé ainsi de la querelle entre Isaac et les Philistius, Gen. 26. 21.

אילי m. (rac. נָטָא). Élévation: בּאָביִם שִׁיאוּ עלְּבְּרִוּ לַשְּׁמֵיִם שִׁיאוּ Job 20. 6, quand son elévation irait, monterait même jusqu'au ciel.

אָליי (élévation) n. pr. Le mont Sion qui est le mont Hermon, Deut. 4. 48. שירב (עובר עו עיב).

שירב (יובר שורב ou ישירב). Vieillesse: מיני משירבי I Rois 14.4, ses yeux ctaient immobiles, aveugles, a cause de son grand age.

קריב ליב f. Les cheveux gris, la tête grise, la vieillesse: יְרוֹבְיְדָּם אָּדִים לְּבָּרִי Gen. 42. 38, vous ferez descendre mes cheveux gris, ou ma tête grise, avec chagrin, dans le scheol; שִיבּים שׁיבּים Deut. 32. 25, et seul בּיבים שׁיבּים Deut. 32. 25, et seul בּיבים שׁיבּים בּיבּים שׁיבּים שׁיבּים בּיבּים מַיבּים שׁיבּים בּיבּים שׁיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבים בּיבים

Lév. 19. 32, un homme aux cheveux blancs, un vieillard; בְּשִּׁיבֶה מּוֹבָה Gen. 15. 15, dans une heureuse vieillesse; קריבון: Ruth 4. 15, ta vieillesse.

קירישיג : Poursuite (נַשֵּׁג). Poursuite שליג לי I Rois 18.27, ou il a une poursuite à faire, c.-à-d. il poursuit un ennemi, ou une affaire; selon d'autres, de שליג, ישור: un départ, une absence.

ליד (rac. ישור השור Is.33.12, la chaux brûlée; ישרים ואידי Is.33.12, la chaux brûlée; ישרים לישור בילים לישור Amos 2.1, parce qu'il a brûlé les os du roi d'Idumée, comme on cuit la chaux, c.-à-d. jusqu'à les réduire en cendres; selon d'autres: pour s'en servir comme de la chaux, ce qui était une profanation de plus.

עָּיָה (ע. השָׁיָה).

 quelqu'un), ou : il est dans la méditation, il médite (v. יַשַּׁיַ).

II תלי m. (pl. מליהים). Plante, arbrisseau, arbre: וְכֹל שִׁיהַ הַשְּׁהָים, Gen. 2. 5, toutes les plantes, ou tous les arbres, des champs; תַּלִּי שִׁיהַ Job 30. 4, sous les arbrisseaux; פּתַר הַשִּּיהוּם Gen. 21. 15, sous un des arbres.

ישְׁרָה f. Entretien, méditation, ferveur (v. I שְׁרָה): אבּי פּרֹים פּרֹים פּרֹים פּרֹים פּרֹים פּרֹים פּרַים פּרַים פּרַים אַ פּרַים פּרַם פּרַים פּרַם פּרַים פּרַם פּרַים פּרַים פּרַים פּרַם פּרַבּים פּרַם פּרַבּים פּרַם פּרַבּים פּרַבּים פּרַבּים פּרַבּים פּרַבּים פּרַבּים פּרַבּים פּרַבּיבּים פּרַבּים פּרַבּים פּרַבּבּים פּרַבּיבּים פּרַבּבּים פּרַבּבּבּים פּרַבּיבּבּים פּבּים פּבּבּבּים פּבּבּבּבּי

Poser, mettre (v. 🏎).

שיש Racine incertaine (v. מ שיש).

תולה (rac. מֶלְהָה ou לְּשִׁלְּהְ Momb. 33. 55, (ils deviendront) comme des épines, ou des clous dans vos yeux.

רַיִּדְמֵלֵם מַגּוְ שָׁכוּ Tente: יַבּיְדְמֵלם מַגּוְ שָׁכּוּ Lament. 2. 6, il a détruit, renversé, sa tente, comme un jardin, comme on arrache les plantes d'un jardin; ou : comme une cabane dans un jardin (v. à בַּיִּחַ).

לְּכָּה (rac. שְׁבָּה, v. שֶׁבָּה, v. שֶׁבָּה). Epine: למַה, v. שֶׁבָּה, v. שְׁבָּה עוֹרוּי נירי Job 40.31, remplirastu sa peau d'épines, c.-à-d. de flèches pointues.

ישׁכּוּ n. pr. Sechu, contrée près de Rama, I Sam. 19. 22.

קרי (rac. שְּרָיִן douteux : מִי־נָתוּן Job 38. 36, qui a donné de l'intelligence au cœur (siège des pensées, de l'imagination, v. מְיִּבְיִּתְּיִן ; selon d'autres : au coq (pour discerner les heures de la nuit).

קלייה (rac. שְׁבְּהָים). Image ou palais: הַּהְהְהָה f. (rac. שְׁבָּה). Is. 2. 16, toutes les images, figures de délice, les belles images qui plaisent à la vue; selon d'autre: les palais délicieux.

וֹשַׁבְּין m. Contean : הַּלְּבֶּף

Prov. 23. 2, tu mets un conteau à ta gorge (chald. סְמֵּדְן couteau).

ת (רמכ. שְׁבִּרִר, const. שְׁבִּרֹרְתְּיִ avec suff. שְׁבִּרוֹף). Mercenaire, journalier, qui travaille à la journée ou à un temps fixe, ouvrier: שְּבִיר Lév. 19. 13, le salaire du journalier, de l'ouvrier; le salaire du journalier, de l'ouvrier; Lév. 19. 16.14, comme les années d'un ouvrier, c.-à-d. des années exactes, précises, qui ne comptent pas une heure de plus; שְּבִיר שָׁבִיר שָׁבִיר שָׁבָּי בְּשׁבִיר שָׁבָּי בַּשְׁבִי בְּשִׁבִּי בַּשְׁבִי עִּבְּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבַּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִּי בַּעְּי בַּעְּבִּי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְּבִי בַּעְי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְּבִי בַּעִי בַּעִי בּעִי בּעִי בּעִי בּעִי בּעִי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בִּיבּי בּי בּעִי בּעִי בּעּי בְּיבּי בְיבּי בַּי בַּבְּי בּעּי בְּיבּי בַּי בּיבּי בּיי בּיי בּעּי בּיי בְּיבּי בִּיי בְּיבִי בְּיבִּי בַּי בְּיבִּי בְּיבְי בַּיבְּי בּיי בְּיבִי בּיי בּיי בַּיבְּי בְּיבִי בְּיבְי בִּיבְּי בְּיבְי בַּיבְּי בּיי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בִּי בַּיבְּי בַּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבִי בְּיבְיי בְּיבְיבִי בְּיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבִי בְּיבְיבִי

לְּבְיְרָה f. Action de louer, location: מְיִבְּירָה Is. 7. 20, avec un rasoir loué (exprès pour qu'il coupe bien, c.-à-d. avec des peuples étrangers); selon d'autres: avec un grand rasoir, ou un bon rasoir, qui coupe bien.

וְשַּׁבֶּךְ (v. מְבָּהְ Couvrir: יְשָּׁבֶּרְ Exod. 33. 23, je couvrirai ma main sur toi, je te couvrirai de ma main.

שַׁבֵל דְּוָר מִעּל : Ex. unique בְּלְרְי מִעּל : Kal. Ex. unique מַבֵּל דְּוָר מִעּל : Sam. 18. 30, David réussissait mieux, avait plus de succès (dans la guerre) que tous les serviteurs, officiers, de Saul; ou: David montrait plus d'intelligence, se conduisait plus sagement, etc. (v. Hiph.).

Pi.: יוֵבר אָבריניי Gen.48.14, (Jacob) rendit ses mains intelligentes, c.-à-d. posa ses mains ainsi après réflexion, avec une intelligence prophétique; selon d'autres: changea ses mains de place en les croisant.

ולְחֲשׁבְּיל אֱל־דָּבְרֵי חָתּוֹרָת Néh. 8. 13, et pour bien comprendre les paroles de la loi, pour bien y prêter attention; בְּשִׁיבִיל אֱל־דָּל Ps. 41. 2, qui est attentif au pauvre, qui s'intéresse à lui, le soutient; avec > Dan. 9. 13. — 2º Etre, devenir, intelligent, sage; agir prudemment, sagement : וְצַהֵּד מָלַבִים חֲשָּׁבִּילוּ Ps. 2. 10, et maintenant, ô rois! devenez sages; מָחַר הַּמְשִׂנְּדילוּוּ 94.8, quand deviendrez-vous sages, quand aurez-ישַשְׂבָּלִים בְּכַל־חַכְמַח ?vous de l'intelligence Dan. 1. 4, et (qui fussent) intelligents dans toutes les sciences ; פַּר־לֹא דִוֹטָלְכִּילוּ Jér. 20. 11, car ils n'ont pas agi prudemment (selon d'autres : ils ne réussiront point); *part*.: בַּן מַשָּׂמָדּל Prov. 10.5, un fils sage, prudent; הַיָשׁ מַשִּׁבִּיל Ps. 14. 2, s'il y a un homme intelligent (pieux) ; וַחַשְּבֵּרל Jér. 3.15, et תַשְׁבֵּרל Prov. 1. 3, 21. 16, inf. comme subst., intelligence, prudence. — 3º Réussir, faire réussir : לָמֶעָן הַשְּׁמָרַל Jos. 1.7, afin que tu réussisses (partout où tu iras); ון בְּכֹל אֲשֶׁר־רֵיבֵא רַשִּׁכִּיל II Rois 18.7, partout où il alla, dans tout ce qu'il entreprit, il réussissait; לָמַעַן הַשְּׁמָּרָל אָת כַּל־אַשָּׁר הַעַמָּלו I Rois 2. 3, pour que tu fasses réussir tout ce que tu entreprendras, ou, pour בכל : pour que tu réussisses dans tout, etc. (d'autres cependant traduisent dans tous ces endroits: agir sagement, avec intelligence). — 4º Rendre intelligent, sage, instruire : אַטִּיכִּלָה Ps. 32. 8, je te rendrai sage, je t'instruirai; לְחָשׁמָּרילָהְ בְּרנָת Dan. 9. 22, pour t'enseigner l'intelligence (ou pour t'instruire et te donner l'intelligence); avec לְחָכַם: ל Prov. 21. 11, mais quand on instruit le sage; בַּטְלְבִיל *subst*. qui se trouve en tête de plusieurs psaumes (32, 42, 44, etc.), est traduit par: chant instructif, ou: chant pour l'intelligence, chant accompagné d'une instruction, explication.

* Hithp.: רְבָּרִים Aboth, observe bien (pénètre-toi de) trois chases (v. שְׁבָּל chald.).

לְבַל chald. *Ithp*. Considérer: שְׁבַל

Dan. 7. 8, je considérais ces cornes.

עַבְל et שָׁבָל m. (avec suff. מִּבְל). Intelligence, raison, prudence : শুল ימודילף בי שלכל וברנה I Chr. 22. 12, que Dieu te donne aussi la raison (sagesse) et l'intelligence; רופיץ בְּטֶבֶל 26. 14, un homme qui conseille avec intelligence, un sage conseiller; שַּׁבֶל־פוֹב Prov. 13. 15, Ps. 111. 10, II Chr. 30. 22, une bonne intelligence, une raison sainc (le bon sens); ישוֹם שַּבַל Néh. 8. 8, et en y mettant, appliquant, leur intelligence (pour comprendre), ou : en donnant l'intelligence de ce qu'ils lisaient, en le rendant très intelligible; תַּאָשׁת ו מובח־שכל I Sam: 25. 3, et cette femme était d'une bonne intelligence, très prudente; selon d'autres: d'une belle apparence, belle, agréable à la vue; ימבל מוב Prov. 3.4, et tu trouveras grace et une bonne intelligence, c.-à-d. de l'amitié, de la faveur ; פּוֹכָלוּ Dan. 8. 25, son astuce, sa ruse.

וְרַפּה חֹלֵלְהּח וְשִּׁבְלְּהֹח f. Prudence: וְרַפּה חֹלֵלְהַח וּבְּלְּהוֹת Eccl. 1. 17, et pour connaître la folie et la prudence; selon d'autres, sens opposé (pour כְּבְּלָהַה ; pour connaître la folie et la sottise, l'imprudence.

gence: מַלְרְנְנוּ Dan. 5. 11, 14, des lumières et de l'intelligence, de la raison.

לְבֶּר (fut. יְשִׁמֵּר) Acheter, payer, corrompre par argent: קַּמְרָּהִיף; Gen. 30. 16, car je t'ai acheté (j'ai acheté le droit d'être avec toi); יַשְׁבֶּר אַרֹּבְּיִיף II Sam. 10. 6, ils payèrent les Syriens, les enrôlèrent, levèrent à leurs dépens; les enrôlèrent, levèrent à leurs dépens; יַשְׁרֵי אָּרִיבְּלְּעִי Néh. 13.2, et (parce qu'il avait payé Balaam contre Israel, qu'il l'avait corrompu par argent; יְשַׂבֵּר עְּבִּרִים יִשְׁבִּר עִּבְּרִים יִשְׁבִּר עַבְּרִים prov. 26. 10, (le puissant) paye, achète, les fous, achète les vagabonds; ou : (Dieu) paye l'insensé, paye les transgresseurs, donne à chacun ce qu'il mérite.

Niph.: שְבַעִים בַּלַחֵם וְשַׁבֵּרוּ I Sam.2.5,

ceux qui auparavant étaient rassasiés se sont loués pour avoir du pain.

Hithp.: יְחַבְּּמְחַבְּרֵי Agg. 1.6, et celui qui se loue pour gages, ou : qui gagne, amasse de l'argent.

קבר שְּבֶר m. (const. שְּבֶר m. (const. שְּבֶר שְּבֶר שְּבָר שְּבָר מְלֵבְ מִלְבָּר שְּבָר מְלֵבְ מִלְבָּר מִלְבּר מִלְבּר מִבְּר שְּבָר מִלְבּר מִלְבּר מִלְבּר מִלְבּר מִלְבּר מִלְבּר מִלְבּר מִלְבּר מִבְּר שְּבָרְשִּבְּר מִלְבּר מְשִבְּר שְּבָרְשִּבְר שְבָרְשִּבְר שְבָר מְשִבְּר שְבִּר מְשִׁבְּר מְשִׁבְּר מְשִׁבְר מִבְּר מְשִׁבְּר מְשִׁבְּר מְשִׁבְּר מְשִׁבְּר מְשִׁבְּר מְשִׁבְּר מְשִׁב זוֹ Jon. 1.3, il paya son prix, le prix du passage pour lui, ou le prix du vaisseau, il loua tout le vaisseau; du vaisseau, il loua tout le vaisseau; pense sera infiniment grande.

קרָּלְיָּל n. pr. m. 1° I Chr. 26. 4. — 2° 11. 35 (le meme: ישָׁרָב II Sam. 23. 33).

קלר שׁלֶּר m. Récompense: שֶּלֶר אַפֶּר Prov. 11.18, une récompense sûre; בֶּל-עשׁר שֶׁלֶּר Is.19.10, tous ceux qui travaillent pour un salaire; mais, selon presque tous les commentaires, pour בָּלֶּר ceux qui tont des écluses, ou des fosses, pour prendre des poissons (v. בַּלֶּר Niph.).

לאלו f. Caille: וַתְּעֵל חַשְּלֵּה Exod. 16. 13, collect., les cailles arrivèrent, se repandirent (sur le camp); pl.: שַלְּרָּם Nombr. 11. 31, des cailles.

מלְמָא n. pr. m. I Chr. 2. 51.

לְּמִהְ לֵּמִה f. (le même que הַשְּׁבְּשׁה, const. הַשְּׁלְשָׁה, avec suff. יְשַׁלְמִה plur. יְשַׁלְמִה יִשְּׁלְשָׁה, avec suff. יְשַׁלְמִה habit, vètement: מּשְׁלְמִה הַדְּשָׁה I Rois 11. 29, d'un habit, ou manteau, tout neuf; בּשְלִמְה הַדְּשָׁה ou manteau, tout neuf; בּשְלִמְה הַבְּעֹּרְ הַבְּשַׁלְמֵה בְּעַלְמָה הַנְיוֹן hos. 9. 5, et des habits vieux, usés; בּשִׁלְמָה Deut. 24. 13, afin qu'il dorme dans son vêtement, ou: sous sa couverture.

שְלְמָה n. pr. Salma, fils de Nahson, père de Booz, Ruth 4. 20 (שְלָמוֹן 4. 21). מַלְמוֹן n. pr. (ע. מַלְמוֹן).

ים שַּׁלְכֵּי n. pr. m. Neh. 7. 48 (שַׁלְכֵּי ou שֵּׁלְכֵּי Esd. 2. 46).

אַלְאָל Kal inusité (v. אַלְּאָל). Hiph. Se tourner à gauche, se servir de la main gauche: וְאַשְּׁמְאִילָּה Gen. 13. 9, j'irai, je me tournerai, à la gauche; לְחַבְּיר וֹלְהַשְּׁמִיל II Sam. 14. 19, (on ne

peut) se détourner ni à droite ni à gauche (de ce que vous dites, tant ce que vous dites est exact, véritable); que vous dites est exact, véritable); Ez.21.21, tourne-toi à gauche; בּיְמִינִים וּמַשְׁמִינִים וּמַשְׁמִּאַלִּים I Chr. 12.2, ils se servaient de la main droite et de la main gauche (pour lancer des pierres ou des flèches), ils les lançaient également des deux mains.

קימאלית m. אַטְאלִית f. adj. Gauche, ce qui est à gauche: הַיְעַמָּהּלָּה I Rois 7. 21, la colonne gauche (qui était du côté gauche); בּוֹלְּהִיאלִיתוּ Lév. 14. 26, sa main gauche.

רְשִׁמֵים et חַבְשׁ (fut. הַשָּׁמֵים) Etre gai, se réjouir, vivre dans la joie, triom-אַכְלִים וְשׁתִים וּמְשַׁמָתִים I Rois 4. 20. mangeant et buvant, et étant gais, contents (ils vivaient dans l'abondance et la joie); שָׁמַּדְּתְּר בְּרִשׁוּצֶתָק I Sam. 2. 1, je me suis réjouie de ton secours, du salut, qui me vient de toi; ניִּשְׁמֵּח עֵּלֵיהָם ווִקּיָחוּ Is. 39. 2, Ezéchias se réjouit d'eux, reçut les ambassadeurs avec une grande joie; avec אָשֶׁמָת מָאֲשֶׁת: מָּשֶׁמָּת נעוריף Prov. 5. 18, réjouis-toi de (vis dans la joie avec) la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; mais avec > : יַאַל־יִשְׂמְחוּ־לִּר Ps. 35. 24 , qu'ils ne sc réjouissent, qu'ils ne triomphent pas de moi ; אַל־הִשִּׁמְרִיר אֹיַבְהִר אַ Mich.7. 8. o mon ennemie, ne triomphe pas de moi! — שַּׁמְחוּ בַּתֵי Ps. 32. 11, réjouissez-vous dans l'Eternel (du secours, du salut qui vous viendra de lui); בּשְׁמֵּחָהָם ביר בר Lev. 23. 40, vous vous rejouirez

devant Dieu (vous célébrerez la fête devant ou dans son temple); אַוֹר צַּוְיִלְיִם Prov. 13.9, la lumière des justes réjouit, ou: brûle doucement, d'une clarté douce, bienfaisante.

Pi. Réjouir, donner de la joie, faire triompher: יוֹשְׁמֵּח אָרִדּילָּהְ Deut. 24.5, il doit réjouir sa femme; יְשִׁמֵּח לְּתִּי Prov. 27.11, et réjouis mon cœur; יְלֹא־שִׁמְּרָּוּ, Ps. 30.2, et (parce que) tu n'as pas réjoui mes ennemis de moi, que tu ne leur as pas donné lieu à triompher de moi; יִרְשִׁמֵּח עָלֵיִךְ אִיִּרֵב Lament. 2.17, il a fait ton ennemi triompher de toi, il t'a rendue un sujet de joie pour l'ennemi; יִרְשִּׁמִּרִי בְּיִרְשׁׁ וֹן Il Chr. 20. 27, car Dieu les a fait triompher de leurs ennemis.

Hiph.: יִמְשְׁמֵּחְהָּ מָּל־אוֹיְבֵיוּי Ps. 89. 43, tu as rempli de joie tous ses ennemis.

לְּמִבֶּרָה f. (rac. יְשִּׁבַּקּ, v. קּשְׁכִיּכָה). Manteau : יַמְבַּפַּתוּ בַּאְּמִיכָה Jug. 4. 18, et

elle le couvrit d'un manteau; selon d'autres: d'une couverture de lit.

שַׁמַל (v. שַׁמָּאַל) הַשָּׁמִרל (v. שַׁמַל).

קלְהָ (. (le même que קשׁמְלָה, const. plur. אַמְּמְהָ plur. Habit, vêtement : השָּׁמָּה Deut. 22. 5, un habit de femme; שְּמְלֵּה וְשִׁמְלֵּה 10. 18, de la nourriture et des vêtements; אַמְּרָה הַשְּׁמְּהַ 22. 17, ils étendront la couverture, ou le drap, ou les vêtements de l'épouse.

תּשְׁמְלָה n. pr. Samlah de Masrekah, roi des Iduméens, Gen. 36. 36.

אַרְיִים הְּחָשֵּׁי f. Nom d'une bête: הַּיְדִים הְּחַשֵּׁי prov. 30. 28, selon les uns: le lézard qui se soutient sur ses mains; selon les autres: l'araignée qui s'attache ou qui file avec ses pattes; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses pattes.

אַבַשְׁ (fut. אַיָשְׁיַ, inf. אַטָּע, אַטשׁ et שנאקי). Hair, prendre en aversion : שנאקי עלר אָלַן Ps. 5. 6, tu hais tous ceux qui commettent l'iniquité; יוֹישׁנְאַאּ אוֹהוֹי Gen. 37. 4, ils le haïssaient; דְּטְבָאָה Deut. 22. 13, et qu'il la prend en aversion. Part. שונא Celui qui hait, l'ennemi : יִדוּא לֹא־שׁנֵא לוֹ Deut. 19. 4, et il n'est pas son ennemi; לשנאַרד 7.10, à ceux qui le haïssent; בשונאַרדָום Esth. 9. 1, sur leurs ennemis; שנאמיה Ez. 16.27, de celles qui te haissent; part. pass.: יָתָאַתַה שְׂנוּאָה Deut. 21. 15, (deux femmes dont l'une est aimée par son mari) et l'autre pas aimée, ou moins aimée; פרי־שְׁלוּאָח לַאֵּח Gen. 29. 31, que Lia n'était pas aimée, qu'elle était moins aimée que Rachel; יִשְׂמִארֹדָעַה Prov. 1. 22, (jusqu'à quand les insensés) haïront-ils la connaissance, la science?

Niph. passif: יְאִישׁ מְּוְמֵּוֹת יְשֶּׂנֵא Prov. 14. 17, et l'homme malicieux est haī, détesté.

Pi. Seulement part. אַנְישָׁיָאַ Celui qui hait, l'ennemi : יְּמְשֵׁרְאֵי Ps. 18. 41, et ceux qui me haïssent; אַנְאָיִני 44. 8, et nos ennemis.

לְּנֵא chald. Haīr : קּלְכָא לְּטָּוֹאָץ Dan. 4. 16, puisse le songe (atteindre, concerner) ceux qui te haïssent.

לְּשִׂנְיְאָה f. détestée: לְּשִּׂנִיאָה Deut. 21. 15, à la femme détestée, c.-à-d. moins aimée que sa rivale (v. אָשָׁנָא, part. pass. הַשִּׁנִאָּה).

אלייר n. pr. «Les Amorrhéens appellent la montagne d'Hermon Senir», Deut. 3. 9, et une partie seulement de cette montagne, Cant. 4. 8, I Chr. 5. 23, «Senir et Hermon»; il signifie cuirasse, comme ישריון, autre nom de l'Hermon, Deut. 3. 9, ou «la neige». On lit aussi שֵׁרֶר avec schin.

שָעיר m. 1°Bouc (v.שָער et שָּשָׁר adj.) : ראש משועיר Lev. 4. 24, la tête du bouc; קיר פיים Gen. 37. 31, (et souvent) un bouc (d'entre les chèvres); שָׁנֵר־יָשׂינִררַר בּיִּים Lev. 16. 5, deux boucs. — 2º Des démons, ou satyres en forme de bouc, habitant les bois, et à qui les Egyptiens, et, à leur exemple, les Juiss en באַשִּירָם: Egypte, rendaient un culte: Lév. 17.7, (et ils n'immoleront plus leurs hosties) aux démons; וּמָיֹנִירִים יַרַמְּרוּ־שֵׁם Is. 13. 21, et les satyres ou les diables y feront leurs danses. — 3° בְּשָׂעִירָם עֵלֵי־דֵשָׁא Deut. 32. 2, comme des ondées, des giboulées, sur la verdure, l'herbe verte (v. שַּלַעַר 2º); ou : comme des vents d'orage (v. סְשֵרָה).

רציי (velu, v. שִּלֵיי (n. pr. 1° Seīr, chef, souche des Horréens, Gen. 36. 2). — 2° Une région montagneuse, habitée d'abord par les Horréens, et plus tard par les enfants d'Esaū, Deut. 2. 12 (dont la partie septentrionale aujourd'hui Dschebal, et la partie méridionale El-Schera). — 3° Le mont Seīr, dans la terre de Juda, Jos. 15. 10.

לְּעֶרָה f. (v. שְּׁעֵרָה בּיִּרם : נְשָּׁפִּיר Lév. 4. 28, 5. 6, une chèvre.

קירָה n. pr. f. Contrée ou endroit dans la montagne d'Éphraim : הַשְּׁלִירָהָה Jug. 3. 26, (il vint) à Seirah.

עלי 1° Etre effrayé, frémir d'épouvante, craindre: יְבְּיִבְּיִם שְׁבֵּיוּ שַׁבִּיּ שַׁבִּי בּצֹבּי Ez. 27. 35, et leurs rois frémissaient d'épouvante, étaient saisis d'horreur; יְשְׁבֵּיוּ עַלִּיךְ שַׁבֵּי Jér. 2. 12, et soyez épouvantés; שַּבֵּי Ez. 32. 10, (leurs rois) seront saisis, pénétrés, d'épouvante à cause de toi. Trans.: בְּיִבְּי שַּׁבִּי Deut. 32. 47, (des Dieux) que vos pères n'ont pas craints, révérés. — 2° שַּׁבִּי יִשְּׁבְיָנִי יִשְּׁבְיָנִי יִשְּׁבְיָנִי Ps. 58. 10, comme le feu, ou comme la fureur, il l'engloutira; exact. il l'emportera avec la force du tourbillon, de la tempête (v. שַׁבַּי 2°).

Niph.: יאֹר Ps. 50. 3, et autour de lui s'élève un grand orage, une violente tempête.

Pi.: יבְּשֵׁבְרֵיני מְּמְקוֹכּהי Job 27. 21, il l'enlèvera de sa place comme un tourbillon.

Hithp.: אולף: מַלָּהְ תַּשְּׁמוֹן Dan. 11. 40, et le roi de l'Aquilon passera sur lui, marchera contre lui comme une tempête.

אָלש adj. m. (ע. מַשְּׁלֵּער). Velu: אִישׁ מָשִּׁיר. Gen. 27. 11, un homme velu; plur. fém.: מְשִׁלִּירוֹם 27. 23, (des mains) velues.

אַער m. 1° Terreur, épouvante: אָבִיר שָּׁעֵר Job 18. 20, ils sont saisis d'épouvante (v. אָשׁר 1° et les exemples). — 2° Orage: מַעַר קָטָב Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon, qui brise tout (v. const. de מַעָּר).

עשׁר m. (const. שְּׁצֵר, une fois שַּׁצַר Is. 7. 20, avec suff. (מְשֶׁרִי Collect. Les cheveux, le poil: מַּעֵּר־רְאָשׁוּ Jug. 16. 22, les cheveux de sa têle, ses cheveux; בילְנִים Is. 7. 20, et le poil des pieds; אָרשׁ בַּעֵּל שֵׁעֶּר זְרַנְלָיִם II Rois 1.8, un homme velu, ou: couvert d'un vêtement de poils.

ער chald. m. Même signif.: יְשְׁעֵר קים Dan. 3. 27, et les cheveux de leur tête.

קלְרָה (v. שְּׁעֵרָה פּנ שֵּׁעֵר 2°). Tempête: יְשִׁמְּרָה יְשׁמְּרָה Job 9. 17, qui me brise avec la vitesse d'une tempête, d'un coup de foudre; בְּסִיּבְּה בִּיְרָבּי אָרָה אַרָרָה Nah. 1. 3, son chemin est, il marche, dans les tourbillons et les tempêtes.

ליניה, mais pas toujours collect.). Un cheveu, poil: מְּבָּיה נוֹנְיּים וֹנִים בּיִּשְּׁבְיה רֹּאִשׁי אַרְאָרָה I Sam. 14. 45, il ne tombera pas sur la terre un seul cheveu de sa tête; אַל־יְשְּׁבְּיה Jug. 20.16, (adroit à jeter des pierres avec la fronde) même pour atteindre, frapper, un cheveu, ou un but de l'épaisseur d'un cheveu; plur.: מַּבְּיה רְאָשָׁי Ps. 40. 13, des cheveux de ma tête; סַבּרָה בְּשִׁרָּה בְּאַבָּר Job 4. 15, collect. les cheveux de tout mon corps.

אָרָץ: Plur. שְּׁלֵּרִים (plur. שְּׁלֵּרִים Orge: אָרָץ: Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; העָּרִים Lév. 27.16, un homer (mesure) d'orge; שַּׁשִּׁרִים Ruth 3. 15, six (mesures) d'orge.

ישערים n. pr. m. I Chr. 24. 8.

מְּמְרֵים des deux genres (duel שְׁמְּחִים const. בְּשִׁשְׁהָ, avec suff. בְּשִׁמְּהָי ; plur. בְּשִּׁמְהַי , avec suff. בְּשִּׁמְהִי ; plur. בְּשִּׁמְהִי , avec suff. בְּשִּׁמְהִי ; plur. בּשְּׁמָהִי , avec suff. בְּשִּׁהָי ; 1° Lèvre, bouche, parole, langue: בְּשָּׁהָי וּ בְּשָּׁמָהִי St. 8, ils ouvrent largement les lèvres (pour se moquer); בְּשִּׁהְ הְשְׁמָּהִי Prov. 10. 15, qu'il ouvrit ses lèvres, qu'il commence à parler; בְּשִׁתְּהָי Prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; בְּשִׁתְּהַי בְשִׁמְּהַי II Rois 18.20, Prov. 14.23, des paroles des lèvres, des paroles vaines, sottes; בְשַׁתְּהֵים בְּיִמָּהַ Prov. 24. 26, (celui)

donne un baiser à la bouche ; שַּׁמָרַי־שָׁקַר Prov. 10. 18, des lèvres menteuses, des paroles fausses; מַּשַּׁחַיִם הֹלָקִים Prov. 26. 23, des lèvres brûlantes, qui expriment une amitié chaude ; רְשַּׂשְׁתֵּדִי רְנַנוֹּה Ps. 63. 6, et des paroles d'allégresse; אים לארידי אָשְׁמָע 81. 6, j'ai entendu des paroles que je ne connaissais, n'entendais pas, ou : la langue (d'un peuple) que je ne connaissais pas; שַּׁמַח אַחַה Gen. 11.1, une seule langue; עוֹפֶת קּנַעַן Is. 19. 18, la langue de Chanaan; עם עמבן Is. 33. 19, ce peuple d'une langue profonde, c.-à-d. obscure, barbare, que tu n'entends pas. — 2º Bord, rivage, limite : מַּמַר־כּוֹס I Rois 7. 26, le bord d'une coupe; לְמִרוּ לְמָרוּ Exod. 28. 32, il y aura un bord (tissu) à l'ouverture de la tunique; מַשַּׁר דַשָּׁם Gen. 22. 17, le rivage de la mer; שִׁמֵּח הַיָּאֹר Gen. 41. 3, le bord du fleuve ; אַבֶּל מְחוֹלָת Jug.7. 22, le bord, la limite, d'Abel Mehola.

רְשִּׁבֶּּח אֲדֹנֶי קַרְקֹר: Ex. unique: רְשִׁבְּּח אֲדֹנֶי קַרְקֹר Is. 3. 17, Dieu couvrira de pustules, ou frappera de gale, de teigne, la tête des filles de Sion; selon d'autres: il rendra chauve leur tête (ע. קַּחַרָּת.).

אַלְּנֵי נְיִמִּנְיֵי נְיִמְנְיֵי נְיִמְנְיֵי נְיִמְנְיִי נְיִמְנְיִי נְיִמְנְיִי נְיִמְנְיִי נְיִמְנְיִי Deut. 33.19, et les choses enfouies, c.-à-d. les trésors cachés dans le sable (v. נְּמָּן .).

רְשָּׁמֹּק עָּלֵּימִי 1º Frapper (v. הְשָּׁמָ): יִשְּׂמֹּק עַּלֵּימִי Job 27. 23, (chacun) frappera des mains sur lui (à cause de sa chute).

— 2º Suffire: אַכּירִי שִׁמְּר שִׁמְר I Rois 20. 10, si toute la poussière de Samarie suffit (pour, etc., v. בְּשָּׁמָּ).

Hiph.: גּבְּרֵלְדֵי נְבְּרִים רְשִׁפִּרְקּגּ Is. 2. 6; selon les uns (comme Kal 1°): ils frappent des mains, c.-à-d. ils font alliance avec les enfants étrangers, ils

s'attachent à eux; selon les autres (comme Kal 2°): ils ont beaucoup d'enfants (des femmes) étrangères, ou : les enfants, c.-à-d. les doctrines, les mœurs étrangères, leur suffisent, les contentent.

וויסיתה בשום: Paw m. Ex. unique : אַשְּׁרֵייִסיתה בְּשִׁשְׁיִ Job 36. 18, pour qu'on ne te tente pas par l'abondance, la richesse (v. ppo 2°), ou : que (Dieu) ne te rejette par un coup, un châtiment fort.

שְׁקּי m. (rac. אֲשָׁק, avec suff. שֶׁקּי; plur. שַּׁמְּרַת , avec suff. שָׁמָּרָת). Etoffe et vêtement d'un tissu de poil ou de crin rude et piquant, cilice, haire, sac: ו מַחֲבֹרֵת שַׁל Is. 3. 24, une ceinture faite d'une étoffe de crin, et rude (v. מַתַלֹּרֶת); יושם של במחניד Gen. 37. 34, il mit un sac, cilice, sur ses reins (signe de deuil); দুচ্চু দুদ্দুচ্চু Ps. 30. 12, tu as délié, tu m'as ôié, le sac que je portais, mon habit d'affliction; דֶם פָּרָיקִים שַקּיקַם Gen. 42.35, (lorsqu') ils vidaient leurs sacs (de blé).

קבי Attacher ou marquer. Niph.: נשׁקַר על מְשֶׁעֵי בְּיָדוֹ Lament. 1. 14, le joug (que m'ont attiré) mes péchés, crimes, est attaché (sur moi) par sa main; selon d'autres: la quantité de mes crimes est marquée, pointée, par sa main.

ומשקרות: Ex. unique. Pi. part.: אים ערנים Is. 3. 16, (les femmes) qui promènent les yeux, qui en font des signes (aux hommes); selon d'autres : qui se fardent les yeux (v. נְּבַחַל).

שָׁר m. (rac. שֹּרַר ou שָּׁרָ; pl. שַׂרָק, const. מַּיֹרֵים). Mattre, chef, capitaine, gouverneur, intendant, grand, prince: ער־צבא Gen. 21. 22, I Sam. 12. 9, le chef, général, d'une armée; שַּׂרָים Job 39.25, des capitaines ; שַּׁר הַשַּבָּהָרם Gen. 37. 36, chef des gardes; שַּׂר־דְשָׁשָׁקִים 40. 9, le chef des échansons, le grand échanson ; שַּׁר־חַעָּרר I Rois 22. 26, chef, gouverneur, de la ville; מַלְרֵד מָקְנָתו Gen. 47.6, les inspecteurs, intendants, des troupeaux; מָלָכֵרנוּ וְשֵׂרִינוּ Jér. 44. 17,

22. 14, les princes de Moab; מַּיַרָי מָּרָעֹהו Gen. 12. 15, les princes, grands, à la cour de Pharaon ; שַּׁרֵר כֹּוָרָשׁ Is. 43. 28, les princes du sanctuaire, les prêtres; סור־עוֹרָים Dan. 8. 25, le prince des princes (Dieu), ou: l'archange Michel. Les anges qui parlent en faveur de tel ou tel peuple sont appelés: le prince des Perses, le prince des Grecs, etc., Dan. 10. 13, 20. 21.

אַנע Tresser, entrelacer. Kal inusité. Pou.: אַרַיִר מַּחַבר יִשׂרָגוּ Job 40. 17, les nerfs de ses testicules sont entrelacés.

se sont entrelacés, ils forment comme des chaînes (autour de mon cou).

יַתַשְּׂרִידִים : Se sauver, échapper שַׁרַד Jos. 10. 20, et les restants (qui) purent leur échapper se sauvèrent; de la מֵּיִרִיד.

בּנְרֵיר שִׁירָר : m., douteux בְּנְיַר שִׁירָר Exod. 39. 1, et בגרי הושור 31. 10, 35. 19, 39.41, des draps, tapis, couvertures, tissés en forme de mailles, filet, rets (pour couvrir et envelopper les autels, la table, le chandelier, etc., du tabernacle); selon d'autres : les vêtements des prêtres quand ils sont de service (comme בְּגַרֵי שָׁרֵח; selon d'autres : des tapis ou des habits faits des restes des différentes laines (v. מַלַּרָד).

שבר m. Craie rouge ou crayon: יַחַאַרָדוּ בְּשָּׁרֵד Is. 44. 13 , (le sculpteur) dessine, marque, le bois avec du rouge. de la craie rouge, ou avec le crayon, ou le poinçon.

שָּׁרָת (v. שִּׁרָת Lutter : שַּׂרָת אָת־אָלּהִים Osée 12. 4, il a lutté, il a prévalu en luttant, contre un être divin, un ange; קייבו עם־אַלּרִים Gen. 32. 29, car tu as lutté, tu as été fort, contre un ange.

קירה f. (de שְׁרָה m.). Seulement plur. Femmes nobles, princesses : מְּבְיּמִית קייתיים Jug. 5. 29, les plus sages des dames nobles (qui l'entouraient); אַירוֹת בס־וּמָבִי Esth. 1. 18, les princesses, les femmes de grands seigneurs des nos rois et nos princes; קַּיָּדִים מָיֹרִית (Nomb. Perses et des Mèdes; נָיָשִׁים מָיֹרִית I Rois

11.3, des femmes princesses, filles de princes; une fois: שָּרָתִּי בְּּבְּיִינִיתּ Lam. 1.1, la reine, princesse, des provinces (Jérusalem).

שְׁרָדּה (la princesse) n. pr. Sara, femme d'Abraham, Gen. 17. 15. (v. שֶׁרָה).

איף (provin) n. pr. Serug, fils de Réu, Gen. 11. 20.

קשרוף m. (rac. מְשֹרֵף). Cordon: מְשֹרוּף Is. 5. 27, le cordon de ses souliers (qui l'attache, ou qui s'entortille autour); יְפֵר מְרוֹף־נַפֵל Gen. 14. 23, (que je ne prendrai) pas même un cordon de soulier (la chose la plus vile).

. שרוּקים. pl. (ע. סֵרֵם). Branches, sarments: תְּלְבֵּהְ מְּרֹנְּקִים Is. 16.8, ils ont brisé les branches de la vigne (les sarments); selon d'autres: les ceps les meilleurs.

n. pr. Serah, fille d'Aser, Gen. 46. 17.

וּבְבֶשֶׂרָם לֹא יִשְּׂרְטֵּה Inciser: שְּׁרָטֵּח Lév. 21. 5, et ils ne feront point d'incision dans leurs corps (comme signe de deuil).

Niph.: שֵׁישֵׁי מֵישֹׁי Zach. 12.3, (tous ceux qui lèveront cette pierre) se feront des incisions, c.-à-d. en seront déchirés, meurtris (le premier, infinitif de Kal); de là

רָשֶׁרָשׁ לְּמָשׁ m. Incision : יַשֶּׁרָשׁ לְמָשׁ Lév. 19. 28, (vous ne ferez point dans votre chair) d'incision pour un mort.

רְטְרָשֶׁ f. Incision, Lév. 21. 5 (v. l'exemple a בּיָשׁ).

ישְׁרֵי (ma princesse) n. pr. Sarai, femme d'Abraham, Gen. 16.1, changé plus tard par Dieu en celui de ישָׁרָא Sara, 17. 15.

ת שָּׂרִיגִּים m. pl. (rac. שָּׂרַיגִּים). Les branches de la vigne, pampres, sarments: Gen. 40. 10, et il y avait à la vigne trois branches, sarments; שְּׁבִּינְים, 40. 12, שְּׂרִינִים, Joel 1. 7, ses branches (de la vigne).

י שְׁרִידִי (rac. שְׁרִידִים, const. celui qui se sauve, échappe d'une défaite, d'un carnage: פֵּרִיבְּיִלְּחָר עוֹירִיבּי (שְׁרִידִים Nomb. 21.35, sans qu'il en restât un seul qui se sauvât; collect. שֵּׁרְרָשְׁרִיד לְּאֶבְלוֹי Jug. 5.13, les restes du peuple.—Des choses: מַּרְרַשְׁרִיד לְאָבְלוֹי Job 20.21, rien ne reste de ses mets (il mange tout), ou rien n'échappe à son appétit.

אַנְרָהָ ח. pr. 1° Seraiah, secrétaire de David, II Sam. 8. 17 (אָשָרָאָ 20. 25, אַשָּיְאָ I Chr. 18. 16). — 2° Seraiah, père d'Esra (Esdras), Esdr. 7. 1. — 3° Seraiah, grand prêtre, II Rois 25. 18. — 4° Plusieurs autres, Rois, Jér., I Chr., Esdr., Néh.

קריקוֹת f. pl. adj. (Du lin) peigné: מְּיִרִיקוֹת Is. 19. 9, du lin peigné, ou : du lin le plus fin (v. שִׁרִיקוֹת).

קליבת בילית בילית בילית בילית בילית בילית בילית בילית בילית Jér. 2. 23, (un chameau femelle) qui entortille, brouille, ses chemins, qui court dans tous les sens, çà et là; selon d'autres: qui s'attache à ses voies, à ses habitudes (v. קירות).

תְּלְכְּכִים n. pr. Sarsechim (chef des eunuques de Nebucadnesar), Jér.39.3; selon d'autres, בַבְּבָּיָבִים est aussi un nom propre: Sarsechim, Rab-Saris, deux princes.

עריי ne se trouve qu'au part. pass.: בּיִּחְשָׁ Lév. 21.18, (un homme) étendu, tiré, c.-à-d. qui a un de ses membres démesurément long, un pied, un bras, une oreille, plus long que l'autre: 22. 23, la même chose, en parlant d'une bête.

Hithp.: בּוֹשְׁקְּבֵע Is. 28. 20, pour pouvoir s'allonger, s'étendre (dans le lit), ou: (le lit est trop court) et ne peut pas s'allonger, être étendu.

בּפִּרם (ע. עִּיבְשִּרם (ע. שַּׂרְצַשְּׁרְעַפִּרם (ע. שַּׂרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְצַשְּׁרְבָּעַרְ בְּּבְרַבְּיִבְּיִבְּעַרְ בְּּבְרַבְּיִבְּי בְּּבְרָבְּרַבְּיִבְּעַרְ בְּּבְרַבְּרִבְּי בְּּבְרַבְּיִבְּי בְּּבְרַבְּי בְּּבְרַבְּי בְּּבְרַבְּי בְּּבְרַבְּי בְּּבְרַבְּי בְּבְּרַבְּי בְּבְּרָבְי בְּבְּרַבְּי בְּבְּרָבְי בְּבְּרַבְי בְּבְּרַבְּי בְּבְּרָבְי בְּבְּרָבְי בְּבְּרִבְּי בְּבְּרִבְּי בְּבְּרִבְּי בְּבְּרִבְּי בְּבְּרִבְּי בְּבְּרַבְּי בְּבְּרַבְי בְּבְּרַבְּי בְּבְּרִבְּי בְּבְּרַבְּי בְּבְּרַבְּי בְּבְּרִבְּי בְּבְּרָבְיי בְּבְּרָבְיי בְּבְּבְּרִבְּי בְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּרָבְיִבְּי בְּבְּרָבְיי בְּבְּרִבְּי בְּבִּבְּי בְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּרִבְּי בְּבִּבְיוּר בְּבִּבְּרִבְּי בְּבִּבְי בְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבְּרִבְּיִבְּי בְּבִּרִבְּיִבְּי בְּבִּרִבְּיבְּרִבּיבְייר בְּבִּרְבִּיבְּר בְּבִיבְּיבְיבּר בְּבִּבְיבְּיבְיבּר בְּבִיבְיבּר בְּבִּבּיר בְּבִּבְיבְּיבְּר בְּבִּבּר בְּבִּבּרְבּיבְּר בְּבִּבּיר בְּבִּבּרְבּיבְיבּר בְּבִיבְּיבּר בְּבִּבּרְבּיבּר בּבּרִיבּיים בּירִיבּיבּר בּבּרִיבּיבּר בּבּרּר בּירִיבּייר בּבּרִיבּייר בּירִיבּייר בּבּרִיבּייר בּבּרִיבּייר בּבּרִיבּיבּיר בּבּרִיבּיר בּירִיבּייר בּבּרּיבּיבּיר בּבּרּרבּיר בּבּיר בּבּרּבּיבּיר בּבּרִיבּייר בּירִיבּיר בּבּרּריבּיבּיר בּבּרּיבּיר בּבּרּיבּיבּיר בּבּרּריבּיב בּירִבּיבּיר בּבּרִיבּיר בּיבּריביר בּיבּרּיבּיבּיר בּיבּריבייר בּיבּריבייר בּיבּריבייב בּירִיבּיר בּיבּיריב בּירְיבּיריבייר בּיבּיריביים בּירִיבּייר בּיבּיריביים בּירִיבּייר בּיבּיריבייר בּיבּיריביים בּירִיבּייבּייבּייבּיר בּיבּיריביים בּירִבּיריביים בּירִיבּייר בּיבּיריבּיר בּיבּיריבּיר בּיבּיריביים בּירִיבּייבּיים בּירִיבּייבּייבּיר בּיבּיריבּייבּיר בּיבּיריביים בּירִיבּיייבּייבּייר בּירִיבּיריבייים בּירִיבּייר בּירִיבּייר בּירִיר

אָרַף (fut. קֹשׁרַף) Brûler, mettre le

feu, cuire: יישר אָרְשִׁרְ Lév. 4.21, et il le brûlera (le taureau); souvent avec שַּבְּי בַּשְׁי Jos. 11.9, il brûla leurs chariots (par le feu), il y mit le feu; שַּרְמִּי בְּשִׁי Jug. 18. 27, ils mirent le feu à la ville, la brûlèrent; יְשִרְשִּׁרְ שֵּׁיְרָ בַּיִּ בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִּי בַּעִי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִי בַּעִּי בַּעִי בַּעִי בַּעבָּי בַּעִי בַּעָּי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעְי בַּעַ בַּעְ בַּעבַי בַּעְיבַּי בַּעְי בַּעְי בַּעְי בַּעְיבַ בַּעְיבַּי בַּעְי בַּעְיבַּי בַּעְיבַּיבְיבַ בַּע בַּעבִּיבְעבַ בַּעְיבַּיבְיבָּע בַּעבּי בַּעבַ בַּעבַי בַּעבַּי בַּעבָּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבַי בַּעבּי בַּעבּיי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּעבּי בַּיבָּי בַּעב

Pou.: חָחַבֵּח פּלְרָת Lév. 10. 16, et il trouva que (le bouc) avait été brûlé.

אינים אינים

קיף n. pr. m., I Chr. 4. 22.

שְּׁרָקִים m. plur. De couleur fauve :

סוּסִים — מְּלְקִים Zach. 1.8, des chevaux de couleur fauve (alezans), ou : des chevaux marquetés.

תורקים m. (ע. שורקים). Vigne, cep d'une qualité supérieure: בישְּעֵשׁהּ שׁרַק Is. 5.2, et il planta (la vigne) d'une plante rare, des ceps excellents; שורָק Jér. 2. 21, une vigne excellente, choisie.

קלקה f. Même signif.: קלשרקח Gen. 49.11, (il liera) au cep excellent, à la bonne vigne.

ריבור (שָּרָה פּל הַיוֹר פּל (שְּׁרָה et maître, régner: בָּרְיהוֹת בָּלְיאִישׁ שֹרֵר בְּבִירוֹז Esth. 1.22, que chaque mari soit le maître, ait le pouvoir, l'autorité, dans sa maison; בִּי שָׁרִים יָשׁר Prov. 8.16, les princes règnent, commandent, par moi.

Princesse (v. שֶׁלָתִי subst.).

ע (א ארע (א. אָרע).

בּיְתְּלֶתְי Fermer: מְּתְּלֵתְי Lament. 3. 9, il a fermé (le ciel ou ses oreilles) à ma prière, ou: il a arrêté ma prière, l'a rejetée (v. בְּיִם).

של Schin דְשׁ forme avec שׁ la vingt-etunième lettre de l'alphabet (v. שׁ). Le nom דְשׁ, de שֵׁן dent, répond à sa forme.

एं rarement एं et एं, abréviation de אַשָּׁר. 1° Pron. relat. Qui, que : אַשָּׁר ייאַרוברו מַשְּׁיִר Cant. 3. 1, celui que mon מme aime; לאַדור נִים שַׁיִּרְוּיוּ Eccl. 1. 11, les choses qui seront après; uni au >. לים, il indique le génitif : בַּרָמִי שֵׁלָי Cant. 1.6, ma vigne; מְשָׁרֹשׁ שְׁלִשְּׁלֹמָדוּ Cant. 3. 7, le lit de Salomon. — 2º Conj. Que : שֵׁיבֶשׁ יִתְרוֹן לַּחְכְּמָּח Eccl. 2.13, (j'ai vu) que la sagesse a l'avantage (sur la folie); לְמֵעֵן הַוּרְעוּן לְאַהוּן Job 19. 29, afin que vous sachiez qu'il y a un jugement; בר שַקבּה Jug. 5. 7, jusqu'à ce que je me suis levée. - Afin que, parce que, car : וָהָאַלֹּחִים עָשָׁה שַׁיִּירְאַנּ מִלְּפָנָיו Eccl. 2. 14, Dieu l'a fait afin qu'on le craigne; שַׁאַנִי שְׁחַרְחֹרֵת Cant. 1. 6, parce que je suis brune ; אַלֶּטָּד Cant. 1.7, car pourquoi ? אַנְשִׁם עַלֹּוּ שָׁבַטִים Ps. 122. 4, (Jérusalem) vers laquelle allaient les tribus ; בְּשֵׁכְּבֵר חֲיַמִים חֲבָּאים Eccl. 2. 16, puisque dans les temps à venir (v. à קבר); בּיֵשְׁבָּא Eccl. 5. 14, comme il est venu; בְּלֶיתְם פְּלָיתָם בּלֶיתָם Eccl. 9. 12, lorsque (l'adversité) tombe sur eux יוֹבַם־־בַּהַרָהְ כִּשָּׁחשָּׁכָל חֹלֵהְ ; soudainement Eccl. 10. 3, l'insensé même quand il marche dans son chemin.

אַשְּׁאַב (fut. אָשָׁאַב) Puiser: פּשָּׁמִּד Is. 12. 3, vous puiserez de l'eau avec joie; מָאָבוּן רַשְּׁצְרֵּוּן רַשְּׁצְרֵּוּן בַּשְּׁמֵּרִן Ruth 2. 9, (bois) de ce que les serviteurs auront puisé; part. fém. plur.: רַשַּׁאֲבֹרוּ Gen. 24. 11, celles qui allaient puiser de l'eau.

אַנְי (fut. אָלָהַי) Rugir, crier: אַרְרֵּח אָבּל Amos 3. 8, le lion a rugi. Du tonnerre: אַחַרָיר יִשְׁאַג־פְוֹל Job 37. 4, après lui le tonnerre retentit; de Dieu: רֵי אַבּל צֹיִרְירָיך Jér. 25.30, l'Eternel rugira du haut du ciel; de l'homme: שַּׁאַנּר צֹּיִרְירָיך Ps.74.4, tes ennemis rugissent; שָׁבַּאָרָהִי Ps. 38.9, je crie par les agitations de mon cœur.

אָלְהָּדְּי f. Rugissement, cri, plainte: מָּלֶבְרָא לוּ מַּלֶבְרָא Is. 5. 29, son rugissement est comme celui du lion; אַבְּי אַלְּהָ Job 4.10, le rugissement du lion; אַרְהַי שַׁאָנִי Job 3. 24, mes cris se répandent comme l'eau qui déborde; דְּבָרֵי שַׁאָנִיִי Ps. 22. 2, des paroles de mes plaintes.

ער אַשָּׁר Étre dévasté : עַּר אָשֶּׁר אָם־שָּׁאָּד Is. 6.11, jusqu'à ce que les villes soient désolées (sans habitants).

Hiph. Dévaster: לְחַשְׁאוֹת נַּלָּים נְצִּים נְצִּים זְאַרָּם Is. 37. 26, pour dévaster (des villes fortes) en les réduisant en monceaux de ruines; רְּנִישְׁאוֹת (keri אַרְיִשְׁאוֹת בָּוֹן (keri אַרְיִשְׁאוֹת בָּאַרָּטְּאַרָּם). 11 Rois 19. 25, même sens.

Hithp.: S'étonner: הָּיְמָשְׁתְּי מְּיִשְׁתְּאַר פּר Gen. 24. 21, et cet homme était étonne d'elle, il la considérait avec étonnement.

שׁאָה (v. שׁיאָה).

שאול et שאול des deux genres (rac. שאול). Scheol, lieu habité par les morts, enfer, orcus: בְּמְכֵּךְ שָׁאוֹל Prov. 9. 18, dans les profondeurs du scheol; בְּשַׁבֵּיך Is. 38. 10, aux portes du scheol.

לאָאלי (demandé) n. pr. 1° Le roi Saül, I Sam. 9. 2. — 2° Saül, roi iduméen, Gen. 36. 37. — 3° Saül, fils de Siméon, 46. 10; patron. אַאָּאלָי Nomb. 26. 13. — 4° I Chr. 6. 9.

אָשָׁלוּ m. (rac. שָׁאָלוּ). Mugissement, bruit, tumulte: בָּיִם Is. 17. 12, comme le mugissement des eaux; נַּקַּן שאון קולם Jer. 51. 55, le bruit de leurs סול שאון מַמִּלְכוֹת גוֹיִם נַאֲסָמִים; voix retentira Is. 13. 4, le bruit tumultueux des royaumes des peuples assemblés; בא יָאֶרֶן בִּר־קְצֵּח הָאָרֶץ Jér. 25. 31, le bruit s'en est répandu jusqu'à l'extrémité de la terre ; יָקאם טַאון געמיך Osée 10.14, un tumulte s'élève parmi tes peuples; אין מיאבן Amos 2. 2, Moab meurt au milieu du tumulte de la guerre; שאון קפיף Ps.74.23, le bruit, les cris, de tes adversaires ; יורים חַכְּנִיבֶּ Is.25.5, tu humilieras la tempête, l'insolence tumultueuse, des étrangers ; שַׁאוֹן הַעֵּבִיר קימים Jér. 46. 17, ce n'était qu'un bruit, il a laissé échapper l'époque; קני שאור Jér. 48. 45, les gens tumultueux, qui font du bruit; מְבּוֹר טָאוֹך Ps. 40.3, du puits d'un grand bruit, ou d'un puits, d'un précipice affreux.

Dḥḍ m. Mépris : בּיָבֶּשׁ בְּיֶבֶשׁ Ez. 25. 15, avec un mépris dans l'ame, avec un mépris profond.

לְּאָאָיָה f. Destruction, ruine: יְמָאִיּהְיּ Is. 24. 12, et la porte de la ville est frappée d'une destruction, ou tombe en ruines.

2º Demander, prier, mendier, emprunter: קַּכֹל אֲשֶׁר־שָׁאַלְם כַּנִּם רָי אֵלְהֶיךְ Deut. 18. 16, suivant tout ce que tu

demandas à l'Éternel ton Dieu; אַדִּי מָטִר בּיֵר מָטָר בּיִר מָטִר זייָ Zach. 10. 1, demandez de la pluie à l'Éternel; אַדִּי מָאַרֹּיִר יִאָיִן Prov. 20. 4, i'ai demandé une chose à l'Éternel; יְשָׁאֵל בַּמְצִּיר יְאָיִן Prov. 20. 4, il demandera (aux autres), il mendiera, durant la moisson, et il n'aura rien; durant la moisson, et il n'aura rien; Exod. 12. 35, ils empruntèrent des Égyptiens (des vaisseaux d'argent, etc.). Part. pass.: בּיִּי בַּאַרָּיִי I Sam. 1. 28, il sera prêté à l'Éternel; אַאַיּל בּיִר II Rois 6. 5, et il est emprunté.

3° Demander, faire une question, interroger, s'enquérir, consulter; avec le rėg. dir., avec בָּר־יִשְׁאָלְהְ : בְּּג et בָּר בְיִשְׁאָלְהְ בקה בְּקוּר Exod. 13. 14, quand ton fils te demandera, t'interrogera, un jour; קלא שאלפט עוברי ברה Job 21.29, n'avezvous point interrogé les voyageurs? יטאיל לייַקאָרשׁ לָנע Gen. 43. 7, cet homme s'est enquis de nous (et de תַר לֹא מַחֲכְמַה שָׁאַלָּהַ עַל־זָה (notre famille) Eccl. 7.10, car ce n'est pas de la sagesse, ce n'est pas sage de ta part, de t'enquérir de cela, de faire une pareille question ; אַרד־פִּר רֵר לֹא טָשָאליי Jos. 9. 14, ils ne consultèrent pas la bouche de l'Éternel ; וְנִשְׁאֵלָה אַת־פָּיהָ Gen. 24. 57, consultons-la elle-même ; יָישָאַל־נַא בַאלֹּדְרִים Jug. 18. 5, consulte Dieu; שאל בחרסים Ez. 21. 26, il a consulté les teraphim. שַׁאַל לְשֶׁלוּם S'informer de l'état de santé, saluer : מַשְּׁאַל לְחֵם לְשָׁלוֹם Gen. 43. 27, il s'informa de l'état de leur santé.

Niph. Obtenir par ses prières: נְשָׁאַל בְּעָנִי דְּוָרְ 1 Sam. 20. 6, David m'a demandé instamment; בּּלְבֵּדְרְ יָבִים נְשְׁאַלְּתִּי 1 Néh. 13. 6, à la fin j'obtins par ma prière l'autorisation du roi.

Pi. 1º Mendier: יְלִישֵּׁ בְּנֶיוֹ וְשְׁאֵלוּ Ps. 109. 10, ses enfants seront errants et ils mendieront. — 2º Demander, consulter: יָשְאֵלוּ בְּאָבֵל II Sam. 20. 18, on demande conseil à Abel.

Hiph. Prêter: בַּיְשָׁאָלִּהּם Exod. 12. 36, ils leur prêtèrent; דְּיִשָּׁאָלְהִּידִּיּ לַבְיּר I Sam. 1. 28, je l'ai prêté à l'Éternel.

ליאָל n. pr. m. Esdr. 10. 29.

לשָׁלֵּי chald. 1° Demander, désirer: Dan. 2. 11, et ce que le roi demande; בְּלִידִּי יִשְׁאֶלָּיִכּוֹן בֶּוְרָא בָּלִיבִין שָׁאַלְּיִכּוֹן בָּוְרָא בָּעֹבִיא דִי־בַּלְּבָא שָׁאַל Esdr. 7. 21, tout ce qu'Esdras vous demandera. — 2° Demander, interroger: בּלַיבָּא לָנָא לְנָא לָנָא בּלֵּרָא Esdr. 5. 9, alors nous avons interrogé les vieillards.

אַלְּלָּהְ f. (avec suff. אַלְּלָּהִי et שַּאָלָּהִי Ps. 106. 15, const. שַּלְּהִי I Sam. 1.17). 1° Demande, désir, vœu: אַקּרָי, לִּי נַמְּיִּי Esth. 7.3, que ma vie me soit accordée à ma demande; שַּאַלְּהִי מַּמָּי Jug. 8. 24, je vous ferai une demande; אַלְּאָלָהִי Jug. 8. 24, je vous ferai une demande; אַלְּאָלָהִי אָּדִּי אָלָהִי אָדּרָי בַּעָּרָ בּרָּאַ אַרָּהְי שַּׁאַלָּהִי Job 6. 8, plât au roi) de m'accorder ma demande; אַלְּהִי אָבְּלָהִי אָדְרָּאַ אַרְלָּהִי Job 6. 8, plât à Dieu que mon désir s'accomplit. — 2° Ce qui est prêté: אַלָּרְי שָּאַלְּרָּי שַׁאַלֵּלְי בַּרִיּ I Sam. 2. 20, pour le prêt qu'il a fait à l'Éternel, pour l'enfant qu'il lui a consacré.

לְּאָלֵי chald. f. Désir, résolution: בְּאַבֶּר מְדִּינְיִדּין נְיְאָאַלְרָא Dan. 4. 14, cette chose, cette sentence, (est arrêtée) d'après l'ordre des saints (v. מְבָּיִדְיִי hébr.).

שְׁאֵלְתִּיאֵל (celui que j'ai demandé à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 17.

שָּאֵן Kal inusité. Pil. שַאַן Étre, vivre paisible: יַחַר אָסִירִים שָאָנָט Job 3. 18, ceux qui avaient été enchaînés jouissent ensemble du repos; יְשַׁאֲלֵן וְאֵין מֵדְוֹרִיד Jér. 30. 10, il vivra paisible, et il n'y aura personne qui l'inquiète.

וְאָנִיִי adj. (plur. רְישִׁאַנִיִּדֹי 1° Paisible, tranquille, sans inquiétude, rassuré: אָמָיִ שְׁמִיּשִׁי וֹנִי בְּיִשְׁיִּבְּיִי וֹנִי בְּאַנִי בְּיִי וֹנִי בְּיִשְׁי בְּיִי בְּיִשְׁי בְּיִי וְנִי בְּיִשְׁי בְּיִי בְּיִּשְׁי בְּיִי בְּיִשְׁי בְּיִי בְּיִשְׁי בְּיִי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִי בְּיִשְׁי בַּיִּשְׁי בְּיִשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בְּיִשְׁי בַּיִּשְׁי בְּיִשְׁי בַּיִּשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִּיִּי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִּי בְּיִּיִּי בְּיִשְׁי בְּיִי בְּיִּיִי בְּיִשְׁי בְּיִשְׁי בְּיִּיִי בְּיִּבְּיִים בְּיִשְׁים בּיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּשְׁיִּבְים בַּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִּבְיִים בַּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִּבְיִים בְּיִּבְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִּבְּיִים בְּיִבּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִּים בְּיִּבְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִּבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּבְיִּים בְּיִבְּיִּבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּיִים בְּיִבּיִּים בְּיִבּיִּבְיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבּיִּים בְּיִבּיִים בְּיִבּיִים בְּיִבּיִים בְּיִבּיִים בְּיִבּיִּים בּיִּבְּיִים בְּיבּיִים בְּיבּיבִּים בְּיִבּיִּים בּיִּיבּיִים בְּיבּיבִּים בְּיִבּיִים בְּיבּיבְּים בְּיבּיבִּים בְּיבּיבְּים בְּיִבּיִּים בְּיִּבּיִים בְּיִבּיבְּים בְּיבּיבּים בְּיבּיבּים בְּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייִּבּיים בְּיבּיים בְּיבּיים בּייִּבּיים בּייִּבּיים בְּיבּיים בְּייִּיבּיִים בְּיבּיבּיים בְּיבּיים בְּיבּיים בְּייִבּייִּים בְּייִּבּייִים בְּיבּיבּיים בְּייִּבּיים בְּייִּיבּיים בְּיִיים בְּייִּבּיים בְּיִּיבּיי בְּייִיבְּייים בְּיִיבְּיבּייִים בְּיּבְּיבִּיבְּיבִּייִּבְּיים בְּייִיבְּייב

ton orgueil, de ton insolence, est monté jusqu'à mes oreilles.

אַאַ (v. à חַאָשׁ).

אַשְׁ 1º Aspirer, humer, soupirer après une chose, aspirer à quelque chose, désirer vivement quelque chose: רוּחַ Jér. 2. 24, elle hume l'air; קר מַצֵּרְתִּר רָאַשְׁאַמַּח Ps. 119. 131, j'ai ouvert ma bouche et j'ai soupiré, j'ai désiré conaître (tes commandements): פַעַבֶּר וִשְׁאַף־צֵּל Job 7. 2, comme l'esclave qui soupire après l'ombre; אַל־חָשָאַן אלילה Job 36. 20, ne soupire pas après cette nuit (où les peuples, etc.); avec צֵל: בושאָפִים צַל־צַפַר־אָרֶץ בְּרֹאשׁ דַּלִּים Amos 2. 7, qui aspirent à mettre la poussière de la terre sur la tête des pauvres, ou: qui sur la poussière de la terre foulent la tête des pauvres; métaph.: יָאֵל־מִקוֹמוֹ שואה Eccl. 1. 5, il aspire vers le lieu (où il luira de nouveau). — 2º Absorber, dévorer, engloutir: וַשַּׁאַת צַּוּנִים חֵילֵם Job 5. 5, le brigand absorbe, engloutit, leurs biens (v. à בַּנְּמִים ; שֵּׁלוֹשׁ Ps. מתרת: 1'homme veut me dévorer; שׁאַפּר Ps. 87. 4, il couvre d'opprobre celui qui veut me dévorer, ou : (il me sauvera) de celui qui m'insulte et qui veut me dévorer; אַשׁשׁ הַ רָּאָלִיאָה בּוּאָ Is. 42.14, je détruirai, j'engloutirai, tout en même temps; שַׁמַּלֵּת וְשָׁאֹם בּבר Ez. 36. 3, (parce qu') on a taché de vous détruire et de vous engloutir.

עוֹר שָׁאַל Rester, être de reste : עּוֹר שָׁאַל וּקְמָן I Sam. 16. 11, il en reste encore le plus jeune.

Niph. 1° Étre de reste: יְרְיּאָלְבְּרוֹ נְשְׁאָר Gen. 42. 38, et celui est resté seul (seul vivant des enfants de sa mère); יְבִּינְשְׁיִר Ez. 6.12, et celui survivra encore. — 2° Rester, demeurer: יְנְשָׁיִר בַּמַּרְוֹנָה יְרָשׁ Nomb. 11. 26, il en était demeuré deux hommes dans le camp; יַרְ שַּׁאַרְנָה Exod. 8. 5, 7, il n'en demeurera que dans le fleuye.

Hiph. Avoir de reste, laisser de reste, laisser: מַשְּׁמִּיר צַשָּׁרָת Amos 5.3, (la ville d'où sortent cent hommes) n'en aura de reste que dix;

קרְיד Exod. 10.12, tout ce que la grèle a laissé de reste; וְחָשָׁאִיר אַבְרָיוּ בְּיָבֶּת Joel 2. 14, il laissera après lui une bénédiction; עֵּיבְּלְּמִי הָשָּאִיר-לוֹ שָּׂרִיד Nomb. 21. 35, tellement qu'il ne lui en resta pas un seul.

אָשְׁי m. chald. Le reste, les autres: זְּשְׁאֶר מְּנֶיְחָדוֹין Esdr. 4.9, et le reste, les autres qui étaient du même conseil; זְּשָׁאָרָא Dan.7.7, 19, et les restants, les autres; une fois état const.: מְשָׁאַדְּ Esdr. 7.18, du reste (de l'argent et de l'or).

אָלֶּר יְשׁוּב (le reste se convertira) Nom symbolique du fils du prophète Isaie, Is.7.3 (comparez 10.21).

רְתְּיִלְּהָ Darenté, concr. des parentes: אַאָרָה הַוָּה Lév. 18. 17, elles sont proches parentes.

חַ שְׁאָרָה n. pr. f. I Chr. 7. 24.

לְשְׁאֵרִית f. (contracté שַּׁרִית). Le reste : הַּבָּט חַנְיַם בַּעָּרָת הָעָם בַּעָּט Zach. 8. 12, ceux qui seront restés de ce peuple; בְּירִיּשְׁלַיִּם II Rois 19. 31, il sortira quelque reste de Jérusalem; selon

quelques-uns: אָפּריאָה לְטוֹר Jér. 15. 14, je jure que ceux qui resteront de toi seront heureux, ou: ta fin sera heureuse (v. שְׁאֵרִית תֵּמֹת תַּתְּוֹל ; שְׁרָת מִית תַמֹת תַּמִּת מָּתְיִּת מָּת תַּתְּוֹל ; לְשָׁרָת Ps. 76. 11, tu te ceins du reste de la colère, c.-à-d. d'une colère excessive (v. le même exemple à תָּגָּר , page 167).

אמי f. (rac. אַשָּׁיִי). Désolation : רְּמִשְּׁבְּר רְחַשְּׁבְר Lament. 3. 47, la désolation et la destruction, et le malheur.

자기 n. pr. 1° Seba, fils de Rahma, Gen. 10.7. — 2° Seba, fils de Joktan, 10. 28. — 3° Seba, fils de Joksan, 25. 3. Souches de plusieurs peuples arabes. La reine de Seba (Saba), I Rois 10. 15; collect. les gens de Seba, Job 1. 15.

בַשְׁלֵ (ע. אַנַם).

m. pl. Morceaux, fragments: מָרְשְׁבְּבִים חַחָּ m. pl. Morceaux, fragments: Osée 8. 6, c'est pourquoi le veau de Samarie sera mis en pièces.

קבר (fut. apoc. אָשָׁרָה) Faire prisonnier, emmener captif : תַאַשָּׁר שָׁבִּריָת בְּחַרְבָּה רבַקשׁהָה אָהָה בּיַנְים II Rois 6. 22, frapperais-tu ceux que tu aurais faits prisonniers par ton épée et ton arc? קרב קרב Gen. 31. 26, comme des prisonnières de guerre; רָדֵיר שׁבָרים לָשׁבֵּרְדָם Is. 14. 2, ils meneront en captivité ceux qui les avaient tenus captifs; עַר־מָח אַשׁוּר חִשְׁבֶּךְ, Nomb. 24. 22, jusqu'à quand l'Assyrien t'emmènera-t-il en captivité (v. à mp, page 340). — D'animaux et d'autres biens qu'on emporte, piller: אַלְשָׁבּהּ מִקְנֵידָשׁ I Chr. אַנִישָּׁבּהּ מִקְנֵידָשׁ I Chr. אַנ 21, ils pillèrent leurs troupeaux; ווישבו אַר כּל־דָרְכוּשׁ II Chr. 21. 17, ils pillèrent toutes les richesses (qui furent trouvées, etc.).

Niph. pass.: מֵּר נְשְׁמֶּה אָחִיר Gen. 14. 14, que son frère avait été fait prisonnier; אַבְּישָׁרָה Exod. 29. 2, ou que (la bête) a été emmenée.

וֹשְׁלֵית. Une des pierres du pectoral du grand-prêtre (agate?), Exod. 28. 19.

ליבוּאֵל n. pr. 1° I Chr. 23. 16; אָבוּאָל 24.20.—2° 25.4; אַבּאָל vers.20.

עבוע m. (const. שָבוּע et שָבוּע, duel יָשְׁבְעַיִם; pl. שָׁבִינית el שָׁבִיּעוֹם, const. שָׁבָעִים, avec suff. שבועותיבם). 1º Sept jours, une semaine : מַלֵּא שָׁבְכֵּע וֹאַת Gen. 29. 27, passe cette semaine entierement, ou: passe la semaine avec celle-ci (Léa); יַמִּים יַמִּים Dan. 10. 2, trois semaines entières; בג שָׁבְעוֹת Deut. 16.10, la fête des Semaines, ainsi appelée parce qu'elle se célèbre sept semaines après le premier jour de Paque; תַּג יַּבְּעוֹת רָמִים Ez. 45. 21, la fête qui dure sept jours, la fête de Pâque; שַׁבְעֹּח חָקּוֹח קציר ישמר-לנג Jer. 5. 24, qui nous conserve les semaines fixées pour la moisson, pour pouvoir moissonner les mêmes jours chaque année. — 2º Une semaine d'années, sept ans : שַׁבְעִים שבערם Dan. 9. 24, soixante-et-dix semaines d'années, soixante-et-dix fois sept années.

פּנ שְׁבוּעָה et שְׁבוּעָה ʃ. (rac. שֶׁבוּעָה). Serment, imprécation : וּשֶׁבֶעָר אֱל־הָאֵדֶרבּי Zach. 8. 17, et n'aimez pas les faux serments; אישבוּעהוֹ לִיִשְׂחָם Ps. 105. 9, et le serment qu'il a fait à Isaac; יָנְקַּיתַ קשָׁבְעַחִר זאֹח Gen. 24.8, tu seras dégagé de ce serment que je te fais faire; ישבעות בשות Hab. 3.9, selon les serments que tu avais faits aux tribus; ביל ביל Exod. 22. 10, un serment solennel, en prenant Dieu à témoin; בַּצַלֵּר שְׁבוּנָח לוֹ Néh. 6. 18, (plusieurs en Judée) s'étaient liés à lui par serment, étaient ses alliés; לָאֵלָה וַלְלָשָׁבְעַת Nomb. 8. 21, (que Dieu te rende) un exemple de malédiction et d'exécralion; וְהַנַּחְהָּם שִׁבְּכֶם לִשְׁבוּצֵח לִבְחִירֵי Is. 65.15, vous laisserez votre nom à mes élus (pour s'en servir) d'imprécation.

רְּבִלְּחִיד שְׁבִּיֹת f. (rac. הְשָׁבָּי). Captivité, les captifs: אַבְּלְחִיד בְּשְׁבִיּר Nomb. 21. 29, (il a livré) ses filles pour être captives (exact. à la captivité); יְשָׁב הַּיִּר שָׁרִידְּה אָרִייְדָּה אָרִייְדָּה אָרִייְדָּה אָרִייְדָּה אָרִייִּשְׁר Deut. 30. 3, l'Éternel ton Dieu ramènera tes captifs; יִּבְיִלְּיִב עַלְּוֹב Jér. 30. 18, voici je ramènerai les captifs des tentes de Jacob; יְבַי שַׁרַ אַרָּיִי שָׁרַ אַרַ אַרִּיִּיִי אַרָּיִי Job 42. 10,

l'Éternel rendit à Job ce qu'il avait perdu, le rétablit dans son premier état; selon d'autres: il tira Job de sa captivité (du pouvoir que Satan avait sur lui).

קיבות אלו inusité. Pi. 1° Apaiser: בְּשִׁרְאָ אָלָּרוּ אָּמָח חְשָׁבְּחֵר Ps. 89.10, quand les flots s'élèvent tu les apaises; יְדָּבֶּם Prov. 29. 11, mais le sage le calme dans son cœur, ou : le refoule en arrière. — 2° Louer : יְשַׁבְּחִיּקְר Ps. 63. 4, mes lèvres te loueront. — 3° Estimer heureux; יְשָׁבֵּחְ אָרִי Eccl. 4. 2, j'estime heureux les morts (pour יְבַּשָּׁבִיְם).

Hiph. Apaiser : בַּשְׁבִּרַחַ שָאוֹן רַבְּּרֹם Ps. 65. 8, il apaise le tumulte, le bruit, de

la mer.

Hithp. 1° Avec בְּ Mettre sa gloire à : בְּּיִבְּיִבְּיִבְּ הַבְּיִבְּיִבְיִּבְּי Ps. 106. 47, de mettre notre gloire à te louer, ou : pour célébrer tes louanges. — * 2° Etre loué : בְּיַבִּי Rituel, que ton nom soit loué éternellement.

רֹשְׁיֵּי chald. Louer, glorifier. Pa.: הַּיְאָ הַשְּׁיִי Dan. 2. 23, et je (te) rends gloire.

* אַבָּר m. Louange, Rituel.

* שְּׁבְּחָה f. Louange, glorification, Rit. vəy et vəy m. (fém., Ez. 21. 15, avec suff. יְשֶׁבֶטִים; plur. שָׁבָטִים, const. ישַּׁבְעֵיר (שִׁבְעֵיר). 1° Baton, verge: וְכַּמֹּן בַּשַּׁבַ Is. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un bâton ; פל אַשר־רַעבר הַחָת הַשָּבֵט Lév. 27. 32, tout ce qui passe sous le bâton (du berger), sous la houlette; יַשֶׁבֶשׁ לני פסילים Prov. 26. 3, et la verge pour le dos des sots; אָריַעָם מָשַׁבֶּט בַּרְזֵל Ps. 2. 9, tu les briseras avec une verge de fer ; שַׁבֵּט מּוּסָר Prov. 22. 15, la verge de la discipline; וְחִבֶּח־צֶּרֶץ בְּשֵׁבֵט פִּיר Is. 11.4, il frappera la terre de la verge de sa bouche, c.-à-d. de ses sentences sévères; אַם־לְשָׁבֵּם אָם־לָאָרָצוֹ Job 37.13, soit (pour s'en servir) de verge, soit pour le bien de la terre. — 2º Sceptre: וליב משָׁלִים Is. 14. 5, le sceptre des dominateurs; לא־יַסוּר שַׁבֵּט מִירוּיְדַי Gen. 49. 10, le sceptre ne sera point ôté de Juda. — 3° Pointe, plume : שְּלִיבֶּים סֹמֵּר Jug.5.14, (ceux qui manient) la plume de l'écrivain. — 4° Dard : תְּלָבִים בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים II Sam. 18.14, il prit trois dards dans sa main. — 5° Tribu (v. בְּיבָיִם וְיִלְּבְיִלְ I Sam. 9. 21, les tribus d'Israel; שְׁבְיִבִיי בְּינְיִבְיִל Nomb. 24. 2, selon ses tribus; aussi famille, comme הִינְיִבְיִל : יְשִׁבְּיֵבִי Jug. 20. 12, vers toutes les familles de Benjamin.

לְמִנְרַן שָּׁרְטֵּר רִשְּׁרָאֵל chald. Tribu : לְּמִנְרַן שָׁרְטֵּר רְשָׁרָאֵל Esdr. 6. 47, selon le nombre des tribus d'Israel.

לְּשְׁכְּשׁ m. Nom du onzième mois de l'année, correspondant à janvier-février, Zach. 1.7.

אַרִי m. (avec pause אָרִי avec suff. אָרִיי m. (avec pause אָרִי אָרִי אַרָּי m. (שְּרִיף, avec suff. prisonnier: שָּרִי אַבָּר אַבּר אַבָּר אַבּר בּאַר בּאַ

ישׁבֵּי (captif) n. pr. m. Esdr. 2. 42. ישׁבִי n. pr. m. II Sam. 17. 27.

שָׁבִּיב m. Flamme, étincelle : שָׁבִיב Job 18. 5, l'étincelle de son feu.

אָבִיבָא chald. Flamme: שְׁבִיבָא הַי נּיּרָא הַי נּיּרָא Dan. 3. 22, la flamme du feu; plur.: מַבִּיבְין הַי נּיר יַרָין הַי נּיר 7. 9, les flammes.

לְּיִבְיָה f. (rac. שְׁבְּיִה). Captivité, captive: מָאָרָץ שְׁבְּיִץ Néh. 3. 36, dans un pays de captivité; יְרָאִיתְ בַּשְׁבְיָח Deut. 21. 11, si tu vois entre les captives.

שָׁבִיל m. Sentier: שָׁבִיל Jér. 18.15, les sentiers anciens; וּשְּבִיליך Ps. 77. 20, et tes sentiers à travers les grandes eaux.

שׁבְּיִּטִים m. pl. Selon les uns: coiffes à réseaux; selon d'autres: un ornement en forme de soleil que les femmes portaient au cou, Is. 3. 18.

ישְׁבִיעִי m. (fém. יְשָׁבִיעִי), nombre or-

dinal. Le, la septième : אַבִּיוֹם חַשְּׁבִּרְעִּר Exod.12.16, le septième jour; אַבְשָּׁבְעִּר Exod. 21. 2, à la septième année.

(מְבוּת יֹא) מְּבֹנּינו (מִבוּת יֹא).

קישָּרָּל m., douteux : יְּשְׁבָּרְל Is. 47.
2, découvre ta jambe; selon d'autres : relève la queue de ta robe.

שְׁבְּלוּל m. Limaçon. Ex. unique: מְּמִים שְׁבְּלוּל מְּמָם Ps. 58. 9, comme un limaçon qui se fond.

הְשָׁבֵלִי . (plur. שְׁבֵּלִים, const. יְשָׁבֵּלִים.)

1° Epi: יְשָׁבְּלִי רְּלְּאִם שְׁלָּבְּלִי Job 24.24, ils seront coupés comme le haut des épis; ייִשְּבֶּלִים רְתַּבְּתַּחִים. Gen. 41.7, les épis tenus; בְּיִבְיִים עַבְּלֵים רְתַבְּתִּים Zach. 4. 12, deux branches d'olivier. — 2º Torrent: יְשָׁבְּלִים יְשִׁבּלָים רְיַשׁבִּלִים יִשְׁבִּיבְיִים Ps. 69.3, le torrent m'a submergé.

אָרְנָה et יְּיְרְנָה n. pr. Sebna, intendant ou secrétaire du roi Ézéchias, Is. 22. 15, 36. 3.

י שְׁבְנְיִח יּ n. pr. m. 1° Néh. 9. 4. — 2° 10. 11. — 3° 10. 5; אַבְנְיִח 12. 3, et שְׁבָנְיִח I Chr. 24. 11.

ח שְׁבַנְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 15. 24.

שָׁבַעִי שְׁבָעִי שְׁבָעִי שְׁבָעִי שְׁבָעִי שְׁבָעִי שְׁבָעִי שְׁבָעִי בְּיבְעִיהוּ Jurer; part. pass.: שְׁבַעִי Ez. 21. 28, qui ont fait des serments.

ווים בע בין ולא רנחם: Jurer : נְשׁבַע בין ולא Ps. 110. 4, l'Eternel a juré et il ne se rétracte pas ; avec יְנִשְׁבַע צַל־שָׁכֶּלָר : לְ et יְיִם בַּע צַל־שָׁכֶּלָר : יְיָ Lévit. 5. 22, et qu'il jure faussement; ירושבע לשקר Jer. 7. 9, et jurer faussement; avec p jurer par quelqu'un: וַ תַּאָשְׁבֶּעִים בְּשֵּׁם רֵי Is. 48. 1, qui jurent par le nom de l'Eternel; בֵּי נְשַׁבֶּעָהִי Gen. 22. 16, j'ai juré par moi-même ; מְדוֹנְלֶלֶי ברי וְשָׁמַענוּ Ps. 102. 9, ceux qui me raillent, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; avec jurer à quelqu'un, promettre par serment, jurer fidélité, s'engager par serment : דָאָרֶץ אַשֶּׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָדָם Gen. 50. 24, le pays qu'il a juré de donner à Abraham; וַיַּשָּׁבְעוּ אַישׁ לָאַחִיד Gen. 26. 31, ils s'engagèrent l'un à l'autre par serment; וו בישבע לַרֵי בּקול גַּרול II Chr. 15. 14, ils jurèrent (fidélité) à l'Eternel à haute voix ; aussi jurer par : דוּנְשֶׁבֶּנְיִים לָרֵי Zoph.

Hiph. 1º Faire jurer, faire promettre par serment: הְיִשְׁבֵּיעַ אֹּחָה הְּמֹתֵן Nomb. 5. 19, le pontife la fera jurer; אָבִי Gen. 50. 5, mon père m'a fait jurer, m'a fait promettre par serment.

— 2º Adjurer, supplier: שֵׁבְּנִיתְּיִם Cant. 5. 9, pour que tu nous aies ainsi adjurées.

עבע f. (const. אַבְשֶׁן; פּנְבְעָה et אַבְעָה m.). Sept : שַׁבְעָּח שִׁבְעָּח Gen. 7. 2, sept (de chaque espèce); שַּׁבְעֵּח יַמִים Lévit. 23. 36, sept jours; טְיבֵע פַּרוֹח Gen. 41. 2, sept vaches; après les subst. : וַאֵּרלָם ייבְּעָדוֹ II Chr. 13. 9, et sept béliers; avec suff. : יַיִּפְלֹּה שָׁבֵּעָחֵים יַדֵּוֹד II Sam. 21.9, ils périrent tous les sept ensemble. — אָבֶע נֶשְׁרַת m. et בַּעָם נָשָׁר f. Dix-sept. — שַׁבַע exprime souvent un nombre indéterminé, beaucoup : שַּׁבֶּע יות בות בינת Prov. 26. 25, il y a dans son cour sept abominations; adv.: יַטְבַע יִפוֹל צָּוִּיק וַמְם Prov. 24.16, le juste s'il tombe sept fois il se relève. Duel: שׁבְעָתִים Septuple : אַבְעָתַיִם Gen. 4. 24, Cain sera vengé au septuple, sept fois. Plur. שַּבְעֵּים Soixante-dix : שְׁבְעִים וְשִׁבְעִה Gen. 4. 24, soixante-dix-

y n. pr. 1° Seba, ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 2. — 2° Seba, fils de Bichri, II Sam. 20.1. — 3°I Chr. 5. 13.

קיבְעָה (serment) n. pr. d'un puits, Gen. 26. 33.

ישְּׁבְעָנָה m. (v. שִׁבְעָנָה). Sept. Ex. unique: שִׁבְעָנָה Job 42. 13, sept fils.

רְשִׁיִּעְ Kal inusité. Pi. Façonner, broder en forme de rets: רְשִׁיְאַחַ שְּׁיִבְּעִי Exod. 28. 39, tu broderas une tunique de lin.

Pou. Etre enchasse : בְּשְׁבָּיִרם תְּיִב Exod. 28. 20, (ils seront) enchasses dans de l'or.

가구박 m. Étourdissement, vertige:

Il Sam. 1.9, le vertige ou l'angoisse s'empare de moi, ou : ceux qui me poursuivent de tous côtés sont près de m'atteindre.

קבין chald. Laisser: תַּאַרְעָא שָׁבְּקּא Dan. 4. 12, laissez dans la terre (le tronc de ses racines).

Ithp. Étre livré: אָמֶרֶן לָא הְשְׁתְּבִּל Dan. 2. 44, et son royaume ne sera pas livré, ne passera pas, à un autre peuple.

קבר (fut. ישָׁבֶּר) 1° Rompre, briser, déchirer, détruire : אָבְרָתַּ תַּבְּרָתַ וֹשְׁבַרָת Jér. 19.10, tu briseras la cruche; תַּרָשָּה יַשְּבְרֵח לְבִּי Ps. 69. 21, l'opprobre m'a rompu le cœur; אָשָׁמוֹר מִן־הָאָרֶץ Osée 2. 20, je briserai et j'ôterai du pays (les arcs, les glaives, etc.); יַלא שָׁבַר אָרד ו חומור I Rois 13. 28, il n'avait point dechire l'ane; לשבר בחור Lam. 1. 15, pour mettre en pièces mes jeunes hommes; au fig.: רָטָׁוּבָּרוּ מָרַאָים צָמֵאַם Ps.104. 11, les anes sauvages en étanchent leur soif; part. pass.: השבין Lévit. 22. 22, une bete qui a un membre brisé.— 2º Avec ph. Poser une limite (v. <u>נו</u>ר). Ex. unique : וַאַשְׁבּר עַלֵּדוּ חַפָּר Job 38. 10, quand j'arrêtai, j'établis, sur elle ma loi, que je lui posai une limite.

3° (de בְּשֶׁלֵי blé) Acheter ou vendre du blé, des vivres : בְּילֵי בְּלִי Gen. 42. 3, pour acheter du blé; בְּלִי בְּלִי בְּלֵי Gen. 42. 7, pour acheter des vivres. Seul: בִּשְׁלֵי Gen. 42. 5, pour acheter du blé; בִּיִבְּעַרִי Gen. 41. 56, il vendait du blé aux Égyptiens.

 mon peuple, a été frappée d'une grande catastrophe. Des animaux : אַריִשְׁבֶּר Exod. 22. 9, ou qu'elle se soit cassé quelque membre; יְחַיִּשְׁבָּרָה Zach. 11. 16, et la brebis qui est blessée, qui a une fracture.

Hiph. 1° Faire rompre le sein de la mère par l'enfant qui naît: רַאָּיִרָּ אֵשְׁתְּרוּר Is. 66. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère (sans l'accoucher)? (v.a יְלֵּהְ Hiph., page 241).— 2° Vendre du blé: יְנַשְׁתְּרִיר Gen. 42. 6, qui vendit du blé; יְנַשְׁתִּרְרָת Amos 8. 5, pour que nous vendions du blé.

Hoph. Étre brisé, être frappé, blessé: עַל־שָּבֶר מַּת־עַמִּי חְשְׁבֵּרְתִּר Jér. 8. 21, je suis brisé, affligé, de la plaie, de la souffrance, de mon peuple.

שָׁבָר et שָׁבָר m. (avec suff. שָׁבָר). 1° Action de se briser (d'un mur, d'un vase), fracture (d'un membre), blessure, douleur, destruction, ruine, וnalheur : פְּשֵׁבֶר נַבֵל יוֹצְרִים Is. 30. 14, comme on brise un vase fait par des potiers; שָׁבֶר חַתַח שֶׁבֶר Lévit. 24. 20, fracture pour fracture; אַיך־פַּדָּוּה לְּנָשִּבְרֶה Nah. 3. 49, il n'y a point de soulagement, remède, à ta blessure; רָפָּת שָׁבֶרֶיתָ Ps. 60. 4, guéris ses blessures, c.-a-d. ses brèches; וּמְשֵׁבֵר רוּחָ Is. 65. 14, à cause du déchirement, de l'amertume, de votre esprit; שַבר בַּר־עַפִּר Lam. 2. 11, la ruine, la destruction, de mon peuple; ער־הַשִּׁבַרִים Jos. 7. 5, jusqu'à leur destruction; selon d'autres, un n. pr. d'endroit : jusqu'à Sebarim. — 2º Solution d'un songe, interprétation: יַבְרוֹם וְאֶת־שְׁבְרוֹ Jug.7.15, le récit de ce songe et son interprétation. -פר רַשׁרַטָּבר בִּמִיבָרוּם: Blé, vivres: בּר רַשׁרַטַבר בַּמִיבָרוּם Gen. 42.1, qu'il y avait du blé à vendre en Egypte. — 4° Flots (v. מָשָׁבֶּרִים: בְּיִרם: Job 41.17, par les flots (qu'il soulève); selon d'autres : par la terreur qu'ils

éprouvent (v. le même exemple à scon, Hithp., page 175).

קרון ישׁבְרוֹץ m. Fracture, dechirure, destruction: אַמְיִבְיוֹץ בּבֹילִם Ez.21.11, avec les reins brisés, c.-à-d. dans une douleur violente; שְׁבָּרֵין שְׁבָּרִין Jér. 17.18, brise-les par une double plaie, destruction.

chald. Kal inusité. Ithp. Avoir l'esprit troublé, être éperdu : יְרַבְּרָבְיֹתִיּי Dan. 5.9, et les grands furent éperdus.

רְשִׁילֵי (fut. רְשִׁשִּׁי et רְשִׁשִּׁי) Chômer, se reposer, cesser de faire quelque chose, cesser d'être, d'avoir lieu : שַׁשָּׁת רַמִּים השביעי השמר וביום השביעי השמר Exod. 34. 21, tu travailleras six jours, mais au septième jour tu te reposeras; טַּבֶּרוּ פָּעַלָּר קלאכתוי Gen. 2. 3, il s'est reposé de tout son ouvrage; אָז הְשָׁתָּח דָאָרֶץ Lévit. 26. 34, alors la terre se reposera; ישבח לבר אורח Is. 33. 8, le voyageur chôme, ne passe plus par là; יַקֵנִים ער שָבֶּע Lament. 5. 14, les anciens ont cessé de se trouver aux portes, au tribunal; מֵעֵמֹת אַר־אִיוֹב — עַּישְׁמָד Job 32.1, (ces trois hommes) cessèrent de répondre à Job ; אַרך שָׁבֶרו נגָש Is. 14.5, comment l'oppresseur reste-t-il tranquille, ou a-t-il cessé d'exister? x5 ਸਾਹਿਲਾ Gen. 8. 22, (les semailles, les moissons, etc.), ne cesseront point. רשַשֵּׁ רֹשֵשׁ Féter, célébrer le sabbat : בַּהָבֶע יִר־עָרֵב הַשְּׁהָבוּ Levit.23.32, depuis un soir jusqu'à l'autre soir vous célébrerez votre sabbat.

Niph.: הְנְשְׁתֵּח בְּאֵדֹּן בְּנָשְׁתֵח בְּאַדִּן Ez. 33. 28, l'orgueil de sa force cessera, sera aboli; נְיִשְׁתֵּח מִבְּאָר מֵאָפְרֵיִם Is. 17. 3, la forteresse sera ôtée à Ephraim, Ephraim n'aura plus de forteresse.

Hiph. 1° Faire chômer, faire reposer; בְּחָשְׁבְּעִּם אֹתָם בְּשִּׁבְּלְתִּם Exod. 5. 5, vous les dérangez, vous les faites chômer, de leurs travaux; בְּשִּׁבְּתִּם אֵרִי בְּעַאַרְמוֹ II Chr. 16. 5, il laissa reposer, il cessa, son travail; לְחַשְׁבְּרֵח אִירֵב Ps.8.3, pour faire taire l'ennemi, pour que l'ennemi se tienne en repos. — 2° Faire cesser,

empêcher, ôter, détruire : רַשָּׁבָּית זָבָה חקקים Dan. 9. 27, il fera cesser les sacrifices et les oblations ; מַשַּׁבֶּרַת מַלְחֲמוֹת Ps. 46. 10, il fait cesser les guerres; וָחָשֶׁבֶּחִים מֶרְעוֹת צֹאון Ez. 34. 10, je les ferai cesser, je les empêcherai, de paître des troupeaux ; וָחָשֶׁבְּרחוּ בְנֵיכֵם אַת־בַּנִינוּ Jos. 22. 25, vos fils feraient que nos fils cesseraient (de craindre Dieu); בּמַרְכָם Exod. 12. 15, vous סושתיתו : ôterez le levain de vos maisons נים אַר־קרוש ישראל Is. 30. 11, faites disparaitre de devant nous le saint d'Israel; אַשְּׁבְּיתָח מֵאָנוֹשׁ וְכִרָם Deut. 32. 26, je ferai disparattre leur mémoire d'entre les homnies; וְתִשְׁבַּהִי תַּיַח רַצָּח Lévit. 26. 6, je détruirai les bêtes féroces; וְהִשְּׁבָּיה אָת־הַבְּבְּיַרִם Il Rois 23. 5, il destitua, ou il abolit, les prêtres des idoles; וַלָּשָׁמָרה עֵּנְיֵר־אָרֶץ Amos 8. 4, pour faire périr les pauvres de la terre; avec אַל: לָּהָ גּאָל אַ דִּיִשְׁבָּרת לָּךְ גּאָל אַל Ruth 4. 14, qui ne t'a point laissé manquer de parent (ayant droit de te racheter).

I שְׁלֶהוֹ m. (rac. בשל). Action de cesser, de s'abstenir, de chômer: בַּחָב בַּקבּ בּיִר בַּקב Is. 30. 7, leur force est de rester en repos, de ne chercher du secours en Egypte; מַבְּהֹי בָּקְרַ מִיִרב Prov. 20. 3, c'est une gloire à l'homme de s'abstenir des disputes; שִׁבְּי וֹבִי בַּבְּע בַּצֹּע בַּע בַּע בַּער. 19, il le dédommagera pour ce qu'il a chômé, du temps qu'il n'a pas pu travailler.

II אַבְּשׁ inf. de שׁבָּיִ.

ישַׁבְּחוֹן m. Jour de repos, de sête:

קריה ביי ביים ביים ביינג. 23.39, le premier jour sera une fête solennelle; זְיֹהְשָׁשׁ הַשְּׁשׁ Exod. 34. 15, sabbat du repos.

קיבי n. pr. m. Esdr. 10. 15. אַשְׁלֵּי n. pr. m. I Chr. 11. 34.

עות (ע. רְישָׁלְנָל (ע. רְישְׁלְנָל (ע. רְישָׁלְנָל (ע. רְישָׁלְנִל (ע. רְישָׁלְנִל (ע. רְישִׁלְנִל (ע. רְישׁרָנ (ע. רְישִׁלְנִל (ע. רְישִׁלְנוֹ (ע. רְישִׁלְנוֹ (ע. רְישִׁל (ע. רְישִׁלְנוֹ (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיְיִי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיְיִי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִּי (ע. רְישִׁיִי (ע. רְישִׁי (ע. רְישִּי (ע. רְישִׁי (ע. רְישִׁי (ע. רְישִׁי (ע. רְישִׁי (ע. רְישִׁי (ע. רְישִּי (ע. רְישִּי (ע. רְישִּי (ע. רְישִׁי (ע. רְישִּי (ע. רְישִּי (ע. רְישִ

קְּנְנְהוֹ f. Erreur, peché commis par ignorance: אַשְּׁנְנְהוֹ אֲשָׁר־שָׁנְג Lévit. 5. 18, la faute involontaire qu'il aura commise; מְשְׁנָנְהוֹ שִׁיּנָא מִמְּמְנֵי רְשַׁמִּלִים Eccl. 10. 5, comme une erreur qui procède du prince.

ישׁנוּ באֹנִי זº Errer, s'égarer : ישׁנוּ באֹנִי Ez. 34. 6, mes brebis errent par toutes les montagnes; avec אָב פּר détourner, s'écarter : בַּשׁנִים בִּנִּבְיֹתֶדָּ Ps. 119. 21, qui s'écartent de tes commandements; לְשׁגוֹרת מֵאִמְרֵי־דָעַת Prov. 19.27, de se détourner des paroles de la sagesse; avec > chanceler, s'étourdir, s'enivrer : בַּרֵּךְ שֵׁנִגּי Is. 28. 7, ils chancellent par le vin, étant pris de vin ; וְכַל-־שֹׁנֵח בּוֹ לֹא יַחְעַם Prov. 20. 1, et quiconque s'étourdit par le vin, qui y fait excès, n'est pas sage; רַמִּיד הְשָׁנֵּח הְשָׁנֵּח הַמְבִרָם Prov. 5. 19, enivretoi toujours de son amour. — 2º Commettre un péché (involontaire), se tromper : וָאָם כָּל־עָרָת יְשִׂרָאֵל יְשׁגּוּ Lévit. 4. 13, si toute l'assemblée d'Israel a commis une faute involontaire, a péché par erreur ; מַאָּרשׁ שׁנָה Ez. 45. 20, pour les hommes qui pèchent par ignorance; יַאִשְׁינֶּח חַרְבֵּח מְאֹר I Sam. 26. 21, j'ai commis une grande faute; ימַח־שָׁמִּירָתִר קברנו לָר Job. 6. 24, faites-moi comprendre en quoi je me suis trompé, en quoi j'ai failli.

Hiph.: מַּשְׁנֶּח פִּנֵּר בַּהֶּרֶךְ Deut. 27. 18,

celui qui fait égarer l'aveugle dans le chemin; אַל־חַשְׁגַּיִר מִמְּצִיֹּרְהְיּ Ps. 119. 10, ne me laisse point égarer de tes commandements.

קילְאָה f. Faute, erreur. Ex. unique: אָנִיאָה Ps. 19. 13, qui connatt (ses) fautes commises par erreur.

אָלְיִין m. Nom d'un instrument ou d'un air, Ps. 7. 1; plur. שְׁלְיֹטִים Hab. 3. 1.

לְשׁנֵל Cohabiter : יְשׁנֵלָת Deut. 28.30, (et un autre) cohabitera avec elle.

Niph.: הְשָׁבֵלְנָהוּ Is. 13. 16, et leurs femmes seront violées.

Pou.: אֵימֹין לֹא שְׁמַלְּתְּ Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée. Le keri est partout de la racine בַּיִשָּׂיָ.

אַגְלּ f. Épouse (d'un roi) : יְשֵׁנֶלּ אַבְּלּי Néh. 2. 6, et sa femme, la reine, était assise auprès de lui.

לְּעָלֵי chald. f. Femme (d'un roi): אַנְלָּע Dan. 5. 2, ses femmes.

עָצִע Kal inusité. Pou. part. אָשָׁבְּע Etre en délire, être fou: אָבָּלְיאִישׁ שִּׁיבְעָּ בּרְיאִישׁ Jér. 29. 26, sur tout homme en délire qui fait l'inspiré et qui voudra prophétiser; אָנִי אָנִי I Sam. 21. 16, ai-je besoin de fous?

Hithp.: לְּחְשֵׁׁתְּמֵּצְ עְּלֶּרְי I Sam. 21. 16, pour se livrer à des actes de folie, pour faire l'insensé devant moi.

קְשָׁנְעוֹן m. Folie, frénésie: בְּשִׁגְעוֹן Deut. 28. 28, (l'Éternel te frappera) de frénésie; בְשָׁגְעוֹן יִרְטָּג II Rois 9. 20, il mène (sa troupe) d'une manière insensée..

לשְנֶר et שְׁנֵר m. (ce qui est rejeté) Les petits des animaux, la portée: שָׁנֵר Deut. 7. 13, la portée de ton bétail; וְכֶל־פְּטֶר שֻׁנֶר מְּחַבֶּח Exod. 13.12, tous les petits, premiers-nés, des bêtes.

m. (duel שָׁדֵיק:, const. שָׁשָׁר. Ma-melle: שְׁבֵי שָׁבִיק: Gant. 4. 5, tes deux mamelles; שְׁבֵי שָׁבִיק: Gen. 49. 25, bénédiction du lait des mamelles, ou des enfants qui sont au sein de la mère.

תיים. Idoles, démons: רְוְמָּחוּ לַשִּׁיִרם Deut. 32. 17, ils offrent des sacrifices à des démons.

I שלה (rac. יילים ou ליבול האור). Mamelle: באר ביולה אור Job 24.9, ils arrachent avec violence l'orphelin de la mamelle; וליביי Is. 66. 41, (afin que vous suciez) à la mamelle (le lait) de ses consolations.

ישְׁרַר (3° pers. plur. אַשָּׁרַר et אַיַרָשׁ, inf. בשור , לְשְׁרוֹר, pour יָשׁוּר , fut. יָשׁרוֹר pour , avec suff. בְּשֶׁרְבֵם et בְשֶׁרְבָם). Exercer de la violence, désoler, saccager, détruire, dévaster : בְּמָנֵי רְשָׁיִנִים זוּ שֵׁהוּנִי Ps. 17.9, devant ces méchants qui me désolent, ou me persécutent; וַתִּשׁוֹבֵל שׁוֹבֵל Is.21. 2, le pillard saccage; שֹׁרְדֵי לַרָלָתוֹ Obad. אָל, des voleurs de nuit ; וָסֵלֶתְ בֹּגְרִים רָשָׁהָם Prov. 11. 3, la perversité des perfides les détruira; וְשֵׁיִרוּ אֱת־בְּנֵי־קֵים Jér. 49. 28, et détruisez les enfants d'Orient; וְשֵׁרָדוּ אָת־וּאוֹן מִצְרַיָם Ez. 32. 12, ils détruiront l'orgueil de l'Egypte; פר-שׁוֵיַר בי את־מרעיתם Jér. 25. 36, l'Eternel va detruire leur paturage; פַּקָטֶב יַשׁוּד צָּרֵירִים Ps.91.6, de la peste, ou de la destruction, qui frappe en plein midi; part. pass. שׁרוּר : Jug. 5. 27, vaincu, Niph. passif: שֵׁרוֹר נְשֵׁרָנוֹ Mich. 2. 4, nous sommes entièrement détruits.

Pi. Ruiner, désoler: אַבּיִּדְיּשָׁבְ Prov. 19. 26, qui désole, ou qui ruine, son père; אַל־מְשְׁבֵּי רָבְצוֹּ Prov. 24. 15, ne désole, ne trouble point, le lieu de son repos.

Pou. ישַּבֵּי פְנְּתִים Passif: ישַּבִּי קּנְתִּים Is. 23. 1, elle est détruite tellement qu'il n'y a plus de maison; ישָּבִיי שְּׁנָים Joel 1. 40, les champs sont ravagés; יִשְּׁיִים יִינְיִם Nah. 3. 7, Ninive a été détruite.

Po.: יְשׁׁנֵד מַאֵבוֹיְם Osée 10. 2. il détruira leurs statues.

Hoph. Étre pillé, détruit : בְּינִימְיּבְיּ אַרְיִה מּיִּבְיּ מּיִבְּיִרְ הִיּשְׁר Is. 33. 1, sitôt que tu auras achevé de piller tu seras pillé; יְבָּיִרְ הִיּשְׁר Osée 10. 14, toutes tes forteresses seront détruites.

בּהָר וְשִׁהוֹת f., douteux: שְׁהָר וְשִׁהוֹת Eccl. 2. 8, selon les uns : des femmes qu'on enlève de force (de יְשָׁיִד); selon d'autres : de belles femmes, ou des princesses; selon d'autres : des instruments de musique.

ישר (ישני ה. (ישני m. (rac. שָׁל שֵׁבִּי). Le Tout-Puissant, Dieu: אַל שֵׁבִּי (Gen. 17.1, le Dieu tout-puissant; יְאָד שֵׁבִּי וְיִבְּיַבְּיָךְ (Gen. 49.25, et du Tout-Puissant qui te bénira; בְּלִיל-שַׁבִּי Ez. 1.24, la voix du Tout-Puissant, ou adj.: comme une voix puissante; בְּלִירָהְ שֵׁבֵּי בְּצָרָיךְ Job 22.25, le Tout-Puissant sera ton or, ou adj.: ton or sera puissant, considérable.

ישְׁרֵיאוּר n. pr. m. Nomb. 1. 5.

אָשׁרֵּיל (v. à שָּׂרּינ Job 19. 29 (v. à שָּׂרָע). ישׁרֵיל Hithp. אָבּרַשְׁיִדְ S'efforcer, tacher, Aboth (v. שְׁרֵיר).

לְּבְּיִבְיּה f. 1° (comme הְּבְּיִבְיּה). Ce qui est brûlé, desséché, par l'action du soleil ou du vent: הְּבָיבְ לִּבְּיִבְ לִבְּיִב בְּּיִבְ וּצִּבְ זֹבְ וּצִבְּ וּ Is. 37. 27, (de l'herbe) desséchée avant qu'elle soit montée en tuyau. — 2° Plur. seul usité. Champs (de blé ou de vignes): אַבָּל הוֹבְיבָל אַר אֹבֶל Hab. 3. 17, les champs ne produiront rien à manger;

Deut.32.32, et des vignes d'Amora.

קריים יו Dessécher, brûler : שְּרְישׁתְּי Gen. 41. 23, (des épis) desséchés par le vent d'est.

קיב לְּפְנֵי לְּחָנֵי f. Ce qui est desséché, brûlé, par la chaleur: אָשְׁבַיּלָּה II Rois 19.26, (de l'herbe) brûlée ayant qu'elle soit montée en tuyau.

ישְּׁרְּפּוֹן m. Brûlure, desséchement (des végétaux), Deut. 28. 22, I Rois 8. 37.

בְּנֶּית chald. Ithp. S'efforcer: יְּנָית בּינָית Dan. 6. 15, il s'efforcait de le sauver.

קרַרְיּ chald. n. pr. Sadrach, nom donné à Hananiah, collègue de Daniel, Dan. 1.7.

onyx (?), Gen. 2. 12.

סְהַשׁ n. pr. m. I Chr. 24. 27.

ישָׁל Job 15. 31 (v. שָׁלָא).

אואה היי שואה m. Desolation, destruction: אָשְּׁיִרְּיָם מַּשִּׁי מְשׁאֵירָם Ps. 35. 17, delivre mon ame des désolations, de la destruction, qu'ils me préparent.

אוִש m. 1° La fausseté, le mensonge, ce qui est faux, mensonger : אָם־תָלַלְהָתּי עם־שַׁרָא Job 31. 5, si j'ai marché dans le mensonge; יַּטוָא יִדְתַּר Ps. 41. 7, il dit le mensonge, il parle faussement; קתר־שׁוָא Job 11. 11, les hommes faux ; שַּׁמֵע שַׁרָא Exod. 23.1, un faux bruit; ער שווא Deut. 5. 17, un faux témoignage. — 2º Ce qui est vain, inutile, et adv. en vain, inutilement : בַּשַּׁיָא Exod. 20.7, (tu ne proféreras pas) en vain (le nom de l'Éternel ton Dieu); בּתַּיִת־שַּׁיִא Is. 1. 13, une oblation mensongère, ou qui est vaine, qui ne peut pas vous faire trouver grace devant Dieu; צַל־מַּרדּשָּׁוֹא בָרָאתָ כָּל־גְּנֵי־אָדָם Ps. 89. 48, pourquoi as-tu créé en vain tous les hommes? אַבּר אַלחִים שַׁיָּא עַבֹר אַלחִים Mal.3.14, vous avez dit: C'est en vain qu'on sert l'Éternel; הַבְּלֵּרְשָׁוָא Ps. 31. 7, les vanités trompeuses, les idoles; אָס־גּּלְעֵר אָנָן אַהְ־טָּיוָא הָירּ Osée 12. 12, si à Galaad il y a de l'iniquité, s'ils ne

אַזְשָׁי ח. pr. (ע. דייַם).

ליי לי לי Orage, tempête : אֹבּקּבֶּּכְּ פּרִּנְּיבֶּי Prov. 1. 27, quand votre effroi, ce que vous redoutez, viendra comme un orage. — 2° Désolation, dévastation, lieu désert, dévasté : האָשׁ האִישׁי Job 38. 27, des champs affreux et déserts; האָשׁ בּיֹד Zoph. 1. 15, jour de désolation. — 3° Destruction, ruine, malheur soudain; בּּבְּשִׁר בְּבְּשִׁר בְּבְשָׁר בִּבְשָׁר בְּבְשָׁר בְּבְשָׁר בְּבְשָׁר בְּבְשָׁר בְּבְשָׁר בְּבְשָׁר Prov. 3. 25, (ne redoute point) la ruine des méchants quand elle arrivera; דּבָבְּעָר בַּבְּשָׁר לֹצִּ הַבְּבָּע Is. 47. 11, un malheur que tu ne connaissais pas.

שום (inf. בישר, fut. בישר, apoc. בישר, וְיַּשֶׁב) 1º Retourner, revenir, se tourner, se diriger, sans régime, avec rég. dir.: אַל־רָשׁב דַּהְ וְכָלָם Ps. 74. 21, que l'affligé ne s'en retourne point confus; יאֹרָה לאֹ־אָשׁוּב אַחַלֹּהָ Job 16. 22, je parcours un sentier d'où je ne reviendrai plus; שוּבָח יֵי רָבַבוֹת אֵלְפֵי יִשְׂרָאֵל Nomb. 10.36, retourne, ô Eternel, auprès des myriades des familles d'Israel; בַּשׁוּב יר צייון Is. 52. 8, lorsque l'Eternel reviendra à Sion; יַשׁוּבוּ לֹא עֵל Osée 7.16, ils se tournent, mais non pas au Très-Haut (v. לכן ישוב עמו (page 527); לכן ישוב עמו Ps. 73. 10, c'est pourquoi son peuple se dirige vers ces lieux; suivi de שובי אל-וִבְרָחַה: ב ou de , עַר , עַל , אֵל , Gen. 16.9, retourne auprès de ta maitresse; שובו לְכֵם לְאָחֵלֶיכָם Deut. 5. 27, retournez dans vos tentes; יְשַׁבְתִּי בְבֵית-דֵי Ps. 23.6, je retournerai, ou j'habiterai (comme בְּשֵׁב), dans la maison de l'Eternel; שבוּ עַל־עַוֹנֹח אַבוּחָם Jer. 11. 10, ils sont retournés aux iniquités de leurs Fréq. Revenir à Dieu, au bien, se כסnvertir; avec יָלָשְׁבוּ אֵלֵר: בָּ , עַר , עַל , אֱל בְּכֶל-לָבֶם Jer. 24.7, ils reviendront à moi de tout leur cœur ; אָם־מָשׁרָּב עַּר־שָׁרָּר Job 22. 23, si tu reviens au Tout-Puissant; בְּשׁוּבְכֶם עֵל־יֵר II Chr. 30. 9, si vous retournez à l'Éternel; בַּאַלְדֶיךָה סשוב Osée 12.7, tu reviendras à ton Dieu; et absol.: שאר רשוב Is. 10. 21, le reste se convertira; בַּאָנה לָשׁוּב Jér.5.3, ils refusent de se convertir ; אַדַרַר שׁוּבָר לַתְּמָתִי Jer. 31. 18, après ma conversion je me repens; וַשֶּבֶרה Is. 1. 27, ses convertis, ou ceux qui retourneront (a Sion); אלְשַׁבֶּר מְשֵׁע Is. 59. 20, et vers ceux qui se convertissent de leur péché; אַם־רַשׁוּב וְלֹא רַשׁוּב Jér. 8. 4, si l'on se détourne, ne retournera-t-on pas (au vrai chemin)? וַשָּׁב וְרַפָּא לוּ Is. 6. 40, qu'il (ne) se convertisse (pas) et qu'il (ne) guérisse.

gnez (de Dieu).

Retourner, rentrer, en possession d'un bien : אַרָאָרָמָם אִישׁ אַל־אַחָצָהוּ Lévit. 25. 10, vous retournerez chacun en sa possession ; אַל־דַוּמְּמְכָּר לֹא רָשׁוּב Ez. 7. 13, le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu. Des objets inanimés : וָשֶׁבֶּה לָנְשָׁרא Ez. 46. 17, cela retournera au prince: בישות באויב Lév.27.24, le champ retournera (à celui duquel il l'avait acheté); וַהַשֹּׁבְנָח חֲעֵרִים — לִּיִשְׂרָאֵל I Sam. 7. 14, les villes furent rendues aux Israélites; עַהָּת הָשׁוּב הַעַּמְלָכָּח לְבֵית־הַוֹּד I Rois 12. 26, maintenant la royauté pourrait retourner à la maison de David. — Etre retabli : וַצְרֵיךְהּ לֹא חֲשֹׁבְנָח Ez. 35. 9, tes villes ne seront pas rebaties (chethib: ne seront plus habitées); הַשׁבְּן לָקַרְמֶתוֹ Ez. 16. 55, (les villes de Sodome, etc.) retourneront à leur ancien état; יְתַּנֵּחֹד בים בבשרו Exod. 4. 7, (sa main) était redevenue (saine) comme son autre chair; יְחַשׁבּ רָדִי אֵלָי I Rois 13. 6, que ma main revienne à moi, que je puisse la retirer à moi, ou : que ma main soit rétablie; ਜਸ਼ਮ ਤਰ੍ਹੇਗੁ Jug. 15. 19, la force lui revint.

2º Étre révoqué, rester vain, rester inaccompli : דָּבֶר וְלֹא יָשׁיּבּן Is. 45. 23, une parole qui ne sera point révoquée; עור הַיִּיבּוֹרְ בְּלִּרְיבְּרֹבְּלְא יָשׁיּבּ Ez. 7. 13, car la vision au sujet de toute cette multitude ne sera pas révoquée, ne restera pas inaccomplie; selon d'autres: selon la vision, etc., aucun d'eux ne se convertira; בְּיִבְּיִבְּלְ לֹא יִשׁיּבּן Prov. 25. 10, et ta calomnie restera, tu ne peux plus la rétracter (v. à דְּבָּיִבְ עָּ בְּיִבְּיִבְ בַּיִבְּיִבְ בַּיִבְּ בַּיִבְ בַּיִבְּיבְ בַּיִבְּיבְ בַּיִבְּ בַּיִבְ בַּיבְ בַיבְ בַּיבְ בַּיבִ בַּיבְ בַּיִבְ בַּיִבְ בַּיבְ בַּבְ בַּיבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְיבְ בַּבְיבְּיבְ בַּבְיבְ בַּבְיבְ בַּבְיבְ בַּבְיבְ בַּבְיבְ בַּבְיבְיבְּבְיבְ בַּבְיבְיבְּבְיבְי

3° באשל devant un autre verbe signifie faire de nouveau l'action exprimée par le second verbe: אָרָאָה אָרָאָה Gen. 30. 31, je pattrai de nouveau (tes troupeaux); וַיְּשָׁבֵּר וַיְּשָׁבַר וַיִּשְׁבַּר וַיִּשְׁבַּר וַיִּשְׁבַּר יַרְיּלָשִׁה Deut. 30. 9, (l'Eternel) trouvera de nouveau de la joie.

4º Trans. Faire revenir, ramener,

restaurer, rétablir: שַּלְּתֵּי אֲלָתָי רָשְׁמָּרָ Ps. 85. 5, fais-nous revenir (de la captivité), o Dieu de notre salut; selon d'autres: reviens vers nous; peut. 30. 3, l'Éternel ramènera tes captifs; שָׁב רֵי אֵלְנִירְה אַרְ רַבְּאַרְן רַבְּעָרִ אָּרְ רַבְּאַרְן רַבְּעָרְ אַרְרַ אָאוֹן רַבְּעָרְ אַרְרַ אָאוֹן רַבְּעָרְ Nah. 2. 3, l'Éternel relèvera la gloire, la majesté, de Jacob.

Pil. ביוש 1° Faire tourner, faire errer: יַשׁבַּבְתִּיקּר Ez. 38. 4, 39. 2, je te ferai tourner en tous sens; selon d'autres : je te briserai; תַּרִים שׁוֹבְבוּם Jér. 50. 6, ils les font errer par les montagnes. — 2º Faire revenir, ramener: בָּשׁוֹכְבָר אוֹחֶם מְּן־חֲעָמִים Ez. 39. 27, quand je les ramènerai d'entre les peuples; ושׁבַבְהִר אַח־רִשִּׂרָאֵל אָל־נְנֵחוּי Jér. 50. 19, je ramėnerai Israel dans sa demeure; לשובב רַעַלב אָלֵרו Is. 49. 5, pour ramener Jacob à lui. — 3º Restaurer, rétablir, ranimer, rendre des forces : מְשׁוֹבֶב נְחִיבוֹת Is. 58. 12, celui qui rétablit les sentiers; נַּמְשֵׁר רָשׁוֹבֶב Ps. 23. 3, il restaure mon âme; משובב Ps. 60. 3, rends-nous des forces, ou: reviens à nous. — 4º Rendre, restituer: לְשׁוֹבֶב שֶׂרֵיני וְחֲלֵּץ Mich. 2. 4, pour nous rendre nos champs que l'on se partage; selon d'autres : il a partagé nos champs au rebelle, à l'ennemi. -סַבְּמַתָּהְ וָדַעָּתָּהְ : Betourner, séduire דרא שוּבְבַחָהְ Is. 47. 10, ta sagesse et ta science, c'est ce qui t'a séduite.

Poul.: אָרָץ מְשׁוּבֶבֶּח מֵחֶרָב Ez. 38. 8, un pays sauvé de l'épée (des ennemis).

 sa main; sens opposé: קַבּל־צָּבַיִּקָם אָשִׁיבּ Ps. 81. 15, je tournerai ma main contre leurs ennemis (v.7°); קַּדִּי לַּהְשִׁיבּ נָמָשׁ בּוֹשׁ בּוֹשְׁיבּ נַמָּשׁ בּוֹשְׁיבּ נַמָּשׁ בּוֹשׁ בּוֹשְׁיבּ נַמָּשׁ בּוֹשְׁיבּ נַמְשׁ בּוֹשְׁיבּ נַמְשׁ בּוֹשְׁ בּוֹשְׁיבּ נַמְשׁ Ruth 4. 15, et qu'il soit le soutien de ta vie, qu'il console ton âme; שִּשִּׁיבִּי בְּיִיִּיִם שְּׁיִבּיבוּ Ps. 19. 8, (la loi de l'Eternel) restaure l'âme; de même: יְבִּיִּבוּ Job 9. 18, (il ne me permet point) de reprendre haleine, de respirer.

2º Faire retourner, repousser, empêcher, détourner; avec rég. dir., avec ואָרהָ הַשִּׁיב אַת פוני פורת אַנור : מַעל ,מָן Is. 36.9, comment ferais-tu tourner visage, comment repousserais-tu un gouverneur? אַפְעַל וּמִי רָשִׁיבֵנָה Is. 43. 13, j'agis, et qui pourrait le détourner, m'en empêcher? מַאַנַחָה כִּי יִשִׁיבֵנָה Jér. 2.24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir ? יָשִׁיבֶנּוּ יָשִׁיבֶנוּ Job 23. 13, il est immuable, et qui pourrait s'opposer à lui ? וָרַבִּים חֲשִׁיב מֶעַוֹן Mal. 2. 6, il a détourné plusieurs de l'iniquité; יַחַשִּׁיבוּ מַעֵל וּלוּלֵיכָם Ez.14.6, détournez (votre esprit, ou vos enfants) de vos idoles; sans reg. : יַדוֹשָׁיבוּ בחרה Ez. 18. 32, détournez-vous (du mal) et vivez. — הַּשִּׁיב פָּנִים Détourner le visage, refuser à quelqu'un ce qu'il demande : אַל־חָשִׁבִּי אַת־טָּנָי I Rois 2.16, ne me refuse pas (v. plus haut l'exemple, Is. 36. 9); וְחָרָבָּה לְחָשִׁיב אֲמוֹ Ps. 78.38, il détourne, apaise, souvent sa colère; אָת־דַוֹּמָתִר מַצֵּל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל Nomb. 25. 11, il a détourné ma colère de dessus les enfants d'Israel.

 ולי רַעַרו פּוּתַה פוֹבָה I Sam. 25. 21, il m'a rendu le mal pour le bien; יְחֵשִׁיב הַיּ יארדים על־ראשו I Rois 2. 32, l'Eternel fera retomber sur sa tête le sang qu'il a répandu. --- חַשָּׁיב דָּבֶר־מְלַּחראֹמֶר Répondre, faire réponse, faire un rapport: לָחָשִׁיב אַמֶּרִים אֲמֶה Prov. 22. 21, pour répondre des paroles de vérité; רַחַשְּׁבֵנִי דַּבֶר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles; וְאָּדִי בָּלֶּר Nomb. 13. 26, ils leur firent leur rapport ainsi qu'à toute l'assemblée ; אַנִּי אַשָּׁשִיבָּה מְלִּין Job 35.4, je saurai te répondre ; אַרַבֶּר וַחַשִּׁיבֵנִי Job 13. 22, je parlerai et tu me répondras; שִּׁלְמֵּר רְיִשׁיבוּנְר Job 20. 2, mes pensées m'inspirent de quoi répondre.

4º Rétablir : לְּחָשִׁיב וְלְבְּטִׁית יְרִישְׁלֵם Dan. 9. 25, de rétablir et de rebatir Jérusalem; וְאָשִׁיבָּה שֹׁמְפֵירָה Is. 1. 26, je rétablirai tes juges; תְּשִׁיבָה Gen. 40. 13, il te rétablira dans ta charge.

ס אין לְּחָשִׁרב une décision, révoquer un arrêt: אֵרְ לְּחָשֵׁרב Esth. 8. 8, il n'y a plus à y revenir (l'édit est irrévocable); אַבְּרַךְ וְלָה אֲשִׁרְבָּעָּר Nomb. 23. 20, il a béni et je ne le révoquerai point; אַבָּרַרְ לֹא אֲשִׁרְבָּעָר לֹא אֲשִׁרְבָּעָר Amos 1. 3, et à cause du quatrième péché je ne révoquerai pas (mon arrêt); selon d'autres: ne le lui rendrai-je, ne le châtierai-je pas?

השיבו ליים אישר (שִּירבּי לִּי Nomb. 18.9, tous les sacrifices qu'ils m'offriront; בְּשִׁר רְשִׁירבּ לִּי I Sam.6.4, quelle offrande lui ferons-nous? exact. quel sacrifice lui payerons-nous pour le péché? שִּיְשִׁר לְשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְשִּרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בּשְׁרִים בְשִּׁרִים בּשְׁרִים בְשִּׁרִים בְשִּׁרִים בּשְׁרִים בּשְׁרִים בְשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִם בּשְׁרִים בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבִּי בְּשִׁרְבּי בִּשְׁרִּב בְּיִבְּיִים בּשְׁרָם בּשְׁרִים בּשְׁרִּים בּשְׁרָּב בְּיִּבְּיִּב בְּשִׁרְב בּיִּבְּים בּשְׁרִים בּשְׁרִים בּשְׁרִים בּשְׁרִים בּיב בְּשִּׁרְים בּשְׁרִּים בּשְׁרִּים בּיבּים בּשְׁרִּים בּשְׁרִּים בּשְׁרִּים בּשְׁרִּים בּיבּים בּשְׁרִּים בּשְׁרִּים בּיבּים בּשְׁרִּים בּשְׁרִים בּשְׁרִּים בּיבּים בּשְׁרִּים בּיבּים בּשְׁרִים בּיבּים בּשְׁרִּים בּיבּים בּשְׁרִּים בּיבּים בּשְׁרִים בּיבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיב

7° Tourner vers: יְרָשֵׁב מָּנֶיד לְמָעצוֹיְ אַרְצוֹי Dan. 11. 19, il tournera sa face vers les forteresses de son pays; יְאָנִירְבָּי דִּיךִי Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi (pour te secourir); לְחָנִיב יְרוֹי II Sam. 8. 3, pour rétablir, ou pour étendre, sa domination. — בְּשִׁרבּ אָל־לַב Prendre à cœur, rentrer en soi-même: Prendre בְּלַבְּלָּךְ Deut. 4. 39, grave cela dans ton cœur; קְשִׁרבּי מִשְׁעִרם עַּל־לַב Is. 46. 8, pécheurs, rentrez en vousmêmes.

Hoph. ריישׁב Étre ramené, rapporté, rendu: ריישׁב אָר־מַּרְשׁר אָרִישְׁר אָל־מַּרְשׁר Exod.10.8, on ramena Moïse et Aaron devant Pharaon; יְשְּׁב מַּרְשׁר Gen. 42. 28, mon argent m'a été rendu.

שוּבָאֵל n. pr. (ע. שוּבָאַל).

בַּילָהְ שׁוֹכְב מְּדֶרָהְ לִפּוֹ : Is. 57. 17, il suit comme un rebelle les égarements de son cœur; בָּיִרִם שׁוֹבְּרִם Jér. 3. 14, enfants rebelles.

בּבְּר n. pr. 1° Sobab, fis de David, II Sam. 5. 14. — 2° Sobab, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

לשובְה f. État de tranquillité, de paix : הַנְיִים וְנַבְייִם Is. 30. 15, par la paix et par le repos.

קר שוֹכְת n. pr. m. II Sam. 10. 16.

לשוֹבֶל n. pr. 1º Sobal, fils de Seīr, Gen.36.20.—2º Sobal, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ח שובק n. pr. m. Neh. 10. 25.

שור (v. II שור).

שוד (ע. שוד).

ישָׁנָה Étre pareil, semblable à : יָאֵל־מָר רַנְּמָרוּנִי וְאֵּשְׁתַּת Is. 40. 25, à qui me comparerez-vous, à qui serai-je égal, à qui ressemblerai-je? פַרַר שְּׁעָרַת־לוֹי, גַם־ Prov. 26. 4, de peur que tu ne sois aussi semblable à lui. - Egaler en valeur, valoir autant, suffire, être suffisant : וְכָל־דֵוּמָצֶיף לֹא יִשְׁוּדּבְים Prov. 3.45, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé, ne l'égale pas en valeur; אַרן תַשָּלֶך פָנוֶק תַשָּלֶך Esth. 7. 4, l'ennemi ne saurait réparer le dommage qu'il veut causer au roi; ילא־שׁרַח לִּר Job 33. 27, et rien ne m'a satisfait, ou cela ne m'a point profité; selon d'autres: et (Dieu) ne m'a point puni selon mes péchés. — Etre utile,

dans l'intérêt de quelqu'un: רְלַשְּלָהְ אֵיךְ אייָה Esth. 3. 8, il n'est point dans l'interêt du roi; יְבֶּלְרְיָה אֵיבְּטִּי שׁנְיִח לִי בינה אַרְבָּט שׁנְיח לִי Esth. 5. 13, tout cela est sans valeur pour moi, ne me sert de rien.

Pi. 1º Rendre égal, rendre semblable : מְשֵׁנֵּח רָגְלֵּר כְּאֵיֵלות Ps. 18. 34, il rend mes pieds semblables à ceux des biches; יָשׁוִּיחִי עַר־בֹּקֵר נְאֵרִי Is. 38. 43, je me suis rendu semblable jusqu'au matin à un lion, c.-à-d. j'ai lutté contre ma souffrace, ou j'ai rugi comme un שניה פוניה Is. 28. 25, quand il en aura aplani la surface. — 2º Calmer: אַם־לֹאַ ישורתר וְרוֹמַמְהַה נַפְּוֹשִר Ps. 131. 2, si je n'ai pas calmé et apaisé mon âme, si je n'ai pas fait taire mes désirs. — 3º Placer, mettre, proposer : שַּׁנְנְדָּר תַּנְנָדָר תַּנְבִיר בַּי לְנֵנְדָּר תַּנְבִיר Ps. 16.8, je me suis toujours proposé, représenté, l'Éternel devant moi ; שַׁרָּתַר עור על־גְבּוֹר Ps. 89. 20, je prête mon secours au heros; מְשָׁפְּטֵיךָה שְׁוּרִתִי Ps. 119.30, j'ai placé devant moi, je me suis proposé, tes ordonnances; קורי רַשַׁנָּחוּכלוּ Osée 10.1, (une vigne) qui poussait des fruits, ou : à qui Dieu donne, fait pousser, des fruits.

Nithpa. Se ressembler: יְצְּשָׁרוּ מְדְיָנִים Prov. 27. 15, (une gouttière qui coule toujours) et une femme querelleuse se ressemblent (c'est tout un).

ישְׁרָה ou אָלְהָ chald. Pa. Rendre semblable: וְלְבְבֵּח מִּם־תֵּרוְרָא שֵׁיִּר Dan. 5. 21, et son cœur fut rendu semblable à celui des bêtes.

Ithp.: יְבֵּרְחֵהּ וְיָבֶּרְ רְשְׁתְּחֵר Dan. 3. 29, et que sa maison soit réduite en un tas de fumier.

קיבות (plaine) n. pr. La vallée de Saveh, Gen. 14. 17; mais בְּשָׁנֵת מִרְיָתְיָם 14. b, dans la plaine près de Kiria-thayim.

Pencher, être incliné: אַל־מֶיֶח בֵּיחָשׁ Prov. 2. 18, sa maison penche vers la mort, ou: elle (la femme) penche vers la mort,

la tombe, la maison, qui l'attend; מְשֵׁכֵּהְ צְּכֶּבֶּהְ עַפְּבְּיִהְ Ps. 44. 26, notre âme est courbée vers la poussière (elle est humiliée); בְּיִשְׁבִּיהְ עָבֶּיהְ נְפְּוֹשִׁהְ Lam. 3. 20, mon âme est abattue, humiliée, en moi.

רוש 'n. pr. Suah, fils d'Abraham, Gen. 25. 2; יישרורי Job 2. 11, de la race et du pays de Suah.

שוֹתְה שׁלּחָה Fosse, abime: שׁלּחָה Prov. 22. 14, une fosse profonde; בְּאַרֶץ צֵּרְבָּח וְשׁיּחָה Jér. 2. 6, par un pays aride et rempli de fosses, ou: désert inhabitable.

חַהָּת שׁוּחָה n. pr. m. I Chr. 4. 11.

סוקם n. pr. Suham, fils de Dan, Nomb. 26. 42; הָשִׁים Gen. 46. 23.

בישים (fut. יְשִׁים (Agiter en tous sens), ramer: קְידּי שָׁיִם לָּדְּ: Ez. 27. 8, ils étaient tes rameurs, tes matelots.— 2° Courir en tous sens, se disperser: בְּשִׁים אָרָשְׁי Nomb. 11. 8, le peuple se dispersait (autour du camp); בְּשִׁים Job 1.7, de parcourir la terre.

Pil. שׁיַשׁשׁ Parcourir, se promener: בַּיְשָּׁיִּ הִיוּשִׁשׁׁ Jér. 5. 1, promenez-vous par les rues de Jérusalem; part.: פֵינִי בֵי הַשָּׁיִם בְּּעָלִיתְשִּׁרְ בְּּעָלִיתְשִּׁרְ בַּעְלִיתְשִּׁרְ בַּעְלִיתְשִּׁרְ Zach. 4. 10, les yeux de l'Éternel qui vont par toute la terre; בְּיבִים Dan. 12. 4, beaucoup parcourront (le livre).

Hithp.: בְּנְרֵרוֹת חַנְּבְרוֹת Jér. 49.3, répandez-vous le long des murailles.

שנים למדט ב למדט למדט למדט Prov. 26. 3, le fouet est pour le cheval; 26. 3, le fouet est pour le cheval; 26. 3, le fouet est pour le fléau de la langue, contre la calomnie; יְלַיִּרִי בְּיְבָאוֹת שׁוֹם Is. 10. 26, l'Éternel Zébaoth agitera contre lui un fouet; מַלֵּי בִּי בִּי בְּאוֹת שׁוֹם Is. 28.15, le fléau qui ravage.

Lament. 1. 9, sa souillure était dans les pans de sa robe.

שולל שולל (v. שולל). Dépouillé (de vêtements ou de raison): שוללל וְצָרוֹם Mich. 1. 8, dépouillé de vêtements ou de raison, et nu; אינים שולל Job 12. 17, il emmène privés de raison les conseillers.

שולְמִית n. pr. Sulamith, jeune fille célébrée dans Cant. chap. 7.

חבוש n. pr. m. I Chr. 7. 32.

שׁלְּמִים m. pl. Ail: des aulx, Nomb.

ישוני n. pr. Suni, fils de Gad, Gen. 46. 16.

מונים *n. pr.* Sunem, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 18; קושרנים ז f., la Sunamite, I Rois 1. 3.

עושי פּנ עושי בּנים. Kal inusité. Pi. ישַּבּים. Kal inusité. Pi. ישַּבּים אַנּוּרָ בּנִים אַנּים. Kal inusité. Pi. אַנּפּים ווּשְּוּפּר פּנים וּשִּבּים. אַנּוּים וּשִּבּים וּשִבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִּבּים וּשִבּים וּישִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּישִבּים וּשִבּים וּישִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּשִבּים וּי

אָלְלְיּל שַּׁוְעֵּר : m. Cri, supplication לְּקוֹּל שַׁוְעֵּר : Ps. 5. 3, la voix de mes cris.

עלְילֵי לֹא רָאָמֵר שׁוֹע Is. 32. 5, noble: אָבֶר לֹא רַאָּמֵר שׁוֹע Is. 32. 5, l'avare ne sera plus appelé le généreux (v. à בְּלֵּא נְמֵר בְּלֵּא נִמָּר שׁוֹע , page 285); אַנֹּר שׁוֹע Job 34. 19, il ne favorise pas le puissant, le riche (contre le pauvre). — 2° Cri: רְבֹּי אַל־רְחָרְת Is. 22. 5, les cris iront jusqu'à la montagne (שְׁשֹׁרַ בַּב. 23. 23, v. page 590 à בִּיִּרְיּבָּר).

אַשׁרְיּה m. 1° Bonheur, richesse: קַּישִּיהְ Job 36. 19, ferait-il cas de tes richesses?—2° Action de crier, d'implorer: לְּיָרָ שִׁיּצִּי Job 30. 24, il leur reste la prière (v. l'exemple, page 574, à ייִבּי).

yll n. pr. Suah, Chananéen, Gen. 38. 2.

אַנְעָשׁ n. pr. Suaa, fille de Heber, I Chr. 7. 32.

קשְׁוְעָה הַאָּזִינְח בּוְאַדְינְח הַאָּזִינְח בּוּאַדְיקּח רַאָּזִינְח בּוּאַדְיקּח Ps. 39. 13, prete l'oreille à mon cri; Exod. 2. 23, et leurs cris, leurs plaintes, monterent jusqu'à Dieu; שַׁיְבֶּח הַיִּבְיּח בַּיִּר I Sam. 5. 12, les cris de la ville.

שרּעֵל m. Renard; plur. שׁרָּעֵל Cant. 2. 15, et שׁרְּצָלִים Lament. 5. 18, des renards.

אָרֶץ שׁוּעֵל n. pr. ישׁוּעֵל Le pays de Sual, appartenant à la tribu de Benjamin, I Sam. 13. 17.— 2° Sual, fils de Sophah, I Chr. 7. 36.

שוֹעֵר m. Portier : שׁבֵּר הְעִיר II Rois 7. 40, le portier de la ville.

אין אין מיים מיים אין אין אין אין אין פריא ישוּקנוּ עָקַר Gen. 3. 15, il t'écrasera la tête. et toi tu lui mordras le talon; אָשֶׁר-בְּשְעָרָה יְשׁוּפְנוּ יִשְׁרָם Job 9. 17, qui m'a écrasé avec la vitesse d'une tempête. — 2° Envelopper, couvrir: אַהְ־הַשְּׁהְ יְשׁוּפְנִי ? Ps. 139. 11, les ténèbres me couvriront.

קבי n. pr. m. I Chr. 19. 16. ישָּׁבְּיני (v. בַּיְיִםנִיטְי).

Piw Kal inusité. Pil. ppiw Faire regorger: אָבְּיִשְׁיִשְׁיִ Ps. 65. 10, et tu la fais regorger (v. Hiph.), ou: parce que tu l'aimes; selon d'autres: tu l'as arrosée (v. אַבָּיִי).

Hiph. Regorger: רְחַשִּׁיִכִּוּ דִּיִּקְבֵּים מִירוֹשׁ Joel 2. 24, les pressoirs regorgeront de vin.

 Jug. 15. 8, il les battit jambe sur cuisse (dos et ventre).

אים m. Rue, place: בְשׁמָּבוּ בַּלְּמְרָם הְּנֶּרְתְּבוּי בַּלְּמָרָם הְּנֶרְתְבוֹית בַּנְאָנְקִים הְּנֶרְתְבוֹית בַּנְאָנְקִים הְּנֶרְתְבוֹית בַּנְאָנְקִים בּנְאָנְתְם בְּעָרְתְבוֹית בּנִית במות Cant. 3. 2, par les places et les rues.

שור m. (pl. שְּיֵרִים). Bœuf, taureau: סׁצִּרִים Osée 12.12, des bœufs; collect. שׁיִרִים Gen. 32. 6, des bœufs; une fois pour vache: יַבָּר Job 21. 10, son bétail conçoit (v. le même exemple à בַּלּגּ Hiph., page 108).

עור ביר לור Chanter: אָשֶׁר־שֶׁר לַיִּר Ps. 7. 1, qu'il chanta en l'honneur de l'Éternel; part.: שִּׁרִים וְשָׁרֹם Eccl. 2. 8, des chanteurs et des chanteuses; לְבּרִיכ עַל Prov. 25. 20, celui qui chante des chansons à un cœur affligé.

Pil. שרֵר Grier, chanter, célébrer: מִלּרְ יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן Soph. 2. 14, des voix qui chanteront, crieront, aux fenêtres; קשׁר שׁרָר אָלָשׁר שׁרָר אָלָשׁר שׁרָר אָלָשׁר שׁרָר אַלָשׁר שׁרָר אַלָשׁר שׁרָר אַלָשׁר פּוּט d'autres: que les hommes contemplent (v.II שׁרּר: ביּשׁרֹרַר: אַשׁרֹרַר: ביּשׁרֹרַר: ביּשׁרֹרַר: ביּשׁרֹרַר: I Chr. 29. 28, (le cantique) se chantait; בַּמְשַׂרְרִרם I Chr. 9. 33, les chanteurs.

Hiph. (fut. יְשִׁרְרּ, apoc. יְשִׁרָּהְ. Jug. 5. 5, imp. שִּרְהְּ pour יְשִׁרָּהְ. Chanter, célébrer: אַרְיְשָׁרְרּ Ps. 137. 4, comment chanterions-nous le cantique de l'Éternel (dans une terre étrangère)? שִּרְהְּ לֵּרָיְ Exod. 15. 21, chantez à l'Éternel; יְדִיְרְבֵּרְ יִרְיְּ Ps. 138. 5, ils célébreront les voies de l'Éternel.

Hoph. pass. רְּשֶׁר חֲיִּמִיר-חֲיָנֶּה Is. 26.1, ce cantique sera chanté.

II שלר (fut. ישרי, une fois ישר Job 33. 27, v. ישרי 1° Aller de côté et d'autre, se diriger : השלי בּשְּׁבֶּוֹ בַּשְּׁבֶּוֹ Is. 57.9, tu es allée vers le roi parfumée d'huile; selon d'autres : tu lui as apporté de l'huile en présent; בּשְּׁבָּי וּשׁר Job 33. 27, il se dirige vers les hommes; selon d'autres : il regarde les hommes (v. 2°, ou de la racine ישר); part.: part.: 27. 25, les navires de Tharsis sont venus chez

toi, ont été les caravanes pour faire le commerce avec toi.

2º Voir, considérer, regarder avec soin, avec attention, avec bienveillance; regarder avec haine, épier: יַבְּסְתֵּר פַּנִים וּמִי יְשׁוּרֵנוּ Job 34. 29, lorsqu'il cache sa face, qui le regardera? השורר מראש אַמָנה Cant. 4. 8, regarde du haut d'Amana; אַשׁוּרֶזוּ Nomb. 24. 17, je le regarde; ישור שָּחָקרם Job 35. 3, contemple les nuées; לא רשורנה Job 33.14, a celui qui n'y prend pas garde; ראשורנוי Osée 14. 9, et je le regarderai (d'un œil favorable); וַשַּׁבֵּר לֹא יָשׁוּרֵנַת Job 35. 13, le Tout-Puissant n'y a point d'égard ; בְּנָמֵר עֵל־דֶּרֶךְ אָשׁוּר Osée 13. 7, je les épierai sur le chemin comme un léopard; יָשׁוּר כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים Jér. 5. 26, épiant comme les oiseleurs qui dressent des piéges.

I מַבְיֵם עֵּרְיָר בְּשׁוּרֶר: Ps. 12. 12, mes yeux verront la ruine de mes ennemis.

11 איר m. Muraille: אַלֵּר שׁוּר Gen. 49. 22. par-dessus la muraille; plur.: בְּיִרְישׁוּרְיָתָ Job 24. 11, entre leurs murs; une autre forme du plur.: אַלּר בָּשֶׁרוֹתְיִתָּ Jer. 5. 10, montez sur ses murailles (ou d'un sing. שְׁרָה.

לשור chald. Muraille: ישור chald. Muraille: ישורביא דישמכללון Esdr. 4. 13, et que si les murailles en sont achevées.

תול ח. pr. Sur, ville entre l'Égypte et la Palestine, Gen. 16. 7: מִּרְבֵּר־שׁוּרּ Exod. 15. 22, le désert de Sur.

עלישון m. 1° Lys: שרשון I Rois 7. 19, ouvrage fait en façon de fleurs de lys. — 2° שישון ערודי Ps. 60. 1, nom d'un instrument de musique.

שושו n. pr. Susan (Suse), résidence des rois de Perse, Esth. 1. 2.

ולייני ש. (pl. קוליים). 1° Lys (fleur blanche): קוליים בעודים Cant. 2. 16, qui patt son troupeau parmi les lys; שְּלֵים בּעִים I Rois 7. 22, ouvrage fait en façon de lys. — 2° Instrument de musique: על שׁלִים Ps. 45. 1, sur Sosannim.

קרח בשושיה f. Lys: רְּחָרֵת בְּשׁוֹשָׁבָּה Osée 44. 6, il fleurira comme le lys.

אישָׁוּכְיֵא chald. plur. Citoyens de Susan (Suse), Esdr. 4. 9.

שורו (pret. שׁיָּר, השָׁיָ, יהִשֹּׁיָ; inf. השׁיַ Mettre, placer, poser, établir : הַשָּׁל מַל Ps. 8.7, tu lui as mis toutes les choses sous les pieds; ילא־שַׁתוּ אִישׁ עַדְרוֹ עַלָּרוּ Exod. 33. 4, nul ne mit ses ornements sur soi; מקשרם שחד לר Ps. 140. 6, ils m'ont mis des piéges; ילא שָׁתָם עַל־צאָן לַבֵּן Gen.30.40, il ne les mit pas auprès des troupeaux de Laban; שות שינתינו לנגבה Ps.90.8, tu as place nos iniquités devant toi; אַמָּרֹחָיתָד אָמָרֹחָיתָד Ps. 84. 4, où elle a posé ses petits; יְשֵׁתִּי אָת־גְּבֻלְּךְ Exod. 23. 31, j'établirai tes limites; אַשׁר סָבִּרב שָׁתוּ צֵּלֵּר Ps. 3.7, qui sont ranges contre moi, qui m'assiegent de toutes parts; नाउड्डांन कार्य नार्य Is. 22.7, ils se sont rangés en bataille contre la porte. — לַב Appliquer son cœur à une chose, en être touché: ילא־שַׁח לְבּוֹ אֲם־לֵּוֹאׁת Exod.7.23, il ne fut pas non plus touché de cela ; ילאַ־שׁתַה לבַה I Sam. 4. 20, elle n'y fit point attention ; שַׁת־לָּר אַלֹּחָרם זַרַע אָחַר Gen. 4. 25, Dieu m'a donné un autre enfant; שַׁהַּוּר חוצבות למו Ps. 88.9, tu m'as rendu un objet d'abomination pour eux ; אַם־יַרוּרַרָה ישת קיציר לַהָּ Osée 6. 11, Juda, il a préparé une moisson aussi pour toi.

Hiph. (ful. אַשִּׁירת, apoc. חַשָּׁיַר, inf. et imp. ישיח pour מישיח) 1° Mettre, placer, établir, faire : יָשָׁיתו־עַל־עָפָּר בָּצֶר Job 22. 24, jette l'or sur la poussière (v. à בַּצָר); אַרַקּיקּת Ruth 4. 16, elle le mit dans son sein ; מַשַׁרָת לָראשׁוֹ עַשֵּרָת פַז Ps. 21. 4, tu as mis sur sa tête une couronne d'or pur ; ואַיבַרו אַשִּׁירו Gen.3.15, j'établirai une haine (entre toi et entre la fenime); בּי־חָשִׁיתֵחוּ בְּרָכוֹת לָצַר Ps.21. 7, car tu fais de lui un objet de benédiction à jamais; אַר חלי חלי Job 14. 13, que tu me donnasses un terme; עמיא אַשְׁרָאָז I Rois 11.34, car je le maintiendrai prince; לָּמֶצָן שָׁתַר אַרוֹתָר אֱלָּדו Exod. 10. 1, afin que je fasse éclater mes miracles; avec בָּהַיָּה : בְּהַיַּשָׁת אֱת־צֶבְיִּהְ

ד מאֹכְלֵר שָׁלְחַקָּד II Sam. 19. 29, tu as mis ton serviteur entre ceux qui mangent à ta table ; אַיך אַשִּׁירַוך מַבְּנִים Jer. 3.19, comment, c.-à-d. dans quelle terre choisie, tè mettrai-je entre mes enfants? אַשָּׁיהוּ בְּיַשֵׁע Ps. 12. 6, je mettrai en sécurité; וּבְקּרָבּוֹ רָשָׁיתוּ מִרְמָת Prov. 26. 24, il cache la tromperie dans son cœur; בּיִרִים אַר־מְשָׁמְּרָם Jér. 51. 39, je préparerai leur festin; avec קרישריתורא : על על־אָרֵץ מְצְרֵיִם Gen. 41. 33, et qu'il l'établisse sur le pays d'Egypte; אל־נַא רובית השואה Nomb. 12.11, ne mets point sur nous, ne nous compte pas, ce péché; בַאַשַׁר יָשִׁית עָלָיו מַעַל הַאָשָׁר בָשִׁים Exod. 21. 22, (l'amende) que le mari de la femme lui imposera.

לביר בשני Job 10. 20, détourne-toi de moi (cesse de me frapper) ישׁרוּ שִּׁנִי לְּבָּר 31. 21, applique ton cœur à reconnaître le chemin; יבְּר שִׁנִי אַלַ בְּּבְּלְּח לֵבְּ Job 7. 17, pour que tu tournes ton esprit vers lui, pour que tu penses à lui; יבְּי שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּרְ בַּי וּעִר שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ בַּי בְּיִבְּי שִּׁרְ בַּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְ בַּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְ בַּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְ בַּי בְּיבְי בְּיבְ בִּי בְּיבְ בַּי בְּיבְים בְּיבִים בּיבִים בּיב אַר Job 9. 33, qui puisse mettre sa main, c.-à-d. interposer son autorité, entre nous deux; prête pas ta main au méchant, ne t'associe pas à son crime.

Hoph. pass.: בְּלֵהוּ נְלֶּהוּ Exod. 21. 30, si un prix de rachat lui est imposé.

הוְלֶלֶל n.pr.Suthelah, filsd'Ephraïm; nom patr. שׁוּהֶלְהִי Nomb. 26. 35.

ישׁוַב chald. Pael שֵׁיוִיב, הַשִּיוֹיב, וְשִׁיוֹיב (fut. הָירִינְי, inf. הְיִינִים). Délivrer: הָירִינְינִין Dan. 3. 15, qui vous délivrera de mes mains.

עווי Voir, regarder, considerer: פֵּרֵנְ שׁנְּשִׁי Job 20.9, l'œil qui l'aura vu; שְׁשְׁנְתַרְנִי רְשִׁשְׁי Cant. 1.6, parce que le soleil m'a regardée, a dardé ses rayons sur moi, m'a brûlée.

אַני Kal inusité. Retordre. Hoph. pass. Part.: שָּׁשְׁ שֵׁשׁ Exod. 26. 1, du fin lin retordu.

רְשֵׁׁי adj. Courbé: וְשֵּׁיוֹ עֵינִים Job 22. 29, celui qui tient les yeux baissés, l'homme abattu, humble.

קינור Gagner quelqu'un par des présents, corrompre un juge: הְּמְּבֶּוֹרֶם שָּׁבְּוֹר Job 6. 22, et de votre bien faites des présents (aux juges) en ma faveur; בַּבְּיִר אִיּהְם Ez. 16. 33, tu leur as fait des présents.

This m. Présent, don corrupteur fait à un juge: אינור בּפָרְרְיָהָיבּ I Rois 15. 19, (je t'envoie) un présent en argent et en or; אינור בּפָרָרְיִהְיבּ Prov. 6. 35, même quand tu lui offrirais beaucoup de présents; אַרָר לַקֵּר שׁנֵיל Deut. 27. 25, maudit soit celui qui prend un présent (pour mettre à mort l'homnie innocent); אַרְלֵּר שׁנֵיל Job 15. 34, les tentes de la corruption, c.-à-d. de ceux qui acceptent des dons corrupteurs.

אָתְּה S'incliner, se prosterner: יְּשָׁבּרָּת Is. 51. 23, prosterne-toi et nous passerons.

Hiph. Courber, abattre: רְּאָנֵה בְלָבר אִישׁ רַשְּׁרָתְּה Prov. 12. 25, l'inquietude, le chagrin, dans le cœur de l'homme, l'abat, l'accable.

Hithp. רְשִׁהַשִּׁהִי (fut. מְשִׁהַּשִּׁר, avcc pause אַרְשָּׁהַיִּי; plur. יְשָׁהַבְּיִי). Incliner, s'incliner, se prosterner, rendre hom mage, adorer, prier: רְשָׁהַ אָּרָע הַאָּרָע Gen. 19.1, il se prosterna la face contre terre; בַּשְׁהַרְאָּרָע Gen. 23.7, il se prosterna devant les gens du pays;

יאָל־תַּיבְּל־קַּיִשְׁהָ Ps. 5. 8, je me prosterne devant ton sanctuaire; לְּמֵנֵי រក្សាស្ត្រី ក្រុក្សា ក្រុស្ត្រី Is. 36.7, prosternezvous devant cet autel; יוֹשְׁתְּחֵוִיר־לוֹי Ps. 45.12, prosterne-toi devant lui, rendslui hommage; absol. דוש הועירתי II Sam. 16. 4, je me prosterne, je te rends hommage; יִוּלְשִׁתְּוֹיָת עַל־מִתְּבֶּן תַּשַּׁעַר Ez. 46.2, il se prosternera, adorera (Dieu), sur le seuil de cette porte; הֹקימָתְהַיה ו הלומבו לבי I Sam. 1. 3, pour adorer l'Eternel et pour lui offrir des sacrifices; inf. forme chald.: הַּיִּלְיִםְרָּיִרָּיִר ברה רשון II Rois 5. 18, quand je me prosternerai dans le temple de Rimmon; בתייחשוני Ez. 8. 16, et ils se prosternaient; part. avec la terminaison du prét.

תְּלְכוֹי m. (rać. יְּשָׁיָהוֹי Action de se courber, humilité: יְיִלְכִּי אַלֵּיהְ אָלַיִּהְ וֹאָר Is. 60. 14, ils viendront vers toi avec humilité.

ן שִׁרוּר (ע. שִׁרוּר).

יְשָׁחוֹר (ע. יְשָׁחוֹר).

ישְׁהוֹר (חישׁיִה m. Le noir, noirceur: הָשֵׁהָּ בּישְׁהוֹר הָאֵרָם Lament. 4. 8, leur visage est plus sombre que la noirceur.

17 ਸਿੱਧਾ f. Fosse: ਮੋਡਾ:ਕਥਾ ਪਾਸਾਈਸ਼ Prov. 28. 40, il tombera dans la fosse qu'il aura faite.

plur. ਬਾਰਲੂ et ਬਾਰਜ਼ਲੂ, fut. ਸੁਲ੍ਹਾਂ). Se tapir, s'abaisser, s'incliner; être abaissé, humilié, abattu : בריישוו בבריישוו Job 38.40, lorsqu'ils se tapissent dans leurs tanières; שָׁרוּי נְבְעוֹהו עוֹלֶם Hab. 3. 6, les collines des siècles (antiques) s'abaissent; קייר שהוחר Ps.35.14, triste, j'allais courbé, la tête baissée; וְשֵׁת עַבְּתִּת הַאָּרֶם Is. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaissé; בַּחָבֵי לַּיָרֵי בְּיָב Job 9. 13, les aides orgueilleux seront abaissés sous lui ; שַׁרוֹיְתִי עַר־בָּאוֹר Ps. 38. 7, je suis extrêmement abattu ; יִדְּמָּח רַשׁׁוַח l's. 10. 10, il écrase, il abat (le pauvre), ou : il se courbe, se baisse (v. רַבָּק, page 123).

Niph.: יַנְשֵּׁרוּ אָרָם Is. 2. 9, l'homme

s'est abaissé; אַנְיְהַהְּיִהְ וּשַּׁיִּתְ יְשָׁיָּתְ Is. 29. 4, et ta parole sera basse comme si elle sortait de la poussière; יְשַׁׁיִשְּׁ בָּרִי יִשְּׁיִתְ וְיִיֹּבְּתְ Eccl. 12. 4, et lorsque toutes les filles du chant, les chanteuses, auront la voix basse, éteinte.

Hiph. Abaisser, abattre: man Is. 25.12, il abat (tes murs forts et hauts).

בּייִנְיִייִ 1° Tuer, égorger: דּיִנְיִייִי Exod. 29. 16, tu égorgeras le bélier; בְּיִייִיִי בְּיִייִיִיִי בַּיִייִּיִייִי Exod. 34. 25, tu n'offriras pas le sang de mon sacrifice avec du pain levé; בּיִיּיִיִיִיִי בְּיִיִּיִיִיִּיִּי 18. 57. 5, égorgeant les enfants (pour les offrir en sacrifice); בּיִּיִּיִיִּיִי בַּיִּיִיִּיִיִי בַּיִּיִּיִיִּיִי 18 Rois 10. 7, ils égorgèrent soixante-dix hommes; inf.: תְּיִיִּיִיִי Osée 5. 2, et pour égorger (les fidèles).— 2° Rendre ductile, affiler: בּיִיִּיִייִּי בְּיִיִּי וַ Rois 10. 16, d'or facile à battre, à étendre (l'or le meilleur); בּיִּיִּי בַּיִּי וַ Jér. 9. 7, une flèche affilée, ou: une flèche meurtrière, comme cheth. ברושט.

Niph.: בילים ליףם Nomb. 11. 22, égorgera-t-on pour eux assez de brebis et de bœufs?

לְּשְׁרִיטָה f. Action d'immoler, immolation: אָּקּירִים II Chr. 30. 17, l'immolation des agneaux de Paque.

בּמְקוֹין m. Ulcère, lèpre : בּיְשִׁיִּדִין בּעָּבְיִם Lév. 13. 19, au lieu où était l'ulcère; בּמְבִיִם Deut. 28. 27, de l'ulcère d'Egypte (l'éléphantiasis?).

m. Ce qui germe de soi-même: זוֹבְשְׁיִהִים אָּהִים נְּיִהְיִּם Is. 37. 30, et la seconde année (vous mangerez) ce qui croîtra de soi-même (v. שָׁהִישׁ).

ישׁרִיף m. Planche mince: שְׁרִיף מָּ Ez. 41. 16, des planches minces, un lambris de bois; d'autres lisent אָיִּיף.

ישְׁחִיחָה (v. אַמָּים chald.).

רורורות f. pl. (rac. הקיני). Fosse: מְיִמְעֵּם מִּשְׁחִירוּוֹתְם Ps. 107. 20, il les délivre de leurs fosses, ou, rac. הַחָשׁ: destructions.

ל שַׁחַל m. Lion : שַׁחַל הַּיָּרוֹדָ Ps.

91. 13, tu marcheras sur le lion et sur l'aspic.

ליבולי f. Espèce d'aromate; selon d'autres: onyx, ou certaine coquille, qui brûlée répand une odeur agréable, Exod. 30. 34.

אים m. Nom d'un oiseau immonde (la mouette ou le coucou?), Lév.11.16.

רְּשָׁרְעֵּי f. Phthisie, consomption, Lév. 26. 16.

אָלַיִּת m. Orgueil, fierté: קְּרֵישְׁחַץ Job 28. 8, les enfants de l'orgueil, les lions à la marche fière.

ישָׁחַצִּים n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22.

Proyer, briser, miner: אָבְּיִרִם Exod. 30.36, tu en broieras en poudre; יְאָשְׁחָפֵם בְּנָשָׁר Ps. 18. 43, je les brise menu comme la poussière (emportée par le vent); אַבָּיִרם שְׁחַרָּיּ בִּיִּרָם Do 14.19, les eaux minent les pierres.

ולים אינים ווא. 40. 15, comme la poussière d'une balance.—2° Nuée, ciel: אינים איני

II שׁתֵּר מוֹב Chercher, tacher: שׁתֵּר מוֹב Prov. 11. 27, qui tache de bonne heure de faire le bien.

Pi. Chercher (se lever dès le matin, de bonne heure, pour chercher; עַּישַרַי, chercher ardemment, désirer ardemment, se tourner vers; avec rég dir., avec אָל אָל : אָל , אַל : אָל Job 7. 21, et si tu me cherches, je ne serai plus; בְּשַׁרְיֵבְי לַשְׁרָיִבְי לַשְׁרָיבְ לַשְׁרָבְי לַשְּׁרָבְי לַשְּׁרָבְי לַשְּׁרָבְי לַשְּׁרָבְי לַשְּׁרָבְי לַשְּׁרָבִי לְשִׁרְבִי לְּשְׁרֵבִי לְשִׁרְבִי לְּשְׁרֵבִי לְשְׁרֵבִי לְשִׁרְבִּי לְּבִּבְיִל אָל בּאַל אָבר בּאַל אָבר בְּשִׁר הְשָׁרֵבי אָל בּאַל אָבר בְּשִׁבְּי Ps. 63. 2, je te cherche au point du jour, ou avec ardeur.

שַׁחַר m. Aurore, matin : בַּצֶלוֹת חַשַּׁחַר מַ

Jos. 6. 15, dès le lever de l'aurore; בּוְמֵּר־שָׁדֵוּר Ps. 139. 9, les ailes de l'aurore; בֵּרְשַׁתֵּר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin ; בַּשַּׁחֵר מֵיכָּת מָבָּי Osée 10.15, (le roi d'Israel) sera exterminé au point du jour (promptement); לא מַדְעָר שַׁיִּחְרָּא ls. 47. 11, tu ne sauras pas son aurore, c.-à-d. son commencement, d'où et quand ce mal arrivera; ou, sens opposé: sa fin (le bien qui viendra après, comme l'aurore succède à la nuit); אַרן־לוֹ שַּׁיַר Is. 8. 20, (parole) qui n'a point d'aurore, qui est depourvue de clarté, de sens; אַעִּירַהו Ps.57.9, je me réveillerai à l'aube du jour.

וְשֵּׁלֶּר שָׁחֹר : יְשֵׁלֶּר שָׁחֹר adj. Noir: יְשֵּׂלֶר שָׁחֹר Lévit. 13. 31, et du poil noir; סוּסִים Zach. 6. 2, des chevaux noirs; שְׁחֹרָים בְּאַרָּי Cant. 1. 5, je suis noire, brune.

שחד (v. ישחד).

לשַׁחֲרוּה f. Aurore de l'âge, jeunesse, adolescence: חַיַּלְּהִיה Eccl. 11. 10, l'enfance et l'adolescence.

שְׁתַּרְחֹרָ m. (f. שְׁאֵנִי שְׁחַרְחֹרָם). Noirâtre, brun: שָׁאֵנִי שְׁתַרְחֹרָם Cant. 1. 6, que je suis brune.

ישְׁחַרְיה (que Dieu recherche) n. pr. m. I Chr. 8. 26.

חַרַיִם n. pr. m. I Chr. 8. 8.

23.8, tu auras perdu tes paroles agréables; יִּשְׁרֵית בִּיִרת חַמַּוֹר Mal. 2. 8, vous avez violé l'alliance de Lévi ; אוַיַייַם אַ Exod. 21. 26, s'il gate l'œil; אָרי אָרר בישרח בי II Sam. 1. 14, pour tuer l'oint de l'Eternel ; וְשִׁחַמֵּם לְכָל-חָעָם תַנֶּח Nomb. 32. 15, vous serez pernicieux à tout כפ peuple; וְשֵׁחֵת רַחֲמָרו Amos 1. 11, et qu'il a violé la compassion qu'il lui devait; מַלְיִנְקּה מַלֹּריִנְפָעָרָקּ Ez. 28. 17, tu as détruit, corrompu, ta sagesse à cause de ta beauté. — Corrompre ses mœurs, se corrompre, pécher: שָׁתַּר צַנִּנְרָּ Exod. 32.7, ton peuple s'est corrompu; שתה לי Deut. 32. 5, ils se sont corrompus, ils ont péché contre lui (Dieu).

Hiph. Détruire, abattre, tuer: לאלף. Deut. 10, 10, l'Éternel ne voulut point te détruire; שְּבְּיִהְיִּהְ Deut. 10, 10, l'Éternel ne voulut point te détruire; שְּבְיִּהְיִהְ בּּיִּבְּיִּהְ Deut. 27, et le destructeur des nations; הְיִּחִשְּׁהַ Exod. 12. 23, le destructeur, l'ange destructeur; הַּיִּחִיחִיּ Is. 36.10, et détruis ce pays; הַּבְּיִרִּ אִיִּרִיּ אָרִיּ בְּּיִרְ אַרְיִּרְ בַּיִּרְ אַרְ בַּיִּרְ בְּיִרְ בַּרְ אַרְיִּרְ בַּיְרִיִּ בְּרִי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִיר בְּיר בְּיִי

Hoph. part.: אָפְקוֹר בְּשְׁקוֹר Prov. 25. 26, et une source corrompue.

תְּשְׁלֵּח כִּיְבֶּח וּשְׁתִּים. Part. pass. seul usité: תְּשְׁחִים בִּיבְּח וּשְׁתִּים Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses et perverses; subst.: מְּשִׁרִיתְם Dan. 6. 5, (ni) une mauvaise action, ou (ni) une faute.

f. (de שׁבְּּוֹם). Fosse (pour prendre les animaux), piège, citerne, pri-

קישָׁה f. (pl. אַשְּׁשָׁה). Espèce d'arbre, acacia ou espèce de cèdre: יַפָּבֵּר שִּׁשִּׁים Exod. 25. 5, bois d'acacia.

ਸਿੰਘ੍ਰੇ Étendre: ਸੁਹੰਬ ਸ਼ਹ੍ਹੇ ਬਸਬ੍ਰੇਸ਼ Nomb. 11. 32, ils les étendirent pour eux (autour du camp); ਬਾਹੂਬ੍ਰੇ ਸਮਸ਼੍ਰੀ Jér. 8. 2, et on les étendra devant le soleil; ਸ਼ਹ੍ਹੀ ਸੁਸ਼ੂਬ Job 12. 23, il étend les nations, il leur donne de vastes terres; selon d'autres: il disperse les nations.

Pi.: ישַּרוּתִר אֵלֶּרְהְ כַּפָּר Ps. 88. 10, j'étends mes mains vers toi.

שׁמֵשׁ m. (v. שוש). Fléau, fouet: בְּבְּיֵרְכָּם ילשׁמֵשׁ מְּבְּיֵרְכָּם Jos. 23. 13, et comme un fouet pour vos côtés.

שׁמִים n. pr. d'une plaine dans le pays de Moab, Nomb. 25. 1, Joel 4. 18.

קשׁשְׁע (fut. אָשׁשִׁין) 1° Couler avec abondance, se répandre avec impétuosité, inonder, noyer: אַנְחֵלָּים רָשָׁטֹפּוּ Ps. 78. 20, et les torrents coulent avec abondance; ਸ਼ੁਰੂਰ ਰਹੁਤਾ Ez.13.13, et une grosse pluie, une pluie qui inonde; יחילו ישטון Dan. 11. 26, son armée, l'armée (du roi du nord), se répandra (de toutes parts); ou : il accablera l'armée (du roi du midi); פָּנַרֵול שׁוֹטֵך Is. 30. 28, comme un torrent qui déborde ; וּנְדֵערוֹת לֹא רָשׁטְפוּתַן Cant. 8.7, les torrents ne peuvent le noyer, l'éteindre; אָרָקה מָביון מַרוּץ שׁבַה גָּרָקה Is. 10. 22, la ruine est décrétée, elle viendra comme une inondation, emportant tout et avec justice, c.-à-d. comme une peine bien méritée. — Se précipiter: מָסוּכּי לּפּוֹמֵן Jér. 8. 6, comme un

Niph. 1º Étre inondé: יָשִּׁיְשׁם מִּלְּמָנָיִד Dan. 11. 22, (les armées) disparattront devant lui comme par une inondation.— 2º Étre lavé: בַּשִּׁיִב Lév. 15. 12, (tout vaisseau de bois) sera lavé dans de l'eau.

Pou. Être lavé: চায়ুকা মুদ্র্যু চায়ুকা Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoyé et lavé dans de l'eau.

שׁמֵיכ m. Magistrat (chargé de la surveillance de la police), commissaire, prévôt : שׁמְרֵי מְבֵי יִשְׂרָאֵל Exod. 5. 14, les commissaires des enfants d'Israel (que les Egyptiens avaient établis pour surveiller les travaux de leurs frères); Deut. 16. 18, des juges et des magistrats, des prévôts.

* שְׁמֵרֵי חּוֹבוֹתֵּרנּנּ : m. Acte, contrat שְּמֵרֵי תּוֹבוֹתֵרנּנּ Rituel, les actes, les preuves, de nos fautes.

י שְׁלְרֵי n. pr. m. I Chr. 27. 29 (keri (שְׁרְשֵּי).

לְּהְ רֹבִילֹּה: Présent (שְׁרָא m. (pour קְּהָ Présent : לְּהְ רֹבִילֹּה Ps. 68. 30, les rois t'offriront des présents.

וֹשׁיאוֹ n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

I שׁיבָּה (rac. ישׁיבּה) f. Retour, ceux qui retournent: שִּיבּוֹץ Ps. 126.1, ceux qui reviendront à Sion, ou: qui avaient été emmenés de Sion, les captifs, les exilés de Sion.

II אָיבָרוּ (rac. בְּשֵׁבְ) Action de séjourner: בְּשֵּׁרְבָרוּוּ בְּמַחֲנֵים II Sam. 19.33, pendant son séjour à Mahanayim.

NIW n. pr. m. I Chr. 11. 42.

בושׁישׁ chald. (v. בושׁישׁ).

* אַלְיָשֵׁי f. Délivrance, Rituel.

קיקה (pl. ישִיהָה, v. הְּהָיהָה). Fosse: בְּרוּ לְּפָנֵי שִׁירְהוּת Ps. 57. 7, ils ont creusé une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans).

לשחור, שיחור, שיחור, לשיחור (le noir) n. pr. d'un fleuve. Sihor, le Nil, Is. 23.3; le torrent sur les confins de l'Égypte et de la Palestine, Jos. 13.3.

יור לְבְנָת n. pr. d'un torrent dans le pays d'Aser, Jos. 19. 26.

שׁיִיט m. 1º Rame: אֵרִ־שִׁיִם Is.33.21, un vaisseau à rames. — 2º Fléau, Is. 28. 15 (v. שׁוֹשׁי).

ישלו ישילו ישילו ישילו ישילו ישילו ישילו ישילו ישילו ישילו יישילו יישילי יישילי יישילי יישילי יישילי יישילי יישילי יישילי יישיל

שׁילְנִי 1° Habitant de Siloh : שִׁילְנִי I Rois 11. 29.—2° Nom patr. comme שַׁלָנִי descendant de שֵׁלָנִי I Chr. 9. 5.

שימון n. pr. m. I Chr. 4. 20.

ולְּשְׁתּוֹת אֶּת שֵׁינִיתָם: m. pl. Urine: וְלִּשְׁתּוֹת אֶּת שֵׁינִיתם Is. 36. 12, cheth., et de boire leur urine.

לְשִׁיצִיא chald. Finir, achever: יְשֵׁיצִיא Esdr. 6. 15, et on acheva ce temple.

יְּשְיֶר Le restant, le dernier : מְשָׁיָרֵי Aboth, des derniers.

ת הביים שליי ה. Chant, action de chanter, cantique (sacré et profane): יְחַיִּשִּׁיִר וּיִשְׁיִיבְּיִי וּשִׁיִּרְיִם וּצַרְיִּבְיִי וּשִּׁיִר וּצָרְיִי וּשִׁיר וּצָרְיִי וּצְּלָבְי וּשִׁיר בּיִי יִיבִי יִיבִי צר. 27, le chant en l'honneur de l'Éternel; יְבִיי שִׁיר וּבְיַבְי וּצְרָי וּבְיִי וּבְיִי וּבְייִ וּבְיִי וּבְיִי וּבְיִי וּבְיִי וּבְייִ וּבְיִי וּבְייִ וּבְיִי וּבְיִי וּבְיִי וּבְיִי וּבְיִי וּבְיִי וּבְיִי וּבְיִים וּבְּיִבְיִם בּיִבְיִים וּבְּבְיִים בּיִבְיִם בּיבוּ Cantique; במונים במונים שבר בתונים שבר בתונים במרנים במרני

לְּיִירָה f. Chant, cantique: פַּרְבּנּ לָּכָם Deut. 31. 19, ecrivez ce cantique; שִׁירַת דּוֹדִי Is.5.1, le chant de mon ami.

יְאַרְנֵי־שִׁישׁ m. (v. שַׁשֵּׂ). Marbre blanc: אָאָרְנֵי־שִׁישׁ I Chr. 29. 2, des pierres de marbre.

אשׁשׁ n. pr. m. I Rois 4. 2.

רְשִׁישִׁי n. pr. Sisak, roi d'Égypte, I Rois 11. 40.

m. Épine; collect.: שַׁיִּרוֹ Is. 10. 17, ses épines.

Ps. 73. 6, ils se couvrent de violence comme d'un vétement; יְּבֶּישָׁרָת Prov. 7. 10, dans le vétement d'une courtisane.

י(מָבּני א) אָבּוּ.

בְּבֶּע (fut. יִשְׁמַב, inf. בְשָׁלָב, avec suff. אַכְבֶּה et פֿיִרְבָּה) Se coucher, être couché, cohabiter, se reposer, reposer, dormir, devenir malade, mourir : שַׁבֶּב בַּאַרָי Nomb. 24. 9, il se couche comme un lion ; פַל־חַמְּשׁכָּב אַשֵּׁר יְשָׁכָב עַלָּיז Levit. 15. 4, tout lit sur lequel il aura couché; רָיָשָׁבָּב אַהַא וַיְשָׁבָּב Gen. 34. 2, il coucha avec elle et lui fit violence; יוֹחָיִחִים Deut. 27. 23, celui qui couche avec la mère de son épouse; Ps. 68. 14, quand אַם־חַשָּׁכְבוּון בֵּין שְׁמַחַיָם vous vous reposez entre les parcs (des troupeaux); אַם־תַּלַיָלת לאַ־שַׁכַב לְבוֹ Eccl. 2.23, même la nuit son cœur ne repose point; ושׁמוּאֵל שׁכֵב בְּחֵיכֵל הֵי I Sam. 3. 3, et Samuel était couché dans

le tabernacle de l'Éternel; בָשָׁיר רָשָׁבָּב Job 27.19, riche il se couche (devient malade); ואיש שבב ולאדיקים Job 14. 12, l'homme est couché par terre (est mort), il ne se relève plus; שַׁבַבְּתִּי יאָשָׁקוּט Job 3. 13, je serais couche (dans la tombe) et je reposerais; וַיִּשְׁמָב הַּוָּד עִבּדאַבֹּחִיז I Rois 2. 10, David s'endormit avec ses pères, locution fréquemment employée pour : il mourut; ישׁבְבֵּר קַבַּר Ps. 88.6, ceux qui sont couches dans le sépulcre; שַׁבְבַּר בְּבָבוֹר יארש בְּבֵירהוֹ Is. 14. 18, (tous les rois) sont morts avec gloire chacun dans sa maison, ou: ils ont été enterrés avec honneur chacun dans sa tombe; יַרְזְשָׁבֶּב בתרבת Ez.32.28, tu seras etendu avec ceux qui sont blessés à mort par

Niph. (de la femme). Être violée: מְשָׁבְבְּנָת keri, Zach. 14. 2, et les femmes seront violées.

Pou. Se prostituer: אֵישֹׁרָהְּי keri Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée.

Hiph. 1° Faire coucher, coucher, étendre, faire reposer: יַרְשָׁמְבֵּדְעּ צַלְּבְּעָּרְ צִּלְּבְּעָ אַרְעָם אַרְ I Rois 17.19, il le coucha sur son lit; אַדְעָם אַרְעָם פֿרָפְיִי עָשְׁבָּרִים לָבְּעָם וֹ See 2. 20, je les ferai reposer en sûreté. — 2° Répandre. Ex. unique: בּצַי וּשְׁבָּיִר עָשְׁבִּיר עָשְׁבִּיר עָשְׁבִּיר עָשְׁבִּיר עַשְׁבִּיר עַשְׁבָּיִר עַשְׁבִּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבִּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְּבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְּבָּיר עַשְּבָּיר עַשְּבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְּבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְּבָּיר עַשְׁבָּיר עַשְּבָּיר עַבְּיר עַשְּבָּיר עַשְּבָּיר עַשְּבָּיר עַשְּבָּיר עַשְּבָּיר עַבּיר עַשְּבָּיר עַבּיר עַשְּבָּיר עַשְּבָּיר עַשְּבָּיר עַבְּיר עַבְּיִייר עַשְּבָּיי עַשְּבָּיר עַבְּיִיר עַבּיר עַבּיר עַבּיר עַבּיר עַשְּבּיר עַבּיר עַבּיי בּישְׁבּיי עַבּיר עַבּיר בּישְׁבּיי עַבּיר עַבּיר עַבּיר עַבּיר עַבּיר עַבּיר עַבּיר עַבּיי בּישְׁבּיי עַבּיר עַבּיי בּישְׁבּיי בּייי עַבּיר עַבּיר עַבּיר עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּייב עַבּיי עַבּיי בּייב עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי בּייי עַבּיי בּיי עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי בּיי עַבּיי בּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי בּיי עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי בּיי עַבּיי עַבּיי בּיי עַבּיי בּיי עַ

Hoph. Etre couché, être étendu: יְּהְשָּׁבֶּב עֵּלִּיכְּטָּ II Rois 4. 32, couché sur son lit; בְּיִלְיבָר אָּרִיבְרַבְּר אָרִי בְּרַבְּיִר Ez. 32. 19, et sois étendue avec les incirconcis.

לְּשְׁכָבְּה f. État d'être couché, couche: שְׁכְבַּח דַשְּׁל Exod. 16. 13, une couche de rosée; שִׁכְבַּח דַשְׁל Lév. 15. 18, cohabitation, commerce charnel.

לאַרתָתן שְּׁכְרָחְדּ f. Cohabitation: אָלְּכּרָחְדּ Lévit. 18. 20, tu ne cohabiteras pas (avec la femme de ton prochain).

לְּכֶּה (ע. שְׁבָּה) Errer, courir çà et là: Jér.5.8, ils courent de toutes parts; selon d'autres, comme מְשְׁבִּים dès le matin ils sont comme, etc. (v. בשֶׁשֶׁ).

うじヴ m. Privation d'enfants, abandon, delaissement: שָלְבוֹל Is.47.9, privation d'enfants et veuvage; שָׁכוֹל לַנְמַּלְשִׁר Ps. 35. 12, (ce qui est) une privation, un état d'abandon, pour mon

שכול adj. Qui a perdu ses enfants: שַּׁבְּלוּת Jér. 18. 21, que leurs femmes (soient) privées d'enfants. Des animaux : קדלב לַשְּׁכּוּל II Sam. 17. 8, comme une ourse à qui on a ravi ses petits; אַרן בַּהַם Cant. 4. 2, et dont il n'y a point une (brebis) qui soit stérile.

ישׁכּוֹר (fém. שָׁכּרָה). Ivre : ירוא שופר ער-מאר I Sam. 25.36, il était tout ivre.

עַבַת et שָׁבַת (fut. הַשָּׁשָׁרַ Oublier, laisser par oubli : יְלֹאׁ יִשְׁיבָּח אֶת־בְּרִיית אַבֹּחֶדְהָ Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance de tes pères; וְשָׁבַרוּתָ עֹמֵר עַשִּׂרֵח Deut. 24. 19, et que tu auras oublié (laissé par oubli) une gerbe dans le champ; שֹלְהַהַי אַלּוּהַ Ps. 50. 22, ceux qui oublient Dieu ; וַאַלנֵר שָׁכַחַנִר Is. 49. 14, et le Seigneur m'a oublié.

Niph. Etre oublié : נְשָׁמַח זָכָרָם Eccl. 9. 5, leur souvenir est oublié.

Pi. Faire oublier : שַׁבָּרוֹן מּוֹעֵר Lament. 2. 6, l'Eternel a fait oublier dans Sion les fêtes.

לַחָלָשׁבִּיחַ אַח־עַבִּי שׁמִי Jer. 23. 27, pour faire oublier mon nom à mon

Hithp .: וְיִשְׁמָבְּחוּ בָּצִיר Eccl. 8.40, ils furent oubliés dans la même ville.

שַׁבַתַּ adj. Oubliant : שַׁבַתַּי Ps. 9. 18, ceux qui oublient Dieu; תַּשְׁבַּחִים ואַר־דור קרְשִׁיר Is. 65. 11, qui oublient ma sainte montagne.

רֹשְׁיֵע chald. Trouver. Ithp. Etre trouvé: לַא־חָשָׁתְּבֶרוּ לְחוֹן Dan. 2. 35, on ne trouva plus d'eux (nulle trace).

Aph. Trouver : דּר־תַּלְשְׁכַּתַּתוּ וְבָר Dan. 2. 25, j'ai trouvé un homme; כְּנְבּוֹר מַשְׁבִּרל וְכֹל מְסֵךְ Jér.50.9, comme un héros

הַ חַחְשְׁבַּה הִי חַחְשְׁבַּה Esdr. 7. 16, tout l'or et l'argent que tu trouveras.

י אַכְּחָה f. Oubli : אֵין לְפָנִיד שִׁכְחָה Rituel, ַ אַין לְפָנִיד שִׁכְחָה il n'y a point d'oubli devant lui.

ת שְׁכְיָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

ישְׁכִינָה f. (rac. שָׁכֵּן). La résidence, la présence, de Dieu, Aboth.

יַשְׁכֵּרְ (inf. שַׁהַ) 1° Mettre, dresser: לשרם Jer. 5. 26, comme les oiseleurs qui dressent des pieges. - 2º S'arreter: וַיַּטֹּכוּי דַּעַנִים Gen. 8. 1, les eaux s'arrétèrent, cessèrent de croître; חַיַּרָים הַבְּעָק קּיַבְּתְ Esth. 7. 10, et la colère du roi s'apaisa.

Hiph. Apaiser, calmer : תַּשְׁבֶּרִי מַעֵּלֵיי Nomb. 17. 20, je ferai cesser (les murmures qui s'élèvent) contre moi.

שַׁבֹלְ (fut. לְשַׁבֶּל) Etre privé d'enfants, perdre ses enfants : לַּמָּר אֲשִׁבֶּל אַם־שָׁנֵיכָם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privé de vous deux, pourquoi vous perdraije? מַאֲשֶׁר שֵׁכֹלְתִּר שָׁכַלְתִּר 43. 14, s'il faut que je sois privé d'enfants, que j'en sois privė; בַּן־הִשְּׁבֵּל מִנָּשִׁים אָמֶּה I Sam. 15.33, ainsi ta mère entre les femmes sera privée d'un fils; part. passif: ואַנִי שָׁכוּלָח Is. 49. 21, et j'ai perdu mes enfants.

Pi. 1º Priver d'enfants, détruire, ravager: אֹחִר שְׁתַּלְּחֵם Gen. 42. 36, vous m'avez prive d'enfants; וָשְׁבַלְחִים כֵּאָדַם Osée 9. 12, je les priverai d'enfants tellement qu'aucun d'entre leurs enfants ne deviendra homme ; בַּשְׁלָלֵת אָחָכָם Lév. 26. 22, (des bêtes) qui vous priveront de vos enfants; וּמְשֵׁמֵלֵת גּוֹיבֵיהְ תַּיִּית Ez. 36. 13, tu as consumé ton propre peuple; מְחֵרֶל הְשֵׁכְל-חֶרֵב Deut. 32. 25, au dehors le glaive ravage ; וָתָאָרֶץ כְּיַשׁכֶּלֶת ; II Rois 2. 19, et le pays est malsain (a cause de ses eaux); רְחַלֶּיךָה וְצִיָּדָה לֹא שבלף Gen. 31. 38, tes brebis et tes chèvres n'ont point avorté. — 2º Avorter: מְשֵׁבֵּלָּה Exod. 23. 26, ni femme qui avorte. De la vigne : יַלֹאַ חִשָּׁתַל לָכָם Mal. 3. 11, et votre vigne ne sera point stérile.

Hiph. 1º Priver d'enfants, les tuer :

qui tue les jeunes gens.— 2º Avorter: בְּיָשׁׁ מֵּעִיל Osée 9. 14, un sein qui est sujet à avorter.

שְׁבֶּלְים m. pl. Privation d'enfants: אָבֶר יִּשְּבֶּלִידְּ Is. 49. 20, tes enfants dont tu seras abandonnée, ou : ceux que tu auras après avoir perdu les autres.

ישַׁבְלֵל (v. קּבָּנָל).

עברם Kal inusité. Hiph. שֶׁבֶּם 1°Se lever de bon matin, faire quelque chose de bonne heure : נַיַּשְׁמַב אֲבִרּטֶלֶךְ נַבּעֹקֶר Gen. 20. 8, Abimélech se leva de bon matin; et seul : וָחָלֶּכְהָּם לְדַרְתְּכֵם Gen. 19. 2, vous vous lèverez de bon matin, et vous poursuivrez votre route; לַבְּרָמִים Cant. 7. 13, allons de bonne heure aux vignes; רַבַּמֵל בְּשָׁבִּים סֹבּה Osée 6.4, comme la rosée du matin qui se dissipe; inf. ជាម្ចាក្ employé adverbialement, de bonne heure: מבֹקר חַשָּׁבֶּים Prov. 27. 14, de bonne heure le matin; הַשָּׁבֶּם וְחַצֶּרֶב I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. — 2º Se hâter de faire une chose, la faire souvent, avec zèle, avec ardeur; מַשְׁלַחַ Jér.25.4, se hâtant de (les) envoyer; קשָׁבֶּם וְחָצֵר Jér.11.7, les ayant souvent avertis; אַטָּעַרֶּם וְדַבֶּר Jer. 25. 3 (pour בוְשָׁכֵּרֹם forme chaldéenne), me levant matin pour vous parler; קשׁמָימוּ קוֹשְׁיַחִירוּגּ Soph. 3. 7, ils se sont hâtés de corrompre (leur conduite); (שַּׁבָרו . Jér. 5. 8, v. מַּשְׁמָּרם).

קרים אינים אינים

pour le servir d'un même esprit, unanimement.

תְּלֶכְּח n. pr. 1° Sichem, ville lévitique dans les montagnes d'Ephraïm, Gen. 12. 6, Jos. 20.7: בְּלָהְ יְרַבְּּשׁה שָׁלְכָּח Osée 6. 9, ils égorgent en route ceux qui se rendent à Sichem; selon d'autres: d'un même esprit, unanimement. — 2° Sechem, fils de Manassé, Nomb. 26. 31.

יְשָׁבֵּן (fut. יְשָׁבַן) 1º Demeurer, séjourner, habiter : ידוא שכן בַאַלנֵי שָכִין Gen. 14. 13, il demeurait dans les pleines de Mamré; שַׁבֶּרָה נָם־אָחֲלָּי קַדָר Ps.120.5, j'ai séjourné près des tentes de Kedar; וְעֵל־כִּמְרַצְּיוֹ וְיָשׁמֹן Jug. 5. 17, il réside près de ses ports (v. à מַּלֶרָץ, page 394); avec le régime direct: יאַיר אַוּר רָשִׁקּרָה רָשָׁמָּן־אוֹר Job 38. 19, quelle est la voie où se tient la lumière? ואם סוררים לשכן בה אלחים Ps. 68. 19, et même aux rebelles afin que l'Eternel Dieu demeure (au milieu d'eux); דַּלְרַצָּם אַבּרַר רָּאָשבּׂן Nomb.23.9, voici un peuple qui habitera séparément; avec אַרָץ habiter un pays, y demeurer en paix, le posseder: שָׁבֶּרְאֶרֶץ Ps. 37. 3, habite 'paisiblement) la terre ; יְשָׁרִים רִשְׁכְּט־אָרֶץ Prov. 2. 21, les hommes droits habiteront, posséderont, le pays; de même ישׁבוֹני Ps. 102. 29, les fils de tes serviteurs habiteront paisiblement; אָנִי חָכְמָח שַׁכַנְתִּי צַּרְמַח Prov. 8. 12, moi, la sagesse, j'habite avec la sagacité, la prudence, c.-à-d. je la possède; de Dieu : שׁבֵּן עַר Is. 57. 15, celui qui babite dans l'éternité; שׁלֵב מָרוֹם Is. 33. 5, il habite les cieux. - D'une armée. Etre campé : שׁבֵּן לִשְׁבַּטֵירו Nomb. 24. 2, étant campé selon ses tribus; d'une tente: יבי בְּשִׁם בְּשִׁבּן רֵי Jos. 22. 19, où est place le tabernacle de l'Eternel; part. pass.: מַשְּׁמְלִּים Jug. 8. 11, ceux qui habitent dans les tentes.

2º S'arrêter, reposer: יְּשֶׁמֶּי בְּיְבֶּיקׁם אָשֶׁר Nomb. 9. 17, à l'endroit où la nuée s'arrêtait; בְּיָבֶיקּי בְּיָבֶין עַנְיָרָ בְּיִבֶּין בְּיִבֶּין בְּיִבֶּין בְּיִבֶּין בְּיִבֶּין בַּיִּבְין בִּיִבָּין בְּיִבְין בִּיִבְּין בְּיִבְין בּיִבְין אַבְּיִין בְּיִבְיִּן בְּיִבְיִּן בְּיִבְיִּן בְּיִבְיִּן בְּיִבְיִין בְּיִבְיִּן בְּיִבְיִּן בְּיִבְיִּן בְּיִבְיִּן בְּיִבְיִּן בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִּן בְּיִבְּיִין בְּיִבְּיִּן בְּיִבְּיִין בְּיִבְּיִן בְּיִבְּיִין בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִּם בְּיבְּיִים בְּיבִּים בְּיבְּיִבְּיִים בְּיבְּיִם בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבִּים בְּיבְּיִם בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִּים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיִּבְּים בְּיבִּים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיבְיים בְּיבְיִים בְּיבִּים בְּיִיבְּים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיִים בְיבִּים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיוּם בְּיבְיבְיוּם בְּיבְיוּם בְּיבּיוּ בְּיבְיבְיוּם בְּיבִים בְּיבְּיבְיוּבְיוּם בְּיבְּיוּם בְּיבְּיוּבְיבְּים בְּיבְּיבְּיוּבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיוּבְּים בְּיבְיבְּיוּבְּיוּם בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיוּבְּיבְיוּבְיבְּיבְּיבְּים בְּיבּיוּבְּיוּבְּיים בְּיבּיבְיוּבְיוּבּיים בְּיבְּיוּבְּיוּבְיבְיוּבְיוּבְיבְּיוּבְּיוּבּייוּם בְּיבִּיוּם בְּיבּיבְּיוּבְּיבְיוּבְיבְּיבְּיוּבְּיבְּיבְּיוּבְּיבְּיבְּיוּבְּיבְּיבְיוּבְיבְיבְּיבְּבְּיבְּיוּבְּיבְּיבְּיבְּבְיבְּבְיבְּבְּיבְּבְיבְּבְיבְּב

sa maison; קלָבִרא שָׁבֵּן Deut. 33. 20, il repose comme une lionne; יישְׁשׁלֵן בְּבֹּוֹיר בְּיִבְּי בַּבְּיר בְּיִבְּי בַּבְּיר בְּיִבְי בַּבִּי בַּבְּיר בְּיִבְי בַּבִּי בִּיבְי בִּיבִּי בִּיבִי בִּיבִי בִּיבִי וֹשְׁנֵי אַבִּירִיךְ בִּיבְי בִּיבִי וֹשְׁנֵי אַבִּירִיךְ אַבִּיר בְּיבִי Nah. 3. 18, tes vaillants hommes reposent (se tiennent) dans leurs tentes; ישְׁשִׁבְּי דְּיָבֶין דִּיבְּיִי בְּיִּבְי בַּיִּבְי בִּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בִּיבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בִּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיבִי בַּיִּבְ בַּיִּבְי בִּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִי בַּיִּבְי בִּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבְי בִּיבְי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיים בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְיבִי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִים בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִי בְּיבְּיי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּיי בְּייבְיים בְּייבְייִיים בְּייבְיי בְייבְיי בְּיבְייים בְּייבְייים בְּייבְיי בְייבְייי בְּיייים בְּייי

3° Étre habité: ירדישלֶם אָשְׁמוֹן לֶכְּיֵח Jér. 33. 16, et Jérusalem sera habitée en sécurité; לְלֹאִרְתִשְׁמוֹן עֵרְרּהוֹר וְדוֹר 13. 20, elle (Babylone) ne sera jamais habitée.

Pi. Faire habiter: מַּאָשְׁרֶכִּם בַּאָּרְכָּם בַּאַיְרָכָּם בַּאַרְכָּח בַּאַרְכָּח בַּאַרְכָּח בַּאַרְכָּח בַּאַרְכָּח בַּאַרְכָּח בָּאַרְכָּח בָּאַרְכָּח בָּאַרְכּח בָּאַרָם אַרָּה . 14. 30, de vous y faire habiter; שֵׁלֵי בְּשָׁלֵי בְּשָׁיִ Deut. 12. 11, pour y faire résider son nom, c.-à-d. pour y établir la gloire de son nom; בַּאָרָם Ps. 78. 60, le tabernacle qu'il a placé parmi les hommes, ou: le tabernacle où il habitait, etc.

Hiph. Faire, laisser demeurer, établir: נְיִלְשְׁבֵּנְהִי עָּלֶּרְךְ עָּלֹּרִינֹתְ בַּלְּבּעֹרְ בַּלְּבּעִרְ בַּלְּבְּעַרְ בַּלִּרְבּעִרְ בַּלְּבְּעַרְ בַּלְּבִּעְרְ בַּלְּבּעֹרְ בַּלְּבְּעַרְ בַּלְּבְּעַרְ בַּלְּבְּעַרְ בַּלְּבְּעַרְ בַּלְּבְּעָרְ בַּעְבַּרְ בְּלְבִּעְרְ בַּעְנִיןְ Ps. 7. 6, qu'il place, qu'il mette, ma gloire dans la poussière; בְּיִבְּעָרְ הַּשְׁבֵּעְ בַּעְרָיִ Gen. 3. 24, il plaça (les Chérubins) vers l'orient du jardin d'Éden; y Jos. 18. 1, ils y placèrent la tente d'assignation.

לְיְכֵּי chald. Demeurer, se tenir dans un endroit: יְשְׁכֵּיָ צְּשְּׁרֵי שְׁפֵּיָא Dan. 4. 18, et les oiseaux du ciel se tenaient (dans ses branches).

Pa. Faire habiter: אַמָּשְׁ מְשְׁבִּילְיא הִי־שְׁמַן Esdr. 6. 12, et Dieu qui a fait habiter là son nom.

אַכן שׁמָן לּמְרוֹן: Osée 10. B, les habitants de Samarie; אַבּר זבּל־: Is. 33. 24, et celui qui y habitera ne dira point. — 2° Voisin: בַּלִּי Deut. 1. 7, tous ses voisins; fém. רְּטָבֵלְי voisine: הַּמָּבְלָּים Exod.3.22, de sa voisine; plur.: Ruth 4. 17, les voisines.

וֹשְׁלְינוֹ (avec suff. שׁבְּינוֹ m. Demeure : מְּרְרְשׁׁרּ Deut. 12. 5, vous visiterez (l'endroit) où est sa demeure.

י שְׁבַּוּיָה n. pr. m. 1° l Chr. 3. 21. — 2° Plusieurs autres, Esdr., Néh.

ישְׁבַנְיָהוּ n. pr. m. II Chr. 31. 15.

קבּיִר (fut. יְשְׁמֵּר) Boire à satiété, s'enivrer: יְשְׁכְּר מְּשִׁרְּ Cant. 5.1, buvez, buvez jusqu'à devenir très gais; יְאִרְּרְלְּשְׁרָרְי Agg. 1.6, boire, mais sans étancher votre soif; יְשָׁרְרְ רַיִּשְׁרָרְ בִּשְׁרָבְּי וְשִׁרְּבְּי וְשִׁרְּבְּי וְשִׁרְּבְּי וְנִישְׁרָרְ וַבְּשְׁרָבְּי Is. 49.26, ils s'enivreront de leur sang; part. pass.: יְשְׁרָרִר וְלֹא מִיְרָר וְלֹא מִיְרָר וְלֹא מִיְרָר וְלֹא מִיְרָר וְלֹא מִיְרָר וְלֹא מִיְרָר וְלֹא מִיְר וְלֹא מִיִר וְלֹא מִיִר וְלֹא מִיִר וְלַי בּעָר וְשִׁרְּבּע וְלֹא מִיְרָר וְלֹא מִיְר וְלְי בְּעִר וְלַא מִיְר וְלְי בְּעִר וְלַא מִיְר וְלְי בְּעָר וְלְי בְּעִר וְלָא מִיְר וְלְי בְּעִר וְלְי בְּיִר וְלְי בְּעִר וְלְיִי בְּעִר וְלְיִי בְּיִר וְלְי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּעִר וְיִי בְּעִי וְשִׁרְיִי בּעְר וְלְייִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִיך וְיִי בְּעִי וְיִיִּי בְּיִר וְלְיִיי בְּיִר וְלְּיִיך בְּיִיך וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְלְיִי בְּיִר וְיִיי בְּיִר וְיִיי בְּיִר וְיִיי בְּיִר וְיִייִי בְּיִיך וְיִיי בְּיִר וְיִיי בְּיִי וְיִי בְּיִי בְּיִיך בְּיִי בְּיִיר בְּייִי בְּיִי וְיִיי בְּיִי וְיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִין בְּיִיי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִייְיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְּיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייְיִייִי בְּיִייְיִייִי בְּיִייִי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיוּי בְּייי בְּייוּי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייוּיי בְייִיי בְייִייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּי

Pi. Enivrer, rendre ivre, étourdir: נְשַׁמְּרֵחוּ וֹרְשַׁמְּרֵח נִלֹּרִקוּאָרָן II Sam. 11. 13, et il l'enivre; בְּלֹּרְתְאָרֶץ Jér. 51. 7, (une coupe) qui enivrait toute la terre.

Hiph. Enivrer: הַשְּׁר מְּדֶּר מְּבֶּר בּיְּבָּר בּיִּבְּר בּיִּבְּר בּיִּבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְּר בְּיבְּר בְּיִבְּר בְּיבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיבְּר בּיִבְּר בּיבְּיב בּיוּבְּייב בּיוּבְּי בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיב בּיבּיב בּיבְיבּיב בּיבְּיבּיב בּיבְיב בּיבְּיבּיב בּיבּיב בּיבְיבּיב בּיבּיב בּיבְּיבּיב בּיבְיבּיב בּיבּיב בּיבְיבּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּי

Hithp. S'enivrer, se conduire comme un ivre: עֵּרִיבְּתָּוֹרְ מְּשְׁמְבֵּירִן I Sam. 1. 14, jusqu'à quand seras-tu ainsi ivre, ou: te conduiras-tu comme une femme ivre?

ת. Liqueur enivrante, liqueur forte, cervoise : בֵּרן וְשֵׁכָּר Lév. 10. 9, du vin et des liqueurs fortes.

שְׁכֶּרוֹן וְרָנוֹן הְשְּׁלֵאִי m. Ivresse : שְׁכֶּרוֹן וְרָנוֹן הְשִּׁלֵּאִי Ez. 23. 33, tu seras remplie d'ivresso et de douleur.

אַכְּרוֹן n. pr. Sichron, ville à la frontière nord de Juda, Jos. 15. 11.

שׁל (rac. ישָׁלָּי) m. Erreur, faute involontaire: אַלּריַבְּיצָּל II Sam.6.7, à cause de sa faute involontaire.

שְׁלֵי particule, composé de שָּׁ (signification de שְׁמֵּאַ) et de la prépos. אַ. On ne l'emploie qu'avec le préfixe בְּיִי שִׁלְּיִי Jon. 1. 7, à cause de qui? בְּשָׁלִי vers. 12, à cause de moi; בְּשָׁלִי Eccl. 8. 17, quelle que soit la peine qu'il se donne; indiquant

le génitif: "מֵל־אָנֶם Aboth, (au moment) de la mort d'un homme.

אָלְאַלָּן adj. (v. שַׁאָשֵׁן). Tranquille, heureux : שַׁלְאַלָן וְשָׁלֵּא Job 21. 23, tranquille, heureux et en repos.

שְׁלֵב Kal inusité. Pou. Étre joint: בְּּיִנְיִּמְיִּנְעָּלְבְּּׁרִ אֲשִׁיּנְּיִּנְ בְּּעִּלְבִּי Exod. 26. 17, (des tenons) joints l'un à l'autre, ou en façon d'échelon, répondant l'un à l'autre.

בֵּדְים m. pl. Terme d'archit.: בֵּדְיָם I Rois 7.28, entre les jointures, ou les bandelettes, les bandes du coin.

אָלָנ m. Neige: דּוֹבְרְ שָּלָנ מַשָּׁמָר Ps. 147. 16, qui donne la neige comme de la laine.

בּאַלְנּג (עוֹילָנּג Etre blanc comme de la neige: אַנְיאַרָּאַ Ps. 68. 15, (lorsque Dieu dispersa les rois) le pays était blanc comme la neige du mont Salmon, c.-à-d. la terre était couverte des ossements blancs des morts.

I שְׁלָהוֹ et שְׁלָהוֹ Étre en repos, en paix; jouir d'un paisible bonheur: לא שֶׁלַּוִּתִּי Job 3. 26, je n'ai pas eu de paix; שְׁלָּהוֹ Jér. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons viventils en paix! יְשׁלָּהוֹ Job 12. 6, les tentes des dévastateurs, voleurs, sont en paix, prospèrent.

II שָׁלָה Kal inusité. Niph. Commettre une erreur, une négligence, une faute: שְּלִה II Chr. 29. 11, ne négligez pas (de suivre mon avis).

Hiph. Tromper: לאָ חַשְּׁלֶּח אֹחִי II Rois 4. 28, ne me trompe pas.

III שֶׁלֶה (v. שֶׁלֶל Job 27. 8, lorsque סָׁבֶל Job 27. 8, lorsque Dieu lui retirera son âme (v. à עָּיֵל).

ליל chald. Etre en paix, être tranquille: שְׁלֵהוּ Dan.4.1, j'étais tranquille dans ma maison.

קלה f. (pour שֵׁלְהוּ). Demande, prière: אָר שֵׁלָהוּן I Sam. 1. 17, ta demande.

ישלה n. pr. Selah, fils de Juda, Gen. 38. א nom patr. שַׁלָנִי Nomb. 26. 20. ישְׁלְשׁ chald. (v. ישׁלְשׁ (v. ישׁלִשׁ).

יינְקְהָּנְי (v. לַּחֵב). Flamme: יּינְקְהָּנְי Job 15.30, la flamme séchera ses branches; בְּילִינְהָר Cant. 8.6, la flamme de Dieu, une flamme véhémente, ou la foudre.

ישְׁלֵוֹ (v. I שְׁלֵוֹי).

לאַל (דְּשָׁלֵּין Job 21. 31, דְשָׁלָּין adj. 31) m. (f. pl. דְּשָׁלִין, const. שַּׁלֵין adj. 1° Tranquille, paisible, heureux: דְשָׁלְיִין I Chr. 4. 40, (un pays) paisible et tranquille; בְשָׁלַיִין Ps. 73. 12, et qui sont heureux en ce monde, ou: qui jouissent d'un bonheur durable; בְשִׁלְיִין שָׁלֵין בְּעָלִין Ez. 23. 42, la voix d'une multitude, des gens qui étaient dans la joie. — 2° Repos: בַּיִּיִי שָׁלֵּין בְּעַבִּין בַּעַיִּן חִיבֹין שָׁלֵין בּעַיִּין ווֹ זֹי pas connu le repos, le contentement en lui-même.

שְלֵּיִר m. Repos, prospérité: אָשֶׁלָּיר Ps. 30. 7, dans ma prospérité.

לְלֵל chald. f. Crime, faute, : יְכֶל־שָּׁלוֹ Dan. 6. 5, et aucun crime; שָׁלִּנְּ לְבֶּרְבָּתִּ Esdr. 4. 22, de commettre une faute. יִשְׁלוֹ (v. יוֹשִׁרֹשׁ).

לְנְתְּ f. chald. Sécurité, bonheur: לְּשְׁלֵּוְתְּ Dan. 4. 24, à ton bonheur.

אַרוּחִים m. pl. Action de renvoyer.

1° Renvoyer sa femme: אַרּוּחִים שׁלּוּחִים Exod.18.2, après qu'il l'eut renvoyée.

2° Renvoyer sa fille, c.-à-d. la marier, la doter: וַיַּמְּנָהְ שִׁלְּחִים לְבְּחֹי I Rois
9. 16, il la donna pour dot à sa fille;

et en général des présents : הְּתְּנִי שְׁלּנְּחִים Mich. 1. 14, tu donneras des présents.

(rac. שָׁלוֹם (rac. שָׁלוֹם) וישָׁלוֹם (rac. שָׁלוֹם) complet, en parfait état de santé, de bien-être, de paix; paisible, tranquille, , Jér. 13. 19 הַגְלָת שְׁלוֹמִים : heureux (Juda) est entièrement exilé; אַין־שָׁלוֹם Ps. 38. 4, il n'y a rien d'entier, de sain, dans mes os; ou, subst.: il n'y a pas de repos, etc.; חַשָּׁלוֹם אֲבִיבָם חַוָּקֵן Gen. 43. 27, votre vieux père est-il . נבל־הַעָּם יִהְיָה שָׁלוֹם !II Sam בַּל-הָעָם 17.3, tout le peuple sera en paix; קר־שָׁלוּם אַחֵלַף Job 5.24, que ta demeure sera paisible; יַלְשָׁלוֹמִים Ps. 69. 23, à ceux qui vivent en paix, dans la prosperite; שַׁלָח יַדָיר בְּשָׁלֹמָיד Ps. 55. 21, il porte la main contre ceux qui vivaient paisiblement avec lui, ses alliés.

2° Subst. m. Bien-être, tranquillité, salut, prospérité: תַּחָמַץ שׁלוֹם עַבְרוֹ Ps. 35. 27, qui veut le bonheur de son serviteur; אַרישׁלום פַּרְעֹה Gen. 41. 16, ce qui concerne le salut, la prospérité. de Pharaon ; אַר נֵי לָרְשָׁוּערם Is. 48. 22, pas de paix, dit l'Éternel, pour les méchants; יַּלוֹם רָחִירָת-לִּי Deut. מוסר שלופנו עלה ; 29. 18, j'aurai la paix Is. 53.5, il supporte le châtiment pour notre salut; יָשָׁלִים רְשָׁלִים אָרָאָח Ps.73.3, quand je vois la prospérité des méchants; নুর্ত্ত চাইতুন্ I Rois 2.13, ton arrivée annonce-t-elle quelque chose d'heureux, ou: viens-tu pour la paix, dans une bonne intention? רַיּאֹמֶר אֱל־ יומלה שלה שלום II Sam. 18. 28, il dit au roi: Salut, tout va bien; שַלוֹם לָהְ I Chr. 12. 18, salut à toi ; ੀ ਸ਼ਹਿਰ੍ਹ Gen. 29. 6, est-il en bon état de santé? — Avec les verbes פַּקַר, רָאָח, הָשָׁאַל. S'informer de l'état de santé de quelqu'un : יַיַּשָׁאַלוּ אַרשׁ־לְרַעָּדעּ לְשָׁלוֹם Exod. 18. 7, ils s'enquirent l'un de l'autre touchant leur santé; מַאַלוּ שָׁלוֹם יִרוּשָׁלָם Ps. 122. 6, souhaitez la paix à Jérusalem; וַיִּלְשָאַל בּוֹר לְשָׁלוֹם רוֹאָב וְלִשְׁלוֹם חַצֵּם וְלְשָׁלוֹם חַבּּלְחַבֶּח II Sam. 11. 17, David s'informa de l'état de Joab, et du peuple, et de ce qui se passait à la guerre ; רַאַר אַר־שָׁלוֹם קיקה Gen. 37. 14, vois si tes frères se portent bien; וְאֶלִיה הְּחָרָה הְּחָלִיךְ בְּעָלִים I Sam. 17. 18, informe-toi de la santé de tes frères; וְנַבְי לִשְׁלִים בְּעַר חַשְּלֶּךְ II Rois 10. 13, nous sommes descendus pour saluer les fils du roi.

3º Paix, concorde, amitié: בילשלום ארן־קץ Is. 9. 7, et la paix n'aura point de fin; לֹאַ־רִיִּדְישׁ שְׁלֹמָם Deut. 23. 7, tu ne chercheras pas leur paix ; אַנְשֵׁר שָׁלֹפֶךּ Jér. 38. 22, ceux qui t'annonçaient la paix, tes amis; לבְרֵי שׁלום Ps. 28. 3, qui parlent de paix, amicalement; לְכִּר לְּשָׁלוֹם I Sam.1.17, va-t'en en paix; paroles d'encouragement, de consolation : שלום לכם אַל־חִירָאוּ Gen. 43. 23, que la paix soit avec vous, ne craignez rien; נְמֹאִמֶר שָׁלוֹם II Rois 4. 23, elle dit: Paix, c.-à-d. tout va bien; יְקרָאתָי אַלַיתָן לְשָׁלּוֹם Deut. 20. 10, tu lui offriras la paix; וַיַּעַש לַחַם יִרוֹשְׁעַ שַׁלוֹם Jos. 9. 15, Josué fit la paix avec eux, accorda la paix; למַח שָׁלוֹם בְּמִרוֹמֵיז Job 25.2, il fait régner la paix dans les cieux.

בּילְשְׁלְנִי (ע. בּיְשָׁ).
בּילִייִ (ע. בּיְשָׁ).
שׁלִייִ (מ. בִיּשָׁ).
שׁלִייִ n. pr. m. Néh. 3. 15.
שׁלִייִ Trois (ע. שֹׁשִׁלִייִ

על (fut. אַלשִי, inf. הַלְּשֶׁל, const. הַלְּשֶּׂל, une fois not Is. 58. 9). 1° Envoyer, envoyer en mission, charger (d'un ordre) : נַיִּשְׁלָח רַעַּלְב מַלְאָכִים Gen. 32.4, Jacob envoya des messagers ; יָשָׁלַח דְּבֶרוֹ Ps. 147. 18, il envoie sa parole, il ordonne; אַישְׁלֵח הָאָרם II Sam. **22**. **15**, il tira des flèches; וַשֹּלָחַ מַיִם Job 5.40, qui envoie les eaux (sur les campagnes); אַהַּח שָׁלוּחַ Ez. 3. 6, tu es envoyé. — ישלַחָנִר רַי עַלַרכָם : אֵל ou de עַל פּלַרכָם : שַּלַרַנָר יַי עַלַרכָם Jér. 26. 15, l'Eternel m'a envoyé vers vous; בִּר־טָשׁלַרו אֵלַר I Rois 20.7, car il a envoyé vers moi; שַׁלַּתוּ־נַא בְּרַר־תִּלְּשׁלָּח Exod. 4. 13, envoie, je te prie, (ton ordre) par celui que tu voudras envoyer; שׁלַחַ דְּבַרִים בְּיַר־בְּסִיל Prov. 26. 6, celui qui envoie des messages par un sot; אַת כָּל־אֲשֵׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב II Sam. 11.22, toutes les choses pour les quelles Joab l'avait envoyé ; יִּדִצָּלִיהַ אֲשֶׁר שָׁלֶּחָתִיו Is. 55. 11, et elle aura fait réussir les choses pour lesquelles je l'aurai envoyé; avec לאמר envoyer dire: וְתָרא envoyer לאמר Gen. 38. 25, elle envoya dire à son beau-père; et seul: ו בל אַשָּׁר־שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְּרְהָ I Rois 20.9, tout ce que tu envoyas dire à ton serviteur; רָכֶּת Ps. 50. 19, tu laches ta bouche au mal, tu lui laisses libre carrière pour dire le mal; בַּרֹיהַנֶּקנוֹם אַלָּי װאָשָׁרְ אָלָי I Rois 5. 23, jusqu'à l'endroit que tu m'auras marqué. -Ellipses: אַטְּלַח אַרד־דַעַּעַר לַהָּ I Sam. 20. 21, j'enverrai un jeune homme, et je lui dirai : Va, etc.; צַּישָׁלָת אָבְשָׁלוֹם אָת־ מעררו בירו מוצירו ביערו ביערו IISam. 15.12, Absalom envoya et fit appeler Ahitophel de sa ville; part. pass.: אַיַלָּח שָׁלְחַה Gen. 49. 21, une biche lancée; הוֹרָר שָׁלֵח יַרוֹ מִן רחוד Cant. 5. 4, mon bien-aimé a avancé (et retiré) sa main par le trou de la porte.

2º Étendre: בְּיִּדִי חַפְּבֵּח תְּפְבֵּח אֲכִידִי I Sam. 14. 27, il étendit le bout du bâton qu'il avait à la main; שְּבָּה אָבְּבָּע Is. 58.9, étendre le doigt (pour railler ou menacer); בְּיִדִּי בְּיָבְי Ps. 144. 7, étends tes mains d'en haut (pour délivrer); יְשְׁבַּׁח מִבְּרִים Ps. 18. 17, il étendit sa main du haut du ciel.

קיר אַל-תִּשְׁלְחִרּבר: בּוֹ A) Mettre la main sur quelqu'un, le tuer: יְבְּיִשְׁלְּחִרּבר: Gen. 37. 21, ne mettez pas la main sur lui; יְרָבְּשָׁלְּחִ יֶר בַּשָּׁלֶּךְ Esth. 2. 21, ils voulaient mettre la main sur le roi, attenter à ses jours; יְשִּרְאַלְ לֹא שָׁלַח יְרוּ Exod. 24. 11, et il ne mit point la main sur (il ne frappa pas) les Israélites nobles.

שׁלְח יִרוֹ בְּמְלֶאכָת וֹ a main sur quelque chose, s'en emparer: אָמְלְאָכָּת יְדוֹ בְּמְלֶאכָת בְּצוֹר שָׁלַח יְדוֹ בִּמְלֶאכָת בְּצוֹר בְּצוֹר בְּצִר בְּצוֹר בְּיִר בְּצוֹר בְּצוֹר בְּצִר בְּיִרְיִם בְּצִוֹלְיָח וְדִידְים בְצוֹלְיָח וְדִידְים בְצוֹל בְּצוֹר בְּצִר בְּצוֹר בְּצוֹר בְּצִר בְּצוֹר בְּנִירְ בְּצוֹר בְּצוֹר בְּנִירְ בְּצוֹר בְּצוֹר בְּנִוּל בְּצוֹר בְּנִוּל בְּצוֹר בְּנִוּל בְּנִוּל בְּנִיר בְּנוֹר בְּנוֹר בְּנוֹר בְּנִוּל בְּנִיך בְּנִיר בְּנוֹר בְּנִיר בְּיִיר בְּעִיר בְּיִיר בְּיִיך בְּיִבְּעִיר בְּיִבְייִר בְּעִיר בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִי בְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִבְּיִיך בְּיִיבְייִיך בְּיִבְייִיך בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְיייי בְּייייי בְּיייי בְ

Niph. pass. inf.: נְיִּשְׁלְּוֹחַ סְּמָרִים Esth. 3. 13, et des lettres furent envoyées.

Pi. 1º Envoyer, renvoyer, laisser partir, renvoyer libre, accompagner, congédier, répudier, chasser : אַד אַרַקּיר אַטְשַלַח לְמַנֵיךְה Exod. 23. 27, j'enverrai ma terreur devant toi; לְמַצֵּינָבֶם שָׁלַּחָתִּר בָבַלֶּח Is. 43. 14, pour l'amour de vous j'ai envoyé (Cyrus) à Babylone; וָשָׁלַּהו לָכֶב אַר־אַחִיכַם אָחֵר Gen. 43. 14, afin qu'il vous relache votre autre frère; שַׁלַחֵנר Gen. 32. 27, laisse-moi partir; יוֹטָלָהוּ ברר כובה I Sam. 24. 20, et le laisserait-il aller (son ennemi) tranquillement son chemin (sans lui faire du mal); יַעָן שָׁלַחָת אַת־אָישׁ־חַרָמִי מִיַר I Rois 20. 42, parce que tu as laissé aller d'entre tes mains un homme que j'ai voué à la mort; កម្មស្លុំ កក្ការ៉ូឃ្លាំ Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle soit libre; נישׁלְחוּ אַת־רָבְקַת אַהֹיתִם Gen. 24. 59, ils laissèrent aller, ou ils accompagnèrent, leur sœur Rebecca; רוֹלַךְּךָּ עִשָּׁמָם Gen. 18. 16, marchant avec eux pour les accompagner; אַרָשָׁלָחָם רָצָּחָם Gen. 26. 31, Isaac les renvoya; בָּר יָשׁלַחַהְ רַיִּר I Sam. 20. 22, car l'Eternel te renvoie, veut que tu te retires; אירויבל לְטֵילְחָתּ Deut. 22. 19, il ne la pourra pas renvoyer, répudier ; יֵייַשַׁלְּחַרוּגּ הַיַר אֱלֹּחָרם מָגַןך קדן Gen. 3. 23, l'Eternel Dieu le chassa du jardin d'Eden; avec בָּרָד aban-לַבָּם : Ps.81 וַאַשֶּׁלְחַהוּ בָּשָּׁרַירוּת לָבָם Ps.81. 13, je l'ai abandonné à l'endurcissement de leur cœur; רַיָשׁלְחֵם בִּיַר־פָּשִׁעַם Job 8. 4, il les a abandonnés à leur péché. Des cheveux, laisser croître: אַרְיָע לאַ רְשָׁלֵחוּ Ez. 44. 20, ils ne laisseront pas croître leurs cheveux. -Prov. 6. 19, et celui qui excite des querelles; רַאַכֶּלָת אַת־כַּל־תָאַדָם ארש בְּרֵעֵרוּש Zach. 8. 10, j'excitais tous les hommes les uns contre les autres.

2º Lancer, jeter, rejeter, pousser: לְשַׁלֵּח־לִּר לְּשָׁשְׁרֵּדְר לְשָׁשְּׁרִּדְר לְשָׁשְּׁרִּדְר לְשָׁשְּׁרִדְּר לְשָׁשְּׁרִדְּר לְשִׁשְּׁרִדְּר לְשִׁשְּׁרִדְּר לְשִׁשְּׁרִדְּר בְּשִׁשׁ בְּרַית תְּעָשְׁל I Sam. 20. 20, comme si je tirais à un but; לְשַׁלְּחִבּי בְּשִׁשׁ בְּרֵית תְּעָשֶׁל Amos 1. 4, je mettrai le feu à la maison de Hazael; שְׁלְּחִשׁ בְּשִׁשׁ בְּעָשׁ בְּעָדְישׁ בַּעְדְישׁ Is. 27.8, en la rejetant; רְחָשֵׁשְׂחַם Is. 27.8, en la rejetant;

3° Tendre, étendre: יְיָדֶיתְ שֵׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן Prov. 31. 20, elle tend ses mains aux nécessiteux; d'un arbre: יְשַׁלֵּח שְׁרָשָׁיר Jér. 17. 8, (et qui) étend ses racines.

Hiph. Envoyer : יְרִשְׁבַּרְתִּדּ רֶעֶב הָאֶרָץ Amos 8.11, j'enverrai la famine sur le pays.

קיבי של יש (avec suff. יושלים). 1° Arme, epée: יישלים של יושלים וו Chr. 23. 10, chacun tenant ses armes à la main; chacun tenant ses armes à la main; l'épée; ישלים Job 36. 12, ils périront par l'épée; ישלים אלים שלים אלים אלים אלים בישלים Néh. 4. 17, chacun emportait son épée en allant boire ou chercher de l'eau; selon d'autres, inf.: aucun ne se dépouillait (de ses vêtements) que près de l'eau (pour les laver). —2° Rejeton, plant: ישלים בישלים Cant. 4. 13, tes plants sont un jardin de grenadiers.

חלש n. pr. 1° Selah, fils d'Arpach-

sad. — פּרֵכֵח הַשְּׁלֵח Néh. 3. 15, la piscine Selah, près de Jérusalem.

קרוֹתית נְשְׁשׁנּי f. pl. Branches, rejetons: נְשְׁשׁנּי Is. 16.8, ses branches so sont étendues.

ישלחי n. pr. m. I Rois 22. 42.

שׁלְחִים n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 32.

לְשְׁלְחָנִית (pl. שְׁלְחָנִית Table: שִׁלְּחָנִית (pl. אֹכְלֵּי שִׁלְחַן אִיזְבֶּל Table; אֹכְלֵי שִׁלְחַן אַיִּבְל Rois 18. 19, qui mangent à la table de Jésabel; fréq. מְשִׁלְחָן la table dans le temple et le tabernacle sur laquelle étaient placés les pains de proposition; compl. שַׁלְחַין תַשְּנִים Nomb. 4.7, et שִׁלְחָן מַשְּׁלָחָן TI Chr. 29. 18. ביים Mal. 1.7, la table de l'Éternel, c.-à-d. l'autel.

Hiph. Laisser dominer, rendre mattre: יְאַל־חָשְׁלֶּט־בְּר כָּל־אָּין: Ps. 119. 133, ne laisse aucune iniquité dominer sur moi; אַבל מָשָּל בּי לַאַרל בִּשָּׁר בּיוֹ בּינוֹ וֹ le fait mattre d'en manger.

עלֵשׁ chald. (fut. רְשִׁבִּשׁיִם). Dominer, avoir du pouvoir, exercer du pouvoir contre: אַרְאָרָנָתְּ בַּוֹלְשׁרְבִּי Dan. 2. 39, qui dominera sur toute la terre; דְּי 3. 27, sur le corps desquels le feu n'avait eu aucune puissance; שָׁלָשׁ 6. 25, les lions s'en rendirent maîtres.

Aph. Faire dominer: יְחַשְּׁלְּטָהְ בְּכָּלְּתוּן Dan. 2. 38, il t'a fait dominer sur eux tous.

לְּלֵי m., pl. שֶׁלְּטִי seul usité. Boucliers : מַּלְטֵּי Cant. 4. 4, les boucliers des héros; מַּלְטֵּי חַנְּיָב I Chr. 18.7, les boucliers d'or; בְּלָאִי הַשְּׁלָטִים Jer. 51. 11, assemblez les boucliers (v. l'exemple à מִּלָא הָשָׁרָ, page 365).

וְאֵדְן m. Pouvoir, puissance: וְאֵדִּן שׁלְטוֹן בְּיוֹם חַשְּׁנְתוּ לפוֹן בְּיוֹם חַשְּׁנָתוּ לפוֹן Eccl. 8. 8, il-n'y a point de pouvoir sur le jour de la mort; עַרְאַשֶּׁר־דְבַר־כְּלֶךְ שִׁלְטוֹן vers. 4, où la parole du roi est, la est la puissance.

ישלְטוֹן m. chald. Dominateur, gouverneur: יְכֹל שָׁלְטֹנֵי מְרִינָהָא Dan. 3. 2, tous les gouverneurs des provinces.

וְשֶׁלְטָנֵי chald. m. Domination: יְשָׁלְטָנֵי Dan. 3.33, et sa domination est dans toutes les générations; בְּכֶל־שָׁלְטָן Dan. 6.27, dans toute l'étendue de mon royaume; plur.: יְכֹל שָׁלְטָנֵיא 7.27, et tous les empires, ou : et tous les dominateurs, souverains.

עלים (ע. שׁלָטָת).

יְשְׁלִי (rac. שְׁלָּהְ Tranquillité, silence. Ex. unique: בַּשֶּׁלָּר II Sam. 3. 27, (pour lui parler) en secret, ou à voix basse.

יְּבְשֶׁלְיָחָת הַיּוֹצֵית f. Arrière-faix : יְּבְשֶׁלְיָחָת Deut. 28. 57, et l'arrière-faix qui sortira d'entre ses pieds; pour: son petit enfant qu'elle mettra au monde.

שָׁלֵיו (v. שֶׁלֵיו). שְׁלֵיוֹ

שׁלִישׁ m. (רְשָׁלֶּשֶׁ f.). adj. Celui qui gouverne, commande; le maître: מְשְׁלִישׁ עֵּלִּידְעָּרָץ Gen. 42.6, (Joseph) commandait dans le pays; אֵין אָדָם שַׁלִישׁ בַּלִּידָע Eccl. 8.8, l'homme n'est point maître de son âme; אַרְהַעָּרָשְׁ שַׁלְישׁרִ Ez. 16.30, (d') une maîtresse prostituée.

שׁלְישׁ chald. adj. et subst. Puissant, dominateur, gouverneur: מֶּלְהְיֵבְרִי נְשִׁלִּים Dan. 2. 10, un roi grand et puissant; אָשָּלִים הַלְּהָ Dan. 5. 29, le troisième chef, la troisième personne dans l'État; באַ מַּלִּים לְמִיבְשׁאַ צַּלֵּידִוֹם Esdr. 7. 24, qu'on n'aura pas le pouvoir, ne sera pas autorisé, de leur imposer un tribut.

שׁלִישׁ et שִׁלִשׁ 1º Nom d'une mesure de capacité, probablement le tiers d'une grande mesure, p. ex. d'un épha: וְבֶל בַּשִּׁלִשׁ Is. 40. 12, (et qui est celui) qui a renfermé dans une mesure; שֵׁלִשׁ Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure.—
2º Chef d'armée, officier, écuyer attaché à la personne du roi, grand sei-

gneur : יִּמְבְּחֵר שֶׁלְשָׁיד Exod. 15. 4, l'élite de ses officiers; בַּרָקֵר שָׁלְשׁוֹ II Rois 9. 25, Bidkar, capitaine de la garde; ביים Ez.23.23, de grands seigneurs, ou des officiers; ראש חַשַּלִּישִׁים I Chr. 11. 11, et ראש השלשר II Sam. 23. 8, chef des officiers, c.-à-d. d'un corps composé d'officiers, un des trois principaux capitaines; בַּרָאֵרו שָׁלִרישִׁים כָּלָם Ez. 23. 15, tous avaient l'apparence de grands seigneurs. — Pensées nobles, élevées : מלא בַתַבִּתִּי לָהְ שָׁלְשִׁים Prov. 22. 20, j'ai mis par écrit pour toi des pensées nobles, des choses excellentes; selon d'autres: à trois reprises différentes. — 3° Plur. Nom d'un instrument de musique, probablement en forme de triangle, I Sam. 18. 6.

ישׁלִישִׁי m. (f. שְׁלִישִׁים, שְׁלִישִׁי, plur. שְׁלִּשִׁים, de שֹּלְשָׁים). Le, la troisième: דור שלרשי Deut. 23. 9, la troisième generation ; יִדְירָת רְשִׁרָשֵׁל שְׁלִשִּׁיָת לְמִצְרֵיִם ו הלאשור Is. 19. 24, Israel sera joint pour troisième partie à l'Egypte et à Assur, c.-à-d. sera aussi puissant que ces pays; עַּגְלַה שָׁלְשָׁיַה Is. 15.5, une génisse de trois ans (v. a נגלָהו, page 507); יַּשְׁלִשִּׁים יְשָּעוּ Nomb. 2. 24, ils partiront les troisièmes; שַּלְשֵׁים שָׁלָשִׁים II Rois 1.13, le chef d'une troisième cinquantaine. — שלשית Tiers, la troisième partie d'un tout, la troisième fois, troisième jour, surlendemain : שַׁלְשֵׁיהוּ חחת Nomb. 15. 6, le tiers d'un hin; ביר יוֹאָב II Sam. 18. 2, la troisième partie de ses troupes sous la conduite de Joab ; בַּשָּׁלִּישָׁת I Sam. 3. 8, pour la troisième fois; שַּלִּרְשָׁתַה Ez. 21. ער חַעַרֶב חַשָּׁלְשִׁיה (19, une troisième fois) I Sam. 20.5, jusqu'au soir du troisième jour; פַעַת פָּחַר חַשִּׁלִשְׁיה vers. 12, aprèsdemain à la même heure; שַּׁנִיָּם וּשָׁלְשִׁים Gen. 6. 16, un second et un troisième étage.

שְלֵּךְ Kal inusité (ע. שְׁלַחְ). Hiph. שְּלֵּךְּהְ Jeter, rejeter, repousser, renverser: חַשְּלִיבְּר אַתּוֹ אָלִיבְתּמוֹי תַּנְּח Gen. 37. 22, jetez-le dans cette fosse; נְיַשְׁלָּהְ עָלֵיִי Job 27. 22, il jettera sur lui

(les flèches ou les calamités); אַשָּלִיהָה לכם גורל Jos. 18. 8, je jetterai pour vous le sort (je tirerai vos parts au sort); אָשֶׁלֶּיהְ מֶשֶׁלֶּיהְ טָרֶם Job 29. 17, et j'arracherai la proie d'entre ses dents; Ps. 71. 9, ne me אַל־הַוֹּשָׁלִּיבֵנִי לְעֵת זְקְנָה rejette pas dans le temps de ma vieillesse; ולא־הִוֹשְלִיכֵם מֶצֵל־פַּנֵיד II Rois 13. 23, il ne les a pas rejetés de devant sa face; אַל־תַּיִּשָּׁלִּיכַנִי מִּלְּמַנֵיךָ Ps. 51. 13, ne me repousse pas de devant toi ; וַנְשָׁילִּיכַהו ימוני עלחימו Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes; וְיִוּשְׁלַכְהַתָּטוּ תַּחַרְמוֹנָתוּ Amos 4. 3, vous serez jetées dans la citadelle; יאֹחָר חִשְּׁלֵכְתַּ אֲחֲרֵר נְנָּדְּ I Rois 14. 9, et moi tu m'as jeté derrière ton dos, tu m'as dédaigné; דְּשָׁלֵּכְתָּ אֲדַרַר בָּוָף נבל־הַוּטָאַי Is. 38. 17, tu as jeté tous mes péchés derrière ton dos, tu les as oublies; יַהַשְּׁלֵהְ דְּבֶרֵי אַחֲרָיךְ Ps. 50. 17, tu rejettes mes paroles ; רַיַּשָׁלַךְ אַת־נַפְשׁוֹ מְנֵגֵר Jug. 9. 17, et qui a exposé sa vie; יושליכו פּשָׁבְּנוֹחֵינוּ Jér. 9. 18, ils ont renverse nos demeures; נְּשָׂאַרָנְי נַתְּשָׁלִּרְכֵנִי Ps. 102. 11, tu m'avais élevé, et puis tu m'as renversé; נְחָשָׁלִיכֵּחוּ עֲצָחוֹ Job 18.7, son propre conseil le renversera.

Hoph. בְּשְׁלֶבְ בּדְ passif: בְּיָבֶרְ בַּלְּבָּ I Rois 13. 25, (un corps) jeté, étendu, sur la route; בְּלָרְהְ הְשָׁלֵּבְתּ Ps. 22. 11, je me suis jeté sur toi, j'ai espéré en toi; מַּלְרָהְ בִּיּשְׁלַבְּעָ בִּמְּבְרְהְ Is. 14. 19, tu as été jeté loin de son sépulcre; שׁבּיִ בְּלִדְ בְּכִּלְן בִּלְנִי Dan. 8. 11, et la base de son sanctuaire fut renversee.

קר m. Espèce d'oiseau immonde, plongeon, pélican? Lév. 11. 17.

Is. לְּבֶּלֶתְ f. Action de jeter: אַשְּלֶּכֶּח Is. 6.13, lorsque (ces arbres) jettent, perdent, leurs feuilles ou leurs branches.

ח. pr. d'une des portes du

temple, I Chr. 26. 16.

prendre du butin; ন্ গুলানাট Ruth 2. 16, vous laisserez tomber pour elle (des épis).

Hithpo. Étre pillé, être mis au pillage: בַּבְּירֵי לֵבּ אַבְּירֵי לֵבּ Ps.76.6, les hommes vaillants sont dépouillés (pour יְּבִּישְׁהִוֹלֶל Part.: וְבְיִשְׁהוֹלֵל Is. 59. 15, celui qui s'éloigne du mal est exposé au pillage.

Deut. 20. 14, (tu mangeras) le butin de tes ennemis; יוֹלְשְׁלָ אַ יְּבֶּיךְהְּ Jug. 8. 24, des bagues qu'il a eues pour butin; לְשָׁלָל אִינְיִים עִּיִּים עִייִּים בּענִים לְשָׁלֵּל יִשְׁרִים בּענִים לְשָׁרִי לְשָׁלָּל יִלְּאַרִי שָׁלָּל יִלְּאַרִי שָׁלָל יִנְיִּים עִייִּם בּענִים בּענִיבּע בּענִים בּענִים בּענִים בּענִיבּים בּענִיבּענּים בּענּים בּענּים בּענִיב

ללם (fut. רְשָׁלֵם 1 cre achevé, être fini: רְשָׁלְם 1 Rois 7. 51, tout l'ouvrage fut achevé; וְמִשְּלָם רְשִּלְם וּשִּלְם בְּיבְּים וּשִּלְם בִּיבְּים וּשִּלְם בִּיבְּים וּשִּלְם בּי בּישְּלָם בּי בּישְּלָם בּי בּישְׁרָם בּי בּישְׁרָם בּישְׁרִם בּישְׁרָם בּישְׁרִם בּישְׁרָם בּישְּבְּים בּישְׁרָם בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְׁרְים בּישְּיִים בּישְּבּים בּישְּבּים בּישְּבּים בּישְּבּים בּישְּבּים בּישְּבְים בּישְּבְישִּבְים בּישְּבְים בּישְּבְים בּישְּבְים בּישְּבְישִּבְישְּיִישְּבְישְּבְישְּבְישְי

Pi. 1° Achever, terminer: דְּשִׁבְּי וּצְּהְי I Rois 9.25, il acheva le temple.— מַּחַי I Rois 9.25, il acheva le temple.— פּיי I Rois 9.25, il acheva le temple.— פּיי I Rois 9.26, il acheva le temple.— פּיי וּבְּי וֹבְי וֹבְי

קיבות מובית החים המים Gen. 44. 4, pourquoi avez-vous rendu le mal pour le bien? בְּשִׁלֵּם בֵר פַּנְּצְלֵּם בֵר פַּנְּצְלֵם בֵר פַּנְצְלֵם בֵר פַּנְצְלֵם בֵר פַּנְצְלֵם בִר פַּנְצְלֵם בִר פַּנְצְלָם בִר פַּנְצְלָם בִּר בַּיְרִים בַּיְ שַׁלְּם־לִּר אֵלִיִּדִים בַּיְ שַׁלְּם־לִּר אֵלִיִּדִים בַּיְ שַׁלְּם־כִּר בַּיִּרִים בִּי שַׁנְם־כּוּב מִי בְּיִרִים בַּיְ שַׁנְם־כּוּב בַּיִּרִים בִּיִּרְים בַּיְ שַׁנְם־כּוּב בַּיִּרְים בַּיְיִבְּיִרְים בִּיִבְיִּרְים בַּיְ שַּׁנְם־כּוּב בַּיִּבְיִרְים בַּיְ וּשְׁלַם־כּיבוּב יִּשְׁלַם־כּיבוּב Prov. 13. 21, le bonheur récompense les justes.

qui est parfait, accompli.

Hiph. 1° Accomplir, achever: מַלְּאָכָּדִי יַשְׁלִּדִּם Is. 44. 26, il accomplit le conseil de ses envoyés; מְיוֹם עֵּדִּילַיָּלָּתְ Is. 38. 12, du jour à la nuit tu m'achèves, tu mets fin à mon existence.— 2° Étre en paix, faire la paix, avec quelqu'un: אָבּילִים יִשְּׁבֶּי וְבְּעוֹן אַח־לֹא חַשְּׁלִים יִשְּׁבֶּי וְבְעוֹן אָח־לַא חַשְּׁלִים יִשְּׁבֶּי וְבְעוֹן אָח־יִשְׂרָאֵל 10eut. 20. 12, si elle ne fait pas la paix avec toi; אָבְיִי יִבְעוֹן אָח־יִשְׂרָאֵל Jos. 10. 1, et que les habitants de Guebon avaient fait la paix avec Israel (avec אָבָּ בַּעַר יִדְּשָׁרָבִי יִשְׁלֵּח אָבוֹן Prov. 16. 7, il fait que ses ennemis même concluent la paix avec lui.

Hoph. Etre ami, etre en paix : יְחַיֵּהַ קְּחָלֵּהְ הְשְׁלְּבֶּח לָהָּ שמעה Job 5. 23, et les animaux des champs seront en paix avec toi.

לְּלֵכְי chald. Achever; part. pass. : נְלָא שְׁלִּרִם Esdr. 5. 16, (le temple) n'est pas encore achevé.

Aph. 1º Restituer, remettre: בְּשְׁלֵּחְ Esdr.7.19, restitue, rends (les vases). —2º Terminer, mettre fin: בְּשְׁלְּחָדְ Dan. 5. 26, et il a mis fin à (ton règne).

לְּלֶם chald. m. Paix, bien-être: שְׁלֶם Dan. 3. 31, que votre prospérité augmente.

בּילֵם adj. (f. מְּלֵבֶּם). 1°Achevé, terminé: מְלֵבֵּם בַּיִת בֵּי II Chr. 8. 16, le temple de l'Éternel (était) achevé.

2º Entier, complet, intact, absolu, parfait : אַבֶּן שְׁלֵכְיּח Deut. 25. 15, un poids entier (juste); לא־שַׁלֵם עַוֹן חָאַמֹּרִי Gen. 15. 16, le crime d'Emori n'est pas (encore) à son comble; אַלְּגָּה שָׁלֶבֶּה Amos 1. 9, une captivité entière, complète; וּתִחִר בַּמְשֹׁבְרַתֵּה שְׁלַבָּית Ruth 2.12, puisse ta récompense être complète! אַבַנִים שָׁלֵמוֹת Deut. 27. 6, des pierres entieres; וַיַבא יַשַּלָם שִׁיר שְׁבַם Gen. 33. 18, Jacob arriva en bonne santé à la ville de Sichem; אם־שָׁלֵמָים Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants; שָׁלָם מִם רֵי I Rois 8. 61, (que votre cœur soit) parfait avec Dieu; אַבְלֶבֶב שָׁלֵב II Rois 20. 3, et avec un cœur parfait, intègre. — 3º Paisible : שָׁלָמִים הַם אָקָה Gen. 34. 21, ils sont en paix avec nous, exact. paisibles à l'égard de nous.

סְלֵישׁ n. pr. Salem, Jérusalem, Gen. 14. 18.

בּיבִים אַלָּח (pl. שְּלָבִים (pl. בּיבִישְׁישׁ). Reconnaissance, sacrifice pacifique: זְבְיִח שְׁלָבִים רְצִייִ Prov. 7. 14, j'ai à m'acquitter de sacrifices de reconnaissance; זְבָיִח הִיבָּי בַּילָיִי בִּיבִּי Lévit. 7. 13, son sacrifice pacifique qui est pour l'action de graces; בְּיבִי בְּיבִי Amos 5. 22, et vos animaux les plus gras offerts en sacrifice pacifique; דּיבִּילִים בְּיבּילִים בְּיבּילִים בַּילִים בְּיבּילָים בַּיבּילָים בַּיבּילָים בַּיבּילָים בּיבּילָים בּיבּילִים בּיבּילים בּיבילים בּיבּילים בּיבּילים בּיבילים בּיבי

בי נקם וְשָׁלֵם : M. Rémunération : בִּר נַקְם וְשָׁלֵם Deut. 32. 35, à moi (appartient) la vengeance et la rémunération.

בְּבֵי et שׁלוֹם m. 4° Punition: בְּבֵי Osée 9.7, les jours de la punition; plur.: בּיִבְי Is. 34.8, une année de punition, de châtiment. — 2° Action de payer: בּיִּבְּיבֵּ שִּבְּיבִּן Mich. 7.3, (on gagne) le juge en le payant (exact. par un payement).

סְלְשֵׁ et בּוֹלְשׁ n. pr. 1° Sallum, roi d'Israel, II Rois 15. 10. — 2° Sallum, fils de Josias, roi de Juda, Jér. 22.11.

— 3° Sallum, époux de la prophétesse Houlda, Il Rois 22.14. — 4° Plusieurs autres, Esdr.', Néh., Chr.

ייילְמָה f. Punition : יְשָׁלְמָה Ps. 91. 8, la punition des méchants.

השלטי n. pr. Salomon, fils de David, troisième roi des Israélites.

שְׁלְשִׁי (paisible) n. pr. m. Nomb. 34. 27.

לְּמִיאֵל (dont Dieu est l'ami) n. pr. m. Nomb. 1. 6.

ישלְמְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 26. 14.

ה (paisible) n. pr. 1° Selomith, fille de Dibri, Lév. 24. 11. — 2° Selomith, fille de Sérubabel, I Chr. 3. 19. — 3° Selomith, fils de Josephia, Esdr. 8. 10. — 4° Plusieurs autres, Chr.

קלְמָן et שֵׁלְמָנְאָּ n. pr. Salmanassar, roi d'Assyrie, Osée 10. 14, II Rois 17. 3.

ישַׁלְמֹנִים (rac. יְשָׁלָם m. pl. Payement, récompense: יְרָבָה שֵׁלְמֹנִים Is. 1. 23, et ils courent après les récompenses.

קלי (fut. קליי) Oter, arracher, tirer: אָישׁ נְעֵלוֹי Ruth 4. 7, l'homme ôtait son soulier; שֵׁלָי הְשָׁלִי הַשְׁלֵּי Ps. 129. 6, (l'herbe) qui est sèche avant qu'on l'arrache, ou avant qu'elle monte en tuyau; שְלִּהְ־תִּיְרִי אָלִי שׁלְּפֵּי הָרִי דִּיְרְ בָּעָּ Jug. 20. 25, qui tiraient tous l'épée, c.-à-d. étaient tous armés.

קלף n. pr. Seleph, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

 vers., eux trois. — 2º Trois fois: שלש שלים אינים Job 33. 29, deux et trois fois; plur. בישלש trente: אינים ישלש בישלש Gen. 46. 15, trente-trois; בישלש בישל השלים I Rois 16. 23, dans la trenteet-unième année.

שׁלְשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 35.

שׁלִשׁ (v. שֶׁלִשׁ).

Pou. part. 1° Étre triple: שַּׁשְּׁמְחַ מַּשְּׁחַרָּ Eccl. 4. 12, et le triple cordon. — עַּנְלָּדְר מָשָׁרָ Etre agé de trois ans: מָנְלָדְר מָּבָּ Gen. 15. 9, une génisse de trois ans.

שׁלֵשִׁים m. pl. Les descendants à la troisième génération: צַל־שְּׁשֵׁשׁים Exod. 20. 5, sur les enfants de la troisième génération, les petits-fils; בְּיֵר שְׁלֵשִׁים Gen. 50. 23, les enfants des petits-fils, les arrière-petits-fils.

ישָׁרְשָׁה n. pr. d'une contrée dans le voisinage de la montagne d'Ephraim, I Sam. 9. 4.

ישלשה n. pr. m. I Chr. 7. 37.

jours) Avant-hier: שׁלְשׁוֹם Exod. 5.8, hier et avant-hier, c.-à-d. auparavant.

שׁלְתִּיאֵל n. pr. Agg. 1. 12.

בשל מלע. 1° De lieu. La, y, en cet endroit: יְבְּרִלְּמִי Gen. 2. 12, là se trouve le bdellium; יְבַיְיִם שִׁיִּ בְּיִבְּיִ שִׁיִּבְּי Gen. 12.7, il dressa en cet endroit un autel; avec שִּיבְי בְּיִבְּי שִּׁיִר אֵיִרְ בַּיִּבְ בַּעִר בַּיִּבְי בַּיִּבְ בַּעִר בַּיִּבְ בַּער מָיִר בַיִּבְ בַּער מִינִיב בַּער מִינִיב בַּער מַיִּבְי בַּער בַּיִּבְ בַּער פָּיִב בַּער מַיִּבְי בַּער בַּיבּי בַּער בַיבּי בַּער בַּיבּי בַּיבּי בַּער בַּיבּי בַּיבּי בַּער בַּיבּי בַּער בַּיבּי בַּיבְיבָּי בַּער בַּיבּי בַּער בַּיבּי בַּער בַּיבּי בַּיבְיבָּי בַּער בַּיבּיב בּער בַּיבּיב בּער בַּיבּיב בּער בַּיבּיב בּער בַּיבּיב בּער בַּיבּיב בּער בַּיבְיבָּים בַּער בַּיבְּיב בַּער בַּיבְיבָּים בַּער בַּיבּיב בּער בּיבְיב בּער בַּיבּיב בּער בַּיב בּער בּיבְיב בּער בַּיב בּער בּיבְיב בּער בַּיב בּער בַּיב בּער בּיבְיב בּער בּיבייב בּער בּיבּיב בּער בּיב בּער בּער בּיבְיב בּער בַּיב בּער בּיבְיב בּער בַּער בּיבְיב בּער בּיבּיב בּער בּיבְיב בּער בּיבּיב בּער בּיבייב בּער בּיבייב בּער בּיבייב בּער בּיבּיב בּער בַּיב בּיבַי בַּיב בּער בּיבייב בּיבייב בּער בּיבייב בּיביב בּער בּיבייב בּיביב בּער בּיביב ביביב ביב ביביב ביביב

en ce lieu. — 2º De temps. Alors: il blasphéma le nom (de l'Eternel). שם פוורו פוור פוור Ps. 14. 5, alors ils seront saisis de terreur. — 3º En cela: שמים סגרו בר Osée 6. 7, en quoi ils ont été perfides envers moi. — prin De là: וְמְשֵׁם יְחֲרֵד Gen. 2. 10, de là il se divisait. — D'où, de cela, dont : אַטֶּר לְמַןת בשים Gen. 3. 23, d'où il a été pris; אַבֶּל II Rois 7. 2, mais tu n'en mangeras pas; צָשִּׁרּ-לִּר מָשֵׁם עָנָה I Rois 17. 13, fais-m'en un gateau; אָטֶר דָצָאוּ קלשׁמִים קּלִשׁמִים Gen. 10.14, desquels sont sortis les Philistins.

שׁבּשׁ m. (une fois fém., Cant.1.3, v. à רוּק, const. מֵים, quelquefois avec makk. ם אים, avec suff. שְׁמִּר, מְשִׁמְיּן; plur. מִשֹּחִים, const. היששי). Nom, renom, reputation. gloire, souvenir : שַׁמ הַאָּחָד Gen. 2. 11, le nom de l'une; שׁמוֹת בְּנֵי רָשְׁרָאֵל Exod. 1. 1. les noms des enfants d'Israel; אַנְשֵׁר־שֵׁם Nomb. 16. 2, des gens de réputation; by Eccl. 7. 1, Prov. 22. 1, bonne réputation ; שם רֵע Deut. 22. 14. une mauvaise réputation ; ַּרְלֹאִר-שַׁיַם לוּ עַלַר Job 18. 17, on n'entend plus son nom dans les places; בַּנֶּר בַּלָּר־שַׁם Job 30. 8, des gens sans nom; יְנַכַּטָוֹדוֹר לני שׁם Gen. 11. 4, acquerons-nous un חסm, de la réputation ; וַדַּוּקַמַּתִּר לָתֶם מַשָּׁע לַטָּם Ez. 34. 29, je susciterai parmi eux une plante de renom ; פַר־אַהַן לְשֵׁם וְלְחְהָלָת Soph. 3. 20, car je ferai de vous un objet de gloire et de louange; ון לשום לו שׁם II Sam. 7. 23, pour lui donner un nom célèbre; שַׁמָם מָחִרהָ Ps. 9. 6, tu as effacé leur nom, leur souvenir. — Fréq. de Dieu : לְמַעַן שָׁמַך Ps. 109. 21, pour l'amour de ton nom, de ta gloire; קורנו בשם בי Ps. 124. 8, notre salut est dans le nom de l'Eternel; יוגְדֵּלְהַ עֵּל־כַּל־יְשִׁסְהָ אִמְרָחֵף Ps. 138. 2, tu as rendu ta promesse plus grande que tous tes noms, c.-à-d. elle est au-dessus de tout ce que tes noms expriment; רְהַיָּה שָׁמָר שָׁם I Rois 8. 29, mon nom sera la (dans ce temple); avec l'art. שמים le nom de l'Éternel, Dieu : שמים חיות — היוכבר Deut. 28. 58, ce nom

סש (nom) n. pr. Sem, fils ainé de Noé, Gen. 5. 32, souche des Perses, des Assyriens, des Hébreux, des Arabes, etc.

רשל chald. m. Nom : בשיף Dan. 4. 5, comme le nom; ਜਕੂਦੇ même vers., son nom; plur.: range Esdr. 5. 4, les noms; ਸ਼ਾਂਸ਼ਾਹਵਾਂ 5. 10, leurs noms.

್ ಸಿಲ್ಲೆಫ್ Le nom, Aboth.

• ਮਹੁੰਦਾ Peut-être, Aboth.

እኳው n. pr. m. I Chr. 7. 37.

קאָבֶר n. pr. Semeber, roi de Zeboim, Gen. 14. 2.

ת שְׁמָאָה n. pr. m. I Chr. 8. 32.

קינַר n. pr. Samgar, fils d'Anath, juge d'Israel, Jug. 3. 31.

שְׁבֵּר Kal inusité. Hiph. Détruire, exterminer : יְחִשְׁמֵרְחִר בֶּרֶרְם Mich. 5. 13, je detruirai tes villes ; יָאָם־הַשְּׁמָרד אֶת־שְׁמָר I Sam. 24. 22, que tu n'extermineras pas mon nom; וַחַשָּאֵדָה רַשָּׁמִיד מִנָּנָה Is. 13. 9, il en exterminera les pécheurs; inf.: יַוּשְׁמֵּד Is. 14. 23, destruction, extermination.

Niph. pass. Etre abattu, être anéanti. פולשמרה במורו אָנֶן: Osée 10. 8, les hauts lieux d'Aven seront abattus; ביח רְשָׁמִר Prov. 14. 11, la maison des méchants sera détruite: וֹנְשָׁמֵר הַוּמִישׁר Jer. 48. 8, le plat pays sera désolé; יחַהַר נְשִׁמִרה Ps. 37. 38, les pécheurs seront détruits tous ensemble; נְשִׁמְרָח מְבּנְרָמְן אִשָּׁח Jug. 21. 16, car les femmes d'entre les Benjamites ont été exterminées; יָנְשָׁמֵר מוֹאָב בעם Jer. 48. 42, Moab sera exterminé, il cessera d'être un peuple.

לִישְׁבֵּר chald. Aph. Détruire : אָמַדּל Dan. 7. 26, de détruire.

ಗ್ರಹ್ (v. ರಕ್ತ).

ਸ਼ੜ੍ਹਾਂ f. (rac. ਖ਼ੜ੍ਹਾਂ). 1° Dévastation, destruction: מוֹס שׁמָשׁת Ez. 23. 33, la coupe de désolation ; יַּנְשֵׁירוּנְיּ צֵּרְצוֹי לְשֵׁינֶּהוּ Jér. 2. 15, ils ont mis son pays en desolation; plur.: ning Ps. 46. 9,

des dévastations. — 2º Étonnement, épouvante : מְּשְׁלֵיה וְשְׁלֵיה Jér. 42. 18, un objet d'exécration et d'étonnement; יאָרְהָיִיה וְשִׁיִּדְיִיה וְשִׁיִּדְיִיה וְשִׁיִּדְיִיה וְשִׁיִּדְיִיה וְשִׁיִּדְיִיה וְשִׁיִּדְיִיה וְשִׁיִּדְיִיה וְשִׁיִּבְּיִיה וְשִׁיִּבְיִיה וְשִׁיִּבְיִיה וְשִׁיִּבְיִיה וְשִׁיִּבְיִיה וְשִׁיִּבְיִיה וְשִּיִּבְיִיה וְשִּיִּבְיִיה וְשִׁיִּבְיִיה וְשִּיִּבְיִיה וְשִׁיִּבְיִיה וְשִׁיִּבְיִיה וְשִּיִּבְיִיה וְשִּיִּבְיִיה וְשִּיִּבְיִיה וְשִּיּבְיִיה וְשִּיִּבְיִיה וְשִּיִּבְיִּיה וְשִּיִּבְיִּיה וְשִּיִּבְּיִיה וְשִּיִּבְיִיה וְשִּיִּבְּיִיה וְשִּיְבְּיִיה וְשִׁיִּבְּיִיה וְשִׁיִּבְּיִיה וְשִּבְּיִּבְּיִיה וְשִּבְּיִיה וְשִׁיִּבְיִּיה וְשִּבְּיִיה וְשִּבְּיִיה וְשִּיִּבְּיִיה וְשִּבְּיִיה וְשְׁבְּיִּבְּיִיה וְשִּבְּיִים וְשִּבְּיִיה וְשִּבְּיִים וּשְׁבְּיִיה וְשִּבְּיִּים וְשִּבְּיִים וְשִּבְּיִים וְשִּבְּיִים וְשִּבְּיִים וְבְּיִים וְשִּבְּיִים וְשִׁיִּבְּיִים וְשִּבְּיִים וְּשִּבְּיִים וְּשִּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּייִּיְּים וְּבְּייִים וְּבְּיִים וְּשִּיּים וְּבְּיִים וְּבְּייִּים וְּבְּייִים וְּבְּייִים וְּשִּיְּיִים וְּשִּיּים וְּבְּייִים וְּבְּייִים וְּבְּייִים וְּשִּים וְּבְּייִים וְּבְּייִים וְּבְּייִים וְבְּייִים וְּיִים וְיּבְּייִים וְבְּייִים וְבְּייִּיְיִים וְּבְייבְּיִים בְּיִים וּבְּייִים וְבְּיבְייִים וְבְּייִּים וְבְּייִים וּבְּייִים וְּבְּייִים וְּיִיבְּיִים וְּיִּים וּבְּייִים וּבְּיים וּבְּייִּים וּבְּייִים וּבְּייִים וּיְיִים וּשְׁיִּיים וּבְּיים וּבְּייִים וְּיבְּיים וּבְּיים וּבְּיים וּבְּייים וּייְייִים וּבְּיים וּבְּיים וּבְּייִים וּישְׁיִּים וּבְּייים בְּייִּים וּישְׁיִּים בְּייִים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִים בְּייבְּיים בְּייִּים בְּייבְּייִים בְּייִים בְּייבְּיים בְּיבְּיים בְּייִי

ਜਿਲ੍ਹਾਂ n. pr. 1° Samma, fils de Reuel, Gen. 36. 13. — 2° Samma, frère du roi David, I Sam. 16. 9.

กากตุซู่ n. pr. m. I Chr. 27. 8.

שׁמַלְּמֵל (Dieu a exaucé) n. pr. 1° Samuel, juge et prophète, I Sam. 1. 20. — 2° Samuel, fils d'Amihud, Nomb. 34. 20. — 3° Plusieurs autres, Chr.

עושש n. pr. Sammua, fils de David, II Sam. 5. 14.

et שְׁמָעָה f.Nouvelle, annonce, ce qui est entendu, ce qui est publié, rumeur, renommée: שָׁמָשֵׁרוֹ שָׁאַלּן II Sam. 4. 4, la nouvelle (de la mort de) Saul; שמועה שובה Prov. 15. 30, une bonne nouvelle; לוא־טוֹבָה הַשְּׁמְעָה I Sam.2.24, le bruit (ce qu'on dit de vous) est fâcheux ; יַסַמְהַ עַל־דַוֹשְׁמוּעָדו אֲשֶׁר שָׁמַעָהִי II Chr. 9.6, tu surpasses ta renommée; פר הַאַמִין לְשִׁמְעַהֵני Is. 53. 1, qui croira a notre predication, doctrine; וְאֵר־מָר וברן שמוערו Is. 28.9, à qui fera-t-il ילוא הַיָּחָדו ?comprendre l'enseignement סרם אַחוֹתַהְ לִּטְמוּנֶתו בְּנִירְהָ Ez. 16. 56, Sodome ta sœur n'a pas été dans ta bouche (pour servir) d'enseignement. למוש Action de fréquenter : אָמוּשׁיאַ

Aboth, en frequentant les sages.

គ្នាក់ក្រាង កាតុមនុស្ស Jér. 17. 4, tu te détacheras toi-même (par ta propre faute) de ton héritage.

Niph.: בירְיםְלֵּע שׁמְבֵּיתְם Ps. 141.6, leurs juges sont précipités du haut des rochers.

Hiph.: בְּדֶהְ Deut.15.3, ta main le relachera, y renoncera.

កម្ពុជា f. Relache: កម្មជុំថា កម្មជុំក្នុង Deut. 15. 2, tu observeras le relache; កម្មជុំកម្មជុំ 15. 9, l'année de relache, l'année sabbatique.

ישַׁשֵּׁי n. pr. m. 1° I Chr. 2. 28. — 2° 4. 17.

אָבִירָע n. pr. m., nom patron. אָבִירָבָע, Nomb. 26. 32.

בּישָּׁמִים וּשְׁמֵים Deut.10.14, les cieux et les cieux des cieux; קּישָׁמִים וּשְׁמִים פּישָׁמִים וּשְׁמִים פּישָׁמִים פּישָׁמִים פּישָׁמִים פּישָׁמִים פּישָׁמִים פּר פּג אַר פּג אַר פּג אַר קּישָׁמִים פּר פּג מופע די אָר אָר פּג פּישָׁמִים פּר פּג פּר פּג פּישָּים פּר פּג פּר פּג פּישְׁמִים פּר פּג פּר פּג פּישָּים פּר פּג פּר פּג פּישִׁים וּשְׁמַים Job 28. 24, sous le ciel tout entier, c.-à-d. sur toute la terre; בּישָׁשָּׁמִים בְּשִׁים בּעִּים בְּשִׁמָּם בּעִר פָּג פּיִם Dan. 4. 17, (d'un oiseau) qui vole sous le ciel, dans l'air.

ਿੰਦ੍ਰਾਂ pl. chald. (emph. ਲੜਕੁਰ). Cieux: ਸ਼੍ਰੇਸ਼ ਸੜ੍ਹੇਲ੍ਹ Dan. 2. 18, Dieu du ciel.

שְּׁמִינִי m., f. שְׁמִינִי (de rשְׁמִינִי Exod. 22. 29, la huitième : בֵּילִם הַשְּׁמִינִי Exod. 22. 29, le huitième jour ; צַל־הַשְּׁמִינִיה Ps. 6. 1, note ou instrument de musique.

שָׁמִיר וְשָׁיִח m. 1° Epine, ronce: שְׁמִיר וְשָׁיִח Is. 9. 17, les ronces et les épines; Is. 27. 4, qui m'opposera des ronces et des épines, c.-a-d. des ennemis.—2° Diamant: בְּצִּפֹרְן שָׁמִיר בַּיוֹח Jér.17.1, avec une pointe de diamant; בְּצִּפֹרְן שָׁמִיר מָשָׁמְר מָשָׁר בָּבִוּמְר מָצִּקְּוּך בַּבּוּמִר מָשָׁמִר בַּבּוּמָר מָשָׁר בַּבּיּתְר מָשָׁר בַּבּיּתְר מָשָׁר בַּבּיּתְר מָשָׁר בַּבּיּתְר מָשְׁר בַּבּיּתְר מָשְׁר בַּבּיתְר מָשְׁר בַּבּיתְר מָשָׁר בַּבּיתְר מָשְׁר בַּבּיתְר מַשְׁר בַּבְיּתְר בַּבְּיתְר בַּבְּיתְר בַּבְּיתְר בַבְּיתִר בּבְּיתְר בַבְּיתְר בַּבְיתְר בַבְּיתְר בַבְּיתְר בַּבְיתְר בַבְּיתְר בַבְיתִר בּבְיתִר בּבְיתְר בַבְּיתְר בַבְּיתְר בַבְּיתְר בַבְּיתְר בַבְּיתְר בַבְיתְר בּבְיתְר בְּבִיתְר בְּבְיתְר בְּבִיתְר בְּבִיתְר בּבְיתְר בּבְית בּבּית בּבְיתְר בּבְית בּבְית בּבּית בּבית בּב

קייף 'n. pr. 1° Samir, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 48.—2° Samir, ville dans la montagne d'Ephraim, Jug. 10. 1.—3° Samir, des enfants de Michah, I Chr. 24. 24.

שְׁמֵילְמוֹת n. pr. m. I Chr. 15. 18. (impér. שׁמִילָמוֹת (impér. שׁמִילָמוֹת pl. שׁמִילָמוֹת)

1º Etre saisi d'étonnement, être stupéfait, sans rég. et avec >> : bien Jér. 18. 16, (quiconque passera) en sera étonné; בַּאַשֵּׁר שָׁמְמוּ עָלֵיף רַבְּים Is. 52. 14, comme beaucoup ont été saisis d'étonnement au sujet de toi; בשמר על-בּשְׁתֵּב בְּשָׁתָב Ps. 40. 16, qu'ils soient étonnés, désolés, et qu'ils aient la honte pour récompense; שׁמֵרָם עֵּל־ nxi Jér. 2. 12, cieux, soyez étonnés de ceci. — 2º Etre dévasté, désolé, détruit : על דַור־בִּיוֹן שָׁשָּׁמֵם Lament. 5. 18, à cause de la montagne de Sion, qui est désolée; לַאַמַר שָׁמֶמָה Ez. 35. 12 (keri מְשֵׁשֵׁי), en disant : Elles ont été dévastées; part.: בַּל־שָׁבֶּרָידָו שׁוֹמֵמִין Lam. 1. 4, toutes ses portes sont désolées; de l'homme : נתנני שוֹמַמָּח Lam. 1. 13, il m'a rendue désolée; קייו בַנֵי שׁוֹמַמָים vers. 16, mes enfants sont dans la dé-בַּחַשֶּׁב הַבָּר וְשׁבֵּטָה בֵּיה אַבְשָׁלוֹם ; solation II Sam. 13. 20, Tamar demeura toute désolée, ou isolée, dans la maison d'Absalon; ולַחַרַבות חַשׁמִמות Ez. 36. 4, aux lieux détruits et désolés; minniti וראשונים Is. 61. 4, les ruines depuis les temps anciens; ישׁמְשֹׁרֵיךָ: Is. 49. 19, et tes ruines. — 3º Trans. Détruire, dévaster : שַׁמּלוֹת וְשָׁאֹםְ אַחְכֵּם Ez. 36. 3, de vous détruire et de vous engloutir; part.: בְּיֵשְׁעֵּׁ שׁבְּים Dan. 8. 13, et le péché qui cause la désolation; וַלַּחֵת שׁמִּיץ שׁמֵם Dan.12.11, et depuis qu'on aura établi l'abomination de destruction, de désolation.

Niph. שַּשָׁיַ 1° Comme Kal 1°: אַשְּשָׁיָּ בְּיִבְּיִהְיִי Jér. 4. 9, les prêtres seront étonnés; בּיבְיִבְיִבּי Job 18. 20, la postérité sera étonnée, épouvantée, deson sort.—2° Comme Kal 2°: בְּיבָּיִבְיִּ בְּיִבְּיִבְיִ Jér. 12. 11, tout le pays a été dévasté; בְּיִבְּיִבְי אַבְּיִי אַבְּיי Amos 7. 9, les hauts lieux d'Isaac seront désolés; בּיבְייִבְיי בִּיִרְיִבְיִם בְּיבִּיבְי בַּיִר בְּיבִּיבְי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּ בְּיבִי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיבְי בַּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבַּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבַי בַּיבַ בַּיבַּבָּי בַּיבַ בַּיבַּבָּי בַּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַּיבָּי בַּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַ בַּיבַּבָּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבַּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַּיבַ בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבַּיבַ בַּיבַּיבָּיבַּיבָּי בַּיבַּיבָּיבָּי בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבָּיבָּי בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבָּיבַ בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבּ בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבַּיבָּי בַּיבַּיבּי בַּיבּי בַּיבַיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבַּי בַּיבַּיבּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּיבָּי בַּיבָּי בַּבְיבָּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבַי בַּיבָּי בַּיבָּיבָּי בַּיבַּיבּי בַּיבָּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּ

Pol. (part. চ্ছাড্ছ). 1° Étre désolé, stupéfait: চ্ছাড্ছ দামুখ্যু Esdr. 9. 4, je m'assis tout désolé, stupéfait. — 2° Désoler, détruire: চ্ছাড্ছ মুস্ট্ল Dan. 11. 31, l'abomination qui causera la désolation, la destruction.

Hiph. ਰਦੂਸ਼ (fut. ਰਾਦ੍ਰਾ, inf. ਰਦੁਦੀਸ਼, part. מְשָׁמִים). 1º Etre étonné, rendre étonné : וַתַּשְׁמּוֹחָר עָלֵיךְה עַנְּרִים רַבָּרם Ez. 32. 10, je ferai que plusieurs peuples seront étonnés à cause de toi; בְּשָׁבְים Ez. 3. 15, (je restais pendant sept jours) frappé d'étonnement. — 2º Désoler, dévaster : תַּשְׁמַלְּהַר נַמְּמָה Osée 2. 12, je devasterai sa vigne; וַנִּשִּׁרם עַר־ אסודי Nomb. 21. 30, nous les avons dévastés jusqu'à Nophah ; הַלִּיבֶרָתִי פָּל־עַרָתִי Job 16.7, tu as désolé toute ma compagnie; יָאָז־נְיֵדעּ הֵוֹשָׁמּנּי Ps.79.7, ils ont dévasté sa demeure ; דְּשָׁמֵם עֵּל־דַוּטֹאִיתֶּרך Mich. 6. 13, pour te désoler à cause de tes péchés; לְמַכֵּל אֲשָׁמָּב Ez. 20. 26, afin que je les désole.

Hoph.: אַבּלֵּר וְחָשָׁלֵּר Job 21. 5, regardez-moi et soyez stupéfaits; בֶּלִּרְיָבֵי Lévit. 26. 35, tout le temps qu'elle demeurera désolée.

Hithpo. בְּיִהְשְּׁרְאָח : רְּאָבְרְאָּח בְּלַ-דְּעַבְּרְאָח : חִינְבְּלְּרִיבְּעִרְאָח בּיִבְּרִאָּח : Pan. 8. 27, et j'étais tout étonné de cette vision; בְּבֵּר בְּיִבְּעִר Ps. 143. 4, mon cœur est saisi de trouble, est épouvanté; בְּבָּר הְשֹׁיִבֶּי Eccl. 7. 16, pourquoi te perdre, te detruire, toi-même?

Dom chald. Étre étonné. Ithp.: בינאל — Dan. 4. 16, Daniel demeura tout étonné.

בּלְּבִּקְנְשְׁךְּ adj. Désolé, détruit: צֵּלְבִּקְנְּשְׁךְּ בְּשֵׁבְים Dan. 9. 17, sur ton sanctuaire (qui a été) détruit.

קְּבְּטְהְה f. Ruine, solitude: היבְּשְׁלְּ Ez. 35. 9, ruines éternelles.

קְּמְמְוֹן m. Etonnement, torpeur: בְּשְׁמְּמִין רְשְׁתְּבּּ בּבְי בְּשְׁתְּבִּין רְשְׁתְּבּּי Ez. 4. 16, ils en boiront avec épouvante, torpeur.

סני (fut. יְשָׁבֶּן) Étre gras, devenir gras: בְּשָׁבֶּן Deut. 32. 15, tu es devenu gras; יְשְׁבֵּן même vers., Yessurun est devenu gras.

Hiph. Devenir gras: רַיַּשְׁמִינּינּי Neh. 9. 25, et ils furent engraissés; trans. au fig.: רְשָּׁמֵר לֵבְּרַחְעָּב רְּאָבְּר וְאָבָּר וֹשְׁמֵר לַבּרַחְעָב רְאָבָּר וְאָבָּר וֹנָהְיִי Is. 6. 10, couvre le cœur de ce peuple de graisse, endurcis-le, rends-le insensible; ou, inf.: le cœur de ce peuple est endurci, insensible.

קיבין אינין זער אינין דער אייין דער אינין דער איין דער אינין דער איין דער איין דער אייין דער

אָטָן m. (avec suff. שְׁמָנִים; חוֹם; חוֹים שְׁמָנִים). 1° Graisse : וּבְשָּׂרִי מָּחֲשׁ מִשְּׁטָן Ps. 109. 24, mon corps a maigri, n'a plus de graisse; וְחָבַּל עֹל מִפְּנֵי־שָׁמָן Is. 10. 27, le joug sera brisé par la graisse, tant le cou sera gras (v. une autre explication à II מָשָׁמָּח שָׁמָנִים; Pou.); מָשָׁמָח שָׁמָנִים Is. 25. 6, un banquet de choses grasses; ניא־שָׁמֶנִים Is. 28. 1, une vallée fertile; וֹבְּקֶרֶן בֶּן־שָׁמָן Is. 5. 1, au sommet d'une montagne fertile. — 2º Huile, huile de parfum : שַׁמֵּן לַנָּאוֹר Exod. 25. 6, de l'huile pour l'éclairage; שָׁמֶן נַיַּהוּ Exod. 27. 20, de l'huile d'olive; וַבֶּץ שָׁבֶּן Is. 41.19, et l'olivier (sauvage); שַּׁפֶּן רוֹקַתַ Eccl. 10. 1, l'huile du parfumeur; בוֹב מֵים מִים בּשָׁמָן מוֹב Eccl. 7.1, une bonne réputation vaut mieux que le bon parfum; יריה שׁמְנֵיה Cant.4.10, l'odeur de tes huiles parfumées; וְשֵׁמֵן רָמִינוֹ יַקְרָא Prov. 27. 16, (et comme s'il voulait retenir) dans sa droite une huile parfumée qui se fait sentir.

ישְׁמַנִּים m. pl. Graisse : יִּמְאָרֶץ

Gen. 27. 28, et de la graisse de la terre, c.-à-d. une terre fertile (v. าธุซุต).

לְּשְׁמְנָהי (תְּיָבְשִׁי, רְיִבְּשְׁתְּ m.). Huit: אַנְשִׁים וֹלָר. 41. 15, avec huit hommes; שְׁבִּיְה בְּשָׁר Gen. 14. 11, dixhuit; plur. שִׁבְיָה בְּיִבְּיִה מָעָר.

עבשׁ et אַבֶשׁ 1º Entendre, apprendre, écouter, exaucer (de Dieu), obéir: אומים לחם ולא ישמער Ps. 115. 6, ils ont des oreilles et ils n'entendent point; ישבר פר יש־שַבר Gen. 42. 2, j'ai appris qu'il y a des provisions (en Egypte); שמעוני Gen. 23. 8, écoutez-moi ; suivi de יְלֹא־יָשׁמֵע אֵלֶידָוּ : עֵל Gen. 39.10, il ne l'écouta pas; אַל־הָבֶרַיּ עַל־הָבָרַי קיבאים Jér. 23. 16, n'écoutez pas les paroles de ces prophètes; וּבְשָׁוָעוֹ אֱלֵיד אָסֶעָּ Ps. 22. 25, quand il crie à lui, il l'exauce; וּלְיִלְשִׁמָעֵאל שְׁמַעְהַוּדְּ Gen.17.20, je t'ai aussi exaucé touchant Ismael; ישׁמְשׁ לְּכֹּלְהְי Exod. 3. 18, ils obeiront à ta parole; שַּלַבְ מְזָבֶר מוֹב I Saui.15.22, obeir vaut mieux que sacrifices; ילא יוֹמְעני בְּחוֹרָחוֹ Is. 42. 24, ils n'ont pas obei à sa loi; נַעָּטָרו וְנָשָׁמָע Exod. 24.7, nous ferons (tout ce que l'Eternel a ordonné), et nous obéirons. — 2º En-. tendre, comprendre: מְּשָׁמֵע חֵלוֹם לָמָּחֹר ink Gen. 41. 15, que tu comprends un songe, que tu sais l'interpréter; נוֹר אַטֶּר לא־חַשְּׁמֵע לְשׁנוֹ Deut. 28. 49, un peuple dont tu n'entendras pas la langue; לב שמבע I Rois 3.9, un cœur intelligent; יָאִרשׁ שׁמַכּ Prov.21.28, etl'homme qui obéit à ses devoirs; selon d'autres: mais l'homme qui témoigne d'une chose comme il l'a entendue (opposé au faux témoin).

obéissant : יָשֶׁמְענוּ לִּר Ps. 18. 45, ils m'obéissent.

Pi. Convoquer, assembler : בְּיִשְׁמֵּכּי בּיִרְיִּתְּבָּע I Sam. 15. 4, Saul assembla le peuple.

Hiph. 1º Faire entendre, annoncer, faire connaître : יָאַשְׁמְעֵם אָת־דְּבָּרָי Deut. 4. 10, afin que je leur fasse entendre mes paroles; הְשִׁמִּישָה אַח־כְלוֹי Deut. 4. 36, il t'a fait entendre sa voix; sans אל בישקיעו דומשרים: Neh. 12. 42, les chantres firent retentir leur voix; לְמַשְׁמִינִים I Chr. 16. 42, pour ceux qui faisaient entendre leur voix, ou: les sons des instruments; בַּשִּׁבְּד רַ Is. בובאות הַשְּׁמִרכִנוּ ; 52.7, annonçant le salut Is. 41.22, faites-nous entendre ce qui est pret a arriver; בַּשַּׁמִרעַ פַּל־הָּוָחַלָּחוֹי Ps. 106. 2, (qui) pourrait publier toute sa louange; הַשָּׁמָרעֵנִר בַּבּלַקר חַסְּדָּך Ps. 143. 8, fais-moi entendre, connaître, dès le matin, ta bonté. — 2º Appeler, ַרָלַייִבְירַ אַת־כַּלֹר: : convoquer, assembler רחדרת I Rois 15. 22, (le roi Asa) convoqua tout Juda; דַּוֹשִׁמִּרעוּ אֱל־בָּבֶל רַבִּרם Jér. 50. 29, archers, rassemblez-vous contre Babylone.

ישְׁמֵע chald. Entendre : יְשִׁמְע Dan. 5. 14, j'ai out dire de toi.

Ithp. Obeir: וְיִּשְׁמֵּקְעֵּין Dan. 7. 27, ils (lui) obeiront.

שְׁמָעָ (obeissant) n. pr. m. I Chr. 11.44.

ערביר אים (avec suff. מישביל). 1° Action d'ouir, audition: אָשָּרֵשׁלָּי Ps. 18. 45, aussitôt qu'ils ont oui parler (de moi), exact. à l'audition de l'oreille. — 2° Annonce, nouvelle, réputation: בְּעָרָעָה Osée 7. 12, comme les prophètes l'ont fait entendre à leur assemblée; אִישָּׁ צְּבַשׁׁר Exod. 23. 1, un faux bruit; מְשִׁלֵּי צִּישׁׁ I Rois 10. 1, la réputation de Salomon; בַּעַשַׁב Is. 23. 5, comme le bruit concernant Tyr; בַּעַבַ צִּיבַ צַיב פַּפּר. 29. 13, la nouvelle (de l'arrivée) de Jacob.

אַבּלְצְלֵּר שְׁמַע Action de résonner: מְּצִּלְצְלֵּר שְׁמַע Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son harmonieux. 맛으면 (nouvelle) n. pr. m. 1° Néh. 8. 4. — 2° I Chr. 2. 43. — 3° 8. 13. 맛만 n. pr. d'une ville de Juda, Jos. 15. 26.

שְׁמֵע m. Nouvelle, reputation: יַּיִּדְיּגְי יַ Jos. 6.27, sa reputation לְּמִנְיִנִי בְּכֶל-דָוּאָרִיץ בּוֹלְי מָאַרָיץ בּוֹלְיוֹנְיִנְיִי Esth. 9.4, et sa reputation se repandit dans toutes les provinces.

אַנְאָלְי et אַנְאָלִי n. pr. 1° Simea, fils de David, I Chr. 3. 5. — 2° 6. 15. — 3° Simea, frère de David, II Sam. 13.3. Nom patron. אַנְאָרִי I Chr. 2.55. אַנְאָלִי n. pr. m. I Chr. 12. 3.

ישְׁמְעָה (ע. שְּמִעָּה).

לְעְעִין (être exaucé) n. pr. Siméon, deuxième fils de Jacob, Gen. 29. 33; nom patron. אָבְינָי Nomb. 25. 14.

עְּבְשִׁ (célèbre) n. pr. 1° Simei, fils de Gerson, Exod. 6. 17. — 2° Simei, fils de Guera, II Sam. 16. 5. — 3° Plusieurs autres, Rois, Esth. Nom patron. מַבְּעֵי Nomb. 3. 21.

קיבורה et יְּשְבֵעְרָהְרּ (Dieu l'exauce) n. pr. 1° Semaiah, prophète, I Rois 12. 22. — 2° Semaiah, prophète, Jér. 29. 31.

אַנְעָעָת n. pr. Simeath, femme ammonite, II Chr. 24. 26.

רְמַּמָר אָזְיִי שָׁרָעִי m. Faible partie: מְּיִנִי שָׁרָעִי אַזְיִי Job 4. 12, mon oreille en a entendu quelque peu, ou un faible son; בַּר נְשְׁבֵע־ Job 26. 14, que ce que nous en connaissons est peu de chose.

אַמְטְאָר f. Mauvaise réputation, opprobre : אַמְטְיָה Exod. 32. 25, pour être en opprobre parmi leurs ennemis.

ימָר (fut. ישְׁמֵר) 1° Garder, surveiller, veiller sur, protéger: הַשְּׁמָר ישָׁטָּן Osée 12. 13, pour une femme il gardait (les troupeaux); לְצָרָהְ הִלְּשָׁר 31. 9, il le gardera comme le berger garde son troupeau; בּלְשָּׁר 2. 15, pour cultiver et garder (le jardin); suivi de אָ ou de יִּבְלָּהְ הַעְּבֶּלְּהָ I Sam. 26. 15,

pourquoi n'as-tu pas gardé le roi ton seigneur? יוֹיְתָּר אֶלְ־־יָּחְעֵּיר וֹיִאָב אַלּ־בְּחָעִיר II Sam. 11. 16, lorsque Joab assiégeait la ville, ou : lorsqu'il observa la ville (pour savoir quand il faudra l'attaquer); מְוֹמֶת מְשָׁמֹר עַלֵּרך Prov. 2. 11, la prudence veillera sur toi; שַׁמַרוּ־מַר קוצר II Sam. 18. 12, prenez garde qui que vous soyez (chacun) au jeune homme; בי שמר אַת־גַרים Ps. 146. 9, l'Éternel protége les étrangers; אַלֵּיקר אַמְּמַרָת Ps. 59. 10, j'espère en toi; וּשִׁשֹר נְמִּשְׁהְ כְאוֹר Deut. 4. 9, et garde avec soin ton ame, garde-toi bien (afin que tu n'oublies, etc.); אַה אַרד יַם שׁוֹי שׁמֹר Job 2.6, prends seulement garde de toucher à sa vie; part. שמר gardien, sentinelle : אַמֶר שׁמֶר Is. 21. 12, la sentinelle a dit; שַׁמֵר לָראֹשִׁי אַשִּׁימִך I Sam. 28. 2, je te confierai la garde de ma personne; suivi de בֵּי רָשֶׁמֶרְה : מָר יה בְּל־רָע Ps. 121 7, l'Éternel te gardera de tout mal; שמרו מן Jos. 6. 18, gardez-vous bien (de toucher) à l'interdit; וְשִׁפְּתֵר חֲכָבְים הְשִׁמוּרֵם Prov. 14.3, les lèvres des sages les en préservent, ou les conservent.

2º Garder, conserver, retenir, conserver le souvenir : בַּלִּים לָשׁמֹר Exod. 22. 6, (si quelqu'un donne à son prochain) de l'argent ou des vaisseaux à garder; ער לשמור Eccl. 3. 6, il est un temps pour garder; שַּׁמְרֵם בָּחוֹהָ Prov. 4. 21, garde, conserve-les, dans ton cœur; לִעוֹלָם אֲשָׁמֵור־לוֹ חַסְדִּר Ps. 89. 29, je lui conserverai toujours ma grace; אַר־בּוּל־צוּרָתוֹ Ez. 43. 11, afin qu'ils observent toute sa forme; עשר שַמוּר לִבְעַלָּיו Eccl. 5. 12, de la richesse qui est conservée par ceux qui la possèdent; ואַברי שָׁמֶר אַת־דַוּדֶּבֶר Gen. 37.11, mais son père retenait la chose, en conserva le souvenir ; אם־עַוֹנות חָשָׁמֶר־ Ps. 130. 3, Eternel, si tu observais, si tu scrutais, les iniquités; זְעֶבְרָתוֹ אַמֶּרָה מֲבַה Amos 1.11, et qu'il conserve sa fureur à toujours; אַם־רַשָּׁמַר לַנָצָרוּ Jér. 3. 5, gardera-t-il toujours (son ressentiment)?

Eccl. 11. 4, celui qui observe le vent; וְעֵלָר שׁמֵר אַת־פִּרהַ I Sam. 1. 12, Eli observa (les mouvements) de sa bouche; ובאית בשות נלא חשטר Is. 42. 20, tu vois de grandes choses, et tu ne prends garde à rien ; אם־חָטָאחָר וּשְׁמַרְתַּנִי Job 10.14, si j'ai péché tu m'as remarqué; רבלי־שׁוֹא Ps. 31. 7, qui s'attachent à des vanités trompeuses, ou: qui adorent des idoles; וַצֵּרֹן נֹאָת שַׁיִּכְרַח ਸ਼ਾਈ Job 24. 15, l'œil du débauché . épie le soir; ישלמרי צַלְעִר Jér. 20.10, qui - espèrent ma chute; יַּשׁׁמְרֵר נַמָּשָׁר Ps.74. 10, et ceux qui épient mon âme; avec לא־חשמור על-חשאתי: על Job 14.16, ne prends pas garde à mon péché, ou : tu ne remarques que mon péché.

4º Garder, observer, tenir : בּיִבְיבִים וַפְּשִּׁירַתִם Deut. 4. 6, vous garderez, et vous ferez, observerez (mes commandements); אַר־בּרִיתַר חָשָׁמֹר Gen. 17.9, tu garderas mon alliance; מוֹצָא שִׁמֶּחֵיךְהָ תִּשְׁמֹר Deut. 23. 24, tu tiendras la parole sortie de tes lèvres; אָת — אָת לְעַבְּוּךָה ואַקיקיקען I Rois 8. 24, tu as teou a ton serviteur (David) ce que tu lui avais promis; suivi d'un inf. avec ?: ארו אַשׁמר לְדַבְּר Nomb. 23. 12, j'aurai soin, je prendrai garde, de le dire; לא שַׁמֶר לַלְכֵּח בְּחוֹרֵח־הַי II Rois 10. 31, (Jeha) ne prit point garde à suivre la loi de l'Éternel.

Niph. 1º Etre gardé, être protégé: יבנברא נשמר Osée 12. 14, il fut gardé par un prophète; לעולם נשמרו Ps. 37. 28, ils seront toujours protégés. — 2º Garder, prendre garde, se tenir sur ses gardes : הָשָׁמֶר מַעֵבֹר הַשָּׁמְוֹם הַנָּיוֹ II Rois 6.9, garde-toi de passer en cet endroit; בְּרוּחֵם בְּרוּחֲכָם Mal. 2.15, prenez garde à votre esprit, conservezle pur; נישמר שם II Rois 6..10, il y était sur ses gardes; אַרשׁ מֶרֶעֶרוּי מָקְעָרוּי Jér. 9. 3, gardez-vous chacun de son ami; יְשַׁמֵּר יְרָוְשְׁמֵט Is. 7. 4, tiens-toi sur tes gardes et sois tranquille, paisible, ou : sois sans inquiétude et reste tranquille. Freq. דָשָׁבֶּר לָךָּ פָּן: חָשֶׁבֶר לָךָּ קשִׁיב אָר־בְּנִי שָׁמָּח Gen. 24. 6, garde-toi 3° Observer, remarquer : לַנְשְׁמֵרְ רוּהַן bien d'y ramener mon fils; לַנָשְׁמַרְהָּם

Pi.: מְשַׁמְּרִים תַּבְלֵּי־שָׁוֹא Jon. 2. 9, qui adorent les idoles.

Hithp: יְלְשְׁתְּמֵּר תְּקְוֹת עְּמְרִי Mich. 6. 16, (on garde) on est fidele aux ordonnances d'Omri; יָאָשְׁתָּמֵּר מֵעְיֹנִי; Ps. 18. 24, je me tiens en garde contre mon iniquité.

למֵר (gardien) n. pr. Somer, mère de Jehosabad, II Rois 12. 22; שְׁמָרִיּחוּ II Chr. 24. 26.

າວຸ່ນ n. pr. m. 1° I Rois 16. 24. — 2° Plusieurs autres, Chr.

קיבְרָה f. Paupière (qui garde les yeux): שְּׁמָרוֹח עֵּינֵי Ps.77. 5, mes paupières.

ל אַמְרָה f. Action de garder, garde: אַיְהָה רָּי שָׁמְרָה Ps. 141.3, Eternel, garde ma bouche, exact. mets une sentinelle à ma bouche.

שׁמְרוֹן (garde) n. pr. Simron, fils d'Issachar, Gen. 46. 13. Nom patron. יִּמְרוֹיִר Nomb. 26. 24.

et Somron (Samarie), ville bâtie par Omri, roi d'Israel, sur cette montagne, ville capitale du royaume d'Israel, I Rois 16. 24; בְּבֶּרֵ שִׁמְרוֹן II Rois 17. 26, dans les villes de Samarie, c.-à-d. du royaume dont Samarie était la capitale; יון אַמְרֹיִר iI Rois 17. 29, de Samarie.

י שְּׁמְרִי n. pr. m. 4° I Chr. 4. 37. — 2° 11. 45. — 3° II Chr. 29. 13.

לְּמֵרְיָהְ (Dieu le protége) n. pr. m. 1° II Chr. 11. 19. — 2° Esdr. 10. 32. אַמַרְיָהָרּ n. pr. m. I Chr. 12. 5.

אַן־שְׁמָרָיתָ יִמְצוּ : m. plur. Lie שְׁיְבִית Ps. 75. 9, ils en suceront la lie; שְׁמָרִים שְׁמָרִים Is. 25. 6, du vin purifié, sans aucune lie; ידאָל־שְׁמֶרִים וּאַאָל il a reposé sur sa lie ; קוּמְמָאִים עַל־שָּׁמְרַיְּחָם Soph. 1.12, qui sont figés sur leur lie.

לֵיל m. pl. Protection; לֵיל שׁמְרִים Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection; selon d'autres: la nuit (de Pâque) sera une nuit de célébration, elle doit être consacrée en l'honneur de Dieu.

לְּיִכְירֵי, chald. n. pr. Samarie, Esdr. 4. 10 (v. שְׁמְרֵוֹן hebr.).

שׁמְרִיח (ע. שׁמְרִיח n. pr. (ע. שׁמְרִיח).

ח שׁמְרָה n. pr. m. I Chr. 8. 21.

שְׁטָשׁ chald. Pael. Servir : אֶלְּמִים הַיִּמְשְׁיִם Dan. 7. 10, mille milliers le servaient.

* Ithp. שֹׁחֲחֵשְׂא Se servir, Aboth.

שְׁמְשׁוֹן n. pr. Simson (Samson), juge en Israel, Jug. 13. 24.

ישִׁישִׁי n. pr. m. Esdr. 4. 8.

ישַׁקשְׁרֵי n. pr. m. I Chr. 8. 26.

יוֹטְלִי א n. pr. m. I Chr. 2. 53.

אָלָשָׁ (v. אַנָשׁנָי).

לְּנָינֵי (fut. יְשְׁנֵא) chald. Se changer, etre changé: יְיִוֹיִדִי שְׁנִיוִדִּי Dan. 5. 6, il changea de couleur, exact. la couleur de son visage fut changée; בְּיִּ לָאִרּיִחְשָׁנֵא Dan. 6. 18, pour que sa volonté ne soit changée; שְׁנְיִן דָא מִרְ־נָא Dan. 7. 3, elles différaient les unes des autres.

Pa. Changer: אָלְבְבָּה אִנְיְאָנְא אִישְׁיִא אִנְיִא אַנְיאָג אַנְיאָג אַנְאָר אַנָּאָר אַנְאָר אַנְאָר אַנְאָר אַנּאָר אַנּאַר בּער מוּג אַנּאַר בּער מעינית מער מעינית פער מעינית פער. on changers son cœur, etc.; part. pass.: אָנְיְיָה מְּנְיָה מְּנְיָה מְנְיָה מְנְיִה מְנְיִה מְנְיִה מְנְיִה מְנִיה מְנִיה מְנִיה מַנְּיָּה שִׁנִיה בְּלְנָא שִׁנִיה (Pan. 7.7, elle était différente de toutes les bêtes (qui, etc.); אַנְיָּה שִׁנִיה מַנְּנָא שִׁנִיה (qui, etc.); בּעַּה שַּנְיָּה שִּנִיה (pan. 3. 28, qui ont changé, c.-à-d. violé, l'édit du roi.

Hithp. Se changer, être changé: מְצְלֵם אַנְּמּוֹרְדּי אֲשְׁחֲבִּוֹי Dan. 3. 19, et l'air de son visage se changea; עֵר דִּר עִבְּרָא Dan. 2. 9, en attendant que le temps change.

בְּמֶן לִידִידּד (comme יְשֵׁנְאֵּ Sommeil: יְמֵן לִידִידּד Ps. 127. 2, (Dieu) donne le sommeil, le repos, à celui qu'il aime; ou: il procure la nourriture à l'homme qu'il aime, pendant son sommeil.

אָנאָכ n. pr. Sinab, roi d'Admah, Gen. 14. 2.

יְשְׁרְאָן m. (rac. רְשָׁיִי pour יְשְׁרְאָן). Redoublement, répétition: אַלְבֵּי שִׁינָאָן Ps. 68. 48, des milliers redoublés, mille sur mille; selon d'autres: des milliers de Sinan, nom d'une catégorie d'anges.

ጉሄሂነ n. pr. m. I Chr. 3. 18.

לְּנָרָה (fut. יְשָׁרָה, une fois יְשְׁרָה Lam. 4.1) 1° Faire une seconde fois, répéter, réitérer: יְשָׁרָּה I Rois 18. 34, il dit: Faites-le pour la deuxième fois, et ils le firent pour la deuxième fois; אַרְרֵיר לֹאִייְשָׁרָּ Job 29. 22, après ce que je disais, ils ne répliquaient

rien; לא אָדְיָר לוֹ I Sam. 26. 8, je n'y retournerai pas une seconde fois, je ne lui donnerai pas un seconde coup; ו חוו לא מינון באולהו Prov. 26.11, l'insensé réitère sa folie; דְּיִרֶר Prov. 17. 9, mais celui qui aime à redire, à rapporter, les paroles, les fautes (des autres).

— 2º Changer, différer: אַרְיִר לאֹי שִׁיִרִי אַ Mal. 3. 6, moi l'Éternel je n'ai point changé; שִׁיִרִי שׁיִרִי Prov. 24. 21, ceux qui recherchent le changement, les gens remuants; בּבְּלִריְיָם שׁׁנִרוּ בְּבָּלִריְיָם Esth. 3. 8, et leurs usages différent de ceux de tous les peuples.

— 3º Étudier, apprendre, enseigner, Aboth.

Niph. Étre fait une seconde fois: יְנֵעֵל הִשְׁמִיּח הַחְבּלוּם Gen. 41. 32, quant à ce que le songe a été réitéré.

Pi. חַשָּׁ (une fois אַזְּשׁ Il Rois 25.29): וּשִּׁרָ בְּנְדֵי בִּלְאוֹ Jer. 52.33, il lui fit changer ses vetements de prison; הַשָּׁיִבְּי לֹא שִׁתְּיִד לֹא אַשָּׁרִי לֹא אַשָּׁרִי לֹא אַקָּיִדְי לַא אַשְּׁרִי לֹא אַשְּׁרִי לֹא אַשְּׁרִי לֹא אַשְּׁרִי לֹא אַדְּיִבְּיבְי וּצִּי Prov. 34 5, et qu'il (ne) pervertisse le droit; בְּיַשְׁיִּדְי אָדִירְיבָּרְי Jer. 2.36, pour changer ta voie; בְּיַשְׁיִּדְי Esth. 2.9, il lui fit changer (d'appartement), ou: il la distingua; יוֹדְשִׁיִּדְי Ps. 34.1, lorsqu'il déguisa sa raison, qu'il contrefit l'insensé.

Pou.: יְלֵיה מְּנֶיה רְשְׁנָא Eccl. 8. 1, et son visage sier en est changé.

Hithp. Se changer, se déguiser: דְּיִלְשְׁתְּוֹיִת I Rois 14. 2, lève-toi et déguise-toi.

לְישֶׁרָה f. (rac. יְשֶׁרְ). Sommeil, reve: שָׁנָה Ps. 90. 5, ils s'évanouissent comme un rêve; מְיִּנְיִהְ Prov. 6. 9, quand te réveilleras-tu de ton sommeil?

I שְׁנָּדְי f. chald. Année : שָׁנִדְן הַחְרַחֵּרן Dan. 6. 1, soixante-deux ans.

II יְשְׁנָה f. Sommeil : יְשְׁנָה Dan. 6. 19, et son sommeil fuyait loin de lui, il ne put dormir.

ענהבים Ivoire, I Rois 10. 22.

עלי et שָׁלִים m. Une couleur rouge, cramoisi, écarlate, fil ou étoffe d'écarlate: פּרְיָדִי שָׁרִים Gen. 38. 28, elle lui lia à la main un fil d'écarlate; ישְׁרָי שְׁרִי שְּרִי שְׁרִי שְׁי שְׁרִי שְׁרִי שְׁרִי שְׁרִי שְׁרִי שְׁרִי שְׁרִי שְׁרִי שְׁי שְׁרִי שְׁי שְׁי שְׁרִי שְׁי שְׁרִי שְׁי שְׁי שְׁי שְׁרִי שְׁי שְׁרִי שְׁיִי שְׁי שְׁיִי שְׁי שְׁי שְׁרִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁרִי שְׁיִי שְּׁי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְּיי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיי שְּׁי שְׁיִי שְׁיי שְׁיי שְׁיִי שְׁיי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִּי שְׁיי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִּי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִּי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְּׁיי שְׁיִי שְּׁיי שְּׁיי שְׁיִי שְׁיִי שְּׁיי שְּׁיי שְּׁיי שְׁיִי שְּׁיי שְּׁיי שְּׁיי שְׁיִי שְּׁיי ש

איני m. (f. ריישי nombre ordinal. Second, seconde, autre: ישט שיי Gen. 1.8, le second jour; ריישיי איני באין באים באין אינים באין איני

לשנים duel m. (const. ישָּלָּ, avec suff. בּיָּיִשְׁלִּי, שִׁיבִים ; לְּפַּׁm. בּיִבְּשִׁלְּ, const. יבְּשַׁלְ: לְפַּׁm. בּיִבּשְׁלְ, const. יבְּשַׁלְ: לְפַּׁm. בּיִבּשְׁלְ, const. יבּשְׁלֵי, const. יבּשְׁלְ: לְּפָּׁm. בּיִבּשְׁלְ: לְּפָּׁתִּי בְּיִבְּשׁׁלְ: לְּפָּׁתִּי בְּיבְּשׁׁלְ: לְּפָּׁתְּי בְּיבְּשׁׁלְ: לְּפָּׁתְּי בְּשָׁלְ: לְּפָּׁתְּי בְּשָׁלְ: לְּפָּׁתְּי בְּשָׁלְ: לְּפָּׁתְּי בְּשָׁלְ: לְּפָּׁתְּיִם בְּשָׁלְ: לְּפִּׁתְּי בְּשָׁלְ: לְּפִּׁתְּי בְּשָׁלְ: לְּפִּׁתְּי בְּשָׁרְי בְּשָׁרְ בִּיבְּשְׁלְּבִּים בְּשָׁרְ בִּיבְּשְׁלְ: לְּפִּעְּיִם בְּשָׁרְ: לְיִבּים בְּשָּׁרְ: לְיִבְּים בְּשָׁרְ: לְיִבְּים בְּשָׁרְ: לְיִבְּים בְּשָׁרְ: לְּיִבְּים בְּשָׁרְ: לְיִבְּים בְּשָׁרְ: לְיבִּים בְּשָׁרְ: לְיבִּים בְּשָׁרְ: לְיבִּים בְּשָׁרְ: לְיבִּים בְּשָׁרְ: לְיבִּים בְּשָׁרְ: בְּשָׁרְ: לְיבִים בְּשָׁרְ: בְּשָׁרְ: לְיבִּים בְּשָׁרְ: לְיבִים בְּשָׁרְים בְּשְׁרְים בְּשְׁרְים בְּשְׁרְים בְּשְׁרְים בְּשְׁרְים בְּשְׁרְם בְּשְׁרְם בְּשְׁרְם בְּשְׁרְם בְּשְׁרְים בְּשָׁרְים בְּשְׁרְים בְּשָׁרְים בְּשִׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשְׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשִׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשְׁרִים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָּים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשְׁרִים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשִׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשָׁרְים בְּשְׁרִים בְּשָׁרְים בְּשְׁיִים בְּשָׁרְים בְּיִים בְּשָׁבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים ב

לְמְנִילָה f. Moquerie, raillerie: לְמְשָׁרְיָה Deut. 28.37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie.

Aiguiser, affiler: אָם־שַּׁעּהִר בְּרֵק 6, il le déchira comme on déchirerait חַרְגִּי Deut. 32. 41, si j'aiguise mon un chevreau; au fig.: רַיִּשָּׁפִּע הַּוֹרְ אָרד

glaive brillant comme l'éclair; אינים מְּמוֹינִם מְּמוֹינִם מְּמוֹינִם מְּמוֹינִם מְמוֹינִם מְמוֹינִם מְמוֹינִם מְמוֹינִם מְנִם בְּמוֹינִם מְמוֹינִם וּצֹּבְם Ps. 140. 4, ils affilent leur langue comme un serpent; part. pass.: יְבִיעְ שְׁינוּן Prov. 25. 18, et (comme) une flèche aiguë.

Pi. Faire pénétrer dans l'esprit, inculquer: לְבָּיָהְ Deut. 6. 7, tu les inculqueras à tes enfants.

Hithp. Etre perce : וְבִלְיוֹחֵד אָּשְׁהוֹק Ps. 73.21, je m'en sentis perce, blesse, dans mes entrailles.

D שְׁנָּכּוּ Pi. Ceindre. Ex. unique: מְּתְּיָהְ I Rois 18. 46, il se ceignit les reins.

שְּנְעֵר n. pr. d'un pays. Sinear, près de Babylone, Gen. 10. 10, Dan. 1. 2.

קינית (rac. ישר, v. השל). Sommeil: לְּבִּירָי Ps.132.4, si je donne le sommeil à mes yeux.

Po.: יבְּארּהֹירְים שׁיְמֵית Is. 40. 13, et j'ai pillé leurs villes principales (שׁ pour שׁ) (v. le même exemple à פָּאִר, page 563).

DDW Piller: בּיְשׁשׁ Jug. 2. 14, ils les pillerent; שׁשְּׁשׁ Ps. 89. 42, ils l'ont pille.

Niph.: יְשֵׁשׁ מְחֵיהָם Is. 13. 16, leurs maisons seront pillées; יְנָשִׁשׁ תַּמָּהִים Zach.14.2, les maisons seront pillées.

עם Fendre, couper en deux: הַּיְסָשְּׁ Fendre, Lévit. 11.3, אַסַשָּׂ אַסַשָּׁי בּיִלְּאַרָּטְּאַ 11.7, qui a le sabot fendu, qui a le pied fourché.

Pi. Fendre, arracher, déchirer: בְּנְּמָּיִר Lév. 1. 17, il l'entamera avec ses ailes (sans lui arracher les ailes); אַנְיִי בְּנִינְיִי Jug. 14. 6, il le déchira comme on déchirerait un chevreau: au fig.: רישׁפּע בּרר אַרד:

אַנְשֵּׁיִר בָּהְבַרִים I Sam. 24. 8, David par leur colère.

שְׁשֶׁי m. État d'être divisé, fendu (v. à ックガ).

קר Fendre, couper. Pi.: אָפַעָּייַ יַשׁמוּאַל אַרד־אַנָּג ¹ I Sam. **15**. 33, Samuel coupa Agag en morceaux.

I שָּׁעָה Se tourner, tourner le regard vers, avoir égard à : וַיַּשַׁע הַי אַל־הַבָּל Gen. 4. 4, Dieu eut égard à Abel (et a son offrande), il l'accueillit favorablement ; ילא שַׁעוּ עַל־קרוֹשׁ יִשְׂרַאֵל Is.31. 1, ils ne tournent pas leurs regards vers le saint d'Israel; יְשְׁעוּ וְאֵרן מוֹשִׁיבּי II Sam. 22. 42, ils tournent leurs regards de tous côtés cherchant du secours, et nul ne les délivre.—Avec פָּר, לישנו בור détourner le regard : יָשׁנוּ בְּוָר Is. 22. 4, détournez le regard de moi, retirez-vous de moi; שָׁבֶּרו וְיַרָחְרֵּל Job 14. 6, retire-toi de lui pour qu'il ait du repos. — Avec 🛪 se tourner vers une chose, s'en occuper : יָאָשְׁעָרוּ בְּחָקַּיךּ Ps.119.117, que je m'occupe sans cesse de tes statuts; אַל־יִשְׁעוּ מְּדִרְרֵי שָׁמָר 9.4. Exod. 5. 9, qu'ils ne s'occupent pas de choses vaines (qu'ils n'écoutent pas de vaines illusions).

Hiph. Ex. unique; imper.: חַשָּׁע בְּעָנִיר Ps. 39. 14, détourne-toi de moi (pour ראַשְׂחַ) (ou de la rac. אַשָשָׁ).

Hithp. fut.: וְנִרְאָּח וְנִרְאָּח וְנִרְאָּח וְנִרְאָּח וְנִרְאָח וּבְּחָבָּוּן Is. 41.23, nous regarderons, admirerons, et nous considérerons ensemble; selon d'autres: nous le dirons, publierons; אַל־מִשְׁמָע Is. 41. 10, ne tourne pas tes regards (de tous côtés), ne sois pas éperdu.

II שָׁעָה Étre bouché (עִיבֶּע,), des yeux : י ולא חששינה עיני ראָרם Is. 32. 3, les yeux de ceux qui voient ne seront plus obscurcis, retenus.

מְעָתָּא, שְּׁעָתָּ chald. f. Clin d'œil, instant, heure : בְּשֵׁעֵרו הַוֹרָא Dan. 4. 16, environ une heure; אַקאָאָ הַאָ Dan. 3. -6, à cette même heure, ou : à l'instant même. .

ਾਂਸਪ੍ਰਿਸ਼ f. Action de frapper des pieds : ses paroles arrêta ses gens, apaisa אָבֶּירַיִין Jér. 47. 3, a cause du bruit que les pieds de ses puissants chevaux font en frappant la

> בּעִעְיִי Étoffe tissue de diverses sortes de fils : לא תַלְבָּשׁ שַׁצַּטְנֵז Deut. 22. 11, tu ne t'habilleras pas d'une étoffe tissue de fils de plusieurs sortes (comme de laine et de lin).

> שׁעל m. Creux de la main : מִר־מָּדַיי ווים לו בים Is. 40. 12, quel est celui qui a mesuré les eaux avec le creux de sa main?

> על m. Poignée : בְּשַׁצֵּלֵר שְׁעוֹרִים Ez. 13.19, pour des poignées d'orge.—Le creux de la main; אָם־יִּשְׁלַ עַמַּר שׁמְרוֹן לשיעלים I Rois 20. 10, si la poussière de Samarie suffit pour remplir le creux de la main (du peuple qui me suit).

> קלְכִּים n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jug. 1. 35, appelée aussi שעלתיד Jos. 19. 42; דְשַׁעֵּלְבֹינִי II Sam. 23. 32, de Saalbon.

משַעלים n. pr. d'une contrée, I Sam.

אַען Kal inusité. Niph. S'appuyer, mettre son appui, se fier. Avec אַל. quelquefois avec גָּשָׁעֵר, ", sans reg.: נָשָׁעֵר על־דֵונִיחוֹ II Sam. 1.6, penché sur sa lance; ירויא נשען על־יודי II Rois 5. 18, et qu'il s'appuiera sur mon bras; יַאַשָּׁעֵן עַלֵּידָש Jug. 16. 26, afin que je m'appuie dessus ; וָאֵל־תִּינָקוּה אַל־תְּשָׁעֵן Prov. 3. 5, ne t'appuie pas sur ton propre esprit; וְיִשֵּׁעֵן בָאלֹדָויו Is. 50. 10, et qu'il mette son appui en son Dieu; יַהָּרְלוּ לָבְטָח וְיַשְׁעֵן Job 24. 23, Dieu lui donne des biens dont il jouit en sécurité, et il s'appuie sur cela; יְנִשָּׁעֵר לְנְבוּל מוֹאַב Nomb. 21. 15, et qui s'appuie, qui touche aux limites de Moab; יַרְשָׁעֵנוּ הַחַת חַעֵץ Gen. 18. 4, reposezvous sous cet arbre.

עעע Kal. Ex. unique: אינען Is. 29. 9, et soyez aveuglés, ou aveuglez les autres; selon d'autres: et ils ont crié (עווע (א. (מווע (א.

Hiph. Boucher, aveugler. Imper.: וְעֵיכִיוּ הְשָׁעֵּעּ וְבֵּיְכִיוּ הְשָׁעִּע Is. 6.10, et bouche ses yeux.

Pilp. אַלְיִילְיִי Rejouir, se rejouir: ישְׁיִשְׁיִ אַיִּילְיִי Ps. 94. 19, tes consolations rejouissent mon âme; אַבִּי הַשְּׁישִׁי הְּיִיְיִה Ps. 119.70, moi je fais mes delices de ta loi; אָבִי רּיִבְּיִי Is. 11. 8, et le jeune nourrisson se livre à ses ébats. Passif. Etre flatté, être caressé: עַלְיבִים הְיִבְּיִים וְצִלִּיִּר וֹנְצִלְיִּר וֹנְצִלְיִר וֹנִיבְיִים וֹנִייִ Is. 66. 12, on vous caressera sur les genoux, exact. vous serez caressés, etc.

Hithp. 4° Se boucher les yeux, s'aveugler: אַשְּׁמְשַׁמִּי Is. 29. 9, aveuglezvous, bouchez-vous les yeux.— 2° Se réjouir: אַטְּמָשְׁהָ אֲשָׁתְּיַךְ אָנְאַנְיִיךְ Ps. 119. 16, je trouve mes délices dans tes commandements; selon d'autres: je m'occupe de tes commandements.

קעש n. pr. m. I Chr. 2. 47.

לשניר. 'Garder la porte (עיביר.). Part. seul usité: שׁנֵר חִנִּיר II Rois 7. 10, le portier de la ville; plur.: שׁנַר חַנִּיר vers. 11, les portiers. — 2º Mesurer, taxer: מְנִיּיִים Prov. 23. 7, comme quelqu'un qui mesure, estime, dans son âme.

שער des deux genres. 1º Porte : שׁעֵר קשׁמֵים Gen. 28. 17, la porte du ciel; מַשַרֵר אַרְצַךְ Nah. 3. 13, les portes de ton pays, l'entrée du pays; fréq. בְשַׁעֵרֶיכֶם , בְּשִׁעַרֶיקּ dans tes , dans vos portes, pour dans tes, vos villes : מאחר שׁבֵּרִיף Deut. 17. 2, dans quelqu'une de tes villes. (C'était aux portes des villes que siégeaient les juges et que le peuple se réunissait.) אַל־זָקנֵר הָנְירר Deut. 22.15, devant les anciens de la villes, à la porte, au tribunal; ואַבְרוֹנִים בְּשָׁעֵר חִשֹּׁר Amos 5. 12, ils font violence au droit des pauvres au tribunal en rendant la justice ; בַּלִּר שֵׁעֵר צַמָּר Ruth 3. 11, toute l'assemblée de mon peuple, ou : tout le peuple de cette ville; רְשָׁבֵר שָׁעֵר Ps. 69. 13, ceux qui sont assis aux portes, les oisifs.

On trouve les *noms propres* suivants des portes de Jérusalem : שַׁעֵּר הָעִּרָן Néh. 2.14, la porte de la source ; שִׁעֵּר הָאִנִּים

Néh. 2. 13, et ישער חששה Néh. 3. 13, la porte du fumier; שֵׁעֵר דַוּגָּיָא Néh. 2. 13, la porte de la plaine; שַּׁעֵר הַשְּּנָה Jér. 31. 38, et שֵׁעֵר חַמְּוִים Zach. 14. 10. la porte des angles; שַׁעַר אֵפְרַיִם Néh. 8. 16, la porte d'Ephraim; שַּׁעֵּר רַוּיִשֶּׁנָה Neh. 3. 6, la vieille porte; שַׁעַר דָּרָאשׁוֹן Zach. 14. 10, la première, l'ancienne, porte; שַׁעֵר תַוּהָנִים Néh. 3. 3, la porte des poissons; שֵׁעֵר חַאָּצוֹי Neh. 3. 4, la porte des troupeaux; שׁצֵר תַּאָּמָכֵר Neli. 3. 31, la porte du dénombrement; שער השוסים Neh. 3. 28, la porte des chevaux ; יַשׁנֵר דַשָּׁנִם Néh.3.26, la porte des eaux; שֵׁצֵר חַחַרְסִוּת Jér. 19. 2, la porte d'argile ou de l'orient.

2º Mesure (v. מַאָר שְׁעֵרים (v. מָשֶׁר (v. מָשֶׁר (v. מַשֶּר (v. מַשְּׁר (v. מַשְּׁר (v. cent mesures, c.-a-d. le

centuple.

מלער adj. Mauvais, gâté. Ex. unique: בַּקְאֵנִים וְשׁעָּנִים Jér. 29. 17, comme des figues horriblement mauvaises.

ערוּרָה et שַּׁערוּרָיָה f. Une chose abominable, qui fait horreur, Jér. 5. 30, 23. 14, Osée 6. 10.

לְשַׁעֵרוּרִית f. Chose horrible, énorme: שַּׁעֵרוּרִית בְּשְׁתָה Jér. 18. 13, elle a fait des choses horribles.

ח שעריה n. pr. m. I Chr. 8. 38.

עניים (deux portes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36. אַשָּׁעִייִי n. pr.(persan), Esth. 2. 14. עשָׁעַשִּׁי (v. אַשָּׁעַיִּי Pilp.).

קּבְּה Kal inusité. Niph. Étre élevé. Ex. unique: הַרּיִנְשְׁהַ Is. 13. 2, une haute montagne; selon d'autres: une montagne nue, dépouillée de forêts.

Pou. Etre brisé: יְשֶׁמּלְּעֵילְהָיתּי Job 33. 21, et ses os se sont brisés; selon d'autres: ses os sont nus, sans chair. הַשְׁמֵּר בָּקָר ou שָׁבָּדׁ Ex. unique: יִּשְׁמַּר הַ II Sam. 17, 29, et des fromages de vaches.

150 n. pr. Sepho, fils de Sobal, Gen. 36. 23; ישָּׁיִּנ I Chr. 1. 40.

שְּׁלֵינִ (rac. ישְׁשָּׁי) m. Jugement, peine: בּישׁיּבְּיב שְׁתֹּרָב שְׁתַּרָב בְּישׁרָּב בְּישׁיּ בִּרּ II Chr. 20.9, l'épée du jugement; plur.: בְּישׁיּ בָּרּ Ez. 23. 10, et on exerça des jugements sur elle.

בּוֹלְשׁלוּ ח. pr. Sepupham, fils de Benjamin. Nom patron. אישנייני Nomb. 26. 39.

וְשָׁלְּוֹלָ n. pr. m. I Chr. 8. 5.

וֹתְלְּמֶלְהְהְ לָּמִּמְהְ לְּמִּמְהְ לָּמִּמְהְ לָּמִּמְהְ לִּמִּמְהְ I Sam. 25. 41, voici ta servante qui sera ton esclave, qui est prête a te servir comme une esclave.

שַּׁשַּׁל (fut. שַּׁשַּׁיבי) Juger, décider, rendre justice, faire droit, condamner, punir: שומים שומים Gen. 19. 9, il veut s'ériger en juge; בַּצַרֶּם ְהָשָׁשׁט צַבְּיתָה Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice; שָׁמָניר וּבֵרן כַּרְמָר Is. 5. 3, jugez, je vous prie, entre moi et ma vigne; וְשָׁמַם בֵּרן תַּגוֹיִם Is. 2. 4 , il décidera entre les nations; મામ્મુ ו יחום Is. 1.17, faites droit à l'orphelin; לשמט אַנִּר אַת־בַּרהוֹ I Sam. 3. 13, je vais juger, punir, sa maison; פר לא לָאַדֶם พบดุซตุ II Chr. 19. 6, car ce n'est pas de la part d'un homme que vous exercez la justice; לְרוֹּלְשִׁידֶ כְּשׁׁמְבֵיר נָמְשׁוֹ Ps. 109. 31, pour le sauver de ceux qui condamnent son ame. Avec פַּיֵּד: וְיַנְיּפְטֵיְר מִיְדֵהְ I Sam. 24. 16, et il me delivrera de ta main; פר־שׁקטוֹ יַר מִיָּר אַיְבֵּיר II Sam. 18. 19, que l'Eternel l'a garanti, délivré, du pouvoir de ses ennemis. — Juger, exercer une magistrature, un pouvoir, gouverner: ער מָלוּה בְּלְשָׁמְטֵנוּ I Sam.8.5, établis sur nous un roi pour nous juger; יַחְשָּרלוּ חֲשׁׁמֵּט Deut. 25. 2, le juge le fera jeter par terre; מִר־יִשׂמֵני שׁמֵט בַּאַרַץ II Sam. 15. 4, que ne m'établit-on pour juge au pays? טופטר אַרָץ Ps. 2. 10, juges de la terre (parall. a מָלָכִים); ליקם בי שפטים Jug. 2. 16, l'Eternel

suscitait des juges, des magistrats suprêmes, qui gouvernèrent le peuple depuis la mort de Josué jusqu'à la naissance de Samuel; fém.: רְיָשׁ שִׁשְׁלָּים Jug. 4. 4, elle jugeait (ou prét. du Po.).

תרשׁפטו רַצָּא רַשָּׁל : Niph. 1°Etre jugé Ps. 109. 7, quand il sera jugé, il sera déclaré méchant, coupable. — 2º Entrer en contestation, juger, exercer la justice, la vengeance : אַרשׁ־חַבַּם וְשָׁפָּטּ אַר־אִרשׁ אַנִיל Prov.29.9, un homme sage contestant avec un homme insensé; ימיקטה יודי Is.43.26, plaidons ensemble; יַנְשָׁם עַל־עָמָר Joel 4. 2, et là יָנְשָׁם עָל־עָמָם עַל־בָּמָר j'entrerai en jugement avec eux à ָcause de mon peuple; נְשַׁפַּט רוּגא לְכַל־בַּטָשׁר Jér. 25. 31, il entrera en jugement contre toute chair; רָנְשָׁשַּׁמָתִי אָאהוֹ בְּרֶבֶר Ez. 38. 22, j'entrerai en jugement contre lui par la peste ; בָּחָשָׁמֵט רֵתוּא ִעם־בַּית אַחְאָב II Chr. 22. 8, quand Jéhu exerçait la vengeance contre la maison d'Achab.

Po. part.: לְמְשׁקְּטִר Job 9. 15, à mon juge.

연한 (juge) n. pr. 1° Saphat, fils de Hori, Nomb. 13.5. — 2° Plusieurs autres, Rois, Chr.

שְּבֶּשֶׁי m. (usité seulement au plur. בּינְיּשְׁיִים). Jugements, châtiments: הְשָּבְּשִּׁי Exod. 12. 12, j'exercerai des jugements.

n. pr. 1° Sephatiah, fils de David, II Sam. 3. 4. — 2° Plusieurs autres, Jér., Esdr., Néh.

ากุษุษุที่ n. pr. m. 1° II Chr. 21. 2. — 2° I Chr. 12. 5. — 3° 27. 16.

T연한 chald. m. plur. Des juges, Esdr. 7. 25.

ነር ነው ነው n. pr. m. Nomb. 34. 24.

אָפָּרִים (pl. שְׁפָּרִים) Hauteur, lieu élevé: רַבֶּלְךְ שָׁמִר Nomb. 23. 3, il alla sur une hauteur; selon d'autres: il alla seul, a l'écart; שְׁמִּרִם מַמִּדְבָּר Jér. 4. 11, des lieux élevés, des collines, dans le désert; עֵל־שְׁמָרִים 3. 21, sur les lieux élevés.

ישָׁפִּי n. pr. (v. ישְׁפִּי).

" בְּיִבְרוּח L'action de verser : שְׁפִּיכוּח Aboth, le sang versé, meurtre.

ישָׁפִּים n. pr. m. 1° I Chr. 7. 12. — 2° 26. 16.

וְשְׁלְּיפוֹן m. Espèce de serpent ou de vipère (écraste?), Gen. 49. 17.

קפִיר n. pr. d'une ville, Mich.1.11. שָׁפִּיר chald. adj. Beau: שָּפְיר Dan. 4. 9, 18, son branchage était beau.

יְשְׁפּוּר (fut. יְשִׁפּוּרְ:) Verser, répandre: שמה הם האדם Gen. 9. 6, qui répand le sang de l'homme; וַיַּשָׁמּהְ הַבֶּעֵיוֹ אַרָצָהו II Sam. 20. 10, et il répandit ses entrailles en terre; שׁמְכִּר כַמַּיִם לְבֵּךְ Lam. 2. 19, répands ton cœur comme de l'eau (en versant des larmes); de même : יַאֲשִׁמְּכָהוֹ עֵלֵר נְמָשִׁי Ps. 42. 5, je répands mon âme en moi, je pleure; יובר באַש בור Lament. 2. 4, il a répandu sa colère comme le feu. - Verser, entasser, de la terre: וַיִּשְׁמָכוּ סֹלְלֵח אֱל־הָוִיִּרי II Sam. 20. 15, ils élevèrent des remparts contre la ville; ַנַתִּינָתָרָה אֶת־תַּוֹנוּתַיִּךְ Ez. 16. 15, tu as prodigué tes prostitutions.

Niph. Être répandu, être jeté, être dissipé: רַשְּׁמֵּהְ תַּשְּׁמֵּהְ וּשְׁשָּׁהְ I Rois 13.5, et la cendre fut répandue; פַּבָּיִם נְשִׁבְּיִם Ps. 22.15, je suis écoulé comme de l'eau (mes forces m'abandonnent); רַצַּרְ תִּשְּׁמַהְ Ez. 16.36, puisque ton argent a été dissipé.

Pou.: מַאַיִן שִׁקְּכִּח אֲשָׁרֶי Ps. 73. 2, il s'en est peu fallu que mes pas n'aient glissé, exact. n'aient été renversés.

Hithp. Etre répandu, jeté: שְּׁמְּמֵּלְנָּהְ Lament. 4. 1, (comment) les pierres saintes sont-elles jetées, semées, aux coins de toutes les rues; בְּעַיִּהְ Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'âme.

אָל־שָׁמָה . Lieu où l'on répand : אָל־שָׁמָּה Lévit. 4. 12, dans le lieu où l'on répand, jette, la cendre.

וּכְרוּת שֶׁפְּכָּת f. Urètre: וּכְרוּת שֶׁפְּכָּת Deut.23. 2, un homme dont l'urètre aura été coupé; d'autres traduisent : dont l'organe génital, etc.

בּלְינִי (fut. יְשִׁשְׁלִי, inf. יִשְׁשֵׁלֵי) Étre abaissé, abattu; se dit des choses et des hommes : אַבְּשִׁלִי וּשִׁלִּי Is. 40. 4, et toute montagne et toute colline seront abaissées; יְשְׁלֵי וְיִנְבְּיִר וְיִנְבְיִר וְיִנְבְיִר וֹנְבְיִר וֹנְבְיִר וֹנְבְיִר וֹנְבְיִר וֹנְבְיִר וְּנִבְיִר וֹנְבְיִר וְּנִבְיִר וְּנְבְיִר וְּנִבְיִר וְּנְבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנְבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנִבְיִר וְּנְבְיִר וְּנִבְיִר וְּרָבְּיִר וְּרָבִיִּר וְּנְבִיִּר וְּתְּבֵּיִר וְּבִּיִּי וְּבִּיִּר וְּתְּבִּיִּי וְּתִּבְּיִי וְּבִּיִּי וְּתְּבִּיִּי וְּתִּבְּיִי וְּתְּבִּיִּי וְּתִּבְּיִי וְּתְּבִייִּי וְּבִּיִיי וְּתְּבִייִי וְּתְּבִייִי וְּתְּבִייִי וְּתְּבִייִי וְּבְּיִייִי וְּתְּבִייִי וְּתְּבִיי וְּתְּבִיי וְּתְּבִיי וְּתְּבִיי וְּתְּבִייִּי וְּתְּבִייִי וְּתְּבִיי וְּתְּבִייִי וְּתְּבִיי וְּתְּבִּיי וְּתְּבִּיי וְּתְּבִּיִיי וְתְּבִּייִי וְּתְּבִיי וְתְּבִּייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִיי וְּתְּבִייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִּייִי וְּבְּיִייִּי וּתְּיִי וּתְּבִּיי וְבְּבְּיִי וּתְּיִי וּתְּיִּי וְּבְּיִיי וְּתְּיִי וְּתְּיִּי וְּתְּיִּי וְּתְּבִּיי וְּתְּבִּיי וְּתְּבִּייִי וְּתְּבִּיי וְּתְּבִּיי וְבְּיִּיִּי וְּתְּיִי וְּתְּיִיּיִּי וְּתְּיִיי וְּתְּיִי וְּעִּיּיִי וְּתְּבְּיִייִּי וְּיִיי וְּתְּיִייִי וְּעִּיּיִייִּי וְיִּייִּיי וְּיִּייִּי וְּבְּיִיי וְּעִּיּיִיי וְּעִּיּיִי וְּתְּיִיי וְּתְּיִייִיי וְּיְיִייִייִּייְּיִיי וְּתְּיִּיּיִי וְּבְּיִייִּיּיִּייִיי וְיְּבְיּייִי וְּבְּיִּיּיִיי וְּבְּיִיי וְּבְּיִיי וְבְּייִּייִיי וְּבְּייִייּייִיי וְבְּיִיייִיי וְּבְּיִייִי וְּבְּיִייִי וְּבְּיִיי וְּבְּייִיי וְּבְּייִיי וְּבִּייִיי וְּבְּיִייּיִּייִייִייי וְּבְּייִיייִּייי וְבְּייִי וְבְּייִּייִּייִיייִיי וְבְּבְיִייי וְּבְּי

לְשְׁכֵּל chald. Aph. Abaisser, abattre: בְּלְבִין יְתַשְׁפֵל Dan. 7.24, il abattra trois rois; יְתַלְּתָּח בַּלְבִין יְתַשְׁפַל Dan. 5.22, tu n'as point humilie ton cœur.

לְּשְׁלֵּיה m. (רְּשִׁשְּׁלְ הַּהָּת.) adj. Bas, profond, enfoncé: בְּשְׁיִי Ez. 17. 24, un arbre bas, c.-à-d. petit; שְׁשָּלְּבוּר Lévit. 13. 20, (une tache qui paraît) plus enfoncée que la peau. Des hommes: abaissé, vil, humble: בְּשִׁיִּרִי שְׁשָּלִים Job 5. 11, d'élever ceux qui étaient abaissés; וְיִדִּירִי שְׁשֶּלִי בְּעִינִי שְׁשָּלִי בַּעִינִי אַבְּילִי ISam. 6. 22, je paraîtrais vil à mes propres yeux; שְׁשֶּלִים Is. 57.15, l'esprit des humbles.

לְּשְׁלֵּל chald. Bas, vil : שְׁלַלְּל Dan. 4. 14, le plus vil des hommes.

קּשָּׁבֶּי m. Lieu bas, bassesse : שְׁשָּׁבֵּי בּשְׁבִּי Eccl. 10.6, (les riches) sont assis en bas; בְּיִר לָּמְי Ps. 136. 23, qui, lorsque nous étions bien bas, dans la misère, s'est souvenu de nous? קׁלְּה f. Endroit bas, terrain bas: וּבִשִּׁמְלָּח הְצִּיר Is. 32. 19, et la ville sera située dans une vallée.

קלה f.Plaine, vallée: תַּרְיִשְׁלָּבְּלְּה Jos. 11. 16, la montagne d'Israel et sa plaine, et fréq. יוֹשְׁמֵּלָה la vallée qui s'étend de Joppé jusqu'à Gaza le long de la mer.

וְשְׁפְלוּוּת f. Affaissement: בְּטִיְם לּהוּז Eccl. 10. 18, et quand les mains s'affaissent, quand elles deviennent laches par paresse.

Dộợ n. pr. m. I Chr. 5. 12.

סְּשְׁלֵּח. pr. Sepham, ville de la tribu de Juda, Nomb. 34. 10; שַּׁמְּיִי I Chr. 27. 22, de Sepham.

חוֹם אַלְּמוֹח n. pr. d'une ville, I Sam. 30. 28, probablement la même que שַּבְּשׁוֹת.

וְשָׁלֶּי m. Lapin : יְשָׁתְּיִדְיִי Lév. 11. 5, et le lapin; plur.: יְשָׁתִּיִם Prov. 30. 26, les lapins.

기후박 n. pr. m. 1° II Rois 22. 3. — 2° Jér. 26. 24.

שָשַׁע m. Abondance : יָּיִבְּקרּ Deut. 33. 19, ils suceront l'abondance des mers, ils s'enrichiront par la pêche ou la navigation.

לְּעָרָה f. Abondance, grande quantité, foule, troupe: אַפְּעָרוּ Job 22. 11, et l'abondance, le débordement, des eaux; אַפָּעִים Is. 60. 6, une foule de chameaux; אַיִּבְּיִּים II Rois 9. 17, la troupe de Jéhu.

ישְׁפְּעֵי n. pr. m. I Chr. 4. 37.

שְׁפַּר Etre beau, avec שְׁפַּר Ps. 16. 6, (et l'héritage qui m'est échu) me plait.

Pi.: בְּרִּנְּחוֹ שָׁמֵיִם אָשְׁמְרֵח Job 26.13, par son souffle il a orné le ciel.

לְּשְׁלֵּ chald. Parattre beau, plaire: בְּלְבִּר יִשְׁשֵּׁר צְּלֶּרְהְ שׁמַר מֵלָם דָּרְיִיָשׁ Dan. 4. 24, (puisse) mon conseil te plaire; שְׁמַר מֵלָם בָּרְיִישׁ Dan. 6. 2, il plut à Darius.

אָמֶרֵיה. Beauté. Ex. unique : אָמְרֵיה שָּׁהָ Dan. 49. 21, de belles paroles.

ר חַשְּׁלֶּי n. pr. La montagne de Sépher, Nomb. 33. 23.

קרה שָׁפְרָה לּשְׁפְּרָה Job 26. 13, par son esprit (il a donné) au ciel la beauté; ou verbe, v. à שַׁפָּר.

ת שְׁבַּרָת n. pr. Siphra, sage-femme, Exod. 15.

ינְפֶּח אֵיד יי Pavillon, tente: רְנְפֶּח אֵיד יי שְּלֵּדְיִם Jér. 43. 10, il étendra sa tente sur elles.

אָפַּרְפָּרָא m. chald. Aurore, point du jour: בְּשִׁפֵּרְפָּא יְקִים Dan. 6. 20, (le roi) se leva au point du jour.

רשׁמִי (fut. רְשׁמֵּיר Mettre, placer, poser: רְשׁמֵּיר II Rois 4.38, mets le pot; רְלַצְּמַר־כְּיִיֶּה מְשְׁמְּחַנִי Ps. 22.16, tu me mets dans la poussière de la mort.

— Préparer, donner: רְיַ בְּשִׁרְּיִי אָרִיּה עָּלִים לָּנִי Is. 26. 12, Éternel, tu nous donnes la paix.

אם הְשְׁמְבוּן m. duel, douteux: אָם־הְשְׁמְבּוּן בּין שְׁמְבִּין Ps. 68. 14, quand vous auriez couché dans les étables, ou près des âtres; בְּיִדְשְׁבְּיִרִים Ez. 40. 43, et les anneaux, ou les crochets (pour y attacher les victimes).

ៗម៉្ហី m., douteux. Ex. unique: កុរុឃ្លុក កុរុក្ខ Is. 54. 8, dans le transport de ma colère; selon d'autres: dans un moment de colère.

Pop chald. m. Guisse, jambe : שָׁקוֹרָי Dan. 2. 33, ses jambes.

(fut. יְשָׁקוֹר) Veiller (au propre et au figure): שַׁקַרָּתִּר נָאֵרְרָה Ps. 102.8, je veille et je suis (comme un oiseau qui est seul sur un toit); שַּׁיָא שַּׁקַר שׁוֹפַר Ps. 127. 1, le gardien veille en vain; אַלָּד עַל־דַּלָּחֹתֵר Prov. 8. 34, de veiller a mes portes; שְׁמָרוּ וְשִׁמְרוּ Esdr. 8. 29, veillez et ayez-(en) soin ; הַנָּיָר שׁקַר עַלֵּיתָם Jér. 44. 27, je veille contre eux (pour leur faire du mal); שׁקַר אֵנִי עַל־רָבָרִי לָעַשׁתוֹ Jér. 1. 12, je veille, je me háte, a exécuter ma parole; בַּל-שׁקַרֵי אָנַן Is. 29. 20, tous ceux qui veillent pour commettre l'iniquité; נמֵר שׁקַר עַל־עַרָיתָם Jér. 5.6, le léopard est au guet contre leurs villes; בְּרֵיה שַׁקוּר Aboth, et sois zélé (à, etc.).

Pou. Etre fait en forme d'amande :

pes en forme de fleur d'amandier (v. בְּבִּיִם בְּשֶׁׁפְוֵים).

שַּקל שָּקר. Amandier, amande: מַשֵּל שָׁקר. 1. 11, une branche d'amandier, ou : une branche qui fleurit hativement; בְּיָבֶאין בִינָּאין בַּיִבָּאין Eccl. 12. 5, quand l'amandier fleurit (v. מַאִץ אַרָּבּ,); דְּיַבֶּאין Nomb. 7. 23, des amandes.

אָקּה Kal inusité. Hiph. Faire boire, donner à boire, abreuver, arroser: יָאִם־צָּמָא וַוֹשְׁמֵּדְ פָּיִם Prov. 25. 21, et s'il a soif donne-lui à boire de l'eau; וַיַּשְׁמֵנוּ מֵי־ראשׁ Jer. 8. 14, il nous fit boire de l'eau de fiel; יַשָּׁמַרָּ חַעַרַרָּים Gen. 29. 2, on abreuvait les troupeaux; יַהַשְׁלֵּכִים בִּרְבַעּיוֹת שַׁלִּישׁ Ps. 80.6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure; לַחָשָׁקוֹת אַת־חַגּּן Gen. 2. 10, pour arroser le jardin ; לָרְגַעִים אַשְׁקַנָּה Is. 27. 3 , je l'arroserai à tout moment ; part.: בָּשָׁקַה פר בשיקים ; Gen. 40. 1, l'echanson Gen. 40. 2, le chef des échansons; על־מַשְׁקּאוּ Gen. 40. 21, dans son office d'échanson.

Niph. Etre submergé; fém. רְנִשְּׁיִתְּה cheth., Amos 8.8, elle sera submergée.

Pou.: מְצְמּוֹתְדּרְ נְשְׁמֶּח Job 21. 24, et la moelle de ses os est pleine de sève.

שַּׁמְנִי et שִׁקּנִי m. 1° Boisson: שַּׁמְנִי Osée 2. 7, mon huile et mes boissons; יְשִׁקְנִי בִּרְכִי מְטְרָמִי Ps. 102. 10, et j'ai mélé ma boisson de pleurs.

— 2°Arrosement: יְשִׁקּרִּי לְּצִּצְמִיתִיךְ: Prov. 3. 8, et un arrosement, un rafraichissement, à tes os.

ת שִׁקּרְיִן m. Abomination, impureté, chose abominable, impure, idole: ביגוּשְׁ שִּבְּירִי אַמְרִין Nah.3.6, je jetterai sur vous des vêtements impurs; יְשִׁקְּצִין Zach. 9.7, et (j'ôterai) ses mets abominables d'entre ses dents; שָׁבּיּ שִׁקּיבִּי שְׁכִּי שִׁקּיבִּי שְׁכִּי שִׁקּיבִי עָּבְי עַּבְּי עַבְּי עַבְי עַבְּי עַבְּיי עַבְּיִי עַבְּיי עַבְייִי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְייִי עַבְּיי עַבְייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְייי עַבְייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְייִי עַבְייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְייִבּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְייִבְיי עַבְיי עַבְּיי עַבְייִי עַבְייִי עַבְייַי עַבְּיי עַבְייִי עַבְייַי עַבְייַי עַבְיי עַבְייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְייִי עַבְייי עַבְיי

רַבְּילִי (fut. יַבְּילִיב) Se reposer, être en repos, en paix, jouir du repos, se tenir

tranquille, rester inactif : אשׁכם האא אַל-שָׁמַרֵיז Jér. 48. 11, il a reposé sur sa lie; ילא־טָּקטְתִּי Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité; יָמָשֶׁרֶץ Jug. 3. 11, le pays fut en repos, en baix; blus complet: ئىلغىڭدا بَقْظَفِى خَفْدِنْ ئَوْظَ Jos. 11. 23, le pays se reposa de la guerre, n'avait plus de guerre; יָאַשַׁקוֹם Job 3. 13, et je reposerais (dans la tombe); לא רְשָׁלִם תַאִישׁ Ruth 3. 18, cet homme ne se donnera point de repos (qu'il n'ait achevé cette affaire); אָרֵץ יִרְאָח וְשֶׁקְטָּח Ps. 76. 9, la terre a été effrayée, et elle s'est tenue en repos; אַרה חָשָׁלְטִי Jér. 47.7, comment te tiendrais-tu tranquille, inactive? י באַל-הָשְׁשְׁכִּט אֵל Ps. 83. 2, Dieu, ne reste point en repos, sans agir.

Hiph. 1º Faire reposer, apaiser, procurer le repos : וָאֶרָהְ אַשַּוֹים רַיָּשׁקִים רִיב Prov. 15. 18, l'homme patient apaise la querelle; יְחוּא דַשָּׁקִם וּמִר דֵרְשָׁעַ Job 34. 29, s'il donne le repos, la paix, qui la troublera? לָחַשָּׁקִרט לוֹי מִרמֵי רֵע Ps.94.13, pour le mettre en repos contre les jours de l'adversité. — 2º Intrans. Reposer, rester en repos : יוֹשָׁמֵר וַחַשְׁמֵר Is. 7. 4, sois sans inquiétude et reste tranquille (v. a שַׁמָּר Niph.); אַנָר אַל רוּכָל Jer. 49. 23, (la mer) ne peut rester en repos, s'apaiser; בַּוֹשָׁקִט אָרֶץ מִנֶּרוֹם Job 37. 17, lorsque la terre est épargnée des vents du sud (v. le même exemple à ברום, page 129).

וְשָׁלִים וְשָׁקִם אָתַּוּ . Repos : יְשָׁלִים וְשָּׁקִם I Chr. 22. 9, et je donnerai (a Israel) la paix et le repos.

II Sam. 48. 12, et quand même je peserais dans mes mains, c.-à-d. quand même tu me donnerais, mille pièces d'argent.

Niph. Etre pesé: הְשָׁקֵל Esdr. 8. 33, l'argent fut pesé; לוּ שָׁקֵל הְשָּׁקֵל לוּ שָׁקול הְשָּׁקֵל Job 6. 2, si (mon chagrin et mes souf-

frances) étaient pesés.

לְּחָלֶהְיל m. Poids, sicle, monnaie d'or et d'argent: אַמֶּלְי Amos 8. אַלְּחָלְהִיל שָׁמֶל Amos 8. אַרָּ אָבְיל אַמָל Amos 8. אַרָּ אָבְיל אַמָל בּיוּלְהִיל שָׁמְל בּיִלְּיִרִם שְׁמָל הַיּמְל הַיִּלְיִּרִם שְׁמֶל הַיִּלְיִּרְם שְׁמֶל הַיִּלְיִּרְם שְׁמֶל הַיִּלְיִּרְם שְׁמֶל הַיִּלְיִּרְם עָמָל הַיִּלְיִּרְם עָמָל הַיִּלְיִּרָם עָמָל הַמָּל הַמָּל הַמְּל הַמָּל הַמְּל הַמָּל הַמָּל הַמְּל הַמְּל הַמְּל הַמְּל הַמְּל הַמְּל הַמְּל הַמְל הַמְל הַמְּל הַמְּל הַמְל הַמְּל הַמְל הַיּבּוּל מִינְיִים הָעָּל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַיִּיִּים הָּעָּל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַמְל הַיִּיִּים הָּעְל הַיִּבְּיִים הְעָּבְל הַמְלְיִים הְעָּבְיִים הְעָּבְּל הַמְּלְיִים הְעָּבְּל הַמְּלְיִים הְעָּבְּל הַמְּלְיִים הְעָּבְל הַמְלְיִים הְעָּבְל הַמְּלְיִים הְעָּבְל הַמְּל הַמְלְיִים הְעָבְל הַמְּלְיִים הְעָּבְל הַמְּבְּל הַמְיִּבְּל הְעָּבְין הַמְּלְיִים הְעָבְּל הַמְיִים הְעָּבְּל הְעָבְּל הְעָבְין הַיּבְּל הְעָבְּין הַמְּבְּל הְעָבְין הַיּבּין הַיּבּיּל הַיּבּין הַיּבּין הַיּבּין הַיּבּין הַיּבּין הּענוּים הּענוּים היוֹים היוּים היוֹים היוּים היוֹים היוֹים היוֹים היוֹים היוֹים היוֹים היוֹים היוּים היוּים היוֹים היוֹים היוֹים היוּים היוֹים היוּים היוּים היוֹיים היוֹים היוֹים היוּים היוּים היוֹייים היוּיים היוּיים היוּיים היוֹייים היוּיים היוֹייים היוֹייים היוֹייים היוּיים היוֹיייי

קּמָה f., usité seulement au plur. Sycomore: אַקְמִים גְּדָּעּנּ Is. 9. 9, les sycomores ont été abattus; בְּינִיםְל Ps. 78. 47, (il détruit) leurs sycomores par la gelée.

עַרְעָּלְ Enfoncer, être plongé, être submergé: שָׁבֶּל בָּרָם Jér. 51. 64. Babylone sera ainsi plongée, submergée; בְּבָל בְּבָּל בִּאָר בְּבָּל Amos 9. 5, elle est submergée comme par le fleuve d'Egypte; du feu: תַּמְשָׁלַע רָאֲשׁ Nomb. 11. 2, le feu s'arrêta, s'éteignit.

Niph. Étre submergé: יְנְשֶׁקְבֶּח מִּראוֹר Amos 8. 8, elle sera submergée comme par le fleuve d'Egypte (cheth.

(أذبهظنا).

Hiph. Faire baisser, faire enfoncer: אַרְּחָבֶל הַשְּׁמִיבְ לְשׁוֹנוֹ Job 40. 25, peux-tu lui baisser sa langue par une corde, ou: peux-tu lui plonger, jeter, une corde sur la langue? בַּיבָירָע Ez. 32. 14, je ferai rasseoir leurs eaux.

לְשִׁקְעֵרוּרָה f., pl. שְׁמְעֵרוּרָה Lév.14.37, de petits creux, des fossettes (aux parois de la maison).

קר אמן inusité. Niph. Regarder en s'avançant, en se montrant, regarder, paraître: מְבֶּר חַחַלּוֹן וְבָּרָם וְשָׁבְיִם וְשְׁבְּיִם וְשְׁבָּיִם וְשְׁבָּיִם וְשְׁבִּים וְשְׁבָּיִם וְשְׁבָּים וְשְׁבָּים וְשְׁבִּים וְשִׁבְּים וְשִׁבְּים וְשִׁבְּים וְשִׁבִּים וְשִׁבְּים וְשִבּים וְשִׁבּים וְשִׁבּים וְבִּים בּמִר בּמִר בַּמִר בְּמִר בְּמִים וּיִּבְּים וּיִים וּיִים בּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּמִים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בְּיבּים בּיבּים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים

Hiph. Regarder: אָבְּר חַחַלּוֹן הַצְּר הְשַׁחַלּוּן II Rois 9. 30, elle regarda par la fenetre; נַיִּשְׁבְּרָּ בְּיִדְּנָיִם בָּאַרָיִם בּאַרָיִם Exod. 14. 24, l'Éternel regarda le camp des Égyptiens; בְּיִשְׁבְּיִר כְּיֹם Gen. 18. 16, ils regardèrent vers Sodome

קּבְּיִם שָּקָתְּ m. Couverture, toit: רְבְּיִם שָּקָתְּ I Rois 7. 5, les portes et les poteaux étaient carrés et couverts d'un toit, ou: avaient une toiture carrée; selon d'autres: אָבְשָׁ des fenêtres; בּיִבְּעָהָים שְּלַשְׁתִּים I Rois 7. 4, trois rangècs de solives.

קפִּים m. pl. adj. et subst.: יְדּבּינִים אֲטְמִים אַנְמִים I Rois 6. 4, des croisées voûtées et grillées; יְשְׁקְמִים 7. 4, et des solives; selon d'autres: et des fenêtres.

אָרֶעֶּי m. Abomination, impureté (des animaux impurs): בְּיָבֶּי רְּדְּיִר לָּכָם Lév. 11.11, ils vous seront en abomination; אַבְלֵּר בְּשֵׂר חַחֲיִרר וְדִיּשֶּׁבְיִץ Is. 66.17. ceux qui mangent de la chair de pourceau et des choses abominables, des animaux impurs.

ישקוץ (v. שַׁקּץ).

PP (fut. רָשׁק) 1° Courir, errer ça et la: בְּעִיר יָשׁקוּ Joel 2. 9, ils iront ça et la par la ville; בּעִיר בְשׁקוּ Is. 33. 4, on courra sur lui. — 2° Etre avide: בְּעִיר שׁוֹקף Prov. 28. 15, et (comme) un

ours avide, affamé; אַרְפָשִׁי שׁיִּשׁ Is. 29. 8, et son ame est avide, altérée.

Hithp. Courir. Ex. unique: יְשְׁחַקְשְׁרָן אַרְחֹבוּת Nah. 2. 5, (les charriots) courront dans les rues; selon d'autres: ils se heurteront, etc.

קר לִר: Mentir: אָם־תְּשְׁקר Gen. 21. 23, que tu ne mentiras, ne me trom-

peras pas.

Pi. Mentir, tromper, trahir: לֹא יִשְׁפֵּר I Sam. 15. 29, il ne mentira pas; ולא בַּעְבִּרתוֹ Lévit. 19. 11, et aucun de vous ne mentira à son prochain; בְּנִים לֹא יְשַׁפֵּר Is. 63. 8, des enfants qui ne trahiront, ne dégénéreront plus; וְלֹא יִשְׁפֵרְ בַּבְּרִירְהָ Ps. 44. 18, nous n'avons point trahi ton alliance; וְלֹא אֲשֵׁפֵר בָּאָמִינְרִי Ps. 89. 34, je ne fausserai, trahirai pas ma foi (ma promesse).

שָקֵר m. 1° Mensonge, fausseté, vanité: מָּרֶבֶר שֵׁקֵר חְרָחָק Exod. 23. 7, tu t'éloigneras de toute parole de mensonge; ער־שַׁקַר Deut. 19. 18, un faux témoignage; יְשֶׁבְעַּח שֵׁקֵר Zach. 8. 17, et un faux serment; שַׁקָר תַּפּוּס לָהְשׁוּצָח Ps. 33. 17, la victoire est vaine que le cavalier attend de son cheval; שַׁקַר Prov. 17. 4, le mensonge, pour le menteur; plur.: מָּקְרֵים Ps. 101.7, des mensonges. — 2°Adv. En vain, vainement: אַהְ לַשֵּׁמֵר שָׁמַרְאָד I Sam. 25. 21, c'est bien en vain que j'ai gardé, protégé; שַׁמֵר רְדָּמוּנְר Ps. 119. 86, ils me persecutent sans motif; איבר שָׁקר Ps. 35.19, ceux qui sont mes ennemis sans sujet; לַשַּׁמָר עֲשָׁח עֲם שֵׁקַר סֹמְרִים Jér. 8. 8, c'est bien en vain que la plume a écrit, en vain que les scribes ou les législateurs (s'en servent).

קרת בְּנְיִּד בַּנְיָּה f. Auge, abreuvoir: בְּמְצֵּר בַּנְיָּה Gen. 24. 20, elle vida sa cruche dans l'abreuvoir; pl.: היְּמְבָּר בַּיִּמְיִּה Gen. 30. 38, dans les abreuvoirs.

שׁרֵה (rac. שֶׁרֵהְ). Nombril: שֶׁהַהְ Ez. 16.4, et שֶּׁרְבִהְ Cant.7.3, ton nombril; לְשָׁהָּהְ Prov. 3.8, pour ton nombril, c.-à-d. pour tes nerfs (ע. שְׁרָרִי,).

et אָבְיּשְׁ chald. 1° Délier : יְמִיְּבִיא לְבְּיִרְ Dan. 5.16, et que tu peux résoudre les problèmes; part.: אָבְּרִין אַיְבְּעָּרָה אַבְרִין אַיְבְּעָרָה Dan. 3. 25, quatre hommes sans liens. — 2° Demeurer, rester: יְמָּרְיָה אַ Dan. 2. 22, et la lumière se trouve, demeure, en ou avec lui.

Pa. 1º Délier: אְּלְטָּרֵא מְמְרָא Dan. 5. 12, et qui résout les problèmes. — 2º Commencer: לְּמִרְטָּ Esdr. 5. 2, et ils commencèrent à bâtir.

Ithp. Se relacher: יְמְשֶׁרֶנִינְ Dan. 5. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

קּאָנֶר n. pr. 1° Sareser, fils de Sancherib, Is. 37. 38. — 2° Zach.7. 2.

אָרָב 1º Chaleur: לְּאִרְבִּיְתָּם שֶׁרֶב Is. 49. 10, et la chaleur ne les frappera pas. — 2º Lieu desséché: רְיָדְיִה חַשְּׁעֶרֵב לַאֲּנְם Is. 35. 7, les lieux qui étaient secs deviendront des étangs; selon d'autres, שֶׁרֶב le mirage: la plaine de sable à qui le phénomène du mirage donne l'apparence d'une étendue d'eau deviendra en réalité un étang.

ת שֵׁבְבְיָח n. pr. m. Esdr. 8. 18.

שַּׁרְבִיטׁ m. Sceptre : שַּׂרְבִיטׁ Esth. 4. 11, le sceptre d'or (v. שֶׁבֶּט).

אַרָה (ע. אָקי) Délier, délivrer: אָמרלא Jér. 15. 11, si je ne te délivre pas pour ton bonheur (ע. מּ הַחָּתְּשְׁ הַיִּהְ הְּעַבְּיִהְ לְּטוֹרֵ Job 37.3, il envoie le tonnerre sous tous les cieux, il lui laisse un libre cours (v. le même exemple à יָשֵׁר Pi.). — Demeurer, résider, part. השׁיִּה hoth.

שָׁרָה Muraille (v. à II שָׁרָה subst.).

קרה f. Chainette; plur.: ישֵׁרָהוֹ Is. 3.19, et les chainettes (ornement que portaient les femmes) (v. שְׁרָשׁן).

קרותן n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

קרון n. pr., toujours avec l'art.: תְּשֶׁרוֹן Saron, contrée qui s'étend de Joppé à Césarée, extrêmement fertile, Jos. 12. 18, Cant. 2. 1; יְשָׁרוֹנָי de Saron, I Chr. 27. 29.

שׁרְשׁי *n. pr.* (v. שִׁרְשׁי). ישָׁרֵי *n. pr. m.* Esdr. 10. 40. שִׁרְיָה f. Cuirasse, Job 41. 18.

וליין m. Cuirasse: וּמְשָׁקַל חָשָׁרְיוֹן ISam. 17. 5, le poids de la cuirasse; plur. וְחַשְּׁרִיוֹנִים Néh. 4. 10, פו וְשִׁיִרִינִים II Chr. 26. 14.

ישִׁרְיוֹן n. pr. Les Sidoniens appellent la montagne d'Hermon: Siryon, שְׁבִיר, Deut. 3. 5.

ישְׁרְיָן m. Cuirasse (v. שִׁרְיּן), I Rois 22. 34, Is. 59. 17.

שְּרִיקוֹת שְּרָיִים: f. pl. Sifflement שְּרִיקוֹת שְּרָיִים: Jug. 5. 16, les cris, le bélement, des troupeaux, ou: le bruit du sifflet des bergers; שְׁיִרִיקֹת עּוֹלֶם Jér. 18. 16, un objet de sifflement, c.-à-d. d'opprobre, perpétuel.

קארנו : אינוי). Nombril : יאונוי אינוי : Job 40. 16, et sa vigueur est dans le nombril, dans les nerfs de son ventre.

קירוות f. (rac. שֶׁרֵר). Penchant, passion, ou endurcissement: בֵּר בְּשֶׁרְרוּה בי בְשֶׁרְרוּה Deut. 29. 18, encore que je suive le penchant, ou l'endurcissement, de mon cœur.

אַניע (ע. אָפֿינית).

רְשִׁרְצּר (שְׁנִילְי (שְׁנִילְי) 1° Produire en abondance, fourmiller: יְשִׁיְבּיל שָּבִיל פָּתָר. 1.20, que les eaux produisent en abondance des animaux qui se meuvent; שֵּבְיל צְבִּיל צְבִיל פָּרָ שִּבְיל פָּרָ 105.30, leur pays fourmilla de grenouilles.— 2° Ramper: יְשִּבְיל בְּל-תָאָר, Gen.7.21, des reptiles qui rampent sur la terre.— 3° Se multiplier, se répandre. Des animaux: יְשִׁרְצֵּוּ בָּאָרֶץ Gen.8.47, qu'ils se répandent sur la terre; des hommes: פַּרָּגְּרָנְיִלְיִ Exod.1.7, (les enfants d'Israel) augmentèrent et se multiplièrent.

עָרֶץ הָשָּת Reptile: שָּרֶץ בָּמָא Lévit.5.2, des reptiles immondes; מל שֶּרֶץ הָשִּר הַלּנָּטְרָץ הַעָּרָן בּעִיא בּעָרָן הַעִּרָּן בּעַרָּץ בּעָרָן בּעָרָן בּעַרָּץ בּעַרָץ בּעַרָּץ בּעַרָּץ בּעַרָּץ בּעַרָּץ בּעַרָץ בּעַרָּץ בּעַרָץ בּעַרץ בּעַרָץ בּעַרץ בּערץ בערך בעריך בערי

ישָׁבַק (fut. יְשֶׁרֹם) Siffler, appeler en

sifflant, siffler pour railler, pour exprimer l'étonnement: רְּשִׁרֹּק דֵּי לַּזְבּוּב Is.7. 18, l'Éternel appellera la mouche, etc.; אָדְאָדְן אַבְּק מִּי מִבְּיִם בְּלַבְּוּב Is. 5. 26, il lui sifflera, il l'attirera, des extrémités de la terre; יְחָבֶּל פַל-כָּל-כַּל-כַּל-כַּל-בַּל 8, (quiconque passera près de cette ville) en sera étonné, et sifflera à cause de toutes ses plaies; שְׁבִּילְיִי בַּיִרְיקִי בַּין Lament. 2. 16, ils ont siffle, grincé les dents; יְבְּשִׁרֹק בָּלָרִי Job 27. 23, et (chacun) le sifflera, le raillera.

לְשֵׁבְקְּהְ f. Sifflement, raillerie: תְּשֶׁבְּקְּהְ קר Jér. 25. 9, (je ferai d'eux) un objet d'étonnement et de sifflement.

ישְׁרֵל 1º Regarder (v.II-שׁרָב).—2º Haīr; part.: לְּמֵצְן שׁוֹרְרָר Ps. 5. 9, à cause de mes ennemis.

ישָׁרָר n. pr. m. II Sam. 23. 33.

שֿרָר Nombril (v. שׁרָר).

ישָׁרָשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

שׁבְשִׁי Po. Prendre racine, jeter des racines: אָבְּי מָלִּישׁרֵשׁ בָּאָרֶץ גִּוְצָם Is. 40. 24, et même leur tronc n'a point jeté de racines en terre; בַּּפִישׁרָשׁי Jér. 12. 2, et ils ont pris racine.

Pi. שֵׁישֵׁ sens opposé. Déraciner, détruire : וְשֵׁילְשׁהְ בַּאָרֶץ הַיִּים Ps. 52. 7, il te déracinera de la terre des vivants; זְשָׁרֶשְׁהַ לְשִׁרָשׁ Job 31. 12, et qui aurait déraciné, détruit, tous mes fruits.

Pou. pass.: יָשֶׁרָשׁר Job 31.8, et que mes rejetons soient déracinés.

Hiph. Jeter racine: רַהַשְּׁרָשׁ שָׁרָשֶׁירָ Ps. 80. 10, elle a jeté de profondes racines; בְשָׁבֵשׁ בַּעָּלִב Is. 27. 6, Jacob prendra racine.

Ing. 5. 14, leurs descendants ont combattu jusqu'en Amalek; שַּׁיָשִׁי שִּׁי שִׁיָשׁ Is.11.10, la racine, le rejeton, d'Isaie. שׁׁיָשׁ m. chald. Racine: שׁׁיָשׁ Dan.

4. 12, (de) ses racines.

ביילשור f. pl. Chainettes: שַׁרְשׁוֹת Exod. 28.22, des chainettes pour le pectoral.

לשרישי chald. f. Expulsion, bannissement: מַן לְשִׁרשִׁי Esd. 7. 26, il sera condamné soit au bannissement.

הְשְׁרְשְׁר f. pl. Chainettes: הְשִׁרְשְׁר f. pl. Chainettes בְּשְׁר הַשְׁר Exod. 28. 14, et deux chainettes d'or.

לְּשִׁרִת Kal inusité. Pi. חַשֵּׁ, inf. חַשָּׂ, Servir: יוֹהְאֹ אִדְרָת Nomb. 3. 6, afin qu'ils le servent; יְשֵׁרְתּהְיָם יְשָׁרָתּוּ Is. 60. 10, et leurs rois seront employés à ton service; בְּשָׁרְתּוּיְבָּי Nomb. 4. 12, (les vases) dont on se sert; חַשָּׂיְלָּה Deut. 18. 5, pour faire le service divin au nom de l'Eternel; part.: מְשֵׁרַת אָתרֹתְּבָּי I Rois 1. 15, (la Sunamith) servait le roi.

שְׁשָּׁה (ע. השָּׂ).

ו משְׁשׁ f. (m. השְּׁשׁ, const. השָׁשֵּׂ). Six: הישׁ f. (m. השְׁשׁ, const. השָׁשַׁ). Six: הישׁ מַשׁה אַלְּמָּה בָּיִרם Gen. 30. 20, six fils; בּיִשְּׁשׁ הַשְּׁה Nomb. 2. 9, et six mille; שִּׁשְּׁה soixante.

II מַמּרּרֵי שֵׁשׁ 1° Marbre blanc: מַמּרּרֵי שֵׁשׁ Cant. 5.15, des colonnes de marbre (ישׁישׁ).

— 2° Lin; selon d'autres: byssus: שַּׁרִּרִישִׁישׁ Gen. 41. 42, d'habits de fin lin (ישׁשׁ cheth. Ez. 16. 13).

Ez. 39. 2, et je te ferai errer; selon d'autres: je te détruirai, ou je ne laisserai de toi qu'un de six (ง. กษุษ).

ישִׁשְׁבַצִּר n. pr. persan, Esdr. 1. 8.

קאָיקי Pi. (de I שלי). Donner la sixième part. Ex. unique: רְשִּׁשִּׁירֶם הָאֵיקָם Ez. 48. 43, vous donnerez la sixième partie d'un épha.

"ਦੋ" n. pr. m. Esdr. 10. 40.

עיש n. pr. Nomb. 13. 22.

ந்த் m. (f. நான்ற்). Le, la sixième :

קרייִשִּיה Gen. 30. 19, un sixième fils; מְּרִישִּׁילְּטְּ signifie aussi la sixième partie d'un tout: יְשִׁירוּ הַיִּוּירִן Ez. 4. 11, le sixième d'un hin.

קישׁיִי n. pr. Babylone, Jér. 25. 26, 51. 41.

ישָׁשָׁ n. pr. m. I Chr. 2. 31.

ף אַשְׁשָׁ n. pr. m. I Chr. 8. 14.

ਸੰਘੁੱਧ m. Couleur rouge (cinabre?): ਸੰਘੁੱਧੂ ਸੁਸੰਘੜ੍ਹ Jér. 22. 14, et peint de rouge.

m. Le fondement du corps de l'homme, le derrière, l'anus: רַיִּשׁוּמַר שֵׁר Is. 20. 4, ayant le haut des cuisses à découvert; עַר־שְׁרוֹתֵיקִם II Sam. 10. 4, jusqu'au haut des cuisses.

רְשֵׁל (équivalent, restitution) n. pr. Seth, troisième fils d'Adam, Gen. 4.25.

t אָלְי chald. Six: שְׁלִידְישָׁ Esdr. 6. 15, la sixième année (du règne de Darius); אָבִין שָׁרו Dan. 3. 1, six coudées; אָבִין שׁרוּשִׁר même verset, soixante.

הַתְּים (fut. הַהְּשִׁי, apoc. הְּשִׂיִם Boire: הַיִּהְשִּׁיִן לְּשִׁהוֹת Yomb. 20. ל. il n'y a point d'eau pour boire; inf.: יוֹחשָׁ Agg. 1. 6, boire; בְּיִבְּיִהְיִבְּיִבְּיִן Ps. 78. 44, ils ne purent boire (les eaux); הַּשְּׁיִי בִּיּבְּיִּ בְּיִבְּיִּבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בַּיבְי בַּיבִים שַּׁהָת רוּהִי. 1.1, pour manger en festin avec Esther; au fig.: רוּהְיִבִּי בַּיבְים שַּׁהָת רוּהִי בַּיבְּים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבַּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבּים בַּיבִּים בַּיבּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבּים בַּיבִּים בַּיבִּים ב

Niph. ਸਮੁੱਕੂ ਸਕੁੱਕ Lév. 11. 34, (tout breuvage) qu'on boit.

Dan. 5. 2, afin qu'ils bussent dans ces vases; אָרָא בּדּוֹן Dan. 5. 3, (le roi et ses gentilshommes, etc.) y burent.

10.17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour le plaisir de boire. II אָשְׁרִי m. Chaine d'un tissu: בְּשָׁרִי Lév. 13. 48, dans la chaine ou dans la trame.

הַיְּהִי f. L'action de boire : הַּיְּחִיּיְה בּיָּה Esth. 1. 8, et la manière de boire fut, c.-à-d. on buvait suivant l'ordre, de ne forcer personne à boire.

ל שׁנִים f. Deux (v. שְׁתַּיִם).

קייל m. Plant: בְּשִׁחְלֵּר זֵירָהִים Ps.128. 3, comme des plants d'oliviers.

י אָתִיקּה f. Silence, Aboth.

לְּחָתְלְ Planter, transplanter: שְׁתַּתְּלְ Ps. 92. 14, étant plantés dans la maison de l'Éternel; בְּתֵּרְמֵלְ בָּבְּרִתְ בְּתָרִים רְשִּׁרְאֵל Ez. 17. 23, je le planterai sur la haute montagne d'Israel; שְׁמִיבְּלָּם Osée 9. 13, plantée (c.-a-d. située) dans un lieu agréable. Nomb. 24. 3, 15, (l'homme) qui a l'œil ouvert, le prophète.

על Uriner: בְּשְׁתִּין מְקִרי I Rois 6.11, I Sam. 25. 22, 24, qui pisse à la muraille, désignant un chien selon les uns, un petit garçon selon les autres.

ר. אָרְשׁלְי (fut. אַרְשִׁי) Se taire, se calmer, s'apaiser: יְשִׁי אָרִי ן Jon. 1. 11, afin que la mer se calme: יְשִׁי אָרִי וּ בְּיִרִי וְשִׁי אָרִי וּ אַרָּאָר וּ בִּירִי אַרְאָר וּ אַרָּאָר וּ בּירִי אַרְאָר וּ אַרָּאָר וּ אַרָּאָר וּ אַרָּאָר וּ אַרְאָר וּ אַרָּאָר וּ אַרְיִי אָרָאָר וּ אַרְיִי אָרָ וּ אַרְיִי אָרָי וּ אַרְיִי אָרָיי וּ אַרְיִי אָרָ וּ אַרְיִי אָרָי וּ אַרְיִי אָרָי וּ אָרָי וּאָר וּ אָרָי וּ אָרָי וּ אַרְיִי אָרָי וּ אַרְיִי אָרְיִי וּ אָרְייִי אָרְיִיי וּ אָרְייִי אָרְיִי וּ אַרְיִי אָרְיִי וּ אָרְייִי אָרְיִי וּ אָרְייִי אָרְיִי וּ אָרְיִי וּ אָרְייִי אָרְיִי וּ אַרְייִי אָרְיִי וּ אָרְייִי אָרְיִי וּ אַרְייִי אָרְיִי וּ אָרְייִי אָרְיִי וּ אָרְייִי אָרְייִי וּ אָרְייִי וּ אָרְיי וּ אָרְיי אָרְייִי וּ אָרְייִי אָרְייִי וּ אָרְייִי וּ אָרְיי אָרְיי וּ אָבְיי וּ אָבְייי אָרְיי אָרְיי וּ אָרְיי אָיי אָרְיי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְיי

ንር፱ n. pr. persan, Esth. 1. 14.

r Taw. אָהְ signe, signe d'écriture; vingt-deuxième et dernière lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signifie 400. n sans daguesch se prononçait ts; avec daguesch, t, th. n se permute avec שׁ (voir cette lettre) et avec שׁ. Exemples: אַשׁ et chald. אַה neige.

אָבְתִּי Désirer ardemment : הָאָבְתִּי לִּישׁוּטְּתְּדְּ Ps. 119. 174, j'ai souhaité ton secours (v. אָבָת, אָבָר).

Pi., sens oppose. Avoir en horreur (ע. בקר). Ex. unique; part.: מְּרָאֵב אָלֵּכְיּר Amos 6. 8, je déteste l'orgueil de Jacob.

רָּבְּרָה f. Désir : מַּנְשָׁר לְתַאֲבָח Ps.

119. 20, mon ame est languissante par le désir, l'affection (qu'elle a pour tes ordonnances).

אָרָה Kal inusité (ע. הַיָּהְ). Pi. Indiquer par des signes, marquer des limites: אָרָאוּ לָכָּם Nomb. 34. 7, vous tracerez, vous marquerez, pour vos limites (ou Hithp. de II אָרָה).

in et n. Boeuf sauvage, Deut. 14. 5, Is. 51. 20.

ו תְּאָרָה f. (rac. I תְּאָרָה). 1° Désir, souhait, convoitise, concupiscence: מְאַרָּה אַרְּיִםוֹנּ Prov. 11. 23, le souhait des justes ne tend qu'à ce qui est bon; מַאַרָּה רָשָׁעָּה רְיַ Ps. 10. 17, tu exauces le souhait des humbles; מַאַרָּה רְשָׁעָּיִם רְשָׁעָּיִם רְשָׁעָּיִם רְשָׁעָּיִם רְשָׁעִּים רְשָׁעִּים רְשָׁעִּים רְשָׁעִּים רְשָׁעִּים רְשָׁעִים רְשָׁעִּים רְשָׁעִים רְשָּׁעִים רְשִׁים רְשִּׁעִים רְשָׁעִים רְשָׁעִים רְשָּעִים רְשָׁעִים רְשָּׁעִים רְשָׁעִים רְשָׁעִים רְשְׁעִים רְשִּׁעִים רְשְׁבִּים בּעִּים שְׁעִּים רְשִׁים רְשִׁים רְשִּׁים רְשִׁים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים רְשָּׁעִים רְשָּׁים רְשִׁים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּע בּעִים בּע בּעִים בּע בּעִּים בּע בּעִים בּע בּעִים בּע בּעִים בּע בּעִים בּע בּעים בּע בּעים בּע בּעִים בּע בּעִּים בּע בּעִים בּע בּעִים בּע בּעִים בּע בּעִים בּע בּעִים בּע בּעים בּע בּעִים בּע בּעים בּע בּע בּעים בּע בּע בּעים בּע בּעים בּע בּעים בּע בּעים בּע בּעים בּע בּע בּע בּעים בּע בּעים בּע בּע בּעים בּעים בּע בּעִים בּעבּע בְּעִים בּעִים בּע בּעִים בּעבּעם בּעבּעם בּע בּעים בּע בּעבּעם בּעבּים בּעבּעם

agrément, ornement: וְכִי תַאָּיִתְּ דּעָּא לְצֵינִים Gen. 3. 6, qu'il était un objet agréable aux yeux; בְּאָרָם תַּקְיהוֹ la miséricorde, la bonté, de l'homme, est son charme, son ornement.

II תְּאָה (rac. II מָרְה ou תְּאָה) Limite: פּר תְּאָה גִּלְם Gen. 49. 26, (en s'élevant) jusqu'à la limite extrême, jusqu'au bout des collines éternelles.

ת (const. קאוֹמֵר.). Jumeaux קאוֹמָר. Gen. 38.27, et voici deux jumeaux étaient dans son sein; de même האימֵר גְּבְּרָא, Gen. 25.24; אַרְאָיִם הַאַמָּרָע Cant. 4. 5, deux petits jumeaux d'une chevrette.

הַאָּלָה f. (rac. אָלָה). Malédiction : תַּאַלְּהְדּ לְּהָם Lament. 3.65, (donne)-leur ta malédiction.

DND Etre double, être à deux, être joint; part. seul usité: בְּיִרְיִּה הַאָּמָה Exod. 26. 24, ils seront joints par le bas.

Hiph. Enfanter des jumeaux; part.: מְּבְּלֵם בַּרְאִימוּת Cant. 4. 2, qui portent toutes un double fruit, des jumeaux.

າວເຕັ pl. (const. d'un singulier ເຂດ ou ເຂດ). Deux petits jumeaux, Cant. 7.4.

קּאָנָה f. (rac. אָנָה). Passion, désir charnel. Ex. unique: מַאַנְהָה מִי יְשִׁיבָנְה Jér. 2. 24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir lorsqu'elle est en chaleur?

קּאֵנְה f. (pl. קּאֵנִים). Figuier, figue: קאַנְה בּהְאַנְּח Iér. 8. 13, il n'y a point de figues au figuier.

קּאָנָה f. (rac. אָנָה). Occasion : תּאָקה שְׁאָנָה Jug. 14. 4, il cherche une occasion, un prétexte.

ন্টার্ছা f. (rac. স্কো). Tristesse, gémissement, soupir, Is. 29. 2, Lament. 2. 5.

Peines, efforts: מארן m. pl. (rac. ארן). Peines, efforts: תְאָנִים הָוּלָאָה Ez. 24. 12, (la chaudière) a fatigué par les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer (v. d'autres explications à אָרָה, page 313).

תְאַנֵּח שִׁלוֹה n. pr. d'un endroit à la frontière du pays d'Ephraim, Jos. 16.6.

קאר Dessiner, tracer, une frontière; s'aligner, s'étendre: איבר בּישָבוּל Jos. 18. 14, la frontière s'étendait; יְרָשֵּר אָל־מַעְרֵן Jos. 15.9, cette frontière s'étendait depuis le sommet de la montagne jusqu'à la fontaine, etc.

Pi. Dessiner: יְרְאַרֵּדוּי Is. 44. 13, il le marque, dessine.

Pou. S'étendre: תַּשְּהְיָּאֵר הַשְּנְיָאָר Jos. 19. 13, (de là) s'étendant vers Néah; selon d'autres, n. pr.: à, vers Methoar, et vers Néah.

אַר m. (avec suff. יוֹאָב, הָאָרָם). Forme (du corps), figure, mine, air, beauté : יָתאַרוֹ מִבְּנֵי אָדָם Is. 52. 14, et sa forme, son apparence, (était plus défaite, défigurée) que pas un des enfants des hommes; מַאַרָם Lam. 4. 8, leur figure; מה מארו I "Šam. 28. 14, quelle est son apparence, comment est-il fait? פרואַר בְּנֵר רַשְּבֵּלַה Jug. 8. 18, (chacun d'eux avait) l'air des fils d'un roi; יָאִרשׁ תּאַר I Sam. 16. 18, et un bel homme; לארחאַר לו וְלא דַורֶר Is. 53. 2, il n'y a en lui ni forme, ni beauté, ni éclat ; plus compl. יְמַּח־האָר Gen. 39. 6, יַּמָּת־הּאַר 29. 17, beau, belle, de corps, de taille; des animaux : וָרָעוֹח האָׁה Gen. 41. 19, des vaches laides.

עַּאָרֵע n. pr. m. 1 Chr. 8. 35; פַּוּרָב 9. 41.

אַלְּשִׁרּה m. Espèce d'arbre : הַּיְאַשׁרּר Is. 41. 19, et le buis, ou : une espèce de cèdre.

בית לבית ל. Botte, arche: מַבַּרוּ צָּצִּרּילֹטָּת 2. 3, une caisse, ou une botte, de jonc; קברו צָצִרילַת Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher.

קרוּאָה f. (rac. אים). Produit (de la terre), fruit, revenu, gain, profit : יְשָׁרְ בְּישָׁרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְעָרְ בְּעָרְ בְעָרְ בְּעָרְ בְעָרְ בְּעָרְ בְעָרְ וּבְרַ בּעִּרְ בָּעָרְ וּבְרַבּיּאַר יָבֶר אַ Nomb. 18.30, comme le revenu de l'aire et comme le revenu de la cuve; יִייְיִי Gen. 47.24, et quand le temps

de la récolte viendra; אי תְבוּאָה בֿבּר. 5. 9, (celui qui aime la richesse) n'est pas (rassasié) par les revenus; מְבוּאַה Prov. 10. 16, le fruit, les bénéfices, du méchant; הְבָּהָרּץ מְבוּאָה Prov. 3. 14, et le fruit, le profit, qu'on tire (de la sagesse), est préférable à l'or.

תברות m. (rac. מון). Intelligence. Ex. unique: בְּרֶבּנְּם Osée 13. 2, selon leur intelligence, leur invention.

ותר, תוך, תוך (רמר, תוך, בדיך הור וותר, בדיך הוריקה Deut. 32. 28, et il n'y a en eux aucune intelligence; ואֵדין בָּרָט קבוּנְה Job 12. 13, c'est à lui qu'appartiennent le conseil et l'intelligence; pl.: זְרָרֶהְ הְבּעִּים רוֹדִיצְּעוֹ Is. 40. 14, (qui) lui a montré le chemin de l'intelligence? Job 32. 11, j'ai prêté l'oreille à vos paroles intelligentes, à vos raisonnements.

קבוסף f. (rac. מאס). Action d'être foulé aux pieds, destruction, ruine. Ex. unique: אַרַיָּרָה ווּרָבּער אַרַיִּרָד II Chr. 22. 7, la ruine d'Ahasiahou.

n. pr. 4° La montagne de Tabor, Jug. 4. 6, Jér. 46. 18. — 2° Tabor, une plaine, ou un bocage de chêne, dans la tribu de Benjamin, I Sam. 10. 3. — 3° Tabor, ville lévitique sur le territoire de Zabulon, I Chr. 6. 62.

לבל f. Partie habitée et cultivée de la terre; plus généralement : terre, monde : מָבֶּל בַּבְּלְבֶּל Is. 14. 17, il a réduit le monde, ou les terres fertiles, en désert; אַרְצֵּל צִּרְצֵל צִּרְצֵל Prov. 6. 31, dans le monde sa terre, dans la partie du monde habitée des hommes; בֵּלְרִישָׁבֵּי Jér. 10. 12, il crée le monde; בֵּלְרִישָׁבֵּי Is. 18. 3, tous les habitants du monde.

לְּבֶל m. (rac. לְּבֶל). Confusion, union contre nature, union abominable: אָבֶל רּצָּא Lév. 18. 23, c'est une union abominable; de l'inceste: בְּבֶל לְּבָּא 20. 12, ils ont fait un mélange, une union horrible.

י(מוּבֿנ (ג. אַבֿעָ).

הַלְלִית f. (rac. בְּלָּה). Destruction : צַּל-מַּבְלִּיתְם Is. 10. 25, pour leur destruction.

קְבַּלְלְ בְּעֵינוֹ : Tache (בְּלֵל הַתְּינוֹ : Tache (בְּלֵל בְּעִינוֹ : Lév. 21. 20, qui aura quelque tache dans l'œil.

770 m. Paille (hachée), Gen. 24. 32, Is. 41. 7.

ח הַּבְנִי n. pr. m. I Rois 16. 21..

קבְרִיח (rac. רָבָּבָּ). Forme, modèle pour construire, modèle, image: מְּבְּבִּיח Exod. 25. 29, le modèle du tabernacle; מַלְבְּבָּח מַלְבְּבָּח בּלְבְּבָּח בּלַ בַּבְּרָח בָּבְּרִח וַכָּר אוֹ יְכָבָּח בּלְבִּח וַבָּר אוֹ יְכָבְּח בּלְבִּיח וַכָּר אוֹ יְכָבְּח בּבְּרִיח וַכָּר אוֹ יְכָבְּח בּבְּרִיח וַכָּר אוֹ יְכָבְּח בּבְּרִיח וְבָּר אוֹ יְכִבְּר אוֹ יְכִבְּר אוֹ יְכִבְּר אוֹ יִבְּרָיח וְבִּר אִרשׁ Deut. 4. 16, quelque image ou figure d'homme ou de femme; שְּבְּרִיח אָרַשׁ Is. 44. 13, selon la forme, l'image, d'un homme (une statue); בּיִשְּׁבְּח תִּבְּנִיח יִרָּר אַרַבְּרַר אַרַבְּרָר אַרָּת בָּבָר תַּבְּרָיִח יִרְי בַּבָּר בַּבַּר בַּבָּר מִבְּרָיִם בָּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בּב בּב צוֹ מַבְּר תַּבְּרָים בְּרָר בַּר בַּבְּר בּב בּב צוֹ 3, il avança une forme de main.

יוֹרְעָרָה (incendie) n. pr. d'un endroit désert, Nombr. 11. 3.

가고면 n. pr. d'un endroit près de Sichem, Jug. 9. 50.

קבר chald. (hébr. קְּבֶּר). Briser; part.: מְּבָרָת הְבִירָת Dan. 2. 42, ct en partie il sera fragile.

* NIP Couronne, Aboth.

רסו פֿלְאָלֶח פּּלְאָלֶח n. pr. Tiglath-Piléser, roi d'Assyrie, II Rois 15. 29. Il est appelé aussi הַּלְנֵח מְּלֶבֶח וּ Rois 16. 7, הַּלְנֵח מִּלְנָח מִּלְנָח מִּלְנָח מִּלְנָח מִּלְנָח הַּלְנָח הַּלְנָח וּ I Chr. 5. 6, et הַּלָּנִח מִּלְנָח וּ Chr. 5. 26.

קָּלֶם m. (rac. גְּבֶל). Bienfait : בָּלָּר Ps. 116.12, tous ses bienfaits envers moi.

קְּנְרָח f. (rac. מְּמְנְרֵח יִדְּךְ. Excitation, attaque, les châtiments, de ta main.

et חוֹבֵרְטָה et חוֹבֵרְטָה n. pr. Thogarmah, fils de Gomer, Gen. 10.3, souche d'un peuple du nord (de l'Arménie?), Ez. 27. 14.

תְּרְהָה m. Espèce d'arbre, orme, sapin, ou une espèce de platane, Is. 41. 19.

chald. Permanence, constance: בְּרִירָא Dan. 6. 17, 21, avec constance, sans cesse.

חַרְמוֹ n. pr. Thadmor, ville bâtie par Salomon, I Rois 9. 18; cheth. אָמָר ville de dattes, Palmyre.

קרְעֶל n. pr. Thidal, roi de Goyim, Gen. 14. 1.

ਮੋਜੋਜ *m*. (rac. ਸਜ਼ੁਜ਼). 1° Ce qui est sans forme, lieu désert, affreux: הורש וַבֹרשׁי Gen. 1. 12, (la terre était) informe et vide; בְּאַרֶץ מִדְבַּר וּבְּחֹרוּ Deut. 32. 10, dans une terre déserte et dans un lieu affreux; ניַתְעֵם בְּהֹחוּג Job 12. 24, il les fait errer dans un désert ; קריַת-תוח Is. 24. 10, la ville dévastée, ou : la ville de confusion; ארה Is. 34.11, le cordeau de la dévastation. — 2º Vanité, chose vaine, néant: רוֹת וַחֹתוּ נְסְפֵּידֵום Is. 41.29, les statues (de leurs idoles) ne sont que vent, et une chose vaine; יֹצְרֵי־מַסֵל כְּלֵם לווּ Is. 44. 9, ceux qui font les images d'idoles ne sont que le neant; synon. de בַּמִּיח : אָיִן Is. 40. 23, il (les) réduit à rien, il (les) anéantit. — Adverbialement: anh Is. 49. 4, pour rien, inutilement; win Is. 45. 19, vainement, en vain.

קהום (rac. הַּחַם, selon d'autres הָּחַם; plur. קוחומות) des deux genres. Vague, flot, torrent, eaux profondes, abime, profondeur: אָל־הָּחוֹם קוֹרֵא Ps.42. 8, une vague appelle une autre vague; דְּכְּסִיְמִגּ Exod. 15. 5, les flots, les gouffres, les ont couverts; פַרַלַת וּתְדוֹמַת Deut. 8.7, des sources et des torrents, ou: des lacs; וַיּוֹלָיכֵם הַמְּחֹמוֹת כַּמִּדְבָּר Ps. 106.9, il les conduisit par les gouffres, les eaux profondes (de la mer), comme par un lieu sec; מֵי מְחוֹם רַבָּח Is.51.40, les eaux du grand abime, de la mer, des profondeurs de la terre; וּמָתּרוֹימוֹת תאָרֶץ Ps. 71. 20, des abimes, des profondeurs de la terre.

קּהְלָּה f. (rac. הְּהָלָה; plur. הְּתְּלָּה). Louange, éloge, gloire: וּמָר בִּיִּרד הְּתִּלֶּהָה Ps. 51. 17, et ma bouche annoncera ta louange; הִּתְּרַבְּשֵּׁרִה נִי יְבַשֵּׁרֹה Is. 60. 6, ils publieront les louanges de l'Éternel; ישרמו כבוד חוולים Ps. 66. 2, rendez sa louange glorieuse; הַאָרָת וּתְּילָתוּ בְּיַבֶּת וּתְילָתוּ Is. 61. 11, il fera germer le salut et la gloire; אַרן עור מְּחָלָת מוֹאָב Jér. 48. 2. Moab ne sera plus glorifié. — Objet de louange, qui est loué: וְשְׁמְחִים לְחָחְלֵּח Soph. 3. 19, je ferai d'eux un objet de louange. — Celui dont on se loue, dont on se glorisie: חוא תחלתה וחוא אלתיף Deut. 10. 21, il est ta gloire, il est ton Dieu; הְּדְּלֶּחִר אָתָּחו Jér. 17.14, tu es ma gloire. — 2º Louange, cantique, hymne: מָּדְלֵּה לְּדֶוֹר Ps. 145. 1, Psaume de louange composé par David; בְּרָנָה וּחְהָלָּה II Chr. 20. 22, (et lorsqu'ils commencerent) le cantique et les louanges, les hymnes; est le nom collectif des Psaumes, le Livre des Psaumes.

קּהַהְלּה f. (rac. הַּהַהָּט סְּנְהַהְּלָּה Négligence, défaut : קָּמִים הְּתָּלָה Job 4. 18, il trouve des défauts, de la négligence (jusque dans ses anges).

קּלְּכְּהְ f. (de תְּלֵּךְה). Action de marcher, marche: וְתַחְלָּכֹּי לַיְמִין Néh. 12. 31, et ils marchaient à droite (exact. les marches étaient, etc.).

(אַנילִים (אַ הַלָּים).

קּרִנְּח f. Gloire: מְּרִנְּה keri Jér. 49. 25, la ville glorieuse, célèbre.

קרפוּכְה (rac. הְתְּהָה). Renversement, perversité, artifice; plur. seul usité: איני בילג בְּתַּחְשְּכְהוֹת רָכְּ Prov. 2. 14, ils se réjouissent des renversements (maux) que fait le méchant; רוֹת בְּתְּחְשָּכוֹת Deut. 32. 20, une race perverse; חֹבְּיִבְּיִל בְּתְּחְשָּכוֹת Prov. 8. 13, la bouche qui parle avec perversité, ou avec fausseté; רְּבְּיִבְּיֹת בְּתִּחְשָּכוֹת Prov. 10.31, et une langue artificieuse; אִישׁ בְּתִּחְשָּכִית Prov. 16. 28, l'homme pervers ou artificieux.

אָרָ (rac. הָּהָּי) Signe, marque, signe d'écriture, signature: דְּהְהְיִרֶּהָ הָּי Ez. 9. 4, et fais une marque (selon une tradition: la lettre ה); קוֹרְ Job 31.35,

voici ma signature, c.-à-d. mon écrit, ma requête.

אוֹח (v. אַאַדּי).

בולב (fut. ירודב) chald. (ע. בשני). Retourner: המרביער שַלַר ירודב la raison retourna vers moi, me fut rendue.

Aph. Rendre: יְחַיִּרבּק Esdr. 6. 5, (qu'ils), qu'on les rende.—Répondre: מְיִרִּבּנּנָא Esdr. 5. 11, ils nous ont répondu.

פּוּבֵל et אְבַל n. pr. Thubal, fils de Japheth, Gen. 10. 2, souche d'un peuple de l'Asie-Mineure, Ez. 27. 13.

תּוּבֵל־קַהַ: n. pr. Tubal-Kain, fils de Lamech, l'inventeur des instruments de fer et d'airain, Gen. 4. 22.

קרנה f. (de רָּיָה). Peine, affliction: יְאַהְרִיהָה שְּׁמְּחָה הּנְּהָּר יְאַרְרִיהָה שְּׁמְּרָה הּנְּה Prov. 14. 13, la joie finit par la tristesse, l'ennui; יּבֵּר יִּבָּר הִּיּבָר הִּיּבֵר אָבּנוֹ Prov. 10. 1, le fils insensé est l'affliction de sa mère.

(פֹגַרְטָּח (ע. הוֹנַרְטָה).

(rac. יֵנָה, sens du Hiph.). 1º Reconnaissance, chant de reconnaissance, action de grâces : הָני תוֹרָת לָרֵי Esdr. 10. 11, rendez graces à l'Éternel; ואַנַדְּלֵנוּ בְּחוֹדָה Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces; זְבַר Ps. 50. 14, offre à Dieu des louanges, des actions de grâces.-עַשְׁלֵב Sacrifice d'actions de grâces : אַשָּׁשָׂב בּ אורות לְהַ Ps. 56. 13, je t'offrirai des sacrifices de reconnaissance; plus complétement : זַבָּח הוֹרָח שָׁלָמֵיז Lév. 7. 13, son sacrifice pacifique qui est pour actions de grâces, de reconnaissance. – 3° Chœur pour chanter des louan– ges: מַּמֵּר חוֹלח גְרוֹלח Neh. 12. 31, deux grandes troupes pour chanter des louanges de Dieu.

הְוַהְ chald. Étre étonné, effrayé: הַאַה אָקָבָּ Dan. 3. 24, le roi fut étonné ou effrayé.

תְּהָה Kal inusité. Pi. Marquer, graver, des signes : נְיִתָּג עַל־בַּלְּחוֹת הַשַּׁעֵּר I Sam. 21. 14, il faisait des marques,

il crayonnait, sur les battants des portes.

Hiph.: יְהְיְהְיִהְי Ez. 9. 4, et trace, fais une marque; אַקרוֹשׁ יִסְרְאֵל תְּחִוּד Ps. 78. 41, ils donnèrent des marques, des limites, au saint d'Israel, des bornes à son pouvoir; selon d'autres, d'après le syriaque: ils l'affligèrent.

마 n. pr. m. I Chr. 6. 19.

תּוֹחֶלֶּח f. (rac. יָחֵל). Espérance, attente: מּחַלְּהִי לְּהְ הִיא Ps. 39. 8, toute mon espérance est en toi.

קוָף m. (const. קוֹף, avec suff. הוֹכִי Milieu: בְּשָׁעֵר חֲחָרָה Jér.39.3, à la porte du milieu; בַּקּיַה Gen. 15. 10, par le milieu; יְחַיְּבִיר בְּהָּוָדָ Nomb.35,5,et la ville sera au milieu ; אַתַר (kcri אַתַר אַתַר (אַתַר אַתַר Is. 66. 17, derrière l'un des arbres au milieu du jardin; סָלוּ תוֹכְה חָמָט Ez. 28. 16, ton intérieur, l'intérieur de ta ville. a été rempli de violence. Avec des prėpos. 1° תְּרוֹהָ au milieu, dans, parmi: יַשְׁכֵנְחִי בְּחוֹכֵהְ Zach. 2. 15, je demeurerai au milieu de toi; בַּחוֹבֵכִר יִרוּשָׁלָם Ps. 116.19, au milieu de toi, o Jérusalem! ניבא משה בחוך הענן Exod.24.18, Moise entra dans la nuée; חַלָּכוּ בָיַבְשָׁח בָּחוֹךְ חַיַם Exod. 14. 29, ils marchèrent à sec au milieu de la mer ; בתוד בנייבות Gen.23. 10, parmi les Hétéens. — 2º מחוד du milieu de: הַיִּמִּחִיךְ מְתוֹרָ T Rois 14. 7, je t'ai élevé du milieu du peuple; לא יַמִּישׁ מַחוֹדָּ תַאֹּחֵל Exod. 33. 11, il ne s'écarta pas du tabernacle. — 3° אַל־תּוֹדְ dans : אַל־חוֹה מֵּיתָה Deut. 21. 12, (tu la mėneras) en ta maison; אַל־תּוֹהָ תַּמַּחָל Nomb. 17. 12, (il courut) au milieu de l'assemblée.

নান Fraude, astuce (v. ন্দ).

קרות היבקה ל. (רבכת היבקה). Correction, reproche, punition: יום־בָּרָח וֹתֹבְּרָח Is. 37. 3, jour d'angoisse et de reproche, ou de punition; בּלְאָמֵים Ps 149. 7, (et infliger) des châtiments aux peuples.

תּוֹכַחָתּה ; avec suff. הּוֹבַּחְהִּה ; plur. הּוֹבַחְהַה; rac. לָבָת 1° Exposition, réfutation, preuve, argument : שִּׁיבִיהוֹיה

חובחתי Job 13.6, écoulez ma réfutation, ma défense; אַנְילֵא תוֹכָחוֹת Job 23. 4, je remplirai ma bouche de raisons, de preuves; איש חוֹכַחוֹת Prov. 29. 1, un homme à arguments, qui aime à raisonner, à contredire; selon d'autres : l'homme qui est repris, blamé.—2º Remontrance, réprimande, reproche, morale: מְשָׁבוּ לְתוֹכַחְמִי Prov. 1.23, convertissez-vous (en écoutant) mes remontrances, mes avis; הוֹכְחוֹת Prov. 6 23, des réprimandes propres à corriger, à instruire; ou: des remontrances et des corrections; יַחוֹכְחַת נָאַץ לְבִּר Prov. 5. 12, et (comment) mon cœur a-t-il méprisé les réprimandes? וּמָדו אַשִּׁיב עַל־תּוֹכַרְתִּי Hab. 2.1, et ce que je répondrai aux reproches, aux plaintes, que l'on me fera. מַרוֹיבַחוֹת עַל־עַוֹן: 3°Correction, punition: Ps. 39. 12, par des châtiments, pour ses péchés; וּבָּחֹכְּחוֹת חֲמָת Ez. 5. 15, et par des châtiments pleins de fureur.

(שְׁבִּירם .עוּכִּיִּים).

חולף (origine) n. pr. Ville de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29; אֶּלְחוֹלֵּך Jos. 45. 30.

הוֹלְרוֹוֹת (רְבֹּר. בּרִיבָּר) f. plur. Génération, postérité, origine, histoire: אָבָּירָם וְּהָצְּרָיִם וְּהַצְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבּיִם וְהַבּיִם וְהַבּיִם וְהַבּיִם וְהַבּיִם וְהַבּיִם וְּהַבְּיִם וְּהַבּיִם וְּהַבּיִם וְהַבּיִם וְהַבְּיִם וְבִּים וְהַבּיִם וְהַבְּיִם וְבִּים וּהְבִּים וְבִּים וּבְּבּים וּבּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּבִּים וּבִּים וּבְּיִם וְבִּים וּבְּבִּים וּבִּים וּבְּבִּים וּבִּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּיבְים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיִים וּבְיבְּים וּבְּיִים וּבְּיבְּים וּבְּבְּים וּבְּיבְים וּבְּיבְּים וּבּיבּים וּבּיים וּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּיים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּב

ארָלְלִינִּ שִּׁמְיִנִי חִּיּלְלִינִּ שִּׁמְיִנִי חִּיּלְלִינִּ שִּׁמְיִנִי חִּיּלְלִינִּ שִּׁמְיִנִי Ps. 137. 3, selon les uns, rac. בְּלַלְינִי פּוֹעוֹ qui fait gémir, l'oppresseur: et nos oppresseurs nous demandaient des chants joyeux; ou: au lieu de nos gémissements, ils demandaient des chants joyeux; selon d'autres, rac. בְּלַבְּ signification de דּיְבָּי pendre: et de leur faire de la joie, de les réjouir, avec nos instruments que nous avions suspendus (v. vers. 2).

א רוֹלְצִים m. חוֹלַצִיח, הוֹלַצִיח fém. (plur. יְּהְיָם הוֹיִם הוֹלָצִים המר. Ver, insecte: רָּהְיָם הוֹלְצִים המר. Ver, insecte: רָּהְיַם הוֹיִם הוֹי אָרָם רָּבְּיִם בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בּיִבְים בּיבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבִים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבִים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבִים בּיבְים בּיבִים בּיבִים בּיבְים בּיבִים בּיבים בּיבִים בּיבִים בּיבים בּיבּים בּיבים בּיבים בּיבּים בּיבים בּיבּים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבּים בּיבים בּ

קלל n. pr. 1° Thola, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.—2° Thola, fils de Puah, juge en Israel, Jug. 10. 1; nom patr. הולניה Nomb. 26. 23.

רובים (v. מוּנים).

אורים (v. a אורים, page 15).

(פאפים .ע) תוֹמִים.

אוֹעֵרָה, רמב. הוֹעֵבָה, רמב. אוֹעֵרָה, רמב. אוֹרָהָה, רמב. אוֹרָה, Horreur, abomination, idole: יְרִוֹיצָבְּה אַל Mal. 2.11, une abomination a été commise en Israel; הוֹיצַבְּה יֵרָ בִּרְשִּׁרָא לוֹי חַאַבְּל בְּלּרְחוֹיִבְּה אָנְשְׁהוֹ בִּרְיִם בּרְשִּׁרְא לוֹי בּרִים בּרְא אַרְטְּה אוֹיִבְּר אָעִבָּר בּרְים בּרְאַר אַנְשְׁר בּרְשִׁר אַנְשְׁר אַנְעַלוּ אוֹיִבְּר אָעְשָׁר זֹי בּרְים בּיבְיבְיבְיבְים בּרְים בּרְים בּרְיבְיבְים בּרְיבְיבְים בּרְיבְיבְיבְים בּרְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּרְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים ב

הוֹעָה f. (rac. הְּבֶּה אָל-רְבֵּר הוֹעָה Is. 32. 6, et de débiter des erreurs, des faussetés, contre Dieu. — 2º Dommage: רְלַבְּשׁה Néh. 4. 2, et de lui causer du dommage.

רַבְּק חּוֹטָלְוֹת pl. f. (rac. רְצִק הּוֹטְלְוֹת pl. f. (rac. רְצִק בֹּן). Hauteur ou force: אַבְּי רְצִּבְּן רְצִּבְּן Nomb. 23. 22, 24. 8, il lui est comme la force, ou comme la hauteur du réem; הוֹטְלְוֹת Ps. 95. 4, la cime, la hauteur, des montagnes; הוֹטְלָּיִן Job 22. 25, et l'argent en monceaux, des tresors d'argent.

רוצאה). Sorties, issues: אָדָר הוֹצְאוֹת Ez. 48.30, les sorties, c.-a-d. les portes, de la ville; au fig.: חַיִּרים Prov. 4.23, les sources de la vie; הוֹצְאוֹת הַיִּרִם Ps. 68.21,

des issues de la mort, la délivrance de la mort; מְּבְּרֵל Jos. 45. 4, les issues de la frontière, l'endroit où elle aboutit.

Hiph. Faire explorer: מַּיְתְּירוּ בֵּיתִּיר וֹמַקּוּ. 1. 23, et ceux de la maison de Joseph firent explorer, épier, Bethel. I אוֹרְ (des deux genres) Tourterelle: מְּיִרְיּ מָּרְ רְּנִייְנָּ Gen. 15. 9, et une tourterelle et une jeune colombe; שְּׁמְרִ חִירִים Lév. 5. 7, deux tourterelles; au fig.: מִּיִרָּה Ps. 74. 19, ta tourterelle, c.-à-d.

ton bien-aimé peuple.

II מוּר. (מוּר. מוּר. מוּר. 4° Ordre, rang, tour: הְרֵתְּנִיבְ הֹר נַעְּרָח וְנַעֲּרָח Esth. 2.12, et quand le tour de chaque jeune fille était venu. — 2° Rangée de perles, collier, chaîne: מוֹרֵי הָדִב Cant. 1.11, des chaînes d'or. — 3° Manière, genre: בְּעָּרָח וְעַבְּיַרָּח Lhr. 17.17, comme du genre d'un homme considéré, comme si j'étais un homme du haut rang.

תוֹר (ע. הוֹר) m. chald. Bouf, taurcau; plur.: בְּחֹרָק Dan. 4. 22, comme les boufs.

רַאָּרָ n. pr. selon quelques-uns (v. Pin Hoph.).

תוּשֶׁב m. (rac. הְשֶּב). Habitant, un homme établi dans un pays étranger: בַּרִים וְחוֹשָׁב בֹּעַיִּן Lévit. 22. 10, celui qui demeure chez un prêtre; בַּרִים וְחוֹשָׁב פּנַן Lév. 25. 23, des étrangers et des habitants; בְּנֵר חִישָׁב עִּבָּן 25. 47, à un étranger qui est établi dans ton pays.

תְּחָה m., collect. Les traits ou les machines qui les lancent: אַבְּשָׁי בְּיִשְׁי Job 41. 21, les traits ou les machines à jeter les traits, ou les pierres, sont pour lui comme des brins de chaume.

শুন Kal inusité. Hiph. Couper: শুন Is. 18.5, il coupe, il retranche (ou de la rac. মান).

הלולות (rac. ינים). Prostitution pour idolatrie: מֵוְטְבֵּוּהְ Ez. 16. 29, מַוְטָבִּוּהְ 16. 26, מוֹ בְּיוֹטָבִּוּהְ 16. 15, בְּיוֹטָבִּוּהְ 16. 22, ta prostitution, tes prostitutions, ton idolatrie.

יָהְבָלוֹת et חָלְבְלוֹת f. pl. (rac. הָבָּל v. הָבָּל et חְלִבְלוֹת f. pl. (rac. הָבָל, v. אָבָה pilote). Action de gouverner, de diriger; en général conseil, prudence : מָבְּל Prov.

11.14, faute de direction le peuple tombe, va à sa ruine; אַרְיִּבְּילִּתְּ Job 37.12, selon sa sagesse, ou: sous sa direction; הַּתְבְּלִוּת Prov. 1.5, de la prudence; en mauvaise part: הְשָׁצִּים 12.5, les conseils, les projets, des méchants.

ነበጦ n. pr. I Sam. 1. 1.

רְּחְרוֹחְ chald. prépos. (v. רְחַיִּחְ). Sous: אַיּבְיּעְּיִאָּ בּלִי מְיִלְיִּעְיָא Dan. 7. 27, sous tous les cieux; avec suffixe et au plur.: יחיוחים Dan. 4. 9, sous lui.

ה היית העימים , renaissance: הְּחִיֵּת תְּעֵּמִים Rituel, résurrection des morts.

קרְבְּלְנִי (rac. מְּבְיּהָ) Sagesse. Ex. unique: זְּלֵּבְתְּלֵּי II Sam. 23. 8, celui qui était assis dans le conseil de sagesse (v. l'exemple à יַשֶּׁב בַּשָּׁבֶּח, page 265).

קּחָתְּלָּה f. (rac. אַבָּל, v. Hiph.). Commencement: הַּבְּלָה Prov. 9. 10, le commencement de la sagesse; הַבְּּתְּה Gen. 13. 3, au commencement, autrefois.

תוֹלְוֹאִים (rac. יְחָלָּא, v. â חָחְלוֹּאִים m. pl. Maladies, souffrances: יְרִיפָּא לְּכָּלִר Ps. 103. 3, qui guérit toutes tes maladies, infirmités; בּמְיֹחֵר יְחָדְלָּאִים Jér. 16. 4, ils mourront d'une mort de langueur (v. יְמִיחַר ; Jér. 14. 18, les souffrances de la faim, ou concr.: des gens qui meurent de faim.

סְּחְהַ m. (rac. מַחָּ oiseau de proie). Nom d'un oiseau impur, hibou, autruche male, hirondelle? Lév. 11. 16, Deut. 14. 15.

פְּחָרָ n. pr. m. Nom patron. פֿחַרָּה Nomb. 26. 35.

קּתְּתְּהְ f. (rac. יבְּיהָה Jos. 41. 20, sans qu'il leur fit aucune grâce; קּבְּיהָה בַּיהְתָּח בַּאָרָה Esdr. 9. 8, וֹ Eternel notre Dieu (nous) a fait grâce.

2º Prière, supplication: שְׁבֵּיב בְיִּ הְּחִיּנְתִּח - Ps. 6. 10, l'Éternel a écouté ma supplication.

חַבְּרָהָ n. pr. m. I Chr. 4. 12.

רוֹטְאַרְהָּה f. plur. Prières, supplications: מַּחְנּטּטֹרָה Ps. 86. 6, mes supplications.

דינים אל-מְחַנוּנְים Ps. 143. 1, prête l'oreille à mes supplications; מְאַזִּיכָה אָל־מַחַנּינִים בְּדַעָּר־יְדָשׁ Prov. 18. 23, le pauvre prononce des supplications, ne parle qu'en suppliant.

תְּחֵלֵית (rac. יְחָהָ pour הַּחָבָּה) m. Lieu de campement, camp: אַרְהָיה II Rois 6. 8, mon camp.

Dבְּשְׁבְּחָה et חַבְּיְבְּיה n. pr. Tahphanhes, ville égyptienne près de Péluse, Jér. 43. 7, Ez. 30. 18; Taphnes (Daphne?).

Dבְּיִלְּנֵי n. pr. Thahpenès, reine d'Égypte, I Rois 41. 19.

מְּמָר : יְּחַרְא Exod. 28.32, comme l'ouverture d'une cuirasse; בְּחַרָא 39.23.

ሂጊቦው n. pr. m. I Chr. 9. 41.

יַּחַרָה (v. הַּחָדָה Hiph., page 203).

m. Tachas, nom d'une espèce d'animal (blaireau, phoque, dauphin?): שָּׁחָשׁ Nomb. 4. 6, une couverture de peau du tachas (pour couvrir le tabernacle); plur: בְּיִבְּיִם הַּחָשׁים Exod. 25. 5, et sans יָשִׁרְשִׁים 'Nomb. 4. 25, et la couverture (de peau) de tachas; תְּיִבְיַבְּיִךְ תְּחָשׁי Ez.16.10, et je t'ai donné une chaussure de peau de tachas.

פּתְהַיִּר prép. et adv. (avec suff. יַחַיְהַיִּר פָּתְהַמָּי, הַּתְּהַיָּר, הַּתְּהַיָּר, הַּתְּהַיָּר, הַּתְּהַיָּר, הַּתְהַיִּר, הַּתְּהַיִּר, הַּתְּהַיִּר, הַּתְּהַיִּר, הַּתְּהַיִּר, הַּתְּהַיִּר, הַּתְּהַיִּר, הַּתְּהַיִּר, בּיִּחְהַיִּר, בּיִּחְהַיִּר, בּיִּחְהַיִּר, בּיִּחְהַיִּר, בּיִּחְהַיִּר, בּיִּבְּי הְּתַח הַבְּץ 18. 4, sous l'arbre; הַיְבֵּי הְּתַח הַבְּיִבְי הַבְּי הַבּר בּיִבְּי הְּבַּר הַבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בַּיבְי בַּיבִי בַּיבְי בַּיבִי בַּיבּי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּבִּים בַּיבִּיבּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבִּי בַּיבּי בַּיבִּי בַּיבִּים בַּיבּיבּי בַּיבְיים בַּיבּים בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבְיים בַּיבּי בַּיבְיים בַּיבְיבּי בַּיבּי בַּיבְיים בַּיבּי בַּיבְיים בּיבּיי בַּיבְיים בַּיבְייבּיי בַּייבּיי בַּיבְייבּי בַּיבְיבּי בַּיבְייבּ בַּיבְיבִיי בַּיבְיבּיי בַּיבְייבּיבּ בַּיבְיבּי בַּיבְייבּי בַּיבְיבִיי בַּייבּייב בַּיבְיבּיבּיי בַּיבְיבִייב בּיבְייבּיי בּיבְיבָּייב בּיבְייב בּיבְיבִייי בּיבְ

moi, en moi-même, ou dans la partie inférieure de mon corps, c.-à-d. mes genoux, mes jambes, tremblent; הַּרָה אִילָּיךּ Nomb. 5. 19, étant sous la puissance de ton mari; הַחֵר הַתָּר Exod. 24. 4, au pied de la montagne; אַנְרַ מַעָּיַק הַּוְחַרָּבֶם Amos 2.13, je vous ecraserai sous vousmême, sous votre propre poids; ou : je vous presserai, foulerai, à la place même que vous occupez. — 2º Ce qui est sous quelqu'un, le lieu, la place, que l'on occupe; à la place de, au lieu de, pour; à cause de, parce que : שַׁבוּ אָרשׁ הַחָתָּרו Exod. 16. 29, que chacun demeure en son lieu ; נַיַּמָר הַּוְדְאָר II Sam. 2. 23 , il tomba la mort sur la place; התחת אלחים אַלְכִּר Gen. 30. 2, suis-je au lieu de Dieu, comme Dieu? מַלָּה Gen. 22. 13, à la place de son fils; וַרוּמַלְכָחֵנִי הַּחָחָביו II Chr. 1. 8, tu m'as fait régner à sa place (lui étant mort); הַּחָב, Ps. 109. 4, au lieu (tandis) que je les aimais; רַצָּח מַוֹבָת טוֹבָ Ps. 109. אַ, le mal pour le bien; אַמָּם חַחָה נָאִים הַיָּח אַמָּם Soph. 2. 10, ceci leur arrivera en échange de leur orgueil; מַתַה מָת Jér. 5. 19, pour quel motif, pourquoi? וּבָּח הַיוֹמֵךְ צֵוּנְבָּח Is. 60. 15, pour cela, parce que tu as été abandonnée; אַקא רְשָׁיִנִים Job 34. 26, parce qu'ils sont des impies.

Avec d'autres prépos., nnine dessous, en bas, de dessous : מַאַרָּל מָתָּדָת Is. 14. 9, le scheol qui est en bas, dans les profondeurs ; אַפֿרָשָׁיד יָבָשׁי Job 18. 16, en bas, ou par-dessous, ses racines sécheront; קישָׁמָרָהְ מָהַחָהֶאר Prov. 22. 27, (pourquoi t'exposer à voir prendre) ton lit de dessous toi? ילאי־קמי איש מְתַּחְתָּרו Exod. 10. 23, nul ne se leva du lieu où il était; דְּמְחַקְתִי רְצְמַח Zach. 6. 12, il germera de sa place, ou de lui-même. — בְּקַּתַּת לָ Au-dessous : מָהַחָת לַרָּקִרע Gen. 1. 7, au-dessous du firmament; בְּבֵּית־צֵּל Gen. 35. 8, au-dessous de Bethel; de ו לְמָתְּחָת לָמָּסְנָרוֹת: לְמָתְּחָת לָ I Rois 7. 32, au-dessous des bords sculptes; וָאֵל־תַּחַת כָּל־צֵץ רַצְּנָן Jér. 3. 6, (elle s'en est allée) sous tous les arbres

couverts de feuilles. — מַּחַרוּ אֲשֶׁר בְּיִרְתָּם: Au lieu que, pour que: מַּחַרוּ אֲשֶׁר בַּיִרְתָּם: Deut. 28. 62, au lieu que, tandis que, vous étiez (aussi nombreux, etc.); Deut. 24. 14, parce que tu l'auras humiliée ou violée; de même יְהַוּהַיּ מָּר Deut. 4. 37, et parce que.

NDD (lieu, place) n. pr. 4° d'une station dans le désert, Nomb.33.26.—
2° De plusieurs hommes, I Chr. 6.9, 7.20

בּרְ בַּּוְתְּחִיתִי : chald. Sous בְּרְ בַּּחְתְּחַיְתַּ Dan. 4. 11, de dessous lui.

שְּלְבִית m. (דְיִּנְצִּבְ תַּפְּתוּ) adj. Ce qui est au-dessous, en bas: לְבֵית-דֹּרוֹן מַּדְתּהוֹן Sos. 18. 13, Beth-Horon la basse; I Rois 6.6, l'étage d'en bas.

תְּלְיִים n. pr. d'une ville, II Sam. 24. 6 (ע. תַּלְּאָׁר).

ת (הְּנֶהְ יי. fém., v. הְּיֹבּיהְ adj. Ce qui est au milieu : יְחַבְּּרִיתְ הַאָּרִלּן Exod. 26. 28, et la barre du milieu; בּתַהְּרִיתִ הַאָּרִלּן Ez. 42. 6, et des (chambres) du milieu.

חילון n. pr. m. I Chr. 4: 20.

אָרָה et אָרָה n. pr. Thema, fils d'Ismael, Gen. 25. 15, souche d'un peuple arabe; Jér. 35. 23, le pays que ce peuple occupait; Is. 21. 14, Job 6. 19.

לְיָמִין, v.יָבּין, des deux genres (rac.יָבָיוּ, v.יָבִין).
1° Sud, provinces du sud; אַלוּהַ מְּהַיּמָן Hab. 3. 3, Dieu vient du sud; selon d'autres, n. pr. de Theman; קיבּיאַר Nomb 10.6, vers le midi.

2º Vent du sud : יְיַמֵע בְּצָאֹ חֵיפֶן Ps.78. 26, il amena, dirigea, par sa force, le vent du midi.

קיקי. 1° n. pr. Theman, fils d'Eliphaz, Gen. 36. 11; nom patr. פּרְפָּנִי 36. 34. — 2° Ville, province et peuple de ce nom dans l'est de l'Idumée, Jér. 49. 7, Obad. 9.

ment avec מְּלְרוֹת colonne; seulement avec בְּשִׁרְ colonne de fumée, Cant. 3. 6, Joel 3. 3.

et תִּירשׁ m. Vin qui n'a pas encore fermenté, moût: יְתִּירשׁן Deut. 11. 14, et ton vin excellent.

תיריא n. pr. m. I Chr. 4. 16.

תְּיָרֶם n. pr. Thiras, fils de Japheth, Gen. 10. 2, souche d'un peuple, les Traciens?

תּוִשׁ m. Bouc, Prov. 30. 31; plur.: פֿרִישׁים עַשְׂרָים Gen. 32. 15, et vingt boucs.

דְּהְ et תְּחְ m. Oppression ou fraude: יהור מון Ps. 107, et de tromperies et de fraude, ou : et d'oppression; מְּהֹרְהָּ 72.14, de la fraude, ou de l'oppression.

קָרָה פּפּוּ לְרַנְלֶּךְ seulement Pou.: יְתֵם חְפּי לְרַנְלֶּךְ Deut. 33.3, ils se sont tenus, où ils se sont prosternés, à tes pieds.

I קיבונָה f. (rac. כדּוּך). Lieu où l'on est établi , siége : אָבוֹא עַד־הְּכוּנְהוּ Job 23. 3, j'irai jusqu'à son trône.

וְחְבִּיִים : m. pl. Paons קּבְּיִים I Rois 10. 22, et יְחִיּבִיִים II Chr. 9. 21, et des paons.

קּכְּכִים m. pl. Violences ou fraudes: קּבָּרִם Prov. 29. 43, le pauvre et l'oppresseur, ou l'homme frauduleux (se rencontrent).

תְּלְלְה f. (rac. מְּלָה , Achèvement, perfection : לְּכָּלִי הְאָיִהִי בֵּץ Ps.119. 96, j'ai vu une limite, une fin, à toute perfection, aux choses les plus parfaites.

קרלית ליקלית (rac. יְּבְּלִית שֵׁבְּיִ Achèvement, perfection, fin, but, bout: בַּ־מְּבְלִית שֵׁבְּי Job 11.7, jusqu'au but, ou à la connaissance parfaite du Très-Haut; מַּבְלִית בְּי Ps. 139. 22, une haine parfaite, implacable; בַּי בְּלִינְי בַּיוֹ בְּלִינְי בַּיוֹ בְּלִינְי בַּיוֹ אַלְינָי בַּי אַלְינִי בַּי Néh. 3. 21, jusqu'au bout de la maison d'Elyasib; יוֹ בְּלִינְי הַיְּאַר הַּיְּבְּלִית הַּיִּא הּוֹכֵּן Job 28. 3, il pénètre dans toutes les extrémités, profondeurs; עַר בְּלִית אוֹר עִבּר הַּלְּיָה וֹשִׁר עִבּר הַּלָּיָה Job 26. 10, jusqu'où les ténèbres mettent une fin à la lumière, ou: jusqu'où s'arrêtent, finissent, la lumière et les ténèbres.

רֹלֶבְהְ f. Espèce de coquillage dont on tirait une teinture bleu-pourpré, couleur bleue, étoffe, fil bleu; הַּלְבָּהְיּ Exod. 25. 4, et du bleu, du fil bleu; בְּבְּהַיְ בַּבְּהִי Exod. 35. 35, et brodant des étoffes bleues; d'autres traduisent par hyacinthe.

וְבַּלְ Rendre droit, peser: יְזֹבֵן לְבּוֹית יִי Prov. 21. 2, l'Eternel pèse les cœurs.

Niph. Etre pesé, être réglé, juste: איף. I Sam. 2.3, par lui sont pesées toutes les actions; אַרָּנְיָּ נְיֶּלְנְּיִּרְ בֹּצִי בַּלְנִיךְ Ez. 18. 25, la voie du Seigneur n'est point réglée, n'est pas juste.

Pi. 1º Peser, mesurer, pénétrer: הְּמָהְ הְשָׁהְ הַבְּּהְ Job 28. 25, il a pesé et mesuré l'eau; הַבְּרָת הְּמַרְ Is. 40. 12, qui a mesuré le ciel avec l'empan? בְּרִית בְּיִרָת הַבְּרָת בָּרָת בָּרִת בָּרִת בָּרִת בָּרִת בָּרִת בָּרִת בָּרִת בָּרִת בָּרַת בַּרְתַּבְּר בָּרַת בַּרְתַּבְּר בַּרְתַּבְּר בַּרְתַּבְּר בַּרְתַּבְּר בַּרְתִּבְּר בַּרְתִּבְּר בַּרְתִּבְּר בַּרְתִּבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתַבְּבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתִבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתִּר בַּרְתַבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתַבְּר בַּרְתִּבְּר בַּבְּר בַּרְתִבּיר בַּרְבּר בַּרְיבִּיבְּי בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בּבּרְיבִּי בַּבְּר בַּבְּר בּבּרְיבִּי בַּבְּר בַּבְּר בַּבּר בּרַבּר בּיבּר בּבּר בּרַר בַּבְּר בּיבְּר בַּבּר בַּבְּר בַּבּר בּבּר בּבּר בּר בּרַר בּבּר בּיבּר בּיבּר בּיבּר בּבּר בּיבּר בּבּר בּיבּר בּבּר בּיבּר בּיבּיבּיי בּיבּר בּיבּר בּיבּר בּיבּר בּיבּר בּיבּר בּיבּיר בּיבּר בּיבּר בּיבּיב בּיבּיב בּיבּר בּיבּר בּיבּבּי בּיבּיבּיב בּיבּיבּיב בּיבּיבּיב בּיבּיב בּיבּיבּיב בּיבּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיבּיב בּיבּיבּיב בּיבּיב בּיבְיבּיבְיבּיב בּיבְיבּיבְיבְּיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְי

Pou.: הַּמְהַבְּה הַנְּאָבָּה II Rois 12. 12, l'argent pesé, bien compté.

אָלְהָ m. Quantité déterminée, mesure: יְחֹבֶּרְ לְבֵּנִים Exod. 5. 18, la même quantité de briques; הֹבֶּרְ אָחָר Ez. 45. 11, une même mesure.

77 n. pr. d'un endroit de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 32.

הְּלְנְיִת f. 4° Disposition, plan : הְּלְנָיִת Ez. 43.10, qu'ils en mesurent le plan.— 2° Forme pure, parfaite: אָּמָּה בּרָנִית בְּרָנִית Ez. 28. 12, toi le sceau de la perfection, de la forme la plus pure.

קריך ביץ m. Manteau : יְתַּכְרִיךְ בּיץ Esth. 8. 15, un manteau de lin fin.

תַּבֶּל . m. (avec suff. תִּבֶּל , rac. בְּבָּלָּהָ). Monceau de pierre , de ruines ; eminence , colline : תַּבְּלְּהַ תַּלְּבְּלְּבָּוֹ Deut. 13. 17, et qu'elle soit une ruine à jamais ; בְּבְּרָחֶת עֵּרַר עֵּלֵּר תַּלֵּבְ מַלְּבָּרְ מַרַר עַלַּר תַּלֶּבְּ בַּלְּבְּ בְּלַבְּ מִבְּר בַּלְּבְּבְּ בְּלַבְּ מַלְּבְּ בְּלֵּבְ זִין מִיר עַלַּר תְּלָבְּ זִין Jos. 18, la ville sera rebâtie sur ses ruines , ou sur son lieu élevé ; בְּלִבְּיְתִּי עַלִּר וְּבְּלְבִּי Jos. 14. 13, (les villes) qui étaient placécs sur des collines ; selon d'autres : qui étaient restées dans leur force , c.-â-d. dans leur état, dont les murs n'étaient pas renversés.

תל entre dans la composition de quelques noms propres de lieux. 1° אַבִּדֹּכּ (tas de gerbes), Ez. 3. 15; Thelabib, ville dans la Mésopotamie. — 2° מַל חַרְשָּׁא Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie. — 3° מַל בָּלָרָ (colline de sel), Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie.

אלָהָ (comme רְּבָּהָ Pendre, être en suspens: שְּשֵׁר הְּלָאִרם עָּה II Sam. 21. 12, keri, où (les Philistins) les avaient pendus; הְלָּאִרם לְּהָ הְלָּאִרם לְּהָ Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens; סְבַּבְּּרִי תְלִּאָרם לְהָשׁוּבְּיִה Osée 11. 7, mon peuple est en suspens, est incertain, ne peut se décider de revenir à moi (v. d'autres explications à הְּבָּבִּרִי, page 413).

תוֹלְאָרוֹ (rac. peine, mal, adversité: אַבּיּאָר אָשֶׁר אָשֶׁר אָבָּאָר אָשֶׁר אָבָּאָר אָשֶׁר אָבָּאָר אָשָׁר אָשָּר אָבָאָר אַנּאַר אַנּאַר אַנּאַר אָשָּר פּלָּאָר Lament. 3. 5, il m'a environné de fiel et de maux.

קּאָרֶעְ תַּלְאוּכָה f. Sécheresse : הַּלְאוּכָה Osée 13. 5, dans une terre aride.

יוֹף פּוּלְשְׁר et תְּלִשְׁר n. pr. d'une province assyrienne, II Rois 19. 12, Is. 37. 12.

אַלְבּשֶׁת f. (rac. לָבָשׁ). Vêtement : ment. קֿבָשׁת fs. 59. 17, (comme) d'un vêtement. קלְנֵת m. chald. (hébr. שָׁלֶּג חָשֶּׁר). Neige: בּחְלָּג חִשְּׁר Dan.7.9, blanc comme la neige. רְשִׁנְעִ (ע. הִּלְנֵת (ע. ה. pr.

Niph. Étre pendu: שֵׁרִים נְחָלּגּ Lament. 5. 12, des princes ont été pendus par leur main.

Pi.: מָגַן יְכוֹבֵע הְּלּדּבְּךְ: . 27. 10, ils ont suspendu chez toi le bouclier et le casque.

קלונָה (rac. לאן, v. Niph.). Murmure: אָררְאֵל Exod. 16. אַררְאָל בּנֵי רְשְׁרָאֵל בּנָי 12, les murmures des enfants d'Israel.

חַלַּח n. pr. m. I Chr. 7. 25.

קלין m. (rac. הְּבָּהְ). Ce qui est suspendu (au côté), carquois; הְּלָּהְ Gen. 27. 3, ton carquois; selon d'autres : ton épée.

chald. (rac. הְּלָּה). Le troisième: הַבְּלְכוּ הְלִּיתְאָּח Dan. 2. 39, et un troisième règne.

קלל (comme לְּלֵל Elever. Ex. unique, part. pass.: תֵּלִּל Ez.17. 22, une montagne haute et élevée.

קלֶם ית ה. Sillon: הְלֶּמֵיתָ רָבָּה Ps. 65. 11, inonde ses sillons; הֶלֶּם Job 39. 10, (pour labourer) au sillon.

י הוּרָתְּוּף <u>m.</u> (rac. מַלְמוּר הוּרָתְוּף Rituel , l'étude de ta loi.

תַּלְמֵי n. pr. 1° Thalmaī, roi de Gesur, II Sam. 3. 3. — 2° Thalmaī, de la race d'Enok, Nomb. 13. 22.

תְּלְמִיד m. (rac. לָמֵד). Disciple: מֵבְין מַבְין I Chr. 25. 8, le maître et le disciple: קלע Kal inusité. Pou. Étre vêtu de pourpre (אַלָּע: הוֹלָג:): אַלְּשָׁרַ־חַיִּל מְחָלָע Nah. 2. 4, les hommes vaillants couverts de pourpre.

מְלְפְּיּוֹת signification douteuse : מְלְפִּיּוֹת Cant.4.4, (une tour) construite pour être un arsenal, ou: bâtie avec des boulevards, ou à créneaux.

עַלְאָּב (א. עַלְאָּב). עַלְאָּב

קלְחָה , הְּלְחָה m. chald. (hébr. שְׁלְחָה Trois: הְּלְחָה Esdr. 6. 15, au troisième jour (du mois d'Adar); מַלְּחָד Dan. 6. 8, trente.

אַלְחָא Troisième : שַּלְהָא Dan. 5. 29, le troisième chef.

יְתַלְּמִר בְּעֵּלְכוּתָא : m. Troisième : יְשְׁלָּת Dan. 5.7, il gouvernera au troisième rang dans le royaume.

תְּמֵם adj. m., רְשָׁהַ fém. (rac. בַּחָהָ). Intègre, juste, simple: דְּיָשֶׁר, סְהַ Job 1. 1, simple, ou intègre, et droit; בַּיְבֶּילָה Gen. 25. 27, Jacob était un homme simple, doux; בַּהְיִיהְיִי Ps. 37. 37, observe l'homme intègre; יְרִישָּׁה Cant. 6. 9, mon innocente, mon amie parfaite.

בּתְר chald. (v. שְּלֵי). Avec ה parag. השָּהַ La, en cet endroit: השָּהַק Esdr. 6. 6, de cet endroit.

DA m. (avec makk. -bg, avec suff. קמה, rac. במה). 1º Intégrité, l'état entier, complet: בְּחָשָּם בָּאוּ עָלַיִּךְ Is. 47. 9, elles viendront sur toi dans leur intégrité, dans leur état entier, parfait; קבּעָבֶּם הְּבּיֵל Job 21. 23, dans toute sa force, sa vigueur. — 2º Intégrité; innocence: בַּחַבּרֹלְבָבִר Gen. 20.5, dans l'innocence de mon cœur; הולה בחום Prov. 10.9, celui qui marche en intégrité; מְחָדֵלֵהָ בְּּחָשׁוֹ צָּדִּים Prov. 20. 7. le juste marche dans son innocence; וָאִישׁ כָּשַׁךְ בַּקּשָׁח לְחַבּוּ I Rois **22**. 34, et un homme ayant tendu son arc dans son innocence, c.-à-d. tirant au hasard sans vouloir tuer personne; וַ וְהֹלְכִים לְהָעָּם II Sam. 15. 11, marchant

dans leur simplicité, sans rien savoir.
— 3º Plur. אָּרִים (v. à אַרִּים)

עֹמֶתֶא א.) תַּלֶּא.).

הַתְּהָי S'étonner, être stupéfait, être effrayé: אַרְהָאָ מַן רְאָא מַן רְאָא פָן Ps. 48. 6, ils l'ont vu et ils ont été étonnés; אַרְהַעָּדְּעָּ Gen. 43. 33, et ces hommes se regardèrent avec étonnement l'un l'autre; אַל-הַתַּדְעָּ הַּתְּהָיִי בְּעַרְיהִי Job 26. 11, et elles sont effrayées de sa menace.

Hithp. Même signif. : ងកច្ចុត្ត ងកង្កក្ក Hab. 1. 5, et soyez extrêmement étonnés.

הְּטֵה chald. m. Quelque chose qui excite l'étonnement, merveille: מְמְדֵנְאָא הַ Dan. 3. 32, וְמִמְדִירְן 6. 28, et des merveilles; יְמְבְּוֹרִין 3.33, et ses merveilles.

ילביו (ע. בא). Intégrité, innocence: יְלבְיֵנוּ מַחְוֹיִל בְּחָׁנְּתוֹ Job 2. 3, et il persiste encore dans son innocence.

תּמְּחוֹן: m. Étonnement, étourdissement : אַבָּח בָל־סוּס בַּתְּבְּחוֹן Zach. 12. 4, je frapperai d'étourdissement tous les chevaux; בּתִּמְחוֹן לַבָּב Deut. 28. 28, et d'étonnement, d'inquiétude de cœur.

riens, Ez. 8. 14. — Tammuz, nom du quatrième mois de l'année lunaire, juin-juillet.

אַרְמוֹל adv. (v. אָרְמוֹל). Hier: אָרְמוֹל Job 8. 9, nous ne sommes que d'hier; presque toujours אַמָּלְשׁם Exod. 5. 8, hier et avant-hier, c.-à-d. auparavant.

רפאפית הייבים: 1° Figure, image, ressemblance: דְּיִיבְּיִים יִיבְיּיִים אַרְאָרָא Nomb. 12. 8, il voit une représentation de Dieu, c.-à-d. son esprit se fait une idée de la gloire de Dieu; בּיִּבְיִם רְּאָרִים Deut. 4. 12, vous ne vîtes aucune forme; Job 4. 16, une image, une: figure, était devant mes yeux; רְיָבִירְיִיִּיְרָיִ Exod. 20. 4, (ni) une image, une ressemblance (de ce qui est dans les cieux, etc.).

הְּמוֹרָה f. (rac. מאר). Échange, objet

קולות (rac ראם). Mort; n'est usité que dans l'expression : קבר ראשיקה Ps. 79.11, 102.21, ceux qui sont dévoués à la mort.

חַבְּק n. pr. m. Esdr. 2. 53.

תְּמָתִי M. 1° Durée, perpétuité: מְלָּתִי מִּתְּיִתְּי Nomb. 4.7, et le pain continuel, les pains de proposition: שַּלָּתְּ מַתְּיִי Nomb. 28.15, l'holocauste journalier; מְּלֵתְ מָבְי Ex. 27, 20, la lampe continuelle; בְּמְלֵי מְבִי Ez. 39. 14, des hommes payés pour faire un service permanent; seul: מַבְּיִבְּי Dan. 8. 11, le sacrifice continuel. — 2° Adv. Perpétuellement, toujours: מְבִּיבִי Ps. 35. 27, ils diront toujours; מְבִּיבִי Ps. 71. 14, j'espère toujours.

ው ው መ መ. pl. (v. አዲካ). Joints, Exod. 26. 24, 36. 29.

שָׁמִים m. (fém. הְּמִימָה, plur. הָּמִים, rac. מַמָּם). 1º Adj. Intègre, complet, entier, parfait, c.-à-d. sans défaut : שׁנָה הָפִּינָהו Lévit. 25. 30, une année entière; ביים חמים Jos. 10. 13, environ un jour entier; מַּרָח אֵּדְנָּה הְּמִינָה Nomb. 19. 2, une vache rousse et grande, ou entièrement rousse; וַאַרַל־אַדַוּר תַּוֹמִים Nomb. 6. 14, et un bélier sans défaut; Prov. 1. 12, (dévorons-les) tout entiers. — 2º Sens moral. Intègre, parfait, pur, innocent: הוֹרֶת בֵי הַמִּימָת Ps. 19. 8, la loi de l'Éternel est parfaite; אָרישׁ צַּדְּרים הַמְּים Gen. 6. 9, un homme juste, intègre, parfait; וּתְמִימִים Prov. 2.21, les hommes intègres; מְמָים הַרְיָר יִם יֵי אֵלֹרָיךְ Deut. 18. 13, sois parfait, irréprochable, devant l'Éternel ton Dieu; מְמִים דֵּעִים Job 37. 16, celui dont la science est parfaite; הִמִּיבִירָהָן Ps. 119. 1, ceux qui sont integres dans leur voie. — 3° m. Intégrité, droiture : אָרָמִים וּבָאַמָּה Jos. 24. 14, avec intégrité et avec vérité; וְדֹבֵר חָמִים Amos 5.10, celui qui parle en intégrité, avec droiture; המלה Prov. 28.18. celui qui marche en intégrité, dans להלכרם בַּחַבִּים : l'innocence; de même Ps. 84.12, à ceux qui marchent dans l'innocence; מַבָּה מָבָים I Sam. 14. 41. fais connaître la vérité, ou : donne un sort qui soit vrai (comme מַּמָרֵם).

קבים (fut. יִרִים 1° Saisir, tenir, soutenir: ניחשה ברישביו Gen. 48. 17, il saisit la main de son père ; מַתְּכֹוּךָ בָּשֹׁוָתִר Is. 33. 15, pour ne point saisir des dons corrupteurs ; וַתוֹּמָה שָׁבַם Amos 1. 5, celui qui tient le sceptre ; צל־יַתִּמְכּוּ־בּר Prov. 28. 17, ne le retenez pas; אַכָּכּוּ ברביד Exod. 17. 12, (Aaron et Hur) soutenaient ses mains; קּמֹהָ אֲשָׁרֵר Ps. 17. 5, soutiens, ou tu soutiens, mes pas; מַמְכָהַ גִּר Ps. 41. 13, tu m'as soutenu; אַמָּד הוֹכְלָי Ps. 16. 5, tu soutiens ma destinée, pour apin part.; ון עַכְהַי אַחְמַהְ־בּוֹ Is. 42 1, voici mon serviteur que je soutiendrai. — 2º Obtenir, acquerir : אָשָׁת חֶן תְּחָכֹּהְ כָּבוֹר Prov. 11. 16, une femme gracieuse obtient de l'honneur; יְצֵרִיצִּים יָתְמְכּוּ־עֹשֵׁר même vers., et les forts acquerront les richesses; דרן וּמְשָׁמָם רָחָמֹכוּ Job 36. 17. le jugement et la justice se soutiennent l'un l'autre, ou se soutiendront.

Niph. Etre tenu, saisi: יְּבְתַּלֵּר חַשָּארוּ הַתְּבֶּר Prov. 5. 22, il sera pris dans les liens de son péché.

בית (ful. באיף בעודה, באוף Ez. 24.11; plur. באיף, avec pause באריף). 1° Achever, finir: באָשֶׁר בַּעָבוֹר Jos. 4.11, quand tout le peuple eut achevé de passer; באָשָׁר בַּעָבוֹר Ps. 64.7 (pour בּאַטָּף סָנוֹר), ils ont terminé, achevé, la méditation (le projet); באַרָּיִבּי לֹאַרְיָנִישִׁיל Ps. 102.28, tes années n'auront point

de fin. — 2º Etre fini, être terminé, être écoulé, être épuisé, être détruit : וַמְּמִיּרִים מְלָאכֶת חָעֲמּוּרִים I Rois 7. 22, et l'ouvrage des colonnes fut achevé; פַר Deut. 31. 24, jusqu'à leur fin, sans qu'il en manquat rien; main pinn ביקורא Gen. 47. 18, lorsque cette année fut écoulée ; יַפֶּר בְבָר Deut. 34. 8, lorsque les jours de pleurs furent ac-נסmplis; הַרַּמֵּרִים I Sam. 16. 11, les jeunes gens ont-ils tous passé, sont-ce là tous tes enfants? — קב מבו מבו אַל־אַרֹנִי Gen. 47. 18, l'argent (ainsi que le bétail) est épuisé, tout a passé entre les mains de mon seigneur; de mėme : דאָם הַמְינוּ לְנְוֹעָ Nomb. 17. 28, serons-nous entièrement consumés, מוסה בי פר לאר ? allons-nous tous périr בומים Lam. 3.22, les bontés de l'Eternel ne sont point épuisées; pour מְּמָשׁר ou première pers.: c'est la grâce de l'Éternel qui fait que nous n'avons pas été consumés; לַר־הִּנְּגִי אֹרָם בְּרָרוֹ Jér. 27. 8, jusqu'à ce que je les aie consumés par sa main; ער־הום בַל־תַהור Deut. 2. 15, jusqu'à ce que toute cette génération eût été consumée; עַר־הְעָם Jos. 8. 24, jusqu'à leur complète destruction. -3º Etre intègre, sans tache: אַז אַירָם Ps. 19.14, alors je serai intègre, sans tache, pour bing ou forme Niph.

Niph. Etre détruit : מַּמְרְעָר חַנָּה הַחָּמָה Nomb. 14. 35, ils seront consumés dans ce désert.

Hiph. בתָם (fut. בתַבַּי, inf. בתָּדָם). 1º Finir, achever, terminer: בַּחַתְפָּך Is. 33.1, sitôt que tu auras achevé de piller; מַמַם הַמָּם Ez. 24.10, achève (de faire cuire), fais bien cuire, la chair; יְבֵּן תֵּהְמֵּנוּ II Sam. 20. 18, et ils terminèrent ainsi (leurs affaires), ou arrangèrent l'affaire, en faisant la paix; בתוחם הפשעים Dan. 8. 23, lorsque les pécheurs auront mis le comble (à leurs crimes) (v. le même exemple à מָטֵשׁע, page 599); אָמָאָמָהְ טְמָאָמָהְ בּנֵגוּהְ Ez. 22. 15, je consumerai, je ferai disparattre, ton impureté, de sorte qu'il n'y en aura plus en toi. — 2º Amasser, réunir: אַרַקּם אַר־חַכֶּס II Rois 22.4, qu'il amasse,

qu'il lève, l'argent. — 3° Réndre pur, innocent : בּדְיַבְּיִם Job 22. 3, si tu es innocent, intègre, exact. si tu rends ta voie innocente.

Hithp. Agir avec intégrité: יָם־וְבֵּר אָמִים הְּמָּדָם Ps. 18. 26, avec l'homme pur tu agis avec intégrité.

תְּלֶנְהָה et תְּלֶנְהָה n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15.10, obéissant plus tard aux Philistins, II Chr. 28. 8; קַּמְנֵיר Jug. 15. 6, le Timnien.

י(פֿגמֿן .a) װַמָּנָּוּ,).

ישׁמְנֵי (ע. הִמְנִיי).

ንነጥ n. pr. Thimnah, concubine d'Eliphas, Gen. 36. 12.

עמׁבְּנָת v. שׁמְנָתְה.).

Dתְנְתְדְתָּנְת (part du soleil) n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraîm, Jug. 2.9, appelée aussi הְמָנֵת סָבִי Jos. 19. 50, 24. 30.

DDD m. (rac. בְּמַשׁ Ps. 58.9, comme fondre: בְּמַשׁ Ps. 58.9, comme un limaçon qui se fond.

קּמָרִים m. Palmier : הְּשָׁרִים Joel 1. 12, le palmier et le pommier; הְשָּׁרָים בְּאַרְיִם בְּאַרְיִם Exod. 15. 27, et soixante-dix palmiers.

רְּבָּי n. pr. 1° d'une ville à la frontière méridionale de la Palestine, Ez. 47. 19. — 2° Palmyre (v. à מְּיִבְּה). — 3° Thamar, belle-fille de Juda, Gen. 38. 6. — 4° Thamar, fille de David, II Sam. 13.1. — 5° Thamar, fille d'Absalom, II Sam. 14. 27.

תּלְשְׁר m. Palmier: חּמֶּר Jug. 4.5, sous un palmier; מָּחְמֶר מִּקְשָׁח תַּשְּׁח חַשְּׁר Jér. 10.5, ils sont droits comme un palmier, ou: ils sont comme une colonne massive (v. הִימְרוֹח.).

ק תפורה f. (branche de palmier). Ornement d'architecture : מָרוּבְּרִם I Rois 6. Ez. 41. 18, et מְרוּבִרם וְחִצּלֹרִת I Rois 6. 29, (sculpté) de chérubins et de palmes.

תְּלְרוֹקִים m. pl. (rac. פֶּרַק). Préparation, spéc. les purifications, onctions, des femmes : בְּלֵידֶק Esth. 2. 3, tout ce qu'il fallait pour leur toilette, leur

onction; יְלְבְּיִבְּיכִי רַעְּלָשִׁים Esth. 2. 12, et avec les préparatifs, les onctions, les parfums, de femmes; au fig.: מְּבִילִי בְּיָבְעָ Prov. 20. 30, un remède pour le mal, ou pour le méchant.

I מְּמְרוּוֹרִים, n.pl. (rac. (מְבֵּרוּוֹרִים). Amertume: שְׁבִּרוּוֹרִים Jér. 31. 18, des larmes amères; חָּכְצִּרִס אֶּמְרֵיִם תַּמְרוּוִּרִם Osée 12. 15, Ephraim a irrité par des offenses amères, ou : a provoque une indignation amère; selon d'autres : par des statues (v. II מְּמְרוּוִרִים).

II תַּמְרוֹרִים m. pl. (rac. מָמָה). Poteaux. Ex. unique: שִׁמִּרוֹרִים Jér. 31. 21, mets-toi des poteaux, ou des monceaux de pierres.

(נְיַלְר, עְיִלְי (v. נְיַלְר, Donner, faire des dons: סבּירִיתְנּי בְּאַוֹיִם Osée 8. 10, quoiqu'ils aient donné des présents aux nations.

Pi. Louer, célébrer: שָׁם רְּמָשׁר בְּיִדְּמְּרְ חִרּ Jug. 5. 11, là ils louent, ils publient, la justice de l'Éternel; רְּחָפּוּח לְבִּית לְבָּית 11. 40, pour s'entretenir avec la fille de Jephteh, pour la consoler; selon d'autres: pour la pleurer.

Hiph.: אָפְרֵים חִוְנֵּנְ אַחְבִּים Osée 8. 9, Ephraim paye d'infames amours (v. à בַּחַבּ, page 11).

י מְּנָה (v. מְּנָה 3°) Enseigner, Aboth.

קנוֹאָה f. (rac. אים). Action de se détacher, de s'éloigner, de quelqu'un: אַרדְעָּהְם אָרִי Nomb. 14.34, vous connaîtrez mon éloignement de vous, ou : comment je romprai mes promesses; plur.: אַנּי יִמְצָא Job 33. 10, il cherche des motifs de haine, des raisons pour s'éloigner de moi, pour me condamner.

קנובה (rac. בים). Fruit, produit: אָניבר שָּיָרָ אַניבר שָּיָר בְּשִׁיבְּר שָּׁרָי Deut. 32. 13, les fruits de la campagne.

m. Extrémité; ne se trouve qu'avec אָשׁ: אָשׁה Exod.29.20, le bas de l'oreille, le lobe; selon d'autres: la partie cartilagineuse de l'oreille.

קנוְּמָה f. (rac. נים). Assoupissement, sommeil: קּנְנְיָבָה Prov. 6. 4,

(ni) d'assoupissement à tes paupières; plur.: מְּמֵשׁ מְּשׁמִיּח Prov. 6. 10, un peu d'assoupissement.

קנימים f. (rac. אים). 1° Agitation: יבי השניים Is. 19. 16, l'agitation de la main, la main levée; השניים היביים וואים ווואים וואים וואים

יתונור m. Four (fém. Osée 7. 4): בְּחַנוּר אָּדֶר fevit. 26. 26, dans un même four; plur.: בְּחַנּוּרְרָק Exod. 7. 28, et dans tes fours.

רְּחָרִיכְּה f. pl. Consolations: יְּחְיִדְּיּ לי זיי און דיי אוי און דיי אוי אין דיי אין דיי אין דיי אין אין דיי אין אין דיי אין דיי אין דיי אין דיי אין דיי אין אין דיי אין דיי אין אין דיי אין אין דיי אין

תְּרְחִנְּיִם m. pl. Consolations: סוֹט שְׁרְחִיבְּים Jér. 16.7, la coupe de consolation; מְרְזּיבְידְּהְ Ps. 94. 19, les consolations qui viennent de toi.

רְּטֶּחְלָּה (consolation) n. pr. m. II Rois 25. 23.

בּיִרִים et וְיֹשִׁהַ m. (pl. מְּיִרִים חָנְּיִרִם 1º Espèce d'animal, cétacé, crocodile, baleine: מְּיִרִים תְּעִּיִּרִם בַּיִּרָם Ez. 29.3,
le grand crocodile; אָרִיבְּיִרָּם וְעִּיִּרִם חַנְּיִרִּם בַּיִּרָם בַּיִּרָם בַּיִּרָם בַּיִּרָם וּצַּבְּיִרָם בַּיִּרָם וּצַּבְּיִרָם Is. 27. 1, la
baleine qui est dans la mer. — 2º Serpent, dragon: בְּיִרִי לְּתִיְרִי Exod. 7. 10,
(la verge) devint un serpent; תְּיִרִם בַּיִּרָם Deut. 32. 33, le venin des serpents;
בּיִרִים בַּיִרְם Ps. 44. 20, dans un pays
de serpents; selon d'autres: de chacals; מוֹ מִיִּרְבָּר Mal. 1. 3, aux serpents, ou aux chacals, du désert.

תְּיְרָי chald. Le second : תֵּירָית Dan. 7.5, une autre bête, la seconde; de là

מבינות adv. Pour la seconde fois:

עני הְיְיָנְיּת Dan. 2.7, ils répondirent pour la seconde fois.

רְישְׁלְיּחָה f. 1° Nom d'un oiseau impur (cygne, chauve-souris?), Lév. 11.18.— 2° Nom d'une bête impure (caméléon, taupe?), Lév. 11.30.

קאָב, Kal inusité (v. אַהָּף Pi.). Niph. Etre, parattre, abominable, horrible: נְתְצֶב וְנָאֶלָת Job 15. 16, (l'homme) l'être abominable et corrompu; נְתְצֵב וְנָאֶלָה I Chr. 21. 6, l'ordre du roi parut abominable à Joab.

Hiph. Rendre abominable: יְּהְיִנִּיבּרּ אַבְּיּלְּיִּתְּעָבּרּ Ps. 14. 1, ils ont fait des actions abominables; יַבּיְתְעֵב מְאֹד I Rois 21. 26, il a agi d'une manière abominable (en adorant les idoles).

יַרְעָּה (fut. יְרִוּצֶּה, apoc. יַרְתָּצֶה) 1°Errer, s'égarer (au propre et au figuré): ון מיט מִיבֶּר Is. 16. 8, ils erraient dans le désert; רָתָנֶת תַּעָּת הַשָּׁרָת Gen. 37. 15, il était errant par les champs; אַלוֹאַ יחשו חרשי בע Prov. 14. 22, les artisans du mal ne s'égarent-ils, ne se fourvoient-ils pas? בְּתְעוֹת רָשֶׁרָאֵל Ez. 44.10, lorsque Israel s'était égaré; קש מְבֶּטֶן Ps. 58. 4, ils sont dans l'égarement dès le sein de leur mère. Suivi de , , מאַחַרֶּר ,מֵעל s'écarler, se détourner de : יִּמְשְּׁמְוּרֶיךְ לֹא חָעִיחִר Ps. 119. 110, je ne me suis point écarté de tes préceptes; אַטָּר הָענּ מֵעָלַר Ez. 44. 10, qui se sont eloignes de moi ; לְמַעַן לֹא־יַרְחִעוּ עוֹד בָּרַתר רשראל מאחרי Ez. 14. 11, afin que la maison d'Israel ne se détourne plus de moi; part.: הֹצֵר לַבָב Ps. 95. 10, קצי-רוּחָ Is. 29. 24, ceux dont le cœur,

dont l'esprit, est égaré. — 2º Chanceler, éprouver des vertiges, être troublé: אַבְּשֶׁבֶר מְּעֵּר !s. 28. 7, ils chancellent par l'effet des liqueurs fortes; בְּבָר Is.2.1, mon cœur est troublé, éprouve des vertiges.

Niph.: אַל־יַאַמֵּן נְשִּׁין נְיִחְנָּח Job 15.31, qu'il n'ait pas confiance dans la vanité qui l'égare, le séduit, ou : que celui qui est dans l'erreur n'ait pas, etc.; מְּדִּנְּקְּעִיהוֹ Is. 19. 14, comme un homme ivre qui va en chancelant (יָבָּיִבּי Job 4.

10, v. à אַרֵל.).

ת'ער n. pr. Thoou, roi de Hamath, I Chr. 18.9; הוצר II Sam. 8.9.

רמני. Témoignage: לְחוֹרָהוּ f. (rac. לְּחוֹרָהוּ f. (rac. לְּחוֹרָהוּ fis. 8. 20, (il faut avoir recours) à la loi et au témoignage; Ruth 4. 7. c'était la un témoignage en Israel (quand on cédait un droit).

לְּלֵּהְ f. (const. אַבְּשָׁהְ, rac. אַלָּהְ. 1° Fossé, canal, aqueduc: רַבְּשׁׁשׁ אַבְּּטִּהְ Rois 18. 32, il fit une rigole, un canal; אַבְּשָׁהְ אַבְּשָׁהְ בְּשָׁבְּעֹּהְ Job 38. 25, qui a préparé des canaux à la pluie impétueuse; אַבְּהְהַיְבְּעָּהְ וּצְּעָבְּ וּ Il Rois 20. 20, et le canal, l'aqueduc. — 2° (v. אַבָּלָה אַדְרָ לֶּבְּ צִּירְ לָבָּר אַרָּ לָבְּ וּ וֹחִייִּ אַבְּלָה אַדְרָ לָבְּר אַבּרְ לָבְּר אַבּרְ לָבְּ וּ וֹחִייִּ אַבְּ בְּיִבּי וֹחִיּעִּבְּ וֹחִיּ וֹחִייִּ בְּעַבְּי וֹחִיּ עִּבְּלָה אַדְרָ לָבְּר אַבּרְ לָבְּ בִּיבְּי וֹחִייִּ בְּעָבְי וֹחִייִּ בְּעַבְּי וֹחִייִּ בְּעָבְּי וֹחִייִּ בְּעָבְי וֹבְּעַבְּי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְי וֹבְיבְי וֹבְּיבְי וֹבְיבְי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְי וֹבְייִי וֹבְיבְי וֹבְּיבְי וֹבְיבְי וֹבְּיבְי וֹבְּיבְּיִי וּבְּיבְי וּבְּיבְי וּבְּיבְי וְבִּיבְי וּבְּיבְי וּבְּיבְי וּבְּיבְי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְיבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וּבְּיבְי וֹבְיי וֹבְּיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְּיי וֹבְיי וֹבְּיי וֹבְייִי וֹבְיי וֹבְּיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבִיי וֹבְיי וֹבְייי וֹבִיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבִיי וֹבְייִי וֹבְיי וֹבְייִי וֹבִיי וֹבְייי וֹבְּיי וֹבְיי וֹבִיי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבִיי וֹיִיי וֹיִיי וֹבְיי וֹיִי וֹיִיי וֹיִיי וְיִיי וֹבְייִי וֹיִי וֹבְיי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וְיִיי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְיי וֹבְייי וְבְייִי וֹבְייי וְיִיי וֹבְייי וְבְייִי וְבְּייִי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וְיִיי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבִייי וֹבְייי וֹבִיי וְיִייי וְבִייי וְיִיי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וְיִיי וֹבְייי וְיִייי וְיִיי וְבִייי וְיִיי וְבִייי וְיִייי וְיִיי וְיִייי וְיִיייי וְיייי וְיִייי וְיִייי וְיייי וְיִייי וְיִיי וְיִייי וְיִיייי וְייי

תְּעֵלוּלִים m. pl. (v. פּוּלֵל. 4° Enfants: וְהַשְּלוּהַבּם יְהְשְׁלוּהַבָּם Is. 3. 4, et des enfants domineront sur eux; selon d'au-

tres: des hommes faibles ou des hommes cruels. — 2º Maux, calamités: אַבְּחֵר בְּחַצֵּלּפּלְידָם Is. 66.4, je choisirai leurs calamités, je prendrai plaisir à leur faire du mal.

ר (rac. מַצְלְטָה Job 28. קּינְלְטָה Job 28. קּינְלְטָה לָב Job 28. יְהַעָּלְטָה רֹצִא אוּר Ini met au jour ce qui est caché; פּינָב Ps. 44. 22, les secrets du cœur.

קננוג מיניג אין. Jouissance, plaisir, délices י לְּאִרְאָנְח לִּכְסִיל מֵעֲנִיג Prov. 19. 10, les délices, une vie de plaisir, d'aise, ne sied pas au sot; plur.: רְמַצְנְּגִּיִה בְּנֵי דְאָדָם Eccl. 2. 8, les délices des hommes, et בְּיִ הַעָּנִינְרָה אַנֵי מַעְנִינְרָה Aich. 1. 16, tes enfants qui étaient tes délices.

קמְרִידִי f. (rac. II מְּמְנִירִידּ Esdr. 9. 5, je me relevai de nion jeûne.

פֿענָר et אַענָר n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Manassé, Jos. 12. 21, Jug. 5. 19.

ענית Kal inusité (v. אָבָה). Pilp. Tromper: אַהַאָדְאָם Gen.27.12, comme quelqu'un qui veut (le) tromper.

Hithp. Se railler : ימָתְּקְתִּים בְּנְבִיאָיר II Chr. 36. 16, et ils se raillaient des prophètes.

רי נְתַּעְצְמוֹת f. pl. (rac. ציין). Puissance: אין הַתְּעָצְמוֹת Ps. 68. 36, force et puissance.

קַּערוֹכְה (rac. קּבֶּב). Garantie, gage: קַּבְּבּה II Rois 14. 14, les otages.

תַּעְקּעִים m. pl. (rac. הַּבֶּע,). Raillerie: הַּבֶּע חַיּעָבָּע Jér. 10. 15, œuvre digne

de raillerie, ou : œuvre de l'illusion, de l'erreur.

קּמִים m. (plur. הְּמָּהְ, rac. הְּמָּהְ). Tambourin: הְלְּמִר Ps. 149.3, au son du tambourin et de la harpe; הְּמָרְהָ Ez. 28.13, tes tambourins et tes flûtes.

ישַׂפְאָרָת et הַפְּאָרָת f. (avec sull. המצרחו). Ornement, parure, beauté, magnificence : בּּנְדֵי חִקּאַרְהַהְ Is.52.1, tes vetements magnifiques; לָכבוֹד וּלָחָפָאֵרָה Exod. 28. 2, pour honneur et ornement; הַקָּאָרֵת בַּחוּרִים כֹּחָם Prov. 20. 29, la force des jeunes gens est leur ornement; בְּחַמָּאֵרֶת אָרֶם Is. 44. 13, imitant la beauté d'un homme; לָתְּפָאַרֶּת II Chr. 3. 6, pour servir d'ornement. — Honneur, gloire: מַּמ מְּמָאֶרֶת Is. 63. 14, un nom glorieux ; יָחָפָאַרְהוֹ עַבר עַל־פָּשָׁע Prov. 19. 11, c'est son honneur, sa gloire, de pardonner les fautes. — Orgueil : ווים מֵינֵיז Is. 10. 12, l'orgueil de ses yeux altiers.

תוביר: יים m. Pomme, pommier קשונים: Prov. 25. 41, des pommes d'or; זָרֶב Prov. 25. 41, des pommes d'or; מָרֶב בַּעְצֵיר הַוּנַעַר Cant. 2. 3, comme le pommier parmi les arbres de la forêt.

DIBO n. pr. 1° d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 34. — 2° D'une ville aux confins d'Ephraïm, Jos. 16. 8. — 3° D'un homme, I Chr. 2. 43.

לְתְּפוֹצְיה f. Dispersion : אַרְמּוֹצִיהְיכָם Jér. 25.34, et votre dispersion est proche; d'autres lisent : עריבה verbe, et je vous disperserai.

רְפִּפִּלִין (v. הְפִּילִין).

est cuit au four: (אָפָּד תּהָים). Ge qui est cuit au four : הַּמְּדִיר מָּהָדִי Lév. 6. 14, une oblation consistant en gateaux cuits au four et en morceaux.

) 하다 n. pr. d'une ville dans le désert, Deut. 1. 1.

תּפְלָה f. (fadeur). Extravagance, folie: אַרָּהְי שׁמְרוֹן רָאִיהִי חִפְּלָּח Jér.23. 13, j'ai vu de l'extravagance, la folie, dans les prophètes de Samarie; יְלֹא־נָיון Job 1. 22, il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra point de blasphème contre Dieu.

קּפְלֵּל. (rac, קּפְלֵּל.). Prière, supplication: בְּיִחִי בֵּיחִ־הְּפְּלָּח יִקְּרֵא Is. 56.7, ma maison sera appelée une maison de prière (pour tous les peuples); וְנָטָאח Is. 37. 4, tu lui adresseras des supplications; יְאָנִי תְּפְלָּח Ps. 109. 4, et moi (je n'ai que) la prière, je ne fais

que prier.

יְּחָלִילִין et יְיִבְּיִּלְין (ce qui est porté pendant la prière) Les phylactères qu'on porte attachés au front et au bras gauche en faisant sa prière du matin, et qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod.13.1 à 10, 13; 11 à 16; Deut. 6.4 à 9, 11; 13 à 21, écrits sur parchemin (v. à ribpie, page 217).

በሂታትኩ f. (rac. γኒቴ): קהִגִּיֹטְהָּ Jér. 49.16, ton insolence, ta présomption, ou ta folie.

በውያጥ (passage) n. pr. Tiphsah (Thapsacus), ville au bord de l'Euphrate, I Rois 5. 4.

אַרָּסְיּה Battre le tambourin : בַּלְמיה Ps. 68.26, des jeunes filles qui jouaient du tambourin.

Po. Battre, frapper: אַרְבָּבְעָּרְ Nah. 2. 8, en se frappant la poitrine. "חַלְּבְּרָים m. (rac. מַּקַרְ Destination, fonction: מַּקְרִים Rituel, leur destination, ou leurs fonctions.

קַּלָּר (Coudre: תַּבְּלֵּח חְאֵבֶּים Gen. 3.7, ils cousirent ensemble des feuilles de figuier; מַלַרְתִּי Job 16. 15, j'ai cousu, attaché, un sac (sur ma peau).

Pi.: היר לְּמְתְּרוֹת בְּטְתוֹת בּב. 13. 18, malheur a celles qui cousent, preparent, des coussinets (v. a הַסָּה, page 297). שַּׁבְּיהָ (fut. בַּבְּיה) 1° Saisir, tenir de

force, prendre; avec le réq. dir. ou avec אַ: מָּרְאָשְׁרְשְּׁ מְּבְרָרוֹ Gen. 39. 12, elle le saisit par sa robe; העסקה Deut. 22. 28, et s'il la prend de force, s'il lui fait violence ; אַרָּשׁנֵי חַלָּחוֹת Deut. 9. 17, je saisis les deux tables; চ্যুচ্চুচ্ בּוְיִים I Rois 20.18, prenez-les tout vifs (faites-les prisoniers); פָּרָמָּשָׂבֶם אַת־דַּוְעִיר Jos. 8. 8. quand vous aurez pris la ville; וְחַפְּשִׁיּבִיי שֵׁם אֵלֹחַי Prov. 30. 9, que je (ne) profane le nom de mon Dieu. que je ne le viole par un faux serment; part.: מַנוֹר Gen. 4. 20, un joueur de harpe; הַּרְבוֹת Ez. 38. 4, ceux qui manient l'épée, les guerriers; יוֹפְשׁ חַפְשׁר (Amos 2. 15, l'archer יְהֹפְשׁר הַשְּׁשָׁה אבלחברו Nomb.31.27, les combattants; ל בְּאַפָּשׁ מְגַל Jér. 50. 16, et celui qui tient la faucille, le moissonneur; הֹּמְשֵׂר מַשׁוֹם Ez. 27. 29, les rameurs; יְתֹּמְשֵׂי תַּהּוֹרֶה Jér. 2. 8, les dépositaires de la loi.-2º Enchâsser : תַּמִר־רוּיא מְשׁוּטֹי זָתַב Hab. 2. 19, elle est enchâssée dans de l'or, ou couverte d'or.

Pi.: אָבְּיִדִים הְשַּׁבְּשׁל Prov. 30. 28, l'araignée qui s'attache, ou qui file, avec ses pattes (v. d'autres explications à הַבְּיִדִים הְשׁבָּשׁל).

II ngh (toujours avec l'article) n. pr. d'un lieu dans la vallée de Hinnom, près de Jérusalem, où se célébrait le culte de Moloch, II Rois 23. 10, Jér. 7. 31.

אַלְּמָה f. Bucher : קּלְּמָה Is. 30. 33, le bucher est préparé depuis longtemps; selon d'autres: le feu de l'enfer, ou l'enfer même.

እኒካትቦ chald. m. plur. Magistrats, juges, ou prévôts, Dan. 3. 2.

אַרְתַּחְ דַּשָּׁנִי 1º Corde: קַּמְחַ חַיְּמָּיִן Jos. 2. 25, la corde de fil d'écarlate.— 2º (ע. דְּבָּי De 5. 16, le pauvre ne sera pas trompé dans son espérance; דְּבָּיל מָשָּׁנוּ Prov. 26. 12, il y a plus à espérer du sot que de lui; אָסִירַ דַּתְּקְתָּן Zach. 9. 12, captifs qui aviez de l'espérance.

7)P.P. (espérance) n. pr. m. II Rois 22. 14; le même est appelé rapp. II Chr. 34. 22.

קּקּימָה f. (rac. אָסְים). Action de durer, de subsister : נְלָאִ־חָּהְיָה לֶּכָם הְּקִיבָּה Lév. 26. 37, vous ne saurez plus subsister (devant vos ennemis).

בין adj. (rac. איף pour מיים). Celui qui s'élève contre, adversaire: יבְּחְקוֹמְשָּרְהְ
Ps.139.21, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi.

* PPP Arrangement, organisation, rétablissement, Rituel.

ኒነኮ଼ m. (rac. አይካ). Trompette, Ez. 7. 14.

ይነኮች n. pr. d'un endroit près de Bethléem, Jér. 6. 1, II Sam. 14. 2; le désert de Thekoa, II Chr. 20. 20.

קרְּהָרָי f. (rac. בְּיִּדְי, signif. de אָבְיּי).
Tour, cours, révolution: בְּלִי יִחְשְּׁרְבְּיִי בּיִבְייִ Ps. 19.7, et le tour (du soleil) va jusqu'à leurs limites; בְּיִשְּׁיִן הַשְּּיִרְהְ Exod. 34. 22, à la révolution de l'année, au bout de l'année; בְּיִבְיִי הַיִּבְיִי הַ בּיִבְּיִי וּ וּצְּבְּיִרְ וּ I Sam. 1. 20, le temps (de la grossesse) étant révolu; י הושקה Aboth, le calcul des révolutions célestes, l'astronomie.

קין adj. Fort, puissant: מָשְׁיּהְ בּשׁנְיּ Eccl. 6.10, avec celui qui est plus fort que lui.

רוֹבְיי chald. *adj*. Dur, puissant : וְתִּמְרוֹרִי בְּטֶר תַּמְּישָׁא בְּשַׂרְוְלָא Dan. 2. 40, dur comme תַּמְּרְוְלָא Dan. 3. 33,

et que ses merveilles sont puissantes.

קלף chald. Peser (hébr. לְּשָׁלָי). Part. pass.: לְּשָׁהְ Dan. 5. 25, pesé, thekel, second des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar, expliqué verset 27: הְּקִילְהָא בְּמֹאוֹנְיָא tu as été pesé dans la balance.

קַּמָּהְ בּּוֹר Etre, devenir, droit : מְּמָהְ בְּּלְּהְכֹּן Eccl. 1. 15, ce qui est tortu

ne peut se redresser.

Pi. 1º Rendre droit : מֵר דּכֵּל לְחַקּן Eccl.7.14, qui peut redresser ce qu'il a renversé? — 2º Ordonner, composer, former, הַמָּן כְּשָׁלִים תַּיְבָּה Eccl.12. 9, il a mis en ordre, ou il a composé, beaucoup de paraboles.

* Hiph.: וְחִלְּבֶּיֶת תַּלְּבֶּעָת Rituel, il

a formé la figure de la lune.

רְעַלִּי: chald. Hoph. Etre rétabli מְלְכּוּחִי הְּחְקְנֵּחְ Dan. 4.33, je fus rétabli dans mon royaume.

עקע 1° Frapper; avec בַּקַּע frapper la main : מַל־חַעִּמִּרם הְקעוּ־כָּק Ps. 47. 2, peuples, frappez tous des mains (en signe de joie); הַקְּעוּ בַּהְ עַלֵּיךָה Nah. 3. 19, ils battront des mains sur toi, à ton sujet; אַל־תִּחָר בְחֹקְעֵר־כָּת Prov. 22. 26, ne sois pas de ceux qui frappent dans la main (pour prendre un engagement, se porter garants); קַּלָּהָ קפרק Prov. 6. 1, (si) tu t'es engagé pour un étranger; et sans יְשׁוֹנֵא : כַּלָּוֹ חוקעים Prov. 11. 15, celui qui hait ceux qui frappent dans la main, qui n'aime pas se porter garant des autres. - 2º Enfoncer à force de frapper: וַחָּחַקע אַח־חַיַּחֵר Jug. 4. 21, elle lui enfonça le clou dans la tempe; יָאֵר־אָוֹיָרָהוֹ בּקשה I Sam. 31. 10, ils clouèrent son corps (au mur de Bethsan); תַּיָלְפָעָה קבְּטָנוֹ Jug. 3. 21, il lui enfonça (son épée) dans le ventre ; הַּקַע אָּח־אָחַלוּ Gen. 31.25, (Jacob) avait dressé sa tente (en la fixant à terre par des pieux); ולבן הַקע צַּת־אַחַיר meme vers., Laban dressa sa tente avec ses frères ; נַיְּחָקָעַהוּ בייתו פורן Exod. 10. 19, (le vent) les en-

fonça, les jeta, dans la mer Rouge.-

3º Sonner (d'un instrument, la trom-

pette, etc.); avec le rég. dir. ou avec בְּ : הְּלֵע בַּשׁוֹּשֶׁר I Sam. 13.3, Saul fit sonner la trompette; הַּלְער בַּהָּלוֹנְ Jér. 6.1, sonnez de la trompette; בַּקְלוֹנְ בַּבָּלוֹנִ Ez.7. 14, ils ont sonné la trompette.

Niph.: מָרְדוּא לְיָרֶד יִתְּקַשֵּ Job 17. 3, qui est-ce qui s'engagera pour moi en frappant dans ma main? יְתָּקַע תְּשׁוֹפֶּר Is. 27. 13, on sonnera d'une grande trompette.

אַרַקּע m. Le son d'un instrument : אָרְבָּע שׁוֹקּע Ps. 150.3, au son des trompettes.

אָרָהְי Etre fort, saisir, attaquer fortement: אַבְּי אַרְהְייִהְ Job 14.20, tu es plus fort que lui, ou: tu le tiens fortement, pour toujours; אָרָהְירִיתְּסִוּ הָאָרָיִר Eccl. 4.12, si quelqu'un vient attaquer un seul; אָרָהְיִהְ Aboth; être, paraître, dur, pénible.

קבּהְ chald. Etre, devenir, fort: הַבְּהְ אִּרְלָנָא וּחְקַהַ Dan. 4. 8, l'arbre était grand et fort; הַבְּהָשׁ הְּחָבָה Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance.

Pa. Rendre fort : לְּתְּשָּׁא אָסָר Dan. 6. 8, et de faire une défense sévère.

קּיִר m. chald. Force, grandeur: יְחָקִיּהְ Dan. 4. 27, dans la grandeur de ma puissance; בּיִקְקָא Dan. 2. 37, et la force.

תור et II מור (v. I הור).

תְּאָלָה n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27.

תְּרְבּוּח: Rejeton: בַּיְרְבּוּח: אַנְשִׁים חַשְּאִים Nomb. 32. 14, rejetons de pécheurs, engeance criminelle

ילְבְּיח f. (rac. נֶשֶׁר וְתַּלְבִּיח. Profit, usure: נֶשֶׁר וְתַלְבִּיח Lévit. 25. 36, interêt et usure.

רַגַל (v. בְּגַל Hiph.).

תְּבְּם chald. Traduire, interpréter; part. pass.: בְּיִרְיִם Esdr. 4. 7, et traduite (en langue syriaque).

תְּרֶבְּטָה (rac. בְּיָרֶם). Assoupissement, profond sommeil: צַּצְּלֶּח הַפִּיל מְרַבְּטָּח Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement.

תְּרָהָקְה n. pr. Thirhakah, roi de l'Éthiopie, Is. 37. 9, II Rois 19. 9.

קרוּכְה f. (rac. רוּם). 1° Don, présent, offrande, oblation : יָאִרשׁ מְרוּמוֹח Prov. 29. 4, un homme qui accepte des présents; וַיִּקְחוּ־לִּר חִרוּמָה Exod. 25. 2, qu'on m'apporte une offrande; לְחַרוּמָה ביקים Exod. 36. 6, pour l'offrande du sanctuaire; אָשְׁרֵי תְרוּמוֹת II Sam. 1. 21, (ni) des champs de prémices, c.-a-d. produisant des fruits dignes d'être offerts au temple; יְּחָרוּמַת יָדֶךּ Deut. 12. 17, (ni) l'oblation de ta main, ce que tu auras volontairement offert. — 2º Spécialement des offrandes qu'on consacrait en les élevant, sacrifice de l'élévation : בְּחַרוּמֵה וֹרֶן Nomb. 15. 20, comme l'offrande élevée de l'aire; שוֹם תַחַרוּמָת Exod. 29. 27, l'épaule de l'offrande élevée.

ן הַרוּמְיָה f. Portion prélevée, partage: הָיְרְהָה לָּחֶם הְרוּמְיָה עם הְרוּמְיָה Ez. 48. 12, ils auront une portion ainsi levée.

קרוּפְּה f. (rac. קים ou רְּקָשׁה). Remède: קְּבֶּרִיגּ לְּתְרוּפְּת בי בי בי Ez. 47. 12, et ses feuilles serviront de remède, pour guérir. Is. 44. 14.

Nomb. 33. 27. — 2° Therah, pere d'Abraham, Gen. 11. 24.

חַבְּקְבְּרָה n. pr. m. I Chr. 2. 48.

קבין (const. מְּרָמֵּין, fém. מָּרְמֵּין). Deux, deuxième : שְׁנֵיח מֵּרְמֵּין Esdr. 4. 24, la deuxième année (du règne de Darius).

קּרְטָה f. (rac. רָפָת). Ruse : מְּלִיכָּת Jug. 9. 31, par ruse; selon d'autres, n. pr. d'un endroit: à Tharmah.

לְּבְּיִרְתְּ f. Tromperie, mensonge: Soph. 3. 13, une langue trompeuse; שֶּׁבֶּר הַּרְבִּירָם Ps. 119.118, leur tromperie est vaine, ou: leur pensée est mensongère; בַּרְבָּר Jér. 23. 26, la tromperie de leur cœur.

קר הוֹן m. Mat, perche: לַצְשׁוֹּח הֹרָן Ez. 27. 5, pour faire un mat; מַהֹּרֶן עֵלִּררֹאִשׁ Is. 30. 17, comme une perche au sommet d'une montagne.

ערַע chald. m. Ouverture, porte: מְלְהַצְע הַחוֹלְ Dan. 3. 26, à l'ouverture, l'entrée, de la fournaise; יְרָנְבֵאל מְּחָרַע הַחִרַע Dan. 2. 49, et Daniel était à la porte, c.-à-d. à la cour, du roi.

רָּעָיָא chald. Portier; plur.: מְּרָעַיָּא Esdr. 7. 24, les gardiens des portes.

תַּרְצֵלְהוֹ (rac. בְּלֵּה). Étourdissement: רָבֵּלְ Ps. 60. 5, un vin d'étour-dissement.

ייִּרְעָרִיי nom patronymique, I Chr. 2. 55.

אָרָפִים m. pl. Idoles domestiques, pénates: לְּמְהָה אָּח־הַוְּתְּכָּיִם Gen. 31. 34, (Rachel) prit les theraphim, les idoles.

תְּלְצְה (agreable) n. pr. 1° D'une ville principale du royaume d'Israel, I Rois 14. 17, II Rois 15. 14, Cant. 6. 4.— 2° D'une des filles de Zelaphad, Nomb. 27. 1.

ชีวุติ n. pr. m. Esth. 2. 21.

קרשיש n. pr. 1°Tharsis, fils de Jawan, Gen. 10. 4. — 2° Nom d'une ville considérable, Ps. 72. 10, Is. 23. 1. — 3° Tarsis, un prince en Perse, Esth.

1. 14. — 4° Une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, béryl, chrysolithe? Exod. 28. 20.

אַרְשָׁאַתְּא Titre qu'on donnait au gouverneur persan de la Judée, toujours avec l'art., Esdr. 2. 63, Néh. 8. 9.

תְּרָחָן n. pr. Tharthan, général assyrien, II Rois 18. 17, Jos. 20. 1.

P단면 n. pr. d'une idole adorée des Avéens, II Rois 17. 31.

השונים ל. (rac. שלים). Objet déposé, confié: בְּחַשׁנְּטֶּר. בּחַשׁנְּטֶר. 5. 21, pour une chose placée entre ses mains, un dépôt d'argent ou un prêt.

רִשְׁבִּי adj. de Thisbi, le prophète Elie, le Thisbite, I Rois 17. 1.

י הְשְׁבְּחוֹת f. pl. Louanges, Rituel.

רְשֵׁלְיֵתְ (rac. רְשֵׁלֶּעָ) Étoffe de lin à réseaux : רְשִׁלְּהַ רְיִהְיה Exod. 28. 4, tunique de lin brodée.

א לשוּעָה (rac. איניס ou שוש). Secours, salut, victoire: Ps. 37. 39, le salut des justes viendra de l'Éternel; פְּלְּחָה לַּהְשׁוּצְּרְהְרָ נַפְּשׁׁה Ps. 119. 81, mon âme languit dans l'attente de ton secours; שְּמֶר חַפּרָס לְּהְשׁוּצְר Ps. 33. 17, la victoire est vaine que le cavalier attend de son cheval; מְשׁׁה Ps. 35. 15am. 19. 5, une grande victoire.

קישוּקְה (rac. שׁיפֹי). Désir, amour : וְאֵל־אִישׁהְ הְשׁיּקְחַהְ קאל־אִישׁהְ הְשׁיּקְחַהְ Gen. 3. 16, tes désirs seront (tournés) vers ton mari. קשוּרָה f. (rac. שור. Présent, don : יחשוּרָה I Sam. 9. 7, je n'ai point de présent à apporter.

תְּשִׁינֵעי nombre ordinal (f. הְשִׁינֵעי Nomb. Le, la neuvième: בַּיוֹם הַהְשִּׁינֵע Nomb. 7. 60, au neuvième jour.

י הְשְׁחְנָת f. La jeunesse, Aboth.

עשׁיֵח f. (const. שׁשַׁהָ; m. השַשָּׁהָ, const.

רשַּשָׁה). Neuf: בְּלְּיָשׁ גְּלְיִשְׁהָ Lév. 23.32, le neuvième jour du mois; הְּשָּׁבִּים Gen. 5. 9, quatre-vingt-dix.

י אָלְיִי Nom du septième mois de l'année lunaire, septembre-octobre.

• ਆਉਨ੍ਹਾਂ Devenir faible, être affaibli, Rituel.

ים חובי n. pr. m. Esdr. 5. 3.

SUPPLÉMENT

CONTENANT

LES NOMS PROPRES MENTIONNÉS DANS LE TRAITÉ D'ABOTH

PAR M. S. ULMANN, GRAND RABBIN DU CONSISTOIRE CENTRAL

X

Abba Saul, docteur, dont le nom est souvent cité dans la Mischna; il florissait dans la seconde moitié du premier siècle de l'ère vulgaire.

קיין אריין Abtalion, célèbre docteur qui florissait vers l'an 50-34 avant l'ère vulgaire. Il avait le titre de Ab-Beth-Din (אַב בַּירוּ דִּידְן père ou chef du Synhédrin, vice-président). Son collègue Schemaya avait le titre de Naci (מַּשִּׁראַ prince ou patriarche, président). Ils étaient tous deux d'origine païenne. C'est à leur école que s'est formé le célèbre Hillel.

רבִי אֱלִיעָוַר בֶּן־הוֹרְקִנוֹם Rabbi Eliézer, fils d'Hyrcan, surnommé le Grand, disciple de Rabban Iohanan ben Zaccai, qui, pour caractériser le mérite de cet élève, l'appela « une citerne bien cimentée dont pas une goutte ne se perd». Fils d'un riche cultivateur, Eliézer quitta la charrue à l'âge de vingt-deux ans, et se rendit à Jérusalem pour profiter des leçons de Ben Zaccai. Pour obéir à sa vocation, il eut à vaincre l'opposition de son père et à supporter les plus dures privations. Un jour son père se rendit à Jérusalem dans l'intention de le déshériter; mais, témoin de la gloire du jeune docteur, et ému du succès qu'il venait d'obtenir en parlant dans une assemblée où assistaient les plus hauts personnages de Jérusalem, le vieux Hyrcan, au lieu de déshériter son fils, lui fit donation de tous ses biens, à l'exclusion de ses autres enfants. Mais, désintéressé autant qu'instruit, Éliézer resusa et n'accepta dans l'opulente succession de son père qu'une part égale à celle qui revenait à chacun de ses frères. Il épousa Emma-Salem, fille de Rabban Siméon II, le martyr, et sœur de Rabban Gamaliel II de Jamnia. R. Éliézer appartenait à l'école de Schamaï, et sa grande érudition lui fit donner le nom de Sinaï. D'une vie austère et d'un caractère inflexible, il fut, à la suite d'une mémorable discussion, l'objet d'un anathème, et il se retira à Lydda. Il ne cessa néanmoins de jouir de la plus haute considération. Le célèbre R. Akiba fut un de ses disciples. Tombé malade à Césarée, il eut la visite de ses collègues; et il mourut un vendredi soir. A sa dernière heure, il se plaignit de ce qu'on avait négligé de profiter de sa vaste science. Ses collègues et amis, après lui avoir adressé des paroles affectueuses, lui soumirent une question dogmatique concernant les lois de pureté. Il répondit par le mot « pur » et rendit l'âme. Il fut transporté de Césarée à Lydda, où il fut enterré. On lui attribue le livre connu sous le nom de Pirké R. Éliézer (Chapitres de R. Éliézer).

קריים אילי ידי Rabbi Eliézer, fils de Jacob, appartient à la classe des docteurs formés à l'école de R. Akiba. Né avant la conquête de Jérusalem par les Romains, il a atteint un âge très avancé. Il s'est particulièrement occupé des questions qui concernent le plan et la description du temple, et les mesures qui y étaient employées pour les cérémonies saintes. Il est l'auteur du traité de Middoth. « Les doctrines enseignées par R. Eliézer ben-Jacob, dit le Talmud, sont peu nombreuses, mais pures. »

אָלישָע בּרְאַבוּיָה Elischa, fils d'Abouya, né peu avant la conquête de Jérusalem, fut un des quatre docteurs qui, ayant voulu sonder les mystères de la Création et de la Providence, ont subi de diverses manières l'influence de ces dangereuses recherches. « Quatre, dit le Talmud, sont entrés dans le jardin (פַּרְדֵּט), Ben-Azaï, Ben-Soma, Aher, c'est-à dire Elischa ben-Abouva. et Akiba; le premier a contemplé et en est mort, le second a contemplé et en a perdu la raison, le troisième a détruit les plantes délicates, le quatrième y est entré et en est sorti sain et sauf. » Ne pouvant s'expliquer l'existence du mal. Elischa admit le dualisme, nia la vie future et refusa de croire aux peines et aux récompenses. Il fut désigné sous le nom de Aher אַהֵר (l'autre), nom qu'il dut à une circonstance particulière, et par lequel on avait coutume d'ailleurs de désigner une personne ou une chose dont on ne pouvait prononcer sans répugnance le vrai nom. Il a vécu à Tibériade dans le temps où son disciple R. Méir y tenait école.

רְבִּי אֶלְעָוֶר אִישׁ בַּרְהּוֹחָא Rabbi Elazar de Barthotha, collègue de R. Akiba, et connu par son austère piété et sa grande charité.

רבי אָלְעוָר הִסְמָא Rabbi Elazar Hisma,

c'est-à-dire le fort ou le parfait (v. Midrasch Rabba, Lévit., chap. 23, § 4), fut disciple de R. Akiba, et renommé par des connaissances en mathémathiques et en astronomie. Il vécut dans une extrême pauvreté, ainsi que son ami R. Iohanan ben-Godgoda. Un jour le patriarche Gamaliel II, sur une recommandation de R. Josua ben-Hanania, appela ces deux savants à de hautes fonctions lucratives, qu'ils refusèrent d'abord, et qu'ils ne finirent par accepter que lorsque le patriarche, admirant leur désintéressement, leur dit: « Ce n'est pas une dignité que je vous confère, c'est une servitude que je vous impose. »

תבּי אָלְעָרְ הַכּיּוּדָעִי Rabbi Elazar Hamodaï, ou de Modin, fut disciple de R. Iohanan ben-Zaccaï et contemporain de R. Gamaliel II. Il fut un des grands Darschanim (interprètes des textes sacrés) de son temps. Enfermé dans Bithar pendant le siège de cette ville par l'armée d'Adrien, ce pieux docteur fut tué par Bar-Cocheba sur une dénonciation calomnieuse d'entretenir des relations avec les Romains.

רַבְּי אָלְעָוַר בָּן־עַורִיה Rabbi Elazar, fils d'Asaria, d'une famille sacerdotale dont la généalogie remonte jusqu'à Ezra. Il fut nommé chef de l'académie en remplacement de R. Gamaliel II, déposé par suite d'une offense faite à R. Josua ben-Hanania. R. Elazar était fort riche. Il favorisa les études, et fit prévaloir ce principe : « Que tout homme cherche à s'instruire dans la loi divine, même si ce n'est pas dans une vue de piété: car, en commençant par faire ce qui est bien, n'importe pour quel motif, on finit tot ou tard par le pratiquer dans le dessein de plaire à Dieu. » L'application de ce principe eut pour résultat un accroissement considérable d'auditeurs à l'académie, tandis que R. Gamaliel avait fait interdire l'entrée du Beth-Hamidrasch (école) à toute personne qui ne fût pas

d'une piété éprouvée. Après la réintégration de R. Gamaliel, R. Élazar conserva néanmoins sa dignité. Il occupait tour à tour la présidence pendant une semaine, et R. Gamaliel pendant deux semaines. R. Élazar eut coutume de dire qu'un tribunal qui prononce la peine de mort une fois tous les soixante-dix ans mérite le nom de tribunal meurtrier מון בילים (Maccoth, ch. 1, § 10). Ses estimables qualités et ses connaissances variées lui firent donner le nom de Caisse de parfumeur

לְרֵעִוֹרְ בַּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרְעִירִ בּרִעִּרִי distingués de R. Iohanan ben-Zaccaï, qui, pour caractériser son mérite, le compare à une source de plus en plus abondante et à un torrent qui va toujours en grossissant. Pendant que ses collègues enseignaient à Jamnia, R. Elazar s'est retiré à Emmaüs pour jouir de l'air pur et des eaux de ce lieu de délices. Sa retraite a été préjudiciable à sa science et à son influence.

רַיִּ אָלְעוֹך רַכּּקּבּי Rabbi Elazar Hakkappar, appelé aussi בּר רַשִּפָּר, fils de Kappar (Talm. de Jérus., Schebiith, ch. 6, § 1), appartient à la dernière génération des Thanaïm; il était contemporain de R. Iehuda le Naci, à qui il a survécu.

Rabbi Élazar, fils de Schamua, de la race sacerdotale, surnommé le meilleur des sages. Il était collègue de R. Méir, de R. Iehuda ben-Elaī, sous le patriarchat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II. Son école a été fréquentée par de nombreux disciples, parmi lesquels se trouva R. Iehuda le Naci, auteur de la Mischna. R. Élazar subit dans un âge très avancé la mort du martyre, et fut, dit-on, la dernière des dix victimes tombées sous le glaive romain.

בּוֹטִינוֹם אִישׁינְנוֹם Antigone de Socho, successeur de Siméon le Juste. C'est à son époque que remonte l'origine de la secte des Zaducéens, dont les fondateurs étaient deux disciples d'Antigone, appelés Zadoc et Baïéthus.

Ben Bag-Bag; le nom de ce docteur est Iohanan ben Bag-Bag. Il était renommé par son érudition, et florissait vers les dernières années du second temple de Jérusalem.

Ben Hé-Hé était contemporain de Hillel, et peut-être un de ses disciples.

פּרְ־וֹּמְא Ben Soma (v. קֿרְ־וֹּמָא). קרעואי פֿרְ־עּנָאר (ער פֿרִרעָנָאר). Ben Asaï (v. נְּמָבִּער בָּרַרְעָנָאר).

1

בְּלְלִיאֵל Rabban Gamaliel I l'Ancien, petit-fils de Hillel, succéda dans la dignité de Naci (v. אַבְשֵּלְיוּן) à son père Siméon, et fut le premier à prendre le titre de Rabban, que portèrent après lui ses descendants et successeurs jusqu'à Gamaliel III, fils de

R. Iehuda le Naci. Il eut de fréquents rapports avec les généraux et les membres du gouvernement romain. Le culte et la jurisprudence lui doivent plusieurs règlements. Ce fut sous sa présidence que Samuel, surnommé le Petit ou le Jeune, composa la formule

de prière contre les apostats et les traîtres, formule qui fut reçue et conservée dans la liturgie. Selon plusieurs chroniqueurs, R. Gamaliel mourut dix-huit ans avant la destruction de Jérusalem par les Romains. « Avec lui, dit la Mischna, se sont éteintes la gloire de la Thora, la pureté et l'austérité de la vie religieuse. » (Sota, ch.9, 15.)

רְבֶּן נְּקְלְיֵאֵל Rabban Gamaliel III, fils de R. Iehuda le Naci, remplaça son père dans la dignité patriarcale.

Il florissait au commencement du III° siècle de l'ère vulgaire, et fut un des derniers ThanaIm (auteurs de la Mischna). Comme son père, il était renommé pour sa vie austère et pieuse, et distingué par son caractère noble et modeste. Outre cette maxime: «Il est beau d'allier le travail à l'étude de la loi », le Talmud rapporte de lui une autre non moins belle et caractéristique: « Celui, dit-il, qui exerce la miséricorde envers les hommes gagne la miséricorde du ciel. »

רבי דוסא בדהרקינים Rabbi Dosa, fils de Horkinas ou d'Hyrcan, était contemporain de R. Gamaliel II de Jamnia, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il jouissait d'une grande autorité parmi les docteurs de son époque. Privé de la vue à cause de son grand âge, il cessa de se rendre à l'académie; mais il reçut de temps en temps dans sa re-

traite la visite de ses collègues, qui venaient profiter de son expérience et demander son avis sur des questions de doctrine.

רְבָּי דּוֹּחְהָאי כֵּר וַנְאי fils de (R.) Ianaī, était disciple de R. Méir, et florissait au II° siècle de l'ère vulgaire.

ī

Hillel l'Ancien, né en Babylonie vers l'an 75 avant l'ère vulgaire, était par le côté maternel de la race de David. Il vint à Jérusalem, où il suivit les leçons de Schemaya et d'Abtalion. chefs du Synhédrin. Vivant d'abord dans une extrême pauvreté, il dut ensuite à son mérite et à sa naissance d'être élevé à la dignité de Naci. Modeste, tolérant, d'une patience à toute épreuve, d'une incomparable douceur devenue proverbiale, cet homme supérieur dut à son beau caractère autant qu'à sa vaste science la popularité dont il était entouré et l'illustration attachée à son nom. Recherché des grands et des petits, il savait se mettre à la portée de tout le monde, et

plusieurs païens, gagnés par l'aménité de son caractère et l'élévation de ses principes, se convertirent au judaïsme. Il introduisit plusieurs règlements dans le culte et dans la jurisprudence, enseigna la méthode d'interprétation des textes sacrés (connue sous le nom de Six middoth, et portée à treize par R. Ismail), fonda une école célèbre qui s'est maintenue longtemps après lui, et commença par mettre en ordre la Mischna, qu'il divisa en six sections (ouvrage dont la rédaction définitive a été achevée par un de ses descendants, R. Iehuda le Naci). Hillel fut appelé, comme Ezra, le restaurateur de la loi. Il mourut à l'âge de cent vingt ans.

П

רַבִּי חֲלְפְּחָא בָּן־דּוֹכָא אִישׁ כְּפֵּר חֲנַנְיָה Rabbi Halaphta, fils de Dosa de Caphar-Hanania (en Galilée), fut un des disciples de R. Méir, et vécutau II° siècle de l'ère vulgaire.

Rabbi Hanina, fils de Dosa, né avant la destruction du second temple, était contemporain et disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī. Il vécut dans une grande pauvreté, et fut renommé par sa piété. On cite de lui plusieurs faits miraculeux. Dans les conjonctures difficiles on s'adressait à lui pour obtenir par son intercession la faveur du ciel. Il exerçait aussi la médecine.

מני בְּלָנְא ou הַלְנְיָה סְנְן הַכּּוְבְּיִם Rabbi Hanina ou Hanania, sous-chef des prêtres, né pendant l'existence du second temple, était collègue de R. Iohanan ben-Zaccaï. Il fut un des dix martyrs ou docteurs condamnés à mort par le gouvernement romain

תבי הירדיות ou ביי היינא ou ביי הירדיות ou Hanina ou Hanania, fils de Théradion, était contemporain de R. Akiba, et habitait le village de Siccanin (en Galilée). Il florissait sous le règne d'Adrien. Ayant bravé la défense faite par les Romains d'enseigner la loi, il fut arrêté et condamné à être brûlé vif avec un rouleau de la loi. Il fut un des

dix martyrs. Sa femme fut condamnée à mort pour n'avoir pas empêché son mari de se livrer aux études sacrées; sa fille fut enfermée dans une maison de prostitution, et délivrée par R. Méir, qui avait épousé la sœur, la savante Berouria.

רַבִּי חֲנִינָא ou רַבִּי חֲנִינָא בּרַחֲבִינַאי Rabbi Hanina ou Hanania, fils de Hakinaī, florissait au II siècle de l'ère vulgaire. Marié, il quitta sa femme et une fille en bas âge pour aller entendre les lecons de R. Akıba, qui enseignait à Beni-Berak, et ne revint dans sa famille qu'au bout de treize ans. Il était un des quatre docteurs nommés les sages de Jamnia חַבְּמֵּי יַבְנַח (ses collègues étaient Ben-Asai, Ben-Soma et R. Elazar ben-Mathia), et un des cinq disciples ou jeunes docteurs désignés sous le nom de הַלַּפְנֵי הַכְּמִים, et qui, étant trop jeunes pour être promus au grade de Rabbi, soutenaient la controverse devant les mattres. (Les cinq docteurs furent: Ben-Asaï, Ben-Soma, Siméon le Thimnite, Hanan et Hanina ben-Hakinai.) (Voy. Synhédrin, fol. 17 verso.)

רְבִי ְתַנְיְא בְּרְ,עַקְשְיָא Rabbi Hanania, fils d'Akaschia. L'époque à laquelle ce docteur a vécu n'est pas connue. Il paraît appartenir à l'école de R. Akiba.

2

ארבי שופון Rabbi Tarphon ou Tryphon, prêtre, a rempli des fonctions sacerdotales au temple de Jérusalem. Après la destruction du temple, il habitait Jamnia et Lydda. Il était collègue de R. Josua, de R. Gamaliel II, de R. Ismaïl, de R. Élazar ben-Asaria,

de R. Akiba, qu'il affectionnait particulièrement et dont il était très vénéré. Il se trouva à Jamnia dans la réunion qui déposa R. Gamaliel et nomma à sa place R. Élazar ben-Asaria. Malgré son immense fortune, R. Tarphon mena une vie austère, et se distingua par son respect filial poussé jusqu'à sa dernière limite envers sa mère. Dans des années de disette, il mit ses trésors à la disposition de R. Akiba, qui en profita pour nourrir les pauvres. Ses grandes qualités et ses connaissances variées lui firent donner le nom de Père et maître de tout Israel. Partageant les sentiments de R. Akiba, il dit: «Si j'avais fait partie d'un tribunal, jamais la peine de mort n'eût été prononcée» (v. יַבְּיֵרְ בָּוֹרְרָיָה.).

•

a succédé à Josua ben-Perachia, et florissait un siècle avant l'ère vulgaire. Il eut pour collègue Siméon, fils de Schatah, et fut, selon les uns, Naci (patriarche, primat), selon les autres, Ab-Beth-Din (vice-président). Il jouissait d'une haute renommée de piété. Ayant une fois condamné par erreur un faux témoin, il renonça pour toute sa vie à prononcer des arrêts judiciaires sans les soumettre d'avance à son collègue Siméon ben-Schatah (v.

tehuda, fils de Théma, était contemporain de R. Akiba, et, selon quelques-uns, le dernier des dix martyrs. Selon Abravanel, c'est le même que R Iehuda ben-Dama.

רבי יְהוּרָה Rabbi Iehuda, l'un des Thanaim dont les noms se trouvent le plus fréquemment mentionnés dans la Mischna. Il était fils de R. Elaï (אַלְצָאָר), disciple de R. Tarphon, de R. Akiba, de R. José le Galiléen, de R. Elazar ben-Asaria, collègue de R. Méir, de R. José, de R. Siméon, et florissait comme ces derniers au II° siècle. Son père Elai était disciple de R. Eliézer le Grand. R. Ichuda fut compris dans la promotion faite par R. Ichuda ben-Baba, à qui cet acte a coûté la vie sous le règne d'Adrien (v. רַבּד רוֹסֶר). D'une pénétration moins vive et moins prompte que R. Méir, R. Iehuda apporta dans la controverse les lumières d'un esprit calme et réfléchi, ce qui lui valut le titre de Sage quand il le veut הַכָּם לְּכְשֵׁיִרְצֵּח,

et l'avantage de voir ses décisions adoptées comme règles de pratique lorsqu'elles se trouvaient en opposition avec celles de R. Méir. Il avait la direction religieuse de la maison du Naci (מוֹרֵינָא דְבֵר נְשִׂראָת). Il forma un grand nombre de disciples, et fut l'un des mattres de R. Iehuda le Naci, redacteur de la Mischna. Il est lui-même l'auteur des textes anonymes du Siphra (commentaire du Lévitique). Parlant des dissicultés d'une bonne traduction et de la nécessité de se tenir à l'interprétation traditionnelle, il dit: « Celui qui traduit un texte biblique littéralement est (souvent) menteur, et celui qui y ajoute commet (souvent) un blasphème. » (Kidouschin, fol. 49 R.) Appreciant favorablement certains actes du gouvernement romain, il en reçut des faveurs et le droit de parler le premier dans les assemblées, ce qui lui fit donner le titre de ראש הַמְּרַבְּרִים (le premier orateur). Il usa de ce privilege à Ouscha, où il siégea à la tête du Synhédrin. Il vécut pauvre, se contenta de peu, et fit prendre cette même habitude à ses disciples. Sa vie sobre et d'une extrême régularité donna à sa figure un air de santé et de bien-être qui trompa ceux qui ne le connaissaient pas sur sa profession et sur sa manière de vivre. Il eut coutume de dire: « Économisez sur vos dépenses de nourriture et dépensez d'autant plus pour être bien logé. » Recommandant vivement le travail, et voulant à la

facon des anciens frapper les esprits par un acte symbolique, il portait luimême sur son épaule, en se rendant chaque matin à son académie, l'objet qui devait lui servir de siège, en disant: «Le travail est une belle chose, il honore ceux qui l'exercent. » Ce fut lui aussi qui prononça cette parole sévère contre ceux qui négligent l'éducation professionnelle de leurs enfants: « Celui qui, dit-il, n'enseigne pas de profession utile à son fils, est comme s'il l'élevait pour la vie des brigands.» R. Iehuda mourut dans un âge avancé, mais il eut la douleur de survivre à plusieurs de ses fils.

תבי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא Rabbi Iehuda Hanaci (prince, patriarche, chef), appelé aussi Notre maître le saint שוֹד חַבָּנוּ חַקַּבוֹים, ou bien בבר Rabbi sans autre adjonction, était fils de R. Siméon III et descendant à la sixième génération de Hillel. Né vers l'époque de la mort de R. Akiba, Rabbi florissait dans la seconde moitié du II siècle de l'ère vulgaire. Ses principaux maîtres furent R. Siméon ben-Iochai. R. Elazar ben-Schamua. R. Meir et R. Iehuda ben-Elaï. Il est renommé tout à la fois par sa piété, par son humilité, par son grand savoir et par son immense fortune. « Depuis Moise, dit le Talmud, jusqu'à Rabbi, on n'a pas vu réunies à un si haut degré, dans une seule et même personne, la Thora et les grandeurs (le talent et l'autorité). » Très sobre pour sa personne, il tenait une maison princière et une table somptueuse. Intimement lié avec un des empereurs romains de la famille des Antonins, il employa son crédit en faveur de sa nation. Dans une année de disette, il ouvrit ses greniers et en fit distribuer les provisions aux pauvres. Il eut un grand nombre de disciples à l'entretien desquels il pourvut de ses propres deniers. Profitant des avantages de sa naissance et de sa haute position, il encouragea l'étude de la loi, et rédigea,

de concert avec les sages de son époque, le code de la Mischna, ouvrage qui fut terminé en 218. Il défendit d'enseigner dans les places publiques. Par une autre ordonnance, il rétablit la promotion dite Semikha סָמֵיכָה, règle par laquelle il était défendu de rendre des décisions doctrinales et de prononcer des jugements à quiconque ne tenait pas ce droit du Naci ou de l'autorité religieuse constituée. Son séjour habituel était à Beth-Schearim ביה שְׁעַרִים. Tombé malade, il se sit transporter à Sepphoris (צפוֹרָר), où il mourut, selon les chroniqueurs, à l'age de cent ans.

rachia, succéda dans la dignité de Naci à José ben-loëzer. Il paraît avoir vécu vers le milieu du second siècle avant l'ère vulgaire, sous les Asmonéens, peut être sous Jean Hyrcan. Pour échapper à une proscription ordonnée contre les docteurs pharisiens, Josua se réfugia à Alexandrie, en Egypte; il en fut rappelé plus tard par l'intercession de Siméon ben-Schatah, beaufrère d'Alexandre Jannée. Ce même fait est attribué avec plus de vraisemblance à Iehuda ben-Tabbaī.

תבי יְהוֹשְׁעֵ בֶּרְהֲנַנְיָה Rabbi Josua, fils de Hanania, lévite, de la division des chanteurs (choristes), était un des principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccai et l'un des docteurs qui ont le plus contribué au développement de la science sacrée. Il se trouvait souvent à la cour de l'empereur Trajan, et il avait obtenu de ce prince la permission de reconstruire le temple à Jérusalem. Comme cette permission fut plus tard retirée, R. Josua employa son influence pour calmer le peuple. qui, irrité de ce contre-ordre, fut sur le point de se soulever. A ses grandes connaissances en métaphysique, en science naturelle et en astronomie, il joignit un caractère aimable et un esprit sage, libéral et tolérant. C'est lui qui a transmis le dogme que les justes de toutes les nations ont part au salut éternel. Il eut souvent des controverses à soutenir contre des savants grecs et romains. Il fit deux fois le voyage à Rome avec ses collègues pour obtenir la révocation d'édits sévères rendus contre la religion juive. Le Talmud raconte que, dans une conversation que R. Josua eut avec la fille de l'empereur Trajan, la princesse, frappée de la laideur physique du docteur juif, mais pleine d'admiration pour ses talents, lui dit en plaisantant: « Comment tant de belles connaissances se trouvent-elles dans un corps si disgracieux? — Ton père, répondit le docteur, ne conserve-t-il pas ses vins les plus exquis dans des barils d'argile? S'il les mettait dans des tonneaux d'or, ils se gâteraient bien vite. » Il habitait Pekifn, non loin de Jamnia, et fut nommé vice-président du Synhédrin (אָב פֵּרת דָּרן). Ce fut sous sa direction et sous celle de son collègue R. Eliézer ben-Hyrcan que le prosélyte Onkelos a publié la traduction chaldaïque du Pentateuque. Sans aucune fortune, il exerça pour vivre la profession de forgeron, ou, selon d'autres, de fabricant d'aiguilles. A la suite de sa célèbre discussion avec le Naci R. Gamaliel II, ce dernier fut déposé, puis rétabli à la demande même de R. Josua (v. רַבִּר אֵלְעָזֶר בֶּן־עַזֵרִיָּת). Il survécut à R. Gamaliel et mourut avant la guerre de Bithar. Partout dans la Mischna où le nom de R. Josua est rapporté sans autre addition, c'est de R. Josua ben-Hanania qu'il est question.

רבי יְהוֹשְׁעֵ בֶּן־לֵיִי Rabbi Josua, fils de Lévi, un des derniers Thanaïm et l'un des premiers Amoraïm (docteurs qui ont succédé aux Thanaïm et qui ont commenté la Mischna), florissait dans la première moitié du III° siècle. Il habitait le midi de la Palestine. On le trouve aussi à Lydda. Il était re-

nommé par sa piété et par sa science, et il était très versé dans l'étude de la Hagada (interprétation morale de la Bible). Son père Lévi était un disciple de Rabbi Iehuda le Naci.

בי יוֹתְלְן תְּפּוְלְּלִי sandalor, né à Alexandrie, en Egypte, était disciple de R. Akiba et collègue de R. Iehuda ben-Elai, de R. Méir, etc. Le nom de Sandalor indique, selon les uns, le métier de faire des sandales; selon les autres, celui de percer les perles.

רבי יוֹדְעָן בְּוְ־בַּג בַּג Rabbi Iohanan , בַּרְבָּג בָּג (v. בַּרְבָּג בָּג.

רְבְּי יּתְלֵן בְּוְבְּרוֹּקְא Rabbi Iohanan, fils de Beroka, fut l'ami de R. Elazar Hisma et contemporain de R. Gamaliel II, de R. Josua, etc.

רבי יוֹרָנָן בְּרוַבּאי Rabbi Iohanan, fils de Zaccai, né, suivant plusieurs chroniqueurs, en 47 avant l'ère vulgaire, de la race pontificale, fut un des plus illustres disciples de Hillel. Partisan de la paix, il se rendit pendant le siège de Jérusalem auprès de Vespasien et obtint de lui la permission d'établir une école à Jamnia, qui devint le siége du Synhédrin. En fondant cette institution, le célèbre docteur assura l'avenir du judaïsme, et sauva du milieu des ruines fumantes de Jérusalem et du temple le trésor le plus précieux de la nation juive, sa doctrine et sa législation, dont l'étude est devenue si florissante à l'école de Jamnia et sous les maîtres illustres qui en sont sortis. R. Iohanan lui-même a eu pendant un certain temps son école à Beror-Hail, non loin de Jérusalem. Versé dans toutes les connaissances cultivées à son époque, pieux, tolérant, prévenant envers tout le monde, en un mot, marchant dans les traces de son maitre Hillel, R. Iohanan ben-Zaccai acquit une grande autorité, et fit plusieurs règlements concernant le culte. Ami de Vespasien, qui le recommanda à Titus, il put, grace à cette

protection, sauver de la mort R. Gamaliel II, dont le père R. Siméon II périt martyr, et transmettre à ce descendant de Hillel la dignité de Naci, après avoir exercé lui-même pendant quelque temps cette haute fonction. Il soutenait souvent des controverses contre les Zaducéens. Il mourut peu d'années après la prise de Jérusalem, à l'âge de cent vingt ans et en 73 de l'ère vulgaire, suivant les chroniqueurs déjà cités. Depuis sa mort, dit la Mischna, la sagesse a perdu sa splendeur.

תקי יינְרָן Rabbi Ionathan. Ce nom appartient à plusieurs Tanaim. Celui dont il est question (Aboth, chap. 4, § 9) paraît être R. Ionathan ben-Joseph, disciple de R. Ismael et contemporain de Ben-Asai.

Ioézer de Zeréda, prêtre, était, avec son collègue losé ben-Iohanan, continuateur de la tradition après Antigone de Socho. Il fut Naci, et florissait au II siècle de l'ère vulgaire. On lui doit plusieurs règlements ou décisions doctrinales. Sa vie pieuse ne trouva point d'imitateurs dans ses fils, qu'il déshérita à cause de leur conduite irréligieuse. Il mourut dans un âge avancé, victime des persécutions des Syriens pendant l'invasion de Bacchide, général de Démétrius Soter, vers l'an 161 avant l'ère vulgaire.

וֹמֵי בְּרִיוֹתְנוֹ אִישׁ יִרִישְׁכִּוּ Iosé, fils de Iohanan de Jérusalem, collègue de Iosé ben-Ioézer et vice-président du Synhédrin (אַב בֵּיוֹה בִּין). Ces deux collègues furent les premiers de cette série de docteurs qui, se succédant deux à deux jusqu'à Hillel et Schamaï, et désignés sous le nom de Sougoth (רוֹשִׁי duumvirs), formaient la présidence du Synhédrin, l'un avec le titre de Naci (אַב בֵּיִיה בִּין) et l'autre avec celui de Père ou chef du tribunal (בַּבּר בַּיִּר בִּיִּר בַּיִּר).

תבי יוֹטֵי הַכּהַן Rabbi Iosé le Cohen (prêtre) fut l'un des principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccai, qui l'appelait Hacid (ron homme pieux). Il était versé dans les études mystiques, et faisait des dissertations sur le char céleste (Mercaba).

רבי יוֹבֵי Rabbi Iosé était de Sepphoris et florissait dans la première moitié du second siècle de l'ère vulgaire. Il était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda, de R. Méir, de R. Siméon ben-Iochaï, etc., et l'un des cinq docteurs qui reçurent la Semicha (סְמִיבַה investiture donnant qualité de prononcer la peine d'une amende) de R. Iehuda ben-Baba, le martyr (v. רבר רחבר). Il exerçait la profession de tanneur ou de corroyeur. Se trouvant à Ouscha, siège du Synhédrin, il fut relégué à Sepphoris pour avoir gardé le silence dans une réunion où ses deux collègues R. Iehuda et R. Siméon appréciaient différemment les actes du gouvernement romain (v. בַּבֶּר יִרוּנְדָת et רַבִּר שִׁמְעוֹן בֵּן־יוֹחָאִי. Partout dans la Mischna où l'on nomme R. Iosé sans autre addition, c'est de R. Iosé fils de Halaphtha qu'il est question. Il fit plusieurs règlements pour le culte. Sa décision fait autorité même lorsqu'elle se trouve en opposition avec l'opinion de l'un de ses collègues. Il est l'auteur d'une chronique connue sous le nom de Séder-Olam (סֵדֵר עוֹלֵם). R. Iosé est mort à Sepphoris (selon le Talmud de Jérusalem, à Laodicée) avant R. Iehuda ben-Elai et après R. Méir.

Rabbi Iosé, fils de Kisma, était contemporain de R. Akiba et de R. Gamaliel II de Jamnia, et l'un des docteurs les plus vénérés de son époque. Il était aimé et estimé des Romains. Malgré son amour pour l'étude de la loi, il désapprouva R. Hanania ben-Théradion, qui se livra publiquement à cette étude, bravant ainsi la défense sévère faite à ce sujet par le gouvernement romain. Il habitait la Palestine, mais on ignore en quel endroit. A sa mort, les hauts per-

sonnages de Rome vinrent honorer son convoi de leur présence. A leur retour de la tombe, ils surprirent R. Hanania ben-Théradion enseignant dans la place publique, et le livrèrent au supplice (v. ce dernier).

רָבֶי יוֹמֵי כֵּר יְדּרָרָה אִישׁ כְּפֵּר רַבְּרְלִי Rabbi Iosé, fils de Iehuda de Kephar-Habbabli. On ne connaît pas l'époque à laquelle appartient ce docteur. Selon quelques-uns, il était collègue de R. Iehuda le Naci et le même que Iosé le Babylonien.

רְבִּי יַנְאי Rabbi Iannaī l'Ancien, père de R. Dosthaī, était contemporain de R. Akiba et encore de R. Méir. Un autre R. Iannaï fut le disciple de R. Iehuda le Naci et l'un des premiers Amoraïm.

בְּי יָעֵקב Rabbi Jacob, un des Thanaïm du IIº siècle, était disciple de R. Akiba et l'un des maîtres de R. Iehuda le Naci. Selon quelques-uns, c'était le petit-fils d'Elischa ben-Abouya.

רבי 'אָטָנאָאל Rabbi Ismael, prêtre, originaire de la haute Galilée, fut collègue de R. Tarphon, de R. Elazar ben-Asaria, de R. Akiba, etc., et l'un des docteurs les plus renommés de cette grande époque. Il est l'auteur de la Beraïtha, qui fixe à treize le nombre des règles (מְּלֵל) servant à l'interprétation de la loi (y. לַהַלֹּל). On lui attri-

bue aussi la Mechiltha (commentaire de l'Exode). Il ne faut pas confondre ce docteur avec son homonyme R. Ismael ben-Elischa, grand-prêtre, qui est compté parmi les dix martyrs. Selon quelques-uns, ce serait ce docteur qui jeune enfant se trouva captif à Rome, et fut racheté par R. Josua ben-Hanania. R. Ismael était disciple de R. Nehounia ben-Hakkanah et l'un des mattres de R. Meir. Il est aussi un des chess qui ont transféré le siège synhédrinal de Jamnia à Ouscha. Il habitait Kephar-Asis, dans la Judée méridionale, où il posséda des terres qu'il fit cultiver. Il était très charitable, et l'on cite de lui, comme de R. Tarphôn, des actes qui prouvent jusqu'à quel degré il porta la piété filiale, ainsi que son amour et son dévouement pour sa nation. A sa mort, on fit son éloge funèbre en lui appliquant ces paroles imitées du chant funèbre de Saul: « Filles d'Israel, pleurez Ismael, etc. »

תבי ישְׁמָצֵאל כֵּר רַבִּי יֹחֶטְ mael, fils de R. Iosé (ben-Halaphtha), était contemporain et ami de R. Iehuda le Naci. Le gouvernement romain l'avait chargé de l'arrestation des voleurs, charge dont il s'acquittait avec un zèle qui lui attira des blames. Pour éviter les difficultés d'une démission, il se retira à Laodicée.

5

רבי לְיִשַם אִישׁ יַבְנָה Rabbi Levitas de Jamnia, docteur dont le nom se trouve

rarement mentionné. On ignore l'époque à laquelle il a vécu.

2

רְבִּי מֵאִיר Rabbi Méir était d'une famille de prosélytes et l'un des plus célèbres docteurs qui florissaient au II siècle. Disciple de R. Ismael, de R. Akiba et d'Elischa ben-Abouya, il fut compris dans la promotion faite par le martyr R. Iehuda ben-Baba (ע. יוֹבֶר יוֹבֶר צ. Esprit transcendant et habile dialecticien, il étonnait ses auditeurs par la profondeur de ses raisonnements et les ressources surprenantes de son esprit. Pour donner une idée de sa merveilleuse pénétration, le Talmud, dans son langage pittoresque, le compare à un géant « qui soulève d'énormes rochers et les broie les uns contre les autres ». Les graves sujets de la Halacha ne formaient pas seuls l'objet de ses études; il excellait aussi dans la poésie, et on avait de lui un grand nombre d'apologues dont il charmait ses auditeurs lorsqu'il parlait en public. Malgré son grand talent, il était plein de déférence pour les opinions de ses collègues, et il a pu dire avec raison: «Jamais (dans la pratique) je ne me suis permis d'agir contrairement à l'avis de mes collègues. » (Sabb., fol. 134.) Il vécut du métier de copiste, et, généreux autant qu'instruit, il consacra chaque semaine la moitié de son modeste salaire à l'entretien de disciples pauvres. Il avait épousé la célèbre Berouria, fille du martyr R. Hanania ben-Theradion. On cite de cette docte femme l'interprétation suivante d'un verset des Psaumes (Ps. 104. 35). Dans un moment de mauvaise humeur causée par les tracasseries de quelques voisins appartenant à une secte hérétique, R. Méir était tenté de les maudire, lorsque Berouria lui fit observer, faisant application du texte précité, « que nous devons souhaiter la cessation du péché sur la terre, mais non la perte des pécheurs ». Ce docteur fit plusieurs voyages, et échappa une fois miraculeusement à la mort dans un naufrage. On lui attribue la plupart des textes anonymes de la Mischna (דְּטָשֵׁים בְּיָנֶים). Il s'était rendu dans une ville de l'Asie-Mineure (à Sardes, en Lydie), où il mourut avant ses collègues R. lehuda ben-Elaï et R. Iosé. Il était, sous le patriarcat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, un des chefs de l'académie d'Ouscha, où il avait le titre de Hakam (דַּבְּם). Il en fut exclu temporairement par ordre du Naci, à qui il avait voulu faire opposition par suite d'une décision réglant les honneurs à rendre aux chefs de l'assemblée synhédrinale (ע. רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל).

Rahbi Mathia, fils de Harasch, était disciple de R. Eliézer fils d'Hyrcan, et florissait au II siècle. Habitant d'abord la Palestine, il s'établit ensuite à Rome, où il fonda une école. Il y reçut la visite de R. Elazar ben-Asaria, et plus tard celle de R. Siméon ben-Iochaï, que des démarches à faire auprès du gouvernement avaient

amenés à Rome.

1

ילְאֵי הָאֵיְבֶּלְי Nithaï d'Arbel (en Palestine, au Nord de Tibérias), collègue de Josua ben-Perachia, était vice-président du Synhédrin (אָב בֵּיח דִּיך).

הליני לחיניא בְּרַתַּקְּנְה fils de Hakkanah, selon quelques-uns le même que R. Nehounia le Grand, était disciple de R. Iohanan ben-Zaccaf et l'un des hommes les plus distingués par leur piété et leur savoir. Il passe pour l'auteur de plusieurs livres cabbalistiques.

רבי נְהּוֹרָאי Rabbi Nehorai florissait en Palestine au II siècle et était contemporain de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, de R. Méir, de R. losé, etc. Ce nom est donné aussi à R. Néhémia, docteur qui a vécu à la même époque et qui a appartenu à la même école.

עַקְבָיָא בֶּּן־בַּיְהַלַלְצֵּאל. Akabia, fils de Mahlallel, paraît avoir vécu dans le dernier siècle avant l'ère actuelle et fait partie du Synhédrin à Jérusalem. En désaccord avec ses collègues sur certaines questions de pratique religieuse, on lui offrait de le nommer vice-président (אַב בַּיה דִּרך) a condition qu'il adopterait l'avis de la majorité touchant les points controversés. Akabia refusa, aimant mieux, disait-il, passer toute sa vie pour un insensé que d'avoir un instant à se reprocher sa conduite devant Dieu. Avant de mourir il recommanda à son fils de se ranger du côté de la majorité; et lorsque ce même fils le pria de le recommander à ses collègues, il lui répondit : « Ce seront tes propres œuvres qui te feront rechercher ou repousser par tes collègues. »

רַבִּי עַקיבָא Rabbi Akiba , fils de Joseph, d'une famille de prosélytes, est né, selon les uns, un an avant l'ère vulgaire; selon les autres, l'an 41 de la même ère; et mort, selon les premiers, l'an 120; selon les autres, en 61, âgé de cent vingt ans. Il gardait les troupeaux du riche Calba-Saboua. lorsqu'à la sollicitation de la fille de son maître, avec laquelle il s'était marié secrétement, il prit le parti de se livrer aux études. Il fut le disciple de Nahum de Guimso, dont il adopta et propagea la méthode d'enseignement. Contemporain et collègue de R. Tarphon, de R. Eliézer, de R. Josua, etc., il fut un des puissants propagateurs de la science religieuse, et nul ne contribua plus efficacement au développement et aux progrès des études sacrées. Des milliers de disciples fréquentaient son académie, d'où sortirent les maîtres les plus distingués, tels que les Thanaim R. Iosé,

R. Iehuda, R. Méir, R. Siméon, etc. C'est dans l'esprit de son enseignement et sous l'influence de son école qu'ont été composés ces documents importants où se trouvent conservées les doctrines pratiques et spéculatives du judaîsme, et qui sont connus sous les noms de Mechiltha, Siphra, Sipheri, Thosiphtha, et le plus important de tous la Mischna. La vie de ce docteur offre de curieux incidents; sa fortune a subi de nombreuses vicissitudes; mais sa modestie, sa charité, sa foi, son amour pour l'étude et l'enseignement, son patriotisme ardent, ne se sont jamais démentis, et ont fait de lui une des grandes figures de l'histoire juive. Son séjour habituel était à Beni-Berak, village situé au nord-ouest de Japha ou Joppé, non loin de Jamnia, siège du Synhédrin. Il fit plusieurs voyages en Asie, en Afrique et en Europe. Seul des quatre docteurs désignés dans l'allégorie talmudique de l'entrée au Paradis (v. אַלִּישֵׁע מַן־אַבּוּרַה), il est sorti sain et sauf de cette entreprise périlleuse. Il est aussi un des docteurs qui auraient voulu rendre impossible l'application de la peine de mort. Il embrassa le parti de Bar-Cochéba, et dans la grande révolte des Juifs, sous Adrien, il fut arrêté et condamné à mort. Il subit le martyre à Césarée. Au milieu des plus cruelles tortures, voyant ses disciples consternés, il leur donna l'exemple d'une foi hérosque en se félicitant de pouvoir accomplir. ce qui a été le désir de toute sa vie, ce précepte : « Tu aimeras l'Eternel ton Dieu de tout ton cœur, de toute ton âme, de tout ton pouvoir. » Récitant une dernière fois cette profession de foi : « Écoute, Israel, l'Éternel est notre Dieu, l'Éternel est un. » Il rendit l'âme en appuyant sur le mot un אַנדר.

3

PITY TRabbi Zadok, selon quelques-uns de la race sacerdotale, était contemporain de R. Iohanan ben-Zaccaī, de R. Gamaliel II, etc. Il se distingua par sa profonde piété. Prévoyant la ruine de Jérusalem, il jeunait pendant quarante ans pour détourner ce malheur de sa patrie. A la prise de Jérusalem, et sur la recom-

mandation de R. Iohanan ben-Zaccai, Vespasien envoya des médecins pour guérir le pieux docteur, dont la santé était compromise par suite de son long jeune. R. Zadok appartenait par ses principes à l'école de Schamai, mais dans la pratique il suivit pendant toute sa vie les décisions de l'école de Hillel.

27

vice-président du Synhédrin אָב בַּיִּדְיִדְיִּךְ,
fut le fondateur d'une célèbre école,
fut le fondateur d'une célèbre école,
émule de celle de Hillel. Les membres
de ces deux académies, malgré la
divergence de leurs opinions et la
vivacité de leurs controverses, vécurent
dans une union fraternelle, et leur vie
de famille ne fut jamais troublée par
suite de leurs discussions théologiques. Quant aux deux fondateurs,
Hillel et Schammaï, ils n'étaient personnellement en désaccord que sur
trois questions doctrinales.

שמראל הקוף Samuel le Petit, ou le Jeune, fut un des disciples de R. Gamaliel I^{et} l'Ancien (עובְּוּ בַּּמְלִיאֵל). Selon les uns, le titre de קוף lui fut donné à cause de sa grande humilité; selon les autres, pour le désigner comme un second Samuel, par allusion à son homonyme le prophète Samuel. Il est mort sans enfants, du vivant de R. Gamaliel l'Ancien, peu de temps avant la destruction du second temple.

קיעון הַצּרִיק prêtre, fut un des derniers des hommes de la grande Synagogue, corps de savants docteurs établi par Ezra. Malgré la grande célébrité dont jouit son nom, il est difficile de préciser l'époque à laquelle ce chef a vécu et exercé son autorité. L'opinion généralement admise le place sous Alexandre le Grand, et il serait mort l'an 5 de l'ère des Séleucides (en 308 avant l'ère vulgaire). Il y en a qui voient dans ce personnage Simeon I, fils d'Onias I (en 300 avant l'ère vulgaire); selon d'autres, Siméon le Juste serait Siméon II, fils d'Onias II, et aurait vécu vers 58-90 de l'ère des Séleucides (254-222 avant l'ère vulgaire). L'opinion qui croit voir ce docteur dans Siméon, frère de Judas Maccabée, ne mérite pas qu'on s'y arrête. Il y a enfin des auteurs qui admettent deux personnages du même nom.

הַשְּׁשִׁרְאָ וְשִׁשְׁלֵּי Siméon, fils de Schatah, chef du Synhédrin avec Juda ben-Tabbai, florissait un siècle avant l'ère vulgaire, sous Alexandre Jannée, dont il était le beau-frère. On sait que ce prince, ayant embrassé le parti des Zaducéens, persécuta cruellement les Pharisiens, dont un grand nombre, Siméon y compris, ne purent échapper au supplice que par la fuite. Rappelé à la cour par l'intermédiaire de la feine sa sœur, Siméon obtint pour tous ses

collègues la permission de rentrer dans le pays. Ce fut encore par les soins de ce docteur que le Synhédrin, presque entjèrement composé à cette époque de Zaducéens, fut réformé par l'expulsion successive des membres appartenant à la secte hérétique, dont les places furent occupées par les Pharisiens. Cet acte fut consommé le 28 du mois de Thébeth (vers l'an 100 avant l'ère vulgaire), et une fête fut instituée en commémoration de cet important événement. Ce fut aussi par l'influence de Siméon fils de Schatah que les écoles se multiplièrent dans les principales villes de la Palestine. Plusieurs actes de la vie de Siméon témoignent du caractère énergique et inflexible de ce célèbre docteur, qui à une piété rigide joignit une probité sévère et une incorruptible intégrité. On lui doit plusieurs règlements et ordonnances concernant le culte. Il mourut sous le règne d'Aristobule, fils d'Alexandre Jannée.

בְּקְלִיאֵל בְּן־נַּמְלִיאֵל Rabban Siméon II, fils de R. Gamaliel l'Ancien et arrière-petit-fils de Hillel, succéda à son père dans la dignité de Naci, vers l'an 50 de l'ère vulgaire. Il périt par le glaive romain à la prise de Jérusalem, et fut le premier des dix martyrs.

רַבָּן שִׁמְעוֹן בָּן־נַּמְלִיאַל Rabban Siméon III, fils de R. Gamaliel II de Jamnia, et père de R. Iehuda le Naci, florissait pendant la première moitié du II siècle et habitait Ouscha et Schepiram. Il exerçait la dignité de Naci après la mort de R. Akiba et la prise de Bithar. C'était un des grands docteurs, et son opinion, toutes les fois qu'elle se trouve rapportée dans la Mischna, est adoptée comme règle de pratique à trois exceptions près. Il eut pour collègues R. Nathan, qui fut vicepresident (אב בירו דירן), et R. Meir, ayant le titre de Hacham (מַכָּם) et chargé principalement de l'examen des questions concernant les lois cérémonielles. Selon l'usage, toute l'assemblée se levait lorsque le Naci ou l'un de ses deux collègues faisait son entrée journalière dans l'académie. Par un règlement du Naci, cet honneur fut modifié suivant le rang du dignitaire. Blessés de cette mesure, R. Nathan et R. Méir se concertèrent entre eux sur un moyen d'embarrasser le Naci par des questions qui, ne le trouvant pas préparé, mettraient sa science en défaut. A cet effet, ils s'entendirent pour mettre à l'ordre du jour, à l'insu de R. Siméon, la discussion d'une matière peu connue et que le Naci n'avait pas encore approfondie. Mais, averti à temps, R. Siméon put prendre ses mesures pour échapper au piége qui lui était tendu, et les deux docteurs, en punition de leur complot, furent expulsés de l'académie, mais rappelés bientôt à la demande de R. Iosé.

רַבְּי שִׁמְעוֹן כְּרְנְחַנְאֵל Rabbi Siméon, fils de Nathaniel, fut un des cinq principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccaī et gendre de R. Gamaliel l'Ancien.

אַמְעוֹן בְּן־וֹמָא Siméon, fils de Soma, appelé aussi Ben-Soma, fut contemporain de R. Ismael, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il était distingué comme Darschân (interprète des textes bibliques) et s'occupait de sciences spéculatives (ע. אָלִישָׁע בְּרַאַבּינִין J. Il est mort jeune sans avoir été promu au titre de Rabbi (v. תַבִּי הַוֹיִנִיא בַּרְיִרִינִיאר.).

appelé aussi Ben-Azaī, était contemporain de Ben-Soma. D'abord disciple de R. Akiba, Ben-Azaī est devenu son collègue. Il enseignait à Tibérias, et acquit une grande réputation comme habile dialecticien. Il devait épouser la fille de R. Akiba; mais son grand amour pour l'étude le fit renoncer au mariage et vivre dans le célibat. Il est mort jeune, et, comme Ben-Soma, sans avoir été revêtu du titre de Rabbi.

רבי שטעון בּן־יוֹחָאִי Rabbi Siméon. fils de Iochaï, était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda ben-Elai, de R. Iosé, de R. Méir, et l'un des maîtres de R. Iehuda le Naci. Il fut de la promotion faite par R. Iehuda ben-Baba (ע. רְבֶּר יוֹפֶר). Ayant déprécié dans une réunion les actes du gouvernement romain (v. רַבָּר יוֹפֵר et רָבָר יוֹפֶר, , il fut dénoncé et condamné à mort. Pour échapper au supplice, il se tint caché avec son fils R. Elazar pendant douze ans dans une caverne, où il ne cessa de se livrer à l'étude et aux méditations. Il fit plus tard partie d'une députation qui se rendit à Rome pour solliciter la révocation d'un édit qui interdisait aux Juiss les pratiques religieuses, notamment l'observation du Sabbath et de la circoncision. Ce fut à propos d'une question liturgique posée par lui qu'eut lieu à l'académie de Jamnia la célèbre discussion entre R. Gamaliel II et R. Josua, et qui eut pour suite la destitution momentanée de R. Gamaliel. R. Siméon ben-Iochaï est l'auteur des textes anonymes du Siphri (commentaire du IVe et du

V° livre du Pentateuque). On!lui attribue aussi le fond du livre cabbalistique le Sohar. Né en Galilée, il habitait un endroit nommé Thékoa; il s'est trouvé aussi à Ouscha. Ce docteur fit son occupation exclusive de l'étude de la loi, et il enseigna une morale pure et sévère. «Plutôt, dit-il, que de faire rougir son prochain en public, il faut se laisser jeter dans une fournaise ardente.

רְבִי שִׁמְעוֹן בְּן־אָלְעוֹר Rabbi Siméon, fils d'Élazar de la Galilée, était disciple de R. Méir et contemporain de R. Iehuda le Naci. Il est connu par ses rapports avec les Samaritains et par ses discussions avec leurs scribes.

רבי שִׁמְעוֹן בְּדְיְתּוְדְה fils de Iehuda, était contemporain de de R. Siméon ben-Élazar et disciple de R. Siméon ben-Iochaï. Il était de Kephar-Acco, village près d'Acre.

Rabbi Siméon, fils de Menasia, contemporain des deux précédents, et appartenant comme eux à la dernière génération des Thanaim.

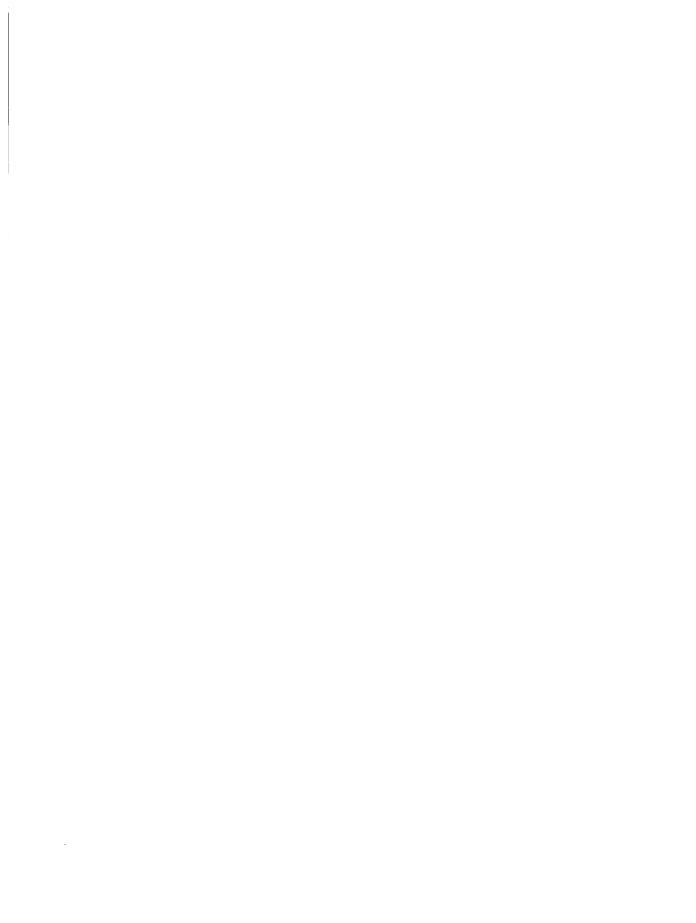
אָמַעְיָהְ Schemaya , collègue d'Abtalion (v. אָבְטֵלְרוֹן.).

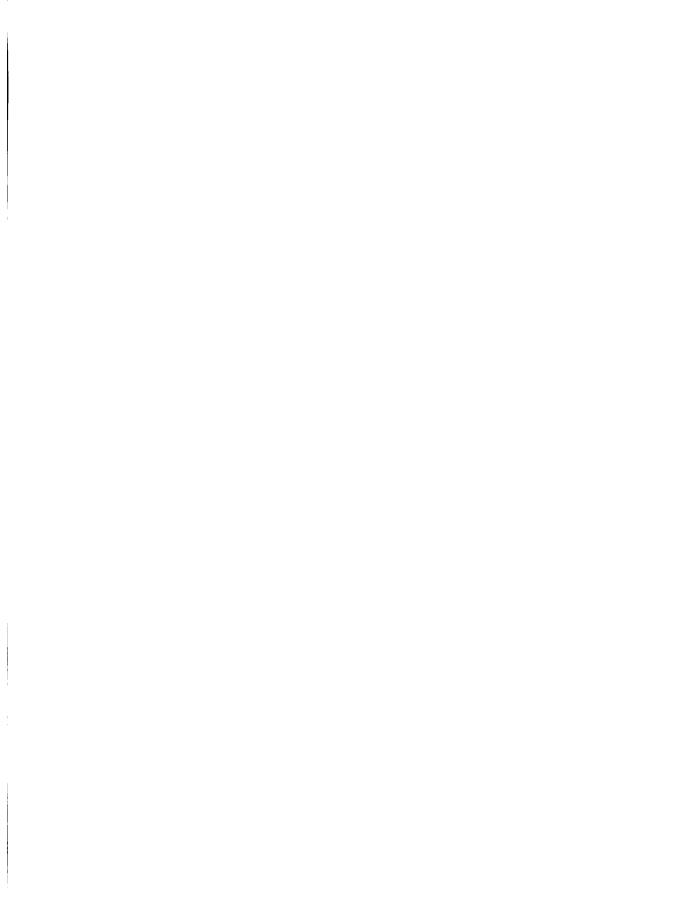

This preservation photocopy was made and hand bound at BookLab, Inc., in compliance with copyright law.

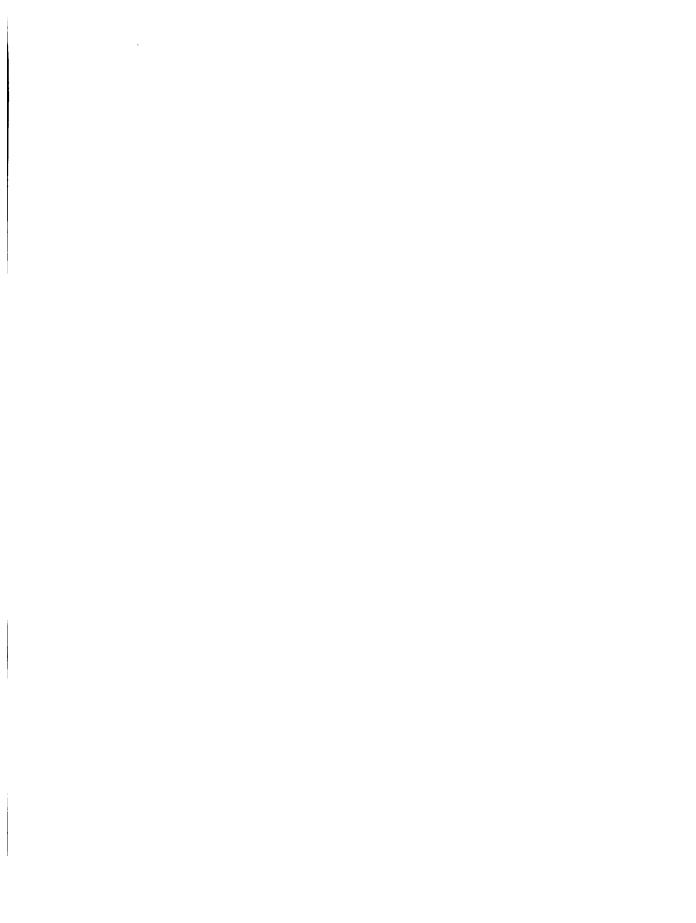
The paper is Weyerhaeuser Cougar Opaque
Natural, which exceeds ANSI
Standard Z39.48-1984.

1993

	X.	
·		

				•	
		÷			
		•			
	•				

